જેહાંગીર બી. કરાણીવાળી

નવી છાપની

તમામ ખોરદેહ અવસ્તા.

(જોડાઅક્ષર સાથની)

અશેમ, યથા, પાંચે ગેહ, સર્વે ન્યાએશો, ચાર પતેત, બાજે, દુવા, નીરંગો,
મરહુમોની યાદ માટે ભણવાનો કરદો, ફરેશ્તી, ફરવરદેગાનના પાક દિવસોમાં
પઢવાના ફરામરઝોદના હા તથા ગાથાના પાંચે હા, ત્રીસે રોજની
સેતાયશ તે ઉપરાંત એક નામાંકીત ફારસી સ્કૉલરે સુધારેલી

છત્રીસ મુનાજાત સાથનું

સર્વે બંદગીના સાર અને મુનાજાતોના તરજુમા સાથનું
તમામ બંદગીનું સંપૂર્ણ પુસ્તક

વિદ્વાન પ્રૉ. ગૅલ્ડનર તથા વૅસ્ટરગાર્ડનાં પુસ્તકો સાથે
બારીકીથી તપાસી, અનેક સોર્સોથી ચુંટી
કહાડેલી ઉપયોગી નોટ્સ આપી છે.

પ્રગટ કરનાર,
જેહાંગીર બી. કરાણીના છોકરાઓ,
પુસ્તકો વેચનાર, પ્રગટ કરનાર તથા છાપનાર,
૨૨૦-૨૨, વોરા બજાર, કોટ, મુંબઇ.

નેમો જ઼રથુશ્ત્રહે સ્પિંતામહે
અષઓને ફ્રવષેએ.

અશો સ્પિતમાન જરથોસ્તના
ફ્રોહરને નમાજ હોજો.

ઉશ્તા-નો જાતો આથ્રવ
યો સ્પિતામો જરથુશ્ત્રો.

શુકાના! આપણે માટે એક અથોરનાન પેદા થયો છે, જે સ્પિતમાન જરથોશ્ત છે.

નેમો વોહુ, નેમો વહિશ્તેમ જરથુશ્ત્ર ગએથાઓ.

(સરોશ યશ્ત હાદોખ્ત ક. ૧.)

અય જરથુશ્ત્ર, આ દુન્યાનાં લોક માટે જીંદગી સારી (છે). જીંદગી સૌથી સરસ (છે.)

જેહાંગીર બી. કરાણીવાળી

નવી છપની

તમામ ખોરદેહ અવસ્તા.

(જોડાક્ષર સાથની)

અષેમ, યથા, પાંચે ગેહ, સર્વ ન્યાએશો, ચાર પતેત, બાજે, દુવા, નીરંગો, મરહુમોની યાદ માટે ભણવાનો કરદો, ફરોક્ષી, ફરવરદેગાનના પાક દિવસોમાં પઢવાના ફરામરઓહના હા તથા ગાથાના પાંચે હા, ત્રીસે રોજની સેતાયશ તે ઉપરાંત એક નામાંકીત ફારસી સ્કૉલરે સુધારેલી

છત્રીસ મુનાજાત સાથનું

સર્વે બંદગીના સાર અને મુનાજાતોના તરજુમા સાથનું
તમામ બંદગીનું સંપૂર્ણ પુસ્તક

વિદ્વાન પ્રૉ. ગૅલ્ડનર તથા વૅસ્ટરગાર્ડનાં પુસ્તકો સાથે
બારીકીથી તપાસી, અનેક સાંધણોથી ચુંટી
કહાડેલી ઉપયોગી નોટ્સ આપી છે.

પ્રગટ કરનાર
જેહાંગીર બી. કરાણીના છોકરાઓ,
પુસ્તકો વેચનાર, પ્રગટ કરનાર તથા છાપનાર,
૨૨૦–૨૨, વોરા બજાર, કોટ, મુંબઈ.

દીબાચો.

હજારો હજાર શુક્રાના તે પાક દાદાર અહુરમજદની જનાબમાં કરવાની અમો કમતરીન સેવકોની ફરજ છે, કારણ કે એ પાક કેતાબ પ્રગટ કરી જરથોસ્તી ફીરકાની એક વધુ સેવા બજાવવાની અમને તક મળી છે.

પાક બુલંદ જરથોસ્તી ધર્મની માથ્રવાણીના એજમતી કલામોનીજ બરકતથી હજારો હાદિશાઓ ખમ્યા છતાં જરથોસ્તી ફીરકો નામના સાથે આજે કાયમ રહયો છે, તેમજ માથ્ર-વાણીના પાક કલામો અથોરનાન ટોળાની જેહમતથીજ કાયમ રહયા છે.

ભાષાશાસ્ત્ર અને વ્યાકરણના કાયદાથી ઘણા થોડાક કાંઇક દરજજે માહિતગાર હતા, તેવે સમયે યુરોપના વિદ્વાનોએ ઝંદ અવસ્તાનો અભ્યાસ કરી ઘણુંક અજવાળું નાખ્યું હતું. આપણી કોમના વિદ્વાન સ્કૉલર મહુંમ ખુરશેદજી રૂસ્તમજી કામાજીએ ઉલટ લઇ યુરોપ તરફની અવસ્તા ભાષાની શોધ-ખોળનો અત્રેના વિદ્વાનોમાં ફેલાવો કરવાનો ઘણો ઉત્તમ પ્રયાસ કીધો, જેની બરકતથી મહુંમ વિદ્વાનો એ. કાવસજી એદલજી કાંગા, એ. શહેરીયારજી દાદાભાઇ ભરૂચા, એ. તેહેમુરસ્પ દી. અંકલેશ્વરીયા એ. એદલજી કેરશાસ્પજી આંટયાજી, વિગેરે અવસ્તાના અભ્યાસ કરવામાં ગુથાયા અને અવસ્તાનાં સાહિત્ય બાબે ઘણી મહાન સેવા બજાવી ગયા અને તેજ મુજબ હાલના સ્કૉલરોમાં ડૉ૦ સર જીવનજી જ. મોદી, એ. બમનજી નશરવાનજી ધાભર, મી. બહેરામગોર તહેમુરસ્પ અંકલેશ્વરીયા, મી. ખોદાબક્ષ એ. પુનેગર, પ્રૉ. એરચ તારાપોરવાળા, દસ્તુર સાહેબ દારાબ દસ્તુર પેશોતનજી સંજાણા, મી૦ સોરાબજી જ. બલસારા, એ. ફીરોઝ શા. મસાની વિગેરે અવસ્તા ભાષાની અને માથ્રવાણીની ચાલુ સેવા બજાવવામાં મશ્ગુલ છે, એ જરથોસ્તી અવસ્તા-સાહિત્ય માટે એક ખુશનસીબી છે.

અવસ્તા-સાહિત્યમાં સર્વથી મહાન સેવા બજાવવા માટે મહુંમ રૂહ-શાદ એ. કાવસજી એદલજી કાંગાની સેવા વગર શકે ઘણીજ અગત્યની અને કોમને બેહદ ઉપકારમાં નાખનારી છે, કારણ કે શુધ્ધ જોડાઅક્ષર સાથની જોડણીની કેતાબો તેના બોલે બોલના તરજુમા, વ્યાકરણના કાયદાને આધારે અવસ્તા ભાષાની ઘણીક ઉપયોગી નોટ્સો સાથે લખી જે સંપુર્ણ ત્રણ વાલ્યુમો ખોરદેહ અવસ્તા-યશ્ત અને ગાથાનાં બાહેર પાડયા ઉપરાંત યજશ્ને અને વંદીદાદના તરજુમા કરી ગયા છે, અને અવસ્તાની ડીક્ષનરીઓનું મહાન કામ બજાવી ગયા છે તે સેવા માટે ખરૂં પુછો તો જરથોસ્તી કોમે એ મહાન સેવા બજાવનાર મહુંમની જેટલી જોઇએ એટલી કદર કીધી નથી. આ સુંગે મહોડેની અમૂલ્ય સેવા બજાવનાર મહુંમ એરવદની યોગ્ય યાદગારી જેવું કાંઇ ધરખમ થયું નથી એ દિલગીરીની વાત છે

હાલમાં જરથોસ્તી ફીરકામાં જોડ-અક્ષર સાથની શુધ્ધ પહની બંદગી કરવાની ઉલટ ફેલાઇ છે અને સંપૂર્ણ બંદગીનું એવું ભેગું પુસ્તક મળતું નહીં હોવાથી બની શકે એટલાં કિફાયત દામમાં સંપૂર્ણ બંદગીનાં શુધ્ધ પહની તમામ ખોરદેહ અવસ્તાની કોમ તરફની ચાલુ માંગણી હોવાથી જાણીતા અવસ્તા-સ્કૉલરોની દેખરેખ હેઠળ આ પાક કેતાબ જરથોસ્તી ફીરકાની સેવામાં રજુ કીધી છે.

જરથોસ્તી ધર્મ ઉપર યુરોપના તેમજ અત્રેના અનેક વિદ્વાનો તરફથી અજવાળું નાખનારાં ઘણાંક પુસ્તકો પ્રગટ થયાં છે, જેમાંથી ખાસો આમને ઉપયોગી થઇ પડે એવી ઘણીક નોટ્સો આ કેતાબમાં જોવામાં આવશે. આ નોટ્સનો સંગ્રહ કરી આપવામાં જે એકમાર્ગી અવસ્તા—અભ્યાસી સાહેબે અમને મદદ કીધી છે તેનો આભાર માનવાની અમારી ફરજ છે; તેમજ જે સાહેબોની કેતાબોની મદદથી નોટસ લખાઇ છે, તે સર્વેનો આભાર માન્યે છીયે.

મુનાજાતો બાબે અમો એક એકાંત નામાંકીત પર્શયન—સ્કૉલરના ભારે આભારી છીયે, જેઓએ ભારે મહેનત લઇ સર્વે મુનાજાતો સુધારી છે. મજકુર મુનાજાતોના તરજુમા ઉપર દેખરેખ રાખવા માટે બીજા એક ઇરાની ગ્રહસ્થ જેઓ પણ પંકાયલા નામાંકીત સ્કૉલર છે તે સાહેબે અમને ઘણી મદદ કીધી છે. દરેક મુનાજાતનો સંપૂર્ણ તરજુમો આપ્યાથી પહડનારની ઉપર કાંઇક સારી અસર નિપજાવશે તો અમારી મહેનતને જશ મળ્યો સમજીશું.

શુદ્ધ જોડણીની પાક કેતાબ પ્રગટ કરવાની આ અમારી પહેલીજ કોશેશ હોવાથી, એમાં જે કાંઇ ખામી નજરે પડે તો દરગુજર કરવાની અરજ છે. આ પાક કેતાબની હવે પછીની આવૃત્તિમાં તે સર્વે દુર કરવાની દરેક કોશેશ કરીશું.

આ પાક કેતાબની કીંમત ઘણીજ કીફાયત રાખી છે, અને માથ-વાણીનાં પાક પુસ્તકો બની શકે એટલી કીફાયત કીંમતેજ પ્રગટ કરવાની અમારી હંમેશની રીત મુજબ બાહેર પાડતાં ઉમેદ રાખીશું કે આ અમારા અદના પ્રયાસને ધર્મી જરથોસ્તી સાહેબો પોતાના હંમેશના આશરાની નવાજેશ કરશે.

અવસ્તાનાં પુસ્તકો આજે સુધી જેટલાં આ કમતરીત સેવકો તરફથી પ્રગટ થયાં છે, તે ખાસોઆમ તરફની ખરીદીના ટેકા શિવાય, કોઇભી શ્રીમંતો યા શેઠયાઓ તરફની પૈસાની મદદ વિના બાહેર પડે છે, છતાં તે બની શકે એટલા કિફાયત દામેજ સેવકો તરફથી બહાર પડે છે, અને અમારી ખાત્રી છે કે આ પવિત્ર કેતાબને પણ ખાસોઆમ જરથોસ્તી સાહેબો પુરતો ટેકો અને આશરો આપશેજ.

મુંબાઇ:
રોજ અસફનદારમદ અમશાસ્પંદ,
માહ અસફનદારમદ અમસાસ્પંદ,
સને ૧૨૮૯ યજદેજર્દી.

કમતરીન સેવકો,

જેહાંગીર બી. કરાણીના છોકરાઓ.

આ પાક કેતાબ માટે અવસ્તા સ્કૉલરોનાં મત.

મુંબઇ, તા. ૧૨-૮-૩૦

મેશર્સ જેહાંગીર બી. કરાણીના છોકરાઓ,

મુંબઇ.

"તમામ ખોરદેહ અવસ્તા"નું પુસ્તક જે તમોએ હાલમાં બહાર પાડયું છે તે તપાસી જોતાં માલમ પડે છે કે આગળ એવાં તમો તરફથી બહાર પડેલાં પુસ્તક ઉપર એમાં ઘણોજ આવકારદાયક સુધારો તેમજ વધારો જોવામાં આવે છે. આ પુસ્તકમાં જોડાક્ષરો સહિત શુદ્ધ લીપીમાં સુંદર ટાઇપથી તમામ બંદગીઓ છપાઇ છે, તે આગળાં દફતર ઉપર બેશક પહેલો સુધારો છે. દરેક ભણુતરને છેડે બંદગીનો જે સાર આપવામાં આવ્યો છે તે ભણનારને શું ભણે છે અને શું બંદગી કરે છે તેનો ભાસ આપવાને મદદગાર થઇ પડશે એમાં સંદેહ નથી. વળી અવસ્તાઇ વિષેશ નામો તેમજ બીજા શબ્દોના નોટસોમાં આપેલા વિગતવાર ખુલાસાઓ પણ તેટલાજ આવકારદાયક છે. પુસ્તકને છેડે ૩૬) મુનાજાતો તેના કવિતાઇ કાનુનોને આધારે સુધારીને આપવામાં આવી છે—કે જેમ થયલું આગળી કોઇપણ એવી ચોપડીઓમાં માલમ પડયું નથી—તેમ કરીને તમોએ એક મોટી સેવા બજાવી છે અને વળી ફારસીથી બેનસીબ રહેલાઓને માટે આ તમામ મોનાજાતોનો ગુજરાતીમાં તરજુમો આપ્યો છે તે આ પુસ્તકનો એક અગત્યનો ભાગ છે. પોતાની બંદગીને છેડે, ભણનાર જો એકાદ બે એવી મોનાજાતો ભણી તેમાં ધર્મ-નીતિનું શું શિક્ષણ સમાયલું છે તે ઉપર વિચાર કરશે તો તેથી ભણનારનાં મનને દરરોજ કાંઇને કાંઇ પુષ્ટીકારક ખોરાક મલ્યા વગર રહેશે નહીં.

હરેક વખતે કાંઇને કાંઇ સુધારા વધારા સાથે તમો ભાઇઓ આવાં પુસ્તકો બહાર પાડો છો તેને માટે પારસી કોમ તમોને દીલોજાનથી મુબારકબાદી આપ્યા વિના રહેશે નહીં.

સેવક,

બમનજી નશરવાનજી ધાભર.

પ્રૉ૦ એરચ જેહાંગીર તારાપોરવાળા, બી. એ. નુ મત.

——::o——

મર્હુમ જેહાંગીર બી. કરાણીના છોકરાઓ તરફથી પ્રગટ થતાં આપણાં ભણુતરોનાં પુસ્તકો તમામ જરથોસ્તી આલમમાં જાનીનાં થઇ પડયાં છે અને એ ભાઇઓએ વરસો વરસ આપણી હાજતોને અનુસરતી કેતાબો બહાર પાડવામાં ખરેજ આપણા ધર્મની વિશેષ સેવા બજાવી છે. આગલા જમાનાનાં અવસ્તાનાં પુસ્તકોમાં અવસ્તા શબ્દોનો ખરા ઉચ્ચારો અપાતા ન હતા. એની પેહેલ હું ધારૂં છું કે મર્હુમ ઉસ્તાદ કાવસજી કાંગાએ કરી હતી. એટલું તો ખરૂંજ કે કાંગાજીનાં પુસ્તકો પછી અવસ્તા ભણુતરનાં પુસ્તકો શુદ્ધ ઉચ્ચારો દેખાડનારાં હોવાં જોઇએ એવી માંગણી વધુ પ્રમાણુમાં થવા લાગી; અને એને પુગી વળવા આપણા કરાણી બીરાદરોએ તારીફ લાયક પ્રયાસો કર્યા છે. સાથે સાથે ભણુતરોનો ટુંક સાર પણુ જાણુવાની ખાહેશ વધતી ગઇ અને તેને પણુ પુગી વળવા આ બીરાદરોએ કાળજી રાખી છે.

આ આવૃત્તિ એમની આજના જમાનાને બરની (યજદેજરદી સને ૧૩૦૦ ને બરની) થઇ છે. એમાં જોડાક્ષરો વાપરવામાં આવ્યા છે અને ભણુતર બનતાં સુધી તદ્દન શુદ્ધ કરવાની તજવીજ થઇ છે, કાબેલ અભ્યાસીઓએ મહીનાઓ સુધી એ તપાસી સુધારવાની કાળજી કરી છે. પ્રો. ગૅલ્ડનરના ટૅક્ષ્ટનો આધાર મુખ્ય લેવામાં આવ્યો છે અને ખરેખર શુદ્ધ ઉચ્ચારની સંપૂર્ણ ખોરદેહ અવસ્તા આપણી સમક્ષ ધરવામાં આવી છે. આ માટે આપણા કરાણી બીરાદરોને કોમ તરફથી ધન્યવાદ ઘટે છે.

દરેક ભણુતરનો સાર તથા લગભગ દરેક પાને આપેલી 'ફુટનોટો' આ આવૃત્તિની ખાસ ખુબી છે. એ "નોટસ" સાધારણ વાંચનારને તેમજ અભ્યાસીઓને પણુ મદદરૂપ થઇ પડે એવી છે. એનાથી આ ચોપડીનું ઉપયોગીપણું જરૂર વધે છે.

મુશ્કેલ ગાથાના લખાણોમાં દરેક ફકરાનો સાર આપવામાં આવ્યો છે અને એથી પુસ્તક વધુ લાભકારી બન્યું છે.

વળી ૩૬ મોનાજાતોનો પણુ સમાવેશ થયો છે એબી બહુજ ખુશીની વાત છે. આપણાં ધાર્મિક સાહિત્યમાં મોનાજાતો પણુ ઉપયોગી છે અને એ મુજબનો સંગ્રહ ઘણો આવકારદાયક લેખાય.

ખોદા આપણા નેક કરાણી બીરાદરોને હજીએ વધુ કોમોપયોગી કામો કરવા શક્તિ બક્ષે અને હજી એવાં અનેક ધાર્મિક પુસ્તકો એમના તરફથી પ્રગટ થાય!

રોજ આદર, એરચ જહાંગીર તારાપોવાલા,
માહ અસ્પન્દારમદ,
સને ૧૨૯૬. પ્રિન્સીપલ, શેઠ મ. ફ. કામા અથોરનાન ઇન્સ્ટીટયુટ, અંધેરી.

આ પાક કેતાબ તૈયાર કરવામાં નીચલાં પુસ્તકોની મદદ
લીધી છે અને તે સર્વે ગ્રંથકર્તા સાહેબોનો ભારે
આભાર માનવાની અમારી ફરજ છે.

પ્રૉ. ગૅલ્ડનરનો અવસ્તા ટેક્ષટ
પ્રૉ. વૅસ્ટરગાર્ડનો „ „

મર્હુમ એ. કાવસજી એદલજી કાંગાજીનાં સર્વે પુસ્તકો.
જશન કમીટી તરફથી પ્રગટ થયલી અવસ્તા.
મી૦ ફીરોજ શા. મસાનીની સીરીઝ.

(આ કેતાબમાં આવેલી નોટ્સો માટે ઉપલા ઉપરાંત નીચે જણાવેલા સાહેબોનાં પુસ્તકોની મદદ લીધી છે.)

મર્હુમ એ. તેહમુરસ્પ દી. અંકલેશ્વરીયા.
મર્હુમ એ. શાહેરીયારજી દાદાભાઇ ભરૂચા.
ડૉ૦ સર જીવનજી જ. મોદી બી, એ.
ડૉ૦ મીલ્સની ગાથા—
મર્હુમ ખ. રૂ. કામાજીનાં પુસ્તકો તેમજ અવસ્તાનાં અનેક
બીજાં પુસ્તકો.

ઉચ્ચાર સંબંધી સૂચના.

(૧) પાછળનાં ભણતરમાં જે જે બોલોની નીચે (्) ખોડા-અક્ષરનું ચિન્હ લગાડયું હોય તે બોલોનો ઉચ્ચાર ખોડો યાને તેની પછી અ બોલ્યા વિના પહડવો. દાખલા તરીકે અર્ષમ્, નર્શ્, હજ઼ંઘ્રરૅમ્.

(૨) જે બોલોને ખોડા કરવામાં નહીં આવ્યા હોય તેની પાછળ અ બોલતા હોઇએ તે મૂજબ ઉચ્ચાર કરવો. જેમ કે અહુર મજ઼્દ ત્યાં અહુરમાં ર પાછળ અ બોલતા હોઇએ તે મુજબ ઉચ્ચાર થવો જરૂરનો છે.

(૩) જે બોલોની ઉપર ˘ આ મુજબ ચંદ્રકોરની નિશાની હોય તેનો ઉચ્ચાર 'બ્રૉડ' મુજબ પહોળો કરવો. ઑએમ, હવ્રૉમ, વૉઉરૂ, વિગેરેમાં હોમ (Home) મુજબ નહીં પણ કૉલ (call) મુજબ પહોળો ઉચ્ચાર કરવો.

(૪) જ ની નીચે એક ઝીણું મીંડું મુકી જ઼ કીધો હોય તેનો અંગ્રેજી *Z* મુજબ ઉચ્ચાર કરવો, જેમ કે જ઼રથુસ્ત્ર તેનો ઉચ્ચાર *Zarathushtra* કરવો. વળી જ ની નીચે ત્રણ મીંડાં આપી જ઼ હોય ત્યાં Azure બોલમાં ઝ નો ઉચ્ચાર થાય છે તે મુજબ કરવો.

(૫) અવસ્તા ભાષાની રચના મુજબ ઙ (અંઘહ) લખાવો જોઇએ પણ હર્યા તેને બદલે માથે મીંડું આપી મેનંઘ્રહા,-વચંઘ્રહા મુજબ આપ્યા છે.

(૬) બે યા ત્રણ બોલોની વચ્ચે કાપો હોય તે સમાસ યાને સાથે વાંચવા જેમ કે પૅર઼થૂ-ફ્રાકાંમ્, આધૂ-ફ્રાધનાંમ્.

સાંકળીચું.

—:o:—

સફે.

સફે.

ગઝલ રૂપી મુનાજાત.

શાએરોની મુનાજાત.

Printed by P. C. Appoo, at the New Art Printing Press No. 204-225, Mapla's Compound, Bora Bazar, Fort and Published by M. J Karani, 220, Bora Bazar, Fort BOMBAY.

દહાડો અને રાત મળીને પાંચ ગેહ ગણાય છે અને તે પાંચ ગેહનો વખત નીચે પ્રમાણે છે:-

હાવન ગેહ—બામદાદમાં ઝઝકવું થાય ત્યારથી બપોરના બાર વાગા સુધી.

રપિથવન ગેહ—બપોરનાં બાર વાગાથી સાંજનાં ત્રણ વાગા સુધી

ઉજીરન ગેહ—બપોરના ત્રણ વાગાથી સાંજની વખતે આસમાન ઉપર સેતારા દેખાઇ શકાય ત્યાં સુધી.

અઇવિસ્રુથ્રેમ ગેહ—સાંજે સુર્ય આથમતાં રાત પડે ત્યારથી તે મધરાતનાં બાર વાગા સુધી.

ઉશહેન ગેહ—રાતના બાર વાગાથી સવારમાં બામદાદ થાય ત્યાં સુધી.

હોશબામ બામદાદથી સવારના ઝઝકવું થાય ત્યાં સુધી ભણવી.

ફરવરદીન મહીનો અને અહુરમઝદ રોજથી તે મહેર મહીનો ને અનેરાંન રોજ સુધી સાત મહીના બપોરના બાર વાગાથી સાંજના ત્રણ વાગા સુધી રપિથવન ગેહ ભણવી.

આવાં મહીનો અને અહુરમઝદ રોજથી તે વહિશ્તોયશ્ત ગાથા સુધી પાંચ મહીના અને પાંચ દહાડા બપોરના બાર વાગાથી સાંજના ત્રણ વાગા સુધી બીજી હાવન એટલે હાવન ગેહજ ભણવી.

જરથોસ્તીઓએ બનતાં સુધી દરરોજ નીચે મુજબ પઢવું:—

હાવન ગેહમાં—સરોશ બાજ, હાવન ગેહ, ખોરશેદ-મેહેરની નીઆએશ, દોઆ વીસ્પ હુમત, હોરમઝદ યશત, અરદીબેહેશત યશત, સરોશ યશત હાદોખ્ત, દોઆ નામ સેતાએશને, ચારે દિશાનો નમસ્કાર અને આતશ ન્યાએશ.

રપિથવન ગેહમાં—સરોશ બાજ, રપિથવન ગેહ, ખોરશેદ-મેહેરની નીઆએશ, દોઆ નામ સેતાએશને, ચારે દિશાનો નમસ્કાર, હોરમઝદ યશત અને આતશ ન્યાએશ.

ઉજીરન ગેહમાં—સરોશ બાજ, ઉજીરન ગેહ, ખોરશેદ-મેહેરની નીઆએશ, દોઆ નામ સેતાએશને, ચારે દિશાનો નમસ્કાર, સરોશ યશત હાદોખ્ત અને આતશ ન્યાએશ.

અઇવિસ્રુથ્રેમ ગેહમાં—ચેરાગનો નમસ્કાર, સરોશ બાજ, અઇવિસ્રુથ્રેમ ગેહ, હોરમઝદ યશત, અરદીબેહેશત યશત, સરોશ યશત વડી અને આતશ ન્યાએશ.

ઉશહેન ગેહમાં—સરોશ બાજ, ઉશહેન ગેહ, હોરમઝદ યશત, અરદીબેહેશત યશત, સરોશ હાદોખ્ત અને આતશ ન્યાએશ.

☞ આતશની ન્યાએશ નીચલા હમકારાને દિવસે જરૂર કરવી; હોરમજદ, અરદીબેહેશત, આદર, સરોશ અને બહેરાંમ રોજે કરવી. વળી જે કોઇથી આવાં અરદવિસુરની નીઆએશ રોજ કરવાને નહીંજ બને તેઓએ નીચલા પાંચ રોજે કરવાની ફરજ છે:-સપંદારમદ, આવાં, દીન, અશીશવંઘ, મારેસપંદ.

પાક દાદાર અહુરમઝદનાં ૧૦૧ નાંમ.

(એક સુચના.—બંદગી શરૂ કરવા આગમચ તેમજ બંદગી પુરી કરવા બાદ બન્ને વેળા પાક પરવરદીગારનાં ૧૦૧ નામો ભણી જવાં.)

૧. યજદ્—સેતાયશ કરવા લાયક.
૨. હરૂવેસપ્-તવાંન—સર્વ શક્તિમાન.
૩. હરૂવેસપ્-આગાહ—સર્વ-જ્ઞાની.
૪. હરૂવેસપ્-ખુદા—સર્વનો સાહેબ.
૫. અબદહ—શરૂઆત વગરનો.
૬. અબી-અંજામ—છેડા વગરનો.
૭. બુનેસ્તત્—મુળોનું મુળ (સર્વનું મુળ).
૮. ફ્રાખ્તન્-તેહ—સર્વેનો છેડો.
૯. ચમગ્—સર્વે કારણોનો કર્તા.
૧૦. પરૂજતરહ—સર્વેથી બુલંદ.
૧૧. તુમ્-અફીજ—ખાલેસમાં ખાલેસ.
૧૨. અબરૂવંદ્—દરેકથી અલગ.
૧૩. પરૂવંદા—બધા સાથે સંબંધ રાખનાર.
૧૪. અન્-અઇયાફ્રહ—કોઇથી પામી શકાય નહિ તેવો.
૧૫. હમ-અઇયાફ્રહ—બધાંને પામી જનાર.
૧૬. આદરો—સીધામાં સીધો.
૧૭. ગીરા—બધાંને પકડી રાખનાર.
૧૮. અ-ચેમ્—સબબ વગરનો.
૧૯. ચમના—કારણોનો કર્તા.
૨૦. સફ્રના—વૃદ્ધિ કરનાર.
૨૧. અફ્રજા—જીઆદતી કરનાર.
૨૨. નાશા—બધાંને પહોંચનારો.

૨૩. પરૂવરા—પોષણ કરનાર.
૨૪. પાનહ્—પાસ્બાન.
૨૫. આઇન્-આએનહ્—આકારોનો આકાર.
૨૬. અન્-અઇનહ્—આકાર વગરનો.
૨૭. ખોરશીદ્-તુમ—દ્રઢમાં દ્રઢ.
૨૮. મીનો-તુમ—સૌથી અણદીઠ.
૨૯. વાસ્ના—પરવરેશ કરનાર.
૩૦. હરૂવસ્તુમ્—તમામમાં તમામ.
૩૧. હુ-સેપાસ્—શુક્રાના કરવા લાયક.
૩૨. હરૂ હમીદ્—સર્વેની આશા એનાજ ઉપર.
૩૩. હરૂ-નેક્-ફ્રેહ્—તમામ ભલું ખોરેહ રાખનાર
૩૪. ખેશ તરના—દુઃખ દફે કરનાર.
૩૫. તરોનીશ—ખરાબી તોડનાર.
૩૬. અન્-અઓશક્—અમર્ગ.
૩૭. ફ્રસક્—આગળ વધનાર.
૩૮. પજોહ્-હદ્દ્—નેક ખસલત પેદા કરનાર.
૩૯. ખ્વાફ્રૂ—બરદાસ્ત કરનાર.
૪૦. અવક્ષ્યા—માફી આપનાર.
૪૧. અબરજા—ઘણોજ બુલંદ.
૪૨. અ-સતોહ્—આજેજ નહિ થાય તેવો.
૪૩. રખોહ્—સ્વતંત્ર.
૪૪. વરૂન—એતેકાદને લાયક.
૪૫. અ-ફ્રેફ્રહ્—નહીં-ઠગનાર.
૪૬. બે-ફ્રેફ્રહ્—નહીં-ઠગાનાર.
૪૭. અ-દુઇ—દ્વેશ વગરનો.
૪૮. કાંમ-રદ્—મુરાદોનો માલેક.
૪૯. ફ્રૂમાન્-કામ્—મરજી મુજબ ફરમાન આપનાર.
૫૦. આએખ્-તન્—વગર શરીરનો; એકતા.

૫૧. અ-ફ્રેમોશ—નહી ભુલી જનાર.
૫૨. હુમારના—શુમાર કરનાર.
૫૩. સનાએઆ—પીછાણુને લાયક.
૫૪. અ-તર્સ—વગર બીકનો.
૫૫. અ-બીશ—દુઃખ વગરનો.
૫૬. અફ્રાજદુમ—ઘણોજ બુલંદ.
૫૭. હુમ-ચુન—હંમેશ એકસરખો.
૫૮. મીનો-સ્તીહ-ગર—મીનોઇ જેહાન પેદા કરનાર.
૫૯. અ-મીનો-ગર—ગેતીનો પેદા કરનાર.
૬૦. મીનો-નહુબ—મીનોઇમાં છુપાયલો.
૬૧. આદર-બાદ-ગર—આતશની હવા કરનાર.
૬૨. આદર-નમ-ગર—આતશનું પાણી કરનાર.
૬૩. બાદ-આદર-ગર—હવાનો આતશ કરનાર.
૬૪. બાદ-નમ-ગર—હવાનું પાણી કરનાર.
૬૫. બાદ-ગેલ-ગર—હવાનો ખાક કરનાર.
૬૬. બાદ-ગેર્દ-તુમ—હવા અને ખાક પેદા કરનાર.
૬૭. આદર-કીબરીત-તુમ—આતશનો જવાહીર કરનાર.
૬૮. બાદ-ગરજાએ—હવામાં ગર્જના કરનાર.
૬૯. આબ-તુમ—પાણીનું મુળ.
૭૦. ગેલ-આદર-ગર—ખાકનો આતશ કરનાર.
૭૧. ગેલ-વાદ-ગર—ખાકની હવા કરનાર.
૭૨. ગેલ-નમ-ગર—ખાકનું પાણી કરનાર.
૭૩. ગર-ગર—કારીગરનો કારીગર.
૭૪. ગર-ઓ-ગર—મુરાદ બખશનાર.
૭૫. ગર-આ-ગર—ઇન્સાન અને તેનાં કામને પેદા કરનાર.
૭૬. ગર-આ-ગર-ગર—તમામ સૃષ્ટિ પેદા કરનાર.
૭૭. અ-ગર-આ-ગર—ચારે અનાસરોને પેદા કરનાર.
૭૮. અ-ગર-આ-ગર-ગર—સેતારાઓને પેદા કરનાર.

૭૯. અ-ગુમાંન્—બેશક.

૮૦. અ-જમાંન—જમાના વગરનો.

૮૧. અ-ખ્વાહ્—ઉંઘ વગરનો.

૮૨. અ-મસ્ત—હુશીયાર; ખબરદાર.

૮૩. ફ્રશુતના—વૃદ્ધિ કરનાર.

૮૪. પદ્માની—મિજાન રાખનાર.

૮૫. ફીરોજગર્—ફતેહમંદ.

૮૬. ખુદાવંદ્—સૃષ્ટિનો સાહેબ.

૮૭. અહુર્-મઝદ્—માહા જ્ઞાની સાહેબ.

૮૮. અબરીન્-કોહુન્-તવાંન—પહેલાંથી અને હદ વગરના જમાનાથી પેદાએશો ઉપર શકતી ધરાવનાર.

૮૯. અબરીન્-નો-તવાંન્—હદ વગરના જમાનાથી ફરી ફરીથી પેદાએશો ઉપર શકતી ધરાવનાર.

૯૦. વસ્પાંન્—સઘળાં ઉપર ફતેહ મેળવનાર.

૯૧. વસ્પાર્—તમામ લાવી આપનાર.

૯૨. ખાવર્—મહેરબાન.

૯૩. અહુ—હસ્તીનો સાહેબ.

૯૪. અવખ્શીદાર્—માફી બખ્શનાર.

૯૫. દાદાર્—પેદા કરનાર.

૯૬. રયોમંદ્—ઝળકાટથી ભરપુર.

૯૭. ખોરેહેમંદ્—ખોરેહથી ભરપુર.

૯૮. દાવર્—ઇન્સાફ આપનાર.

૯૯. કેર્ફેગર્—સવાબનો સાહેબ.

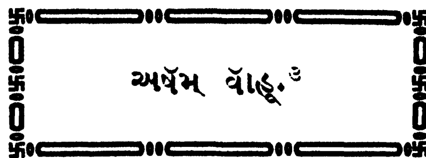
૧૦૦. બોખ્તાર્—છુટકારો કરનાર.

૧૦૧. ફ્રષો-ગર્—ફરશોગર્દ કરનાર.

જેહાંગીર કરાણીવાળી ૧૫૪૦૫

તમામ ખોરદેહ[1] અવસ્તા[2]

બ નામે યજદ બક્ષાયન્દેહે બક્ષાયશગરે મેહેરબાન.

અષૅમ વૅાહૂ.[3]

અષૅમ વૅાહુ વહિશ્તૅમ અસ્તી, ઉશ્તા અસ્તી, ઉશ્તા અહ્માઇ હ્યત્ અષાઇ વહિશ્તાઇ અષૅમ.

અષૅમ વૅાહુનો સાર.—અશોઇ (પવિત્રાઇ, નેકી, નીતિ વગેરે) સર્વેથી સરસ ન્યામત છે. તે સુખ છે. ખરો સુખી નર તેજ કે જે નેકીને ખાતરજ નેકી કરે છે (યાને નેકી કરવાથી પોતાને લાભ થશે કે નહિ તેનો વિચાર કરતો નથી.)

---

૧. તમામ અવસ્તાના બે ભાગ કરવામાં આવ્યા છે, તેમાં (૧) 'ખોરદેહ અવસ્તા,' એટલે 'નાના અવસ્તા,' એમાં પાંચ ગેહ, પાંચ નીઆએશો, બાવીસ યશ્તો, પાંચ પતેતો, છ આફ્રીંગાનો, દુવાઓ, નીરંગો અને બાજોનો સમાવેશ કરવામાં આવ્યો છે; અને (૨) 'અવસ્તાએ મેહ' યાને 'મોટા અવસ્તા,' જેમાં યજશને, વીસ્પરદ, વંદીદાદ અને બાજ-ધરણાંનો સમાવેશ થાય છે.

૨. અવસ્તા શબ્દ 'વિદ્' એટલે જાણવું ઉપરથી નિકળ્યો છે, તે ઉપરથી આપણો ગુજરાતી શબ્દ વિદ્યા નિકળ્યો છે; એટલે અવસ્તાનો અર્થ જણાયલું-કુલ જગત અને તેના કર્તા માટે જણાયલું તે. ઝંદ શબ્દનો અર્થ 'ઝન' એટલે જાણવું ઉપરથી નિકળ્યો છે, એટલે ઝંદ શબ્દનો અર્થ પણ જણાયલું થાય છે. પણ અસલ અવસ્તાના લખાણ બાજે જે સરેહ યા સમજણ તરીકે લખાયલું યા જણાયલું તે ઝંદ તરીકે ગણાયું છે, ત્યારે 'ઝંદ' અવસ્તાનો અર્થ 'અવસ્તા અને તેની સમજણ યા સરેહ'.

૩. 'અષૅમ વૅાહુ'ની બંદગી યજશ્નેના ૨૦ હા પ્રમાણે પેગમબર જરથોસ્તની આગમજનો દાદાર અહુરમઝદનો પુરાણો કલામ છે. હાદોખ્ત નુસ્કની પહેલી પરગરદ પ્રમાણે જમવાની આગમજ, રાત્રે ઉંઘમાંથી જાગતાં, ફરીથી સુવા આગમજ, સહવારે ઉંઘમાંથી ઉઠતાંને વાર અને ઈનસાનની જીંદગીની છેલ્લી ઘડીએ સ્વચ્છ મને, પવિત્ર વિચાર મનમાં લાવી એક 'અષૅમ વૅાહુ' ભણવો એને ઘણીજ મોટી અગત્યતા આપવામાં આવી છે. વળી યજશનેના ૬૧ મા હામાં અષૅમ, યથા, અને યેંઘહે હાતાંમ, એ ત્રણ પુરાણી બંદગીની ખુબી જણાવી છે, જેમાં કહ્યું છે કે એ ત્રણ નામીચી બંદગી સ્વચ્છ મને પઢવાથી બુરી ગેબી શક્તિઓ, દુષ્ટ નર નારીઓ, ચોર, લુટારા અને જાદુગરોને મારી હટાડવાને ઈનસાન સામર્થવાન થાય છે. અશીસ્વંઘ યશ્તના ૨૦ મા ફકરામાં અશો જરથોશ્ત અષૅમ વૅાહુનો કલામ પઢીને અહેરેમનને ધાતુની માફક પીગળાવી નાખે છે. વંદીદાદમાં દ્રુજે નસુસ એટલે મરણ પામેલાં માણસની આલુદગી જીવતાંઓથી દૂર રાખવા માટે બીજા કલામો ભેગા અષૅમ વૅાહુ ભણવા ફરમાવ્યું છે.

અહુનવર (યથા અહૂ વઇર્યો.)[1]

યથા અહૂ વઇર્યો અથા રતુશ અષાત્ ચીત્ હચા, વંઘ્રહેઉશ દજદા મનંઘ્રહો શ્યઓથનનાંમ્ અંઘ્રહેઉશ મજદાઇ, ક્ષથ્રમ્ચા અહુરાઇ આ યિમ, દ્રગુબ્યો દદત્ વાસ્તારેમ.

અહુનવર (યથા અહૂ વઇર્યોનો) સાર.—જેમ દાદાર અહુરમઝદ મરજી પ્રમાણે અમલ ચલાવે છે, તેમ આ દુન્યામાં અમલ ચલાવનાર નેકીથી અમલ ચલાવી શકે છે. જે નર આ દુન્યામાં ખોદાઇ કામ કરે છે, તેને બહમન (ભલાં મન)ની બક્ષેશ થાય છે. જે ધણી હાજતમંદોને સહાય થાય છે, તે અહુરમઝદને પાદશાહ તરીકે માન આપે છે.

---

૧. અહુનવર યાને યથા અહૂ વઈરયોનો કલામ, યજશનેના ૧૯ મા હા પ્રમાણે, દાદાર અહુરમઝદે આસમાન, પાણી, જમીન, માણસ અને તમામ પેદાયશની આગમજ જાહેર કર્યો હતો. એજ હામાં અહુનવરની શ્રેષ્ટાઈ વિષે જણાવ્યું છે કે જે કોઈ કાંઈ વચ્ચે બોલ્યા વગર અથવા વચમાંથી કંઈ પણ મૂકી દીધા વગર એક અહુનવર ગાઈને ભણે તો તે સો ગાથા ગાઇને ભણવા બરાબર છે. સરોશ યશત હાદોખ્તમાં અહુનવરની બંદગીને બધી બંદગીઓમાં સર્વેથી ફત્તેહ આપનારી લેખી છે, એમ જણાવીને જે કોઈ ઉંડા પાણીમાં, મોટી ધાસ્તીની વખતે, અંધારી ધુમસવાળી રાતે, આડાતીડા રસ્તે આફત, ભય અને સંકટને સમયે સ્વચ્છ મને મનશની, ગવશની અને કુનશનીથી અહુનવર ભણે તો તેની બરકતથી દુઃખ દેનાર, જુલમગાર દુષ્ટ માણસ ગોયા આંધળો બની જાય છે, અને તેના હાથ પગ સીકડાઈ જાય છે. વંદીદાદ પ્રમાણે જ્યારે દેવ દરૂજો પેગમ્બર જરથોશ્તને મારી નાખવા માટે ધસી આવ્યા હતા, ત્યારે તેવણે અહુનવર ગાઇને તેઓને મારી કાઢયા હતા. અશીશ્વંઘ યશતના ૨૦ મા ફકરા પ્રમાણે પેગમ્બર જરથોશ્ત અહેરેમનને અહુનવરના કલામની બરકતથી તોડી શકયા હતા. વળી હોમ યશતના ૧૪ મા અને ૧૫ મા ફકરા પ્રમાણે પેગમ્બર જરથોશ્ત બુલંદ અવાજે અહુનવર ગાઇને ભણ્યા તેની બરકતથી તમામ દેવો જમીનમાં ઢંકાયલા થઈ ગયા. વળી વંદીદાદમાં મુવેલાં માણસથી અપવિત્ર થયલી જગ્યાને પાક કરવાને, યા નસાની આલુદગી દૂર કરવાને અહુનવર અને કેમ ના મજદા ભણવાને ફરમાવ્યું છે, તેમજ, ઘર, આતશ, પાણી, જમીન, ઉરવર, ગાયઢોર અને માણસને પાક કરવા માટે પાંચ અહુનવર ભણવા ફરમાવ્યું છે.

આ સર્વે ઉપરથી સિદ્ધ થાય છે કે કાંઈ પણ મુશકેલી, આફત, સંકટ, ભય અને બળાની વખતે પુર એતેકાદથી સ્વચ્છ મને અહુનવર પઢવાથી તે દફે થાય છે; વળી દરામણા સ્વપ્ના, ઉંઘમાં બ્હી ઉઠવું, એવી ગેબી દેહેશતની વખતે અહુનવરનો કલામ એક બળવાન હથિયાર છે. એ ઉપરથી આપણાં ભણતરમાં 'અહુનૅમ વઈરીમ તનૂમ પાઈતી' એટલે અહુનવર તનને બચાવે છે, એમ આવે છે. અહુનવરના કલામમાં ૨૧ શબ્દો છે, અને આપણી પાક દીનના ૨૧ નુસ્કના નામો તે એકેકા શબ્દ ઉપરથી આપવામાં આવ્યા હતા. (જુવો કરાણીનાં "અર્દા વિરાફ નામા"માં "એકવીશ નૂસ્કો.")

નીરંગ આએજર લેવાની.[1]

☞ શેકસ્તેહ શેકસ્તેહ શએતાંન્, અહેરેમન્ ગજસ્તેહ કારો કેર્દાર્, નરસદ્ ગજસ્તેહ કારો કેર્દાર્; સીઓસે અમેશાસ્પંદ દાદાર્ અહુરમજદ પીરોજગર્ પાક; અષઑને અષૅમ્ વૅાહૂ (૧). ☞ (ત્રણ વાર પઢે.)

☞ (એ નીરંગ ત્રણ વાર પઢયા બાદ સરોશ બાજ પઢે અને તેના પાંચ અહુનવર પઢતાં નીરંગ દરેક અહુનવરે જમણા અને ડાવા હાથને, મોહોડાંને, જમણા તથા ડાવા પગને લગાડે. પછી સરોશ બાજ પુરી કરીને પાછી કુસ્તી કરે.)

નીરંગ આએજર લેવાનીનો સાર.—(હું દુવા ગુજારૂં છું કે) શએતાન શીકસ્ત પામે! અહેરેમન, અને તેનાં કામો તથા ફરેબો લ્યાનત ભરેલાં છે. તે લ્યાનત ભરેલાં કામ અને ફરેબ મારામાં નહિ આવે! તેત્રીસ અમશાસ્પંદો, અને દાદાર અહુરમઝદ ફત્તેહમંદ અને પવિત્ર છે.

કેમ્ ના મજ્દા.

કેમ્ ના મજ્દા! મવઇતે પાયૂમ્ દદાત્, હ્યત્ મા દ્રેગ્વાઓ દીદરૅષતા અએનંઘહે અન્યેમ્ થ્વહ્માત્ આથ્રસ્ચા મનંઘહસ્ચા, યયાઑ શ્યઑથ-નાઇશ અષૅમ્ થ્રઑશ્તા અહુરા! તાંમ્ મોઇ દાંસ્ત્વાંમ્ દએનયાઇ ફ્રાવ-ઑચા. કે વૅરૅથ્રૅમ્-જા થ્વા પોઇ સેનગ્હા યોઇ હૅન્તી, ચિથ્રા મોઇ દાંમ્ અહૂબિશ્ રતૂમ્ ચીજ્દી; અત્ હોઇ વોહૂ સૅરઑષો જન્તૂ મનંઘ્હા, મજ્દા અહ્માઇ યહ્માઇ વષી. કહ્માઇચીત્.

પાત-નો ત્બિષ્યન્તત્ પઇરિ, મજ્દાઑસ્ચ આર્મઇતિશ્ચ સ્પેન્તસ્ચ, નસે દએવી દ્રુક્ષ્, નસે દએવો-ચિથ્રે, નસે દએવો-ફ્રકર્શ્તે, નસે દએવો-

---

૧. આ નીરંગ એની ભાષા-રચના ઉપરથી પાછળા વખતમાં જોડાયલી માલમ પડે છે કારણ એની એબારત ફારસી છે. વળી આ ઠેકાણે અમશાસ્પંદોની સંખ્યા તેત્રીસ ગણી છે. કદાચ એ નીરંગ લખનારની મતલબ તેત્રીસ અમશાસ્પંદ તે તેત્રીસ ફરેશ્તા હોય. આપણા મજહબની અસલ કેતાબો પ્રમાણે તો અમેશાસ્પંદ છ છે, અને દાદાર અહુરમઝદને સાથે ગણતાં સાત થાય છે.

ફ્રદાઇતે, અપ દ્રુક્ષ્ નસે, અપ દ્રુક્ષ્ દ્વાર, અપ દ્રુક્ષ્ વીનસે, અપાખ્તરે[૧] અપ-નસ્યેહે; મા મૅરૅન્ચઇનીશ્ ગએથાઓ અસ્તવઇતીશ્ અષહે. નૅમસ્ચા યા આરૂમઇતિશ્ ઇજાચા. અષૅમ્ વૉહૂ (૧).

કેમ ના મજદાનો સાર.—ઓ મઝદ! જ્યારે કોઇ દુષ્ટ આદમી મારા તરફ કપટ ધરાવે, ત્યારે તું શિવાય કોણ મારૂં રક્ષણ કરનાર છે? તેં બક્ષેલી અશોઇ, અને ભલાં મનની બરકતથી તે દૂર થાય! દીનદારીથી જીંદગી ગુજારવા માટે તું મને જ્ઞાન બખશ! તારા પાસબાની કરનારા અવસ્તાના કલામો વેરીને મારનાર છે. બંને દુન્યામાં મારૂં ભલું થાય, એવી રીતે મારી રહેનુમાઇ કરનારો એક ઉસ્તાદ મને દેખાડ! ઓ મઝદ! જે ધણીને તું ચાહે, તેને તેનાં ભલાં મન મારફતે શ્રરોષ યારી આપો! ઓ અહુરમઝદ! ઓ સ્પંદારમદ! દુ:ખ દેનારાઓથી અમુને બચાવો! તમામ બુરી શક્તિઓ ઉત્તર દિશા તરફ દફે થાય! કે જેથી અશોઇની હાડમંદ દુન્યાને હાણી પહોંચે નહિ. તાબેદારી અને આબાદીને નેમાજ હોજો!

નીરંગ કુસ્તી બાંધવાની.[૨]

અહુરમજદ ખોદાએ, અહેરેમન અવાદશાંન્ દૂર અવાઝ્દાશતાર; જદ્દ શેકસ્તેહ્ બાદ્દ; અહેરેમન, દેવાંન[૩], દરૂજાંન,[૪] જાદૂઆંન, દરૂવંદાંન[૫] કીકાંન,[૬] કરફાંન,[૭] સાસ્તારાંન, ગુનેહ્ગારાંન, આશમોગાંન,[૮] દરૂવંદાંન, દુશ્મનાં, ફ્રીઆંન, જદ્દ શેકસ્તેહ્ બાદ્દ. દુશ-પાદ્દશાહાન.અવાદશાંન્ બાદ્દ;[૯] દુશ્મનાં સતોહ્ બાદ્દ; દુશ્મનાં અવાદશાંન્ બાદ્દ. અહુરમજદ ખોદાએ! અજ હમા ગુનાહ્ પતેત્ પશેમાનુમ, અજ હરૂવસ્તીન્ દુશ્મત દુજ્હૂખ્ત દુજ્વરૂશ્ત, મૅમ્ પ ગેતી મનીદ્દ; ઑએમ ગોફ્ત, ઑએમ કરદ્દ, ઑએમ જસ્ત, ઑએમ બૂન્ બૂદ્દ એસ્તેદ્દ, અજ આંન્ ગુનાહ્ મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની રવાંની ગેતી મીનોઆંની, ઓખે અવાખ્શ પશેમાન્, પ સે ગવશ્ની

---

૧. ઉત્તર દિશા—અવસ્તામાં ઉત્તર દિશા તરફ અભાવ દેખાડવામાં આવ્યો છે, કારણ કે ઉત્તર તરફનો કકડતો શિયાળો ઈરાનીઓને શ્રાપ સમાન હતો; બીજું, ઈરાનીઓ, ઉત્તર તરફથી આવતા તુરાનીઓના હુમલાથી હંમેશા પરેશાન થતા હતા. અરદીબહેશ્ત યશતમાં ઉત્તર તરફથી ફુંકતા પવન તરફ અભાવ દેખાડવામાં આવ્યો છે.

૨. આ આખી બંદગી 'પ પતેત હોમ' સુધી પાઝંદ ભાષામાં છે.

૩. દેવાન એટલે દેવો. દેવ તે ફકત મનુષ્ય રૂપીજ નહિ, પણ ઘણાક પૃથક (abstract) વિચારો, દુર્ગુણો, બદીઓ, અસ્વચ્છતા માટે વપરાય છે. છેક અસલી આરયન ટોળાના સર્વે તાયફાઓમાં ખુદા માટે 'દએવ' શબ્દ વપરાતો હતો, તેનો અર્થ 'દિવ' એટલે

૫ પતેત હોમ. ક્ષનઑથ્ર અહુરહે મજદાઑ;[૧૦] તરેઇદીતે અંઘ્રહે મઇન્યેઉશ.[૧૧] હઇથ્યાવર્શતાંમ્ હ્યત્ વસ્ના ફ્રેરષોતૅમૅમ; સ્તઑમિ અશૅમ. અશૅમ્ વૉહૂ (૧), યથા અહુ વઇર્યો (૨), અશૅમ્ વૉહૂ (૧).

નીરંગ કુસ્તી બાંધવાનીનો સાર.—દાદાર અહુરમઝદ તમામ ખલકતનો સાહેબ છે, તે નાપાક અહેરેમનને મારનાર છે. (હું દુવા ગુજારૂં છું કે) અહેરેમન, દેવ દરૂજો, જાદુગર, પરીઓ, ઠગારાઓ, અને દુશમનોનું જોર તુટી જજો. ખરાબ પાદશાહ દૂર થાય; મારા દુશમનો આજેજ થાય અને દૂર થાય!

સર્વ ગુનાહોને માટે પસ્તાવો કરીને હું પશેમાન થાઉં છું. તમામ બુરા વિચાર, બુરાં વચન, અને બુરાં કામો, જે હું આ દુન્યામાં મનમાં લાવ્યો હોઉં, બોલ્યો હોઉં, યા કીધાં હોય, જે મારાથી ઉત્પન્ન થયાં હોય, યા શરૂ થયાં હોય, તે વિચાર, વચન, અને કામને લગતા તમામ ગુનાહો માટે હું પસ્તાવો કરૂં છું. ત્રણુ કલામો (મનશની, ગવશની, કુનશની) થી હું પસ્તાવો કરૂં છું. અહુરમઝદને ખુશનુદી હોજો! અહેરેમન ઉપર લ્યાનત હોજો! રાસ્તીનાં કામ કરનારાઓની ખાહેશ સૌથી ઉમદા હોય છે. અશોઇને હું વખાણું છું.

પ્રકાશનું ઉપરથી રોશન, પ્રકાશિત થતો હતો, પણ વખત જતાં તેઓ જુદા જુદા કુદરતી પદાર્થોમાં જુદા જુદા ખુદા લેવા લાગ્યા; એ પ્રમાણે તેઓ એકથી વધુ દેવો અથવા ખોદાની હસ્તીને માનવા લાગ્યા. આ વળણનો અટકાવ કરવા માટે પેગમ્બર સાહેબ જરથોસ્તે 'દેવ' શબ્દને એક ખુદા માટે પોતાની દીનમાંથી દૂર કરીને તેને આવો ખરાબ અર્થ આપ્યો, અને પોતાની દીનને 'વી-દએવ' દેવથી જુદી એવું નામ આપ્યું.

૪. દરૂજન-દરૂજો એટલે નુકસાન કરનાર, ઠગાઈ કરનાર, જુઠું બોલનાર, ફરેબ દેનાર.

૫. દરવંદ શબ્દનો અર્થ ઈનસાનને રંજ પહોંચાડનારાં, દુષ્ટ ખવાસનાં હોય તેઓને દરવંદ કહેવાં જોઇએ, પછી તે કોઈ પણ હોય, દશ્ય હોય કે અદશ્ય હોય, જરથોસ્તી હોય કે અજરથોસ્તી હોય. આપણે તો જેઓ જરથોસ્તી નહિ હોય તેઓને દરવંદ કહીયે છીયે તે ખરૂં નથી 'અજ્ હમા ગુનાહ'થી તે '૫ પતેત હોમ' સુધી ભણનાર પશ્ચાતાપ કરતો પોતાનો પવિત્ર ઠરાવ રજુ કરે છે..

૬. કીકાંન—અવસ્તામાં એને માટે 'કવન' 'કવી' શબ્દ આવે છે. પેગમ્બર સાહેબ જરથોસ્તે પોતાનો ધર્મ ફેલાવ્યો, ત્યારે તેના ફરમાનો ઉપર ધ્યાન નહિ આપનારા, અથવા છતી આંખે આંધળાને 'કીક' કહે છે.

૭. કરફાંન—અવસ્તામાં એને માટે 'કરપન' શબ્દ આવે છે. પેગમ્બર સાહેબ જરથોસ્તે પોતાનો ધર્મ ફેલાવ્યો, ત્યારે તેના ફરમાનો નહિ સાંભળનારા અથવા છતા કાને બહેરાને કરફાંન કહે છે.

૮. આશ્મોગાંન—અવસ્તામાં એને માટે 'અશૅમઑઘ' શબ્દ આવે છે. એનો અર્થ અશોઈ કે રાસ્તીનો નાશ કરનાર, જુઠું સમજાવનાર, ખોટું ભેરવી આપનાર થાય છે, અને તે ઉપરથી અશોઈ, રાસ્તીનો નાશ કરનાર આશમોગ દેવ થાય છે.

જસ મે અવંઘહે મજ્દ.

(માઝદયસ્ની જરતોસ્તી દીનની સ્તુતિ.)

જસ મે અવંઘ્હે મજ્દ! જસ મે અવંઘ્હે મજ્દ! જસ મે અવંઘ્હે મજ્દ! મજ્દયસ્નો અહ્મી, મજ્દયસ્નો જરથુશત્રિશ ફ્રવરાને આસ્તૂતસ્ચા ફ્રવરૅતસ્ચા. આસ્તુયે હુમતૅમ મનો, આસ્તુયે હૂખ્તૅમ વચો, આસ્તુયે હ્વરૂશ્તૅમ શ્યઑથનૅમ. આસ્તુયે દએનાંમ વંઘઉહીમ માજ્દયસ્નીમ, ફ્રસ્પાયઑખ્ઍધ્રાંમ, નિધાસ્નઇથિશૅમ, ખ્એત્વદથાંમ, અષઑનીમ, યા હાઇતિનાંમ્ચા બૂશ્યેઇન્તિનાંમ્ચા મજિશ્તાચા, વહિશ્તાચા, સ્રએશ્તાચા, યા આહૂઇરિશ જરથુશત્રિશ. અહુરાઇ મજ્દાઇ વીસ્પા વૅહૂ ચિનહ્મી. અએષા અસ્તી દએનયાઓ માજ્દયસ્નોઇશ આસ્તૂઇતિશ. અષૅમ વૅહૂ (૧).

જસ મે અવંઘહે મજ્દનો સાર.—ઓ મઝદ! મારી મદદે આવ! હું એકજ ખોદાને માનનારો છું. હું એકજ ખોદાને માનનારો જરથોસ્તી ધર્મ પાળનારો છું. હું સારા વિચાર, સારાં વચન, અને સારાં કામોને વખાણનાર છું. નેક પવિત્ર, મઝદયસ્ની દીન, જે લડાઇ ટંટો દુર કરનારી, અને ભાઇબંધી વધારનારી છે, જે હાલમાં જેટલા ધર્મો મોજુદ છે, અને જે ધર્મો હવે પછી થશે, તે બધામાં સર્વેથી બુલંદ અને સર્વેથી શ્રેષ્ટ છે, તેનો હું વખાણનાર છું. તે દીન જરથોસ્ત સાહેબે અહુરમઝદ તરફથી શિખવી હતી. તમામ ન્યામતોનો બક્ષનાર અહુરમઝદ છે, એવો હું એકરાર કરૂં છું. આ માઝદયસ્ની દીનની તારીફ હોજો!

---

૯. 'દુશ પાદશાહાંન અવાદશાંન બાદ'—એટલે બુરા પાદશાહો નાબુદ હોજો; જ્યારે 'દુવા તંદરોસ્તી'માં એક ભલા પાદશાહને માટે દુવા ગુજારવામાં આવે છે.

૧૦. 'ક્નઑથ્ર અહુરહે મજ્દાઓ' એટલે અહુરમઝદની ખુશનુદી થાઓ, યાને આ દુન્યામાં મારા વિચાર, વચન અને કામો એવાં હોય કે જેથી અહુરમઝદ મારાથી ખુશ રહે.

૧૧. અંઘરે મઈન્યુ, એટલે અહેરેમન—આબાદી, વૃદ્ધિ ઘટાડનાર એટલે નાશ કરનાર ગેબી શક્તિ; એનું ઉલટું 'સ્પેન્ત મઈન્યુ' એટલે આબાદી કરનાર, વૃદ્ધિ કરનાર ગેબી શક્તિ—સપેનામીનો.' આ બેઉ ગેબી શક્તિ અહુરમઝદને તાબે છે, અથવા આ બન્ને શક્તિ ખુદ અહુરમઝદની છે; તો જો કે વંદીદાદની પહેલી પરગરદમાં અહેરેમનને અહુરમઝદનો હરીફ તરીકે લેખ્યો છે.

પાંચો ગેહ જુદી જુદી પઢવાની.

(હાવન.)

(સહવારને પોહરમાં સૂર્ય ઉગે ત્યારથી મધ્યાન બપોરે બાર વાગા સુધી 'હાવન ગેહે' ભણાય છે.)

હાવનેએ અષઑને અષહે રથ્વે, યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ. સાવંઘ્રહેએ વીસ્યાઇચ અષઑને અષહે રથ્વે, યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ.

પાંચ ગેહ જુદી જુદી પઢવાનીનો સાર.—ખુશાલ રહો, ઓ અહુરમઝદ! હું એકજ ખોદાની પરશતેશ કરનાર, જરથોસ્તી ધર્મ પાળનાર, દેવના તરીકાવાળો નહીં-પણ અહુરમઝદના તરીકાવાળો છું.

હાવનનો સાર.—હાવનનો વખત, તેના હમકાર ફરેસ્તા સાવંઘહની હું સેતાયશ કરૂં છું.

(રપિથ્વન.[1])

(મધ્યાન બપોરે બાર વાગાથી ત્રણ વાગા સુધી 'રપીથવન ગેહે' ભણાય છે.)

રપિથ્વિનાઇ અષઑને અષહે રથ્વે, યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ. ફ્રાદ્દત્‌-ફ્ષવે જન્તુમાઇચ અષઑને અષહે રથ્વે, યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ.

રપીથવનનો સાર.—રપીથ્વનનો વખત, તેના હમકાર ફરેસ્તા ફ્રાદત-ફ્ષવેની હું સેતાયશ કરૂં છું.

---

૧. આવાં મહિનાના હોરમઝદ રોજથી તે વહિશ્તોઈશ્ત ગાથા સુધી રપિથ્વન ગેહને બદલે બીજી હાવન ભણવામાં આવે છે. વળી એટલા દહાડા બધાં ભણતરોની ખશ્નુમનમાં રપિથ્વન ગેહ ભણાતી નથી, પણ હાવન ગેહ ભણવામાં આવે છે. બાકીના સાત મહિના, યાને ફરવરદીન મહિનાના હોરમઝદ રોજથી તે મેહેર મહિનાના અનેરાંન રોજ સુધી, રપિથ્વન ગેહ ભણવામાં આવે છે. કારણ કે, મજકુર પાંચ મહિના અસલ ફસલ સાથે મળતી આવતી આગળી ગણત્રી પ્રમાણે શિયાળાના હોવાથી, દિવસના વખતના કલાકો ઉનાળાના દિવસના વખતના કલાકો કરતાં ઓછા હોય છે. વળી શિયાળાની ઋતુ હોવાથી, બપોરનો વખત છતાં ગરમી ઘણી થોડી હોવાને લીધે પણ ગરમીના વખતની ગેહ (રપિથ્વન) કહાડી નાખવામાં આવી હોય.

(ઉજીરન.)

(બપોરે ત્રણ વાગાથી સૂર્ય અસ્ત પામે ત્યાં સુધી 'ઉજીરન ગેહે' ભણાય છે.)

ઉજયેઇરિનાઇ અષઑને અષહે રથ્વે, યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ. ફ્રાદત્-વીરાઇ દખ્યુમાઇચ અષઑને અષહે રથ્વે, યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ.

ઉજીરનનો સાર.—ઉજીરનનો વખત, તેના હમકાર ફરેસ્તા ફ્રાદત-વીરની હું સેતાયશ કરૂં છું.

(અઇવિસ્રૂથ્રેમ.)

(સાંજે સૂર્ય અસ્ત પામે ત્યારથી રાત્રે બાર વાગા સુધી 'અઇવિસ્રૂથ્રેમ ગેહે' ભણાય છે.)

અઇવિસ્રૂથ્રૅમાઇ અઇબિગયાઇ અષઑને અષહે રથ્વે. યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ. ફ્રાદત્-વીસ્પાંમ્ હુજ્યાઇતેએ જરથુશ્ત્રોતૅમાઇચ અષઑને અષહે રથ્વે, યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ.

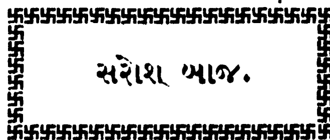
અઇવીસરૂથરેમનો સાર.—અઇવીસ્રુથ્રેમનો વખત, તેના હમકાર ફરેસ્તા ફ્રાદત-વીસ્પની હું સેતાયશ કરૂં છું.

(ઉષહેન.)

(રાત્રે બાર વાગાથી સહવારે સૂર્ય ઉગે ત્યાંસુધી 'ઉષહેન ગેહે' ભણાય છે.)

ઉષહિનાઇ અષઑને અષહે રથ્વે, યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ. બૅરૅજ્યાઇ ન્માન્યાઇચ અષઑને અષહે રથ્વે, યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ.

ઉષહેનનો સાર.—ઉષહેનના વખતની, તેના હમકાર ફરેસ્તા બેરેજ્ય-નમાન્યની હું સેતાયશ કરૂં છું.

ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજદાઑ. અષૅમ વોહૂ (૧).

૫ નામે યજદાંન્ અહુરમજદ ખોદાએ અવજૂની, ગોરૂજે ખોરેહ અવઝૂંયાદ. સરોશ અશો, તગી, તન-ફર્માન, શેકફૂત જીન, જીન્ અવજાર, સાલારે દામાને અહુરમજદ બેરસાદ. અજ હમા ગુનાહ પતૅત પશૅમાનુમ;

અજ હર્વસ્તીન દુશ્મત દુઝૂખ્ત દુઝ્વર્શ્ત, મેમ્ પ ગેતી મનીદ્, ઑએમ્ ગોફ્ત, ઑએમ્ કરદ્, ઑએમ્ જસ્ત, ઑએમ્ બૂન્ બૂદ્ ઍસ્તેદ્, અજ આંન્ ગુનાહ્ મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની રવાની, ગેતી મીનોઆંની, ઓખે અવાખ્શ પશેમાન્ પ સે ગવશ્ની પ પતેત્ હોમ. યથા અહૂ વઇર્યો (પ), અષૅમ વૉહૂ (૩).

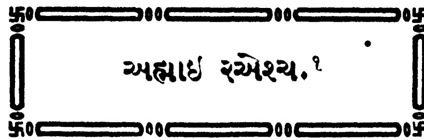
ફ્રવરાને મઝ્દયસ્નો જરથુશ્ત્રિશ વીદએવો અહુર-ત્કએષો (જે ગેહ હોય તે પઢે) ફ્રસસ્તયએચ. સ્રઓષહે અષ્યેહે, તખ્મહે, તનુ-માંથ્રહે, દર્ષિ-દ્રઓશ, આહુઇર્યેહે, ક્ષ્નઓથ્ર યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઓથ્રાઇચ ફ્રસસ્તય-એચ, યથા અહૂ વઇર્યો જઓતા ફ્રા મે મ્રૂતે, અથા રતુશ અષાત્ચિત્ હચ, ફ્રા અષવ વીધ્વાઓ મ્રઓતૂ.

સ્રઓષૅમ અષીમ, હુરઓધૅમ, વૅરેથ્રાજનૅમ, ફ્રાદત્-ગએથૅમ અષવ-નૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે. અહુનૅમ વઇરીમ્ તનૂમ પાઇતિ; અહુનૅમ વઇરીમ તનૂમ પાઇતિ; અહુનૅમ વઇરીમ તનૂમ પાઇતિ. યથા અહૂ વઇર્યો (૧).

☞ કેમ ના મઝ્દા (આખી પઢે.); યથા અહૂ વઇર્યો (૨); યસ્નૅમચ વહ્મૅમચ અઓજસ્ચ જવરૅચ આફ્રીનામિ, સ્રઓષહે અષ્યેહે, તખ્મહે, તનુ-માંથ્રહે, દર્ષિ-દ્રઓશ, આહૂઇર્યેહે. અષૅમ વૉહૂ (૧).

સરોશ બાજનો સાર.— દાદાર અહુરમઝ્દની ખુશનુદી હોજો! તે તમામ ખલકતના સાહેબનું નામ દઇને હું બંદગી શરૂ કરૂં છું. તેનો પ્રતાપ અને ખોરેહ જ્યાદા થાઓ! જોરાવર અશો સરોશ યઝદ મારી મદદે પહોંચો, જેનું તનજ માથ્રવાણી છે, જે બુરાઓને જેર કરવા માટે ફત્તેહમંદ એજમતી હથિયાર રાખે છે, અને જે અહુરમઝ્દની પેદાયશોનો સરદાર છે. સર્વ ગુનાહોને માટે પસ્તાવો કરી હું પશેમાન થાઉં છું. તમામ બુરા વિચાર, બુરાં વચન, અને બુરાં કામો, જે હું આ દુન્યામાં મનમાં લાવ્યો હોઉં, બોલ્યો હોઉં, યા જે મેં કીધાં હોય, જે મારાથી ઉત્પન્ન થયાં હોય, યા શરૂ થયાં હોય, તે વિચાર, વચન, અને કામને લગતા તમામ ગુનાહો માટે હું પસ્તાવો કરૂં છું. ત્રણ કલામો (મનશની, ગવશની, કુનશની) થી હું પસ્તાવો કરૂં છું. હું એકરાર કરૂં છું, કે હું એક ખોદાને માનનાર, જરથોસ્તી ધર્મ પાળનાર, દેવના તરીકાથી દૂર રહેનાર, અને અહુરમઝ્દના તરીકા મુજબ ચાલનાર છું. (ફલાંણી ગેહમાં) અશો સરોશ યઝદને ખુશનુદ કરવાને, આરાધવાને, તેની વખાણ ગાવાને, અને સ્તુતિ કરવાને જોતી મારી આગળ યથા અહૂ વઇર્યોની ખુબી જાહેર કરે.

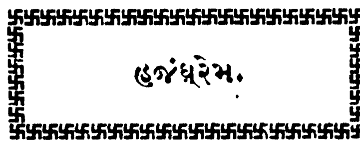
ખુબસુરત, ફત્તેહમંદ, દુન્યાની વૃદ્ધિ કરનાર અશો સરોશ યઝદને હમો આરાધ્યે છીયે. અહુનવર તનને બચાવે છે.—જોરાવર, જોરેમંદ હથિયારવાળા, અહુરમઝદના તરીકાવાળા, અશો સરોશ યઝદ, જેનું તનજ માંથ્રવાણી છે તેની હું સેતાયશ કરૂં છું.

અહ્માઇ રએશ્ચ.[1]

અહ્માઇ રએશ્ચ ખરૅનસ્ચ, અહ્માઇ તન્વો દ્રવતાતૅમ, અહ્માઇ તન્વો વઝદ્વરૅ, અહ્માઇ તન્વો વૅરૅથ્રૅમ, અહ્માઇ ઇશ્તીમ પઉરૂશ-ખાથ્રાંમ, અહ્માઇ આસ્નાંમચિત્ ફ્રજન્તીમ, અહ્માઇ દરૅઘાંમ દરૅઘો-જીતીમ, અહ્માઇ વહિશ્તૅમ અહૂમ અષઓનાંમ, રઓચંઘહેમ, વીસ્પો-ખાથ્રૅમ. અથ જમ્યાત્ યથ આફ્રીનામિ. અષૅમ વોહૂ (૧).

અહુમાઇ રએશ્ચનો સાર.—(જે શખસ અહુરમઝદની બંદગી કરે) તેને નુર અને ખોરેહ, શરીરનું કૌવત, શરીરનું સુખ, શરીરની ફત્તેહ, અને પુષ્કળ સુખ સાથની દોલત હોજો! તેને જાતી બુદ્ધિવાળું ફરઝંદ હોજો! તેને લાંબામાં લાંબી જીંદગી હોજો! તેને અશો લોકોનું બહેશત હોજો! આમીન!

હજંધ્રેમ.

હજંઘરૅમ બએષજનાંમ, બએવરૅ બએષજનાંમ; હજંઘરૅમ બએષજનાંમ, બએવરૅ બએષજનાંમ; હજંઘરૅમ બએષજનાંમ, બએવરૅ બએષજનાંમ. અષૅમ વોહૂ (૧).

હજંઘરેમનો સાર.—હજાર ઘણી તંદરોસ્તી, દસ હજાર ઘણી તંદરોસ્તી મને પહોંચો, એવી હું દુવા ગુજારૂં છું.

---

૧. એ ભણતરમાં બંદગી કરનાર પોતાને માટે ભલી દુવાઓ માંગે છે.

જસ મે અવંઘહે મજદ.

જસ મે અવંઘહે મજદ! જસ મે અવંઘહે મજદ! જસ મે અવંઘહે મજદ! અમહે[1] હુતાશતહે હુરઑઘહે, વૅરેથ્રઘ્નહે અહુરધાતહે, વઇનઇનત્યાઑસચ ઉપરતાતો,[2] રામનો ખાસ્ત્રહે,[3] વયઑાશ ઉપરો-કઇર્યેહે[4] તરધાતો અન્યાઇશ દામાંન, અએતત તે વયો યત તે અસ્તિ સ્પેન્તો-મઇન્યઑમ, થ્વાષહે ખધાતહે, જરૂવાનહે અકરનહે,[5] જરૂવાનહે દરેઘો-ખધાતહે.[6] અશેમ વોહૂ (૧).

જસ મે અવંઘહે મજદનો સાર.—ઓ અહુરમઝદ! મારી મદદે આવ! હિંમત આપનાર ફરેશ્તા 'અમ'ની, બહેરાંમ યઝદની, સૌથી સરસ ફત્તેહ આપનાર વનંતી ઉપરતાતની, ખોરાકને સ્વાદિષ્ટ કરનાર મીનો રામની, પવન ઉપરના મવક્કલ ફરેશ્તા ગુવાદ યઝદની, હદ વગરના જમાનાની મને મદદ પહોંચાડજે!

કૅરેફેહ મોજદ.

કૅરેફેહ મોજદ ગુનાહ ગુજરેશનેરા કુનમ, અશાહી રવાન દુશારમરા હમ કૅરેફેહ હમા વેહાંને હફ્ત કેશ્વર જમીન,[7] જમીન-પેહેના, રૂદ-દરાનાં,

---

૧. 'અમ' એટલે હિંમત, તે ઉપરથી હિંમત આપનાર ફરેસ્તો.

૨. વનઈન્ત્યાઑ ઉપરતાત—એટલે ફત્તેહમંદ સરસાઇ અથવા ચઢીયાતાપણું તે ઉપરથી એ ગુણ ઉપરનો નારી ફરેસ્તો.

૩. રામ ખાસ્ત્ર—એટલે ખાણાંના સ્વાદની ઉપર સરદારી ભોગવતો ફરેસ્તો મીનો રામ. વળી એ વાતાવરણ (atmosphere) ઉપર પણ મવક્કલ ફરેસ્તો છે તેથી ભાવવાચક અર્થે એનો અર્થ ether થાય છે.

૪. વયુ ઉપરો કઈરય—ઉપર કામ કરનાર હવાની ઉપરનો મવક્કલ ફરેસ્તો.

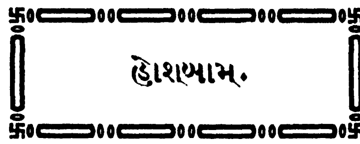
૫. જરવાન અકરન—એટલે અકેનાર હદ વગરનો વખત, જે હંમેશગી અહુરમઝદ પોતે ભોગવે છે. અહુરમઝદની ઉમરને શરૂઆત તેમજ છેડો પણ નથી, તે હંમેશ હતો અને રહેશે.

૬. જરવાન દરેઘો ખધાત—એટલે લંબાઇમાં મુકરર કીધેલો વખત, એટલે ગયોમર્દથી સોષ્યંત સુધીનો જમાનો.

૭. હફ્ત કેશવર-એટલે સાત ખંડ; તે જમાનામાં દુન્યાને સાત ખંડમાં વહેંચી નાખવામાં આવી હતી, તેમનાં નામ-અરેઝહિ, સવહિ, ફ્રદધફ્શુ, વીદધફ્શુ, વૉઉરૂ-બરેશતિ, વૉઉરૂ-જરેશતિ, ખનિરથ બામી.

ઓરૂશીદ્-બાલા, બુન્દેહાદ્ બેરસાદ્; અશો બેદ્ દેરૂજી. અથ જમ્યાત્ યથ આફ્રીનામિ. અષ઼ેમ વોહૂ (૧).

કેરફેહ મોજદનો સાર.—(ઓ અહુરમઝદ!) મારાથી જે પાપી કામો થયાં હોય, તેનો બદલો વાળવા માટે હું નેક કામ કરૂં! હફ્ત કેશવર જમીન ઉપરના તમામ નેક આદમીઓને, તેઓનાં રવાંન ખુશનુદ થાય એટલા કાજે, જમીનની પહોળાઇ જેટલી, નદીની લંબાઇ જેટલી, અને ખોરશેદની બુલંદી જેટલી અશોઇ પહોંચો! આમીન!

હોશબામ.

☞ (આ બંદગી ફકત બામદાદનેજ વખતે ભણવી.)

અથ ઇમાં વચો દ્રેનજયોઇશ, યોઇ અંઘ્રહેન્ વારેથ્રઘ્ન્યોતેમચ બએષ-જયોતેમચ; પન્ચ અહુન વઇર્ય ફ્રસ્રાવયોઇશ. યથા અહૂ વઇર્યો (૫); અહુનેમ્ વઇરીમ્ તનૂમ્ પાઇતિ, અહુનેમ્ વઇરીમ્ તનૂમ્ પાઇતિ, અહુનેમ્ વઇરીમ્ તનૂમ્ પાઇતિ. યથા અહૂ વઇર્યો (૧); ☞ કેમ્ ના મઝ્દા (આખી પઢવી) અષેમ્ વોહૂ (૧); યથા અહૂ વઇર્યો (૨૧), અષેમ્ વોહૂ (૧૨).

નેમસે-તે હુશબામી, નેમસે-તે હુશબામી, નેમસે-તે હુશબામી. અએ-તત્ હિમ્ વીસ્પનાંમ્ મજિશ્તેમ્ દજદ્યાઇ, અહૂમચ રતૂમચ યિમ્ અહુરેમ્ મજ્દાંમ્, સ્નથાઇ અંઘ્રહે મઇન્યેઉશ દ્રવતો, સ્નથાઇ અએષ્મહે[1] ખ્રવી-દ્રઓશ, સ્નથાઇ માજઇન્યનાંમ્ દએવનાંમ્,[2] સ્નથાઇ વીસ્પનાંમ્ દએવનાંમ્ વરેન્યનાંમચ[3] દ્રવતાંમ્. (બાજમાં પઢે.) **શેકસ્તેહ્ ઘનામેન્યો, બર્ એહેરેમન્**

૧. અએષ્મ—એટલે એષમ અથવા ગુસ્સાનો દેવ. એ સરોષ યઝદ હરીફનો છે.

૨. માજઇન્યનાંમ દએવનાંમ—એટલે માઝનદરાનના દેવો. માઝનદરાન કાસપ્યન સમુદ્રની દક્ષિણે અને બલખની ઉત્તર-પુર્વે આવેલો મુલક હતો, જે ઈરાનીઓને ઘણું નુકસાન કરનારો હતો, તેથી એને દેવોનું મડક ગણવામાં આવતું હતું, ત્યાં વસતાં આદમીઓ ઘણાજ બુરાં હતાં. વંદીદાદ પ્રમાણે માણસોએ પોતાના નખ ઉતારીને દાટવાં, કે જેથી માઝનદરાનના દેવોનું જોર તુટે. હોષંગ પાદશાહ અરદવીસુર અને દ્રવાસ્પ પાસે દુવા ગુજરે છે કે તે માઝનદરાનના દેવોને મારવાને સામર્થવાન થાય.

૩. દએવનાંમ વરેન્યનાંમ—ગીલાનના દેવો. ગીલાન મુલક માઝનદરાનની નજદીક હોવો જોઈએ. ડા. હાઉગ કહે છે કે ગીલાનના લોકો આજે પણ પોતાની ખરાબ ચાલને માટે જણાયલાં છે. વંદીદાદ પ્રમાણે એ પાદશાહ ફરેદુનનું જનમ શહેર હતું. એજ મુલક આગળ ફરેદુને ઝોહાકને પકડયો હતો.

લેઆંનત્ સદ્દ હજાર્ બાર્. (પ્રગટ પઢે) ક્દથાઇ અહુરહે મજદાઓ રએવતો ખરૅનંઘ્ઉહતો, ક્દથાઇ અમૅષનાંમ સ્પૅન્તનાંમ,[1] ક્દથાઇ તિશ્ત્ર્યેહે સ્તારો રએવતો ખરૅનંઘ્ઉહતો, ક્દથાઇ નર્શ્ અષઓંનો, ક્દથાઇ વીસ્પનાંમ સ્પૅન્તહે મઇન્યેઉશ દામનાંમ અષઓંનાંમ. યથા અહૂ વઇર્યો (૨).

વંઘ્હુચ વંઘ્હુયાઓસ્ચ આફ્રીનામિ, વીસ્પયાઓ અષઓંનો સ્તોઇશ, હુઇથ્યાઇચ બવાંઇથ્યાઇચ બૂષ્યાંઇથ્યાઇચ. અષીમ રાસૅન્તીમ દરેઘો-વારૅથ્મનૅમ, મિષાચિમ હ્વો અઇવિષાચિમ મિષાચિમ આક્સાઆઁઘહુઇતીમ. બરૅન્તીમ વીસ્પાઓ બએષજાઓ, અપાંમ્ચ ગવાંમ્ચ ઉર્વરનાંમ્ચ. તઉર્વયેઇન્તીમ વીસ્પાઓ ત્બએષાઓ, દએવનાંમ મષ્યાનાંમ્ચ. અરૅષ્યન્તાંમ અહ્માઇચ ન્માનાઇ, અહ્માઇચ ન્માનહે નમાનો-પતેએ.

---

૧. અમૅષ સ્પૅન્ત–અમશાસ્પંદ–એનો અર્થ અમર વૃદ્ધિ કરનાર–(the Bountiful immortal) થાય છે–(Archangel) એ ખુદ અહુરમઝદની ચઢતે દરજ્જેની શકિત છે. અમશાસ્પંદોની સંખ્યા આપણા ભણતરોમાં કેહે છ તો કેહે સાત જણાવી છે. જો અહુરમઝદને ખોદાના નામ તરીકે લઈએ તો એમની સંખ્યા છ થાય. 'દુવા નામ સેતાયશમાં' 'અવરતર શશ અમશાસ્પંદ'–એટલે વધારે ચઢતે દરજેના છ અમશાસ્પંદ આવે છે, અને એજ ભણતરને છેડે 'હપ્ત અમશાસ્પંદ'–એટલે સાત અમશાસ્પંદો આવે છે. એ સર્વ અહુરમઝદના સેફાતિ ગુણોના નામો છે અને એ નામો ગાથામાં વટીક આવે છે. 'અહુરમઝદ,' એટલે હસ્તીવાળો મહાજ્ઞાની સાહેબ; 'બહમન,' એટલે ભલું મન ભલી અકકલ, એટલે ખોદા પોતે ભલી અકકલવાળો છે, અને તે અકકલથીજ તેણે તમામ કુદરત રચી છે; 'અરદીબેહશત'–ઉત્તમ પવિત્રાઇ–તે સાહેબજ ધરાવે છે; 'શાહરેવર'–સર્વોપરી સત્તા, એટલે અહુરમઝદ ભલી અકકલથી અશોઇને અમલમાં લાવીને પોતાની ખાહેશ મુજબ તમામ કુદરત ઉપર સર્વોપરી સત્તા ચલાવે છે; 'સ્પંદારમદ'–વૃદ્ધિ કરનાર ડહાપણ, સભ્યતા, એટલે અહુરમઝદે કુદરતના કાયદા ડહાપણથી રચેલા છે; 'ખોરદાદ'–પુરતું સુખ, સપૂર્ણતા, એટલે અહુરમઝદ સપૂર્ણ સુખનો સાહેબ છે; 'અમરદાદ'–અમર્ગી, એટલે અહુરમઝદ પોતે પોતાની અકકલ, અશોઈ, આપ અખત્યાર સત્તા, ડહાપણ અને પુરતાં સુખ સાથે અમર્ગીની શકિત ધરાવે છે. આ દુન્યાની સર્વે પેદાયશોમાં માણસ પોતાની અકકલનાં બળે શ્રેષ્ટાઈ ભોગવે છે, એજ અકકલને ખીલવીને માણસ જો ચાહે તો અશો, સ્વતંત્ર, ડહાપણવાળો, સુખી થઇ પોતાનું નામ અમર કરી જાય. અશો જરથોશ્ત બહમનની મારફતે અહુરમઝદને પહોંચ્યા હતા, એટલે તેવણે પોતાની અકકલને ખીલવીને અશોઈ અખત્યાર કરીને, સ્વતંત્રપણે અને ડહાપણથી ઉત્તમ સુખ હાંસલ કરીને આ દુન્યામાં પોતાનું નામ અમર કરી ગયા; એટલે માણસ જો ચાહે તો પોતાનાં બેહ-મનની મારફતે ખોદાને પહોંચી શકે. માટે અમશાસ્પંદોની આરાધના કરવી, જે સદ્ગુણ ઉપર તે મવકકલ હોય તે અખત્યાર કરવો, અને જે શારીરિક ચીજ ઉપર તેની સરદારી હોય, તેની સંભાળ લેવી. ગોસ્પંદની સંભાળ લેવાથી બહમન, આતશની સંભાળ લેવાથી અરદીબહેશત, ધાતુની સંભાળ લેવાથી શહરેવર, જમીનની સંભાળ લેવાથી સ્પંદારમદ, પાણીની સંભાળ લેવાથી ખોરદાદ અને ઓરવર યાને ઝાડપાનની સંભાળ લેવાથી અમરદાદ ખુશનુદ થાય છે.

વંઘ્રઉહીશચ અશ્રાઓ વંઘ્રઉહીશચ અષયો, હુપઉર્વાઑ વહેહીશ, અપરાઑ રાસઁન્તીશ દરઁધો-વારઁથ્મનો. યથ નો મજિશ્તાઑસ્ચ વહિશ્તાઑસ્ચ સ્રએશ્તાઑસ્ચ અષયો ઑરઁન્વન્તે. અમઁષનાંમ્ સ્પઁન્તનાંમ્ યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઆથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ, ફ્રદથાઇ અહે ન્માનહે, ફ્રદથાઇ વીસ્પયાઓ અષઑનો સ્તોઇશ, હમિસ્તેએ વીસ્પયાઓ દ્વતો સ્તોઇશ. સ્તવસ્ અષા યે હુદાઓ યોઇ હેન્તી.

વસસ્ચ તૂ અહુર મજ્દ ઉશતાચ, ક્ષએથ્ હવનાંમ્ દામનાંમ્. વસો આપો, વસો ઉર્વરાઑ, વસો વીસ્પ વોહૂ અષ-ચિથ્ર; ક્ષયઞ્ઁમ્ અષવનઁમ દાયત. અક્ષયઞ્ઁમ દ્વન્તમ. વસો-ક્ષથ્રો ખ્યાત્ અષવ; અવસો-ક્ષથ્રો ખ્યાત્ દ્વાઓ ગતો હમિસ્તો, નિજઑરઁતો હચ સ્પઁન્તહે મઇન્યેઉશ દામબ્યો, વસ્તો અવસો-ક્ષથ્રો.

હક્ષય અર્ઝઁમ ચિત્ યો જરથુશ્તો ફ્રતમાં ન્માનનાંમચ, વીસાંમચ, જન્તુનાંમચ, દખ્યુનાંમચ, અંઘહાઓ દએનયાઓ અનુમતયએચ, અનુખ્તયએચ, અનવર્શ્તયએચ, યા આહૂઇરિશ જરથુશત્રિશ.

યથ નો આઓઁઘહાંમ્ ષાતો મનાઓ, વહિશ્તો ઉર્વાનો, ખાથ્રવઇતીશ તન્વો હેન્તો વહિશ્તો અંઘહુશ; આકાઓસ્ચોઇત્ આહુઇરે મજ્દ જસઁન્તાંમ. અષ વહિશ્ત, અષ સ્રએશ્ત, દરઁસામ થ્વા, પઇરિ થ્વા જમ્યામ, હમઁમ્ થ્વા હખ્મ.[1] અષઁમ્ વોહૂ (૧); અષ વહિશ્ત, અષ સ્રએશ્ત, દરઁસામ થ્વા, પઇરિ થ્વા જમ્યામ, હમઁમ થ્વા હખ્મ. અષઁમ્ વોહૂ (૧); અષ વહિશ્ત, અષ સ્રએશ્ત, દરઁસામ થ્વા, પઇરિ થ્વા જમ્યામ, હમઁમ્ થ્વા હખ્મ. અષઁમ્ વોહૂ (૧) ☞ અહ્માઇ રએશચ; હઝંઘરેમ; જસ મે અવંઘહે મજ્દ; કેરેફેહ્ મોઝદ.

હોશબામનો સાર.—અહુનવર તનને બચાવે છે, બામદાદને હું નમસ્કાર કરૂં છું દુષ્ટ અહેરેમનને, એશમ દેવને તથા તમામ બુરી શક્તિઓને તોડવાને માટે અહુરમજદને હું નમાઝ અર્પણ કરૂં છું. અહેરેમનની શેકસ્ત હોજો, અને તેની ઉપર લ્યાનત હોજો! મદદે પહોંચનાર, રક્ષણ કરનાર, પાણી, ગાય ઢોર અને ઝાડપાનને બચાવનાર, દેવોના દોરને તોડનાર, અપિશવંઘ ફરેશ્તાની હું સેતાયશ કરૂં છું. અમશાસ્પંદોની આરાધના કરવાને, અને તેઓને ખુશનુદ કરવાને, મારામાં અશોઇ આવે કે જેથી અહુરમજદની પેદાયશ આબાદ થાય, અને બુરી શક્તિઓ નાશ પામે! અહુરમજદ મરજી પ્રમાણે પેદાયશો ઉપર સુખનો અમલ ચલાવે છે. હું દુવા

---

૧. 'વસસ્ચ તૂ'થી 'થ્વા હખ્મ' સુધીના ભાગતરમાં અશો અહુરમઝદની સત્તા કબુલ રાખીને તેના તરફ આપણી જાનફેશાની દેખાડીયે છીયે.

ગુજારૂં છું કે ભલો અશો નર હકુમત ભોગવનારો થાય, નહિ કે બુરો નર! બુરો નર નામુરાદ થાય, અને દુઃખમાં આવી પડે! અહુરમજદી જરથોસ્તી દીનના વિચાર, વચન, અને કરણી પ્રમાણે, ઘરના, મહોલ્લાના, ગામના, અને દેશના આગેવાનોને હું ચલાઉં, જેથી મારૂં રવાન ચઢતે દરજ્જે પુગે, મારૂં મન ખુશાલ થાય, અને મારૂં તુરમંદ તન બહેશ્તને લાયકનું થાય! ઓ અહુરમજદ! સર્વથી શ્રેષ્ટ અશોઇની મારફતે હું તારો દોસ્ત થાઉં!

[સહવારના પોહોરમાં સૂર્ય ઉગે ત્યારથી મધ્યાન બપોરે બાર બાગા સુધી હાવન ગેહ ભણાય છે.]

☞ (એજ ગેહ બીજી હાવનના વખતમાં યાને આવાં મહિનાના હોરમજદ રોજથી તે વહિસ્તોઇસ્ત ગાથા, સુધી ભણવી. વધુ ખોલાસા માટે જુવો સફે ૭ માં આપેલી ફુટ નોટ.)

ક્ષ્નઓથ્ર અહુરહે મજ્દાઓ. અષેમ વોહૂ (૩). ફ્રવરાને મજ્દ-યસ્નો જરથુશત્રિશ વીદએવો અહુર-ત્કએષો. હાવનેએ અષઓને અષહે રથ્વે, યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઓથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ, સાવંઘહેએ[1] વીસ્યાઇચ અષઓને અષહે રથ્વે, યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઓથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ. મિથ્રહે વોઉરૂ-ગઓયઓતોઇશ હજંઘ્રરો-ગઓષહે, બએવરૅ-ચષ્મનો, અઓ-ખ્તો-નામનો યજતહે, રામનો ખાસ્ત્રહે, ક્ષ્નઓથ્ર યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઓથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ, યથા અહૂ વઇર્યો જઓતા ફ્રા મે મૂતે, અથા રતુશ અષાતચિત હચ ફ્રા અષવ વીધ્વાઓ મ્રઓતૂ.

અહુરૅમ મજ્દાંમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે; જરથુશ્ત્રૅમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે; જરથુશ્ત્રહે અષઓનો ફ્રવષીમ યજમઇદે; અમૅષે સ્પૅન્તે અષઓનાંમ યજમઇદે. અષાઉનાંમ વંઘ્રઉહીશ સૂરાઓ સ્પૅન્તાઓ ફ્રવષયો યજમઇદે, અસ્તવતો મનષ્યાચ અપનોતૅમૅમ રથ્વાંમ યજમઇદે, યએતુશ્તૅમૅમ યજતનાંમ હુઘ્રહનુશ્તૅમૅમ અષહે રથ્વાંમ અઇવિનસાંસ્તૅમૅમ, જધ્નમૂશ્તૅમાંમ અષઓનો અષહે રથ્વો રતુક્રિતીમ યજમઇદે.

હાવનીમ અષવનમ અષહે રતૂમ યજમઇદે; હઉર્વૅતાતૅમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે; અમૅરૅતતાતૅમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે;

---

૧. સાવંઘહે વીસ્ય—એ હાવન ગેહનો હમકાર યાને સાથ કરનાર ફરેસ્તો.

આહુઇરીમ ફ્રષ્નૅમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે; આહૂઇરીમ ત્કએષૅમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે, યસ્નૅમ સૂરૅમ હુપ્તંઘહાઇતીમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે.

સાવંઘ્રહએમ વીસીમચ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે, અઇર્‌યમનૅમ ઇષીમ[1] અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે, અમવન્તૅમ, વૅરૅથ્રાજનૅમ, વિત્પએષંઘ્રહૅમ, વીસ્પ ત્બએષાઓ તઉર્વૈયન્તૅમ વીસ્પ ત્બએષાઓ તિતરૅન્તૅમ; યો ઉપૅમો, યો મદ્ધૅમો, યો ફ્રતૅમો, જઓજીજીએ તરો માંથ્રૅમ પન્ચ ગાથાઓ.

મિથ્રૅમચ વૅાઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ યજમઇદે; રામચ ખાસ્તૅમ યજમઇદે; વીસ્યેહે રથ્વો યસ્નાઇચ વહ્માઇચ, વીસીમચ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે. મિથ્રૅમ વૅાઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ હજંઘર-ગઓષૅમ, બએવરૅ-ચષ્મનૅમ, અઓખ્તો-નામનૅમ યજતેમ યજમઇદે, રામ ખાસ્તૅમ યજમઇદે.

થ્વાંમ આતરૅમ અહુરહે મજદાઓ પુથ્રૅમ અષવનેમ અષહે રતૂમ યજમઇદે; હુધ્ર-જઓથ્રૅમ હુધ્ર-અઇવ્યાઓંઘહનૅમ[2] ઇમત બરૅસ્મ અષય ફ્રસ્તરૅતૅમ, અષવનેમ અષહે રતૂમ યજમઇદે; અપાંમ નપાતૅમ યજમઇદે; નઇરીમ સંઘહૅમ યજમઇદે; તખ્મૅમ દામોઇશ ઉપમનૅમ[3] યજતૅમ યજમઇદે; ઇરિસ્તનાંમ ઉરૂવાંનો યજમઇદે, યાઓ અષઓનાંમ ફ્રવષયો.

રતૂમ બૅરૅજન્તૅમ યજમઇદે યિમ અહુરૅમ મજદાંમ, યો અષહે અપનોતૅમો, યો અષહે જઘ્મૂરતૅમો, વીસ્પ સ્રવાઓ જરથુશત્રિ યજમઇદે; વીસ્પચ હ્વરશત ષ્યઓથ્ન યજમઇદે, વરૂશતચ વરૅષ્યમ્નચ.

યેંઘહે હાતાંમ આઅત યેસ્ને પઇતી વંઘહો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત હચા, યાઓંઘ્રહાંમચા તાંસચા તાઆસચા યજમઇદે. યથા અહૂ વઇર્યો (૨).

યસ્નૅમચ વહ્મૅમચ અઓજસચ જવરૅચ આફ્રીનામિ, મિથ્રહે વોઉરૂ-ગઓયઓઇતોઇશ હજંઘરો-ગઓષહે બએવરૅ-ચષ્મનો, અઓખ્તો-નામનો

---

૧. અઈર્‌યમનૅમ ઇષીમ—અઈરયમન્ ઈષ્ય નામની બંદગી, જે યજશનેના ૫૪ માં હાને માટે કહે છે, વળી અઇરયમન્ ઈષ્ય નામનો એક ફરેશ્તો છે, જે સુખશાંતી આપનાર છે, અને જાદુ પરીને લગતા વિચારો મનમાંથી કાઢી નાખી આરામ આપે છે.

૨. અઈવ્યાઓંઘહન—એટલે કુસ્તી, જે માઝદયસ્ની જરતોસ્તી ધર્મ ઉપર ઓસ્તવાર રહેવાનો કમરપટો છે.

૩. 'દામિ ઉપમન'નો અસલ અર્થ 'ડહાપણનો ચિતાર, ડહાપણની ઉપમા, ડહાપણની નીશાન' થાય છે. તે ઉપરથી એની ઉપરનો મવકકલ ફરેસ્તો.

યજતહે, રામનો ખાસ્તહે. અષેમ વોહુ (૧). ☞ અહ્માઇ રએશચ; હુજંઘરૅમ; જસ મે અવંઘહે મજ્દ; કેરફેહ મોજ્દ.

હાવન ગેહનો સાર.—હું એક ખોદાની પરસ્તેશ કરનાર, જરથોસ્તી ધર્મ પાળનાર, દેવના તરીકાથી દૂર રહેનાર તરીકે એકરાર કરૂં છું, અને પાક હાવનના વખત, અને તેના હમકાર 'સાવંઘહી' ની સેતાયશ કરૂં છું. તેઓની સાથે, અશો અહુરમજદની, અશો જરથોસ્તની, અશો લોકોનાં ફરોહરોની, ખોરદાદની, અમરદાદની, અઇરયમન નામની બંદગીની, જે હિંમત અને ફતેહ આપનારી અને ખરાબીઓને તોડનારી છે, મેહેર યઝદની, મીનો રામની, આતશની, નેરીયોસંગ ફરેશતાની, ડહાપણ ઉપરના મવક્કલ ફરેશતા દામી ઉપમનની હું સેતાયશ કરૂં છું.

રપિથ્વન ગેહ.

ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજ્દાઓ. અષેમ વોહૂ (૩). ફ્રવરાને મજ્દયસ્નો જરથુશત્રિશ વીદએવો અહુર-ત્કએષો. રપિથ્વિનાઇ અષઑને અષહે રથ્વે, યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ. ફ્રાદત-ફ્શવે જન્તુમાઇચ અષઑને અષહે રથ્વે, યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ. અષહે વહિશ્તહે આથ્રસચ અહુરહે મજ્દાઓ, ક્ષ્નઑથ્ર યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ, યથા અહૂ વઇર્યો જઓતા ફ્રા મે મ્રૂતે, અથા રતૂશ અષાતચિત હચ ફ્રા અષવ વીધ્વાઓ મ્રઑતૂ.

અહુરૅમ મજ્દાંમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે; જરથુશ્ત્રૅમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે; જરથુશ્ત્રહે અષઑનો ફ્રવષીમ યજમઇદે; અમેષે સ્પેન્તે અષઑનાંમ યજમઇદે.

અષાઉનાંમ વંઘ્વીહીશ સૂરાઓ સ્પેન્તાઓ ફ્રવષયો યજમઇદે, અસ્તવતો મનખ્યાચ અપનોતૅમમં રથ્વાંમ યજમઇદે, યએતુશ્તૅમમ યજતનાંમ હુંઘ્રહનુશ્તૅમમ અષહે રથ્વાંમ અઇવિનસાંસ્તૅમમ, જધ્મૂશ્તૅમાંમ અષઑનો અષહે રથ્વો રતુક્રિતીમ યજમઇદે.

રપિથ્વિનૅમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે. અહુનવઇતીમ ગાથાંમ અષઑનીમ અષહે રતૂમ યજમઇદે; ઉશ્તવઇતીમ ગાથાંમ અષઑનીમ અષહે રતૂમ યજમઇદે; સ્પેન્તા-મઇન્યૂમ ગાથાંમ અષઑનીમ અષહે રતૂમ યજમઇદે; વોહુ-ક્ષથ્રાંમ ગાથાંમ અષઑનીમ અષહે રતૂમ યજમઇદે; વહિશ્તોઇશ્તીમ ગાથાંમ અષઑનીમ અષહે રતૂમ યજમઇદે.

ફ્રાદત-ફ્ષાઉમ્ જન્તુમૅમચ[1] અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે; ફ્રૂષૅમચ માંથ્રૅમ્ યજમઇદે; અરૂષુખ્ધૅમચ વાચૅમ્ યજમઇદે; વચ અરૂષુખ્ધ યજમઇદે; વારૅથ્રધ્નીશ્ દએવો-દ્ધીત યજમઇદે; અપસચ જૅમસચ યજમઇદે ઉર્વરાઓસચ, મઇન્યવચ યજત યજમઇદે, યોઇ વંધ્નહુજદાઓ અષવનો, અમૅષેસચ સ્પૅન્તે અષઑનાંમ્ યજમઇદે.

અષાઉનાંમ્ વંધ્નઉહીશ સૂરાઓ સ્પૅન્તાઓ ફ્રવષયો યજમઇદે. બરૅષ્નૂ-શચ અષહે યત્ વહિશ્તહે, મજિશ્ત માંથ્ર, મજિશ્ત વૅરૅજય, મજિશ્ત ઉર્વઇથ્ય, મજિશ્ત હુઇથ્યા-વૅરૅજય, મજિશ્ત વીન્દઇથ્ય દએનયાઓ માજદય-સ્નોઇશ્ યજમઇદે.

અવત્ વ્યાખ્નૅમચ હંજમનૅમચ યજમઇદે, યત્ અસ્તિ અમૅષનાંમ્ સ્પૅન્તનાંમ, બરૅષ્નવો અવંઘહે અષ્નો ઘિમતૅમ્ જન્તુમહે રૂથ્વો યસ્નાઇચ વહ્માઇચ; જન્તુમૅમચ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે. અષૅમ્ વહિશ્તૅમ્ આતરૅમચ અહુરહે મજદાઓ પુથ્રૅમ્ યજમઇદે.

થ્વાંમ્ આતરૅમ્ અહુરહે મજદાઓ પુથ્રૅમ્ અષવનેમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે; હુધ-જઑથ્રૅમ્ હુધ-અઇવ્યાસ્ઓંધ્નહનૅમ્ ઇમત્ બરૅસ્મ અષય ફ્રસ્તરૅતૅમ્, અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે; અપાંમ્ નપારૅમ્ યજમઇદે; નઇરીમ્ સંધ્નહૅમ્ યજમઇદે; તખ્મમ્ દામોઇશ્ ઉપમનૅમ્ યજતૅમ્ યજમઇદે; ઇરિસ્તનાંમ્ ઉરૂવાંનો યજમઇદે યાઓ અષઑનાંમ્ ફ્રવષયો. રતૂમ્ બૅરૅ-જન્તૅમ્ યજમઇદે યિમ્ અહુરૅમ્ મજદાંમ, યો અષહે અપનોતૅમો, યો અષહે જધ્નમૂશ્તૅમો; વીસ્પ સ્રવાઓ જરથુશત્રિ યજમઇદે; વીસ્પચ હુવરૂશ્ત ષ્યઑથ્ન યજમઇદે, વરૂશ્તચ વરૅષ્યમ્નચ.

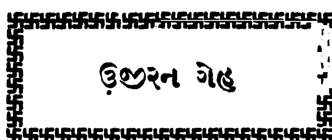
યેંધ્નહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતિ વંધ્નહો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંધ્નહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે. યથા અહૂ વઇર્યો (૨).

યસ્નૅમચ વહ્મૅમચ અઑજસચ જવરૅચ આફ્રીનામિ, અષહે વહિશ્તહે આથ્રસચ અહુરહે મજદાઓ. અષૅમ્ વૉહૂ (૧). ☞ અહ્માઇ રએશચ; હજધ્નરૅમ; જસ મે અવંધ્નહે મજ્દ; કૅરૂફેહ્ મોજદ.

---

૧. ફ્રાદત-ફ્ષાઉમ જન્તુમેમ–તે રપીથ્વન ગેહના હમકાર યાને સાથે કામ કરનાર ફરેસ્તા.

રપીથ્વન ગેહનો સાર.—હું એક ખોદાની પરસ્તેશ કરનાર, જરથોસ્તી ધર્મ પાળનાર, દેવના તરીકાથી દૂર રહેનાર તરીકે એકરાર કરૂં છું અને પાક રપીથ્વનના વખત અને તેના હમકાર 'ફ્રાદત-ફ્શ્રુ-જન્તુમ' ની સેતાયશ કરૂં છું. તેઓની સાથે પવિત્ર પાંચ ગાથાઓની, અમશાસ્પંદોની; પાણી, જમીન અને ઝાડપાનની, મીનો યઝદોની, અશો લોકોનાં ફરોહરોની, માજદયશની દીનની, માથ્રવાણીની, અરદીબેહેશતની, આતશની, નેરીઓસંગ ફરેશતાની, ડહાપણની ઉપરના મવકકલ ફરેશતા 'દામી-ઉપ-મન'ની હું સેતાયશ કરૂં છું.

ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજદાઓ. અષેમ વોહુ (૩). ફ્રવરાને મજદયસ્નો જરથુશત્રિશ વીદએવો અહુર-ત્કએષો. ઉજયેઇરિનાઇ અષઓને અષહે રથ્વે, યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ, ફ્રાદત્-વીરાઇ દખ્યુમાઇચ અષઓને અષહે રથ્વે, યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ.

બૅરૅજતો અહુરહે નફ્દ્રો અપાંમ્ અપસચ મજદધાતયાઓ, ક્ષ્નઑથ્ર યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ, યથા અહૂ વઇર્યો જઓતા ફ્રા મે મ્રૂતે, અથા રતુશ્ અષાત્ચિત્ હચ ફ્રા અષવ વીધ્વાઓ મ્રઓતૂ.

અહુરૅમ્ મજદાંમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે; જરથુશ્ત્રૅમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે; જરથુશ્ત્રહે અષઓનો ફ્રવષીમ્ યજમઇદે; અમૅષે સ્પૅન્તે અષઓનાંમ યજમઇદે. અષાઉનાંમ્ વંઘ્રઉહીશ સૂરાઓ સ્પૅન્તાઓ ફ્રવષયો યજમઇદે; અસ્ત્વતો મનખ્યાચ અપનોતૅમૅમ્ રથ્વાંમ્ યજમઇદે; યએતુશ્તૅમૅમ્ યજતનાંમ્ હંધ્રહનુશ્તૅમૅમ્ અષહે રથ્વાંમ્ અઇવિનસાંસ્તૅમૅમ્, જધ્નમૂશ્તૅમાંમ્ અષઓનો અષહે રથ્વો રતુફ્રિતીમ્ યજમઇદે.

ઉજયેઇરિનૅમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે. જઓતારૅમ્[1] અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે; હાવનાનૅમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે; આતરૅવક્ષેમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે; ફ્રબરૅતારૅમ્ અષવનૅમ્

૧. જઓતારેમ, હાવનાનેમ, આતરેવક્ષેમ, ફ્રબેરેતારેમ, આબેરેતેમ, આસ્નાતરેમ, રથ્વીશકરેમ, સ્રઓષાવરેઝેમ—આ આંઠ જુદી જુદી ક્રીયા કરનારા ધર્મગુરૂઓ છે, તેમાં જઓતર તે જોતીનું કામ ભણતર ભણવાનું; હાવનાનનું, હોમને લગતી ક્રીયા કરવાનું; આતરેવક્ષનું, આતશને રોશન રાખવાનું; ફ્રબેરેતારનું, જોતી આગળ જોઇતી સર્વે ચીજો લાવવાનું; આબેરે-

અષહે રતૂમ્ યજમઇદે; આૉર્રતૅમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે; આસ્નતારેમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે; રથ્વિશ્કરૅમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે; સ્રઑષાવરૅઝૅમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે.

ફ્રાદત્-વીરૅમ્ દખ્યુમૅમચ અષવનૅમં અષહે રતૂમ્ યજમઇદે; સ્ત્રેઉશ્ચ માઓંઘ્રહૅમચ હ્વરૅચ રઑચાઓ યજમઇદે; અનઘ્ર રઑચાઓ યજમઇદે; અક્સંઘ્રહાંમચ ખાથ્રૅમ્ યજમઇદે; યા નર્શ સાદ્રા દ્રૅગવતો. હુઇથ્યાવરૅઝૅમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે; અપરૅમચ હ્કઑર્ષમ્ યજમઇદે; હુઇથ્યાવરૅ-ઝૅમ્ અષવનૅમ્ અષઑનો સ્તીમ્ યજમઇદે પઇતિ અસ્નિ પઇતિ ક્ષફ્ને, યસો બૅરૅતાબ્યો જઑથ્રાબ્યો, દખ્યુમહે રથ્વો યસ્નાઇચ વહ્માઇચ; દખ્યુમૅમચ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે. બૅરૅજન્તૅમ્ અહુરૅમ્ ક્ષથ્રીમ્ ક્ષએતૅમ્, અપાંમ્ નપાતૅમ્[1] અઉર્વત્ અસ્પૅમ્ યજમઇદે; અપૅમચ મજદધાતાંમ્ અષઑનીમ્ યજમઇદે.

થ્વાંમ્ આતરૅમ્ અહુરહે મજદાઓ પુથ્રૅમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે; હુધ-જઑથ્રૅમ્ હુધ-અઇવ્યાઓંઘ્રહનૅમ્ ઇમત્ બરૅસ્મ અષય ફ્રસ્તરૅતૅમ્, અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે; અપાંમ્ નપ્તારૅમ્ યજમઇદે; નઇરીમ્ સંઘ્રહૅમ્ યજમઇદે; તખ્મૅમ્ દામોઇશ ઉપમનૅમ્ યજતૅમ્ યજમઇદે; ઇરિસ્તનાંમ્ ઉરૂવાંનો યજમઇદે યાઓ અષઑનાંમ્ ફ્રવષયો.

રતૂમ બૅરૅજન્તૅમ્ યજમઇદે યિમ્ અહુરૅમ્ મજદાંમ્, યો અષહે અપ-નોતૅમો, યો અષહે જધ્રમૂરતૅમો; વીસ્પ સ્રવાઑ જરથુશત્રિ યજમઇદે; વીસ્પચ હ્વરૂશત બ્યઑથ્ન યજમઇદે, વરૂશતચ વરૅષ્યમ્નચ.

યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્રહાંમચા તાંસચા તાઑસ્ચા યજમઇદે. યથા અહૂ વઇર્યો (૨).

તારનું, જોતી આગળ પાણી લાવવાનું; આસ્નતારનું, હોમને ધોવાનું અને નીચોવવાનું; રથ્વીશકરનું, હોમ અને દુધને ભેળવાનું અને આલાતો ગોઠવવાનું; અને સ્રઑષાવરેઝનું ક્રીયા ઉપર દેખરેખ રાખવાનું. હાલમાં તો ઝઓતર અને રથ્વીશકર બેજ કામ કરે છે, તેમાં ઝઓ-તર પોતાનું અસલ કામ કરે છે, જ્યારે રથ્વીશકર પોતાનું અસલ કામ તેમજ બીજાઓનું પણ કામ બજાવે છે.

૧. અપાંમ નપાત–સાધારણ રીતે એને ઇજદ ગણવામાં આવ્યો છે, અને તે પાણીનાં વાદળાં વિજળી તથા વરસાદ સાથે સંબંધમાં રાખે છે. એને મળતો સંસ્કૃતમાં अपाम् नपात् છે, પવન વરસાદ, વિજળી, પાણી એકમેક સાથે સંબંધ ધરાવે છે, તે ઉપરથી તીર યશ્તના ૩૪ માં ફકરામાં એને 'વાત'–એટલે પવન સાથે દુન્યા ઉપર પાણી પાડતો જણાવે છે.

યસ્નૅમચ વહ્મેમચ અઑજસચ જવરૅચ આફ્રીનામિ, બૅરૅજતો અહુરહે નફ્ધ્રો અપાંમ્, અપસચ મજદધાતયાઑ. અષૅમ્ વૉહૂ (૧). ☞ અહ્માઇ રએશચ; હજધ્રૅમ; જસ મે અવંધ્રહે મજદ; કૅરૂફેહ્ મોજદ.

ઉજીરન ગેહનો સાર.—હું એક ખોદાની પરશતેશ કરનાર, જરથોશતી ધર્મ પાળનાર, દેવના તરીકાથી દૂર રહેનાર તરીકે એકરાર કરૂં છું. પાક ઉજીરનના વખત, અને તેના હમકાર 'ફ્રાદત-વીર' ની હું સેતાયશ કરૂં છું, તેઓની સાથે જુદી જુદી ક્રીયા કરનારા ધર્મ ગુરૂઓની, સેતારા, માહતાબ અને ખોરશેદની રોશનીની, સ્વચ્છ પાણીની, પોર્યોદકેશી (જરથોસ્તની આગમજની) દીનની, તેજ ઘોડાની ચાલના 'અપામ નપાત' ફરેશતાની, આતશની, નેરીયોસંગ ફરેશતાની, ડહાપણની ઉપરના મવકક્લ ફરેશતા 'દામી-ઉપમન' ની હું સેતાયશ કરૂં છું.

અઇવિસ્રૂથ્રૅમ ગેહ.

ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજદાઑ. અષૅમ્ વૉહૂ (૩). ફ્રવરાને મજદયસ્નો જરથુશત્રિશ વીદએવો અહુર-તકએષો, અઇવિસ્રૂથ્રૅમાઇ અઇબિગયાઇ અષઑને અષહે રથ્વે, યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ, ફ્રાદત-વીસ્પાંમ-હુજયાઇતેએ જરથુશત્રોતૅમાઇચ અષઑને અષહે રથ્વે, યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ. અષાઉનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ્ ઘ્નાંનાંમચ વીરો-વાંથ્વનાંમ્, યાઇશ્યયાઑસ્ચ હુષિતોઇશ, અમહેચ હુતાશ્તહે હુરઓધહે, વૅરૅથ્રઘ્નહેચ અહુરધાતહે, વનઇન્ત્યાઓસચ ઉપરતાતો, ક્ષ્નઑથ્ર યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ, યથા અહૂ વઇર્યો જઑતા ફ્રા મે મ્રૂતે, અથા રતુશ અષાતચિત્ હચ ફ્રા અષવ વીધ્વાઓ મ્રઑતૂ.

અહુરૅમ્ મજદાંમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે, જરથુશત્રૅમ્ અષનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે; જરથુશત્રહે અષઑનો ફ્રવષીમ્ યજમઇદે; અમૅષે સ્પૅન્તે અષઑનાંમ્ યજમઇદે. અષાઉનાંમ્ વંધ્રઉહીશ સૂરાઓ સ્પૅન્તાઓ ફ્રવષયો યજમઇદે, અસ્તવતો મનધ્યાચ અષનૅાતૅમૅમ્ રથ્વાંમ્ યજમઇદે, યએતુશ્તૅમૅમ્ યજતનાંમ્, હંધ્રહનુશ્તૅમૅમ્ અષહે રથ્વાંમ્ અઇવિનસાંસ્તૅમૅમ્, જધ્રમૂશ્તૅમાંમ્ અષઑનો અષહે રથ્વો રતુક્રિતીમ્ યજમઇદે.

અઇવિસ્રૂથ્રૅમૅમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે; અઇબિગાઇમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે; થ્વાંમ્ આતરૅમ્ અહુરહે મજદાઑ પુથ્રૅમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે; અસ્મન હાવન અષહે રતવો યજમઇદે; અયંધ્રહએન હાવન અષહે રતવો યજમઇદે; હધ-જઑથ્રૅમ્ હધ-

અઇવ્યાઍંધ્રહનૅમ ઇમત્ બરૅસ્મ અષય ફ્રસ્તરૅતૅમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે; આપ ઉર્વઇરે યજમઇદે; અઍાઉર્વતાંમ્ ઉરૂને અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે.

ફ્રાદત્-વીસ્પાંમ્-હુજ્યાઇતીમ્[1] અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ યજમઇદે; જરથુશ્ત્રૅમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે; માંથ્રૅમ્ સ્પૅન્તૅમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે; ગેઉશ ઉર્વાનૅમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ યજમઇદે, જરથુશ્ત્રોતૅમૅમ્ચ[2] અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ યજમઇદે; જરથુશ્ત્રૅમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે.

આથ્રવનૅમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ યજમઇદે; રથએશ્તારૅમ્[3] અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે; વાસ્ત્રીમ્ ફ્રુયન્તૅમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતુમ્ યજમઇદે; ન્માનહે ન્માનો-પઇતીમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતુમ્ યજમઇદે; વીસો વીસ-પઇતીમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતુમ્ યજમઇદે; જન્તેઉશ જન્તુ-પઇતીમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતુમ યજમઇદે; દંધ્રહેઉશ દંધ્રહુ-પઇતીમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતુમ્ યજમઇદે.

ય્વાનૅમ્ હુમનંધ્રહૅમ્ હુવચંધ્રહૅમ્ હુષ્યઍાથ્નૅમ્, હુદએનૅમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતુમ્ યજમઇદે; ય્વાનૅમ્ ઉખ્ધો-વચંધ્રહૅમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતુમ્ યજમઇદે; ખએત્વદથૅમ અષવનૅમ્ અષહે રતુમ યજમઇદે; દંધ્રહુ-ઉર્વએસૅમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતુમ્ યજમઇદે; હુમાઇમ્ પઇરિજથ્નૅમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતુમ્ યજમઇદે; ન્માનહે ન્માનો-પથ્નીમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતુમ્ યજમઇદે.

નાઇરિકાંમ્ચ અષઍાનીમ્ યજમઇદે, ફ્રાયો-હુમતાંમ્, ફ્રાયો-હૂખ્તાંમ્, ફ્રાયો-હ્વર્શ્તાંમ્, હુશ-હાંમ-સાસ્તાંમ્, રતુક્ષથ્રાંમ્, અષઍાનીમ્, યાંમ્ આર્મઇતીમ્ સ્પૅન્તાંમ્, યાઍાસ્ચ તે ઘૅનાઓ, અહુર મઝ્દ. નરૅમ્ચ અષવનૅમ્ યજમઇદે, ફ્રાયો-હુમતૅમ્, ફ્રાયો-હૂખ્તૅમ્, ફ્રાયો-હ્વર્શ્તૅમ્ વિસ્તો-ફ્રઍારૅઇતિમ્, ઍવિસ્તો-કયધ્રૅમ્, યેંધ્રહે ષ્યઍાથ્નાઇશ ગએથાઓ અષ ફ્રાદૅન્તે, જરથુશ્ત્રોતૅમહે રથ્વો યસ્નાઇચ વહ્માઇચ જરથુશ્ત્રોતૅમૅમ્ચ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે. અષાઉનાંમ્ વંધ્રઉહીશ સૂરાઓ સ્પૅન્તાઓ

---

૧. ફ્રાદત-વીસ્પાંમ-હુજ્યાઇતીમ-એટલે અઇવિસરૂથ્રેમ ગેહનો હમકાર યાને સાથે કામ કરનાર ફરેશ્તો.

૨. ઝરથુશ્ત્રોતેમ-એટલે જરતોશ્તનો જાએનશીન વડો ધર્મગુરૂ. પેગમ્બર સાહેબ ઝરથુશ્તના નામ ઉપરથી એઓને એ નામ મળ્યું હતું.

૩. રથએશ્તાર-એટલે લડવૈયો. એ શબ્દ રથ એટલે ગાડી+શ્તાર=ઉભો રહેનાર, ઉપરથી લડાઇની ગાડીમાં ઉભો રહીને લડનાર થાય છે.

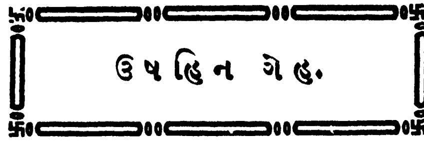
ફ્રવષયો યજમઇદે; ઘેનાઓસ્ચ વીરો-વાંથ્વાઓ યજમઇદે; યાઇર્યાંમચ હુષિતીમ્ યજમઇદે; અમેંમચ હુતશ્તૅમ્ હુરઑધૅમ્ યજમઇદે; વૅરેથ્રઘ્નૅમચ અહુરધાતૅમ્ યજમઇદે; વનઇન્તીમચ ઉપરતાતૅમ્ યજમઇદે.

થ્વાંમ્ આતરૅમ્ અહુરહે મજદાઓ પુથ્રૅમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતુમ યજમઇદે; ; હુવ-જઑથ્રૅમ્ હુવ-અઇવ્યાઓંઘ્નહનૅમ્ ઇમત્ બરૅસ્મ અષય ફ્રસ્તરૅતૅમ્, અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે; અપાંમ્ નપાતૅમ્ યજમઇદે; નઇરીમ્ સંઘ્નહૅમ્ યજમઇદે; તખ્મૅમ્ દામોઇશ ઉપમનૅમ્ યજતૅમ્ યજમઇદે; ઇરિસ્તનાંમ્ ઉર્વાંનો યજમઇદે યાઓ અષઑનાંમ્ ફ્રવષયો. રતૂમ્ બૅરૅ-જન્તૅમ્ યજમઇદે યિમ્ અહુરૅમ્ મજદાંમ્, યો અષહે અપનોતૅમો, યો અષહે જધ્નૂશ્તૅમો; વીસ્પ સ્રવાઓ જરથુશત્રિ યજમઇદે; વીસ્પચ હ્વર્શ્તા ષ્યઑથ્ન યજમઇદે વર્શ્તચ વૅર્ષ્યમ્નચ.

યેંઘ્નહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્નહો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત હચા, યાઑઘ્નહાંમચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે. યથા અહૂ વઇર્યો (૨).

યસ્નૅમચ વહ્મેમચ અઓજસ્ચ જવરૅચ આફ્રીનામિ, અષાઉનાંમ્ ફ્રવષિ-નાંમ્ ઘેનાંનાંમચ વીરો-વાંથ્વનાંમ્, યાઇર્યાઓસ્ચ હુષિતોઇશ, અમહેચ હુતાશ્તહે હુરઑથ્રહે, વૅરેથ્રઘ્નહેચ અહુરધાતહે, વનઇનત્યાઓસ્ચ ઉપરતાતો. અષૅમ્ વોહૂ (૧). ☞ અહ્માઇ રએશચ; હજધ્નરૅમ; જસ મે અવંઘ્નહે મજદ; કૅરૅફ્ષ્ મોજદ.

અઇવિસ્રુથ્રૅમ ગેહનો સાર—હું એક ખોદાની પરશતેશ કરનાર, જરથોસ્તી ધરમ પાળનાર, દેવના તરીકાથી દૂર રહેનાર તરીકે એકરાર કરૂં છું. પાક અઇવીસરૂ-થરેમના વખત અને તેના હમકાર 'ફ્રાદત-વીરપ-હુજયાઇતી'ની હું સેતાયશ કરૂં છું. તેઓની સાથે આતશની, પાણી અને ઝાડપાનની, રવાનના ચઢતા દરજ્જાની, માથ્રવાણીની, જર-થોસ્તના ફરમાનો પ્રમાણેજ ચાલનારની, આથ્રવનની, રથેશતારની (લડવઇયા), ખેડુતની, મહોલા કસબા અને દેશના વડાની, નેક વમાસનાર, નેક બોલનાર અને નેક કામ કર-નાર દીનદાર જવાનની, ભાઇબંધીની, મજદયસની જરતોશતી દીનનો ફેલાવો કરનારની, અશો ઘરધણીયાણીની, મનશની, ગવશની અને કુનશનીવાળી ખાવંદને તાબેદાર, સાચું બોલનારી નેક નાર જેની શિકલ નારી ફરેશતા જેવી હોય છે-તેની, મનશની, ગવશની અને કુનશનીવાળા દીનદાર નરની, બહાદુર ઓરતોની, હિંમત આપનાર ફરેશતા 'અમ' ની, બહેરામ યઝદની, આતશની, નેરીયોસંગ ફરેશતાની, ડહાપણની ઉપરના મવક્કલ ફરેશતા 'દામી-ઉપમન' ની હું સેતાયશ કરૂં છું.

ઉષહિન ગેહ.

ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજ્દાઓ. અષેંમ વોહૂ (૩). ફ્રવરાને મજ્દયસ્નો જરથુશત્રિશ્ વીદએવો અહુર-ત્કએષો. ઉષહિનાઇ અષઓને અષહે રથ્વે, યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ, બેરેજયાઇ ન્માન્યાઇચ અષઓને અષહે રથ્વે, યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ. સ્રઑષહે અષ્યેહે અષિવતો વેરેથ્રાજનો ફ્રાદત્-ગએથહે, રશ્નઑશ રજિતશ્હે, અર્શતાતસ્ચ ફ્રાદત-ગએથયાઓ વરેદત્-ગએથયાઓ, ક્ષ્નઑથ્ર યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ, યથા અહૂ વઇર્યો જઓતા ફ્રા મે મ્રૂતે, અથા રતુશ્ અષાત્ચિત્ હચ ફ્રા અષવ વીધ્વાઓ મ્રઑતૂ.

અહુરેમ મજદાંમ અષવનેમ અષહે રતૂમ યજમઇદે; જરથુશ્ત્રેમ અષવનેમ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે; જરથુશ્ત્રહે અષઓનો ફ્રવષીમ યજમઇદે; અમેષે સ્પેન્તે અષઓનાંમ યજમઇદે. અષાઉનાંમ વંઘઉહીશ સૂરાઓ સ્પેન્તાઓ ફ્રવષયો યજમઇદે, અસ્તવતો મનહ્યાચ અપનોતેમેમ રથ્વાંમ યજમઇદે, યએતુશ્તેમેમ યજતનાંમ, હંધ્રહનુશ્તેમેમ અષહે રથ્વાંમ અઇવિનસાંસ્તેમેમ, જધ્નુશ્તેમાંમ અષઓનો અષહે રથ્વો રતુફ્રિતીમ યજમઇદે.

ઉષહિનેમ અષવનેમ અષહે રતૂમ યજમઇદે; ઉષાંમ સ્રીરાંમ યજમઇદે; ઉષાઔંધ્રહેમ યજમઇદે, ક્ષોઇથ્નીમ રએવત્-અસ્પાંમ, ફ્રમેન્-નરાંમ ફ્રમેન્-નરો-વીરાંમ, યા ખ્શાથ્રવઇતિ ન્માનવઇતિ; ઉષાઔંધ્રહેમ યજમઇદે; રેવીમ રેન્જત્-અસ્પાંમ, યા સનત્ અવિ હપ્તો-કર્ષ્વઇરીમ જાંમ; અવાંમ ઉષાંમ યજમઇદે. અહુરેમ મજ્દાંમ અષવનેમ અષહે રતૂમ યજમઇદે; વોહૂ મનો યજમઇદે; અષેમ વહિશ્તેમ યજમઇદે; ક્ષથ્રેમ વઇરીમ યજમઇદે; સ્પેન્તાંમ વંધ્રઉહીમ આર્મઇતીમ યજમઇદે.

બેરેજીમ અષવનેમ અષહે રતૂમ યજમઇદે, બેરેજ વંધ્રહેઉશ અષહે, બેરેજ દએનયાઓ વંધ્રહુયાઓ માજ્દયસ્નોઇશ, ન્માન્યેહે રથ્વો યસ્નાઇચ વહ્માઇચ; ન્માનીમચ અષવનેમ અષહે રતૂમ યજમઇદે.

સ્રઑષેમ અષીમ હુરઑધેમ વેરેથ્રાજનેમ ફ્રાદત્-ગએથેમ અષવનેમ અષહે રતૂમ યજમઇદે; રશ્નૂમ રજિશ્તેમ યજમઇદે; અર્શતાતેમ ફ્રાદત્-ગએથાંમ વરેદત્-ગએથાંમ યજમઇદે.

થ્વાંમ આતરૅમ્ અહુરહે મજ્દાઓ પુથ્રૅમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે; હુવ-જ્યૉથ્રૅમ્ હુવ-અઇવ્યાઆઁઘ્રહનૅમ્ ઇમત્ બરૅસ્મ અષય ફ્રસ્ત-રૅતૅમ્, અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ યજમઇદે; અપાંમ્ નપાતૅમ્ યજમઇદે; નઇરીમ્ સંઘ્રહૅમ્ યજમઇદે; તખ્મેમ્ દામોઇશ ઉપમનૅમ્ યજતૅમ્ યજમઇદે; ઇરિસ્તનાંમ્ ઉર્વાંનો યજમઇદે યાઓ અષઓનાંમ્ ફ્રવષયો. રતૂમ્ બૅરૅજ-ન્તૅમ્ યજમઇદે યિમ્ અહુરૅમ મજ્દાંમ્, યો અષહે અપનોતૅમો, યો અષહે જધ્નૂરતૅમો; વીસ્પ સ્રવાઓ જરથુશત્રિ યજમઇદે, વીપસ્ચ હુવરશ્ત શ્યઓથ્ન યજમઇદે વરશ્તચ વર્ષ્યમ્નચ.

યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત યેસ્ને પઇતિ વંઘ્રહો, મજ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓઁઘ્રહાંમચા તાંસચા તાઓસચા યજમઇદે. યથા અહૂ વઇર્યો. (૨).

યસ્નૅમચ વહ્મેમચ અઓજસચ જવરૅચ આફ્રિનામિ સ્રઓષહે અષ્યેહે અષિવતો વૅરૅથ્રાજનો ફ્રાદત-ગએથહે, રશ્નઓશ રજિશ્તહે, અરશ્તાતસચ ફ્રાદત-ગએથયાઓ વરૅદત-ગએથયાઓ. અષૅમ વૉહૂ (૧).

☞ અહ્માઇ રએશચ, હુજંઘ્રૅમ્; જસ મે અવંઘહે મજ્દ, કૅર્ફેહ મોજદ.

ઉષહિન ગેહનો સાર.—હું એક ખોદાની પરશતેશ કરનાર, જરથોશતી ધર્મ પાળનાર, દેવના તરીકાથી દૂર રહેનાર તરીકે એકરાર કરૂં છું. પાક ઉશહેનના વખત અને તેના હમકાર 'બેરેજય-નમાન્ય' ની હું સેતાયશ કરૂં છું. તેઓની સાથે અશો શરોષ યજદની, રષ્નુ રાસ્ત યજદની, આસતાદ યજદની, બામદાદની, સહવારની રોશનીની, અહુરમજદ, બેહમન, અરદીબેહેશત, શહેરેવર, સ્પંદારમદ અમશાસ્પંદની, 'અપામ-નપાત' ફરેશતાની, આતશની, નેરીયોસંગ ફરેશતાની, ડહાપણની ઉપરના મવકકલ ફરેસ્તા 'દામી ઉપમન' ની હું સેતાયશ કરૂં છું.

ખોરશેદ નીઆએશ.

ક્નઓથ્ર અહુરહે મજ્દાઓ. અષૅમ વૉહૂ (૧). પ નામે યજ્દાંન, સતાએમ[૧] જબાએમ દાદાર અહુરમજદ રયોમંદ, ખોરેહ્મંદ હર્વેસપ-આગાહ, કૅર્દેગાર, ખોદાવંદાન્ ખોદાવંદ પાદશાહ બર હમે પાદશાહાંન,

૧ 'સતાએમ જબાએમથી' તે 'બેરસાદ' સુધીમાં અશો અહુરમઝદની સેતાયશ અને સીફત સમાવેલી છે.

નેગેહદાર, ખાલેકે મખ્લુક્, અલરેઝાક્ રોજી-દેહ દેહ, કાદેર ઓ કવી ઓક કદીમ, બક્ષાયંદેહ બક્ષાએશગર મેહેરબાન, તવાંના ઓ દાના ઓ દાદાર, ઓ પાક્ પરૂવરૂદેગાર. આદેલ્ પાદશાહી બીજવાલ્ બાશદ. અહુરૂમજદ ખોદાએ અવજાૂની ગોરૂજે ખોરેહ્ અવજાયાદ. ખોરૂશેદ્ અમર્ગ્ રયોમંદ અઉર્વદ્-અસ્પ્ બેરસાદ.

અજ હમા ગુનાહ્ પતેત્ પશેમાનુમ; અજ હર્વસ્તીન દુશ્મત દુજાૂખ્ત દુઝ્વરૂશ્ત, મેમ પ ગેતી મનીદ્, ઑએમ ગૅાફ્ત્, ઑએમ કરદ્, ઑએમ જસ્ત્, ઑએમ બૂન્ બૂદ્ ઑસ્તેદ્. અજ આંન્ ગુનાહ્ મનશ્નીં ગવશ્ની કુનશ્ની, તની રવાની ગેતી મીનોઆંની, ઑખે અવાખશ પશેમાન્, પ સે ગવશ્ની પ પતેત્ હોમ્.

☞ (સર નમાવતાં ભણવું) નૅમસૅ-તે અહુર મજદ, નૅમસૅ-તે અહુર મજદ, નૅમસૅન્તે અહુર મજદ, થ્રીશચિત્ પરો અન્યાઇશ દામાંન્. નૅમો વે અમૅષા સ્પૅન્તા વીસ્પે હવરૅ-હજઑષાઑ. અએતત્ જહાત્ અહુરૅમ્ મજદાંમ્, અએતત્ અમૅષે સ્પૅન્તે, અએતત્ અષઑનાંમ્ ફ્રવષીશ, અએતત્ વયાંમ દરૅઘો-ખધાતૅમ્ ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજદાઑ, તરોઇદીતે અંધ્રહે મઇન્યેઉશ. હઇથ્યાવરૂશ્તાંમ્ હ્યત્ વસ્ના ફ્રૅરષૅાતૅમૅમ. સ્તઑમિ અષૅમ.[1] અષૅમ્ વૅાહૂ (૧).

ફ્રૅરસ્તુયે હુમતોઇબ્યસ્ચા હુખ્તોઇબ્યસ્ચા હ્વરૂશ્તોઇબ્યસ્ચા, માંથ્વોઇબ્યસ્ચા વર્ષ્ધ્વોઇબ્યસ્ચા વરૂશ્તવોઇબ્યસ્ચા. અઇબિગઇરયા દઇથે વીસ્પા હુમતાચા હૂખ્તાચા હ્વરૂશ્તાચા. પઇતિરિચ્યા દઇથે વીસ્પા દુશ્મતાચા દુજાૂખ્તાચા દુઝ્વરૂશ્તાચા. ફ્રૅરા વે રાહી, અમૅષા સ્પૅન્તા, યસ્નૅમચા વહ્મૅમચા ફ્રૅરા મનંધ્રહા ફ્રૅરા વચંધ્રહા ફ્રૅરા શ્યઑથના, ફ્રૅરા અંધ્રહુયા, ફ્રૅરા તન્વસ્ચીત ખખ્યાઑ ઉશતનૅમ્. સ્તઑમિ અષૅમ.[2] અષૅમ્ વૅાહૂ (૧).

☞ (સર નમાવનાં નમાવતાં ભણવું) નૅમો અહુરાઇ મજદાઇ, નૅમો અહુરાઇ મજદાઇ, નૅમો અહુરાઇ મજદાઇ; નૅમો અમૅષએઇબ્યો સ્પૅન્તએઇબ્યો, નૅમો મિથ્રાઇ વૅાઉરૂ-ગઑયઑઇતેએ, નૅમો હ્વરૅ-ક્ષએતાઇ અઉર્વત્અસ્પાઇ, નૅમો આબ્યો દોઇથ્રાબ્યો, યાઑ અહુરહે મજદાઑ, નૅમો ગેઉશ, નૅમો ગયેહે, નૅમો જરથુશ્ત્રહે સ્પિતામહે અષઑનો ફ્રવષેએ. નૅમૅમ્ વીસ્પયાઑ અષઑનો સ્તોઇશ હઇથ્યાઇચ બવાંઇથ્યાઇચ બૂષ્યાંઇથ્યાઇચ.

---

૧. એ આખા ફકરામાં અશો અહુરમઝદ અને અમશાસ્પંદો તરફ ભણનાર ભક્તિભાવ બતાવે છે.

૨. એ ફકરામાં ભણનાર રાસ્તી અને નેકીના રાહ ઉપર ચાલવાને પવિત્ર ઠરાવ રજુ કરે છે.

(☞ જો હાવન ગેહ હોય તો નીચે પ્રમાણે ત્રણ વાર પઢે.)

વૅાહૂ ઉક્ષ્યા મનંઘ્રહા ક્ષથ્રા અષાચ્યા ઉશ્તા તનૂમ. (☞ ત્રણ વાર પઢે.) અષૅમ વૅાહૂ (૩).

(☞ રપિથ્વન અથવા બીજી હાવનમાં નીચે પ્રમાણે ત્રણ વાર પઢે.)

ઇમા રઑચાઑ બરૅજિશ્તૅમ બરૅજૅમનાંમ. (☞ ત્રણ વાર પઢે.) અષૅમ વૅાહૂ. (૩).

(☞ જો ઉઝીરન ગેહ હોય તો નીચે પ્રમાણે ત્રણ વાર પઢે.)

યહ્મી સ્પૅન્તા થ્વા મઇન્યૂ ઉર્વએસે જસો. (☞ ત્રણ વાર પઢે.) અષૅમ વૅાહૂ (૩).

હ્વરૅ-ક્ષએતૅમ અમૅષૅમ રએમ અઉર્વત-અસ્પૅમ યજમઇદે. મિથ્રૅમ વૅાઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ યજમઇદે, અર્શ-વચંઘ્રહેમ, વ્યાખનૅમ હજંઘ્રર-ગઓષૅમ,[1] હુતાશ્તૅમ, બએવરૅ-ચષ્મનૅમ, બૅરૅજન્તૅમ, પૅરૅથુ-વએધયનૅમ, સુરૅમ, અખ્ફ્નૅમ જઘાઉર્વાઁઘ્રહૅમ. મિથ્રૅમ વીસ્પનાંમ દખ્યુનાંમ દંઘ્રહુ-પઇતીમ યજમઇદે, યિમ ક્રદથત અહુરો મજ્દાઑ, ખરૅનંઘ્રઉહ-સ્તૅમૅમ મઇન્યવનાંમ યજતનાંમ. તત નો જમ્યાત અવંઘ્રહે મિથ્ર અહુર બૅરૅજન્ત. હ્વરૅ-ક્ષએતૅમ અમૅષૅમં રએમ અઉર્વત-અસ્પૅમ યજમઇદે.

તિશ્ત્રીમ[2] દ્રવો-ચષ્મનૅમ યજમઇદે. તિશ્ત્રીમ દ્રવો-ચષ્મનૅમ યજમઇદે, તિશ્ત્રીમ દ્રવો-ચષ્મનૅમ યજમઇદે, તિશ્ત્રીમ યજમઇદે, તિશ્ત્ર્યેન્યો યજમઇદે, તિશ્ત્ર્યો રએવાઑ ખરૅનંઘ્રઉહાઑ યજમઇદે, વનન્તૅમ[3] સ્તારૅમ મજ-ધાતૅમ યજમઇદે, તિશ્ત્રીમ સ્તારૅમ રએવન્તૅમ ખરૅનંઘ્રઉહન્તૅમ યજમઇદે, થ્વાષૅમ ખધાતૅમ યજમઇદે, જરૂવાનૅમ અકરનૅમ યજમઇદે, જરૂવાનૅમ દરૅ-ઘો-ખધાતૅમ યજમઇદે, વાતૅમ સ્પૅન્તૅમ હુધાઁઘ્રહૅમ યજમઇદે, રજિશ-તાંમ ચિસ્તાંમ મજદધાતાંમ અષઑનીમ યજમઇદે, દએનાંમ વંઘ્રઉહીમ

૧. અર્શ વચંઘહેમ, હઝંઘર-ગઓષેમ-એટલે "હજાર કાનવાળો તથા દશ હજાર આંખવાળો મહેર યઝદ" તેની મતલબ એમ નહીં જાણવી કે તેને હજાર કાન તથા દશ હજાર આંખ છે; પણ તેની સાંભળવાની શકિત હજાર કાન જેટલી, અને જોવાની શકિત દશ હજાર આંખ જેટલી તેજ હતી.

૨. તેશ્તર એ પૂર્વ દિશાએ Canis Mojor નામના નક્ષત્રમાં આવેલા એક મોટા અને અતિશય ચળકાતવાળા સેતારાનું નામ છે, એ સેતારાને અંગ્રેજીમાં Sirius અથવા Dogstar સાથે સરખાવવામાં આવે છે.

૩. વનન્ત એ દક્ષિણ દિશાએ આવેલા સેતારાઓમાં એક મૂખ્ય તથા ઘણો ચળકતો સેતારો છે. એને બ્રુહસ્પતિનો હરીફ કહેલો છે.

આજદયસ્નીમ્ યજમઇદે, પથાંમ ખ્વાસ્તાઇતીમ્ યજમઇદે, જરૅનુમન્તૅમ્ સુરૅમ્ યજમઇદે, સઑકન્તૅમ્ ગઇરીમ્ મજદધાતૅમ્ યજમઇદે. વીસ્પૅમચ અષવનૅમ્ મઇન્યઑમ્ યજતૅમ્ યજમઇદે, વીસ્પૅમચ અષવનૅમ્ ગએથીમ્ યજતૅમ્ યજમઇદે, હુઓમ્ ઉર્વાનૅમ્[1] યજમઇદે, હવાંમ્ ફ્રવષીમ્[2] યજમઇદે, જસ મે અવંધ્રહે મજ્દ. અષાઉનાંમ્ વંધ્રઉહીશ સૂરાઑ સ્પૅન્તાઑ ફ્રવષયો યજમઇદે. હ્વરૅ-ક્ષએતૅમ અમૅષૅમ રએમ અઉર્વત્ અસ્પૅમ યજમઇદે. અષૅમ વૉહૂ (૩).

ફ્રવરાને મજદયસ્નો જરથુશત્રિશ વીદએવો અહુર-ત્કએષો (જે ગેહ હોય તે પઢે.) ફ્રસસ્તયએચ. હ્વરૅ-ક્ષએતહે અમૅષહે રએવહે અઉર્વત્-અસ્પહે; ક્ષ્નઑથ્ર યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ, યથા અહૂ વઇર્યો જઑતા ફ્રા મે મ્રૂતે, અથા રતુશ્ અષાત્ચિત્ હચ ફ્રા અષવ વીધ્વાઑ મ્રઑતૂ.

હ્વરૅ-ક્ષએતૅમ્ અમૅષૅમ્ રએમ્ અઉર્વત-અસ્પૅમ યજમઇદે. આઅત યત્ હ્વરૅ-રઑક્ષ્નિ તાપયેઇતિ, આઅત યત્ હ્વરૅ-રઑચો તાપયેઇતી, હિશ્તૅન્તિ મઇન્યવાઑંધ્રહો યજતાઑંધ્રહો, સતૅમચ હજંધ્રૅમચ; તત્ ખ્વરૅનો હાંમ-આરયેઇન્તિ, તત્ ખ્વરૅનો નિપારયેઇન્તિ, તત્ ખ્વરૅનો બક્ષૅન્તિ, જાંમ્ પઇતિ અહુરધાતાંમ્, ફ્રાધતિચ અષહે ગએથાઑ, ફ્રાધતિચ અષહે તનુયે, ફ્રાધતિચ હ્વરૅ યત્ અમૅષૅમ્ રએમ્ અઉર્વત-અસ્પૅમ.

આઅત્ યત્ હ્વરૅ ઉજ્ઉક્ષ્યેઇતિ, બ્વત્ જાંમ્ અહુરધાતાંમ્ યઑજ-દાથ્રૅમ, આપૅમ્ તચિન્તામ્ યઑજદાથ્રૅમ, આપૅમ્ ખાંન્યાંમ્ યઑજદાથ્રૅમ, આપૅમ્ જર્યનાંમ્ યઑજદાથ્રૅમ, આપૅમ્ અર્મએશતાંમ્ યઑજદાથ્રૅમ, બ્વત્ દાંમ્ અષવ યઑજદાથ્રૅમ, યાઓ હૅન્તિ સ્પૅન્તહે મઇન્યેઉશ.

યેધિ જી હ્વરૅ નોઇત્ ઉજ્ઉક્ષ્યેઇતિ, અધ્ દએવ વીસ્પાઑ મૅરૅનચિન્તિ, યાઑ હૅન્તિ હપ્તો-કર્ષવોહ્વ; નવ ચિશ્ મઇન્યવ યજત, અંધ્રહુવ અસ્તવઇતિ પઇતિદાંમ્ નોઇત્ પઇતિશ્તાંમ્ વીધૅન્તિ.

---

૧. 'ઉર્વન' એટલે આત્મા, જીવ (soul); ઇનસાને આ દુન્યામાં જે સારાં નરસાં કામો કર્યાં હશે, તેને માટે મરણ પછી આવતી દુન્યામાં જે જવાબદાર છે તે ઉર્વન યાને રવાન છે.

૨ ફ્રવશી એટલે ફરોહર યાને રવાનને નેકીના માર્ગે દોરવનારી શકિત. ફરોહરનું કામ રવાનને સારી સલાહ આપવાનું, સારો માર્ગ દેખાડવાનો, તેની નેગેહબાની કરવાનું છે. બીજા બોલમાં કહીયે તો ફરોહર એ રવાનનું નેગેહદાર અને રેહબર રૂહ છે. જો ફરોહરની

યો યજઇતે હ્વરે યત્ અમેષેમ્ રએમ્ અઉર્વત્-અસ્પેમ્, પઇતિ-શતાતેએ તેમંધ્રહાંમ્, પઇતિશતાતેએ તેમસચિથ્રનાંમ્ દએવનાંમ્, પઇતિ-શતાતેએ તાયુનાંમ્ચ હજસ્નાંમ્ચ, પઇતિશતાતેએ યાતુનાંમ્ચ પઇરિકનાંમ્ચ, પઇતિશતાતેએ ઇથ્યેજંધ્રહો મર્ષઑનહે, યજઇતે અહુરેમ્ મજદાંમ્, યજ-ઇતે અમેષે સ્પેન્તે, યજઇતે હઑમ્ ઉર્વાનેમ્, ક્ષ્નાવયેઇતિ વીસ્પે મઇન્ય-વચ યજત ગએથ્યાચ, યો યજઇતે હ્વરે યત્ અમેષેમ્ રએમ્ અઉર્વત્-અસ્પેમ્.

યજ઼ાઇ મિથ્રેમ્ વૉઉરૂ-ગઑયઑઇતિમ્ હજંધ્રર-ગઑષેમ્, બએવરે-ચષ્મનેમ્; યજ઼ાઇ વજરેમ્ હુનિવિખ્તેમ્, કમેરધે પઇતિ દએવનાંમ્, મિથ્રહે વૉઉરૂ-ગઑયઑઇતોઇશ, યજ઼ાઇ હખેધ્રેમ્ચ, યત્ અસ્તિ હખેધ્રનાંમ્ વહિશ્તેમ્ અન્તરે માઑંધ્રહેમ્ચ હ્વરેચ.

અહે રય ખરેનંધ્રહચ, તેમ્ યજ઼ાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, હ્વરે-ક્ષએતેમ્ અમેષેમ્ રએમ્ અઉર્વત્-અસ્પેમ્. જઑથ્રાબ્યો હ્વરે-ક્ષએતેમ્ અમે-ષેમ્ રએમ્ અઉર્વત્-અસ્પેમ્ યજમઇદે.

રેહબરી કબુલ રાખી રવાન ભલાં કામ કરે છે તો તે બહેશતમાં જાય છે. પણ જો રેહબરી નહિ કબુલ રાખી રવાન ભુડાં કામ કરે છે તો તે દોઝખમાં જાય છે. વળી ફરોહરનો બીજો અર્થ અસલ નમુનો મૂળ રૂપ (prototype) થાય છે. અહુરમઝદે 'ઝરવાન અકરન' યાને હદ વગરના જમાનામાં તમામ સૃષ્ટિને પોતાની કલ્પનામાં પેદા કીધી હતી, જે કુદરતી કાયદા પ્રમાણે પેદા થતી આવી છે, પેદા થાય છે અને હવે પછી પેદા થશે. એ ઉપરથી ફરોહર (prototype) એ અહુરમઝદે પેદા કીધેલી બેશુમાર મિનોઇ શકિતઓ છે, જેઓ નિર્માણ મુજબ પેદાયશને તેના વખતે હસ્તીમાં લાવે છે, તથા ઇનસાનને તેના 'અહુ' (Spirit, vitality); 'દએના' (Conscience, the faculty of discerning good from evil) અને 'બઓધ' (intellect) અને 'ઉર્વન' (Soul) સાથે હસ્તીમાં લાવી તેની રેહનુમાઇ કરે છે, એટલે સૃષ્ટિની શરૂઆતથીજ જે સઘળી પેદાયશો પેદા થઇ હતી, પેદા થાય છે અને હવે પછી હજારો વર્ષ રહીને પણ પેદા થશે તે સર્વેની તકદીર (Predestination) યાને ભવિષ્યની સરજત કરી મૂકી છે અને શરૂઆતથી તે કયામતના વખત સુધી તે પેદાયશોની નેગેહબાની કરતી આવી છે અને કરે છે. અવસ્તામાં જીવતાં, ગુજરી ગયલાં, અને હવે પછી જનમનારાઓનાં ફરોહરોને યાદ કરવામાં આવ્યા છે. ફરવરદીન યશ્તના ૮૦ માં ફકરા પ્રમાણે ખુદ દાદાર અહુરમઝદના સૌથી ચઢતે દરજ્જેનાં ફરોહરને યાદ કરવામાં આવ્યું છે. એજ યશ્તના ૨૩ માં કરદા પ્રમાણે અમશાસ્પંદ, યઝદો, આસમાન, જમીન, પાણી, ઉરવર, ગોસ્પંદ અને તમામ પેદાયશોના ફરોહરોને યાદ કીધાં છે; એટલે અમશાસ્પંદ અને યઝદો અહુરમઝની ઇચ્છા મુજબ જે ઉપયોગી કામ બજાવે છે, તેમજ પાણી, ઝાડપાન, આતશ વગેરે પેદાયશો જે વૃદ્ધિ ફેલાવે છે, તે તેઓનાં ફરોહરોની બરકતથી ફેલાવે છે.

હુઓમ યો ગવ[1] બરેસ્મન[2] હિજ્વો-દંઘ્રહુંઘ્રહ, માંથ્રચ,[3] વચચ શ્યઓથનચ જઓથ્રાબ્યસ્ચ[4] અષુંપધઓઇબ્યસ્ચ વાઘ્રજિબ્યો.

યેંઘ્રહે[5] હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતિ વંઘ્રહો, મજ્દાઓ અહુરો વઓથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્રહામ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(બાજમાં પઢે.) અહુરમજ્દ[6] ખોદાએ, અવ્ઝૂનીએ મરદુમ, મરદુમ

---

૧ 'ગવ' એટલે ઇજશ્નની ક્રીયામાં વપરાતું ગાય અથવા બકરીનું તાજુ દુધ.

૨ 'બરેસ્મન' એટલે બરસમ-અસલ દાડમ અથવા કોઇ ચોકસ ઝાડની ડાંખળી. હમણાં ઝાડની ડાંખળીને બદલે રૂપા અથવા પીતળના તાર વપરાય છે; વંદીદાદ અને વીસ-રદની ક્રીયામાં પાંત્રીસ તાર વપરાય છે યજશ્નેની ક્રીયામાં ત્રેવીસ અને બાજની ક્રીયામાં પાંચ તાર વપરાય છે. બરસમની ક્રીયા હોષંગ પાદશાહના વખતથી જણાયલી કદીમ છે. વળી શરોષ યશ્ત વડીના પહેલા કરદામાં કહે છે કે અશો શરોષ યઝદે બરસમથી પહેલ-વહેલા દાદાર અહુરમઝદને આરાધ્યો હતો.

૩ માથ્ર એટલે મંત્ર યાને જરતોસ્તી ધર્મનો પવિત્ર કલામ. એટલે જરતોસ્તી ધર્મનું પવિત્ર ભણતર અવસ્તામાં બીજે ઠેકાણે 'માથ્ર સ્પેન્ત' આવે છે જેનો અર્થ પવિત્ર યાને વૃદ્ધિ કરનારી માથ્ર યાને પવિત્ર ભણતર વળી 'માથ્ર સ્પેન્ત'નો અર્થ મીનો મારસ્પંદ યઝદ પણ થાય છે.

૪. ઝઓથ્ર-એટલે ક્રીયામાં કંઇ પણ ચીજ અર્પણ કરવાની તે, જેમકે દુધ, ગોશ્ત, ખોરાક, પાણી વગેરે. ઇજશનીની ક્રીયામાં ક્રીયા કરેલા પવિત્ર પાણીને 'જોર' યાને ઝઓથ્ર કહે છે.

૫. "યેંઘહે હાતામ"નું ભણતર, યથા અને અષેમના ભણતરની માફક પુરાણું છે. યજ-શનેના ૨૧) મા 'હા'માં એને અશો જરથોસ્તનો ખાસ કલામ કહયો છે: યજશનેના ૬૧ માં હા પ્રમાણે અહેરમન, દુષ્ટ નરનારીઓ, ચોર, લુટારા, જાદુગર, ઠગારા, વગેરે બુરી ખસલતનાઓને મારી હઠાવવા માટે એ બંદગી ઘણીજ અસરકારક છે. એનો અર્થ નીચે પ્રમાણે થાય છે. "હસ્તીવાળાઓ માંહેથી જે કોઈ આરાધના કરવા માંટે ભલાં (યાને લાયક) છે, અને જેઓનો, તેઓની અશોઈના સબબે અહુરમઝદ પિછાણનાર છે, તેઓ સર્વે નરનારીને હમો આરાધ્યે છીયે."

૬. એ આખો બાજમાં ભણવાનો ભાગ પાજંદમાં છે. એજ પ્રમાણે દફરે બાજમાં ભણવાનો ભાગ પાજંદમાં આવે છે. બાજમાં ભણવાનો સબબ એ છે કે, અવસ્તાની ભાષાથી પાજંદ ભાષા જુદી હોવાને લીધે, અવસ્તાનો ભાગ તદન પુરો થયા વગર, પાજંદનો ભાગ પ્રગટ ભણાઇ શકાય નહીં. પાજંદ ફકરો ભણ્યા પછી અવસ્તાનો થોડોક ભાગ ભણવાનો બાકી રહે છે તેથી એમ કરવું પડે છે. જે જે પાજંદ ફકરા અવસ્તાની આગમચ અથવા તેને છેડે છુટા આવે છે, તે બાજમાં ભણાતા નથી, પણ પ્રગટ ભણાય છે. એ ઉપરથી દીનદાર જરથોસ્તીઓને જોવાનું છે કે બંદગીનું ભણતર ભણતાં આપણાથી કાંઇ પણ વચ્ચે બોલી શકાયજ નહિ; જ્યારે અવસ્તાના ભણતર વચ્ચે આવતું પાઝંદ ભણતર પઢી શકાતું નથી, તો પછી ભણતર વચ્ચે કાંઈબી સંસારી વાત ઘણીજ વાંધા ભરેલી ગણી શકાય.

સઈગાંન્, હમા સઈગાંન, હુમબાયસ્તે વેહાંન્, ઍાએમ્ બેહેદીન્ માજ્દયસ્નાંન્, આગહી આસ્તવાની નેકી રસાનદ્ અએદૂન્ બાદ્. (પ્રગટ પઢે.) યથા અહૂ વઇર્યો (૨).

યસ્નેંમચ વહ્મેંમચ અઑાજસચં જવરૅચ આફ્રીનામિ, હુવરૅ-ક્ષએતહે અમૅષહે રએવહે અઉર્વત-અસ્પહે. અષૅમ વૅાહૂ (૩).

અહુરાનીશ અહુરેહે વહિશ્તાબ્યો જઑાથ્રાબ્યો, સ્રએશ્તાબ્યો જઑાથ્રાબ્યો, દહમો-પઇરિ-અંધ્રહુર્શ્તાબ્યો જઑાથ્રાબ્યો. અષૅમ વૅાહૂ (૧).

☞ અહ્માઇ રએશ્ચ; હુજંઘ્રૅમ; જસ મે અવંઘ્રહે મજ્દ; કૅરૅફેહુ મોજ્દ.

રોજ નેક્ નાંમ, રોજ પાક્ નાંમ, રોજ મુબારક (ફલાંન), માહે મુબારક્ (ફલાંન), ગાહે (ફલાંન), નમાજ દાદારે ગેહાંન્ દામાંન્. ક્ષ્નઑાથ્ર અહુરહે મજ્દાઓ, તરોઇદીતે અંઘ્રહે મઇન્યેઉશ. હુઇથ્યાવર્શ્તાંમ્ હાત વસ્ના ફ્રૅરષોતૅમૅમ. સ્તઑામિ અષૅમ; અષૅમ વૅાહૂ (૧).

ગોર્જે ખોરેહ અવ્ઝાયાદ્ ખોર્શેદ્ અમર્ગ રયોમંદ્ અઉર્વદ્-અસ્પ, બેરસાદ્ અમાવંદ્ પીરોજ્ગર્ અમાવંદી પીરોજ્ગરી. દાદ્ દીન બેહ્ માજ્દયસ્નાંન્, આગહી રવાઇ ગોઆફ્રંગાની બાદ્ હફ્તે કેશ્વર્ જમીન; અએદૂન્ બાદ્. મન્ આનો આવાયદ્ શુદન્, મન્ આનો આવાયદ્ શુદન, મન્ આનો આવાયદ્ શુદન્. અષઑાને અષૅમ વૅાહૂ (૧).

☞ (દક્ષિણ દિશા તરફ મોહોડું કરી પઢે.) દાદારે[1] ગેહાંન્ દીને માજ્દયસ્ની દાદે જરથુશ્તી. નૅમસૅ-તે અષાઉમ્ સૅવિશ્તે અરૅદ્વિસૂર અનાહિતે. અષઑાને અષૅમ્ વૅાહૂ (૧). નૅમો ઉર્વઇરે વંઘ્રઉહિ મજ્દધાતે અષઑાને અષૅમ વૅાહૂ (૧). હુવરૅ-ક્ષએતૅમ્ અમૅષૅમ્ રએમ અઉર્વત-અસ્પૅમ યજઇદે. અષૅમ્ વૅાહૂ (૧). ખોર્શેદ્ અમર્ગ રયોમંદ્ અઉર્વદ્ અસ્પ્ બેરસાદ્. અષૅમ વૅાહૂ (૧).

ખોરશેદ નીઆએશનો સાર.—યઝદાનનું નામ લઇને હું બંદગી કરૂં છું. નુરમંદ, ખોરેહમંદ, સર્વજ્ઞ, સાહેબોનો સાહેબ, પાદશાહોનો પાદશાહ, કુલ ખલકતનો પેદા કરનાર, રોજી રજક આપનાર, શક્તિવાન, અનંત, બક્ષેશ આપનાર, રહેમવાળા, ડહાપણવાળા, પાક પેદા કરનાર દાદાર અહુરમજદની હું સેતાયશ કરૂં છું. તેની ઇનસાફી પાદશાહી કાયમ હોજો! અમર્ગ નુરમંદ, તેજ ઘોડાની ચાલવાળો ખોરશેદ

[1] ઉત્તર તરફની અસહ્ય ઠંડીને લીધે, તેમજ ઉત્તર તરફના તુરાનીઓના હુમલાથી 'પરેશાન' થઈ. ઈરાનીઓ દક્ષીણ તરફ આશરો લેતા હતા, તેથી એ દીશા તેઓનાં વહાલને લાયક થઈ પડી હતી.

મારી મદદે પહોંચો! ઓ અહુરમજદ! હું તને ત્રણ મરતબે નમું છું. ખોરશેદ સાથે એક દીલથી કામ કરનારા અમશાસ્પંદોને હું નમું છું. નેક વિચાર, નેક વચન અને નેક કરણીની હું સ્તુતિ કરૂં છું. બદ વિચાર, બદ સખુન અને બદ કામોનો હું ત્યાગ કરૂં છું. ઓ અમશાસ્પંદો! મારી આરાધના અને સ્તુતિ મારાં ખરાં દીલથી અને જાનથી તમને અર્પણ કરૂં છું. ઉપર પ્રમાણે ભક્તિભાવ દેખાડયા પછી બંદગી કરનાર ખોરશેદની સીફત ગાતાં બોલે છે કે ખોરશેદના ઉગવાથી કુલ જમીન પાક થાય છે, તમામ વહેતાં અને સ્થીર પાણી પાક થાય છે; અને અહુરમજદની તમામ પેદાયશ પાક થાય છે. અગર જો ખોરશેદ નહિ ઉગે તો બુરી શક્તિઓ દુન્યામાં ખરાબી કરે, અને જાનદાર અને જીવ વગરની (ઝાડપાન વગેરે) પેદાયશ ટકી શકે નહિ. ખોરશેદ અંધકારને દફે કરે છે, નાશકારક બીમારીને મારી હટાડે છે, અને જ્યારે ખોરશેદ પ્રકાશે છે ત્યારે ચોરો, લુટારાઓ, જાદૂગરો અને પરીઓ લાઇલાજ હોય છે. એ સબબને લીધે જે કોઇ શખસ ખોરશેદની આરાધના કરે છે તે ગોયા અહુરમજદ અને અમશાસ્પંદોની આરાધના કરે છે, અને મીનો યઝદોને ખુશનુદ કરે છે. વળી મેહેર યઝદ, જે ખોરશેદના નાપાકીને બાળી ભસમ કરનાર કીરણો ઉપર મવક્કલ છે, તેને તથા આફતાબ તથા મહાતાબ વચે જે ધાડો સંબંધ છે, તેની હું આરાધના કરૂં છું.

મેહેર ની આએશ.[1]

૫ નાંમે યજદાંન્ અહુરમજ્દ ખોદાએ અવજૂની, ગોરૂજે ખોરેહ્ અવજાયાદ્; મેહેર ફ્રાગયોદ્ દાવરે રાસ્ત્ બેરસાદ્. અઝ હમા ગુનાહ પતેત્ પશેમાનુમ; અજ હર્વસ્તીન દુશ્મત્ દુઝૂખ્ત્ દુઝ્વરશ્ત્. મેમ્ ૫ ગેતી મનીદ્, ઑએમ ગોફ્ત્, ઑએમ્ કરદ્, ઑએમ્ જસ્ત્, ઑએમ્ બૂન્ બૂદ્ અસ્તેદ્. અઝ આંન્ ગુનાહ્ મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની રવાની ગેતી મીનોઆંની, ઑખે અવાખ્શ પશેમાન્ ૫ સે ગવશ્ની ૫ પતેત્ હોમ.

(☞ સર નમાવતાં ભણવું) નૅમસ્‌-તે અહુર મઝ્દ, નૅમસ્‌-તે અહુર મજ્દ, નૅમસ્‌-તે અહુર મજ્દ, થ્રીશચિત્ પરો અન્યાઇશ દામાન્. નૅમો વે અમૅષા સ્પૅન્તા વીસ્પે હ્વરે-હજઑષાઑ. અએતત્ જહાત્ અહુરૅમ

---

૧ 'મેહેર' જેને અવસ્તામાં 'મિથ્ર' કહે છે, તેના નીચે મુજબ જુદા જુદા અર્થ થાય છે:—રોશની, રોશનીનું મૂળ, ખોરશેદ ઉગવાની આગમચ ખોરશેદના આવવાનો

મજ્દાંમ્, અએતત્ અમેષે સ્પેન્તે, અએતત્ અષઑનાંમ્ ફ્રવષીશ, અએતત્ વયાંમ્ દરેઘો-ખ્ધાતેમ. ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજ્દાઑ, તરોઇદીતે અંધ્રહે મઇન્યેઉશ. હઇથ્યાવરૅશ્તાંમ્ હ્યત્ વસ્ના ફેરષોતેમેમ. સ્તઑમિ અષેમ; અષેમ વોહૂ (૧).

ફ્રસ્તુયે હુમતોઇબ્યસ્ચા હૂખ્તોઇબ્યસ્ચા હ્વરૅશ્તોઇબ્યસ્ચા, માંથ્વોઇબ્યસ્ચા વર્ષ્વોઇબ્યસ્ચા વરૅશ્તવોઇબ્યસ્ચા. અઇબિગઇર્યા દઇથે વીસ્પા હુમતાચા હૂખ્તાચા હ્વરૅશ્તાચા. પઇતિરિચ્યા દઇથે વીસ્પા દુશ્મતાચા દૂઝૂખ્તાચા દુઝ્વરૅશ્તાચા. ફેરા વે રાહી, અમેષા સ્પેન્તા, યસ્નેમ્ચા વહ્મેમ્ચા, ફેરા મનંધ્રહા, ફેરા વચંધ્રહા, ફેરા શ્યઑથના, ફેરા અંધ્રહુયા, ફેરા તન્વસ્ચીત્ ખ્ખ્યાઑ ઉશ્તનેમ. સ્તઑમિ અષેમ. અષેમ વોહૂ (૧).

(☞ સર નમાવતાં નમાવતાં ભણવું) નેમો અહુરાઇ મજ્દાઇ, નેમો અહુરાઇ મજ્દાઇ, નેમો અહુરાઇ મજ્દાઇ; નેમો અમેષએઇબ્યો સ્પેન્તએઇબ્યો, નેમો મિથ્રાઇ વોઉરૂ-ગઑયઑઇતેએ, નેમો હ્વરે-ક્ષએતાઇ અઉર્વત્-અસ્પાઇ, નેમો આબ્યો દોઇથ્રાબ્યો, યાઑ અહુરહે મજ્દાઑ, નેમો ગેઉશ, નેમો ગયેહે, નેમો જરથુશ્ત્રહે સ્પિતામહે અષઑનો ફ્રવષેએ. નેમેમ વીસ્પયાઑ અષઑનો સ્તોઇશ હઇથ્યાઇચ બવાંઇથ્યાઇચ બૂષ્યાંઇથ્યાઇચ.

(☞ જો હાવન ગેહ હોય તો નીચે પ્રમાણે ત્રણ વાર પઢે.)

☞ વોહૂ ઉક્ષ્યા મનંધ્રહા ક્ષથ્રા અષાચા ઉશ્તા-તનૂમ. (☞ ત્રણ વાર પઢે.) અષેમ વોહૂ (૩).

(☞ જો રપિથ્વન અથવા બીજી હાવન ગેહ હોય તો નીચે પ્રમાણે ત્રણ વાર પઢે.)

☞ ઇમા રઑચાઑ બરેજિશ્તેમ્ બરેજેમનાંમ્. (☞ ત્રણ વાર પઢે.) અષેમ વોહૂ (૩).

દેખાવ, સહવારનું અજ્વાળું, કોલકરાર, વચન, કબાલો, દોસ્તી, પ્યાર, રોશની તથા રાસ્તી ઉપરનો મવક્કલ ફરેશ્તો; રાસ્ત તથા સદ્ગુણી માણસને મદદ કરનાર તથા જુઠા તથા પાપી માણસને શિક્ષા કરનાર ફરેસ્તો; ગુજ્રેલાંઓનાં રવાનોનો ચિન્વત પુલ આગળ ઈનસાફ કરનાર ફરેસ્તો. આ દુન્યામાંથી ગુજર પામેલાં રવાનોનાં ભલાં ભુંડાં કામોનો, ચીનવદ પુલ આગળ ત્રાજવું લઇને તોલ કરનાર ફરેસ્તો; એને વાજબી ઇનસાફ કરનાર કહેલો છે તેનું કારણ કે, માણસ ગુજરી ગયા પછી તેનું રવાન ચેહારમની બામદાદે ચિન્વત પુલ તરફ જાય છે, જ્યાં મેહેર ઇજદ તથા રશ્ને ઇજદ, તે મરનારનાં આ દુનિયામાં કીધેલાં તમામ કામોનો તોલ કરીને, તેને લાયકની જગા (બેહેસ્ત, હમેસ્તગેહાંન યા દોજખ) આપે છે.

(☞ જો ઉજીરન ગેહ હોય તો નીચે પ્રમાણે ત્રણ વાર પઢે.)

☞ યહ્મી સ્પેંન્તા થ્વા મઇન્યૂ ઉર્વએસે જસો. (ત્રણ વાર પઢે. અશેંમ વૉહૂ (૩).

મિથ્રેંમ વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ્ યજમઇદે, અર્શ-વચંઘ્રહેંમ, વ્યાખનેંમ, હજંઘ્રર-ગઓશેંમ, હુતાશ્તેંમ, બએવરૅ-ચશ્મનેંમ, બૅરૅજન્તેંમ, પૅરૅથુ-વએધયનેંમ, સૂરૅમ, અખ્ફ્નેંમ, જઘાઉર્વાઆઁઘ્રહેંમ. મિથ્રેંમ વીસ્પનાંમ્ દખ્યુનાંમ્ દંઘ્હુ-પઇતીમ્ યજમઇદે, યિમ્ ફ્રદથત્ અહુરો મજ્દાઓ, ખ્વરૅનંઘ્ઉહસ્તેંમેંમ્ મઇન્યવનાંમ્ યજતનાંમ્. તત્ નો જમ્યાત્ અવંઘ્રહે મિથ્ર અહુર બૅરૅજન્ત. હ્વરૅ-ક્ષએતેંમ અમૅષેંમ રએમ્ અઉર્વત્-અસ્પેંમ યજમઇદે.

તિશ્ત્રીમ્ દ્વો-ચશ્મનેંમ યજમઇદે, તિશ્ત્રીમ્ દ્વો-ચશ્મનેંમ યજમઇદે, તિશ્ત્રીમ દ્વો-ચશ્મનેંમ્ યજમઇદે; તિશ્ત્રીમ્ યજમઇદે, તિશ્ત્ર્યેન્યો યજમઇદે, તિશ્ત્ર્યો રએવાઓ ખ્વરૅનંઘ્ઉહાઓ યજમઇદે, વનન્તેંમ સ્તારૅમ મજ્દધાતેંમ યજમઇદે, તિશ્ત્રીમ્ સ્તારૅમ્ રએવન્તેંમ્ ખ્વરૅનંઘ્ઉહન્તેંમ્ યજમઇદે, થ્વાશેંમ ખ્ધાતેંમ યજમઇદે, જરૂવાનેંમ અકરનેંમ યજમઇદે, જરૂવાનેંમ દરૅઘો-ખ્ધાતેંમ યજમઇદે, વાતેંમ સ્પેંન્તેંમ હુધાઆઁઘ્રહેંમ યજમઇદે, રજિશ્તાંમ ચિસ્તાંમ મજ્દધાતાંમ અષઓનીમ યજમઇદે, દએનાંમ વંઘ્ઉહીમ માજ્દયસ્નીમ યજમઇદે, પથાંમ ખ્વાસ્તાઇતીમ્ યજમઇદે, જરૅનુમન્તેંમ્ સૂરૅમ્ યજમઇદે, સઓકન્તેંમ ગઇરીમ મજ્દધાતેંમ યજમઇદે. વીસ્પેંમ્ચ અષવનેંમ મઇન્યઓમ યજતેંમ યજમઇદે, વીસ્પેંમ્ચ અષવનેંમ્ ગએથીમ્ યજતેંમ્ યજમઇદે, હઓમ ઉર્વાનેંમ્ યજમઇદે, હવાંમ ફ્રવષીમ યજમઇદે. જસ મે અવંઘ્રહે મજ્દ. અષાઉનાંમ વંઘ્ઉહીશ સૂરાઓ સ્પેંન્તાઓ ફ્રવષયો યજમઇદે. મિથ્રેમ વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ્ યજમઇદે. અશેંમ વૉહૂ (૩).

ફ્રવરાને મજ્દયસ્નો જરથુશત્રિશ્ વીદએવો અહુર-ત્કએષો (જો ગેહ હોય તે પઢે) ફ્રસસ્તયએચ. મિથ્રહે વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતોઇશ હજંઘ્રર-ગઓષહે બએવરૅ-ચશ્મનો, અઓખ્તો-નામનો યજતહે, રામનસ્ચ ખ્વાસ્ત્રહે ક્ષ્નઓથ્ર યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઓથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ, યથા અહૂ વઇર્યો જઓતા ફ્રા મે મ્રૂતે, અથા રતુશ્ અષાતચિત્ હચ ફ્રા અષવ વીધ્વાઓ મ્રઓતુ.

મિથ્રેંમ વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ્ યજમઇદે, અર્શ-વચંઘ્રહેંમ, વ્યાખનેંમ, હજંઘ્રર-ગઓશેંમ, હુતાશ્તેંમ, બએવરૅ-ચશ્મનેંમ, બૅરૅજન્તેંમ, પૅરૅથુ-વએધયનેંમ, સૂરૅમ, અખ્ફ્નેંમ, જઘાઉર્વાઆઁઘ્રહેંમ.

મિથ્રૅમ અઇવિ-દખ્યૂમ્ યજમઇદે, મિથ્રૅમ અન્તરૅ-દખ્યૂમ્ યજમઇદે, મિથ્રૅમ આ-દખ્યૂમ્ યજમઇદે; મિથ્રૅમ ઉપઇરિ-દખ્યૂમ યજમઇદે; મિથ્રૅમ અધઇરિ-દખ્યૂમ્ યજમઇદે; મિથ્રૅમ પઇરિ-દખ્યૂમ્ યજમઇદે; મિથ્રૅમ અઇપિ-દખ્યૂમ્ યજમઇદે. મિથ્ર અહુર બૅરૅજન્ત અઇથ્યેજંઘ્રહ અષવન યજ-મઇદે, સ્ત્રેઉશચ માઑંઘ્રહૅમચ હ્વરૅચ, ઉર્વરાહુ પઇતિ બરૅસ્મન્યાહુ, મિથ્રૅમ વીસ્પનાંમ્ દખ્યૂનાંમ્ દંઘહુ-પઇતિમ્ યજમઇદે.

અહે રય ખ્રરેનંઘ્રહુચ તૅમ્ યઝાઇ સુરૂન્વત યસ્ન મિથ્રૅમ્ વૉઉરૂ-ગઑ-યઑઇતીમ્. જઑથ્રાબ્યો મિથ્રૅમ વૉઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ્ યજમઇદે, રામ-ષયનૅમ્ હુષયનૅમ્ અઇર્યાબ્યો દંઘ્રહુબ્યો.

આચ નો જમ્યાત્ અવંઘ્રહે, આચ નો જમ્યાત્ રવંઘ્રહે, આચ નો જમ્યાત્ રફ્નંઘ્રહે, આચ નો જમ્યાત્ મર્જદિકાઇ, આચ નો જમ્યાત્ બઍષઝાઇ, આચ નો જમ્યાત્ વૅરૅથ્રઘ્નાઇ, આચ નો જમ્યાત્ અવંઘ્રહાઇ, આચ નો જમ્યાત્ અષવસ્તાઇ, ઉગ્રો, અઇવિ-થૂરો, યસ્ન્યો, વહ્મ્યો, અન્-અઇવિ-દુખ્તો વીસ્પૅમાઇ અઘંઉહે અસ્તવઇતે, મિથ્રો યો વૉઉરૂ-ગઑયઑઇતિશ. તૅમ અમવન્તૅમ યજતૅમ સૂરૅમ દામોહુ સૅવિશ્તૅમ મિથ્રૅમ યઝાઇ જઑથ્રાબ્યો તૅમ પઇરિ-જસાઇ વન્તચ નૅમંઘ્રહુચ; તૅમ યઝાઇ સુરૂન્વત યસ્ન મિથ્રૅમ વૉઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ્; જઑથ્રાબ્યો મિથ્રૅમ વૉઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ યજમઇદે.

હઑમ યો ગવ બરૅસ્મન્, હિજ્વો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ, વચચ, શ્યઑ-થ્નચ, જઑથ્રાબ્યસ્ચ, અર્શુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્રજિબ્યો. યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતિ વંઘ્રહો, મજદાઑ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઑંઘ્રહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઑસ્ચા યજમઇદે.

(બાજમાં પઢે.) અહુરમજ્દ ખોદાએ, અવજૂનિએ મરૂદુમ, મરૂદુમ સર્દગાંન્, હમા સર્દગાંન્, હમબાયસ્તે વેહાંન્, ઑએમ બેહેદીન્ માજ્દ-યસ્નાંન્, આગહી આસ્તવાની નેકી રસાનદ્દ, અએદૂન બાદ્દ. (પ્રગટ પઢે.) યથા અહૂ વઇર્યો (૨).

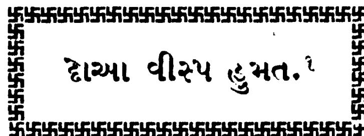
યસ્નૅમચ વહ્મૅમચ અઑજસ્ચ જવરૅચ આફ્રીનામિ, મિથ્રહે વૉઉરૂ-ગઑયઑઇતોઇશ હજંઘર-ગઑષહે, બઑવરૅ-ચષ્મનો, અઑખ્તો-નામનો યજતહે, રામનસ્ચ ખ્રાસ્ત્રહે. અષૅમ વૉહૂ (૧).

☞ અહ્માઇ રએશચ; હજંઘ્રરૅમ; જસ મે અવંઘ્રહે મજદ; કૅરફેહ્ મોજદ.

રોજ નેક્ નામ્, રોજ પાક્ નાંમ્, રોજ મુબારક્ (ફલાંન), માહે મુબારક (ફલાંન), ગાહે (ફલાંન), નમાજ દાદારે ગેહાંન્ દામાંન્. ફ્નઑઇ અહુરહે મજદાઓ, તરોઇદીતે અંગ્રહે મઇન્યેઉશ. હુઇથ્યાવરૂશતાંમ્ હાત વસ્ના ફ્રષોતેંમેંમ્. સ્તઑમિ અષેંમ; અષેંમ વૉહૂ (૧). ગોરૂજે ખોરેહ અવઝાયાદ્દ મેહેર્ ફ્રાગયોદ્દ દાવરે રાસ્ત્ ખેરસાદ્દ, અમાવંદ પીરોજગર અમાવંદી પીરોજગરી. દાદ્દ દીન્ બેહ માજદયસ્નાંન્, આગહી રવાઇ ગોઆફરંગાંની બાદ્દ હફ્તે કેશવર્ જમીન્; અએદૂન્ બાદ્દ. મન્ આનો આવાયદ્દ શુદન્, મન્ આનો આવાયદ્દ શુદન્, મન્ આનો આવાયદ્દ શુદન્. અષઑને અષેંમ્ વૉહૂ (૧).

(☞ દક્ષિણ દિશા તરફ મોહોડું કરીને પઢે.) **દાદારે ગેહાંન્ દીને માજદયસ્ની દાદે જરથુશ્તી. નેંમસ-તે અષાઉમ્ સેંવિશ્તે અરેંદ્વિ સૂર અનાહિને. અષઑને અષેંમ્ વૉહૂ (૧). નેંમો ઉર્વઇરે વંઘ્રઉહિ મજદધાતે. અષઑને અષેંમ્ વૉહૂ (૧). મિથ્રેંમ્ વૉઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ્ યજમઇદે. અષેંમ્ વૉહૂ (૧). મેહેર ફ્રાગયોદ્દ દાવરે રાસ્ત્ ખેરસાદ્દ. અષેંમ વૉહૂ (૧).**

મેહેર નીઆએશનો સાર.—મેહેર યજદ ખોરશેદની રોશની તેમજ ન્યાય, રાસતી, કોલકરાર, અને દોસતી ઉપર મવક્કલ છે. ખોરશેદની રોશની કુલ જગત ઉપર ફેલાતી હોવાથી મેહેર યજદને બહોળાં ખેતરવાળો, દસ હજાર આંખવાળો, ખુબસુરત, હંમેશ જાગૃત, એવાં વિશેષણો લગાડેલાં છે. એ પ્રમાણે મેહેર યજદની સીફત ગાઇને બંદગી કરનાર દુવા ગુજારે છે કે હું ચોતરફ ફેલાયલી ખોરશેદની રોશનીની આફ્રીન કરૂં છું તેમજ સેતારા, મહાતાબ અને ખોરશેદની હું સેતાયશ કરૂં છું. આરાધના કરવા લાયક, નહિ ઠગાય એવો મેહેર યજદ મારી મદદને માટે, મને ખુશી કરવાને માટે, મારી ઉપર રહેમ કરવાને માટે, મારી તંદરોસતી અને ફતેહને માટે, અને મારા કુટુંબની વૃધ્ધિને માટે પહોંચો!

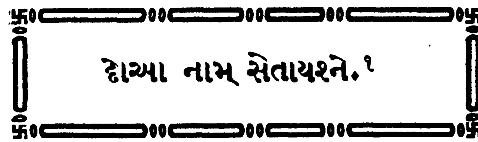
દોઆ વીસ્પ હુમત.[1]

☞ વીસ્પ હુમત, વીસ્પ હૂખ્ત, વીસ્પ હ્વરૂશ્ત, બઑધો-વરૂશ્ત; વીસ્પ દુશ્મત, વીસ્પ દુઝૂખ્ત, વીસ્પ દુઝ્વરૂશ્ત, નોઇત્ બઑધો-વરૂશ્ત. વીસ્પ હુમત, વીસ્પ હૂખ્ત, વીસ્પ હ્વરૂશ્ત, વહિશ્તેંમ્ અંઘ્રહુઇમ

૧. જો કે એ બંદગી માત્ર હાવન ગેહમાંજ ભણવામાં આવે છે, પણ કોઈબી ગેહમાં ભણે તો કાંઈ અડચણ જેવું નથી.

અશ્રએત, વીસ્પ હુશ્મત, વીસ્પ હુજ્ઞૂખ્ત, વીસ્પ હુજ્વરશ્ત, અચિશ્તેંમ્ અંધ્રહુઇમ્ અષએત. વીસ્પનાંમચ હુમતનાંમ્ હુખ્તનાંમ્ હુવર્શ્તનાંમ્ વહિશ્ત અંધ્રહુઇ; આઅત્ હચ ચિથ્રેંમ. અષઍાને અષેંમ વોહૂ (૧). (☞ત્રણ વાર પઢે).

દોઆ વીસ્પ હુમતનો સાર.—સર્વ ભલા વિચારો, ભલા સખુનો, તથા ભલાં કામો સારી બુદ્ધિથી કરાય છે, અને તે આપણને બહેશત તરફ લઇ જાય છે. સર્વ ભુંડા વિચારો, ભુંડા સખૂનો, તથા ભુંડા કામો સદબુદ્ધિથી કરાતાં નથી, અને તે આપણને દોજખ તરફ લઇ જાય છે.

દોઆ નામ્ સેતાયશ્ને.[1]

ક્ષ્નઓથ્ર અહુરહે મજદાઓ. અષેંમ વોહૂ (૧).

બ નામે યજદે બક્ષાયન્દેહે બક્ષાયેશગરે મેહેરૂબાન્. નામ્ સેતાએશ્ને અહુરમજ્દ, હમાબૂદ ઓ હમાહસ્ત્ ઓ હમાબેદ. નામે યજદે સ્પેના-મીનોં. અંદરચ્ મીનોઆંન્ મીનો. અજશ ખુદશ યક્ નામ્ અહુરમજ્દચ. ખોદાએ મેહેસ્ત્, ઓ તવાના ઓ દાના ઓ દાદાર્ ઓ પર્વરૂતાર્ ઓ પાના ઓ ખાવર્ ઓ કેરૂફેહ્ગર્ ઓ અવક્ષીદાર્ અવીજેહ્ વેહ્ દાદસ્તાની હમા-જોર્.

સેપાસ ઓએ બુજોર્ગ હસ્તીઆંન્, કે આફરીદ્દ અવનીદ્દ, ઓ ૫ ખેશ અંગામબતી જોર્ દાનાઇ, અવરૂતર્ શેશ અમેંશાસ્પંદાન્, અવદ્દ વેશ યજદાંન્, રોશન્ બેહેશ્ત્ ગરોથમાન્, ઓ ગેર્દ્દ આસ્માન્, ઓ ખુર્ તાવા, ઓ માહ્ બામી, ઓ સતરે વશ-તોખ્મ્, બાદ્દ, અંદર્વાએ, ઓ આવ્, ઓ આતશ્, ઓ જમીન્, ઓ ઓર્વર્, ઓ ગોસ્પંદ્દ, ઓ અયોખ્શસ્ત્, ઓ મરૂદુમ.

યજશ્ને ઓ નીઆએશ્ને અજ ઓએ ખોદાએ કેરૂફેહ્ગર્, કે મેહ્ કર્દ અજ હર્ ગેતીહા દેહેશ્નાન્ મરૂદુમ ૫ ગવાએશ, માદાન્

૧. એ નામ સેતાયશ્નેની આખી બંદગી પાજંદ ભાષામાં દસ્તુર આદરબાદ મારસ્પંદની જોડેલી છે. એમાં અહુરમઝદની પાક સેતાયશ અને ભલી દુવાઓનો સમાવેશ કરવામાં આવ્યો છે.

દાદ્દ ઓ શેહેરીઆરેશે અંગામ્, રાએનીદારેશ દામાન્, ૫ રઝ્મ અગેજશ્ને પરૂહેજ હેવાન.

નમાજ ઓએ વીસ્પ-આગાહ અશ ખાવર્, કેશ ફ્રેસ્તીદ્દ ૫ જરતોશ્ત સ્પેંતમાન્ અશો ફ્રેોહર્, અશ્તશ ઓએ દામાન્ દીન્ દાનેશ્ને વરોએશ્ને, આસ્નેખેરદી ગોશો સરૂતેહ ખેરદી. દાનાએશ ઓ રાએનીદારેશ, વીસ્પ હસ્તાંન્ ઓ બૂદાંન્ ઓ બેદાંન્, ફરહંગાંન્ ફરહંગ માંથ્ર સ્પેન્ત, કુ બેદ્દ રવાંન્ હુ-પુલ્ બોખ્તારેશ, ઍજ દોજખ્, વદારૂદાર્ ઓએ આંને પેહેલુમ્ અખાંન્ અશોઆંન્, રોશન્ હંદ્દ હુ-બોએ હમા-નેકશ.

૫ ફ્રર્માને તો ખાવર્, ૫ ફ્રર્માને તો ખાવર્, ૫ ફ્રર્માને તો ખાવર્, પદીરમ્ ઓ મીનમ્ ઓ ગોયમ્ ઓ વર્જમ્ દીન્ અવીજ્હેહ, આસ્તુઆંન્ હોમ્ ૫ હર કેરૂફ્રેહ, અવાખ્શ ઍજ વીસ્પ બજેહ. અવીજ્હેહ દાર્ હોમ્ ખુદશ આસ્નીદેહ-કુનશ્ને, પરૂહેજશ્ને, ઓ પાક્ શેશ જોરાને જાન્, મનશ્નેં ગવશ્નેં કુનશ્નેં, ઓ વીર્ ઓ હોશ ઓ ખેરદ્દ.

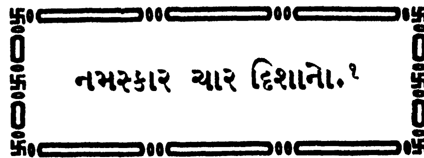
૫ કામે તો કેરૂફ્રેહગર્ તવાનમ્ કર્દ આંને તો પરસ્તશ્નેં, ૫ બેહ-મનશ્નેં, બેહ-ગવશ્ને, બેહ-વર્જશ્નેં, વશાએમ્ રાહે રોશન્, કે ઓમ્ નરસાદ્દ ગેરાન્ પજદ્દ દોજખ્, વદીરમ્ ૫ ચેશંદર્ગ, રસમ્ આને બેહેશ્ત પુર-બોએ હરૂવેસ્પ-પેસીદેહ હમા-ખારેશ.

સેતાએશ્ને ઓએ અવક્ષીદાર્ ખોદાએ, કુ કામેહ કેરૂફ્રેહ પાદાએશ્નેં કુનંદ્દ ફ્રર્માન્-રાએનીદારાંન્, અવદુમ્ બુજેદ્દ દરૂવંદાનચ ઍજ દોજખ્ ઓ અવીજ્હેહા વીનારેદ્દ વીસ્પ.

☞ સેતાએશ્ને દાદાર્ અહુરમજ્દ્દ, હરૂવેસ્પ-આગાહ તવાના ઓ તવંગર્, હફ્ત અમેશાસ્પંદ્દ, બેહેરાંમ યજદ્દ પીરોજગર્ દુશ્મન-જદાર્, અમહે હુતાશ્તહે બેરસાદ્દ. અશેમ્ વોહૂ (૧). (☞ ત્રણ વાર પઢે.)

દોઆ નામ સેતાયશ્નેનો સાર.—બખશેશ કરનાર, રહેમ કરનાર, મેહરબાન ખોદાનું નામ લઇને હું બંદગી શરૂ કરૂં છું, અહુરમઝદ, જે હંમેશ હતો, હંમેશ છે, અને હંમેશ કાયમ રહેશે, જે મીનોમાં મીનો, સર્વ શકિતવાન, પરવરશ કરનાર, રક્ષણ કરનાર, પોષણ કરનાર, માફી બખશનાર, પાક, ઇનસાફી છે, જે પેદાયશોનો પેદા કરનાર અને અંત લાવનાર છે, તેનો હું આભાર માનું છું. તેણે પોતાની જાતી શકિતથી તથા દાનાઇથી ચઢતા દરજ્જાના છ અમશાસ્પંદો, રોશન બહેશ્ત, ફરતું આસમાન, ખોરશેદ, માહતાબ, સેતારા, પવન, હવા, પાણી, જમીન, ઝાડપાન, ગોસપંદ, ધાતુ, અને માણસોને પેદા કર્યાં છે. સવાબકારી ખોદાની હું આરાધના

કરૂં છું, કારણ કે તેણે તમામ પેદાયશોમાં ઇનસાનને વાચા, ડહાપણ અને અક્કલ બખશીને ચઢતા દરજ્જાનું બનાવ્યું છે, જેથી તે દેવોની સામે થઇ તેઓથી દૂર રહી શકે અને ખલકતને સારી રાહ ઉપર ચલાવે. તે પાળણ કરનાર સાહેબે સ્પીતમ જરથોશતની મારફતે શાંતી, દીનને લગતું જ્ઞાન, જાતી અક્કલ, દાનાઇ, તથા પવિત્ર માથ્રવાણી, જેની બરકતથી ઇનસાન ચીનવત પુલ ગુઝાર કરીને, દોઝખથી છુટકારો મેળવીને, રોશનીવાળાં બહેશતમાં જઇ શકે છે, તે મોકલ્યાં. ઓ પાળનહાર સાહેબ! હું દુવા ગુજારૂં છું કે તારાં ફરમાન પ્રમાણે હું પાક માઝદયસની જરથોસતી દીન અખત્યાર કરૂં, અને તેના ફરમાન પ્રમાણે હું વિચારૂં બોલું અને કામ કરૂં! સવાબનાં દરેક કામ કરવાને હું ઓસ્તવાર રહું! ગુનાહોથી દૂર રહું! મારી પોતાની જાતી કરણીને પાક રાખું! અને મારા જાનને જોર આપનાર છ શક્તિઓ—મનશની, ગવશની કુનશની, બુધ્ધિ, સમજદારી, અને અકકલને બદીથી નિરાળી રાખું! ઓ સવાબકાર સાહેબ! તારી ખાહેશ પ્રમાણે હું મનશની ગવશની કુનશનીથી તારી ભક્તિ કરૂં, અને મારે માટે બહેસ્તનો માર્ગ ખુલ્લો કરૂં, કે જેથી મરણ પછી મને દોઝખનો ભારી આઝાબ નહિ પહોંચે, અને ચીનવદ પુલ પસાર કરી, તમામ સુખવાળાં બહેશતમાં હું પહોંચું! મારી બખશનાર ખોદાની હું પરસ્તેશ કરૂં છું, જે સવાબનો બદલો આપે છે અને ગુનેહગારને, જો તેઓ પશ્ચાતાપ કરે તો દોઝખથી છુટકારો બખશે છે. તમામ આગાહીવાળા, સર્વ શક્તિવાન અહુરમઝદની, સાત અમશાસ્પંદોની, ફત્તેહમંદ બહેરામ યઝદની, અને હિંમત આપનાર અમ ફરેસ્તાની હું સેતાયશ કરૂં છું. એ સર્વ મારી મદદે આવો!

નમસ્કાર ચાર દિશાનો.[1]

☞ (દોઆ નામ સેતાયસ્ને પઢયા પછી દીવસને સમયે એ ભણવો.)

અજ્ હમા ગુનાહ્ પતેત્ પશેમાનુમ્, અશૅમ્ વૉહૂ (૧).

☞ નૅમો આઔંઘહાંમ્ અસંઘહાંમ્ચ, ષોઇથ્રનાંમ્ચ, ગઑયઑઇતિનાંમ્ચ, મઐથનનાંમ્ચ, અવો-ખ઼ᵃનનાંમ્ચ, અપાંમ્ચ, જેમાંમ્ચ, ઉર્વરનાંમ્ચ, અંઘહાઑસ્ચ જેમો, અવંઘહેચ અષ્નો, વાતહેંચ અષઑનો સ્ત્રાંમ્, માઔંઘહે, હૂરે, અનઘ્રનાંમ્ રઑચંઘહામ્ ખ઼ધાતનાંમ્, વીસ્પ-

---

૧. એ બંદગીમાં કુલ પેદાયશ તરફ નમાજ જાહેર કરવામાં આવી છે, એટલે એ ભણવર મુજબ એ સર્વે પેદાયશો તરફ ફરજથી આપણે બંધાયલા છીએ.

નાંમચ સ્પૅન્તહે મઇન્યેઉશ દામનાંમ, અષઑનાંમ અષઑનિનાંમચ અષહે રથ્વાંમ. અષૅમ વૉહૂ (૧). ☞ (એકેક વાર ચાર દિશા તરફ ફરીને પઢે.)

☞ અહ્માઇ રએશચ; હજંઘરૅમ; જસ મે અવંઘહે મઝ્દ; કૅર્ફૅહ્ મોઝ્દ.

નમસ્કાર ચાર દીશાનીનો સાર.—સર્વ ગુનાહોને માટે હું પસ્તાવો કરૂં છું. આ જગાઓને, શહેરોને, ખેતરોને, મકાનોને, પાણીઓને, જમીનને, ઝાડપાનને, ધરતીને, આસમાનને, પવિત્ર પવનને, સેતારાઓને, માહતાબને, ખોરશેદને, બેહદ રોશનીને, તમામ ભલી પેદાયશોને, અને અશો નર નારીઓને હું નમસ્કાર કરૂં છું.

માહ બોખ્તાર્ નીઆએશ.

☞ (એ નીઆએશ જો બની શકે તો દરરોજ ભણવી; ખાસ કરી દર મહીનામાં ચાંદરાત, પુનમ અને અમાસ—એ ત્રણ દહાડા તો જરૂર ભણવાને ફારસી રવાએતોમાં તાકીદ કીધેલી છે.)

પ નામે યઝ્દાંન્ અહુરમઝ્દ ખોદાએ અવઝૂની, ગોરૂજે ખોરેહ્ અવઝાયાદ્. માહ્ બોખ્તાર્ માહ્ યઝદ્ બેરસાદ્. અઝ હમા ગુનાહ્ પતેત્ પશેમાનુમ, અઝ હર્વસ્તીન્ દુશ્મત્ દુઝૂખ્ત્ દુઝ્વર્શ્ત્, મેમ પ ગેતી મનીદ્, ઑએમ ગોફ્ત્, ઑએમ કર્દ, ઑએમ જસ્ત્, ઑએમ બૂન્ બૂદ્ ઍસ્તેદ્, અઝ આંન્ ગુનાહ્ મનશ્ની, ગવશ્ની કુનશ્ની, તની રવાની, ગેતી મીનોઆંની, ઓખે અવાખ્શ પશેમાંન્ પ સે ગવશ્ની પ પતેત હોમ.

☞ (સર નમાવતાં નમાવતાં ભણવું). નૅમો અહુરાઇ મઝ્દાઇ, નૅમો અહુરાઇ મઝ્દાઇ, નૅમો અહુરાઇ મઝ્દાઇ, નૅમો અમૅષએઇબ્યો સ્પૅન્તએઇબ્યો, નૅમો માઑંઘહાઇ ગઑચિથ્રાઇ, નૅમો પઇતિ-દીતાઇ, નૅમો પઇતિ-દીતે; નૅમો અહુરાઇ મઝ્દાઇ, નૅમો અમૅષએઇબ્યો સ્પૅન્તએઇબ્યો, નૅમો માઑંઘહાઇ ગઑચિથ્રાઇ, નૅમો પઇતિ-દીતાઇ, નૅમો પઇતિ-દીતે; નૅમો અહુરાઇ મઝ્દાઇ, નૅમો અમેષએઇબ્યો સ્પૅન્તએઇબ્યો, નૅમો માઑંઘહાઇ ગઑચિથ્રાઇ, નૅમો પઇતિ-દીતાઇ, નૅમો પઇતિ-દીતે.

ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મઝ્દાઓ, તરોઇદીતે અંઘ્રહે મઇન્યેઉશ; હઇથ્યાવર્શ્તાંમ્ હ્યત્ વસ્ના ફૅરષોતૅમૅમ. સ્તઑમિ અષૅમ; અષૅમ વૉહૂ (૩).

ફ્રવરાને મજદયસ્નો જરથુશત્રિશ વીદએવો અહુર-ત્કએષો (જે ગેહ હોય તે પઢે) ફ્રસસ્તયએચ. માઓંઘહહે ગઓચિથ્રહે, ગેઉશચ અએવો-દાતયાઓ, ગેઉશચ પોઉરૂ-સરેધયાઓ, ક્ષ્નઓથ્ર યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઓથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ. યથા અહૂ વઇર્યો જઓતા ફ્રા મે મ્રૂતે, અથા રતુશ અષાતચિત્ હચ ફ્રા અષવ વીદ્વાઓ મ્રઓતૂ. નેમો અહુરાઇ મજ્દાઇ, નેમો અમેષએઇબ્યો સ્પેન્તએઇબ્યો, નેમો માઓંઘહાઇ ગઓચિથ્રાઇ, નેમો પઇતિ-દીતાઇ, નેમો પઇતિ-દીતે.

કત્ માઓ ઉક્ષ્યેઇતિ, કત્ માઓ નેરેફ્સઇતિ. પન્ચ-દસ માઓ ઉક્ષ્યેઇતિ, પન્ચ-દસ માઓ નેરેફ્સઇતિ. યાઓ હે ઉક્ષ્યાંસ્તાતો, તાઓ નેરેફ્સાંસ્તાતો, તાઓ નેરેફ્સાંસ્તાતો, યાઓ હે ઉક્ષ્યાંસ્તાતસ્ ચિત્. કે યા માઓ ઉક્ષ્યેઇતિ નેરેફ્સઇતિ થ્વત્.

માઓંઘહેમ્ ગઓચિથ્રેમ્ અષવનેમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે. તત્ માઓંઘહેમ પઇતિ-વએનેમ, તત્ માઓંઘહેમ પઇતિ-વીસેમ, રઓક્ષ્નેમ માઓંઘહેમ અઇવિ-વએનેમ, રઓક્ષ્નેમ માઓંઘહેમ અઇવિ-વીસેમ, હિશ્તેન્તિ અમેષાઓ સ્પેન્ત ખરેનો દારયેઇન્તિ, હિશ્તેન્તિ અમેષાઓ સ્પેન્ત ખરેનો બક્ષેન્તિ, જમ્ પઇતિ અહુરધાતાંમ.

આઅત્ યત્ માઓંઘહહે રઓક્ષ્નિ તાપયેઇતિ, મિશતિ ઉર્વરનાંમ્ જઇરિ-ગઓનનાંમ્ જરમઓમ પઇતિ જેમાથ્ર ઉજુક્ષ્યેઇતિ. અન્તરે-માઓંઘહાઓસચ, પેરેનો-માઓંઘહાઓસચ, વીષપ્તથાઓસચ, અન્તરે-માઓંઘહેમ અષવનેમ અષહે રતૂમ યજમઇદે; પેરેનો-માઓંઘહેમ અષવનેમ અષહે રતૂમ યજમઇદે; વીષપ્તથેમ્ અષવનેમ્ અષહે રતૂમ યજમઇદે.

યજાઇ માઓંઘહેમ ગઓચિથ્રેમ, બઘેમ, રએવન્તેમ, ખરેનંઘઉહન્તેમ, અફ્નંઘઉહન્તેમ, તફ્નંઘઉહન્તેમ, વરેચંઘઉહન્તેમ, ક્ષ્તાવન્તેમ ઇશતિવન્તેમ, યઓક્ષ્તિવન્તેમ, સઓકવન્તેમ, જઇરિમ્યાવન્તેમ, વોહુવાવન્તેમ, બઘેમ બએષજ્યેમ.

અહે રય ખરેનંઘહચ, તેમ્ યજાઇ સુરુન્વત યસ્ન, માઓંઘહમ ગઓચિથ્રેમ. જઓથ્રાબ્યો માઓંઘહેમ ગઓચિથ્રેમ અષવનેમ અષહે રતૂમ યજમઇદે.

હઓમ યો ગવ બરેસ્મન, હિજ્વો-દંઘહંઘહ, માંથ્રચ, વચચ, શ્યઓથ્નચ, જઓથ્રાબ્યસચ, અર્શુખ્ધએઇબ્યસચ વાઘજિબ્યો.

યેંઘહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતિ વંઘહો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓંસ્ચા યજમઇદે.

(બાજમાં પઢે.) અહુરમજદ ખોદાએ અવજૂનીએ મરૂદુમ, મરૂદુમ સર્દગાંન્ હુમા સર્દગાંન્, હુમબાયસ્તે વેહાંન્, ઓએમ બેહેદીન માજદયસ્નાંન્ આગહી આસ્તવાની નેકી રસાનદ અએદુન બાદ. (પ્રગટ પઢે.) યથા અહૂ વઇર્યો (૨).

યસ્નેંમચ વહ્મૅમચ અઑજસ્ચ જવરૅચ આફ્રીનામિ, માઑંઘ્રહે ગઑચિથ્રહે, ગેઉશચ અએવો-દાતયાઑ, ગેઉશચ પૅાઉરૂ-સરૅધયાઓ. અષૅમ વૉહૂ (૩).

દસ્ત અૅમ વૅરૅથ્રઘ્નૅમચ, દસ્ત ગેઉશ ખાથ્રોનહીમ, દસ્ત નરાંમ પૅાઉરૂતાતૅમ, સ્તાહ્યનાંમ વ્યાખનનાંમ, વનતાંમ અવનૅમ્નનાંમ હથ્રવનતાંમ હમૅરૅથૅ, હથ્ર-વનતાંમ દુશ-મઇન્યુશ, સ્તેરપતાંમ ચિથ્ર-અવંઘ્રહામ. યજત પૅાઉરૂ-ખ્વરૅનંઘ્રહ, યજત પૅાઉરૂ-બઍષજ, ચિથ્ર વો બુયારૅશ મસાંનાઑ, ચિથ્ર વો જવનોસવો ચિથ્રેમ બોઇત યજેમચિત ખ્વરૅનો, યજેશ્નાઇ આપો દાયત. અષૅમ વૉહૂ (૧).

☞ અહ્માઇ રએશ્ચ; હજંઘ્રૅમ; જસ મે અવંઘ્રહે મજદ; કેરફેહ મોજદ.

રોજ નેક નાંમ, રોજ પાક નાંમ, રોજ મુબારક (ફલાન), માહે મુબારક (ફલાંન), ગાહે (ફલાંન), નમાજ દાદારે ગેહાંન દામાંન. ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજદાઑ, નૅમો અહુરાઇ મજદાઇ, નૅમો અમૅષએઇબ્યો સ્પૅન્તએઇબ્યો, નૅમો માઑંઘ્રહાઇ ગઑચિથ્રાઇ, નૅમો પઇતિ-દીતાઇ, નૅમો પઇતિ-દીતે; અષૅમ વૉહૂ (૧).

ગોરૂજે ખોરેહ અવજાયાદ માહ બોખ્તાર માહ યજદ બેરસાદ અમાવંદ પીરોજગર અમાવંદી પીરોજગરી. દાદ દીન બેહ માજદયસ્નાંન, આગહી રવાઇ ગોઆફરંગાની બાદ હફતે કેશવર જમીન; અએદૂન બાદ. મન આનો આવાયદ શુદન મન આનો આવાયદ શુદન, મન આનો આવાયદ શુદન. અષૅમ વૉહૂ (૧).

☞ (દક્ષિણ દિશા તરફ મોહોડું કરીને પઢે.) દાદારે ગેહાંન દીને માજદયસ્ની દાદે જરથુશ્તી. નૅમસ-ત્તે અષાઉમ સૅવિશ્તે અરૅદ્વિ સૂર અનાહિતે. અષઑને અષૅમ વૉહૂ (૧). નૅમો ઉર્વઇરે વંઘ્રઉહિ મજદધાતે અષઑને અષૅમ વૉહૂ (૧). માઑંઘ્રહૅમ ગઑચિથ્રૅમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે. અષૅમ વૉહૂ (૧) માહ બોખ્તાર માહ યજદ બેરસાદ અષૅમ વૉહૂ (૧).

માહ બોખ્તાર નીઆએશનો સાર.—દાદાર અહુરમઝદ, અમશાસ્પંદ તથા ગોસ્પંદની તોખમવાળા માહ બોખતારને હું નમસ્કાર કરૂં છું. માહતાબ દાદાર અહુરમઝદના હુકમથી પંદર દહાડા વધે છે, અને પંદર દહાડા ઘટે છે. રાત તેમજ પુનમના ચંદ્રને હું નમસ્કારં કરૂં છું. અમશાસ્પંદો માહતાબની રોશનીને ટકાવી રાખે છે અને તે રોશની પૃથ્વી ઉપર ફેલાવે છે. માહતાબની રોશની ઝાડપાનને તાજગી આપે છે. બખશેશ કરનાર, ચળકાટવાળા, ખોરેહવાળા, વાદળો લાવનાર, ગરમીવાળાં, લીલોતરી તથા આબાદી પાંથરનાર, અને તનદરોસ્તી આપનાર, ચંદ્રમા ઉપરના મવક્કલ ફરેશતા માહ યઝદની હું સેતાયશ કરૂં છું. એ ખોરેહવાળા યઝદો! મને હિંમત અને ફતેહ, ગાય ઢોર, અને શુરાં બચ્ચાં આપો! એ પાણીઓ, તમારી સેતાયશ કરનાર કીરતીવંત થાય!

અરદ્વી સૂર નીઆએશ.

(☞ (એ નીઆયશ જો બની શકે તો દરરોજ ભણવી; ખાસ કરી દર મહીનામાં અસફ્નદારમદ, આવાં, દીન, અશીશવંઘ અને મારેસ્પંદ—એ પાંચ દહાડા ભણવાને તાકીદ કીધેલી છે.)

ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજ્દાઑ. અષેંમ્ વૉહૂ (૧).

૫ નામે યજ્દાંન્ અહુરમજ્દ ખોદાએ અવઝૂની, ગોરૂજે ખોરેહ અવઝાયાદ; આવાં અરદ્વી સૂર[1] બાનુ બેરસાદ.

અજ્ હમા ગુનાહ પતેત્ પશેમાનુમ; અજ્ હર્વસ્તીન્ દુશ્મત દુઝૂખ્ત દુઝ્વરશ્ત, મૅમ્ ૫ ગેતી મનીદ, ઑએમ ગોફ્ત, ઑએમ કરૂદ, ઑએમ જસ્ત્, ઑએમ બૂન્ બૂદ ઍસ્તેદ. અજ્ આંન્ ગુનાહ

---

૧. અરદવીસુર અનાહિત એટલે નિર્મળ અરદવીસુર નદી. એ નદી અલબુર્ઝ પહાડની 'હુકઇર્ય' નામનાં શિખર આગળથી નીકળી વૉઉફકષ (Caspean Sea) દરિયામાં ખાલી થાય છે. એ નદીને હાલની ઑકસસ (Oxus) નદી સાથે સરખાવવામાં આવે છે. એ એ ઉપરાંત અરદવીસુર અનાહિત, એ નદીના પાણી અને અહુરમઝદનાં પેદા કીધેલાં તમામ ભલાં પાણીઓ ઉપરના મવક્કલ એક નારી ફરેસ્તાનું નામ છે. એ નારી ફરેસ્તાને અવસ્તામાં એક સુંદર સ્ત્રીનું રૂપ આપવામાં આવ્યું છે, અને તે મરદ તથા સ્ત્રી બંનેને ફાયદો કરે છે, આવાં યશત પ્રમાણે સારી નિષ્ટાથી એ યઝદની આરાધના કરનારને તે મદદ કરે છે, પણ બદ નિષ્ટાવાળાને તે મદદ કરતો નથી. આવાં અરદવીસુરના હમકાર ફરેસ્તા-સ્પંદારમદ, દીન, અશીશવંઘ, અને મારેસ્પંદ છે.

મનશ્નની ગવશ્નની કુનશ્નની, તની રવાની ગેતી મીનોઆંની, ઓખે અવાખ્શ પશેમાન પ સે ગવશ્નની પ પતેત્ હોમ. ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મઝ્દાઑ, તરેઇદીતે અંઘ્રહે મઇન્યેઉશ; હઇથ્યાવરૂશ્તાંમ્ હ્યત્ વસ્ના ફ્રૅરષોતૅમેમ. સ્તઑમિ અષૅમ; અષૅમ્ વૅાહૂ (૩). ફ્રવરાને મઝ્દયસ્નો જરથુશત્રિશ વીદએવો અહુર-ત્કએષો (જે ગેહ હોય તે પઢે) ફ્રસસ્તયએચ.

અપાંમ્ વંઘ્વઉહીનાંમ્ મઝ્દધાતનાંમ્, અરૅદુયાઑ આપો અનાહિતયાઑ અષઑન્યાઑ, વીસ્પનાંમ્ચ અપાંમ્ મઝ્દધાતનાંમ્, વીસ્પનાંમ્ચ ઉર્વરનાંમ્ મઝ્દધાતનાંમ્, ક્ષ્નઑથ્ર યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ, યથા અહૂ વઇર્યો જઑતા ફ્રા મે મ્રૂતે, અથા રતુશ્ અષાત્ચિત્ હચ ફ્રા અષવ વીધ્વાઑ મ્રઑતૂ. યથા અહૂ વઇર્યો (૧૦).

મ્રઑત્ અહુરો મઝ્દાઑ સ્પિતમાઇ જરથુશ્ત્રાઇ,[1] યજએષ મે હીમ્, સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર, યાંમ્ અરૅદ્વીમ્ સૂરાંમ્ અનાહિતાંમ્ પૅરૅથૂ-ફ્રાકાંમ્ બએષજ્યાંમ્, વીદએવાંમ્ અહુરો-ત્કએષાંમ્, યેસન્યાંમ્ અંઘ્વઉહે અસ્તવઇતે, વહ્મ્યાંમ્ અંઘ્વઉહે અસ્તવઇતે. આધૂ-ફ્રાધનાંમ્ અષઑનીમ્, વાંથ્વો-ફ્રાધનાંમ્ અષઑનીમ્, ગએથો-ફ્રાધનાંમ્ અષઑનીમ્, ષએતો-ફ્રાધનાંમ્ અષઑનીમ્, દંઘ્હુ-ફ્રાધનાંમ્ અષઑનીમ્.

યા વીસ્પનાંમ્ અર્ષ્નાંમ્ ક્ષુદ્રાઑ યઑઝ્દધાઇતિ. યા વીસ્પનાંમ્ હાઇરિષિનાંમ્ ઝંથાઇ ગરેવાંન્ યઑઝ્દધાઇતિ. યા વીસ્પાઑ હાઇરિષીશ્

---

૧. સ્પિતમ ઝરથુસ્ત્ર નામના જુદા જુદા અર્થ કરવામાં આવ્યા છે, (૧) પીળું ઉંટ રાખનાર, (૨) સોનેરી તારો, (૩) સોની, (૪) બુઢું ઉંટ રાખનાર, (૫) ઉમદા દીલગુરદાનો, (૬) સૌથી સરસ ગાનાર અથવા કવી, (૭) ધર્મગુરૂ, (૮) ઉંટ પકડનાર. તે જમાનામાં ગાય, ઢોર માણસની મુખ્ય મતા ગણાતી હોવાથી જનાવરના નામ ઉપરથી નામ રાખવામાં આવતાં હતાં, જેવાં કે પોઉરૂશસ્પ વીશતાસ્પ, અરજાસ્પ.વગેરે. એ અર્થે લેતાં ૧, ૪, અને ૮ મો અર્થ અનુકુળ થાય છે. ઝરતોસ્તે પવિત્ર ગાથા કવિતા રૂપે લખેલા હોવાથી, અને તેણે દીન ફેલાવવાનું કામ કરેલું હોવાથી ૬ ઠો અને ૭ મો અર્થ અનુકુળ થાય છે, અને તે એક નામાંકિત ખોરેહ ધરાવનાર નર હોવાથી ૨ જો અર્થ પણ અનુકુળ લાગે છે. ઝરતોસ્તની દસમી પહેડીના વડવાનું નામ સ્પિતમ હોવાથી અવસ્તામાં 'સ્પિતમ ઝરથુથુસ્ત્ર' વપરાય છે; સ્પિતમ 'સ્પ' એટલે સફેદ અથવા ખાલેસ હોવું ઉપરથી સ્પિતમનો અર્થ ખાલેસમાં ખાલેસ થાય છે.

એવણનો જમાનો કદીમ યુનાની લખનારાઓ ઇ. સ. પૂર્વે ૬૫૦૦ અને ઈ. સ. પૂર્વે ૨૦૦૦ ની વચ્ચે મેળે છે, અને હાલના વિદ્વાનો તેવણનો જમાનો ઇ. સ. પૂર્વે ૧૪ મી સદીથી ઇ. સ. પૂર્વે ૬ ઠી સદી સુધી હેરફેર મેળે છે.

હુઝામિતો દધાઇતિ. યા વીસ્પનાંમ્ હાઇરિષિનાંમ્ દાઇતીમ્ રથ્વીમ્ પએમ અવ-બરઇતિ.

મસિતાંમ્ દૂરાત્ ફ્રસ્રૂતાંમ્; યા અસ્તિ અવવઇતિ મસો, યથ વીસ્પાઑ ઇમાઑ આપો, યાઑ જ઼ૅમા પઇતિ ફ્રતચન્તિ, યા અમવઇતિ ફ્રતચઇતિ, હુકઇર્યાત્ હચ બરેજંઘ્રહત્, અવિ જ઼રયો વૉઉરૂ-કર્ષૅમ.

યઑજૅન્તિ વીસ્પે કરનો જ઼રયા વૉઉરૂ-કષયા આ વીસ્પો મઇધ્યો યઑજઇતિ. યત્ હીશ્ અવિ ફ્રતચઇતિ, યત્ હીશ્ અવિ ફ્રજ઼ગરઇતિ, અરૅદ્વી સૂરૂ અનાહિત. યેંઘ્રહે હજંઘ્રૅમ વઇર્યનાંમ, હજંઘ્રૅમ અપઘ્રજ઼ારનાંમ્. કસ્‌ચિત્‌ચ અએષાંમ્ વઇર્યનાંમ્, કસ્‌ચિત્‌ચ અએષાંમ્ અપઘ્રજ઼ારનાંમ્, ચથ્વરૅસતૅમ અયરૅ-બરનાંમ્ હ્રુવસ્પાઇ નઇરે બરૅમ્નાઇ.

અંઘ્રહાઑસ્‌ચ મે અએવંઘ્રહાઑ આપો અપઘ્રજ઼ારો વીજ઼સાઇતિ, વીસ્પાઇશ્ અવિ કરૂશ્વાંન્ યાઇશ્ હપ્ત. અંઘ્રહાઑસ્‌ચ મે અએવંઘ્રહાઑ આપો હમથ અવ-બરઇતિ હાંમિનૅમ્‌ચ જ઼યનૅમ્‌ચ. હા મે આપો યઑજ઼દધાઇતિ, હા અર્શ્નાંમ્ ખ્રુદ્રાઑ, હા ક્ષથ્રિનાંમ્ ગરૅવાંન્, હા ક્ષથ્રિનાંમ્ પએમ.

☞.(હ્યાંથી 'આ હાતાંમ્‌ચ' નો હા શરૂ થાય છે. જે કોઇ 'આ હાતાંમ્‌ચ' નઃ હા વગર અરદ્વી સૂર નીઆઃએશ પઢવા માંગે તો, હ્યાંથી તે (ફ્રૅરષૉતૅમૅમ્) ૪૬ પાનાં છેડા સુધીનો ભાગ મુકી દેવો).

☞ આ હાતાંમ્‌ચ, અંઘ્રહુષાંમ્‌ચ જ઼ાતનાંમ્‌ચ અજ઼ાતનાંમ્‌ચ, અષઑનાંમ્ ઇથ્ર જસૅન્તુ ફ્રવષયો, યોઇ હીશ્ બવ્રરૅ પઇત્યાપૅમ, નજ઼દિશ્તયાત્ અપત્ હચ. મા નો આપો દુશ્મનંઘ્રહે, મા નો આપો દુજ઼વચંઘ્રહે. મા નો આપો દુશ-શ્યઑથનાઇ, મા દુજ઼દએનાઇ, મા હષિ-તબિષે, મા મૉધુ-તબિષે, મા વરૅજ઼નો-તબિષે, મા નાફ્યો-તબિષે. માઘ નો અહ્મિ ફ્રાધાઇતિ આપો વંઘ્રઉહીશ્, વહિશ્તાઑ મજ઼દધાતાઑ અષઑનીશ્, યો નો અઇરીરિચિનાંમ્ ઇરીરિક્ષાઇતિ ગએથનાંમ. માઘ નો અહ્મિ ફ્રાધાઇતિ આપો વંઘ્રઉહીશ્ વહિશ્તાઑ મજ઼દધાતાઑ અષઑનીશ્, યો નો અઇરીરિચિનાંમ્ ઇરીરિક્ષાઇતિ તનુનાંમ્. યો તાયુશ્, યો હજંઘ્રહ, યો ગધો, યો અષવજ, યો યાતુમાઑ, યો નસુસ્પાઑ, યો સ્પૅરૅજવાઑ, યો અરાઇતિવાઑ, યો અર્ષૅમઓઘો અન-અષવ, યો મર્યો દ્રવાઑસાસ્ત; તૅમ્ અવિ ત્બએષાઑ પઇત્યન્તુ, ઇદ્યેજાઑ ઇષ યો ઇ દધ, ઇથ્યેજાઑ યન્તુ યો દી દધ.

આપો ગાતવ રામોઇધ્વૅમ, યવત જઑાત યજાઇતે. કથ જઑાત
ખ્સાત વચ આપો વંઘ્વઉહીશ યજાઇતે; કુથ્ર બવાત હિતો-હિજવાઑા,
ચેજિ અન-અરૅથે યજાઇતે. કુથ્ર વાચો અવિ-બૂત, યાં હે ચખ્સે અએથ્ર-
પઇતિશ. કુથ્ર તાઑા ક્રયો બવાંન, કુથ્ર તાઑા ઇષુદ્દો બવાંન, કુથ્ર
તાઑા રાતયો બવાંન, યાં અહુરો મજદાઑા જરથુશ્ત્રાઇ ફ્રવવચ, ફ્રા
જરથુશ્ત્રો ગએથાબ્યો અસ્તવઇતિબ્યો. અવજસ્તીમ પઉર્વાંમ આપો
જઇધ્યોઇશ જરથુશ્ત્ર, પસ્ચએત અઇવ્યો જઑાથ્રાઓ ફ્રબરોઇશ યઑાજ-
દાતાઑા દહ્મો-પઇરિશતાઑા, ઇમાં વચો ફ્રમ્રૂ. આપો યાનૅમ વો યાસામિ
મજાઑાન્તૅમ તૅમ મે દાયત, યેંઘ્નહે દાઇતી પઇતિ વંઘ્નહો નિસ્રીત અન-
અઇવિ-દ્રુખતિ. આપો ઇશ્તીમ વો જઇધ્યામિ પૅાઉરૂ-સરૅધાંમ અમવઇતીમ,
ફ્રજન્તીમચ ખ્શાપરાંમ યેંઘ્નહાઑા પઑાઉરૂશચ બૅરૅજયાંન. નએચિશચ અંઘ્ન-
હાઑા યાસાઇતિ જયાનાઇ, નોઇત સ્નથાઇ, નોઇત મહ્રકાઇ, નોઇત અએ-
નંઘ્નહે, નોઇત અપયતેએ.

ઇમત વો આપો જઇધ્યેમિ, ઇમત જૅમો, ઇમત ઉર્વરાઑા, ઇમત
અમૅષા સ્પૅન્તા હુક્ષથ્ર હુધાઑાંઘ્નહો, વંઘ્નહવસચ વંઘ્વઉહીશચ વૅાહુનાંમ
દાતારો, ઇમત અષાઉનાંમ વંઘ્વઉહીશ ફ્રવષયો ઉગ્રાઑા અઇવિથૂરાઑા,
ઇમત મિથ્ર વૅાઉરૂ-ગઑાયઑાઇતે, ઇમત સ્રઑાષ અષ્ય હુરઑાધ, ઇમત
રષ્નવો રજિશ્ત, ઇમત આતરૅ અહુરહે મજદાઑા પુથ્ર, ઇમત બૅરૅજ અહુર
ક્ષથ્ર્ય અપાંમ નપો અઉર્વત-અસ્પ, ઇમત વીસ્પે યજતાઑાંઘ્નહો, યોઇ
વંઘ્નહજદાઑા અષવનો. ઇમત મે આપો દાયત, ઇમત જૅમો, ઇમત ઉર્વ-
રાઑા, ઇમત અમૅષા સ્પૅન્તા હુક્ષથ્ર હુધાઑાંઘ્નહો, વંઘ્નહવસચ વંઘ્વઉહી-
શચ વૅાહુનાંમ દાતારો, ઇમત અષઑાનાંમ વંઘ્વઉહીશ ફ્રવષયો ઉગ્રાઑા
અઇવિથૂરાઓ, ઇમત મિથ્ર વૅાઉરૂ-ગઑાયઑાઇતે, ઇમત સ્રઑાષ અષ્ય હુર-
ઑાધ, ઇમત રષ્નવો રજિશ્ત, ઇમત આતરૅ અહુરહે મજદાઑા પુથ્ર, ઇમત
બૅરૅજ અહુર ક્ષથ્રય અપાંમ નપો અઉર્વત-અસ્પ, ઇમત વીસ્પે યજતા-
ઑાંઘ્નહો, યોઇ વંઘ્નહજદાઑા અષવનો. યતચ અહ્માત અસ્તિ મજયો, યતચ
અહ્માત અસ્તિ વંઘ્નહો, યતચ અહ્માત અસ્તિ સ્રયો, યતચ અહ્માત અસ્તિ
પરોઅરૅજસ્તરૅમ; તત નો દાયત યૂજૅમ, યજત અષવનો ક્ષયમ્ન ઇસાન,
ઑાષુચ આસુયાચ, હથ્ર અન ગાથ્વ્ય વચ. હુઇથ્યાવરશ્તાંમ હ્યત વસ્ના
ફ્રૅરૂષોતૅમમ. ☜

યાંમ અજૅમ યો અહુરો મજદાઓ હુજવારૅન ઉજબઇરે, ફ્રદથાઇ
માનહેચ વીસસચ જન્તેઉશચ દંઘ્નહેઉશચ.

યા અહ્માત્ સ્તઑત યસ્‌ન્ય[1] સ્રાવયેનિ, અહુનૅમચ વઇરીમ્ સ્રાવયેનિ, અષેમચ વહિશ્તૅમ્ હુસ્રવાનિ, અપસચ વંઘ્રઉહીશ યઑજદથાને; હથ્ર અન ગાથ્વ્ય વચ ગરો-માને અહુરહે મજદાઓ જસત્ પઑઇશ્યો. દથત્ અહ્માત્ તત્ અવત્ આયપ્તૅમ.

અહે'મ્ય ખરૅનંઘ્રહુચ, તાંમ્ યજાઇ સુરુન્વત યસ્ન, તાંમ્ યજાઇ હુયશ્ત યસ્ન અન બુયાઑ જવનો-સાસ્ત, અન બુયાઑ હુયશ્તતર. અર્દ્દીમ્ સૂરાંમ્ અનાહિતાંમ્ અષઑનીમ્; જઑથ્રાબ્યો અર્દ્દીમ્ સૂરાંમ્ અનાહિતાંમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે.

હુઑમ યો ગવ બરૅસ્મન, હિજ્વો દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ, વચચ, શ્યઑથ્નચ, જઑથ્રાબ્યસચ અર્શુખ્ધએઇબ્યસચ વાઘ્ઝિબ્યો.

યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતિ વંઘ્રહો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઑઘ્રહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઑસ્ચા યજમઇદે.

(બાજમાં પઢે.) અહુરમજદ ખોદાએ, અવઝૂનીએ મરૂદુમ્, મરૂદુમ્ સર્દગાંન્ હુમા સર્દગાંન્, હુમબાયસ્તે વેહાંન્, ઑએમ્ બેહેદીન્ માજ-દયસ્નાંન્ આગહી ઑસ્તવાની નેકી રસાનદ્ અએદૂન્ બાદ. (પ્રગટ પઢે) યથા અહુ વઇર્યો (૨).

યસ્નૅમચ વહ્મૅમચ અઑજસ્ચ જવરૅચ આફ્રીનામિ, અપાંમ્ વંઘ્રઉહિનાંમ્. મજદધાતનાંમ્, અરેદુયાઑ આપો અનાહિતયાઑ અષઑન્યાઑ, વીસ્પનાંમ્ચ અપાંમ્ મજદધાતનાંમ્, વીસ્પનાંમ્ચ ઉર્વરનાંમ્ મજદધાત-નાંમ્. અષૅમ વોહૂ (૧). ☞ અહ્માઇ રએશચ; હજંઘ્રૅમ; જસ મે અવંઘ્રહે મજદ; કૅર્ફેહ્ મોજદ.

રોજ નેક નાંમ, રોજ પાક નાંમ, રોજ મુબારક (ફલાંન), માહે મુબારક (ફલાંન), ગાહે (ફલાંન), નમાજ દાદારે ગેહાંન્ દામાંન્. ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજદાઓ, તરોઇદીતે અંઘ્રરહે મઇન્યેઉશ. હુઇથ્યાવર્શતાંમ્ હ્યત્ વસ્ના ફૅરષોતૅમૅમ. સ્તઑમિ અષૅમ, અષૅમ વોહૂ (૧). ગૉરૂજે ખૉરેહ્

---

૧. સ્તઑત યસ્‌ન્ય-એનો શબ્દાર્થ વખણાયલી આરાધના થાય છે પણ એ સ્તુદ યશત નામે ૨૧ નુસ્કોમાંના એક નુસ્કનું નામ છે. મરહુમ શેઠ ખ. રૂ. કામા યજશનેના ૫૮, ૫૯ માં હાને સતુદ યશત ગણે છે; એરવદ શહેરીયારજી ભરૂચા યજશનેના ૫૮, ૫૯ અને ૬૦ માં હાને ગણે છે; ડારમસ્ટેટે યજશનેના ૧૪-૫૮ સુધીના હાને ગણે છે, એરવદ કાવસજી કાંગા પાંચ ગાથા અને હપતંઘ યશતને ગણે છે.

અવઙ્હાયાદ્ર આવાં અરદ્વીસૂર બાંનુ બેરસાદ્ર અમાવંદ પીરોજગર અમાવંદી પીરોજગરી. દાદ્ર દીન બેહ્ માજ્દયસ્નાંન્, આગહી રવાઇ ગોઆફરંગાંની બાદ્ર હફ્તે કેશ્વર્ જમીન્; અએદૂન્ બાદ્ર. મન્ આનો આવાયદ્ર શુદન્, મન્ આનો આવાયદ્ર શુદન્, મન્ આનો આવાયદ્ર શુદન. અશેમ વોહૂ (૧).

(☞ (દક્ષિણ દિશા તરફ મોહોડું કરીને પઢે.) દાદારે ગેહાંન્ દીને માજ્દયસ્ની દાદે જરથુશ્તી. નેમસે-તે અષાઉમ સેવિશ્તે અરેદ્વીસૂર અનાહિતે અષઓને અશેમ વોહૂ (૧). નેમો ઉર્વઇરે વંઘ્ઉહિ મજ્દધાતે અષઓને અશેમ વોહૂ (૧). અરેદ્વીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ અષવનેમ અષહે રતૂમ યજમઇદે. અશેમ વોહૂ (૧). આવાં અરદ્વીસૂર બાંનુ બેરસાદ્ર. અશેમ વોહૂ ૧.

અરદવીસુર નીઆએશનો સાર—દાદાર અહુરમઝદ સ્પીતમ જરથોસ્તને નીર્મળ તંદરોસ્તી આપનાર, ગલીચી દુર કરનાર, હુશિયારી લાવનાર, આબાદી ફેલાવનાર, અરદવીસુરની આરાધના કરવાને ફરમાવે છે. એ અરદવીસુરનું પાણી મરદોનાં બુનને સ્વચ્છ કરે છે, ઓરતોને જનમ આપતી વખતે સહેલાઇ કરી આપે છે. માતાઓનાં ગર્ભસ્થાનને પાક કરે છે અને તેઓનાં થાનમાં વખતસર દુધ મુકે છે એનું પાણી બીજાં પાણીઓથી ચઢતું ગણવામાં આવ્યું છે—એવી વિખ્યાત પામેલી અરદવીસુરની હું સેતાયશ કરૂં છું. તે અલબુર્ઝ પહાડમાંથી નીકળી વોઉરૂકશ (Caspian Sea) દરિયામાં પડે છે. જ્યાં જ્યાં અરદવીસુર રહે છે, ત્યાં ત્યાં લીલાં લહેર થઇ રહે છે. ઉનાળામાં કે શીયાળામાં તેનું પાણી ખુટતું નથી. અએ અરદવીસુર! યથા, અશેમ તથા સ્તઓત યસ્ન હું એવી રીતે પઢું કે જેથી મને ગરોથમાન બહેશત મળે! મારી આરાધનાથી તું મારા ઉપર મહોબત રાખજે!

આ હાતામચાનો સાર—જે નેક માણસો હાલ હૈયાત છે, અગાઉ થઇ ગયા અને હવે પછી થશે, તેઓએ ખેતીના વધારાને માટે નહેરોનો વધારો કર્યો હોય, તેઓનાં ફરોહરોને હું યાદ કરૂં છું. હું દુવા ગુજારૂં છું કે દુષ્ટ વિચાર કરનારને, દુષ્ટ શબ્દો ઓચરનારને અને દુષ્ટ કામો કરનારને, ખરાબ દીન પાળનારને, કોઇને દુઃખ દેનારને, ચોર, લુટારા, જાદુગર, ખુની, મુડદાંને દાટનાર, છંદી, બખીલ અને ઠગારાને અરદવીસુરનું નીર્મળ પાણી ફાયદો નહિ કરે! તેઓની હાણી થજો! જે મને હાણી પહોંચાડવા માંગે, તેનેજ હાણી પહોંચજો! અએ પાણીઓ, તમે સંપતિ, પોષણ કરનારાં ફરઝંદ, જે બીજાંઓને દુઃખ દેવાની ખાહેશ નહિ રાખે તે બખશો! ઓ યઝદો! ઉપર કહી તે કરતાં પણ વધારે ઉત્તમ અને વધારે કીમતી ભેટ આપો! રાસ્તીનાં કામ કરનારાઓની ખાહેશ બુલંદ હોય છે.

આતશ નીઆએશ.

☞ (એ નીઆએશ જો બની શકે તો દરરોજ ભણવી; ખાસ કરી દર મહીનામાં હોરમજદ, અરદીબેહેસ્ત, આદર, શરોશ અને બેહેરાંમ—એ પાંચ હમકારાને દહાડે તો અવશ્ય ભણવાને ફારસી રવાએતોમાં તાકીદ કીધી છે.)

ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજ્દાઓ.

☞ (સર નમાવતાં નમાવતાં ભણવું.) નૅમસૅ-તે આતર્શ મજ્દાઑ અહુરહે હુધાઑ મજિશ્ત યજત. અષૅમ વૉહુ (૧).

પ નામે યઝ્દાંન્ અહુરમજ્દ ખોદાએ અવઝૂની, ગોરૂજે ખોરેહ્ અવઝાયાદ્.

☞ (આતશ બેહેરાંમની નજદીક નીચે મુજબ પઢવું.)

આતશ્ બેહેરાંમ્[1] આદર્ ફરા.

☞ (આદરાંનની નજદીક નીચે મુજબ પઢવું.)

આતશ્ આદરોન્ આદર્ ફરા.

☞ (ઘરમાં આતશની નજદીક નીચે મુજબ પઢવું.)

આતશ્ દાદ્ગાહ્[2] આદર્ ફરા.

---

૧. અસલના ઇરાની પાદશાહો અને પહેલવાનો આતશના નુરી કેબલાની બરકતથી ફતેહ ફીરોઝી મેળવવાનું યકીન ધરાવતા હતા. સાસાન્યન વંશના સ્થાપનાર અરદેશર બાબેગાને દુશમનો ઉપર મેળવેલી ફતેહની યાદગારીમાં 'આતશે વાહરામ' (ફતેહની ઉપરનો મવકકલ ફરેસ્તો બેહરામ') બરપા કર્યાં હતા. ત્યારે આતશબહેરામનો અર્થ ફતેહમંદી બખશનાર આતશ અથવા ફતેહની ખુશાલીમાં બરપા થયલો આતશ થાય છે, અને તેજ સબબસર તે આતશને શમશેર, ગુરજ વગેરે હથિયારો અર્પણ કરવામાં આવે છે. એ પ્રમાણે આતશ બહેરામ પરઠવાનો રિવાજ અરદેશરને આભારી છે. હિંદુસ્તાનમાં પહેલ-વહેલા આતશ બહેરામ (હાલ ઉદવાડા ખાતે છે) નેરીયોસંગ ધવલ નામના એક વિદ્વાન દસ્તુરની રાહબરી હેઠળ પરઠવામાં આવ્યા હતા, તેની સાથે જોડાએલી કથા આ પ્રમાણે છેઃ—

ઇરાની સલતનત પાયમાલ થવા પછી, ઇરાનીઓએ પોતાના બાપીકા મહઝબની જાળવણી ખાતર દીવ બંદરેથી ઉપડી હંકારતાં ભર દરિયે તોફાનમાં સપડાવાથી માનતા લીધી હતી કે અગર જો તેઓ કિનારે સલામત પહોંચશે તો તેઓ 'બહેરામ મઝદ'ની નૈયતે આતશ બરપા કરશે. આ પછી તોફાન સમી ગયું, અને તેઓ સંજાણ બંદરે સહીસલામત ઉતર્યાં હતા, અને પોતાની માનતા મુજબ 'આતશ બહેરામ' પરઠયા હતા.

૨ 'આતશ દાદગાહ' એટલે આતશને બરપા કરવાની લાયક જગા.

અજ હમા ગુનાહ પતેત્ પશેમાનુમ, અજ હર્વસ્તીન્ દુશમત્ દુજૂખ્ત્ દુજવરશ્ત, મેમ્ પ ગેતી મનીદ્, ઓએમ્ ગોફ્ત્, ઓએમ્ કર્દ, ઓએમ્ જસ્ત, ઓએમ્ બૂન્ બૂદ્ એસ્તદ્, અજ આન્ ગુનાહ મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની રવાની, ગેતી મીનોઆંની, ઓખે અવાખ્શ્ પશેમાન્ પ સે ગવશ્ની પ પતેત્ હોમ.

ઉસ્-મોઇ ઉજારેંખ્વા અહુરા આર્મઇતી તવીષીમ્ દસ્વા, સ્પેનિશ્તા મઇન્યૂ મજ્દા, વંઘ્નહુયા જવો-આદ્દા, અષા હજો એમવત્ વોહૂ મનંઘ્નહા ફ્સેરતૂમ. રફેધ્રાઇ વૉઉરૂ-ચષાને દોઇષી-મોઇ યા-વે અબિફ્રા, તા ક્ષથ્રહ્યા અહુરા યા વંઘ્નહેઉશ્ અષિશ્ મનંઘ્નહો; ફ્રો સ્પેન્તા આર્મઇતે અષા દએનાઓ ફ્રદક્ષયા. અત્ રાતાંમ્ જરથુશ્ત્રો તન્વસ્ચીત્ ખ્ખ્યાઓ ઉશ્તનેમ્ દદાઇતી, પઉર્વતાતેમ્ મનંઘ્નહસ્ચા વંઘ્નહેઉશ્ મજ્દાઇ, ષ્યઓથનહ્યા અષાઇ યાચા ઉખ્ધખ્યાચા સ્રઓષેમ્ ક્ષથ્રેમ્ચા.[૧]

ક્ષ્નઓથ્ર અહુરહે મજ્દાઓ. (☞ સર નમાવતાં નમાવતાં ભણવું.) નેમસે-તે આતર્શ મજ્દાઓ અહુરહે હુધાઓ મજિશ્ત યજત. અષેમ્ વોહૂ (૩). ફ્રવરાને મજ્દયસ્નો જરથુશત્રિશ્ વીદએવો અહુર-તકએષો (જે ગેહ હોય તે પઢે.) ફ્રસસ્તયએચ.

આથ્રો અહુરહે મજ્દાઓ પુથ્ર, તવ આતર્શ પુથ્ર અહુરહે મજ્દાઓ. આથ્રો મજ્દાઓ પુથ્ર,[૨] ખરેનંઘ્નહો સવંઘ્નહો મજ્દધાતહે, અઇર્ય્નાંમ્ ખરેનો મજ્દધાતનાંમ્,[૩] કાવયેહેચ ખરેનંઘ્નહો મજ્દધાતહે, આથ્રો

૧ 'ઉસ-મોઇ ઉઝારેખ્વા'થી તે 'ક્ષથરેમચા' સુધીનું ભણતર અહુનવઈતી ગાથામાંથી લીધેલું છે. એમાં અશો અહુરમજદ્ની પવિત્ર બક્ષેશો અને તેના તરફની જાનફેસાની દેખાડેલી છે.

૨ આથ્રો અહુરહે મઝદાઓ પુથ્ર એટલે અહુરમઝદનો પુત્ર આતશ. 'પુથ્ર' શબ્દ 'પુ' એટલે પવિત્ર કરવું ઉપરથી નીકળ્યો છે ત્યારે અહુરમઝદનો પુત્ર એટલે અહુરમઝદ તરફથી સર્વે પેદાયશને પાક કરનાર. પેહેલવી સરેહમાં એ આતશ વિશે એવું જણાવેલું છે કે, તે મોબેદો, દસ્તુરો તથા પરહેજગારો ઉપર મવકકોલ છે. એને 'આદર ફરાહ'ને નામે પણ ઓળખે છે. બુનદેહેશ નામની પહેલવી કેતાબમાં જણાવેલું છે કે, એ આતશને પેહેલવેહેલ્લાં 'ઓક્સસ્' (The River Oxus) નદીના કીનારા ઉપરનાં 'ખારજ્મ્' નામનાં શેહેરમાં આવેલા 'ગદ્મન-હોમન્દ્' નામના પાહાડ ઉપર તખ્તનશીન કીધો હતો. જમશેદ પાદશાહનાં મરણ પછી, એ આતશને જોહાકના હાથમાં જવાથી બંચાવ્યો હતો. ગુશ્તાસ્પ પાદશાહનાં વખતમાં તેને 'ખારજ્મ'માંથી ઉંચકીને કાબુલસ્થાનમાં આવેલા 'રોશન' નામના પહાડ ઉપર લઈ જવામાં આવ્યો હતો, જ્યાં મજકુર આતશ બુનદેહેશના વખત સુધી મોજુદ હતો.

૩ અઇરયનાંમ ખરેનો મઝદધાતહે, કાવયેહેચ ખરેનંઘહો મઝદધાતહે એટલે અહુરમઝદનું પેદા કીધેલું ઈરાની ખોરેહ, અને અહુરમઝદનું પેદા કીધેલું કયાની ખોરેહ. ખોરેહ એટલે અસાધારણ મિનોઈ શક્તિ કે જે ધરાવનાર ખરાબી ટાળવાના તથા બીજાં મહાભારત કામો

અહુરહે મજદાઓ પુથ્ર. કવોઇશ હ્વઑસ્રવંધ્રહહે, વરોઇશ હ્વઑસ્રવંધ્રહહે અસ્નવન્તહે ગરોઇશ મજદધાતહે,[૧] ચએચિસ્તહે વરોઇશ મજદધાતહે,[૨] કાવયેહેચ ખ્વરેનંધ્રહો મજદધાતહે. આથ્રો અહુરહે મજદાઓ પુથ્ર. રએવન્તહે ગરોઇશ મજદધાતહે,[૩] કાવયેહેચ ખ્વરેનંધ્રહો મજદધાતહે, આથ્રો અહુરહે મજદાઓ પુથ્ર. આતર્શ સ્પેન્ત રથએશ્તાર, યજત પૅાઉરૂ-ખ્વરેનંઘહ, યજત પૅાઉરૂ-બએષજ. આથ્રો અહુરહે મજદાઓ પુથ્ર, મત વીસ્પએઇબ્યો આતરેબ્યો, ક્ષથ્રો-નફ્ધ્રો નઇર્યો-સંઘ્રહહે યજતહે[૪] ક્ષ્નઑથ્ર

પાર પાડી શકે છે. જે માણસ પોતાના તન, મન અને રવાનને પવિત્ર રાખવા સાથે હંમેશા નેકીના માર્ગ ઉપર ચાલે, યાને જે માણસ અશો હોય તેને ખોરેહ મળી શકે છે, જેની બરકતથી તે અસાધારણ મહાભારત કામો પાર પાડી શકે છે. અને જ્યાંસુધી એક ખોરેહ ધરાવનાર આદમી અશો રહે, ત્યાં સુધી તેનું ખોરેહ તેની સાથે રહે, પણ જે ઘડી તે અશોઇના માર્ગથી વેગળો જાય કે તેનું ખોરેહ જતું રહે છે. તેનો દાખલો પાદશાહ જમશેદ પરથી મળી આવે છે, કે જે ખોરેહ ધરાવતો હતો, પણ પાછળથી ગર્વ કરવાને લીધે તે ખોરેહ અથવા નુર ઉડી ગયું હતું, અને તે પડતીમાં આવી પડયો હતો. ઇરાની ખોરેહ તે ગયોમર્દ, હોષંગ, તહેમુરસ, જમશેદ, અને ફરેદુન જેવા નામીચા નરો ધરાવતા હતા તે, અને કયાની ખોરેહ તે કએકોબાદ, કએકાઉસ, શ્યાવક્ષ, કએખશરૂ, લોહરાસ્પ, વીશ્તાસ્પ જેવા કયાની વંશના પાદશાહ, ધરાવતા હતા. પેગમ્બર સાહેબ જરતોસ્ત પણ ખોરેહ ધરાવતા હતા, અને પોતાની શ્રેષ્ટ અશોઈના બળે મહાભારત કામો કરીને મીનોઓની સંફમાં ગણાવાને લાયક બન્યા હતા.

૧ અસ્નવન્ત ગરોઇશ-અસ્નવન્ત પહાડ. બુનદહેશ પ્રમાણે પાદશાહ કએખુશરૂ અસ્નવન્ત પહાડની નજદીક, ચએચસ્ત સરોવર આગળ બુતપરસ્તી દેહરાંનો નાશ કરવા ગયો, ત્યારે તેના ઘોડાના કાન ઉપર રોશની પડી જેથી તે દેહરાં તોડવાનું કામ આશાનીથી ચલાવી શકયો. તેની સેપાસગુજારીમાં કએખુશરૂએ અસનવન્ત્ પહાડ ઉપર એક આતશ સ્થાપ્યો, અને તેના ઘોડાના કાન ઉપર રોશની પડી હતી, તેથી તેનું નામ 'આદર ગુશસ્પ' (ગુશ=કાન+અસ્પ=ઘોડો) એવું નામ આપ્યું.

૨ ચએચિસ્ત વરોઈશ, એટલે ચએચિસ્ત સરોવર જેને આજર બએજાનમાં આવેલા ઉરૂમ્યા સરોવર સાથે સરખાવવામાં આવ્યો છે,

૩ રએવન્ત્ ગરોઇશ્-રએવન્ત પહાડ, રએવન્તનો અર્થ પ્રકાશિત થાય છે, કારણ કે એ પહાડ ઉપર પાદશાહ ગુશતાસ્પે આદર બુરજીન સ્થાપ્યો હતો, તેથી તે પહાડને મળતા ચળકાટને લીધે તેને રએવન્ત નામ આપ્યું હોય.

૪ નઇરયો સંઘહ યઝત-નઇરયોસંગ ફરેસ્તો એ આતશને લગતા એક યઝદનું નામ. એનું કામ અહુરમઝદના કાસદ તરીકેનું છે, એટલે એ વિજળીના ચમકારામાંથી ઉત્પન્ન થતા કુદરતી આતશનું નામ છે, જે જાણે આકાશમાંથી આ પૃથ્વી ઉપર આવીને માણસોની દુવા દાદારને દ્વારે લઇ જાય છે. તેને રોશની સાથે સંબંધ હોવાથી તે મહેર યઝદનો શરીક છે. બહમન યશત પ્રમાણે અહુરમઝદે નેરીયોસંઘને કંગદેઝ તરફ મોકલી પેશોતન ઉપર પેગામ મોકલીને તેને ધર્મનો ફેલાવો કરવાને કહેવાડયું હતું.

યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ, યથા યહૂ વઇર્‌યો જઑતા ફ્રા મે મ્રૂતે અથા રતુશ અષાત્‌ચિત્‌ હચ ફ્રા અષવ વીધ્વાઑ મ્રઑતૂ.

યસ્નૅમચ વહ્મૅમચ, હુઑરૅતીમચ ઉશ્ત-ઑરૅતીમચ, વન્ત-ઑરૅતીમચ આફ્રીનામી, તવ આતર્શ પુથ્ર અહુરહે મઝ્દાઓ. યેસ્‌ન્યો અહિ વહ્‌મ્યો, યેસ્‌ન્યો બુયાઓ વહ્‌મ્યો ન્માનાહુ મષ્યાકનાંમ. ઉશ્ત બુયાત્‌ અહ્માઇ નરઇરે, યસૅ-થ્વા બાધ ફ્રાયજ઼ાઇતે, અએસ્મો-જસ્તો, બરૅસ્મો-જસ્તો, ગઑ-જસ્તો, હાવનો-જસ્તો.

દાઇત્યો અએસ્મે બુયાઓ, દાઇત્યો બઑઇધિ બુયાઓ, દાઇત્યો પિથ્વિ બુયાઓ, દાઇત્યો ઉપસયને બુયાઓ. પૅરનાયુશ હરૅથ્રે બુયાઓ, દહ્મા-યુશ હરૅથ્રે બુયાયો, આતર્શ પુથ્ર અહુરહે મઝ્દાઓ.

સઑચે બુયે અહ્‌મ્ય ન્માને, મત્‌-સઑચે બુયે અહ્‌મ્ય ન્માને, રઑ-ચહિ બુયે અહ્‌મ્ય ન્માને, વક્ષથે બુયે અહ્‌મ્ય ન્માને, દરૅઘૅમચિત્‌ અઇપિ જ઼ર્‌વાનૅમ, ઉપ સૂરાંમ ફ્રષો-કૅરૅતીમ, હધ સૂરયાઓ વંઘ્‌હુયાઓ ફ્રષો-કૅરૅતોઇત.[1]

દાયાઓ મે આતર્શ પુથ્ર અહુરહે મઝ્દાઓ, આસુ ખાથ્રૅમ, આસુ થ્રાઇતીંમ, આસુ જીતમ, પૅઉરૂ ખાથ્રૅમ, પૅઉરૂ થ્રાઇતીમ, પૅઉરૂ જીતમ; મસ્તીમ, સ્પાનો, ક્ષ્વિવ્રૅમ હિજ્‌વાંમ, ઉરૂને ઉષિ, ખ્રતૂમ પસ્‌ચએત મસિત મજ઼ઑન્તૅમ, અપઇરિ-આથ્રૅમ, નઇર્‌યાંમ પસ્‌ચએત હાંમ-વરૅતીમ.

ઑરૅધ્વો-જંગાંમ, અખ્‌ફ્‌ન્યાંમ થ્રિષુમ અસ્નાંમચ ક્ષફ્નાંમચ આસિતો-ગાતૂમ, જ઼ઘાઉરૂમ, તુથ્રુષાંમ આસ્નાંમ ફ્રજ઼ન્તીમ, કરૂષો-રાજાંમ, વ્યાખ઼નાંમ, હાંમ-રઑધાંમ, હુવાપાંમ, આંઝો-બૂજિમ હવી-રાંમ, યા મે ફ્રાધયાત ન્માનૅમચ વીસૅમચ જન્તૂમચ દખ્યૂમચ, દંઘહુ-સસ્તીમચ,

દાયાઓ મે, આતર્શ પુથ્ર અહુરહે મઝ્દાઓ, યા મે અંઘ્‌હત્‌ અફ્રસાઑંઘ્‌હાઓ, નૂરૅમચ યવએચતાઇતે, વહિશ્તૅમ અહૂમ અષઑ-નાંમ રઑચંઘ્‌હૅમ વીસ્પો-ખાથ્રૅમ, જજ઼ે-બુયે વંઘ્‌હાઉચ મીજ઼્દે, વંઘ્‌-હાઉચ સ્રવહિ, ઉરૂનએચ દરૅઘે હવંઘ્‌હે.

---

૧ ફ્રષો-કેરેતોઇત-ફ્રશોકેરેતના વખત સુધી; ફ્રશોકેરેત શબ્દનો અર્થ તાજું કરવું, નવું કરવું કરી થાય છે; તે ઉપરથી કયામત, રસ્તાખેજ (renovation) થાય છે.

વીસ્પએઇબ્યો સસ્તીમ્ બરઇતિ આતર્શ મજ્દાઓ અહુરહે, ચએઇબ્યો અએમ્ હાંમ-પચાઇતે ક્ષાફ્નીમચ સૂઇરીમચ, વીસ્પએઇબ્યો હુચ ઇજ્યેઇતે હુઓંર્રતીમચ ઉશ્ત-ઓંર્રતીમચ, વન્ત-ઓંર્રતીમચ, સ્પિતમ.

વીસ્પનાંમ્ પર-ચરંન્તાંમ્ આતર્શ જસ્ત આદિધ્યય. ચીમ્ હુષ હુષે બરઇતી ફ્રચર્થ્વાઓ અર્મએષાઇધે. આતર્મ્ સ્પેન્તૅમ્ યજમઇદે, તખ્મૅમ્ હુન્તૅમ્ રથએશ્તારૅમ.

આઅત્ યેજિ-પે અએમ્ બરઇતિ અએસ્મૅમ્ વા અષય બરૅતૅમ્, બરૅસ્મ વા અષય ફ્રસ્તર્રતૅમ, ઉર્વરાંમ્ વા હધાનએપતાંમ્ આ-હે પસ્ચ-એત ફ્રીનઇતિ આતર્શ મજ્દાઓ અહુરહે, ક્ષ્નૂતો અતબિશ્તો હધ્-ધંધ્રહુમ.

ઉપ-થ્વા હક્ષોઇત્ ગેઉશ વાંથ્વ, ઉપ વીરનાંમ્ પોઉરૂતાસ. ઉપ-થ્વા વૅરૅજ્વતચ મનો, વૅરૅજવતિચ હક્ષોઇત્ અંધ્રઉહ. ઉર્વાક્ષ્-અંધ્રઉહ ગય જિઘએષ, તાઓ ક્ષપનો યાઓ જ્વાહી. ઇમત્ આથ્રો આફ્રિવનૅમ્, યો અહ્માઇ અએસ્મૅમ્ બરઇતિ હિકૂશ, રઓચસ્-પઇરિશ્તાં[1] અષહે બૅરૅજ યઓજ્દાતાં.

(બાજમાં પઢે.) અહુરમજ્દ ખોદાએ, અવજૂનિએ મરદુમ, મરદુમ સર્દગાંન્, હમા સર્દગાંન્, હમબાયસ્તે વેહાંન્, ઓએમ બેહેદીન્ માજ્દય-સ્નાંન્, આગહી આસ્તવાની નેકી રસાનદ્ અએદૂન બાદ. (પ્રગટ પઢે.) યથા અહૂ વઇર્યો (૨).

યસ્નૅમચ વહ્મૅમચ અઓજસ્ચ જવરૅચ આફ્રીનામિ, આથ્રો અહુ-રહે મજ્દાઓ પુથ્ર, તવ આતર્શ પુથ્ર અહુરહે મજ્દાઓ, આથ્રો અહુરહે મજ્દાઓ પુથ્ર. ખ્રૅનંઘ્રહો સવંઘ્રહો મજ્દધાતહે, અઇર્યનાંમ્ ખ્રૅનો મજ્દધાતનાંમ્, કાવયેહેચ ખ્રૅનંઘ્રહો મજ્દધાતહે, આથ્રો અહુરહે મજ્દાઓ પુથ્ર. કવોઇશ હઓસ્રવંઘ્રહે, વરોઇશ હઓસ્રવંઘ્રહે, અસ્નવન્તહે ગરોઇશ મજ્દધાતહે, ચએચિસ્તહે વરોઇશ મજ્દધાતહે, કાવયેહેચ ખ્રૅનંઘ્રહો મજ્દધાતહે, આથ્રો અહુરહે મજ્દાઓ પુથ્ર. રએ-વન્તહે ગરોઇશ મજ્દધાતહે, કાવયેહેચ ખ્રૅનંઘ્રહો મજ્દધાતહે, આથ્રો અહુરહે મજ્દાઓ પુથ્ર. આતર્શ સ્પેન્ત રથએશ્તાર, યજત પોઉરૂ-

૧ હિકુશ રઓચસ્ પઇરિશતાં એટલે સૂકી રોશનીમાં તપાવેલી. આતશ ઉપર જે કાઠી, સુખડ અથવા કોઈબી ખુશબો મુકવી તે તદન સુકકી તથા સાફ હોવી જોઇએ. કોઈબી જાતનું લીલું તથા નજીસ બળતણ હરગેજ આતશ ઉપર મુકવું નહીં.

અરૅનંધ્રહ, યજત પૉઉરૂ-અએષજ. આથ્રો અહુરહે મજ્દાઑ પુથ્ર, મત વીસ્પએઇબ્યો આતૅરૅબ્યો, ક્ષથ્રો-નફૅધ્રો નઇર્‌યો-સંધ્રહહે, યજતહે. અષૅમ વૉહૂ (૩).

અત્ તોઇ આતરૅમ્ અહુરા અઑજોંધ્રહુવન્તૅમ્, અષા ઉર્સમહી અસીશ્તૅમ્, એમવન્તૅમ્, સ્તોઇ-રપૅન્તૅમ્, ચિથ્રા-અવંધ્રહૅમ્; અત્ મજ્દા દઇબિષ્યન્તે જસ્તાઇશ્તાઇશ દૅરૅશ્તા અઍનંધ્રહેમ. અષૅમ વૉહૂ (૧).

☞ અહ્માઇ રએશચ; હુજંધ્રૅમ્; જસ મે અવંધ્રહે મજ્દ; કૅરૂ-ફ્રેહ મોઝ્દ.

રોજ નેક્ નાંમ, રોજ પાક્ નાંમ, રોજ મુબારક્ (ફલાંન), માહે મુબારક્ (ફલાંન), ગાહે (ફલાંન), નમાજ્ દાદારે ગેહાંન્ દામાંન્. ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજ્દાઑ નૅમસૅ-તે આતર્શ મજ્દાઑ અહુરહે હુધાઑ અજિશ્ત યજત. અષૅમ્ વૉહૂ (૧). ગોરૂજે ખૉરેહ્ અવજાયાદ્.

☞ (જો આતશ બેહેરાંમની નજદીક નીઆયશ કરીએ તો નીચે મુજબ પઢવું.)

આતશ્ બેહેરાંમ્ આદરૂ ફ્રા.

☞ (જો આદરાંનની નજદીક નીઆયશ કરીએ તો નીચે પ્રમાણે ભણવું.)

આતશ્ આદરાંન્ આદરૂ ફ્રા.

☞ (અગરજો ઘેરમાં આતશની નજદીક નીઆએશ કરીએ તો નીચે પ્રમાણે ભણવું.)

આતશ્ દાદગાહ્ આદરૂ ફ્રા.

આદરાંન્ શાહ્ પીરોજ્ગરૂ, આદરૂ ગુશસ્પ,[૧] આદરૂ ખોરૂદાદ્,[૨] આદર બુરૂજીન્ મેહેરૂ[૩] અવરૅ આદરાંન્ ઓ આતશાંન્, કે પ દાદ્ગાહ્ નેશાસ્ત

૧ પાદશાહ કએખુશરૂએ 'દેઝે બહમનનો' કિલ્લો સર કર્યો હતો, તેની યાદગીરીમાં 'આદર ગુશસ્પ' બરપા કીધો હતો.

૨ અરદેશર બાબેકાનના મમાવા બાબકે આદર ખોરદાદને સ્વપ્નામાં જોયો હતો. બીજે એક ઠેકાણે જણાવ્યા મુજબ પાદશાહ હોષંગે અકસ્માત જે આતશ શોધી કાઢયો હતો તે પોતાના પાયતખ્તમાં લાવી એક ગુંબજવાળા આતશ ખાનામાં રાખ્યો હતો, અને તે આતશ ખાનાને આદર ખોરદાદ કરીને કહેતા હતા. વળી દસ્તુર જરતોસ્ત બહેરામના ફારસી જરતોસ્ત નામામાં એને આદર ગોશસ્પની સાથે એક ફરેસ્તા જેવો જણાવ્યો છે. બહમન અને અરદીબહેશત અમશાસ્પંદની સાથે જરતોસ્તી દીનની સચાઇની ગવાહી આપવા માટે આદર ખોરદાદ શાહ ગુશતાસ્પની દરબારમાં એક ફરેસ્તા તરીકે આવ્યો હતો.

૩ બુનદહેશ મુજબ એ આતશને શાહ ગુશતાસ્પે રએવંદ પહાડની "પુસ્તે વીરતાસ્પાંન" નામની ટેકડી ઉપર સ્થાપ્યો હતો. એ પાદશાહે પેગમ્બર જરતોસ્તના દીન લાવવા પછી તે દીન તરફ પોતાની જાન ફેશાની જાહેર કરવા એ આતશને એક આતશકદેહમાં સ્થાપના

ઍસ્તેદ્દ; ગોરૂજે ખૅારેહ્ અવજાયાદ્દ મીનો કરૂકો, અમાવંદ્દ પીરોજગરૂ અમાવંદી પીરોજગરી. દાદ્દ દીન્ બેહ્ માજદયસ્નાંન્, આાગહી રવાઇ ગોઆફ્રગાંની બાદ્દ હકૂતે કેશ્વરૂ જમીન્; અએદુન્ બાદ્. મન્ આનો આાવાયદ્દ શુદન્, મન્ આનો આવાયદ્દ શુદન્, મન્ આનો આવાયદ્દ શુદન્. અષઑને અર્ષેમ્ વૅાહૂ (૧).

☞ (દક્ષિણુ દિશા તરફ મોહોડું કરીને પઢે.) દાદારે ગેહાંન્ દીને માજદયસ્ની દાદે જરથુશ્તી. નૅમસૅ-તે અષાઉમ્ સૅવિશ્તે અરૅદ્વિ સૂર અનાહિતે. અષઑને અર્ષેમ્ વૅાહૂ (૧). નૅમો ઉર્વઇરે વંધ્રઉહિ મજદધાતે અષઑને અર્ષેમ્ વૅાહૂ (૧). ક્ષ્નઑાથ્ર અહુરહે મજદાઑ.

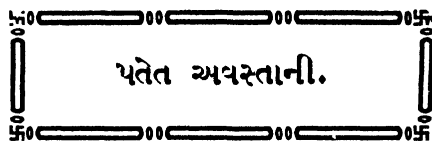
☞ (સર નમાવતાં નમાવતાં ભણવું.) નૅમસૅ-તે આતર્શ મજદાઑ અહુરહે હુધાઑ મજિશ્ત યજત. અર્ષેમ્ વૅાહૂ (૧).

આતશ નીઆએશનો સાર.—અહુરમઝદની ખુશનુદી હોજો! અએ અહુરમઝદના સૌથી મહાન આતશ યઝદ! હું તુંને નમું છું. બુલંદ આતશ બહેરામના આતશનું, (યા) આદરાનના આતશનું, (યા) દાદગાહના આતશનું ખોરેહ તથા નુર જ્યાદા થાઓ! ઓ અહુરમઝદ, તું મને પાક કર! હું તાબેદારી અને નમ્રતા અખત્યાર કરૂં! હિંમત અને જ્ઞાન સંપાદન કરવા કાજે મને સારી અક્કલ બખશ! પેગમબર અશો જરથોસ્તની માફક હું પણ નેક વિચાર, નેક વચન અને નેક કામો, તેમજ તાબેદારી અને હકુમત તુંને અર્પણ કરૂં! અએ આતશ, જે કોઇ વિધિપુર્વક ક્રિયાઓથી તુંને આરાધે તેને મોટાઇ હોજો! એસમ અને બોએથી તું આરાધનાને લાયક થજે! મારાં ઘરમાં કયામતના વખત સુધી તું બળતો અને પ્રકાશતો રેહજે! અએ આતશ! મને આસાની, લાંબી જીંદગી, પુર સુખ, મોટાઇ, ડહાપણ, શુભાખિત બોલવું હુશિયારી, કૌવત, ખડે પગે ઉભું રહેવાની શક્તિ, જાગૃતિ, અક્કલમંદ, ઇજતવાળું, સંકટ તાળનારૂં, મારાં ખાનદાનને, દેશને, અને ધર્મને શોભા લગાડનારૂં ફરઝંદ બખશ, અને મને એવી બુદ્ધિ આપ, જેથી હું નેક થાઉં, અને

કરી હતી. શાહનામા મુજબ દીન દુશમન અરજાસ્પ સાથની પહેલી લડાઈમાં શાહ ગુશતાસ્પે ફતેહ મેળવી હતી, તેની શુકર ગુજારીમાં જે આતશકદેહ સ્થાપ્યું હતું, તે આદર બુરજીનનું આતશ કદેહ હોવું જોઇએ. કેટલીક કેતાબો મુજબ આદર બુરજીન આતશ પેગમ્બર સાહેબ જરતોસ્ત પોતે શાહ ગુસ્તાસ્પની દરબારમાં લાવ્યા હતા, અને તે કાડી વગર રોશન રહેતો હતો, એને ફીરદોસીથી ટેકો મળે છે, જે કહે છે કે આદર બુરજીન આતશને પહેલાં શાહ લોહરાસ્પે આતશકદેહમાં પરથ્યો હતો, પછી પેગમ્બર જરતોસ્ત તેને શાહ ગુશતાસ્પ આગળ લઇ ગયા હતા. બહમન યશ્ત પ્રમાણે ગુશતાસ્પના છોકરા પેશોતને આદર ફરોબા અને આદર બુરજીન મહેરની બરકતથી બુતપરસ્તીનો નાશ કર્યો હતો. ઝાદસ્પરમ પ્રમાણે એ આતશ આદર ગુશસ્પની માફક હવામાંની વીજળીક રોશનીના કાંઇક બનાવથી ઉત્પન્ન થયો હતો.

મને બુલંદ બહેશત મળે. આતશ આપણું ખાણું પકાવી આપે છે, તે આપણને સમજ આપે છે (કે જેમ હું રાખ થઇ જાઉં છું, તેમ આપણે પણ કોઇ દહાડો એજ હાલતે પુગીશું) આતશ, આપણ તેની નજદીક જનારાઓ તરફથી, પ્રમાણિક મહેનતથી મેળવેલાં એસમની, અને સુકી, સાફ કાઠીની ભેટની આરજુ રાખે છે. જે કોઇ શખશ આતશને માટે એવી ભેટ લઇ જાય છે, તેને આતશ ખુશી થઇને અને તૃપ્ત થઇને દુઆ દે છે, કે તારે ત્યાં દોલત અને શુરાં ફરઝંદનો વધારો થજો! તું ચાલાક મનનો થજે! તારી જીંદગી ઉદ્યોગી થજો! જેટલો વખત તું જીવે તેટલો વખત સુખી જીંદગી ગુજારજે!

સેવટે, આદર ગુશસ્પ, આદર ખોરદાદ, આદર બુરઝીન મહેર, અને મીનો કરકો નામના અસલના આતશોનાં ખોરેહ જ્યાદા થાઓ એવી બંદગી કરનાર દુવા ગુજારે છે.

પતેત અવસ્તાની.

ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહ્મા મજદાઑ. અષૅમ વૉહુ (૧) યથા અહૂ વઇર્યો (૫). યથા અહૂ વઇર્યો પંજ અજ હમા ગુનાહ પતેત પશેમાનુમ; અજ હર્વસ્તીન્ દુશ્મત દુજ઼ૂખ્ત દુજ઼્વરૂશ્ત, મૅમ્ ૫ ગેતી મનીદ, પીશે શુમા વેહાંન, મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની રવાની, ગેતી મીનોઆંની, ઑખે અવાખ્શ પશેમાન ૫ સે ગવશ્ની ૫ પતેત હોમ. યથા અહૂ વઇર્યો (૫), અષૅમ વૉહૂ (૩).

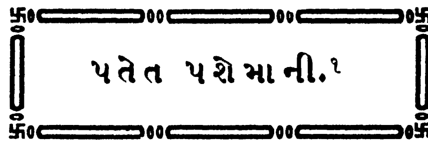
ફ્રવરાને મજ઼્દયસ્નો જ઼રથુશ્ત્રિશ વીદએવો અહુર-ત્કએષો (જે ગેહ હોય તે પઢે.) ફ્રસસ્તયએચ. સ્રઑષહે અષ્યેહે, તખ્મહે, તનુ-માંથ્રહે, દરૂષિ-દ્રઑશ, આહૂઇર્યેહે, ક્ષ્નઑથ્ર યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ, યથા અહૂ વઇર્યો જ઼ઑતા ફ્રા મે મ્રૂતે, અથા રતુશ અષાત્ચિત્ હચ ફ્રા અષવ વીદ્વાઑ મ્રઑતૂ. યથા અહૂ વઇર્યો (૧)

ફ્રૅરસ્તુયે હુમતોઇબ્યસ્ચા હૂખ્તોઇબ્યસ્ચા હ્વરૂશ્તોઇબ્યસ્ચા, માંથ્વોઇબ્યસ્ચા વર્ષ્વોઇબ્યસ્ચા વરૂશ્તવોઇબ્યસ્ચા. અઇબિગઇર્યા દઇથે, વીસ્પા હુમતાચા હૂખ્તાચા હ્વરૂશ્તાચા. પઇતિરિચ્યા દઇથે વીસ્પા દુશ્મતાચા દુજ઼ૂખ્તાચા દુજ઼્વરૂશ્તાચા. ફ્રૅરા વે રાહી, અમૅષા સ્પૅન્તા, યસ્નૅમચા વહ્મૅમચા, ફ્રૅરા મનંઘ્રહા, ફ્રૅરા વચંઘ્રહા, ફ્રૅરા શ્યઑથના, ફ્રૅરા અંઘ્હુયા, ફ્રૅરા તન્વસ્ચીત્ ખ્વાઑ ઉશ્તનૅમ; સ્તઑમિ અષૅમ. અષૅમ્ વૉહૂ (૧).

યથા અહૂ વઇર્યો (૨૧) અષેમ વૉહૂ (૧૨). યથા અહૂ વઇર્યો (૨.) યસ્નેમચ વહ્મેમચ અઓજસ્ચ જવરેચ આફ્રીનામિ, સ્રઓષહે અષ્યેહે તખ્મહે, તનુ-માંથ્રહે, દરૂષિ-દ્રઓશ, આહૂઇર્યેહે. અષેમ વૉહૂ (૧)

અહ્માઇ રએશચ; હુજંધ્રેમ; જસ મે અવંઘ્રહે મઝ્દ; કેરફેહ્ મોજદ્.

પતેત (અવસ્તાની) નો સાર.—અહુરમઝદની ખુશનુદી હોજો! પાંચ યથા અહુ વઇર્યો ભણીને મારાથી થયલા તમામ ગુનાહો માટે હું પસ્તાવો કરૂં છું. સર્વ ભુંડા વિચાર, ભુંડા સખુન, અને ભુંડા કામો જે મેં આ દુન્યામાં વમાસ્યાં હોય, જે હું બોલ્યો હોઉં, જે મારાથી ઉત્પન્ન થયાં હોય, તેને માટે હું મારી મનશ્નની, ગવશની અને કુનશનીથી પસ્તાવો કરૂં છું. હું એકજ ખોદાની આરાધના કરનાર જરથોસ્તી ધર્મ પાળનાર તરીકેનો એકરાર કરૂં છું. અહુરમઝને ખુશનુદ કરવાને જોરાવર માથ્રના તનવાળા અશો શરોષ યઝદની સેતાયશ કરવાને, અને તેને ખુશનુદ કરવાને જોતી મારી આગળ યથા અહુ વઇર્યો પઢે, સર્વ ભલા વિચાર, ભલા શબ્દો અને ભલાં કામોની હું સ્તુતિ કરૂં છું અને અખત્યાર કરૂં છું, અને સર્વ ભુંડા વિચાર, ભુંડા શબ્દો, અને ભુંડાં કામોનો ત્યાગ કરૂં છું. ઓ અમશાસ્પંદો! તમારી સેતાયશ કરવાને હું મારો જાન અર્પણ કરૂં છું. રાસ્તીને હું વખાણું છું.

પતેત પશેમાની.[1]

યથા અહૂ વઇર્યો (૧). યથા અહૂ વઇર્યો પંજ અજ્ હમા ગુનાહ્ પતેત્ પશેમાનુમ; અજ્ હર્વસ્તીન્ દુશ્મત દુઝૂખ્ત દુઝ્વરશ્ત, મેમ્ પ ગેતી મનીદ્, પીશે શુમા વેહાંન્, મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની રવાની, ગેતી મીનોઆંની, ઓખે અવાખ્શ્ પશેમાન્ પ સે ગવશ્ની પ પતેત્ હોમ. યથા અહૂ વઇર્યો (૫), અષેમ વૉહૂ (૩).

ફ્રવરાને મઝ્દયસ્નો જરથુશત્રિશ્ વીદએવો અહુર-ત્કએષો (જે ગેહ હોય તે પઢે). ફ્રસસ્તયએચ. સ્રઓષહે અષ્યેહે, તખ્મહે, તનુ-માંથ્રહે, દરૂષિ-દ્રઓશ્, આહૂઇર્યેહે, ક્ષ્નઓથ્ર યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઓથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ, યથા અહુ વઇર્યો જઓતા ફ્રા મે મ્રૂતે, અથા રતૂશ્ અષાત્-ચિત્ હચ ફ્રા અષવ વીદ્વાઓ મ્રઓતૂ. યથા અહૂ વઇર્યો (૧).

---

૧ દસ્તુર આદરબાદ મારસ્પંદે જોડેલી છે. 'પતેત' શબ્દનો અર્થ ગુનાહથી યાને આડા માર્ગથી પાછું ફરવું, એટલે અહુરમઝદના કાયદા તરફ પાછું જવું.

(કરદો ૧ લો) ફ્રાજ સતાયમ હરૂવેસ્પ હુમત હુખ્ત હુવરૂશ્ત, પઃ મનશ્ને ગવશ્ને કુનશ્ને. અવાજ સતાયમ હરૂવેસ્પ દુશ્મત દુઝુખ્ત દુજ-વરૂશ્ત, અજ મનશ્ને ગવશ્ને કુનશ્ને. અવરૂગીરશ્ની દેહોમ હરૂવેસ્પ હુમત હુખ્ત હુવરૂશ્ત, પ મનશ્ને ગવશ્ને કુનશ્ને, કુ કેરૂફેહ કુનમ. બેહે-લશ્ની દેહોમ હરૂવેસ્પ દુશ્મત દુઝુખ્ત દુજવરૂશ્ત અજ મનશ્ને ગવશ્ને કુનશ્ને, કુ ગુનાહ નકુનમ.

ફ્રાજ્ ઑએ શુમા રાદ્દ હોમ, કે અમશાસ્પંદ્દ હેદ્દ. યજશ્ને ઓ નીઆએશ્ને; ફ્રાજ્ પ મનશ્ને, ફ્રાજ્ પ ગવશ્ને, ફ્રાજ્ પ કુનશ્ને, ફ્રાજ્ પ અહુ, ફ્રાજ્ પ તન્, ફ્રાજ્ પ આંનેચ ઇન્ ખેશ જાન્, તન્ ઓ જાન્ નામ રવાન્. બુન્ બર્ ખાસ્ત ઇમ હસ્ત્, પ ખેશીએ યજદાંન્ દાર્ હોમ. પ ખેશીએ યજદાંન્ દાશ્તન્ અએ બહોદ્દ, કુ અગર્ તશ્ અજાં રસદ્દ, કે ઇન્ તન્ રવાન્રા બેઆવાયદ્ દાદ્દન્ બેદેહમ.

સતાયમ્ અષહી પેહેલુમ્, નગુનમ્ દેવાન્. પ નીકીએ દાદાર અહુરમજદ સેપાસદાર્ હોમ. પ પેતીઆર્ અનાઇ અજ ઘનામીનો અવર્ મદ્દ, ઉમેદ રસ્તાખીઝરા પદશ્ ખોરૂસંદ્દ હમદાસ્તાંન્ હોમ. દીને અહુરમજદ, દાદે જરતોશ્ત, રસ્તએ ફ્રરારૂન્ કર્દ પોર્યોદકેશાંન્[૧] પ દસ્તુર દાર્ હોમ. આં જાદેહૂરા અજ ગુનાહ પ પતેત્ હોમ, પ પતેત્ હોમ અજ ગુનાહ.

(કરદો ૨ જો) કુ મર્દુમાન્ ઓ બુન્ શાયદ્દ બુદન્, યાઑ મન ઓ બુન્ બુદ્દ એસ્તેદ્દ, પેશ્ ઑએ ચેહેર્ અંદા, પસ્ ઑએ ચેહેર્ પેશ્, યદશાન્ અંદર્ જસ્ત્ એસ્તેદ્દ, અજ સે સ્રઑષો-ચરનામ્ ગુનાહ અજ આં નીતૂમ્ ગુનાહ, અંદા હજ઼ારાન્ હજ઼ાર્ મર્ગરૂજાંન્, અંદ્દ ચંદ્દ ગેઓશ્ હસ્ત્ શાયદ્દ બુદન્, પ નામે ચેસ્ત, હરૂવેસ્પ દુશ્મત દુઝુખ્ત દુજવરૂશ્ત, ઍમ્ પરાએ કસાંન્રા. યાવ્ કસાંન્ પરાએ મન્રા, યાવ્ ગુનાહકારી પ મન્રા કસો ગુનાહ, ઓ બુન્ બુદ્દ એસ્તેદ, અજ આંન ગુનાહ મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની રવાંની ગેતી મીનો-આંની, ઑખે અવાખ્શ્ પશેમાન્ પ સે ગવશ્ની પ પતેત્ હોમ; પ પતેત્ હોમ અજ ગુનાહ.

(કરદો ૩ જો) ઇન્ અંદ્દ આખો પાયે ગુનાહ નાંમ; ચુન્ હનદ-રખ્ત, મેદીઓસાસ્ત, અંદરજફ્રર્માન્ બોએદીઑજદ્દ, કાએદીઑજદ્દ,

[૧] પેગમબર જરતોસ્તની આગમચની દીન પાળનારાઓને 'પોરયોદકેશ' કહેતા હતા. તેઓ યજદાંપરસ્ત હતા.

આગૅરેપ્ત ગુનાહ, અવાવરેશત ગુનાહ, અરૅદુશ ગુનાહ, ખોરહે ગુનાહ, બાઝાએ ગુનાહ, યાતુ ગુનાહ, તન્વલ્ગાન્ ગુનાહ, મર્ગરૂઝાંન્ ગુનાહ, અવસોશ ગેરાંન્ ગુનાહ, જેહેમર્ઝ ગુનાહ, દશ્તાનમર્ઝ ગુનાહ, કુનમર્ઝ ગુનાહ, અવારૂન્ મર્ઝશની, શૅાએથ ગુનાહ સેશની, ગુનાહે રવાની, ગુનાહ હમીમાલાંન્, ગુનાહીઓ પુલ્શાહોદ, વખ્શી વખ્શાંન્ વખ્શી ગુનાહ, ગુનાહ અઝ ગુનાહ, અવરૅ આખો ગુનાહ, કુ મરૂદુમ્ ઓ બુન્ શાયદ બુદન્, ગઝસ્તેહ ધ્રનામીનો દરવંદ ૫ પેતીઆરે દામાને અહુરમઝદ ફ્રરાઝ્ કરનીદ.

અહુરમઝદ ખોદાએ ગુનાહ અંદર્ દીન્ પેદા બેકર્દ, ગોહાને પોસ્યોદકેશાંન્ ગુનાહ દાશ્તેહ એસ્તેદ. મનશ્ની પેશે દાદાર્ અહુરમઝદ મીનોઆંન્ ગેતીઆન્ મહેસ્ત, પેશે અમશાસ્પંદાંન્, પેશે મેહેર્ સરોશ રશ્ને, પેશે આતશ બરૂસમ હોમ્, પેશે દીન્ રવાન્ ખેશ, પેશે રદ દસ્તુરે દીની, પેશે ઑએ ગવેહ મદ એસ્તેદ, અઝ આંન્ ગુનાહ મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની રવાની ગેતી મીનોઆંની, ઑખે અવાખ્શ પશેમાન્ ૫ સે ગવશ્ની ૫ પતેત્ હોમ્; ૫ પતેત્ હોમ્ અઝ ગુનાહ.

(કરદો ૪ થો) અંદર્ પેદ માદ ખોહ બેરાદ, ઝન્ ફ્રરઝંદ, શૅાએ સાલાર્, ખેશ નઝદીક્, હમગેહાંનીઆંન્, હમખાસ્તગાંન્, હમસાઍગાંન્, હમશેહેરીઆંન્, ૫ ઇર્માનીઆં જશ્ત્ ૫ હર્ અદાદીઅ, ચુન્ મન્ અંદર્ ગુનેહગાર્ બુદ એસ્તેદ હોમ્, અઝ આંન્ ગુનાહ મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની રવાની ગેતી મીનોઆંની, ઑખે અવાખ્શ પશેમાન્ ૫ સે ગવશ્ની ૫ પતેત્ હોમ્; ૫ પતેત્ હોમ્ અઝ ગુનાહ.

(કરદો ૫ મો) હેહેર્ નસા ખોરશ્ની, હેહેર્ નસા જોએશ્ની, હેહેર્ નસા ઑએ આવ્ ઓ આતશ બોર્દન્, યા આવ્ ઓ આતશ હેહેર્ નસા બોર્દન્, અવસ્તા ૫ ચમશ્ની નગોફ્તન્, મોએ નાખુન્ દંદાન્ ફ્રરેશ, દસ્તે શવીન્, ઓ અવરે હરચે પદર્ હેહેર્ નસા, ચુન્ મન્ અંદર્ ગુનેહગાર્ બુદ એસ્તેદ હોમ્, અઝ આંન્ ગુનાહ મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની રવાની ગેતી મીનોઆંની, ઑખે અવાખ્શ પશેમાન્ ૫ સે ગવશ્ની ૫ પતેત્ હોમ્; ૫ પતેત્ હોમ્ અઝ ગુનાહ.

(કરદો ૬ ઠો) કુ કાંમે દાદાર અહુરમઝદ બુદ, ઑએમ્ આવાયસ્ત મનીદન્, ઑએમ્ નમનીદ; ઑએમ્ આવાયસ્ત ગોફ્તન્, ઑએમ્ નગોફ્ત; ઑએમ્ આવાયસ્ત કર્દન્, ઑએમ્ નકર્દ; અઝ આંન્ ગુનાહ

મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની રવાની ગેતી મીનોઆંની, ઑખે અવાખ્શ્ પશેમાન્ પ સે ગવશ્ની પ પતેત્ હોમ્; પ પતેત્ હોમ્ અજ ગુનાહ્.

(કરદો ૭ મો) કુ કાંમે અહેરેમન્ બુદ્, ઑએમ્ નઆવાયસ્ત્ મનીદન્, ઑએમ્ મનીદ્; ઑએમ્ નઆવાયસ્ત્ ગોફ્તન્, ઑએમ્ ગોફ્ત; ઑએમ્ નઆવાયસ્ત્ કર્દન, ઑએમ્ કર્દ્; અજ આંન્ ગુનાહ્ મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની રવાની ગેતી મીનોઆંની, ઑખે અવાખ્શ્ પશેમાન્ પ સે ગવશ્ની, પ પતેત્ હોમ્; પ પતેત્ હોમ્ અજ ગુનાહ્.

(કરદો ૮ મો) અજ હમોઇન્ હર્ આઇન્ ગુનાહ્, હર્ આઇન્ મર્ગરૂજાંન, હર્ આઇન્ ફ્રેરોદ્ માન્દ્, હર્ આઇન્ માનીદ્, હર્ આઇન ગુનાહ્ અજ ગુનાહ્, ઑએમ અંદર્ અહુરમજ્દ્, મર્દુમ, મર્દુમ સર્દગાંન્ જસ્ત્ પ પતેત્ હોમ્.

અજ હમોઇન્ હર્ આઇન્ ગુનાહ્, હર્ આઇન્ મર્ગરૂજાંન, હર્ આઇન્ ફ્રેરોદ્ માન્દ્, હર્ આઇન્ માનીદ્, હર્ આઇન્ ગુનાહ્ અજ ગુનાહ્, ઑએમ અંદર્ બહ્મન્,[1] ગાઓ ગોસ્પંદ્, ગોસ્પંદ્ સર્દગાંન્ જસ્ત્ પ પતેત્ હોમ્.

અજ હમોઇન્ હર્ આઇન ગુનાહ્, હર્ આઇન્ મર્ગરૂજાંન, હર્ આઇન્ ફ્રેરોદ્ માન્દ્, હર્ આઇન્ માનીદ્, હર્ આઇન્ ગુનાહ્ અજ ગુનાહ્, ઑએમ્ અંદર્ અર્દીબેહેશ્ત્, આતશ્, આતશ્ સર્દગાંન્ જસ્ત્, પ પતેત્ હોમ્.

અજ હમોઇન્ હર્ આઇન્ ગુનાહ્, હર્ આઇન્ મર્ગરૂજાંન, હર્ આઇન્ ફ્રેરોદ્ માન્દ્, હર્ આઇન્ માનીદ્, હર્ આઇન્ ગુનાહ્ અજ

---

૧ બહ્મન અમશાસ્પંદ શારિરીક પેદાયશમાં ભલાં મન ઉપર મવક્કલ છે, અને ભાવવાચક રૂપે ભલાં મન ઉપર મવક્કલ છે, અને તે અકમન દેવનો હરીફ છે. ભલાં મન ઉપરથી પશુઓ સાથે તેનો સંબંધ કેમ થયો તે વિષે ગાઇગર કહે છે કે જરતોસ્તી ધર્મે એક જગાએ રહીને ખેતી કરનાર અને ઢોરોને ઉધારનાર લોકોમાં વધુ પગ પેસારો કીધો, તેથી પશુને ઉધારનારાં લોકો ભલાં મનવાળા ગણાવા લાગ્યાં; એટલે જેઓ ભલાં મનવાળા જરથોસ્તીઓ હતા, તેઓ પશુઓને ઉધારનારા પણ હોવાથી, બહ્મન, જે ભલાં મન ઉપર મવક્કલ છે, તે પશુઓ ઉપર પણ મવક્કલ ગણાવા લાગ્યો. પાછળથી તે સર્વે માણસોની નેગેહબાની કરનાર તરીકે પણ ગણાવા લાગ્યો. વંદીદાદની ૧૯ મી પરગરદ પ્રમાણે બહેસ્તમાં સોનેરી તખત ઉપરથી ઉઠીને તે બહેશતી રવાનોને આવકાર આપે છે.

ગુનાહ્, ઑઍમ્ અંદર્ શેહેરેવર્,[1] અયોખ્શસ્ત્, અયોખ્શસ્ત્, સર્દગાંન્ જસ્ત્, ૫ પતેત્ હોમ.

અજ હમોઇન્ હર્ આઇન્ ગુનાહ્, હર્ આઇન્ મર્ગરજાંન્, હર આઇન્ ફરોદ્દ માન્દ્દ, હર્ આઇન્ માનીદ્દ, હર્ આઇન્ ગુનાહ્ અજ ગુનાહ્, ઑઍમ્ અંદર્ સપંદારમદ્દ,[2] જમીન્ જમીન્ સર્દગાંન્ જસ્ત્, ૫ પતેત્ હોમ.

અજ હમોઇન્ હર્ આઇન્ ગુનાહ્, હર્ આઇન્ મર્ગરજાંન્, હર્ આઇન્ ફરોદ્દ માન્દ્દ, હર્ આઇન્ માનીદ્દ, હર્ આઇન્ ગુનાહ્ અજ ગુનાહ્, ઑઍમ્ અંદર્ ખોરદાદ્દ, આવ્, આવ્ તોખ્મગાંન્ જસ્ત્, ૫ પતેત્ હોમ.

અજ હમોઇન્ હર્ આઇન્ ગુનાહ્, હર્ આઇન્ મર્ગરજાંન્, હર્ આઇન્ ફરોદ્દ માન્દ્દ, હર્ આઇન્ માનીદ્દ, હર આઇન્ ગુનાહ્ અજ ગુનાહ્, ઑઍમ્ અંદર્ અમરદાદ્દ, ઓર્વર્, ઓર્વર્ સર્દગાંન્ જસ્ત્, ૫ પતેત્ હોમ.

અજ હમોઇન્ હર્ આઇન્ ગુનાહ્, હર્ આઇન્ મર્ગરજાંન્, હર્ આઇન્ ફરોદ્દ માન્દ્દ, હર્ આઇન્ માનીદ્દ, હર્ આઇન્ ગુનાહ્ અજ ગુનાહ્, ઑઍમ્ અંદર્ દામે અહુરમજદ્દ જસ્ત્, ચુન્ સતર્, માહ્ ઓ ખોરશેદ્દ, આતશ્ સોહર્ સોજ઼ન, સગ્, વએ, ગોસ્પંદ્દ પંજ્ આઇન્, ઓ

---

૧ શેહેરેવર અવસ્તામાં ક્ષત્ર વઇરય આવે છે, સામાન્ય નામ તરીકે એ શબ્દ દોલત, અને રાજસત્તા માટે વપરાય છે, તે ઉપરથી દોલત અને રાજ હકુમત ઉપર એ મવક્કલ થયો છે. બુનદહેશ પ્રમાણે એનો હરીફ સાવર નામનો દેવ છે. એક ઠેકાણે જરથોસ્ત અહુરમઝદને સવાલ કરે છે કે તારૂં ચિત્ર મારી નજર સનમુખ છે, માટે તારો હાથ લંબાવ કે તે હું પકડું, ત્યારે અહુરમઝદ કહે છે કે હું અસ્પર્ષ્ય છું. (intangible) છું. ત્યારે જરતોસ્ત કહે છે કે તું અને તારા અમશાસ્પંદો અસ્પર્ષ્ય છે, ત્યારે તમારી સેતાયશ હમે કર્યે કે નહિ. અહુરમઝદે જવાબ આપ્યો કે હા. હમો જુદી જુદી સાત પેદાયશો ઉપર મવક્કલ છીયે, તે પેદાયશોની જે સારી રીતે સંભાળ રાખે તે અમશાસ્પંદોની સ્તુતિ કરેલી કહેવાય, ધાતુ સામે ગુનાહ કરવો એટલે સોના રૂપાં જેવી કીમતી ધાતુ લાયક માણસોને ન આપતાં નાલાયક માણસોને આપવી, આળસુને પૈસાથી મદદ કરવી. લગનના આશીરવાદમાં 'દેહાદ, દહેશાની દાદાર અહુરમઝદ...... હુકેરદારી શેહરેવર,' એટલે દાદાર અહુરમઝદ તુને શેહરેવરથી ભલાં કામોનું બખશવું કરે.

૨ અવસ્તામાં એને માટે સ્પેન્ત આરમઇતિ આવે છે. એ ડહાપણ અને તાબેદારી ઉપરનો મવક્કલ અમશાસ્પંદ છે. તે ધરતી ઉપર મવક્કલ છે. ડહાપણ અને તાબેદારી ઉપરનો મવક્કલ અમશાસ્પંદ ધરતી ઉપર કેમ મવક્કલ હોય, તેનો ખોલાસો એ કે ધરતી પોતે તાબેદાર અને નમાની છે, અને જે તેને ખેડે છે, તેને શરણ થઇ પાક આપે છે.

અવરે ગવહે દહેશ્નાંન્, ઇન્ અહુરમજદ એશ, ચુન્ અંદર્ગ જમીન્ ઓ આસ્માન્ ચુન્ મન્ અંદર્ ગુનેહગાર્ બુદ્ એસ્તેદ્ હોમ્, અજ આંન્ ગુનાહ્ મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની રવાની ગેતી મીનોઆંની, ઑખે અવાખ્શ પશેમાન્ પ સે ગવશ્ની પ પતેત્ હોમ્; પ પતેત્ હોમ અજ ગુનાહ્.

(કરદે ૯ મો.) સતર્ શેકશ્ની, ખએતુદથ્ વસોવશ્ની, દુદએ વેહાન્ વસોવશ્ની, ગાહામબાર્, ફર્વર્દીઆંન્, હોમ દરૂન્, હોશ ફ્રીદ્ યજદાંન્ નેહાદ્ ઓ પદીરફ્ત, રપિથ્વેન્ ફરૂદુમ,[1] રોજે વદરૂદેગાંન્, ચુન્ મન્ આવાયસ્ત્ યશતન્, ઑએમ ન યશત, અજ આંન્ ગુનાહ્ મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની રવાની ગેતી મીનોઆંની, ઑખે અવાખ્શ પશેમાન્ પ સે ગવશ્ની પ પતેત્ હોમ્; પ પતેત્ હોમ્ અજ ગુનાહ્.

(કરદે ૧૦ મો.) અવર્મનશ્ની, તર્મનશ્ની, આઝારી, પંદી, ખશ્મઘની, અર્શઘની, વદ્ચશ્મી, સૂર્ચશ્મી, વદ્નગીરશ્ની, ખોર્દક્નગીરશ્ની, નગીરાઇ, પંદી, ખુદશાહી, અસગેહુની, સપોજગારી, વરૂની, ગુમાંની આશ્મોઇ, જોરગવાહી, દરોગદાવરી, ઑજદીસ્ત પરસ્તી, કોશાદ્ દવારશ્ની, બરહેન્ દવારશ્ની, અએમુક્ દવારશ્ની, દરાંએઆંજોએશ્ની, દરાંએઆંખોરશ્ની, દુજદી, ગદહી, જહી, જાદુઇ, જાદુપરશ્તી, રેસ્પી, રેસ્પી બારગી, ગવહે પએતી, ગવહે વનીદી, શીનમોઇ, ઓ અવરે હર્ આઇન ગુનાહ્, ઓ પ ઇન્ પતેતી હોશ્મોર્દ, આંન્ નહોશ્મોર્દ, આંન્ દાંનેસ્ત્, આંન્ નદાંનેસ્ત, આંન્ અંગર્દ, આંન્ નઅંગર્દ, સઓશાદા વેરેજયા પેશે રદ્ દસ્તુરે દીની આવાયસ્ત્ ગરજીદન્, ઑએમ નગરજીદ્ અજ આંન્ ગુનાહ્ મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની રવાની ગેતી મીનોઆંની, ઑખે અવાખ્શ પશેમાન્ પ સે ગવશ્ની પ પતેત્ હોમ; પ પતેત્ હોમ અજ ગુનાહ્.

(કરદે ૧૧ મો.) કુ અગર્ કસાંન્ પતેતી પદીરફ્તેહ્ હોમ્, ઑએમ નકરૂદેહ્ હોમ્, ઇશાંન્ રવાનરા દુશખારી મદ્, યદ્શાંન્ જાદેહરા, હર્ યક્ જુદ્ જુદ્દરા, મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની રવાની ગેતી મીનો-

૧ રપિથ્વેન ફરૂદુમ એટલે રપિથ્વન ગાહ ભણવાનો પેહેલ્લો દાહાડો, જે ફરવરદીન મહિનાના પહેલા હોરમજદ રોજે પડે છે. હાલમાં રપિથ્વન ઈજવાનો દાહાડો ત્રીજા યાને અરદીબેહેસ્ત રોજે રાખેલો છે, કારણ કે તેની ખશ્નુમન અરદીબેહેશ્ત રોજના જેવી છે. 'રપિથ્વન'નો અર્થ "ગરમી, ગરમીની ઋતુ, દાહાડાનું મધ્ય, બપોર, દક્ષિણ દિશા" થાય છે. રપિથ્વનનાં જશનની મૂળ મતલબ એ હતી કે, ગરમીની રૂતુ શરૂ થઈ તેની નેયતે કીધેલું જશન.

આંની, ઑએ અવાખ્શ પશેમાન્ પં સે ગવશ્ની પ પતેત્ હોમ્; પ પતેત્ હોમ્ અજ઼ ગુનાહ્.

(કરદો ૧૨ મો) પ આંન્ દીન્ દસ્તુર્ એસ્ત્ હોમ્, ઇન્ અહુરમજ઼્દ જ઼રતોશ્ત્ ચાશ્ત્, જ઼રતોશ્ત્ ઑએ ગુશ્તાસ્પ્.[1] પ પેવંદ્ આદર્બાદ્ મારાસ્પંદાન્[2] મદ્. પદશ્ પસાખ્ત કર્દ્ બોખ્ત. અશાહી વેહ્ રવાને દુશારમરા આવાએશ્નીતર્ વેહેશ્ની હોમ્.

પ જીવંદીએ જાન્ આસ્તુઆંન્ હોમ્ હુમત્ પ મનશ્ને, આસ્તુઆંન હોમ્ હુખ્ત પ ગવશ્ને, આસ્તુઆંન્ હોમ્ હ્વર્શ્ત પ કુનશ્ને, આસ્તુઆંન્ હોમ્ પ ગવહે દીને માજ઼્દયસ્નાંન્, હમા કૅર્ફૅહા હમદાસ્તાન્ હોમ્, અજ઼ હમા ગુનાહીઆ જુદ્દાસ્તાંન્ હોમ્. પ નેકી સેપાસદાર્ હોમ્; અજ઼ અનાઇ ખોર્સંદ્ હોમ્. પુલ્ પાદ્ફરાહ્, બંદ્ દરોશ્, તોજશ્ને તાવાંન્ દીન્, પાદફરાહે સે શબ્ પંજાહ્ હફ્ત સાલ્, પદશ્ ખોરસંદ્ હમદાસ્તાન્ હોમ્.

ઑએમ્ કર્દેહ્ હોમ્ ઇન્ પતેતી, ગુજ઼ર્ગ ઉમેદ કૅર્ફૅહ્રા, ગૅરાંન્ બીમે દુજ઼ખ્રા, અશાહી વેહ્ રવાન્ દુશારમરા; પ ઇન્ મનશ્ને કર્દેહ્ હોમ્. કુ કાર્ કૅર્ફૅહ્ મન્ અંદા નૂ કર્દ્, આંચે નૂ કુનમ્, હમાએસ્તશ્ને

---

૧ ગુશતાસ્પ–અવસ્તામાં એનું નામ વીશ્તાસ્પ આવે છે. એણે ઝરતોસ્તની દીન કબુલ કરી હતી, એટલુંજ નહિ, પણ તે દીનની સામે થનાર અરજાસ્પ સાથે લડાઇ કરી હતી. જરતોસ્તી દીનની એણે જે સેવા બજાવી હતી, તેને માટે ફરવરદીન યશતના ૯૯ માં ફકરામાં એના ફરોહરને આરાધવામાં આવ્યું છે, અને એને ઝરથોસ્તી દીનની બાજુ અને ટેકો કહયો છે. એની 'હુતોશ' નામની રાણી હતી, ગાથામાં પેગમ્બર ઝરથોશ્ત ગુશ્તાસ્પને પોતાનો દોસ્ત ગણે છે. એને અસપંદીયાર અને પેશોતન નામના દીકરાઓ હતા. એણે રએવંદ પહાડની 'પુસ્તે વીશ્તાસ્પાન' નામની ટેકડી ઉપર આદર બુરઝીન આતશ બરપા કર્યો હતો, તેમજ પાદશાહ જમશેદે આદર ફરોબા નામનો આતશ ખ્વારીઝમમાં સ્થાપેલો, તે એણે કાબુલ શહેરમાં તખતનશીન કર્યો હતો.

૨ આદરબાદ મારાસ્પંદ–એ વિદ્વાન દસ્તુર ઇ. સ. ૪થી સદીમાં સાસાની પાદશાહ અરદેશરના નબીર ;હોરમઝદ શાપુરના વખતમાં થઇ ગયો હતો. રવાયત પ્રમાણે માઝદયસ્ની દીનની સચાઇ સાબેત કરવા માટે એણે પોતાનાં દીલ ઉપર નવ મણ ગરમ તાવેલું કાંસુ રેડયું હતું. એણે સબકો આપીને તથા મોજેજાઓ કરીને ડામાડોલ થયલા લોકોને ઝરતોસ્તી દીન ઉપર ચુસ્ત એતેકાદવાળા બનાવ્યા હતા, અને જરતોસ્તી ધર્મની કીમતી સેવા બજાવી હતી. 'આફ્રીને પંજી' નામની પાઝંદ બંદગીમાં એને ગેબી યઝદોની શક્તિ ધરાવનારની સંફમાં ગણ્યો છે. એણે પોતાના દીકરા ઝરતોસ્તને દીધેલી શીખામણની એક ચોપડી 'અંદરઝે આતરેપાત મારેસ્પંદાન' પહેલવી ભાષામાં લખી હતી. એણે લખેલી 'પતેત પશેમાની,' 'દુવા નામ સેતાયશને' 'આફ્રીને ગાહમબાર' સેતાયશને અમેશાસ્પંદાન બંદગીઓ હાલ મોજુદ છે.

કેરૂફેહરા, ગુજારશ્ને ગુનાહ્હરા, બોખ્ત રવાનરા. અગર્ માંદેહ બહો, કુ ગુનાહે મન્ તોખ્ત નબહોદ્, પાદ્ફરાહ્ સે શબ્ આંનહીઆ પદશ ઓરૂસંદ્ હમદાસ્તાન્ હોમ.

હમે ફરૂમાએમ અષેમ વૉહૂ વેંગુદીરશ્ની, પતેતી પેશ અજ઼ બેગુ-દીરશ્ની; પસ્ ગુદરદેહ્ મન્, મન્ જાદેહરા અજ ગુનાહ્ પ પતેત્ બહોદ્; સેદોશ[1] ગેતોફરીદ્[2] ફરૂમાયદ. ફરૂસુદાર્ ખાહેશ્ની હમદાસ્તાન્ હોમ; અહુર-મજદ એશ હોમ, અહુરમજદ દહમાની કુનમ, અશાહી સતાએમ.

ઑએમ ગેરફ્તેહ્ હોમ્ હરૂવેસ્પ હુમત હૂખ્ત હ્વરૂશ્ત, પ મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની. બેહેલશ્ની દેહોમ્ હરૂવેસ્પ દુશ્મત દુજ્રૂખ્ત દુજવરૂશ્ત, અજ મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની. ઑએમ્ ગેરફ્તેહ્ હોમ્ હરૂવેસ્પ હુમત હૂખ્ત હ્વરૂશ્ત, પ મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની. બેહેલશ્ની દેહોમ્ હરૂવેસ્પ દુશ્મત દુજ્રૂખ્ત દુજવરૂશ્ત, અજ મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની. ઑએમ્ ગેરફ્તેહ્ હોમ્ હરૂવેસ્પ હુમત હૂખ્ત હ્વરૂશ્ત, પ મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની. બેહેલશ્ની દેહોમ્ હરૂવેસ્પ દુશ્મત દુજ્રૂખ્ત દુજવરૂશ્ત, અજ મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની.

ઑએમ્ ગેરફ્તેહ્ હોમ્ હરૂવેસ્પ રાહે રાસ્તી ફ્રારૂન્; બેહેલશ્ની દેહોમં હરૂવેસ્પ રાહે અરાસ્તી અવારૂન્; ઘના શેકસ્ત્, અહુરમજ્દ બેહ્ અવજ્રૂન્; સ્તઑમિ અષેમ. અષેમ વૉહૂ (૧).

ફ્રેરસ્તુયે હુમતોઇબ્યસચા હૂખ્તોઇબ્યસચા હ્વરૂશ્તોઇબ્યસચા, માંથ્વો-ઇબ્યસચા વરૂશ્વોઇબ્યસચા વરૂશ્તવોઇબ્યસચા. અઇબિગઇરચા દઇથે, વીસ્પા હુમતચા હૂખ્તાચા હ્વરૂશ્તાચા. પઇતિરિચ્યા દઇથે, વીસ્પા દુશ્મતાચા

---

૧ સેદોશ—એટલે ત્રણ દાહાડા સરોશની ઇજશ્ને. જરથોસ્તી દિન મુજબ માણસ ગુજરયા પછી ત્રણ દાહાડા સુધી તેનું રવાન જે જગ્યાએ તેને સંજોગીને મુકયું હોય ત્યાં રહે છે. અને ચહારમની બામદાદે તે ચિન્વત પુલ તરફ જાય છે. આ ત્રણ દિવસ તે રવાન અશો સરોશ ઇજદની પનાહ હેઠળ રહેછે, અને તેથીજ સરોશની ખસ્તુમન સાથની ઇજશ્ને ગુજરનારને માટે કરવાનો રેવાજ જારી છે. કીધેલાં તમામ સારાં નરસાં કામો આપેઆપ યાદ આવે છે, અને ચેહરામની બામદાદે તે રવાન ચિન્વત પુલ તરફ જાય છે, જ્યાં મેહેર, સરોશ, તથા રશ્ને રાસ્ત ઇજદ તે મરનારનાં નીચલી દુનિયાંમાં કીધેલાં તમામ કાંમોનો ઇનસાફ કરીને તેને લાયકની જગ્યા (બેહેશ્ત, હમેસ્ત ગેહાંન યા દોજખ) આપે છે.

૨ "ગેતીખરીદ"નો ખરો અર્થ "આ દુનિયાં ખરીદ કરવી," યાને દુનિયાંમાં સવાબનાં કામો કરી જવાં જેથી મરણ બાદ રવાનને પેલી જેહાંનમાં સુખ તથા આરામ મળે. પણ સાધારણ રીતે હાલમાં ગેતીખરીદનું કામ કરાવવું એટલે નવ દાહાડા સુધી ગુજરેલાંનાં રવાનની નેયતે યજશ્ને કરાવવી એવો અર્થ કરવામાં આવે છે.

દુજાૂખ્તાચા દુજવરૂશ્તાચા. ફ્રૅરા વે રાહી, અમૅષા સ્પૅન્તા, યસ્નૅમ્ચા વહ્મૅમ્ચા, ફ્રૅરા મનંઘ્રહા, ફ્રૅરા વચંઘ્રહા, ફ્રૅરા શ્યઑથના, ફ્રૅરા અંઘ્રહુયા, ફ્રૅરા તન્વસ્ચીત્ ખ્પ્વાઓ ઉશ્તનૅમ; સ્તઑમિ અશૅમ. અશૅમ્ વૉહૂ (૧).

યથા અહૂ વઇર્યો (૨૧), અશૅમ્ વૉહૂ (૧૨), યથા અહૂ વઇર્યો (૨). યસ્નૅમ્ચ વહ્મૅમ્ચ અઑજસ્ચ જવરૅચ આફ્રીનામિ, સ્રઑષહે અષ્યેહે, તખ્મહે, તનુ-માંથ્રહે, દરૂષિ-દ્રઑશ, આહૂઇર્યેહે. અશૅમ્ વૉહૂ (૧).

☞ અહ્માઇ રએશચ; હજંઘ્રૅમ્; જસ મે અવંઘ્રહે મઝ્દ; કૅર-ફૅહ્ મોઝ્દ.

પતેત પશેમાનીનો સાર.—તમામ નેક વિચાર, નેક વચન, અને નેક કામને હું વખાણું છું અને અખત્યાર કરૂં છું. તમામ બદ વિચાર, બદ સખુન અને બદ કામને હું ધિક્કારૂં છું અને ત્યાગ કરૂં છું. મારાં રવાનના ફાયદાને માટે, અમશાસપંદોની સેતાયશ કરતાં, અગર જો મને મારૂં તન ફીદા કરવું પડે, તો હું તેમ કરૂં. કયામતને દહાડે અહેરેમન અને તેના દેવ દરૂજોના દોરનો છેડો આવશે. જો મારાથી કાંઇ નાનો યા મોટો ગુનાહ થયો હોય, એટલે કોઇને નુકસાન કર્યું હોય કોઇને ખરાબ શિખામણ આપી હોય, કોઇનું વસીયતનામુ ઉલટાવી નાખ્યું હોય, ચોરી કીધી હોય, ગરીબોને હેરાન કીધાં હોય, પાળેલા જાનવરને ભુખે માર્યાં હોય, કોઇને સહેજ યા ગંભીર જખમ કર્યો હોય, બદફેલી કીધી હોય, જરથોસતી ધર્મની ફરજો નહિ બજાવી હોય, મારાં માબાપ, ભાઇ બેન, ફરઝંદ, તથા ખેશીઓ સાથે ગેરવાજબી રીતે ચાલ્યો હોઉં, નસાને આતશ ઉપર મુકયો હોય, અથવા પાણીમાં નાખ્યો હોય, અહુરમઝદની ખાહેશ મુજબ નહિ વમાસયું હોય, નહિ બોલ્યો હોઉં નહિ કામ કર્યાં હોય, ગાય ગોસપંદ સાથે ધાટકી રીતે વર્તીને બહમન અમશાસપંદને નાખુશ કર્યો હોય, આતશની પરવરશી નહિ કરીને અરદીબેહેશત અમશાસપંદને નાખુશ કર્યો હોય, ધાતુનો સદ ઉપયોગ નહિ કરીને શહરેવર અમશાસપંદને નાખુશ કર્યો હોય, જમીન ઉપર આજાબ ગુજારીને સપંદારમદ અમશાસપંદને નાખુશ કર્યો હોય, પાણીને બગાડીને ખોરદાદ અમશાસ્પંદને નાખુશ કર્યો હોય, ઝાડપાનની માવજત નહિ લઇને અમરદાદ અમશાસપંદને નાખુશ કર્યો હોય, ખોરશેદ, માહ સેતારાઓની સેતાયશ નહિ કીધી હોય, જરૂરયાત ક્રીયાઓ નહિ કરાવી હોય, અભિમાની વાપરી હોય, અદેખાઇ કીધી હોય, લોભ લાલચ કીધો હોય, ખોટી સાક્ષી આપી હોય, કુશતી બાંધ્યા વગર ફર્યો હોઉં, લુટફાટ જાદુ કે જનાકારી કીધી હોય, ગુજરેલાં માટે હદ બહાર વીલાપ કર્યો હોય, તો તે માટે હું ખરાં યકીનથી પસતાવો કરૂં છું.

જરથોસતી દીનના ફરમાન ઉપર હું ઓસતવાર છું, જે અહુરમઝદે જરથોસતને શીખવી હતી, જે જરથોસતે ગુસતાસપને શીખવી હતી, અને જેને દસતુર આદરબાદ મારેસપંદે નવેસરથી ખાલેશ હાલતમાં મૂકી હતી.

મારાં મરણ બાદ મારૂં રવાન ખુશાલ રહે, તેટલા માટે હું અશોઇ અખત્યાર કરૂં! અહુરમઝદ તરફથી મને સુખ મળે છે તેને માટે તેનું હેશાન માનું છું. સંકટમાં મારાં મનને શાંત રાખું!

પતેત રવાનની નૈયતે પઢવાની.

યથા અહૂ વઇર્યો (૧). યથા અહૂ વઇર્યો પંજ અજ હમા ગુનાહ પતેત્ પશેમાનુમ; અજ હર્વસ્તીન્ દુશ્મત દુઝૂખ્ત દુઝવરૂશ્ત, મૅમ પ ગેતી મનીદ્, ચીશે શુમા વેહાંન્, મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની રવાંની, ગેતી મીનોઆંની, ઑખે અવાખ્શ પશેમાન્ પ સે ગવશ્ની પ પતેત્ હોમ. યથા અહૂ વઇર્યો (૫), અશેંમ વૉહૂ (૩).

ફ્રવરાને મજદયસ્નો જરથુશત્રિશ વીદએવો અહુર-ત્કએષો (જે ગેહ હોય તે પડે). ફ્રસસ્તયએચ. સ્રઑષહે અષ્યેહે, તખ્મહે, તનુ-માંથ્રહે, દરૂષિ-દ્રઑશ, આહૂઇર્યેહે, ક્ષનઑથ્ર યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષનઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ, યથા અહૂ વઇર્યો જઑતા ફ્રા મે મ્રૂતે, અથા રતુશ અષાતચિત્ હચ ફ્રા અષવ વીદ્વાઑ મ્રઑતૂ. યથા અહૂ વઇર્યો (૧).

(કરદો ૧ લો) ફ્રાજ્ સતાયમ્ હુરૂવેસ્પ હુમત હૂખ્ત હુવરૂશ્ત, પ મનશ્ને ગવશ્ને કુનશ્ને. અવાજ્ સતાયમ્ હરૂવેસ્પ દુશ્મત દુઝૂખ્ત દુઝવરૂશ્ત, અજ મનશ્ને ગવશ્ને કુનશ્ને. અવરૂગીરશ્ની દેહોમ્ હરૂવેસ્પ હુમત હૂખ્ત હુવરૂશ્ત, પ મનશ્ને ગવશ્ને કુનશ્ને, કુ કૅરફેહ્ કુનમ. બેહેલશ્ની દેહોમ્ હરૂવેસ્પ દુશ્મત દુઝૂખ્ત દુઝવરૂશ્ત અજ મનશ્ને ગવશ્ને કુનશ્ને, કુ ગુનાહ્ નકુનમ.

ફ્રાજ્ ઑએ શુમા રાદ્ હોમ્, કે અમશાસ્પંદ્ હેદ્, યજશ્ને ઓ નીઆએશ્ને; ફ્રાજ્ પ મનશ્ને, ફ્રાજ્ પ ગવશ્ને, ફ્રાજ્ પ કુનશ્ને, ફ્રાજ્ પ અહુ, ફ્રાજ્ પ તન્, ફ્રાજ્ પ આંનેચ ઇન્ ખેશ જાન્, તન્ ઓ જાન્ નામ્ રવાન્. બુન્ બર્ ખાસ્ત ઇમ્ હસ્ત્, પ ખેશીએ યજદાંન્ દાર્ હોમ્. પ ખેશીએ યજદાંન્ દાશ્તન્ અએ બહોદ્, કુ અગર્ તશ અજાં રસદ્, કે ઇન્ તન્ રવાન્રા બેઆવાયદ્ દાદન્ બેદેહમ્.

સતાયમ્ અષહી પેહેલુમ્, નગુનમ્ દેવાન્. પ નીકીએ દાદાર અહુરમજદ સેપાસદાર્ હોમ્. પ પેતીઆર્ અનાઇ અજ ઘનામીનો

અવર્ મદ્દ, ઉમેદ રસ્તાખીઝરા પદશ્ ખોરૂસંદ્ હમદાસ્તાંન્ હોમ. દીને અહુરમઝદ, દાદે જરતોશ્ત, રરતએ ફ્રરાફ્રન્ કર્દ પોર્યોદકેશાંન્ ૫ દસ્તુર દાર્ હોમ. (ફ્લાંન) જાદેહ્રા અઝ ગુનાહ ૫ પતેત્ હોમ, ૫ પતેત્ હોમ અઝ ગુનાહ.

(કરદો ૨ જો) કુ મર્દુમાન્ ઓ બુન્ શાયદ્ બુદન્, યાઑ (ફ્લાંન) ઓ બુન્ બુદ્ એસ્તેદ્, પેશ્ ઑએ ચેહેર અંદા, પસ્ ઑએ ચેહેર પેશ્, યદશાન્ અંદર્ જસ્ત્ એસ્તેદ્, અઝ સે સ્રઑષો-ચરનામ ગુનાહ અઝ આંનીતૂમ ગુનાહ, અંદા હઝારાન્ હઝાર મર્ગર્ઝાન્, અંદ્ ચંદ્ ગેઓશ્ હસ્ત શાયદ્ બુદન્, ૫ નામે ચેસ્ત, હરૂવેસ્પ દુશ્મત દુઝૂખ્ત દુઝવરશ્ત, (ફ્લાંન) પરાએ કસાંનરા, યાવ્ કસાંન્ પરાએ (ફ્લાંન) યાવ્ ગુનાહકારી ૫ (ફ્લાંન) રા કસો ગુનાહ, ઓ બુન્ બુદ્ એસ્તેદ્, મન્ અઝ અન્દર્જ ફરૂમાને પેદામબરી જાદન્ગોઇ હમદાસ્તાંની (ફ્લાંન ખુદ ફ્લાંન) જાદેહ્રા મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની રવાંની ગેતી મીનોઆંની, ઑખે અવાખ્શ્ પશેમાન્ ૫ સે ગવશ્ની ૫ પતેત્ હોમ; (ખુદ ફ્લાંન) જાદેહ્રા ૫ પતેત્ હોમ અઝ ગુનાહ.

(કરદો ૩ જો) ઇન્ અંદ્ આખો પાયે ગુનાહ નાંમ; ચુન્ હનદરખ્ત, મેદીઓસાસ્ત, અંદરજફ્રમાન્ બોએદીઑઝદ્, કાએદીઑઝદ્, આગૅર્પ્ત ગુનાહ, અવાવરેશ્ત ગુનાહ, અરૅદુશ્ ગુનાહ, ખોરહે ગુનાહ, બાઝાએ ગુનાહ, યાતુ ગુનાહ, તન્વલ્ગાન્ ગુનાહ, મર્ગર્ઝાંન્ ગુનાહ, અવસોશ્ ગેરાંન્ ગુનાહ, જેહેમર્ઝ ગુનાહ, દશ્તાન્મર્ઝ ગુનાહ, કુન્મર્ઝ ગુનાહ, અવારૂન્ મર્ઝશ્ની, શૅાએથ્ર ગુનાહ સેશ્ની, ગુનાહે રવાની, ગુનાહ હમીમાલાંન્, ગુનાહીઓ પુલ્શહોદ્, વખ્શે વખ્શાંન્ વખ્શે ગુનાહ, ગુનાહ અઝ ગુનાહ, અવરૅઆખો ગુનાહ, કુ મર્દુમ ઓ બુન્ શાયદ્ બુદન્, ગઝસ્તેહ ઘનામીનો દરવંદ્ ૫ પેતીઆરે દામાને અહુરમઝદ ફરાજ્ કરૂનીદ્.

અહુરમઝદ ખોદાએ ગુનાહ અંદર્ દીન્ પેદા બેકર્દ્, ગોહાને પોર્યોદકેશાંન્ ગુનાહ દાશ્તેહ ઍસ્તેદ્. મનશ્ની પેશે દાદાર્ અહુરમઝદ મીનોઆંન્ ગેતીઆન્ મહેસ્ત્, પેશે અમશાસ્પંદાંન્, પેશે મેહેર્-સરોશ રશ્ને, પેશે આતશ્ બરૂસમ હોમ, પેશે દીન્ રવાન્ ખેશ્, પેશે રદ્ દસ્તુરે દીની, પેશે ઑએ ગવેહ મદ્દ એસ્તેદ્, મન્ અઝ અન્દર્જ ફરૂમાને પેદાંમબરી જાદન્ગોઇ હમ-દાસ્તાની (ફ્લાંન ખુદ ફ્લાંન) જાદેહરા મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની રવાની ગેતી મીનોઆંની, ઑખે

અવાખ્શ પશેમાન્ પ સે ગવશ્નની પ પતેત્ હોમ; (ખુદ ફ્લાંન) જાદેહૂરા પ પતેત્ હોમ્ અજ ગુનાહ્.

(કરદો ૪ થો) અંદર્ પેદ્ માદ્ ખોહ્ બેરાદ્, જન્ ફરૂજંદ્, શોએ સાલાર્, ખેશ નજદીક્, હમગેહાંનીઆંન્, હમખાસ્તગાંન્, હમસાએગાંન્, હમશેહેરીઆંન્, પ ઇર્માનીઆં જસ્ત્ પ હર્ અદાદીઅ, ચુન્ (ફ્લાંન) અંદર્ ગુનેહ્ગાર્ બુદ્ એસ્તેદ્, મન્ અજ અન્દર્જ ફરૂમાને પેદામબરી જાદન્ગોઇ હમ-દાસ્તાની (ફ્લાંન ખુદ ફ્લાંન) જાદેહૂરા મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની રવાની ગેતી મીનોઆંની, ઓખે અવાખ્શ પશેમાન્ પ સે ગવશ્ની પ પતેત્ હોમ્; (ખુદ ફ્લાંન) જાદેહૂરા પ પતેત્ હોમ્ અજ ગુનાહ્.

(કરદો પ મો) હેહેર્ નસા ખોરશ્ની, હેહેર નસા જોએશ્ની, હેહેર નસા ઓએ આવ્ ઓ આતશ બોર્દન્, યા આવ્ ઓ આતશ હેહેર નસા બોર્દન્, અવસ્તા પ ચમશ્ની નગોફ્તન્, મોએ નાખુન્ દંદાન્ ફ્રેશ, દસ્તે શવીન્, ઓ અવરે હર્ચે પદર્ હેહેર્ નસા, ચુન્ (ફ્લાંન) અંદર્ ગુનેહ્ગાર્ બુદ્ એસ્તેદ્ મન્ અજ અન્દર્જ ફરમાને પેદામબરી જાદન્ગોઇ હમ-દાસ્તાની (ફ્લાંન ખુદ ફ્લાંન) જાદેહૂરા મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની રવાની ગેતી મીનોઆંની, ઓખે અવાખ્શ પશેમાન્ પ સે ગવશ્ની પ પતેત્ હોમ; (ખુદ ફ્લાંન) જાદેહૂરા પ પતેત્ હોમ અજ ગુનાહ્.

(કરદો ૬ ઠો) કુ કાંમે દાદાર્ અહુરમજદ બુદ્, (ફ્લાંન) આવાયસ્ત મનીદન્, વશ ન મ ાદ્; (ફ્લાંન) આવાયસ્ત ગોફ્તન્, વશ ન ગોફ્ત; (ફ્લાંન) આવાયસ્ત્ કર્દન્, વશ ન કર્દ; મન્ અજ અન્દર્જ ફરમાને પેદામબરી જાદન્ગોઇ હમ-દાસ્તાની (ફ્લાંન ખુદ ફ્લાંન) જાદેહૂરા મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની રવાની ગેતી મીનોઆંની, ઓખે અવાખ્શ પશેમાન્ પ સે ગવશ્ની પ પતેત્ હોમ; (ખુદ ફ્લાંન) જાદેહૂરા પ પતેત્ હોમ અજ ગુનાહ્.

(કરદો ૭ મો) કુ કાંમે અહેરેમન્ બુદ્, (ફ્લાંન) ન આવાયસ્ત્ મનીદન્, વશ મનીદ્; (ફ્લાંન) ન આવાયસ્ત્ ગોફ્તન્, વશ ગોફ્ત; (ફ્લાંન) ન આવાયસ્ત્ કર્દન્, વશ કર્દ; મન્ અજ અન્દર્જ ફરમાને પેદામબરી જાદન્ગોઇ હમ-દાસ્તાની (ફ્લાંન ખુદ ફ્લાંન) જાદેહૂરા મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની રવાની ગેતી મીનોઆંની, ઓખે અવાખ્શ પશેમાન્

૫ સે ગવરની, ૫ પતેત હોમ; (ખુદ ફલાંન) જાદેહુરા ૫ પતેત્ હોમ્ અજ ગુનાહ.

(કરદો ૮ મો) અજ હમોઇન્ હર આઇન્ ગુનાહ, હર આઇન્ મર્ગ-રૂજાંન્, હર આઇન્ ફરોદ્દ માન્દ્દ, હર આઇન્ માનીદ્દ, હર આઇન્ ગુનાહ અજ ગુનાહ; (ખુદ ફલાંન) જાદેહુરા અંદર્ અહુરમજદ, મરદુમ, મરદુમ સર્દગાંન્ જસ્ત્, ૫ પતેત્ હોમ.

અજ હમોઇન્ હર આઇન્ ગુનાહ, હર આઇન્ મર્ગરૂજાંન્, હર આઇન્ ફરોદ્દ માન્દ્દ, હર આઇન માનીદ્દ, હર આઇન ગુનાહ અજ ગુનાહ, (ખુદ ફલાંન) જાદેહુરા અન્દર્ બહુમન્, ગાઓ ગોસ્પંદ્દ, ગોસ્પંદ્દ સર્દ-ગાંન્ જસ્ત્, ૫ પતેત હોમ.

અજ હમોઇન્ હર આઇન્ ગુનાહ, હર આઇન્ મર્ગરૂજાંન્, હર આઇન્ ફરોદ્દ માન્દ્દ, હર આઇન્ માનીદ્દ, હર આઇન્ ગુનાહ અજ ગુનાહ, (ખુદ ફલાંન) જાદેહુરા અંદર અરદીબેહેશ્ત્, આતશ, આતશ સર્દગાંન્ જસ્ત્, ૫ પતેત્ હોમ.

અજ હમોઇન્ હર આઇન્ ગુનાહ, હર આઇન્ મર્ગરૂજાંન્, હર આઇન્ ફરોદ્દ માન્દ્દ, હર આઇન્ માનીદ્દ, હર આઇન્ ગુનાહ અજ ગુનાહ, (ખુદ ફલાંન) જાદેહુરા અંદર્ શેહેરેવર્, અયોખ્શસ્ત્, અયો-ખ્શસ્ત્, સર્દગાંન્ જસ્ત્, ૫ પતેત્ હોમ.

અજ હમોઇન્ હર આઇન્ ગુનાહ, હર આઇન્ મર્ગરૂજાંન્, હર આઇન્ ફરોદ્દ માન્દ્દ, હર આઇન્ માનીદ્દ, હર આઇન્ ગુનાહ અજ ગુનાહ, (ખુદ ફલાન) જાદેહુરા અંદર્ સપંદારમદ્દ, જમીન્ જમીન્ સર્દ-ગાંન્ જસ્ત, ૫ પતેત્ હોમ.

અજ હમોઇન્ હર આઇન્ ગુનાહ, હર આઇન્ મર્ગરૂજાંન્, હર આઇન્ ફરોદ્દ માન્દ્દ, હર આઇન્ માનીદ્દ, હર આઇન્ ગુનાહ અજ ગુનાહ, (ખુદ ફલાંન) જાદેહુરા અંદર્ ખોરદાદ્દ, આવ્, આવ્ તોખ્મગાંન્ જસ્ત્, ૫ પતેત્ હોમ.

અજ હમોઇન્ હર આઇન્ ગુનાહ, હર આઇન્ મર્ગરૂજાંન્, હર આઇન્ ફરોદ્દ માન્દ્દ, હર આઇન્ માનીદ્દ, હર આઇન્ ગુનાહ અજ ગુનાહ, (ખુદ ફલાંન) જાદેહુરા અંદર્ અમરદાદ્દ, ઓર્વર્, ઓર્વર્ સર્દ-ગાંન્ જસ્ત્, ૫ પતેત્ હોમ.

અજ હમોઇન્ હર આઇન્ ગુનાહ, હર આઇન્ મર્ગરૂજાંન્, હર આઇન્ ફરોદ્દ માન્દ, હર આઇન્ માનીદ્દ, હર આઇન્ ગુનાહ અજ

ગુનાહ્, (ખુદ ફ્લાંન) જાદેહુરા અંદર્ દામે અહુરમજ્દ જસ્ત્, ચુન્ સતર્, માહ્ એ ખોર્શેદ્, આતશ સોહર સોઝા, સગ, વએ, ગોસ્પંદ પંજ આઇન્, ઓ અવરે ગવહે દેહેશનાંન્, ઇન્ અહુરમજ્દ ખેશ, ચુન્ અંદર્ગ જમીન્ ઓ આસ્માન્ ચુન્ (ફ્લાંન) અંદર્ ગુનેહ્ગાર્ બુદ્ એસ્તેદ્, મન્ અજ અન્દર્જ ફરમાને પેદામબરી જાદન્ગોઇ હુમ-દાસ્તાની (ફ્લાંન ખુદ ફ્લાંન) જાદેહુરા મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની રવાની ગેતી મીનોઆંની, ઑખે અવાખ્શ પશેમાન્ પ સે ગવશ્ની પ પતેત્ હોમ્; (ખુદ ફ્લાંન) જાદેહુરા પ પતેત્ હોમ્ અજ ગુનાહ્.

(કરદો ૯ મો) સતર્ શેકશ્ની, ખએતુદથ્ વસોવશ્ની, દુદએ વેહાન્ વસોવશ્ની, ગાહામબાર્, ફર્વર્દીઆંન્, હોમ દરૂન્, હોશ ફરીદ્, યજદાંન્ નેહાદ્ ઓ પદીરફ્ત, રપિથ્વેન્ ફરદુમ, રોજે વદર્દેગાંન્, ચુન્ (ફ્લાંન) આવાયસ્ત્ યશતન્, વશ ન યશત્, મન્ અજ અન્દર્જ ફરમાને પેદામબરી જાદન્ગોઇ હુમ-દાસ્તાની (ફ્લાંન ખુદ ફ્લાંન) જાદેહુરા મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની રવાની ગેતી મીનોઆંની, ઑખે અવાખ્શ પશેમાન્ પ સે ગવશ્ની પ પતેત્ હોમ્; (ખુદ ફ્લાંન) જાદેહુરા પ પતેત્ હોમ્ અજ ગુનાહ્.

(કરદો ૧૦ મો) અવર્મનશ્ની, તર્મનશ્ની, આઝૂરી, પંદી, ખશમઘની, અર્શઘની, વદ્ચશ્મી, સૂર્ચશ્મી, વદ્નગીરશ્ની, ખોર્દકનગીરશ્ની, નગીરાઇ, પંદી, ખુદશાહી, અસગેહુની, સપોજગારી, વરૂની, ગુમાની આશમોઇ, જોરૂગવાહી, દરોગદાવરી, ઑજદીસ્ત પરસ્તી, કોશાદ્ દવારશ્ની, બરૂહેન્ દવારશ્ની, અએમુક્ દવારશ્ની, દરાંએઆં-જોએશ્ની, દરાંએઆં-ખોરશ્ની, દુજદી, ગદહી, જહી, જાદુઇ, જાદુપરસ્તી, રોસ્પી, રોસ્પી બારગી, ગવહે પએતી, ગવહે વનીદી, શીન્મોઇ, ઓ અવરે હર્ આઇન્ ગુનાહ્, ઓ પ ઇન્ પતેતી હોશ્મોર્દ, આંન્ નહોશ્મોર્દ, આંન્ દાંનેસ્ત્, આંન્ નદાંનેસ્ત્, આંન્ અંગર્દ, આંન્ નઅંગર્દ, સ્રઓશાદા વેરેજયા પેશે રદ્ દસ્તુરે દીની (ફ્લાંન) આવાયસ્ત્ ગરૂજીદન્, વશ નગરૂજીદ્ મન્ અજ અનદર્જ ફરમાને પેદામબરી જાદન્ગોઇ હુમ-દાસ્તાની (ફ્લાંન ખુદ ફ્લાંન) જાદેહુરા, મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની રવાની ગેતી મીનોઆંની, ઑખે અવાખ્શ પશેમાન્ પ સે ગવશ્ની પ પતેત્ હોમ્; (ખુદ ફ્લાન) જાદેહુરા પ પતેત્ હોમ્ અજ ગુનાહ્.

(કરદો ૧૧ મો) કુ અગર્ કસાંન્ પતેતી પદીરફ્તેહ્ હોમ (ફ્લાંન) ન કર્દ હોમ્ ઇશાંન્ રવાનરા દુશખારી મદ્, યદ્શાંન્ જાદેહુરા, હરૂયક્

જીુદ્દ જીુદ્દરા, મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની રવાની ગેતી મીનોઆંની, ઑઓખે અવાખ્શ પશેમાન્ ૫ સે ગવશ્ની ૫ પતેત્ હોમ્; (ખુદ ફ્લાંન) જાદેહ્રા ૫ પતેત્ હોમ્ અજ ગુનાહ્.

(કરદો ૧૨ મો) ૫ આંન્ દીન્ દસ્તુર્ એસ્ત્ હોમ્, ઇન્ અહુરમજ્દ જરતોશત્ ચાશત્, જરતોશત્ ઑઓએ ગુશતાસ્પ્. ૫ પેવંદ્ આદર્બાદ્ મારાસ્પંદાન્ મદ્. પદશ્ પસાખ્ત્ કર્દ્ બોખ્ત. અશાહી વેહ્ રવાને દુશારમરા આવાએશ્નીતર્ વેહેશ્ની હોમ્.

૫ જીવંદીએ જાન્ આસ્તુઆંન્ હોમ્ હુમત ૫ મનશ્ને, આસ્તુઆંન્ હોમ્ હૂખ્ત ૫ ગવશ્ને, આસ્તુઆંન્ હોમ્ હ્વર્શ્ત ૫ કુનશ્ને, આસ્તુઆંન્ હોમ્ ૫ ગવહે દીને માજ્દયસ્નાંન્, હમા કૅર્ફૅહા હમદાસ્તાન્ હોમ્, અજ હમા ગુનાહીઆ જીુદ્દાસ્તાંન્ હોમ્. ૫ નેકી સેપાસદાર્ હોમ્; અજ અનાઇ ખોર્સંદ્ હોમ્. પુલ્ પાદ્ફ્રાહ્, બંદ્ દરેશ્, તોજશ્ને તાવાંન્ દીન્, પાદફ્રાહે સે શબ્ પંજાહ્ હફ્ત્ સાલ્, પદશ્ ખોર્સંદ્ હમદાસ્તાન્ હોમ્.

ઑઓએમ્ કર્દેહ્ હોમ્ ઇન્ પતેતી, ગુજર્ગ ઉમેદ કૅર્ફૅહ્રા, ગૅરાંન્ બીમે દુજખ્રા, અશાહી વેહ્ રવાન્ દુશારમરા; ૫ ઇન્ મનશ્ને કર્દેહ્ હોમ્. કુ કાર્ કૅર્ફૅહ્ (ફ્લાંન) અંદા નૂ કર્દ્, આંચે નૂ કુનમ્, હમા એસ્તશ્ને કૅર્ફૅહ્રા, ગુજારશ્ને ગુનાહ્રા, બોખ્ત રવાન્રા. અગર્ માંદેહ્ બહોદ્, કુ ગુનાહે (ફ્લાંન) તોંખ્ત નબહોદ્, પાદ્ફ્રાહ્ સે શબ્ આંનહીઆ પદશ્ ખોર્સંદ્ હમદાસ્તાન્ હોમ્.

હમૅ ફ્રમાએમ્ અર્ષૅમ વૅહૂ વેગુદીરશ્ની, પતેતી પેશ્ અજ બેગુદીરશ્ની; પસ્ ગુદર્દેહ્ (ખુદ ફ્લાંન ખુદ ફ્લાંન) જાદેહ્રા અજ ગુનાહ્ ૫ પતેત્ બહોદ્; સૅદોશ્ ગેતોફ્રીદ્ ફ્રમાયદ્. ફ્રમુદાર્ ખાહેશ્ની હમદાસ્તાન્ હોમ્; અહુરમજ્દ ખેશ્ હોમ્, અહુરમજ્દ દહ્માની કુનમ્, અશાહી સતાએમ્.

ઑઓએમ્ ગેરફ્તેહ્ હોમ્ હર્વેસ્પ હુમત હૂખ્ત હ્વર્શ્ત, (ખુદ ફ્લાંન) જાદેહ્રા ૫ મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની. બેહેલશ્ની દેહોમ્ હર્વેસ્પ દુશ્મત દુજીૂખ્ત દુજ્વર્શ્ત, (ખુદ ફ્લાંન) જાદેહ્રા અજ મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની.
ઑઓએમ્ ગેરફ્તેહ્ હોમ્ હર્વેસ્પ હુમત હૂખ્ત હ્વર્શ્ત, (ખુદ ફ્લાંન) જાદેહ્રા ૫ મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની. બેહેલશ્ની દેહોમ્ હર્વેસ્પ દુશ્મત દુજીૂખ્ત દુજ્વર્શ્ત, (ખુદ ફ્લાંન) જાદેહ્રા અજ મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની.

ઑઍમ્ ગેરફ્તેહ્‌ હોમ્ હરવેસ્પ હુમત હૂખ્ત હ્‌વરશ્ત, (ખુદ ફ્લાંન) જાદેહ્‌રા પ મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની. બેહેલશ્ની દેહોમ્ હરવેસ્પ દુશ્મત દુજ્‌હૂખ્ત દુઝ્‌વરશ્ત, (ખુદ ફ્લાંન) જાદેહ્‌રા અજ્ મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની.

ઑઍમ્ ગેરફ્તેહ્‌ હોમ્ હરવેસ્પ રાહે રાસ્તી ફ્રારૂન્; બેહેલશ્ની દેહોમ્ હરવેસ્પ રાહે અરાસ્તી અવારૂન્; ઘના શેકસ્ત્, અહુરમજ્દ બેહ્‌ અવજ્‌હૂન્; સ્તઑમિ અષૅમ. અષૅમ વૉહૂ (૧).

ફ્રૅરસ્તુયે હુમતોઇબ્યસ્ચા હૂખ્તોઇબ્યસ્ચા હ્‌વરશ્તોઇબ્યસ્ચા, માંથ્વો-ઇબ્યસ્ચા વર્ખ્ધ્વોઇબ્યસ્ચા વરશ્તવોઇબ્યસ્ચા. અઇબિગઇર્યા દઇથે, વીસ્પા હુમતાચા હૂખ્તાચા હ્‌વરશ્તાચા. પઇતિરિચ્યા દઇથે, વીસ્પા દુશ્મતાચા દુજ્‌હૂખ્તાચા દુઝ્‌વરશ્તાચા. ફ્રૅરા વે રાહી, અમેષા સ્પૅન્તા, યસ્નૅમ્ચા વહ્‌મૅમ્ચા, ફ્રૅરા મનંઘ્રહા, ફ્રૅરા વચંઘ્રહા, ફ્રૅરા શ્યઑથના, ફ્રૅરા અંઘ્રહુયા, ફ્રૅરા તન્વસ્ચીત્ ખ્પયાઑ ઉશ્તનૅમ્; સ્તઑમિ અષૅમ. અષૅમ વૉહૂ (૧).

યથા અહૂ વઇર્યો (૨૧), અષૅમ વૉહૂ (૧૨), યથા અહૂ વઇર્યો (૨). યસ્નૅમ્ચ વહ્‌મૅમ્ચ અઑજસ્ચ જવરૅચ આફ્રીનામિ, સ્રઑષહે અષ્યેહે, તખ્મહે, તનુ-માંથ્રહે, દરષિ-દ્રઑશ, આહૂઇર્યેહે. અષૅમ વૉહૂ (૧).

હજંઘ્રૅમ બએષજનાંમ્, બએવરૅ બએષજનાંમ્; હજંઘ્રૅમ બએ-ષજનાંમ્ બએવરૅ બએષજનાંમ્; હજંઘ્રૅમ બએષજનાંમ્, બએવરૅ બએષજનાંમ્. અષૅમ વૉહૂ (૧).

જસ મે અવંઘ્રહે મજ્દ, જસ મે અવંઘ્રહે મજ્દ, જસ મે અવં-ઘ્રહે મજ્દ. અમહે હુતાશ્તહે હુરૂઑધહે, વૅરૅથ્રઘ્નહે અહુર-ધાતહે, વન-ઇનત્યાઑસ્ચ ઉપરતાતો. થ્વાષહે ખ્વધાતહે, જ્રવાનહે અકરનહે, જ્રવાનહે દરૅઘો-ખ્વધાતહે. અષૅમ વૉહૂ (૧).

પતેત રવાનની નૈયતનો સાર.–(પતેત રવાનીનો સાર પતેત પશેમાનીના સારને તદન મળતો છે, ફેર એટલોજ, કે બંદગી કરીને તોજેશ કરનાર જરથોસ્તી, પોતે આ દુન્યામાં કીધેલા ગુનાહો માટે પશ્ચાતાપ કરે છે, જ્યારે પતેત રવાનનીમાં કોઇ ગુજરી ગયલાં ખેશીઓ (ફ્લાંન) પોતાની હૈયાતીમાં આ દુન્યામાં જે ગુનાહો કીધા હોય, તેની તરફથી, બંદગી કરીને તોજેશ કરનાર જરથોસ્તી પોતે પશ્ચાતાપ કરે છે.)

પતેત ઇરાંની રવાનની નૈયતે પઢવાની.

નામે યજદ્દ વાજીમ્ મનશ્ને, ખુબ દારીમ્, પતેતી વ બરીમ્ અજ એહેરે વનાહ્ વજારશ્ની, કેર્ફેહ્ અફ્જાયશ્ની, બસ્તને રાહે દુજખ્, ગોશાદને રાહે બેહશ્ત્, ઉમેદ્દ પ મદન્, ઓ આંને પાશુમ અખાંન્ અશોઆંન્ રોશન્ ગરોથ્માંન્ હમા ખારેહ્.

નામે યજદ્દ. યથા અહૂ વઇર્યો પંજ, અશેમ વોહૂ સે, ગાહે (જે ગેહ[1] હોય તે બોલે). વાજે સરૂશ્, અજ બેહેરે અશો રવાન્ (☞ ફલાંન) ઇન્ પતેતી બેરસાદ્દ; વ રવાંનરા બ જાયે નીકાંન્ વ નેકુ–કેરૂદારાંન્ બાદ્દ!

પ નાંમે યજદ્દ યથા અહૂ વઇર્યો (૫), અશેમ વોહૂ (૩).

ફ્રવરાને મજ્દયસ્નો જરથુશ્ત્રીશ્, વીદએવો અહુર–ત્કએષો (જે ગેહ હોય તે પઢે) ફ્રસસ્તયએચ; સ્રઓષહે અષ્યેહે, તખ્મહે, તનુ-માંથ્રહે, દરૂષિ–દ્રઓષ, આહૂઇરૂયેહે, ક્ષ્નઓથ્ર યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઓથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ. યથા અહૂ વઇર્યો જઓતા ફ્રા મે મ્રૂતે, અથા રતુશ્ અષાત્ચિત્ હચ ફ્રા અષવ વીદ્વાઓં મ્રઓતૂ. યથા અહૂ વઇર્યો (૧).

(કરદો ૧ લો) ફરાજ સતાયેમ્ હરૂવસ્પ્ હુમત્ વ હૂખ્ત વ હ્વરૂશ્ત્ પ મનશ્ને વ ગવશ્ને વ કુનશ્ને. અવાજ સતાયેમ્ હરૂવસ્પ્ દુશ્મત્ વ દુજ્યૂખ્ત્ વ દુજ્વરૂશ્ત, અજ મનશ્ને વ ગવશ્ને વ કુનશ્ને. અવરૂ–ગીરશ્ની અવરૂ–ગીરમ્ હરૂવસ્પ્ હુમત્ વ હૂખ્ત વ હ્વરૂશ્ત; કુ કેર્ફે કુનમ. બહેલશ્ની બહેલમ હરૂવસ્પ્ દુશ્મત્ વ દુજ્યૂખ્ત્ વ દુજ્વરૂશ્ત; કુ વનાંહ્ ન કુનમ.

બ રાસ્તી એસ્તમ, ધ ફરારૂની એસ્તમ, પ અવીજેહ્ વેહ્ દીને માજ્દયસ્નાન્ એસ્તમ; બ આં દીન્ એસ્તમ કે અહુરમજ્દ ખુદાય્ વ અમેશાસ્પંદાંન્ ઓએ યશ્તે ફરોહરે જરૂથોશ્ત્ સ્પેન્તમાન્ ચાશીદ્દ, વ જરૂથોશ્ત્ ઓએ વીશ્તાસ્પ શાહ્ ચાશીદ્દ, વ વીશ્તાસ્પ–શાહ્ ઓએ ફ્રશોશ્તરૂ વ જામાસ્પ વ અસ્ફંદયારૂ ચાશીદ્દ, વ ઇશાંન્ ઓએ વેહાંને ગેતીયાંન્ ચાશીદંદ્દ; પ પદ્વંદે અશાઇ–આરાસ્તારૂ આદરૂબાદ્દ મારેસ્ફંદાંન્ કે આમદ્દ પદશ પસાખ્ત વ બોખ્ત્, અવરૂ એસ્તાદ્દ.

---

૧ હાવન રપીથ્વન, ઉઝીરન, અઇવિસ્રૂથ્રેમ્ યા ઉશહીન—એમ ફકત બોલવું.

(કરદો ૨ જો) (ફલાન) ચૂ બ ઇમ દીન એસ્તાદ. અજશ બ ના વરદદ, ન વેહ જીવશનીરા, વ ન વિશ જીવશની રા, ન ખુદાય ખાસ્તે અશાઇ દુશારૂમરા. અગરશ પરૂગસ્તે તન અજ બેહેરે રવાનરા બ આવાયસ્ત દાદન, બ ખોરૂસંદીહા બે દાદ. અજ ઇન દીન બ ન વરદદ. ગેરફ્ત અવશ હુરૂવસ્પ હુમત વ હૂખ્ત વ હુવરશ્ત દાદ વેહી વ હુર ફ્રારૂની; બહેલસ્ત હરવસ્પ દુશ્મત વ દુઝૂખ્ત વ દુઝવરૂશ્ત દાદ વેહી વ હુર અવારૂની. ઇન કે દાનશનીહા આસ્તોઆંન બેદ બ દીને અહુરૂમજદ વ જરૂથોશ્ત નઓતર. અવી ગુમાંનતર બી-ગુમાન બેદ—બ હસ્તી ઇ દીને વેહ માજદયસ્નાન, બ બુદને રસ્તાખીઝ તન પસીન, વ વદારૂદન બ ચીન્વદ પુલ, શુમાર પ સેદોશ, કૅરૂફે ઇ મોઝદ, વ વનાહ—પાદ ફરાહ, વ હસ્તી ઇ બેહેશ્ત વ દુજખ, વ નીસ્તી ઇ આહ-રૂમન વ દીવાંન, વ ફરૂઝાન શીરોજગર યજદ સ્પેના મીનો, વ અવસ-હીની-ઇ ગનામીનો અવા હમા દીવાંન તમતુગ્ગાંન.

(કરદો ૩ જો) હરૂચે (ફલાન) આવાયસ્ત મનીદ, વશ ન મનીદ; હરૂચે (ફલાંન) આવાયસ્ત ગોફ્તૂ, વશ ન ગોફ્તૂ; હરૂચે (ફલાન) આવાયસ્ત કર્દ ,વશ ન કર્દ; હરૂચે (ફલાંન) આવાયસ્ત ફરૂમુદ, વશ ન ફરૂમુદ.

હરૂચે (ફલાંન) ન આવાયસ્ત મનીદ, વશ મનીદ; હરૂચે (ફલાંન) ન આવાયસ્ત ગોફ્તૂ, વશ ગોફ્તૂ; હરૂચે (ફલાન) ન આવાયસ્ત કર્દ, વશ કર્દ; હરૂચે (ફલાંન) ન આવાયસ્ત ફરૂમુદ, વશ ફરૂમુદ—મનશ્ની વ ગવશ્ની વ કુનશ્ની મન અજ અન્દર્ઝ ફરૂમાન પેદામબરી જાદગોઇ હમ-દાદસ્તાની (ફલાંન ખુદ ફલાંન) જાદેહુરા, અજ હમે ગુને વનાહી અવાખ્શ વ પશેમાન, પ પતેત હોમ.

(કરદો ૪ થો) અજ હર આઇન વનાહ કે (ફલાંન) મીનોઇહા અંદર દાદાર અહુરૂમજદ, વ ગેતીહા અંદર મરૂદુમ. વ મરૂદુમ સર્દગાંન જસ્ત, મરૂદુમરા જદ વ બીશીદ વ બ સખુન આઝોરૂદેહ એસ્તેદ, વ અશો-આંન આઝોરૂદેહ એસ્તેદ, રદાંન વ મોબેદાંન વ દસ્તુરાંન વ હેરૂબદાંન આઝોરૂદેહ એસ્તેદ, ઇશાંન કે દેહશન અવર (ફલાંન) પરૂહીજ વાન બેદ એસ્તેદ અવાજ ગેરફ્ત, વ બીગાંને વ શેહેરી કે ફરાજ રસીદ જાય ન કર્દ, વ મરૂદુમરા યારી ન દાદ, વ મરૂદુમરા અજ શુદ વ તશન વ સર્મા વ ગર્મા નેગાહ ન દાશ્ત, વતરી બ મરૂદુમ કર્દ, વ મરૂદુમાંન કે અંદર સાલારી ઇ (ફલાંન) બેદ, વતરી પદશ કર્દ, ખુબ વ ગેરાંમી ન દાશ્ત; તા પ હમ વેહાંન વેહાંન કે દાદાર અહુરૂમજદ અજ (ફલાંન) આઝોરૂદેહ એસ્તેદ

વ ન ખુશ્નુદ;-મનશ્ની વ ગવશ્ની વ કુનશ્ની મન્ અજ અન્દર્જ ફરમાન પેદામબરી જાદન્ગોઇ હમ-દાદસ્તાની (ફલાંન ખુદ ફલાંન) જાદેહુરા, અજ હમે ગુને વનાહી અવાખ્શ વ પશેમાન પ પતેત્ હોમ.

(કરદો ૫ મો) અજ હર્ આઇન્ વનાહ્ કે (ફલાંન) મીનોઇહા અંદર્ વેહ્-મન્ અમશાસ્પંદ્, વ ગેતીહા અંદર્ ગોસ્પંદ્ વ ગોસ્પંદ્ સર્દગાંન્ જસ્ત્, ગોસ્પંદરા જદ્ વ બીશીદ્ વ પ બીદાદ્હા કોશ્ત્, વ વાસ્તર્ વ આવ્ બ ગાહે ખેશ ન દાદ્, અવશ અશ્તે-શીકસ્તેહ્ વ અજ દુજદ્ વ ગોર્ગ વ રાહ્-દાર્ નેગાહ્ ન દાશ્ત્, અજ સર્મા વ ગર્મા ઇ અપદ્માંન્ બ ન પહ્રીખ્ત્, વ ગોસ્પંદે જહી-જવાન્ કે કોશ્ત્, વ ગાવે-વરજા, વ અસ્પે-કારૂજારી, વ બુરેહ્ વ બુજગાલે વ ખરૂસ, વ મુર્ગે-કાશકીન્ કે કોશ્ત્; તા પ હમ વેહાંન્ વેહાંન્ કે વેહ્મન્ અમશાસ્પંદ્ અજ (ફલાંન) આજોરૂદેહ્ એસ્તેદ્ વ ન ખુશ્નુદ;-મનશ્ની વ ગવશ્ની વ કુનશ્ની મન્ અજ અન્દર્જ ફરમાન્ પેદામબરી જાદન્ગોઇ હમ-દાદસ્તાની (ફલાંન ખુદ ફલાંન) જાદેહુરા, અજ હમે ગુને વનાહી અવાખ્શ વ પશેમાન્ પ પતેત્ હોમ.

(કરદો ૬ ઠો) અજ હર્ આઇન્ વનાહ્ કે (ફલાંન) મીનોઇહા અંદર્ અર્દીબેહેશ્ત્ અમશાસ્પંદ્, વ ગેતીહા અંદર્ આદરાંન્ વ આતશાંન્ જસ્ત્; આતશરા ખુબ્ વ પાક્ ન દાશ્તં, વ આતશ કુશ્ત્, વ બ ઓએ બર્ આતશ પસ્ આઇન્ ન કર્દ, વ આવ્ બર્ આતશ નેહાદ્, વ બાદ્ બ દેહન્ બર્ આતશ દફ્ત્, વ હીજમ કમ-અજ-યક્ સાલે તર્ બર્ આતશ નેહાદ્, વ એસમ વ બોએ સે બાર્ ન નેગરીદેહ્ બર્ આતશ નેહાદ્, વ દેહશ્ને આદરાન્ વ આતશાંન્ ન દાદ્, આતશ કે અંદર્ સાલારીએ (ફલાંન) બેદ્ વતરી પદશ કર્દ, ખુબ્ વ ગેરાંમી ન દાશ્ત્; આતશ કે અંદર ખાનેહ્ બેદ્, કારશ ફરાજ અજ પદ્માની ફરમૂદ્; તા પ હમ વેહાંન્ વેહાંન્ કે અર્દીબેહેશ્ત્ અમશાસ્પંદ્ અજ (ફલાંન) આજોરૂદેહ્ એસ્તેદ્ વ ન ખુશ્નુદ;-મનશ્ની વ ગવશ્ની વ કુનશ્ની મન્ અજ અન્દર્જ ફરમાન્ પેદા-મબરી જાદન્ગોઇ હમ-દાદસ્તાની (ફલાંન ખુદ ફલાંન) જાદેહુરા, અજ હમે ગુને વનાહી અવાખ્શ વ પશેમાન્ પ પતેત્ હોમ.

(કરદો ૭ મો) અજ હર્ આઇન્ વનાહ્ કે (ફલાંન) મીનોઇહા અંદર્ શેહેરેવર્ અમશાસ્પંદ્, વ ગેતીહા અંદર્ અયોખ્શસ્ત વ અયોખ્શસ્ત સર્દગાંન્ જસ્ત્; અયોખ્શસ્ત્ રા ખુબ્ વ પાક્ વ સુદેહ્ ન દાશ્ત્, વ બ જાયગાહે નમનાક્ નેહાદ્ તા જન્ક્ ગેરફ્ત્; અજ દારશ્ને વેહાંન્ અજશ બેબોદ્, વ અયોખ્શસ્તી કે જને દશ્તાન્ ચેશ અંદરશ ખુરદેહ્ બેદ્,

અજ દીનીહા કે બ ન શોસ્ત; અજ જરૂ વ સીમ વ મેસ વ રોઇ વ આહન વ અરૂજીજ વ બીરન્જ બ ઑએ વનાહ-કારાંન દાદ, તા પદશ વનાહ કુનન્દ, મેહ સુદ બ ઇશાંન રસીદ, આંચે (ફલાંન) પદશ વનાહકાર એદ એસ્તેદ; તા પ હમ વેહાંન વેહાંન કે શેહેરેવર અમશાસ્પંદ અજ (ફલાંન) આઝોરદેહ એસ્તેદ વ ન ખુશ્નુદ;-મનશ્ની વ ગવશ્ની વ કુનશ્ની મન અજ અન્દર્જ ફરમાન પેદામબરી જાદન્ગોઇ હમ-દાદસ્તાની (ફલાંન ખુદ ફલાંન) જાદેહરા અજ હમે ગુને વનાહી અવાખ્શ વ પશેમાન પ પતેત હોમ.

(કરદો ૮ મો) અજ હર આઇન વનાહ કે (ફલાંન) મીનોઇહા અંદર સ્પન્દારમદ અમશાસ્પંદ, વ ગેતીહા અંદર જમીન વ જમીન સર્દગાંન જસ્ત; જમીનરા પાક વ આબાદાંન ન દાશ્ત; વ ગરીવેહ-ઇ-ખરફસ્તરાંન અઝશ બ ન બોર્દ, જમીને બરોમન્દ કે વયેરાંન કર્દ, વ આંને વયેરાંન કે આબાદાંન ન કર્દ, વ બ યક પાયે બીમુજેહ બર જમીન રફ્ત, વ નસા અંદર જમીન નેહાંન કર્દ; વ આંને નેહાંન કે આશકારા ન કર્દ; પાયે દસ્તાંન બીમુજેહ બર જમીન નેહાદ; વ શોસર અંદર જમીન રીખ્ત; વ જમીન કે અંદર સાલારીએ (ફલાંન) બેદ વતરી પદશ કર્દ, ખુમ વ ગેરાંમી ન દાશ્ત; તા પ હમ વેહાંન વેહાંન કે સ્પન્દારમદ અમશાસ્પંદ અજ (ફલાંન) આઝોરદેહ એસ્તેદ વ ન ખુશ્નુદ;-મનશ્ની વ ગવશ્ની વ કુનશ્ની મન અજ અન્દર્જ ફરમાન પેદામબરી જાદન્ગોઇ હમ-દાદસ્તાંની (ફલાંન ખુદ ફલાંન) જાદેહરા અજ હમે ગુને વનાહી અવાખ્શ વ પશેમાંન પ પતેત હોમ.

(કરદો ૯ મો) અજ હર આઇન વનાહ કે (ફલાંન) મીનોઇહા અંદર ખુરદાદ અમશાસ્પંદ વ ગેતીહા અંદર આવ વ આવ સર્દગાંન જસ્ત; આવ અવર નસા રીખ્ત; વ દસ્તે શવીન પીશ અજ આવ-તનતુમે વ અંદર આવે રવાં પાક શોસ્ત, વ આવ બર દશ્તાંન રીખ્ત, વ ચેશ હઇર-ઓમંદ ઓ નસા-ઓમંદ અંદર આવે રવાં અફકન્દ, ખીવ વ સખ અંદર આવે રવાં અફકન્દ; (ફલાંન) સર વ દસ્ત વ રૂઇ અંદર આવે રવાં પાક શોસ્ત; તા પ હમ વેહાંન વેહાંન કે ખુરદાદ અમશાસ્પંદ અજ (ફલાંન) આઝોરદેહ એસ્તેદ વ ન ખુશ્નુદ;-મનશ્ની વ ગવશ્ની વ કુનશ્ની મન અજ અન્દર્જ ફરમાન પેદામબરી જાદન્ગોઇ હમ-દાદસ્તાંની (ફલાંન ખુદ ફલાંન) જાદેહરા અજ હમે ગુને વનાહી અવાખ્શ વ પશેમાન પ પતેત હોમ.

(કરદો ૧૦ મો) અજ હર આઇન વનાહ કે (ફલાંન) મીનોઇહા અંદર અમરદાદ અમશાસ્પંદ, વ ગેતીહા અંદર ઉર્વર વ ઉર્વર સર્દગાંન જસ્ત;

અજ દારૂ વ દરખ્તે જવાંન્ કે બુરીદ્દ, વ બર વ મીવેહ ના-રસીદેહ કે ચીદ્દ, દારૂ વ દરૂમાંન્ અજ અરજાન્યાંન્ અવાજ ગૅરૅફ્ત, વ બ ના-અરજાન્યાંન્ દાદ્દ વ ખુરશ્ને ઓ ખુરદે વનાહુકારાં દાદ્દ વ અજ અશોઆંન્ અવાજ ગેરફ્ત; તા પ હમ વેહાંન્ વેહાંન્ કે અમરદાદ્ અમશાસ્પંદ્દ અજ (ફલાંન) આજોરદેહ એસ્તેદ્દ વ ન ખુશ્નુદ્દ; મનશ્ની વ ગવશ્ની વ કુનશ્ની મન્ અજ અન્દર્જ ફરમાન્ પેદામબરી જાદન્ગોઇ હમ-દાદસ્તાંની (ફલાંન ખુદ ફલાંન) જાદેહુરા અજ હમે ગુને વનાહી અવાખ્શ વ પશેમાંન્ પ પતેત્ હોમ.

(કરદો ૧૧ મો) અજ હરવસ્પ્ વનાહ કે (ફલાન) બ-ફરમાન્ વ આગેરફ્ત વ અ-વરશ્ત વ અરહ-દુશ વ ખુરહ વ બાજ-આઇ વ યાત્ વ તનાફુર્ તા પાયે-મર્ગરજાંન, અજ આંને કેહસ્ત્ વનાહ ચુન્ સે સરોષો-ચરનામ, અજ આંને મેહસ્ત્ વનાહ ચુન્ તનાપુહલ્ગાંન્ વ મરગરજાન, કે અંદર મનશ્ને રાન્દ્ એસ્તેદ્, વ પ જબાંન્ ગોફ્ત્ એસ્તેદ્, વ બ દસ્ત્ કર્દ્ એસ્તેદ્; મનશ્ની વ ગવશ્ની વ કુનશ્ની મન્ અજ અન્દર્જ ફરમાન્ પેદામબરી જાદન્ગોઇ હમ-દાદસ્તાની (ફલાન ખુદ ફલાન) જાદેહુરા અજ હમે ગુને વનાહી અવાખ્શ વ પશેમાન્ પ પતેત્ હોમ.

(કરદો ૧૨ મો) (ફલાન) અજ હર્ આઇન્ વનાહ-વનાહે શેહેરી, વનાહે રવાંની, વ વનાહે અજ-વનાહ, કાઇદી-ઓજજદ્દ, બોઇદીઓ-જજદ્, કાઇદી-ઓ-વરશ્ત્ બોઇદીઓ-વરશ્ત્, વ માધ, વ ફાધ, આસ્તર્શ્ આસ્તર-તવાંન્, સરોશી-વાનશ્ની વ ગવશ્ની, વ જાદુ ગવશ્નીહા વ સહમ-નમાયશ્નીહા વ ખાહેશ્ની મારી, વ રીશ વ બરીન્ કહરીન્ પજદુશ બશવાનસ. પ નેશસ્તર્ નયત્ નેશસ્તર્ અદ્દ વ દાદ વ સે અવસ્મે ચુન્ સે સરોશો-ચરનાંમ, અજ હમે ગુને વનાહી;-મનશ્ની વ ગવશ્ની વ કુનશ્ની, મન્ અજ અન્દર્જ ફરમાન્ પેદામબરી જાદન્ગોઇ હમ-દાદસ્તાંની (ફલાન ખુદ ફલાન) જાદેહુરા, અજ હમે ગુને વનાહી અવાખ્શ વ પશેમાન્ પ પતેત્ હોમ.

(કરદો ૧૩ મો) (ફલાંન) અજ અવીરાહ-મનશ્ની વ અવીરાહ-ગવશ્ની વ અવીરાહ-કુનશ્ની વ અવીરાહ-પુરશશ્ની પીશ-સખુની, પસ-સખુની, અવીરાહી, દુજદી, દરોધ-જની, જોર-ગવાહી, દરોધ-દાવરી, ચશ્મ-સુરી, મોસ્તગરી, નાસેપાસી, અવસોસ-ગરી, આજુરી, તર-મનશ્ની, અંદર દીન્ નાફરમાંની, સ્તીજેહ-જીવી વ તંગ-દેલી, ખશ્મ-ગની, કીનેવરી, વરૂની, અરશ્ગની, અન્દુહ અવીપદમાંની ખુરદન, હમ-દાદસ્તાંની બ વનાહ, જુદ્દ-દાદસ્તાની બ કેરફે, અઇયારોમન્દ્દ વનાહ-

કારાંન્, વ ન આઇયારી-ઇ-વેહાંન્, વ ખુદ્-રાહી, વ જાદુઇ, વ જાદુ-પુરૂસીદારી, વ જાદુ-ચાશીદારી, વ યજદાંન-દુશ્મની, વ જરૂતોશ્ત-દુશ્મની, વ દીન્-દુશ્મની, વ દસ્તુર્-દુશ્મની, વ યજદાંન્ નાંમ્ બ દીવાંન્ નાંમ્ ખાનશ્ની, વ દીવાંન્ નાંમ્ બ યજદાંન્ નાંમ્ ખાનશ્ની, વ રેસ્પી, વ રેસ્પી બારૂગી, વ સ્તોરૂ-મરૂજી, વ જેહુ-મરૂજી, વ દશ્તાંન-મરૂજી,—

(અગરજો મરદની નઇઅતે પઢે તો એમ પઢવું.)

વ જને કસાંન્ ફરીફૂતગી,

(અગરજો ઓરતની નઇઅતે પઢે તો એમ પઢવું.)

વ મરૂદે કસાંન્ ફરીફૂતગી,

વ અવીમુક્-દવારશ્ની, વ વશાદ્-દવારૂશ્ની, વ દરાયાંન-ખુરશ્ની, વ દરાયાંન્-મીજશ્ની, વ અજ પાએ મીજશ્ની, વ ઓજ્દીસ્ત-પરૂસ્તગી, વ ઓજદીસ્ત્-મીનીદારી, ઓજદીસ્ત-યજદગી, સતરૂ-શેકશ્ની;-મનશ્ની વ ગવશ્ની વ કુનશ્ની મન્ અજ અન્દર્જ ફરમાન્ પેદામબરી જાદન્ગોઇ હમ-દાદસ્તાની (ફલાંન ખુદ ફલાંન) જાદેહુરા, અજ હમે ગુને વનાહી અવાખ્શ વ પશેમાન્ ૫ પતેત હોમ.

(કરદો ૧૪ મો) અજ હર આઇન્ વનાહુ, કે (ફલાંન) અંદર યજદાંન્, વ અમેશાસ્પંદાંન્, વ પાદ્શાહાંન્, વ રદાંન્, વ મોબદાંન્, વ દસ્તુરાંન્, વ હીરૂબદાંન્, વ ઉસ્તાદાંન્, વ શાગેરૂદાંન્, વ પેદરાંન્, વ માદરાંન્, વ બેરાદરાંન્, વ ખાહરાંન્, વ ખુદાંન્, વ દોસ્તાંન્, વ હમ-સાએગાંન્, વ હમ-માલાંન્, વ જનાંન્, વ ફરજંદાંન્ વ ખીશાંન્, વ બીગાનેગાંન્, વ હમ-શેહરીઆંન્, વ જુદ્-શેહરીઆંન્, કે અંદર સાલારીએ (ફલાંન) જસ્ત્; મનશ્ની વ ગવશ્ની વ કુનશ્ની મન્ અજ અન્દર્જ ફરૂમાન્ પેદાંમબરી જાદન્ગોઇ હમ-દાદસ્તાંની (ફલાંન ખુદ ફલાંન) જાદેહુરા અજ હમે ગુને વનાહી અવાખ્શ વ પશેમાન્ ૫ પતેત્ હોમ.

(કરદો ૧૫ મો) (ફલાંન) અજ હર યજશ્ને વ દરૂન્ વ મ્યજદ્ વ આફ્રીનગાંન્ વ રોજે વદરૂદેગાંન્ ઓસ્ત-ફરીદ્ નેહાદેહ (ફલાંન) આવાયસ્ત કર્દ રાઇનીદ્ વશ ન કર્દ રાઇનીદ્; અયાવ્ (ફલાંન) અએદુન્ કર્દ રાઇનીદ્, વશ ન અએદુન કર્દ રાઇનદ્ કે (ફલાંન) આવાયસ્ત્ કર્દ રાઇનીદ્ રૂવાંને ન્યાગાંન્, વ પેદરાંન્, વ માદરાંન્, વ બેરાદરાંન્, વ ખાહરાંન્, વ ખુદાંન્, વ દોસ્તાંન્, વ હમ-સાએગાંન્, વ હમ-માલાંન્, વ જનાંન્, વ

ફ્રૂજંદાંન્, વ ખીશાંન્, વ બીગાનેગાંન્, વ હમ-શેહેરીઆંન્, વ જુદ્દ-શેહેરીઆંન્, કે અંદર્ સાલારીએ (ફલાંન) બેહ્ વશ્ ન કર્દ રાઇ-નીદ્, અયાવ્ (ફલાંન) કર્દ રાઇનીદ્ ન અએદુન્ કર્દ રાઇનીદ્ એસ્તાદ્, ઇશાંન્ વનાહ્કારીએ (ફલાંન) રા બ શેકસ્ત્;-મનશ્ની વ ગવશ્ની વ કુનશ્ની મન્ અજ અન્દર્જ ફ્રૂમાન્ પેદામબરી જાદ્ન્ગોઇ હમ-દાદસ્તાંની (ફલાંન ખુદ ફલાંન) જાદેહ્રા અજ હમે ગુને વનાહી અવાખ્શ્ વ પશે-માન્ પ પતેત્ હોમ.

(કરદો ૧૬ મો) (ફલાંન) અજ દર્વીશાંન્રા કે દસ્તગીરી ન કર્દ, આઇન્ વ નેહાદે પઓઇર્યો-દકએશાંન્, વ જશ્ન્ વ બ્યાંન્ નવ્-રૂજ વ મેહેરગાંન્ ન કર્દ, વ મર્દુમરા યારી ન દાદ્;-મનશ્ની વ ગવશ્ની વ કુનશ્ની મન્ અજ અન્દર્જ ફ્રૂમાન્ પેદામબરી જાદ્ન્ગોઇ હમ-દાદસ્તાની (ફલાંન ખુદ ફલાંન) જાદેહ્રા અજ હમે ગુને વનાહી અવાખ્શ્ વ પશે-માન્ પ પતેત્ હોમ.

(કરદો ૧૭ મો) અજ ગાહામ્બાર્ કે (ફલાંન) ન કર્દ, વ ન યશ્ત્, વ ન સાખ્ત્, વ ન પોખ્ત્, વ ન ખુર્દ, વ ન દાદ્ હર્ સાલ્ શશ્ બાર્; વ ખુર્શીદ્ ન્યાયેશ્ ન કર્દ હર્ રોજ સે બાર્; વ મેહેર્ ન્યાયેશ ન કર્દ હર્ રોજ સે બાર્; વ માહ્ ન્યાયેશ્ ન કર્દ બ હર્ નવં-માહી બ કમેસ્ત સે બાર્; વ રપીથ્વન્ ન યશ્ત્ હર્ સાલ્ યક્ બાર્; વ ફ્રૂ-વર્દેગાંન્ અવા સેદોશ્ ન કર્દ;-મનશ્ની વ ગવશ્ની વ કુનશ્ની, મન્ અજ અન્દર્જ ફ્રૂમાન્ પેદામંબરી જાદ્ન્ગોઇ હમ-દાદસ્તાની (ફલાંન ખુદ ફલાંન) જાદેહ્રા, અજ હમે ગુને વનાહી અવાખ્શ્ વ પશેમાન્ પ પતેત્ હોમ.

(કરદો ૧૮ મો) (ફલાંન) અજ હર્ ગુને ગોશ્તાંન્, મર્દુમાંન્ વ સગાંન્ વ ખર્ફ્સ્તરાંન્, મોર્દેહ્ વ જેન્દેહ્, કે બ આવ્ વ આતશ્ રસાંનીદ્, વ પોખ્ત્, વ ખુર્દ, વ બ તનહા બ જુમ્બાનીદ્, વ બ જાએ ખીશ્ ન બોર્દ, વ અજ જાએ આબાદાન્ બ ન પરહીખ્ત્;-અજ હર્ રીશ્ વ પલીદી, કે બ આવ્ વ આતશ્ રસાનીદ્, વ પોખ્ત્, વ ખુર્દ, વ બ તનહા બ જુમ્બાનીદ્, વ બ જાએ ખીશ્ ન બોર્દ, વ અજ જાએ આબાદાંન્ બ ન પરહીખ્ત; મનશ્ની વ ગવશ્ની વ કુનશ્ની, મન્ અજ અન્દર્જ ફ્રૂમાન્ પેદામ્બરી જાદ્ન્ગોઇ હમ-દાદસ્તાની (ફલાંન ખુદ ફલાંન) જાદેહ્રા અજ હમે ગુને વનાહી અવાખ્શ્ વ પશે-માંન્ પ પતેત્ હોમ.

(કરદે ૧૯ મો) (ફલાન) અજ હર અવસ્તા કે ન આમુખ્ત વ ન ગોફત વ ન ખાન્દ, અવસ્તા-ઇ ચમશ, વ અવસ્તા-ઇ-ખોરદેહ વ અવસ્તા-ઇ-દારોસ્તે, કે ન આમુખ્ત વ ન ગોફત વ ન ખાન્દ, વ આંને આમુખ્તે અજ યાદ અવાજ કર્દ; મનશ્ની વ ગવશ્ની વ કુનશ્ની મન અજ અન્દર્જ ફરમાન પેદામબરી જાદન્ગોઇ હમ-દાદસ્તાંની (ફલાંન ખુદ ફલાંન) જાદેહરા અજ હમે ગુને વનાહી અવાખ્શ વ પશેમાંન ૫ પતેત હોમ.

(કરદે ૨૦ મો) અજ હર વનાહ, કે (ફલાન) અંદર દસ્તાંની જસ્ત અજ વીનશ્ને મરદે અશો વ આતશ વરાહરાંન વ ખુર્શીદ વ માહ વ બરસમ વ પાદીઆવ અજ ચેહેલ ગાંમ તા કમેસ્ત સે ગાંમ, વશ બ ન પરહીખ્ત;-મનશ્ની વ ગવશ્ની વ કુનશ્ની મન અજ અન્દર્જ ફરમાન પેદામબરી જાદન્ગોઇ હમ-દાદસ્તાની (ફલાન ખુદ ફલાન) જાદેહરા અજ હમે ગુને વનાહી અવાખ્શ વ પશેમાંન ૫ પતેત હોમ.

(કરદે ૨૧ મો) અજ મર્ગ-આવારી-ઇ આસ્તાંની, કે (ફલાન) અજ એહરેમન દરવંદ પુર-મર્ગ વ દીવાંન અવર-રસીદ ખુરસંદ બેદ, અગરશ બ કુશતન તોજશ્ને આવાયદ કર્દન દસ્તુર બેદ, તા આંન-ચ-ઇ અવર-ઇ (ફલાંન) બેદ અજ (ફલાંન) બે સેતાનન્દ, વ (ફલાંન) રા અજ વનાહ પાક કુનન્દ, અજ મરગરજાંન અજ યક તા દેહ, અજ દેહ તા સદ, અજ સદ તા હજાર, અજ હજાર તા બીવર, અજ બીવર તા અમર મરગરજાંન-આવારી-ઇ હમા દુશ્મત વ દુજૂખ્ત વ દુજવરશ્ત કે મરદુમાંન પદશ વનાહકાર શાયદ બેદ વ આંન-ચ ઇ (ફલાંન) પદશ વનાહકાર બેદ એસ્તેદ;-મનશ્ની વ ગવશ્ની વ કુનશ્ની મન અજ અન્દર્જ ફરમાન પેદામબરી જાદન્ગોઇ હમ-દાદસ્તાની (ફલાન ખુદ ફલાન) જાદેહરા અજ હમે ગુને વનાહી અવાખ્શ વ પશેમાંન ૫ પતેત હોમ.

(કરદે ૨૨ મો) (ફલાંન) અજ હર આઇન વનાહ કે દાદાર અહુરમજદ અંદર દીને વેહ ઇ માજદયસ્નાંન ૫ વનાહ ચારત એસ્તેદ, કે કુનન્દ યજદાંન-બીશશ્ની, દીવાંન-રામશ્ની અજશ બેદ આન-ચ ઇ (ફલાંન) મનીદ વ ગુફત વ કર્દ વ જસ્ત વ પદશ વનાહકાર બેદ એસ્તેદ, આંન (ફલાંન) હોશ્મોર્દ, વ આંન વશ ન હોશ્મર્દ, આંન (ફલાંન) નાંમ-ચીસ્તી દાનેસ્ત, આંન વશ ન દાનેસ્ત, વ આંન (ફલાંન) બ રાહે કસાંન જસ્ત, વ આંને કસાંન બ રાહે (ફલાંન) જસ્ત, બ હરચે વનાહકાર બેદ, બ હરચે વનાહકાર બેદ એસ્તેદ, અંદર હરકે વનાહકાર બેદ એસ્તેદ, હમ અએદુન ચુન વનાહકાર બેદ એસ્તેદ, હર વનાહીરા હર ફરદ-

માન્દીરા, હજારૂ-બારૂ વ બીવરૂ-હજારૂ બારૂ, પીશે અહુરમજદ્દ ખોદાય્ કેરૂફેગરૂ રયોમંદ્દ ખૉરેહમંદ્દ મીનોયાંન્ ગેતીયાંન્ મહેસ્ત્, વ અમશાસ્પન્દાન્ અવારી હરૂ મીનોઇ વેહે, પીશે મેહેરૂ વ શરેશ્ વ રશ્ને રાસ્ત્, પીશે આદરૂ-ખુરેહ વ આદરૂ-ગુશસ્પ વ આદરૂ-બુરૂજીન્ મેહેરૂ, વ પીશે ફરોહરે જરૂથોશ્ત્ સ્પીતમાન્, વ પીશે દીન્ વ રવાંને ખીશ, વ પીશે વેહાંન્ કે મદ્દ એસ્તેદ્દ:—☞ મનશ્ની વ ગવશ્ની વ કુનશ્ની મન્ અજ અન્દર્જ ફરૂમાન્ પેદામબરી જાદન્ગોઇ હમ-દાદસ્તાની (ફલાંન ખુદ ફલાંન) જાદેહરા અજ હમે ગુને વનાહી અવાખ્શ વ પશેમાંન્ ૫ પતેત્ હોમ. ☜ (ત્રણ વાર પઢે)

(કરદો ૨૩ મો) ૫ સે-ગવશ્ની, ૫ સદ્દ-ગવશ્ની, ૫ હજારૂ-ગવશ્ની, ૫ બીવરૂ-ગવશ્ની, ૫ રાસ્તી-ઇ દીને વેહ માજદયસ્નાંન્ એસ્ત્, ૫ આંન્ દીન્ એસ્ત્ કે અહુરમજદ્દ ખૉદાય વ અમશાસ્પંદાંન્ ઑએ યશ્ત-ફરોહરે જરૂથોશ્ત્ સ્પીતમાંન્ ચાશ્ત્, વ જરૂથોશ્ત્ ઑએ વીશ્તાસ્પ-શાહ ચાશ્ત્, વ વીશ્તાસ્પ-શાહ ઑએ ફરૂશુસ્તરૂ વ જામાસ્પ વ અસ્પંદીઆરૂ ચાશ્ત્, વ ઇશાંન્ ઑએ વેહાંને ગેતીયાંન્ ચાશ્ત્, વ ૫ પદ્દવંદ્દ અશાઇ-આરાસ્તારૂ આદરૂબાદ્દ મારેસ્પંદાંન્ મદ્દ પદશ્ પસાખ્ત્ વ બુખ્ત્ અવરૂ એસ્તાદ્દ. (ફલાન) ચ્ બ ઇન્ દીન્ એસ્તાદ્દ વ અજશ્ બ ન વરૂદેદ્દ પદશ્ વરૂદશ્ની (ફલાંન) ન અજશ્ વરૂદશ્ની (ફલાંન) ન વેહ જીવશ્નીરા, ન વીશ્ જીવશ્નીરા, ન ઑદાય-ખાસ્તે, અશાઇ દુશારમરા; ન કજદ્દ અગરશ્ સરૂ પદશ્ બે શવીદ્દ અજ ઇન્ દીન્ અવાજ બ ન એસ્તાદ્દ. ચે તરૂસ-ઓમન્દ્દ બેદ્દ અજ બીમ્ વ પજદ્દ વ પાદ્દ-ફરાહે દુજખ્, વ પુરૂ ઉમેદ્દ બેદ્દ ૫ મદને ઑએ આંને ફશુમ્ અહુઆંન્ અશોઆંન્ રોશન્ ગરોથમાન્ હમાખારેહ. (ફલાંન) ઇન્ પતેતી ૫ ઇન્ મનશ્ને ફરાજ કર્દ, કે અજશ્ ફરાજ ૫ કેરૂફે કરૂદન્ તોખ્શાતરૂ બેદ્દ, વ અજ વનાહ વીશ્ પરૂહેજીદ્દ, કે કેરૂફે (ફલાંન) હસ્ત્ આંન્ચે કેશ્ તા રસ્તાખીજ તન્ પસીન્ ઑએ ખીશ્ રસીદ્દ, હમા વનાહ વજારશ્નેરા, કેરૂફે અફ્રજાયશ્નેરા, ઉમેદ્દ ૫ મદને રસ્તાખીજ તન્ પસીન્ હમ્ જમાંને અહુરમજદ્દ વ અમશાસ્પંદાંન્ રા કર્દ વ કુનદ્દ અજ ઇન્ દીન્ રા કે તા અંદરૂ વકત્ વ જમાને બ વદીરશ્ની ગનામીનો-ઇ દરૂવંદ્દ કઇઅદ્દગાંન્ પુરૂમર્ગ વ અસ્તોવાદ્દ વ વાએ વતરૂ ઓશ્ દેહન્ બે બન્દેદ્દ, (ફલાન) રા મનશ્ને વ અવસ્પારેદ, કે જબાને પતેતી કરૂદન્ (ફલાંન) ન તવાનદ્દ, અમશાસ્પંદાંન્ ઇન્ પતેતી બ ફરૂયાદ્દ વ અઇયારૂ-ઇ રવાંને (ફલાંન) રસાનન્દ્દ વ અવસ્પારન્દ્દ વ દેહન્દ્દ, તા આંને (ફલાંન) રવાંન્ બ રોશન્ જાએ રસદ્દ વ તારીક જાએ ન રસદ્દ. ગનામીનો

દરૂવંદ્ કઇઅદ્ગાંન્ રવાંને (ફલાંન) ન આજારદ્ વ ન મરોચીનદ્, વ હર્ વનાહી કેશ્ અંદર્ ગેતી બ ન વજારૂદેહ્ વ ઓશ્ વજારૂદન્ ન તવાન્ વ સેપારીદ્ વ સેદોશ્ વજારૂદન્ વ સે બાર્ સર્ બુરીદન્ ખુરસંદ્ હમ-દાદસ્તાંન્ બેદ. લા-વ-ગરીહા વ ખાહેશ્ની (ફલાંન) અજ ઑએ અવર્-તર્ દાદાર્ અહુરમજદ્ પરૂવરૂતાર અવખ્શીદાર્ આમોરૂજીદાર્ કે માંન્ યજદાંન્ કામહા અંદાજીદ્ ઓશહહીદ્. પસ્ અજ (ફલાંન) હર્ કે રવાંને દુશારમ્ રા પીશે રદી કે મદ્ એસ્તેદ્. જાદેહ્ (ફલાંન) રા પ પતેત્ બેદ્, વ (ફલાંન) પદશ્ હમ-દાદસ્તાંન્ બેદ્, તા ઓશાંન્ અહુરૂમજદ્ વ અમ-શાસ્પંદાંન્ અવારી હર્ મીનો-ઇ વેહ્ બ ફરૂયાદ્ વ અઇયાર-ઇ-રવાંને (ફલાંન) રસન્દ્, વ રવાને (ફલાંન) અજ બીમ્ વ પજદ્ વ પાદીમારે અહેરે-મન્ દરૂવંદ્ વ દીવાંન્ વ મદને બીમે દુજખ્ બ બુજાનન્દ્.

ઓશ્ બ ઇન્ મનશ્ને ફરાજ ગેરફત્ હરૂવસ્પ્ હુમત્ વ હુખ્ત વ હુવરૂશ્ત્ (ફલાંન) જાદેહ્રા પ મનશ્ને વ ગવશ્ને વ કુનશ્ને. ઓશ્ પ ઇન્ મનશ્ને અવાજ હેશ્ત્ હરૂવસ્પ્ દુશ્મત્ વ દુજ્ખુખ્ત્ વ દુજવરૂશ્ત્ (ફલાંન) જાદેહ્રા અજ મનશ્ને વ ગવશ્ને વ કુનશ્ને.

(બાજમાં પઢે) બે રસાદ્ મીનો-ઇ ઇન્ પતેતી દીવાર્ સખ્ત્ રોઇન્ બે-આયદ્ ચન્દાંન્ કે જમીન્-પાહ્ના વ કોહ્-બાલા વ આસ્માન્-જીવા, વ દરે-દુજખ્ અવીર્ વ સખ્ત્ બે બન્દાદ્, વ રાહે બેહેશ્ત્ કોશાદે દારાદ્, વ રાહે આંને ફરશુમ્ અહુઆંન્ અશોઆંન્ રોશન્ ગરોથ્માંન્ હમા-ખારેહ્, તા રવાને (ફલાંન) બા રવાને અશોઆંન્ સરે ચીન્વદ્ પુલ્ બોજોર્ગ વ ખાર્ વ આસાન્ બે વદીરાદ્! સરોશ અશો પીરોજગર્ યાર્ વ પાદાર્ વ નેગેહ્દાર્ વ ગોશદાર્ પાના વ પાસ્બાને રવાને (ફલાંન) બાદ્! વનાહ્ વજારશ્ને વ કૅરૂફે-અફ્જાયશ્ને વ પાકી ઇ-તન્ વ અશોઇ-ઇ-રવાન્ (ફલાંન) બાદ્! (પ્રગટ પઢવું) યથા અહૂ વઇર્યો (૨).

યસ્નૅમ્ચ વહ્મૅમ્ચ અઑજસ્ચ જવરૅચ આફ્રીનામિ, સ્રઑષહે અષ્યેહે, તખ્મહે, તનુ-માંથ્રહે, દરૂષિ-દ્રઑશ્, આહૂઇરૂયેહે. અષૅમ વૅાહૂ (૧).

હજંધ્રૅમ બએષજનાંમ, બએવરૅ બએષજનાંમ; હજંધ્રૅમ બએ-ષજનાંમ, બએવરૅ બએષજનાંમ; હજંધ્રૅમ બએષજનાંમ, બએવરૅ બએષજનાંમ. અષૅમ વૅાહૂ (૧).

જસ મે અવંઘ્રહે મજદ, જસ મે અવંઘ્રહે મજદ, જસ મે અવં-ઘ્રહે મજદ. અમહે હુતાશ્તહે હુરઑદહે, વૅરૅથ્રઘ્નહે અહુરદાતહે, વન-

ઇન્ત્યાઑસ્ચ ઉપરતાતો. થ્વાષહે ખદાતહે, જરૂવાનહે અકરનહે, જરૂવાનહે દરૅઘો-ખદાતહે. અષૅમ્ વૅાહૂ (૧).

પતેત ઇરાની રવાનની નૈયતનો સાર.–(એનો સાર, પતેત પશેમાનીના રવાનની નૈયતેના સારને મળતોજ છે.)

ગુજરેલાંની યાદને માટે ભણવાનો કરદો.[1]

પ નામે યજદાન્ અહુરમજદ ખોદાએ અવજ્ઞૂની. ગોરૂજે ખોરેહ્ અવજ્ઞયાદ્; અરૂદાફ્ર્વશ ઍરસાદ્. અજ હમા ગુનાહ્ પતેત્ પશેમાનુમ; અજ હર્વસ્તીન્ દુશ્મત્ દુજ્ઞૂખ્ત દુજવરૂશ્ત, મૅમ્ પ ગેતી મનીદ્, ઑએમ્ ગૅાફ્ત્, ઑએમ્ કર્દ્, ઑએમ્ જસ્ત્, ઑએમ્ બૂન બૂદ્ ઍસ્તેદ્, અજ આંન્ ગુનાહ્ મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની રવાની ગેતી મીનોઆની, ઑખે અવાખ્શ પશેમાન્, પ સે ગવશ્ની પ પતેત હોમ. ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજદાઑ, તરોઇદીતે અંધ્રહે મઇન્યેઉશ; હઇથ્યાવરૂશ્તાંમ્ હ્યત્ વસ્ના ફ્રૅરષોતૅમમ્, સ્તઑમિ અષૅમ; અષૅમ વૅાહૂ (૩).

ફ્રવરાને મજદયસ્નો જરથુશ્ત્રિશ વીદએવો અહુર-તકએષો (જે ગેહ. હોય તે પઢે) ફ્રસસ્તયએચ. અહુરહે મજદાઑ. રએવતો ખરૅનંધ્રઉહતો, અમૅષનાંમ્ સ્પૅન્તનાંમ્, અષઑનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ્ ઉગ્રનાંમ્ અઇવિથૂરનાંમ્ પઑઇર્યો-તકએષનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ્, નબાનજદિશ્તનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ્, ક્ષ્નઑથ્ર યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ, યથા અહૂ વઇર્યો જઑતા ફ્રા મે મ્રૂતે, અથા રતુશ અષાતચિત્ હચ ફ્રા અષવ વીધ્વાઑ મ્રઓતુ. અહુરૅમ્ મજદાંમ્ રએવન્તૅમ્ ખરૅનંધ્રઉહન્તૅમ્ યજમઇદે; અમૅષા સ્પૅન્તા હુક્ષથ્રા હુધાઑંધ્રહો યજમઇદે.

અષાઉનાંમ્ વંધ્રઉહીશ સૂરાઑ સ્પૅન્તાઑ ફ્રવષયો સ્તઑમિ જબ્યેમિ ઉફ્યેમિ. યજમઇદે ન્માન્યાઑ વીસ્યાઑ જન્તુમાઑ દખ્યુમાઑ જરથુશ્ત્રોતૅમાઑ. વીસ્પનાંમચ આઑંધ્રહાંમ્ પઑઇર્યનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ્

[1] યાને સતુમનો કરદો. યજશનેનો ૨૬ મો હા સતુમના કરદા તરીકે ભણવામાં આવે છે. તેમાં શરૂઆતના દીબાચા પછી આવતા 'સ્તઑમિ' (હું સ્તુતિ કરૂં છું) શબ્દ ઉપરથી એને સતુમનો કરદો કહે છે. ત્યારે એનો અર્થ એમાં વપરાતાં નામોની સ્તુતિનું ભણતર.

ઇધ યજમઇદે ફ્રવષીમ્ અવાંમ્ યાંમ્ અહુરહે મજદાઓ, મજિશ્તામ્ચ વહિશ્તાંમ્ચ, સ્રએશ્તાંમ્ચ ખ્રઓજદિશ્તાંમ્ચ ખ્રથ્વિશ્તાંમ્ચ હુકૅરૅપ્તૅમાંમ્ચ, અષાત્ અપનોતૅમાંમ્ચ.

અષાઉનાંમ્ વંઘ્વઉહીશ્ સૂરાઓ સ્પૅન્તાઓ ફ્રવષયો યજમઇદે; યાઓ અમૅષનાંમ્ સ્પૅન્તનાંમ્, ક્ષએતનાંમ્ વૅરૅજિ-દોઇથ્રનાંમ્, બૅરૅજતાંમ્ અઇવ્યામનાંમ્, તખ્મનાંમ્ આહૂઇર્યનાંમ્, યોઇ અઇથ્યેજંઘ્વહો અષવનો. પઓઇર્યનાંમ્ ત્કએષનાંમ્ પઓઇર્યનાંમ્ સાસ્નો-ગૂષાંમ્, ઇધ અષઓનાંમ્ અષઓનિનાંમ્ચ અહૂમ્ચ દએનામ્ચ બઓધસ્ચ ઉર્વાનૅમ્ચ ફ્રવષીમ્ચ યજમઇદે, યોઇ અષાઇ વઓનરે, ગેઉશ્ હુધાઓંઘ્વહો ઉર્વાનૅમ્ યજમઇદે.

યોઇ અષાઇ વઓનરે. ગયેહે મરૅથ્નો અષઓનો ફ્રવષીમ્ યજમઇદે. જરથુશ્ત્રહે સ્પિતામહે ઇધ અષઓનો અષીમ્ચ ફ્રવષીમ્ચ યજમઇદે. કવોઇશ્ વીશ્તાસ્પહે અષઓનો ફ્રવષીમ્ યજમઇદે. ઇસત્-વાસ્ત્રહે જરથુશ્ત્રોઇશ્ અષઓનો ફ્રવષીમ્ યજમઇદે. નબાનજદિશ્તનાંમ્ ઇધ અષઓનાંમ્ અષઓનિનાંમ્ચ અહૂમ્ચ દએનાંમ્ચ બઓધસ્ચ ઉર્વાનૅમ્ચ ફ્રવષીમ્ચ યજમઇદે, યોઇ અષાઇ વઓનરે; મત્ વીસ્પાબ્યો અષઓનિબ્યો ફ્રવષિબ્યો, યાઓ ઇરીરિથુષાંમ્ અષઓનાંમ્, યાઓસ્ચ જવન્તાંમ્ અષઓનાંમ્, યાઓસ્ચ નરાંમ્ અજાતનાંમ્ ફ્રષો-ચરૅથ્રાંમ્ સઓષ્યન્તાંમ્.

ઇધ ઇરિસ્તનાંમ્ ઉર્વાનો યજમઇદે, યાઓ અષઓનાંમ્ ફ્રવષયો. વીસ્પનાંમ્ અહ્મ્ય ન્માને નબાનજદિશ્તનાંમ્ પર-ઇરિસ્તનાંમ્ અએથ્રપઇતિનાંમ્ અએથ્ર્યનાંમ્ નરાંમ્ નાઇરિનાંમ્ ઇધ અષઓનાંમ્ અષઓનિનાંમ્ ફ્રવષયો યજમઇદે. વીસ્પનાંમ્ અએથ્રપઇતિનાંમ્ અષઓનાંમ્ ફ્રવષયો યજમઇદે. વિસ્પનાંમ્ અએથ્ર્યનાંમ્ અષઓનાંમ્ ફ્રવષયો યજમઇદે. વીસ્પનાંમ્ નરાંમ્ અષઓનાંમ્ ફ્રવષયો યજમઇદે. વીસ્પનાંમ્ નાઇરિનાંમ્ અષઓનિનાંમ્ ફ્રવષયો યજમઇદે.

વીસ્પનાંમ્ અપૅરૅનાયુકનાંમ્ દહ્મો-કૅરૅતનાંમ્ અષઓનાંમ્ ફ્રવષયો યજમઇદે. આદખ્યુનાંમ્ચ અષઓનાંમ્ ફ્રવષયો યજમઇદે. ઉજદખ્યુનાંમ્ચ અષઓનાંમ્ ફ્રવષયો યજમઇદે. નરાંમ્ચ અષઓનાંમ્ ફ્રવષયો યજમઇદે. નાઇરિનાંમ્ચ અષઓનિનાંમ્ ફ્રવષયો યજમઇદે. વીસ્પાઓ અષાઉનાંમ્ વંઘ્વઉહીશ્ સૂરાઓ સ્પૅન્તાઓ ફ્રવષયો યજમઇદે, યાઓ હચ ગયાત્ મરૅથ્નત્ આ સઓષ્યન્તાત્ વૅરૅથ્રઘ્નત્.

(બાજમાં પઢે) હુમત હુખ્ત હુવરૂશ્ત; હુમનશ્ની, હુગવશ્ની, હુ-કુનશ્ની, ઇન્ ક્ષ્નુમન્ અર્દાફ્રવશ બેરસાદ, નીરંગ પીરોજગર્ બાદ; ઓરેહ્ બેહ્ દીને માજદયસ્નાંન્ રવા બાદ અંદર્ હફ્તે કેશ્વર્. નાંમ્ ચેશ્તી આદર્ અંદર્ કામ્ બાદ; હસ્ત શેહેરસ્તાન્ અંદર્ (જે શેહેરમાં પઢે તે શેહેરનું નામ આએ ઠેકાણે લેવું). શેહેરસ્તાન્ પોરી ફીરોજી શાદી ઓ રામશ્ની, રવાંન્ ઓરેહ્ ઓજસ્તેહ્ અવઝૂન્ બાદ, અવઝૂનતર્ બાદ, ઓરેહ્ ઓજસ્તે બાદ; ઇન્ ક્ષ્નુમન્ અર્દાફ્રવશ બેરસાદ, કેશ ગાહ્ રોજ શેહેરીઆરી બેશ યજશ્ને કરૂદે હોમ્, દરૂન્ યશ્તે હોમ્, મ્યજ્દ હુમીરાએનેમ્ ચો કરૂદેહા ૫ ગંજે દાદાર્ અહુરમજ્દ રયોમંદ ઓરેહ-મંદ અમેશાસ્પંદાન્ બેરસાદ. અઓજ જોર્ નીરૂ તગી અમાવંદી પીરોજગરી ઇન્ ક્ષ્નુમન્ અર્દાફ્રવશ બેરસાદ. અજ હમા પદીરફ્તાર બાદ. એમારા પનાહી કરદાર નીકી અંદાખ્તાર્, અનાઇ પેત્યાર્ દૂર અવાજદાશ્તાર્, અયાફ્ત ખાહ્ બાદ. કેશ દિગર્ મ્યજ્દ હઝાર્ મર્દ મ્યજ્દ સાએમ્ સાખ્તમ્ એમારા કમરંજ્તર્ આસાનતર્ અઇની કર્દ ચક્ અજ મા હઝાર્ પદીરફ્તાર્ બાદ. નામ્ ચેશ્તી અનુશેહ્ રવાંન્ રવાંની ☞ (જેની નૈયતે પઢે તેનું નામ આએ જગાએ લેવું) અએદર્ યાદ બાદ અનુશેહ્ રવાંન્ રવાંની.

જરૂતોશ્ત્ સપિતમાન્ અશો ફ્રેહર્ અએદર્ યાદ બાદ અનુશેહ્ રવાંન્ રવાંની. ગુશ્તાસ્પ શાહ્ લોહોરાસ્પ શાહ્ અએદર્ યાદ બાદ અનુ-શેહ્ રવાન્ રવાંની. જામાસ્પ હબૂબ્ અએદર્ યાદ બાદ અનુશેહ્ રવાન્ રવાંની. અર્દાએ વીરાફ્ અર્દાફ્રવશ અએદર્ યાદ બાદ અનુશેહ્ રવાન્ રવાંની. આદરબાદ્ મારાસ્પંદ અએદર્ યાદ બાદ અનુશેહ્ રવાંન્ રવાંની. મુબેદ શાપુર્ મુબેદ શેહેરીઆર્ અએદર્ યાદ બાદ અનુશેહ્ રવાન્ રવાંની. મુબેદ હોરમજદીઆર્ એર્વદ રામ્યાર્ અએદર્ યાદ બાદ અનુ-શેહ્ રવાંન્ રવાંની. મુબેદ નૈર્યોસંગ ધવલ્ અએદર્ યાદ બાદ અનુશેહ્ રવાંન્ રવાંની. હમા ફ્રવશ અશોઆંન્ અએદર્ યાદ બાદ અનુશેહ્ રવાંન્ રવાંની. નામ્ ચેશ્તી અનુશેહ્ રવાંન્ રવાંની ☞ (જેની નૈયતે પઢે તેનું નામ આએ જગાએ લેવું). હમા ફ્રવશ અશોઆંન્ અએદર્ યાદ બાદ; [1]ફ્રર્માએશ્ને ☞ (જે શખ્સ ભણવાનું ફરમાવે તેનું નામ લેવું.) માજદયસ્ની બેરસાદ.

---

૧ જો મોબેદ સાહેબ ભણતા હોય તોજ ફરમાએશને ભણતું. બેહેદીનને એ લાઇન ભણવાની જરૂર નથી.

હમાફ્રુર્વશ અશોઆંન્ યો કરૂદેહા ચેહારૂમ દેહુમ સીરોજ સાલ્ રોજ, અજ ગયોમર્દ્ અંદા સોશ્યોસ્ અએદર્ યાદ્ બાદ્. હસ્તાંન્ બૂદાંન્ બેદાંન્ જાદાંન અજાદાંન્, આદેહી ઉજદેહી, દહમે નર્ નારીક્ અવર્નાએ પુરનાએ, હર્ કે અવર્ ઇન્ જમીન્ પેરી બેહેદીની ગુદારાંન શુદ્ અસ્ત્, હમા ફ્રવશ અશોઆંન્, યો કરૂદેહા અજ ગયોમર્દ્ અંદા સોશ્યોસ્ અએદર્ યાદ્ બાદ્ કે ઇન્ માન્ વીસ્ જંદ્ દેહ્ રૂસ્તા ગુજસ્તેહ્ અંદ્, હમા ફ્રુર્વશ અશોઆંન્ યો કરૂદેહા અજ ગયોમર્દ્ અંદા સોશ્યોસ-અએદર્ યાદ્ બાદ્. અશોઆંન્ ફ્રુર્વશ ચીરાંન્, ફ્રુર્વશ અવર્ વીજાન્, ફ્રુર્વશ પીરોજગરાંન્, ફ્રુર્વશ પોર્યોદકેશાંન્, ફ્રુર્વશ નબાનજદેશ્તાંન્, ફ્રુર્વશ ફ્રુર્વષયો, હમાયો કરૂદેહા અજ ગયોમર્દ્ અંદા સોશ્યોસ્ અએદર્ યાદ્ બાદ્. રવાંને પેદરાંન માદરાંન્ જંદેગાંન્ ન્યાગાંન્ ફ્રરજંદાંન્ પએવંદાંન પરસ્તારાંન્ નબાનજદેશ્તાંન્, ફ્રુર્વશ અશોઆંન્, યો કર્દેહા અજ ગયોમર્દ્ અંદા સોશ્યોશ અએદર્ યાદ્ બાદ્. હમા અથોરૂનાંન્, હમા રથેશ્તારાંન્, હમા વાસ્તર્યોશાંન્, હમા હુતોક્ષાંન્, હમા ફ્રુર્વશ અશોઆંન્, હમા યો કરૂદેહા અજ ગયોમર્દ્ અંદા સોશ્યોસ્ અએદર્ યાદ્ બાદ્; હમા ફ્રુર્વશ અશોઆંન્ હફ્તે કેશ્વર્ જમીન્, અર્જહે, સવહે, ફ્રદદફ્રુશ, વીદદફ્રુશ, વોઉરૂ-બરશ્ત્, વોઉરૂ-જરેશ્ત્, ખનરસ્ બામી, કંગદેજ અશોઆંન્ વર્જમ્ કરદાંન્ ગંજમાથા, ફ્રુર્વશ અશોઆંન્ હમા યો કર્દેહા અજ ગયોમર્દ્ અંદા સોશ્યોસ્ અએદર્ યાદ્ બાદ્. ગોરૂજે ખોરેહ્ અવજાયાદ્ ઇન્ ક્ષ્નુમન્ અર્દાફ્રુર્વશ બેરસાદ્. નામચેશ્તી અનોશેહ્ રવાંન્ રવાંની. ☞ (જેની નૈયતે પઢે તેનું નામ આએ જગાએ લેવું) અએદર્ યાદ્ બાદ્ અનોશેહ્ રવાંન્ રવાંની; હમા ફ્રુર્વશ અશોઆંન્ અએદર્ યાદ્ બાદ્; [1]ફ્રમાએશને ☞ (જે શખ્શ ભણવાનું ફરમાવે તેનું નામ લેવું.) માજદયસ્નની બેરસાદ્. હમ-કેરૂફેહ્ હમાં વેહાંને હફ્તે કેશ્વર્ જમીન્ બેરૂસાદ્. અજ હમા ગુનાહ્ પતેત્ પશેમાનૂમ્ પ પતેત્ હોમ.

(પ્રગટ પઢે) વીસ્પાઓ ફ્રવષયો અષાઉનાંમ યજમઇદે; અષાઉનાંમ વંધ્રઉહીશ સૂરાઓ સ્પેંન્તાઓ ફ્રવષયો યજમઇદે. વીસ્પે અષવનો યજત યજમઇદે.

☞ (હાવન ગેહમાં તેમજ બીજી હાવનમાં નીચે મુજબ ભણે):—

હાવનીમ્ પઇતિ રતૂમ, સાવંધ્રહએમ વીસીમચ પઇતિ રતૂમ.

---

1 જુઓ ફુટનોટ પાનું ૮૫.

☞ (જો રપિથ્વન ગેહ હોય તો નીચે મુજબ ભણે):—

રપિથ્વિનૅમ્ પઇતિ રતૂમ, ફ્રાદત્‌-ફ્ષાઉમ્ જન્તુમૅમચ પઇતિ રતૂમ.

☞ (જો ઉજીરન ગેહ હોય તો નીચે મુજબ ભણે):—

ઉજયેઇરિનૅમ્ પઇતિ રતૂમ, ફ્રાદત્‌-વીરૅમ્ દખ્યુમૅમચ પઇતિ રતૂમ.

☞ (જો અઇવિસ્રુથ્રેમ ગેહ હોય તો નીચે મુજબ ભણે):—

અઇવિસ્રુથ્રૅમૅમ્ અઇબિગાઇમ્ પઇતિ રતૂમ, ફ્રાદત્‌-વીરપાંમ્-હુજ્યાતીમ્ જરથુશ્ત્રોતૅમૅમચ પઇતિ રતૂમ.

☞ (જો ઉશહેન ગેહ હોય તો નીચે મુજબ ભણે):—

ઉષહિનૅમ્ પઇતિ રતૂમ, બૅરૅજીમ ન્માનીમચ પઇતિ રતૂમ.

યેંઘ્હે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતિ વંઘ્હો, મજ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્હાંમચા તાંસચા તાઓસચા યજમઇદે.

(બાજમાં પઢે.) અહુરમજ્દ ખોદાએ, અવજૂનીએ મર્દુમ, મર્દુમ સર્દગાંન્ હમા સર્દગાંન્, હમબાયસ્તે વેહાંન્, ઑએમ બેહેદીન્ માજ્દયસ્નાંન્ આગહી આસ્તવાની નેકી રસાનદ; અએદૂન્ બાદ. (પ્રગટ પઢે.) યથા અહૂ વઇર્યો (૨).

યસ્નૅમચ વહ્મૅમચ અઓજસચ જવરૅચ આફ્રીનામિ, અહુરહે મજ્દાઓ રએવતો ખરૅનંઘ્ઉહતો, અમૅષનાંમ્ સ્પૅન્તનાંમ્. અષઓનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ્ ઉગ્રનાંમ્ અઇવિથૂરનાંમ્, પઓઇર્યો-ત્કએષનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ્, નબાનજ્દિશ્તનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ્. અષૅમ્ વોહૂ (૧).

☞ અહ્માઇ રએશચ; હજંઘ્રૅમ્; જસ મે અવંઘ્હે મજ્દ; કેરફેહ્ મોજ્દ.

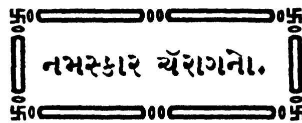
ગુજરેલાંની યાદને માટે ભણવાના કરદાનો સાર.—વૃદ્ધિ કરનાર દાદાર અહુરમઝદનું નામ લઇને હું બંદગી શરૂ કરૂં છું. તેનો ખોરેહ તથા પ્રતાપ જ્યાદા થાઓ! અશો લોકોનાં ફ્રોહરો (આત્માની રાહબરી કરનારી શક્તિ) આ ભણતર આગળ પહોંચો! તમામ ગુનાહો માટે હું પશ્ચાતાપ કરૂં છું. સર્વે ભુંડા વિચાર, ભુંડાં વચન અન ભુંડાં કામને માટે હું મનશની, ગવશની અને કુનશનીથી પસ્તાવો કરૂં છું.

અશો લોકોના ભલાં, બહાદુર, વૃદ્ધિ કરનારાં ફ્રોહરોને હું વખાણું છું, હું બોલાવું છું, અને યાદ કરૂં છું. તમામ ફ્રોહરોમાંથી સૌથી પહેલાં દાદાર અહુરમઝદનું ફ્રોહર, જે સર્વેથી મહાન, સર્વેથી સરસ, સર્વેથી શ્રેષ્ટ, ઘણુંજ જોરાવર, અક્કલમંદ, સવાબકાર, તથા અશોઇમાં સૌથી ચઢીયાતું, તેને અહિંયા હમો આરાધીયે છીયે.

બુલંદ દરજ્જાના, હકુમત કરનારા, મદદે પહોંચનારા, અમર અમશાસ્પંદોનાં ફ્રેરોહરોને હમો આરાધીયે છીયે. પેગમ્બર અશો જરથોસ્તની આગમજના ખોદાઈ રાહપર ચાલનારાં નર નારીઓ, જેઓએ અશોઇને ખાતર જેહમત ઉઠાવી હતી, તેઓનાં ફ્રેરોહરોને હમો આરાધીયે છીયે.

ગયોમર્દના, સ્પીતમાન જરથોસ્તના, કએ ગુશતાસ્પના, એસદવાસ્તરના (જરથોસ્તનો દીકરો) જેઓએ અશોઇને ખાતર જેહમત લીધી હતી, તેઓનાં ફ્રેરોહરોને હમો આરાધ્યે છીયે. ગુજરી ગયલાં અશો માણસોનાં, જીવતાં તથા હવે પછી જનમ લેનારાં અશો માણસોનાં, તેમજ રસ્તાખેજ કરનારા શોષ્યોસનાં ફ્રેરોહરોને હમો આરાધ્યે છીયે. ગયોમર્દથી શોષ્યોસ સુધીનાં તમામ અશો નર નારીઓનાં ફ્રેરોહરોને હમો આરાધીયે છીયે.

નેક વિચાર, નેક વચન, અને નેક કામથી હું જે ક્રિયા કરૂં છું, તે અશો ફ્રેરોહરોને પહોંચે! એ કામ બરાબર પાર ઉતરે! ભલી માઝદયસ્ની દીનનો પ્રતાપ તમામ હફ્ત કેશવરમાં ફેલાજો! આ શહેરનાં લોકોને ફત્તેહ તથા સુખ પહોંચજો! જે ગુજરેલાંની નૈયતે હું ક્રિયા કરૂં છું, તેને હું યાદ કરૂં છું. સ્પીતમાન જરથોસ્તનાં, એસદવાસતરનાં, લોહરાસ્પના દીકરા પાદશાહ ગુશતાસ્પનાં, જામાસ્પ હકીમનાં, અર્દાવિરાફનાં, આદરબાદ મારાસ્પંદનાં, મોબેદો શાપુર, શહેરીયાર, હોરમજદયાર, અને નેરીયોસંગ ધવલનાં અને એરવદ રામીયારનાં બહેશતી રવાનોની આ ઠેકાણે હું યાદ કરૂં છું. એ ક્રિયા કરવાને ફરમાવનારને સવાબનો હિસ્સો પહોંચે! મા, બાપ, વડવા, ફરઝંદો, સગાં વહાલાંના રવાનોને હું અહિયાં યાદ કરૂં છું. આ ક્રિયા કરવાને ફરમાવનારને દુનિયાના તમામ ભલાંઓના સવાબમાં હિસ્સો મળજો!

નમસ્કાર ચૅરાગનો.

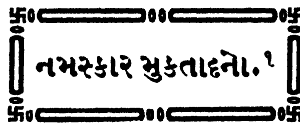
૫ નામે યઝદાંન્ અહુરમઝ્દ ખોદાએ અવઝૂની ગોરૂજે ખોરેહ્ અવઝતયાદ્; આતશ દાદ્ગાહ્ આદર્ ફ્રરા. અઝ હમા ગુનાહ્ પતેત્ પશેમાનુમ્, અઝ્ હર્વસ્તીન્ દુશ્મત દુઝૂખ્ત દુઝ્વરશ્ત, મૅમ્ ૫ ગૅતી મનીદ્, ઑએમ્ ગોફ્ત્, ઑએમ્ કર્દ્, ઑએમ્ જસ્ત્, ઑએમ્ બુન્ બૂદ્ ઍસ્તેદ્. અઝ્ આંન્ ગુનાહ્ મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની રવાંની ગેતી મીનોઆંની, ઑખે અવાખ્શ પશેમાન્ ૫ સે ગવશ્ની ૫ પતેત્ હોમ. ☞ ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મઝ્દાઑ; (સર નમાવતાં ભણવું.) નૅમસૅ-તે આતર્શ મઝ્દાઑ અહુરહે હુધાઑ મઝિશ્ત યઝત. અષૅમ્ વૉહૂ (૧). (ત્રણ વાર પઢે).

☞ અહ્‌માઇ રએશચ; હજંઘ્રૅમ; જસ મે અવંઘ્રહે મજદ; કેરૂ-ફેહ્‌ મોઝદ.

નમસ્કાર ચેરાગ તથા આતશનો સાર.—ખુશાલ રહો, ઓ અહુરમઝદ! અહુરમઝદના સૌથી મોટા યઝદ આતશ! હું તુંને નમું છું.

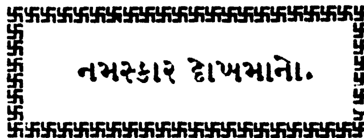
વૃદ્ધિ કરનાર તમામ ખલકતના સાહેબ અહુરમઝદનું નામ લઈને (હું બંદગી કરૂં છું.)

પ્રતાપી આતશ દાદગાહના આતશનું ખોરેહ જ્યાદા થાઓ!

☞ અજ હમા ગુનાહ પતેત પશેમાનુમ. અષાઉનાંમ્ વંઘ્રઉહીશ સૂરાઑ સ્પૅન્તાઑ ફ્રવષયો યઝમઇદે. અષઑને અષૅમ્ વૅાહૂ (૧). (ત્રણ વાર પઢે) ☞ અહ્‌માઇ રએશચ; હજંઘ્રૅમ; જસ મે અવંઘ્રહે મજદ; કૅરૂફેહ્‌ મોઝદ.

નમસ્કાર મુક્તાદનો સાર.—તમામ ગુનાહ માટે હું પશ્ચાતાપ કરૂં છું. અશો લોકોનાં ભલાં, બહાદુર, વૃદ્ધિ કરનારાં ફ્રોહરોને હમે યાદ કર્યે છીયે.

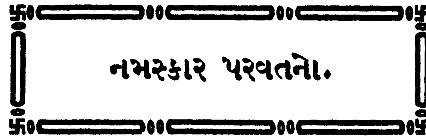

☞ અજ હમા ગુનાહ્‌ પતેત્ પશેમાનુમ. નૅમસ્‌-તે ઇથ્ર ઇરિસ્ત-નાંમ્ ઉર્વાંનો યઝમઇદે યાઑ અષઑનાંમ્ ફ્રવષયો. અષઑને અષૅમ્ વૅાહૂ (૧). (૩ વાર પઢે) ☞ અહ્‌માઇ રએશચ; હજંઘ્રેમ; જસ મે અવંઘ્રહે મજદ; કૅરેફેહ્‌ મોઝદ.

નમસ્કાર દોખમાનો સાર.—તમામ ગુનાહ માટે હું પશ્ચાતાપ કરૂં છું. અશો લોકોનાં ફ્રોહરોવાળાં ગુજરી ગયલાંઓનાં રવાનોને હમે યાદ કર્યે છીયે.

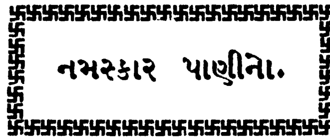
---

૧. મુક્તાદ શબ્દ દસ્તુર નેરીયોસંગ ધવલે વાપરેલો જણાય છે. એવણે વાપરેલા 'મુક્તાત્મન' શબ્દ, જેનો અર્થ મુક્તિ અથવા છુટકારો પામેલો આત્મા થાય છે, તે ઉપરથી મુક્તાદ બોલ નીકળ્યો છે.

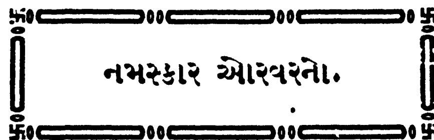
☞ અજ હુમા ગુનાહ્ પતેત્ પશેમાનુમ. વીસ્પાઓ ગરયો અષ-ખાથ્રાઓ પૉઉરૂ-ખાથ્રાઓ મજદધાત અષવન અષહે રતવો યજમઇદે. અષૅમ વૉહૂ (૧). (ત્રણ વાર પઢે.) ☞ અહ્માઇ રએશચ; હજંધ્રૅમ; જસ મે અવંઘ્હે મજદ; કૅરફેહ્ મોજદ.

નમસ્કાર પરવતનો સાર.—તમામ ગુનાહ માટે હું પશ્ચાતાપ કરૂં છું. અહુરમજદના પેદા કીધેલા તમામ પવિત્ર પહાડોને હમો યાદ કર્યે છીયે.

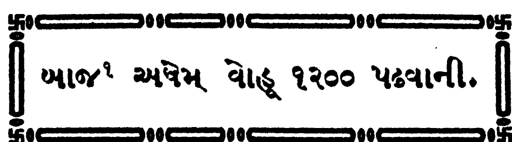
☞ અજ હુમા ગુનાહ્ પતેત્ પશેમાનુમ. (સર નમાવતાં ભણવું.) નૅમસૅ-તે અષાઉમ સૅવિશ્તે અરૅદ્વિ સૂર અનાહિતે અષઑને અષૅમ વૉહૂ (૧). (૩ વાર પઢે.) ☞ અહ્માઇચ રએશચ; હજંધ્રૅમ; જસ મે અવંઘ્હે મજદ; કૅરૂફેહ્ મોજદ.

નમસ્કાર પાણીનો સાર.—તમામ ગુનાહ માટે હું પશ્ચાતાપ કરૂં છું. અએ પાક, નિર્મળ, અરદવીસુર! હમે તમને નમસ્કાર કર્યે છીયે.

☞ અજ હુમા ગુનાહ્ પતેત્ પશેમાનુમ. (સર નમાવતાં ભણવું.) નૅમો ઉર્વરયાઓ વંઘ્હુયાઓ મજદ્ધાતયાઓ અષઑન્યાઓ. અષૅમ વૉહૂ (૧). (૩ વાર પઢે.) ☞ અહ્માઇચ રએશચ; હજંધ્રૅમ; જસ મે અવંઘ્હે મજદ; કૅરૂફેહ્ મોજદ.

નમસ્કાર ઓરવરનો સાર.—તમામ ગુનાહ માટે હું પશ્ચાતાપ કરૂં છું. અહુરમજદના પેદા કીધેલાં ભલા ઝાડપાનને હમે યાદ કર્યે છીયે.

☞ (એ બાજ ફરવરદેગાનના પહેલ્લા પાંચ દહાડા યાને રોજ ૨૬ મો માહ ૧૨ માંથી તે રોજ ૩૦ મો માહ ૧૨ સુધી ભણવી.)

૫ નામે યજદાંન્ અહુરમજદ ખોદાએ અવઝૂની, ગોરૂજે ખોરેહ અવઝાયાદ; અરૂદાફ્રર્વશ બેરસાદ. અજ હમા ગુનાહ પતેત પશેમાનુમ; અજ હર્વસ્તીન્ દુશમત દુઝૂખ્ત દુજવરૂશ્ત; મેંમ ૫ ગેતી..મનીદ, ઑએમ ગોફ્રત, ઑએમ કર્દ, ઑએમ જસ્ત, ઑએમ બૂન્ બૂદ એસ્તેદ. અજ આંન્ ગુનાહ મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની રવાની ગેતી મીનોઆંની, ઓખે અવાખ્શ પશેમાન ૫ સે ગવશ્ની ૫ પતેત્ હોમ. ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજદાઑ; તરોઇદીતે અંઘ્રહે મન્યેઉશ; હઇથ્યાવરૂશ્તાંમ્ હાત્ વસ્ના ફ્રૅરષોતેમેમ; સ્તઑમિ અષૅમ. અષૅમ વૉહૂ (૩).

ફ્રવરાને મજદયસ્નો જરથુશત્રિશ વીદએવો અહુર-ત્કએષો, (જે ગેહ હોય તે પઢે.) ફ્રસસ્તયએચ. અહુરહે મજદાઑ રએવતો ખરેનંઘ્રઉહતો, અમૅષનાંમ્ સ્પૅન્તનાંમ્. અષઑનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ્ ઉગ્રનાંમ્ અઇવિથૂરનાંમ્, પઑઇર્યો-ત્કએષનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ્, નબાનજદિશ્તનાંમ્[2] ફ્રવષિનાંમ્, ક્ષ્નઑથ્ર યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ, યથા અહૂ વઇર્યો જઑતા ફ્રા મે મ્રૂતે, અથા રતુશ અષાત્ચિત્ હચ ફ્રા અષવ વીદવાઑ મ્રઑતૂ. અહુરૅમ મજદાંમ્ રએવન્તૅમ ખરૅનંઘ્રઉહન્તૅમ યજમઇદે; અમૅષા સ્પૅન્તા હુક્ષથ્રા હુધ્રાઑંઘ્રહો યજમઇદે; અષઑનાંમ્ વંઘ્રઉહીશ સૂરાઑ સ્પૅન્તાઑ ફ્રવષયો યજમઇદે.

☞ (આએ ઠેકાણે અષેમ વૉહૂ ૧૨૦૦ પઢી જવી.)

(બાજમાં પઢે.) અહુરમજદ ખોદાએ! અવઝૂનીએ મરૂદુમ, મરૂદુમ સર્દગાંન્ હમા સર્દગાંન્, હમબાયસ્તે વેહાંન્! ઑએમ બેહેદીન્ માજદસ્નાન્ આગહી આસ્તવાની નેકી રસાનદ અએદૂન્ બાદ! (પ્રગટ પઢે.) યથા અહૂ વઇર્યો (૨).

---

૧. બાજ શબ્દ અવસ્તા 'વચ', એટલે બોલવું ઉપરથી નીકળ્યો છે. ત્યારે બાજનો અર્થ, જે ખોદાને યાદ કરવા સખુન બોલીયે છીયે, તેમ મરનારની નેયતે તેના રવાનને ખુશનુદ કરવા સખુન ઓચરવા થાય છે, અને તેમ કરી તે મરનારની ભલી દુવા આપણે મેળવ્યે છીયે.

૨. નબાનઝદિશ્તાન–એટલે ઘણુંજ નજદીકનું, તે ઉપરથી પેગમ્બર જરતોસ્તની દીન કબુલ રાખનાર–પાળનાર, અથવા જરતોશ્તી ધર્મમાં જનમ પામનાર.

યસ્નૅમચ વહ્મૅમચ, અઑજસચ જવરૅચ આફ્રિનામિ, અહુરહે મજ-દાઓ રએવતો ખરૅનંઘ્રઉહતો, અમૅષનાંમ સ્પૅન્તનાંમ, અષઑનાંમ ફ્રવ-ષિનાંમ ઉગ્રનાંમ અઇવિથૂરનાંમ, પઑઇર્યો-તકએષનાંમ ફ્રવષિનાંમ, નબાનજદિશ્તનાંમ ફ્રવષિનાંમ. અષૅમ વૉહૂ (૧).

☞ અહ્માઇ રએશચ; હજંઘ્રૅમ; જસ મે અવંઘ્રહે મજદ્દ; કેરૂફૅહ મોજદ્દ.

બાજ અષેમ વોહુ ૧૨૦૦ પઢવાનીનો સાર.—દાદાર અહુરમઝદનું નામ લઇને હું બંદગી શરૂ કરૂં છું. અહુરમજદનો ખોરેહ જ્યાદા થાઓ! અશો લોકોના ફ્રેરોહરો મારી મદદે પહોંચો! તમામ ગુનાહો માટે હું પશ્ચાતાપ કરૂં છું. અહુરમઝદ ખુશનુદ રહે! અહેરેમન તુટેલો થાય! રાસ્તીના કામ કરનારાઓની ખાહેશ ઘણીજ બુલંદ છે. દાદાર અહુરમઝદની, અમશાસ્પંદોની, અશો લોકોનાં ફ્રેરોહરોની આરાધના કરવાને જોતી મારી આગળ યથા અહુ વઇર્યો પઢે! અહુરમઝદને, અમશાસ્પંદોને, અને અશો લોકોનાં ફ્રેરોહરોને હમે યાદ કર્યે છીયે.

બાજ યથા અહૂ વઇર્યો ૧૨૦૦ પઢવાની.

☞ (એ બાજ ગાથા ગાહામબારના પાંચ દાહાડા ભણવી).

૫ નામે યજદાંન અહુરમજદ ખોદાએ અવઝૂની, ગોરજે ખોરેહ અવજતયાદ; ગેહ ગાથાબ્યો અહુનવદ્ ગેહ, ઉશતવદ્ ગેહ, સ્પૅન્તોમદ્દ ગેહ, વૉહૂ-ક્ષથ્ર ગેહ, વહિશ્તોઇશ્ત ગેહ, ગેહ ગાથાબ્યો, અર્દાફ્રૅર્વશ એરસાદ. અજ હમા ગુનાહ પતેત પશેમાનુમ; અજ હર્વસ્તીન દુશમત દુઝૂખ્ત દુજવરૂશ્ત, મૅમ ૫ ગેતી મનીદ્, ઑએમ ગોફ્ત, ઑએમ કર્દ, ઑએમ જસ્ત, ઑએમ બૂન બૂદ એસ્તેદ. અજ આંન ગુનાહ મનશની ગવશની કુનશની, તની રવાંની ગેતી મીનોઆંની, ઑખે અવાખ્શ પશેમાન ૫ સે ગવશની ૫ પતેત હોમ. ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજદાઑ, તરોઇદીને અંઘ્રહે મઇન્યેઉશ; હઇથ્યાવરૂશ્તાંમ હ્યત વસ્ના ફ્રૅરષોતૅમૅમ; સ્તઑમિ અષૅમ. અષૅમ વૉહૂ (૩). ફ્રવરાને મજદયસ્નો જરથુશત્રિશ વીદએવો અહુર-તકએષો (જે ગેહ હોય તે પઢે) ફ્રસસ્તયએચ.

અહુરહે મજદાઑ રએવતો ખરેનંઘ્રઉહતો, અમેષનાંમ સ્પૅન્તનાંમ, ગાથાબ્યો સ્પેન્તાબ્યો રતુક્ષથ્રાબ્યો અષઑનિબ્યો, અહુનવઇત્યાઑ ગાથ-

યાઓ, ઉશ્તવઇત્યાઓ ગાથયાઓ, સ્પેંન્તા-મઇન્યેઉશ ગાથયાઓ, વોહુ-ક્ષથ્રયાઓ ગાથયાઓ, વહિશ્તોઇશ્તોઇશ ગાથયાઓ, અષઓનાંમ ફ્રવષિનાંમ ઉગ્રનાંમ અઇવિથૂરનાંમ, પઓઇર્યો-ત્કએષનાંમ ફ્રવષિનાંમ, નબાનજદિશ્તનાંમ ફ્રવષિનાંમ, ક્ષ્નઓથ્ર યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઓથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ, યથા અહૂ વઇર્યો જઓતા ફ્રા મે મ્રૂતે, અથા રતૂશ અષાતચિત હચ ફ્રા અષવ વીદ્વાઓ મ્રઓતૂ.

અહુરેંમ મજદાંમ રએવન્તેમ ખરેનંઘ્‌ઉહન્તેંમ યજમઇદે; અમેંષા સ્પેંન્તા હુક્ષથ્રા હુધાઓંઘ્‌હો યજમઇદે; ગાથાઓ સ્પેંન્તાઓ રતુક્ષથ્રાઓ અષઓનીશ યજમઇદે; અહુનવઇતીમ ગાથાંમ અષઓનીમ અષહે રતૂમ યજમઇદે; ઉશ્તવઇતીમ ગાથાંમ અષઓનીમ અષહે રતૂમ યજમઇદે; સ્પેંન્તા-મઇન્યૂમ ગાથાંમ અષઓનીમ અષહે રતૂમ યજમઇદે; વોહુ-ક્ષથ્રાંમ ગાથાંમ અષઓનીમ અષહે રતૂમ યજમઇદે; વહિશ્તોઇશ્તીમ ગાથાંમ અષઓનીમ અષહે રતૂમ યજમઇદે; અષઓનાંમ વંઘ્‌ઉહીશ સૂરાઓ સ્પેંન્તાઓ ફ્રવષયો યજમઇદે. અહુનેંમ વઇરીમ તનૂમ પાઇતિ, અહુનેંમ વઇરીમ તનૂમ પાઇતિ, અહુનેંમ વઇરીમ તનૂમ પાઇતિ.

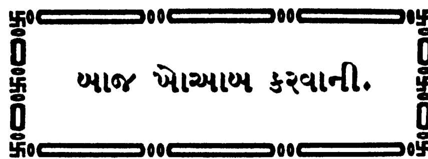
☞ (આએ ઠેકાણે યથા અહૂ વઇર્યો ૧૨૦૦ પઢી જવી).

(બાજમાં પઢે) અહુરમજદ ખોદાએ! અવજૂનીએ મરદુમ, મરદુમ સર્દગાંન, હમા સર્દગાંન, હમબાયસ્તે વેહાંન! ઓએમ બેહેદીન માજદયસ્નાંન, આગહી આસ્તવાની નેકી રસાનદ! અએદૂન બાદ! (પ્રગટ પઢે) યથા અહૂ વઇર્યો (૨).

યસ્નેંમચ વહ્મેંમચ અઓજસચ જવરેંચ આફ્રીનામિ, અહુરહે મજદાઓ રએવતો ખરેનંઘ્‌ઉહતો, અમેંષનાંમ સ્પેંન્તનાંમ. ગાથાબ્યો સ્પેંન્તાબ્યો રતુક્ષથ્રાબ્યો અષઓનિબ્યો, અહુનવઇત્યાઓ ગાથયાઓ, ઉશ્તવઇત્યાઓ ગાથયાઓ, સ્પેંન્તામઇન્યેઉશ ગાથયાઓ, વોહુ-ક્ષથ્રયાઓ ગાથયાઓ, વહિશ્તોઇશ્તોઇશ ગાથયાઓ, અષઓનાંમ ફ્રવષિનાંમ ઉગ્રનાંમ અઇવિથૂરનાંમ, પઓઇર્યો-ત્કએષનાંમ ફ્રવષિનાંમ, નબાનજદિશ્તનાંમ ફ્રવષિનાંમ. અષેંમ વોહૂ (૧). ☞ અહ્માઇ રએશચ; હજંઘ્રેંમ; જસ મે અવંઘ્‌હે મજદ; કેરફેહ મોજદ.

બાજ યથા અહુ વઇર્યો ૧૨૦૦ પઢવાનીનો સાર.—દાદાર અહુરમઝદનું નામ લઇને હું બંદગી શરૂ કરૂં છું. અહુરમઝદનું ખોરેહ જ્યાદા થાઓ! અહુનવદ ગાથા, ઉશતવદ ગાથા, સ્પેન્તોમદ ગાથા, વોહુખશથર ગાથા, વહીશતોયશત ગાથા, તથા

અશો ફ્રરોહરો મારી મદદે પહોંચો! તમામ ગુનાહો માટે હું પશ્ચાતાપ કરૂં છું. અહુરમઝદ ખુશનુદ રહે! અહેરેમન તુટેલો થાય! રાસ્તીનાં કામ કરનારાઓની ખાહેશ ઘણીજ બુલંદ છે. દાદાર અહુરમઝદની, અમશાસ્પંદોની, અહુનવદ ગાથાની, ઉશતવદ ગાથાની, સ્પેન્તોમદ ગાથાની, વોહુખશથર ગાથાની, વહીશતોયશત ગાથાની, અશો લોકોનાં ફ્રરોહરોની, આરાધના કરવાને માટે જોતી મારી આગળ યથા અહુ વઇર્યો પઢે. અહુરમઝદને, અમસાસ્પંદને, અહુનવદ ગાથાને, ઉશતવદ ગાથાને, સ્પેન્તોમદ ગાથાને, વોહુખશથર ગાથાને, વહીશતોયશત ગાથાને, તથા અશો લોકોનાં ફ્રરોહરોને હમો યાદ કર્યે છીયે. અહુનવર તનને બચાવે છે.

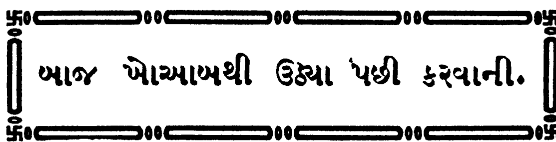

બાજ ખોઆબ કરવાની.

નામે યજદ્, નામે અહુરમજદ ખોદાએ અવજુની, અઇજયાર અઇજગોશદાર્. કસને પેતીયાર્, મેહેર્ સરોશ યાર્, શરોશ ગોશદાર્, કસને પેતીયાર, અહુરેમ્ મજદાંમ્ અહુરમજદ વ અમેશાસપંદાન વ મેહેર્ સરોશ રશ્ને. નામે યજદ્ નામે અહુરમજદ્ ખોદાએ અવજુની. અષૅમ્ વૉહૂ (૧).

(હયાં સુધી પઢીને ખોઆબ કરે.)

બાજ ખોઆબ કરવાનીનો સાર.—વૃધ્ધિ કરનાર સાહેબ દાદાર અહુરમઝદનું નામ લઇને હું ખાબ કરૂં છું. કોઇ મને હલાકી પહોંચાડે નહિ! અહુરમઝદ, મહેર, શરોશ, રશને અમશાસ્પંદો અને યઝદો મારી યારીએ આવો!

બાજ ખોઆબથી ઉઠ્યા પછી કરવાની.

અષૅમ્ વૉહૂ (૧). હુમત હૂખ્ત હુવર્શ્ત, સેપાસદાર્ હોમ્ અજ તો દાદાર અહુરમજદ બેહે અવજુની, પ પતેત હોમ્ અજ વનાહ્, વ અવીગુમાન્ હોમ્ અજ હર્વસ્તીન્ યજદાંન્ વ દીન્ વ રવાંન્, વ બેહેશ્ત્ વ દોજખ્ વ આમાર વ સેદોશ વ બુદને રસ્તાખીજ તન્ પસીન્, વ અવ્સિનશ્ને અહેરેમન્ દીવ્. અહુરહે મજદાઓ રએવતો ખરેનંઘઉહતો,

અમૅષનાંમ્ સ્પૅન્તનાંમ્. નૅમો જરથુશ્ત્રહે સ્પીતામહે અષઑનો ફ્રવષેએ. અષૅમ્ વૅાહૂ (૧).

બાજ ખોઆબથી ઉઠયા પછીનો સાર.—દાદાર અહુરમઝદની વૃદ્ધિ કરનારી ભલી પેદાયશોને માટે હું આભારી છું. ગુનાહોને માટે હું પસ્તાવો કરૂં. છું. સઘળા યઝદો, દીન, રવાન, બહેશત, દોજખ, રસ્તાખેજ, તન-પસીન માટે હું યકીન રાખું છું. અશો સ્પીતમાન જરથોસ્તનાં ફરોહરને નમાજ હોજો.

બાજ જમવાની.

બ નામે યજદે, બક્ષાયંદેહ બક્ષાયશગરે મેહેરબાન્ અહુરમજદ ખોદાએ ઇથા આત્ યજમઇદે અહુરૅમ્ મજદાંમ્, યે ગાંમચા અષૅમચા દાત્, અપસચા દાત્ ઉર્વરાઑસચા વંઘ્વીહીશ, રઑચાઑસચા દાત્ બૂમીમચા, વીસ્પાચા વૅાહૂ. અષૅમ વૅાહૂ (૩).

☞ (એટલું પઢી ખાણું જમીને તથા નેઆમતના શુકાના ગુજારી, હાથ મોહોડું સાફ કરી રહ્યા પછી, નીચે મુજબ બાજ મુકવી.)

અષૅમ્ વૅાહૂ (૪), યથા અહૂ વઇર્યો (૨), અષૅમ્ વૅાહૂ (૧); અહ્માઇ રએશચ; હજંઘ્રૅમ; જસ મે અવંઘ્રહે મજદ; કેરૂફેહ મોજદ.

બાજ જમવાનીનો સાર.—બક્ષેશ કરનાર, ગુનાહ માફ કરનાર, માયાળુ અહુરમઝદનું નામ લઇને હું બંદગી શરૂ કરૂં છું. તે સાહેબે અનાજ, પાણી, ઝાડપાન, રોશનીઓ, જમીન અને તમામ ન્યામતો પેદા કીધી.

બાજ પીશાબ તથા હાજત જતી વખતે પઢવાની.

☞ (પીશાબ તથા હાજતની જગોએથી ત્રણ કદમ દૂર ઉભા રહીને નીચે જણાવેલો વાકય પઢે.)

ગુનેહ શેકસ્તેહ સદ્દ હજારૂ બારૂ. યથા અહૂ વઇર્યો (૧).

☞ (પીશાબ તથા હાજત કરી, સાફ કરી ત્રણ કદમ પાછા ચાલીને નીચે પ્રમાણે બાજ મુકે).

અષૅમ વૅાહૂ (૩) ☞ હુમતનાંમ હુખ્તનાંમ હ્વરૂશ્તનાંમ, યદચાચ અન્યદચા, વૅરૅજયમ્નનાંમ્ચા વા વૅરૅજનનાંમ્ચા, મહી અઇબી-જરૅતારો નએ-નએસ્તારો, યથના વૅાહૂનાંમ મહી. (☞ બે વાર પઢે).

☞ હુક્ષથ્રોતૅમાઇ બાત ક્ષથ્રૅમ, અહ્માત હ્યત અઇબી-દદૅમહિચા, ચીષ્મહિચા, હ્વાનમહિચા હ્યત મજદાઇ અહુરાઇ, અષાઇચા વહિશ્તાઇ. (☞ ત્રણ વાર પઢે) યથા અહૂ વઇર્યો (૪).

અહુનૅમ વઇરીમ યજમઇદે; અષૅમ વહિશ્તૅમ સ્રએશ્તૅમ અમૅષૅમ સ્પૅન્તૅમ યજમઇદે, યેં઼્હે હાતાંમ આઅત યેસ્ને પઇતી વંઘ્હો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત હચા, યાઑંઘ્હાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસચા યજમઇદે. અષૅમ વૅાહૂ (૧).

બાજ હાજતનીનો સાર.—ગુનાહો દસ હજાર વખત તુટેલા થાઓ! ભલું વમાસ્નાર, ભલું બોલનાર અને ભલું કામ કરનારની હમે સ્તુતી કર્યે છીયે. અહુરમજદ પોતેજ અશોઇ છે, તેને હમે ખરાં દીલથી ચાહીએ છીયે.

દીનનો કલમો.

બ નાંમે યજદે બક્ષાયન્દેહે બક્ષાયશગરે મેહેરૂબાંન. સ્જિશતયાઓ ચિસ્તયાઓ, મજદધાતયાઓ, અપઑન્યાઆ, દએનયાઓ વંઘ્હુયાઓ માજદયસ્નોઇશ, દીન બેહ્ રાસ્ત વ દરોસ્ત, કે ખોદાએ બર ખલ્ક ફીરસ્તાદેહ્ ઇન હસ્ત, કે જરતોશત આવોરદેહ્ હસ્ત, દીન દીને જરતોશત, દીને અહુરમજદ, દાદે જરતોશત સ્પિતમાન. અપઑને અષૅમ વૅાહૂ (૧). (ત્રણ વાર પઢવું).

દીનના કલમાનો સાર.—બખશેશમંદ, રહેમ કરનાર, મહેરબાન ખોદાવંદતાલાનું નામ દઇને (હું દુવા ગુજારૂં છું કે) મઝદનું પેદા કીધેલું સર્વેથી સાચું પવિત્ર જ્ઞાન (એટલે) ભલી માઝદયસ્ની દીન ખુશાલ રેહજો! ભલી, રાસ્ત તથા ઇનસાફી દીન આપણુ માનવીને માટે, આ દુન્યામાં અહુરમઝદ તરફથી પેગમ્બર સાહેબ જરથોસ્ત લાવ્યા છે. એ અહુરમઝદી જરથોસ્તી દીન અહુરમઝદે સ્પીતમ જરથોસ્તને આપી હતી.

દો આ ત ન દ રો સ્તી.

બ નામે યજદે બક્ષાયન્દેહે બક્ષાયશગરે મેહરબાન. યથા અહૂ વઇર્યો (૨).

તન્‌દરોસ્તી દેરૂજીવશ્નની આવાયદ્; ખોરેહ્ અંધદ્ અશાહીદાર્; યજદાંને મીનોઆંન્, યજદાંને ગેતીઆંન્, હફ્ત અમેશાસ્પંદાંન્ મ્યજદ રોશન્ હમે બેરસાદ્. ઇન્ દોઆયાં બાદ્, ઇન્ બોઆહાં બાદ્; હમે અંદર્ કસાંરા જરથુશ્તી દીન્ શાદ્ બાદ્; અએદૂન્ બાદ્. [1]યા બારી ખોદા! ખોદાવંદે આલમરા, હમે અનજુમનરા ☞ (ફલાંનરા) (જેની નીંયતે તંદરોસ્તી પઢીએ તેનું નામ આએ જગાએ લેવું). બા ફરૂજંદાંન્, હજાર્ સાલ્ દેર્ બેદાર્ શાદ્ બેદાર્, તનદરોસ્ત્ બેદાર્; અએદૂન્ બેદાર્. બર્ સરે અરઝાન્યાંન્ સાલ્હાએ બેસ્યાર્ વ કરન્હાએ બીશુમાર્, બાકી વ પાયદેહ્ દાર્; હજારાંન્ હજાર્ આફ્રીન્ બાદ્, સાલ ખોજસ્તેહ્ બાદ્; રોજ ફરૂરોખ બાદ્, માહ્ મુબારક્ બાદ્. ચંદ્ સાલ્, ચંદ્ રોજ, ચંદ્ માહ્, બેસ્યાર્ સાલ્ અરઝાનીદાર્, યજશ્ને વ ન્યાએશ્ને, વ રાદી વ જોર્ બરશ્ને. અશાહીદાર્ અવરે હમા કારો કેરફેહા; તન્‌દરોસ્તી બાદ્, નેકી બાદ્, ખૂબ્ બાદ્, અએદૂન્ બાદ્, અએદૂન્ તરજ બાદ્, ૫ યજદાંન્ વ અમેષાસ્પંદાંન્ કામે બાદ્; ધનવાન્, પુત્રવાન્, આયુશ્વાન્, લક્ષ્મીવાન્, વૃધ્ધીવાન્, રોજીવાન્, શુક્રાંના દાદાર્ પેક્ દીન્ પેક્, જરથુશ્ત્ર બરહક્, બેશક્ બેગુમાન હોમ્ પાક્ દીન્ મજદયશ્નની જરથુશ્ત્ સ્પિતમાન. અષઓને અષેમ વોહૂ (૧).

દુવા તંદરોસ્તીનો સાર.—બખશેશમંદ રહેમ કરનાર, મહેરબાન ખોદાવંદતાલાનું નામ દઇને (હું દુવા ગુજારૂં છું).

લાંબા વખત સુધી જીવવાને માટે તંદરોસ્તીની જરૂર છે. અત્રે અશોઇ સાથનું ખોરેહ હોજો! મીનો તથા ગેતીના યઝદો, અને સાત અમશાસપંદો મારી મદદે આવે! આ મારી દુવા તથા મુરાદ બર આવજો! જરતોસ્તી દીન ખુશાલ

[1] 'યા બારી ખોદા' થી 'શાદ બેદાર'નો અર્થ એમ થાય છે કે "ઓ પેદા કરનાર ખોદાતાલા! હમારા રાજકર્તાને, તમામ અનજુમનને અને ફલાણા ફલાણાને તેની આલ ઓલાદ સાથે હજાર વરસ સુધી કાયમ રાખ ખુશાલ રાખ." અહિંયાં એક જરથોસ્તી પોતાનો સ્વાર્થ ન જોતાં પોતાના બાદશાહના અને પોતાની હમદીનોનાં ભલામાં પોતાનું ભલું જોય છે.

હોજો! આમીન! ઓ ખોદા! મારા રાજકર્તાને, તમામ અનજુમનને, (ફલાણાને) તેની આલ ઓલાદ સાથે, હજાર વરસ સુધી તું કાયમ, ખુશાલ, અને તંદરોસ્ત રાખ! તેઓને લાંબા જમાના સુધી લાયક માણસોના વડા તરીકે કાયમ રાખ! હજારો આફ્રિન હોજો! સાલ, માહ, રોજ બખતાવર હોજો! આરાધના, સખાવત અને સવાબકાર કામો કરવાને તું મને ઘણાં વરશો સુધી લાયક રાખજે! મને તંદરોસ્તી, નેકી, અને સારૂં થજો! મારી દુવા આમીન થાઓ! બલકે તેથીબી વધારે થાઓ! યઝદો અને અમશાસપંદોની મરજી મુજબ મારી દુવા ફળો!

ત્રીસે રોજનાં નામ.

૧ દાદાર અહુરમજદ.	૧૬ મેહેર યજદ.
૨ બેહમન અમેશાસ્પંદ.	૧૭ સરોશ યજદ.
૩ અર્દીબેહેશ્ત ,,	૧૮ રશ્ને રાસ્ત યજદ.
૪ શેહરેવર ,,	૧૯ ફરૂરોખ ફરવર્દીન.
૫ સ્પંદામર્દ ,,	૨૦ બેહેરાંમ યજદ.
૬ ખોરદાદ ,,	૨૧ મીનો રાંમ.
૭ અમરદાદ ,,	૨૨ ગોવાદ યજદ.
૮ દએ પ આદર દાદાર.	૨૩ દએ પ દીન દાદાર.
૯ આદર યજદ.	૨૪ દીન યજદ.
૧૦ આવાં અરદ્વી સૂર બાનુ.	૨૫ મીનો અશીશવંઘ.
૧૧ ખોરશેદ યજદ.	૨૬ આશ્તાદ યજદ.
૧૨ મોહોર યજદ.	૨૭ મીનો આસમાન.
૧૩ તીર યજદ.	૨૮ જમ્યાદ યજદ.
૧૪ ગોશ યજદ.	૨૯ મીનો મારેસ્પપંદ.
૧૫ દએ પ મેહેર દાદાર.	૩૦ મીનો અનેરાંન.

દરેક મહિનો ૩૦ દહાડાનો છે, જે દહાડાને આપણે રોજ કહીયે છીયે. દરેક મહિનામાં પહેલાથી તે સાતમા રોજ સુધીનું પહેલું સતવાડીયું અને આઠમાંથી તે ચોદમાં રોજ સુધી બીજું સતવાડીયું આવે છે. પંદરમાંથી તે બાવીસમાં રોજ સુધી પહેલું અઠવાડીયું

બાર મહીનાનાં નામ.

૧ ફ્રૂરોખ ફ્રરવરદીન.
૨ અર્દીબેહેશ્ત અમેશાસ્પંદ.
૩ ખોરદાદ ,,
૪ તેશતર તીર યજદ.
૫ અમરદાદ અમેશાસ્પંદ.
૬ શેહેરેવર ,,
૭ મેહેર યજદ.
૮ આવાં અરદ્વીસુર બાનુ.
૯ આદર યજદ.
૧૦ દએ દાદાર.
૧૧ બેહેમન અમેશાસ્પંદ.
૧૨ સ્પંદાર્મદ ,,

પાંચ ગાથાનાં નામ.

૧ અહુનવદ.
૨ ઉશ્તવદ્.
૩ સપેન્તોમદ.
૪ વોહુ-ક્ષથ્ર.
૫ વહીશ્તોયશત.

ગાથાના પાંચ દહાડા નીચે મુજબ રોજનાં નામ લેવાં.

રોજ નેક નામ, રોજ પાક નામ, રોજ મુબારક.

ગેહ ગાથાબ્યો ગેહ અહુનવદ, ગાહે (ફ્લાંન.)
ગેહ ગાથાબ્યો ગેહ ઉશતવદ, ગાહે (ફ્લાંન.)
ગેહ ગાથાબ્યો ગેહ સપૅન્તોમદ,. ગાહે (ફ્લાંન.)
ગેહ ગાથાબ્યો ગેહ વોહુ-ક્ષથ્ર, ગાહે (ફ્લાંન.)
ગેહ ગાથાબ્યો ગેહ વહિશ્તોઇશ્ત, ગાહે (ફ્લાન.)

અને ત્રેવીસમાંથી તે ત્રીસમાં રોજ સુધી બીજું અડવાડીયું આવે છે. મજકુર ચાર વિભાગોને પહેલો રોજ દાદાર અહુરમઝદને અર્પણ કરેલો છે. દાદાર એ નામનો સમાનાર્થ 'દએ' છે. એ ઉપરથી 'દએ-પ-આદર'નો અર્થ આદર રોજની આગમજનો દાદારનો રોજ; 'દએ-પ-મેહર'નો અર્થ મહેર રોજની આગમજનો દાદારનો રોજ; અને 'દએ-પ-દીન'નો અર્થ દીન રોજની આગમજનો દાદારનો રોજ થાય છે, એ ચાર રોજ જરતોસ્તીઓની આરામ-ચશના દહાડા (sabbath) છે.

વરસના છ[1] ગાહમબારને લગતી વિગત.

૧. મઅેદીઓજરૅમ્—એ ગાહામબાર અરદીબેહેસ્ત મહિનાના ખોરશેદ રોજથી શરૂ થાય છે અને દએપમેહેર રોજે આખર થાય છે.

૨. મઅેદીઓશહૅમ—એ ગાહામબાર તેશતર તીર મહીનાના ખોરશેદ રોજથી શરૂ થાય છે અને દએપમેહર રોજે આખર થાય છે.

૩. પઅેતેશહૅમ—એ ગાહામબાર શેહરેવર મહિનાના આસ્તાદ રોજથી શરૂ થાય છે અને અનેરાન રોજે આખર થાય છે.

૪. અયાથ્રૅમ—એ ગાહામબાર મેહેર મહિનાના આસ્તાદ રોજથી શરૂ થાય છે અને અનેરાન રોજે આખર થાય છે.

૫. મઅેદીઆરૅમ—એ ગાહામબાર દએ મહિનાના મેહેર રોજથી શરૂ થાય છે અને બેહરામ રોજે આખર થાય છે.

૬. હમસ્પથમઅેદએમ—એ ગાહામબાર સ્પંદાર્મદ મહિનો પુરો થયા પછી ગાથા ગાહામબારના પાંચ દાહાડા જે આવે છે તેને કહે છે.

બારે મહિનાના જશનોની બીના.

માહ ૧ લો ફ્રરવરદીન.

રોજ ૧ લો હોરમજદ—જરથોસ્તી નવું વરસ.

---

૧ ગાહમબારનો અર્થ રૂતુના અવસરો થાય છે. માટે ગાહમબારના જશનો, તે રૂતુની ન્યામતને માટે દાદાર અહુરમઝદનું અહેસાન માનવાનાં જશનો. ગાહમબારની આફ્રીન મુજબ દાદાર અહુરમઝદે દુન્યાની છ ઉત્તમ પેદાયશો બનાવી તેની શુકરગુજારી કરવાના જશનનો હિંગામ તે ગાહમબાર. દાદાર અહુરમઝદે ૪૫ મે દિવસે આસમાન પેદા કર્યું તેની યાદગી-રીનું જશન તે પહેલો ગાહમબાર મઇદયોજરેમ, તે પછી ૬૦ દીવસે પાણી પેદા કીધું, તેની શુકરગુજારીનું જશન તે મઇધ્યોશહૅમ; ત્યાર પછી ૭૫ દિવસે જમીન પેદા કીધી તેની શુકર ગુજારીનું જશન તે પઅેતેશહૅમ; ત્યાર પછી ૩૦ દિવસે ઝાડપાન પેદા કીધાં, તેની શુકર ગુજા-રીનું જશન તે અયાથ્રૅમ; ત્યાર પછી ૮૦ દિવસે જાનવરો પેદા કીધાં, તેની શુકર ગુજારીનું જશન તે મઇદયારેમ; ત્યાર પછી ૭૫ દિવસે માણસો પેદા કીધાં તેની શુકરગુજારીનું જશન તે હમસ્પથમઅેદએમ. દુન્યા એકદમ પેદા થઇ નથી. પહેલાં હવાઈ, પછી પ્રવાહી અને પછી નકકર, એ આજની વિદ્યાએ નકી કરેલાં સિદ્ધાંતને ગાહમબારનો વિચાર મળતો આવે છે.

રોજ ૩ જો અરદીબેહેસ્ત—રપિથ્વન ઉજવાનો દહાડો.

રોજ ૬ ઠો ખોરદાદ—ખોરદાદ સાલનું જશન.[1]

રોજ ૧૯ મો ફરવરદીન—ફરવરદીઆનનું જશન.

માહ ૨ જો અરદીબેહેશ્ત.

રોજ ૩ જો અરદીબેહેસ્ત—અરદીબેહેસ્ત મહિનાનું જશન.

રોજ ૧૧ મો ખોરશેદથી તે રોજ ૧૫ મો દએપમેહેર સુધી, મઍદીઓજર્રૅમ ગાહામબારના પાંચ દહાડા.

માહ ૩ જો ખોરદાદ.

રોજ ૬ ઠો ખોરદાદ મહિનાનું જશન.

માહ ૪ થો તીર.

રોજ ૧૧ મો ખોરશેદથી તે રોજ ૧૫ મો દએપમેહેર સુધી મઍદીઓશ્રહૅમ ગાહામબારના પાંચ દહાડા.

રોજ ૧૩ મો તીર—તીર મહીનાનું જશન (તીરર્ગાન.)

માહ ૫ મો અમરદાદ.

રોજ ૭ મો અમરદાદ—અમરદાદ મહિનાનું જશન.

માહ ૬ ઠો શેહરેવર.

રોજ ૪ થો શેહરેવર—શેહરેવર મહિનાનું જશન.

રોજ ૨૬ મો આસ્તાદથી તે રોજ ૩૦ મો અનેરાન સુધી પઍતેશ્રહૅમ ગાહામબારના પાંચ દહાડા.

---

૧ "ખોરદાદ સાલ"ના તહેવારને આપણી દીની રવાયતો તેમજ બીજી દીની કેતાબોમાં ઘણો અગત્યનો ગણેલો છે, કારણ કે એ દાહાડે આપણા મહજબ અને તવારીખ સંબંધમાં નીચલા મહત્વના બનાવો બન્યા હતા, ૧-'મષ્ય' તથા 'મષ્યાન' નામનું આ દુનિયાનું પેહેલ્લું જોડું દાદાર અહુરમજદે પેદા કીધું. ૨-કદીમ ઇરાનના પેહેલ્લા પાદશાહ ગયોમર્દનો જન્મ થયો. ૩-પેશદાદ ખાનદાનનો હોશંગ પાદશાહનો જન્મ થયો. ૪-તેહેમુરસ 'દીવબંદે' અહેરેમનને તથા દેવોને જેર કીધા. ૫-ફરેદુને પોતાની પાદશાહી પોતાના ત્રણ બેટાઓ વચ્ચે વેહેંચી આપી. ૬-સામ નરીમાને એક જોરેમંદ દેવને મારયો. ૭-કેખશરૂ પાદશાહે અફરાસીયાબને મારયો. ૮-કેખશરૂ પાદશાહ તખ્ત છોડીને ગોફેનશીન થયો. ૯-અશો સ્પેન્તમાન જરથોસ્તનો જન્મ થયો. ૧૦-અશો જરતોશ્તને દાદાર અહુરમઝદ તરફથી દિનની આગાહી તથા પેગમબરી મળી. ૧૧-ગુશતાસ્પ પાદશાહે જરતોસ્તી દીન કબૂલ કીધી. વિગેરે.

માહ ૭ મો મેહેર.

રોજ ૧૬ મો મેહેર—મેહેર મહિનાનું જશન (મેહેરંગાન જશન.)

રોજ ૨૬ મો આસ્તાદથી તે રોજ ૩૦ મો અનેરાન સુધી અયાથ્રેમ ગાહા-મબારના પાંચ દહાડા.

માહ ૮ મો આવાં.

રોજ ૧૦ મો આવાં—આવાં મહિનાનું જશન.

માહ ૯ મો આદર.

રોજ ૯ મો આદર—આદર મહિનાનું જશન.

રોજ ૧૯ મો ફરવરદીન—ફરવરદીઆનનું [1]જશન.

માહ ૧૦ મો દએ.

રોજ ૧ લો હોરમજદ—દએ મહિનાનું પહેલું જશન.

રોજ ૮ મો દએ પ આદર—દએ મહિનાનું બીજું જશન.

રોજ ૧૧ મો ખોરશેદ—પેગમબર અશો જરથોસ્તનો દીસો.[2]

રોજ ૧૫ મો દએ પ મેહેર—દએ મહિનાનું ત્રીજું જશન.

રોજ ૧૬ મો મેહેરથી તે રોજ ૨૦ મો બેહેરાંમ સુધી, મએદીઆરૅમ ગાહા-મબારના પાંચ દાહાડા.

રોજ ૨૩ મો દએ પ દીન—દએ મહિનાનું ચોથું જશન.

માહ ૧૧ મો બહેમન.

રોજ ૨ જો બહમન—બહમન મહિનાનું જશન.

માહ ૧૨ મો સ્પંદાર્મદ.

રોજ ૫ મો સ્પંદામર્દ—સ્પંદામર્દ મહિનાનું જશન.

રોજ ૬ ઠો ખોરદાદ—અવરદાદ સાલગાહનું જશન.[3]

રોજ ૨૬ મો આસ્તાદથી ૧૦ દહાડા મુકતાદના.

રોજ ૨૯ મો મારેસ્પંદ—મીનો મારેસ્પંદનું જશન.

---

૧ જો કોઇ શખ્સ દરિયાની સફરમાં, ખુશ્કીની મુસાફરીમાં યા કોઈ બીજા હાદેસાથી ગુજરી ગયો હોય, અને તેનાં મરણનો દાહાડો જણાએલો નહીં હોય તો, આ ફરવરદીઆંનનાં જશન ઉપર તેનાં મરણનો દાહાડો લાગુ પાડવામાં આવે છે.

૨ યાને પેગમબર જરથોશ્ત સાહેબનો હક્ક થવાનો દાહાડો.

૩ એ જશન આપણા ઇરાની પાદશાહોના વખતમાં ચોકસ ધામધુમથી દર ચાર વરસે કરવામાં આવતું હતું. આફતાબની ચાલ પ્રમાણે ગણતાં, દર વરસ સાધારણ રીતે ૩૬૫॥

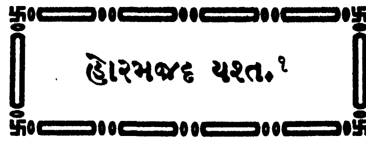
સાત હમકારાનાં નામ.

૧ હોરમઝદ—દએ ૫ આદર—દએ ૫ મેહેર—દએ ૫ દીન.
૨ બેહુમન—મોહોર—ગોશ—રાંમ.
૩ અરદીબેહેશ્ત—આદર—સરોશ—બેહેરાંમ.
૪ શેહેરેવર—ખુર—મેહેર—આસ્માંન—અનેરાંન.
૫ સ્પંદાર્મદ—આવાં—દીન—અરદ—મારેસ્પંદ.
૬ ખોરદાદ—તીર—અરદાફ્રર્વશ—ગોવાદ.
૭ અમરદાદ—રશ્ને—આસ્તાદ—જમીઆદ.

હમાયશ્તનાં ૧૨ ફરેશ્તાઓનાં નામ..

૧ દાદાર અહુરમજદ. ૨ તેશ્તર તીર યજદ. ૩ ખોર્શેદ યજદ. ૪ મોહોર યજદ. ૫ આદર યજદ. ૬ આવાં અરદ્વી સૂર બાનુ. ૭ સ્પંદારર્મદ અમેશાસ્પંદ. ૮ ગોવાદ યજદ. ૯ ખોરદાદ અમેશાસ્પંદ. ૧૦ અમરદાદ અમેશાસ્પંદ. ૧૧ સરોશ યજદ. ૧૨ ફ્રરોખ ફ્રરવરદીન.

દાહાડાનું હોય છે. (જોકે બરાબર ગણ્યે તો ૩૬૫ દાહાડા, ૫ કલાક, ૪૮ મીનીટ અને ૪૯ સેકંડનું થાય છે.) દર વરસના પા દાહાડાની કસર જે ચાર વર્ષે એક દાહાડો થાય છે, તે પુરી નાખવા માટે આપણા જરતોસ્તી નીયાગાંનો દર ચાર વર્ષે પાંચ ગાથાના દાહાડા ખલાસ થયા પછી એક દાહાડો ઉમેરતા હતા, અને એ વધારાના દાહાડાને 'અવરદાદ સાલ ગાહ' કરીને કેહેતા હતા, અને એ દાહાડે એક મ્હોટું જશન કરતા હતા. વળી એ જશનની ખશ્નુમનમાં કોઇ ચોકસ ફરેશ્તાની આરાધના આવતી નથી, પણ મુખ્યત્વે કરીને વરસના તમામ ભાગોને યાદ કરવામાં આવે છે. એ ઉપરથી એ જશનની મતલબ સેહેજ જણાઇ આવે છે. 'અવરદાદ સાલ ગાહ' નો અર્થ 'વરસનો એક બીજો અથવા વધારે મુકરર કીધેલો ગાથા' કરીને થાય છે. (વળી 'ગાહ'નો અર્થ 'ગાથા' ઉપરાંત 'વખત' પણ થાય છે) અગરજો એકબારગી કબુલ રાખ્યે કે, એ જશન અસફનદારમદ મહીનામાં થતું હતું તો તે હાલની માફક દર વરસે ખોરદાદ રોજે નહીં, પણ દર ચાર વરસે ખોરદાદ રોજની પછી એક નવો દાહાડો જેને 'અવરદાદ સાલ ગાહ' કેહેતા હતા તે ઉમેરીને તે દાહાડે જશન કરતા હતા. દર ચાર વરસે વધારાનો દાહાડો ઉમેરવાનો ચાલ આપણામાંથી નીકળી ગયાને લીધે, એ જશન હાલમાં અસપંદાદ મહીનામાં ખોરદાદ રોજે થાય છે.

હોરમજદ યશ્ત.[1]

ક્ષ્નઓથ્ર અહુરહે મજદાઓ. અષેમ વોહૂ (૧).

૫ નામે યઝદાંન્ અહુરમજદ ખોદાએ અવઝુની ગોરૂજે ખોરેહ અવઝાયાદ્; દાદાર્ અહુરમજદ રયોમંદ્ ખોરેહમંદ્ મીનોઆંન્ મીનો ઍરૅતુમ્ બેરૂસાદ્.

અઝ હમા ગુનાહ પતેત્ પશેમાનુમ્, અઝ હુર્વસ્તીન્ દુશ્મત દુઝૂખ્ત દુજવરૂશ્ત, મૅમ્ પ ગૅતી મનીદ્, ઑએમ્ ગોફ્ત્, ઑએમ કર્દ્, ઑએમ્ જસ્ત્, ઑએમ્ બુન્ બૂદ્ ઍસ્તેદ્. અઝ આંન્ ગુનાહ મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની રવાંની ગેતી મીનોઆંની, ઑખે અવાખ્શ પશેમાન્, ૫ સે ગવશ્ની ૫ પતેત્ હોમ્. ક્ષ્નઓથ્ર અહુરહે મજદાઓ, તરોઇદીતે અંધ્રહે મઇન્યેઉશ; હઇથ્યાવરૂશ્તાંમ્ હ્યત્ વસ્ના ફ્રૅરષોતૅમૅમ્. સ્તઓમિ અષૅમ; અષૅમ્ વોહુ (૧).

ફ્રૅસ્તુયે હુમતોઇબ્યસ્ચા હૂખ્તોઇબ્યસ્ચા હુવરૂશ્તોઇબ્યસ્ચા, માંથ્વોઇબ્યસ્ચા વર્ખ્ધ્વોઇબ્યસ્ચા વરૂશ્તવોઇબ્યસ્ચા. અઇબિગઇરચા દઇથે વીસ્પા હુમતાચા હૂખ્તાચા હુવરૂશ્તાચા. પઇતિરિચ્યા દઇથે વીસ્પા દુશ્મતાચા દુઝૂખ્તાચા દુજવરૂશ્તાચા. ફ્રૅરા વે રાહિ, અમૅષા સ્પૅન્તા, યસ્નૅમચા વહ્મૅમચા, ફ્રૅરા મનંધ્રહા, ફ્રૅરા વચંધ્રહા, ફ્રૅરા શ્યઓથના, ફ્રૅરા અંધ્રહઓયા, ફ્રૅરા તન્વસચીત્ ખ્પયાઓ ઉશ્તનૅમ્. સ્તઓમિ અષૅમ્. અષૅમ્ વોહૂ (૩).

ફ્રવરાને મજદયસ્નો જરથુશત્રિશ વીદએવો અહુર-ત્કએષો (જે ગેહ હોય તે પઢે.) ફ્રસસ્તયએચ. અહુરહે મજદાઓ રએવતો ખરેનંઘઉહતો, ક્ષ્નઓથ્ર યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઓથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ, યથા અહૂ વઇર્યો જઓતા ફ્રા મે મ્રૂતે, અથા રતુશ અષાતચિત્ હચ ફ્રા અષવ વીધ્વાઓ મ્રઓતૂ.

---

[1] યસ્ત શબ્દનો અર્થ જેની સ્તુતી ગાવી હોય, અને જે યઝદ અમશાસ્પંદને યાદ કરવો હોય તેનું સેતાયશ નામું.

એ યસ્તમાં અહુરમઝદના નામોની યાદથી થતા ફાયદા વિષેનું વર્ણન છે. સઘળી જાતની ખરાબી અને દુઃખ દરદથી બચવા માટે એ નામોને યાદ કરવાથી સદા હિમત આવે છે અને સરોશની ગેબી મદદ મળે છે એ યશતની શરૂઆત 'માથ્ર સ્પેન્ત' યાને પવિત્ર ફાયદેમંદ ભેદી કલામોથી કરીને તેનો છેડાઓ માથ્ર સ્પેન્તની યાદથી કીધો છે.

પૅરૅસત્ જરથુશ્ત્રો અહુરૅમ્ મજદાંમ અહુરમજદ મઇન્યો સ્પૅન્‌નિશ્ત દાતરૅ ગએથનાંમ્ અસ્તવઇતિનાંમ્ અષાઉમ્, મિસ્વાનહે ગાત્વો ખધાતહે.[૧] કત્ અસ્તિ માંથ્રહે સ્પૅન્તહે અમવસ્તૅમૅમ્, કત્ વૅરૅથ્રવસ્તૅમૅમ્, કત્ ખરૅનંઘ્રઉહસ્તૅમૅમ્, કત્ યાસ્કૅરૅસ્તૅમૅમ્, કત્ વારૅથ્રઘ્નયોતૅમૅમ્, કત્ બએષજયોતૅમૅમ્, કત્ ત્બએષો-તઉર્વયાંસ્તૅમમ્ દએવનાંમ્ મષ્યાનાંમ્ચ; કત્ વીસ્પહે અંઘ્રહેઉશ અસ્તવતો મન અસ્તિ વીજઘ્નિશ્તૅમ્; કત્ વીસ્પહે અંઘ્રહેઉશ અસ્તવતો અંઘ્રહુવાંમ્ અસ્તિ વીમરૅજિશ્તૅમ્.

આઅત્ મ્રઑત્ અહુરો મજદાઑ અહ્માકૅમ્ નાંમ, સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર, યત્ અમૅષનાંમ્ સ્પૅન્તનાંમ્. તત્ અસ્તિ માંથ્રહે સ્પૅન્તહે અમવસ્તમમ્, તત્ વૅરૅથ્રવસ્તૅમૅમ્, તત્ ખરૅનંઘ્રઉહસ્તૅમૅમ્, તત્ યાસ્કૅરૅસ્તમમ્, તત્ વારૅથ્રઘ્નયોતૅમૅમ્, તત્ બએષજયોતૅમૅમ્, તત્ ત્બએષો-તઉર્વયાંસ્તૅમૅમ દએવનાંમ્ મષ્યાનાંમ્ચ; તત્ વીસ્પહે અંઘ્રહેઉશ અસ્તવતો મન અસ્તિ વીજઘ્નિશ્તૅમ્, તત્ વીસ્પહે અંઘ્રઉહેશ અસ્તવતો અંઘ્રહુવાંમ્ અસ્તિ વીમરૅજિશ્તૅમ્.

આઅત્ અઑખ્ત જરથુશ્ત્રો ફ્રાઇત્ મે તત્ નાંમ ફ્રમ્રૂઇધિ, અષાઉમ્ અહુર મજદ્દ, યત્ તે અસ્તિ મજિશ્તૅમચ, વહિશ્તૅમચ, સ્રએશ્તૅમચ, યાસ્કૅરૅસ્તૅમૅમચ, વારૅથ્રઘ્નયોતૅમૅમચ, બએષજયોતૅમૅમચ, ત્બએષો-તઉર્વયાંસ્તૅમૅમચ, દએવનાંમ્ મષ્યાનાંમ્ચ. યથ અઝૅમ તઉર્વયેનિ, વીસ્પે દએવ મષ્યાંસ્ચ, યથ અઝૅમ તઉર્વયેનિ, વીસ્પે યાતવો પઇરિકાઑસ્ચ, યત્ માંમ નએ ચિશ તઉર્વયાત્, નોઇત્ દએવો નએધ મષ્યો, નોઇત્ યાતવો નએધ પઇરિકાઓ.

આઅત્ મ્રઑત્ અહુરો મજદાઑ, ફ્રક્ષ્ત્ય નાંમ્ અહ્મિ; અષાઉમ્ જરથુશ્ત્ર; બિત્યો વાંથ્વ્યો; થ્રિત્યો અવિ-તન્યો; તૂઇર્ય અષ વહિશ્ત;

---

૧. "મિસ્વાનહે ગાતવો ખધાતહે" એટલે 'હમેશ્તગેહાન' એ બેહેશ્ત તથા દોજખની વચ્ચેની જગાને કહે છે. જે માંણસોના સવાબ તથા પાપ એકસરખાં હોય છે, તેઓને માટે પેલી જેહાંનમાં ઠેરવેલી જગાનું નામ હમેસ્તગેહન. 'હમેસ્તગેહાન'નો અસલ અર્થ 'મધ્યમ ફાયદાભરી જગ્યા' થાય છે. એ બોલો વંદીદાદની ૧૯ મી પરગરદના ૩૬ મા ફકરામાં તથા મીનો અનેરાંનની ખશ્નુમનમાં આવે છે. એ ખશ્નુમનમાં હમેશ્તગેહાનનો બોલ બેહદ રોશની, ગરોથ્માન બેહેશ્ત તથા ચિન્વત પુલની સાથે આવે છે. વધુ માટે જુવો કરાણીનું અરદાવીરાફનામું.

પુખ્ધ વીસ્પ વૉહુ મજદધાત અષ-ચિથ્ર; ક્ષ્તવો યત્ અહ્મિ ખ્રતુશ; હ્પ્તથો ખ્રતુમાઓ; અશ્તૅમો યત્ અહ્મિ ચિસતિશ; નાઉમો ચિસતિવાઓ.

દસૅમો યત્ અહ્મિ સ્પાનો; અએવનદસો સ્પનંધ્રઉહાઓ; દ્વદસો અહુરો; થ્રિદસો સૅવિશ્તો; ચથ્રદસો ઇમત્ વીદ્વએશતવો; પન્ચદસ અવ-નૅમ્ન; ક્ષ્વશ-દસ હાત મરૅનિશ; હ્પ્તદસ વીસ્પ હિષસ્; અશ્તદસ બએષજય; નવદસ યત્ અહ્મિ દાતો; વીસાંસ્તૅમો અહ્મિ યત અહ્મિ મજદાઓ નાંમ.

યજએષ માંમ્ જરથુશ્ત્ર, પઇતિ અસનિ પઇતિ ક્ષફ્નૂે યસો-બૅરૅ-તાબ્યો જઓથ્રાબ્યો. જસાનિ તે અવંધ્રહુએચ રફ્નૂંધ્રહુએચ અજૅમ્ યો અહુરો મજદાઓ; જસાઇતિ તે અવંધ્રહુએચ રફ્નૂંધ્રહુએચ યો વંધ્રહુશ સ્રઓષો અષ્યો; જસાઓન્તિ તે અવંધ્રહુએચ રફ્નૂંધ્રહુએચ યાઓ આપો, યાઓસચ ઉર્વરાઓ, યાઓસચ અષાઉનાંમ્ ફ્રવષયો.

યેજિ વષિ જરથુશ્ત્ર, અવાઓ ત્બએષાઓ તઉર્વયો, દએવનાંમ્ મષ્યાંનાંમચ, યાથ્વાંમ્ પઇરિકનાંમચ, સાથ્રાંમ્ કઓયાંમ્ કરફ્નૂનાંમચ, મઇ-ર્યનાંમચ બિજંગ્રનાંમ્, અષૅમઓઘનાંમચ બિજંગ્રનાંમ્, વૅહ્રકનાંમચ, ચથ્વરૅ-જંગ્રનાંમ્. હએનયાઓસચ પૅરૅથુ-અઇનિકયાઓ, પૅરૅથુ-દ્રફ્નૂષયાઓ ઑરૅધ્વો-દ્રફ્નૂષયાઓ, ઉજગૅરૅપ્તો-દ્રફ્નૂષયાઓ, ખ્રરૅમ્ દ્રફ્નૂષૅમ્ બરૅન્તયાઓ, અથ ઇમાઓ નામેનીશ દ્રૅનજયો, ફ્રમ્રવ, વીસ્પાઇશ અયાંનચ ક્ષફ્નૂનસચ.

પાયુશચ અહ્મિ, દાતાચ થ્રાતાચ અહ્મિ; જનાતાચ મઇન્યુશચ અહ્મિ સ્પૅન્તોતૅમો; બએષજય નાંમ અહ્મિ, બએષજયોતૅમ નાંમ અહ્મિ; આથ્રવ નાંમ અહ્મિ, આથ્રવતૅમ નાંમ અહ્મિ; અહુર નાંમ અહ્મિ, મજ-દાઓ નાંમ અહ્મિ; અષવ નાંમ અહ્મિ, અષવસ્તૅમ નાંમ અહ્મિ; ખરૅ-નંધ્રહ નાંમ અહ્મિ, ખરૅનંધ્રઉહસ્તૅમ નાંમ અહ્મિ; પૅાઉરૂ-દરૅશત નાંમ અહ્મિ, પૅાઉરૂ-દરૅશતૅમ નાંમ અહ્મિ; દૂરએ-દરૅશત નાંમ અહ્મિ, દૂરએ-દરૅશતૅમ નાંમ અહ્મિ.

સ્પશત નાંમ અહ્મિ, વીત નાંમ અહ્મિ; દાત નાંમ અહ્મિ; પાત નાંમ અહ્મિ, થ્રાત નાંમ અહ્મિ; જનાત નાંમ અહ્મિ, જનોઇશ્ત નાંમ અહ્મિ; ફ્નૂમાઓ નાંમ અહ્મિ, ફ્નૂષો-માંથ્ર નાંમ અહ્મિ; ઇસૅ-ક્ષથ્રો નાંમ અહ્મિ, ઇસૅ-ક્ષથ્રયોતૅમ નાંમ અહ્મિ; નાંમો-ક્ષથ્રો નાંમ અહ્મિ, નાંમો-ક્ષથ્રયોતૅમો નાંમ અહ્મિ.

અધવિશ નાંમ અહ્મિ; વીધવિશ નાંમ અહ્મિ; પઇતિ-પાયુશ નાંમ અહ્મિ, ત્અએષો-તઉર્વાઍ નાંમ અહ્મિ; હથ્રવન નાંમ અહ્મિ, વીસ્પવન નાંમ અહ્મિ; વીસ્પતશ નાંમ અહ્મિ, વીસ્પ-ખ્વાથ્ર નાંમ અહ્મિ; પૉઉરૂ-ખ્વાથ્ર નાંમ અહ્મિ, ખ્વાથ્રવાઍ નાંમ અહ્મિ.

વૅરૅજિ સઑક નાંમ અહ્મિ, વૅરૅજિ-સવાઓ નાંમ અહ્મિ; સૅવી નાંમ અહ્મિ, સૂરાઍ નાંમ અહ્મિ, સૅવિશ્ત નાંમ અહ્મિ, અષ નાંમ અહ્મિ, ઍરૅજ નાંમ અહ્મિ; ક્ષથ્ર્ય નાંમ અહ્મિ; ક્ષથ્ર્યોર્તૅમો નાંમ અહ્મિ; હુધાનુશ નાંમ અહ્મિ, હુધાનુશ્તૅમો નાંમ અહ્મિ; દૂરએ-સૂક નાંમ અહ્મિ. તાઍાસ્ચ ઇમાઍ નામેનીશ.

યસ્ચ મે અએતહ્મિ અંઘ્રહુવો યત્ અસ્ત્વઇન્તિ, સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર, ઇમાઍ નામેનીશ દ્રેનજયો ફ્રસ્રવ, પઇતિ વા અસનિ પઇતિ વા ક્ષફ્ને. ફ્રસ્રવ ઉસ્ વા હિશ્તો, ની વા પઇધ્યમ્નો; ની વા પઇધ્યમ્નો, ઉસ્ વા હિશ્તો; અઇવ્યાઆઁઘ્રહનૅમ[૧] વા અઇવ્યાઆઁઘ્રહયમ્નો, અઇવ્યાઆઁઘ્રહનૅમ વા બૂજયમ્નો; ફ્રા વા ષૂસ હચ ગાતઑાત્, ફ્રા વા ષૂસ હચ જન્તઑાત્, ફ્રા વા ષૂસ હચ દંઘ્રહઑાત્, અવ-જસ દખ્યૂમ્ આ. નોઇત્ હિમ નર; અંઘ્રહે અયાંન્, નોઇત્ અંઘહાઍ ક્ષપો, અએષ્મો દ્રૂતહે દ્રૂક્ષ મનંઘ્રહો અવસ્યાત. નોઇત્ અકવો, નોઇત્ ચકવો, નોઇત્ ઇષવો, નોઇત્ કરૅત્, નોઇત્ વજર, નોઇત્ વીસૅન્તિ અસાનો અવસ્યાત્.

વીસાંસ્તચ ઇમાઍ નામેનીશ પરૂશતસચ પઇરિ-વારસ્ચ વીસૅન્તે, પઇરિ મઇન્યઑાયાત્ દ્રુજત્, વરૅન્યયાત્ચ દ્વાંઇથ્યાત્, જીજીયૂશત્ચ કયધાત્ વીસ્પો-મહ્રકાઅત્ચ પઇરિ દ્રવતત્ યત્ અંઘ્રરાત્ મઇન્ઑાત્; માંનયેન્ અહે યથ હજંઘ્રૅમ નરાંમ્ ઓયુમ નરૅમ્ અઇવ્યાક્ષયોઇત્.

કે વૅરૅથ્રૅમ-જા થ્વા પોઇ સેનગહા યોઇ હૅન્તી; ચિથ્રા મોઇ દાંમ અહૂમબિશ રતૂમ્ ચીજદી. અત્ હોઇ વૉહૂ સૅરઓષો જન્તૂ મનંઘ્રહા, મજદા અહ્માઇ યહ્માઇ વષી કહ્માઇચીત્.

---

૩. અઇવ્યાઑાધ્હનૅમ=શબ્દનો અર્થ કુસ્તી થાય છે. કુસ્તી બાંધવાનો રેવાજ પેગમ્બર જરથોસ્તની આગમજ, હોમ પેગમ્બરના વખતમાં દાખલ થયો હતો, કારણ કે દાદાર અહુર-મજદે, હોમ યશ્ત પ્રમાણે હોમને કુસ્તી બાંધવાની બસારત કરી હતી. સદદર કેતાબ પાદશાહ જમશેદને પહેલવહેલો કુસ્તી બાંધનાર તરીકે જણાવે છે. શાહનામામાં મીનોચહેર પાદશાહે કમર ઉપર કુસ્તી બાંધવાનો ઈસારો મળે છે.

નૅમમ્ કવએમ્ ખરૅનો, નૅમો અઇર્યેને વએજહિ, નૅમો સઓકે મજદધાઇતે, નૅમો અપે દાઇત્યયાઓ, નમો અરૅદુયાઓ આપો અનાહિતયાઓ, નૅમમ્ વીસ્પયાઓ અષઓનો સ્તોઇશ.

☞ યથા અહૂ વઇર્યો (૧૦), અષૅમ વૉહૂ (૧૦).

અહુનૅમ્ વઇરીમ્ યજમઇદે; અષૅમ વહિશ્તૅમ્ સ્રએશ્તૅમ્ અમૅષૅમ્ સ્પૅન્તૅમ્ યજમઇદે. અમૅમચ થ્રિમમચ અઓજસચ વૅરૅથ્રમચ, ખ્રૅનસચ જવરૅચ યજમઇદે. અહુરૅમ્ મજદાંમ્ રએવન્તૅમ્ ખરેનંઘઉહન્તૅમ્ યજમઇદે.

યેંઘ્હે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતિ વંઘ્હો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્હાંમચા તાંસચા તાઓસચા યજમઇદે.

(બાજમાં પઢે.) અહુરમજદ ખોદાએ, અવજૂનીએ મર્દુમ, મર્દુમ સર્દગાંન્ હમા સર્દગાંન્, હમબાયસ્તે વેહાંન્, ઓએમ્ બેહેદીન્ માજદયસ્નાંન્ આગહી આસ્તવાની નેકી રસાનદ; અએદૂન બાદ. (પ્રગટ પઢે.) યથા અહૂ વઇર્યો (૨).

યસ્નૅમચ વહ્મૅમચ, અઓજસચ જવરૅચ આફ્રીનામિ, અહુરહે મજદાઓ રએવતો ખરૅનંઘઉહતો. અષૅમ વૉહૂ (૧).

નિપાયોઇશ[1] મષીમ્ ઉર્વથૅમ્ યવએતાઇતે જરથુશ્ત્ર અઉર્વથાત્ પરો દુશ્મઇન્યઓત્. મા તૅમ ઉર્વથૅમ્ ફ્રાયવયોઇશ સ્નથાઇ, મા દુજબૅરૅતેએ જયાનાંમ્ અપયતેએ; મા યસોઇશ અઓમ્ નરૅમ દાઇતીમ્, યો ના મજિશ્તૅમ્ યસ્નૅમ્ યજાઇતે કસિશ્તૅમ્ યસ્નાત્ ફ્રાયતાત્ અહ્મ યાં અમૅષે સ્પૅન્તે.

ઇધ અસતિ વૉહુ મનો, મન દાંમિ જરથુશ્ત્ર. ઇધ અષૅમ્ વહિશ્તમ્, મન દાંમિ જરથુશ્ત્ર. ઇધ ક્ષથ્રૅમ્ વઇરીમ્, મન દાંમિ જરથુશ્ત્ર. ઇધ સ્પૅન્ત આર્મઇતિશ્, મન દાંમિ જરથુશ્ત્ર. ઇધ હઉર્વત અમૅરૅતાત્, યોઇ સ્તો મિજ્દૅમ્ અષાઉનાંમ્, પરો–અસતિ જસૅન્તાંમ્, મન દાંમિ જરથુશ્ત્ર. વએથાચ તતચ કથચ, આઇ અષાઉમ્ જરથુશ્ત્ર. મન ખ્રત્વાચ ચિસતિચ યાઇશ્ આ અંઘ્હુશ પઓઉરૂયો બવત્, યથાચ અંઘ્હત્ અપૅમૅમ અંઘ્હુશ.

1. 'નિપાયોઇશ્ મષીમ્' થી તે યશ્તની આખેરી સુધીનો ભાગ બહમન યશ્તના બાકી રહેલા ફકરાઓને નામે જણાયલો છે.

હજંઘ્રૅમ બએષજનાંમ્, બએવરૅ બએષજનાંમ્; હજંઘ્રૅમ બએષજનાંમ્, બએવરૅ બએષજનાંમ્; હજંઘ્રૅમ બએષજનાંમ્, બએવરૅ બએષજનાંમ્. જસ મે અવંઘ્રહે મજદ. જસ મે અવંઘ્રહે મજદ. જસ મે અવંઘ્રહે મજદ. અમહે હુતાશ્તહે હુરઑધહે, વૅરેથ્રગ્નહે, અહુરધાતહે, વનઇનત્યાઑસચ ઉપરતાતો, સ્પૅન્તહેચ આર્મતોઇશ.

આર્મઇતિચ સ્પૅન્તય અએષાંમ્ હ્મએષો સચિન્દ્દયધ્વૅમ્; પઇરિ ઉષિ વારયધ્વૅમ્; હાંમ્ ગવ નિદરૅજયધ્વૅમ્; હાંમ્ જન્વ જૅમ્બયધ્વૅમ્; અઇપિ દૅરૅજવનૅમ દરૅજવયધ્વૅમ. કત્ અષવ મજદ વનત્ દ્રવન્તૅમ. અષવ વનત્ દ્રુજિમ્, અષવ વનત્ દ્રવન્તૅમ.

ઉષિ અહુરહે મજદાઑ યજમઇદે, દરૅથ્રાઇ માંથ્રહે સ્પૅન્તહે; ખ્રતુમ્ અહુરહે મજદાઑ યજમઇદે, મરૅથ્રાઇ માંથ્રહે સ્પૅન્તહે; હિજવાંમ્ અહુરહે મજદાઓ યજમઇદે, ફ્રવાકાઇ માંથ્રહે સ્પૅન્તહે; અઑમ્ ગઇરીમ્ યજમઇદે, યિમ્ ઉષિ–દાંમ્ ઉષિ-દરૅનૅમ,[1] પઇતિ અસનિ પઇતિ ક્ષફ્ને, યસો-બૅરૅતાબ્યો જઑથ્રાબ્યો.

આઅત્ અઑખ્ત જરથુશ્ત્રો, ઉપ થ્વા અર્જૅમ્ મઇરે અનુદધયાત્, સ્પૅન્તયાઑ આર્મતોઇશ દોઇથ્રાબ્ય અવાસ્ત્રયત મઇસ્યો. હજંઘ્રૅમ બએષજનાંમ્, બએવરૅ બએષજનાંમ્; હજંઘ્રૅમ બએષજનાંમ્, બએવરૅ બએષજનાંમ્; હજંઘરૅમ બએષજનાંમ્, બએવરૅ બએષજનાંમ્.

☞ અહે નર્શ અષઑનો ફ્રવષીમ્ યજમઇદે, યો અસ્મો ખ્નવાઑ[2] નાંમ. અધાત્ અન્યએષાંમ્ અષઑનાંમ્ ફ્રક્ષુતિ યજાઇ, ફ્રવરૅત ગઑકૅરૅનહે[3] સૂરહે મજદધાતહે. ગઑકૅરૅનેમ સૂરૅમ મજદધાતૅમ યજમઇદે.

---

૧. ઉષિ-દરૅનૅમ-ઇરાનની પૂર્વ દિશાએ આવેલો હાલનો 'સજેસ્તાન' મુલક, જેને અવસ્તામાં 'વએકેરેત' કહે છે, તથા પ્રાચીન ઇરાની લોકો Drangiana કહેતા હતા, તે મુલકમાં 'હષિદરેન' નામનો પાહાડ આવેલો છે. એ બોલનો અસલ અર્થ 'હુશિયારી રાખનાર' કરી થાય છે. એ નામ એટલા માટે આપવામાં આવ્યું છે કે, એ પાહાડ ઉપરથી અશો જરથોસ્તે આસમાની હોશ મેળવી; એ પાહાડ ઉપર દાદાર અહુરમજદ સાથે એ રાસ્ત પેગમ્બરને દીનની બાબદો માટે વાતચીત થઇ હતી.

૨. અસ્મો-ખનવાઓ—જરથોસ્તના સૌથી પહેલા શાગેર્દોમાંનો એક હતો. એ મહાન પુરૂષ કોઈ એકાંત પહાડ ઉપર રહેનાર વિદ્વાન હોય, જેની સાથે પેગમ્બર જરથોસ્તે પોતાની દીન વિષે વાતચીત કરી હોય.

૩. ગઑકૅરૅન—એક રોપાનું નામ છે. ફ્રિત નામના એક પુરાણા તબીબને ઇનસાનની આરોગ્યતા માટે જે સાધનો આપવામાં આવ્યાં હતાં, તેમાં ગઑકૅરૅન એક હતું, એને

ઉષિ અહુરહે મજદાઓ યજમઇદે, દરેથ્રાઇ માંથ્રહે સ્પેન્તહે; ખ્રતૂમ અહુરહે મજદાઓ યજમઇદે, મરેથ્રાઇ માંથ્રહે સ્પેન્તહે; હિજ્વાંમ અહુરહે મજદાઓ યજમઇદે, ફ્રવાકાઇ માંથ્રહે સ્પેન્તહે; અઓમ ગઇરીમ યજમઇદે, યિમ ઉષિ-દાંમ ઉષિ-દરેનેમ, પઇતિ અસનિ પઇતિ ક્ષફ્ને, યસો-બેરેતાબ્યો જઓથ્રાબ્યો. અષેમ વોહૂ (૧). ☞ (ત્રણ વાર પઢે.)

દામીમ યજમઇદે યાંમ આર્મઇતીમ સ્પેન્તાંમ. યેહે દાથ્રે અષહેચ, અષઓનાંમ અષ-પઓઇર્યનાંમચ દામનાંમ.

અએતત દિમ વીસ્પનાંમ મજિશ્તેમ દજ્ધાઇ, અહુમચ રતૂમચ યિમ અહુરેમ મજદાંમ, સ્નથાઇ અંઘ્રહે મઇન્યેઉશ દ્રુવતો, સ્નથાઇ અએષ્મહે ખ્રવી-દ્રઓશ, સ્નથાઇ માજઇન્યનાંમ દએવનાંમ, સ્નથાઇ વીસ્પનાંમ દએવનાંમ, વરેન્યનાંમચ દ્રવતાંમ. (બાજમાં પઢે.) શેકસ્તેહ ઘનામેન્યો, બર અહેરેમન લેઆંનત સદ હજાર બાર. (પ્રગટ પઢે.) ફ્રદથાઇ અહુરહે મજદાઓ રએવતો ખરેનંઘ્રઉહતો. ફ્રદથાઇ અમેષનાંમ સ્પેન્તનાંમ, ફ્રદથાઇ તિશ્ત્ર્યેહે સ્તારો રએવતો ખરેનંઘ્રઉહતો, ફ્રદથાઇ નર્શ અષઓનો, ફ્રદથાઇ વીસ્પનાંમ સ્પેન્તહે મઇન્યેઉશ દામનાંમ અષઓનાંમ. અષેમ વોહૂ (૧). ☞ અહ્માઇ રએશચ; હજંઘ્રેમ; જસ મે અવંઘ્રહે મજદ; કેરફેહ મોજદ.

રોજ નેક નાંમ, રોજ પાક નાંમ, રોજ મુબારક (ફલાંન), માહે મુબારક (ફલાન), ગાહે (ફલાંન), નમાજ દાદારે ગેહાંન દામાંન. ક્ષ્નઓથ્ર અહુરહે મજદાઓ, તરોઇદીતે અંઘ્રહે મઇન્યેઉશ. હઇથ્યાવરશ્તાંમ હ્યત વસ્ના ફ્રેરષોતેમેમ. સ્તઓમિ અષેમ; અષેમ વોહૂ (૧). ગોરજે ઓરેહ અવજાયાદ દાદાર અહુરમજદ રયોમંદ ખોરેહમંદ મીનોઆંન મીનો બેરેતુમ, બેરસાદ અમાવંદ પીરોજગર અમાવંદી પીરોજગરી. દાદ દીન બેહ માજદયસ્નાન, આગહી રવાઇ ગોઆફરંગાંની બાદ હફતે કેશવર જમીન; અએદૂન બાદ. મન આનો આવાયદ શુદન, મન આનો આવાયદ શુદન, મન આનો આવાયદ શુદન. અષઓને અષેમ વોહૂ (૧).

☞ (દક્ષિણ દિશા તરફ મોહોડું કરીને પઢે). દાદારે ગેહાંન દીને માજદયસ્ની, દાદે જરથુશ્તી. નેમસેન્તે અષાઉમ સેવિશ્તે અરેદ્વી સૂર

સફેદ હોમ કહે છે. એ ઝાડ રસ્તાખેજની વખતે મદદ કરનાર છે, કારણ કે તે અમર્ગી આપનાર છે. બુનદહેશ પ્રમાણે એ વોઉરૂકષ દરિયામાં ઉગે છે. એ ઝાડને ગુજરેલાંઓને સજીવન કરનાર તરીકે ગણ્યું છે.

અનાહિતે અષઑને. અષૅમ્ વૉહૂ (૧). નૅમો ઉર્વઇરે વંઘ્રઉહિ મજદ-ધાતે અષઑને. અષૅમ્ વૉહૂ (૧). અહુરૅમ મજદાંમ્ રએવન્તૅમ્ ખરૅ-નંઘ્રઉહન્તૅમ્ યજ્અઇદે. અષૅમ વૉહૂ (૧). દાદાર્ અહુરમજદ રયોમંદ્ ખોરૅહ્મંદ્ મીનોઆંન્ મીનો ફ્રૅરૅતૂમ્ બેરસાદ્. અષૅમ્ વૉહૂ (૧).

અહુરમઝદ યશતનો સાર—અશો જરથોસ્તે અહુરમઝદને પુછયું કે એ હાહમંદ દુનિયાના પાક પેદા કરનાર! કઇ માથ્રવાણી ઘણીજ હિંમત આપનાર, ઘણીજ ફ્તેહમંદ, વેરીને મારનાર, તનદરોસ્તી આપનાર અને પાપી દુઃખ પહોંચાડનારાઓનાં દુઃખને ટાળનાર છે? ત્યારે અહુરમઝદે જવાબ આપ્યો કે મારાં અને અમશાસ્પંદોના નામો ઘણાજ હિંમત આપનાર, ફ્તેહમંદ, વેરીને મારનાર, તંદરસ્તી આપનાર અને પાપીઓનાં દુઃખોને ટાળનારાં છે. ત્યારે જરથોશતે કહયું કે તે નામો મને કહે, કે જેથી તમામ બુરાઓની બુરાઇને હું તોડી શકું, અને મને કોઇબી દુષ્ટ હેરાન કરે નહિ. ત્યારે અહુરમઝદે તે નામો જણાવ્યાં—(૧) સદા હસ્તીવાળો, (૨) ટોળાંની પાસબાની કરનાર, (૩) સર્વ વ્યાપક, (૪) સર્વેથી શ્રેષ્ટ પવિત્રાઇ, (૫) અશોઇના તોખમની તમામ ન્યામત આપનાર, (૬) ડહાપણ, (૭) ડહાપણવાળો, (૮) જ્ઞાન, (૯) જ્ઞાનવાળો, (૧૦) વૃધ્ધિ, (૧૧) વૃદ્ધિ કરનાર, (૧૨) હસ્તી ધરાવનાર, (૧૩) ઘણોજ ફાયદો કરનાર, (૧૪) દુઃખ નહિ દેનાર, (૧૫) અજીત, (૧૬) સારાં નરસાંનો તોલ કરનાર, (૧૭) સર્વે જોનારો, (૧૮) તંદરોસ્તી આપનારા, (૧૯) પેદા કરનાર, (૨૦) મહાજ્ઞાની નામવાળો. આ નામો રાત દિવસ પઢવાથી, અહુરમજદ, અશો શરોષ, પાણી અને ઝાડ ઉપરના મવકકલ ફરેશતાઓ તથા અશો લોકોનાં ફરોહરો આપણી મદદ તેમજ ખુશાલીને માટે આવે છે. અગર જો કોઇ શખસ જાદુગર, પરી વગેરે તમામ બુરી શકિતઓથી પહોંચતી હાણીઓ ટાળવા ઇચ્છે, તો તેણે રાત દહાડો આ નામો ઉપરાંત બીજાં નામો જે નીચે પ્રમાણે છે, તે ઉઠતાં કે બેસતાં, કુશતી બાંધતાં કે છોડતાં, બહાર જતાં પઢવાંઃ—બચાવનાર બખશનાર, પોષણ કરનાર, મારનાર, મીનો વૃધ્ધિ કરનાર, આથ્રવન, ઘણુંજ ખોરેહવાળો, બહોળી દ્રષ્ટિવાળો, દીર્ઘ દ્રષ્ટિવાળો, મરજી પ્રમાણે હકુમત કરનાર, સર્વ વ્યાપક, સર્વજ્ઞ, નહિ ઠગનાર કે નહિ ઠગાનાર, ઉપયોગી, ઘણોજ ફાયદો કરનાર, સઉથી મોટો પાદશાહ, જેથી તેને કોઇબી બુરી શકિતની કાંઇ હાની પોહોંચશે નહિ જે પ્રમાણે એક હજાર માણસ એક માણસની ચોકી કરે, તેમ આ નામો બંદગી કરનારની પાસબાની કરનારાં છે.

(અહુરમઝદ યશતના હવે પછીના ભાગને ગુમ થયલી બહમન યશતના ભાગ તરીકે ગણે છે).—અહુરમઝદના તરીકાવાળાને, અમશાસપંદોની સેતાયશ કરનારને દુઃખ પહોંચતું નથી. શરૂઆતથીજ દુન્યા અહુરમઝદના ડહા-

પણુથી ચાલે છે, અને છેવટ સુધી ચાલશે. હું દુવા ગુજારૂં છું કે અશો માણુસ ઉરાંને મારે! માથ્રવાણી સમજવાને માટે મારામાં હુશિયારી આવે! અશો જરથોશ્તના પહેલા ચેલા અસમો ખન્વતને હું યાદ કરૂં છું. સંપુર્ણ મનશ્નની તથા અશોઇથી ડહાપણુ આવે છે.

હોરમજદ યશ્તની નીરંગ.

☞ (એ નીરંગ હોરમજદ યશ્ત પઢયા પછી ત્રણ વાર પઢે).

યા દાદાર્ અહુરમજ્દ, અહેરેમન્ મરોચીનીદાર્ નેગુનમ્ દીવાન્; અર્ બૂદને રસ્તાખીજ તન્ પસીન્ બીગુમાનમ. અશેમ્ વોહૂ (૧). (ત્રણ વાર પઢે).

અહુરમઝદ યશતની નીરંગનો સાર.—ઓ દાદાર અહુરમઝદ! નાશ કરનાર અહેરેમનને હું જેર કરૂં! રશતાખેજ અને તન-પસીન ઉપર મને પક્કો ભરૂસો છે.

મ્હોટી હપ્તન યશ્ત.

ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજદાઑ. અશેમ્ વોહૂ (૧).

૫ નામે યજદાંન્ અહુરમજ્દ ખોદાએ અવજૂની, ગોરૂજે ખોરેહ્ અવજાયાદ્; હફ્ત અમશાસ્પંદ્ બેરસાદ્.

અજ હમા ગુનાહ્ પતેત્ પશેમાનુમ; અજ હર્વસ્તીન્ દુશ્મત દુજ્જુખ્ત દુજ્જવરશ્ત, મેંમ્ ૫ ગેતી મનીદ્, ઑએમ ગોફ્ત્, ઑએમ્ કર્દ્, ઑએમ જસ્ત્, ઑએમ્ બૂન્ બૂદ્ ઍસ્તેદ્. અજ આંન્ ગુનાહ્ મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની રવાંની ગેતી મીનોઆંની, ઑખે અવાખ્શ પશેમાન્ ૫ સે ગવશ્ની ૫ પતેત્ હોમ. ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજદાઑ, તરોઇદીતે અંગ્રહે મઇન્યેઉશ; હઇથ્યાવરૂશ્તાંમ્ હાત્ વસ્ના ફ્રૂશોતેંમેંમ્, સ્તઑમિ અશેમ. અશેમ વોહૂ (૩).

ફ્રવરાને મજદયસ્નો જરથુશત્રિશ વીદએવો અહુર-ત્કએશો (જે ગેહ હોય તે પઢે). ફ્રસસ્તયએચ. અહુરહે મજદાઑ રએવતો ખરેનંઘ્રઉહતો,

અમેષનાંમ્ સ્પેન્તનામ્, વંઘ્હુવે મનંઘ્હે આક્ષ્તોઇશ હાંમ-વઇનત્યાઓ, તરધાતો અન્યાઇશ દામાંન્, આસ્નહે ખ્રથ્વો મજદધાતહે, ગઓષો-સ્રુતહે ખ્રથ્વો મજદધાતહે. અષહે વહિશ્તહે સ્રએશતહે, અઇર્યમનો ઇષ્યેહે સૂરહે મજદધાતહે, સઓકયાઓ વંઘ્હુયાઓ વોઉરૂ-દોઇથ્રયાઓ મજદધાતયાઓ અષઓન્યાઓ ક્ષથ્રહે વઇર્યેહે અયોક્ષુસ્તહે મરેજ-દિકાઇ થ્રાયો-દ્રિગઓવે. સ્પેન્તયાઆ વંઘ્હુયાઓ આર્મતોઇશ, રાત-યાઓ વંઘ્હુયાઓ વોઉરૂ-દોઇથ્રયાઓ મજદધાતયાઓ અષઓન્યાઓ, હઉર્વતાતો રથ્વો યાઇર્યયાઓ હુષિતોઇશ, સરેધએઇબ્યો અષહે રતુબ્યો; અમેરતાતો રથ્વો ફ્શઓનિબ્ય વાંશ્વાબ્ય, અસપિનિબ્ય યવઓનિબ્ય, ગઓકેરેનહે સૂરહે મજદધાતહે.

☞ (હાવન તેમજ બીજી હાવનમાં નીચે મુજબ પઢે):—

મિથ્રહે વોઉરૂ-ગઓયઓઇતોઇશ, રામનસ્ચ ખાસ્ત્રહે.

☞ (જો રપિથ્વન ગેહ હોય તો નીચે મુજબ પઢે):—

અષહે વહિશ્તહે આથ્રસ્ચ અહુરહે મજદાઓ.

☞ (જો ઉજીરન ગેહ હોય તો નીચે મુજબ પઢે):—

બેરેજતો અહુરહે નફેદ્રો અપાંમ્ અપસ્ચ મજદધાતયાઓ.

☞ (જો અઇવિસ્રુથ્રેમ ગેહ હોય તો નીચે મુજબ પઢે):—

અષાઉનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ્ ઘેનાંનાંમચ વીરોવાંથ્વનાંમ્ યાઇર્યયાઓસ્ચ હુષિતોઇશ, અમહેચ હુતાશ્તહે હુરઓધ્રહે, વેરેથ્રધ્નહેચ અહુરધાતહે, વનઇન્ત્યાઓસ્ચ ઉપરતાતો.

☞ (જો ઉશહેન ગેહ હોય તો નીચે મુજબ પઢે):—

સ્રઓષહે અષ્યેહે અષિવતો, વેરેથ્રાજનો ફ્રાદત્-ગએથહે, રશ્નઓશ રજિશ્તહે, અરૂશ્તાતસ્ચ ફ્રાદત્-ગએથયાઓ વરેદત્-ગએથયાઓ.

મ્હોટી હપ્તન યશ્ત—અહુરમઝદથી તે અમરદાદ સુધીના સાત અમશાસ્પંદોની સામટી યાદ અને સેતાયશ કરવાને માટે 'યસ્ન હપતંઘહાઇતિ' એવે નામનો સાત હાનો સમુદાય યશ્નજનેના ૩૫-૪૧ હા સુધીમાં આવેલો છે. એ સાત હાનો સમુદાય ફક્ત અશો જરથોસ્તના ગાથાની પછીનો પણ બીજા સઘળા અવસ્તા કરતાં આગમજનો છે. એની એબારત ગાથાને લગતી પુરાણી ભાષાની છે. એમાં સાત અમશાસ્પંદોની સેતાયશ ઉપરાંત, આતશ તથા ખોરશેદની જમીન, પાણી અને બીજા નારી ફરેસ્તાઓની સેતાયશ છે. છેવટે કુદરતની સુંદર અને ફાયદેમંદ ન્યામતોને યાદ કરવામાં આવી છે

ક્ષ્નઑથ્ર યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ, યથા અહૂ વઇર્યો જઑતા ફ્રા મે મ્રૂતે, અથા રતુશ્ અષાત્‌ચિત્ હચ ફ્રા અષવ વીધ્વાઑ મ્રઑતૂ.

અહુરૅમ્ મજ્દાંમ્ રએવન્તૅમ્ ખરેનંઘ્વઉહન્તૅમ્ યજમઇદે; અમેષા સ્પેન્તા હુક્ષથ્રા હુધાઑંઘહો યજમઇદે; વૉહૂ મનો અમૅષૅમ્ સ્પેન્તૅમ્ યજમઇદે; આક્ષ્તીમ્ હાંમવઇન્તીમ્ યજમઇદે, તરધાતૅમ્ અન્યાઇશ્ દામાંન્ આસ્નૅમ્ ખ્રતૂમ્ મજ્દધાતૅમ્ યજમઇદે; ગઑષો-સ્રૂતૅમ્ ખ્રતૂમ્ મજ્દધાતૅમ્ યજમઇદે. અષૅમ્ વહિશ્તૅમ્ સ્રઑશ્તૅમ્ અમૅષૅમ્ સ્પૅન્તૅમ્ યજમઇદે; અઇર્યમનૅમ્ ઇષીમ્ યજમઇદે; સૂરૅમ્ મજ્દધાતૅમ્ યજમઇદે; સઑકાંમ્ વંઘ્વઉહીમ્ વૉઉરૂ-દોઇથ્રાંમ્ મજ્દધાતાંમ્ અષઑનીમ્ યજમઇદે; ક્ષથ્રૅમ્ વઇરીમ્ અમૅષૅમ્ સ્પૅન્તૅમ્ યજમઇદે; અયોક્ષુસ્તૅમ્ યજમઇદે; મરૅજ્દિકૅમ્ થ્રાયો-દ્રિગૂમ્ યજમઇદે. સ્પૅન્તાંમ્ વંઘ્વઉહીમ્ આર્મઇતીમ્ યજમઇદે; રાતાંમ્ વંઘ્વઉહીમ્ વૉઉરૂ-દોઇથ્રાંમ્ મજ્દધાતાંમ્ અષઑનીમ્ યજમઇદે; હઉર્વતાતૅમ્ અમૅષૅમ્ સ્પૅન્તૅમ્ યજમઇદે; યાઇર્યાંમ્ હુષિતીમ્ યજમઇદે; સરેધ અષવન અષહે રતવો યજમઇદે; અમૅરૅતાતૅમ્ અમૅષૅમ્ સ્પૅન્તૅમ્ યજમઇદે; ફ્રૂષઑનીમ્ વાંથ્વાંમ્ યજમઇદે; અસપિનાચ યેવીનો યજમઇદે; ગઓકૅરૅનૅમ્ સૂરૅમ્ મજ્દધાતૅમ્ યજમઇદે.

☞ (હાવન ગેહમાં તેમજ બીજી હાવનમાં નીચે મુજબ પઢે)

મિથ્રૅમ્ વૉઉરૂ-ગઑયઑઇતિમ્ યજમઇદે; રામ ખાસ્ત્રૅમ્ યજમઇદે. અષાઉનાંમ્ વંઘ્વઉહીશ્ સૂરાઑ સ્પૅન્તાઑ ફ્રવષયો યજમઇદે.

☞ (જો રપિથ્વન ગેહ હોએ તો નીચે મુજબ પઢે):—

અષૅમ્ વહિશ્તૅમ્ આતરૅમચ અહુરહે મજ્દાઑ પુથ્રૅમ્ યજમઇદે. અષાઉનાંમ્ વંઘ્વઉહીશ્ સૂરાઑ સ્પૅન્તાઑ ફ્રવષયો યજમઇદે.

☞ (જો ઉજીરન ગેહ હોએ તો નીચે મુજબ પઢે):—

બૅરૅજન્તૅમ્ અહુરૅમ્ ક્ષથ્રીમ્ ક્ષએતૅમ્ અપાંમ્ નપાતૅમ્ અઉર્વત્-અસ્પૅમ્ યજમઇદે; અપૅમચ મજ્દધાતાંમ્ અષઑનીમ્ યજમઇદે. અષાઉનાંમ્ વંઘ્વઉહીશ્ સૂરાઑ સ્પૅન્તાઑ ફ્રવષયો યજમઇદે.

☞ (જો અઇવસ્રૂથ્રેમ ગેહ હોએ તો નીચે મુજબ પઢે):—

અષાઉનાંમ્ વંઘ્વઉહીશ્ સૂરાઓ સ્પૅન્તાઓ ફ્રવષયો યજમઇદે; ઘૅનાઓસચ વીરો-વાંથ્વાઑ યજમઇદે; યાઇર્યાંમચ હુષિતીમ્ યજમઇદે;

અઍમચ હુતાશ્ઍમ હુરઑધ્ઍમ યજમઇદે; વેરેથ્રઘ્નેમચ અહુરધાતેમ યજ-મઇદે; વનઇન્તીમ્ચ ઉપરતાતેમ યજમઇદે. અષાઉનાંમ વંઘ્રઉહીશ સૂરાઓ સ્પેન્તાઓ ફ્રવષયો યજમઇદે.

☞ (જો ઉશહેન ગેહ હોએ તો નીચે મુજબ પઢે):—

સઑષ્ઍમ અષીમ હુરઑધ્ઍમ વેરેથ્રાજનેમ ફ્રાદત-ગએથેમ અષવનેમ અષહે રતૂમ યજમઇદે; રગ્નૂમ રજિશ્ટેમ યજમઇદે; અરશ્તાતેમચ ફ્રાદત-ગએથાંમ વરેદત-ગએથાંમ યજમઇદે. અષાઉનાંમ વંઘ્રઉહીશ સૂરાઓ સ્પેન્તાઓ ફ્રવષયો યજમઇદે.

☞ યાતુ જી જરથુશ્ત્ર વનત દએવો મઇયો. કો ન્માનહે બાધ રિપતમ જરથુશ્ત્ર, વીસ્પ દ્રુક્ષ જનાઇતિ, વીસ્પ દ્રુક્ષ નાષાઇતિ, યથ હુઓનઑઇતિ અએષાંમ વચાંમ. અઑઇ તે અઑઇ તન્વો દધાઇતિ, અઑઇ તે અથઉરૂનેમ જનાઇતિ અથઉરૂનેમ યથ રથએશ્તારેમ, વીસ્પનો અસ્રુશ્તેએ નાષાતનાંમ અઑજંઘ્રહ. યો હીમ દસ્તે દારનેમ, યોઇ હપ્ત અમેષાઓ સ્પેન્તા હુક્ષથ્ર હુધાઓંઘહો હમરેથનાંમ ચિત. દએનાંમ માજદયસ્નીમ, અસ્પો-કેહ્રપેમ આપેમ મજદધાતાંમ અષ-ઑનીમ યજમઇદે. આતરે વીતરે મઇઠ્યા વીતરે મઇઠ્યા વીઘ્રઑાત જરથુશ્ત્ર, આતરે વીતરે મઇઠ્યસચિત વીતરે મઇઠ્યસચિત વીઘ્રઑાત જરથુશ્ત્ર; યત વંઘ્રહેઉશ મનંઘહો, યત અઇથ્યેજંઘ્રહેમ વચાંમ, ફ્રસ્પાવરેશ ફ્રાચ ફ્રમેરેથ્વચ ફ્રજંથ્વચ. સતવત સતે-વત ઉતવત ઉતે-વત ઉત અપબરેન્તુ યથ બસ્તેમ ફ્રવશનાંમ દએનાંમ માજદયસ્નીમ નાષાતનાંમ અઑજંઘ્રહ. અષેમ વોહૂ (૧).[1]

(કરદો ૧ લો) અહુરેમ મજદાંમ અષવનેમ અષહે રતૂમ યજમઇદે; અમેષા સ્પેન્તા હુક્ષથ્ર હુધાઓંઘહો યજમઇદે; વીસ્પાંમ અષઑનો સ્તીમ યજમઇદે, મઇન્યેવીમ્ચા ગએથ્યાંમ્ચા, બેરેજા વંઘ્રહેઉશ અષહે બેરેજા દએનયાઓ વંઘ્રહુયાઓ માજદયસ્નોઇશ.

☞ હુમતનાંમ હૂખ્તનાંમ હ્વરશ્તનાંમ, યદચા અન્યદચા, વેરે-જયમ્નનાંમ્ચા વાવેરેજનનાંમ્ચા, મહી અઇબી-જરેતારો નએનએસ્તારો, યથના વોહુનાંમ મહી. ☞ (બે વાર ભણવું.)

---

૧ નાની હપતન યશ્ત પઢનારે "યાતુ જી જરથુશ્ત્ર" નો કરદો સાત વાર પઢવો. વધુ માટે જુવો પાનું ૧૨૩.

તત્ અત્ વઇરીમઇદી, અહુરા મજદા અષા સ્રીરા હ્યત્ ઇ મઇનિમહિચા વચ્ઓચોઇમાચા, વૅરૅજિમાચા, યા હાતાંમ્ બ્યઓથનનાંમ્ વહિશ્તા પ્યાત્ ઉબોઇબ્યા અહુબ્યા. ગવોઇ અદાઇશ્ તાઇશ્ બ્યઓથનાઇશ્ યાઇશ્ વહિશ્તાઇશ્, ફ્રએષ્યામહી રામાચા વાસ્રેમચા દજધાઇ, સુરૂન્વતસ્ચા અસુરૂન્વતસ્ચા, ક્ષયન્તસ્ચા અક્ષયન્તસ્ચા.

☞ હુક્ષથ્રોતૅમાઇ બાત્ ક્ષથ્રૅમ્, અહ્મત્ હ્યત્ અઇબી-દદૅમહિચા, ચીષ્-મહિચા, હ્વાંમહિચા હ્યત્ મજદાઇ અહુરાઇ, અષાઇચા વહિશ્તાઇ. (૩ વાર ભણવું.)

યથા આત્ ઉતા ના વા નાઇરી વા વએદા હઇથીમ્ અથા હત્ વૉહૂ તત્ એઓઆદૂ, વૅરૅજયોતૂચા, ઇત્ અહ્માઇ ફ્રચા વાતેયોતૂ ઇત્ અએઇબ્યો યોઇ ઇત્ અથા વૅરૅજયાંન્, યથા ઇત્ અસ્તી.

અહુરહ્યા જી અત્ વે મજદાઓ યસ્નૅમચા વહ્મૅમચા વહિશ્તૅમ્ અમેહ્મઇદી ગેઉશચા વાસ્રેમ. તત્ અત્ વે વૅરૅજ્યામહિ, ફ્રચા વાતેયામહી યા તે ઇસામઇદે.

☞ અષહ્યા આઅત્ સઇરી, અસહ્યા વૅરૅજેને, કહ્યાઇચીત્ હાતાંમ્ જીજિષાંમ્ વહિશ્તાંમ્ આદા ઉબોઇબ્યા અહુબ્યા ☞ (બે વાર ભણવું.)

ઇમા આત્ ઉખ્ધા વચાઓ, અહુરા મજદા, અષૅમ્ મનયા વહેહ્યા ફ્રવઓચામા; થ્વાંમ્ અત્ અએષાંમ્ પઇત્યાસ્તારૅમચા ફ્રદક્ષ્તારૅમચા દદૅમઇદે.

અષાઅત્ચા હચા વંઘ્રહેઉશચા મનંઘ્રહો, વંઘ્રહેઉશચા ક્ષથ્રાત્, સ્તઓતાઇશ્ થ્વાત્ અહુરા સ્તઓતાઇબ્યો, અઇબી ઉખ્ધા થ્વાત્ ઉખ્ધોઇબ્યો, યસ્ના થ્વાત્ યસ્નોઇબ્યો.

યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતિ-વંઘ્રહો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્રહાંમચા તાંસચા તાઓસચા યજમઇદે.

(કરદો ૨ જો) અહ્યા થ્વા આથ્રો વૅરૅજેના પઓઉરૂયે પઇરિ-જસામઇદે, મજદા અહુરા થ્વા થ્વા મઇન્યૂ સ્પેનિશ્તા, યે આ અખ્તિશ્ અહ્માઇ યેમ્ અખ્તોયો દાઓંઘ્રહે.

ઉર્વાજિશ્તો હ્વો ના યાતાયા; પઇતિ જમ્યાઓ આતરૅ મજદાઓ અહુરહ્યા, ઉર્વાજિશ્તહ્યા ઉર્વાજયા નાંમિશ્તહ્યા નેમંઘ્રહા નાઓ; મજિશ્તાઇ યાઓંઘ્રહાંમ્ પઇતી જમ્યાઓ આતર્શ વોઇ મજદાઓ અહુરહ્યા

અહી, મઇન્યેઉશ વોઇ અહ્યા સ્પૅનિશ્તો અહી, હ્યત વા તોઇ નામનાંમ વાજિશ્તૅમ, આતરૅ મજ્દાઓ અહુરહ્યા; તા થ્વા પઇરિ-જસામઇદે.

વૅાહૂ થ્વા મનંઘ્હા, વૅાહૂ થ્વા અષા, વંઘ્હુયાઓ થ્વા ચિસ્તોઇશ શ્યઓથનાઇશ્ચા વચેબીશ્ચા પઇરિ-જસામઇદે. નૅમખ્યામહી, ઇષૂઇધ્યામહી, થ્વા મજ્દા અહુરા; વીસ્પાઇશ થ્વા હુમતાઇશ, વીસ્પાઇશ હૂખ્તાઇશ વીસ્પાઇશ હ્વર્શ્તાઇશ પઇરિ-જસામઇદે. સ્રએશ્તાંમ અત તોઇ કૅહ્રૅર્પૅમ કૅહ્રૅર્પાંમ આવએદયમહી, મજ્દા અહુરા, ઇમા રઓચાઓ બરૅજિશ્તૅમ બરૅજૅમનાંમ અવત યાત હ્વરૅ અવાચી.

યેંઘ્હે હાતાંમ આઅત યેસ્ને પઇતિ વંઘ્હો, મજ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત હચા, યાઓંઘ્હામ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૩ જો) ઇથા આત યજમઇદે અહુરૅમ મજ્દાંમ, યે ગાંમ્ચા અષૅમ્ચા દાત, અપસ્ચા દાત ઉર્વરાઓસ્ચા વંઘ્વુહીશ, રઓચાઓસ્ચા દાત બૂમીમ્ચા વીસ્પાચા વૅાહૂ. અહ્યા ક્ષથ્રાચા મજેનાચા હ્વપંઘ્હાઇશ્ચા, તૅમ અત યસ્નનાંમ પઉર્વતાતા યજમઇદે; યોઇ ગેઉશ હચા શ્યેઇન્તી. તૅમ અત આહુઇર્યા નામેની મજ્દા-વરા સ્પૅન્તોતૅમા યજમઇદે, તૅમ અહ્માકાઇશ અજ્દિબીશ્ચા ઉશ્તાનાઇશ્ચા યજમઇદે; તૅમ અષાઉનાંમ ફ્રવષીશ નરાંમ્ચા નાઇરિનાંમ્ચા યજમઇદે. અષૅમ અત વહિશ્તૅમ યજમઇદે, હ્યત સ્રએશ્તૅમ, હ્યત સ્પૅન્તૅમ અમૅષૅમ, હ્યત રઓચોંઘ્હ્વત, હ્યત વીસ્પા વૅાહૂ વૅાહુચા મનો યજમઇદે; વૅાહુચા ક્ષથ્રૅમ વંઘ્વુહીમ્ચા દએનાંમ, વંઘ્વુહીમ્ચા ફ્રૂસૅરતૂમ, વંઘ્વુહીમ્ચા આર્મઇતીમ.

યેંઘ્હે હાતાંમ આઅત યેસ્ને પઇતી વંઘ્હો, મજ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત હચા, યાઓંઘ્હાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૪ થો) ઇમાંમ આઅત જાંમ ગૅનાબીશ હથા યજમઇદે, યા નાઓ બરઇતી; યાઓસ્ચા તોઇ ગૅનાઓ અહુરા મજ્દા, અષાત હચા વઇર્યાઓ, તાઓ યજમઇદે. ઇજાઓ, યઓશ્તયો, ફ્રૅરશ્તયો, આર્મતયો, વંઘ્વુહીમ આબીશ અષીમ, વંઘ્વુહીમ ઇષૅમ, વંઘ્વુહીમ આજુઇતીમ, વંઘ્વુહીમ ફ્રસસ્તીમ, વંઘ્વુહીમ પરૅન્દીમ[1] યજમઇદે.

---

૧. 'પારેન્દિ' એ દોલત ઉપરનો મવકકોલ સ્ત્રી ફરેશ્તો છે, એ ઘણું કરીને અશીશવંઘની સાથે આવે છે. એક સેતારા તરીકે તે Pleades ને મળતો આવે છે. એને તેશતર અને મીથ્ર સાથે પણ સંબંધ છે, કારણ કે તીસ્ત્રય વરસાદ ઉપર મવકકલ છે, જે વરસાદથી દોલત અને સુખ ઉત્પન્ન થાય છે, અને મીથ્ર બહોળાં ખેતરવાળો છે, જેમાં અનાજ ઉત્પન્ન થાય છે.

અપો અત્ યજમઇદે, મઅેકઇન્તીશચા, હેબ્વઇન્તીશચા, ફ્રવજંધ્રહો, અહુરાનીશ અહુરહ્યા, હવપંધ્રહ્યાઓ, હુપેરેથ્વાઓસ્ચા વાઓ, હવોધ્રજથાઓસ્ચા, હૂશ્નાથ્રાઓસ્ચા, ઉબોઇબ્યા અહુબ્યા ચગેમા.

ઉઇતી યા વે વંઘ્રઉહીશ અહુરો મજદાઓ નામાંન્ દદાત્; વંઘ્રહુદાઓ હ્યત્ વાઓ દદાત્; તાઇશ વાઓ યજમઇદે, તાઇશ ફ્રયાંન્મહી, તાઇશ નેમખ્યામહી, તાઇશ ઇષૂઇધામહી.

અપસ્ચા વાઓ અજીસ્ચા વાઓ માતરાંસ્ચા વાઓ, અગેન્યાઆ દ્રેગુદાયંધ્રહો વીસ્પો-પઇતીમ આવઓચામા, વહિશ્તાઓ સ્રઅેશ્તાઅેા અવા વે વંઘ્રઉહીશ રાતોઇશ દરેગો-બાજાઉશ નાષૂ પઇતિ-વ્યાદાઓ પઇતિ-સેનદાઓ માતરો જીતયો.

યેંધ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજદાઓ અહુરો વઅેથા અષાત્ હચા, યાઆંધ્રહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(કરદા ૫ મો) ઇથા આત્ યજમઇદે ગેઉશ ઉર્વાનેમ્ચા તષાનેમ્ચા, અહ્માકેનગ આઅત્ ઉરૂનો પસુકનાંમ્ચા, યોઇ નાઓ જીજિષેન્તી, યઅેઇબ્યસ્ચા તોઇ આ યઅેચા અઅેઇબ્યો આ અંધ્રહેન. દઇતિકનાંમ્ચા અઇઘૂનાંમ્ હ્યત્ ઉરૂનો યજમઇદે; અષાઉનાંમ્ આઅત્ ઉરૂનો યજમઇદે, કુહ્રાજાતનાંમ્ચીત નરાંમ્ચા નાઇરિનાંમ્ચા યઅેષાંમ્ વહેહીશ દઅેનાઓ વનઇન્તી વા, વેંગહેન્ વા, વઓનરે વા. આત્ ઇથા યજમઇદે વંઘ્રહુશ્ચા ઇત્ વંઘ્રઉહીશચા ઇત્; સ્પેન્તેનગ અમેષેનગ યવઅેજયો યવઅેસ્વો, યોઇ વંઘ્રહેઉશ આ મનંધ્રહો ષ્યેઇન્તી, યાઓસ્ચા ઉઇતી.

☞ યથા[1] તૂ ઇ અહુરા મજદા મેંગહાચા, વઓચસ્ચા દાઓસ્ચા વરેશચા, યા વોહૂ. અથા તોઇ દદેમહી, અથા ચીષ્મહી, અથા થ્વા આઇશ યજમઇદે; અથા નેમખ્યામહી, અથા ઇષૂઇધામહી થ્વા મજદા અહુરા ☞ (બે વાર પઢે.)

વંઘ્રહેઉશ ખ્અેતેઉશ ખ્અેતાતા, વંઘ્રહેઉશ અષહ્યા, થ્વા પઇરિ જસામઇદે, વંઘ્રહુયાઅેા ફ્રસેરત્વો, વંઘ્રહુયાઅેા આર્મતોઇશ.

યેંધ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતિ વંઘ્રહો, મજદાઓ અહુરો વઅેથા અષાત્ હચા, યાઓંધ્રહામ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

---

૧. આ તેમજ નીચેનો ફકરો યજશ્નેના ૩૯ મા હાના ૪-૫ ફકરામાં આવેલો છે, એમાં પવિત્ર ઈનસાનનો પાક ઠરાવ જણાવ્યો છે.

(કરદે ૬ ઠો.) આહુ અત્ પઇતી અદાહૂ, મજ્દાં અહુરા, મજ્દાં-મ્ચા બૂઇરિચા કૅર્‌ષ્વા; રાઇતી તોઇ પ્રપઇતી અષાત હચા અઇબી, હાત મીજ્દૅમ મવએથૅમ ફ્રદદાથા દએનાબ્યો, મજ્દા અહુરા. અષા હુવો ને દાઇદી, અષાઇચા અહુયે મનપ્યાઇચા તત્ અષા યા તત્ ઉપા-જમ્યામા, તવચા હખ્મા અષપ્યાચા વીસ્પાઇ યવે.

દાઇદી અત્ નૅરાંશ મજ્દા અહુરા, અષાઉનો અષ-ચિનંધ્રહો અઇદ્-યૂશ વાસ્ત્રયેંગ દૅરેગાઇ ઇજાઇ ઍજવઇતે હખ્મઇને, અષાઇબ્યાચા અષા રફ્નંધ્રહો. અથા ખએતૂશ અથા વૅરૅજૅના અથા હખ્મા ફ્યાત યાઇશ હિશ્ચમઇદે અથા વે ઉતાપ્યામા મજ્દા અહુરા અષવનો ઍરૅષ્યા, ઇરતૅમ રાઇતી.

યેંધ્રહે હાતાંમ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંધ્રહો, મજ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓધ્રહામચા તાંસચા તાઓસચા યજમઇદે.

(કરદે ૭ મો) સ્તૂતો ગરો વહ્મેંગ અહુરાઇ મજ્દાઇ, અષાઇચા વહિશ્તાઇ, દદૅમહિચા, ચીશ્મહિચા, આચા આવએદયમહી, વૅાહૂ ક્ષથ્રૅમ તોઇ મજ્દા અહુરા અપએમા વીસ્પાઇ યવે; હુક્ષથ્રસ્તૂ ને ના વા નાઇરિ વા, ક્ષએતા ઉભોયો અંધ્રહુવો હાતાંમ હુદાસ્તૅમા.

☞ હુમાઇમ થ્વા ઇજ્રૅમ, યજતૅમ અષંધ્રહાચિમ દદૅમઇદે. અથા તૂ ને ગયસ્યા અસ્તૅન્તાઓસચા પ્યાઓ, ઉભોયો અંધ્રહુવો હાતાંમ હુદાસ્તૅમા. ☞ (બે વાર પઢે.)

હનએમાચા જએમાચા મજ્દા અહુરા, થ્વહ્મી રફ્નહી દૅરેગાયૂ અએષાચા થ્વા એમવન્તસચા બુયમા; રપોઇશચા તૂ ને દૅરૅગમચા ઉશ્તાચા, હાતાંમ હુદાસ્તૅમા.

☞ થ્વોઇ સ્તઓતરસચા માંથ્રનસચા અહુરા મજ્દા, અર્ઓગેમદએચા, ઉસ્મહિચા, વીસામદએચા; હાત મીજ્દૅમ મવએથૅમ ફ્રદદાથા દએનાબ્યો મજ્દા અહુરા. ☞ (બે વાર પઢે.)

અષા હુવો ને દાઇદી, અષાઇચા અહુયે મનપ્યાઇચા; તત્ અષા યા તત્ ઉપા-જમ્યામા તવચા સરૅમ અપૅપ્યાચા વીસ્પાઇ યવે.

યેંધ્રહે હાતાંમ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંધ્રહો, મજ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંધ્રહામચા તાંસચા તાઓસચા યજમઇદે.

☞ હુમતનાંમ્ હૂખ્તનાંમ્ હુવરશ્તનાંમ્, યદચા અન્યદચા, વૅરૅજયન્નનામચા વાવૅરૅજનનાંમચા, મહી અઇબી-જરૅતારો, નએનએસ્તારો, યથના વૅાહુનાંમ્ મહી. ☞ (બે વાર ભણવું.) યથા અહૂ વઇર્યો (૪), અષૅમ્ વૅાહૂ (૩). યસ્નૅમ્ સૂરૅમ્ હપ્તંઘહાઇતીમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે. યેંઘ્હે હાતાંમ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્હો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઔંઘ્હાંમચા તાંસચા તાઓસચા યજમઇદે.

(કરદો ૮ મો) યજમઇદે વે અમૅષા સ્પૅન્તા યસ્નહે હપ્તંઘહાતોઇશ હુન્દાતા; અપાંમચા ખાઓ યજમઇદે; અપાંમચા પૅરૅતૂશ યજમઇદે; પથાંમચા વીચરનાઓ યજમઇદે; પથાંમચા હનજમનાઓ યજમઇદે; ગઇરીશચા અફ્રૂશતચિનો યજમઇદે; વઇરીશચા અવેજદાનાઔંઘ્હો યજમઇદે, અસ્પૅનાચા ચેવીનો યજમઇદે; પાયૂચા થ્વોરૅશતારા યજમઇદે; મજદાંમચા જરથુશ્ત્રૅમચા યજમઇદે; જાંમચા અસ્મનૅમચા યજમઇદે; વાતૅમચા દરૅષીમ્ મજદધાતૅમ્ યજમઇદે; તએરૅમચા હરઇથ્યાઓ બૅરૅજો યજમઇદે; બૂમીમચા વીસ્પાચા વૅાહૂ યજમઇદે.

મનો વૅાહૂ ઉરૂનસચા અષાઉનાંમ્ યજમઇદે; વાસીમચા યાંમ્ પન્ચાસદ્વરાંમ્ યજમઇદે; ખરૅમચા યિમ્ અષવનૅમ્ યજમઇદે, યો હિશ્તઇતે મઇદિમ્ જરયંઘ્હો વૅાઉરૂ-કષહે; જરયો વૅાઉરૂ-કષૅમ્ યજમઇદે. હઆમમચા જાઇરીમ્ બૅરૅજન્તૅમ્ યજમઇદે; હઓમૅમ્ ફ્રાષ્મીમ્ ફ્રાદત્-ગએથૅમ્ યજમઇદે; હઓમૅમ્ દૂરઓષૅમ્ યજમઇદે. અપાંમચા ફ્રૅરક્ષઓસ્ત્રૅમ્ યજમઇદે; વયાંમચા ફ્રૅરક્રઓથ્રેમ્ યજમઇદે, અથઉરૂનાંમચા પઇતી અજાંથ્રેમ્ યજમઇદે, યોઇ યેયાં દૂરાંત્ અષો-ઇષો દખ્યુનાંમ્ વીસ્પાંસચા અમૅષાં સ્પૅન્તાં યજમઇદે.

યેંઘ્હે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્હો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઔંઘ્હાંમચા તાંસચા તાઓસચા યજમઇદે.

(બાજમાં પઢે.) અહુરમજદ ખોદાએ, અવજૂનીએ મરદુમ, મરદુમ સરદગાંન હમા સરદગાંન, હમબાયસ્તે વેહાંન, ઓએમ બેહદીન માજદયસ્નાંન્ આગહી આસ્તવાની નેકી રસાનદ અએદૂન્ બાદ. (પ્રગટ પઢે.) યથા અહૂ વઇર્યો (૨). યસ્નૅમચ વહ્મૅમચ અઓજસચ જવરૅચ આફ્રીનામિ, અહુરહે મજદાઓ રએવતો ખરૅનંઘઉહતો, અમૅષનાંમ્ સ્પૅન્તનામ્, વંઘ્હવે મનંઘ્હે આક્તોઇશ હાંમ-વઇનત્યાઓ, તરધાતો અન્યાઇશ દામાંન્, આસ્નહે ખ્રથ્વો મજદધાતહે, ગઓષો-સૂતહે ખ્રથ્વો મજ-

સ્રધાતહે, અષહે વહિશ્તહે સ્રએશ્તહે, અઇરયમનો ઇષ્યેહે સૂરહે મજદધાતહે, સઓકયાઓ વંઘ્હુયાઓ વૉઉરૂ-દોઇથ્રયાઓ મજદધાતયાઓ અષઓન્યાઓ, ક્ષથ્રહે વઇર્યેહે અયૉક્ષુસ્તહે મરૅજદિકાઇ થ્રાયોન્દ્રિગઓવે, રૅપન્તયાઓ વંઘ્હુયાઓ આર્મતોઇશ, રાતયાઓ વંઘ્હુયાઓ વૉઉરૂ-દોઇથ્રયાઓ મજદધાતયાઓ અષઓન્યાઓ, હઉર્વતાતો રથ્વો યાઇર્યયાઓ હુષિતોઇશ, સરૅધએઇબ્યો અષહે રતુબ્યો; અમૅરૅતાતો રથ્વો ફ્ષઓનિબ્ય વાંથ્વાબ્ય, અસ્પિનિબ્ય યઓનિબ્ય, ગઓકૅરૅનહે સૂરહે મજદધાતહે.

☞ (હાવન તેમજ બીજી હાવનમાં નીચે મુજબ પઢે);—

મિથ્રહે વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતોઇશ, રામનસ્ચ ખ્રાસ્ત્રહે. અષૅમ વૉહૂ (૧).

☞ (જો રપિથ્વવ ગેહ હોય તો નીચે મુજબ પઢે):—

અષહે વહિશ્તહે આથ્રસ્ચ અહુરહે મજદાઓ. અષૅમ વૉહૂ (૧).

☞ (જો ઉજીરન ગેહ હોય તો નીચે મુજબ પઢે):—

બૅરૅજતો અહુરહે નફ્ધ્રો અપાંમ્ અપસ્ચ મજદધાતયાઓ. અષૅમ વૉહૂ (૧).

☞ (જો અઇવિસ્રુથ્રેમ ગેહ હોય તો નીચે મુજબ પઢે):—

અષાઉનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ્ ઘ્નેનાંનાંમચ વીરો-વાંથ્વનાંમ્ યાઇર્યયાઓસ્ચ હુષિતોઇશ, અમહેચ હુતાશ્તહે હુરઓધહે, વૅરૅથ્રઘ્નહેચ અહુરધાતહે, વનઇન્ત્યાઓસ્ચ ઉપરતાતો. અષૅમ વૉહૂ (૧).

☞ (જો ઉશહેન ગેહ હોય તો નીચે મુજબ પઢે):—

સ્રઓષહે અષ્યેહે અષિવતો, વૅરૅથ્રાજનો ફ્રાદત્-ગએથહે, રષ્નઓશ રજિશ્તહે, અરૂશ્તાતસ્ચ ફ્રાદત્-ગએથયાઓ વરેદત્-ગએથયાઓ. અષૅમ વૉહૂ (૧).

☞ અહ્માઇ રએશ્ચ; હજંઘ્રૅમ; જસ મે અવંઘ્રહે મજદ; કેરૂફ્રેહ મોજદ.

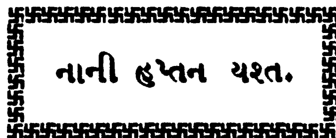
રોજ નેક નાંમ, રોજ પાક નાંમ, રોજ મુબારક (ફલાંન), માહે મુબારક (ફલાંન), ગાહે (ફલાંન), નમાજ દાદારે ગેહાંન્ દામાંન્. ક્ષનઓથ્ર અહુરહે મજદાઓ, તરોઇદીતે અંઘ્રહે મઇન્યેઉશ. હઇથ્યાવર્રશતાંમ હાત વસ્ના ફ્રૅરષોતૅમૅમ. સ્તઓમિ અષૅમ; અષૅમ વૉહૂ (૧).

ગોરૂજે ખોરેહ્ અવજ઼ાયાદ્ હફ્ત્ અમશાસ્પંદ્ બેરસાદ્ અમાવંદ્ પીરોજગર્ અમાવંદી પીરોજગરી. દાદ્ દીન્ બેહ્ માજ઼્દયસ્નાંન્, આગહી રવાઇ ગોઆફ્રરંગાની બાદ્ હફ્તે કેશ્વર્ જમીન્; અએદૂન્ બાદ્. મન્ આનો આવાયદ્ શુદન્, મન્ આનો આવાયદ્ શુદન્, મન્ આનો આવાયદ્ શુદન્. અષૅમ્ વૅાહૂ (૧).

☞ (દક્ષિણ દિશા તરફ મોહોડું કરીને પઢે). **દાદારે ગેહાંન્ દીને માજ઼્દયસ્ની દાદે જરથુશ્તી. નૅમસૅ-તે અષાઉમ્ સૅવિશ્તે અરૅદ્વિ સૂર અનાહિતે. અષઍાને અષૅમ્ વૅાહૂ (૧). નૅમો ઉર્વઇરે વંઘ્રઉહિ મજ઼્દ-ધાતે અષઍાને અષૅમ્ વૅાહૂ (૧). અહુરૅમ્ મજ઼્દાંમ્ રએવન્તૅમ્ ખરૅ-નંઘ્રઉહન્તૅમ્ યજ઼મઇદે, અમૅષા સ્પૅન્તા હુક્ષથ્રા હુધાઑઁઘ્રહો યજ઼મઇદે; અષૅમ્ વૅાહૂ (૧). હફ્ત્ અમશાસ્પંદ્ બેરસાદ્. અષૅમ્ વૅાહૂ (૧).**

મોટી હપતન યશતનો સાર.—અહુરમજદવી ખુશનુદી હોજો. વૃધ્ધિ કરનાર અહુરમજદનું નામ લઇને હું બંદગી શરૂ કરૂં છું. તેનો પ્રતાપ તથા ખોરેહ જ્યાદા થાઓ! સાત અમશાસ્પંદો મારી મદદે પહોંચો! સર્વે ગુનાહ માટે હું પશ્ચાતાપ કરૂં છું. સર્વે ભુંડા વિચાર, ભુંડાં વચન અને ભુંડાં કામને માટે હું મનશની, ગવશની અને કુનશનીથી પસ્તાવો કરૂં છું. ખોરેહવાળા અહુરમઝદની, જાતી અકકલ અને કાને સાંભળેલી અકકલ ઉપરના મવકકલ ફરેસ્તા બહમન અમશાસ્પંદની, અરદીબેહેશત અમશાસ્પંદની, અઇરયમન ફરેસ્તાની, બહોળી નજરવાળા સઓક ફરેસ્તાની, ધાતુ ઉપરના મવકકલ ફરેસ્તા શેહરેવર અમશાસ્પંદની, સારી બક્ષેશ આપનાર સ્પંદારમદ ફરેસ્તાની, વરસને બરાબર વખતે લાવનાર ખોરદાદ અમશાસ્પંદની, ગાયઢોરની વૃદ્ધિ તેમજ અનાજની આબાદી, તેમજ ગઓકરેન (સફેદ હોમ) ની ઉપરના મવકકલ ફરેસ્તા અમરદાદ અમશાસ્પંદની સેતાયશ કરવાને જોતી મારી આગળ યથા અહુ વઇર્યો પઢે. એ અમશાસ્પંદોને અમો આરાધીયે છીયે. જે શખસ અમશાસ્પંદોને આરાધે છે તે બુરી શક્તિઓની સામે થઇ શકે છે, તેથી હું દુવા ગુજારૂં છું કે અમશાસ્પંદોની આરાધના કરી હું તે શકિતઓને વશ કરૂં! બેઉ દુન્યાનું સુખ મેળવવાને હું સૌથી સરસ અશોઇ પસંદ કરૂં! સખાવત તથા નેકીના કામ કરૂં જેથી મને સુખ અને આબાદી પ્રાપ્ત થાય! અહુરમજદ જે પોતેજ સૌથી ઉત્તમ અશોઇનું સ્વરૂપ છે, તેની સેવામાં હું મશગુલ થાઉં! કારણ કે અહુરમઝદની સેતાયશ બીજી બધી સેનાયશ કરતાં ઘણી ચઢીયાતી છે, અને તે દાદારની સેતાયશ, અને તેની પેદાયશોની પરવરશી માણુસને માટે ઉત્તમ છે. નેકીથી ચાલનાર નાચારોને મદદ કરવાથી બેઉ દુન્યાનું સુખ હાંસલ થાય છે. અએ અહુરમઝદ! સર્વે નાપાકીને ભસમ કરનાર આતશની સેતાયશ મારફતે નેકી અને અશોઇની રાહ ઉપર ચાલીને હું તને પહોંચું! મારાથી આતશ ખુશ થાય, અને મારી

મુરાદ બર લાવે! આતશ અહુરમજદનું સ્વરૂપ છે, તેમજ ખોરશેદ પણ અહુરમજદનું સ્વરૂપ છે. દાદાર અહુરમજદે જનાવર, અનાજ, પાણી, ઝાડપાન, રોશની અને જમીન પેદા કીધી, તેની હું દીલોજાનથી સેતાયશ કરૂં છું. સુખાકારી, પવિત્રાઈ, વૃધ્ધિ, નેક મનશની, સાલેસાઇ, સારી ઇચ્છા, આબાદી, સારી શિખામણ વગેરે ભલા ગુણોનો હું વખાણનાર થાઉં! આબાદી પાંથરનારાં, ગલીચી દુર કરનારાં પ્રાણીઓનો હું વખાણનાર થાઉં! પશુઓ માણસનાં પોષણને માટે છે, તેઓનાં રવાંનો તરફ હું માનની નજરે જોઉં! જે નેક માણસોના દીલમાં અમશાસ્પંદોના ગુણો હોય, તેઓને હું વખાણું! દાદાર અહુરમજદે જે જે વિચાર્યું, જે જે બોલ્યા અને જે જે કીધું, તે ઇનસાનનાં સારાંનેજ કાજે છે, માટે તાબેદારીથી હું તેની સનમુખ પહોંચ્યું. હું દુવા ગુજારૂ છું કે નેક દીનદારોને જે બદલો અહુરમજદે આપ્યો છે તે મને પણ મળે જેથી હું હંમેશ સુધી અહુરમજદની દોસ્તીમાં રહું. હું પોતે રાસ્ત અને ખાલેસ થાઉં અને અહુરમજદની પસંદગી પામું. અએ અહુરમજદ! એક ભલો રાજકર્તા, પછી તે મરદ હોય કે ઓરત હોય, તે અમારી ઉપર પાદશાહી કરે! અએ અહુરમજદ! તું મારાં શરીરની રગેરગમાં હોજો! તારી સેતાયશ કરવામાં હું ખુશાલી માનું, તારી ઉપર પ્રીતી રાખું અને તારીજ ઉપર મદાર બાંધું! અએ અમશાસ્પંદો! હપતન યશત પઢીને અમે તમારી સેતાયશ કરીયે છીયે, પાણીના ઝરા, પાણી ઉપરથી પસાર થવાના માર્ગો, રસ્તાઓ, ઉગતો અનાજ, જમીન, આસમાન, પવન, વોઉરૂકશ દરિયો, અને તેની વચમાં ઉભું રહેનાર અશો ખર, દુઃખને મારી હટાડનાર લીલા હોમનો પાળો, એવી એવી સારી પેદાયશોને અમે વખાણીયે છીયે. હું દુવા ગુજારૂં છું કે જરથોસ્તી ધરમનો ફેલાવો કરવાને. જે આથ્રવન બીજા દેશોમાં મુસાફરી કરે તેઓ પોતાની મુરાદમાં પાર પડે.

નાની હપ્તન યશ્ત.

મોટી હપતન યસ્ત પઢવી વાજેબ છે; પણ જે કોઇ પઢનારને કમ ફુરસદ હોય અને તેને નાની પઢવી હોય તો મોટી હપતન યસ્તના સફે ૧૧૨ ની શરૂઆતથી તે સફે ૧૧૫ સુધી "**નાષાતનાંમ અઓજંઘહ અષેમ વોહુ (૧)**" સુધી પઢવું. અને તેમ કરતાં સફે ૧૧૫ મધે આવો ☞ હાથ છે ત્યાંથી "**યાતુ જી જરથુશતર**" થી તે સફે ૧૧૫ મધે "**નાષાતનાંમ અઓજંઘહ અષેમ વોહુ (૧)**" ☜ ત્યાં સુધીનો આખો કરદો ૭ વાર પઢવો; ત્યાર બાદ મોટી હપતન **યસ્તના કરદા ૧ લાથી કરદા ૮ મા સુધી યાને સફે ૧૧૫ થી તે સફે ૧૨૦ સુધી નહીં પઢે. પણ સફે ૧૨૦ થી (બાજમાં પઢે) કરી છાપ્યું છે ત્યાંથી સફે ૧૨૨ સુધી પઢીને નાની હપતન યસ્ત તમામ કરે.**

અરદીબેહેશ્ત યશ્ત.[1]

ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજ્દાઑ. અષેમ વૉહૂ (૧).

પ નામે યજ્દાંન્ અહુરમજ્દ ખોદાએ અવઝૂની, ગોરૂજે ખોરેહ્ અવજાયાદ્; અરદીબેહેશ્ત અમશાસ્પંદ્ બેરસાદ્.

અજ્ હમા ગુનાહ્ પતેત્ પશેમાનુમ્; અજ્ હર્વસ્તીન્ દુશ્મત દુઝૂખ્ત દુઝવવરૂશ્ત, મેમ્ પ ગેતી મનીદ્, ઑએમ્ ગોફ્ત્, ઑએમ્ કર્દ્, ઑએમ્ જસ્ત્, ઑએમ્ બૂન્ બૂદ્ ઍસ્તેદ્. અજ્ આંન્ ગુનાહ્ મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની રવાંની ગેતી મીનોઆંની, ઑખે અવાખ્શ્ પશેમાન્ પ સે ગવશ્ની પ પતેત્ હોમ્. ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજ્દાઑ, તરોઇદીતે અંઘ્રહે મઇન્યેઉશ્; હઇથ્યાવરૂશ્તાંમ્ હ્યત્ વસ્ના ફ્રૅરષોતૅમેમ્, સ્તઑમિ અષેમ. અષેમ વૉહૂ (૩).

---

૧. એ યશતમાં 'અષ વહિશ્ત' એટલે ઉત્તમ અશોઇ, 'અઇરયમ-ઈષ્ય' એટલે બુરી શકિતઓને લગતા વિચારો મનમાંથી દૂર કરીને સુખશાંતી આપનાર ફરેશ્તો અને 'સઓકા' એટલે ફાયદો, આબાદી અને સુખાકારી ઉપરનો મવકકલ ફરેસ્તાની સેતાયશ છે. વળી આ દુન્યામાં અનેક દુઃખ દરદોનો ઇલાજ દવા દારૂથી, વહાડકાપથી, ઇનસાફથી અને માથ્રવાણીના ચોકસ કલામોથી થાય છે, તેમાં માથ્રવાણી ભણીને સારૂં કરનારને સર્વેથી શ્રેષ્ટ ગણ્યો છે, કારણ કે તે અવસ્તાના ચોકસ કલામો ભણીને બેકરાર મનને તથા દીલને શાંતી આપે છે. વળી સર્પ અને વરૂ જેવાં ખરફસ્તરો તેમજ ધિકકાર, ચુગલી, કંકાસ, જાદુ વગેરે બુરા દુર્ગુણો દફે થાય એવી દુવા ગુજારવામાં આવી છે. સદદર કેતાબ પ્રમાણે અરદીબહેશત અમશાસ્પંદના હાથમાં બેહશતની ચાવી છે, અને ભલી મનશનીનો ફરેશતો બહમન સોનેરી તખત ઉપરથી ઉઠીને અશો રવાનને આવકાર દીયે છે—એની મતલબ એ કે જેઓ અશોઇ અને ભલી મનશનીથી નેકીના રાહ ઉપર ચાલે છે, તેઓને તેજ અશોઇ અને ભલી મનશની બેહશ્તમાં દાખલ થવાના માર્ગ સમાન થઈ પડે છે, અને તેઓની અશોઇજ બેહશતનાં તાળાંની કુંચી થઇ પડે છે, અને તેઓની ભલી મનશનીજ તખત ઉપરથી ઉઠી આવીને તેઓને આવકાર દીએ છે. અરદીબહેશત અમશાસ્પંદને ખુશનુદ કરવા, તે જે ઉત્તમ અશોઇ ઉપર મવકકલ છે, તે અખત્યાર કરવી, અને જે દુન્યાઇ પેદાયશ (આતશ) ઉપર તે મવકકલ છે, તેની જાળવણી કરવી. શાયસ્ત લા શાયસ્તમાં કહે છે કે અરદીબહેશતને ખુશનુદ કરવા માટે આતશ ઉપર સુગંધી ચીજ બાળવી, પણ તે કમાર્ગે મેળવેલી ચીજ ન હોવી જોઇએ, અને અપ્રમાણીકપણે મેળવેલા પૈસાનો ખોરાક આતશ ઉપર પકાવવાથી અરદીબહેશત નાખુશ થાય છે, એટલે અરદીબેહશત અમશાસ્પંદને ખુશી કરવા માટે નીતિમાન સદગુણી વર્તણુક અવશ્યની છે.

ફ્રવરાને મજદયસ્નો જરથુશત્રિશ વીદએવો અહુર-ત્કએષો (જે ગેહ હોય તે પઢે) ફ્રસસ્તયએચ. અષહે વહિશ્તહે સ્રએશ્તહે, અઇર્યમનો ઇષ્યેહે સૂરહે મજદધાતહે, સઓકયાઓ વંઘ્રહુયાઓ વૉઉરૂ-દોઇથ્રયાઓ મજદધાતયાઓ અષઓન્યાઓ, ક્ષ્નઓથ્ર યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઓથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ, યથા અહુ વઇર્યો જઓતા ફ્રા મે મ્રૂતે, અથા રતુશ અષાત્ચિત્ હચ ફ્રા અષવ વીધ્વાઓ મ્રઓતૂ. અષૅમ વહિશ્તૅમ સ્રએશ્તૅમ અમૅષૅમ સ્પૅન્તૅમ યજમઇદે; અઇર્યમનૅમ ઇષીમ યજમઇદે, સૂરૅમ મજદધાતૅમ યજમઇદે; સઓકાંમ વંઘ્રઉહીમ વૉઉરૂ-દોઇથ્રાંમ મજદધાતાંમ અષઓનીમ યજમઇદે.

મ્રઓત્ અહુરો મજદાઓ સ્પિતમાઇ જરથુશ્ત્રાઇ આઅત્ યત્ અષ વહિશ્ત ફ્રદઇથીષ સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર, સ્તઓતરૅચ, જઓતરૅચ જબાતરૅચ માંથ્રનચ, યશ્તરૅચ, આફ્રીતરૅચ, અઇબિજરૅતરૅચ વંઘ્રહાંન્ ક્ષએત રઓચાઓ, ખ્નવઇતીશચ વૅરૅજો, અહ્માકૅમ યસ્નાઇચ વહ્માઇચ યત્ અમૅષનાંમ સ્પૅન્તનાંમ.

આઅત્ અઓખ્ત જરથુશ્ત્રો, મ્રૂઇધિ બા વચો અર્શ્-વચો અહુર-મજદ, યથ તે અંઘ્રહૅન્ અષ વહિશ્ત ફ્રદાહીશ સ્તઓતરૅચ જઓતરૅચ જબાતરૅચ, માંથ્રનચ, યશ્તરૅચ, આફ્રીતરૅચ અઇબિજરૅતરૅચ, વંઘ્રહાન્ ક્ષએત રઓચાઓ, ખ્નવઇતીશચ વૅરૅજો, યૂષ્માકૅમ યસ્નાઇચ વહ્માઇચ યત્. અમૅષનાંમ સ્પૅન્તનાંમ.

આદિમ ફ્રમ્રઓમિ અષૅમ વહિશ્તૅમ; યેજી ફ્રમ્રઓમિ અષૅમ વહિશ્તૅમ, આઅત્ અન્યએષાંમ અમૅષનાંમ સ્પૅન્તનાંમ હુવાયઓનૅમ; યિમ પાઇતિ મજદાઓ હુમતાઇશ, યિમ પાઇતિ મજદાઓ હૂખ્તાઇશ, યિમ પાઇતિ મજદાઓ હુવર્શ્તાઇશ, ગરો-ન્માનૅમ અહુરહે હુવાયઓનૅમ. ગરો-ન્માનૅમ નૅરૅયો અસતિ અષાવઓયો. નએચિશ દ્રવતાંમ અયેને પઇતિશ ગરો-ન્માનૅમ, રવોહુ અપાયઓનૅમ ચિથ્રૅમ અહુરૅમ મજદાંમ.

જનઇતિ વીસ્પએષાંમ અંઘ્રો-મઇન્યઓશ, અહ્માઇ યાથ્વાંમ પઇરિકનાંમચ, અઇર્યમનૅમ[1] માંથ્રનાંમ, મજિશ્તૅમ માંથ્રનાંમ, વહિશ્તૅમ

---

૧. અઇર્યમન નામની બંદગી તે 'આ અઇર્યેમા ઇષ્યો' નામનો યજશ્નેનો ૫૪ મો હા પરણતાં જોડાંને આશીર્વાદ સારે છે ત્યારે એ મજકુર હાનો અરધો ભાગ ભણવામાં આવે છે. વળી અઇર્યમન એક ફરેશ્તાનું પણ નામ છે; અને તે સુખ-શાંતિ આપનારો, દોસ્તી કરાવનારો તથા જાદુ તથા પરીને લગતા ખોટા વિચારોને કહાડી નાંખીને આરામ આપનારો

આંથ્રનાંમ, વહિશ્તોતૅમૅમ આંથ્રનાંમ, સ્રએશતૅમ આંથ્રનાંમ, સ્રએશતોતૅમૅમ આંથ્રનાંમ, ઉગ્રૅમ આંથ્રનાંમ, ઉગ્રોતૅમૅમ આંથ્રનાંમ, દૅરૅજરૅમ આંથ્રનાંમ, દૅરૅજરોતૅમૅમ આંથ્રનાંમ, વારૅથ્રઘ્નીમ આંથ્રનાંમ, વારૅથ્રઘ્નયોતૅમૅમ આંથ્રનાંમ, બએષજૅમ આંથ્રનાંમ, બએષજયોતૅમૅમ આંથ્રનાંમ.

અષો-બએષજો, દાતો-બએષજો, કરૅતો-બએષજો, ઉર્વરો-બએષજો, માંથ્રો-બએષજો; બએષજનાંમ બએષજયોતૅમો યત્ માંથ્રેમ-સ્પૅન્તૅમ-બએષજયો; યો નર્શ અષઑનો હચ ઉરૂથ્વાંન્ બએજયાત્, અએષો જી અસતિ બએષજનાંમ બએષજયોતૅમો.

યસ્ક અપ-દ્રુરત; મહ્રૂક અપ-દ્રુરત; દએવ અપ-દ્રુરત; પઇત્યાર અપ-દ્રુરત; અષૅમઑઘો અનષવ અપ-દ્રુરત; મશ્યોસાસ્ત અપ-દ્રુરત. અજિ-ચિથ્ર અપ-દ્રુરત; વૅહ્રકો-ચિથ્ર અપ-દ્રુરત; બિજનગ્રો-ચિથ્ર અપ-દ્રુરત; તરોમત અપ-દ્રુરત; પઇરિમત અપ-દ્રુરત; તફ્નુ અપ-દ્રુરત; સ્પજગ અપ-દ્રુરત; અનાક્ત અપ-દ્રુરત; દુજ્દોઇથ્ર અપ-દ્રુરત. દ્રઑઘો-વાક્ષ-દ્રઑજિશ્ત અપ-દ્રુરત; જહિ યાતુમઇતિ અપ-દ્રુરત; જહિ કપરૅથ્વઇને અપ-દ્રુરત; વાતો પૉઉરૂવો-અપાખ્તર અપ-દ્રુરત; વાતો પૉઉરૂવો-અપાખ્તરૂ અપ-નસ્યત.

યસ્ચ મે અએતએષાંમ્ યત્ અજિચિથ્રનાંમ, યો જનત્ અએષાંમ્ દએવનાંમ હજંઘ્રાઇ હજંઘ્રો પઇરિ, બએવરાઇ બએવનો પઇતિ. યસ્ક જઇન્તિ; મહ્રૂક જઇન્તિ; દએવ જઇન્તિ; પઇત્યાર જઇન્તિ; અષૅમઑઘો અનષવ જઇન્તિ; મશ્યો-સાસ્ત જઇન્તિ. અજિ-ચિથ્ર જઇન્તિ; વૅહ્રૂકો-ચિથ્ર જઇન્તિ; બિજનગ્રો-ચિથ્ર જઇન્તિ; તરો-મત જઇન્તિ; પઇરિમત જઇન્તિ; તફ્નુ જઇન્તિ; સ્પજગ જઇન્તિ; અનાક્ત જઇન્તિ; દુજ્દોઇથ્ર જઇન્તિ.

દ્રઑઘો-વાક્ષ-દ્રઑજિશ્ત જઇન્તિ; જહિ યાતુમઇતિ જઇન્તિ; જહિ કપરૅથ્વઇને જઇન્તિ; વાતો પૉઉરૂવો-અપાખ્તર જઇન્તિ; વાતો પૉઉરૂવો અપાખ્તર અપ-નસ્યત. યસ્ચ મે અએતએષાંમ્ યત્ બિજનગ્રો-ચિથ્રનાંમ યો જનત્ અએષાંમ્ દએવનાંમ, હજંઘ્રાંઇ હજંઘ્રો પઇરિ, બએવરાઇ બએવનો પઇતિ. પઉર્વ-નએમાત્ પતત્ ઘઑશ દએવનાંમ દ્રઑજિશ્તો અંઘ્રો મઇન્યુશ પૉઉરૂ-મહ્રૂકો.

અદવત્ અંઘ્રો મઇન્યુશ પૉઉરૂ-મહ્રૂકો, આવોય મે બઘ અષ વહિશ્ત યસ્કનાંમ યસ્કોતૅમ જનાત્, યસ્કનાંમ યસ્કોતૅમ ત્મએષયાત્.

ફરેશ્તો છે; અંગ્રેમેન્યુશની ખરાબીને તોડવાને માટે અઇરયમન નામની બંદગી તેમજ અઇરયમન ફરેશ્તો, એક ઘણુંજ અસરકારક સાધન છે, તે બાબેના ઇશારો વંદીદાદની ૨૨ મી પરગરદમાંથી પણ મળી આવે છે.

મહુરૂકનાંમ મહુરૂકોતઁમ જનાત્, મહુરૂકનાંમ મહુરૂકોતઁમ તમએષયાત. દએવનાંમ્ દએવોતઁમ જનાત્, દએવનાંમ્ દએવોતઁમ તમએષયાત. પઇ-ત્યારનાંમ્ પઇત્યારોતઁમ જનાત્, પઇત્યારનાંમ્ પઇત્યારોતઁમ તમએષયાત. અષેમઓઘો અનષવ જનાત્, અષેમઓઘો અનષવ તમએષયાત્, મશ્યો-સાસ્ત-સાસ્તોતઁમ જનાત્, મશ્યો-સાસ્ત-સાસ્તોતઁમ તમએષયાત.

અજિચિથ્ર-અજિચિથ્રોતઁમ જનાત્, અજિચિથ્ર-અજિચિથ્રોતઁમ તમએ-ષયાત. વેહુરૂકો-ચિથ્ર-વેહુરૂકો-ચિથ્રોતઁમ જનાત્, વેહુરૂકો-ચિથ્ર-વેહુરૂકો-ચિથ્રો-તઁમ તમએષયાત. બિજિનગ્રો-ચિથ્ર-બિજનગ્રો-ચિથ્રોતઁમ જનાત્, બિજનગ્રો-ચિથ્ર-બિજનગ્રો-ચિથ્રોતઁમ તમએષયાત. તરો-મત જનાત્, તરો-મત તમએ-ષયાત. પઇરિ-મત જનાત્, પઇરિ-મત તમએષયાત. તરૂનુ-તરૂનોતઁમ જનાત્, તરૂનુ-તરૂનોતઁમ તમએષયાત. સ્પજગ-સ્પજગોતઁમ જનાત્, સ્પજગ-સ્પજગોતઁમ તમએષયાત. અનાક્ષ્ત-અનાક્ષ્તોતઁમ જનાત્, અનાક્ષ્ત-અનાક્ષ્તોતઁમ તમએષયાત. દુજદોઇથ્ર-દુજદોઇથ્રોતઁમ જનાત્, દુજદોઇથ્ર-દુજદોઇથ્રોતઁમ તમએષયાત. દ્રઓઘો-વાક્ષ-દ્રઓજિશ્ત જનાત્, દ્રઓઘો-વાક્ષ-દ્રઓજિશ્ત તમએષયાત. જહિ યાતુમઇતિ જનાત્, જહિ યાતુમઇતિ તમએષયાત. જહિ કખરૅધઇને જનાત્, જહિ કખરૅધઇને તમએષયાત. વાતો પૅાઉરૂવો-અપાખ્તર જનાત્, વાતો પૅાઉરૂવો-અપાખ્તર તમએષયાત.

અપ-નસ્યાત્ દ્રુક્ષ, નસ્યાત્ દ્રુક્ષ, દ્રરાત્ દ્રુક્ષ વીનસ્યાત્, અપાખ્ઁદ્રે અપનસ્યેહે. મા મેરૅન્ચઇનીશ ગએથાઓ અસ્તવઇતીશ અહ્વે. અહે રય ખરૅનંઘહચ, તેમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન અષેમ્ વહિશ્તેમ્ સ્રએશ્તેમ્ અમેષેમ્ સ્પેન્તેમ્; જઓથ્રાબ્યો અષેમ્ વહિશ્તેમ્ સ્રએશ્તેમ્ અમેષેમ્ સ્પેન્તેમ્ યજમઇદે.

હુઓમયો ગવ બરેસ્મન, હિઝ્વો-દંઘહુંઘહુ, માંથ્રચ, વચચ, શ્યઓથ્નચ, જઓથ્રાબ્સચ અર્શુખ્ધએઇબ્યસચ વાઘ્ઝિબ્યો.

યેંઘ્હે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતિ વંઘહો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્હામચા તાંસચા તાઓસચા યજમઇદે.

(બાજમાં પઢે) અહુરમજદ ખોદાએ! અવઝૂનીએ મરદુમ, મર-દુમ સર્દગાંન, હમા સર્દગાંન, હમબાયસ્તે વેહાંન! ઓએમ બેહેદીન્ માજદયસ્નાંન્, આગહી આસ્તવાની નેકી રસાનદ! અએદૂન્ બાદ! (પ્રગટ પઢે) યથા અહૂ વઇર્યો (૨).

યસ્નેંમચ વહ્નેમચ અઓજસ્ચ જવરૅચ આફ્રીનામિ, અષહે વહિશ્તહે સ્રએશ્તહે, અઇર્યમનો ઇષ્યેહે સૂરહે મજદધાતહે, સઓકયાઓ વંધ્રહુયાઓ વૉઉરૂ-દોઇથ્રયાઓ મજદધાતયાઓ અષઓન્યાઓ. અષૅમ વૉહૂ (૧).

☞ અહ્માઇ રએશ્ચ, હજંધ્રૅમ; જસ મે અવંધ્રહે મજદ; કેરફેહ મોજદ.

રોજ નેક નાંમ, રોજ પાક નાંમ, રોજ મુબારક (ફલાંન), માહે મુબારક (ફલાંન), ગાહે (ફલાંન), નમાજ દાદારે ગેહાંન દામાન. ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજદાઓ, તરોઇદીતે અંધ્રહે મઇન્યેઉશ. હઇથ્યાવરશ્તાંમ હ્યત વસ્ના ફ્રૂરષોતેમૅમ. સ્તઓમિ અષૅમ અષૅમ વૉહૂ (૧). ગોરૂજે ખોરેહ અવજાયાદ અરદીબેહેશ્ત અમશાસ્પંદ બેરસાદ, અમાવંદ પીરોજગર અમાવંદી પીરોજગરી. દાદ દીન બેહ માજદયસ્નાંન, આગહી રવાઇ ગોઆફરંગાની બાદ હફત કેશ્વર જમીન; અએદૂન બાદ. મન આનો આવાયદ શુદન, મન આનો આવાયદ શુદન, મન આનો આવાયદ શુદન. અષઓને અષૅમ વૉહૂ (૧).

☞ (દક્ષિણ દિશા તરફ મોહોડું કરીને પઢે.) દાદારે ગેહાંન દીને માજદયસ્ની દાદે જરથુશ્તી. નેંમસે-તે અષાઉમ સૅવિશ્તે અરેદ્વીસૂર અનાહિતે અષઓને. અષૅમ વૉહૂ (૧). નેંમો ઉર્વઇરે વંધ્રઉહિ મજદધાતે અષઓને અષૅમ વૉહૂ (૧). અષૅમ વહિશ્તૅમ સ્રએશ્તૅમ અમૅષૅમ સ્પેન્તૅમ યજમઇદે. અષૅમ વૉહૂ (૧). અરદીબેહેશ્ત અમશાસ્પંદ બેરસાદ. અષૅમ વૉહૂ (૧).

અરદીબેહેશ્ત યશ્તનો સાર—અહુરમજદની ખુશનુદી હોજો! વૃધ્ધિ કરનાર અહુરમઝદનું નામ લઇને હું બંદગી શરૂ કરૂં છું. તેના પ્રતાપ તથા ખોરેહ જ્યાદા થાઓ! અરદીબેહેશ્ત અમશાસ્પંદ મારી મદદે પહોંચો! સર્વે ગુનાહ માટે હું પશ્ચાતાપ કરૂં છું. સર્વે ભુંડા વિચાર. ભુંડા વચન અને ભુંડાં કામને માટે મનશની, ગવશની અને કુનશનીથી હું પસ્તાવો કરૂં છું. ઉત્તમ અશોઇ ઉપરના મતકફલ ફરેસ્તા અરદીબેહેસ્ત અમશાસ્પંદની, સુખશાંતી અને નચિંતાઇ આપનાર અઇરયમન ફરેસ્તાની અને ફાયદો પહોંચાડનાર સઓક ફરેસ્તાની ખુશનુદીને માટે જોતી મારી આગળ એક યથા અહુ વઇર્યો પઢે. જે નર અરદીબેહેશતની ખરા ભાવથી સ્તુતી કરે (એટલે અશોઇના તરીકા પર ચાલે છે) તે અમશાસ્પંદોની સેતાયશ કરે છે, અને પોતાને માટે બહેશતના દરવાજા ખુલ્લા કરે છે. કોઇબી બુરાઇની રાહ ઉપર ચાલનારને માટે બહેશતના દરવાજા બંધ છે. માથ્રવાણીમાં 'અઇરયમ' નામની

બંદગી (યજશ્નેનો ૫૪ મો હા) સૌથી મોટી, સૌથી શ્રેષ્ટ, સૌથી બળવાન, ફતેહ અને તંદરોસ્તી આપનારી છે. તે પઢીને જે કોઇ અરદીબેહેશ્ત અમશાસ્પંદની સ્તુતિ કરે, તે અંગ્રેમઇન્યુશની તમામ ખરાબીઓને મારી હટાડે છે. દરદો સારાં કરનારા વૈદોમાં અશોઈથી સારૂં કરનાર, ઇન્સાફથી સારૂં કરનાર, વહાડકાપ કરીને સારૂં કરનાર, છાળાપાલાથી સારૂં કરનાર અને માથ્રવાણી ભણીને સારૂં કરનાર વૈદો હોય છે, તેઓમાં માથ્રવાણી ભણીને સારૂં કરનાર શ્રેષ્ટ છે, કારણ કે તે અશો માણસોનાં બાતેનને સારૂં કરે છે, તથા તેના ચિંતાતુર મનને શાંતી આપે છે. હું દુવા ગુજારૂં છું કે હું અશોઇના તરીકા ઉપર ચાલું, જેથી દુ:ખ દરદ, કવખતનું મોત, સાંપ અને વરૂની ખસલતના બદ માણસો, ચુગલીખોરો, દુશ્મનો, બદ નજરવાળા જુઠા માણસો, જાદુ કરનારી ઓરત અને ઉત્તર તરફથી ફુંકતો પવન દફે થાય, જેથી અશો લોકોને કાંઇ હલાકી પહોંચે નહિ. અશેમ વોહુની બંદગી નાપાક અહેરેમનની તમામ ખરાબીઓને દફે કરે છે, તથા અહેરેમનની રાહ ઉપર ચાલનારા સર્વે દુષ્ટ માણસોને વશ કરે છે.

અરદીબેહેશ્ત્ યશ્તની નીરંગ.

☞ (એ નીરંગ અરદીબેહેશ્ત્ યશ્ત પઢયા પછી ત્રણ વાર પઢે.)

☞ દાદારે જેહાંદાર્ તવાનાં ઓ દાના, ઓ પર્વર્તાર ઓ આફ્રીદગાર્, ઓ કેર્ફેહગર્ ઓ. અવખ્શીદાર્. અહેરેમન્ હીચ્ નાદાંન્, ઓ નતવાંનદ્ બ હીચ્ ચીજ નશાહેદ્. અહુરમજદ દાદારી અહેરેમન્ મરોચીનીદારી. દાદાર્ પાક્, અહેરેમન્ નાપાક્; અહેરેમન્ ખાક્ શવદ્, આહુરેમન્ દુર્ શવદ્, અહેરેમન્ દફે શવદ્, અહેરેમન્ શેકસ્તેહ્ શવદ્, અહેરેમન્ હલાક્ શવદ્. અવ્વલ્ દીન્ જરથુશ્તી પાક્; અહુરમજદ બુલંદ્, કવી, બેહ્, અવજૂની. અષઑને અષૅમ વૅાહૂ (१) (ત્રણ વાર પઢે)

અરદીબહેશ્ત યશ્તની નીરંગનો સાર—દુન્યાનો સાહેબ દાદાર અહુરમઝદ સર્વ શકિતમાન, મહાજ્ઞાની, પેદા કરનાર અને સવાબકારી છે. અહેરેમન, તુચ્છ, અકકલહીણ અને લાઇલાજ છે. જ્યારે અહુરમઝદ પેદા કરનાર છે, ત્યારે અહેરેમન નાશ કરનાર છે, જયારે અહુરમઝદ પવિત્ર છે, ત્યારે અહેરેમન નાપાક છે. હું દુવા ગુજારૂં છું કે તે નાશ પામેલો, દફે થયેલો, શેકસ્ત પામેલો અને હલાક થાય. જરથોસ્તી દીન સૌથી ઉત્તમ છે. અહુરમઝદ બુલંદ, જોરેમંદ તથા વૃદ્ધિ કરનાર છે.

ખોરદાદ યશ્ત.[1]

ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજદાઓ. અષેમ વોહૂ (૧).

૫ નામે યજદાંન્ અહુરમજ્દ ખોદાએ અવઝૂની, ગોરૂજે ખોરેહ્ અવજાયાદ્; ખોરદાદ અમશાસ્પંદ્ બેરસાદ્.

અજ્ હમા ગુનાહ્ પતેત્ પશેમાનુમ; અજ્ હર્વસ્તીન્ દુશ્મત દુજ્હૂખ્ત દુજ્વવરૂશ્ત, મેમ્ ૫ ગેતી મનીદ્, ઑઓએમ ગોફ્ત્, ઑઓએમ કર્દ્, ઑઓએમ જસ્ત્, ઑઓએમ બૂન્ બૂદ્ ઍસ્તેદ્. અજ્ આંન્ ગુનાહ્ મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની રવાંની ગેતી મીનોઆંની, ઑખે અવાખ્શ્ પશેમાન્ ૫ સે ગવશ્ની ૫ પતેત્ હોમ. ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજદાઓ, તરોઇદીતે અંઘ્રહે મઇન્યેઉશ્; હઇથ્યાવરૂશ્તાંમ્ હ્યત્ વસ્ના ફ્રૅરષોતેમેમ્, સ્તઑમિ અષેમ. અષેમ વોહૂ (૩).

ફ્રવરાને મજદયસ્નો જરથુશ્ત્રિશ્ વીદએવો અહુર-ત્કએષો (જે ગેહ હોય તે પઢે) ફ્રસસ્તયએચ. હઉર્વતાતો રથ્વો યાઇર્યયાઓ હુયિતોઇશ્, સરેધએઇબ્યો અષહે રતુબ્યો, ક્ષ્નઑથ્ર યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ, યથા અહૂ વઇર્યો જઑતા ફ્રા મે મ્રૂતે, અથા રતુશ્ અષાત્ચિત્ હચ ફ્રા અષવ વીધ્વાઓ મ્રઑતૂ. હઉર્વતાતેમ્ અમેષેમ્ સ્પેન્તેમ્ યજમઇદે; યાઇર્યાંમ્ હુયિતીમ્ યજમઇદે, સરેધ અષવન અષહે રતવો યજમઇદે.

---

૧. એ યશ્તમાં કુદરતી વખત, વાર્ષિક આબાદી અને વાર્ષિક ચોકસ સવાબનાં કામો કરવાના હીંગામોનું વર્ણન છે. દુઃખ-દરદો, વિધનો, દુષ્ટ માણસોથી પહોંચતી ખરાબીઓ દફે કરવા માટે વરસના ચોકસ હિંગામોને લગતી આરાધના કરવાથી ફાયદો પહોંચે છે. ખોરદાદનો અવસ્તા શબ્દ 'હઉરવતાત' છે, જેનો અર્થ પુરતાપણું, સંપુર્ણતા, પુષ્કળપણું, તંદરોસ્તી, સુખાકારી થાય છે; તેથી ખોરદાદ એક અમશાસ્પંદ તરીકે ઉપલા ગુણો ઉપર તેમજ પાણી ઉપર મવક્કલ છે, કારણ કે પાણી તંદરોસ્તી આપનાર એક સાધન છે. એના હમકાર ફરેસ્તા 'તીર,' 'ફરવરદીન' અને 'ગોવાદ' છે. એ એક નારી ફરેસ્તો છે, અને 'તઉરવ' નામના દેવનો હરીફ છે, જે બીમારીને દફે કરે છે. પાઝંદ આશીરવાદમાં એને અવરદાદ કહે છે. અહુરમઝદ યશતમાં ખોરદાદ અમશાસ્પંદને અમરદાદની સાથે બીજી જીંદગીમાં જનારાં લોકોનો બદલો ગણ્યો છે.

પ્ર્ઓત્ અહુરો મજ્દાઓ સ્પિતમાઇ જરથુશ્ત્રાઇ અજૅમ્ દધાંમ્ હુઉર્વ઼તાતો નરાંમ્ અષઓનાંમ્ અવાઓસ્ચ, રફ્નાઓસ્ચ બઓષના-ઓસ્ચ, ખ્ષીતાઓસ્ચ; અવોઇ ક્ર્ચ યઓખ્મઇદે, યો તે જસાઇતિ અમૅષનાંમ્ સ્પૅન્તનાંમ્, યથ જસાઇતિ અમૅષનાંમ્ સ્પૅન્તનાંમ્ વૉહુ મનો, અષૅમ્ વહિશ્તૅમ્, ક્ષથ્રૅમ્ વઇરીમ્, સ્પૅન્તાંમ્ આર્મઇતીમ્, હુઉર્વ઼તા-ઓસ્ચ અમૅરૅતતાઓસ્ચ.[1]

યો અએષાંમ્ દએવનાંમ્ હજંધ્રાઇ હજંધ્રો પઇતિશ બએવરાઇ અએવનો, અહાંક્તાઇ અહાંક્તયો પઇતિશ, નામેનિ અમૅષનાંમ્ સ્પૅન્ત-નાંમ્ હુઉર્વ઼તાતો જખ્યોઇત્, નસૂમ્ જનત્, હષિ જનત્, ઘષિ જનત્, સએને જનત્ બૂજિ જનત્.

આઅત્ પઓઇરીમ્ ફ્રગ્રઓપ્મિ નરૅમ્ અષવનૅમ્; યેજિ પઓ-રીમ્ ફ્રગ્રઓપ્મિ નરૅમ્ અષવનૅમ્ ઇમત્ રષ્ન્વો રજિશ્ત, ઇમત્ અમૅષ-એઇબ્યો સ્પૅન્તએઇબ્યો, યો અસતિ મઇન્યવનાંમ્ યજતનાંમ્, નઇરયો-નામનાઓ તાઓ બૂજત્ નરૅમ્ અષવનૅમ્, હચ નસૂમ્, હચ હષિ, હચ ઘષિ, હચ સએનિ, હચ બૂજિ, હચ હએનયાઓ પૅરૅથુ-અઇનિ-કયાઓ, હચ દ્રફ્ષયાઓ પૅરૅથુ-ઉજ્ગૅરૅપ્તયાઓ, હચ મષ્યાઇ દ્રવતયાઇ સાસ્તયાઇ, હચ સ્તરાઇ વઇસ્યાઇ, હચ નરો સાસ્તયાઇ, હચ યાતાઇ, હચ પઇરિકાઇ, હચ ઉરૂવિસ્ત.

કુથ પર અષઓનાંમ્ પથ ઉર્વ઼એસઇતિ, કુથ દ્રવતાંમ્. આઅત્ પ્ર્ઓત્ અહુરો મજ્દાઓ, યેજિ મે માંથ્રૅમ્ ફ્રસ્રવ, મરાઓ વા, દ્રૅન્-જયાઓ વા, ફ્રા વા સ્રવ કર્ષાઇમ્ કારયેઇતિ, હઓમ્ તનૂમ્ ગઓજઇતિ.

કાંમચિત્ થ્વાંમચ દુજેમચ હઇથ્યો અયનાંમ્ હૅન્તૂમ્ કાંમચિત્ વા અઇ-પ્યએનાંમ્ હૅન્તૂમ્, કાંમચિત્ વા રએથ્વયનાંમ્. કાંમચિત્ થ્વાંમચ દુજૅમચ અઇરયાબ્યો પાધએઇબ્યો જનાનિ, થ્વાંમચ દુજૅમચ બન્દામિ, થ્વાંમચ દુજૅમચ નિઘ્ને, થ્વાંમચ દુજૅમચ નિજબરૅમ્ દુજૅમચ.

થ્રિ-કર્ષૅમ્ ફ્રકારયેઇતિ ફ્રગ્રઓપ્મિ નરૅમ્ અષવનૅમ્; ક્ષ્વશ-કર્ષૅમ્ ફ્રકારયેઇતિ ક્ષ્વશ ફ્રગ્રઓપ્મિ નરૅમ્ અષવનૅમ્; નવકર્ષૅમ્ ફ્રકારયેઇતિ, નવ ફ્રગ્રઓપ્મિ નરૅમ્ અષવનૅમ્.

---

૧. અમૅરૅતતાઓ—એટલે અમરદાદ અમશાસ્પંદ, જે ખોરદાદ અમશાસ્પંદનો હમેશાં ગોઠીયો છે. એ ઉરવર ઉપર મવક્કલ છે. એ બંને અમશાસ્પંદો જેઓ પાણી અને ઝાડ-પાન ઉપર મવક્કલ છે, તેઓ તારીક અને ઝારીક, જેઓ ભુખ અને તરસ ઉપરના દેવો છે, તેઓના હરીફ છે. એ અમશાસ્પંદના અમર્ગી અર્થ મુજબ તે લાંબી જીંદગી આપે છે.

નામેનિ અએષાંમ્ દ્રુજિનાંમ્ નસૂમ્ કૅરૅત પઇતિ જનઇતિ જત ક્રરપનો ચિથ્રીમ્, જામાચ મૅરૅતો સઑચ; યે જઑત જરથુશ્ત્રો, ઑરૅથતત્ હચ દઑજવાત્ હુવાંમ્ અનુ-ઉશ્તીમ્ જઑષૅમચ, યથ કથચ હેં જઑષો. પસ્ચ હ્રુ-ફ્રાષ્મો-દાઇતીમ્, અપાખૅધ્રનએૅમ્ જનઇતિ પસ્ચ હુવો નોઇત્ ઉજુક્ષ્યન્નો, નસૂમ્ સ્તૅરૅથ્વત સ્નઇથિષ વીખ્રુમન્તૅમ્ મઇરે નાસઇતિ, મઇન્યવનાંમ્ યજતનાંમ્ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ.

જરથુશ્ત્ર અએતૅમ્ માંથ્રૅમ્ મા ફ્રદએસયોઇશ, અન્યાત્ પિથ્રે વા પુથ્રાઇ, બ્રાથ્રે વા હધો-જાતાઇ, આથ્રવનાઇ વા થ્રાયઑને હઑસ્રઑગઑનો, હુદએનો; યો હુદએનો, અષવ અઉરૂવો વીસ્પો-દ્રુજૅમ્ રામયેહે.

અહે રય ખરૅનંઘ્રહચ, તૅમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન હઉર્વતાતૅમ્ અમૅષૅમ્ સ્પૅન્તૅમ્; જઑથ્રાબ્યો હઉર્વતાતૅમ્ અમૅષૅમ્ સ્પૅન્તૅમ્ યજમઇદે.

હઑમયો ગવ બરૅસ્મન, હિઝ્વો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઑથ્નચ, જઑથ્રાબ્સચ અર્ષુખધએઇબ્યસચ વાઘ્રઝિબ્યો.

યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતિ વંઘ્રહો, મજદાઑ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઑંઘ્રહામચા તાંસ્ચા તાઑસ્ચા યજમઇદે.

(બાજમાં પઢે) અહુરમજદ ખોદાએ! અવઝૂનીએ મરૂદુમ, મરૂદુમ સર્દગાંન્, હમા સર્દગાંન્, હમબાયસ્તે વેહાંન્! ઑએમ બેહેદીન્ માજદયસ્નાંન્, આગહી આસ્તવાની નેકી રસાનદ! અએદૂન્ બાદ! (પ્રગટ પઢે) યથા અહૂ વઇર્યો (૨).

યસ્નૅમચ વહ્મૅમચ અઑજસચ જવરૅચ આફ્રીનામિ, હઉર્વતાતો રથ્વો યાઇર્યયાઑ હુયિતોઇશ સરૅધએઇબ્યો અપહે રતુબ્યો. અષૅમ્ વૉહૂ (૧).

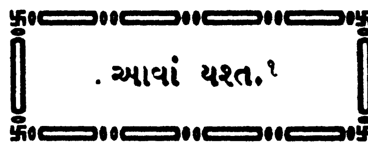
☞ અહ્માઇ રએશ્ચ, હઝંઘ્રૅમ; જસ મે અવંઘ્રહે મજદ; કેરફેહ મોજદ.

રોજ નેક્ નાંમ, રોજ પાક્ નાંમ, રોજ મુબારક્ (ફલાંન), માહે મુબારક્ (ફલાંન), ગાહે (ફલાંન), નમાજ દાદારે ગેહાંન્ દામાન. ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજદાઑ, તરોઇદીતે અંઘ્રરહે મઇન્યેઉશ. હઇથ્યાવરૂશ્તાંમ્ હ્વત્ વસ્ના ફ્રષોતેમૅમ. સ્તઑમિ અષૅમ. અષૅમ વૉહૂ (૧). ગોરૂજે ખોરેહ અવજાયાદ ખોરદાદ અમશાસ્પંદ બેરૂસાદ, અમાવંદ પીરોજગર અમાવંદી પીરોજગરી. દાદ દીન બેહ માજદયસ્નાંન્, આગહી રવાઇ ગોઆફ્રરં-

આની બાદ્ હફ્ત કેશ્વર્ જમીન્; અએહૂન્ બાદ્. મન્ આનો આવાયદ્ શુદન્, મન્ આનો આવાયદ્ શુદન્, મન્ આનો આવાયદ્ શુદન્. અષ-ઑને અર્ષેમ્ વૉહૂ (૧).

☞ (દક્ષિણ દિશા તરફ મોહોડું કરીને પઢે.) દાદારે ગેહાંન્ દીને માજ્દયસ્ની દાદે જરથુશ્તી. નૅમસૅન્તે અષાઉમ્ સૅવિશ્તે અર્દ્વીસૂર અનાહિતે અષઑને. અર્ષેમ્ વૉહૂ (૧). નૅમો ઉર્વઈરે વંઘ્રઉહિ મજ્દધાતે અષઑને અર્ષેમ્ વૉહૂ (૧). હઉર્વતાતૅમ્ અમૅષેમ્ સ્પૅન્તૅમ્ યજમઈદે. અર્ષેમ્ વૉહૂ (૧). ખોરદાદ્ અમશાસ્પંદ્ બેરસાદ્. અર્ષેમ્ વૉહૂ (૧).

ખોરદાદ યશતનો સાર.—અહુરમઝદની ખુશનુદી હોજો! વૃદ્ધિ કરનાર અહુરમઝદનું નામ લઈને હું બંદગી શરૂ કરૂં છું. તેનો પ્રતાપ તથા ખોરેહ જ્યાદા થાઓ! ખોરદાદ અમશાસ્પંદ મારી મદદે પહોંચો! સર્વે ગુનાહ માટે પશ્ચાતાપ કરૂં છું. સર્વે ભુંડા વિચાર, ભુંડા વચન અને ભુંડાં કામને માટે હું મનશની, ગવશની અને કુનશનીથી પસ્તાવો કરૂં છું. દરોબસ્ત વખત ઉપરના મવકકલ ખોરદાદ અમશાસ્પંદને ખુશનુદ કરવાને, અને તેની સેતાયશ કરવાને, જોતી મારી આગળ એક યથા અહુ વઈર્યો પઢે. ખોરદાદ અમશાસ્પંદ સુખ, ખુશાલી, તથા મોજ આપનાર છે. જે કોઈ તેની આરાધના કરે છે, તેની ઉપર અમશાસ્પંદો મહેરબાન થાય છે; અને તે 'નસુ,' 'હષિ,' 'ધષિ' 'સએની,' અને 'બુજી' નામના દેવોને મારી હટાડે છે. ઉપલા દેવોની ખરાબીથી અમશાસ્પંદો નેક માણસનું રક્ષણ કરે છે. માથ્રવાણી મોટે અવાજે ભણનારનું દેવ દરૂજના હુમલાથી રક્ષણ થાય છે. જે જગાએ, પાવ મહેલને ક્રીયા થતી હોય, તેની આસપાસની જગાની આલુદગી દૂર કરવાને, કશ ખેંચનાર, યાને તે જગાની આસપાસ કુંડાળું દોરનાર શખસ અહુરમઝદની પસંદગી પામે છે, અને તે આલુદગીને ઉત્તર તરફ હાંકી કાઢે છે. માથ્રવાણી ફકત બાપ, છોકરાં, ભાઇ, બેન, અને ભલા આથ્રવનનેજ શીખવવી ઘટે છે.

આવાં યશ્ત.[1]

ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજ્દાઓ. અર્ષેમ્ વૉહૂ (૧).

૫ નામે યજ્દાંન્ અહુરમજ્દ ખોદાએ અવજૂની ગોરૂજે ખોરેહ અવજાયાદ્; આવાં અરદ્વી સૂર બાનુ બેરસાદ્.

---

૧ પાણી રૂપી પ્રવાહીઓ તથા પાણીની કુદરતી શક્તિઓનું સેતાયશ નામું. અવસ્તામાં પાણીને માટે અપાંમ બોલ નારી જાતીમાં આવે છે, તેથી 'આંવાં' શબ્દ નીકળ્યો છે, અને પાણી ઉપરના મવકકલ નારી ફરેસ્તાનું નામ આવાં છે.

અજ હમા ગુનાહ પતેત પશેમાનુમ; અજ હર્વસ્તીન દુશમત દુજૂખ્ત દુજવરૂશ્ત, મેમ ૫ ગેતી મનીદ, ઑએમ ગોફત, ઑએમ કર્દ, ઑએમ જસ્ત, ઑએમ બૂન બૂદ એસ્તેદ. અજ આંન ગુનાહ મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની રવાની ગેતી મીનોઆની, ઑખે અવાખ્શ પશેમાન ૫ સે ગવશ્ની ૫ પતેત હોમ. ક્ષનઑથ્ર અહુરહે મજદાઑ, તરોઇદીતે અંઘ્રહે મઇન્યેઉશ; હુઇથ્યાવરૂશ્તાંમ હાત વસ્ના ફ્રૅરેષોતૅમૅમ. સ્તઑમિ અષૅમ; અષૅમ વોહૂ (૩) ફ્રવરાને મજદયસ્નો જરથુશત્રિશ વીદએવો અહુર-તકએષો.

☞ (જો હાવન ગેહ હોય તો નીચે મુજબ પઢે):—

હાવનેએ અષઑને અષહે રથ્વે, યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષનઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ. સાવંઘ્રહેએ વીસ્યાઇચ અષઑને અષહે રથ્વે, યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષનઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ.

☞ (જો રપિથ્વ ગેહ હોય તો નીચે મુજબ પઢે):—

રપિથ્વિનાઇ અષઑને અષહે રથ્વે, યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષનઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ. ફ્રાદત-ફ્ષવે જન્તુમાઇચ અષઑને અષહે રથ્વે, યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષનઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ.

☞ (જો ઉજીરન ગેહ હોય તો નીચે મુજબ પઢે):—

ઉજયેઇરિનાઇ અષઑને અષહે રથ્વે, યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષનઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ. ફ્રાદત-વીરાઇ દખ્યુમાઇચ અષઑને અષહે રથ્વે, યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષનઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ.

અપાંમ વંઘ્રઉહિનાંમ મજદધાતનાંમ, અરૅદુયાઑ આપો અનાહિતયાઑ અષઑન્યાઑ, વીસ્પનાંમચ અપાંમ મજદધાતનાંમ, વીસ્પનાંમચ ઉર્વરનાંમ મજદધાતનાંમ, ક્ષનઑથ્ર યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષનઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ, યથા અહૂ વઇર્યો જઑતા ફ્રા મે મ્રૂતે, અથા રતુશ અષાતચિત હચ ફ્રા અષવ વીધ્વાઑ મ્રઑતૂ.

(કરદો ૧ લો) મ્રઑત અહુરો મજદાઑ સ્પિતમાઇ જરથુશ્ત્રાઇ, યજએષ મે હીમ, સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર, યાંમ અરૅદ્વીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ, પૅરૅથૂ-ફ્રાકાંમ, બએષજયાંમ, વીદએવાંમ, અહુરો-તકએષાંમ, યેસ્ન્યાંમ અંઘ્રઉહે અસ્તવઇતે, વહ્મ્યાંમ અંઘ્રઉહે અસ્તવઇતે. આધૂ-ફ્રાધનાંમ અષઑનીમ, વાંથ્વો-ફ્રાધનાંમ અષઑનીમ, ગએથો-ફ્રાધનાંમ

અષઑનીમ્, ક્ષએતો-ફ્રાધનાંમ્ અષઑનીમ્, દંધ્રહુ-ફ્રાધનાંમ્ અષ-ઑનીમ.

યા વીસ્પનામ્ અરૂ્નાંમ્ ક્ષુદ્રાઓ યઑાજદધાઇતિ. યા વીસ્પનાંમ્ હાઇરિષિનાંમ્ જાંથાઇ ગરૅવાંન્ યઑાજદધાઇતિ. યા વીસ્પાઓ હાઇરિષીશ હુજામિતો દધાઇતિ. યા વીસ્પનાંમ્ હાઇરિષિનાંમ્ દાઇતિમ્ રથ્વીમ પએમ અવ-બરઇતિ.

મસિતાંમ્ દૂરાત્ ફ્રસ્રૂતાંમ્; યા અસ્તિ અવવઇતિ મસો, યથ વીસ્પાઓ ઇમાઓ આપો યાઓ જૅમા પઇતિ ફ્રતચન્તિ, યા અમવઇતિ ફ્રતચઇતિ, હુકઇર્યાત્ હચ બરૅજંધ્રહત્ અવિ જરયો વૉઉરૂ-કષૅમ.

યઑાજૅન્તિ વીસ્પે કરનો જરયા વૉઉરૂ-કષયા, આ વીસ્પો મઇધ્યો યઑાજઇતિ. યત્ હીશ અવિ ફ્રતચઇતિ, યત્ હીશ અવિ ફ્રજગરઇતિ અરૅદ્વી સૂર અનાહિત. યેંધ્રહે હજંધરૅમ્ વઇશ્યનાંમ્, હજંધરૅમ્ અપધ્-જારનાંમ. કસચિત્ચ અએષાંમ્ વઇશ્યનાંમ્, કસચિત્ચ અએષાંમ્ અપધ્-જારનાંમ્, ચથ્વરૅસતૅમ્ અયરે-બરનાંમ્ હુવસ્પાઇ નઇરે બરૅમ્નાઇ.

અંધ્રહાઑસચ મે અએવંધ્રહાઓ આપો અપધ્રજારો વીજસાઇતિ, વીસ્પાઇશ અવિ કરૂ્વાંન્ યાઇશ હસે. અંધ્રહાઑસચ મે અએવંધ્રહાઓ આપો હમથ અવ-બરઇતિ હાંમિનૅમચ જયનૅમચ. હા મે આપો યઑા-જદધાઇતિ, હા અરૂ્નાંમ ક્ષુદ્રાઓ, હા ક્ષથ્રિનાંમ્ ગરૅવાંન્, હા ક્ષથ્રિ-નાંમ્ પએમ.

યાંમ્ અજૅમ્ યો અહુરો મજદાઓ હુજવારૅન ઉજબઇરે, ફ્રદથાઇ ન્માનહેચ વીસહેચ જન્તેઉશચ દંધ્રહેઉશચ, પાથ્રાઇચ હરૅથ્રાઇચ અઇવ્યા-ક્ષ્વાઇચ નિપાતયએચ નિશંધ્રહરૅતયએચ. આઅત્ ફ્રપૂસત્ જરથુશ્ત્ર, અરૅદ્વી સૂર અનાહિત, હચ દથુષત્ મજદાઓ. સ્રીર વા અંધ્રહુંન્ બાજવ અઉરૂષ અસ્પો-સ્તઑાયેહીશ: ફ્રા સ્રીર જુષ સિસ્પત અઉર્વંઇતિ બાજુ-સ્તઑાયેહિ, અવત્ મનંધ્રહ મઇનિમ્ન. કો માંમ્ સ્તવાત્, કો યજાઇતે, હઑામવઇતિબ્યો ગઑામવઇતિબ્યો જઑાથ્રાબ્યો, યઑાજદાતાબ્યો પઇરિ-અંધ્રહરૂ્તાબ્યો; કહ્માઇ અજૅમ્ ઉપંધ્રહચયેનિ હચ-મનાઇચ અનમનાઇચ ફ્રારંધ્રહાઇ હઑામનંધ્રહાઇચ.

અહે રય ખ્રૅનંધ્રહચ, તાંમ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, તાંમ્ યજાઇ હુયશ્ત યસ્ન, અન ઝુયાઓ જવનો-સાસ્ત, અન ઝુયાઓ હુયશ્તતર. અરૅદ્વીમ્ સૂરાંમ્ અનાહિતાંમ્ અષઑનીમ્; જઑાથ્રાબ્યો અરૅદ્વીમ

સૂરાંમ્ અનાહિતાંમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે. હઓમયો ગવ બરેસ્મન્, હિજ્વો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઓથ્નચ, જઓથ્રાબ્યસ્ચ અર્શુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્રજ્ઞિબ્યો. યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતિ વંઘ્રહો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્રહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૨ જો) યજએષ મે હીમ્, સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર, યાંમ્ અરેદ્વીમ્ સૂરાંમ્ અનાહિતાંમ્, પૅરેથૂ-ફ્રાકાંમ્, બએષજયાંમ્, વીદએવાંમ્, અહુરો-ત્કએષાંમ્, યેસન્યાંમ્ અંઘ્રઉહે અસ્તવઇતે, વહ્મ્યાંમ્ અંઘ્રઉહે અસ્તવઇતે. આધૂ-ફ્રાધનાંમ્ અષઓનીમ્, વાંથ્વો-ફ્રાધનાંમ્ અષઓનીમ્, ગએથો-ફ્રાધનાંમ્ અષઓનીમ્, ક્ષએતો-ફ્રાધનાંમ્ અષઓનીમ્, દંઘ્રહુ-ફ્રાધનાંમ્ અષઓનીમ્.

યા પઓઉર્વ વાષૅમ્ વજાઇતે, આંખ્માઓ દ્રજ્ઞઇતે વાષહે; અહ્મ્ય વાષે વર્જૅમ્ન નરૅમ્ પઇતિશમરૅમ્ન અવત્ મનંઘ્રહ મઇનિમ્ન.

કો માંમ્ સ્તવાત્, કો યજાઇતે, હઓમવઇતિબ્યો ગઓમવઇતિબ્યો જઓથ્રાબ્યો, યઓજદાતાબ્યો પઇરિઅંઘ્રહરશતાબ્યો; કહ્માઇ અર્જૅમ્ ઉપંઘ્રહચયેનિ હચ-મનાઇચ અન-મનાઇચ ફ્રારંઘ્રહાઇ હઓમનંઘ્રહાઇચ.

અહે રય ખરેનંઘ્રહચ, તાંમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, તાંમ્ યજાઇ હુયશ્ત યસ્ન, અન બુયાઓ જવનો-સાસ્ત, અન બુયાઓ હુયશ્તતર. અરેદ્વીમ્ સૂરાંમ્ અનાહિતાંમ્ અષઓનીમ્; જઓથ્રાબ્યો અરેદ્વીમ્ સૂરાંમ્ અનાહિતાંમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે. હઓમયો ગવ બરેસ્મન, હિજ્વો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઓથનચ, જઓથ્રાબ્ય-સ્ચ અર્શુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્રજ્ઞિબ્યો. યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્રહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૩ જો) યજએષ મે હીમ, સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર, યાંમ્ અરેદ્વીમ્ સૂરાંમ્ અનાહિતાંમ્, પૅરેથૂ-ફ્રાકાંમ્, બએષજયાંમ્, વીદએવાંમ્, અહુરો-ત્કએષાંમ્, યેસન્યાંમ્ અંઘ્રઉહે અસ્તવઇતે, વહ્મ્યાંમ્ અંઘ્રઉહે અસ્તવઇતે. આધૂ-ફ્રાધનાંમ્ અષઓનીમ્, વાંથ્વો-ફ્રાધનાંમ્ અષઓનીમ્, ગએથો-ફ્રાધનાંમ્ અષઓનીમ્, ક્ષએતો-ફ્રાધનાંમ્ અષઓનીમ્, દંઘ્રહુ-ફ્રાધનાંમ્ અષઓનીમ્.

યેંઘ્રહે ચથ્વારો વરતાર સ્પઅંત, વીસ્પ હમ-ગઓનાઓંઘ્રહો, હમ-નાફએનિ બૅરેજન્ત, તઉર્વયન્ત વીસ્પનાંમ્ ત્કએષવતાંમ્ ત્બએષાઓ,

ક્ષ્એવનાંમ્ મષ્યાનાંમ્ચ, યાથ્વાંમ્ પઇરિકનાંમ્ચ, સાથ્રાંમ્ કઓયાંમ્ કરફ્નાંમ્ચ.

અહે રય ખ્વરૅનંઘ્હચ, તાંમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, તાંમ્ યજાઇ હુયશ્ત યસ્ન, અન ઝુયાઓ જવનો-સાસ્ત, અન ઝુયાઓ હુયશ્તતર. અરૅદ્વીમ્ સૂરાંમ્ અનાહિતાંમ્ અષઓનીમ્; જઓથ્રાબ્યો અરૅદ્વીમ્ સૂરાંમ્ અનાહિતાંમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે. હઓમયો ગવ બરેસ્મન, હિજ્વો-દંઘ્હંઘ્હ, માંથ્રચ વચચ શ્યઓથ્નચ, જઓથ્રાબ્યસ્ચ અર્ષુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્ઝિબ્યો. યેંઘ્હે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતિ વંઘ્હો, મજ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્હામ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૪ થો) યજએષ મે હીમ્, સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર, યાંમ્ અરૅદ્વીમ્ સૂરાંમ્ અનાહિતાંમ્, પૅરૅથૂ-ફ્રાકાંમ્, બએષજ્યાંમ્, વીદએવાંમ્, અહુરો-ત્કએષાંમ્, યેસ્ન્યાંમ્ અંઘ્હઉહે અસ્તવઇતે, વહ્મ્યાંમ્ અંઘ્હઉહે અસ્તવઇતે. આધૂ-ફ્રાધનાંમ્ અષઓનીમ્, વાંથ્વો-ફ્રાધનાંમ્ અષઓનીમ્, ગએથો-ફ્રાધનાંમ્ અષઓનીમ્, ક્ષએતો-ફ્રાધનાંમ્ અષઓનીમ્, દંઘ્હુ-ફ્રાધનાંમ્ અષઓનીમ્.

અમવઇતીમ્ ક્ષોઇથ્નીમ્ બૅરૅજઇતીમ્ હુરઓધાંમ્. યેંઘ્હે અવવત્ અસ્નાઅત્ચ ક્ષફ્નાઅત્ચ તાતાઓ આપો અવબરૅન્તે, યથ વીસ્પાઓ ઇમાઓ આપો યાઓ જૅમા પઇતિ ફ્રતચિન્તિ, યા અમવઇતિ ફ્રતચઇતિ.

અહે રય ખ્વરૅનંઘ્હચ, તાંમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, તાંમ્ યજાઇ હુયશ્ત યસ્ન, અન ઝુયાઓ જવનો-સાસ્ત, અન ઝુયાઓ હુયશ્તતર. અરૅદ્વીમ્ સૂરાંમ્ અનાહિતાંમ્ અષઓનીમ્; જઓથ્રાબ્યો અરૅદ્વીમ્ સૂરાંમ્ અનાહિતાંમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે. હઓમયો ગવ બરેસ્મન, હિજ્વો-દંઘ્હંઘ્હ, માંથ્રચ વચચ શ્યઓથ્નચ, જઓથ્રાબ્યસ્ચ અર્ષુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્ઝિબ્યો. યેંઘ્હે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્હો, મજ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્હાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૫ મો) યજએષ મે હીમ્, સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર, યાંમ્ અરૅદ્વીમ્ સૂરાંમ્ અનાહિતાંમ્, પૅરૅથૂ-ફ્રાકાંમ્, બએષજ્યાંમ્, વીદએવાંમ્, અહુરો-ત્કએષાંમ્, યેસ્ન્યાંમ્ અંઘ્હઉહે અસ્તવઇતે, વહ્મ્યાંમ્ અંઘ્હઉહે અસ્તવઇતે. આધૂ-ફ્રાધનાંમ્ અષઓનીમ્, વાંથ્વો-ફ્રાધનાંમ્ અષઓનીમ્,

ગએથા-ફ્રાધનાંમ્ અષઑનીમ્, ક્ષએતો-ફ્રાધનાંમ્ અષઑનીમ્, દંઘ્રહુ-ફ્રાધનાંમ્ અષઑનીમ્.

તાંમ્ યજત યો દઇવાઑ અહુરો મજદાઑ, અઇશ્યેને વએજહિ વંઘ્રહુયાઑ દાઇત્યયાઑ, હઑામ યો ગવ બરૅસ્મન, હિજવો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઑથ્નચ, જઑથ્રાબ્યસ્ચ અર્ષુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્રજ્ઞિબ્યો.

આઅત્ હીમ્ જઇધ્યત્ અવત્ આયપ્તૅમ્ દજદિ મે વંઘ્રઉહિ સૅવિશ્તે અરૅદ્વી સૂરે અનાહિતે યથ અર્જૅમ્ હાચયેને પુથ્રૅમ્ યત્ પૌઉરૂ-ષસ્પહે અષવનૅમ્ જરથુશ્રૅમ્, અનુમતેએ દએનયાઇ, અનુખ્તેએ દએ-નયાઇ, અનુ-વરૂશ્તેએ દએનયાઇ.

દથત્ અહ્માઇ તત્ અવત્ આયપ્તૅમ્ અરૅદ્વી સૂર અનાહિત, હુધ-જઑથ્રો-બરાઇ અરૅદ્રાઇ યર્જૅમ્નાઇ જઇધ્યન્તાઇ, દાથિશ આયપ્તૅમ્.

અહે રય ખરૅનંઘ્રહચ, તાંમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, તાંમ્ યજાઇ હુયશ્ત યસ્ન, અન બુયાઑ જવનો-સાસ્ત, અન બુયાઑ હુયશ્તતર. અરૅદ્વીમ્ સૂરાંમ્ અનાહિતાંમ્ અષઑનીમ્; જઑથ્રાબ્યો અરેદ્વીમ્ સૂરાંમ્ અનાહિતાંમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે. હઑમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજવો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઑથ્નચ, જઑથ્રાબ્યસ્ચ અર્ષુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્રજ્ઞિબ્યો. યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજદાઑ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઑંઘ્રહાંમચા તાંસ્ચા તાઑસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૬ ઠો) યજએષ મે હીમ્, સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર, યાંમ્ અરૅદ્વીમ્ સૂરાંમ્ અનાહિતાંમ્, પેરેથૂ-ફ્રાકાંમ્, બએષજ્યાંમ્, વીદએવાંમ્, અહુરો-ત્કએષાંમ્, યેસ્ન્યાંમ્ અંઘ્રઉહે અસ્તવઇતે, વહ્મ્યાંમ્ અંઘ્રઉહે અસ્તવઇતે. આથ્રૂ-ફ્રાધનાંમ્ અષઑનીમ્, વાંથ્વો-ફ્રાધનાંમ્ અષઑનીમ્, ગએથા-ફ્રાધનાંમ્ અષઑનીમ્, ક્ષએતો-ફ્રાધનાંમ્ અષઑનીમ્, દંઘ્રહુ-ફ્રાધનાંમ્ અષઑનીમ્.

તાંમ્ યજત હઑશ્યંઘ્રહો,[1] પરધાતો, ઉપ ઉપબ્દે હરયાઑ, સતૅમ્

---

૧ હઑશ્યંઘહ–પેશદાદ (એટલે પાદશાહી ઇનસાફ) ખાનદાનનો પાયો નાખનાર પાદ-શાહ. બુનદહેશ અને ફીરદોસી પ્રમાણે એણે ૪૦ વરસ રાજ્ય કર્યું હતું. બુનદહેશ પ્રમાણે એ ગયોમરદના નબીરા સીયામકના છોકરા ફ્રવાકનો દીકરો હતો. ફીરદોસી પ્રમાણે એ ગયો-મરદના દીકરા સીઆમકનો દીકરો હતો, દેવોએ એના બાપ સીયામકને મારી નાખ્યો હતો, તેઓની સામે લડીને તેઓને વશ કીધા હતા. એક દિવસ એણે એક સાંપને જોયો

અસ્પનાંમ્ અરૂષ્નાંમ્, હઁજંઘ્રૅમ્ ગવાંમ્, બએવરૅ અનુમયનાંમ્.[૧]

આઅત્ હીમ્ જઇદ્યત્ અવત્ આયપ્તૅમ્ દજદિ મે વંઘ્રઉહિ સૅવિશ્તે અરૅદ્વી સૂરે અનાહિતે, યથ અઝૅમ્ ઉપૅમૅમ્ ક્ષથ્રૅમ્ બવાનિ, વીસ્પનાંમ્ દખ્યુનાંમ્ દએવનાંમ્ મષ્યાનાંમ્ચ, યાથ્વાંમ્ પઇરિકનાંમ્ચ સાથ્રાંમ્ કઓયાંમ્ કરફ્નાંમ્ચ. યથ અઝૅમ્ નિજનાનિ દ્વ થ્રિષ્વ માઝન્યનાંમ્ દએવનાંમ્ વરૅન્યનાંમ્ચ દ્રવતાંમ્.

દથત્ અહ્માઇ તત્ અવત્ આયપ્તૅમ્ અરૅદ્વી સૂર અનાહિત, હુશ્ર-જઓથ્રો-બરાઇ અરૅદ્રાઇ યઝૅમ્નાઇ જઇદ્યન્તાઇ, દાથ્રિશ આયપ્તૅમ્.

અહે રય ખરૅનંઘ્રહચ, તાંમ્ યઝાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, તાંમ્ યઝાઇ હુયશ્ત યસ્ન, અન બુયાઓ જવનો-સાસ્ત, અન બુયાઓ હુયશ્તતર. અરૅદ્વીમ્ સૂરાંમ્ અનાહિતાંમ્ અષઓનીમ્; જઓથ્રાબ્યો અરૅદ્વીમ્ સૂરાંમ્ અનાહિતાંમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે. હઓમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજવો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઓથ્નચ, જઓથ્રાબ્યસ્ચ અર્ષુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્રજ્બિયો. યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્રહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૭ મો) યજએષ મે હીમ્, સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર, યાંમ્ અરૅદ્વીમ્ સરાંમ્ અનાહિતાંમ્, પૅરૅથૂ-ફ્રાકાંમ્, બએષજ્યાંમ્, વીદએવાંમ્, અહુરો-ત્કએષાંમ્, યેસ્ન્યાંમ્ અંઘ્રઉહે અસ્તવઇતે, વહ્મ્યાંમ્ અંઘ્રઉહે અસ્તવઇતે. આધૂ-ફ્રાંધનાંમ્ અષઓનીમ્, વાંથ્વો-ફ્રાધનાંમ્ અષઓનીમ્, ગએથો-ફ્રાધનાંમ્ અષઓનીમ્, ક્ષએતો-ફ્રાધનાંમ્ અષઓનીમ્, દંઘ્રહુ-ફ્રાધનાંમ્ અષઓનીમ્.

તાંમ્ યજત યો યિમો ક્ષએતો[૨] હુવાંથ્વો, હુકઇરયાત્ પઇતિ બરૅ-

જેની તરફ એણે એક પથર ફેંકયો, જે બીજા પથર સાથે અડકયાથી તેમાંથી આતશ ઉત્પન્ન થયો હતો, જેને રોશન કરી બરપા કીધો હતો, અને તેની યાદમાં 'જશને સદેહ' નામે જશન સ્થાપ્યું હતું જે ફીરદોસી પ્રમાણે લોહરાસ્પના વખત સુધી ચાલુ હતું.

૧ 'સતૅમ અસ્પનામ અરષનાંમ, હઝંઘ્રૅમ્ ગવાંમ, બએવરૅ અનુમયનાંમ' એટલે "સો ઘોડા, હજાર બળદ અને દસ હજાર નાના ગોસ્પંદોથી (અરદવી સુરને આરાધી)." એનો અર્થ એટલાં જાનવરોનો ભોગ આપીને આરાધી એ અસંભવિત લાગે છે; પણ એટલાં પ્રાણીના જેમ, જોશ, અને આસ્થા સાથે આરાધી, સંભવિત લાગે છે.

૨ 'યિમો ક્ષએતો'–જમશેદ, હોષંગ પછી પેશદાદ વંશનો ત્રીજો પાદશાહ, 'સએત' નો અર્થ તેજવાળો થાય છે, કારણ કે એને નુર અથવા ખોરેહ હતું. એના બાપનું નામ અવસ્તા પ્રમાણે વીવંઘાન હતું. શાહનામામાં એને તહેમુરસ્પનો છોકરો કહયો છે, કારણ કે એ

જંધ્નહત્, સતૅમ અસ્પનાંમ્ અર્ષ્નાંમ્, હજંધ્રેમ્ ગવાંમ્, બએવર્રે અનુમયનાંમ્.

આઅત્ હીમ્ જઇધ્યત, અવત્ આયપ્તૅમ્ દજદિ મે, વંઘ્વહિ સૅવિશ્તે અરૅદ્વી સૂરે અનાહિતે, યથ અજૅમ્ ઉપૅમૅમ્ ક્ષથ્રૅમ્ બવાનિ, વીસ્પનાંમ્ દખ્યુનાંમ્ દએવનાંમ્ મશ્યાનાંમ્ચ યાથ્વાંમ્ પઇરિકનાંમ્ચ, સાથ્રાંમ્ કઓયાંમ્ કરફ્નાંમ્ચ. યથ અજૅમ્ ઉજબરાનિ હચ દએવ-એઇબ્યો ઉયે ઇશતિશ્ચ સઓકાચ, ઉયે ફ્ષઓનીશ્ચ, વાંથ્વાચ, ઉયે થ્રાંફ્સચ ફ્સસ્તિશ્ચ.

દથત્ અહ્માઇ તત્ અવત્ આયપ્તૅમ્ અરૅદ્વી સૂર અનાહિત, હ્ધ્વ-જઓથ્રો-બરાઇ અરૅદ્રાઇ યજૅમ્નાઇ જઇધ્યન્તાઇ દાથ્રિશ આયપ્તૅમ્.

અહે રય ખ્વરૅનંઘ્નહચ, તાંમ્ યજાઇ સૂરૂન્વત યસ્ન, તાંમ્ યજાઇ હુયશ્ત યસ્ન, અન બુયાઓ જવનો-સાસ્ત, અન બુયાઓ હુયશ્તતર. અરૅદ્વીમ્ સૂરાંમ્ અનાહિતાંમ્ અષઓનીમ્; જઓથ્રાબ્યો અરૅદ્વીમ્ સૂરાંમ્ અનાહીતાંમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે. હઓમયો ગવ બરેસ્મન્, હિજવો-દંઘ્નહંઘ્નહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઓથ્નચ, જઓ-થ્રાબ્યસ્ચ અર્ષુખ્ધ્વએઇબ્યસ્ચ વાઘ્નઝિબ્યો. યેંઘ્નહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્નહો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્ન-હાંમચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

તહેમુરસ્પ પછી ગાદીએ આવ્યો હતો, તેથી ભૂલમાં એને તહેમુરસ્પનો છોકરો કહયો હોય. બુનદહેશ પ્રમાણે એને તહેમુરસ્પ અને સ્પિત્યુર નામના ભાઇઓ હતા, તેમાં સ્પિત્યુરે જોહાક સાથે મળી જઇને પોતાના ભાઇ જમશેદને કાપી નાખ્યો હતો- ગાથામાં એને બુરા આદમીઓને શીખામણ આપતો જણાવ્યો છે. વંદીદાદ પ્રમાણે અહુરમઝદે જરથોસ્તની આગમજ જમશેદને અહુરમઝદી દીન શીખવી હતી. અહુરમઝદની બસારત પ્રમાણે પોતે સ્થાપેલાં સંસ્થાનનો કારોબાર એક રાજકર્તા, ધર્મ શીખવનાર તરીકે એવી સરસ રીતે ચલાવ્યો હતો કે તે સંસ્થાનમાં મગરૂરી, અપવિત્રાઈ, દુશમનાઇ, કંગાળીયતપણું, વગેરે બુરા ગુણો ન હતા. એની બંદગી કરવાની જગા હુકઈર્યં પહાડ હતી. એણે ૧૦૦૦ વર્ષ રાજ કર્યું હતું. જમયાદ યશ્ત પ્રમાણે જુઠું બોલવાથી એનું નુર ત્રણ મરતબે જતું રહયું હતું. વંદીદાદ પ્રમાણે જમશેદને તેની ઝબાને મોત લાયક કીધો હતો; બુનદહશે પ્રમાણે જમશેદે ગદમંદહુમંદ પહાડ ઉપર 'ફરોબાક' નામનો આતશ બરપા કીધો હતો. પહેલવી રવાયતમાં એક વાત છે કે જ્યારે તહેમુરસ્પ અહેરેમન ઉપર સ્વારી કરતાં અલબુર્ઝ પહાડ ઉપરથી પસાર થતો હતો, ત્યારે એહેરેમન તેને ફેંકી દઇને ગળી ગયો. જમશેદને એ વાતની ખબર પડતાં, તેણે અહેરેમનને શોધી કાઢી તેનું પેટ ચીરીને તહેમુરસ્પને બહાર ખેંચી કાઢયો હતો. પણ તેમ કરતાં એના હાથ કોહડથી ખરાબ થયા હતા, પણ પાછળથી ગોધાના નીરંગથી ધોતાં એ સાફ થઇ ગયા હતા.

(કરદો ૮ મો) યજએષ મે હીમ્, સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર, યાંમ્ અર્‌દ્વીમ્ સૂરાંમ્ અનાહિતાંમ્, પૅર્‌થુ-ફ્રાકાંમ, બએષજયાંમ્, વીદએવાંમ્, અહુરો-ત્કએષાંમ્, યેસન્યાંમ્ અંઘ્રઉહે અસ્તવઇતે, વહ્મ્યાંમ્ અંઘ્રઉહે અસ્તવઇતે. આધૂ-ફ્રાધનાંમ્ અષઑનીમ્, વાંથ્વો-ફ્રાધનાંમ્ અષઑનીમ્, ગએથો-ફ્રાધનાંમ્ અષઑનીમ્, ક્ષએતો-ફ્રાધનાંમ્ અષઑનીમ્, દંઘ્હુ-ફ્રાધનાંમ્ અષઑનીમ.

તાંમ્ યજત અઝ્રિશ થ્રિજફ્રાઓ દહાકો,[1] બવ્રોઇશ[2] પઇતિ દંઘ્હઑવે, સ્તૅમ અસ્પનાંમ્ અર્‌ષ્નાંમ્, હજંઘ્રૅમ ગવાંમ્, બએવર્ અનુમયનાંમ.

આઅત્ હીમ્ જઇધ્યત્, અવત્ આયપ્તૅમ્ દજદિ મે વંઘ્રઉહિ સૅવિશ્તે અર્‌દ્વી સૂર અનાહિતે, યથ યજૅમ્ અમષ્યાં કૅરનવાની વીસ્પાઇશ અવિ કર્‌ષ્વાંન્ યાઇશ હપ્ત.

નોઇત્ અહ્માઇ દથત્ તત્ અવત્ આયપ્તૅમ અર્‌દ્વી સૂર અનાહિત.

અહે રય ખરૅનઘ્હચ, તાંમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, તાંમ્ યજાઇ હુયશ્ત યસ્ન, અન બુયાઑ જવનો-સાસ્ત, અન બુયાઑ હુયશ્તતર. અર્‌દ્વીમ્ સૂરાંમ અનાહિતાંમ્ અષઑનીમ્; જઑથ્રાબ્યો અર્‌દ્વીમ્ સૂરાંમ્ અનાહિતાંમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે. હઑમયો ગવ બરેસ્મન, હિજ્વો-દંઘ્હંઘ્હ, માંથ્રચ વચચ શ્યઑથ્નચ, જઑથ્રાબ્યસચ અર્ષ્ઉખ્ધએઇબ્યસચ વાઘ્ઝિબ્યો. યેંઘ્હે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્હો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્હાંમચા તાંસચા તાઓસચા યજમઇદે.

---

૧ 'અઝ્રિશ થ્રિજફાઓ દહાકો' ત્રણ મોંઢાનો ઝોહક. ફીરદોસી એની ખાંધ ઉપર બે સાપ ઉગેલા વર્ણવે છે, તેથી કદાચ એને ત્રણ મોંઢાં વાળો કહયો હોય. હમકારની આફ્રીનમાં એને બીવરસ્પ કહયો છે, જેનો અર્થ દસ હજાર ઘોડાનો માલેક થાય છે. બુનદહેશ પ્રમાણે એ બાપની ઓલાદે ગયોમર્દથી, પણ માયની તોખમે અહેરેમનથી ઉતરેલો હતો. એ પહેલાં ઘણો ડાહયો અને યુકિતવાળો હશે, તેથી 'સ્પિતમાન ઝરતોસ્તની આફ્રીન'માં દુવા દેવામાં આવે છે કે "બુરી દીનવાળા ઝોહાકની માફક હજાર યુકિતવાળો થજે." એના જુલમથી ત્રાસ પામીને લોકોએ 'કાવે આહનગર' નામના શખસના હાથ તળે બંડ ઉઠાવ્યું, અને ફરેદુને તેને હરાવીને દેમાવંદ પહાડ ઉપર કેદ કીધો, પણ બુનદહેશ પ્રમાણે એને મારી ન શકયો, તેથી જ્યારે તે પોતાની બેડી તોડશે, ત્યારે કેરસાસ્પ ઉઠીને તેને કતલ કરશે. એના રાજની મુદત હજાર વર્ષની જણાવી છે. બહમન યશતમાં ઝોહાકને, અફરાસીયાબને અને સીકંદર રૂમીને એકજ પંગતીના બુરાઓ જણાવ્યા છે.

૨ 'બવરોઈશ'–હાલનું બૅબિલૅાન શહેર.

(કરદો ૯ મો) યજએષ મે હીમ્, સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર, યાંમ્ અર્દ્વીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ, પૅરૅથૂ-ફ્રાકાંમ, બએષજયાંમ્, વીદએવાંમ્, અહુરે-તકએષાંમ્, યેસન્યાંમ્ અંઘ્વઉહે અસ્તવઇતે, વહ્મ્યાંમ અંઘ્વઉહે અસ્તવઇતે. આધૂ-ફ્રાધનાંમ્ અષઑાનીમ્, વાંથ્વો-ફ્રાધનાંમ્ અષઑાનીમ્, ગએથો-ફ્રાધનાંમ્ અષઑાનીમ્, ક્ષએતો-ફ્રાધનાંમ્ અષઑાનીમ્, દંઘ્હુ-ફ્રાધનાંમ્ અષઑાનીમ.

તાંમ્ યજત વીસો પુથ્રો આથ્વ્યાનોઇશ, વીસો સૂરયાઑ થ્રએતઑનો,[1] ઉપ વરૅનૅમ્ ચથ્રુ-ગઑષૅમ, સતૅમ અસ્પનાંમ, અસ્પ્નાંમ, હજંઘ્રેમ ગવાંમ્, બએવરૅ અનુમયનાંમ.

આઅત્ હીમ જઇધ્યત્, અવત્ આયપ્તૅમ દજદ્હિમે, વંઘ્વઉહિ સૅવિશ્તે અર્દ્વી સૂરૅ અનાહિતે, યત્ બવાનિ અઇવિ-વન્યાઑ અજીમ દહાકૅમ થ્રિજફ્નૅમ, થ્રિકમૅરૅધૅમ, ક્ષ્વશ-અષીમ, હજંઘ્ર-યઑક્ષ્તીમ, અશ-અઑાજંઘ્વહૅમ, દએવીમ દ્રુજૅમ, અઘૅમ ગએથાવ્યો દ્ર્વન્તૅમ; યાંમ્ અશ-અઑાજસ્તૅમાંમ દ્રુજૅમ ફ્રચ કૅરૅન્તત્ અંઘ્રો મઇન્યુશ, અવિ યાંમ્ અસ્તવઇતીમ્ ગએથાંમ મહ્રકાઇ અષહે ગએથનાંમ. ઉત હે વન્ત અજાન સંઘ્વહુવાચિ અરૅનવાચિ, યોઇ હૅન્ કૅહ્રપ સ્રએશત જજાતેએ ગએથ્યાઇચ, યોઇ અઓદાતૅમે.

---

૧ 'થ્રએતઓન'–એ નામ ફરેદુનનું છે, જે આથવ્યાનનો છોકરો હતો. એને ઝોહાકને મારીને દેમાવંદ પહાડ ઉપર કેદ કર્યો હતો, અને ઝોહાકના હાથમાં કેદ પકડાયલી જમશેદની બે છોકરીઓ (કોઈ કેતાબમાં બહેનો કહેલી છે) એરેનવાચ અને સવંઘહવાચનો છુટકારો કરી તેઓ સાથે પરણ્યો હતો, તેમાં સવંઘવાચને પેટે સેલમ અને તુર અને એરેનવાચને પેટે એરચનો જન્મ થયો હતો. પાછળથી સેલમને રૂમ અને ખાવર, તુરને તુરાન અને ચીન, અને એરચને ઇરાનનો મુલક વહેંચી આપ્યા હતા. એરચને ઇરાનનો મોટો મુલક મળેલો હોવાથી સેલમ અને તુરે અદેખા બની એરચને મારી નાખ્યો હતો; એરચના કીનામાં ફરેદુને સેલમ અને તુરને મારી નખાવ્યા હતા. એ મુલક વહેંચવાનું કામ, અને તેનો સેલમ અને તુરની ઉપરનો કીનો પહેલવી લખાણ પ્રમાણે ખોદાની નજરમાં ગુનેહગાર ઠડયાં હતાં. ફીરદોસી અને બુનદહેશ એના રાજ્યની મુદત ૫૦૦ વર્ષની જણાવે છે, અને જે દિવસે એ ઝોહાકને મારીને ઈરાનની ગાદીએ બેઠો, અને તે બનાવની યાદમાં એક મોટું જશન ર્ક્યું તે મહેરંગાનનું જશન હતું. ફરવરદીન યશ્તમાં ફરેદુનનાં ફરોહરને તાપ, બોખાર વગેરે બુરાં દરદોની સામે થવા માટે આરાધ્યું છે. દાદસ્તાને દીની નામની પહેલવી કેતાબમાં એને તંદરોસ્તીના ઉપાયોથી ભરપુર જણાવ્યો છે. એ પ્રમાણે એ દવા દારૂનો શોધી કાઢનાર હતો, તેથી પછવાડેના જમાનામાં માણસનાં શરીર ઉપર કોઇ બીમારીની વખતે જે તાવીજો બાંધવામાં આવતાં હતાં તેમાં એ પાદશાહનું નામ લખવામાં આવતું હતું.

કથત્ અહ્માઇ તત્ અવત્ આયપ્તેમ્ અરૅદ્વી સૂર અનાહિત, હુધ-જઑથ્રો-અરાઇ અરૅદ્વાઇ યજૅમ્નાઇ જઇધ્યન્તાઇ, દાથ્રિશ આયપ્તેમ.

અહે રય ખરૅનંઘહચ, તાંમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, તાંમ્ યજાઇ હુયશ્ત યસ્ન, અન ઝુયાઑ જવનો-સાસ્ત, અન ઝુયાઑ હુયશ્તતર. અરૅદ્વીમ્ સૂરાંમ્ અનાહિતાંમ અષઑનીમ; જઑથ્રાબ્યો અરૅદ્વીમ સૂરાંમ્ અનાહિતાંમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે. હઑમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ્વો-દંઘહુંઘહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઑથ્નચ, જઑથ્રાબ્યસ્ચ અર્ષુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્ઝિબ્યો. યેંઘહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘહો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઑંઘહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઑસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૧૦ મો) યજએષ મે હીમ, સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર, યાંમ્ અરૅદ્વીમ્ સૂરાંમ્ અનાહિતાંમ્, પૅરૅથુ-ફ્રાકાંમ્, બએષજયાંમ્, વીદએવાંમ્, અહુરો-ત્કએષાંમ, યેસ્ન્યાંમ્ અંઘઉહે અસ્ત્વઇતે, વહ્મ્યાંમ્ અંઘઉહે અસ્તવઇતે. આધુ-ફ્રાધનાંમ અષઑનીમ, વાંથ્વો-ફ્રાધનાંમ્ અષઑનીમ, ગએથો-ફ્રાધનાંમ્ અષઑનીમ, ક્ષએતો-ફ્રાધનાંમ્ અષઑનીમ, દંઘહુ-ફ્રાધનાંમ્ અષઑનીમ.

તાંમ્ યજત નઇરે-મનાઓ કૅરૅસાસ્પો,[1] પસ્ને વરોઇશ પિષિનંઘહો, સતૅમ્ અસ્પનાંમ્ અર્ષ્નાંમ, હજંઘ્રૅમ્ ગવાંમ્, બએવરૅ અનુમયનાંમ.

---

૧ કૅરૅસાસ્પ–એ સામના ખાનદાનનો થ્રિતનો છોકરો હતો એણે 'સરવર' નામના એક રાક્ષશી અઝદાહને માર્યો હતો, જે અઝદાહને એક જમીનનો ટેકરો સમજીને તેના ઉપર કેરસાસ્પે પોતાની ખાણાની દેગ ચઢાવી હતી; પણ તે અઝદાહ તાપને લીધે હાલ્યો, ત્યારેજ તેને માર્યો હતો. એણે પોતાના ભાઈ ઉર્વાક્ષના કીનામાં હીતાસ્પ નામના શખસને માર્યો હતો. એણે ગંદર્વ નામના દેવને માર્યો હતો. ફરવરદીન યશતમાં વાટપાડાઓની સામે થવાને માટે એના ફરોહરને આરાધવામાં આવ્યું છે. એના કાલબુદની ૯૯૯૯૯ ફ્રવશીઓ ચોકી કરે છે, પણ જ્યારે ઝોહાક બંદમાંથી છુટો થશે, ત્યારે કેરસાસ્પ બીદાર થઇને ઝોહાકને મારશે! એ બનાવ પછી એક નવો હજારો શરૂ થશે, નાશ અને દુ:ખનો અંત આવશે, અને સૌખ્યતાનું આવવું થશે. એણે ઘણાક પરાક્રમો કરીને આ દુન્યામાંથી ઘાત અને રાક્ષશી દેવોનું જોર ટાળ્યું હતું. વળી રેવાયત અને દીનકર્દ પ્રમાણે કેરસાસ્પ એક દોજખી રવાન તરીકે અહુરમઝદ, ઝરતોસ્ત, અરદીબહેશત અને ગોશ યઝદની મીજલસ આગળ હાજર થાય છે, કારણ કે એણે એકવાર ખાણું પકાવતી વખતે આતશ બરાબર રોશન ન થવાથી આતશ ઉપર ગુરજનો ફટકો માર્યો હતો. ત્યારે કેરસાસ્પે આ દુન્યાની ખરાબીઓ ટાળવા માટે જે પ્રાક્રમો કીધાં હતાં તે વર્ણવીને રહેમ માગે છે, જે ઉપરથી આખરે તેને માફ કરવામાં આવ્યો હતો. (વધુ માટે જુવો કેરસાસ્પ નામુ.)

આઅત્ હીમ્ જઇધ્યત્, અવત્ આયપ્તૅમ્ દજહિ-મે, વંઘ્નુઉહિ સૅવિ-શ્તે અરૅદ્વી સૂરે અનાહિતે, યત્ બવાનિ અઇવિ-વન્યાઓ ગંદરૅવૅમ્[1] યિમ્ જઇરિ-પાશ્નૅમ્, ઉપ યઓજેન્ત કરન જૅરય વૉઉરૂ-કષય. આતચાનિ સૂરૅમ્ ન્માનૅમ્ દ્રવતો, યત પથનયાઓ સ્કરેનયાઓ દૂરએપારયાઓ.

દથત્ અહ્માઇ તત્ અવત્ આયપ્તૅમ્ અરૅદ્વી સૂર અનાહિત, હુધ-જઓથ્રો-બરાઇ અરૅદ્રાઇ યજૅમ્નાઇ જઇધ્યન્તાઇ, દાથિશ્ આયપ્તૅમ્.

અહે રય ખ્વરૅનંઘ્હચ, તાંમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, તાંમ્ યજાઇ હુયશ્ત યસ્ન, અન બુયાઓ જવનો-સાસ્ત, અન બુયાઓ હુયશ્તતર. અરૅદ્વીમ્ સૂરાંમ્ અનાહિતાંમ્ અષઓનીમ્; જઓથ્રાબ્યો અરૅદ્વીમ્ સૂરાંમ્ અનાહિતાંમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે. હઓમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજવો-દંઘ્હંઘ્હ, માંથ્રચ વચચ શ્યઓથ્નચ, જઓ-થ્રાબ્યસ્ચ અર્શુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્જિબ્યો. યેંઘ્હે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્હો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્-હાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૧૧ મો) યજએષ મે હીમ્, સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર, યાંમ્ અરૅ-દ્વીમ્ સૂરાંમ્ અનાહિતાંમ્, પૅરૅથૂ-ફ્રાકાંમ્, બએષજયાંમ્, વીદએવાંમ્, અહુરો-ત્કએષાંમ્, યેસન્યાંમ્ અંઘ્નુઉહે અસ્તવઇતે, વહ્મ્યાંમ્ અંઘ્નુઉહે અસ્તવઇતે. આધૂ-ફ્રાધનાંમ્ અષઓનીમ્, વાંધ્વો-ફ્રાધનાંમ્ અષઓનીમ્, ગએથો-ફ્રાધનાંમ્ અષઓનીમ્, ક્ષએતો-ફ્રાધનાંમ્ અષઓનીમ્, દંઘ્હુ-ફ્રાધનાંમ્ અષઓનીમ્.

તાંમ્ યજત મઇર્યો તૂઇરયો ફ્રંઘ્રસે,[2] હુંકઇને પઇતિ અંઘ્હાઓ

---

૧. 'ગંદરૅવૅમ'–ગંદર્વ નામનો રાક્શી દેવ, જે દુન્યામાં ઘણો નાશ અને ખરાબી કરતો, તેને કેરસાસ્પે માર્યો હતો.

૨ 'મઇર્યો તુઇર્યો ફ્રંઘરસે'–ઘાટકી તુરાની અફ્રાસીયાબ. આવાં યશ્ત પ્રમાણે એણે ઈરાની ખોરેહ મેળવવાની કોશેશ કીધી હતી, પણ તેની મુરાદ બર આવી ન હતી. હોમ ફ્રશ્મિ એને પકડીને કએખુશરૂ આગળ લઇ ગયો હતો, અને કએખુશરૂએ તેને શ્યાવક્ષ અને અઘ્રેર-સના કીનામાં મારી નાખ્યો હતો. એણે ઇરાન દેશને નુકસાન કરવા, અને તુરાનને ફાયદો કરવા ઘણીક નદીના માર્ગો ફેરવી નાખવાની કોશેશ કીધી હતી. બહ્મન યશ્તમાં એને ઝોહાક અને સીકંદર જેવો બુરો ગણેલો છે. એણે પોતાના ભાઇ કસરેવજની ફુલવણથી પોતાના જમાઇ શ્યાવક્ષને મારી નાખ્યો હતો, તેમજ પોતાના ભાઈ અઘ્રેરસને મારી નાખ્યો હતો, કારણ કે તે ઈરાનીઓ તરફ દીલસોજી દેખાડતો હતો. મીનો ખેરદમાં કહે છે કે જો ઝોહાક અને અફ્રાસીયાબના હાથમાં હકુમત ન આવી હતે, તો અહેરેમન તે હકુમત એશમ દેવને આપતે, જેનાં હાથમાંથી રસ્તાખેજ સુધી હકુમત છોડવી શકાતે નહિ.

જૅમો, સતૅમ અસ્પનાંમ્, અર્ષ્નાંમ્, હજંઘ્રૅમ ગવાંમ્, બએવરે અનુમયનાંમ.

આઅત્ હીમ જઇધ્યત્, અવત્ આયપ્તૅમ દજદિ-મે, વંઘ્રઉહિ સૅવિશ્તે અરૅદ્વી સૂરે અનાહિતે, યથ અજૅમ અવત્ ખ્રૅનો અપયેમિ, યિમ્ વજઇતે મઝ્ધિમ જરયંધ્રહો વોઉરૂ-કષહે, યત્ અસ્તિ અઝ્સ્યનાંમ્ દખ્યુનાંમ્ જાતનાંમચ અજાતનાંમચ, યતૂચ અષઑનો જરથુશ્ત્રહે.

નોઇત્ અહ્માઇ દથત્ તત્ં અવત્ આયપ્તૅમ્ અરૅદ્વી સૂર અનાહિત.

અહે રય ખ્રૅનંઘ્રહચ, તાંમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, તાંમ્ યજાઇ હુયશ્ત યસ્ન, અન બુયાઑ જવનો-સાસ્ત, અન બુયાઑ હુયશ્તતર. અરૅદ્વીમ સૂરાંમ્ અનાહિતાંમ્ અષઑનીમ; જઑથ્રાબ્યો અરેદ્વીમ સૂરાંમ્ અનાહિતાંમ્ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે. હઑમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ્વો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઑથ્નચ, જઑથ્રાબ્યસચ અર્ષુખ્ધએઇબ્યસચ વાઘ્રજ્ઞિબ્યો. યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજ્દાઑ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઑંઘ્રહાંમચા તાંસ્ચા તાઑસ્ચા યજમઇદે.

(કરદ્દો ૧૨ મો) યજએષ મેં હીમ્, સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર, યાંમ્ અરૅદ્વીમ્ સૂરાંમ્ અનાહિતાંમ્, પૈરેથૂ-ફ્રાકાંમ, બએષજ્યાંમ્, વીદએવાંમ્, અહુરો-ત્કએષાંમ, યેસન્યાંમ્ અંઘ્રઉહિ અસ્તવઇતે, વહ્મ્યાંમ અંઘ્રઉહિ અસ્તવઇતે. આથ્રૂ-ફ્રાધનાંમ્ અષઑનીમ, વાંથ્વો-ફ્રાધનાંમ અષઑનામ્, ગએથો-ફ્રાધનાંમ્ અષઑનીમ, ક્ષએતો-ફ્રાધનાંમ અષઑનીમ, દંઘ્રહુ-ફ્રાધનાંમ અષઑનીમ.

તાંમ્ યજત અઉર્વો અષ્-વરૅચો કવ ઉસ,[1] ઑરૅજિફ્યાત્ પઇતિ ગરોઇત્, સતૅમ્ અસ્પનાંમ્ અર્ષ્નાંમ્, હજંઘ્રૅમ ગવાંમ્, બએવરૅ અનુમયનાંમ.

---

૧ 'કવ–ઉસ'–પાદશાહ કએકાઉશ. શાહનામાં પ્રમાણે કએકોબાદનો છોકરો, અને બુનદહેશ પ્રમાણે કએકોબાદનો નબીરો હતો. એણે જાદુગરો અને પરી વગેરે બુરાઓનો દોર તોડવા અરદવી સુરની બંદગી કરી હતી. એ પાદશાહને ખોરેહ હતું, તે ઉપરથી પેગમબર સાહેબ જરતોસ્ત શાહ ગુસ્તાસ્પ ઉપર દુવા ગુજારતાં, કહે છે કે "તુ કાઉસના જેવો પુર ચળકાટવાળો થજે." બુનદહેશ પ્રમાણે એણે ૧૫૦ વર્ષ રાજ્ય કર્યું હતું, અને આકાશ ઉપર ઉંચે ઉડવાની હુંડાઇ અને હુલડાઇ ભરેલી યુકિત રચી હતી. શાહનામા પ્રમાણે એ પાદશાહે કએખુશરૂ પાદશાહ પાસે દેઊ બહમનના કિલ્લાનો નાશ કરાવ્યો હતો, કારણ કે તે દેવોનું મઠક હતું.

આઅત્ હીમ્ જઇધ્યત્, અવત્ આયપ્તૅમ્ દજાદ-મે વંઘ્ઉહિ સૅવિશ્તે અરૅદ્વી સૂરે અનાહિતે, યથ અજૅમ્ ઉપૅમૅમ્ ક્ષથ્રૅમ્ બવાનિ, વીસ્પનાંમ્ દખ્યુનાંમ્ દએવનાંમ્ મષ્યાનાંમ્ચ, યાથ્વાંમ્ પઇરિકનાંમ્ચ સાથ્રાંમ્ કઓયાંમ્ કરફ્નાંમ્ચ.

દથત્ અહ્માઇ તત્ અવત્ આયપ્તૅમ્ અરૅદ્વી સૂર અનાહિત, હુધ્-જઓથ્રો-બરાઇ અરૅદ્રાઇ યજૅમ્નાઇ જઇધ્યન્તાઇ, દાથ્રિશ્ આયપ્તૅમ.

અહે રય ખરૅનંઘ્હચ, તાંમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, તાંમ્ યજાઇ હુયશ્ત યસ્ન, અન બુયાઓ જવનો-સાસ્ત, અન બુયાઓ હુયશ્તતર. અરૅદ્વીમ્ સૂરાંમ્ અનાહિતાંમ્ અષઓનીમ્; જઓથ્રાબ્યો અરૅદ્વીમ્ સૂરાંમ્ અનાહિતાંમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે. હઓમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ્વો-દંઘ્હંઘ્હ, માંથ્રચ વચચ શ્યઓથ્નચ, જઓથ્રાબ્યસ્ચ અર્ષુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્જિબ્યો. યેંઘ્હે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્હો, મજ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્હાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

• (કરદો ૧૩ મો) યજએશ મે હીમ્, સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર, યાંમ્ અરૅદ્વીમ સરાંમ અનાહિતાંમ્, પૅરૅથૂ-ફ્રાકાંમ્, બએષજયાંમ્, વીદએવાંમ્, અહુરો-ત્કએષાંમ્, યેસન્યાંમ્ અંઘ્ઉહે અસ્તવઇતે, વહ્મ્યાંમ્ અંઘ્ઉહે અસ્તવઇતે. આથ્રૂ-ફ્રાંથ્નાંમ્ અષઓનીમ્, વાંથ્વો-ફ્રાથનાંમ્ અષઓનીમ્, ગએથો-ફ્રાથનાંમ્ અષઓનીમ્, ક્ષએતો-ફ્રાથનાંમ્ અષઓનીમ્, દંઘ્હુ-ફ્રાથનાંમ્ અષઓનીમ.

તાંમ્ યજત અર્ષ અઇસ્યનાંમ્ દખ્યુનાંમ્ ક્ષથ્રાઇ હનકૅરૅમો હઓસ્રવ,[1] પસ્ને વરોઇશ ચએચિસ્તહે જફ્રહે ઉર્વાપહે, સતૅમ્ અસ્પનાંમ્ અર્શ્નાંમ્, હજંઘ્રેમ્ ગવાંમ્, બએવરૅ અનુમયનાંમ.

---

૧ 'હઓસ્રવ'–શ્યાવક્ષનો છોકરો પાદશાહ કએખુશરૂ. એની માયનું નામ ફરંગીઝ હતું, જે અફ્રાસીયાબની છોકરી હતી. એણે પોતાના બાપ શ્યાવક્ષના કીનામાં, અને અગ્રેરસ, જે અફ્રાસીયાબનો ભાઇ હતો, પણ જેની દીલસોજી ઇરાનીઓ તરફ હતી, તેના કીનામાં અફ્રાસીયાબને માર્યો હતો. બુનદહેશ પ્રમાણે એણે ૬૦ વર્ષ રાજ્ય કર્યું હતું. પેગમબર સાહેબ જરતોસ્ત પાદશાહ ગુશતાસ્પ ઉપર દુવા ગુજારતાં કહે છે કે "તું કએખુશરૂના જેવો બીમારી અને મોત વગરનો થજે." એનો ખોલાસો એ છે કે કએખુશરૂ પોતાનું રાજપાટ છોડીને એક પહાડનાં એકાંતવાસમાં ગયો હતો, જ્યાં બરફના તોફાનમાં એ બેમાલુમ થયો હતો, તે ઉપરથી એવો ખ્યાલ ચાલુ રહેલો છે કે એ ગોફામાં અમર છે, અને આજે પણ કેટલાકો દુવા તંદરોસ્તીનું ભણતર ભણતાં કએખુશરૂનું નામ દે છે. બુનદહેશ પ્રમાણે એણે અસ્નવંત

આઅત્ હીમ્ જઇધ્યત, અવત્ આયપ્તઁમ દજદ્દિ-મે, વંઘ્વુઉહિ સઁવિશ્તે અરઁદ્વી સૂરે અનાહિતે, યથ અજઁમ ઉર્પઁમ ક્ષથ્રઁમ બવાનિ, વીસ્પનાંમ્ દખ્યુનાંમ દએવનાંમ મશ્યાનાંમ્ચ, યાથ્વાંમ પઇરિકનાંમ્ચ, સાથ્રાંમ્ કઓયાંમ્ કરફનાંમ્ચ. યત્ વીસ્પનાંમ્ યુખ્તનાંમ્ અજઁમ્ ફ્રતઁમઁમ્ થંજયેનિ, અન ખરઁતાંમ્ યાંમ્ દરઁઘાંમ્ નવ-ફ્રાથ્વઁરઁસાંમ્ રજુરઁમ્, યો માંમ્ મઇરયો તુરઁમ મનો અસ્પએશુ પઇતિ પરઁતત.

દથત્ અહ્માઇ તત્ અવત્ આયપ્તઁમ અરઁદ્વી સૂર અનાહિત, હુત્ર-જઓથ્રો-બરાઇ અરઁદ્રાઇ યજઁમ્નાઇ જઇધ્યન્તાઇ, દાથ્રિશ્ આયપ્તઁમ.

અહે રય ખરઁનંઘ્હચ, તાંમ્ યજાઇ સુરુન્વત યસ્ન, તાંમ્ યજાઇ હુયશ્ત યસ્ન, અન બુયાઓ જવનો-સાસ્ત, અન બુયાઓ હુયશ્તતર. અરઁદ્વીમ્ સૂરાંમ્ અનાહિતાંમ અષઓનીમ્; જઓથ્રાબ્યો અરઁદ્વીમ સૂરાંમ્ અનાહિતાંમ્ અષવનઁમ અપહે રતૂમ્ યજમઇદે. હઓમયો ગવ બરઁસ્મન, હિજ્વો-દંઘ્હંઘ્હ, માંથ્રચ વચચ શ્યઓથ્નચ, જઓથ્રાબ્યસ્ચ અર્ષુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્ઝિબ્યો. યેંઘ્હે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્હો, મજ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઁઘ્હાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૧૪ મો) યજએષ મે હીમ્, સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર, યાંમ્ અરઁ-દ્વીમ્ સૂરાંમ્ અનાહિતાંમ્, પઁરઁથુ-ફ્રાકાંમ્, બએષજયાંમ્, વીદએવાંમ્, અહુરો-ત્કએષાંમ્, યેસન્યાંમ્ અંઘ્હુઉહે અસ્તવઇતે, વહ્મ્યાંમ્ અંઘ્હુઉહે અસ્તવઇતે. આધુ-ફ્રાધનાંમ અષઓનીમ્, વાંથ્વો-ફ્રાધનાંમ્ અષઓનીમ્, ગએથો-ફ્રાધનાંમ્ અષઓનીમ્, ક્ષએતો-ફ્રાધનાંમ અષઓનીમ્, દંઘ્હુ-ફ્રાધનાંમ્ અષઓનીમ.

તાંમ્ યજત તખ્મો તુસો[1] રથએશતારો, બર્ષએશુ પઇતિ અસ્પ-

પહાડ ઉપર આદર ગુશસ્પ બરપા કર્યો હતો. ફીરદોસી કહે છે કે પાદશાહ કએકાઉસની ગાદીને માટે એક એનો દીકરો ફરેબુર્ઝ, અને બીજો કએખુશરૂ એમ બે દાવાદારો હતા, તેથી ત્યારે કએકાઉસે ઠરાવ્યું કે જે કોઇ કંગદેજનો કિલ્લો જીતી લાવે તેને ઇરાનની ગાદી મળે; ફરેબુર્ઝ નિષ્ફળ થયો હતો, પણ કએખશરૂ તે કિલ્લા આગળ ગયો, ત્યારે ત્યાં એક કુદરતી રોશની પડી, જેથી તે કિલ્લો જીતવા પામ્યો હતો, તેની યાદમાં તેણે આદર ગુશસ્પ બરપા કર્યો હતો. મીનોખેરદમાં કએખુશરૂને રસ્તાખેજને વખતે સોશ્યોસનો મુખ્ય મદદગાર ગણ્યો છે.

૧ તુસ–ઇરાની પહેલવાન તુસ એણે તુરાનીઓને જેર કરવા અરદવીસુરને દુવા ગુજારી હતી. એ ઇરાની પાદશાહ નોદરનો છોકરો હતો, અને દાદસ્તાને દીની પ્રમાણે એને કએ-ખુશરૂ અને કેરસાસ્પની માફક અમર ગણ્યો છે, અને રસ્તાખેજને વખતે મદદગાર જણાવ્યો

નાંમ, જાવરૅ જઇધ્યન્તો હિતઍઇબ્યો, દ્રવતાતૅમ તનુબ્યો, પૉઉરૂ-સ્પક્ષ્તીમ ત્બિષ્યન્તાંમ, પઇતિ-જઇતીમ દુશમઇન્યુનાંમ, હથ્રા-નિવાઇતીમ હમૅરૅથનાંમ અઉર્વથનાંમ ત્બિષ્યન્તાંમ.

આઅત હીમ જઇધ્યત, અવત આયપ્તૅમ દજદિ મે, વંઘ્રઉહિ સૅવિશ્તે અરૅદ્વી સૂરે અનાહિતે, યત બવાનિ અઇવિ-વન્યાઓ અઉર્વ હુનવો વએસકય, ઉપ દ્રૅમ ક્ષથ્રો-સુકૅમ અપનોતૅમૅમ, કંઘ્રહય બૅરૅ-જન્તય અષવનય. યથ અજૅમ નિજનાનિ તૂઇરયનાંમ દખ્યુનાંમ, પંચ-સઘ્નાઇ સતઘ્નાઇશચ, સતઘ્નાઇ હજંઘ્રઘ્નાઇશચ, હજંઘ્રઘ્નાઇ બએવરેઘ્નાઇ-શચ, બએવરેઘ્નાઇ અહાંક્ષતઘ્નાઇશચ.

દથત અહ્માઇ તત અવત આયપ્તૅમ અરૅદ્વી સૂર અનાહિત, હઘ-જઓથ્રો-બરાઇ અરૅદ્વાઇ યજૅમ્નાઇ જઇધ્યન્તાઇ, દાથ્રિશ આયપ્તૅમ.

અહે રય ખ્રૅનઘ્રહચ, તાંમ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, તાંમ યજાઇ હુયશ્ત યસ્ન, અન બુયાઓ જવનો-સાસ્ત, અન બુયાઓ હુયશ્તતર. અરૅદ્વીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ અષઑનીમ; જઑથ્રાબ્યો અરૅદ્વીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે. હઑમયો ગવ બરેસ્મન, હિજવો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઑથ્નચ, જઑથ્રાબ્યસચ અર્ષુખ્ધએઇબ્યસચ વાઘ્રજિબ્યો. યેંઘ્રહે હાતાંમ આઅત યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત હચા, યાઓંઘ્રહાંમચા તાંસચા તાઓસચા યજમઇદે.

(કરદો ૧૫ મો) યજએય મે હીમ, સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર, યાંમ અરૅદ્વીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ, પૅરૅથૂ-ફ્રાકાંમ, બએષજયાંમ, વીદએવાંમ, અહુરો-ત્કએષાંમ, યેસન્યાંમ અંઘ્રઉહે અસ્તવઇતે, વહ્મ્યાંમ અંઘ્રઉહે અસ્તવઇતે. આપ્રૂ-ફ્રાથનાંમ અષઑનીમ, વાંથ્વો-ફ્રાથનાંમ અષઑનીમ, ગએથો-ફ્રાથનાંમ અષઑનીમ, ક્ષએતો-ફ્રાથનાંમ અષઑનીમ, દંઘ્રહુ-ફ્રાથનાંમ અષઑનીમ.

તાંમ યજૅન્ત અઉર્વ હુનવો વએસકય,[1] ઉપ દ્રૅમ ક્ષથ્રો-સુકૅમ

છે. એને અમર કહયો છે, કારણ કે જ્યારે કએખુશરૂ ગોફેનશીન થયો, ત્યારે તુસ તેને વળાવા ગયો હતો, અને તે પણ બરફનાં તોફાનમાં માર્યો ગયો હતો.

૧ 'હુનવો વએસકય' તુરાની પાદશાહ અફરાસીયાબનો પહેલવાન વેસે. એણે તુસ પહેલવાન અને ઇરાનીઓને જેર કરવાને અરદવીસુરને દુવા ગુજારી હતી. એનો છોકરો પીરાન અફરાસીયાબનો વજીર હતો.

અપનોતૅમૅમ, કંઘ્રહય બૅરૅજન્તય અષવનય, સતૅમ અસ્પનાંમ અર્ષ્નાંમ, હજંઘ્રૅમ ગવાંમ, બએવરૅ અનુમયનાંમ.

આઅત હીમ જઇધ્યત અવત આયપ્તૅમ દજદિ-નો, વંઘ્રઉહિ સૅવિશ્તે અરૅદ્વી સૂરે અનાહિતે, યત બવામ અઇવિ-વન્યાઓ તખ્મૅમ તુસૅમ રથએશ્તારૅમ, યથ વએમ નિજનામ અઇર્યનાંમ દખ્યુનાંમ, પન્ચ-સઘ્નાઇ સતઘ્નાઇશચ, સતઘ્નાઇ હજંઘ્રઘ્નાઇશચ, હજંઘ્રઘ્નાઇ બએવરેઘ્નાઇશચ, બએવરેઘ્નાઇ અહાંક્ષ્તઘ્નાઇશચ.

નોઇત અએઇબ્યસચિત દથત તત અવત આયપ્તૅમ, અરૅદ્વી સૂર અનાહિત.

અહે રય ખ્વરૅનંઘ્રહચ, તાંમ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, તાંમ યજાઇ હુયશ્ત યસ્ન, અન બુયાઓ જવનો-સાસ્ત, અન બુયાઓ હુયશ્તતર. અરૅદ્વીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ અષઓનીમ; જઓથ્રાબ્યો અરૅદ્વીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે. હઓમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ્વો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઓથ્નચ, જઓથ્રાબ્યસચ અર્ષુખ્ધએઇબ્યસચ વાઘ્જિબ્યો. યેંઘ્રહે હાતાંમ આઅત યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત હચા, યાઓંઘ્રહાંમચા તાંસચા તાઓસચા યજમઇદે.

(કરદો ૧૬ મો) યજએષ મે હીમ, સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર, યાંમ અરૅદ્વીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ, પૅરૅથૂ-ફ્રાકાંમ, બએષજ્યાંમ, વીદએવાંમ, અહુરો-ત્કએષાંમ, યેસ્ન્યાંમ અંઘ્રઉહે અસ્તવઇતે, વહ્મ્યાંમ અંઘ્રઉહે અસ્તવઇતે. આપૂ-ફ્રાધનાંમ અષઓનીમ, વાંથ્વો-ફ્રાધનાંમ અષઓનીમ, ગએથો-ફ્રાધનાંમ અષઓનીમ ક્ષએતો-ફ્રાધનાંમ અષઓનીમ, દંઘ્રહુ-ફ્રાધનાંમ અષઓનીમ.

તાંમ યજત પાઉર્વો યો વિફ્રો નવાજો યત હિમ ઉસ્ચ ઉજ્દ્વાં-નયત વૅરૅથ્રજાઓ તખ્મો થ્રએતઓનો, મૅરૅઘહે કૅહ્રૂર્પ કહ્રૂકાસહે.

હો અવથ વજત થ્રિ-અયરૅમ થ્રિ-ક્ષપરૅમ, પઇતિશ ન્માનૅમ યિમ ખ્વાપઇથીમ; નોઇત અઓર અવોઇરિસ્યાત. થ્રઓશ્ત ક્ષફ્નો થ્રિત્યાઓ, ફ્રાશ્મત ઉષાઓંઘ્રહૅમ સૂરયાઓ, વિવઇતીમ ઉપ ઉષાઓંઘ્રહૅમ-ઉપ-જબયત અરૅદ્વીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ.

અરૅદ્વી સૂરે અનાહિતે, મોષુ મે જવ અવંઘ્રહે, નૂરેમ મે બર ઉપસ્તાંમ; હજંઘ્રૅમ તે અજૅમ જઓથ્રનાંમ હઓમવઇતિનાંમ ગઓમ-

વઇતિનાંમ્ યઑજદ્દાતનાંમ્ પઇરિ-અંઘ્રહુરૂશતનાંમ્ બરાનિ, અવિ આપૅમ યાંમ્ રંઘ્રહાંમ્; યેજિ જીમ્ ફ્રપયેમિ અવિ જાંમ્ અહુરધાતાંમ્, અવિ ન્માનૅમ્ યિમ્ ખ્શએપઇથીમ.

ઉપ-તચત્ અરૅદ્વી સૂર અનાહિત, કઇનીનો કેહ્રૅપ સ્રીરયાઑ અશ-અમયાઑ હુરઑધયાઑ, ઉસ્કાત્ યાસ્તયાઑ ઍરૅજ્વઇથ્યો, રઑ-વત્ ચિથ્રેમ્ આઝાતયાઑ, નિજેંગ અઑથ્ર પઇતિશ્મુખ્ત જરન્યો-ઉરૂવીક્ન બામ્ય.

હા હે બાજવ ગેઉર્વયત્, મોષુ તત્ આસ્ નોઇત્ દરૅઘૅમ યત્ ફ્રાયતયત્ થ્વક્ષૅસ્નો, અવિજાંમ અહુરધાતાંમ્, અવિ ન્માનૅમ યિમ્ ખ્શએ-પઇથીમ્, ઝૂમ્ અવન્તૅમ્ અઇરિશ્તૅમ્, હમથ યથ પરચિત્.

અહે રય ખરૅનંઘ્રહચ, તાંમ યઝાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, તાંમ્ યઝાઇ હુયશ્ત યસ્ન, અન બુયાઑ જવનો-સાસ્ત, અન બુયાઑ હુયશ્તતર. અરૅદ્વીમ્ સૂરાંમ્ અનાહિતાંમ્ અષઑનીમ; જઑથ્રાબ્યો અરૅદ્વીમ્ સૂરાંમ્ અનાહિતાંમ્ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે. હઑમયો ગવ બરે-સ્મન, હિજ્વો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઑથ્નચ, જઑથ્રાબ્યસચ અર્ષુખ્ધએઇબ્યસચ વાઘ્રઝિબ્યો. યેંઘ્રહે હાતાંમ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજદાઑ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઑંઘ્રહાંમચા તાંસચા તાઑસચા યજમઇદે.

(કરદો ૧૭ મો) યજએષ મે હીમ, સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર, યાંમ્ અરૅ-દ્વીમ્ સૂરાંમ્ અનાહિતાંમ્, પૅરૅથૂ-ફ્રાકાંમ્, બએષજ્યાંમ્, વીદએવાંમ્, અહુરો-ત્કએષાંમ્, યેસ્ન્યાંમ્ અંઘ્રઉહે અસ્ત્વઇતે, વહ્મ્યાંમ્ અંઘ્રઉહે અસ્ત્વઇતે. આધૂ-ફ્રાધનાંમ્ અષઑનીમ્, વાંથ્વો-ફ્રાધનાંમ્ અષઑનીમ્, ગએથો-ફ્રાધનાંમ્ અષઑનીમ્, ક્ષએતો-ફ્રાધનાંમ્ અષઑનીમ્, દંઘ્રહુ-ફ્રાધનાંમ્ અષઑનીમ.

તાંમ્ યજત જામાસ્પો,[1] યત્ સ્પાધૅમ પઇરિ-અવએનત્ દૂરાત્ અય-ન્તૅમ્ રસ્મઑયો, દ્વતાંમ્ દએવયસ્નનાંમ્, સતૅમ્ અસ્પનાંમ્ અરૂ-શ્નાંમ્, હજંઘ્રૅમ ગવાંમ્, બએવરૅ અનુમયનાંમ.

૧ જામાસ્પો—પાદશાહ ગુશતાસ્પનો વજીર, અને ફ્રશોસ્ત્રનો ભાઇ. એનાં ડહાપણને માટે એને દે—જામાસ્પ એટલે ડાહયો જામાસ્પ કહયો છે. એ પેગમબર જરતોસ્તના પહેલા શાગે-ર્દોમાંનો એક હતો. ગાથામાં એને દીનના મદદગાર તરીકે જાહેર કર્યો છે. (અરજાસ્પ) દુશમન ઉપર ફતેહ મેળવવાને માટે તે અરદવીસુરને દુવા ગુજારે છે. પેગમ્બર જરતોસ્ત ગુસ્તાસ્પ

આઅત્ હીમ્ જઇધ્યત્, અત્રત્ આયપ્તૅમ્ દજદિ મે, વંઘ્રઉહિ સૅવિશ્તે અરૅદ્વી સૂરે અનાહિતે, યથ અજેમ્ અવત વૅરૅથ્ર હચાંને, યથ વીસ્પે અન્યે અઇરે.

દ્થત્ અહ્માઇ તત્ અવત્ આયપ્તૅમ્ અરૅદ્વી સૂર અનાહિત, હુત્ર-જઑથ્રો-બરાઇ અરૅદ્રાઇ યજૅમ્નાઇ જઇધ્યન્તાઇ, દાથ્રિશ આયપ્તૅમ્.

અહે રય ખ્રરૅનંઘ્રહચ, તાંમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, તાંમ્ યજાઇ હુયશ્ત યસ્ન, અન બુયાઑ જવનો-સાસ્ત, અન બુયાઑ હુયશ્તતર. અરૅદ્વીમ્ સૂરાંમ્ અનાહિતાંમ્ અષઑનીમ્; જઑથ્રાબ્યો અરૅદ્વીમ્ સૂરાંમ્ અનાહિતાંમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે. હઑમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ્વો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઑથ્નચ, જઑથ્રાબ્યસ્ચ અર્ષુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્રજ્ઞિબ્યો. યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતિ વંઘ્રહો, મજ્દાઑ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઑંઘ્રહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઑસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૧૮ મો) યજએષ મે હીમ્, સ્પિતમ જરથુસ્ત્ર, યાંમ્ અરૅદ્વીમ્ સૂરાંમ્ અનાહિતાંમ્, પૅરૅથૂ-ફ્રાકાંમ્, બએષજયાંમ્, વીદએવાંમ્, અહુરો-ત્કએષાંમ્, યેસ્ન્યાંમ્ અંઘ્રઉહે અસ્તવ્રઇતે, વહ્મ્યાંમ્ અંઘ્રઉહે અસ્તવઇતે. આપ્ર-ફ્રાધનાંમ્ અષઑનીમ્, વાંથ્વો-ફ્રાધનાંમ્ અષઑનીમ્, ગએથા-ફ્રાધનાંમ્ અષઑનીમ્, ક્ષએતો-ફ્રાધનાંમ્ અષઑનીમ્, દંઘ્રહૂ-ફ્રાધનાંમ્ અષઑનીમ્.

તાંમ્ યજૅન્ત અષવજ્દાઑ[1] પુથ્રો પોઉરૂધાક્તોઇશ, અષવજ્દસ્ચ થ્રિતસ્ચ સાયુજદ્રોઇશ પુથ્ર, ઉપ ઑરૅજન્તેમ્ અહુરૅમ્ ક્ષથ્રીમ્ ક્ષએતૅમ્ અપાંમ્ નપાતૅમ્ અઉર્વત્-અસ્પૅમ્, સતૅમ્ અસ્પનાંમ્ અરૂષ્નાંમ્ હજ્રંઘ્રરૅમ્ ગવાંમ્, બએવરૅ અનુમયનાંમ્.

ઉપર દુવા ગુજારતાં કહે છે કે "તારે ત્યાં જામાસ્પ જેવો છોકરો અવતરજો" ફારસી જરતોસ્તનામાં પ્રમાણે પએગમબર જરતોસ્તે દરૂન ઇજી, જામાસ્પને ઇજેલું ફુલ આપ્યું હતું, તે સુંઘવાથી જામાસ્પ વધુ ડહાપણ વાળો અને ભવિષ્ય કહેવાને શકિતવાન થયો હતો. જ્યારે ગુસ્તાસ્પ અરજાસ્પ સાથની લડાઇમાં શિકસ્ત મેળવે છે, ત્યારે જામાસ્પ અસ્પંદીયારને અરજાસ્પ સામે લડવાને સમજાવવા બંદીખાનામાં જાય છે.

૧ 'અષવઝદાઑ'—બુનદહેશ પ્રમાણે ફશોકર્દને વખતે શઓષ્યંતને મદદ કરનાર તુરાની તાયફાવાળાઓ ઉપર ફતેહ મેળવવાને એ અરદવીસુરને દુવા ગુજારે છે. દાદેસ્તાને દીની એને ખનીરથ બામીમાંનો એક અમર કીર્તિવંત નર જણાવે છે. એ ફકરામાં બે અષવઝદ નામના શખસોના નામ આવેલાં છે, એક પૉઉરૂધાક્ષતીનો છોકરો. અને બીજો સાયુજદ્રીનો છોકરો બેઉએ એક સરખી દુવા ગુજારી છે.

આઅત્ હીમ્ જઇધ્યત્, અવત્ આયપ્તૅમ દજદિ નો, વંઘ્હુઉહિ સૅવિશ્તે અરૅદ્વી સૂરે અનાહિતે, યત્ બવામ અઇવિ-વન્યાઑ દાનવો તૂર વ્યાખન કરૅમ્ચ અસબનૅમ્, વરૅમ્ચ અસબનૅમ્, તંચિશ્તૅમ્ચ દૂરએક-એતૅમ્, અહ્મિ ગએથે પેષનાહુ.

દથત્ અએઇબ્યસચિત્ તત્ અવત્ આયપ્તૅમ્, અરૅદ્વી સૂર અનાહિત, હુધ-જઑથ્રો-બરાઇ અરૅદ્રાઇ યજૅમ્નાઇ જઇધ્યન્તાઇ, દાથ્રિશ્ આયપ્તૅમ.

અહે રય ખરૅનંઘ્હચ, તાંમ્ યજાઇ સૂરૂન્વત યસ્ન, તાંમ્ યજાઇ હુયશ્ત યસ્ન, અન બુયાઑ જવનો-સાસ્ત, અન બુયાઑ હુયશ્તતર. અરૅદ્વીમ્ સૂરાંમ્ અનાહિતાંમ્ અષઑનીમ્; જઑથ્રાબ્યો અરૅદ્વીમ્ સૂરાંમ અનાહીતાંમ્ અષવનૅમ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે. હઑમયો ગવ બરેસ્મન્, હિજ્વો-દંઘ્હંઘ્હ, માંથ્રચ વચચ શ્યઑથ્નચ, જઑ-થ્રાબ્યસ્ચ અર્શુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્જ્બિયો. યેંઘ્હે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્હો, મજ્દાઑ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઑંઘ્-હાંમચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(કર્દો ૧૯ મો) યજએષ મે હીમ્, સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર, યાંમ્ અરૅ-દ્વીમ્ સૂરાંમ્ અનાહિતાંમ્, પૅરૅથુ-ફ્રાકાંમ, બએષજયાંમ્, વીદએવાંમ્, અહુરો-ત્કએષાંમ, યેસન્યાંમ અંઘ્હુઉહે અસ્તવઇતે, વહ્મ્યાંમ્ અંઘ્હુઉહે અસ્તવઇતે. આથ્રૂ-ફ્રાથ્નાંમ્ અષઑનીમ્, વાંથ્વો-ફ્રાથ્નાંમ્ અષઑ-નીમ, ગએથો-ફ્રાથ્નાંમ અષઑનીમ, ક્ષએતો-ફ્રાથ્નાંમ અષઑનીમ, દંઘ્હુ-ફ્રાથ્નાંમ્ અષઑનીમ.

તાંમ્ યજત વિસ્તઉરૂશ[1] યો નઑતઇર્યાંનો, ઉપ આપૅમ્ યાંમ્ વીતંઘ્હુઉહઇતીમ્, અૅરૅજુખ્ધાત્ પઇતિ વચંઘ્હત્, ઉઇતિ વચેબિશ અઑજનો.

તા બા અષ તા અર્શુખ્ધ, અરૅદ્વી સૂરે અનાહિતે, યત્ મે અવ-વત્ દએવયસ્નનાંમ્ નિજતૅમ્ યથ સારૅમ્ વર્સનાંમ્ બરાનિ. આઅત્ મે તૂમ્ અરૅદ્વી સૂરે અનાહિતે, હુશ્કૅમ્ પેષુમ્ રએચય તરો વંઘ્હુઉહીમ વીતંઘ્હુઉહઇતીમ.

---

૧ 'વિસ્તઉરૂ'-ફીરદોસી એને ગસ્તહમ નામ આપે છે. એ નોદરના ખાનદાનનો હતો અફ્રાસિયાબે ઈરાનને નુકસાન કરવાને માટે ઘણીક નદીના માર્ગો ફેરવી નાખ્યા હતા, તેમાં વીતંઘ્હુઇતિ નદીનો માર્ગ પાછો તર કરવાને માટે એ અરદવીસુર આગળ દુવા ગુજારે છે.

ઉપ-તચત્ અરૅદ્વી સૂર અનાહિત, કઇનિનો કૅહર્પ સ્રીરાઆૅ અશ-અમયાઆૅ હુરઑધિયાઆૅ, ઉસ્કાત્ યાસ્તયાઆૅ ઍરૅજવઇશ્યો, રએવત્ ચિથ્રૅમ આજાતયાઆૅ, જરન્ય અઑથ્ર પઇતિશમુખ્ત યા વીસ્પો-પએસ આમ્ય. અરમઍશ્તાઆૅ અન્યાઆૅ આપો કૅરૅનઓત્, ફ્રપ અન્યાઆૅ ફ્રતાચયત્ હુશકૅમ પૅષુમ રએચયત્, તરો વંધ્રઉહીમ્ વીતંધ્રઉહઇતીમ્.

અહે રય ખરૅનંધ્રહચ, તાંમ્ યઝાઇ સુરુન્વત યસ્ન, તાંમ્ યઝાઇ હુયશ્ત યસ્ન, અન બુયાઆૅ જવનો-સાસ્ત, અન બુયાઆૅ હુયશ્તતર. અરૅદ્વીમ્ સૂરાંમ્ અનાહિતાંમ્ અષઑનીમ્; જઑથ્રાબ્યો અરૅદ્વીમ્ સૂરાંમ્ અનાહિતાંમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે. હઑમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજવો-દંધ્રહંધ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઑથનચ, જઑથ્રાબ્યસ્ચ અર્ષુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાધ્રઝ્બિયો. યેંધ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંધ્રહો, મઝદાઆૅ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઑંધ્રહાંમચા તાંસ્ચા તાઑસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૨૦ મો) યજએષ મે હીમ્, સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર, યાંમ્ અરૅદ્વીમ્ સૂરાંમ્ અનાહિતાંમ્, પૅરૅથૂ-ફ્રાકાંમ્, બએષજયાંમ્, વીદએવાંમ્, અહુરો-તકએષાંમ્, યેસન્યાંમ્ અંધ્રઉહે અસ્તવઇતે, વહ્મ્યાંમ્ અંધ્રઉહે અસ્તવઇતે. આપૃ-ફ્રાધનાંમ્ અષઑનીમ્, વાંધ્વો-ફ્રાધનાંમ્ અષઑનીમ્, ગએથો-ફ્રાધનાંમ્ અષઑનીમ્, ક્ષએતો-ફ્રાધનાંમ્ અષઑનીમ્, દંધ્રહુ-ફ્રાધનાંમ્ અષઑનીમ્.

તાંમ્ યજત યોઇશ્તો યો ફ્રયનનાંમ્,[1] પઇતિ પેદ્રૂએપે રંધ્રહયાઆૅ, સતૅમ્ અસ્પનાંમ્ અરૂનાંમ્ હજંધ્રૅમ ગવાંમ્ બએવરૅ અનુમયનાંમ્.

આઅત્ હીમ્ જઇધ્યત, અવત્ આયપ્તૅમ્ દજદિ મે, વંધ્રઉહિ સૅવિશ્તે અરૅદ્વી સૂરે અનાહિતે, યત્ બવાનિ અઇવિ-વન્યાઆૅ અખ્તીમ્ દુજદૅમ તૅમંધ્રહુન્તૅમ. ઉત હે ફ્રશ્ન પઇતિ-ગ્રવાને નવચ નવઇતીમચ ઋજદનાંમ્ તમઍષો-પરૂશ્તનાંમ્, યત્ માંમ્ પૅરૅસત્ અખ્તયો દુજદાઆૅ તૅમંધ્રઉહાઆૅ.

---

૧ યોઇશ્તો યો ફ્રયનનાંમ-ગોશ્તે ફ્રયાન-એ અરદવીસુરને દુવા ગુજારે છે કે તે અખ્ત જાદુગરના ૯૯ સવાલોનો જવાબ આપવાને શકિતવાન થઇ તેનો માહત કરે. અખ્ત જાદુગર ભેદી સવાલો પુછી તેના જવાબો નહિ આપનારને મારી નાખતો હતો, જેઓમાં ઝરથુસ્તના બે છોકરાઓ, મઇધ્યો માઓંઘહનો છોકરો અપસ્તુ મુખ્ય હતા. ગોશ્તે ફ્રયાને તેના સવાલોનો જવાબ આપી તેને ત્રણ સવાલો કર્યા હતા, જેના જવાબો નહિ આપવાથી ગોશ્તે ફ્રયાને તેને મારી નાખ્યો હતો. બહમન યશ્તમાં અમર કીર્તિવંત નામોમાં એનું નામ આવે છે.

દથત્ અહ્માઇ તત્ અવત્ આયપ્તેંમ્ અરેંદ્વી સૂર અનાહિત, હુધ-જઓથ્રો-બરાઇ અરેંદ્રાઇ યજેંમ્નાઇ જઇઘ્યન્તાઇ, દાથિશ્ આયપ્તેંમ્.

અહે રય ખરેંનંઘ્નહચ, તાંમ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, તાંમ યજાઇ હુયશ્ત યસ્ન, અન બુયાઓ જવનો-સાસ્ત, અન બુયાઓ હુયશ્તતર. અરેંદ્વીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ અષઑનીમ; જઓથ્રાબ્યો અરેંદ્વીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ અષવનેંમ અષહે રતૂમ યજમઇદે. હુઓમયો ગવ બરેંસ્મન, હિજવો-દંઘ્નહુંઘ્નહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઓથ્નચ, જઓથ્રાબ્યસ્ચ અર્ષુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્નજ્જિબ્યો. યેંઘ્નહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતિ વંઘ્નહો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્નહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૨૧ મો) યજએષ મે હીમ, સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર, યાંમ અરેંદ્વીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ, પેંરેંથૂ-ફ્રાકાંમ, બએષજયાંમ, વીદએવાંમ, અહુરો-તકએષાંમ, યેસ્ન્યાંમ અંઘ્નઉહે અસ્તવઇતે, વહ્મ્યાંમ અંઘ્નઉહે અસ્તવઇતે. આપ્નૂ-ફ્રાધનાંમ અષઑનીમ, વાંથ્વો-ફ્રાધનાંમ અષઑનીમ, ગએથા-ફ્રાધનાંમ અષઑનીમ, ક્ષએતો-ફ્રાધનાંમ અષઑનીમ, દંઘ્નહુ-ફ્રાધનાંમ અષઑનીમ.

યહ્મ્ય અહુરો મજદાઓ હુવપો નિવએધયત, આઇશ્ત્રિ પઇતિ અવ-જસ, અરેંદ્વી સૂરે અનાહિતે, હચ અત્રતબ્યો સ્તેંરેંબ્યો અવિ જાંમ અહુરધાતાંમ. થ્વાંમ યજતઑન્તે અઉર્વાઓંઘ્નહો અહુરાઓંઘ્નહો, દંઘ્નહુ-પતયો પુથ્રાઓંઘ્નહો, દંઘ્નહુ-પઇતિનાંમ.

થ્વાંમ નરચિત્ યોઇ તખ્મ જઇઘ્યાઑન્તે આસુ અસ્પીમ ખરેં-નંઘ્નહસ્ચ ઉપરતાતો. થ્વાંમ આથ્રવનો મરેંમ્નો આથ્રવનો થ્રાયઓનો મસ્તીમ જઇઘ્યાઑન્તે, સ્પાનેંમચ વેંરેંથ્રધ્નેંમચ અહુરધાતેંમ વનઇન્તીમચ ઉપરતાતેંમ.

થ્વાંમ કઇનિનો વધ્રે યઑન ક્ષથ્ર હુવાપાઓ જઇઘ્યાઑન્તે તખ્મેમચ ન્માનો-પઇતીમ. થ્વાંમ ચરાઇતિશ્ જિજનાઇતિશ્ જઇઘ્યાઑન્તે હુઝામીમ; તૂમ તા અએઇબ્યો ક્ષયમ્ન નિસિરિનવાહિ, અરેંદ્વો સૂરે અનાહિતે.

આઅત્ ફ્રષુસત્, જરથુશ્ત્ર, અરેંદ્વી સૂર અનાહિત, હચ અવતબ્યો સ્તેંરેંબ્યો અવિ જાંમ અહુરધાતાંમ.

આઅત્ અઓખ્ત અરદ્વી સુર અનાહિત. અરજવો અષાઉમ સ્પિતમ, થ્વાંમ્ દથત્ અહુરો મજદાઓ રતુમ્ અસ્ત્વઇથ્યો ગએથયાઓ; માંમ્ દથત્ અહુરો મજદાઓ નિપાથ્રીમ્ વીસ્પયાઓ અષઓનો સ્તોઇશ. મન રય ખ્રરનંઘ્રહચ, પસ્વસચ સ્તઓરાચ ઉપઇરિ જાંમ્ વીચરન્તિ મષ્યાચ બિજંગ્ર. અજેમ્ બોઇત્ તુમ્ તા નિપયેમિ વીસ્પ વોહૂ મજદધાત અષચિથ્ર, માંનયેન્ અહે યથ પસૂમ્ પસુ-વસ્તેંમ.

પઇતિ દિમ્ પરસત્ જરથુશ્ત્રો અરદ્વીમ્ સૂરાંમ્ અનાહિતાંમ્, અરદ્વી સૂરે અનાહિતે, કન થ્વાંમ્ યસ્ન યજાતે, કન યસ્ન ફ્રાયજાને, યસે તવ મજદાઓ કેરેનઓત્ તચરે, નોઇત્ તચરે અન્તરે અરથેંમ ઉપઇરિ હુવરક્ષએતેંમ. યસે-થ્વા નોઇત્ અઇત્રિ-હુજાઓન્તે અજ્ઞિશચ, અરથ્નાઇશ વવૃજ્રકાઇશચ વરેન્વાઇશચ વરેનવ-વીષાઇશચ.

આઅત્ અઓખ્ત અરદ્વી સુર અનાહિત, અરજવો અષાઉમ સ્પિતમ, અન માંમ્ યસ્ન યજએષ, અન યસ્ન ફ્રાયજએષ, હચ હૂ વક્ષાત્ આ હૂ ફ્રાશ્મો-દાતોઇત્. આ તૂ મે અએતયાઓ જઓથ્રયાઓ ફ્રંઘ્રઉહરોઇશ, આથ્રવનો પરશ્તો-વચંઘ્રહો પઇતિ-પરશ્તો-સ્રવંઘ્રહો માંજદ્રો હુધ-હુનરો તનુ-માથ્રો.[1]

મા મે અએતયાઓ જઓથ્રયાઓ ફ્રંઘ્રઉહરેન્તુ હરેતો, મતફ્રતો, મદુશ્તો, અસચિશ, મકસ્વીશ, મસ્ત્રી, મદહ્મો અસ્રાવયત્-ગાથો, મપએસો યો વીતરેતો-તનુશ.

નોઇત્ અવાઓ જઓથ્રાઓ પઇતિ-વીસે યાઓ માવોય ફ્રંઘ્રઉહરેન્તિ અન્દાઓસચ, કરેનાઓસચ, દ્વાઓસચ, મૂરાઓસચ, અરાઓસચ, રંઘ્રહાઓસચ, અવ દક્ત દક્તવન્ત, યા નોઇત્ પોઉરૂ જિર ફ્રદક્ત વીસ્પનાંમ્ અનુ માંથ્રેંમ. મા મે અએતયાઓસચિત્ જઓથ્રયાઓ ફ્રંઘ્રઉહરેન્તુ ફ્રકવો, મા અપકવો, મા દ્વાઓ વીમીતો-દન્તાનો.[2]

પઇતિ દિમ્ પરસત્ જરથુશ્ત્રો અરદ્વીમ્ સૂરાંમ્ અનાહિતાંમ્, અરદ્વી સૂરે અનાહિતે, કેમ્ ઇધ તે જઓથ્રાઓ બવઇન્તિ, યસે-તવ ફ્રબરેન્તે દ્વન્તો દએવયસ્નાઓંઘ્રહો, પસચ હૂ ફ્રાશ્મો-દાઇતીમ.

---

૧ આ ફકરાના સાર પ્રમાણે અરદ્વીસુર નીઆએશ અથવા આવાં યશ્ત સુરજ અસ્ત પામવા પછી ભણવી નહિ જોઇએ.

૨ આ ફકરાના સાર પ્રમાણે અરદવીસુરની નેયતે ઇજેશ્ની ચીજની ચાશ્ની કોઇ ખોડખાપણવાળા કે દુષ્ટ માણસથી થવી ન જોઇએ, નહિ તો તે ક્રીયા રદ બાતલ થાય છે.

આઅત્ અઑખ્ત અરૅદ્વી સૂર અનાહિત, ઑરૅજવો અષાઉમ્ સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર, નિવયક નિપષ્નક અપસ્કરક અપ-ખ્રઑસક, ઇમાઑ પઇતિ-વિસૅન્તે યાઑ માવોય પસચ વર્જૅન્તિ, ક્ષવશ-સતાઇશ હજંધ્રૅમચ, યા નોઇત્ હુઇતિ વીસૅન્તિ દએવનાંમ્ હુઇતિ યસ્ન.[1]

યજાઇ હુકઇરીમ્ બરૅજો વીસ્પો-વહ્મૅમ જરનએનૅમ. યહ્મત્ મે હચ ફ્રજગઘ્રઇતે અરૅદ્વી સૂર અનાહિત, હજંઘ્રાઇ બરૅઘ્ન વીરનાંમ; મસો ક્ષએતે ખરૅનંઘ્રહો, યથ વીસ્પાઑ ઇમાઑ આપો, યાઑ જૅમા પઇતિ ફ્રતચિન્તિ, યા અમવઇતિ ફ્રતચઇતિ.

અહે રય ખરૅનંઘ્રહચ, તાંમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, તાંમ્ યજાઇ હુયશ્ત યસ્ન, અન બુયાઑ જવનો-સાસ્ત, અન બુયાઑ હુયશ્તતર. અરૅદ્વીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ્ અષઑનીમ; જઑથ્રાબ્યો અરૅદ્વીમ્ સૂરાંમ અનાહિતાંમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ યજમઇદે. હઑમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ્વો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઑથ્રચ, જઑથ્રાબ્યસચ અર્ષુખ્ધ-એઇબ્યસચ વાઘ્રજ્ઞિબ્યો. યેંઘ્રહે હાતાંમ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઑંઘ્રહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઑસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૨૨ મો) યજએષ મે હીમ્, સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર, યાંમ્ અરૅદ્વીમ સૂરાંમ્ અનાહિતાંમ્, પૅરૅથૂ-ફ્રાકાંમ, બએષજ્યાંમ, વીદએવાંમ્, અહુરો-ત્કએષાંમ્, યેસન્યાંમ અંઘ્રઉહે અસ્તવઇતે, વહ્મ્યાંમ અંઘ્રઉહે અસ્તવઇતે. આથ્રૂ-ફ્રાથ્રનાંમ અષઑનીમ, વાંથ્વો-ફ્રાથ્રનાંમ્ અષઑનીમ, ગએથો-ફ્રાથ્રનાંમ અષઑનીમ્, ક્ષઑતો-ફ્રાથ્રનાંમ્ અષઑનીમ્, દંઘ્રહુ-ફ્રાથ્રનાંમ્ અષઑનીમ.

યિમ્ અઇવિતો મજદયસ્ન હિશ્તૅન્તિ બરૅસ્મો-જસ્ત. તાંમ્ યજૅન્ત હ્વોવાઑંઘ્રહો:[2] તાંમ્ યજૅન્ત નઑતઇર્યાઑંઘ્રહો. ઇશ્તીમ્ જઇધ્યન્ત હ્વોવો, આસુ-અસ્પીમ્ નઑતઇરે, મોષુ પસ્ચએત હ્વોવો ઇશ્તીમ્ બઑન્ સૅવિશ્ત; મોષુ પસ્ચએત નઓતઇરે વીશ્તાસ્પો આઑંઘ્રહાંમ્ દખ્યુનાંમ્ આસુ-અસ્પોતૅમો બવત્.

---

૧ આ ફકરાના સાર પ્રમાણે સુરજ અસ્ત પામવા પછી કીધેલી અરદવીસુરની આરાધના દેવોને ખુશનુદ કરવા સમાન છે, અને તેથીજ આવાં યશ્ત અને આવાં અરદ્વીસુરની ન્યાએશ અઇવીસરૂથ્રેમ અને ઉપહેન ગેહમાં ભણાઇ શકાતી નથી.

૨ હ્વોવાઑંઘહો-હવોવના ખાનદાનવાળાઓ, જેઓમાં જરથોસ્તની બાયડી 'હવોવી,' અને ફ્રશઓશતર અને જામાસ્પ મુખ્ય હતાં.

અહે રય ખરૅનંઘહચ, તાંમ્ યઝાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, તાંમ્ યઝાઇ હુયશ્ત યસ્ન, અન બુયાઑ જવનો-સાસ્ત, અન બુયાઑ હુયશતતર. અરૅદ્વીમ્ સૂરાંમ્ અનાહિતાંમ્ અષઑનીમ; જઑથ્રાબ્યો અરૅદ્વીમ્ સૂરાંમ્ અનાહિતાંમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે. હઑમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજવો-દંઘહંઘહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઑથ્નચ, જઑથ્રાબ્યસ્ચ અર્ષુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્ઝિબ્યો. યેંઘહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘહો, મજદાઑ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઑંઘહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઑસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૨૩ મો) યજએષ મે હીમ્, સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર યાંમ્ અરૅદ્વીમ્ સૂરાંમ્ અનાહિતાંમ, પૅરૅથૂ-ફ્રાકાંમ, બએષજયાંમ્, વીદએવાંમ્, અહુરો-તકએષાંમ્, યેસ્ન્યાંમ અંઘઉહે અસ્તવઇતે, વહ્મ્યાંમ્ અંઘઉહે અસ્તવઇતે. આપ્ર-ફ્રાધનાંમ્ અષઑનીમ, વાંથ્વો-ફ્રાંથ્વનાંમ અષઑનીમ, ગએથો-ફ્રાધનાંમ્ અષઑનીમ, ક્ષએતો-ફ્રાધનાંમ અષઑનીમ, દંઘહુ-ફ્રાધનાંમ અષઑનીમ.

યેંઘહે હજંઘરૅમ વઇસ્યનાંમ, હજંઘરૅમ અપધઝારનાંમ. કસ્ચિત્ચ અએષાંમ્ વઇસ્યનાંમ, કસ્ચિત્ચ અએષાંમ અપધઝારનાંમ, ચથ્વરૅસતૅમ અયરૅ-બરનાંમ્ હ્વસ્પાઇ નઇરે બરેમ્નાઇ. કંઘહે કંઘહે અપધઝારઇરે, ન્માનૅમ્ હિશ્તઇતે હુધાતૅમ સતો-રઑચનૅમ, બામીમ્ હજંઘરો-સ્તુનૅમ હુકૅરૅતૅમ્ બએવરૅ-ફ્રસ્કૅમ્બૅમ સૂરૅમ.

કૅમ્ કૅમ્ચિત્ અઇપિ ન્માને, ગાતુ સઇતે ખએઉઇ-સ્તરૅતૅમ્ હુબઑઇધીમ્ બરૅજિશ હવન્તૅમ. આતચઇતિ જરથુશ્ત્ર અરૅદ્વી સૂર અનાહિત, હજંઘરાઇ બરૅષ્ન વીરનાંમ. મસો ક્ષયેતે ખરૅનંઘહો, યથ વીસ્પાઑ ઇમાઑ આપો, યાઑ જૅમા પઇતિ ફ્રતચિન્તિ, યા અમવઇતિ ફ્રતચઇતિ.

અહે રય ખરૅનંઘહચ, તાંમ્ યઝાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, તાંમ્ યઝાઇ હુયશ્ત યસ્ન, અન બુયાઑ જવનો-સાસ્ત, અન બુયાઑ હુયશતતર. અરૅદ્વીમ્ સૂરાંમ્ અનાહિતાંમ્ અષઑનીમ; જઑથ્રાબ્યો અરૅદ્વીમ્ સૂરાંમ્ અનાહિતાંમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે. હઑમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજવો-દંઘહંઘહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઑથ્નચ, જઑથ્રાબ્યસ્ચ અર્ષુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્ઝિબ્યો. યેંઘહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘહો, મજદાઑ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઑંઘહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઑસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૨૪ મો) યજએષ મે હીમ્, સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર, યાંમ્ અરૅદ્વીમ સૂરાંમ્ અનાહિતાંમ્, પૅરૅથૂ-ફ્રાકાંમ્, બએષજયાંમ્, વીદએવાંમ્, અહુરે-ત્કએષાંમ્, યેસન્યાંમ્ અંઘ્ઉહે અસ્તવઇતે, વહ્મ્યાંમ્ અંઘ્ઉહે અસ્તવઇતે. આધૂ-ફ્રાધનાંમ્ અષઑનીમ, વાંથ્વો-ફ્રાધનાંમ્ અષઑનીમ, ગએથો-ફ્રાધનાંમ્ અષઑનીમ, ક્ષએતો-ફ્રાધનાંમ્ અષઑનીમ, દંઘ્હુ-ફ્રાધનાંમ્ અષઑનીમ.

તાંમ્ યજત યો અષવ જરથુસ્ત્રો, અઇર્યેને વએજહિ[1] વંઘ્હુયાઑ દાઇત્યયાઑ, હઑમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ્વો-દંઘ્હંઘ્હ, માંથ્રચ વચચ શ્યઑથ્નચ, જઑથ્રાબ્યસ્ચ અર્ષુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્ઝિબ્યો.

આઅત્ હીમ્ જઇધ્યત્ અવત્ આયપ્તૅમ દજદિ મે વંઘ્ઉહિ સૅવિશ્તે અરૅદ્વી સૂરે અનાહિતે, યથ અજૅમ્ હાચયેને પુથ્રૅમ્ યત અઉર્વત્-અસ્પહે તખ્મૅમ કવએમ્ વીશ્તાસ્પૅમ, અનુમતેએ દએનયાઇ, અનુખ્તેએ દએનયાઇ, અનુ-વર્શ્તેએ દએનયાઇ.

દથત્ અહ્માઇ તત્ અવત્ આયપ્તૅમ, અરૅદ્વી સૂર અનાહિત, હધ-જઑથ્રો-બરાઇ અરૅદ્રાઇ યજૅમ્નાઇ જઇધ્યન્તાઇ, દાથ્રિશ આયપ્તૅમ.

અહે રય ખરૅનંઘ્હચ. તામ્ યજાઇ સુરુન્વત યસ્ન, તાંમ્ યજાઇ હુયશ્ત યસ્ન, અન બુયાઑ જવનો-સાસ્ત, અન બુયાઑ હુયશ્તતર. અરૅદ્વીમ્ સૂરાંમ્ અનાહિતાંમ્ અષઑનીમ; જઑથ્રાબ્યો અરૅદ્વીમ્ સૂરાંમ્ અનાહિતાંમ્ અષવનૅમ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે. હઑમયો ગવ બરૅસ્મન, હિઝ્વો-દંઘ્હંઘ્હ, માંથ્રચ વચચ શ્યઑથ્નચ, જઑથ્રાબ્યસ્ચ અર્ષુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્ઝિબ્યો. યેંઘ્હે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્હો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્હાંમચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૨૫ મો) યજએષ મે હીમ્, સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર, યાંમ અરૅદ્વીમ સૂરાંમ્ અનાહિતાંમ્, પૅરૅથૂ-ફ્રાકાંમ્, બએષજયાંમ્, વીદએવાંમ્, અહુરે-ત્કએષાંમ્, યેસન્યાંમ્ અંઘ્ઉહે અસ્તવઇતે, વહ્મ્યાંમ્ અંઘ્ઉહે અસ્તવઇતે. આધૂ-ફ્રાધનાંમ્ અષઑનીમ, વાંથ્વો-ફ્રાધનાંમ્ અષઑનીમ, ગએથો-ફ્રાધનાંમ્ અષઑનીમ, ક્ષએતો-ફ્રાધનાંમ્ અષઑનીમ, દંઘ્હુ-ફ્રાધનાંમ્ અષઑનીમ.

---

૧ અઇર્યેને વએજહિ–ઇરાનવેજનો મુલક, પામીરના પહાડોની ઉત્તરે, અને ઑકસસ અને ઝકઝારટીસ નદીની વચ્ચે ફેલાયલો મુલક. બુનદહેશમાં એને આજર બએજાન સાથે ...

તાંમ્ યજત ઑરૅજઘાધશ્ કવ વીશ્તાસ્પો, પસ્ને આપૅમ ફ્રજદા-નઑમ, સતૅમ્ અસ્પનાંમ્ અરૂષ્નાંમ્, હજંઘ્રૅમ્ ગવાંમ્, બએવરૅ અનુમયનાંમ્.

આઅત્ હીમ્ જઇધ્યત્, અવત્ આયપ્તૅમ્ દજદિ મે, વંઘ્રઉહિ સૅવિશ્તે અરૅદ્વી સૂરે અનાહિતે, યત્ બવાનિ અઇવિ-વન્યાઑ તાંથ્રય-વન્તૅમ્ દુજ્દએનૅમ્, પૅષનૅમચ દએવયસ્નૅમ્, દ્રવન્તૅમચ અરૅજત્-અસ્પૅમ્, અહ્નિ ગએથે પૅષનાહુ.

દથત્ અહ્માઇ તત્ અવત્ આયપ્તૅમ્, અરૅદ્વી સૂર અનાહિત, હુધ-જઑથ્રો-બરાઇ અરૅદ્રાઇ યજૅમ્નાઇ જઇધ્યન્તાઇ, દાથ્રિશ્ આયપ્તૅમ્.

અહે રય ખરૅનંઘ્રહચ, તાંમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, તાંમ્ યજાઇ હુયશ્ત યસ્ન, અન બુયાઑ જવનો-સાસ્ત, અન બુયાઑ હુયશ્તતર. અરૅદ્વીમ્ સૂરાંમ્ અનાહિતાંમ્ અષઑનીમ્; જઑથ્રાબ્યો અરૅદ્વીમ્ સૂરાંમ્ અનાહિતાંમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે. હઑમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ્વો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઑથ્નચ, જઑથ્રાબ્યસચ અર્શુખ્ધએઇબ્યસચ વાઘ્રજ્જિબ્યો. યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતિ વંઘ્રહો, મજ્દાઑ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઑંઘ્રહાંમચા તાંસચા તાઑસચા યજમઇદે.

(કરદો ૨૬ મો) યજએષ મે હીમ, સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર, યાંમ અરૅદ્વીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ, પૅરૅથૂ-ફ્રાકાંમ, બએષજયાંમ, વીદએવાંમ, અહુરે-ત્કએષાંમ, યેસન્યાંમ અંઘ્રઉહે અસ્તવઇતે, વહ્મ્યાંમ અંઘ્રઉહે અસ્તવઇતે. આધૃ-ફ્રાધનાંમ અષઑનીમ, વાંથ્વો-ફ્રાધનાંમ્ અષઑનીમ, ગએથો-ફ્રાધનાંમ્ અષઑનીમ્, ક્ષએતો-ફ્રાધનાંમ અષઑનીમ, દંઘ્રહુ-ફ્રાધનાંમ્ અષઑનીમ.

તાંમ્ યજત અસ્પાયઑધો જઇરિ-વઇરિશ,[1] પસ્ને આપો દાઇત્ય-યાઑ, સતૅમ અસ્પનાંમ્ અરૂષ્નાંમ, હજંઘ્રૅમ ગવાંમ્, બએવરૅ અનુમયનાંમ્.

૧ જઇરિ વઇરિ–ઝરીર, લોહરાસ્પનો છોકરો, અને ગુશ્તાસ્પનો નાનો ભાઈ. એ અરજાસ્પ ઉપર ફતેહ મેળવવાને અરદવીસુર સનમુખ દુવા ગુજારે છે. જરથોસ્તી દીન ફેલાવવામાં જે ચાર શખસોએ આગેવાન ભાગ લીધો હતો, તે અસ્પંદીયાર, ફ્રશોસ્ત્ર, જામાસ્પ અને ઝરીર હતા. જ્યારે ગુશ્તાસ્પ પોતાના બાપથી રૂસાઇને ચાલી જાય છે, ત્યારે ઝરિર તેને સમજાવીને પાછો લાવે છે એ અરજાસ્પના બીદરફશ નામના સરદારના હાથ ઉપર માર્યો ગયો હતો. લગનના આશીરવાદમાં દુવા ગુજારવામાં આવે છે કે "ઝરીરના જેવા દુશમનને મારનાર થજો."

આઅત્ હીમ્ જઇધ્યત્, અવત્ આયપ્તૅમ્ દજદિ મે, વંઘ્રઉહિ સૅવિશ્તે અરૅદ્વી સૂરે અનાહિતે, યત્ બવાનિ અઇવિ-વન્યાઓ પેષોચિંગ-હૅમ્ અશ્તોકાનૅમ્, હુમયકૅમ્ દએવયસ્નૅમ્, દ્રવન્તેમ્ચ અરૅજત્-અસ્પૅમ્, અહ્મિ ગએથે પેષનાહુ.

દથત્ અહ્માઇ તત્ અવત્ આયપ્તૅમ્ અરૅદ્વી સૂર અનાહિત, હુધ-જઓથ્રો-બરાઇ અરૅદ્રાઇ યજૅમ્નાઇ જઇધ્યન્તાઇ, દાથ્રિશ્ આયપ્તૅમ.

અહે રય ખરૅનંઘ્હચ, તાંમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, તાંમ્ યજાઇ હુયશ્ત યસ્ન, અન બુયાઓ જવનો-સાસ્ત, અન બુયાઓ હુયશ્તતર. અરૅદ્વીમ્ સરાંમ્ અનાહિતાંમ્ અષઓનીમ્; જઓથ્રાબ્યો અરૅદ્વીમ્ સૂરાંમ્ અનાહિતાંમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે. હઓમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ્વો-દંઘ્હંઘ્હ, માંથ્રચ વચચ શ્યઓથ્નચ, જઓથ્રાબ્યસ્ચ અર્ષુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્ઝિબ્યો. યેંઘ્હે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્હો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્હાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૨૭ મો) યજએષ મે હીમ્, સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર, યાંમ્ અરૅ-દ્વીમ્ સૂરાંમ્ અનાહિતાંમ્, પૅરૅથૂ-ફ્રાકાંમ્, બએષજયાંમ્, વીદએવાંમ્, અહુરો-ત્કએષાંમ્, યેસન્યાંમ્, અંઘ્રઉહે અસ્તવઇતે, વહ્મ્યાંમ્ અંઘ્રઉહે અસ્તવઇતે. આધૂ-ફ્રાધનાંમ્ અષઓનીમ્, વાંથ્વો-ફ્રાધનાંમ્ અષઓનીમ્ ગએથો-ફ્રાધનાંમ્ અષઓનીમ્, ક્ષએતો-ફ્રાધનાંમ્ અષઓનીમ્, દંઘ્હુ-ફ્રાધનાંમ્ અષઓનીમ.

તાંમ્ યજત વંદરૅમઇનીશ્ અરૅજત્-અસ્પો,[1] ઉપ જરયો વૉઉરૂ-કષૅમ્, સતૅમ્ અસ્પનાંમ્ અર્ષ્નાંમ્ હજંઘ્રૅમ્ ગવાંમ્, બએવરૅ અનુમયનાંમ.

૧ અરૅજત-અસ્પ-તુરાનનો પાદશાહ અરજાસ્પ. એ ગુશતાસ્પ અને ઝરિરને મારવાની અને ઇરાનને વેરાન કરવાની બદ દુવા અરદવીસુરને ગુજારે છે, જે કબુલ રખાતી નથી. એ પાદશાહ ઈરાન પાસે ચોથાઇ લેતો હતો, જે ગુશ્તાસ્પે આપવાનું બંધ કર્યું હતું, એ ઉપ-રથી ઇરાન અને તુરાન વચ્ચે લડાઇ ઉઠી, જેમાં પહેલાં ઝરિર અને જામાસ્પનો છોકરો ગેરામી, બીદરફ્શ નામના તુરાની સરદારને હાથે માર્યા ગયા હતા, પણ પાછળથી ગુશ્તાસ્પના છોકરા અસ્પંદયારના હાથ ઉપર શીકસ્ત ખાઈને અરજાસ્પને નાસવું પડયું હતું; પણ જ્યારે ગુસ્તાસ્પે અસ્પંદીયારને બંદીખાને નાખ્યો, ત્યારે અરજાસ્પે પાછો આવીને લોહરાસ્પને મારી નાખ્યો હતો, અને ગુસ્તાસ્પને નાસવું પડયું હતું, જેથી અસ્પંદીયારને છોડી દેવાની ગુશ્તા-સ્પને ફરજ પડી હતી, જેના હાથ ઉપર અરજાસ્પ માર્યો ગયો હતો.

આઅત્ હીમ્ જઇધ્યત્, અવત્ આયપ્તૅમ, દજદિ મે વંઘ્ઉહિ સૅવિશ્તે અરૅદ્વી સૂરે અનાહિતે, યત્ બવામ્ અઇવિ-વન્યાઓ તખ્મૅમ્ કવએમ્ વીશ્તાસ્પૅમ્ અસ્પાયઑધો જઇરિ-વઇરિશ. યથ અજૅમ્ નિજ-નાનિ અઇસ્યનાંમ્ દખ્યુનાંમ્, પન્ચસઘ્નાઇ સતઘ્નાઇશચ, સતઘ્નાઇ હજંઘ્રઘ્નાઇશચ, હજંઘ્રઘ્નાઇ બએવરેઘ્નાઇશચ, બએવરેઘ્નાઇ અહાંક્સ્તઘ્નાઇશચ.

નોઇત્ અહ્માઇ દથત્ તત્ અવત્ આયપ્તૅમ, અરૅદ્વી સૂર અનાહિત.

અહે રય ખરૅનંઘ્હચ, તાંમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, તાંમ્ યજાઇ હુયશ્ત યસ્ન, અન જુયાઑ જવનો-સાસ્ત, અન જુયાઑ હુયશ્તતર. અરૅદ્વીમ્ સૂરાંમ્ અનાહિતાંમ્ અષઑનીમ્; જઑથ્રાબ્યો અરૅદ્વીમ્ સૂરાંમ્ અનાહિતાંમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે. હઑમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ્વો-દંઘ્હ‌ંઘ્હ, માંથ્રચ વચચ શ્યઑથ્નચ, જઑથ્રાબ્યસ્ચ અર્શુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્જિબ્યો. યેંઘ્હે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતિ વંઘ્હો, મજદાઑ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઁઘ્હાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઑસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૨૮ મો) યજએષ મે હીમ્, સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર, યાંમ અરૅ-દ્વીમ્ સૂરાંમ અનાહિતાંમ, પૅરૅથૂ-ફ્રાકાંમ, બએષજયાંમ્, વીદએવાંમ્, અહુરો-ત્કએષાંમ, યેસન્યાંમ્ અંઘ્ઉહે અસ્તવઇતે, વહ્મ્યાંમ્ અંઘ્ઉહે અસ્તવઇતે. આપૂ-ફ્રાધનાંમ્ અષઑનીમ, વાંથ્વો-ફ્રાધનાંમ્ અષઑનીમ, ગએથો-ફ્રાધનાંમ્ અષઑનીમ્, ક્ષએતો-ફ્રાધનાંમ્ અષઑનીમ્, દંઘ્હુ-ફ્રાધનાંમ્ અષઑનીમ.

યેંઘ્હે ચથ્વારો અર્શાન હાંમ-તાષત્ અહુરો મજદાઑ, વાતેમ્ચ વારૅમ્ચ મઑઘૅમ્ચ ફ્રયંઘ્હુમ્ચ; મીશતિ જી-મે હીમ્, સ્પિતમ જર-થુસ્ત્ર, વારૅન્તએચ સ્નએજ્ઞિન્તએચ સ્રસ્ચિન્તએચ ફ્રયંઘ્હુન્તએચ. યેંઘ્હે અવવત્ હએનનાંમ્ નવ-સતાઇશ હજંઘ્રેમ્ચ.

યજાઇ હુકઇરીમ બરૅજો વીસ્પો-વહ્મેમ્ જરનએનૅમ્, યહ્માત્ મે હચ ફ્રજગધઇતે અરૅદ્વી સૂર અનાહિત, હજંઘ્રાઇ બરૅશ્ન વીરનાંમ્; મસો ક્ષયેતે ખરૅનંઘ્હો, યથ વીસ્પાઑ ઇમાઑ આપો, યાઓ જૅમા પઇતિ ફ્રતચિન્તિ, યા અમવઇતિ ફ્રતચઇતિ.

અહે રય ખરૅનંઘ્હચ, તાંમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, તાંમ્ યજાઇ હુયશ્ત યસ્ન, અન જુયાઑ જવનો-સાસ્ત, અન જુયાઑ હુયશ્તતર.

અરૅદ્વીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ અષઑનીમ; જઑથ્રાબ્યો અરૅદ્વીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે. હઑમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ્વો-દંધ્રહંધ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઑથ્નચ, જઑથ્રાબ્યસ્ચ અર્ષુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાધ્રઝ્ઝિબ્યો. યેંધ્રહે હાતાંમ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંધ્રહો, મજ્દાઑ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઑંધ્રહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઑસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૨૯ મો) યજએષ મે હીમ, સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર, યાંમ અરૅદ્વીમ સરાંમ અનાહિતાંમ, પૅરૅથૂ-ફ્રાકાંમ, બએષજયાંમ, વીદએવાંમ, અહુરો-ત્કએષાંમ, યેસ્ન્યાંમ અંધ્રઉહે અસ્તવઇતે, વહ્મ્યાંમ અંધ્રઉહે અસ્તવઇતે. આધૂ-ફ્રાંધનાંમ અષઑનીમ, વાંથ્વો-ફ્રાધનાંમ અષઑનીમ, ગએથો-ફ્રાધનાંમ અષઑનીમ, ક્ષએતો-ફ્રાધનાંમ અષઑનીમ, દંધ્રહુ-ફ્રાધનાંમ અષઑનીમ.

જરનએનૅમ પઇતિ-દાનૅમ વંધ્રઉહિ હિશ્તઇતે દ્રઝ્ઝિમ્નો અરૅદ્વી સૂરે અનાહિતે જઑથ્રે વાચિમ પઇતિશમરૅમ્ન, અવત્ મનંધ્રહ મઇનિમ્ન.

કો માંમ્ સ્તવાત્, કો યજાઇતે, હઑમવઇતિબ્યો ગઑમવઇતિબ્યો જઑથ્રાબ્યો, યઑજ્દાતાબ્યો પઇરિ-અંધ્રહર્શ્તાબ્યો; કહ્માઇ અર્જૅમ ઉપંધ્રહચયેનિ હચ મનાઇચ અન-મનાઇચ ફ્રારંધ્રહાઇ હઑમનંધ્રહાઇચ.

અહે રય ખ્ન નંધ્રહચ, તાંમ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, તાંમ યજાઇ હુયશ્ત યસ્ન, અન બુયાઑ જવનો-સાસ્ત, અન બુયાઑ હુયશ્તતર. અરૅદ્વીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ અષઑનીમ; જઑથ્રાબ્યો અરૅદ્વીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે. હઑમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ્વો-દંધ્રહંધ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઑથ્નચ, જઑથ્રાબ્યસ્ચ અર્ષુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાધ્રઝ્ઝિબ્યો. યેંધ્રહે હાતાંમ આઅત્ યેસ્ને પઇતિ વંધ્રહો, મજ્દાઑ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઑંધ્રહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઑસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૩૦ મો) યજએષ મે હીમ, સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર, યાંમ અરૅદ્વીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ, પૅરૅથૂ-ફ્રાકાંમ, બએષજયાંમ, વીદએવાંમ, અહુરો-ત્કએષાંમ, યેસ્ન્યાંમ અંધ્રઉહે અસ્તવઇતે, વહ્મ્યાંમ અંધ્રઉહે અસ્તવઇતે. આધૂ-ફ્રાધનાંમ અષઑનીમ, વાંથ્વો-ફ્રાધનાંમ અષઑનીમ, ગએથો-ફ્રાધનાંમ અષઑનીમ, ક્ષએતો-ફ્રાધનાંમ અષઑનીમ, દંધ્રહુ-ફ્રાધનાંમ અષઑનીમ.

યા હિશ્તઇતે ફ્રવએધૅમ્ન અરૅદ્વી સૂર અનાહિત, કઇનિનો કૅહ્રૂર્પ સ્રીરયાઓ અશ-અમયાઓ હુરઓધયાઓ, ઉસ્કાત્ યાસ્તયાઓ ઍરૅ-જવઇથ્યો રએવત્ ચિથ્રૅમ આઝાતયાઓ; ફ્રજુષૅમ અધ્કૅમ વંઘ્રહાનૅમ પોઉરૂ-પક્ષ્તૅમ જરનએનૅમ.

બાધ યથ-માંમ્ બરૅસ્મો-જસ્ત ફ્રા-ગઓષાવર સીરપૅમ્ન ચથ્રૂ-કરન જરનએનિ; મિનુમ્ બરત્ હુવાઝાત અરૅદ્વી સૂર અનાહિત ઉપ તાંમ્ સ્રીરાંમ્ મનઓથ્રિમ્. હા હે મઇધિમ્ ન્યાજત યથચ હુકૅરૅપ્ત ફ્રૂસ્તાંન, યથચ અંઘ્રહુંન્ નિવાઝાન.

ઉપઇરિ પુસાંમ્ બન્દયત અરૅદ્વી સૂર અનાહિત, સતો-સ્તરંઘ્રહાંમ જરનએનીમ્ અશત-કઓઝદાંમ, રથ-કઇર્યાંમ્ ફ્રકૂષકવઇતીમ્ સ્રીરાંમ્, અનુપોઇથ્વઇતીમ્ હુકૅરૅતાંમ.

બવ્રઇનિ વસ્ત્રાઓ વંઘ્રહત અરૅદ્વી સૂર અનાહિત, થ્રિસતનાંમ્ બવ્રનાંમ્ ચતુરૅ-ઝીજનતાંમ્, યત્ અસ્તિ બવ્રિશ સ્રએશત યથ યત્ અસ્તિ ગઓનોતૅમ. બવ્રિશ બવઇતિ ઉપાપો. યથ કૅરૅતૅમ્ થ્વરૂશ્તાઇ જરૂને, ચરૅમાઓ વએનન્તો બ્રાજૅન્ત ફ્રેન ઍરૅજતૅમ જરનિમ.

આઅત્ વંઘ્રઉહિ ઇધ સૅવિશ્તે અરૅદ્વી સૂરે અનાહિતે, અવત્ આયપ્તૅમ્ યાસામિ, યથ અજૅમ હુવાફ્રિતો મસ ક્ષથ્ર નિવાનાનિ, અશ-પચિન સ્તૂઇ-બઍધ્ર, ફ્રઓથત્-અસ્પ ખ્નનત્-ચખ્ર, ક્ષ્વએવયત્-અશ્ત્ર અશ-બઓઉર્વ, નિધાતો-પિતુ હુબઓઇધિ; ઉપ સ્તૅરૅમએષુ વારૅમ દઇધે, પરૅનંઘ્રહુન્તૅમ વીસ્પાંમ હુજયાઇતીમ્ ઇરિથ્યન્તૅમ ક્ષથ્રૅમ જઝાઇતિ.

આઅત્ વંઘ્રઉહિ ઇધ અરૅદ્વી સૂરે અનાહિતે, દ્વ અઉર્વન્ત યાસામિ, યિમચ બિપઇતિશતાનૅમ્ અઉર્વન્તૅમ યિમચ ચથ્વરૅ-પઇતિશતા-નૅમ. અઓમ બિપઇતિશતાનૅમ અઉર્વન્તૅમ, યો અંઘ્રહત્ આસુશ ઉજગસ્તો, હુક્રઓઉર્વએસો વાષાઓ પેષનએષુચ. અઓમ ચથ્વરૅ-પઇતિશનાનૅમ્, યો હએનયાઓ પૅરૅથુ-અઇનિકયાઓ વ ઉર્વએસયત્ કરન, હોયૂમ્ચ દષિનૅમ્ચ, દષિનૅમ્ચ હોયૂમ્ચ.

અએત યસ્ન, અએત વહ્મ, અએત પઇતિ અવ-જસ, અરૅદ્વી સૂરે અનાહિતે, હુચ અવતબ્યો સ્તૅરૅબ્યો અવિ ઝાંમ્ અહુરધાતાંમ, અવિ જઓતારૅમ્ યજૅમ્નૅમ, અવિ પૅરૅનાંમ્ વીધ્રઝારયેઇન્તીમ, અવં-ઘ્રહે જઓથ્રો-બરાઇ અરૅદ્વાઇ યજૅમ્નાઇ જઇધ્યન્તાઇ દાથ્રિશ આયપ્તૅમ;

યથ તે વીસ્પે અઉર્વન્ત જજ્વાઓંધ્રહ પઇતિ-જસાંન્, યથ કવોઇશ વીશ્તાસ્પહે.

અહે રય ખરેનંધ્રહચ, તાંમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, તાંમ્ યજાઇ હુયશ્ત યસ્ન, અન ઝુયાઓ જવનો-સાસ્ત, અન ઝુયાઓ હુયશ્તતર. અરેદ્વીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ્ અષઓનીમ; જઓથ્રાબ્યો અરેદ્વીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ્ અષવનેમ્ અષહે રતૂમ યજમઇદે. હઓમયો ગવ બરેસ્મન હિજ્વો-દંધ્રહંધ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઓથ્નચ, જઓથ્રાબ્યસ્ચ અર્ષુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્ઝિબ્યો. યેંધ્રહે હાતાંમ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંધ્રહો, મજ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંધ્રહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(બાજમાં પઢે) અહુરમજ્દ ખોદાએ, અવજૂનીએ મરદુમ, મરદુમ સર્દગાંન્ હમા સર્દગાંન્, હમબાયસ્તે વેહાંન્, ઓએમ બેહેદીન્ માજ્દયસ્નાંન આગહી આસ્તવાની નેકી રસાનદ; અએદૂન્ બાદ. (પ્રગટ પઢે) યથા અહૂ વઇર્યો (૨).

યસ્નેમ્ચ વહ્મેમ્ચ અઓજસ્ચ જ્વરેચ આફ્રીનામિ, અપાંમ્ વંધ્રઉહિનાંમ્ મજ્દધાતનાંમ્, અરેદુયાઓ આપો અનાહિતયાઓ અષઓન્યાઓ, વીસ્પનાંમ્ચ અપાંમ્ મજ્દધાતનાંમ્, વીસ્પનાંમ્ચ ઉર્વરનાંમ્ મજ્દધાતનાંમ્. અષેમ્ વોહૂ (૧). ☞ અહ્માઇ રએશ્ચ; હજંધ્રરેમ; જસ મે અવંધ્રહે મજ્દ; કેરફેહ્ મોજ્દ.

રોજ નેક નાંમ, રોજ પાક નાંમ, રોજ મુબારક (ફલાંન), માહે મુબારક (ફલાંન), ગાહે (ફલાંન). નમાજ દાદારે ગેહાંન્ દામાંન્. ક્ષ્નઓથ્ર અહુરહે મજ્દાઓ, તરોઇદીતે અંધ્રરહે મઇન્યેઉશ. હઇથ્યાવરૂશ્તાંમ્ હ્યત્ વસ્ના ફ્રેરષોતેમેમ. સ્તઓમિ અષેમ; અષેમ વોહૂ (૧).

ગોરૂજે ખોરેહ અવઝાયાદ આવાં અરદ્વી સૂર બાનુ બેરસાદ અમાવંદ પીરોજગર અમાવંદી પીરોજગરી. દાદ દીન્ બેહ માજ્દયસ્નાંન્; આગહી રવાઇ ગોઆફ્રંગાંની બાદ હફ્તે કેશ્વર્ જમીન્; અએદૂન્ બાદ. મન્ આનો આવાયદ શુદન્, મન્ આનો આવાયદ શુદન્, મન્ આનો આવાયદ શુદન્; અષઓને અષેમ વોહૂ (૧).

☞ (દક્ષિણ દિશા તરફ મોહોડું કરીને પઢે.) દાદારે ગેહાંન્ દીને માજ્દયસ્ની દાદે જરથુશ્તી. નેમસેન્તે અષાઉમ્ સેવિશ્તે અરેદ્વી સૂર અનાહિતે. અષઓને અષેમ વોહૂ (૧).

નેમો ઉર્વઇરે વંઘ્‌ઉહિ મજ્દધાતે અષઑને અર્ષેમ્ વૉહૂ (૧) અર્દ્વીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ્ અષવનૅમ અષહે રતૂમ્ યજમઇદ. અર્ષેમ્ વૉહૂ (૧) આવાં અરદ્વી સૂર બાનુ ખેરસાદ અર્ષેમ્ વૉહૂ (૧).

આવાં યશતનો સાર.—અહુરમઝદની ખુશનુદી હોજો! વૃદ્ધિ કરનાર અહુરમઝદનું નામ લઇને હું બંદગી શરૂ કરૂં છું, તેના પ્રતાપ તથા ખોરેહ જ્યાદા થાઓ! પાણી ઉપર મવકકલ આવાં અરદવીસુર નારી ફરેશ્તો મારી મદદે પહોંચો! સર્વ ગુનાહો માટે હું પશ્ચાત્તાપ કરૂં છું. સર્વ ભુંડા વિચાર, ભુંડા વચન, અને ભુંડા કામને માટે હું મનશની, ગવશની અને કુનશનીથી પસ્તાવો કરૂં છું. અરદવીસુર નદીની સીફતમાં બંદગી કરનાર ભણે છે કે તે નિર્મળ, બહોળી ફેલાયલી, તંદરોસ્તી બખશનારી અને આબાદી ફેલાવનારી છે. તે મરદોની ઓલાદને સ્વચ્છ કરે છે, જન્મ આપનારી માતાનાં ગર્ભસ્થાનને પાક કરે છે, જેથી તેઓ સહેલથી બચ્ચાંને જન્મ આપે છે, અને તેઓના થાનમાં વખતસર દુધ આપે છે. તે હુકર્ય પહાડમાંથી નિકળી વોઉરૂકશ દરિયામાં પડે છે. તેના હજારો ફાંટા છે અને તે એટલા તો મોટા છે કે એક ઝડપી ઘોડેસ્વારને એક ફાંટો વટાવતાં ૪૦ દિવસ લાગે છે. અલંકારી રીતે તેણીને ચાર ઘોડા ધરાવતી ચીતારવામાં આવી છે, તે ચાર ઘોડા તે પવન, વાદળાં, વરસાદ અને કરાં છે, એટલે પૃથ્વીની આબાદી તેણીને આભારી છે, અને જેમ અશો જરથોસ્ત આ દુન્યામાં વડો હતો, તેમ તેણીને પૃથ્વીની બરદાસ્ત કરતી ચીતારી છે. તેણી લડવૈયાઓના ઘોડાને તેજી બખશે છે, અથોરનાનોને મોટાઇ અને ડહાપણ બખશે છે, પરણવા લાયક કન્યાઓને ખુબીવંતા આવીંદો બખશે છે, જુઠા, ચુગલીખોર, ગાથા નહિ ભણનાર, કોહેડિયા, આંધળાં, બહેરા, પાપી, બખીલ, વ્યસની, ખુંધાઓને, તેણીની આરાધના કરવાની, અને તેનાં પાણી ઉપયોગમાં લેવાની મનાઇ કરવામાં આવી છે. નેકીની રાહ ઉપર ચાલનાર ઇનસાન ઘટતી ક્રિયા સાથે તેણીની સેતાયશ કરે એવી તેણીને આરજુ રાખતી ચીતારી છે. અને તેણીને એક નારી ફરેસ્તો હોવાથી એક શોહામણી, શણગારેલી નાજનીના રૂપમાં તે સેતાયશ કરનારને મદદ કરવા આવે છે.

એ ઉપરથી અસલી ઇરાની તવારીખમાં મશહુર થઇ ગયલા કેટલાક નરોએ ઘટતી ક્રિયા સાથે અરદવીસુરની આરાધના કરીને ચોક્કસ મુરાદ ચાહી હતી, તેમાં નેક માણસોની મુરાદ બર આવી હતી, અને બુરા દીન દુસ્મનોની મુરાદ બર નહિ આવી હતી. એ લખાણુ ઘણું બોધ લેવા લાયક છે કે એક બારગી આપણે બંદગી કર્યે, પણ નેકીની રાહે ચાલનાર ન હોઇએ તો આપણી મુરાદ હાંસીલ થતી નથી. સૌથી પહેલાં બંદગી કરનારનું નામ અલંકારી રીતે અહુરમઝદનું મૂકેલું છે. અહુરમઝદે આરાધના કરીને મુરાદ ચાહી હતી. કે

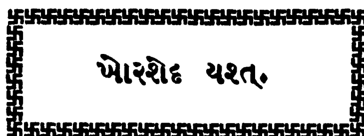
પોઉરૂશસ્પના છોકરા જરતોસ્તને તે દીનના મત મુજબ ચલાવે (યાને અહુરમઝ્દે જરતોસ્તની મારફતે અરદવીસુરની આરાધનાનો ફેલાવો કરવા માંગ્યો.) આ મુરાદ બર આવી હતી. બીજો નર તે પેશદાદ વંશનો હોશંગ હતો, જેણે અલબુર્ઝ પહાડ આગળ હજાર ઘોડા, દસ હજાર ગાય, અને દસ હજાર નાના ઢોરથી (યાને એટલાં બળ જેટલા ભાવથી) અરદવીસુરની આરાધના કરીને મુરાદ ચાહી હતી કે તે તમામ મુલક ઉપર પાદશાહી ભોગવે, અને માઝનદરાન અને ગીલાનના બુરા નરોમાંના મોટા ભાગનો નાશ કરે. આ તેની મુરાદ બર આવી હતી. ત્રીજો નર તે પાદશાહ જમશેદ હતો, જેણે અલબુર્ઝ પહાડ આગળ ઉપર પ્રમાણેજ ભાવથી અદવીસુરની આરાધના કીધી અને મુરાદ ચાહી હતી કે તે તમામ મુલક ઉપર અને બુરાઓ ઉપર વટીક અમલ ચલાવે, અને દેવો કનેથી તેઓની દોલત વગેરે છીનવી લેવા પામે. આ તેની મુરાદ બર આવી હતી. ચોથો નર તે ત્રણ મોહડાંવાળો જોહાક હતો, જેણે પણ ઉપર પ્રમાણેજ ભાવથી બબ્રીના મુલકમાં અરદવીસુરની આરાધના કરીને મુરાદ ચાહી હતી, કે તે હફ્ત કેશવરને વેરાન કરે; આ તેની દુષ્ટ મુરાદ બર આવી ન હતી. પાંચમો નર તે આતબીનનો છોકરો ફરેદુન હતો, જેણે ગીલાનમાં અરદવીસુરની આરાધના કરીને મુરાદ ચાહી હતી, કે ત્રણ માથાવાળો અને છ આંખવાળો, અને હજારો ફરેબવાળો ઝોહાક, જેને અહેરેમને ભલી પેદાવશોને હાની પુગાડવા બનાવ્યો હતો, તેને મારે, અને તેના હાથમાંથી જમશેદના કુટુંબની બાનુઓ શહેરનાઝ અને અરનવાઝ, જેઓને ભોંયરામાં કેદ રાખવામાં આવી હતી, તેઓનો છુટકારો કરે; આ તેની મુરાદ બર આવી હતી. છઠ્ઠો નર કેરશાસ્પ પહેલવાન હતો, જેણે પીશીનની ખીણ આગળ ઉપર પ્રમાણેજ ભાવથી અરદવીસુરની આરાધના કરીને મુરાદ ચાહી હતી કે તે ગદ્રંવ દેવને મારે, અને તેનું મકાન, જે નહિ પહોંચાય એવી જગાએ આવેલું છે ત્યાં તે પહોંચે; આ તેની મુરાદ બર આવી હતી. સાતમો નર તે તુરાની અફ્રાસીયાબ હતો, જેણે ઉપર પ્રમાણેજ ભાવથી અરદવીસુરની આરાધના કરીને મુરાદ ચાહી કે તે જરથોસ્તનું ખોરેહ છીનવી લેવા પામે; આ તેની મુરાદ બર ન આવી હતી. આઠમો નર તે કયાનીયાન વંશનો કએકાઉસ હતો, જેણે તેટલાજ ભાવથી એરેઝિફ્ય પહાડ આગળ અરદવીસુરની આરાધના કરીને મુરાદ ચાહી હતી કે તમામ મુલકોની ઉપર પાદશાહી ભોગવે, અને બુરાઓની ઉપર સત્તા ભોગવે; આ તેની મુરાદ બર આવી હતી. નવમો નર તે ઇરાનને એકત્ર કરનાર પાદશાહ કએખુશરૂ હતો, જેણે ઉપર પ્રમાણેજ ભાવથી ચએચસ્ત સરોવર આગળ અરદવીસુરની આરાધના કરીને મુરાદ ચાહી હતી કે તે તમામ મુલકો ઉપર, અને બુરાઓ ઉપર પાદશાહી ભોગવે, અને એક તેજી ઘોડા ઉપર સ્વારી કરી શકે, અને અફ્રાસીયાબ સાથની લડાઇમાં ઉજડ થઇ ગયલા મુલકને પાછા આબાદ કરે; આ તેની મુરાદ બર આવી હતી. દસમો નર જોરાવર તુસ પહેલવાન હતો, જેણે ઉપર પ્રમાણેજ ભાવથી ઘોડા ઉપર સ્વાર થઇને અરદવીસુરની આરાધના

ચાહી હતી કે તેના ઘોડા તેજી બને, અને તે દુશ્મનોને જેર કરે, વેસેના છોકરાઓને કંગદેઝ આગળ મારે, અને તુરાનીઓને મારે, આ તેની મુરાદ બર આવી હતી. અગ્યારમો નર વેસેના છોકરાઓ હતા, જેઓએ અરદવીસુરની આરાધના કરીને મુરાદ ચાહી હતી કે બહાદુર તુસ પહેલવાનને મારે, અને મોટી સંખ્યામાં ઇરાનીઓનો નાશ કરે; આ તેમની મુરાદ બર આવી ન હતી. બારમો નર બુદ્ધો વક્રનવાઝ હતો. જેને જયારે થ્રએતઓનએ કહરકાસ નામના પક્ષીના રૂપમાં ઉંચે ઉરાડયો, અને અને ત્રણ દિવસ સુધી ઉંચે ઉડયા કીધો, અને નીચે આવી શકયો નહિ ત્યારે તેણે અરદવીસુરની આરાધના કરીને મુરાદ ચાહી હતી કે તે સહીસલામત પાછો પોતાનાં ઘર તરફ નીચે આવે, ત્યારે અરવીદસુર એક શોહામણી નાજનીનના રૂપમાં જઇ તેને હેઠે લાવી હતી. તેરમો નર જામારપ હતો. જેણે ઉપર પ્રમાણેજ ભાવથી અરદવીસુરની આરાધના કરીને મુરાદ ચાહી હતી કે તે બીજા ઇરાની નરોની માફક બુરાઓની સામે ફત્તેહમંદીથી થઇ શકે; આ તેની મુરાદ બર આવી હતી. ૧૪, ૧૫, ૧૬, માં નર તે પોઉરૂધાક્ષતના છોકરા 'અષત્રઝદ' અને સાદુઝદ્રીના છોકરા અષવઝદ અને થ્રીત હતા, જેઓએ અરદવીસુરની આરાધના કરીને માંગી લીધું હતું કે તેઓ તુરાની ઓલાદના દાનું, કર અસબન, વર-અસબન, અને દૂરએકએતને લડાઇમાં મારે, આ તેઓની મુરાદ બર આવી હતી. સત્તરમો નર નોદર ખાનદાનનો વીસતઉરૂસ (ફારસીમાં ગશતમ), જેણે અગણિત દેવોને માર્યા હતા, તે હતો, જેણે અરવીદસુરની આરાધના કરીને મુરાદ ચાહી હતી કે વીતધુંઇતી નદી પસાર કરવાને તેને સુકો રસ્તો મળે; આ તેની મુરાદ બર આવી હતી. અઢારમો નર તે ગોસ્તોઁક્રિયાન હતો, જેણે રંઘા નદી આગળ અરદવીસુરની આરાધના કરીને મુરાદ ચાહી હતી કે તે બુરા અખ્ત જાદુગરને મારે, અને તેના ૯૯ બીકટ સવાલોના જવાબ આપે;[1] આ તેની મુરાદ બર આવી હતી. ઓગણીસમાં અને વીસમાં હવોવ અને નોદર ખાનદાનવાળા હતા, જેઓએ અરદવીસુરની આરાધના કરીને મુરાદ ચાહી હતી—હવોવે દોલત, અને નોદરે ઘોડાના જેટલી ઝડપ ચાહી હતી—તે બંનેની મુરાદ બર આવી હતી. એકવીસમો નર અશો જરથોસ્ત હતો, જેણે ઇરાનવેજમાં અરદવીસુરની આરાધના કરીને મુરાદ ચાહી હતી કે તે કએ ગુશતારપને પોતાની દીનમાં લેવા પામે; આ તેની મુરાદ બર આવી હતી. બાવીસમો નર કએ ગુશતારપ હતો, જેણે ફ્રઝદાનવ સરોવર આગળ અરદવીસુરની આરાધના કરીને મુરાદ ચાહી હતી કે તે તાંથ્રવંત, પેશન, અને દુષ્ટ અરજારપને લડાઇમાં મારે; આ તેની મુરાદ બર આવી હતી. ત્રેવીસમો નર ગુશતારપનો ભાઇ ઝરીર હતો, જેણે દાઇતી નદી આગળ અરદવીસુરની આરાધના કરીને મુરાદ ચાહી હતી કે તે પેશો-કંદહ, હુમયક, અને અરજારપને લડાઇમાં મારે; આ તેની મુરાદ બર આવી હતી. ચોવીસમો અને પચ્ચીસમો નર અરજારપ અને તેનો ભાઇ વંદરેમઇની હતા, જેઓએ વોઉરૂકશ દરિયા આગળ અરદવીસુરની આરાધના કરીને મુરાદ ચાહી હતી કે તેઓ કએ

---

[1] જુવો "અર્દા વીરાફ નામુ" જેમાં એ સર્વે સવાલ જવાબો તુલોતવીલ આપેલા છે.

ગુશતાસ્પ અને ઝરીરને મારે, અને ઈરાનીઓની મોટી સંખ્યાનો નાશ કરે; આ તેની મુરાદ બર આવી ન હતી.

ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજ્દાઓ. અષેમ્ વોહૂ (૧).

૫ નામે યજદાંન્ અહુરમજ્દ ખોદાએ અવજ્જૂની, ગોરૂજે ખોરેહ્ અવજાયાદ્. ખોરશેદ્ અમર્ગ્ રયોમંદ્ અઉર્વંદ્-અસ્પ્ બેરસાદ્. અજ્ હમા ગુનાહ્ પતેત્ પશેમાનુમ; અજ્ હર્વસ્તીન્ દુશ્મત દુજૂખ્ત દુજ્વવરૂશ્ત, મેમ્ ૫ ગેતી મનીદ્, ઑએમ્ ગોફ્ત્, ઑએમ્ કર્દ્, ઑએમ્ જસ્ત્, ઑએમ્ બૂન્ બૂદ્ ઍસ્તેદ્. અજ્ આંન્ ગુનાહ્ મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની રવાંની, ગેતી મીનોઆંની, ઑખે અવાખ્શ્ પશેમાન્, ૫ સે ગવશ્ની ૫ પતેત્ હોમ. ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજ્દાઓ, તરોઇદીતે અંગ્રહે મઇન્યેઉશ્; હઇથ્યાવરૂશ્તાંમ હ્યત્ વસ્ના ફ્રેરષોતેમ, સ્તઑમિ અષેમ. અષેમ વોહૂ (૩).

ફ્રવરાને મજ્દયસ્નો જરથુશ્ત્રિશ્ વીદ્એવો અહુર-ત્કએષો, (જે ગેહ હોય તે પઢે) ફ્રસસ્તયએચ. હ્વરે-ક્ષએતહે અમેષહે રએવહે અઉર્વત્-અસ્પહે, ક્ષ્નઑથ્ર યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ, યથા અહૂ વઇર્યો જઓતા ફ્રા મે મ્રૂતે, અથા રતુશ્ અષાત્ચિત્ હચ ફ્રા અષવ વીધ્વાઓ મ્રઑતૂ.

હ્વરે-ક્ષએતેમ અમેષેમ રએમ અઉર્વત્-અસ્પેમ યજમઇદે. આઅત્ યત્ હ્વરે-રઑક્ષનિ તાપયેઇતિ, આઅત્ યત્ હ્વરે-રઑચો તાપયેઇતિ, હિશ્તેન્તિ મઇન્યવાઔંઘ્હો યજતાઔંઘ્હો સતેમચ હજંઘ્રેમચ; તત્ ખરેનો હાંમબારયેઇન્તિ, તત્ ખરેનો નિપારયેઇન્તિ, તત્ ખરેનો બક્ષેન્તિ, જામ્ પઇતિ અહુરધાતાંમ, ફ્રાધતિચ અષહે ગએથાઓ, ફ્રાધતિચ અષહે તનુયે, ફ્રાધતિચ હ્વરે યત્ અમેષેમ રએમ અઉર્વત્-અસ્પેમ.

આઅત્ યત્ હ્વરે ઉજુક્ષ્યેઇતિ, બ્વત્ જાંમ અહુરધાતાંમ યઑજ્દાથ્રેમ, આપેમ તચિન્તાંમ યઑજ્દાથ્રેમ, આપેમ ખાન્યાંમ યઑજ્દાથ્રેમ, આપેમ જરયનાંમ યઑજ્દાથ્રેમ, આપેમ અર્મએશ્તાંમ યઑજ્દાથ્રેમ, બ્વત્ દાંમ અષવ યઑજ્દાથ્રેમ, યાઓ હેન્તિ સ્પેન્તહે

મઇન્યેઉશ. યેધી જી હુવરૅ નોઇત્ ઉજીશ્યેઇતિ, અધ દએવ વીસ્પાઓ ઝૅરૅનચિન્તિ, યાઓ હૅન્તિ હપ્તો-કર્ષ્વોહુવ, નવ ચિશ મઇન્યવ યજત, અંધ્રહુવ અસ્તવઇતિ પઇતિદ્રાંમ, નોઇત્ પઇતિશતાંમ વીધૅન્તિ.

યો યજાઇતે હુવરૅ યત્ અમૅષૅમ રએમ અઉર્વત્-અસ્પૅમ, પઇતિશતાતેએ તૅમંધ્રહાંમ, પઇતિશતાતેએ તૅમસચિથ્રનાંમ દએવનાંમ, પઇતિશતાતેએ તાચુનાંમચ હજસ્નાંમચ, પઇતિશતાતેએ યાતુનાંમચ પઇરિકનાંમચ, પઇતિશતાતેએ ઇથ્યેજંધ્રહો મર્ષઓનહે, યજાઇતે અહુરૅમ મજદાંમ, યજાઇતે અમૅષે સ્પૅન્તે, યજાઇતે હઓમ ઉર્વાનૅમ, ક્ષ્નાવયેઇતિ વીસ્પે મઇન્યવચ યજત ગએથ્યાચ, યો યજાઇતે હુવરૅ યત્ અમૅષૅમ રએમ અઉર્વત્-અસ્પૅમ.

યજાઇ મિથ્રૅમ વૅાઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ હજંધ્રર-ગઓષૅમ, બએવરેચશ્મનૅમ; યજાઇ વજરૅમ હુનિવિખ્તૅમ કમૅરૅધે પઇતિ દએવનાંમ મિથ્રહે વોઉરૂ-ગઓયઓઇતોઇશ, યજાઇ હખ્ધ્રૅમચ યત્ અસ્ત હખ્ધ્રનાંમ વહિશ્તૅમ અન્તરૅ માઓંઘ્રહૅમચ હુવરૅચ. અહે રથ ખરૅનંધ્રહચ, તૅમ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, હુવરૅ-ક્ષએતૅમ અમૅષૅમ રએમ અઉર્વત્-અસ્પૅમ. જઓથ્રાબ્યો હુવરૅ-ક્ષએતૅમ અમૅષૅમ રએમ અઉર્વત્-અસ્પમ યજમઇદે.

હઓમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજવો-દંઘ્રહંધ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઓથ્નચ, જઓથ્રાબ્યસચ અર્ષુખ્ધએઇબ્યસચ વાઘ્રજીબ્યો.

યેંધ્રહે હાતાંમ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંધ્રહો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્રહાંમચા તાંસચા તાઓસચા યજમઇદે.

(બાજમાં પઢે) અહુરમજદ ખોદાએ, અવજૂનીએ મરૂઘ્મ, મરૂઘ્મ સર્દગાંન, હમા સર્દગાંન, હમબાયસ્તે વેહાંન, ઓએમ બેહેદીન માજદયસ્નાંન, આગહી આસ્તવાંની નેકી રસાનદ, અએદુન બાદ. (પ્રગટ પઢે) યથા અહૂ વઇર્યો (૨). યસ્નૅમચ વહૅમચ અઓજસચ જવરૅચ આફ્રીનામિ, હુવરૅ-ક્ષએતહે અમૅષહે રએવહે અઉર્વત્-અસ્પહે. અષૅમ વોહૂ (૧).

☞ અહ્માઇ રએશચ; હજંધ્રૅમ; જસ મે અવંધ્રહે મજદ; કેરફે મોજદ.

રોજ નેક નાંમ, રોજ પાક નાંમ, રોજ મુબારક (ફલાંન) માહે મુબારક (ફલાંન), ગાહે (ફલાંન), નમાજ દાદારે ગેહાંન દામાંન. ક્ષ્ન-

અઁાથ્ર અહુરહે મજ્દાઓ, તરોઇદીતે અંધ્રહે મઇન્યેઉશ, હઇથ્યાવર્-શતાંમ્ હાત્ વસ્ના ફ્રૅરૂષોતૅમૅમ. સ્તઓમિ અષૅમ; અષૅમ વૉહૂ (૧).

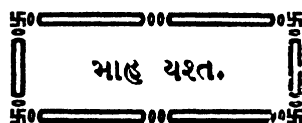
ગોરૂજે ખોરેહ્ અવઝાયાદ્ ખોરૂશેદ્ અમર્ગ રયોમંદ્ અઉર્વદ્-અસ્પ, બેરૂસાદ્ અમાવંદ્ પીરોજગર અમાવંદી પીરોજગરી. દાદ્ દીન્ બેહ્ માજદયસ્નાંન્, આગહી રવાઇ ગોઆફ્રરંગાની બાદ્ હફ્તે કેશ્વર્ જમીન્; અએદૂન્ બાદ્. મન્ આનો આવાયદ્ શુદન્, મન્ આનો આવાયદ્ શુદન્, મન્ આનો આવાયદ્ શુદન્. અષઓાને અષૅમ વૉહૂ (૧).

☞ (દક્ષિણ દિશા તરફ મોહોડું કરીને પઢે.) દાદારે ગેહાંન્ દીને માજ-દયસ્ની દાદે જરથુશ્તી. નૅમસૅ-તે અષાઉમ સૅવિશ્તે અરૅદ્વી સૂર અના-હિતે. અષઓાને અષૅમ વૉહૂ (૧).

નૅમો ઉર્વઇરે વંઘ્વુહિ મજ્દધાતે અષઓાને અષૅમ વૉહૂ (૧).

હુવરૅ-ક્ષએતૅમ અમૅષૅમ રએમ્ અઉર્વત્-અસ્પૅમ યજમઇદે. અષૅમ વાહૂ (૧). ખોરશેદ્ અમર્ગ રયોમંદ અઉર્વદ્-અસ્પ્ બેરસાદ્. અષૅમ વૉહૂ (૧).

ખોરશેદ યશ્તનો સાર—ખોરશેદ નીઆએશના સારને મળતો છે.

માહ યશ્ત.

ક્ષ્નઓથ્ર અહુરહે મજ્દાઓ. અષૅમ વૉહૂ (૧).

૫ નામે યજદાંન્ અહુરમજદ ખોદાએ અવઝૂની, ગોરૂજે ખોરેહ્ અવઝાયાદ્; માહ્ બોખ્તાર્ માહ્ યજદ બેરસાદ્. અજ હમા ગુનાહ્ પતેત્ પશેમાનુમ, અજ હર્વસ્તીન્ દુશ્મત દુઝૂખ્ત દુજ્વરશ્ત, મૅમ્ ૫ ગૅતી મનીદ્, ઓએમ ગોફ્ત, ઓએમ કર્દ, ઓએમ જસ્ત, ઓએમ બુન્ બૂદ્ ઍસ્તેદ્. અજ આંન્ ગુનાહ્ મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની રવાંની ગેતી મીનોઆંની, ઓખે અવાખ્શ પશેમાન્ ૫ સે ગવશ્ની ૫ પતેત્ હોમ. ક્ષ્નઓથ્ર અહુરહે મજ્દાઓ, તરોઇદીતે અંધ્રહે મઇન્યે-ઉશ; હઇથ્યાવરશ્તાંમ્ હાત્ વસ્ના ફ્રૅરૂષોતૅમમ. સ્તઓમિ અષૅમ; અષૅમ વૉહૂ (૩).

ફ્રવરાને મજદયસ્નો જરથુશત્રિશ વિદએવો અહુર-ત્કએષો, (જે ગેહ હોય તે પઢે.) ફ્રસસ્તયએચ. માઓંઘ્રહહે ગઓચિથ્રહે, ગેઉશચ અએવો-દાતયાઓ, ગેઉશચ પૉઉરૂ-સરેધયાઓ, ક્ષ્નઓથ્ર યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઓથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ, યથા અહૂ વઇર્યો જઓતા ફ્રા મે મ્રૂતે, અથા રતુશ અષાત્ચિત્ હચ ફ્રા અષવ વીધ્વાઓ મ્રઓતૂ.

નૅમો અહુરાઇ મજદાઇ, નૅમો અમૅષએઇબ્યો સ્પૅન્તએઇબ્યો, નૅમો માઓંઘ્રહાઇ ગઓચિથ્રાઇ, નૅમો પઇતિ-દીતાઇ, નૅમો પઇતિ-દીતે. કત્ માઓ ઉક્ષ્યેઇતિ, કત્ માઓ નેરેફ્સઇતિ. પન્ચ-દસ માઓ ઉક્ષ્યેઇતિ, પન્ચ-દસ માઓ નૅરૅફ્સઇતિ. યાઓ હે ઉક્ષ્યાંસ્તાતો, તાઓ નૅરૅફ્સાંસ્તાતો, તાઓ નૅરૅફ્સાંસ્તાતો, યાઓ હે ઉક્ષ્યાંસ્તાતસ્ચિત્. કે યા માઓ ઉક્ષ્યેઇતિ નૅરૅફ્સઇતિ થ્વત્.

માઓંઘ્રહૅમ ગઓચિથ્રૅમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે. તત્ માઓંઘ્રહૅમ પઇતિ-વએનૅમ, તત્ માઓંઘ્રહૅમ પઇતિ-વીસૅમ, રઓક્ષ્નૅમ માઓંઘ્રહૅમ અઇવિ-વએનૅમ, રઓક્ષ્નૅમ માઓંઘ્રહૅમ અઇવિ-વીસૅમ, હિશ્તૅન્તિ અમૅષાઓ સ્પૅન્ત ખરૅનો દારયેઇન્તિ, હિશ્તૅન્તિ અમૅષાઓ સ્પૅન્ત ખરૅનો બક્ષૅન્તિ, જાંમ પઇતિ અહુરધાતાંમ. આઅત્ યત્ માઓંઘ્રહહે રઓક્ષ્નિ તાપયેઇતિ, મિશતિ ઉર્વરનાંમ જઇરિ-ગઓનનાંમ જરમએમ પઇતિ જૅમાઘ્ર ઉજ્જુક્ષ્યેઇતિ. અન્તરૅ-માઓંઘ્રહાઓસચ, પૅરૅનો-માઓંઘ્રહાઓસચ વીષપ્તથાઓસચ. અન્તરૅ-માઓંઘ્રહૅમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે; પૅરૅનો માઓંઘ્રહૅમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે; વીષપ્તથૅમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે.

યજાઇ માઓંઘ્રહૅમ, ગઓચિથ્રૅમ, બઘૅમ રએવન્તૅમ, ખરેનંઘ્ઉહન્તૅમ, અફ્નંઘ્ઉહન્તૅમ, તફ્નંઘ્ઉહન્તૅમ, વરૅચંઘ્ઉહન્તૅમ, ક્ષ્તાવન્તૅમ, ઇશતિવન્તૅમ, યઓક્ષ્તિવન્તૅમ, સઓકવન્તૅમ, જઇરિમ્યાવન્તૅમ, વોહ્વાવન્તૅમ, બઘૅમ બએષજેમ.

અહે રય ખરૅનંઘ્રહચ, તૅમ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, માઓંઘ્રહૅમ ગઓચિથ્રૅમ; જઓથ્રાબ્યો માઓંઘ્રહૅમ ગઓચિથ્રૅમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે.

હઓમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજવો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઓથ્નચ, જઓથ્રાબ્યસચ અર્ષુખ્ધએઇબ્યસચ વાઘ્રઝિબ્યો.

યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઔંઘ્રહાંમચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(બાજમાં પઢે) અહુરમજ્દ ખોદાએ, અવજૂનીએ મરદુમ્, મરદુમ્ સર્દગાંન્ હમા સર્દગાંન્, હમબાયસ્તે વેહાંન્, ઓએમ્ બેહેદીન્ માંજદયસ્નાંન્ આગાહી આસ્તવાની નેકી રસાનદ્ અએદૂન બાદ્. (પ્રગટ પઢે.) યથા અહૂ વઇર્યો (૨).

યસ્નૅમચ વહ્મૅમચ અઓજસ્ચ જવરૅચ આફ્રીનામિ, માઔંઘ્રહહે ગઓચિથ્રહે ગેઉશચ અએવો-દાતયાઓ, ગેઉશચ પૅઉરૂ-સરૅધયાઓ. અષૅમ વૅાહૂ (૧).

☞ અહ્માઇ રએશચ; હજંઘ્રૅમ; જસ મે અવંઘહે; કૅરફૅહ મોજદ્.

રોજ નેક્ નાંમ્, રોજ પાક્ નાંમ્, રોજ મુબારક્ (ફલાંન), માહે મુબારક્ (ફલાંન), ગાહે (ફલાંન), નમાજ દાદારે ગેહાંન્ દામાંન્. ક્ષ્નઓથ્ર અહુરહે મજ્દાઓ, નૅમો અહુરાઇ મજ્દાઇ, નૅમો અમૅષએઇબ્યો સ્પૅન્તએઇબ્યો, નૅમો માઔંઘ્રહાઇ ગઓચિથ્રાઇ, નૅમો પઇતિ-દીતાઇ, નૅમો પઇતિ-દીતે. અષૅમ વૅાહૂ (૧).

ગોરૂજે ખોરેહ અવજાયાદ્ માહ્ બોખ્તાર્ માહ્ યજદ્, બેરસાદ્ અમાવંદ્ પીરોજગર્ અમાવંદી પીરોજગરી. દાદ દીન્ બેહ માજદયસ્નાંન્, આગાહી રવાઇ ગોઆફરંગાંની બાદ્ હફ્તે કેશ્વર્ જમીન્; અએદૂન્ બાદ્. મન્ આનો આવાયદ્ શુદન્, મન્ આનો આવાયદ્ શુદન્, મન્ આનો આવાયદ્ શુદન્. અષઓને અષૅમ વૅાહૂ (૧).

☞ (દક્ષિણ દિશા તરફ મોહોડું કરીને પઢે.) દાદારે ગેહાંન્ દીને માજદયસ્ની દાદે જરથુશ્તી. નૅમસૅ-તે અષાઉમ્ સૅવિશ્તે અરૅદ્વિ સૂર અનાહિતે અષઓને. અષૅમ વૅાહૂ (૧).

નૅમો ઉર્વઇરે વંઘ્રઉહિ મજ્દધાતે અષઓને. અષૅમ વૅાહૂ (૧). માઔંઘ્રહૅમ ગઓચિથ્રૅમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે. અષૅમ વૅાહૂ (૧). માહ્ બોખ્તાર્ માહ્ યજદ્ બેરસાદ્. અષૅમ વૅાહૂ (૧)

માહ યશતનો સાર-માહ બોખતાર નીઆએશના સારને મળતો છે.

તીર યશત.[1]

ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજ્દાઑ. અષેંમ વૉહૂ. (૧).

૫ નામે યજ્દાંન્ અહુરમજ્દ ખોદાએ અવઝૂની, ગોરજે ખોરેહ્ અવઝાયાદ્; તેશતર્ તીર્ રયોમંદ્ ખોરેહમંદ્ બેરસાદ્.

અજ્ હમા ગુનાહ્ પતેત્ પશેમાનુમ; અજ્ હર્વસ્તીન્ દુશ્મત દુઝૂખ્ત દુજ્વરશ્ત, મેંમ ૫ ગેતી મનીદ્, ઑએમ ગોફ્ત, ઑએમ કર્દ્, ઑએમ જસ્ત, ઑએમ બૂન્ બૂદ્ એસ્તેદ્. અજ્ આંન્ ગુનાહ્ મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની રવાંની ગેતી મીનોઆંની, ઑખે અવાખ્શ પશેમાન્ ૫ સે ગવશ્ની ૫ પતેત્ હોમ. ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજ્દાઑ, તરોઇદીતે અંઘ્રહે મઇન્યેઉશ; હઇથ્યાવર્શ્તાંમ હ્વત્ વસ્ના ફ્રૅરષોતેંમેંમ; સ્તઑમિ અષેંમ; અષેંમ વૉહૂ (૩).

ફ્રવરાને મજ્દયસ્નો જરથુશત્રિશ વીદએવો અહુર-ત્કએષો (જે ગેહ હોય તે પઢે) ફ્રસસ્તયએચ. તિશ્ત્રયેહે સ્તારો રએવતો ખ્વરેનંઘ્ઉહતો, સતવએસહે[2] ફ્રાપહે સૂરહે મજ્દધાતહે, ક્ષ્નઑથ્ર યશ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ, યથા અહૂ વઇર્યો જઓતા ફ્રા મે મ્રૂતે, અથા રતુશ અષાત્ચિત્ હચ ફ્રા અષવ વીધ્વાઑ મ્રઑતૂ.

(કરદો ૧ લો) મ્રઑત અહુરો મજ્દાઑ સ્પિતમાઇ જરથુશ્ત્રાઇ, પાઑંઘ્રહે અંઘ્રહુથ્વેંમચ રતુથ્વેંમચ, માઑંઘ્રહેંમચ મએથનેંમચ, મ્ય-

---

૧ એ યશતમાં 'તેશતર' ઉપરાંત 'સતવએસ' 'વનંત' અને 'હપ્તોઇરિંગ' સેતારાની આરાધના છે, તેમાં તમામ સેતારાઓનો વડો 'તેશતર' છે, તેશતર સેતારાને Sirius સાથે સરખાવ્યો છે, અને તે Canis Major નામના નક્ષત્રમાં આવેલો છે. તેશતર યઝદ વરસાદ ઉપર મવકકલ છે, એનો હરીફ અપઓષ છે, જે પાણીની તંગી લાવનારો દેવ છે. આશીરવાદમાં દુવા દેતાં કેહેવામાં આવે છે કે "તમને તીર યઝદથી સખાવતનું મળવું થજો"

૨ સતવએસ એક સેતારાનું નામ છે, અને તે તિશ્તરની સાથે આવે છે. એના બીજા સાથીઓ વનંત અને હપતોઇરિંગ છે. બુનદહેશમાં તિશ્ત્રય, તે પુર્વ તરફનો સરદાર; સતવએસ, પશ્ચિમ તરફનો; વનંત, તે દક્ષિણ તરફનો, અને હપ્તો ઇરિંગ તે ઉત્તર તરફનો સેતારો છે. સતવએસ તે Scorpis નક્ષત્રમાં આવેલો Antares છે; વનંત તે Fomahault, અને હપ્તોઇરિંગ, તે Ursa Major છે. ગાઈગર સતવએસને Vega ધારે છે.

જ઼ૅમ્ચ ફ્રા-યજમઇદે. યત્ મે સ્તારો ખ્અરેનંઘ્રઉહન્તો હુચાઑન્તે, પરચ આઓ નૅરૅબ્યો ખ્અરૅનો બક્ષૅન્તિ. યજ઼ાઇ ષોઇથ્રહે બખ્તારૅમ્ તિશ્તીમ્ સ્તારૅમ્ જ઼ઑથ્રાબ્યો.

તિશ્તીમ્ સ્તારૅમ રએવન્તૅમ્ ખ્અરૅનંઘ્રઉહન્તૅમ યજમઇદે, રામ-ષયનમ્ હુષયનૅમ્ અઉરૂષૅમ રઑક્ષ્નૅમ ફ્રાદૅરૅસ્રેમ, વ્યાવન્તૅમ્ બએષ-જીમ, રવો-ફ્રઑથ્મનૅમ્ ઍરૅજન્તૅમ, દૂરાત્ વ્યાવન્તૅમ બાનુબ્યો, રઑ-ક્ષ્નિબ્યો અનાહિતએઇબ્યો. અપૅમ્ચ પૅરૅથુ-જ઼રયંઘ્હેમ, વંઘઉહીમ્ચ દૂરાત્ ફ્રસ્રૂતાંમ, ગેઉશ્ચ નાંમ મજ઼્દધાતેમ્, ઉઘ્રૅમ્ચ કવએમ્ ખ્અરૅનો, ફ્રવષીમ્ચ સ્પિતામહે અષઑનો જ઼રથુશ્ત્રહે.

અહે રય ખ્અરૅનંઘ્રહુચ, તૅમ્ યજ઼ાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, તિશ્તીમ્ સ્તારૅમ્; જ઼ઑથ્રાબ્યો તિશ્તીમ્ સ્તારૅમ્ રએવન્તૅમ્ ખ્અરેનંઘ્રઉહન્તૅમ્ યજમઇદે. હઑમયો ગવ બરેસ્મન, હિજ઼્વો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઑથ્નચ, જ઼ઑથ્રાબ્યસ્ચ અર્ષુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્રજ઼િબ્યો.

યેંઘ્હે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્હો, મજ઼્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્હાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઑસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૨ જો) તિશ્ત્રીમ્ સ્તારૅમ્ રએવન્તૅમ ખ્અરૅનંઘ્રઉહન્તૅમ્ યજ-મઇદે; અકૂશ-ચિથ્રૅમ, સૂરૅમ, ઍરૅજ઼ન્તૅમ, અમવન્તૅમ, દૂરએસૂકૅમ, ઍરૅજ઼ન્તેમ, ઉપરો-કઇરીમ; યહ્માત્ હચ ઍરૅજ઼ાત હઑસ્રવંઘ્રહૅમ, અપામ્ નફૅધ્રાત્ હચ ચિથ્રૅમ.

અહે રય ખ્અરૅનંઘ્રહુચ, તૅમ્ યજ઼ાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, તિશ્ત્રીમ્ સ્તારેમ્; જ઼ઑથ્રાબ્યો તિશ્ત્રીમ્ સ્તારૅમ્ રએવન્તૅમ્ ખ્અરૅનંઘ્રઉહન્તૅમ યજમઇદે. હઑમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ઼્વો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઑથ્નચ, જ઼ઑથ્રાબ્યસ્ચ અર્ષુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્રજ઼િબ્યો.

યેંઘ્હે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્હો, મજ઼્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્હાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઑસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૩ જો) તિશ્તીમ્ સ્તારૅમ રએવન્તૅમ ખ્અરૅનંઘ્રઉહન્તૅમ યજ-મઇદે; યિમ્ પઇતિશ-મરૅન્તે પરૅવસ્ચ સ્તઑરાચ મષ્યાચ પરો-દૅરૅસ્વાંનો, કએતચ પરોકુજ઼િન્તો. કધ-નો અવિ ઉજ઼યરાત્ તિશ્ત્ર્યો રએવાઓ ખ્અરૅ-નંઘ્રઉહાઓ. કધ ખાઓ અસ્પો-સ્તઑયેહીશ અપાંમ તચાઑન્તિ નવ.

અહે રય ખરૅનંઘહચ, તૅમ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, તિશ્ત્રીમ સ્તારૅમ; જઓથ્રાબ્યો તિશ્ત્રીમ સ્તારૅમ રએવન્તૅમ ખરેનંઘઉહન્તૅમ યજમઇદે. હઓમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજવો-દંઘહંઘહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઓથ્નચ, જઓથ્રાબ્યસચ અર્શુખ્ધએઇબ્યસચ વાઘ્ઝિબ્યો.

યેંઘહે હાતાંમ આઅત યેસ્ને પઇતિ વંઘહો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત હચા, યાઓંઘહાંમચા તાંસચા તાઓસચા યજમઇદે.

(કરદો ૪ થો) તિશ્ત્રીમ સ્તારૅમ રએવન્તૅમ ખરેનંઘઉહન્તૅમ યજમઇદે; યો અવવત ક્ષ્વએવો વજાઇતે, અવિ જરયો વૉઉરૂ-કશૅમ, યથ તિઘ્રિશ મઇન્યવસાઓ; યિમ અંઘહત ઍરૅક્ષો[1] ક્ષ્વિવિ-ઇષુશ ક્ષ્વિવિ-ઇષ્વતૅમો, અઇર્યનાંમ અઇર્યો, ક્ષુથત હચ ગરોઇત ખન્વન્તૅમ અવિ ગઇરીમ.

તઘ દિમ અહુરો મજદાઓ અવાંન દાત, તત આપો ઉર્વરાઓસચ, પઇરિ-ષે વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતિશ મિથ્રો ફ્રાધયત પન્તાંમ.

અહે રય ખરૅનંઘહચ, તૅમ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, તિશ્ત્રીમ સ્તારૅમ; જઓથ્રાબ્યો તિશ્ત્રીમ સ્તારૅમ રએવન્તૅમ ખરેનંઘઉહન્તૅમ યજમઇદે. હઓમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ્વો-દંઘહંઘહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઓથ્નચ, જઓથ્રાબ્યસચ અર્શુખ્ધએઇબ્યસચ વાઘ્ઝિબ્યો.

યેંઘહે હાતાંમ આઅત યેસ્ને પઇતી વંઘહો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત હચા, યાઓંઘહાંમચા તાંસચા તાઓસચા યજમઇદે.

(કરદો ૫ મો) તિશ્ત્રીમ સ્તારૅમ રએવન્તમ ખરેનંઘઉહન્તૅમ યજમઇદે; યો પઇરિકાઓ તઉર્વયેઇતિ, યો પઇરિકાઓ તિતારયેઇતિ, યાઓ સ્તારો કૅરૅમાઓ પતન્તિ, અન્તરૅ જાંમ અસ્મનૅમચ, જરય વૉઉરૂ-

---

૧ એરેક્ષ નામના તીરઅંદાજ બાબે પ્રોફેસર દારમેસ્તેતે નીચે મુજબ ખોલાસો કરે છે:—એ શખ્સ ઈરાની લશ્કરમાં સઉથી સરસ તીર ફેંકનાર હતો. જ્યારે પાદશાહ મીનોચેહેર તથા અફરાસીયાબે સુલેહ કરીને ઈરાન તથા તુરાનની હદ મુકરર કરવાનો ઠરાવ કીધો, ત્યારે એવી બોલી કીધી કે, એરેક્ષએ ક્ષુથ (યાને દમાવંદ) પાહાડ ઉપર ચઢીને ત્યાંથી પુર્વ દિશા તરફ તીર ફેંકવો, અને જે જગાએ તીર પડે તે જગાને બેહુ રાજ (ઇરાન તથા તુરાન) વચ્ચેની હદ સમજવી. એ કરાર મુજબ એરેક્ષએ તીર ફેંકયો, જે બામદાદમાં ફેંકેલો બપોરનાં ખન્વન્ત (યાને બામ્યાન) પાહાડ આગળ પડયો, જ્યાંથી જેહુન નદીની એક શાખા (બલ્ખ નદી) નીકળે છે. પાછલથી અરેશ્ બોલ ઉસ્તાદ તીરંદાજને લાગુ પડવા લાગ્યો. તે ઉપરથી 'તીરે અરેશી'નો અર્થ અરેશના જેવો યાને સઉથી સરસ તીર થયો.

ફ્ષય અમવતો હુરઑધહે જક્રહે ઉરૂયાપહે. બાધ વઇરીમ્ આચરઇતિ અસ્પો-કૅહ્રપાંમ્ અષઑનીમ, ઉપાચ તાઑ આપો યઓજયેઇતિ, અઇવિચ વાત વાઑન્તિ યઑક્ષ્તિવન્તો.

આઅત્ તાઑ આપો ફ્રસાવયેઇતિ સતવએસો અવિ હપ્તો-કર્ષ્વઇરીશ. વી આહ્વ યત્ જસઇતિ, સ્રીરો હિશ્તઇતિ રામઇનિવાઑ હુયાઇરયાઑ અવિ દંઘ્રહુશ. કધ અઇરયાઑ દંઘ્રહાવો હુયાઇરયાઑ બવાઑન્તિ.

અહે રય ખ્વરૅનંઘ્રહચ, તૅમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, તિશ્તીમ્ સ્તારૅમ્; જઑથ્રાબ્યો તિશ્તિમ્ સ્તારૅમ્ રએવન્તૅમ્ ખ્વરેનંઘ્રઉહન્તૅમ્ યજમઇદે. હઓમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ્વો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઑથ્નચ, જઑથ્રાબ્યસ્ચ અર્ષુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્ઝિબ્યો.

યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઑંઘ્રહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઑસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૬ ઠો) તિશ્તિમ્ સ્તારૅમ્ રએવન્તૅમ્ ખ્વરેનંઘ્રઉહન્તૅમ્ યજમઇદે; યો અઑખ્ત અહુરાઇ મજ્દાઇ ઉઇત્યઑજનો. અહુર મજ્દ મઇન્યો સ્પેનિશ્ત્, દાતરે ગએથનાંમ્ અસ્ત્વઇતિનાંમ્ અષાઉમ. યેધિ જી મા મશ્યાક અઑખ્તો-નામન યસ્ન યજયન્ત, યથ અન્યે યજતાઑંઘ્રહો અઓખ્તો-નામન યસ્ન યજેન્તે, ફ્રા નુરૂયો અષવઑયો થ્વરૂશ્તહે જરૂઆયત્ ષુષુયાંમ્, ખ્વહે ગયેહે ખ્વન્વતો અમૅષહે ઉપથ્વરૂશ્તહે જઘ્મ્યાંમ્; અએવાંમ વા અવિ ક્ષપનૅમ્, દુયે વા, પન્ચાસતૅમ્ વા, સતૅમ્ વા.

તિશ્તિમ્ચ યજમઇદે, તિશ્ત્ર્યએન્યસ્ચ યજમઇદે, ઉપ-પઑઇરીમ્ચ યજમઇદે, પઑઇર્યએન્યસ્ચ યજમઇદે; યજાઇ અવે સ્તેઉશ યાં હપ્તોઇરિંગ,[1] પઇતિશ્તાતેએ યાથ્વાંમ્ પઇરિકનાંમ્ચ. વનન્તૅમ્ સ્તારૅમ્ મજ્દધાતૅમ્ યજમઇદે, અમહેચ પઇતિ હુતાશ્તહે વૅરૅથ્રઘ્નહે પઇતિ અહુરૂધાતહે, વનઇન્ત્યાઑસ્ચ પઇતિ ઉપરતાતો, વીતરૅ-આંજહોહે, પઇતિ વીતરૅત્બએષહોહેચ. તિશ્તિીમ્ દ્રવો-ચશ્મનૅમ્ યજમઇદે.

---

૧ 'હપ્તોઇરિંગ' જે ઉત્તર તરફના સેતારાઓમાં મુખ્ય તેને Ursa Major સાથે સરખાવવામાં આવ્યો છે.એને મંગલનો હરીફ ગણેલો છે. મીનો ખેરદમાં જણાવે છે કે એ સેતારો ૯૯૯૯૯ ફરોહરો સાથે દોઝખનો દરવાજો તપાસે છે, કે તેમાંથી ૯૯૯૯૯ દેવોને બહાર આવતાં તે અટકાવે, જેથી તે દેવો બહાર આવીને ભલાંઓને નુકસાન નહિ પહોંચાડે. સઘળાં બાર નક્ષત્રો એની મદદથી ગતી લે છે.

પઍાઇરયાઍા દસ ક્ષપનો સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર! તિશ્ત્ર્યો રએવાઍા ખ્ररेनंघ्रउहाઍા કેહ્રૂપૅમ્ રએથ્વયેઇતિ, રઍાક્ષ્નુશ્વ વજેમ્નો, નર્શ કેહ્રૂપ પન્ચ-દસંધ્રહો, ક્ષએતહે સ્પિતિ-દોઇથ્રહે ઍરેજતો, અવિ-અમહે અમ-વતો હુનઇરયાઍંચો.

તત્ અયઍાશ, યથ પઍાઇરીમ્ વીરૅમ્ અવિ-યાઍા બવઇતિ. તત્ અયઍાશ, યથ પઍાઇરીમ્ વીરૅમ્ અવિ-અમો અએઇતિ. તત્ અય-ઍાશ, યથ પઍાઇરીમ્ વીરૅમ્ ઍરૅજ્જુષાંમ્ અદસ્તે.

હો ઇથ્ર વ્યાખ્મન્યેઇતિ, હો ઇથ્ર પૅરૅસન્યેઇતિ. કો માંમ્ નૂરાંમ્ ફ્રાયઝાઇતે ગઍામવઇતિબ્યો હુઍામવઇતિબ્યો જઍાથ્રાબ્યો. કહ્માઇ અજેમ્ દધાંમ્ વીરયાંમ્ ઇશ્તીમ્, વીરયાંમ્ વાંથ્વાંમ્, હુવએચ ઉરૂનો યઓજદાથ્રૅમ! નૂરાંમ્ અહ્મિ યેસન્યસ્ય વહ્મ્યસ્ય અંધ્રઉહે અસ્તવઇતે, અષાત્ હચ યત્ વહિશ્તાત્.

બિત્યાઍા દસ ક્ષપનો, સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર! ત્રિશ્ત્ર્યો રએવાઍા ખ્ररेनंघ्रउहाઍા કેહ્રૂપૅમ્ રએથ્વયેઇતિ, રઍાક્ષ્નુશ્વ વજૅમ્નો, ગેઉશ કેહ્રૂપ જરન્યો-સ્રૂવહે.

હો ઇથ્ર વ્યાખ્મન્યેઇતિ, હો ઇથ્ર પૅરૅસન્યેઇતિ. કો માંમ્ નૂરાંમ્ ફ્રાયઝાઇતે, ગઍામવઇતિબ્યો હુઍામવઇતિબ્યો જઍાથ્રાબ્યો? કહ્માઇ અજેમ્ દધાંમ્ ગઓયાંમ્ ઇશ્તીમ્, ગઓયાંમ્ વાંથ્વાંમ્, હુવહેચ ઉરૂનો યઓજદાથ્રૅમ. નૂરાંમ્ અહ્મિ યસન્યસ્ય વહ્મ્યસ્ય અંધ્રઉહે અસ્તવઇતે, અષાત્ હચ યત્ વહિશ્તાત્.

થ્રિત્યાઍા દસ ક્ષપનો, સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર! તિશ્ત્ર્યો રએવાઍા ખ્ररेनंघ्रउहाઍા કેહ્રૂપૅમ્ રએથ્વયેઇતિ, રઍાક્ષ્નુશ્વ વજેમ્નો, અસ્પહે કેહ્રૂપ અઉરૂષહે, સ્રીરહે, જઇરિ-ગઍાષહે, જરન્યો-અઇવિ-દાનહે.

હો ઇથ્ર વ્યાખ્મન્યેઇતિ, હો ઇથ્ર પૅરૅસન્યેઇતિ. કો માંમ્ નૂરાંમ્ ફ્રાયઝાઇતે, ગઍામવઇતિબ્યો હુઍામવઇતિબ્યો જઍાથ્રાબ્યો. કહ્માઇ અજૅમ દધાંમ્ અસ્પ્યાંમ્ ઇશ્તીમ્, અસ્પ્યાંમ્ વાંથ્વાંમ્, હુવહેચ ઉરૂનો યઓજદાથ્રૅમ. નૂરાંમ્ અહ્મિ યસન્યસ્ય વહ્મ્યસ્ય અંધ્રઉહે અસ્ત-વઇતે, અષાત્ હચ યત્ વહિશ્તાત્.

આઅત્ પઇતિ અવાઇતિ, સ્પિતમ્ જરથુશ્ત્ર, તિશ્ત્ર્યો રએવાઍા ખ્ररेनंघ्रउहाઍા અવિ જરયો વૅાઉરૂ-કષૅમ્, અસ્પહે કેહ્રૂપ અઉરૂષહે, સ્રીરહે, જઇરિ-ગઍાષહે, જરન્યો-અઇવિ-દાનહે.

આદિમ્ પઇતિ-યાંશ નિજદ્રઇતિ, દએવો યો અપઓષો, અસ્પહે કૅહ્રૂપ સામહે, કઉર્વહે કઉરૂવો-ગઓષહે, કઉર્વહે કઉરૂવો-બરૅષહે, કઉર્વહે કઉરૂવો-દૂમહે, દઘહે અઇવિદાતો-તરૂશ્તોઇશ.

હાંમ-તાચિત્-બાજુશ બરતો, સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર! તિશ્ત્ર્યસચ રએવાઓ ખરેનંઘ્રઉહાઓ દએવસચ યો અપઓષો. તાઓ યૂઇધ્યથો, સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર! થ્રિ-અયરૅમ્ થ્રિ-ક્ષપરૅમ્. આદિમ્ બવઇતિ અઇવિ-અઓજાઓ, આદિમ્ બવઇતિ અઇવિ-વન્યાઓ દએવો યો અપઓષો તિશ્ત્રીમ્ રએવન્તૅમ્ ખરેનંઘ્રઉહન્તૅમ્. અપ દિમ્ અધાત્ વ્યેઇતિ જરયંઘ્રહત્ હચ વૅાઉરૂ-કષાત્, હાથ્રો-મસંઘ્રહૅમ અદ્વનૅમ્.

સાદ્રૅમ્ ઉરૂવિશ્લૅમચ નિઘ્રૂઇતે તિશ્ત્ર્યો રએવાઓ ખરેનંઘ્રઉહાઓ. સાદ્રૅમ્ મે, અહુર મજદ! ઉરૂવિશ્લૅમ્ આપો ઉર્વરાઓસચ! બખ્તૅમ્ દએને માજદયેસ્ને! નોઇત્ માંમ્ નૂરાંમ્ મશ્યાક અઓખ્તો-નામન યસ્ન યજેન્તે, યથ અન્યે યજતાઁઘ્રહો અઓખ્તો-નામન્ યસ્ન યજેન્તે.

યેઇધિ જી મા મશ્યાક અઓખ્તો-નામન યસ્ન યજયન્ત, યથ અન્યે યજતાઁઘ્રહો અઓખ્તો-નામન યસ્ન યજેન્તે, અવિ માંમ્ અવિ-બવસ્યાંમ્, દસનાંમ્ અસ્પનાંમ્ અઓજો, દસનાંમ્ ઉશ્ત્રનાંમ્ અઓજો, દસનાંમ્ ગવાંમ્ અઓજો, દસનાંમ્ ગઇરિનાંમ્ અઓજો, દસનાંમ્ અપાંમ્ નાવયનાંમ્ અઓજો.

અજૅમ્ યો અહુરો મજદાઓ તિશ્ત્રીમ્ રએવન્તૅમ્ ખરૅનંઘ્રઉહન્તૅમ્ અઓખ્તો-નામન યસ્ન યજૅ અવિ દિમ્ અવિ-બરામિ દસનાંમ્ અસ્પનાંમ્ અઓજો, દસનાંમ્ ઉશ્ત્રનાંમ્ અઓજો, દસનાંમ્ ગવાંમ્ અઓજો, દસનાંમ્ ગઇરિનાંમ્ અઓજો, દસનાંમ્ અપાંમ્ નાવયનાંમ્ અઓજો.

આઅત્ પઇતિ અવાઇતિ, સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર, તિશ્ત્ર્યો રએવાઓ ખરૅનંઘ્રઉહાઓ, અવિ જરયો વૅાઉરૂ-કષૅમ્, અસ્પહે કૅહ્રૂપ અઉરૂષહે, સ્રીરહે, જઇરિ-ગઓષહે, જરન્યો-અઇવિ-દાનહે. આદિમ્ પઇતિ-યાંશ નિજદ્રઇતિ, દએવો યો અપઓષો, અસ્પહે કૅહ્રૂપ સામહે, કઉર્વહે કઉરૂવો-ગઓષહે, કઉર્વહે કઉરૂવો-બરૅષહે, કઉર્વહે કઉરૂવો-દૂમહે, દઘહે અઇવિદાતો-તરૂશ્તોઇશ.

હાંમ-તાચિત્-બાજુશ બરતો, સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર, તિશ્ત્ર્યસચ રએવાઓ ખરૅનંઘ્રઉહાઓ દએવસચ યો અપઓષો. તાઓ યુઇધ્યથો

જરથુશ્ત્ર, આ રપિથ્વનૅમ્ જરવાનૅમ. આદિમ્ બવઇતિ અઇવિ-અર્ઑ-જાઓ, આદિમ્ બવઇતિ અઇવિ-વન્યાઑ, તિશ્ત્ર્યો રએવાઑ ખરૅનંઘ્ઉહાઑ દએઉમ યિમ અપઑષૅમ. અપ દિમ અધાત્ વ્યેઇતિ જરયંઘ્હત્ હચ વૅાઉરૂ-કષાત્, હાથ્રો-મસંઘ્હેમ અધ્વનૅમ.

ઉશ્તતાતૅમ નિશ્રૂઇતે, તિશ્ત્ર્યો રએવાઑ ખરૅનંઘ્ઉહાઑ. ઉશ્ત મે અહુર મજ્દ, ઉશ્ત આપો, ઉર્વરાઑસચ, ઉશ્ત દએને માજ્દયેસ્ને, ઉશ્ત વો આબવાત્ દંઘ્હવો, ઉસ્ વો અપાંમ્ અધવો અપઇતિ-ઍરૅતાઑ જસાઑન્તિ, અશ-દાનુનાંમ્ચ યવનાંમ્, કસુ-દાનુનાંમ્ચ વાસ્ત્રનાંમ્, ગએથનાંમ્ચ અસ્તવઇતિનાંમ.

આઅત્ પઇતિ અવાઇતિ, સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર! તિશ્ત્ર્યો રએવાઑ ખરૅનંઘ્ઉહાઑ અવિ જરયો વૅાઉરૂ-કષૅમ, અસ્પહે કેહ્રૂપ અઉરૂષહે, સ્ત્રીરહે, જઇરી-ગઑષહે, જરન્યો-અઇવિ-દાનહે.

હો જરયો આયઑજયેઇતિ, હો જરયો વીવઑજયેઇતિ, હો જરયો આધ્રજરાધયેઇતિ, હો જરયો વીધ્રજરાધયેઇતિ, હો જરયો આધ્રજારયેઇતિ, હો જરયો વીધ્રજારયેઇતિ, યઑજન્તિ વીસ્પે કરનો, જરયાઇ વૅાઉરૂ-કષય, આ વીસ્પો મઇધ્યો યઑજઇતિ.

ઉસ્ પઇતિ અધાત્ હિશ્તઇતિ, સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર! તિશ્ત્ર્યો રએવાઑ ખરૅનંઘ્ઉહાઑ, જરયંઘ્હત્ હચ વૅાઉરૂ-કષાત્. ઉસ્ અધાત્ હિશ્તાત્ સતવએસો રએવાઑ ખરૅનંઘ્ઉહાઑ, જરયંઘ્હત્ હચ વૅાઉરૂ-કષાત્. આઅત્ તત્ દુનમાંન્ હાંમ-હિશ્તૅન્તિ ઉસ્ હિન્દવત્[1] પઇતિ ગરોઇત્, યો હિશ્તઇતે મઇધીમ્ જરયંઘ્હો વૅાઉરૂ-કષહે.

આઅત્ તત્ દુનમાંન્ ફ્રષાઉપયેઇતિ મએઘો-કર અષવનો, ફ્રા પૅાઉર્વો વાતાંમ્ વજઇતિ, યાં પથો આઇતિ હઑમો ફ્રાષ્મિશ ફ્રાદત્-ગએથો. અથ પસ્ચએત વજઇતે વાતો દરૂષિશ મજ્દધાતો, વારૅમ્ચ મએઘૅમ્ચ ફૂયંઘ્હુમ્ચ, અવિ અસાઑ, અવિ ષોઇથ્રાઑ, અવિ કર્ષ્વાંન્ યાઇશ હપ્ત.

અપાંમ્ નપાઑસે-તાઑ આપો, સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર! અંઘ્ઉહે અસ્તવઇતે ષોઇથ્રો-બખ્તાઑ વીબક્ષઇતિ, વાતસ્ચ યો દરૂષિશ, અવજ-દાતૅમ્ચ ખરૅનો, અષઑનાંમ્ચ ફ્રવષયો.

---

૧ દાકટર હાઉગ એ પહાડને 'હિંદવ' બોલ ઉપરથી હિંદુકુશને મળતો ધારે છે. બુનદેહેશના ૧૨ મા બાબમાં એને મળતો 'ઉસ્ હિંદુમ' કરીને એક પહાડનું નામ આવે છે.

અહે રય ખરૅનંઘ્રહચ, તૅમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, તિશ્ત્રીમ્ સ્તારૅમ; જઓઁથ્રાબ્યો તિશ્ત્રીમ્ સ્તારૅમ્ રએવન્તૅમ્ ખરેનંઘ્રઉહન્તૅમ્ યજમઇદે. હઓઁમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ્વો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઓથ્નચ, જઓઁથ્રાબ્યસ્ચ અર્શુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્રઝિબ્યો.

યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્રહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓંસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૭ મો) તિશ્ત્રીમ્ સ્તારૅમ્ રએવન્તૅમ્ ખરેનંઘ્રઉહન્તૅમ્ યજમઇદે; યો અવધાત્ ક્રવજાઇતે ક્ષોઇથ્ન્યાત્ હિશ્ ઉષયાત્, દૂરએ-ઉર્વએસૅમ્ પઇતિ પન્તાંમ્, બઘો-બખ્તૅમ્ પઇતિ યઓનૅમ, ક્રથ્વરૂશ્તૅમ્ પઇતિ આફ્રૅન્તૅમ્, જઓષાઇ અહુરહે મજદાઓ, જઓષાઇ અમૅષનાંમ્ સ્પૅન્તનાંમ્.

અહે રય ખરૅનંઘ્રહચ, તૅમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, તિશ્ત્રીમ્ સ્તારેમ્; જઓઁથ્રાબ્યો તિશ્ત્રીમ્ સ્તારૅમ્ રએવન્તૅમ્ ખરૅનંઘ્રઉહન્તૅમ્ યજમઇદે. હઓઁમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ્વો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઓથ્નચ, જઓઁથ્રાબ્યસ્ચ અર્શુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્રઝિબ્યો.

યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્રહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓંસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૮ મો) તિશ્ત્રીમ્ સ્તારૅમ્ રએવન્તૅમ્ ખરૅનંઘ્રઉહન્તૅમ યજમઇદે; યિમ્ યારે-ચરૅષો મષ્યેહે, અહુરચ ખ્રતુગૂતો, અઉરૂનચ ગઇરિષાચો, સ્રિઝ્દ્રચ, રવસચરાતો, ઉજ્યોરૅન્તૅમ્ હિરપોસૅન્તૅમ; હુયાઇરયાચ દઇઘ્રહવે ઉજ્જસૅન્તૅમ્ દુઝ્યાઇરયાચ. કથ્ર અઇરયાઓ દઇઘ્રહાવો હુયાઇરયાઓ બવાઓંતિ.

અહે રય ખરૅનંઘ્રહચ, તૅમ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, તિશ્ત્રીમ્ સ્તારૅમ; જઓઁથ્રાબ્યો તિશ્ત્રીમ્ સ્તારૅમ્ રએવન્તૅમ્ ખરેનંઘ્રઉહન્તૅમ્ યજમઇદે. હઓઁમયો ગવ બરૅસ્મન્, હિજ્વો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઓથ્નચ, જઓઁથ્રાબ્યસ્ચ અર્શુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્રઝિબ્યો.

યેંઘ્રહે હાતાંમ આઅત્ યેસ્ને પઇતિ વંઘ્રહો, મજ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્રહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓંસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૯ મો) તિશ્ત્રીમ્ સ્તારૅમ્ રએવન્તૅમ્ ખરેનંઘ્રઉહન્તૅમ્ યજમઇદે; આસુ-ક્ષ્વએવૅમ્ ક્ષ્વિવિ-વાઝૅમ્, યો અવવત્ ક્ષ્વએવો વજઇતે,

અવિ જરયો વૉઉરૂ-કષૅમ્, યથ તિધ્રિશ મઇન્યવસાઓ, યિમ્ અંઘ્રહત્ ઍરૅક્ષો ક્ષ્વિવિ-ઇષુશ ક્ષ્વિવિ-ઇષ્વતૅમો, અઇર્યનાંમ્ અઇર્યો, ક્ષુથત્ હચ ગરોઇત્ ખ઼્વન્તૅમ અવિ ગઇરીમ.

અવિ દિમ્ અહુરો મજ઼્દાઓ અવાંન્, અમૅષાઓ સ્પૅન્ત, વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતિશ હે મિથ્રો પૉઉરૂ-પન્તાંમ્ ફ્રચએષએતૅમ. આદિમ્ પસ્કાત્ અનુમરૅજતૅમ્ અષિશચ વંઘ્રઉહિ બૅરૅજઇતિ, પારૅન્દિચ રઓરથ વીસ્પૅમ આ અહ્માત્ યત્ અએમ્ પઇતિ-અપયત્ વજેમ્નો ખ઼્વન્તૅમ્ અવિ ગઇ-રીમ્ ખ઼્વન્વત પઇતિ નિરત્.

અહે રય ખ઼રૅનંઘ્રહચ, તૅમ્ યજ઼ાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, તિશ્ત્રીમ્ સ્તારૅમ્; જઓથ્રાબ્યો તિશ્ત્રીમ્ સ્તારૅમ્ રએવન્તૅમ્ ખ઼રેનંઘ્રઉહન્તૅમ્ યજમઇદે. હઓમયો ગવ બરેસ્મન, હિજ્વો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઓથ્નચ, જઓથ્રાબ્યસ્ચ અર્ષુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્ઝિબ્યો.

યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજ઼્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્રહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(કરદા ૧૦ મો) તિશ્ત્રીમ્ સ્તારૅમ્ રએવન્તૅમ્ ખ઼રૅનંઘ્રઉહન્તૅમ્ યજ-મઇદે; યો પઇરિકાઓ તઉર્વયેઇતિ, યો પઇરિકાઓ તિતારયેઇતિ, યાઓ ઉજ઼ાઓંઘ્રહત્ અંઘ્રરો મઇન્યુશ મમનુશ, સ્તારાંમ્ અફ્રશ-ચિથ્રનાંમ્ વીસ્પનાંમ્ પઇતિ-ઍરૅતેએ.

તાઓ તિશ્ત્ર્યો તઉર્વયેઇતિ, વીવાઇતિ હીશ જરયંઘ્રહત્ હચ વૉઉરૂ-કષાત્. આઅત્ મએઘ ઉસ-ફ્રવાઓન્તે, હુયાઇર્યાઓ આપો બરૅન્તિશ, ચાહ્વ ઉર્વાઇતિશ અવ્રાઓ પૅરૅથુ અઇપિ વીજસાઇતીશ, અવો-ઉર્વઇતીશ હપ્ત કરૂષ્વાંન્.

અહે રય ખ઼રૅનંઘ્રહચ, તૅમ્ યજ઼ાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, તિશ્ત્રીમ્ સ્તારૅમ્; જઓથ્રાબ્યો તિશ્ત્રીમ્ સ્તારૅમ્ રએવન્તૅમ્ ખ઼રેનંઘ્રઉહન્તૅમ્ યજમઇદે. હઓમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ્વો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઓથ્નચ, જઓથ્રાબ્યસ્ચ અર્ષુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્ઝિબ્યો.

યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતિ વંઘ્રહો, મજ઼્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્રહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(કરદા ૧૧ મો) તિશ્ત્રીમ્ સ્તારૅમ્ રએવન્તૅમ્ ખ઼રૅનંઘ્રઉહન્તૅમ્ યજ-મઇદે; યિમ્ આપો પઇતિશ્મરૅન્તે અર્મએશ્તાઓ, ફ્રાતત્-ચરતસ્ચ, ખાંયાઓ, થ્રઓતો-સ્તાતસ્ચ, પર્ષુયાઓ, વઇર્યાઓસ્ચ.

કુધ-નો અવિ ઉજયરાત, તિશ્ત્ર્યો રએવાઓ ખરૅનંઘ્વઉહાઓ. કુધ ખાઓ અસ્પો-સ્તઑયેહીશ, અપાંમ ઘ્નઝારાંમ અઇવિઘ્નઝારૅમ, સ્રીરાઑસચ અસો-ષોઇથ્રાઑસચ, ગઓયઑઇતીશ્ચં આતચિન્તીશ. આ વરૅષજીશ ઉર્વરનાંમ, સૂર વક્ષયેન્તે વક્ષ.

અહે રય ખરૅનંઘ્નહચ, તૅમ યઝાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, તિશ્તીમ સ્તારૅમ; જઑથ્રાબ્યો તિશ્તીમ સ્તારૅમ રએવન્તૅમ ખરૅનંઘ્વઉહન્તૅમ યઝમઇદે. હઓમયો ગવ બરૅસ્મન, હિઝ્વો-દંઘ્નહંઘ્નહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઑથ્નચ, જઑથ્રાબ્યસચ અર્ષુખ્ધએઇબ્યસચ વાઘ્નઝિબ્યો.

યેંઘ્નહે હાતાંમ આઅત યેસ્ને પઇતી વંઘ્નહો, મઝદાઓ અહુરો વએથા અષાત હચા, યાઓંઘ્નહાંમચા તાંસચા તાઑસચા યઝમઇદે.

(કરદો ૧૨ મો) તિશ્તીમ સ્તારૅમ રએવન્તૅમ ખરેનંઘ્વઉહન્તૅમ યઝમઇદે; યો વીસ્પાઇશ નએનિઝ્ઇતિ સિમાઓ અપય; વઝેદ્રિશ ઉક્ષયેઇતિ વિસ્પાઓસૅ તાઓ દામાંન બએષજયતિચ સૅવિશ્તો, યેઝિ અએમ બવઇતિ યશ્તો, ક્ષ્નૂતો, ફ્રિથો, પઇતિ-ઝન્તો.

અહે રય ખરૅનંઘ્નહચ, તૅમ યઝાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, તિશ્તીમ સ્તારૅમ; જઑથ્રાબ્યો તિશ્તિમ સ્તારૅમ રએવન્તૅમ ખરેનંઘ્વઉહન્તૅમ યઝમઇદે. હઓમયો ગવ બરૅસ્મન, હિઝ્વો-દંઘ્નહંઘ્નહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઑથ્નચ, જઑથ્રાબ્યસચ અર્ષુખ્ધએઇબ્યસચ વાઘ્નઝિબ્યો.

યેંઘ્નહે હાતાંમ આઅત યેસ્ને પઇતી વંઘ્નહો, મઝદાઓ અહુરો વએથા અષાત હચા, યાઓંઘ્નહાંમચા તાંસચા તાઑસચા યઝમઇદે.

(કરદો ૧૩ મો) તિશ્તિમ સ્તારૅમ રએવન્તૅમ ખરેનંઘ્વઉહન્તૅમ યઝમઇદે; યિમ રતૂમ પઇતિ-દએમચ, વીસ્પએષાંમ સ્તારાંમ, ફ્રદથત અહુરો મઝદાઓ, યથ નરાંમ જરથુશ્તૅમ, યિમ નોઇત મૅરૅઘેન્તે અંઘ્નરો મઇન્યુશ, નોઇત યાતવો પઇરિકાઑસચ, નોઇત યાતવો મશ્યાનાંમ નએધ વીસ્પે હથ્ર દએવ, મહ્રૂકથાઇ ઉપ-દરૅઝ્ન્વન્તિ.

અહે રય ખરૅનંઘ્નહચ, તૅમ યઝાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, તિશ્તીમ સ્તારૅમ; જઑથ્રાબ્યો તિશ્તીમ સ્તારૅમ રએવન્તૅમ ખરેનંઘ્વઉહન્તૅમ યઝમઇદે. હઓમયો ગવ બરૅસ્મન, હિઝ્વો-દંઘ્નહંઘ્નહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઑથ્નચ, જઑથ્રાબ્યસચ અર્ષુખ્ધએઇબ્યસચ વાઘ્નઝિબ્યો.

યેંઘ્હે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતિ વંઘ્હો, મજ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્હાંમચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૧૪ મો) તિશ્ત્રીમ્ સ્તારૅમ રએવન્તૅમ ખરૅનંઘ્ઉહન્તૅમ યજમઇદે; યહ્માઇ હજંઘ્રૅમ યઓક્ષ્તિનાંમ, ફ્રદથત્ અહુરો મજ્દાઓ, અફ્રૂશ-ચિથ્રએઞ્વ સૅવિશ્તાઈ, યો અફ્રૂશ-ચિથ્રએઇબ્યો આઇતિ રઓક્ષ્નુષ્વ વજેમ્નો.

હો જરયંઘ્હો વૉઉરૂ-કષહે, અમવતો હુરઓધહે, જફ્રહે ઉરૂયાપહે, વીસ્પે વઇરીશ આચરઇતિ, વીસ્પૅસ્ચ સ્રીરે નિમ્રઓકે, વીસ્પૅસ્ચ સ્રીરે અપઘ્જાર, અસ્પહે કૅહ્રૂપ અઉરૂષહે, સ્રીરહે, જઇરિ-ગઓષહે જરન્યો-અઇવિ-દાનહે.

આઅત્ આપો અવ-બરૅન્તે, સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર! જરયંઘ્હત્ હચ વૉઉરૂ-કષાત્, તાતાઓ ઉર્વાંથ્રાઓ બએષજયાઓ, તાઓ અવઘ વીબક્ષઇતિ આબ્યો દંઘ્હુબ્યો સૅવિશ્તો, યથ અએમ્ બવઇતિ યશ્તો, ક્ષ્નૂતો, ફ્રિથો, પઇતિ જન્તો.

અહે રય ખરૅનંઘ્હચ, તૅમ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, તિશ્ત્રીમ સ્તારૅમ; જઓથ્રાબ્યો તિશ્ત્રીમ સ્તારૅમ રએવન્તૅમ ખરૅનંઘ્ઉહન્તૅમ યજમઇદે. હઓમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ્વો-દંઘ્હંઘ્હ, માંથ્રચ વચચ શ્યઓથ્નચ, જઓથ્રાબ્યસ્ચ અર્ષુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્ઝિબ્યો.

યેંઘ્હે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્હો, મજ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્હાંમચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૧૫ મો) તિશ્ત્રીમ્ સ્તારૅમ રએવન્તૅમ ખરૅનંઘ્ઉહન્તૅમ યજમઇદે; યિમ્ વીસ્પાઓશ પઇતિશમરૅન્તે, યાઇશ સ્પૅન્તાહે મઇન્યેઉશ દામાંન્, અપઇરિ-જેમાઇશ્ચ ઉપઇરિ-જેમાઇશ્ચ, યાચ ઉપાપ, યાચ ઉપસ્મ, યાચ ફ્રપ્તૅરૅજાંન્, યાચ રવસ્ચરાંન્, યાચ ઉપઇરિ તાઓ અકરન અનઘ્ર અષઓનો સ્તિશ આઇધિ.

અહે રય ખરૅનંઘ્હચ, તૅમ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, તિશ્ત્રીમ સ્તારૅમ; જઓથ્રાબ્યો તિશ્ત્રીમ સ્તારૅમ રએવન્તૅમ ખરૅનંઘ્ઉહન્તૅમ યજમઇદે. હઓમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ્વો-દંઘ્હંઘ્હ, માંથ્રચ વચચ શ્યઓથ્નચ, જઓથ્રાબ્યસ્ચ અર્ષુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્ઝિબ્યો.

યેંઘ્હે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્હો, મઝ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઆંઘ્હાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૧૬ મો) તિશ્ત્રીમ્ સ્તારેંમ્ રએવન્તેંમ્ ખરેનંઘ્ઉહન્તેંમ્ યજમઇદે; થમનંઘ્ઉહન્તેંમ્ વરેંચંઘ્ઉહન્તેંમ્, યઓક્ષ્તિવન્તેંમ્ ક્ષયમ્નેંમ્, ઇસાનેંમ્ હજંઘ્રાઇ અયપ્તનાંમ્. યો દધાઇતિ કુક્ષ્નવાંનાઇ, પૅઉરૂશ અય-મ્નાઓ જઇધ્યન્તાઇ, અજઇધ્યમ્નાઇ મષ્યાઇ.

અઝેંમ્ દધાંમ્, સ્પિતમ્ જરથુશ્ત્ર! અઓમ્ સ્તારેંમ્ યિમ્ તિશ્ત્રીમ્ અવાઓન્તેંમ્ યેસ્ન્યત, અવાઓન્તેંમ્ વહ્મ્યત, અવાઓન્તેંમ્ ક્ષ્નઓથ્વત, અવાઓન્તેંમ્ ફ્રસસ્તત, યથ માંમ્ચિત્ યિમ્ અહુરેંમ્ મઝ્દાંમ્.

અવંઘ્હાઓ પઇરિકયાઓ પઇતિશ્તાતયએચ, પઇતિસ્ચપ્તયએચ પઇતરેંતયએચ, પઇત્યઓગેંત-ત્બએષહ્યાઇચ, યા દુજ્યાઇરય;[1] યાંમ્ મષ્યાક અવિ દુજ્વચંઘ્હો હુયાઇરયાંમ્ નાંમ્ અઓજઇતે.

યેઘિ જી અઝેમ્ નોઇત્ દઇધ્યાંમ્, સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર! અઓમ્ સ્તારેંમ્ યિમ્ તિશ્ત્રીમ્, અવાઓન્તેંમ્ યેસ્ન્યત, અવાઓન્તેંમ્ વહ્મ્યત, અવાઓન્તેંમ્ ક્ષ્નઓથ્વત, અવાઓન્તેંમ્ ફ્રસસ્તત, યથ માંમ્ચિત્ યિમ્ અહુરેંમ્ મઝ્દાંમ્.

અવંઘ્હાઓ પઇરિકયાઓ પઇતિશ્તાતયએચ, પઇતિસ્ચપ્તયએચ, પઇતિતરેંતયએચ, પઇત્યઓગેંત-ત્બએષહ્યાઇચ, યા દુજ્યાઇરય; યાંમ્ મષ્યાક અવિ દુજ્વચંઘ્હો હુયાઇરયાંમ્ નાંમ્ અઓજઇતે.

હમહે જી મે ઇથ અયાંન્ હમયાઓ વા ક્ષપો, હાઓ પઇરિક યા દુજ્યાઇરય, વીસ્પહે અંઘ્હેઉશ અસ્તવતો પરોઇત્ પઇરિથ્નેંમ્, અંઘ્હુ-વાંમ્ અવ-હિસિધ્યાત્, આચ પઇરિચ દ્વરઇતિ.

તિશ્ત્ર્યો જી રએવાઓ ખરેંનંઘ્ઉહાઓ અવાંમ્ પઇરિકાંમ્ આદ-રેંજયેઇતિ, બિબ્દાઇશ્ચ, થ્રિબ્દાઇશ્ચ, અવનેંમ્નાઇશ્ચ વીસ્પબ્દાઇશ્ચ. માંનયેંન્ અહે યથ હજંઘ્રેંમ્ નરાંમ્ ઓઇમ્ નરેંમ્ આદરેંજયોઇત્; યોઇ હાંન્ અસ્તિ અઓજંઘ્હ અઓજિશ્ત.

---

૧ દુજ્યાઇરય-એટલે દુકાળ-ટિપણી લાવનારી; અસલ અર્થ 'ખરાબ વરસને લગતી' પાદશાહ દારાયસ દાદાર અહુરમજદની પાસેથી પોતાના દેશની આબાદી ઇચ્છતાં, પાક પરવરદેગાર પાસે એવી દુવા માંગે છે કે, તે સાહેબ મારા દેશને દુશ્મનનાં લશ્કરથી તથા દુકાળથી (હચા દુષિયાર) બચાવે!

યત્ જી સ્પિતમ્ જરથુશ્ત્ર! અઇર્યાઓ દંઘ્રહાવો તિશ્ત્ર્યેહે રએવતો ખરૅનંઘ્રઉહતો અઇવિ-સ્ચ્યારૅશ દાઇતીમ્ યસ્નૅમચ વહ્મૅમચ, યથ હે અસ્તિ દાઇત્યોતૅમો યસ્નસચ વહ્મસચ, અષાત્ હચ યત્ વહિશ્તાત્, નોઇત્ ઇથ્ર અઇર્યાઓ દંઘ્રહાવો ફ્રાંશ હ્યાત્ હએન, નોઇત્ વોઇઘ્ન, નોઇત્ પાંમ, નોઇત્ કપસ્તિશ, નોઇત્ હએન્યો રથો, નોઇત્ ઉજ્ગૅરૅપ્તો દ્રફ્ષો.

પઇતિ દિમ્ પૅરૅસત્ જરથુશ્ત્રો, કત્ જી અસ્તિ, અહુર મજ્દ, તિશ્ત્ર્યેહે રએવતો ખરૅનંઘ્રઉહતો દાઇત્યોતૅમો યસ્નસચ વહ્મસચ, અષાત્ હચ યત્ વહિશ્તાત્. આઅત મ્રઓત્ અહુરો મજ્દાઓ, જઓથ્રાઓ હે ઉજ્બારયૅન્ અઇર્યાઓ દંઘ્રહાવો, બરૅસ્મ હે સ્તૅરૅનયૅન્ અઇર્યાઓ દંઘ્રહાવો, પસૂમ્ હે પચયૅન્ અઇર્યાઓ દંઘ્રહાવો; અઉરૂષૅમ્ વા વોહુ-ગઓનૅમ્ વા, કાચિત્ વા ગઓનનાંમ્ હમો-ગઓનૅમ્.

મા હે મઇર્યો ગેઉર્વયોઇત્, મા જહિક, મા અષાવો, અસ્રાવયત્-ગાથો, અહુમૅરૅક્ષ્, પઇત્યારૅનો ઇમાંમ્ દએનાંમ્ યાંમ્ આહૂઇરીમ્ જરથુશ્ત્રીમ્. યેજિ-ષે મઇર્યો ગૅઉર્વયાત્, જહિક વા, અષાવો વા, અસ્રાવયત્-ગાથો, અહુમૅરૅક્ષ્, પઇત્યારૅનો ઇમામ્ દએનાંમ્ યાંમ આહૂઇરીમ્ જરથુશ્ત્રીમ્, પર બએષજ હચઇતે તિશ્ત્ર્યો રએવાઓ ખરેનંઘ્રઉહાઓ. હમથ અઇર્યાબ્યો દંઘ્રહુબ્યો વોઇઘ્નાઓ જસાઓન્તિ, હમથ અઇર્યાબ્યો દંઘ્રહુબ્યો હએન ફ્રપતાઓન્તિ, હમથ અઇર્યાબ્યો દંઘ્રહુબ્યો જન્યાઓન્તે, પન્ચસઘ્નાઇ સતઘ્નાઇશચ, સતઘ્નાઇ હજંઘ્રઘ્નાઇશચ, હજંઘ્રઘ્નાઇ બએવરૅઘ્નાઇશચ, બએવરૅઘ્નાઇ અહાંખ્શતઘ્નાઇશચ.

અહે રય ખરૅનંઘ્રહચ, તૅમ્ યજાઇ સૂરૂન્વત યસ્ન, તિશ્ત્રીમ્ સ્તારૅમ; જઓથ્રાબ્યો તિશ્ત્રીમ્ સ્તારૅમ્ રએવન્તૅમ્ ખરેનંઘ્રઉહન્તૅમ્ યજમઇદે. હઓમયો ગવ બરેસ્મન્, હિજ્વો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઓથ્નચ, જઓથ્રાબ્યસચ અર્ષુખ્ધએઇબ્યસચ વાઘ્ઝિબ્યો.

યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્રહાંમચા તાંસચા તાઓસચા યજમઇદે.

(બાજમાં પઢે) અહુરમજ્દ ખોદાએ! અવજૂનીએ મરદુમ, મરદુમ સર્દગાંન્ હમા સર્દગાંન્, હમબાયસ્તે વેહાંન્! ઓએમ બેહેદીન્ માજ્દયસ્નાંન આગહી આસ્તવાની નેકી રસાનદ! અઓદૂન્ બાદ! (પ્રગટ પઢે) યથા અહૂ વઇર્યો (૨).

યસ્નॅમચ વહ્મॅમચ અઑજસચ જ્વરॅચ આફ્રીનામિ, તિશ્ત્ર્યેહે સ્તારો રએવતો ખ્રરેનંઘ્રઉહતો સતવએસહે ક્રાપહે સૂરહે મજ્દધાતહે. અષॅમ વૅાહૂ (૧). ☞ અહ્માઇ રએશ્ચ; હુજંઘ્રॅમ; જસ મે અવંઘ્રહે મજ્દ; કॅરૂફ્ॅહ મોજ્દ.

રોજ નેક નાંમ, રોજ પાક નાંમ, રોજ મુબારક (ફલાંન), **માહે મુબારક** (ફલાંન), **ગાહે** (ફલાંન). **નમાજ દાદારે ગેહાંન્ દામાંન્. ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજ્દાઑ, તરોઇદીતે અંઘ્રહે મઇન્યેઉશ. હુઇથ્યાવરૂશ્તાંમ હ્વત વસ્ના ફॅરષોતॅમॅમ. સ્તઑમિ અષॅમ; અષॅમ વૅાહૂ (૧).**

ગોરજે ખોરેહ અવજાયાદ્ તેશ્તર તીર્ રયોમંદ્ ખોરેહમંદ્, બેરસાદ્ અમાવંદ પીરોજગર અમાવંદી પીરોજગરી. દાદ્ દીન્ બેહ માજ્દયસ્નાંન્, આગહી રવાઇ ગોઆફરંગાંની બાદ્ હફ્તે કેશ્વર્ જમીન્; અઍદૂન્ બાદ્. મન્ આનો આવાયદ્ શુદન્, મન્ આનો આવાયદ્ શુદન્, મન્ આનો આવાયદ્ શુદન્; અષઑને અષॅમ વૅાહૂ (૧).

☞ (દક્ષિણ દિશા તરફ મોહોડું કરીને પડે.) **દાદારે ગેહાંન્ દીને માજ્દયસ્ની દાદે જરથુશ્તી. નેમસે-તે અષાઉમ્ સॅવિશ્તે અરॅદ્વી સૂર અનાહિતે. અષઑને અષॅમ વૅાહૂ (૧).**

નેમો ઉર્વઇરે વંઘ્રઉહિ મજ્દધાતે અષઑને અષॅમ વૅાહૂ (૧) તિશ્ત્રીમ સ્તારॅમ્ રએવન્તॅમ્ ખ્રરેનંઘ્રઉન્તॅમ્ યજમઇદે. અષॅમ વૅાહૂ (૧). તેશ્તર્ તીર્ રયોમંદ્ ખોરેહમંદ્ બેરૂસાદ્. અષॅમ વૅાહૂ (૧).

તીર યશ્તનો સાર.—અહુરમઝદની ખુશનુદી હોજો! વૃદ્ધિ કરનાર અહુરમઝદનું નામ લઇને હું બંદગી શરૂ કરૂં છું. તેના પ્રતાપ તથા ખોરેહ જ્યાદા થાઓ! ચળકાટવાળો, નુરવાળો તેશતર તીર મારી મદદે પહોંચો! સર્વે ગુનાહો માટે હું પશ્ચાતાપ કરૂં છું. સર્વે ભુંડા વિચાર, ભુંડાં વચન અને ભુંડાં કામોને માટે હું મનશની, ગવશની અને કુનશનીથી પસ્તાવો કરૂં છું. વરસાદની લીલાં લહેર કરનાર તેશતર તીરને, તેના તેજ તથા પ્રતાપને લીધે ક્રિયાની ભેટોથી યાદ કરૂં છું. તે મદદ કરનાર, પ્રકાશતા, બુલંદ દરજ્જાના, દુર સુધી રોશની આપનાર, હિંમત આપનાર, ખોરેહવાળા, તેશતર તીરની હું આરાધના કરૂં છું, જેથી કંઇમી સંકટ, દરદ, કપટ, યા દુશમનનો ધસારો મને હેરાન કરે નહિ!

તેશતર તીર વરસાદ ઉપર મવક્કલ છે. (એને Sirias સાથે સરખાવવામાં આવ્યો છે, અને તે Canis Major નામનાં નક્ષત્રમાં છે); એની સિફતમાં કહે છે

કે તે ચળકાટવાળો, આબાદી અને ફળદ્રુપ કરનાર, તંદરોસ્તી આપનાર, બુલંદ દરજ્જાનો અને ખોરેહવાળો છે. તે તમામ સેતારાઓનો વડો છે. એક ઠેકાણે અહુરમઝદ કહે છે કે તેશતર તીર અહુરમઝદના જેટલોજ આરાધનાને લાયક છે. ખુદ તેશતર પોતે આરજુ રાખે છે કે ઇનસાનો બીજા યઝદોની જેમ સેતાયશ કરે છે, તેમ તેની સેતાયશ કરે, જેથી તે ખુશનુદ થયલો પૃથ્વી ઉપર લીલાં લહેર પાંથરે; એટલા માટે ઇનસાનો તો શું, પણ ભારબરદારી જાનવરો વટીક તેને યાદ કરે છે કે તે નદીનાળાં ભરપુર કરે, એટલુંજ નહિ, પણ જીવ વગરની ચીજો પણ તેશતરને યાદ કરે છે. તે સેતાબીથી જતા તીરની માફક વોઉરૂકષ દરિયાને ભરપુર કરવા જાય છે જ્યારે કીડાઓ ખરતા તારાની સિકળમાં ઉડીને વોઉરૂકષ દરિયામાં પડે છે, ત્યારે તેશતર તીર તે દરિયાનાં પાણીને જોસમાં લાવે છે. એનો હરિફ 'અપઓશ' નામનો દેવ છે, જે પાણીની ટીપણી લાવનાર છે; એ બે વચ્ચે હંમેશ લડાઇ ચાલે છે, તેમાં પહેલાં અપઓશ દેવ ફાવે છે, યાને પાણીની ટીપણી શરૂ થાય છે, પણ અહુરમઝદ, અમશાસ્પંદો, મહેર અને અશિશવંઘ યઝદોની મદદથી, અને ઇનસાનની સેતાયશથી આખરે તેશતર તીર 'અપઓશ' દેવ ઉપર ફાવે છે, યાને પાણીની ટીપણી દૂર થઇને વરસાદથી સઘળે લીલાં લહેર થઇ રહે છે, અને વોઉરૂકષ દરિયો પાણીથી ઉભરાઇ જાય છે. તેશતર તીરના હમકાર અરદાફ્રવશ અને ગોઆદ પણ આબાદી ફેળાવવાનાં કામમાં તેશતરને મદદ કરે છે. ટુકમાં એ સેતારા ઉપર દુકાળ અથવા સુકાળનો આધાર છે, જેથી ઇનસાનને માટે ઘટતી ક્રિયાથી તેની સેતાયશ કરવી અવશ્યનું છે. તેથી બંદગી કરનાર દુવા ગુજારે છે કે તે તેશતર તીરની સેતાયશ કરે! તેશતર સેતારો ત્રણ મરતબે જુદી જુદી ત્રણ શિકળમાં પૃથ્વી ઉપર આવે છે, અને તેની સેતાયશ કરનારને બક્ષેશ કરે છે; પહેલા દસ દિવસ એક જોબનવંત જુવાન્યાના રૂપમાં આવીને સેતાયશ કરનારને પહેલવાની તોખમના ફરઝંદ બક્ષે છે; ત્યાર પછીના દસ દિવસ ગોધાના રૂપમાં આવીને સેતાયશ કરનારને પુષ્કળ ગાય ઢોરની બખશેશ કરે છે; અને છેલ્લા દસ દિવસ એક ઘોડાના રૂપમાં આવીને પુષ્કળ ઘોડા બખશે છે. સેવટે કહે છે કે તેશતર તીરની આરાધના જે દેશમાં થાય છે, ત્યાં દુખ દરદ, સંકટ અને દુશ્મનોનો ધસારો કાંઇબી ખરાબી કરી શકતાં નથી. વળી વધુ જણાવ્યું છે કે ગુનેહગાર, બદ ઓરત અને દીન દુશ્મન તેશતર તીરની સેતાયશમાં કીધેલી ક્રિયાની ચીજોને અડકી શકે નહિ, અગર જો ક્રિયાની ચીજો ઉપયોગમાં લેવા પામે, તો તે જગાએ સંકટ આવી પડે, દુશ્મન ધસારો લાવે અને લોકોનો મરો થાય.

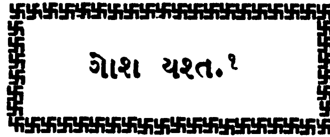
એ પ્રમાણે તીર યસ્ત તેશતર તીર સેતારાની સિફતના સંબંધમાં છે, પણ તેશતર તીરની સાથે એ યસ્તમાં બીજા ત્રણ વધુ સેતારાને તેઓની સિફત સાથે યાદ કર્યા છે :—

૧. હપ્તોઇરીંગ, (ઉત્તર તરફના સેતારાઓમાં મુખ્ય સેતારો—એ મંગળનો

હરીફ છે; તે Ursa Major નામનાં નક્ષત્રમાં છે.) તીર યશ્તમાં એને જાદુગર તથા પરીઓની સામે થવાને માટે યાદ કરવામાં આવ્યો છે.

૨. સતવએસ (પશ્ચિમ તરફનો મુખ્ત સેતારો એને Viga અથવા Pleides સાથે સરખાવ્યો છે,) તીર યશ્તમાં એ વરસાદનાં પાણી જુદી જુદી દિશાએ વહેંચી નાખવાના કામમાં તેશતર તીરને મદદ કરે છે.

૩. વનંત-(દક્ષીણુ દિશા તરફના સેતારાઓમાં મુખ્ય અને ઘણો પ્રકાશિત; એને બૃહસ્પતીનો હરીફ ગણેલો છે) ફોવત, ફતેહ, અને શ્રેષ્ટાઇ મેળવવાને માટે, તેમજ તંગી, દ્વેષ વગેરે દૂર કરવાને એ સેતારાને યાદ કરવામાં આવ્યો છે.

ગોશ યશ્ત.[1]

ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજ્દાઑ. અષૅમ્ વૅાહૂ. (૧).

૫ નામે યજ્દાંન્ અહુરમજ્દ ખોદાએ અવઝૂની, ગોરજે ખોરેહ અવઝાયાદ્; ગેઉશ્ ઉર્વ દ્વાસ્પ સૂરહે ખોરેહ બેરસાદ્.

અજ્ હમા ગુનાહ પતેત્ પશેમાનુમ; અજ્ હર્વસ્તીન્ દુશ્મત્ દુઝૂખ્ત્ દુજ્વર્શ્ત, મૅમ્ ૫ ગેતી મનીદ્, ઑએમ્ ગોફ્ત્, ઑએમ્ કર્દ, ઑએમ્ જસ્ત્, ઑએમ્ બૂન્ બૂદ્ એસ્તેદ્. અજ્ આંન્ ગુનાહ મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની રવાંની ગેતી મીનોઆંની, ઑખે અવાખ્શ પશેમાન્ ૫ સે ગવશ્ની ૫ પતેત્ હોમ. ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજ્દાઑ, તરોઇદીતે અંઘ્રહે મઇન્યેઉશ્; હઇથ્યાવર્શ્તાંમ્ હ્યત્ વસ્ના ફ્રૅરષોતૅમૅમ્; સ્તઑમિ અષૅમ્; અષૅમ્ વૅાહૂ (૩).

---

૧ એં યશતને 'દ્રવાસ્પ યશ્ત' પણ કહે છે. 'દ્રવાસ્પ' એ પશુઓ, ઢોરો, ઉમરે પુગેલા ઈનસાનો, અને બચ્ચાંઓંને તંદરૂસ્તી અને પાસબાની આપનાર નારી ફરેશતો છે. દ્રવાસ્પ નો અસલ અર્થ ઘોડાને તંદોરસ્તી આપનાર થાય છે તે ઉપરથી તમામ જાનવરોને તંદોરસ્તી આપનાર ફરેસ્તો છે. એના હમકાર તરીકે 'ગેઉશ ઉર્વન' આવે છે, જેનો અર્થ જાનવરનું રવાન મૂળ થાય છે. એ યશતના પહેલા કરદામાં આપેલા શબ્દો 'પોઉરૂ-સ્પક્ષ્તીમ' (પુષ્કળ આંખ-વાળી), 'દ્રૂરાત-પથન' (દૂર રસ્તાવાળી), 'ખ્વાથ્રવન' (પોતાની રોશનીવાળી), 'દરેઘો હખેધ્રયેન' (લાંબા નક્ષત્રોવાળી) ઉપરથી ડા. હાઉગ દ્રવાસ્પને આકાશ ગંગા (Milky way) સાથે સરખાવે છે. દ્રવાસ્પને આરાધનારાઓમાં હોષંગ, જમશેદ, ફરેદુન, હોમ, કએખુશરૂ, જરથોસ્ત અને ગુશતાસ્પ હતા. જે મહાન પુરૂષોએ અશીશવંઘની આરાધના કીધી છે, તેઓએજ દ્રવાસ્પને પણ આરાધી છે, અને તેણીની પાસે તેજ દુવા માગી છે.

ફ્રવરાને મજ્દયસ્નો જરથુશત્રિશ વીદએવો અહુર-ત્કએષો (જે ગેહ હોય તે પઢે.) ફ્રસસ્તયએચ. દ્વાસ્પયાઓ સૂરયાઓ મજ્દધાતયાઓ અષઓન્યાઓ, ક્ષ્નઓથ્ર યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઓથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ, યથા અહૂ વઇર્યો જઓતા ફ્રા મે મ્રૂતે, અથા રતુશ અષાત્ચિત્ હચ ફ્રા અષવ વીદ્વાઓ મ્રઓતૂ.

(કરદો ૧ લો) દ્વાંસ્પાંમ્ સૂરાંમ્ મજ્દધાતાંમ્ અષઓનીમ્ યજમઇદે; દ્વો-પસ્વાંમ્, દ્વો-સ્તઓરાંમ્, દ્વો-ઉર્વથાંમ્, દ્વો-અપૅરૅનાયુકાંમ્, પૅાઉરૂ-સ્પક્ષ્તીમ્ દૂરાત્ પથન ખ્વાથ્રવન દરૅઘો-હખ્ઍધ્રયન.

યુખ્ત અસ્પાંમ્, વરૅતો-રથાંમ્, ખ્વનત્-ચખ્રાંમ્, ફ્રૂષઓનીમ્, મરૅજાંમ્, અમવઇતીમ્, હુરઓધાંમ્, ખ્વાસઓકાંમ્ બએષજ્યાંમ્ દ્વોસ્તાઇતીમ્, દ્વો-વરૅતાંમ્, અવંઘ્રહે નરાંમ્ અષઓનાંમ્.

તાંમ્ યજત હઓષ્યંઘ્રહો પરધાતો ઉપ ઉપબ્દે હરયાઓ બૅરૅજો સ્રીરયાઓ મજ્દધાતયાઓ, સતૅમ અસ્પનાંમ્, હજઘ્રૅમ્ ગવાંમ્, બએવરૅ અનુમયનાંમ્, ઉત જઓથ્રાંમ્ ફ્રબરે.

દજ્દિ મે વંઘ્ઉહિ સૅવિશ્તે દ્વાસ્પે! તત્ આયપ્તૅમ, યત્ બવાનિ અઇવિ-વન્યાઓ વીસ્પે દએવ માજઇન્ય, યથ અજેમ્ નોઇત્ તરૂશ્તો ફ્રાનમાને થ્વએષાત્ પરો દએવએઇબ્યો, ફ્રા અહ્માત્ પરો વીસ્પે દએવ અનુસો તરૂશ્ત નૅમાઓન્તે, તરશ્ત તૅમંઘ્રહો દૂરાઓન્તે.

દથત્ અહ્માઇ તત્ અવત્ આયપ્તૅમ દ્વાસ્પ સૂર મજ્દધાત અષઓની થ્રાથ્રિ, જઓથ્રૅ-બરાઇ અરૅદ્રાઇ યજેમ્નાઇ જઇધ્યન્તાઇ, દાથ્રિશ આયપ્તૅમ.

અહે રય ખ્વરૅનંઘ્રહચ, તાંમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, તાંમ્ યજાઇ હુયશ્ત યસ્ન, દ્વાસ્પાંમ્ સૂરાંમ મજ્દધાતાંમ્ અષઓનીમ. જઓથ્રાબ્યો દ્વાસ્પાંમ્ સૂરાંમ્ મજ્દધાતાંમ્ અષઓનીમ્ યજમઇદે. હઓમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ્વો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઓથનચ, જઓથ્રાબ્યસચ અર્ષુખ્ધએઇબ્યસચ વાઘ્રજિબ્યો.

યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્રહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૨ જો) દ્વાસ્પાંમ્ સૂરાંમ્ મજ્દધાતાંમ્ અષઓનીમ્ યજમઇદે; દ્વો-પસ્વાંમ્, દ્વો-સ્તઓરાંમ્, દ્વો-ઉર્વથાંમ્, દ્વો-અપૅરૅનાયુ-

કાંમ, પૉઉરૂ-સ્પક્ષ્તીમ દૂરાત્, પથન ખ઼્વાથ્રવન દરૅઘો-હુખ઼્ઍધ્રયન. ચુખ્ત-અસ્પાંમ, વરૅતો-રથાંમ, ખ઼્નત્-ચખ્રાંમ, ફ્રુષ્ઍાનીમ, મરૅજ઼ાંમ, અમ-વઇતીમ, હુરઍાધાંમ, ખ઼્વાસ્ઍાકાંમ, બઍેષજ્યાંમ, દ્વો-સ્તાઇતીમ, દ્વો-વરૅતાંમ અવંઘહે નરાંમ અષ્ઍાનાંમ.

તાંમ યજત યો યિમો ક્ષ્એતો હ્વાંથ્વો, હુકઇરયાત્ હચ બરે-જંઘહત્, સતેમ અસ્પનાંમ હજંઘ્રેમ ગવાંમ બઍેવરે અનુમયનાંમ, ઉત જ઼્ઍાથ્રાંમ ફ્રબરો.

દજ઼દિ મે વંઘઉહિ સૅવિશ્તે, દ્વાસ્પે! તત્ આયપ્તૅમ, યથ અજ઼ેમ ફ્રુષ્ઍાનિ વાંથ્વ, અવ-બરાનિ અવિ મજ઼્દાઍા દામબ્યો, યથ અજ઼ેમ અમૅરૅખ્તીમ, અવ-બરાનિ અવિ મજ઼્દાઍા દામબ્યો.

ઉત અજ઼ેમ અપ-બરાનિ, વ ષુધૅમચ તર્ષ્નૅમચ હચ મજ઼્દાઍા દામબ્યો, ઉત અજ઼ેમ અપ-બરાનિ, વ જ઼ઉર્વાંમચ, મૅરૅથ્યૂમચ, હચ મજ઼્દાઍા દામબ્યો, ઉત અજ઼ેમ અપ-બરાનિ, વ ગરૅમૅમચ વાતૅમ અઍાતૅમચ હચ મજ઼્દાઍા દામબ્યો, હજંઘ્રૅમ અઇવિ-ગામનાંમ.

દથત્ અહ્માઇ તત્ અવત્ આયપ્તૅમ દ્વાસ્પ સૂર મજ઼્દધાત અષ્-ઍાનિ થ્રાથ્રિ, જ઼ઍાથ્રો-બરાઇ અરૅદ્રાઇ યજ઼ેમ્નાઇ જ઼ઇધ્યન્તાઇ, દાથ્રિશ આયપ્તૅમ. અહે રય ખ઼્વરૅનંઘહચ, તાંમ યજ઼ાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, તાંમ યજ઼ાઇ હુયશ્ત યસ્ન, દ્વાસ્પાંમ સૂરાંમ મજ઼્દધાતાંમ અષ્ઍાનીમ. જ઼ઍાથ્રાબ્યો દ્વાસ્પાંમ સૂરાંમ મજ઼્દધાતાંમ અષ્ઍાનીમ યજ઼મઇદે. હઍામયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ઼્વો-દંઘહંઘહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઍાથ્નચ, જ઼ઍાથ્રાબ્યસચ અર્ષુખ્ધએઇબ્યસચ વાઘ્ઝિબ્યો.

યેંઘહે હાતાંમ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘહો, મજ઼્દાઍા અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઍાંઘહાંમચા તાંસ્ચા તાઍાસ્ચા યજ઼મઇદે.

(કરદો ૩ જો) દ્વાસ્પાંમ સૂરાંમ મજ઼્દધાતાંમ અષ્ઍાનીમ યજ઼-મઇદે; દ્વો-પસ્વાંમ, દ્વો-સ્તઍારાંમ, દ્વો-ઉર્વથાંમ, દ્વો-અપૅરૅનાયુ-કાંમ, પૉઉરૂ-સ્પક્ષ્તીમ દૂરાત્, પથન ખ઼્વાથ્રવન દરૅઘો-હુખ઼્ઍધ્રયન. ચુખ્ત-અસ્પાંમ, વરૅતો-રથાંમ, ખ઼્નત્-ચખ્રાંમ, ફ્રુષ્ઍાનીમ, મરૅજ઼ાંમ, અમ-વઇતીમ, હુરઍાધાંમ, ખ઼્વાસ્ઍાકાંમ, બઍેષજ્યાંમ, દ્વો-સ્તાઇતીમ, દ્વો-વરૅતાંમ, અવંઘહે નરાંમ અષ્ઍાનાંમ.

તાંમ્ યજત વીસો પુથ્રો આથ્વ્યાનોઇશ્, વીસો સૂરયાઓ થ્રએ-તઓનો, ઉપ વરૅનૅમ્ ચથ્રુ-ગઓશૅમ્, સતૅમ્ અસ્પનાંમ્, હજંઘ્રૅમ્ ગવાંમ્, બએવરૅ અનુમયનાંમ્, ઉત્ જઓથ્રાંમ્ ફ્રબરો.

દજદ્હિ મે વંધ્રઉહિ સૅવિશ્તે દ્વાસ્પે તત્ આયપ્તૅમ્, યત બવાનિ અઇવિ-વન્યાઓ અજીમ્ દહાકૅમ્ થ્રિજફ્નૅમ્, થ્રિકમૅરૅધૅમ્, ક્ષ્વશ-અષીમ્, હજંઘ્ર-યઓક્ષ્તીમ્, અષ્-અઓજંઘહૅમ્, દએવીમ્ દ્રુજૅમ્, અઘૅમ્ ગએથાવ્યો દ્રવન્તૅમ્, યાંમ્ અષ્-અઓજસ્તૅમાંમ્ દ્રુજૅમ્ ફ્ર કૅરૅન્તત્ અંઘ્રો મઇન્યુશ્, અવિ યાંમ્ અસ્તવઇતીમ્ ગએથાંમ્, મહ્રકાઇ અષહે ગએથનાંમ્. ઉત હે વન્ત અજાનિ સવંઘ્રહવાચિ, અરેનવાચિ, યોઇ હૅન્ કેહ્રપ સ્રએશ્ત જજાતેએ ગએથ્યાઇચ, યોઇ અબ્દોતૅમે.

દથત્ અહ્માઇ તત્ અવત્ આયપ્તૅમ્ દ્વાસ્પ સૂર મજદધાત અષઓનિ થ્રાથ્રિ, જઓથ્રો-બરાઇ અરૅદ્રાઇ યજેમ્નાઇ જઇધ્યન્તાઇ, દાથ્રિશ્ આયપ્તૅમ્. અહે રય ખ્રૅનંઘ્રહચ, તાંમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, તાંમ્ યજાઇ હુયશ્ત યસ્ન, દ્વાસ્પાંમ્ સૂરાંમ્ મજદધાતાંમ્ અષઓનીમ્. જઓથ્રાબ્યો દ્વાસ્પાંમ્ સૂરાંમ્ મજદધાતાંમ્ અષઓનીમ્ યજમઇદે. હઓમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ્વો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઓથ્નચ, જઓથ્રાબ્યસ્ચ અર્ષુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્રજીબ્યો.

યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્રહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૪ થો) દ્વાસ્પાંમ્ સૂરાંમ્ મજદધાતાંમ્ અષઓનીમ્ યજમઇદે; દ્વો-પસ્વાંમ્, દ્વો-સ્તઓરાંમ્, દ્વો-ઉર્વથાંમ્, દ્વો-અપૅરૅનાયુકાંમ્, પૉઉરૂ-સ્પક્ષ્તીમ્ દૂરાત્, પથન ખ્રાથ્રવન દરૅઘો-હખ્ધ્રયન. યુખ્ત-અસ્પાંમ્, વરૅતો-રથાંમ્, ખ્રનત્-ચખ્રાંમ્, ફ્રષઓનીમ્, મરૅજાંમ્, અમવઇતીમ્, હુરઓધાંમ્, ખ્રાસઓકાંમ્, બએષજયાંમ્, દ્વો-સ્તાઇતીમ્, દ્વો-વરૅતાંમ્, અવંઘ્રહે નરાંમ્ અષઓનાંમ્.

તાંમ્ યજત હઓમો ફ્રાષ્મિશ્, બએષજયો, સ્રીરો, ક્ષથ્રયો, જઇરિ-દોઇથ્રો, બરૅજિશ્તે પઇતિ બરેજહિ હરઇથ્યો પઇતિ બરૅજયાઓ, આઅત્ હીમ્ જઇધ્યત્ અવત્ આયપ્તેમ્.

દજદ્હિ મે વંઘ્રઉહિ સૅવિશ્તે દ્વાસ્પે! તત્ આયપ્તૅમ્, યથ યજેમ્ અન્દયેનિ મઇરિમ્ તૂઇરીમ્ ફ્રંઘ્રરસ્યાનૅમ્, ઉત બસ્તૅમ્ વાધયેનિ, ઉત

બસ્તૅમ્ ઉપનયેનિ બસ્તૅમ્ કવોઇશ હુઑસ્રવંઘ્રહહે, જનાત્ તૅમ કવ હુઑસ્રવ, પસ્ને વરોઇશ ચએચિસ્તહે જક્રહે ઉરૂવ્યાપહે, પુથ્રો કએન સ્યાવરૂષાનાઇ જુરો-જતહે, નરહે અઘ્રએરથહેચ નરવહે.

દથત્ અહ્માઇ તત્ અવત્ આયપ્તૅમ્ દ્રૂવાસ્પ સૂર મજદધાત અષઑનિ થ્રાથ્રિ, જઑથ્રો-બરાઇ અરૅદ્રાઇ યજૅમ્નાઇ જઇધ્યન્તાઇ, દાથ્રિશ આયપ્તૅમ્. અહે રય ખરૅનંઘ્રહચ, તાંમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, તાંમ્ યજાઇ હુયશ્ત યસ્ન, દ્રૂવાસ્પાંમ્ સૂરાંમ્ મજદધાતાંમ્ અષઑનીમ્. જઑ-થ્રાબ્યો દ્રૂવાસ્પાંમ્ સૂરાંમ્ મજદધાતાંમ્ અષઑનીમ્ યજમઇદે. હુઑ-મયો ગવ બરૅસ્મન, હિજવો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઑથ્નચ, જઑથ્રાબ્યસચ અર્ષુખ્ધએઇબ્યસચ વાઘ્રજિબ્યો.

યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજદાઑ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઑઁઘ્રહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઑસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૫ મો) દ્રૂવાસ્પાંમ્ સૂરાંમ્ મજદધાતાંમ્ અષઑનીમ્ યજમઇદે; દ્રૂવો-પસ્વાંમ્, દ્રૂવો-સ્તઑરાંમ્, દ્રૂવો-ઉર્વથાંમ્, દ્રૂવો-અપૅરૅનાયુકાંમ્, પૅાઉરૂ-સ્પક્ષ્તીમ્ દૂરાત્, પથન ખાથ્રવન દરૅઘો-હખૅધ્રયન. યુખ્ત-અસ્પાંમ્, વરેતો-રથાંમ્, ખનત-ચખ્રાંમ્, ફ્રૂષઑનીમ્, મરૅજાંમ્, અમવઇતીમ્, હુરઑધાંમ્, ખાસઑકાંમ્, બએષજયાંમ્, દ્રૂવો-સ્તાઇતીમ્, દ્રૂવો-વરૅ-તાંમ્, અવંઘ્રહે નરાંમ્ અષઑનાંમ્.

તાંમ્ યજત અરૂષ અઇસ્યનાંમ્ દખ્યુનાંમ્ ક્ષથ્રાઇ હનકૅરૅમો હુઑ-સ્રવ, પસ્ને વરોઇશ ચએચિસ્તહે જક્રહે ઉરૂવ્યાપહે, સતૅમ અસ્પનાંમ્, હજંઘ્રૅમ ગવાંમ્, બએવરે અનુમયનાંમ્, ઉત જઑથ્રાંમ્ ફ્રબરો.

દજદિ મે વંઘ્રઉહિ સૅવિશ્તે, દ્રૂવાસ્પે! તત્ આયપ્તૅમ્, યથ અજેમ્ નિજનાનિ, મઇરીમ્ તૂઇરીમ્ ફ્રંઘ્રરસ્યાનૅમ્ પસ્ને પરોઇશ ચએ-ચિસ્તહે જક્રહે, ઉરૂવ્યાપહે, પુથ્રો કએન સ્યાવરૂષાનાઇ જુરો-જતહે, નરહે અઘ્રએરથહેચ નરવહે.

દથત્ અહ્માઇ તત્ અવત્ આયપ્તૅમ્ દ્રૂવાસ્પ સૂર મજદધાત અષ-ઑની થ્રાથ્રિ, જઑથ્રો-બરાઇ અરૅદ્રાઇ યજૅમ્નાઇ જઇધ્યન્તાઇ, દાથ્રિશ આયપ્તૅમ્. અહે રય ખરૅનંઘ્રહચ, તાંમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, તાંમ્ યજાઇ હુયશ્ત યસ્ન, દ્રૂવાસ્પાંમ્ સૂરાંમ્ મજદધાતાંમ્ અષઑનીમ્. જઑથ્રાબ્યો દ્રૂવાસ્પાંમ્ સૂરાંમ્ મજદધાતાંમ્ અષઑનીમ્ યજમઇદે.

હુઑમયો ગવ બરેસ્મન, હિજ્વો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઑથ્નચ, જઑથ્રાબ્યસચ અર્ષુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્રજ્ઞિબ્યો.

યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઑંઘ્રહાંમચા તાંસ્ચા તાઑસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૬ ઠો) દ્વાસ્પાંમ્ સૂરાંમ્ મજ્દધાતાંમ્ અષઑનીમ યજમઇદે; દ્વો-પસ્વાંમ્, દ્વો-સ્તઑરાંમ્, દ્વો-ઉર્વથાંમ્, દ્વો-અપૅર્નાયુકાંમ્, પૅાઉરૂ-સ્પક્ષ્તીમ્ દૂરાત્, પથન ખ્ષાથ્રવન દરેઘો-હુખ્ઍથ્રયન. યુખ્તઅસ્પાંમ, વર્તો-રથાંમ્, ખ્ષનત્-ચખ્રાંમ્, ફ્રષઑનીમ્, મર્જાંમ્, અમવઇતીમ્, હુરઑધાંમ્, ખ્ષાસઑકાંમ્, બએષજ્યાંમ્, દ્વો-સ્તાઇતીમ્, દ્વો-વર્તાંમ્, અવંઘ્રહે નરાંમ્ અષઑનાંમ્.

તાંમ્ યજત યો અષવ જરથુશ્ત્રો, અઇરયેને વએજહિ વંઘ્રહુયાઓ દાઇત્યયાઓ, હુઑમ યો ગવ બરૅસ્મન, હિજ્વો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઑથ્નચ, જ઼ઑથ્રાબ્યસ્ચ અર્ષુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્રજ્ઞિબ્યો; આઅત્ હીમ્ જઇધ્યત્ અવત્ આયપ્તેમ.

દજહિ મે વંઘ્રઉહિ સૅવિશ્તે દ્વાસ્પે! તત્ આયપ્તૅમ્, યથ યજેમ્ હાચયેને, વંઘ્રઉહીમ્ આજ઼ાતાંમ્ હુતઑસાંમ્, અનુમતેએ દએનયાઓ, અનૂખ્તેએ દએનયાઓ, અનુવર્શ્તેએ દએનયાઓ, યા મે દએનાંમ્ માજ્દયસ્નીમ્, જરસ્ચ દાત્, અપએચ અઑતાત્, યા મે વરેજ઼ાનાઇ વંઘ્રઉહીમ્ દાત્ ફ્રસસ્તીમ.

દથત્ અહ્માઇ તત્ અવત્ આયપ્તૅમ્ દ્વાસ્પ સૂર મજ્દધાત અષઑનિ થ્રાથ્રિ, જઑથ્રો-બરાઇ અરૅદ્રાઇ યજેમ્નાઇ જઇધ્યન્તાઇ, દાથ્રિશ આયપ્તૅમ. અહે રય ખ્ષરૅનંઘ્રહચ, તાંમ્ યજ઼ાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, તાંમ્ યજ઼ાઇ હુયશ્ત યસ્ન, દ્વાસ્પાંમ્ સૂરાંમ્ મજ્દધાતાંમ્ અષઑનીમ. જઑથ્રાબ્યો દ્વાસ્પાંમ્ સૂરાંમ્ મજ્દધાતાંમ્ અષઑનીમ્ યજમઇદે. હુઑમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ્વો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઑથ્નચ, જઑથ્રાબ્યસચ અર્ષુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્રજ્ઞિબ્યો.

યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઑંઘ્રહાંમચા તાંસ્ચા તાઑસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૭ મો) દ્વાસ્પાંમ્ સૂરાંમ્ મજ્દધાતાંમ્ અષઑનીમ્ યજમઇદે; દ્વો-પસ્વાંમ્, દ્વો-સ્તઑરાંમ્, દ્વો-ઉર્વથાંમ્, દ્વો-અપૅર્નાયુ-

કાંમ્, પૉઉરૂ-સ્પક્ષ્તીમ્ દૂરાત્, પથન ખ઼ાથ્રવન દરૅઘો-હુખૅધ્રયન. ચુખ્ત-અસ્પાંમ્, વરૅતો-રથાંમ્, ખ઼નત્-ચખ્રાંમ્, કૃષ્યઑનીમ્, મરૅજ઼ાંમ્, અમ-વઇતીમ્, હુરઑધાંમ્, ખ઼ાસઑકાંમ્, બએષજ્યાંમ્, દ્વો-સ્તાઇતીમ્, દ્વો-વરૅતાંમ્, અવંઘ્રહે નરાંમ્ અષઑનાંમ્.

તાંમ્ યજ઼ત ઍરૅજઇધિશ કવ વીશ્તાસ્પો, પસ્ને આપો દાઇત્યયાઑ, સતૅમ્ અસ્પનાંમ્, હજ઼ંઘ્રૅમ્ ગવાંમ્, બએવરૅ અનુમયનાંમ્, ઉત્ જઑથ્રાંમ્ ફ્રબરો.

દજ઼દિ મે વંઘ્રઉહિ સૅવિશ્તે દ્વાસ્પે તત્ આયપ્તૅમ્, યત્ અજ઼ાનિ પૅષને અશત અઉર્વન્તો, વીસ્પ-થઉરૂવો-અસ્તોઇશ, પુથ્રો વીસ્પ-થઉરૂવો, ઉરૂવિ ખઑધો, ઉરૂવિ-વૅરૅથ્રૅા, સત્વી-મનોથ્રીશ, યેંઘ્રહે હમ સત્ ઉશ્ત-નાંમ્ જઇન્યાવરત્, પસ્ચ ખ઼ીધહે, યથ અજ઼ાનિ પૅષને મઇર્યેહે ખ્યઑ-નહે, અરેજત્ અસ્પહે, યથ અજ઼ાનિ પૅષને દરૂષિનિકહે દએવયસ્નહે.

ઉત અજેમ્ નિજનાનિ તાંથ્રવન્તૅમ્ દુજ઼દએનૅમ્, ઉત અજેમ્ નિજનાનિ સ્પિનજઉરૂશ્કૅમ્ દએવયસ્નેમ્, ઉત અજેમ્ ફ્રઑઉર્વએસ-યેનિ હુમય વરૅધકનાંમ્ચ, ખ્યઑન્યેહેચ દંઘ્રહાવો, ઉત અજેમ્ નિજ-નાનિ ખ્યઑનિનાંમ્ દખ્યુનાંમ્, પન્ચસધ્નાઇ સતધ્નાઇશચ, સતધ્નાઇ હજ઼ં-ઘ્રધ્નાઇશચ, હજ઼ંઘ્રધ્નાઇ બએવરૅધ્નાઇશચ, બએવરેધ્નાઇ અહાંખ્શતધ્નાઇશચ.

દથત્ અહ્માઇ તત્ અવત્ આયપ્તૅમ્ દ્વાસ્પ સૂર મજ઼્દધાત અષ-ઑનિ થ્રાથ્રિ, જ઼ઑથ્રો-બરાઇ અરૅદ્રાઇ યજેમ્નાઇ જઇધ્યન્તાઇ, દાથ્રિશ આયપ્તૅમ. અહે રય ખ઼રૅનંઘ્રહચ, તાંમ્ યજ઼ાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, તાંમ્ યજ઼ાઇ હુયશ્ત યસ્ન, દ્વાસ્પાંમ્ સૂરાંમ્ મજ઼્દધાતાંમ્ અષઑનીમ. જ઼ઑથ્રાબ્યો દ્વાસ્પાંમ્ સૂરાંમ્ મજ઼્દધાતાંમ્ અષઑનીમ્ યજમઇદે. હઑમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ઼્વો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઑથ્નચ, જ઼ઑથ્રાબ્યસચ અર્ષુખ્ધએઇબ્યસચ વાઘ્રજ઼િબ્યો.

યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજ઼્દાઑ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઁઘ્રહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(બાજમાં પઢે) અહુરમજ઼્દ ખોદાએ! અવજૂનીએ મરદુમ, મર-દુમ સર્દગાંન્ હમા સર્દગાંન્, હમબાયસ્તે વેહાંન્! ઑએમ બેહેદીન્ માજ઼્દયસ્નાંન, આગહી આસ્તવાની નેકી રસાનદ્! અઍદૂન્ બાદ્! (પ્રગટ પઢે) યથા અહૂ વઇર્યો (૨).

યસ્નૅમચ વહ્મૅમચ અઍાજસચ જ્વરૅચ આફ્રીનામિ, દ્રવાસ્પયાઍા સૂરયાઍા મજ્દધાતયાઍા અષઍાન્યાઍા. અષૅમ્ વૅાહૂ (૧). ☞ અહ્માઇ રએશ્ચ; હુજ઼ંઘ્રૅમ; જસ મે અવંઘ્રહે મજ્દ; કૅરૂફૅહુ મોજ્દ.

રોજ નેક નાંમ, રોજ પાક નાંમ, રોજ મુબારક (ફ્લાંન), માહે મુબારક (ફ્લાંન), ગાહે (ફ્લાંન). નમાજ દાદારે ગેહાંન્ દાનાંન્. ક્ષ્નઍાથ્ર અહુરહે મજ્દાઍા, તરોઇદીતે અંઘ્રહે મઇન્યેઉશ. હુઇથ્યાવરશ્તાંમ્ હ્યત્ વસ્ના ફ્રૅરષોતૅમૅમ. સ્તઍામિ અષૅમ; અષૅમ્ વૅાહૂ (૧).

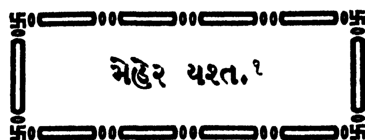
ગોરૂજે ખોરેહ્ અવજ઼ાયાદ્ ગેઉશ્ ઉર્વ દ્રવાસ્પ સૂરહે ખોરેહ, બેરસાદ્ અમાવંદ પીરોજગર અમાવંદી પીરોજગરી. દાદ્ દીન્ બેહ્ માજ્દયસ્નાંન્, આગહી રવાઇ ગોઆફરંગાંની બાદ્ હફ્તે કેશ્વર્ જમીન્; અઍદૂન્ બાદ. મન્ આનો આવાયદ્ શુદન્, મન્ આનો આવાયદ્ શુદન્, મન્ આનો આવાયદ્ શુદન્. અષઍાને અષૅમ્ વૅાહૂ (૧).

☞ (દક્ષિણ દિશા તરફ મોહોડું કરીને પઢે.) દાદારે ગેહાંન્ દીને માજ્દયસ્ની દાદે જરથુશ્તી. નેમસે-તે અષાઉમ્ સૅવિશ્તે અરૅદ્વી સૂર અનાહિતે. અષઍાને અષૅમ્ વૅાહૂ (૧).

નેમો ઉર્વઇરે વંઘ્રઉહિ મજ્દધાતે. અષઍાને અષૅમ્ વૅાહૂ (૧). દ્રવાસ્પાંમ્ સૂરાંમ્ મજ્દધાતાંમ્ અષઍાનીમ્ યજમઇદે. અષૅમ્ વૅાહૂ (૧). ગેઉશ્ ઉર્વ દ્રવાસ્પ સૂરહે ખોરેહ્, બેરૂસાદ્. અષૅમ વૅાહૂ (૧).

ગોશ યશ્તનો સાર—અહુરમઝદની ખુશનુદી હોજો! વૃદ્ધિ કરનાર અહુરમઝદનું નામ લઇને હું બંદગી કરૂં છું. તેના પ્રતાપ તથા ખોરેહ જ્યાદા થાઓ! શુરો તથા ખોરેહવાળો ગોશોરૂન દ્રવાસ્પ મારી મદદે પહોંચો. દ્રવાસ્પનો મૂળ અર્થ ઘોડાને તંદરોસ્તી આપનાર છે, તે ઉપરથી તમામ ગોસ્પંદોને તંદરોસ્તી આપનાર થાય છે. એના હમકાર તરીકે 'ગેઉશ ઉર્વન (ગાયનું રવાન) આવે છે. આવાં, દીન અને અશીશવંધની માફક એ નારી ફરેશ્તો છે. એને પશુઓને, ઢોરોને તેમજ દોસ્તોને અને બચ્ચાંને તનદરોસ્તી આપનાર કહયો છે. તેને પુષ્કળ આંખવાળો, દૂર રસ્તાવાળો અને પોતાની રોશનીવાળો કહયો છે. એ છેલ્લાં ત્રણ વિશેષણ ઉપરથી ડા૦ હાઉગ એને આકાશ ગંગા (Milky Way) સાથે સરખાવે છે. વળી એને ખનખન કરતી ગાડી રાખનાર, આબાદી કરનાર, ખુબસુરત, ફાયદો કરનાર, તન્દરોસ્તી આપનાર અને અશો માણસનો બચાવનાર કહયો છે. આવાં યસ્તમાં આવે છે, તેમ એ ફરેસ્તાની પણ ઇરાનના કેટલાક મશહુર નરોએ સેતાયશ કરીને મુરાદ ચાહી હતી, અને એમાં પણ નેક રાહે ચાલનારાની મુરાદ પાર પડી હતી, અને બુરી

રાહ ઉપર ચાલનારા દીન દુશમનોની મુરાદ બર નહિ આવી હતી. સેતાયશ કરનારાઓમાં પહેલો નર પેશદાદ વંશનો હોશંગ પાદશાહ હતો, જેણે સો ઘોડા, હજાર ગોસપંદ અને દસ હજાર નાના જાનવરોથી (એટલાં બળ સાથના ભાવથી) ગોશ યઝદની સેતાયશ કરીને મુરાદ ચાહી હતી, કે તે માઝનદરાનના દેવોને જેર કરે, દેવોથી તે વશ થાય નહિ, બલકે દેવો તેનાથી બ્હીને નાસી જાય. એ તેની મુરાદ બર આવી હતી. બીજો નર જમશેદ પાદશાહ હતો, જેણે હુકઇર્ય પહાડ આગળ ઉપર પ્રમાણેજ ભાવથી ગોશ યઝદની સેતાયશ કરીને મુરાદ ચાહી હતી કે જે અહુરમઝદની પેદાયશ તરફ આબાદી ફેલાવે, અને ગોસ્પંદોનો વધારો કરે! અને પૃથ્વી ઉપરથી ભુખ, તરસ, બુઢાપો, મોત, અતીશય ગરમ અને ઠંડો પવન દૂર કરે. એ તેની મુરાદ બર આવી હતી. ત્રીજો નર ફરેદુન પાદશાહ હતો, જેણે ગીલાન શહેરમાં તેટલાજ ભાવથી ગોશ યઝદની આરાધના કરીને મુરાદ ચાહી હતી કે ત્રણ મોઢાંવાળા, હજાર ફરેબવાળા ઝોહાક જેને અંઘ્રેમઇન્યુશે અશોઇની હાડમંદ દુન્યાનો નાશ કરવાને માટે બનાવ્યો હતો, તેને મારે, અને પાદશાહ જમશેદનાં કુટુંબની બાનુઓ શહેરનાઝ અને અરનવાઝ, જેને ઝોહાકે ભોયરાંમાં કેદ રાખી હતી, તેઓનો છુટકો કરે. એ તેની મુરાદ બર આવી હતી. ચોથો નર હોમ નામનો પેહલવાન હતો, જેણે અલબુર્ઝ પહાડની ટોંચ ઉપર ગોશ યઝદની આરાધના કરીને મુરાદ ચાહી હતી, કે તુરાની અફ્રાસીયાબને બાંધીને કએખુશરૂ પાદશાહ આગળ લઇ જાય, જેથી જોર જુલમથી માર્યા ગયલા તેના બાપ શ્યાવક્ષના વેરમાં, તેમજ અગ્રેરસ (અફ્રાસીયાબનો ભાઇ અને ઇરાનીઓનો મિત્ર) ના વેરમાં કએખુશરૂ તેને ચએચસ્ત સરોવરની પેલી મેર મારે, એ તેની મુરાદ બર આવી હતી. પાંચમો નર ઇરાનને એકત્ર કરનાર કએખુશરૂ પાદશાહ હતો, જેણે ચએચસ્ત સરોવરની પેલી મેર ગોશ યઝદની આરાધના કરીને મુરાદ ચાહી હતી, કે તે પોતાના બાપ શ્યાવક્ષના વેરમાં તથા અગ્રેરસના વેરમાં તુરાની અફ્રાસીયાબને મારે. આ તેની મુરાદ બર આવી હતી. છઠો નર અશો જરથોશ્ત હતો, જેણે ઇરાનવેજમાં હોમની ક્રિયા કરીને ગોશ યઝદની આરાધના કરીને મુરાદ ચાહી હતી કે તે પાદશાહ ગુશતાસ્પની રાણી સદ્‌ગુણી હુતઓશને તેની દીન ઉપર એતેકાદ ધરાવતી કરે, અને તેણી દીન ફેલાવવાનાં કામમાં તેને જશ આપે. આ તેની મુરાદ બર આવી હતી. સાતમો નર પાદશાહ ગુશતાસ્પ હતો, જેણે વહેદાયતી નદીની પેલે પાર ગોશ યઝદની આરાધના કરીને મુરાદ માગી હતી કે તે લડાઇમાં વીસ્પ-થઉર્વો-અસ્તી, તેનો દીકરો ઉર્વિ-ખઓધ, ઉર્વિ વેગેથ, સ્તવી-મનોથી જેની પુંઠે ૭૦૦ ઉંટ ચાલે છે, ખ્યઓન, અરજાસ્પ અને દરષિનિકને મારે; ખરાબ દીનવાળા તાથ્રવંતને, બુત પરસ્ત સ્પિનજ—ઉરૂશકને મારે અને વરેધક તથા ખ્યઓનીના મુલકમાં સારા કાયદા દાખલ કરે અને ખ્યઓની દેશના બેહદ માણસોને મારે. આ તેની મુરાદ બર આવી હતી.

મેહેર યશ્ત.[1]

ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજ્દાઑ. અષેમ્ વોહૂ (૧).

૫ નામે યજ્દાંન્ અહુરમજ્દ ખોદાએ અવઝૂની, ગોરૂજે ઓરેહ્ અવજાયાદ્દ મેહેર્ ફરાગયોદ્દ દાવરે રાસ્ત્ ઓરસાદ્દ. અજ હમા ગુનાહ્ પતેત્ પશેમાનુમ; અજ હર્વસ્તીન્ દુશ્મત દુઝૂખ્ત દુજવવરૂશ્ત, મેમ્ ૫ ગેતી મનીદ્દ, ઑએમ્ ગોફ્ત્, ઑએમ્ કર્દ્દ, ઑએમ્ જસ્ત્, ઑએમ્ બૂન્ બૂદ્દ ઍસ્તેદ્દ. અજ આંન્ ગુનાહ્ મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની રવાંની, ગેતી મીનોઆંની, ઑખે અવાખ્શ્ પશેમાન્, ૫ સે ગવશ્ની ૫ પતેત્ હોમ. ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજ્દાઑ, તરોઇદીતે અંઘ્રહે મઇન્યેઉશ; હઇથ્યાવરૂશ્તાંમ્ હાત્ વસ્ના ફ્રેષોતૅમેમ્, સ્તઑમિ અષેમ. અષેમ્ વોહૂ (૩).

ફ્રવરાને મજ્દયસ્નો જરથુશ્ત્રિશ્ વીદએવો અહુર-ત્કએષો, (જે ગેહ હોય તે પઢે) ફ્રસસ્તયએચ. મિથ્રહે વૉઉરૂ-ગઑયઑઇતોઇશ્ હજંઘ્ર-ગઑષહે બએવરે ચષ્મનો, અઑખ્તો-નામનો યજતહે, રામનસ્ચ ખાસ્ત્રહે, ક્ષ્નઑથ્ર યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ, યથા અહૂ વઇર્યો જઓતા ફ્રા મે મ્રૂતે, અથા રતુશ્ અષાત્ચિત્ હચ ફ્રા અષવ વીધ્વાઑ મ્રઑતૂ.

(કરદો ૧ લો) મ્રઑત્ અહુરો મજ્દાઑ સ્પિતમાઇ જરથુશ્ત્રાઇ, આઅત્ યત્ મિથ્રેમ્ યિમ્ વૉઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ્ ફ્રાદધાંમ્, અજેમ્ સ્પિતમ્, આઅત્ હિમ્ દધાંમ્ અવાઑન્તેમ્ યેસન્યત, અવાઑન્તેમ્ વહ્મ્યત, યથ માંમ્ચિત્ યિમ્ અહુરેમ્ મજ્દાંમ.

મૅરૅન્ચઇતે વીસ્પાંમ્ દઇંઘ્રહઑમ મઇર્યો મિથ્રો-દ્રુક્ષ્, સ્પિતમ્ યથ સતેમ્ કયધનાંમ્ અવવત્ અષવ-જચિત્ મિથ્રેમ્ મા જન્યાઑ, સ્પિતમ,

---

૧. આકાશનું કુદરતી રોશનીરૂપી તત્વ, આકાશમંડળ, આલમનો સાચો કારોબાર, દિવસની રોશની, જીવતાં તેમજ ગુજરેલાંઓને તેઓનાં કૃત્ય મુજબનો બદલો મળવાનો કાનુન, તમામ ઇનસાની વ્યવહારમાં પ્રમાણિકપણું અથવા દગો કેટલો છે, તે જાણનારી અને તે મુજબ બદલો આપનારી અણદીઠ શકિત, ખોદાઇ ઈનસાફ, જે મિથ્ર અથવા મહેર કહેવાય છે, તેની સ્તુતિ.

મા યિમ્ દ્રવતત્ પૅરૅસાઓંઘ્રહે, મા યિમ્ ખાદએનાત્ અષઑનત-વયાઑ જી અસ્તિ મિથ્રો, દ્રવતએચ અષઑનએચ.

આસુ-અસ્પીમ્ દધાઇતિ મિથ્રો યો વૉઉરૂ-ગઑયઑઇતિશ, યોઇ મિથ્રૅમ્ નોઇત્ અઇવિ-દ્રુજ્િન્તિ; રજિશ્તૅમ્ પન્તાંમ્ દધાઇતિ આતર્શ મજ્દાઑ અહુરહે, યોઇ મિથ્રૅમ્ નોઇત્ અઇવિ-દ્રુજ્િન્તિ; અષઑનાંમ્ વંઘ્રઉહીશ્ સૂરાઑ સ્પૅન્તાઑ ફ્રવષયો દધાઇતિ આસ્નાંમ્ ફ્રજઇન્તીમ્, યોઇ મિથ્રૅમ્ નોઇત્ અઇવિ-દ્રુજ્િન્તિ.

અહે રય ખરૅનંહચ, તૅમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, મિથ્રૅમ્ વૉઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ્, જઑથ્રાબ્યો મિથ્રૅમ્ વૉઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ્ યજ-મઇદે, રામ-ષયનૅમ્ હુષયનૅમ્ અઇર્યાબ્યો દઇંઘ્રહુબ્યો.

આચ નો જમ્યાત્ અવંઘ્રહે, આચ નો જમ્યાત્ રવંઘ્રહે, આચ નો જમ્યાત્ રફ્નંઘ્રહે, આચ નો જમ્યાત્ મર્જ્દિકાઇ, આચ નો જમ્યાત્ બએષજાઇ, આચ નો જમ્યાત વૅરૅથ્રઘ્નાઇ, આચ નો જમ્યાત્ હવંઘ-હાઇ, આચ નો જમ્યાત્ અષવસ્તાઇ, ઉગ્રો, અઇવિ-થૂરો, યસન્યો, વહ્મ્યો, અન્-અઇવિ-દ્રુખ્તો વીસ્પેમાઇ અંઘ્રઉહે અસ્તવઇતે, મિથ્રો યો વૉઉરૂ-ગઑયઑઇતિશ.

તૅમ્ અમવન્તૅમ્ યજતૅમ્ સૂરૅમ્ દામોહુ સૅવિશ્તૅમ્ મિથ્રૅમ્ યજાઇ જઑથ્રાબ્યો, તૅમ્ પઇરિ-જસાઇ વન્તચ નૅમંઘ્રહુચ; તૅમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન મિથ્રૅમ્ વૉઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ્; જઑથ્રાબ્યો મિથ્રૅમ્ વૉઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ્ યજમઇદે. હઓમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ્વો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઑથ્નચ, જઑથ્રાબ્સચ અર્ષુખ્ધએઇબ્યસચ વાઘ્રજ્િબ્યો. યેંઘ્રહે હાતાંમ આઅત્ યેસ્ને પઇતિ વંઘ્રહો, મજ્દાઑ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્રહાંમચા તાંસ્ચા તાઑસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૨ જો) મિથ્રૅમ્ વોઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ્ યજમઇદે, અર્શ-વચંઘ્રહૅમ્, વ્યાખનૅમ્, હજંઘ્ર-ગઑષૅમ્, હુતાશ્તૅમ્, બએવરૅ-ચષ્મનૅમ્, બૅરૅજન્તૅમ્, પૅરૅથુ-વએધયનૅમ્, સૂરૅમ્, અખ્ફ્નૅમ્, જઘાઉર્વાઓંઘ્રહૅમ્.

ઇમ્ યજૅન્તે દઇંઘ્રહુ-પતયો અરૅજહિ અવજસૅન્તો, અવિ હએન-યાઑ ખ્રવિષ્યેઇતીશ, અવિ હાંમયન્ત રસ્મઑયો, અન્તરે દઇંઘ્રહુ-પાપૅરૅતાને.

યતાર વા હિમ્ પઉર્વ ફ્રાયજૅન્તે ફ્રઑરેત્ ફ્રક્ષનિ અવિ મનો જરજદાતોઇત્ અંઘ્રઉહ્યત્ હચ, આતરશ્ર ફ્રઑરિસ્યેઇતિ મિથ્રો યો વોઉરૂ-ગઑયઑઇતિશ, હથ્ર વાત વૅરૅથ્રાજનો, હથ્ર દામોઇશ ઉપમનો.

અહે રય ખરૅનંઘ્રહચ, તૅમ્ યજાઇ સૂરૂન્વત યસ્ન, મિથ્રૅમ્ વોઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ્; જઑથ્રાબ્યો મિથ્રૅમ્ વોઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ્ યજમઇદે, રામ-ષયનૅમ્ હુષયનૅમ્ અઇવ્યાબ્યો દઇંઘ્રહુબ્યો.

આચ નો જમ્યાત્ અવંઘ્રહે, આચ નો જમ્યાત્ રવંઘ્રહે, આચ નો જમ્યાત્ રફ્નંઘ્રહે, આચ નો જમ્યાત્ મર્જદિકાઇ, આચ નો જમ્યાત્ બએષજાઇ, આચ નો જમ્યાત્ વૅરૅથ્રઘ્નાઇ, આચ નો જમ્યાત્ હવંઘ્રહાઇ, આચ નો જમ્યાત્ અષવસ્તાઇ, ઉગ્રો, અઇવિ-થૂરો, યસન્યો, વહ્મ્યો, અન્-અઇવિ-દ્રુખ્તો વીસ્પૅમાઇ અંઘ્રઉહે અસ્તવઇતે, મિથ્રો યો વૉઉરૂ-ગઑયઑઇતિશ. તૅમ્ અમવન્તૅમ્ યજતૅમ્ સૂરૅમ્ દામોહુ સૅવિશ્તૅમ્ મિથ્રૅમ્ યજાઇ જઑથ્રાબ્યો, તૅમ્ પઇરિ-જસાઇ વન્તચ નૅમંઘ્રહચ; તૅમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન મિથ્રૅમ્ વૉઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ્; જઑથ્રાબ્યો મિથ્રૅમ્ વૉઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ્ યજમઇદે. હઑમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ્વો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઑથ્નચ, જઑથ્રાબ્યસચ અર્ષુખ્ધ-એઇબ્યસચ વાઘ્રજિબ્યો. યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્રહાંમચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(કરદા ૩ જો) મિથ્રૅમ્ વોઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ્ યજમઇદે, અર્શ-વચંઘ્રહૅમ્, વ્યાખનૅમ્, હજંઘ્રર-ગઑષૅમ્, હુતાશ્તૅમ્, બએવરૅ-ચશ્મનૅમ્, ઑરૅજન્તૅમ્, પૅરૅથુ-વએધયનૅમ્, સૂરૅમ્, અખ્ફ્નૅમ્, જઘાઉર્વાઓંઘ્રહૅમ્.

યિમ્ યજૅન્તે રથએશતારો, બરૅષએષુ પઇતિ અસ્પનાંમ્, જાવરે જઇધ્યન્તો હિતએઇબ્યો, દ્રવતાતૅમ્ તનુબ્યો, પોઉરૂ-સ્પક્ષ્તીમ્ ત્બિષ્યન્તાંમ્, પઇતિ-જઇતીમ્ દુશમઇન્યવનાંમ્, હથ્રા-નિવાઇતીમ્ હમૅરૅથનાંમ્ અઉર્વથનાંમ્ ત્બિષ્યન્તાંમ્.

અહે રય ખરૅનંઘ્રહચ, તૅમ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, મિથ્રૅમ્ વૉઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ્; જઑથ્રાબ્યો મિથ્રૅમ્ વૉઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ્ યજમઇદે, રામ-ષયનૅમ્ હુષયનૅમ્ અઇવ્યાબ્યો દઇંઘ્રહુબ્યો.

આચ નો જમ્યાત્ અવંઘ્રહે, આચ નો જમ્યાત્ રવંઘ્રહે, આચ નો જમ્યાત્ રફ્નંઘ્રહે, આચ નો જમ્યાત્ મર્જદિકાઇ, આચ નો

જમ્યાત્ બએષજ઼ાઇ, આચ નો જમ્યાત્ વૅરૅથ્રઘ્નાઇ, આચ નો જમ્યાત્ હુવંઘ્રહાઇ, આચ નો જમ્યાત્ અષવસ્તાઇ, ઉઘ્રો, અઇવિ-થૂરો, યસ્‌ન્યો, વહ્‌મ્યો, અન-અઇવિ-દ્રુખ્તો વીસ્પૅમાઇ અંઘ્રઉહે અસ્તવ્‌ઇતે, મિથ્રો યો વૉઉરૂ-ગઑયઑઇતિશ. તૅમ્ અમવન્તૅમ્ યજતૅમ્ સૂરૅમ્ દામોહુ સૅવિશ્તૅમ્ મિથ્રૅમ્ યજ઼ાઇ જઑથ્રાબ્યો, તૅમ્ પઇરિ-જસાઇ વન્તચ નૅમંઘ્રહચ; તૅમ્ યજ઼ાઇ સુરૂન્વત યસ્ન મિથ્રૅમ્ વૉઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ; જઑથ્રાબ્યો મિથ્રૅમ્ વૉઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ્ યજમઇદે. હઑમયો ગવ બરેસ્મન્, હિજવો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ ષ્યઑથ્નચ, જઑથ્રાબ્યસ્‌ચ અર્શુખ્‌ધએઇબ્યસ્‌ચ વાઘ્રઝિબ્યો. યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજ઼્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઑંઘ્રહાંમચા તાંસ્‌ચા તાઓસ્‌ચા યજમઇદે.

(કરદા ૪ થો) મિથ્રૅમ્ વૉઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ્ યજમઇદે, અર્શવચંઘ્રહૅમ, વ્યાખનૅમ, હજંઘ્રર-ગઑષૅમ, હુતાશ્તૅમ, બએવરૅ-ચશ્મનૅમ, બૅરૅજન્તૅમ, પૅરૅથુ-વએધયનૅમ, સૂરૅમ, અખ્‌વફ્‌નૅમ, જઘાઉર્વાઑંઘ્રહૅમ.

યો પઑઇર્યો મઇન્યવો યજતો તરો 'હરાંમ્ આસ્નઑઇતિ, પઉર્વનએમાત્ અમૅષહે હૂ યત્ અઉર્વત્-અસ્પહે. યો પઑઇર્યો જરન્યોપીસો સ્રીરાઓ બરૅષ્નવ ગૅરૅવ્‌નાઇતિ, અધાત્ વીસ્પૅમ્ આદિધાઇતિ અઇર્યો-ષયનૅમ્ સૅવિશ્તો.

યહ્‌મ્ય સાસ્તારો અઉર્વ પઑઇરીશ ઇરાઓ રાજયેન્તે; યહ્‌મ્ય ગરયો બૅરૅજન્તો પોઉરૂ-વાસ્રાઑંઘ્રહો આફ્‌ન્તો થાતઇરો ગવે ફ્રાધયેન્તે; યહ્‌મ્ય જફ્ર વરયો ઉર્વાપાઑંઘ્રહો હિશ્તૅન્તે; યહ્‌મ્ય આપો નાવયાઓ પૅરૅથ્વીશ ક્ષ્‌વઑઘંઘ્રહ થ્વક્‌ષૅન્તે આઇશ્કતૅમ્ પોઉરૂતૅમચ, મોઉરૂમ્ હરોયૂમ્ ગઑમચ, સુઘ્‌ધૅમ્ ખ્‌વાઇરિજેમચ.

અવિ અરૅજહિ[૧] સવહિ, અવિ ફ્રદધફ્‌ષુ વીદધફ્‌ષુ, અવિ વૉઉરૂ-બરૅશતિ વૉઉરૂ-જરૅશતિ, અવિ ઇમત્ કર્ષવરે યત્ ખ્‌વનિરથૅમ્ બામીમ્ ગવષયનૅમ્ ગવષિતીમચ બએષજ્યાંમ્ મિથ્રો સૂરો આદિધાઇતિ.

યો વીસ્પાહુ કર્ષવોહુ મઇન્યવો યજતો વજઇતે ખ્‌વરૅનો-દાઓ; યો વીસ્પાહુ કર્ષવોહુ મઇન્યવો યજતો વજઇતે ક્ષથ્રો-દાઓ. અએ-

---

૨. અરૅઝહિ, સવહિ, ફ્રદધફ્‌ષુ, વીદધફ્‌ષુ, વૉઉરૂ-બરૅશતિ, વૉઉરૂ- જરૅશતિ, ખ્‌વનિરથ બામી, એ હફ્‌તકેશ્વરના સાત ખંડોના નામ છે.

થાંમ્ ગૂનઑઇતિ વૅરેથ્રઘ્નૅમ્, યોઇ હિમ્ દઘ્ન વીદુશ અષ જઑઇથ્રાબ્યો ક્રાયર્જૅન્તે.

અહે રય ખરૅનંઘ્રહચ, તૅમ્ યજ઼ાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, મિથ્રૅમ્ વૅાઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ્, જઑઇથ્રાબ્યો મિથ્રૅમ્ વૅાઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ્ યજમઇદે, રામ-ષયનૅમ્ હુષયનૅમ્ અઇરયાબ્યો દઇંઘ્રહુબ્યો.

આચ નો જમ્યાત્ અવંઘ્રહે, આચ નો જમ્યાત્ રવંઘ્રહે, આચ નો જમ્યાત્ રફ્નંઘ્રહે, આચ નો જમ્યાત્ મર્જદિકાઇ, આચ નો જમ્યાત્ બએષજ઼ાઇ, આચ નો જમ્યાત વૅરેથ્રઘ્નાઇ, આચ નો જમ્યાત્ હવંઘ્રહાઇ, આચ નો જમ્યાત્ અષવસ્તાઇ, ઉઘ્રો, અઇવિ-થૂરો, યસ્ન્યો, વહ્મ્યો, અન્-અઇવિ-દ્રુખ્તો વીસ્પૅમાઇ અંઘ્રઉહે અસ્તવઇતે, મિથ્રો યો વૅાઉરૂ-ગઑયઑઇતિશ. તૅમ્ અમવન્તૅમ્ યજતેમ્ સૂરૅમ્ દામોહુ સૅવિશ્તેમ્ મિથ્રૅમ્ યજ઼ાઇ જઑઇથ્રાબ્યો, તૅમ્ પઇરિ-જસાઇ વન્તચ નૅમંઘ્રહચ; તૅમ્ યજ઼ાઇ સુરૂન્વત યસ્ન મિથ્રૅમ્ વૅાઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ્; જઑઇથ્રાબ્યો મિથ્રૅમ્ વૅાઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ્ યજમઇદે. હઓમયો ગવ બરેસ્મન, હિજવો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઑથ્નચ, જઑઇથ્રાબ્યસચ અર્શુખ્ધ-એઇબ્યસચ વાઘ્રજ્ઞિબ્યો. યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજ઼્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્રહાંમચા તાંસચા તાઓ-સચા યજમઇદે.

(કરદો ૫ મો) મિથ્રૅમ્ વોઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ્ યજમઇદે, અર્શ-વચંઘ્રહૅમ્, વ્યાખનૅમ્, હજંઘ્રર-ગઑષૅમ્, હુતાશ્તૅમ્, બએવરે-ચષ્મનૅમ્, ઍરેજન્તૅમ્, પૅરેથુ-વએથ્રયનૅમ્, સૂરૅમ્, અખ્ફનૅમ્, જઘાઉર્વાઓંઘ્રહૅમ્.

યો નોઇત્ કહ્માઇ અઇવિ-દ્રુખ્તો, નોઇત્ ન્માનહે ન્માનો-પતેએ, નોઇત્ વીસો વીસ્પતેએ, નોઇત્ જન્તૅઉશ જન્તુ-પતેએ, નોઇત્ દઇંઘ્રહૅઉશ દઇંઘ્રહુ-પતેએ.

યેજ્ઞિ વા હિમ્ અઇવિ-દ્રુજ઼ઇતિ ન્માનહે વા ન્માનો-પઇતિશ, વીસો વા વીસપઇતિશ, જન્તેઉશ વા જન્તુ-પઇતિશ, દઇંઘ્રહેઉશ વા દઇંઘ્રહુ-પઇતિશ, ક્રૂષ ઉપ-સ્ચિન્દયેઇતિ મિથ્રો ઓન્તો ઉપ-ત્બિશ્તો ઉત ન્માનૅમ્, ઉત વીસૅમ્, ઉત જન્તૂમ્, ઉત દખ્યૂમ્, ઉત ન્માનનાંમ્ ન્માનો-પઇતિશ, ઉત વીસાંમ્ વીસ્-પઇતીશ, ઉત જન્તુનાંમ્ જન્તુ-પઇતીશ, ઉત દખ્યુનાંમ્ દઇંઘ્રહુ-પઇતીશ, ઉત દખ્યુનાંમ્ ફ્રતૅમધાતો.

અહ્માઇ નએમાઇ ઉજ-જસાઇતિ મિથ્રો ગ્રન્તો ઉપ-ઠ્ઠિશ્તો, યહ્માઇ નએમનાંમ્ મિથ્રો-દ્રુક્ષ્; નએધ મઇન્યુ પઇતિ-પાઇતે.

અસ્પચિત્ યોઇ મિથ્રો-દ્રુજાંમ્ વજયાંસ્તર બવ્રઇન્તિ, તચિન્તો નોઇત્ અપયેઇન્તિ, બરૅન્તો નોઇત્ ફ્રસ્તનવન્તિ, વજૅન્તો નોઇત્ ફ્રમન્યેન્તે. અપષ વજઇતે અર્શ્તિશ યાંમ્ અંધ્રહયેઇતિ અવિ-મિથ્રિશ, ફ્રેન અઘનાંમ્ મિથ્રનાંમ્ યાઓ વૅરૅજયેઇતિ અવિ-મિથ્રિશ.

યતચિત્ હ્વસ્તૅમ્ અંધ્રહયેઇતિ, યતચિત્ તનૂમ્ અપયેઇતિ, યત્-ચિત્ દ્રિમ્ નોઇત્ રાષયેન્તે, ફ્રેન અઘનાંમ્ મિથ્રનાંમ્ યાઓ વૅરૅજયેઇતિ અવિ-મિથ્રિશ. વાતો તાંમ્ અરૂશ્તીમ્ બરઇતિ, યાંમ્ અંધ્રહયેઇતિ અવિ-મિથ્રિશ, ફ્રેન અઘનાંમ્ મિથ્રનાંમ્, યાઓ વૅરૅજયેઇતિ અવિ-મિથ્રિશ.

અહે રય ખરૅનંધ્રહચ, તૅમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, મિથ્રૅમ્ વોઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ્; જઓથ્રાબ્યો મિથ્રૅમ્ વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ્ યજમઇદે, રામ-ષયનૅમ્ હુષયનૅમ્ અઇરયાબ્યો દઇંધ્રહુબ્યો.

આચ નો જમ્યાત્ અવંધ્રહે, આચ નો જમ્યાત્ રવંધ્રહે, આચ નો જમ્યાત્ રફ્નંધ્રહે, આચ નો જમ્યાત્ મર્જદિકાઇ, આચ નો જમ્યાત્ બએષજાઇ, આચ નો જમ્યાત્ વૅરૅથ્રઘ્નાઇ, આચ નો જમ્યાત્ હવંધ્રહાઇ, આચ નો જમ્યાત્ અષવસ્તાઇ, ઉગ્રો, અઇવિ-થૂરો, યસન્યો, વહ્મ્યો, અન્-અઇવિ-દ્રુખ્તો વીસ્પૅમાઇ અંધ્રઉહે અસ્તવઇતે, મિથ્રો યો વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતિશ. તૅમ અમવન્તૅમ્ યજતૅમ્ સૂરૅમ્ દામોહુ સૅવિશ્તૅમ્ મિથ્રૅમ યજાઇ જઓથ્રાબ્યો, તૅમ્ પઇરિ-જમ્રાઇ વન્તચ નૅમંધ્રહચ; તૅમ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન મિથ્રૅમ્ વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ્; જઓથ્રાબ્યો મિથ્રૅમ્ વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ્ યજમઇદે. હઓમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ્વો-દંધ્રહંધ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઓથ્નચ, જઓથ્રાબ્યસચ અર્શુખ્ધ-એઇબ્યસચ વાધ્રઝિબ્યો. યેંધ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતિ વંધ્રહો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઑંધ્રહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓ-સ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૬ ઠો) મિથ્રૅમ્ વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ્ યજમઇદે, અર્શ-વચંધ્ર-હૅમ, વ્યાખનૅમ્, હજંધ્રર-ગઓષૅમ્, હુતાશ્તૅમ્, બએવરે-ચશ્મનૅમ્, બૅરૅજન્તૅમ્, પૅરૅથુ-વએધયનૅમ્, સૂરૅમ્, અખફ્નૅમ્, જઘાઉર્વાઑંધ્રહૅમ્.

યો નરૅમ્ અન્-અઇવિ-દ્રુખ્તો અપ આંઝંધ્રહત્ બરઇતિ, અપ ઇથ્યજંધ્રહત બરઇતિ.

અપ નો હચ આંજંધ્નહત્, અપ હચ આંજંધ્નહિબ્યો, મિથ્ર બરોઇશ અનાહુખ્તો. તૂમ અન મિથ્રો-દ્રુજાંમ મષ્યાનાંમ્ અવિ ઋએપઇથ્યાઓંસે તન્વો થૂબ્યાંમ્ અવ-બરહિ. અપ અએષાંમ બાજવાઓં અઓંજો તૂમ્ ઋન્તો ક્ષયમ્નો બરહિ, અપ પાધયાઓં જાવરે, અપ ચષ્મનાઓં સૂકેંમ્, અપ ગઓંષયાઓં સ્રઓંમ.

નોઇત્ દિમ્ અરૂશતોઇશ હુક્ષ્નુતયાઓં, નોઇત્ ઇષઓંશ પર-પથ્વતો અવ-અષ્નઓંઇતિ ષન્મઓંયો, યહ્માઇ ક્ષ્નિ અવિ મનો મિથ્રો જસઇતિ અવંધ્નહે, યો બએવરે-સ્પશનો સૂરો વીસ્પો-વીધ્વાઓં.અધઓંયમ્નો.

અહે રય ખરેંનંધ્નહચ, તેંમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, મિથ્રેંમ્ વૉઉરૂ-ગઓંયઓંઇતીમ્; જઓંથ્રાબ્યો મિથ્રેંમ્ વૉઉરૂ-ગઓંયઓંઇતીમ્ યજમઇદે, રામ-ષયનેંમ હુષયનેંમ્ અઇર્‌યાબ્યો દઇંધ્નહુબ્યો.

આચ નો જમ્યાત્ અવંધ્નહે, આચ નો જમ્યાત્ રવંધ્નહે, આચ નો જમ્યાત્ રફ્નંધ્નહે, આચ નો જમ્યાત્ મર્જદિકાઇ, આચ નો જમ્યાત્ બએષજાઇ, આચ નો જમ્યાત્ વેરેંથ્રધ્નાઇ, આચ નો જમ્યાત્ હવંધ્નહાઇ, આચ નો જમ્યાત્ અષવસ્તાઇ, ઉદ્રો, અઇવિ-થૂરો, યસન્યો, વહ્મ્યો, અન્-અઇવિ-દ્રુખ્તો વીસ્પેંમાઇ અંધ્નઉહે અસ્તવઇતે, મિથ્રો યો વૉઉરૂ-ગઓંયઓંઇતિશ. તેંમ્ અમવન્તેંમ્ યજતેંમ્ સૂરેંમ્ દામોહુ સેંવિશ્તેંમ્ મિથ્રેંમ્ યજાઇ જઓંથ્રાબ્યો, તેંમ્ પઇરિ-જસાઇ વન્તચ નેંમંધ્નહચ; તેંમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન મિથ્રેંમ્ વૉઉરૂ-ગઓંયઓંઇતીમ્; જઓંથ્રાબ્યો મિથ્રેંમ્ વૉઉરૂ-ગઓંયઓંઇતીમ્ યજમઇદે. હઓંમયો ગવ બરેંસ્મન, હિજ્વો-દંધ્નહંધ્નહ, માંથ્રચ વચચ ષ્યઓંથ્નચ, જઓંથ્રાબ્યસચ અર્ષુખ્ધએઇબ્યસચ વાઘ્નઝ્રિબ્યો. યેંધ્નહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંધ્નહો, મજ્દાઓં અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઅઁધ્નહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓંસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૭ મો) મિથ્રેંમ્ વૉઉરૂ-ગઓંયઓંઇતિમ્ યજમઇદે, અર્શવચંધ્નહેંમ્, વ્યાખનેંમ્, હજંધ્નર-ગઓંષેંમ્, હુતાશ્તેંમ્, બએવરૅ-ચષ્મનેંમ્, બેરેંજન્તેંમ્, પેરેંથુ-વએધયનેંમ્, સૂરેંમ્, અખ્ફ્નેંમ્, જઘાઉર્વાઅઁધ્નહેંમ્.

અહુરેંમ્ ગુફ્રેંમ્ અમવન્તેંમ્ દાતો-સઓંકેંમ વ્યાખનેંમ વહ્મો-સઁદંધ્નહેંમ્ બેરેંજન્તેંમ્ અષ-હુનરેંમ્ તનુ-માંથ્રેંમ્ બાજુશ-અઓંજંધ્નહેંમ્ રથએશ્તાંમ્.

કમેંરેંધો-જનેંમ્ દએવનાંમ્, અકતરેંમ્ સ્રઓંષ્યનાંમ્, અચએતારેંમ્ મિથ્રો-દ્રુજાંમ્ મષ્યાનાંમ્, હમએસ્તારેંમ પઇરિકનાંમ્. યો દઇંધ્નહઓંમ્

અનાકુખ્તો ઉપરાઇ અમાઇ દધાઇતિ; યો દઇંઘ્રહએ઼ામ્ અનાકુખ્તો ઉપરાઇ વૅરેથ્રાઇ દધાઇતિ.

યો દઇંઘ્રહેઉશ શંક્ષ્યાંઇથ્યાઓ પર રજિશ્તાઓ બરઇતિ, પઇતિ ખરેનાઓ વારયેઇતિ, અપ વૅરેથ્રઘ્નૅમ્ બરઇતિ, અવરેથાઓ હીશ અપિ-વતહિ, બએવરે ઘૅનાંનાઓ નિસિરિનઓઇતિ, યો બએવરે-સ્પસનો સૂરો વીસ્પો-વીદ્વાઓ અધઓયમ્નો.

અહે રય ખરેનંઘ્રહચ, તૅમ્ યઝાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, મિથ્રૅમ્ વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ્. જઓથ્રાબ્યો મિથ્રૅમ્ વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ્ યજમઇદે, રામ-ખ્વસ્ત્રૅમ્ હુષયનૅમ્ અઇરયાબ્યો દઇંઘ્રહુબ્યો.

આચ નો જમ્યાત્ અવંઘ્રહે, આચ નો જમ્યાત્ રવંઘ્રહે, આચ નો જમ્યાત્ રફ્નંઘ્રહે, આચ નો જમ્યાત્ મર્જદિકાઇ, આચ નો જમ્યાત્ બએષઝાઇ, આચ નો જમ્યાત્ વૅરેથ્રઘ્નાઇ, આચ નો જમ્યાત્ હુવંઘ્રહાઇ, આચ નો જમ્યાત્ અષવસ્તાઇ, ઉગ્રો, અઇવિ-થૂરો, યસન્યો, વહ્મ્યો, અન્-અઇવિ-દ્રુખ્તો વીસ્પૅમાઇ અંઘ્રઉહે અસ્તવઇતે, મિથ્રો યો વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતિશ. તૅમ્ અમવન્તૅમ્ યજતૅમ્ સૂરૅમ્ દામોહુ સૅવિશ્તૅમ્ મિથ્રૅમ્ યઝાઇ જઓથ્રાબ્યો, તૅમ્ પઇરિ-જસાઇ વન્તચ નૅમંઘ્રહચ; તૅમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન મિથ્રૅમ્ વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ્, જઓથ્રાબ્યો મિથ્રૅમ્ વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતિમ્ યજમઇદે. હઓમયો ગવ બરેસ્મન, હિજ્વો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઓથનચ, જઓથ્રાબ્યસચ અર્શુખ્ધએઇબ્યસચ વાઘ્રજિબ્યો. યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્રહાંમચા તાંસચા તાઓસચા યજમઇદે.

(કરદો ૮ મો) મિથ્રૅમ્ વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ્ યજમઇદે, અર્શ-વચંઘ્રહૅમ્, વ્યાખનૅમ્ હજંઘ્રર-ગઓષૅમ્, હુતાશ્તૅમ્, બએવરે-ચશ્મનૅમ્, બૅરેજન્તૅમ્, પૅરેથુ-વએઘયનૅમ્, સૂરૅમ્, અખ્ફ્નૅમ્, જઘાઉર્વાઓંઘ્રહૅમ્.

યો સ્તુનાઓ વીધારયેઇતિ બૅરેજિમિતહે ન્માનહે, સ્તવરાઓ આંઇશ્યાઓ કૅરેનઓઇતિ. આઅત્ અહ્માઇ ન્માનાઇ દધાઇતિ ગેઉશચ વાંથ્વ વીરનાંમચ, યહ્વ ક્ષ્નૂતો બવઇતિ. ઉપ અન્યાઓ સ્ચિન્દયેઇતિ ચાહ્વ ત્ઝિશ્તો બવઇતિ.

તૂમ્ અકો વહિશ્તસચ મિથ્ર અહિ દઇંઘ્રહુબ્યો; તૂમ્ અકો વહિશ્તસચ મિથ્ર અહિ મશ્યાકએઇબ્યો. તૂમ્ આક્ષ્તોઇશ અનાક્ષ્તોઇશચ મિથ્ર ક્ષયેહે દખ્યુનાંમ્.

તૂમ્ સ્રઑગેનાઑ સ્રઑરથાઑ નિશતરૅતો-સ્પયાઑ નિધાતો-બરે-જ્રિશતાઑ ન્માનાઑ મસિતાઑ દધાહિ; તૂમ્ સ્રઑગૅનમ્ સ્રઑરથૅમ્ નિશતરૅતો-સ્પએમ્ નિધાતો-બરૅજિશ્તૅમ્ ન્માનૅમ્ દધાહિ ઍર્રેજિમિતૅમ્, યસે-થ્વા અઑખ્ત-નામન યસ્ન, રથ્વ્ય વચ યજઇતે બરો-જઑથ્રો અષવ.

અઑખ્તો-નામન થ્વા યસ્ન રથ્વ્ય વચ, સૂર મિથ્ર, યજાઇ જઑથ્રાબ્યો. અઑખ્તો-નામન થ્વા યસ્ન રથ્વ્ય વચ, સૅવિશ્ત મિથ્ર, યજાઇ જઑથ્રાબ્યો. અઑખ્તો-નામન થ્વા યસ્ન રથ્વ્ય વચ, અધ-ઑયમ્ન મિથ્ર, યજાઇ જઑથ્રાબ્યો.

સ્રૂનુયાઑ નો મિથ્ર યસ્નહે, ક્ષ્નુયાઑ નો મિથ્ર યસ્નહે, ઉપ-નો યસ્નૅમ્ આહિષ, પઇતિ-નો જઑથ્રાઓ વીસંધ્રઉહ, પઇતિ-હીશ્ યસ્તાઑ વીસંધ્રઉહ, હાંમ્ હીશ્ ચિન્માને બરંધ્રઉહ, ની-હીશ્ દસ્વ ગરો--માને.

દજદિ અહ્માકૅમ્ તત્ આયપ્તૅમ્, યસે-થ્વા યાસામહિ, સૂર, ઉર્વ-દઇતિ દાતનાંમ્ સ્રવંધ્રહાંમ્, ઇશ્તીમ્ અમૅમ વૅરૅથ્રધ્નૅમચ, હુવંધ્રહુમ્ અષવસ્તૅમચ, હઑસ્રવંધ્રહૅમ્ હુરૂનીમચ, મસ્તીમ્ સ્પાનો વએદધીમચ. વૅરૅથ્રધ્નૅમચ અહુરધાતૅમ્, વનઇન્તીમચ ઉપરતાતૅમ્, યાંમ્ અષહે વહિ-શ્તહે, પઇતિ-પરૂશ્તીમચ માંથ્રહે સ્પૅન્તહે.

યથ વએમ્ હુમનંધ્રહો ક્રમનંધ્રહસચ ઉર્વાજૅમ્ન હઑમનંધ્રહમ્ન, વનામ વીસ્પે હમૅરૅથે યથ વએમ્ હુમનંધ્રહો ક્રમનંધ્રહસચ ઉર્વાજૅમ્ન હઑમનંધ્રહમ્ન, વનામ વીસ્પે દુશમઇન્યૂશ્ યથ વએમ્ હુમનંધ્રહો ક્રમ-નંધ્રહસચ ઉર્વાજૅમ્ન હઑમનંધ્રહમ્ન, વનામ વીસ્પાઑ ત્બએષાઑ તઉર્વયમ દએવનાંમ્ મશ્યાનાંમચ, યાથ્વાંમ્ પઇરિકનાંમચ, સાથ્રાંમ્ કઑ-યાંમ્ કરફ્નાંમચ.

અહે રય ખરૅનંધ્રહચ, તૅમ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, મિથ્રૅમ વૉઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ્, જઑથ્રાબ્યો મિથ્રૅમ વૉઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ્ યજ-મઇદ્દ, રામ-ષયનૅમ્ હુષયનૅમ્ અઇસ્યાબ્યો દઇંધ્રહુબ્યો.

આચ નો જમ્યાત્ અવંધ્રહે, આચ નો જમ્યાત્ રવંધ્રહે, આચ નો જમ્યાત્ રફ્નંધ્રહે, આચ નો જમ્યાત્ મર્જદિકાઇ, આચ નો જમ્યાત્ બએષજાઇ, આચ નો જમ્યાત્ વૅરૅથ્રઘ્નાઇ, આચ નો જમ્યાત્ હવંધ્-હ્રાઇ, આચ નો જમ્યાત્ અષવસ્તાઇ, ઉગ્રો, અઇવિ-થૂરો, યસન્યો,

વહુમ્યો, અન-અઇવિ-દ્રુખ્તો વીસ્પૅમાઇ અંઘ્રઉહે અસ્તવઇતે, મિથ્રો યો વૅાઉરૂ-ગઓયઓઇતિશ. તૅમ અમવન્તૅમ યજતૅમ સૂરૅમ દામોહુ સૅવિશ્તૅમ મિથ્રૅમ યઝાઇ જઓથ્રાબ્યો, તૅમ પઇરિ-જસાઇ વન્તચ નૅમંઘ્હુચ; તૅમ યઝાઇ સુરૂન્વત યસ્ન મિથ્રૅમ વૅાઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ; જઓથ્રાબ્યો મિથ્રૅમ વૅાઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ યજમઇદે. હઓમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ્વો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઓથ્નચ, જઓથ્રાબ્યસ્ચ અર્શુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્ઝિબ્યો. યેંઘ્રહે હાતાંમ આઅત યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત હચા, યાઓંઘ્રહાંમચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૯ મો) મિથ્રૅમ વાઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ યજમઇદે, અર્શ-વચંઘ્રહૅમ, વ્યાખનૅમ, હજંઘ્રર-ગઓષૅમ, હુતાશ્તૅમ, બએવરૅ-ચશ્મનૅમ, બૅરૅજન્તૅમ પૅરૅથુ-વએધયનૅમ, સૂરૅમ, અખ્ફ્નૅમ, જઘાઉર્વાઓંઘ્રહૅમ.

અરેનત-ચએષૅમ વિન્દત-સ્પાધૅમ, હજંઘ્રર-યઓક્ષ્તીમ ક્ષયન્તૅમ ક્ષયમ્નૅમ વીસ્પો-વીધ્વાઓંઘ્રહૅમ.

યો અરૅજૅમ ફ્રસાવયેઇતિ, યો અરૅજે પઇતિ હિશ્તઇતિ, યો અરૅજ પઇતિ હિશ્તૅમ્નો, ફ્રા રસ્મનો સ્ચિન્દયેઇતિ. યઓજેન્તિ વીસ્પે કરનો રસ્મનો અરૅઝો-ષૂતહે, ફ્રા મઇધ્યાંનૅમ ખ્રાઓંઘ્રહયેઇતે સ્પાધહે ખ્રવીષ્યૅન્તહે.

અવિ દીશ અએમ ક્ષયમ્નો આઇથીમ બરઇતિ થવ્યાંમચ; પર કમૅરૅધાઓ સ્પયેઇતિ મિથ્રો-દ્રુજૅતંમ મશ્યાનાંમ, પર કમૅરૅધાઓ વજઇતે મિથ્રો-દ્રુજાંમ મશ્યાનાંમ.

ખ્રૂમાઓ પિતયો, ફ્રજઇન્તિ અનષિતાઓ મએથન્યાઓ, યાહુવ મિથ્રો-દ્રુજો શ્યેઇન્તિ હઇથીમ અષવ-જનસ્ચ દ્રવન્તો. ખ્રૂમીમ ગાઉશ યા ચંઘ્રરંઘ્રહાક્ષ વરઇતીમ પન્તાંમ અજઇતે, યા દરૅનાહુ મિથ્રો-દ્રુજાંમ મશ્યાનાંમ, ફ્રજરૂશ્ત અએષાંમ રઇથ્ય અસ્રૂ અઝાનો હિશ્તૅન્તે, અનુ જફ્નો તકહે.

ઇષવસ્ચિત અએષાંમ અૅરૅજિફ્યો-પરૅન, હુથખ્તત હચ થન્વનાત જય-જતાઓંઘ્રહો વજેમ્ન, અર્ષૅમ્નો-વીધો બવઇન્તિ, યથ ગ્રન્તો ઉપ-હિમશ્તો અપઇતિ-જન્તો મિથ્નાઇતિ મિથ્રો યો વૅાઉરૂ-ગઓયઓઇતિશ. અરૂશ્તયસ્ચિત અએષાંમ હુક્ષ્નુત તિઘ્ર દરેઘઅરૂશ્તય, વજેમ્ન હચ બાજુબ્યો, અર્ષૅમ્નો-વીધો બવઇન્તિ, યથ ગ્રન્તો ઉપ-હિમશ્તો અપઇતિ-

જન્તો મિથ્રનાઇતિ મિથ્રો યો વોઉરૂ-ગઓયઓઇતિશ. જર્શ્‌ત્વાચત્ અએ-ષાંમ્ ક્રદ્દક્ષન્ય, વજેમ્ન હુચ બાજુબ્યો, અર્ષ્મ્નો-વીધો બવઇન્તિ યથ ગ્રન્તો ઉપ-ત્બિશ્તો અપઇતિ-જન્તો મિથ્રનાઇતિ મિથ્રો યો વૉઉરૂ-ગઑયઑઇતિશ.

કર્ઁતચિત્ અએષાંમ્ હુક્રાયુખ્ત, યોઇ નિદ્માઇરે સરહુ મધ્યાકનાંમ્ અર્ષ્મ્નો-જનો બવઇન્તિ, યથ ગ્રન્તો ઉપ-ત્બિશ્તો અપઇતિ-જન્તો મિથ્રના-ઇતિ મિથ્રો યો વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતિશ. વજરચિત્ અએષાંમ્ હુનિવિખ્ત, યોઇ નિદ્માઇરે સરહુ મધ્યાકનાંમ્ અર્ષ્મ્નો-જનો બવઇન્તિ, યથ ગ્રન્તો ઉપ-ત્બિશ્તો અપઇતિ-જન્તો મિથ્રાઇતિ મિથ્રો યો વૉઉરૂ-ગઑયઑઇતિશ.

મિથ્રો અવિ-થ્રાઓઁધ્રહુયેઇતે, રબ્નુશ પઇતિ-થ્રાઓઁધ્રહુયેઇતે, સ્રઓષો અષ્યો વીસ્પએઇબ્યો નઍમએઇબ્યો હાંમ-વાઇતિ, પઇતિ થ્રાતાર યજત. તે રશ્મનો રએચયેઇન્તિ, યથ ગ્રન્તો ઉપ-ત્બિશ્તો અપઇતિ-જન્તો મિથ્રા-ઇતિ મિથ્રો યો વૉઉરૂ-ગઑયઑઇતિશ.

ઉઇત્યઑજનાઓ મિથ્રાઇ વૉઉરૂ-ગઑયઑઇતેએ, આઇ મિથ્ર વૉઉરૂ-ગઑયઑઇતે, ઇમે નો અઉર્વન્તો અસ્પ પર મિથ્રાશ્ર નયૅન્તે; ઇમે નો ઉઘ્ર-બાજવ કર્ઁત મિથ્ર સ્ચિન્દયેઇન્તે.

પસ્ચએત દીશ ક્રસ્પયેઇતિ મિથ્રો યો વૉઉરૂ-ગઑયઑઇતિશ, પન્ચ-સદ્માઇ સતદ્માઇશચ, સતદ્માઇ હજંધ્રદ્માઇશચ, હજંધ્રદ્માઇ બએવરેદ્માઇશચ, બએવરેદ્માઇ અહાંક્તદ્માઇશચ, યથ ગ્રન્તો ઉપ-ત્બિશ્તો મિથ્રો યો વૉઉરૂ-ગઑયઑઇતિશ.

અહે રય ખરૅનંધ્રહુચ, તૅમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, મિથ્રૅમ્ વૉઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ્, જઓથ્રાબ્યો મિથ્રૅમ્ વૉઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ્ યજમઇદે, રામ-ષયનૅમ્ હુષયનૅમ્ અઇર્યાબ્યો દઇંધ્રહુબ્યો.

આચ નો જમ્માત્ અવંધ્રહે, આચ નો જમ્યાત્ રવંધ્રહે, આચ નો જમ્યાત્ રફ્નંધ્રહે, આચ નો જમ્યાત્ મર્જ્દિકાઇ, આચ નો જમ્યાત્ બએષજાઇ, આચ નો જમ્માત્ વૅરૅથ્રઘ્નાઇ, આચ નો જમ્યાત્ હવંધ્રહાઇ, આચ નો જમ્યાત્ અષવસ્તાઇ, ઉઘ્રો, અઇવિ-થ્રૂરો, યસ્ન્યો, વહ્મ્યો, અન્-અઇવિ-દ્રુખ્તો વીસ્પૅમાઇ અંધ્રઉહે અસ્તવઇતે, મિથ્રો યો વૉઉરૂ-ગઑયઑઇતિશ. તૅમ્ અમવન્તૅમ્ યજતૅમ્ સૂરૅમ્ દામોહુ સૅવિ-શ્તૅમ્ મિથ્રૅમ્ યજાઇ જઓથ્રાબ્યો, તૅમ્ પઇરિ-જસાઇ વન્તચ નૅમંધ્રહુચ; તૅમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન મિથ્રૅમ્ વૉઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ્; જઓ-થ્રાબ્યો મિથ્રૅમ્ વૉઉરૂ-ગઑયઑઇતિમ્ યજમઇદે. હઓમયો ગવ

બરેસ્મન, હિજવો-દંઘ્રહુંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઓથ્નચ, જઓથ્રાબ્ય-સ્ચ અર્ષુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્રજિબ્યો. યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઔંઘ્રહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૧૦ મો) મિથ્રેમ્ વોઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ્ યજમઇદે, અર્શ-વચંઘ્રહેમ્, વ્યાખનેમ્, હજંઘ્રર-ગઓષેમ્, હુતાશ્તેમ્, બએવરે-ચશ્મનેમ્, એરેજન્તેમ્, પેરેથુ-વએધયનેમ્, સૂરેમ્, અખ્ફનેમ્, જઘાઉર્વાઔંઘ્રહેમ્.

યેંઘ્રહે જેમ-ફ્થો મએથનેમ્ વીધાતેમ્ અસ્તવન્તિ અંઘ્રહુવો, મજત્ અનાંજો બામીમ્ પેરેથુ અઇપિ વોઉરૂ-અશ્તેમ્.

યેંઘ્રહે અશ્ત રાતયો વીસ્પાહુ પઇતિ બરેજાહુ, વીસ્પાહુ વએધયનાહુ, સ્પસો આઆઘ્રહઇરે મિથ્રહે મિથ્રો-દ્રુજેમ્ હિશ્પોસેમ્ન, અવે અઇપિ દઇધ્યન્તો, અવે અઇપિ હિશમરેન્તો, યોઇ પઉર્વ મિથ્રેમ્ દ્રુજિન્તિ, અવએષાંમચ પથો પાઓન્તો યિમ્ ઇસેન્તિ મિથ્રો-દ્રુજો હઇથીમ્ અષવ-જનસ્ચ દ્રવન્તો.

અવાઓ પવાઓ, પસ્ચ પવાઓ, પરો પવાઓ, સ્પશ વીધ-એત અધઓયમ્નો, ક્રા અંઘ્રહે વીસઇતિ મિથ્રો યો વોઉરૂ-ગઓયઓઇતિશ્, અહ્માઇ ક્ષિન અવિ મનો મિથ્રો જસઇતિ અવંઘ્રહે, યો બએ-વરે-સ્પસનો સૂરો વીસ્પો-વીધ્વાઓ અધઓયમ્નો.

અહે રય ખરેનંઘ્રહચ, તેમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, મિથ્રેમ્ વોઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ્, જઓથ્રાબ્યો મિથ્રેમ્ વોઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ્ યજ-મઇદે, રામ ષયનેમ્ હુષયનેમ્ અઇસ્યાબ્યો દઇંઘ્રહુબ્યો.

આચ નો જમ્યાત્ અવંઘ્રહે, આચ નો જમ્યાત્ રવંઘ્રહે, આચ નો જમ્યાત્ રફ્નંઘ્રહે, આચ નો જમ્યાત્ મજદિકાઇ, આચ નો જમ્યાત્ બએષજાઇ, આચ નો જમ્યાત્ વેરેથ્રઘ્નાઇ, આચ નો જમ્યાત્ હવંઘ્રહાઇ, આચ નો જમ્યાત અષવસ્તાઇ, ઉગ્રો, અઇવિ-થૂરો, યસ્ન્યો, વહ્મ્યો, અન્-અઇવિ-દ્રુખ્તો વીસ્પેમાઇ અંઘ્રઉહે અસ્તવઇતે, મિથ્રો યો વોઉરૂ-ગઓયઓઇતિશ્. તેમ અમવન્તેમ્ યજતેમ્ સૂરેમ્ દામોહુ સેવિશ્તેમ્ મિથ્રેમ્ યજાઇ જઓથ્રાબ્યો, તેમ પઇરિ-જસાઇ વન્તચ નેમંઘ્રહચ; તેમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન મિથ્રેમ્ વોઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ્; જઓથ્રાબ્યો મિથ્રેમ્ વોઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ્ યજમઇદે. હઓમયો ગવ બરેસ્મન, હિજવો-

દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ ષ્યઑથ્નચ, જઑથ્રાબ્યસચ અર્ષુખ્ધએઇબ્યસચ વાઘ્રજ્જિબ્યો. યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઑંઘ્રહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(કરદા ૧૧ મો) મિથ્રૅમ વૉઉરૂ-ગઓયઑઇતીમ યજમઇદે, અર્શ-વચંઘ્રહૅમ, વ્યાખનૅમ, હજંઘ્રર-ગઓષૅમ, હુતાશ્તૅમ, બએવરૅ-ચષ્મનૅમ, ઍરૅજન્તૅમ, પૅરૅથુ-વએધયનૅમ, સૂરૅમ, અખ્વફ્નૅમ, જઘાઉર્વાંઑંઘ્રહૅમ.

યિમ્ ક્રસ્તૂતમ્ જરનુમનૅમ્ પૅરૅથુ-સફાઑંઘ્રહો વર્જન્તિ, અવિ હએનયાઓ ખ્રવિષ્યેઇતીશ, અવિ હાંમ-યન્ત રસ્મઑયો, અન્તરૅ દઇંઘ્રહુ-પાપૅરૅતાને.

આઅત્ યત્ મિથ્રો ફ્રવજઇતે, અવિ હએનયાઓ ખ્રવિષ્યેઇતીશ, અવિ હાંમ-યન્ત રસ્મઑયો, અન્તરૅ દઇંઘ્રહુ-પાપૅરૅતાને, અથ નરાંમ્ મિથ્રો-દ્રુજાંમ્ અપાંશ ગવો દરૅજયેઇતિ, પઇરિ દએમ વારયેઇતિ, અપ ગઓષ ગઓષયેઇતિ, નોઇત્ પાધ વીધારયેઇતિ; નોઇત્ પઇતિ-તવાઓ બવઇતિ, તા દઇંઘ્રહાવો તે હમૅરૅથે, યથ દ્રુજૅરૅન્તો બરઇતિ મિથ્રો યો વૉઉરૂ-ગઓયઑઇતિશ.

અહે રય ખ્વરૅનંઘ્રહચ, તૅમ્ યજાઇ સૂરૂન્વત યસ્ન, મિથ્રૅમ્ વૉઉરૂ-ગઓયઑઇતીમ્; જઑથ્રાબ્યો મિથ્રૅમ્ વૉઉરૂ-ગઓયઑઇતીમ્ યજમઇદે, રામ-ષયનૅમ્ હુષયનૅમ્ અઇર્યાબ્યો દઇંઘ્રહુબ્યો.

આચ નો જમ્યાત્ અવંઘ્રહે, આચ નો જમ્યાત્ રવંઘ્રહે, આચ નો જમ્યાત્ રફ્નંઘ્રહે, આચ નો જમ્યાત્ મર્જદિકાઇ, આચ નો જમ્યાત્ બએષજાઇ, આચ નો જમ્યાત્ વૅરૅથ્રઘ્નાઇ, આચ નો જમ્યાત્ હવંઘ્રહાઇ, આચ નો જમ્યાત્ અષવસ્તાઇ, ઉગ્રો, અઇવિ-થૂરો, યસ્ન્યો, વહ્મ્યો, અન્-અઇવિ-દ્રુખ્તો વીસ્પૅમાઇ અંઘ્રઉહે અસ્તવઇતે, મિથ્રો યો વૉઉરૂ-ગઓયઑઇતિશ. તૅમ અમવન્તૅમ્ યજતૅમ્ સૂરૅમ્ દામોહુ સૅવિશ્તૅમ્ મિથ્રૅમ્ યજાઇ જઑથ્રાબ્યો, તૅમ્ પઇરિ-જસાઇ વન્તચ નૅમંઘ્રહચ; તૅમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન મિથ્રૅમ વૉઉરૂ-ગઓયઑઇતીમ્; જઑથ્રાબ્યો મિથ્રૅમ્ વૉઉરૂ-ગઓયઑઇતીમ્ યજમઇદે. હઓમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ્વો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ ષ્યઑથ્નચ, જઑથ્રાબ્યસચ અર્ષુખ્ધએઇબ્યસચ વાઘ્રજ્જિબ્યો. યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઑંઘ્રહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૧૨ મો) મિથ્રૅમ વોઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ યજમઇદે, અર્શ-વચંઘ્રહૅમ, વ્યાખનૅમ, હજંઘ્રર-ગઓષૅમ, હુતાશ્તૅમ, બએવરૅ-ચશ્મનૅમ, બૅરૅજન્તૅમ, પૅરૅથુ-વએધયનૅમ, સૂરૅમ, અખ્ફનૅમ, જઘાઉર્વાઓંઘ્રહૅમ.

યહ્માઇ મએથનૅમ ફ્રાથ્વૅરૅસત્ યો દધ્વાઓ અહુરો મજ્દાઓ, ઉપઇરિ હરાંમ્ બૅરૅજઇતીમ પૅાઉરૂ-ફ્રઓઉર્વએસ્યાંમ બામ્યાંમ; યથ્ર નોઇત્ ક્ષપ, નોઇત્ તૅમાઓ, નોઇત્ અઓતો વાતો, નોઇત્ ગરૅમો, નોઇત્ અઘ્તિશ પૅાઉરૂ-મહર્કો, નોઇત્ આહિતિશ દએવો-દાત, નએધ દુન્માંન ઉજ્જસઇતિ, હરઇથ્યો પઇતિ બરૅજયાઓ.

યત્ કૅરૅનાઉન્ અમૅષાઓ સ્પૅન્ત વીસ્પે હ્વરૅ-હજઓષ, ફ્રઓરૅત ફ્રશ્નિન અવિ મનો જરજ્દાતોઇત્ અંઘ્રઉહ્યાત્ હચ; યો વીસ્પૅમ્ અહૂમ અસ્તવન્તૅમ્ આદિધાઇતિ, હરઇથ્યાત્ પઇતિ બરૅજંઘ્રહત.

આઅત્ યત્ દુશ્જ્દાઓ ફ્દ્રઇતિ યો અઘાવરૅશ, થ્વાષ ગામ થ્વાષૅમ્ યુજયેઇતિ વાષૅમ્ મિથ્રો યો વૅાઉરૂ-ગઓયઓઇતિશ, સ્રઓષ-સ્ચ અષ્યો સૂરો, નઇર્યો-સંઘ્રહસ્ચ યો માયુશ; રસ્મો-જતૅમ્ વાધૅમ જઇન્તિ અમો-જતૅમ્ વા.

અહે રય ખરૅનંઘ્રહચ, તૅમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, મિથ્રૅમ્ વોઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ્; જઓથ્રાબ્યો મિથ્રૅમ વૅાઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ્ યજમઇદે, રામ-ષયનૅમ હુષયનૅમ્ અઇર્યાબ્યો દઇંઘ્રહુબ્યો.

આચ નો જમ્યાત્ અવંઘ્રહે, આચ નો જમ્યાત્ રવંઘ્રહે, આચ નો જમ્યાત્ રફ્નંઘ્રહે, આચ નો જમ્યાત્ મર્જ્દિકાઇ, આચ નો જમ્યાત્ બએષજાઇ, આચ નો જમ્યાત્ વૅરૅથ્રઘ્નાઇ, આચ નો જમ્યાત્ હવંઘ્રહાઇ, આચ નો જમ્યાત્ અષવસ્તાઇ, ઉગ્રો, અઇવિ-થૂરો, યસ્ન્યો, વહ્મ્યો, અન્-અઇવિ-દ્રુખ્તો વીસ્પૅમાઇ અંઘ્રઉહે અસ્તવઇતે, મિથ્રો યો વૅાઉરૂ-ગઓયઓઇતિશ. તૅમ અમવન્તૅમ્ યજતૅમ્ સૂરૅમ દામોહુ સૅવિશ્તૅમ્ મિથ્રૅમ્ યજાઇ જઓથ્રાબ્યો, તૅમ્ પઇરિ-જસાઇ વન્તચ નૅમંઘ્રહચ; તૅમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન મિથ્રૅમ્ વૅાઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ્; જઓથ્રાબ્યો મિથ્રૅમ્ વૅાઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ્ યજમઇદે. હઓમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ્વો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઓથ્નચ, જઓથ્રાબ્યસ્ચ અર્ષુખ્ધ-એઇબ્યસ્ચ વાઘ્રઝિબ્યો. યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતિ વંઘ્રહો, મજ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્રહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓ-સ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૧૩ મો) મિથ્રૅમ્ વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ્ યજમઇદે, અર્શ-વચંઘ્રેહૅમ્, વ્યાખનૅમ્, હજંઘ્રેર-ગઓષૅમ્, હુતાશ્તૅમ્, બએવરે-ચશ્મનૅમ્, બૅરૅજન્તૅમ્, પૅરૅથુ-વએધયનૅમ્, સૂરૅમ્, અખ્ફ્નૅમ્, જઘાઉર્વાઅઁઘ્રેહૅમ.

યો બાધ ઉસ્તાનજસ્તો ગૅરૅજઇતે અહુરાઇ મજદાઇ, ઉઇતિ અઓજનો.

અજૅમ્ વીસ્પનાંમ્ દામનાંમ્ નિપાત અહ્નિ હુવપો, અજૅમ્ વીસ્પનાંમ્ દામનાંમ્ નિશહરૅત અહ્નિ હુવપો. આઅત્ મા નોઇત્ મશ્યાક અઓખ્તો-નામન યસ્ન યજૅન્તે, યથ અન્યે યજતાઅઁઘ્રેહો અઓખ્તો-નામન યસ્ન યજૅન્તિ.

યેઇધિ જી મા મશ્યાક અઓખ્તો-નામન યસ્ન યજયન્ત, યથ અન્યે યજતાઅઁઘ્રેહો અઓખ્તો-નામન યસ્ન યજૅન્તિ, ફ્રા નુરૂયો અષવઓયો, થ્વરૂશ્તહે જરૂ આયુ ષુષુયાંમ્, ખ્ષહે ગયેહે ખ્ષન્વતો અઁષહે, ઉપ થ્વરૂશ્તહે જઘમ્યાંમ.

અઓખ્ત-નામન થ્વા યસ્ન રથ્વ્ય વચ યજઇતે બરેશ-જઓથ્રો અષવ. અઓખ્તો-નામન થ્વા યસ્ન રથ્વ્ય વચ સૂર મિથ્ર યજાઇ જઓથ્રાબ્યો.

અઓખ્ત-નામન થ્વા યસ્ન રથ્વ્ય વચ સૅવિશ્ત મિથ્ર યજાઇ જઓથ્રાબ્યો. અઓખ્ત-નામન થ્વા યસ્ન રથ્વ્ય વચ અધઓયમ્ન મિથ્ર યજાઇ જઓથ્રાબ્યો.

સુરૂનુયાઓ નો મિથ્ર યસ્નહે, ફ્નુયાઓ નો મિથ્ર યસ્નહે, ઉપનો યસ્નૅમ્ આહિષ, પઇતિ-નો જઓથ્રાઓ વીસંઘ્રેઉહ, પઇતિ-હીશ યશતાઓ વીસંઘ્રેઉહ, હામ્ હીશ ચિન્માને બરંઘ્રેઉહ, ની-હીશ દસ્વ ગરો-ન્માને.

દજદિ અહ્માકૅમ્ તત્ આયપ્તૅમ્, યસ-થ્વા યાસામહિ, સૂર, ઉર્વઇતિ દાતનાંમ્ સ્રવંઘ્રેહામ્, ઇશ્તીમ્ અમૅમ્ વૅરૅથ્રઘ્નૅમચ, અવંઘ્રેહુમ અષવસ્તૅમચ, હુઓસ્રવંઘ્રેહૅમ્ હુરૂનીમચ, મસ્તીમ્ સ્પાનો વએઇધીમચ. વૅરૅથ્રઘ્નૅમચ અહુરધાતૅમ્, વનઇન્તીમચ ઉપરતાતૅમ્, યાંમ્ અષહે વહિશ્તહે, પઇતિ-પરશ્તીમચ માંથ્રહે સ્પેન્તહે.

યથ વએમ્ હુમનંઘ્રેહો ફ્રમનંઘ્રેહસ્ચ ઉર્વાજૅમ્ન હુઓમનંઘ્રેહમ્ન, વનામ વીસ્પે હમૅરૅથે યથ વએમ્ હુમનંઘ્રેહો ફ્રમનંઘ્રેહસ્ચ ઉર્વાજૅમ્ન

હુઍામનંઘ્રહુમ્ન, વનામ વીસ્પે દુશમઇન્યુશ યથ વએમ્ હુમનંઘ્રહેૄ ક્રમનંઘ્રહસચ ઉર્વાજૅમ્ન હુઍામનંઘ્રહુમ્ન, વનામ વીસ્પાઓ ત્બએ-શાઓ તઉર્વયમ દએવનાંમ્ મશ્યાનાંમ્ચ, યાથ્વાંમ્ પઇરિકનાંમ્ચ, સાથ્રાંમ્ કઓયાંમ્ કરફ્નાંમ્ચ.

અહે રય ખરૅનંઘ્રહચ, તૅમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, મિથ્રૅમ્ વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ્; જઓથ્રાબ્યો મિથ્રૅમ્ વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ્ યજમઇદે, રામ-શયનૅમ્ હુશયનૅમ્ અઇસ્યાબ્યો દઇંઘ્રહુબ્યો.

આચ નો જમ્યાત્ અવંઘ્રહે, આચ નો જમ્યાત્ રવંઘ્રહે, આચ નો જમ્યાત્ રફ્નંઘ્રહે, આચ નો જમ્યાત્ મર્જદિકાઇ, આચ નો જમ્યાત્ બએષજાઇ, આચ નો જમ્યાત વૅરૅથ્રઘ્નાઇ, આચ નો જમ્યાત્ હવંઘ્રહાઇ, આચ નો જમ્યાત્ અષવસ્તાઇ, ઉઘ્રો, અઇવિ-થૂરો, યસન્યો, વહ્યો, અન-અઇવિ-દ્રુખ્તો વીસ્પૅમાઇ અંઘ્રઉહે અસ્તવઇતે, મિથ્રો યો વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતિશ. તૅમ્ અમવન્તૅમ્ યજતેમ્ સૂરૅમ્ દામોહુ સૅવિશતેમ્ મિથ્રૅમ્ યજાઇ જઓથ્રાબ્યો, તૅમ્ પઇરિ-જસાઇ વન્તચ નૅમંઘ્રહચ; તૅમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન મિથ્રૅમ્ વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ્; જઓથ્રાબ્યો મિથ્રૅમ્ વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ્ યજમઇદે. હુઓમયો ગવ બરેસ્મન, હિજવો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઓથ્નચ, જઓથ્રાબ્યસચ અર્શુખ્ધ-એઇબ્યસચ વાઘ્ઝિબ્યો. યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્રહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૧૪ મો) મિથ્રૅમ્ વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ્ યજમઇદે, અર્શ-વચંઘ્રહૅમ્, વ્યાખનૅમ્, હજંઘ્રર-ગઓષૅમ્, હુતાશ્તૅમ્, બએવરે-ચશ્મનૅમ્, ૅરૅજન્તૅમ્, પૅરૅથુ-વએઘ્રયનૅમ્, સૂરૅમ્, અખ્ફનૅમ્, જઘાઉર્વાઓંઘ્રહૅમ્.

યેંઘ્રહે વૉહુ હઓસ્રવંઘ્રહૅમ્, વંઘ્રઉહિ કેૅરૅફ્શ, વંઘ્રઉહિ ક્રસસતિ; વસો-યાનૅમ્ વસો-ગઓયઓઇતીમ્ અતઉર્વયો ઇધ ફ્રુયન્તૅમ્ વાસ્ત્રીમ્, વસો-યઓનાઇ ઇન્તાંમ્ હુધાઓંઘ્રહૅમ્, યો બએવરૅ-સ્પસાનો સૂરો વીસ્પો-વીધ્વાઓ અધ્ઓયમ્નો.

અહે રય ખરૅનંઘ્રહચ, તૅમ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, મિથ્રૅમ વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ્; જઓથ્રાબ્યો મિથ્રૅમ્ વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ્ યજમઇદે, રામ-શયનૅમ્ હુશયનૅમ્ અઇસ્યાબ્યો દઇંઘ્રહુબ્યો.

આચ નો જમ્યાત્ અવંઘ્રહે, આચ નો જમ્યાત્ રવંઘ્રહે, આચ નો જમ્યાત્ રફ્નંઘ્રહે, આચ નો જમ્યાત્ મર્જ઼દિકાઇ, આચ નો જમ્યાત્ બએેષજાઇ, આચ નો જમ્યાત્ વૅરૅથ્રધ્નાઇ, આચ નો જમ્યાત્ હુવંઘ્રહાઇ, આચ નો જમ્યાત્ અષવસ્તાઇ, ઉગ્રો, અઇવિ-થૂરો, યસ્ન્યો, વહ્મ્યો, અન્-અઇવિ-દ્રુખ્તો વીસ્પૅમાઇ અંઘ્રઉહે અસ્તવ્ઇતે, મિથ્રો યો વૅાઉરૂ-ગઑયઑઇતિશ. તૅમ અમવન્તૅમ યજતૅમ સૂરૅમ દામોહુ સૅવિશ્તૅમ મિથ્રૅમ યજાઇ જઑથ્રાબ્યો, તૅમ પઇરિ-જસાઇ વન્તચ નૅમંઘ્રહુચ; તૅમ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન મિથ્રૅમ વૅાઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ; જઑથ્રાબ્યો મિથ્રૅમ વૅાઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ યજમઇદ. હઑમયો ગવ બરેસ્મન્, હિજવો-દંઘ્રહુંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઑથ્નચ, જઑથ્રાબ્યસ્ચ અર્ષુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્રજ્ઞિબ્યો. યેંઘ્રહે હાતાંમ આઅત યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજ઼દાઑ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઑઁઘ્રહાંમચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદ.

(કરદો ૧૫ મો) મિથ્રૅમ વૅાઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ યજમઇદ, અર્શ્-વચંઘ્રહૅમ, વ્યાખનૅમ, હજંઘ્રર-ગઑષૅમ, હુતાશ્તૅમ, બએવરૅ-ચષ્મનૅમ, ઑરૅજન્તૅમ, પૅરૅથુ-વએધયનૅમ, સૂરૅમ, અખ્ફ્નૅમ, જઘાઉર્વાઑઁઘ્રહૅમ.

ઑરૅધ્વો-જંગૅમ જએનંઘ્રહુન્તૅમ, સ્પસૅમ તખ્મૅમ વ્યાખનૅમ, ફ્રત્-આપૅમ જવનો-સ્રુતૅમ તચત્-આપૅમ ઉક્ષયત્-ઉર્વરૅમ, કરૂષો-રાજંઘ્રહૅમ વ્યાખનૅમ, યઑક્ષ્તિવન્તૅમ અધઑયમ્નૅમ, પૅાઉરૂ-યઑક્ષ્તીમ દામિધાતૅમ.

યો નોઇત્ કહ્માઇ મિથ્રો-દ્રુજાંમ મષ્યાનાંમ અઑજો દધાઇતિ, નોઇત્ જાવરૅ; યો નોઇત્ કહ્માઇ મિથ્રો-દ્રુજાંમ મષ્યાનાંમ ખ્ફરૅનો દધાઇતિ, નોઇત્ મિજ઼દૅમ.

અપ અએષાંમ બાજ઼વાઑ અઑજો તૂમ ગ્રન્તો ક્ષયમ્નો બરહિ, અપ પાધયાઑ જાવરૅ, અપ ચષ્મનાઑ સૂકૅમ, અપ ગઑષયાઑ સ્રઑમ.

નોઇત્ દિમ અરૂશ્તોઇશ હુક્ષ્નુતયાઑ, નોઇત્ ઇષઑશ પર-પથ્વતો અવ-અષ્નઑઇતિ ષન્મઑયો, યહ્માઇ ફ્રક્ષ્નિ અવિ મનો મિથ્રો જસઇતિ અવંઘ્રહે, યો બએવરૅ-સ્પસનો સૂરો વીસ્પો-વીધ્વાઑ અધઑયમ્નો.

અહે રય ખ્ફરૅનંઘ્રહુચ, તૅમ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, મિથ્રૅમ વૅાઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ; જઑથ્રાબ્યો મિથ્રૅમ વૅાઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ યજમઇદ, રામ-ષયનૅમ હુષયનૅમ અઇર્યાબ્યો દઇંઘ્રહુબ્યો.

આચ નો જમ્યાત્ અવંઘ્રહે, આચ નો જમ્યાત્ રવંઘ્રહે, આચ નો જમ્યાત્ રફ્નંઘ્રહે, આચ નો જમ્યાત્ મર્જદિકાઇ, આચ નો જમ્યાત્ બએષજાઇ, આચ નો જમ્યાત્ વૅરેથ્રઘ્નાઇ, આચ નો જમ્યાત્ હુવંઘ્રહાઇ, આચ નો જમ્યાત્ અષવસ્તાઇ, ઉગ્રો, અઇવિ-થૂરો, યસ્ન્યો, વહ્મ્યો, અન્-અઇવિ-દ્રુખ્તો વીસ્પૅમાઇ અંઘ્રઉહે અસ્તવઇતે, મિથ્રો યો વૅઉરૂ-ગઓયઓઇતિશ. તૅમ્ અમવન્તૅમ્ યજતૅમ્ સૂરૅમ્ દામોહુ સૅવિશ્તૅમ્ મિથ્રૅમ્ યજાઇ જઓથ્રાબ્યો, તૅમ્ પઇરિ-જસાઇ વન્તચ નૅમંઘ્રહચ; તૅમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન મિથ્રૅમ્ વૅઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ્, જઓથ્રાબ્યો મિથ્રૅમ્ વૅઉરૂ-ગઓયઓઇતિમ્ યજમઇદે. હઓમયો ગવ બરેસ્મન, હિજ્વો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઓથનચ, જઓથ્રાબ્યસચ અર્શુખ્ધએઇબ્ય-સચ વાઘ્રજ્નિબ્યો. યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજ-દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્રહાંમચા તાંસચા તાઓસચા યજમઇદે.

(કરદો ૧૬ મો) મિથ્રૅમ્ વૅઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ્ યજમઇદે, અર્શ-વચંઘ્રહૅમ્, વ્યાખનૅમ્ હજંઘ્રર-ગઓષૅમ્, હુતાશ્તૅમ્, બએવરે-ચષ્મનૅમ્, બૅરૅજન્તૅમ્, પૅરૅથુ-વએધયનૅમ્, સૂરૅમ્, અખ્ફ્નૅમ્, જઘાઉર્વાઓંઘ્રહૅમ્.

યહ્મિ વ્યાને દએનયાઇ સ્રીરયાઇ પૅરૅથુ-ફ્રાકયાઇ, મજ અમવ નિધા-તૅમ્; યહિ પઇતિ ચિથ્રૅમ્ વીધાતૅમ્, વીસ્પાઇશ્ અવિ કરૂષ્વાંન્ યાઇશ્ હપ્ત.

યો આસુનાંમ્ આસુશ, યો અરૅદ્રનાંમ્ અરૅદ્રો, યો તખ્મનાંમ્ તખ્મો, યો વ્યાખનનાંમ્ વ્યાખ્નો. યો ક્ષિત-દાઓ, યો આજુઇતિ-દાઓ, યો વાંથ્વો-દાઓ, યો ક્ષથ્રો-દાઓ, યો પુથ્રો-દાઓ, યો ગયો-દાઓ, યો હુવંઘ્રહો-દાઓ, યો અષવસ્તો-દાઓ.

યિમ્ હચઇતે અષિશ્ વંઘ્રઉહિ,[1] પારૅન્દિચ[2] રઓરથ, ઉઘ્રચ નઇરે

૧. અષિશ વંઘઉહિ—નારી ફરેસ્તો અશીશવંઘ, એનો શબ્દાર્થ પવિત્રાઇ, સચ્ચાઇ થાય છે, જે આવતી દુન્યાને માટે કિમતી ખજાનો હોવાથી, તે આ દુન્યાના ખજાના ઉપર મવકકલ યઝદ તરીકે ગણાવા લાગ્યો. પવિત્રાઇ અને સચ્ચાઇથી જેમ પેલી દુન્યાનું સુખ મેળવાય છે તેમ આ દુન્યામાં દોલતથી સુખ મેળવાય છે. એ ઉપરથી આશીરવાદમાં દોલતનું મેળવવું અશીશવંઘથી માંગવામાં આવે છે.

૨. પારૅન્દિ—દોલત ઉપર અશીશવંઘનો સાથી સ્ત્રી ફરેસ્તો. એક સેતારા તરીકે તે Pleides ને મળતો આવે છે. એને મિથ્ર અને તીશત્રય સાથે સાથે સંબંધ છે, કારણ કે મિથ્ર બહોળાં ખેતરો ઉપર મવકકલ છે, જે ખેતરોથી દોલતની ઉત્પત્તી થાય છે, અને તીશ-ત્રય વરસાદ ઉપર મવકકલ છે, જે વરસાદથી આબાદી અને દોલત ઉત્પન્ન થાય છે.

હાંમ-વરેઇતિશ, ઉગ્રૅમચ કવએમ ખરૅનો, ઉગ્રૅમચ થ્વાષૅમ ખધાતૅમ, ઉગ્રસ્ય દામોઇશ ઉપમનો, ઉગ્રાઑસ્ય અષઑનાંમ ફ્રવષયો, યસ્ય પૅાઉરૂનાંમ હથાકો અષઑનાંમ મજદયસ્નનાંમ.

અહે રય ખરૅનંઘ્રહચ, તૅમ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, મિથ્રૅમ વૅાઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ, જઑથ્રાબ્યો મિથ્રૅમ વૅાઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ યજમઇદે, રામ-ષયનૅમ હુષયનૅમ અઇય્રાબ્યો દઇંઘ્રહુબ્યો.

આચ નો જમ્યાત અવંઘ્રહે, આચ નો જમ્યાત રવંઘ્રહે, આચ નો જમ્યાત રફ્નંઘ્રહે, આચ નો જમ્યાત મર્જદિકાઇ, આચ નો જમ્યાત બએષજાઇ, આચ નો જમ્યાત વૅરૅથ્રઘ્નાઇ, આચ નો જમ્યાત હવંઘ્રહાઇ, આચ નો જમ્યાત અષવસ્તાઇ, ઉગ્રો, અઇવિ-થૂરો, યસ્ન્યો, વહ્મ્યો, અન-અઇવિ-દ્રુખ્તો વીસ્પૅમાઇ અંઘ્રઉહે અસ્તવઇતે, મિથ્રો યો વૅાઉરૂ-ગઑયઑઇતિશ. તૅમ અમવન્તૅમ યજતૅમ સૂરૅમ દામોહુ સૅવિશ્તૅમ મિથ્રૅમ યજાઇ જઑથ્રાબ્યો, તૅમ પઇરિ-જસાઇ વન્તચ નૅમંઘ્રહચ; તૅમ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન મિથ્રૅમ વૅાઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ; જઑથ્રાબ્યો મિથ્રૅમ વૅાઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ યજમઇદે. હઓમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજવો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઑથ્નચ, જઑથ્રાબ્યસ્ચ અર્ષુખ્ધ-એઇબ્યસ્ચ વાઘ્રજિબ્યો. યેંઘ્રહે હાતાંમ આઅત યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત હચા, યાઑંઘ્રહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓ-સ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૧૭ મો) મિથ્રૅમ વૅાઉરૂ-ગઑયઑઇતિમ યજમઇદે, અર્શ-વચંઘ્રહૅમ, વ્યાખનૅમ, હજંઘ્રર-ગઓષૅમ, હુતાશ્તૅમ, બએવરૅ-ચષ્મનૅમ, બૅરૅજન્તૅમ, પૅરૅથુ-વએધયનૅમ, સૂરૅમ, અખ્ફ્નૅમ, જઘાઉર્વાંઑંઘ્રહૅમ.

યો વાધ્ર મઇન્યુ-હાંમ-તાશ્ત બૅરૅજિ-ચખ્ર ફ્રવજઇતે, હચ કરૂષ્વરૅ યત અરૅજહિ ઉપ કરૂષ્વરૅ યત ખનિરથૅમ બામીમ, રથ્વ્ય-ચખ્ર હચિમ્નો, ખરૅનંઘ્રહચ મજદધાત વૅરૅથ્રઘ્નચ અહુરધાત.

યેંઘ્રહે વાષૅમ હનગૅરૅવ્નાઇતિ અષિશ વંઘ્રઉહિ યા બૅરૅજઇતિ. યેંઘ્રહે દએન માજદયસ્નિશ ખીતે પથો રાધઇતિ. યિમ અઉર્વન્તો મઇન્યવાઑંઘ્રહો અઉરૂષ રઑક્ષ્ન ફ્રાદૅરૅસ્ર સ્પૅન્ત વીધ્વાઑંઘ્રહો અસય મનિવસંઘ્રહો વજૅન્તિ; યત દિમ દામોઇશ ઉપમનો હુ-ઇરિખ્તૅમ બાધ ઇરિનખ્તિ. યહ્માત હચ ફ્રતૅરૅસેન્તિ વીસ્પે મઇન્યવ દએવ, યએચ વરૅન્ય દ્રવન્તો.

મોઇ-તૂ ઇથ્ર અહુરહે ઋન્તહે વએધાઇ જસએમ. યેંઘ્નહે હજંઘ્રૅમ વએઘનાંમ્ પઇતિ હમૅરૅથાઇ જસઇતિ; યો બએવરૅ-સ્પસાનો સૂરો વીસ્પો-વીધ્વાઓં અધ્વઓંયમ્નો.

અહે રય ખરૅનંઘ્નહચ, તૅમ્ યઝાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, મિથ્રૅમ્ વૉઉરૂ-ગઓંયઓંઇતીમ્, જઓંથ્રાબ્યો મિથ્રૅમ્ વૉઉરૂ-ગઓંયઓંઇતીમ્ યજમઇદે, રામ-ષયનૅમ્ હુષયનૅમ્ અઇર્યાબ્યો દઇંઘ્નહુબ્યો.

આચ નો જમ્માત્ અવંઘ્નહે, આચ નો જમ્યાત્ રવંઘ્નહે, આચ નો જમ્યાત્ રફ્નંઘ્નહે, આચ નો જમ્યાત્ મર્જ઼દિકાઇ, આચ નો જમ્યાત્ બએષજ઼ાઇ, આચ નો જમ્યાત્ વૅરૅથ્રઘ્નાઇ, આચ નો જમ્યાત્ હવંઘ્નહાઇ, આચ નો જમ્યાત્ અષવસ્તાઇ, ઉગ્રો, અઇવિ-થૂરો, યસન્યો, વહ્મ્યો, અન્-અઇવિ-દ્રુખ્તો વીસ્પૅમાઇ અંઘ્નઉહે અસ્તવઇતે, મિથ્રો યો વૉઉરૂ-ગઓંયઓંઇતિશ. તૅમ્ અમવન્તૅમ્ યજતૅમ્ સૂરૅમ્ દામોહુ સૅવિશ્તૅમ્ મિથ્રૅમ્ યઝાઇ જઓંથ્રાબ્યો, તૅમ્ પઇરિ-જસાઇ વન્તચ નૅમંઘ્નહચ; તૅમ્ યઝાઇ સુરૂન્વત યસ્ન મિથ્રૅમ્ વૉઉરૂ-ગઓંયઓંઇતીમ્; જઓંથ્રાબ્યો મિથ્રૅમ્ વૉઉરૂ-ગઓંયઓંઇતીમ્ યજમઇદે. હઓંમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ઼્વો-દંઘ્નહંઘ્નહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઓંથ્નચ, જઓંથ્રાબ્યસ્ચ અર્ષુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્નજ઼િબ્યો. યેંઘ્નહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્નહો, મજ઼દાઓં અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્નહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓંસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૧૮ મો) મિથ્રૅમ્ વૉઉરૂ-ગઓંયઓંઇતીમ્ યજમઇદે, અર્શ-વચંઘ્નહૅમ્, વ્યાખનૅમ્, હજંઘ્ર-ગઓંષૅમ્, હુતાશ્તૅમ્, બએવરૅ-ચશ્મનૅમ્, બૅરૅજન્તૅમ્, પૅરૅથુ-વએધયનૅમ્, સૂરૅમ્, અખ્ફ઼્નૅમ્, જઘાઉર્વાઓંઘ્નહૅમ્.

યેંઘ્નહે પઉર્વ-નએમાત્ વજઇતે વૅરૅથ્રઘ્નો અહુરધાતો હૂ કૅહ્રપ વરાજહે પઇતિ-ઑરૅનો, તિઝ્િ઼-દાંસ્ત્રહે, અર્ષ્નો તિઝ્િ઼-અસૂરહે, હકૅરૅત્-જનો વરાજહે, અનુ-પોઇથ્વહે, ઋન્તહે પરૅષ્વનિકહે તખ્મહે; અયંઘ્નહો-પાધહે, અયંઘ્નહો-જસ્તહે, અયંઘ્નહો-જયેહે, અયંઘ્નહો-દૂમહે, અયંઘ્નહો-પઇતિશ્-ખરૅનહે.

યો ક્રાંશતયો હમૅરૅથાધ ઉપ-હુખ્તો આ-મનંઘ્નહ હથ્ર નઇર્ય હાંમ્-વરૅતિ સ્તિજ નિજઇન્તિ હમૅરૅથે. નએધ મન્યેતે જઘ્નન્વાઓં, નએધ ચિમ્ ઘેનાંમ્ સદયેઇતિ, યવત અએમ્ નિજઇન્તિ મૅરૅજુચ સ્તૂનો ગયેહે, મૅરૅજુચ ખાઓં ઉશ્તાનહે.

હુકત વીસ્પાઓ અઇપિ-કેરેન્તાઇતિ, યો હુકત્ અસ્તંસચ વરેસેસચ અસ્તરેન્નસચ વોહુનિશચ જૅમાઘ હાંમ-રએથ્વયેઇતિ મિથ્રો-દુઝંમ્ મષ્યાનાંમ.

અહે રય ખરૅનંઘહચ, તૅમ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, મિથ્રૅમ વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ, જઓથ્રાબ્યો મિથ્રૅમ વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ્ યજ-મઇદે, રામ-ષયનૅમ્ હુષયનૅમ્ અઇસ્યાબ્યો દઇંઘ્રહુબ્યો.

આચ નો જમ્યાત્ અવંઘહે, આચ નો જમ્યાત્ રવંઘહે, આચ નો જમ્યાત્ રફ્નંઘહે, આચ નો જમ્યાત્ મર્જ્દિકાઇ, આચ નો જમ્યાત્ અએષજાઇ, આચ નો જમ્યાત્ વૅરેથ્રઘ્નાઇ, આચ નો જમ્યાત્ હવંઘ્હાઇ, આચ નો જમ્યાત્ અષવસ્તાઇ, ઉગ્રો, અઇવિ-થૂરો, યસ્ન્યો, વહ્મ્યો, અન્-અઇવિ-દુખ્તો વીસ્પૅમાઇ અંઘઉહે અસ્તવઇતે, મિથ્રો યો વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતિશ. તૅમ્ અમવન્તૅમ્ યજતૅમ્ સૂરૅમ્ દામોહુ સૅવિશ્તૅમ્ મિથ્રૅમ્ યજાઇ જઓથ્રાબ્યો, તૅમ્ પઇરિ-જસાઇ વન્તચ નૅમંઘ્હચ; તૅમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન મિથ્રૅમ્ વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ્; જઓથ્રાબ્યો મિથ્રૅમ્ વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ્ યજમઇદે. હઓમયો ગવ બરૅસ્મન્, હિજવો-દંઘહંઘહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઓથ્નચ, જઓથ્રાબ્યસચ અર્શુખ્ધએઇબ્યસચ વાઘ્જિબ્યો. યેંઘહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘહો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘહાંમચા તાંસચા તાઓસચા યજમઇદે.

(કરદો ૧૯ મો) મિથ્રૅમ્ વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ્ યજમઇદે, અર્શ-વચંઘહૅમ, વ્યાખનૅમ, હજંઘ્ર-ગઓષૅમ, હુતાશ્તૅમ, બએવરૅ ચષ્મનૅમ, ઍરૅજન્તૅમ પૅરેથુ-વએધયનૅમ્, સૂરૅમ્, અખફ્નૅમ્, જઘાઉર્વાંઆઘ્રહૅમ.

યો બાધ ઉસ્તાનજસ્તો ઉર્વાજૅમ્નો, અવરોઇત્ વાચિમ્ ઉઇત્ય-ઓજનો. અહુર મજદ મઇન્યો સ્પૅનિશ્ત, દાતરે ગએથનાંમ્ અસ્તવઇતિનાંમ્ અષાઉમ.

યેઘિ જી મા મષ્યાક અઓખ્તો-નામન યસ્ન યજયન્ત, યથ અન્યે યજતાઓંઘહો અઓખ્તો-નામન યસ્ન યજૅન્તિ, ફ્રા નુરૂયો અષવઓયો, ય્વરૂશ્તહે જરૂ આયૂ પૂષુયાંમ, ખહે ગયેહે ખન્વતો અમૅષહે ઉપ ય્વરૂશ્તહે જઘ્મ્યાંમ.

બુયમ તે પોઇથ્રો-પાનો, મા બુયમ પોઇથ્રો-ઇરિચો, મા ન્માનો-ઇરિચો, મા વીસ્પો-ઇરિચો, મા જન્તુ-ઇરિચો, મા દઇંઘ્હુ-ઇરિચો; આધ યત્ નો ઉગ્ર-બાજાઉશ નિવાનાત્ પરો તિમષ્યંબ્યો.

તૂમ્ અએષાંમ્ ત્ઋિષ્યતાંમ્, તૂમ્ અએષાંમ્ ત્અએષંઘ્રઉહતાંમ્ ત્અએષાઓં સ્ચિન્દયેહિ. સ્ચિન્દય અષવજનો; હુવસ્પો અહિ હુરાથ્યો જવનો-સ્વ અહિ સૂરો.

આચ-થ્વા જબયાઇ અવંઘ્રહે. આચ-નો જમ્યાત્ અવંઘ્રહે, અશ-ક્રાયશિતચ જઓથ્રનાંમ્ હુક્રાયશતિચ, અશ-ક્રૅરૅતિચ જઓથ્રનાંમ્ હુક્રૅરૅતિચ, યથ થ્વા અઇવિષયમ્ન દરૅઘ અઇવિષયન હુષિતૅમ્ બૅરૅઘ્રમ્યષએતૅમ્.

તૂમ્ તા દઇંઘ્રહાવો નિપાહિ, યા હુબૅરૅતીમ્ યાતયેઇતિ મિથ્રહે વૅાઉરૂ-ગઓયઓઇતોઇશ. તૂમ્ તા ક્રસ્ચિન્દયેહિ યા રાંક્ષયેઇતીશ દઇંઘ્રહાવો. આચ-થ્વા જબયાઇ અવંઘ્રહે. આચ નો જમ્યાત્ અવખ્યાઇ ઉઘ્રો, અઇવિ-થૂરો યસન્યો વહુમ્યો મિથ્રો રએવાઓ દઇંઘ્રહુ-પઇતિશ.

અહે રય ખ્રરૅનંઘ્રહચ, તૅમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, મિથ્રૅમ્ વૅાઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ્, જઓથ્રાબ્યો મિથ્રૅમ્ વૅાઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ્ યજમઇદે, રામ-ષયનૅમ્ હુષયનૅમ્ અઇસ્રાબ્યો દઇંઘ્રહુબ્યો.

આચ નો જમ્યાત્ અવંઘ્રહે, આચ નો જમ્યાત્ રવંઘ્રહે, આચ નો જમ્યાત્ રફૂનંઘ્રહે, આચ નો જમ્યાત્ મર્જદિકાઇ, આચ નો જમ્યાત્ બએષજાઇ, આચ નો જમ્યાત્ વૅરૅથ્રઘ્નાઇ, આચ નો જમ્યાત્ હુવંઘ્રહાઇ, આચ નો જમ્યાત અષવસ્તાઇ, ઉઘ્રો, અઇવિ-થૂરો, યસન્યો, વહુમ્યો, અન્-અઇવિ-દ્રુખ્તો વીસ્પૅમાઇ અંઘ્રઉહે અસ્તવઇતે, મિથ્રો યો વૅાઉરૂ-ગઓયઓઇતિશ. તૅમ અમવન્તૅમ યજતૅમ્ સૂરૅમ્ દામોહુ સૅવિશ્તૅમ્ મિથ્રૅમ્ યજાઇ જઓથ્રાબ્યો, તૅમ પઇરિ-જસાઇ વન્તચ નૅમંઘ્રહચ; તૅમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન મિથ્રૅમ્ વૅાઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ્; જઓથ્રાબ્યો મિથ્રૅમ્ વૅાઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ્ યજમઇદે. હુઓમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ્વોદંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઓથ્નચ, જઓથ્રાબ્યસચ અર્ષુખ્ધએબ્યસચ વાઘજ્ઞિબ્યો. યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઑંઘ્રહાંમચા તાંસચા તાઓસચા યજમઇદે.

(કરદો ૨૦ મો) મિથ્રૅમ્ વૅાઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ્ યજમઇદે, અર્શવચંઘ્રહૅમ્, વ્યાખનૅમ્, હજંઘ્રર-ગઓષૅમ્, હુતાશ્તૅમ્, બએવરૅ-ચષ્મનૅમ્, બૅરૅજન્તૅમ્, પૅરૅથુ-વએધયનૅમ્, સૂરૅમ્, અખ્ફ઼્નૅમ્, જઘાઉર્વાઑંઘ્રહૅમ્.

યો રત્નુશ દઇધે મએથનॅમ, યહ્માઇ રત્નુશ દરૅઘાઇ હુખ્ઁધ્રાઇ ફ્રબ-વર મનવઇન્તીમ.

તૂમ મએથનહે પાત નિપાત અહિ અદુજ્ઝાંમ, તૂમ વરૅજ્ઞાનહે પઇતિ નિશ-હુરેત અહિ અદ્રુજ્ઝાંમ. થ્વાપઇતિ જી હુખ્ઁઘ્રૅમ દઇધે વહિ-શ્તॅમ વૅરૅથ્રઘ્નૅમચ અહુરધાતॅમ, યહ્નિ સોઇરે મિથ્રો-દ્રુજો અઇપિ વીથિશિ જત પઉર્વ મષ્યાકાઆધ્નહો.

અહે રય ખ્રરૅનંઘ્રહુચ, તॅમ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, મિથ્રૅમ વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ, જઓથ્રાબ્યો મિથ્રૅમ વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ યજ-મઇદે, રામ-ષયનॅમ હુષયનॅમ અઇર્યાબ્યો દઇંઘ્રહુબ્યો.

આચ નો જમ્યાત્ અવંઘ્રહે, આચ નો જમ્યાત્ રવંઘ્રહે, આચ નો જમ્યાત્ રફ્રૂનંઘ્રહે, આચ નો જમ્યાત્ મર્જ્દિકાઇ, આચ નો જમ્યાત્ બએષજાઇ, આચ નો જમ્યાત વૅરૅથ્રઘ્નાઇ, આચ નો જમ્યાત્ હુવંઘ્ર-હાઇ, આચ નો જમ્યાત્ અષવસ્તાઇ, ઉઘ્રો, અઇવિ-થૂરો, યસ્ન્યો, વહ્મ્યો, અન્-અઇવિ-દ્રુખ્તો વીસ્પેમાઇ અંઘ્રઉહે અસ્તવઇતે, મિથ્રો યો વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતિશ. તॅમ અમવન્તॅમ યજતॅમ સૂરૅમ દામોહુ સૅવિ-શ્તॅમ મિથ્રૅમ યજાઇ જઓથ્રાબ્યો, તॅમ પઇરિ-જસાઇ વન્તચ નેમંઘ્ર-હચ; તॅમ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન મિથ્રૅમ વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ; જઓથ્રાબ્યો મિથ્રૅમ વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ યજમઇદે. હઓમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ્વો-દંઘ્રહુંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ ષ્યઓથ્નચ, જઓથ્રાબ્યસ્ચ અર્ષુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્નજિબ્યો. યેંઘ્રહે હાતાંમ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્રહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૨૧ મો) મિથ્રૅમ વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ યજમઇદે, અર્શ-વચંઘ્રહૅમ, વ્યાખનॅમ, હજંઘ્રર-ગઓષૅમ, હુતાશ્તॅમ, બએવરૅ-ચષ્મનॅમ, બૅરૅજન્તॅમ, પૅરૅથુ-વએધયનॅમ, સૂરૅમ, અખ્રફ્નॅમ, જઘાઉર્વાઓંઘ્રહૅમ.

યો રત્નુશ દઇધે મએથનॅમ, યહ્માઇ રત્નુશ દરૅઘાઇ હુખ્ઁધ્રાઇ બવર મનવઇન્તીમ.

યેંઘ્રહે હજંઘ્રરૅમ યઓક્ષ્તિનાંમ ફ્રદથત્ અહુરો મજ્દાઓ બએ-વરૅ દોઇથ્રનાંમ વીદોઇથ્રે. આઅત્ આબ્યો દોઇથ્રાબ્યો અઇવ્યસ્ચ

યઑક્ષિતબ્યો રપસ્યેઇતિ મિથ્રો-જ્યાંમ્ મિથ્રો-દુજૅમચ. આઅત્ આબ્યો ડાઇથ્રાબ્યો અઇબ્યસચ યઑક્ષિતબ્યો અધ્રઑયો અસ્તિ મિથ્રો યો બએવરૅ-સ્પસનો સૂરો વીસ્પો-વીધ્વાઑ અધ્રઑયઝ્નો.

અહે રય ખરૅનંધ્રહચ, તૅમ્ યઝાઇ સુરુન્વત યસ્ન, મિથ્રૅમ્ વૉઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ્, જઑથ્રાબ્યો મિથ્રૅમ્ વૉઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ્ યજ-મઇદે, રામ-ષયનેમ્ હુષયનૅમ્ અઇસ્યાબ્યો દઇંધ્રહુબ્યો.

આચ નો જમ્યાત્ અંવધ્રહે, આચ નો જમ્યાત્ રવંધ્રહે, આચ નો જમ્યાત્ રફ્નંધ્રહે, આચ નો જમ્યાત્ મઝ્દિકાઇ, આચ નો જમ્યાત્ બએષજાઇ, આચ નો જમ્યાત વૅરેથ્રધ્નાઇ, આચ નો જમ્યાત્ હવંધ્રહાઇ, આચ નો જમ્યાત્ અષવસ્તાઇ, ઉદ્યો, અઇવિ-થૂરો, યસન્યો, વહ્મ્યો, અન્-અઇવિ-દ્રુબ્તો વીસ્પૅમાઇ અંધ્રઉહે અસ્તવઇતે, મિથ્રો યો વૉઉરૂ-ગઑયઑઇતિશ. તૅમ્ અમવન્તૅમ્ યજતૅમ્ સૂરૅમ્ દામોહુ સૅવિ-શ્તૅમ્ મિથ્રૅમ્ યઝાઇ જઑથ્રાબ્યો, તૅમ્ પઇરિ-જસાઇ વન્તચ નૅમંધ્ર-હચ; તૅમ્ યઝાઇ સુરુન્વત યસ્ન મિથ્રૅમ્ વૉઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ્, જઑ-થ્રાબ્યો મિથ્રૅમ્ વૉઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ્ યજમઇદે. હઑમયો ગવ બરેસ્મન, હિઝ્વો-દંધ્રહંધ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઑથ્નચ, જઑથ્રાબ્યસચ અર્ષુ-ખ્ધએઈબ્યસચ વાધ્રઝિબ્યો. યેંધ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંધ્રહો, મઝ્દાઑ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઑંધ્રહાંમચા તાંસચા તાઑ-સચા યજમઇદે.

(કરદો ૨૨ મો) મિથ્રૅમ્ વૉઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ્ યજમઇદે, અર્શ-વચંધ્રહૅમ, વ્યાખનૅમ, હજંધ્ર-ગઑષૅમ, હુતાશ્તૅમ, બએવરૅ-ચશ્મનૅમ, બૅરજન્તૅમ, પૅરેથુ-વએધયનૅમ, સૂરૅમ, અખ્ફનૅમ, જઘાઉર્વાઑંધ્રહૅમ.

યિમ્ દઇંધ્રહેઉશ દઇંધ્રહુ પઇતિશ બાધ ઉસ્તાનજસ્તો જબયેઇતિ અવંધ્રહે; યિમ્ જન્તેઉશ જન્તુપઇતિશ બાધ ઉસ્તાનજસ્તો જબયેઇતિ અવંધ્રહે.

યિમ્ વીસો વીસ-પઇતિશ બાધ ઉસ્તાનજસ્તો જબયેઇતિ અવં-ધ્રહે; યિમ્ ન્માનહે ન્માનો-પઇતિશ બાધ ઉસ્તાનજસ્તો જબયેઇતિ અવંધ્રહે; યિમ્ દ્વાચિન પિથ્વે હચિઝ્ન બાધ ઉસ્તાનજસ્તો જબયેઇતિ અવધ્રહે. યિમ્ દ્રિધુશચિત્ અષો-ત્કએષો અપયતો હવાઇશ દાતાઇશ બાધ ઉસ્તાનજસ્તો જબયેઇતિ અવંધ્રહે.

યેંઘ્રહે વાક્ષ્ ગૅરૅજાનહે ઉસ્ અવ રઓચાઓ અષ્નઓઇતિ, અવ પઇરિ ઇમાંમ્ જાંમ્ જસઇતિ, વી હુષ્ત કરૂષ્વાંન જસઇતિ, યત્‌ચિત્ નૅમંઘ્રહ વાચિમ્ બરઇતિ યત્ ગઓષચિત્.

યા વરૅત અજિમ્ન બાધ ઉસ્તાનજસ્તો જબયેઇતિ અવંઘ્રહે ગવ-ઇથીમ પઇતિશમરૅમ્ન; કધ-નો અર્ષ ગવઇથીમ્ અપયાત્ પસ્કાત્ વજેમ્નો મિથ્રો યો વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતિશ્; કધ-નો ક્રઓઉર્વઍસયાઇતિ, અષહે પઇતિ પન્તાંમ્, દ્રુજો વએસૅમન્ હ અજેમ્નાંમ્.

આઅત્ યહ્માઇ ક્ષ્નૂતો બવઇતિ મિથ્રો યો વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતિશ્, અહ્માઇ જસઇતિ અવંઘ્રહે. આઅત્ યહ્માઇ ત્બિશતો બવઇતિ મિથ્રો યો વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતિશ્, અહ્માઇ ફ્રસ્ચિન્દયેઇતિ ન્માનૅમચ વીસૅમચ જન્તૂમચ દખ્યૂમચ દઇંઘ્રહુસસ્તીમચ.

અહે રય ખરૅનંઘ્રહચ, તૅમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, મિથ્રૅમ્ વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ્, જઓથ્રાબ્યો મિથ્રૅમ્ વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ્ યજમઇદે, રામ-ષયનૅમ્ હુષયનૅમ્ અઇસ્ત્રાબ્યો દઇંઘ્રહુબ્યો.

આચ નો જમ્યાત્ અવંઘ્રહે, આચ નો જમ્યાત્ રવંઘ્રહે, આચ નો જમ્યાત્ રફ્નંઘ્રહે, આચ નો જમ્યાત્ મર્જદિકાઇ, આચ નો જમ્યાત્ બએષજાઇ, આચ નો જમ્યાત્ વૅરૅથ્રઘ્નાઇ, આચ નો જમ્યાત્ હુવંઘ્રહાઇ, આચ નો જમ્યાત્ અષવસ્તાઇ, ઉઘ્રો, અઇવિ-થૂરો, યસ્ન્યો, વહ્મ્યો, અન્-અઇવિ-દ્રુખ્તો વીસ્પેમાઇ અંઘ્રઉહે અસ્તત્વઇતે, મિથ્રો યો વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતિશ્. તૅમ્ અમવન્તૅમ્ યજતૅમ્ સૂરૅમ્ દામોહુ સૅવિશ્તૅમ્ મિથ્રૅમ્ યજાઇ જઓથ્રાબ્યો, તૅમ્ પઇરિ-જસાઇ વન્તચ નેમંઘ્રહચ; તૅમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન મિથ્રૅમ્ વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ્, જઓથ્રાબ્યો મિથ્રૅમ્ વૉઉરૂ-ગઓગઓઇતીમ્ યજમઇદે. હઓમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ્વો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઓથ્નચ, જઓથ્રાબ્યસચ અર્ષુખ્ધ-એઇબ્યસચ વાઘ્ઝિબ્યો. યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્રહાંમચા તાંસચા તાઓસચા યજમઇદે.

(કરદો ૨૩ મો) મિથ્રૅમ્ વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ્ યજમઇદે, અર્શ-વચંઘ્રહૅમ, વ્યાખનૅમ, હજંઘ્રર-ગઓષૅમ, હુતાશ્તૅમ, બએવરૅ-ચષ્મનૅમ, બૅરૅજન્તૅમ, પૅરૅથુ-વએધયનૅમ, સૂરૅમ, અખફ્નૅમ, જઘાઉર્વાઓંઘ્રહૅમ.

યિમ્ યજત હઓમો ફ્રાષ્મિશ, બએષજયો, સ્રીરો, ક્ષથ્રયો, જઇરિ-દોઇથ્રો, બરેજિશ્તે પઇતિ બરેજહિ, હુરઇથ્યો પઇતિ બરેજયાઓ, યત્ વઓચે હુકઇરીમ્ નાંમ, અનાહિતેમ્ અનાહિતો અનાહિતાત પઇતિ બરેસ્મન્, અનાહિતયાત્ પરો જઓથ્રયાત્ અનાહિતએઇબ્યો પરો વાઘ્ઝિબ્યો.

યિમ્ જઓતારેમ્ સ્તયત અહુરો મજ્દાઓ અષવ, આસુ-યસ્નેમ્ બેરેજિ-ગાથ્રેમ. યજત જઓત આસુ-યસ્નો બેરેજિ-ગાથ્રો, બેરેજત વચ, જઓત અહુરાઇ મજ્દાઇ, જઓત અમેષનાંમ્ સ્પેન્તનાંમ. હો વાક્ષ્ ઉસ્ અવ રઓચાઓ અષ્નઓત્, અવ પઇરિ ઇમાંમ્ જાંમ જસત્, વીજસાત્ વીસ્પાઇશ્ અવિ કર્ષ્વાંન્ યાઇશ્ હપ્ત.

યો પઓઇર્યો હાવન હઓમાં ઉજ્દસ્ત, સ્તેહ્રપએસંઘ્રહ મઇન્યુ-તાશ્ત, હુરઇથ્યો પઇતિ બુરેજયાઓ. બેરેજયત્ અહુરો મજ્દાઓ બેરે-જયેન્ અમેષાઓ સ્પેન્ત, યઘ્રહાઓ કેહ્રપેં હુરઓધયાઓ; યઘ્નાઇ હ્વરે અઉર્વત્-અસ્પેમ્ દૂરાત્ નેમો બઓધયએઇતિ.

નેમો મિથ્રાઇ વોઉરૂ-ગઓયઓઇતેએ હજંઘ્રેો-ગઓષાઇ બએવરે-ચષ્મઇને. યેસ્ન્યો અહિ વહ્મ્યો; યેસ્ન્યો બુયાઓ વહ્મ્યો ન્માનાહુ મષ્યાક-નાંમ. ઉશ્ત બુયાત્ અઘ્નાઇ નઇરે, યસ્-થ્વા બાધ ફ્રાયજાઇતે, અએસ્મો-જસ્તો, બરેસ્મો-જસ્તો, ગઓ-જસ્તો હાવનો-જસ્તો ફ્રસ્નાતએઇબ્ય જસ્તએઇબ્ય, ફ્રસ્નાતએઇબ્ય હાવનએઇબ્ય, ફ્રસ્તેરેતાત્ પઇતિ બરેસ્મન્, ઉજ્દાતાત્ પઇતિ હઓમાત્, સ્રાવયમ્નાત્ પઇતિ અહુનાત્ વઇર્યાત્.

અય દએનય ફ્રઓરેન્ત અહુરો મજ્દાઓ અષવ, ફ્રા વોહુ મનો, ફ્રા અષેમ્ વહિશ્તેમ, ફ્રા ક્ષથ્રેમ વઇરીમ, ફ્રા સ્પેન્ત આર્મઇતિશ્, ફ્રા હઉર્વત અમેરેતાત. ફ્રા-હે અમેષાઓ સ્પેન્ત બેરેજ વેરેન્ત દએન-યાઓ; ફ્રા-હે મજ્દાઓ હ્વાપાઓ રતુથ્વેમ્ બરાત્ ગએથનાંમ; યોઇ-થ્વા વએનેન્ દામોહુ અહૂમ રતૂમચ ગએથનાંમ, યઓજ્દાતારેમ આઓંઘ્રહાંમ દામનાંમ્ વહિશ્તાંમ.

અધ વએઇબ્ય અહુબ્ય, વએઇબ્ય નો અહુબ્ય. નિપયાઓ, આઇ મિથ્ર વોઉરૂ-ગઓયઓઇતે, અહેચ અંઘ્રહેઉશ્ યો અસ્તવતો, યસ્ચ અસ્તિ મનહ્યો. પઇરિ દ્ર્વતત્ મહ્રકાત્, પઇરિ દ્ર્વતત્ અએષ્માત્,

પઇરિ દ્વઇતિબ્યો હુઐનેબ્યો. યાઓ ઉસ્ ખ્રૂરૅમ દ્રફ્શૅમ ગૅરૅવ્નાંન્, અએ્મહે પરો દ્રઍમેબ્યો, યાઍ અએ્મો દુજદ્દાઍ દ્રાવયાત્ મત્ વીદ્દાતઍાત્ દએવો-દ્દાતાત.

અધ નો તૂમ મિથ્ર વૅાઉરૂ-ગઍાયઍાઇતે, જાવરૅ દયાઍ હિત-એઇબ્યો, દ્રવતાર્ટૅમ્ તનુબ્યો, પઍાઉરૂ-સ્પક્તીમ્ ત્બિષયન્તાંમ્, પઇતિ-જઇતીમ્ દુશ્મઇન્યવનાંમ્, હથ્રાનિવાઇતીમ્ હમૅરૅથનાંમ્ અઉર્વથનાંમ્ ત્બિષ્યન્તાંમ્.

અહે રય ખરૅનંઘ્રહચ, તૅમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, મિથ્રૅમ્ વૅાઉરૂ-ગઍાયઍાઇતીમ્, જઍાથ્રાબ્યો મિથ્રૅમ્ વૅાઉરૂ-ગઍાયઍાઇતીમ્ યજમઇદે, રામ-ષયનૅમ્ હુષયનૅમ્ અઇશ્યાબ્યો દદંઇધ્રહુબ્યો.

આચ નો જમ્યાત્ અવંઘ્રહે, આચ નો જમ્યાત્ રવંઘ્રહે, આચ નો જમ્યાત્ રફ્નંઘ્રહે, આચ નો જમ્યાત્ મર્જદિકાઇ, આચ નો જમ્યાત્ બએષજાઇ, આચ નો જમ્યાત્ વૅરૅથ્રઘ્નાઇ, આચ નો જમ્યાત્ હુવંઘ્રહાઇ, આચ નો જમ્યાત્ અષવસ્તાઇ, ઉગ્રો, અઇવિ-થૂરો, યસ્ન્યો, વહ્મ્યો અન્-અઇવિ-દ્રુખ્તો વીસ્પૅમાઇ અંઘ્રઉહે અસ્તવઇતે, મિથ્રો યો વૅાઉરૂ-ગઍાયઍાઇતિશ. તૅમ્ અમવન્તૅમ્ યજતૅમ્ સૂરૅમ્ દામોહુ સૅવિશ્તૅમ્ મિથ્રૅમ્ યજાઇ જઍાથ્રાબ્યો, તૅમ્ પઇરિ-જસાઇ વન્તચ નૅમંઘ્રહચ; તૅમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન મિથ્રૅમ્ વૅાઉરૂ-ગઍાયઍાઇતીમ્; જઍાથ્રાબ્યો મિથ્રૅમ્ વૅાઉરૂ-ગઍાયઍાઇતીમ્ યજમઇદે. હઍામયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ્વો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઍાથ્નચ, જઍાથ્રાબ્યસ્ચ અર્ષુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્રજીબ્યો. યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજદાઍ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઁઘ્રહામ્ચા તાંસ્ચા તાઍસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૨૪ મો) મિથ્રૅમ્ વૅાઉરૂ-ગઍાયઍાઇતીમ્ યજમઇદે, અર્શ-વચંઘ્રહૅમ્ વ્યાખનૅમ્ હજંઘ્રર-ગઍાષૅમ્, હુતાશ્તૅમ્, બએવરૅ-ચશ્મનૅમ્, બૅરૅજન્તૅમ્, પૅરૅથુ-વએધયનૅમ્, સૂરૅમ્, અખ્ફ્નૅમ્, જઘાઉર્વાઁઘ્રહૅમ્.

યો જૅમ-ક્રથાઍ અઇવ્યાઇતિ, પસ્ચ હૂ ક્રાશ્મો-દ્દાઇતીમ્, મરૅજઇતિ વ કરન, અઇંઘ્રહાઍ જૅમો યત્ પથનયાઍ સ્કરૅનયાઓ દૂરએપારયાઍ; વીસ્પૅમ્ ઇમત્ આદિધાઇતિ, યત્ અન્તરૅ જાંમ અસ્મનૅમ્ચ.

વજરૅમ્ જસ્તય દ્રજૅમ્નો, સતફ્રશ્તાનૅમ, સતો-દારૅમ, ફ્રવએર્યૅમ, વીરો-ન્યાઑચિમ, જરોઇશ અયંઘ્નહો ફ્રહિખ્તૅમ, અમવતો, જરન્યેહે, અમવસ્તૅમૅમ જએનાંમ, વૅરેથ્રવસ્તૅમૅમ જએનાંમ.

યહ્મત્ હચ ફ્રતૅરૅસઇતિ અંઘ્રરો મઇન્યુશ પૉઉરૂ-મહુરૂકો; યહ્મત્ હચ ફ્રતૅરૅસઇતિ અએષ્મો દુજદાઓ પૅષો-તનુશ; યહ્મત્ હચ ફ્રતૅરૅસઇતિ બૂષ્યાંસ્ત[1] દરેઘો-ગવ; યહ્મત્ હચ ફ્રતૅરૅસૅન્તિ વીસ્પે મઇન્યવ દએવ, યએચ વરૅન્ય દ્રવન્તો.

મા મિથ્રહે વૅઉરૂ-ગઑયઑતોઇશ ઞ્રન્તહે વએઘાઇ જસઍમ. માનો ઞ્રન્તો અઇપિ-જન્યાત્ મિથ્રો યો વૅઉરૂ-ગઑયઑઇતિશ યો અઑજિશ્તો યજતનાંમ્, યો તંચિશ્તો યજતનાંમ, યો થ્વક્ષિશ્તો યજતનાંમ, યો આસિશ્તો યજતનાંમ, યો અસ્ વૅરેથ્રજંસ્તૅમો યજતનાંમ્, ફ્રક્તઇતે પઇતિ આય જૅમા મિથ્રો યો વૅઉરૂ-ગઑયઑઇતિશ.

અહે રય ખરૅનંઘ્રહચ, તૅમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, મિથ્રૅમ્ વૅઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ, જઑથ્રાબ્યો મિથ્રૅમ્ વૅઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ યજમઇદે, રામ-ષયનૅમ્ હુષયનૅમ્ અઇશ્યાબ્યો દઇંઘ્રહુબ્યો.

આચ નો જમ્યાત્ અવંઘ્રહે, આચ નો જમ્યાત્ રવંઘ્રહે, આચ નો જમ્યાત્ રફ્નંઘ્રહે, આચ નો જમ્યાત્ મર્જદિકાઇ, આચ નો જમ્યાત્ બએષજાઇ, આચ નો જમ્યાત્ વૅરેથ્રઘ્નાઇ, આચ નો જમ્યાત હવંઘ્રહાઇ, આચ નો જમ્યાત્ અષવસ્તાઇ, ઉગ્રો, અઇવિ-થૂરો, યસન્યો વહમ્યો, અન-અઇવિ-દ્રુખ્તો વીસ્પેમાઇ અંઘ્રઉહે અસ્તવઇતે, મિથ્રો યો વૅઉરૂ-ગઑયઑઇતીશ. તૅમ્ અમવન્તૅમ યજતૅમ્ સૂરૅમ્ દામોહુ સૅવિશ્તૅમ્ મિથ્રૅમ્ યજાઇ જઑથ્રાબ્યો, તૅમ્ પઇરિ-જસાઇ વન્તચ નૅમંઘ્રહચ;

---

૧. બૂષ્યાંસ્ત–આળસાઇ ઉપરનો દેવ મહેર યશ્તમાં અને વંદીદાદમાં એને લાંબા હાથવાળો કહયો છે, કારણ કે તે માણસને આળસાઈમાં લાંબા હાથ કરીને પડી રહેવા દે છે. 'પરોદર્શ' મરઘો બૂષ્યાંસ્ત દેવની સામે માણસોને જાગૃત કરનાર ઉપયોગી જાનવર છે. એ મેહેર યઝદથી બીહે છે, કારણ કે મેહેર યઝદ રોશની ઉપર મવક્કલ છે, અને રોશની અંધારાને દૂર કરીને માણસને ઉદયોગ શરૂ કરવા કહે છે. આસ્તાદ યશ્ત પ્રમાણે ઈરાની ખોરેહ બૂષ્યાંસ્ત દેવને દૂર કરે છે. મીનોખેરદમાં હદથી વધારે શરાબ પીનારને બૂષ્યાંસ્ત દેવને મદદ કરતો જણાવ્યો છે. પાઝંદ હમકારની આફ્રીનમાં શેહરેવર અમશાસ્પંદ અને તેના હમકાર યઝદો ખોરશેદ, મેહેર, આસમાન અને અનેરાનને બૂષ્યાંસ્ત દેવને મારનારા ગણ્યા છે.

તૅમ્ યજ઼ાઇ સુરૂન્વત યસ્ન મિથ્રૅમ્ વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ્; જઓથ્રાબ્યો મિથ્રૅમ્ વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ્ યજમઇદે. હઓમયો ગવ બરેસ્મન, હિજ્વો-દંઘ્રહ્ંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ ષ્યઓથ્નચ, જઓથ્રાબ્યસ્ચ અર્શુખ્ધ-એઇબ્યસ્ચ વાઘ્ઝિબ્યો. યેંઘ્હે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્હો, મજ઼્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્હાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓ-સ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૨૫ મો) મિથ્રૅમ્ વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ્ યજમઇદે, અર્શ્-વચંઘ્હૅમ્, વ્યાખનૅમ્, હજંઘ્ર-ગઓષૅમ્, હુતાશ્તૅમ્, બએવરે-ચષ્મનૅમ્, બૅરૅજન્તૅમ્, પૅરૅથુ-વએધયનૅમ્, સૂરૅમ્, અખ્ફ઼નૅમ્, જઘાઉર્વાઓંઘ્હૅમ્.

યહ્માત્ હચ ફ્રતૅરૅસૅન્ત વીસ્પે મઇન્યવ દએવ, યએચ વરૅન્ય દ્રવન્તો. ફ્રવજઇતે દઇંઘ્હુપઇતિશ્ મિથ્રો યો વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતિશ્, દષિનૅમ્ ઉપ કરનૅમ્, અઇંઘ્હાઓ જ઼ૅમો યત્ પથનયાઓ સ્કરૅનયાઓ દૂરએપારયાઓ.

દષિનૅમ્ હે ઉપ અરૅધૅમ્ વજઇતે, યો વંઘ્હુશ્ સ્રઓષો અષ્યો; વઇરયસ્તારૅમ્ હે ઉપ અરૅધૅમ્ વજઇતે રષ્નુશ્ બૅરૅજ઼ો યો અમવાઓ. વીસ્પે હે ઉપ અરૅધૅમ્ વજૅન્તિ યાઓ આપો, યાઓસ્ચ ઉર્વરાઓ, યાઓસ્ચ અષઓનાંમ્ ફ્રવષયો.

અવિ-દીશ્ અએમ્ ક્ષયમ્નો હમથ બરઇતિ ઇષવો ઍરૅજિફ્યો-પરૅન; આઅત્ યત્ અથ્ર પરજસઇતિ વજૅમ્નો, યથ્ર દઇંઘ્હાવો અવિ-મિથ્ર-ન્યાઓ. હો પઓઇર્યો ગધાંમ્ નિજઇન્તિ અસ્પએચ પઇતિ વીરએચ, હથ્ર તરશ્ત થ્રાઓંઘ્હયેઇતે વય અસ્પ વીરચ.

અહે રય ખ્વરૅનંઘ્હચ, તૅમ્ યજ઼ાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, મિથ્રૅમ્ વોઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ્; જઓથ્રાબ્યો મિથ્રૅમ્ વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ્ યજમઇદે, રામ-ષયનૅમ્ હુષયનૅમ્ અઇર્યાબ્યો દઇંઘ્હુબ્યો.

આચ નો જમ્યાત્ અવંઘ્હે, આચ નો જમ્યાત્ રવંઘ્હે, આચ નો જમ્યાત્ રફ્નંઘ્હે, આચ નો જમ્યાત્ મર્જ઼્દિકાઇ, આચ નો જમ્યાત્ બએષજ઼ાઇ, આચ નો જમ્યાત્ વૅરૅથ્રઘ્નાઇ, આચ નો જમ્યાત્ હવંઘ્હાઇ, આચ નો જમ્યાત્ અષવસ્તાઇ, ઉગ્રો, અઇવિ-થૂરો, યસન્યો, વહ્મ્યો, અન્-અઇવિ-દ્રુખ્તો વીસ્પૅમાઇ અંઘ્હુહે અસ્તવઇતે, મિથ્રો યો વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતિશ્. તૅમ્ અમવન્તૅમ્ યજતૅમ્ સૂરૅમ્ દામોહુ સૅવિશ્તૅમ્ મિથ્રૅમ્ યજ઼ાઇ જઓથ્રાબ્યો, તૅમ્ પઇરિ-જસાઇ વન્તચ નૅમંઘ્હચ; તૅમ્

યઝાઇ સુરૂન્વત યસ્ન મિથ્રૅમ્ વૅાઉરૂ-ગઓ્યઓઇતીમ્; જઓ્થ્રાબ્યો મિથ્રૅમ્ વૅાઉરૂ-ગઓ્યઓઇતીમ્ યજમઇદે. હઓમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ્વો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઓથ્નચ, જઓ્થ્રાબ્યસ્ચ અર્ષુખ્ધ-એઇબ્યસ્ચ વાધ્રઝ્ગિબ્યો. યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતિ વંઘ્રહો, મજ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઁઘ્રહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓ-સ્ચા યજમઇદે.

(કરદા ૨૬ મો) મિથ્રૅમ્ વોઉરૂ-ગઓ્યઓઇતીમ્ યજમઇદે, અર્શ-વચંઘ્રહૅમ્, વ્યાખનૅમ્, હજંઘ્રર-ગઓષૅમ્, હુતાશ્તૅમ્, બએવરૅ-ચષ્મનૅમ્, બૅરૅજન્તૅમ્, પૅરૅથુ-વએધયનૅમ્, સૂરૅમ્, અખ્ફ્નૅમ્, જઘાઉર્વાઁઘ્રહૅમ્.

અઉરૂષાસ્પૅમ્, તિઝ્ગિ-અરૂશ્તીમ્, દરૅઘ અરૅશ્તએમ્, ક્ષિવ્રિ-ઇષૂમ્, પરો-કૅવીધૅમ્, હુનઇરયાઁચિમ્ રથએશ્તાંમ્.

યિમ્ હરૅતારૅમચ અઇવ્યાક્ષ્તારૅમચ ફ્રદથત્ અહુરો મજ્દાઓ વીસ્પયાઓ ફ્રવોઇશ્ ગએથયાઓ; યો હરૅતચ અઇવ્યાક્ષ્તચ વીસ્પયાઓ ફ્રવોઇશ્ ગએથયાઓ. યો અનવંઘ્રઉહ્બ્દેમ્નો જએનંઘ્રહ નિપાઇતિ મજ્દાઓ દામાંન્; યો અનવંઘ્રઉહ્બ્દેમ્નો જએનંઘ્રહ નિશાહુઉર્વઇતિ મજ્દાઓ દામાંન્.

અહે રય ખરૅનંઘ્રહચ, તૅમ્ યઝાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, મિથ્રૅમ્ વૅાઉરૂ-ગઓ્યઓઇતીમ્, જઓ્થ્રાબ્યો મિથ્રૅમ્ વૅાઉરૂ-ગઓ્યઓઇતીમ્ યજમઇદે, રામ-ષયનૅમ્ હુષયનૅમ્ અઇર્યાબ્યો દંઘ્રહુબ્યો.

આચ નો જમ્યાત્ અવંઘ્રહે, આચ નો જમ્યાત્ રવંઘ્રહે, આચ નો જમ્યાત્ રફ્નંઘ્રહે, આચ નો જમ્યાત્ મર્જદિકાઇ, આચ નો જમ્યાત્ બએષજાઇ, આચ નો જમ્યાત્ વૅરૅથ્રઘ્નાઇ, આચ નો જમ્યાત્ હવંઘ્રહાઇ, આચ નો જમ્યાત્ અષવસ્તાઇ, ઉગ્રો, અઇવિ-થૂરો, યસ્ન્યો, વહ્મ્યો, અન્-અઇવિ-દ્રુખ્તો વીસ્પૅમાઇ અંઘ્રઉહે અસ્તવઇતે, મિથ્રો યો વૅાઉરૂ-ગઓ્યઓઇતિશ. તૅમ્ અમવન્તૅમ્ યજતૅમ્ સૂરૅમ્ દામોહુ સૅવિશ્તૅમ્ મિથ્રૅમ્ યઝાઇ જઓ્થ્રાબ્યો, તૅમ્ પઇરિ-જસાઇ વન્તચ નૅમંઘ્રહચ; તૅમ્ યઝાઇ સુરૂન્વત યસ્ન મિથ્રૅમ્ વૅાઉરૂ-ગઓ્યઓઇતીમ્; જઓ્થ્રાબ્યો મિથ્રૅમ્ વૅાઉરૂ-ગઓ્યઓઇતીમ્ યજમઇદે. હઓમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ્વો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઓથ્નચ, જઓ્થ્રાબ્યસ્ચ અર્ષુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાધ્રઝ્ગિબ્યો. યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઁઘ્રહામ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૨૭ મો) મિથ્રૅમ વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ યજમઇદે, અર્શ-વચંઘ્નહૅમ, વ્યાખનૅમ, હજંઘ્રર-ગઓષૅમ, હુતાશ્તૅમ, બએવરૅ-ચશ્મનૅમ, ઑરૅજન્તૅમ, પૅરેથુ-વએધયનૅમ, સૂરૅમ, અખ્ફ્નૅમ, જઘાઉર્વાઁઘ્નહૅમ.

યેંઘ્નહે દરૅઘાચિત્ બાજવ ફ્રગ્રૅવન્તિ મિથ્રો અઓજંઘ્નહો, યતચિત ઉપસ્તઇરે હિંદ્દવો આગેઉર્વયેઇતે, યતચિત્ દઓષતઇરે નિઘ્ને, યતચિત્ સનકે રંઘ્નહયાઓ, યતચિત્ વીમઇધીમ્ અઇઘ્નહાઓ જૅમો.

તૅમચિત્ મિથ્રો હંગ્રૅફ્રૅમ્નો પઇરિ અપય બાજુવે. દુશખરૅનાઓ નશ્તો રજિશ્ત અષાતો અસ્તિ અંઘ્નઉહય; ઇથ મઇન્યેતે દુશખરૅનાઓ, નોઇત્ ઇમત્ વીસ્પૅમ દુજવરૂશ્તૅમ, નોઇત્ વીસ્પૅમ અઇવિ-ક્રુખ્તૅમ મિથ્રો વએનઇતિ અપિષ્મ.

આઅત્ અજેમ મન્ય મનંઘ્નહો; નોઇત્ મષ્યો ગએથ્યો સતે અઓજો મન્યેતે દુશમતૅમ, યથ મિથ્રસચિત્ મઇન્યવો અઓજો મઇન્યેતે હુમ-તૅમ. નોઇત્ મષ્યો ગએથ્યો સતે અઓજો ગ્રઓઇતિ દુજુખ્તૅમ, યથ મિથ્રસચિત્ મઇન્યવો અઓજો ગ્રઓઇતિ હૂખ્તૅમ. નોઇત્ મષ્યો ગએ-થ્યો સતે અઓજો વૅરૅજયેઇતિ દુજ્વરૂશ્તૅમ, યથ મિથ્રસચિત્ મઇન્યવો અઓજો વૅરૅજયેઇતિ હુવરૂશ્તૅમ.

નોઇત્ મષીમ ગએથીમ સતે મસ્યાઓ હચઇતે આસ્નો ખ્રતુશ, યથ મિથ્રૅમચિત્ મઇન્યઓમ હચઇતે આસ્નસ્ય ખ્રતુશ. નોઇત્ મષ્યો ગએથ્યો સતે અઓજો સુરૂનઓઇતિ ગઓષઇવે, યથ મિથ્રસચિત્ મઇ-ન્યવો સ્રુત્-ગઓષો હજંઘ્રર-યઓક્તિશ વીસ્પૅમ વએનઇતિ દ્રુજિન્તૅમ. અમવ મિથ્રો ફ્રક્તાઇતે ઉગ્ર વજઇતે ક્ષથ્રહે સ્રીર દધાઇતિ દએમાન દૂરાત સૂક દોઇથ્રાબ્ય.

કો માંમ યજાઇતે, કો દ્રુજાત્, કો હુયેશિત, કો દુજયેશિત, માંમ જી મઇન્યેતે યજતૅમ. કહ્માઇ રએશચ્ય ખરૅનસ્ય, કહ્માઇ તન્વો દ્રવતાતૅમ, અજૅમ બક્ષાનિ ક્ષયમ્નો; કહ્માઇ ઇશિતમ્ પૉઉરૂશ-ખાથ્રાંમ, અજૅમ, બક્ષાનિ ક્ષયમ્નો, કહ્માઇ આસ્નાંમચિત્ ફ્રજઇન્તીમ ઉસ અપર બરૅજયેનિ.

કહ્માઇ અજેમ ઉઘ્રૅમ ક્ષથ્રૅમ ખઇનિ સખ્તૅમ, પૉઉરૂ-સ્પાધૅમ અમઇનિમ્નહે મનંઘ્નહો પઇતિ-દથાનિ, વહિશ્તૅમ સાથ્રસચિત્ હમો-ક્ષથ્રહે કમૅરૅધો-જનો અઉર્વહે વનતો અવનૅમ્નહે. યો નિશતયેઇતિ કૅરૅતએ સઓષ્યાંમ; ઇષરે હા નિશતાત કિરયેઇતિ, યેજિ ગ્નન્તો નિશતયેઇતિ; તિઅશતહેચિત્ અક્નુતહે મિથ્ર મનો રામયેઇતિ, હુક્નૂઇતિમ્ પઇતિ મિથ્રહે.

કહ્માઇ યસ્કૅમ્ચ મહ્રૅકૅમ્ચ, કહ્માઇ અઇનિશ્તીમ્ દુચિથ્રૅમ્ અર્જૅમ્ અક્ષાનિ ક્ષયમ્નો. કહ્માઇ આસ્નાંમ્ચિત્ ફ્રજઇન્તીમ્ હુથ્ર-જત નિજનાની.

કહ્માઇ અર્જૅમ્ ઉગ્રૅમ્ ક્ષથ્રૅમ્ પઇનિ સખ્તૅમ્, પૅાઉરૂ-સ્પાધૅમ્ અમઇનિમ્નહે મનંઘ્રહો અપ-બરાનિ, વહિશ્તૅમ્ સાથ્રસ્ચિત્ હમો-ક્ષથ્રહે ફ્રમરૅધો-જનો અઉર્વહે વનતો અવનૅમ્નહે. યો નિશ્તયેઇતિ કૅરૅતેએ સ્રઑષ્યાંમ્, ઇધરૅ હા નિશ્તાત કિરેથેતિ, યેજિ મ્રન્તો નિશ્તયેઇતિ; ક્ષ્નૂતહેચિત્ અતિમ્રશ્તહે મિથ્ર મનો યઑજયેઇતિ, અક્ષ્નૂઇતીમ્ પઇતિ મિથ્રહે.

અહે રય ખ્વરૅનંઘ્રહચ, તૅમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, મિથ્રૅમ્ વૅાઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ્, જઑથ્રાબ્યો મિથ્રૅમ્ વૅાઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ્ યજમઇદે, રામ-ખ્વસ્તૅમ્ હુખ્વસ્તૅમ્ અઇર્યાબ્યો દઇંઘ્રહુબ્યો.

આચ નો જમ્યાત્ અવંઘ્રહે, આચ નો જમ્યાત્ રવંઘ્રહે, આચ નો જમ્યાત્ રફ્નૂનંઘ્રહે, આચ નો જમ્યાત્ મર્જ્દિકાઇ, આચ નો જમ્યાત્ બએષજાઇ, આચ નો જમ્યાત્ વૅરૅથ્રઘ્નાઇ, આચ નો જમ્યાત્ હુવંઘ્રહાઇ, આચ નો જમ્યાત અષવસ્તાઇ, ઉગ્રો, અઇવિ-થૂરો, યસ્ન્યો, વહ્મ્યો, અન્-અઇવિ-દ્રુખ્તો વીસ્પૅમાઇ અંઘ્રઉહે અસ્ત્વઇતે, મિથ્રો યો વૅાઉરૂ-ગઑયઑઇતિશ. તૅમ અમવન્તૅમ્ યજતૅમ્ સૂરૅમ્ દામોહુ સૅવિશ્તૅમ્ મિથ્રૅમ્ યજાઇ જઑથ્રાબ્યો, તૅમ પઇરિ-જસાઇ વન્તચ નૅમંઘ્રહચ; તૅમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન મિથ્રૅમ્ વૅાઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ; જઑથ્રાબ્યો મિથ્રૅમ્ વૅાઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ્ યજમઇદે. હઑમયો ગવ બરૅસ્મન, હિઝ્વો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઑથ્નચ, જઑથ્રાબ્યસ્ચ અર્શુખ્ધએબ્ય-સ્ચ વાઘજિબ્યો. યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજ્-દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઑંઘ્રહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઑ-સ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૨૮ મો) મિથ્રૅમ્ વૅાઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ્ યજમઇદે, અર્શ-વચંઘ્રહૅમ, વ્યાખનૅમ્, હજંઘ્ર-ગઑષૅમ, હુતાશ્તૅમ્, બએવરૅ-ચશ્મનૅમ્, ઍરૅજન્તૅમ્, પૅરૅથુ-વએધયનૅમ્, સૂરૅમ્, અખફ્નૅમ્, જઘાઉર્વાઑંઘ્રહૅમ્.

ઍરૅજતો-ફ્રશ્નૅમ્, જર્ન્યો-વારૅથ્મનૅમ્, અરલંઘ્રહાવૅમ્, અમવન્તૅમ્, તખ્મૅમ્ વીસ્પઇતીમ રથએશ્તાંમ્. ચિથ્રાઑ, મિથ્રહે, ફ્રયનાઑ; યસૅ-તાંમ્ દખ્યુમ્ આચરઇતિ, યથ હુબૅરૅતો બરઇતિ પથનાઑ જફ્રાઑ ગઑયઑતેએ; આઅત્ હુવ પસુ વીર વસો-ક્ષથ્રો ફ્રચરઇતે.

તધ નો જમ્યાત્ અવંધ્રહે મિથ્ર અહુર ઍરૅજન્ત. યત્ ઍરૅજેમ્ અરાત્ અરશ વાચિમ્, અસ્પનાંમ્‌ચ સ્રિફ ક્ષુફ્સાંન્, અરશાઓ કહ્‌વાંન્, જયાઓ નિવઇથ્યાંન્ તિઘ્રાઍઁધ્રહો અસ્તયો, તધ હુનવો વૅઉરૂ-જઓથ્રનાંમ્ જત પઇથ્યાઓન્તે ફ્રા-વૅરેસ.

અધ નો તૂમ્ મિથ્ર વૅઉરૂ-ગઓયઓઇતે, જાવરૅ દયાઓ હિત-એઇબ્યો દ્રવતાતૅમ્ તનુબ્યો, પઓઉરૂ-સ્પક્ષ્તીમ્ ત્બિષયન્તાંમ્, પઇતિ-જઇતીમ્ દુશ્મઇન્યવનાંમ્, હથ્રાનિવાઇતીમ્ હમૅરૅથનાંમ્ અઉર્વથનાંમ્ ત્બિષ્યન્તાંમ્.

અહે રય ખરૅનંઘ્રહચ, તૅમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, મિથ્રૅમ્ વૅઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ્, જઓથ્રાબ્યો મિથ્રૅમ્ વૅઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ્ યજમઇદે, રામ-ખ્યસ્નૅમ્ હુષયનૅમ્ અઇસ્યાબ્યો દઇંધ્રહુબ્યો.

આચ નો જમ્યાત્ અવંધ્રહે, આચ નો જમ્યાત્ રવંઘ્રહે, આચ નો જમ્યાત્ રફ્નંઘ્રહે, આચ નો જમ્યાત્ મર્જદિકાઇ, આચ નો જમ્યાત્ બએષજાઇ, આચ નો જમ્યાત્ વૅરૅથ્રઘ્નાઇ, આચ નો જમ્યાત્ હવંઘ્રહાઇ, આચ નો જમ્યાત્ અષવસ્તાઇ, ઉગ્રો, અઇવિ-થૂરો, યસ્ન્યો, વહ્મ્યો, અન્-અઇવિ-દ્રુખ્તો વીસ્પૅમાઇ અંઘ્રઉહે અસ્તવઇતે, મિથ્રો યો વૅઉરૂ-ગઓયઓઇતિશ. તૅમ્ અમવન્તૅમ્ યજતૅમ્ સૂરૅમ્ દામોહુ સૅવિશ્તૅમ્ મિથ્રૅમ્ યજાઇ જઓથ્રાબ્યો, તૅમ્ પઇરિ-જસાઇ વન્તચ નૅમંઘ્રહચ; તૅમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન મિથ્રૅમ્ વૅઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ્; જઓથ્રાબ્યો મિથ્રૅમ્ વૅઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ્ યજમઇદે. હઓમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ્વો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઓથ્નચ, જઓથ્રાબ્યસ્ચ અર્ષુખ્ધ-એઇબ્યસ્ચ વાઘ્ઝિબ્યો. યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઍઁઘ્રહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓ-સ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૨૯ મો) મિથ્રૅમ્ વૅઉરૂ-ગઓયઓઇતિમ્ યજમઇદે, અર્શ-વચંઘ્રહૅમ્, વ્યાખનૅમ્, હજંઘ્રર-ગઓષૅમ્, હુતાશ્તૅમ્, બએવરૅ-ચશ્મનૅમ્, ઍરૅજન્તૅમ્, પૅરૅથુ-વએધયનૅમ્, સૂરૅમ્, અખ્ફ્નૅમ્, જઘાઉર્વાઍઁઘ્રહૅમ્.

આઇ મિથ્ર વૅઉરૂ-ગઓયઓઇતે, ન્માન્ય રત્વો વીસ્ય જન્તુમ્ દખ્યુમ્ જરથુશ્ત્રોતૅમ્.

વીસઇતિવાઓ અસ્તિ મિથ્રો અન્તરે હપ્‌ત સુખ્તિધરૅંગ, થ્રિસ-થ્વાઓ અન્તરૅ વરૅજાન, ચથ્વરૅસથ્વાઓ અન્તરે હધો-ગએથ, પંચસ-

થ્વાઑ અન્તરૅ હુયાક્ષ, ક્ષ્વશતિવાઑ અન્તરૅ હાવિશ્ત, હપ્તઇથિવાઑ અન્તરૅ અએથ્રય અએથ્ર-પઇતિ, અશ્તઇથિવાઑ અન્તરૅ ઝામાતર અસુર, નવઇતિવાઑ અન્તરૅ બ્રાથ્ર.

સતાયુશ્ અન્તરૅ પિતરૅમ્ પુથ્રંમચ, હજંઘ્રાઇશ અન્તરૅ હ્‍ખ્યુ, બએવરોઘ્નશ્ અસ્તિ મિથ્રો યો દ્વએનયાઑ માઝ્દયસ્નોઇશ્, અવ હુચઇતે અમહે અયાંન્ અથ અંઘ્રહાઇતિ વૅરૅથ્રઘ્નહે.

નૅમંઘ્નહુ અધર-દાત આજસાનિ ઉપર-દાત. યથ અવત્ હુવરૅ-ક્ષએતૅમ્ તરસ્ચ હરાંમ બૅરૅજઇતિમ ફ્ચ આઇતિ અઇવિચ વજઇતે, અવથ અર્જમચિત્ સ્પિતમ નૅમંઘ્નહુ અધર-દાત આજસાનિ ઉપર-દાત, તરસ્ચ અંઘ્રહે મઇન્યેઉશ દ્રવતો જઑષાંન્.

અહે રય ખરૅનંઘ્નહચ, તૅમ્ યઝાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, મિથ્રૅમ વૉઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ, જઑથ્રાબ્યો મિથ્રૅમ્ વૉઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ્ યજમઇદે, રામ-ષયનેમ હુષયનૅમ્ અઇર્યાબ્યો દઇંઘ્નહુબ્યો.

આચ નો જમ્યાત્ અંવઘ્નહે, આચ નો જમ્યાત્ રવંઘ્નહે, આચ નો જમ્યાત્ રફ્નંઘ્નહે, આચ નો જમ્યાત્ મર્જદિકાઇ, આચ નો જમ્યાત્ બએષઝાઇ, આચ નો જમ્યાત વૅરૅથ્રઘ્નાઇ, આચ નો જમ્યાત્ હવંઘ્નહાઇ, આચ નો જમ્યાત્ અષવસ્તાઇ, ઉઘ્રો, અઇવિ-થૂરો, યસ્ન્યો, વહ્મ્યો, અન્-અઇવિ-દ્રુખ્તો વીસ્પૅમાઇ અંઘ્નઉહે અસ્તવઇતે, મિથ્રો યો વૉઉરૂ-ગઑયઑઇતિશ. તૅમ્ અમવન્તૅમ્ યજતૅમ્ સૂરૅમ્ દામોહુ સૅવિશ્તૅમ્ મિથ્રૅમ યઝાઇ જઑથ્રાબ્યો, તૅમ્ પઇરિ-જસાઇ વન્તચ નૅમંઘ્નહચ; તૅમ્ યઝાઇ સુરૂન્વત યસ્ન મિથ્રૅમ વૉઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ, જઑથ્રાબ્યો મિથ્રૅમ વૉઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ યજમઇદે. હઑમયો ગવ બરેસ્મન, હિજ્વો-દંઘ્નહંઘ્નહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઑથ્નચ, જઑથ્રાબ્યસચ અર્ષુખ્ધએઇબ્યસચ વાઘ્ઝિબ્યો. યેંઘ્નહે હાતાંમ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્નહો, મઝ્દાઑ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઑંઘ્નહાંમચા તાંસ્ચા તાઑસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૩૦ મો) મિથ્રૅમ્ વૉઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ્ યજમઇદે, અર્શવચંઘ્નહૅમ, વ્યાખનૅમ્, હજંઘ્રર-ગઑષૅમ, હુતાશ્તૅમ, બએવરે-ચષ્મનૅમ્, ઑરૅજન્તૅમ્, પૅરૅથુ-વએધયનૅમ્, સૂરૅમ, અખ્ફ્નૅમ્, જઘાઉર્વાંઆઘ્નહૅમ.

મિથ્રૅમ્ યજએષ સ્પિતમ, ફ્રાવિષ અએથ્રયનાંમ; યજયન્ત શ્વાંમ્ મઝ્દયસ્ન, પસુબ્ય સ્તઑરએઇબ્ય વયએઇબ્ય પતરૅતએઇબ્ય, યો પરૅનીનો ફ્રવઝાઑન્તે.

મિથ્રો વીસ્પે મજદયસ્નનાંમ્ યાંમ્ અષઑનાંમ્ ઑરૅધ્વાચ કુરૅધ્વાચ; હુઑમો આવિસ્તો અઇવિ-વિસ્તો, યાઑ જઑત અઇવિચ વએધયાઑન્તે, ક્રચ યજાઑન્તે. ના અષવ યઓજદાતાંમ જઑથ્રાંમ્ ફ્રંઘ્રઉહુરાત્, યો કૅરૅન્વાત્ યિમ્ યજઇતે મિથ્રૅમ યિમ્ વૅાઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ્, ક્ષ્નૂતો અત્બિશ્તો હ્યાત્.

પઇતિ-દ્દિમ પૅરૅસત્ જરથુશ્ત્રો, કુથ અહુર મજદ, ના અષવ યઑજદાતાંમ્ જઑથ્રાંમ ફ્રંઘ્રઉહુરાત્, યો કૅરૅનવાત્ યિમ્ યજઇતે મિથ્રૅમ્ યિમ્ વૅાઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ્, ક્ષ્નૂતો અત્બિશ્તો હ્યાત્.

આઅત્ મ્રઑત્ અહુરો મજદાઑ, થ્રિ-અયરૅમ્ થ્રિ-ક્ષપરૅમ્ તનૂમ્ ફ્રસ્નયયન્ત, થ્રિસતૅમ ઉપાજનનાંમ્ પઇરિ-આકયયન્ત, મિથ્રહે વૅાઉરૂ-ગઑયઑઇતોઇશ્ યસ્નાઇચ વહ્માઇચ; બિ-અયરૅમ બિ-ક્ષપરૅમ્ તનૂમ્ ફ્રસ્નયયન્ત, વિસઇતિ ઉપાજનનામ્ પઇરિ-આકયયન્ત, મિથ્રહે વૅાઉરૂ-ગઑયઑઇતોઇશ યસ્નાઇચ વહ્માઇચ. મા-ચિશ્ મે આઑંઘ્રહાંમ્ જઑથ્રનાંમ ફ્રંઘ્રઉહુરાત્, યા નોઇત્ સ્તઑતનાંમ્ યેસન્યનાંમ્ આમાતો વીસ્પે રતવો.

અહે રય ખરૅનંઘ્રહચ, તૅમ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, મિથ્રૅમ્ વૅાઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ , જઑથ્રાબ્યો મિથ્રૅમ વૅાઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ્ યજમઇદે, રામ-ષયનૅમ્ હુષયનૅમ્ અઇસ્યાબ્યો દઇંઘ્રહુબ્યો.

આચ નો જમ્યાત્ અવંઘ્રહે, આચ નો જમ્યાત્ રવંઘ્રહે, આચ નો જમ્યાત્ રફ્નંઘ્રહે, આચ નો જમ્યાત્ મર્ઝ્દિકાઇ, આચ નો જમ્યાત્ બએષજાઇ, આચ નો જમ્યાત્ વૅરૅથ્રઘ્નાઇ, આચ નો જમ્યાત્ હુવંઘ્રહાઇ, આચ નો જમ્યાત્ અષવસ્તાઇ, ઉગ્રો, અઇવિ-થૂરો, યસન્યો, વહ્મ્યો, અન્-અઇવિ-દ્રુખ્તો વીસ્પૅમાઇ અંઘ્રઉહે અસ્તવઇતે, મિથ્રો યો વૅાઉરૂ-ગઑયઑઇતિશ. તૅમ્ અમવન્તૅમ યજતૅમ સૂરૅમ્ દામોહુ સૅવિશ્તૅમ્ મિથ્રૅમ્ યજાઇ જઑથ્રાબ્યો, તૅમ્ પઇરિ-જસાઇ વન્તચ નૅમંઘ્રહચ; તૅમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન મિથ્રૅમ્ વૅાઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ્; જઑથ્રાબ્યો મિથ્રૅમ વૅાઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ્ યજમઇદે. હુઑમયો ગવ બરૅસ્મન્, હિજ્વો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઑથ્નચ, જઑથ્રાબ્યસચ અર્ષુખ્ધએઇબ્યસચ વાઘ્રજિબ્યો. યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજદાઑ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઑંઘ્રહાંમચા તાંસચા તાઑસચા યજમઇદે.

(કરદો ૩૧ મો) મિથ્રૅમ્ વૉઉરૂ-ગઓ્યઓઇતીમ્ યજમઇદે, અર્શ-વચંધ્રહૅમ, વ્યાખનૅમ, હજંધ્રર-ગઓષૅમ, હુતાશ્તૅમ, બઓવરૅ ચશ્મનૅમ, ઍરૅજન્તૅમ પૅરૅથુ-વઓધયનૅમ, સૂરૅમ, અખ્ફ્નૅમ, જઘાઉર્વાઆંધ્રહૅમ.

યિમ્ યજત અહુરો મજ્દાઓ, રઓક્ષ્નાત્ પઇતિ ગરો-ન્માનાત્.

ઉજ્બાજાઉશ્ પઇતિ અમૅરૅખ્તીમ્ ફ્રવજઇતે મિથ્રો યો વૉઉરૂ-ગઓ્યઓઇતિશ્, હચ રઓક્ષ્નાત્ ગરો-ન્માનાત્, વાષૅમ સ્રીરૅમ્ વવજાનૅમ્ હામો-તખ્મૅમ્ વીસ્પો-પએસૅમ્ જરનએનૅમ.

અહ્મ્ય વાષે વજાઓન્તે ચથ્વારો અઉર્વન્તો, સ્પએતિત હમ-ગઓનાઆઓંધ્રહો મઇન્યુશ્-ખ્રૅથ અનઓષાઆંધ્રહો. તે પર-સફાઆંધ્રહો જરનએન પઇતિશ્મુખ્ત, આઅત્ હે અપર ઍરૅજતએન; આઅત્ તે વીસ્પ ફ્રા-યુખ્ત હાંમ-ઇસાંમચ, સિમાંમચ સિમોઇથ્રાંમચ, દૅરૅત હુકૅરૅત ઉપઇરિસ્પાતા અક બસ્તાંમ્ ક્ષથ્રૅમ્ વઇરીમ.

દષિનૅમ્ હે અરૅધે વજઇતે રષ્ન્વો રજિશ્તો સ્પેનિશ્તો ઉપ-રઓધિશ્તો; આઅત્ હે હાવોય અરૅધે વજઇતે રજિશ્તાંમ્ ચિસ્તાંમ્ બરત્-જઓથ્રાંમ્ અષઓનીમ્, સ્પએત વસ્ત્રાઓ વંધ્રહઇતિ, સ્પએત દએનયાઓ માજ્દયસ્નોઇશ્ ઉપમનૅમ.

ઉપવજત તખ્મો દામોઇશ્ ઉપમનો, હુકૅહ્રપં વરાજહે પઇતિ-ઍરૅનો, તિજ્જિ-દાંસ્ત્રહે, અરૂષ્નો, તિજ્જિ-અસૂરહે, હકૅરૅત્-જનો વરાજહે, અનુ-પોઇથ્વહે, ગ્રન્તહે, પરૂષ્વનિકહે તખ્મહે, યૂખ્ધહે, પાઇરિવાજહે. નિક્ષત અહ્માત્ વજત આતર્શ યો ઉપ-સુખ્તો, ઉગ્રૅમ્ યો કવએમ ખ્રૅનો.

હિશ્તઇતે અઓામ્ વાષહે મિથ્રહે વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતોઇશ્ હજં-ધ્રૅમ્ થન્વરૅઇતિનાંમ્, અસ્તિ યો ગવસ્નહે સ્નાવ્ય જય, હુકૅરૅતનાંમ્; મઇન્યવસાઓ વજૅન્તિ, મઇન્યવસાઓ પતૅન્તિ, કમૅરૅધે પઇતિ દએવનાંમ.

હિશ્તઇતે અઓામ્ વાષહે મિથ્રહે વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતોઇશ્ હજં-ધ્રૅમ્ ઇષુનાંમ્ કહ્રકાસો-પર્નનાંમ્ જરન્યો-જફ્નાંમ્ સ્રુવી-સ્તયાંમ્, અસ્તિ અયંધ્રહએન સ્પરૅઘ હુકૅરૅતનાંમ. મઇન્યવસાઓ વજૅન્તિ, મઇન્યવસાઓ પતૅન્તિ, કમૅરૅધે પઇતિ દએવનાંમ.

હિશ્તઇતે અઓામ્ વાષહે મિથ્રહે વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતોઇશ્ હજંધ્ર-રૅમ અરૂશતિનાંમ્ બરોઇથ્રો-તએજ્નાંમ્ હુકૅરૅતનાંમ. મઇન્યવસાઓ વજૅન્તિ, મઇન્યવસાઓ પતૅન્તિ, કમૅરૅધે પઇતિ દએવનાંમ. હિશ્તઇતે

અર્ઍમ્ વાષહે મિથ્રહે વૉઉરૂ-ગઑયઑઇતોઇશ હજંઘ્રૅમ્ ચકુષનાંમ્ હઑસક્નએનિનાંમ્ બિતએઘનાંમ્ હુકૅરૅતનાંમ. મઇન્યવસાઑ વર્જન્તિ મઇન્યવસાઑ પર્તન્તિ, કમૅરૅધે પઇતિ દએવનાંમ.

હિશ્તઇતે અર્ઍમ્ વાષહે મિથ્રહે વૉઉરૂ-ગઑયઑઇતોઇશ હજંઘ્રૅમ કરૅતનાંમ્ વયો-દારનાંમ્ હુકૅરૅતનાંમ. મઇન્યવસાઑ વર્જન્તિ, મઇન્યવસાઑ પર્તન્તિ, કમૅરૅધે પઇતિ દએવનાંમ. હિશ્તઇતે અર્ઍમ્ વાષહે મિથ્રહે વૉઉરૂ-ગઑયઑઇતોઇશ હજંઘ્રૅમ ગધનાંમ્ અયંઘ્રહએનનાંમ્ હુકૅરૅતનાંમ. મઇન્યવસાઑ વર્જન્તિ, મઇન્યવસાઑ પર્તન્તિ, કમૅરૅધે પઇતિ દએવનાંમ.

હિશ્તઇતે અર્ઍમ્ વાષહે મિથ્રહે વૉઉરૂ-ગઑયઑઇતોઇશ વજરૅમ સ્રીરૅમ, હુનિવિખ્તૅમ, સત-ફ્શ્તાનૅમ, સતો-દારૅમ, ફ્રવએઘ્નૅમ, વીરો-ન્યાઑચિમ, જરોઇશ અયંઘ્રહો ફ્રહિખ્તૅમ, અમવતો, જરન્યેહે, અમવસ્તૅમૅમ જયનાંમ, વૅરૅથ્રવસ્તૅમૅમ જયનાંમ. મઇન્યવસાઑ વર્જન્તિ, મઇન્યવસાઑ પર્તન્તિ, કમૅરૅધે પઇતિ દએવનાંમ.

પસ્ચ જઇન્તિ દએવનાંમ્, પસ્ચ નિઘ્નિન્તિ મિથ્રો-દ્રુજાંમ મષ્યાનાંમ, ફ્રવજઇતે મિથ્રો યો વૉઉરૂ-ગઑયઑઇતિશ, તરો અરૅજહિ સવહિ, તરો ફ્રદધફ્શુ વીદધફ્શુ, તરો વૉઉરૂ-બરૅશતિ વૉઉરૂ-જરૅશતિ, તરો ઇમત્ કરૂષ્વરૅ યત્ ખ્નનિરથૅમ બામીમ.

અવિ બાધ ફ્રતૅરૅસઇતિ અંઘ્રો મઇન્યુશ પૉઉરૂ-મહ્રૂકો, અવિ બાધ ફ્રતૅરૅસઇતિ અએષ્મો દુજદાઑ પૅષો-તનુશ; અવિ બાધ ફ્રતૅરૅસઇતિ બૂષ્યાંસ્ત દરૅઘો-ગવ; અવિ બાધ ફ્રતૅરૅસેન્તિ વીસ્પે મઇન્યવ દએવ, યએચ વરૅન્ય દ્રવન્તો.

મા મિથ્રહે વૉઉરૂ-ગઑયઑઇતોઇશ ઋન્તહે વએધાઇ જસએમ મા-નો ઋન્તો અઇપિ-જન્યાઑ મિથ્રો યો વૉઉરૂ-ગઑયઑઇતિશ; યો અઑજિશ્તો યજતનાંમ્, યો તંચિશ્તો યજતનાંમ્, યો થ્વક્ષિશ્તો યજતનાંમ્, યો આસિશ્તો યજતનાંમ્, યો અસ્ વૅરૅથ્રજાંસ્તેમો યજતનાંમ્, ફ્રક્ષ્તાઇતે પઇતિ આય જૅમા.

અહે રય ખ્રૅરૅનંઘ્રહચ, તૅમ યઝાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, મિથ્રૅમ વૉઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ્; જઑથ્રાબ્યો મિથ્રૅમ વૉઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ્ યજમઇદે, રામ-ષયનૅમ હુષયનૅમ અઇર્યાબ્યો દઇંઘ્રહુબ્યો.

આચ નો જમ્યાત્ અવંધ્રહે, આચ નો જમ્યાત્ રવંધ્રહે, આચ નો જમ્યાત્ રફ્નંધ્રહે, આચ નો જમ્યાત્ મર્જદિકાઇ, આચ નો જમ્યાત્ બએષજાઇ, આચ નો જમ્યાત્ વૅરૅથ્રધ્નાઇ, આચ નો જમ્યાત્ હુવંધ્રહાઇ, આચ નો જમ્યાત્ અષવસ્તાઇ, ઉગ્રો, અઇવિ-થૂરો, યસ્ન્યો, વહ્મ્યો, અન્-અઇવિ-દ્રુખ્તો વીસ્પૅમાઇ અંધ્રઉહે અસ્તવઇતે, મિથ્રો યો વૉઉરૂ-ગઓંયઓંઇતિશ. તૅમ અમવન્તૅમ યજતૅમ સૂરૅમ દામોહુ સૅવિશ્તૅમ મિથ્રૅમ યજાઇ જઓંથ્રાબ્યો, તૅમ પઇરિ-જસાઇ વન્તચ નૅમંધ્રહચ; તૅમ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન મિથ્રૅમ વૉઉરૂ-ગઓંયઓંઇતીમ; જઓંથ્રાબ્યો મિથ્રૅમ વૉઉરૂ-ગઓંયઓંઇતીમ યજમઇદે. હઓંમયો ગવ બરેસ્મન્, હિજવો-દંધ્રહંધ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઓંથ્નચ, જઓંથ્રાબ્યસ્ચ અર્શુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાધ્રજિબ્યો. યેંધ્રહે હાતાંમ આઅત યેસ્ને પઇતી વંધ્રહો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંધ્રહાંમચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૩૨ મો) મિથ્રૅમ વૉઉરૂ-ગઓંયઓંઇતીમ યજમઇદે, અર્શવચંધ્રહૅમ, વ્યાખનૅમ, હજંધ્રર-ગઓંષૅમ, હુતાશ્તૅમ, બએવરૅ-ચશ્મનૅમ, બૅરૅજન્તૅમ, પૅરૅથુ-વએધયનૅમ, સૂરૅમ, અખ્ફનૅમ, જઘાઉર્વાઓંધ્રહૅમ.

યહ્માઇ અઉરૂષ અઉર્વન્ત યૂખ્ત વાષ થંજયાઓંન્તે, અએવ ચખ્ર જરનએન અસાનસ્ચ વીસ્પો-બામ; યેજિ-ષે જઓંથ્રાઓ બરઇતિ અવિ-ષે મએથનૅમ.

ઉશ્ત અહ્માઇ નઇરે મઇન્યાઇ, ઉઇતિ મ્રઓંત્ અહુરો મજદાઓ, આઇ અષાઉમ જરથુશ્ત્ર; યહ્માઇ જઓંત અષવ અંધ્રહેઉશ દહ્મો તનુ-માંથ્રો, ફ્રસ્તૅરૅતાત્ પઇતિ બરૅસ્મન્, મિથ્રહે વચ યજાઇતે, રાશ્તૅમ અહ્માઇ નઇરે મઇન્યાઇ, મિથ્રો મએથનૅમ આચરઇતિ; યેજિ-ષે યાનાઘ બવઇતિ સંધ્રહૅમચિત્ અનુ સસ્ત્રાઇ સંધ્રહૅમચિત્ અનુ મઇન્યાઇ.

સાદ્રૅમ અહ્માઇ નઇરે મન્યાઇ, ઉઇતિ મ્રઓંત્ અહુરો મજદાઓ, આઇ અષાઉમ જરથુશ્ત્ર, યહ્માઇ જઓંત્ અનષવ અદહ્મો અતનુમાંથ્રો, પસ્ચ બરૅસ્મ ફ્રહિશ્ત, પૅરૅનૅમચ બરૅસ્મ સ્તરાનો, દરૅઘૅમચ યસ્નૅમ યજાનો.

નોઇત્ ક્ષ્નાવયેઇતિ અહુરૅમ મજદાંમ, નોઇત્ અન્યે અમૅષાઓ સ્પૅન્ત, નોઇત્ મિથ્રૅમ યિમ વૉઉરૂ ગઓંયઓંઇતીમ. યો મજદાંમ તરો મન્યેતે, તરો અન્યે અમૅષાઓ સ્પૅન્ત, તરો મિથ્રૅમ યિમ વૉઉરૂ-ગઓં-

યઓઇતીમ, તરો દાતૅમચ રનૂમચ અરૂશતાતેમચ ફ્રાદત્-ગએથાંમ, વરૅદત્-ગએથાંમ.

અહે રય ખરૅનંઘ્હચ, તૅમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, મિથ્રૅમ વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ, જઓથ્રાબ્યો મિથ્રૅમ વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ્ યજમઇદે, રામ-ષયનૅમ્ હુષયનૅમ્ અઇસ્યાબ્યો દઇંઘ્હુબ્યો.

આચ નો જમ્યાત્ અવંઘ્હે, આચ નો જમ્યાત્ રવંઘ્હે, આચ નો જમ્યાત્ રફ્નંઘ્હે, આચ નો જમ્યાત્ મર્જદિકાઇ, આચ નો જમ્યાત્ બએષજાઇ, આચ નો જમ્યાત્ વૅરેથ્રઘ્નાઇ, આચ નો જમ્યાત્ હવંઘ્હાઇ, આચ નો જમ્યાત્ અષવસ્તાઇ, ઉગ્રો, અઇવિ-ચૂરો, યસ્ન્યો, વહ્મ્યો, અન્-અઇવિ-દ્રુખ્તો વીસ્પેમાઇ અંઘ્રઉહે અસ્તવઇતે, મિથ્રો યો વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતિશ. તૅમ અમવન્તૅમ્ યજતૅમ્ સૂરૅમ દામોહુ સૅવિશ્તૅમ મિથ્રૅમ્ યજાઇ જઓથ્રાબ્યો, તૅમ્ પઇરિ-જસાઇ વન્તચ નેમંઘ્હચ; તૅમ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન મિથ્રૅમ્ વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ્, જઓથ્રાબ્યો મિથ્રૅમ વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ્ યજમઇદે. હઓમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ્વો-દંઘ્હંઘ્હ, માંથ્રચ વચચ શ્યઓથ્નચ, જઓથ્રાબ્યસચ અર્ષુખ્ધ-એઇબ્યસ્ચ વાઘ્ઝિબ્યો. યેંઘ્હે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્હેઓ, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્હાંમચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૩૩ મો) મિથ્રૅમ્ વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ્ યજમઇદે, અર્શ-વચંઘ્હૅમ, વ્યાખનૅમ, હજંઘ્રર-ગઓષૅમ, હુતાશ્તૅમ, બએવરૅ-ચષ્મનૅમ, બૅરૅજન્તૅમ, પૅરેથુ-વએધયનૅમ, સૂરૅમ, અખ્ફ્નૅમ, જઘાઉર્વાઓંઘ્રહૅમ.

યજાઇ મિથ્રૅમ, સ્પિતમ, વંઘ્હુશ તખ્મૅમ, મઇન્યઓમ્ અથ્રીમ, હ્વામરૅજ્દિકૅમ્ અમિથ્વૅમ, ઉપરો-ન્માનૅમ, અઓજંઘ્રહૅમ તખ્મૅમ રથએશ્તાંમ.

વૅરેથ્રવાઓ જએન હચિમ્નો. હુતાશ્ત, તૅમંઘ્હાઘ જઘાઉરૂમ અધઓયમ્નૅમ અઓજિશ્તનાંમ્ અસ્તિ અઓજિશ્તૅમ, તંચિશ્તનાંમ્ અસ્તિ તંચિશ્તૅમ, બઘનાંમ્ અસ્તિ અશ-ખ્રથ્વસ્તૅમો, વૅરેથ્રવાઓ ખરૅન હચિમ્નો, હજંઘ્રા-ગઓષો, બએવરૅ-ચષ્મનો, યો બએવરૅ-સ્પસાનો સૂરો, વીસ્પો-વીદ્વાઓ અધઓયમ્નો.

અહે રય ખરૅનંઘ્હચ, તૅમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, મિથ્રૅમ વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ, જઓથ્રાબ્યો મિથ્રૅમ્ વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ્ યજમઇદે, રામ-ષયનૅમ્ હુષયનૅમ્ અઇસ્યાબ્યો દઇંઘ્હુબ્યો.

આચ નો જમ્યાત્ અવંઘ્નહે, આચ નો જમ્યાત્ રવંઘ્નહે, આચ નો જમ્યાત્ રફ્નંઘ્નહે, આચ નો જમ્યાત્ મર્જ઼દિકાઇ, આચ નો જમ્યાત્ અએષજાઇ, આચ નો જમ્યાત્ વૅરેથ્રઘ્નાઇ, આચ નો જમ્યાત્ હુવંઘ્નહાઇ, આચ નો જમ્યાત્ અષવસ્તાઇ, ઉગ્રો, અઇવિ-થૂરો, યસ્‌ન્યો, વહ્મ્યો, અન્-અઇવિ-દ્રુખ્તો વીસ્પૅમાઇ અંઘ્નઉહે અસ્તવઇતે, મિથ્રો યો વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતિશ. તૅમ અમવન્તૅમ યજતૅમ સૂરૅમ દામોહુ સૅવિશ્તૅમ મિથ્રૅમ યજાઇ જઓથ્રાબ્યો, તૅમ પઇરિ-જસાઇ વન્તચ નૅમંઘ્નહચ; તૅમ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન મિથ્રૅમ વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ; જઓથ્રાબ્યો મિથ્રૅમ વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ યજમઇદે. હઓમયો ગવ બરેસ્મન, હિજ્વો-દંઘ્નહંઘ્નહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઓથ્નચ, જઓથ્રાબ્યસચ અર્ષુખ્ધ-એઇબ્યસચ વાઘ્નજ્બ્યિો. યેંઘ્નહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્નહો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઑઁઘ્નહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૩૪ મો) મિથ્રૅમ વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ યજમઇદે, અર્શ-વચંઘ્નહૅમ, વ્યાખનૅમ, હજંઘ્નર-ગઓષૅમ, હુતાશ્તૅમ, બએવરૅ-ચષ્મનૅમ, બૅરેજન્તૅમ, પૅરેથુ-વએધયનૅમ, સૂરૅમ, અખ્ફ્નૅમ, જઘાઉર્વાઑઁઘ્નહૅમ.

યો પઓઇરિશ વએઇધિશ સૂરૅમ ક્રાધાઇતિ સ્પૅન્તહે મઇન્યેઉશ દામાંન; હુધાતો મજિશ્તો યજતો, યથ તનૂમ રઓચયેઇતિ, યથ માઑઁઘ્નહો હ્વારઓક્ષ્નો.

યેંઘ્નહાઓ અઇનિકો બ્રાજઇતિ, યથ તિશ્ત્ર્યો-સ્તારહે, યેંઘ્નહે વાર્ષૅમ હુંનગ્રેવ્નાઇતિ અધવિશ પઓઇરિશ સ્પિતમ; યથ દામાંન્ સ્રએશ્તાઇશ હુબામ્ય ક્ષએતાઇ. યજાઇ હાંમ-તશ્તૅમ, યો દધ્વાઓ સ્પૅન્તો મઇન્યુશ, સ્તેહરૂપએસંઘ્નહૅમ મઇન્યુ-તાશ્તૅમ, યો બએવરૅ-સ્પસાનો સૂરો વીસ્પો-વીધ્વાઓ અધઓયમ્નો.

અહે રય ખરૅનંઘ્નહચ, તૅમ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, મિથ્રૅમ વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ, જઓથ્રાબ્યો મિથ્રૅમ વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ યજમઇદે, રામ-ષયનૅમ હુષયનૅમ અઇસ્યાબ્યો દઇંઘ્નહુબ્યો.

આચ નો જમ્યાત્ અવંઘ્નહે, આચ નો જમ્યાત્ રવંઘ્નહે, આચ નો જમ્યાત્ રફ્નંઘ્નહે, આચ નો જમ્યાત્ મર્જ઼દિકાઇ, આચ નો જમ્યાત્ અએષજ઼ાઇ, આચ નો જમ્યાત વૅરેથ્રઘ્નાઇ, આચ નો જમ્યાત્ હુવંઘ્નહાઇ, આચ નો જમ્યાત્ અષવસ્તાઇ, ઉગ્રો, અઇવિ-થૂરો, યસ્‌ન્યો,

વહુમ્યો, અન્-અઇવિ-દ્રુખ્તો વીસ્પેમાઇ અંધ્રઉહે અસ્તવઇતે, મિથ્રો યો વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતિશ. તૅમ્ અમવન્તૅમ્ યજતૅમ્ સૂરૅમ્ દામોહુ સૅવિશ્તૅમ્ મિથ્રૅમ્ યઝાઇ જઓથ્રાબ્યો, તૅમ્ પઇરિ-જસાઇ વન્તચ નેમંધ્રહુચ; તૅમ્ યઝાઇ સુરૂન્વત યસ્ન મિથ્રૅમ્ વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ્; જઓથ્રાબ્યો મિથ્રૅમ્ વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ્ યજમઇદે. હુઓમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ્વો-દંધ્રહુંધ્રહુ, માંથ્રચ વચચ શ્યઓથ્નચ, જઓથ્રાબ્યસ્ચ અર્ષુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાધ્રજ્ઞિબ્યો. યેંધ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંધ્રહો, મજ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંધ્રહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૩૫ મો) મિથ્રૅમ્ વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ્ યજમઇદે, અર્શ-વચંધ્રહૅમ્, વ્યાખનૅમ્, હજંધ્રર-ગઓષૅમ્, હુતાશ્તૅમ્, બએવરૅ-ચશ્મનૅમ્, બૅરૅજન્તૅમ્, પૅરૅથુ-વએધયનૅમ્, સૂરૅમ્, અખ્ફ્નૅમ્, જઘાઉર્વાઓંધ્રહૅમ્.

મિથ્રૅમ્ અઇવિ-દખ્યૂમ્ યજમઇદે; મિથ્રૅમ્ અન્તરૅ-દખ્યૂમ્ યજમઇદે; મિથ્રૅમ્ આ-દખ્યૂમ્ યજમઇદે; મિથ્રૅમ્ ઉપઇરિ-દખ્યૂમ્ યજમઇદે, મિથ્રૅમ્ અધઇરિ-દખ્યૂમ્ યજમઇદે; મિથ્રૅમ્ પઇરિ-દખ્યૂમ્ યજમઇદે; મિથ્રૅમ્ અઇપિ-દખ્યૂમ્ યજમઇદે.

મિથ્ર અહુર બૅરૅજન્ત અઇથ્યેજંધ્રહ અષવન યજમઇદે, સ્ત્રેઉશચ માઓંધ્રહૅમચ હ્વરૅચ, ઉર્વરાહુ પઇતિ બરૅસ્મન્યાહુ, મિથ્રૅમ્ વીસ્પનાંમ્ દખ્યુનાંમ્ દંધ્રહુ-પઇતીમ્ યજમઇદે.

અહે રય ખ્વરૅનંધ્રહચ, તૅમ યઝાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, મિથ્રૅમ વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ્; જઓથ્રાબ્યો મિથ્રૅમ્ વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ્ યજમઇદે, રામ-ષયનૅમ્ હુષયનૅમ્ અઇશ્યાબ્યો દઇંધ્રહુબ્યો.

આચ નો જમ્યાત્ અવંધ્રહે, આચ નો જમ્યાત્ રવંધ્રહે, આચ નો જમ્યાત્ રફ્નંધ્રહે, આચ નો જમ્યાત્ મર્જદિકાઇ, આચ નો જમ્યાત્ બએષજાઇ, આચ નો જમ્યાત્ વૅરૅથ્રધ્નાઇ, આચ નો જમ્યાત્ હુવંધ્રહાઇ, આચ નો જમ્યાત્ અષવસ્તાઇ, ઉગ્રો, અઇવિ-થૂરો, યસ્ન્યો, વહુમ્યો, અન્-અઇવિ-દ્રુખ્તો વીસ્પૅમાઇ અંધ્રઉહે અસ્તવઇતે, મિથ્રો યો વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતિશ. તૅમ્ અમવન્તૅમ્ યજતૅમ્ સૂરૅમ્ દામોહુ સૅવિશ્તૅમ્ મિથ્રૅમ્ યઝાઇ જઓથ્રાબ્યો, તૅમ્ પઇરિ-જસાઇ વન્તચ નૅમંધ્રહુચ; તૅમ્ યઝાઇ સુરૂન્વત યસ્ન મિથ્રૅમ્ વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ્, જઓથ્રાબ્યો મિથ્રૅમ્ વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતિમ્ યજમઇદે. હુઓમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ્વો-

દંધ્રહંધ્રહ, માંથ્રચ વચચ બ્યઑથનચ, જઑથ્રાબ્યસચ અર્ષુખ્ધએઇબ્ય-સચ વાધ્રજ્ઞિબ્યો. યેંધ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંધ્રહો, મજ-દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્રહાંમચા તાંસચા તાઓસચા યજમઇદે.

(બાજમાં પઢે) અહુરમજ્દ ખોદાએ, અવજૂનીએ મરદુમ્, મર-દુમ સર્દગાંન્ હમા સર્દગાંન્, હમબાયસ્તે વેહાંન્, ઑએમ બેહેદીન્ માજદયસ્નાંન, આગહી આસ્તવાની નેકી રસાનદ; અએદૂન્ બાદ. (પ્રગટ પઢે) યથા અહૂ વઇર્યો (૨).

યસ્નેમચ વહ્મમચ અઓજસચ જાવરેચ આફ્રીનામિ, મિથ્રહે વૉઉરૂ-ગઑયઑઇતોઇશ હજંઘ્રર-ગઑષહે, બએવરે-ચશ્મનો, અઓખ્તો-નામનો યજતહે, રામનસચ ખાસ્ત્રહે. અશેમ્ વોહૂ (૧).

☞ અહમાઇ રએશચ; હજંઘ્રેમ્; જસ મે અવંઘ્રહે મજ્દ; કેરૂ-ફેહ મોજ્દ.

રોજ નેક નાંમ, રોજ પાક નાંમ, રોજ મુબારક (ફલાંન), માહે મુબારક (ફલાંન), ગાહે (ફલાંન). નમાજ દાદારે ગેહાંન્ દામાંન. ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજ્દાઓ, તરોઇદીતે અંઘ્રરહે મઇન્યેઉશ. હઇથ્યાવરૂશતાંમ્ હાત્ વસ્ના ફ્રેરષોતેમેમ. સ્તઓમિ અશેમ; અશેમ્ વોહૂ (૧).

ગોરૂજે ખોરેહ્ અવજાયાદ્ મેહેર ફ્રરાગયોદ્ દાવરે રાસ્ત, બેરસાદ્ અમાવંદ પીરોજગર અમાવંદી પીરોજગરી. દાદ્ દીન્ બેહ્ માજદયસ્નાંન્, આગહી રવાઇ ગોઆફ્રરંગાંની બાદ્ હફ્તે કેશવર જમીન્, અએદૂન્ બાદ. મન્ આનો આવાયદ્ શુદન્, મન્ આનો આવાયદ્ શુદન્, મન્ આનો આવાયદ્ શુદન. અષઓને અશેમ્ વોહૂ (૧).

☞ (દક્ષિણ દિશા તરફ મોહોડું કરીને પઢે.) દાદારે ગેહાંન્ દીને માજ-દયસ્ની દાદે જરથુશ્તી. નેમસે-ન્તે અષાઉમ્ સેવિશ્તે અરેદ્વી સૂર અના-હિતે. અષઓને અશેમ્ વોહૂ (૧).

નેમો ઉર્વઇરે વંઘ્રઉહિ મજ્દધાતે. અષઓને અશેમ્ વોહૂ (૧).
મિથ્રેમ્ વૉઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ્ યજમઇદે. અશેમ્ વોહૂ (૧).
મેહેર ફ્રરાગયોદ્ દાવરે રાસ્ત્ બેરસાદ્. અશેમ્ વોહૂ (૧).

☞ (મેહેર યશ્તની નીરંગ ત્રણ વાર પઢે.)

નીરંગ મેહેર યશતની.

(આ નીરંગ મેહેર યસ્ત પઢયા પછી ત્રણ વાર પઢવી.)

સેતાયશ બા યઝદ મેહેર અમેશાસ્પંદ, હુરગાહ રેહનમૂએ રાસ્તી વ દરૂસ્તી, દુરગાહી બમાનુ બકૅમ બાતાઇ દરૂજ ખસ્તે નમા મજદસ્ત મૂઇ શેકસ્ત જદારૂ, અહુરમજદ બુલંદ કવી અહેરેમન શેકસ્ત જદારૂ. અષઑને અર્ષમ વૅાહુ (૧). (ત્રણ વાર પઢે.)

મેહેર યશતનો સાર—અહુરમઝદની ખુશનુદી હોજો! વૃદ્ધિ કરનાર અહુરમઝદનું નામ લઇને હું બંદગી શરૂ કરૂં છું. તેના પ્રતાપ તથા ખોરેહ જ્યાદા થાઓ! બહોળાં ખેતરવાળો મહેર જે વાજબી ઇનસાફ કરનાર તે મારી મદદે પોહોંચો! સર્વે ગુનાહો માટે હું પશ્ચાતાપ કરૂં છું. સર્વે ભુંડા વિચાર, ભુંડાં વચન અને ભુંડાં કામોને માટે હું મનશની, ગવશની, કુનશનીથી પસ્તાવો કરૂં છું.

ઓ મેહેર યઝદ! ઘટતી ક્રિયા સાથે હું તારી સેતાયશ કરૂં! હું તુંને મદદને માટે બોલાઉં છું. તું કે જેની બરોબરનો કોઇ નથી તે અમને બંને દુન્યામાં મોત લાવનાર દરવંદથી અને ઘાતકી એશમ દેવથી બચાવે. તંગીથી અને અમને તંગીમાં લાવી નાખનારથી અમારો બચાવ કર. તું દયાળુ, વાજબી ઇનસાફ કરનાર અમારી મદદ અને ફરાખીને માટે આવે! તું હમારી સેતાયશ સાંભળ અને તેને ગરોથમાન બહેશતમાં નોંધાવ. હું તારી સેતાયશ કરૂં, તેના બદલામાં તું મને દોલત, હિંમત, નેકનામી, ફતેહ, વિદ્યાનું ડહાપણ આપ; જેથી હું નેક રાહ ઉપર ચાલીને મારા હરીફોને જેર કરૂં, અને દુઃખ ટાળું. હું દુવા ગુજારૂં છું કે મેહેર યઝદ મારી મદદને માટે, સુખને માટે, ફતેહને માટે, ખુશાલીને માટે, દયાને માટે અને તંદરોસ્તીને માટે આવે! હું તેની ઇતરાજીમાં આવી નહિ પડું! જેમ ખોરશેદ અલબુર્ઝ પહાડ વટાવીને આવે છે, તેમ ઓ મેહેર યઝદ, તારી સેતાયશથી હું અંગ્રેમઇન્યુશને વટાવી આવું!

અવસ્તામાં મેહેર યઝદ ઘણો અગત્યનો ભાગ બજાવે છે. ખુદ એક ઠેકાણે અહુરમઝદ પોતે મેહેર યઝદને પોતાના જેટલોજ આરાધના કરવા લાયક કહે છે, અને મેહેર યઝદ પોતે આરજુ રાખે છે કે ઇનસાનો તેની સેતાયશ કરે, જેથી તે તેઓને દોલત, તંદરોસ્તી, જાતી અકકલનાં ફરઝંદ અને ઓચિંતી પાદશાહી આપે. તે ખોરશેદની રોશની, સચ્ચાઇ, કોલ, સાટાં અને ઇનસાફ ઉપરનો મવકકલ ફરેસ્તો છે. તેને હજાર કાનવાળો, દસ હજાર આંખવાળો, સઘળું

જાણુનાર, નહિ ઠગાનાર, પુષ્કળ વિદ્યાવાળો અને જાગૃત કહયો છે, એટલે આપણે કહીયે છીયે કે ખોદા બધું જુએ છે, સાંભળે છે, કોઇથી ઠગાતો નથી, અને રાત દિવસ આપણી પાસબાની કરે છે, એ કામ ખોદા મેહેર યઝદ મારફતે કરે છે. ભુલાં પડેલાં ગાય ગોસ્પંદ પણ તેની રાહબરી માટે આતુર રહે છે. ખોરશેદની રોશની ઉપરના મવક્કલ ફરેસ્તા તરીકે, ખોરશેદ ઉગવા માંડે ત્યારથી મેહેર યઝદ તમામ હફ્ત કેશ્વર જમીન ઉપર રહે છે. અહુરમઝદ અને અમશાસ્પંદોએ તેને સર્વે પ્રાણીઓનો વડો બનાવ્યો છે, અને તે તમામ દુન્યાને સ્વચ્છ કરે છે. કોલ, અને સાટાં ઉપરના મવકકલ તરીકે તે મેહેર-દરૂજી કરનારા યાને જુઠાઓ અને સાટું તોડનારાઓની પાયમાલી કરે છે. મેહેર-દરૂજી યાને કોળ તોડવાના ગુનાહને ઘણો ગંભીર લેખ્યો છે, પછી તે કોળ અથવા સાટું અશો માણુસ સાથે કીધું હોય, કે દીન દુશમન સાથે કીધું હોય; મહેર-દરૂજી નહિ કરનારને તે ઘોડાના જેટલી ઝડપ આપે છે, આતશ તેને સાચા માર્ગ ઉપર દોરવે છે, અને અશો લોકોનાં ફરોહરો તેને જાતી અકકલવાળાં ફરઝંદ બખશે છે, તેનેથી મેહેર યઝદ ખુશનુદ થાય છે, અને તેને ત્યાં ગોસ્પંદ તથા માણુસનો વધારો કરે છે.

મેહેર-દરૂજી કરનારાઓથી મેહેર યઝદ ઘણો આઝોરદે થાય છે. તે મહેર-દરૂજી કરનાર પોતાનાં ધારેલાં મુકામે પુગી શકતો નથી; જો તે પોતાના હરિફ સામે કોઇ હથિયારનો ઉપયોગ કરે છે, ત્યારે તે હથિયાર કાંઇબી અસર કરતું નથી, ખુદ પવન તે હથિયારને આડે રસ્તે ઘસડી જાય છે. મહેર યઝદ મહેર-દરજી કરનારનું બેઉ બાજુનું કૌવત, બેઉ પગનું કૌવત, બેઉ આંખની જોવાની શક્તિ, બેઉ કાનની સાંભળવાની શક્તિ છીનવી લે છે, અને તેનું ઘર વસ્તી વગરનું વેરાન કરે છે, અને તેને સદા ધાસ્તીમાં રાખે છે, અને તેઓનો હજારોની સંખ્યામાં નાશ કરે છે; લડાઇમાં પણ તેઓની પાયમાલી કરે છે, અને તેઓની કીર્તિ ઢાંકી નાંખે છે. સઘળા દેવો જેઓ મહેર-દરૂજી કરનારા હોવા જોઇએ, તેઓને માટે મેહેર યઝદ એક ભય સમાન છે, મેહેર યઝદને તેનાં કામમાં શરોષ અને રશ્ને રાસ્ત મદદ કરે છે. એક માણુસના મરણ પામયા પછી, તેનું રવાન ચાહરમની બામદાદે ચીનવદ પુલ તરફ જાય છે, ત્યાં મેહેર યઝદને તે મરણ પામેલાં માણુસે આ દુન્યામાં કીધેલાં કામનું તોળ કરવામાં, શરોષ અને રશ્ને રાસ્ત મદદ કરે છે. અમશાસ્પંદો, જેઓ સઘળા ખોરશેદ યઝદના દોસ્તો છે, તેઓ પણ મેહેર યઝદને તેની રોશની તમામ હફ્તકેશવર જમીન ઉપર ફેલાવવામાં મદદ કરે છે. બહેરામ યઝદ એક જોરાવર ભુંડના રૂપમાં તેની પડખે રહીને દેવોનો નાશ કરવામાં તેને મદદ કરે છે. અશીશવંઘ, પારેન્દી, નઇરે–હામ–વરેતી, આસમાન, દામી ઉપમન અને અશો લોકોનાં ફરોહરો પણ મેહેર યઝદને તેના કામમાં મદદ કરે છે. તાજગી આપનાર હોમનો રોપો મેહેર યઝદ તરફ માનથી જોતો જણાવ્યો છે. મેહેર યશતમાં એક ઠેકાણે સાટાંની બાબદ

આવે છે, ત્યાં કહે છે કે બે અજાણ્યા શખસો વચ્ચે થયલાં સાટાંના કરતાં, બે મિત્રો અથવા ખેશીઓ વચ્ચે થયલું સાટું વીસ ઘણું વધારે બંધનકર્તા છે; એકજ ધંધાના બે વચ્ચે થયલું સાટું ત્રીસ ઘણું, બે ભાગીઆ વચ્ચે થયલું સાટું ચાલીસ ઘણું, ધણી-ધણિયાણી વચ્ચે પચાસ ઘણું, એક વર્ગના બે શિષ્યો વચ્ચે સાઠ ઘણું, શિક્ષક અને શિષ્ય વચ્ચે સીત્તેર ઘણું, સસરા અને જમાઇ વચ્ચે એંસી ઘણું, બે ભાઇ વચ્ચે નેવુ ઘણું, બાપ દીકરા વચ્ચે સો ઘણું, બે પ્રજા વચ્ચે હજાર ઘણું અને અહુરમઝદ અને નેક મરદ વચ્ચે થયલું સાટું દસ હજાર ઘણું બંધન કર્તા છે. એ છેલ્લું લખાણ અસલી ઇરાનીઓના સંસારી કાયદાનો ભાસ આપે છે.

સરોશ યશત હાદોખ્ત.[1]

ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજ્દાઓ. અષેમ્ વોહૂ (૧).

૫ નામે યજ્દાંન્ અહુરમજ્દ ખોદાએ અવજ્જૂની, ગોરૂજે ખોરેહ્ અવજાયાદ્; સરોશ્ અશો, તગી, તન્ફર્માન્, શેકફ્ત-ઝીન્, ઝીન્-અવજાર્, સાલારે દામાને અહુરમજ્દ બેરસાદ્. અઝ્ હમા ગુનાહ્ પતેત્ પશેમાનુમ; અઝ્ હર્વસ્તીન્ દુશ્મત દુજ્ઝૂખ્ત દુઝ્વર્શ્ત, મેમ્ ૫ ગેતી મનીદ્, ઑએમ્ ગોફ્ત્, ઑએમ્ કર્દ, ઑએમ્ જસ્ત્, ઑએમ્ બૂન્ બૂદ્ ઍસ્તેદ્. અઝ્ આંન્ ગુનાહ્ મનશ્ની ગવશ્ની

૧. એ યશતને 'સરોષ યશત હાદોખ્ત' કહે છે. કારણકે એ યશત હાદોખ્ત નુસ્કમાં આવેલી છે. સરોષ શબ્દ 'સુ' એટલે સાંભળવું ઉપરથી નીકળ્યો છે. એ ઉપરથી ભાવાચક અર્થે એનો અર્થ સાંભળેલું થાય છે, તે ઉપરથી તાબેદારી, દીનના ફરમાનની તાબેદારી એવો થાય છે. એક યઝદ તરીકે એનું કામ સૃષ્ટિની ભલી પેદાયશોનું ખાસ કરીને રાતની વખત રક્ષણ કરવાનું છે. વળી તે ઇનસાનના ગુજરવા પછી પહેલી ત્રણ રાત સુધી રવાન એટલે આત્માની નેગેહબાની કરે છે, અને તેજ કારણને લીધે માણસના ગુજરવા પછી પહેલી ત્રણ રાત સુધી સરોશની નૈયતે ખષ્નુમન પઢાવવામાં આવે છે. તે ગુસ્સાના દેવ અએષ્મનો હરીફ છે. પાછલા વિચાર પ્રમાણે એનો અર્થ પવિત્ર ઇનસાનોને સંભળાતો પાક બસારતનો ખુદાઇ અવાજ થાય છે. સઓષ્યંતો અને પહેરેજગાર ઇનસાનો સરોષની બરકતથી ખોદાઇ જ્ઞાન હાંસલ કરવા પામ્યા હતા. સરોષથી ઉલટા સદગુણને 'અસ્રુષ્તિ' કહે છે, એટલે નહિ સાંભળવા લાયક, જેમાં નાફરમાની, અભીમાની, તુંડાઇ, તકોબરી વગેરે દુર્ગુણો સમાઇ જાય છે. બુનદહેશ પ્રમાણે, મરઘો જે માણસને ઉંઘમાંથી બીદાર કરે છે, અને કુતરો જે રાતના પાસબાની કરે છે, તેઓને સરોષના કામમાં મદદ કરનારા જણાય છે. બહમન યશત પ્રમાણે અહુરમઝદ અશો સરોષ યઝદને નેરીયોસંગની સાથે પેશોતન આગળ કાસદ તરીકે મોકલે છે, અને ધર્મનો ફેલાવો કરવાનો પેગામ કહેવાડે છે.

ફ્રુનરની, તની રવાંની ગેતી મીનોઆંની, ઑખે અવાખ્શ પશેમાન્, પ સે ગવશ્ની પ પતેત્ હોમ. ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મઝ્દાઑ, તરોઇદીતે અંઘ્રહે મઇન્યેઉશ; હઇથ્યાવરશ્તાંમ્ હ્યત્ વચ્ના ફ્રરષોતૅમ, સ્તઑમિ અર્ષેમ. અર્ષેમ્ વૉહૂ (૩). ફ્રવરાને મઝ્દયસ્નો જરથુશ્ત્રિશ વિદઍવો અહુર-ત્કએષો, (જે ગેહ હોય તે પઢે.) ફ્રસસ્તયએચ. સ્રઑષહે અષ્યેહે તખ્મહે, તનુ-માંથ્રહે, દરષિ-દ્રઑશ, આહુઇર્યેહે, ક્ષ્નઑથ્ર યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ, યથા અહૂ વઇર્યો જઑતા ફ્રા મે મ્રૂતે, અથા રતુશ અષાત્ચિત્ હચ ફ્રા અષવ વીધ્વાઑ મ્રઑતૂ.

(કરદો ૧ લો) સ્રઑષૅમ અષીમ્ હુરઑધૅમ્ વૅરેથ્રાજનૅમ ફ્રાદત્-ગએથૅમ્ અષવનૅમ્ અષુહે રતૂમ્ યજમઇદે. નૅમો વૉહૂ નૅમો વહિશ્તૅમ, જરથુશ્ત્ર ગએથાબ્યો. તત્ દ્રવતો દ્રવતાંમ્ ઉર્વતો પઇતિ-દારેશત; તત્ દ્રવતો દ્રવઇત્યાઑસચ અધિ, ઉધિ, કરૅન, ગવ, દ્રરેથ્ર, જફરે દૅરેજ-વાંન્ પઇરિ-ઉર્વએશ્તૅમ. યત્ નૅમો વૉહૂ અગ્રવીમ્ અત્મએષૅમ નઇરે હાંમ-વરૅતિશ, દ્રજો વારૅથ્મ દારેશત.

સ્રઑષો અષ્યો દ્રિઘૂમ્ થ્રાતોતૅમો[૧] હો વૅરેથ્રજ દ્રુજૅમ્ જન્નિશ્તો. ના અષવ આક્રિવચસ્તૅમો, હો વૅરેથ્ર વૅરેથ્રવસ્તૅમો. માંથ્રો સ્પેન્તો મઇન્યવીમ્ દ્રુજૅમ નિજ્અન્ઇરિશ્તો. અહુનો વઇર્યો વચાંમ્ વૅરેથ્રજાંસ્તૅમો. અર્શુખ્ધો વાક્ષ્ યાહિ વૅરેથ્રજાંસ્તૅમો. દએન માઝ્દયસ્નિશ વીસ્પએષુ વંઘુહુષુ, વીસ્પએષુ અષો ચિથ્રએષુ, હઇથ્યદાતૅમ અથ દાતૅમ્ જરથુશ્ત્રિ.

યસચ, જરથુશ્ત્ર, ઇમત્ ઉગ્ર્ધૅમ્ વચો ફ્રવઑચાત્, ના વા નાઇરિ વા, અષ-મ્નર મનંઘ્રહ, અષ-સર વચંઘ્રહ, અષ-સર શ્યઑથ્ન; મસો વા આપો, મસો વા થ્વએષો ક્ષપો વા તાંથ્ર્યયાઑ અઇપ-દ્રાંનરયાઑ, અપાંમ્ વા નાવયનાંમ્ પઇતિ પૅરેતૂશ, પથાંમ્ વા પઇતિ વીચરનાઑ, નરાંમ્ વા અષઑનાંમ્ હનજમનાઇશ, દ્રવતાંમ્ વા દએવયસ્નનાંમ્ હનદ્રરનાઇશ; કહ્મિ કહ્મિચિત્ વા અઇપ્યનાંમ્; કહ્મિ કહ્મિચિત્ વા અરથ્યનાંમ્ થ્વએષો બિવિવાઑ; નોઇત્ હિમ્ યવ અંઘ્રહે અયાંન્, નોઇત્ અંઘ્રહાઑ ક્ષપો, દ્રવાઑ જરૅતો જરનુમનો જજરાનો, અષિબ્ય અવ-સ્પશતિચિન અધિ અવ-સ્પષ્નઑત; નોઇત્ ગધાહે વજો-વાંથ્વ્યેહે ત્વએષો ફ્રાંશ્તાચિન ફ્રાષ્નુયાત્.

---

૨. સ્રઑષો અષ્યો દ્રિઘૂમ થ્રાતોતેમો—એટલે સરોષ અશો ગરીબોનું ઘણુંજ પોષણ કરનારો છે, એટલે ગરીબોને સહાય કરવી એ ફરેસ્તાઇ ખસલતનું કામ છે.

ઇમતચ, જરથુશ્ત્ર, ઇમત ઉખ્ધૅમ વચો ફ્રમ્રૂયાઓ, યત આજસાત, ફ્રૅસસચ, ગઘોતૂશચ, દએવેશચ હનઙ્રૅમ્નન; આઅત દ્રવતાંમ દએવયસ્નનાંમ, યાતૂશચ યાતૂમતાંમ; પઇરિકાઓસચ પઇરિકવતાંમ ઉઅએષો ફ્રતૅરૅસાંન ફ્રઙરાંન ન્યાઓન્ચો દએવ ન્યાઓન્ચો દએવયાજો, જફ્રૅ અવગેઉર્વયાન અથ શારૅબ્યન્તો.

યથચ પસુશ-હઉર્વાઆંઘ્હો, અએતત સ્રઓશૅમ અષીમ પઇરિબરામઇદે, યિમ અષવનૅમ વૅરૅથ્રાજનૅમ; અએતત સ્રઓષૅમ અષીમ ફ્રાયઝામઇદે, યિમ અષવનૅમ વૅરૅથ્રાજનૅમ હુમતાઇશચ હૂખ્તાઇશચ હ્વરૂશ્તાઇશચ.

અહે રય ખરૅનંઘ્હચ, અંઘ્હે અમ વૅરૅથ્રઘ્નચ, અહે યસ્ન યજતનાંમ, તૅમ યઝાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, સ્રઓશૅમ અષીમ જઓથ્રાબ્યો, અષીમચ વંઘ્ઉહીમ બૅરૅજઇતીમ, નઇરિમચ સંઘ્હૅમ હુરઓધૅમ. આચ નો જમ્યાત અવંઘ્હે, વૅરૅથ્રજાઓ સ્રઓષો અષ્યો. સ્રઓષૅમ અષીમ યજમઇદે; રતૂમ બૅરૅજન્તૅમ યજમઇદે યિમ અહુરૅમ મજદાંમ, યો અષહે અપનોતૅમો, યો અષહે જધ્નૂશ્તૅમો. વીસ્પ સ્રવાઓ જરથુશ્ત્ર યજમઇદે. વીસ્પચ હ્વરૂશ્ત શ્યઓથ્ન યજમઇદે, વરૂશ્તચ વરૅશ્યમ્નચ.

યેંઘ્હે હાતાંમ આઅત યેસ્ને પઇતી વંઘ્હો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત હચા, યાઓંઘ્હામચા તાંસચા તાઓસચા યજમઇદે.

(કરદો ૨ જો) સ્રઓશૅમ અષીમ હુરઓધૅમ વૅરૅથ્રાજનૅમ ફ્રાદતગએથૅમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે. યો વનનો કયધ્રહે, યો વનનો કાઇધ્યેહે, યો જન્ત દએવયાઓ દ્રુજો, અશ-અઓજંઘ્હો અહૂમમૅરૅન્ચો; યો હરૅત અઇવ્યાક્તચ, વીસ્પયાઓ ફ્રવોઇશ ગએથયાઓ. યો અનવંઘ્હ બઊૅમનો જએનંઘ્હ, નિપાઇતિ મજદાઓ દામાંન; યો અનવંઘ્હ બઊૅમનો જએનંઘ્હ, નિશહઉર્વઇતિ મજદાઓ દામાંન. યો વીસ્પૅમ અહૂમ અસ્તવન્તૅમ, ઍરૅધ્વ સ્નઇથિષ નિપાઇતિ, પસ્ચ હૂ ફ્રાષ્મોદાઇતીમ. યો નોઇત પસ્ચએત હુશખફ, યત મઇન્યૂ દામાંન દઇધીતૅમ, યસચ સ્પૅન્તો મઇન્યુશ યસચ અંઘ્રો; હિષારો અષહે ગએથાઓ. યો વીસ્પાઇશ અયાંનચ ક્ષફ્નસચ યૂઇધ્યેઇતિ માજન્યએઇબ્યો હધ દએવએઇબ્યો. હો નોઇત તરૂશ્તો ફ્રાનામઇતે થ્વએષાત પરો દએવએઇબ્યો ફ્રા અહ્માત પરો વીસ્પે દએવ અનુસો તરૂશ્ત નૅમૅન્તે, તરૂશ્ત તૅમંઘ્હો દ્વરૅન્તે.

અહે રય ખ્વરૅનંઘહચ, અંઘહે અમ વૅરૅથ્રઘ્નચ, અહે યસ્ન યજતનાંમ, તૅમ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, સ્રઑશૅમ અષીમ જ્અઑથ્રાબ્યો, અષીમચ વંઘઉહીમ બૅરૅજઇતીમ, નઇરીમચ સંઘહૅમ હુરઑઘૅમ. આચ નો જમ્યાત્ અવંઘહે, વૅરૅથ્રજાઑ સ્રઑષો અષ્યો. સ્રઑશૅમ અષીમ યજમઇદે; રતૂમ બૅરૅજન્તૅમ યજમઇદે યિમ્ અહુરૅમ મજ્દાંમ્, યો અષહે અપનોતૅમો, યો અષહે જઘ્નૂશ્તૅમો. વીસ્પ સ્રવાઑ જરથુશ્ત્રિ યજમઇદે. વીસ્પચ હ્વરૂશ્ત ષ્યઑથ્ન યજમઇદે, વરૂશ્તચ વરૅશ્યમ્નચ.

યેંઘહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘહો, મજ્દાઑ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઑંઘહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઑસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૩ જો) યથા અહૂ વઇર્યો (૧). સ્રઑશૅમ અષીમ હુરઑઘૅમ્ વૅરૅથ્રાજનૅમ્ ફ્રાદત્-ગએથૅમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે. યો આક્ષ્તિશ્ચ ઉર્વઇતિશ્ચ દ્રુજો સ્પસ્યો; સ્પેનિશ્તહે અવાન્ અમૅષાઑ સ્પૅન્ત અવિ હપ્તો-કર્ષવઇરીમ્ ઝાંમ. યો દએનો દિસો દએનયાઑ અહ્માઇ દએનાંમ્ દએસયાત્ અહુરો મજ્દાઑ અષવ.

અહે રય ખ્વરૅનંઘહચ, અંઘહે અમ વૅરૅથ્રઘ્નચ, અહે યસ્ન યજતનાંમ્, તૅમ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, સ્રઑશૅમ્ અષીમ્ જ્અઑથ્રાબ્યો, અષીમચ વંઘઉહીમ્ બૅરૅજઇતીમ્, નઇરીમચ સંઘહૅમ્ હુરઑઘૅમ. આચ નો જમ્યાત્ અવંઘહે, વૅરૅથ્રજાઑ સ્રઑષો અષ્યો. સ્રઑશૅમ અષીમ યજમઇદે; રતૂમ્ બૅરૅજન્તૅમ યજમઇદે યિમ્ અહુરૅમ મજ્દાંમ્, યો અષહે અપનોતૅમો, યો અષહે જઘ્નૂશ્તૅમો. વીસ્પ સ્રવાઑ જરથુશ્ત્રિ યજમઇદે. વીસ્પચ હ્વરૂશ્ત ષ્યઑથ્ન યજમઇદે, વરૂશ્તચ વરૅશ્યમ્નચ.

યેંઘહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘહો, મજ્દાઑ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઑંઘહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઑસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૪ થો) યથા અહૂ વઇર્યો (૧). સ્રઑષેમ અષીમ્ હુરઑઘૅમ વૅરૅથ્રાજનૅમ્ ફ્રાદત્-ગએથૅમ્ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે. યિમ દથત્ અહુરો મજ્દાઑ અષવ અએષ્મહે ખ્રવી-દ્રઑશ હમએસ્તારૅમ. આક્ષ્તીમ્ હાંમ-વઇન્તીમ્ યજમઇદે, પૅરૅશતસ્ચ ફ્રવયાઑસ્ચ હમએસ્તાર. હખય સ્રઑષહે અષ્યેહે, હખય રષ્નઑશ્ રઝિશ્તહે, હખય મિથ્રહે, વૉઉરૂ-ગઑયઑઇતોઇશ, હખય વાતહે અષઑનો, હખય દએનયાઑ વંઘહુયાઑ માજ્દયસ્નોઇશ, હખય અરૂશ્તાતો ફ્રાદત્-ગએથયાઑ,

વરૅદત્-ગએથયાઑ, સવો-ગએથયાઑ, હુખ્ય અષોઇશ વંઘ્હુયાઑ, હુખ્ય ચિસ્તોઇશ વંઘ્હુયાઑ, હુખ્ય રજિશ્તયાઑ ચિસ્તયાઑ હુખ્ય વીસ્પએષાંમ્ યજતનાંમ્, હુખ્ય માંથ્રહે સ્પૅન્તહે, હુખ્ય દાતહે વીદએવહે, હુખ્ય દરૅઘયાઑ ઉપયનયાઑ, હુખ્ય અમૅષનાંમ્ સ્પૅન્તનાંમ્, હુખ્ય અહ્માકૅમ્ સઑષ્યન્તાંમ્ યત્ બિપઇતિશ્તનાંમ્ અષઑનાંમ્, હુખ્ય વીસ્પયાઑ અષઑનો સ્તોઇશ.

અહે રય ખરૅનંઘ્હચ, અંઘ્હે અમ વૅરૅથ્રધ્નચ, અહે યસ્ન યજતનાંમ્, તૅમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, સ્રઑષૅમ્ અષીમ્ જઑથ્રાબ્યો, અષીમચ વંઘ્ઉહીમ્ ઑરૅજઇતીમ્, નઇરીમચ સંઘ્હૅમ્ હુરઑધૅમ. આચ નો જમ્યાત્ અવંઘ્હે, વૅરૅથ્રજાઑ સ્રઑષો અષ્યો. સ્રઑષૅમ્ અષીમ્ યજમઇદે; રતૂમ્ ઑરૅજન્તૅમ્ યજમઇદે યિમ્ અહુરૅમ્ મજદાંમ્, યો અષહે અપનોતૅમો, યો અષહે જઘ્મૂશ્તૅમો. વીસ્પ સ્રવાઑ જરથુશત્રિ યજમઇદે. વીસ્પચ હ્વરૂશ્ત ષ્યઑથ્ન યજમઇદે, વરૂશ્તચ વરૅષ્યમ્નચ.

યેંઘ્હે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્હો, મજદાઑ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઑંઘ્હાંમચા તાંસચા તાઑસચા યજમઇદે.

(કરદો ૫ મો) યથા અહૂ વઇર્યો (૧). સ્રઑષૅમ્ અષીમ્ હુરઑધૅમ્ વૅરૅથ્રાજનૅમ્ ફ્રાદત્-ગએથૅમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે, પઑઇરીમ્ચ ઉપૅમૅમ્ચ મધ્યૅમૅમ્ચ ફ્રતૅમૅમ્ચ, પઓઇરયાચ યસ્ન ઉપૅમ્ચ મધ્યૅમ્ચ ફ્રતૅમ્ચ.

વીસ્પાઑ સ્રઑષહે અષ્યેહે તખ્મહે તનુ-માંથ્રહે, તખ્મહે હાંમ-વરૅતિવતો બાઝુશ્-અઑજંઘ્હો રથએશ્તાઑ કમૅરૅધો-જનો દએવનાંમ્, વનતો વનઇતીશ્ વનઇતિવતો, અષઓનો વનતો વનઇતીશ્ વનઇન્તીમ્ચ ઉપરતાતૅમ્ યજમઇદે; યાંમ્ચ સ્રઑષહે અષ્યેહે, યાંમ્ચ અરૂશ્નોઇશ્ યજતહે. વીસ્પન્માન સ્રઑષો-પાત યજમઇદે, યેંઘ્હાઘ સ્રઑષો અષ્યો ફ્રયો, ફ્રિતો પઇતિ-જન્તો; નાચ અષવ, ફ્રાયો-હુમતો ફ્રાયો-હૂખ્તો ફ્રાયો-હ્વરૂશ્તો.

કૅહ્રૂપૅમ સ્રઑષહે અષ્યેહે યજમઇદે; કૅહ્રૂપૅમ રશ્નઑશ્ રજિશ્તહે યજમઇદે; કૅહ્રૂપૅમ મિથ્રહે વૉઉરૂ-ગઑયઑઇતોઇશ્ યજમઇદે; કૅહ્રૂપૅમ વાતહે અષઑનો યજમઇદે; કૅહ્રૂપૅમ દઑનયાઑ વંઘ્હુયાઑ માજદયસ્નોઇશ્ યજમઇદે; કૅહ્રૂપૅમ અરૂશ્તાતો ફ્રાદત્-ગએથયાઑ વરૅદત્-ગએથયાઑ સવો-ગએથયાઑ યજમઇદે; કૅહ્રૂપૅમ અષોઇશ્ વંઘ્-

હુયાઓ યજમઇદે; કેહ્રૂપેમ ચિસ્તોઇશ વંઘ્હુયાઓ યજમઇદે; કેહ્રૂપેમ રજિશ્તયાઓ ચિસ્તયાઓ યજમઇદે; કેહ્રૂપેમ વીસ્પએવાંમ યજતનાંમ યજમઇદે; કેહ્રૂપેમ માંથ્રહે સ્પેન્તહે યજમઇદે; કેહ્રૂપેમ દાતહે વીદએવ્રહે યજમઇદે; કેહ્રૂપેમ દરેઘયાઓ ઉપયનયાઓ યજમઇદે; કેહ્રૂપેમ અમેષનાંમ સ્પેન્તનાંમ યજમઇદે; કેહ્રૂપેમ અહ્માકેમ સઓશ્યન્તાંમ યત બિપઇતિશ્તનાંમ અષઓનાંમ યજમઇદે; કેહ્રૂપેમ વીસ્પયાઓ અષઓનો સ્તોઇશ યજમઇદે.

અહે રય ખરેનંઘ્હચ, અંઘ્હે અમ વેરેથ્રઘ્નચ, અહે યસ્ન યજતનાંમ, તેમ યઝાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, સ્રઓષેમ અષીમ જઓથ્રાબ્યો, અષીમચ વંઘ્ઉહીમ બેરેજઇતીમ, નઇરીમચ સંઘ્હેમ હુરઓઘેમ. આચ નો જમ્યાત અવંઘ્હે, વેરેથ્રજાઓ સ્રઓષો અષ્યો. સ્રઓષેમ અષીમ યજમઇદે; રતૂમ બેરેજન્તેમ યજમઇદે યિમ અહુરેમ મજદાંમ, યો અષહે અપનોતેમો, યો અષહે જધ્નૂશ્તેમો. વીસ્પ સ્રવાઓ જરથુશત્રિ યજમઇદે. વીસ્પચ હ્વરૂશ્ત શ્યઓથ્ન યજમઇદે, વરૂશ્તચ વરેશ્યમ્નચ.

યેંઘ્હે હાતાંમ આઅત યેસ્ને પઇતી વંઘ્હો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત હચા, યાઓંઘ્હાંમચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(બાજમાં પઢે) સરોશ અશો, તગી, તન-ફ્રર્માન, શેકફ્રૂત-જીન, જીન-અવઝાર, સાલારે દામાંને અહુરમજ્દ બેરસાદ; અએદૂન બાદ. (પ્રગટ પઢે) યથા અહૂ વઇર્યો (૨).

યસ્નેમચ વહ્મેમચ અઓજસ્ચ જ્વરેચ આફ્રીનામિ, સ્રઓષહે અષ્યેહે, તખ્મહે, તનુ-માંથ્રહે, દરૂષિ-દ્રઓશ આહૂઇર્યેહે. અષેમ વોહૂ (૧).

☞ અહ્માઇ રએશચ; હજંઘ્રેમ; જસ મે અવંઘ્હે મજદ; કેરફેહ મોજદ.

રોજ નેક નાંમ, રોજ પાક નાંમ, રોજ મુબારક (ફલાંન), માહે મુબારક (ફલાંન), ગાહે (ફલાંન). નમાજ દાદારે ગેહાંન દામાંન. દનઓથ્ર અહુરહે મજદાઓ, તરોઇદીતે અંઘ્રહે મઇન્યેઉશ. હઇથ્યાવરૂશ્તાંમ હાત વસ્ના ફ્રેરપોતેમેમ. સ્તઓમિ અષેમ; અષેમ વોહૂ (૧).

ગોરજે ખોરેહ અવઝ્નયાદ સરોશ અશો, તગી, તન-ફ્રર્માન, શેકફ્રૂત-જીન, જીન-અવઝાર, સાલારે દામાંને અહુરમજ્દ બેરસાદ અમાવંદ પીરોજગર અમાવંદી પીરોજગરી. દાદ દીન બેહ માજદયસ્નાંન,

આગહી રવાઇ ગોઆફરંગાંની બાદ હફ્તે કેશવર જમીન, અએહૂન બાદ. મન આનો આવાયદ શુદન, મન આનો આવાયદ શુદન, મન આનો આવાયદ શુદન. અષઓને અષૅમ વૉહૂ (૧).

☞ (દક્ષિણ દિશા તરફ મોહોડું કરીને પઢે.) દાદારે ગેહાંન દીને માઝ્દયસ્ની દાદે જરથુશ્તી. નેમસે-તે અષાઉમ સૅવિશ્તે અરૅદ્વી સૂર અનાહિતે. અષઓને અષૅમ વૉહૂ (૧). નેમો ઉર્વઇરે વંઘુઉહિ મજ્દધાતે. અષઓને અષૅમ વૉહૂ (૧).

સ્રઓષૅમ અષીમ હુરઓધૅમ વૅરૅથ્રાજનૅમ ફ્રાદત્‌ગએથૅમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે. અષૅમ વૉહૂ (૧). સરોશ અશો, તગી, તન-ફ્રમાન, શેકફ્ત-જીન, જીન-અવજાર, સાલારે દામાંને અહુરમજ્દ એરસાદ. અષૅમ વૉહૂ (૧).

સરોશ યશ્ત હાદોખ્તની નીરંગ

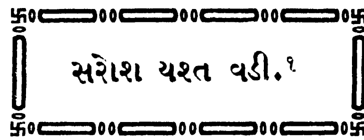
☞ (એ નીરંગ સરોશ યસ્ત હાદોખ્ત પઢયા પછી ત્રણ વાર પઢવી.)

ગોરૂજે ખોરેહ અવજાયાદ સરોશ અશો, તગી, તન-ફ્રમાન, શેકફ્ત-જીન, જીન-અવજાર, સાલારે દામાંને અહુરમજ્દ એરસાદ; અએહૂન બાદ. અષૅમ વૉહૂ (૧). (ત્રણ વાર પઢે.)

સરોષ યશ્ત હાદોખ્તનો સાર.—ફ્રેહમંદ, દુન્યાની વૃધ્ધિ કરનાર, અશો સરોષ યજદની હમો સેતાયશ કરીયે છીયે. દુન્યાના લોકોને માટે બંદગી સારી છે, સર્વોતમ છે, તે પાપીઓની સામે આપણો બચાવ કરે છે. આપણી બંદગી પાપીઓના હાથ, પગ, અને મોઢાંને બેડી સમાન બાંધી લે છે. પાક યકીનથી, અને ખરાં જીગરથી કીધેલી બંદગી ઇનસાનને માટે નાપાકીની સામે એક ઢાળ સમાન છે. અશો સરોષ યઝદ ગરીબોનું પોષણ કરનાર તથા દરૂજને તોડનાર છે. બંદગીના કલામ ભણનાર અશો માણસને હંમેશાં ફ્રેહ મળે છે. પવિત્ર માથ્રવાણી પઢવાથી બુરી શક્તિઓ દૂર થાય છે. એ પવિત્ર માથ્રવાણીમાં 'અહુનવર'નો કલામ દરેક બાબદમાં ઘણોજ ફ્રેહ આપનાર છે. માઝદયસ્ની જરથોસ્તી દીન સચ્ચાઇનો રક્ષક છે. જયારે કોઇ નર અથવા નારી ઉંડાં પાણીમાં પડે, અથવા તેની ઉપર કાંઇ આફત આવી પડે, અથવા તે અંધારી ધુમસવાળી રાતે ઘેરાઇ જાય, આડાતીડા રસ્તે ભૂલો પડે, અથવા તે અશો માણસોના મીજલસમાં જાય, કે પાપી લુટારાઓની ટોળીના હાથમાં સપડાય, ત્યારે એવા ભયના વખતે, તે જો ખરા એતેકાદથી 'અહુનવર' પઢે, તો તેને કશી અલવલ આવતી નથી, પણ સામુ તે લુટારાઓના,

દેવોના, અને જાદુગરોનાં મોઢાં બંધ થઇ જાય છે. જે પ્રમાણે કુતરો પશુઓની પાસબાની કરે છે, તેજ પ્રમાણે મનશની, ગવશની અને કુનશનીથી કીધેલી સરોષની સેતાયશ આપણી પાસબાની કરે છે. અશો સરોષ યઝદ દુષ્ટ નર નારીઓને મારી હટાવે છે અને તમામ હફ્ત કેશવરમાં વૃધ્ધિ ફેલાવે છે; તે રાત દીન દુન્યાની તમામ પેદાયશની પાસબાની કરે છે; તે દોરસ્તી અને સલાહ સંપજ જાળવનાર અને દીનની રાહબરી કરનાર છે. અશો શરોષ યઝદ 'એશમ.' યાને ગુસ્સાના દેવનો બળવાન હરીફ છે. તે મેહેર, રશને, અષીશવંઘ, અને આસ્તાદ યઝદો ભેગો સલાહસંપજ ફેલાવે છે અને લડાઇ ટંટો નાબુદ કરે છે. જે ઘરમાં અશો માણસ, મનશની, ગવશની અને કુનશનીથ, શરોષ યઝદની આરાધના કરે છે, તે ઘરની પાસબાની થાય છે. અશો શરોષના તેજ અને પ્રતાપને લીધે, તેની ફતેહ અને કીર્તીને લીધે, તેની મદદ માંગવી, તેની આરાધના કરવી, અને પેગમ્બર સાહેબ જરથોશ્તના તમામ કલામો પઢવા સજાવાર છે.

સરોશ યશ્ત હાદોખ્તની નીરંગનો સાર.—એજમતી હથિયારવાળા, ફતેહમંદ અશો સરોષ યઝદ, જેનું તનજ માથ્રવાણી છે, તેનું નુર અને પ્રતાપ જ્યાદા થાઓ! ઓ સરોષ યઝદ! મારી મદદે પહોંચ! જે મેં દુવા ગુજારી છે, તે મને આમીન થાઓ!

સરોશ યશ્ત વડી.[1]

ક્ષનઑથ્ર અહુરહે મજ્દાઑ. અષૅમ્ વૅાહૂ. (૧).

૫ નામે યજ્દાંન્ અહુરમજ્દ ખોદાએ અવઝૂની, ગોરજે ખોરેહ્ અવઝાયાદ્; સરોશ્ અશો, તગી, તન્-ફ્ર્માન, શેકફ્ત-જીન્, જીન્-અવઝાર્, સાલારે દામાંને અહુરમજ્દ બેરસાદ્.

---

૧. એ યશ્ત યજશ્નેના ૫૭ મા હામાંથી લીધી છે. એ આખા હામાં સરોશ યજદને લગતી બાબદ આવેલી છે. દારાબ હોરમજ્દીયારની ફારસી રેવાયતમાં કેટલેક ઠેકાણે એ યશ્તને 'સરોશ યશ્તે યજશ્ને' (યાને યજશ્નેની અથવા યજશ્નેમાં આવેલી સરોશ યશ્ત) કરી નામ આપેલું છે. ગુજરેલાંની નૈયતે પહેલ્લી ત્રણ રાતે ભણવામાં આવે છે, તે ઉપરથી એ યશ્ત 'યશ્તે સે સબ' (ત્રણ રાતની યશ્ત) ને નામે પણ જણાયલી છે. આ યશ્ત માત્ર રાતેજ ભણવાનો ચાલ છે. રાતે ભણવાની મતલબ એ કે સરોશ યજદ તે ભણનારને ઉંઘમાં દેવ, દરૂજ અથવા બીજી ખરાબ શકિતઓના ગલબાથી રક્ષણ કરે. ખરેખર જોતાં કોઇપણ વખત એ યશ્ત ભણવામાં આવે તો કાંઇ અટચણ જેવું નથી. દિવસના વખતમાં જ્યારે યોજદાથ્રેગર મોબેદ યજશ્ને કરે છે, ત્યારે તે આખી સરોશ યશ્ત કે જે ઉપર જણાવ્યા પ્રમાણે યજશ્નેનો ૫૭ મો હા છે તે મુકી દેતો નથી, પણ આખી ભણી જાય છે.

અજ હમા ગુનાહ્ પતેત્ પશેમાનુમ; અજ હર્વસ્તીન્ દુશ્મત્ દુશ્ઝુખ્ત્ દુશ્વરૂશ્ત, મેંમ પ ગેતી મનીદ્, ઑઍમ્ ગોફ્ત, ઑએમ્ કર્દ્, ઑએમ્ જસ્ત, ઑએમ્ બૂન્ બૂદ્ એસ્તેદ્. અજ આંન્ ગુનાહ્ મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની રવાંની ગેતી મીનોઆંની, ઑખે અવાખ્શ્ પશેમાન્ પ સે ગવશ્ની પ પતેત્ હોમ. ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજ્દાઓ, તરોઇદીતે અંઘ્રહે મઇન્યેઉશ; હઇથ્યાવરૂશ્તાંમ્ હ્યત્ વસ્ના ફ્રેંરષોતેંમમ્; સ્તઑમિ અષેંમ; અષેંમ વોહૂ (૩).

ફ્રવરાને મજ્દયસ્નો જરથુશત્રિશ્ વીદ્એવો અહુર-ત્કએષો, (જે ગેહ હોય તે પઢે) ફ્રસસ્તયએચ. સ્રઑષહે અષ્યેહે, તખ્મહે તનુ માંથ્રહે, દરૂષિ-દ્રઑશ, આહૂઇર્યેહે, ક્ષ્નઑથ્ર યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ, યથા અહૂ વઇર્યો જઓતા ફ્રા મે મ્રૂતે, અથા રતુશ્ અષાત્ચિત્ હચ ફ્રા અષવ વીધ્વાઓ મ્રઑતૂ.

(કરદો ૧ લો) સ્રઑષેંમ અષીમ્ હુરઑધેંમ વેંરેથ્રાજનેંમ ફ્રાદત્-ગએથેંમ અષવનેંમ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે. યો પઓઇર્યો મજ્દાઓ દામાંન્, ફ્રસ્તેરેતાત્ પઇતિ બરેસ્મન્, યજત અહુરેંમ મજ્દાંમ, યજત અમેષે સ્પેન્તે, યજત પાયૂ થ્વોરેશ્તાર, યા વીસ્પ થ્વેરેસતો દામાંન્.

અહે રય ખરેનંઘહચ, અંઘ્રહે અમ વેંરેથ્રઘ્નચ, અહે યસ્ન યજત-નાંમ, તેંમ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, સ્રઑષેંમ અષીમ્ જઑથ્રાબ્યો, અષીમચ વંઘ્વીહીમ બેંરેજઇતીમ, નઇરીમચ સંઘહેંમ હુરઑધેંમ. આચ નો જમ્યાત્ અવંઘ્રહે, વેંરેથ્રજાઓ સ્રઑષો અષ્યો. સ્રઑષેંમ અષીમ્ યજમઇદે; રૂતૂમ્ બેંરેજન્તેંમ યજમઇદે યિમ્ અહુરેંમ મજ્દાંમ, યો અષહે અપનોતેંમો, યો અષહે જધ્નૂરતેંમો. વીસ્પ સ્રવાઓ જરથુશત્રિ યજમઇદે. વીસ્પચ હ્વરૂશ્ત શ્યઑથ્ન યજમઇદે, વરૂશ્તચ વરેંશ્યમ્નચ.

યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઅઁઘ્રહાંમચા તાંસચા તાઑસચા યજમઇદે.

(કરદો ૨ જો) સ્રઑષેંમ અષીમ્ હુરઑધેંમ વેંરેથ્રાજનેંમ ફ્રાદત્-ગએથેંમ અષવનેંમ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે. યો પઓઇર્યો બરેસ્મ ફ્રસ્તેરેનત થ્રયક્ષ્તીશચ, પન્ચ-યક્ષ્તીશચ, હપ્ત-યક્ષ્તીશચ, નવ-યક્ષ્તીશચ આક્ષ્નૂશચ મઇધ્યો-પઇતિશ્તાનાંસચ. અમેંષનાંમ્ સ્પેન્તનાંમ્ યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ.

અહે રય ખરૅનંઘ્રહચ, અંઘ્રહે અમ વૅરૅથ્રઘ્નચ, અહે યસ્ન યજત-નાંમ, તૅમ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, સ્રઑષૅમ અષીમ જઑથ્રાબ્યો, અષીમચ વંઘ્રઉહીમ બૅરૅજઇતીમ, નઇરીમચ સંઘ્રહૅમ હુરઑધૅમ. આચ નો જમ્યાત્ અવંઘ્રહે, વૅરૅથ્રજાઓ સ્રઑષો અષ્યો. સ્રઑષૅમ અષીમ યજમઇદે; રતૂમ્ બૅરૅજન્તૅમ્ યજમઇદે યિમ્ અહુરૅમ્ મજદાંમ્, યો અષહે અપનોતૅમો, યો અષહે જઘ્નૂશ્તૅમો. વીસ્પ સ્રવાઓ જરથુશત્રિ યજમઇદે. વીસ્પચ હુવરૂશ્ત શ્યઑથ્ન યજમઇદે, વરૂશ્તચ વર્ષ્યમ્નચ.

યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્રહાંમચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૩ જો) સ્રઑષૅમ અષીમ હુરઑધૅમ વૅરૅથ્રાજનૅમ ફ્રાદત્-ગએથૅમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે. યો પઓઇર્યો ગાથાઓ ફ્રસ્રાવયત્, યાઓ પન્ચ સ્પિતામહે અષઓનો જરથુશ્ત્રહે, અફ્સ્મનિ-વાંન્, વચસ્તશ્તિવત્, મત્-આજઇન્તીશ, મત્-પઇતિ-ફ્રસાઓ, અમૅષ-નાંમ્ સ્પૅન્તનાંમ્ યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ.

અહે રય ખરૅનંઘ્રહચ, અંઘ્રહે અમ વૅરૅથ્રઘ્નચ, અહે યસ્ન યજત-નાંમ, તૅમ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, સ્રઑષૅમ અષીમ જઑથ્રાબ્યો, અષીમચ વંઘ્રઉહીમ બૅરૅજઇતીમ, નઇરીમચ સંઘ્રહૅમ હુરઑધૅમ. આચ નો જમ્યાત્ અવંઘ્રહે, વૅરૅથ્રજાઓ સ્રઑષો અષ્યો. સ્રઑષૅમ અષીમ યજમઇદે; રતૂમ્ બૅરૅજન્તૅમ્ યજમઇદે યિમ્ અહુરૅમ્ મજદાંમ્, યો અષહે અપનોતૅમો, યો અષહે જઘ્નૂશ્તૅમો. વીસ્પ સ્રવાઓ જરથુશત્રિ યજમઇદે. વીસ્પચ હુવરૂશ્ત શ્યઑથ્ન યજમઇદે, વરૂશ્તચ વર્ષ્યમ્નચ.

યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્રહાંમચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૪ થો) સ્રઑષૅમ અષીમ હુરઑધૅમ વૅરૅથ્રાજનૅમ ફ્રાદત્-ગએથૅમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે. યો દ્રિઘઑશચ દ્રીવ્યાઓ-સ્ચ અમવત્ નમાનૅમ હાંમ-તાશ્તૅમ. પસ્ચ હુ-ફ્રાષ્મો-દાઇતીમ, યો અએપૅમૅમ સ્તૅરૅથ્વત સ્નઇથિષ વીધ્રૂમન્તૅમ ખરૅમ જઇન્તિ; અતચ હે બાધ કમૅરૅધૅમ જઘ્નવાઓ પઇતિ ખંઘ્રહયેઇતિ, યથ અઓજાઓ નાઇઘાઓંઘ્રહૅમ.

અહે રય ખરૅનંઘ્હચ, અંઘ્હે અમ વૅરૅથ્રઘ્નચ, અહે યસ્ન યજતનાંમ, તૅમ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, સ્રઑશૅમ અષીમ જઑથ્રાબ્યો, અષીમચ વંઘ્વુહીમ બૅરૅજઇંતીમ, નઇરીમચ સંઘ્હૅમ હુરઑધૅમ. આચ નો જમ્યાત્ અવંઘ્હે, વૅરૅથ્રજાઑ સ્રઑષો અષ્યો. સ્રઑશૅમ અષીમ્ યજમઇદે; રતૂમ્ બૅરૅજન્તૅમ્ યજમઇદે યિમ્ અહુરૅમ મજદાંમ્, યો અષહે અપનોતૅમો, યો અષહે જધ્નૂશ્તૅમો. વીસ્પ સ્રવાઑ જરથુશત્રિ યજમઇદે. વીસ્પચ હ્વરૂશ્ત ષ્યઑથ્ન યજમઇદે, વરૂશ્તચ વરૅષ્યમ્નચ.

યેંઘ્હે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્હો, મજદાઑ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઑંઘ્હાંમચા તાંસ્ચા તાઑસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૫ મો) સ્રઑશૅમ્ અષીમ્ હુરઑધૅમ વૅરૅથ્રાજનૅમ્ ફ્રાદત્ગએથૅમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે, તખ્મૅમ આસૂમ, અઑજંઘ્હુવન્તૅમ, દરૅષતૅમ, સૂરૅમ, બૅરૅજઇધીમ. યો વીસ્પએઇબ્યો હચ અરૅજએઇબ્યો વવન્વાઑ પઇતિ-જસઇતિ બ્યાખ્મ અમૅષનાંમ સ્પૅન્તનાંમ.

અહે રય ખરૅનંઘ્હચ, અંઘ્હે અમ વૅરૅથ્રઘ્નચ, અહે યસ્ન યજતનાંમ, તૅમ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, સ્રઑશૅમ અષીમ જઑથ્રાબ્યો, અષીમચ વંઘ્વુહીમ બૅરૅજઇતીમ, નઇરીમચ સંઘ્હૅમ હુરઑધૅમ. આચ નો જમ્યાત્ અવંઘ્હે, વૅરૅથ્રજાઑ સ્રઑષો અષ્યો. સ્રઑશૅમ્ અષીમ યજમઇદે; રતૂમ્ બૅરૅજન્તૅમ્ યજમઇદે યિમ્ અહુરૅમ મજદાંમ, યો અષહે અપનોતૅમો, યો અષહે જધ્નૂશ્તૅમો. વીસ્પ સ્રવાઑ જરથુશત્રિ યજમઇદે. વીસ્પચ હ્વરૂશ્ત ષ્યઑથ્ન યજમઇદે, વરૂશ્તચ વરૅષ્યમ્નચ.

યેંઘ્હે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્હો, મજદાઑ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઑંઘ્હાંમચા તાંસ્ચા તાઑસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૬ ઠો) સ્રઑશૅમ અષીમ હુરઑધૅમ વૅરૅથ્રાજનૅમ ફ્રાદત્ગએથૅમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે; યૂનાંમ્ અઑજિશ્તૅમ, યૂનાંમ્ તનજિશ્તૅમ, યૂનાંમ્ થ્વક્ષિશ્તૅમ, યૂનાંમ્ આસિશ્તૅમ, યૂનાંમ્ પરો-કતરૂશ્તૅમૅમ. પઇતિષત મજદયસ્ન સ્રઑષહે અષ્યેહે યરનૅમ. દૂરાત્ હચ અહ્માત્ ન્માનાત્, દૂરાત્ હચ અંઘ્હાત્ વીસત્, દૂરાત્ હચ અહ્માત્ જન્તઑત્, દૂરાત્ હચ અંઘ્હાત્ દંઘ્હઑત્, અઘાઓ દઇવેજાઑ વોઇઘ્નાઑ પેદાન્ત; યેંઘ્હે ન્માનય સ્રઑષો અષ્યો વૅરૅઘ્રજાઓ, થ્રાંફ્‌ધો અસ્તિ પઇતિ-જન્તો; નાચ અષવ, ફ્રાયો-હુમતો, ફ્રાયો-હૂખ્તો, ફ્રાયો-હ્વરૂશ્તો.

અહે રય ખરેનંઘહચ, અંઘહે અમ વેરેથ્રઘ્નચ, અહે યસ્ન યજત-નાંમ, તેમ યઝાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, સ્રઓષેમ અષીમ જઓથ્રાબ્યો, અષીમચ વંઘુહીમ બેરેજઇતીમ, નઇરીમચ સંઘહેમ હુરઓધેમ. આચ નો જમ્યાત અવંઘહે, વેરેથ્રઝાઓ સ્રઓષો અષ્યો. સ્રઓષેમ અષીમ યજમઇદે; રતૂમ બેરેજન્તેમ યજમઇદે યિમ અહુરેમ મજદાંમ, યો અષહે અપનોતેમો, યો અષહે જઘ્નૂશ્તેમો. વીસ્પ સ્રવાઓ જર-થુશત્રિ યજમઇદે. વીસ્પચ હ્વરૂશ્ત શ્યઓથ્ન યજમઇદે, વરૂશ્તચ વરેશ્યમ્નચ.

યેંઘહે હાતાંમ આઅત યેસ્ને પઇતી વંઘહો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત હચા, યાઓંઘહાંમચા તાંસચા તાઓસચા યજમઇદે.

(કરદો ૭ મો) સ્રઓષેમ અષીમ હુરઓધેમ વેરેથ્રાજનેમ ફ્રાદત-ગએથેમ અષવનેમ અષહે રતૂમ યજમઇદે. યો વનનો કયધહે, યો વનનો કાઇધ્યહે, યો જન્ત દએવયાઓ દ્રુજો, અશ-અઓજંઘહો અહૂમ-મેરેન્ચો; યો હરેત અઇવ્યાક્ષતચ, વીસ્પયાઓ ફ્રવોઇશ ગએથયાઓ. યો અનવંઘહબ્દેમનો જએનંઘહ, નિપાઇતિ મઝદાઓ દામાંન; યો અનવંઘહબ્દેમનો જએનંઘહ, નિશહુર્વઇતિ મજદાઓ દામાંન. યો વીસ્પેમ અહૂમ અસ્તવન્તેમ, એરેધ્વ સ્નઇથિષ નિપાઇતિ, પસ્ચ હુ ફ્રાષ્મો-દાઇતીમ. યો નોઇત પસ્ચએત હુશખફ, યત મઇન્યૂ દામાંન દઇ-ધીતેમ, યસચ સ્પેન્તો મઇન્યુશ યસચ અંઘ્રો; હિષારો અષહે ગએ-થાઓ. યો વીસ્પાઇશ અયાંનચ ક્ષફ્નસચ યૂઇધ્યેઇતિ માજન્યએઇબ્યો હધ દએવએઇબ્યો. હો નોઇત તરૂશતો ફ્રાનામઇતે થ્વએષાત પરો દએવ-એઇબ્યો ફ્રા અહ્માત પરો વીસ્પે દએવ અનુસો તરૂશત નેમેન્તે, તરૂશત તેમંઘહો દ્વરેન્તે.

અહે રય ખરેનંઘહચ, અંઘહે અમ વેરેથ્રઘ્નચ, અહે યસ્ન યજ-તનાંમ, તેમ યઝાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, સ્રઓષેમ અષીમ જઓથ્રાબ્યો, અષીમચ વંઘુહીમ બેરેજઇતીમ, નઇરીમચ સંઘહેમ હુરઓધેમ. આચ નો જમ્યાત અવંઘહે, વેરેથ્રજાઓ સ્રઓષો અષ્યો. સ્રઓષેમ અષીમ યજમઇદે; રતૂમ બેરેજન્તેમ યજમઇદે યિમ અહુરેમ મજદાંમ; યો અષહે અપનોતેમો, યો અષહે જઘ્નૂશ્તેમો. વીસ્પ સ્રવાઓ જરથુ-શત્રિ યજમઇદે. વીસ્પચ હ્વરૂશ્ત શ્યઓથ્ન યજમઇદે, વરૂશ્તચ વરેશ્યમ્નચ.

યેંઘહે હાતાંમ આઅત યેસ્ને પઇતી વંઘહો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત હચા, યાઓંઘહાંમચા તાંસચા તાઓસચા યજમઇદે.

(કરદો ૮ મો) સ્રઓષેમ અષીમ હુરઓધેમ વેરેથ્રાજનેમ ફ્રાદત-ગએથેમ અષવનેમ અષહે રતૂમ યજમઇદે. યિમ યજત હઓમો

ફ્રાષ્મિશ, અએષજયો, સ્રીરો, ક્ષથ્રયો, જઇરિ-દોઇથ્રો, બરૅજિશ્તે પઇતિ બરૅજહિ હુરૂઇથ્યો પઇતિ બરૅજયાઓ હુવચાઓ પાપો-વચાઓ, પઇરિ-ગાઓ વચાઓ, પઇથિમનો વીસ્પો-પએસીમ્ મસ્તીમ્, યાંમ્ પૉઉરૂ-આજઇન્તીમ્ માંથ્રહેચ પઉર્વ્ તાતૅમ.

અહે રય ખ્અરૅનંઘ્રહચ, અંઘ્રહે અમ વૅરૅથ્રઘ્નચ, અહે યસ્ન યજ-તનાંમ્, તૅમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, સ્રઓષૅમ્ અષીમ્ જઓથ્રાબ્યો, અષીમચ વંઘ્રઉહીમ્ ઑરૅજઇતીમ્, નઇરીમચ સંઘ્રહૅમ્ હુરઑથ્રૅમ. આચ નો જમ્યાત્ અવંઘ્રહે, વૅરૅથ્રજાઓ સ્રઓષો અષ્યો. સ્રઓષૅમ્ અષીમ્ યજમઇદે; રતૂમ્ બૅરૅજન્તૅમ્ યજમઇદે યિમ્ અહુરૅમ્ મજદાંમ્, યો અષહે અપનોતૅમો, યો અષહે જઘ્રમૂરતૅમો. વીસ્પ સ્રવાઓ જર-થુશત્રિ યજમઇદે. વીસ્પચ હુવરૂશ્ત શ્યઓથ્ન યજમઇદે, વરૂશ્તચ વરૅશ્યમ્નચ.

યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્રહાંમચા તાંસચા તાઓસચા યજમઇદે.

(કરદો ૯ મો) સ્રઓષૅમ અષીમ્ હુરઑથ્રૅમ વૅરૅથ્રાજનૅમ ફ્રાદત્-ગએથૅમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે. યેંઘ્રહે ન્માનૅમ વારૅથ્રઘ્નિ, હજંઘ્રરો-સ્તૂનૅમ, વીધ્રાતૅમ્, બરૅજિશ્તે પઇતિ બરેજહિ હુરઇથ્યો પઇતિ બરેજયાઓ; ખ્આરઑક્નૅમ્ અન્તર નએમાત્ સ્તૅહૂરૂપએસૅમ્ નિશ્તર-નએમાત્. યેંઘ્રહે અહુનો વઇર્યો સ્નઇથિશ વીસત વૅરૅથ્રજાઓ, યસ્ન-સચ હપ્તંઘ્રહાઇતિશ, ફ્રુષસચ માંથ્રો[1] યો વારૅથ્રઘ્નિશ, વીસ્પાઓસચ યસ્નો-કૅરૅતયો.

અહે રય ખ્અરૅનંઘ્રહચ, અંઘ્રહે અમ વૅરૅથ્રઘ્નચ, અહે યસ્ન યજત-નાંમ, તૅમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, સ્રઓષૅમ અષીમ્ જઓથ્રાબ્યો, અષીમચ વંઘ્રઉહીમ ઑરૅજઇતીમ, નઇરીમચ સંઘ્રહૅમ હુરઑથ્રૅમ. આચ નો જમ્યાત્ અવંઘ્રહે, વૅરૅથ્રજાઓ સ્રઓષો અષ્યો. સ્રઓષૅમ્ અષીમ્ યજમઇદે; રતૂમ્ બૅરૅજન્તૅમ્ યજમઇદે યિમ્ અહુરૅમ્ મજદાંમ્, યો અષહે અપનોતૅમો, યો અષહે જઘ્રમૂરતૅમો. વીસ્પ સ્રવાઓ જરથુશત્રિ યજમઇદે. વીસ્પચ હુવરૂશ્ત શ્યઓથ્ન યજમઇદે, વરૂશ્તચ વરૅશ્યમ્નચ.

યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્રહામચા તાંસચા તાઓસચા યજમઇદે.

૧. યાને આબાદી કરનાર માથ્રવાણી. ઇજશ્નેના ૫૮ મા હાને પણ કહે છે.

(કરદો ૧૦ મો) સ્રઑષૅમ્ અષીમ્ હુરઑધૅમ્ વૅરૅથ્રાજનૅમ્ ફ્રાદત્ ગએથૅમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે. યેંગ્હે અમચ વૅરૅથ્રઘ્નચ, હુઑઝાંધ્વચ વએધ્યાચ અવાન્ અમૅષાઑ સ્પૅન્ત અવિ હફ્તો કરૂષ્વઇરીમ્ જાંમ. યો દએનો-દિસો દએનયાઑ વસો ક્ષથ્રો ફ્રચરાઇતિ અવિ યાંમ્ અસ્તવઇતીમ્ ગએથાંમ. અય દએનય ફ્રઑરૅન્ત અહુરે મઝદાઑ અષવ, ફ્રા વૅાહૂ મનો, ફ્રા અષૅમ વહિશ્તૅમ્, ફ્રા ક્ષથ્રૅમ વઇરીમ્, ફ્રા સ્પૅન્ત આર્મઇતિશ્, ફ્રા હઉર્વતાસ્, ફ્રા અમૅરતતાસ્, ફ્રા આહૂઇરિશ્ ફ્રશ્નો, ફ્રા આહૂઇરિશ્ તકએષો.

ફ્રા અશ વએઇબ્ય અહુબ્ય, વએઇબ્ય નો અહુબ્ય નિપયાઑ, આઇ સ્રઑષ અષ્ય હુરઑધ, અહેચ અંઘ્હેઉશ્ યો અસ્તવતો, યસ્ચ અસ્તિ મનહ્યો. પઇરિ દ્રવતત્ મહ્રકાત્, પઇરિ દ્રવતત્ અએષ્માત્, પઇરિ દ્રવઇતિબ્યો હએનેબ્યો. યાઑ ઉસ્ ફ્રૂરૅમ દ્રફ્ષૅમ ગૅરૅવનાંન્, અએષ્મહે પરો દ્રઑમેબ્યો, યાઑ અએષ્મો દુજદાઑ દ્રાવયાત્, મત્ વીદાતઑત્ દએવો-દાતાત્. અશ-નો તૂમ્ સ્રઑષ અષ્ય હુરઑધ, જાવરૅ દયાઑ હિતએઇબ્યો, દ્રવતાતૅમ તનુબ્યો, પૅાઉરૂ-સ્પક્ષ્તીમ્ ત્બિષયન્તાંમ્, પઇતિ-જઇતીમ્ દુશ્મઇન્યુનાંમ્, હથ્રા-નિવાઇતીમ હમૅરૅથનાંમ્, અઉર્વથનાંમ્ ત્બિશ્યન્તાંમ.

અહે રય ખરૅનંઘ્હચ, અંઘ્હે અમ વૅરૅથ્રઘ્નચ, અહે યસ્ન યજતનાંમ તૅમ યજાઇ સુરૂનાત યસ્ન; સ્રઑષૅમ અષીમ જઓથ્રાબ્યો, અષીમચ વંઘ્ઉહીમ્ ઑરૅજઇતીમ્, નઇરીમચ સંઘ્હૅમ હુરઑધૅમ, આચ નો જમ્યાત્ અવંઘ્હે વૅરૅથ્રજાઑ સ્રઑષો અષ્યો. સ્રઑષૅમ અષીમ યજમઇદે; રતૂમ્ ઑરૅજ-તૅમ યજમઇદે યિમ્ અહુરૅમ મઝદાંમ, યો અષહે અપનોતૅમો. યો અષહે જઘમૂશ્તૅમો. વીસ્પ સ્રવાઑ જરથુશ્ત્રિ યજમઇદે. વીસ્પચ હ્વરૂશ્ત શ્યઑથ્ન યજમઇદે, વરૂશ્તચ વરૅશ્યમ્નચ.

યેંઘ્હે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘહો, મજદાઑ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઑંઘ્હાંમચા તાંસ્ચા તાઑસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૧૧ મો) સ્રઑષૅમ્ અષીમ્ હુરઑધૅમ વૅરૅથ્રાજનૅમ્ ફ્રાદત્ ગએથૅમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે. યિમ્ ચથ્વારો અઉર્વન્તો અઉરૂષ, રઑક્ષ્ન, ફ્રાદૅરૅસ્ર, સ્પૅન્ત, વીધ્વાઑંઘ્હો, અસય મઇન્યવસંઘ્હો વઝૅન્તિ. સ્રવએન અએવાંમ્ સફાઑંઘ્હો જરન્ય પઇતિ થ્વરૂશ્તાઑંઘ્હો. આસ્યંઘ્હ અસ્પએઇબ્ય, આસ્યંઘ્હ વાતએઇબ્ય, આસ્યંઘ્હ વારએઇબ્ય, આસ્યંઘ્હ મએઘએઇબ્ય, આસ્યંઘ્હ વયએઇબ્ય હ્વપત-

રૅતએઇબ્ય, આસ્યંધ્રહ હુવસ્તયાઓ અઇંધ્રહિમનયાઓ. યોઇ વીસ્પે તે અપયેઇન્તિ; યોઇ અવૈ પરકાત્ વયેઇન્ત, નોઇત્ અવૈ પરકાત્ આફ્રેન્તે. યોઇ વએઇબ્ય સ્નઇથિઝ્બ્ય ક્રાયતયેઇન્તિ વજેમ્ન યિમ વાહૂમ સ્રઓશેમ અષીમ. યતચિત્ ઉષ્ટરતઇરે હિન્દવો આગે ઉર્વયેઇતે, યતચિત્ દઓષતઇરે નિઘ્ને.

અહે રય ખ્રૅનંધ્રહચ, અંધ્રહે અમ વૅરેથ્રઘ્નચ, અહે યસ્ન યજતનાંમ, તૅમ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન; સ્રઓશૅમ અષીમ જઓથ્રાબ્યો, અષીમચ વંઘ્ઉહીમ ઍરેજઇતીમ, નઇરીમચ સંધ્રહૅમ હુરઓધૅમ. આચ નો જમ્યાત્ અવંધ્રહે વૅરેથ્રજાઓ સ્રઓષો અષ્યો. સ્રઓષૅમ અષીમ યજમઇદે; રતૂમ ઍરેજન્તૅમ યજમઇદે યિમ અહુરૅમ મજદાંમ, યો અષહે અપનોતૅમો, યો અષહે જધમૂસ્તૅમો. વીસ્પ સ્રવાઓ જરથુશત્રિ યજમઇદે. વીસ્પચ હુવરૂશ્ત શ્યઓથ્ન યજમઇદે, વરૂશ્તચ વૅરૅશ્યમ્નચ.

યેંધ્રહે હાતાંમ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંધ્રહો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંધ્રહાંમચા તાંસચા તાઓસચા યજમઇદે.

(કરદો ૧૨ મો) સ્રઓષૅમ અષીમ હુરઓધૅમ વૅરેથ્રાજનૅમ ફ્રાદત્ગએથૅમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે. યો ઍરેજો, ઍરેજિ યાસ્તો, મજદાઓ દામાંન્ નિશંધ્રહરિત. યો આથ્રિતીમ, હુમહે અયાંન્, હુમયાઓ વા ક્ષપો, ઇમત્ કરૂશ્વરૅ અવજઇતિ યત્ ખ્નિરથૅમ બામીમ સ્નઇથિશ જસ્તય દ્રઝૅમ્નો, બરેઇથ્રો તએજૅમ, હુવાવએધૅમ કમૅરધે પઇતિ દએવનાંમ. સ્નથાઇ અંધ્રહે મઇન્યેઉશ દ્રવતો, સ્નથાઇ અએશ્મહે ખ્રવીદ્રઓશ, સ્નથાઇ માજઇન્યનાંમ દએવનાંમ, સ્નથાઇ વીસ્પનાંમ દએવનાંમ.

અહે રય ખ્રૅનંધ્રહચ, અંધ્રહે અમ વૅરેથ્રઘ્નચ, અહે યસ્ન યજતનાંમ, તૅમ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, સ્રઓષૅમ અષીમ જઓથ્રાબ્યો અષીમચ વંઘ્ઉહીમ ઍરેજઇતીમ, નઇરીમચ સંધ્રહૅમ હુરઓધૅમ. આચ નો જમ્યાત્ અવંધ્રહે, વૅરેથ્રજાઓ સ્રઓષો અષ્યો. સ્રઓષૅમ અષીમ યજમઇદે; રતૂમ ઍરેજન્તૅમ યજમઇદે યિમ અહુરૅમ મજદાંમ, યો અષહે અપનોતૅમો, યો અષહે જધમૂસ્તૅમો. વીસ્પ સ્રવાઓ જરથુશત્રિ યજમઇદે. વીસ્પચ હુવરૂશ્ત શ્યઓથ્ન યજમઇદે, વરૂશ્તચ વૅરૅશ્યમ્નચ.

યેંધ્રહે હાતાંમ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંધ્રહો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંધ્રહાંમચા તાંસચા તાઓસચા યજમઇદે.

(કરદો ૧૩ મો) સ્રઓષૅમ અષીમ હુરઓષૅમ વૅરેથ્રાજનૅમ ફ્રાદત્ગએથૅમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે. ઇધતચ, અઇનિધતચ

દધતચ, વીસ્પાંમચ અઇપિ દમાંમ્ જંમ, વીસ્પાઑ સ્રઑષહે અષ્યેહે તખ્મહે તનુ-માંથ્રહે, તખ્મહે હાંમ-વરૅતિવતો બાજુશ-અઑજંધ્રહો, રથ-એશતાઑ કમૅરૅધો-જનો દએવનાંમ. વનતો વનઇતીશ વનઇતિવતો, અષઑનો વનતો વનઇતીશ વનઇન્તીમચ ઉપરતાતૅમ યજમઇદે, યાંમચ સ્રઑષહે અષ્યેહે, યાંમચ અરૂશ્તોઇશ યજતહે. વીસ્પ ન્માન સ્રઑષો-પાત યજમઇદે, યેંધ્રહાધ સ્રઑષો અષ્યો ફ્રયો, ફ્રિતો, પઇતિ-જન્તો; નાચ અષવ, ફ્રાયો-હુમતો ફ્રાયો-હૂખ્તો ફ્રાયો-હ્વરૂશ્તો.

અહે રય ખરૅનંધ્રહચ, અંધ્રહે અમ વૅરૅથ્રઘ્નચ, અહે યસ્ન યજત-નાંમ તૅમ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન; સ્રઑષૅમ અષીમ્ જઑથ્રાબ્યો, અષી-મચ વંધ્રઉહીમ બૅરૅજઇતીમ, નઇરીમચ સંધ્રહૅમ હુરઑધૅમ. આચ નો જમ્યાત્ અવંધ્રહે વૅરૅથ્રજાઑ ઑષો અષ્યો. સ્રઑષૅમ અષીમ યજ-મઇદે; રતૂમ બૅરૅજન્તૅમ યજમઇદે યિમ અહુરૅમ મજદાંમ, યો અષહે અપનોતૅમો, યો અષહે જધ્નૂશ્તૅમો, વીસ્પ સ્રવાઑ જરથુશત્રિ યજ-મઇદે. વીસ્પચ હ્વરૂશ્ત ષ્યઑથ્ન યજમઇદે, વરૂશ્તચ વરૅષ્યમ્નચ.

યેંધ્રહે હાતાંમ આઅત્ યેસ્ને પઇતિ વંધ્રહો, મજદાઑ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઑંધ્રહાંમચા તાંસચા તાઑસચા યજમઇદે.

(બાજમાં પઢે) સરોશ અશો, તગી, તન-ફ્રેર્માન્, શેકફ્રૂત-જીન્, જીન-અવજાર્, સાલારે દામાંને અહુરમજદ બેરસાદ; અએહૂન બાદ. (પ્રગટ પઢે) યથા અહૂ વઇર્યો (૨).

યસ્નૅમચ વહ્મૅમચ અઑજસચ જવરૅચ આફ્રીનામિ, સ્રઑષહે અષ્યેહે, તખ્મહે, તનુ માંથ્રહે, દરૂષિ-દ્રઑશ આહૂઇર્યેહે. અષૅમ વૉહૂ (૧).

☞ અહ્માઇ રએશચ; હજંધ્રૅમ; જસ મે અવંધ્રહે મજદ; કૅરૂફૅહ્ મેજદ.

રોજ નેક્ નાંમ, રોજ પાક્ નાંમ, રોજ મુબારક્ (ફલાંન), માહે મુબારક્ (ફલાંન), ગાહે (ફલાંન), નમાજ દાદારે ગેહાંન્ દામાંન. ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજદાઑ, તરોઇદીતે અંધ્રરહે મઇન્યેઉશ. હઇથ્યાવરૂ-શ્તાંમ હાત વસ્ના ફ્રૅરૂષોતૅમૅમ. સ્તઑમિ અષૅમ; અષૅમ વૉહૂ (૧).

ગોરૂજે ખોરેહ્ અવજાયાદ્ સરોશ અશો, તગી, તન-ફ્રેર્માન્, શેક-ફ્રૂત-જીન્, જીન-અવજાર્, સાલારે દામાંને અહુરમજદ બેરૂસાદ્ અમાવંદ પીરોજગર અમાવંદી પીરોજગરી. દાદ્ દીન્ બેહ્ માજદયસ્નાંન્, આગહી રવાઇ ગોઆફરંગાની બાદ હફતે કેશવર્ જમીન્; અએહૂન

બાદ. મન્ આનો આવાયદ શુદન્, મન્ આનો આવાયદ શુદન્, મન્ આનો આવાયદ શુદન્. અષઍાને અર્ષમ વૉહૂ (૧).

☞ (દક્ષિણ દિશા તરફ મોહોડું કરીને પઢે.) દાદારે ગેહાંન્ દીને માઝદયસ્ની દાદે જરથુશ્તી. નૅમસ-તે અષાઉમ્ સૅવિશ્તે અરૅદ્વી સૂર અનાહિતે. અષઍાને અર્ષમ વૉહૂ (૧). નૅમો ઉર્વઇરે વંઘ્ઉહિ મઝદધાતે અષઍાને અર્ષમ વૉહૂ (૧).

સ્રઑષૅમ અષીમ હુરઑધૅમ વૅરૅથ્રાજનૅમ ફ્રાદત્‌ગએથૅમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે. અર્ષમ વૉહૂ (૧). સરોશ અશો, તગી, તન-ફર્માન્, શેકફ્ત-જીન્, જીન-અવઝાર્, સાલારે દામાંને અહુરમઝદ બેરૂસાદ. અર્ષમ વૉહૂ (૧).

સરોશ યશત વડીની નીરંગ.

☞ (એ નીરંગ સરોશ યસ્ત વડી પઢયા પછી ત્રણ વાર પઢે.)

ગોરૂજે ખોરેહ્ અવઝાયાદ સરોશ અશો, તગી પીરોજગર્ બાદ; દસ્તગીરે રવાન્, હમાં તન્ પાસબાંન્, અશોઆંન્ અશો નેગેહ્દાર્; રોજ માહ્ ઓ શબાંન્; હમે દરાંનીઆંન્ ઓ પએદ્સ્ત્રો-દકેશાંન્ ગેહાંન્ દામાંન્, બેહદીનાંન્, તાજીઆંને બસ્તેકુશ્તીઆંન્, જરથુશ્તીઆંન્ નીકાંન્ ઓ પાકાંને હફ્ત કેશ્વર્ જમીન્, સરોશ યજદ પનાહ્ બાદ. અષઍાને અર્ષમ વૉહૂ (૧). (ત્રણ વાર પઢે.)

સરોષ યશત વડીનો સાર.—ફ્રેહમંદ, દુન્યાની વૃધ્ધિ કરનાર, અશો શરોષ યઝદે સૌથી પહેલાં બરસમની ક્રીયા કરીને દાદાર અહુરમઝદ અને અમશાસ્પંદોની આરાધના કીધી, તેઓની ખુમાએ ગાથ, પેગમ્બર સાહેબ જરથોસ્તના પાંચ ગાથા ગાયા, અને તેઓને ખુશનુદ કીધા. અશો શરોષ યઝદ મુફલેસ નર નારીઓનો બચાવ કરે છે. તે એશમ યાને ગુસ્સાના દેવને મારી હટાડે છે, તે તમામ બુરાઇને માટે ભય સમાન છે. તે તમામ બુરાઇને તારાજ કરીને અમશાસ્પંદોની સંઘમાં આવે છે. તે ઘણોજ દઢ, ચાલાક અને સાહાસીક હોવાથી, હરેક ઇનસાને તેની આરાધના કરવાને માટે હંમેશ ખાહેશ રાખવી, કે જેથી તે મદદે આવે. જે ઘરમાં અશો માણસથી શરોષની આરાધના થતી હોય, જે ઘરમાં શરોષ ખુશનુદ થયલો હોય, તે ઘરમાંથી તમામ નકારક વીઘનો દુર રહે છે. અશો શરોષના તેજ અને પ્રતાપને લીધે, આબાદી ફેલાવનાર,

તંદરોસ્તી બખશનાર, સોહામણા હોમ યઝદે શ્રેષ્ટ માથ્રવાણીના કલામ પઢીને અલબુર્ઝ પહાડની સૌથી ઉંચામાં ઉંચી ટોંચ ઉપર તેની આરાધના કીધી. શરોષ યઝદના ખોરેહ અને પ્રતાપને લીધે, તેની ફતેહ અને કીર્તીને લીધે, તેની મદદ માંગવી, તેની આરાધના કરવી, અને પેગમ્બર સાહેબ જરતોશ્તના તમામ કલામો પઢવા સજાવાર છે. અહુનવર, હપતન યશ્ત અને યેંઘહે હાતામના કલામો ગોયા શરોષનાં હથિયાર છે. અશો શરોષનું ઘર અંદરથી પોતાની મેળે પ્રકાશતું, બહારથી સેતારાઓથી શણગારેલું અલબુર્ઝ પહાડની સૌથી ઉંચી ટોંચ ઉપર આવેલું છે. અશો શરોષ યઝદની બરકતથી, અમશાસ્પંદો હફ્ત કેશવર જમીન ઉપર ઇનસાનની મદદે આવે છે. શરોષ યઝદ આ હાડમંદ દુન્યા ઉપર એક દીનના દસ્તુરની માફક નેઘાહ રાખે છે, તેમજ મીનોઇ દુન્યામાં રવાનની પાસબાની કરે છે. આપણ ઇનસાન દુવા ગુજાર્યે છીયે કે હુમલો કરતી બીમારીઓથી, હદબહારના ગુસ્સાની ખરાબીથી શરોષ યઝદ આપણું રક્ષણ કરે, આપણા તનને મજબુતી આપે અને અદેખા વેરીઓને જેર કરવાની આપણને શકિત આપે. શરોષ યઝદ ચાર સેતાબ ચાલના, સોહામણા ઘોડાઓની રથમાં પુર્વ તરફ હિંદુસ્તાનથી પોતાનો માર્ગ લઇને પશ્ચિમ તરફ જાય છે, તે ઘોડાઓ પવન, વાદળાં અને વરસાદ કરતાં પણ વધારે સેતાબ ચાલના હોય છે. એક ઝડપથી ઉડનારાં પક્ષીનાં કરતાં પણ વધારે સેતાબ ચાલના હોય છે. એક તીરના કરતાં પણ વધારે સેતાબ ચાલના હોય છે. અશો શરોષ યઝદ દેવોની સામે હમેશાં કમર કશી રાખે છે, અને અહુરમઝદની પેદાયશનું રક્ષણ કરે છે. દુષ્ટ અહેરેમનને મારવાને માટે, એશમ દેવને મારવાને માટે અને તમામ જાતની બુરાઇઓને મારી હટાડવાને માટે, અશો શરોષ યઝદ ખનીરથ કેશવરમાં દિવસમાં ત્રણ વખત અને રાતના ત્રણ વખત આવે છે.

સરોષ યશત વડીની નીરંગનો સાર—અશો શરોષ યઝદનું નુર અને ખોરેહ જયાદા થાઓ! તે ફ્તેહમંદ થાઓ! તે રવાનોનો નેઘેહબાન છે, અને ઇનસાનોનો પાસબાન છે; દુન્યાની તમામ પેદાયશોને, ઇરાનના વતનીઓને, ભલી દીન પાળનારાઓને, જરથોસ્તીઓને અને હફ્ત કેશવર જમીન ઉપરના તમામ નેક માણસોને અશો શરોષ યઝદની પનાહ હોજો!

રશ્ને યશ્ત.[1]

ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજ્દાઓ. અષેંમ વોહૂ (૧).

૫ નામે યજ્દાંન્ અહુરમજ્દ ખોદાએ અવજૂની, ગોરૂજે ખોરેહ્ અવઝાયાદ્; રશ્ને રાસ્ત્ બેરસાદ્. અજ્ હમા ગુનાહ્ પતેત્ પશેમાનુમ, અજ્ હર્વસ્તીન્ દુશ્મત દુજૂખ્ત દુજ્વરશ્ત, મેંમ ૫ ગેતી મનીદ્, ઑઓઈમ ગોફ્ત, ઑઓઈમ કર્દ, ઑઓઈમ જસ્ત્, ઑઓઈમ બુન્ બૂદ્ એસ્તેદ્. અજ્ આંન્ ગુનાહ્ મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની રવાંની ગેતી મીનોઆંની, ઑખે અવાખ્શ પશેમાન ૫ સે ગવશ્ની ૫ પતેત્ હોમ. ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજ્દાઓ, તરોઇદીતે અંગ્રહે મઇન્યેઉશ; હઇથ્યાવરશ્તાંમ હ્યત્ વસ્ના ફ્રેરષોતેમેંમ. સ્તઑમિ અષેંમ; અષેંમ વોહૂ (૩).

ફ્રવરાને મજ્દયસ્નો જરથુશ્ત્રિશ વીદએવો અહુર-ત્કએષો (જે ગેહ હોય તે પઢે) ફ્રસસ્તયએચ. રષ્નઑશ રજિશ્તહે અર્શતાતસ્ચ ફ્રાદત્-ગએથયાઓ વરેદત્-ગએથયાઓ અર્શુખ્ધહે વચંઘ્રહો યત્ ફ્રાદત્-ગએથહે. ક્ષ્નઑથ્ર યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ, યથા અહૂ વઇર્યો જઓતા ફ્રા મે મ્રૂતે, અથા રતુશ અષાત્ચિત્ હચ ફ્રા અષવ વીધ્વાઓ મ્રઑતૂ.

(કરદો ૧ લો) પઇતિ દ્દિમ પેરસત્ અષવ, અષાઉમ અહુર મજ્દ. ઇસે થ્વાંમ્ અહુર મજ્દ, પેરસે થ્વાંમ રષ્ન્ય ઉખ્ધ પઇતિ મે વીધ્વાઓ મ્રૂઇધિ. અધઑયો અહિ અધઑયો-ખ્રતુશ અધઑયો વીસ્પો-વીધ્વાઓ. કત્ અસ્તિ માંથ્રહે સ્પેન્તહે અર્શ-દાતેંમ, કત્ ફ્રજ્દાતેંમ, કત્ વીચિથેંમ, કત્ થમનંઘ્રહુન્તેંમ, કત્ વરેચંઘ્રહુન્તેંમ, કત્ યઑક્ષ્તિવન્તેંમ, તરધાતેંમ અન્યાઇશ દામાંન્.

---

૧. એ યશ્તમાં રષ્ન યાને સઘળું અને સઘળાંને એક સરખી નજરે જોતી સર્વવ્યાપક ખોદાઈ શકિતરૂપી મીનોની પ્રાર્થના છે. રષ્નુ યઝદ રાસ્તી અને ઇનસાફ ઉપર મવકકલ છે, તેટલા માટે તે મહેર દાવર સાથે મરણ પામેલાઓના આત્માનો હિસાબ સુમાર લે છે, અને ઇનસાફનું તરાજું હાથમાં પકડીને માણસોનો ઇનસાફ કરે છે, અને ગરીબ કે તવંગર સર્વેને સરખા ગણે છે.

આઅત્ ફ્રઑાત્ અહુરો મજ્દાઑ, અર્જૅમ બા-તે તત્ ફ્રવાની, અૅરૅજવો અષાઉમ સ્પિતમ, માંથ્રો સ્પૅન્તો યો અશ-ફ્રૅનાઑ. તત્ અસ્તિ માંથ્રહે સ્પૅન્તહે અર્શ-દાતૅમ, તત્ ફ્રજ્દાતૅમ, તત્ વીચિથૅમ, તત્ થમનંધ્રહુ-તૅમ, તત્ વરૅચંધ્રહુ-તૅમ, તત્ યઑક્ષ્તિવન્તૅમ, તરધાતૅમ અન્યાઇશ દામાંન.

આઅત્ ફ્રઑાત્ અહુરો મજ્દાઑ, થ્રિષૂમ બરૅસ્મ ફ્રસ્તૅરૅનુયાઑ પઇતિષ હુ અધ્વનૅમ, જઅયમહિ ફ્રીનામહિ માંમ યિમ અહુરૅમ મજ્દાંમ; ઉર્વથાંમચિત જઅયેમિ, અવિ ઇમત્ વરો ઉજ્દાતૅમ, અવિ આતરૅમચ બરૅસ્માચ, અવિ પૅરૅનાંમ વીધ્નજ્ઞારયેઇન્તીમ, અવિ રઑાધ્નન્યાંમ વરંધ્નહૅમ, આજૂઇતીમચ ઉર્વરનાંમ.

અએતત્ તે જસાનિ અવંધ્રહે અર્જૅમ યો અહુરો મજ્દાઑ, અવિ અવત્ વરો ઉજ્દાતૅમ, અવિ આતરૅમચ બરૅસ્માચ, અવિ પૅરૅનાંમ વીધ્નજ્ઞારયેઇન્તીમ, અવિ રઑાધ્નન્યાંમ વરંધ્નહૅમ, આજૂઇતીમચ ઉર્વરનાંમ, હથ વાત વૅરથ્રાજનો, હથ દામોઇશ ઉપમનો, હથ કવએમ ખ્રૅનો, હથ સઑાકે મજ્દધાઇતે.

જઅયમહિ ફ્રીનામહિ રશ્નૂમ યિમ અમવન્તૅમ. ઉર્વથાંમચિત જઅયેમિ, અવિ ઇમત વરો ઉજ્દાતૅમ, અવિ આતરૅમચ બરૅસ્માચ, અવિ પૅરૅનાંમ વીધ્નજ્ઞારયેઇન્તીમ, અવિ રઑાધ્નન્યાંમ વરંધ્નહૅમ, આજૂઇતીમચ ઉર્વરનાંમ.

અએતત્ તે જસાઇતિ અવંધ્રહે રશ્નુશ બૅરૅજો યો અમવાઑ, અવિ ઇમત્ વરો ઉજ્દાતૅમ, અવિ આતરૅમચ બરૅસ્માચ, અવિ પૅરૅનાંમ વીધ્નજ્ઞારયેઇન્તીમ, અવિ રઑાધ્નન્યાંમ વરંધ્નહૅમ, આજૂઇતીમચ ઉર્વરનાંમ, હથ વાત વૅરૅથ્રાજનો, હથ દામોઇશ ઉપમનો, હથ કવએમ ખ્રૅનો, હથ સઑાકે મજ્દધાઇતે.

રષ્ન્વો અષાઉમ, રષ્ન્વો રજિશ્ત, રષ્ન્વો સ્પૅનિશ્ત, રષ્ન્વો વએધિશ્ત, રષ્ન્વો વિધ્રચોઇશ્ત, રષ્ન્વો પરકવિસ્તૅમ, રષ્ન્વો દૂરએદરૅશ્તૅમ, રષ્ન્વો અરૅથમત્ બઇરિશ્ત, રષ્ન્વો તાયૂમ નિજધ્નિશ્ત.

અતિઅશ્ત હાઇધિશ્ત જધ્નિશ્ત, નસિશ્ત તાયૂમચ હજંધ્રઉહનૅમચ, અહિ અરૅથે યાહિ ગએથે કેષ વશ્ત, હંઘ નર તધ મર હધ ના-તનસુશ.

(કરદો ૨ જો) યતચિત્ અહિ રષ્ન્વો અષાઉમ ઉપ કર્ષ્વરૅ યત અરૅજહિ. જઅયમહિ ફ્રીનામહિ રશ્નૂમ યિમ અમવન્તૅમ. ઉર્વથાંમ-

ચિત્ જઅયેમિ, અવિ ઇમત્ વરો ઉજ્દાતૅમ્, અવિ આતરૅમ્ચ બરૅ-સ્માચ, અવિ પૅરૅનાંમ્ વીધ્નઝ્આરયેઇન્તીમ્, અવિ રઍાઘ્ન્યાંમ વરંઘ્નહૅમ્, આજૂઇતીમ્ચ ઉર્વરનાંમ. અએતત્ તે જસાઇતિ અવંઘ્નહે રશ્નુશ અૅરૅજો યો અમવાઍા, અવિ ઇમત્ વરો ઉજ્દાતૅમ, અવિ આતરૅમ્ચ બરૅ-સ્માચ, અવિ પૅરૅનાંમ્ વીધ્નઝ્આરયેઇન્તીમ, અવિ રઍાઘ્ન્યાંમ વરંઘ્નહૅમ, આજૂઇતીમ્ચ ઉર્વરનાંમ્, હથ્ર વાત વૅરૅથ્રાજનો; હથ્ર દામોઇશ ઉપ-મનો, હથ્ર કવએમ ખરૅનો, હથ્ર સઍાકે મજ્દધાઇતે. રષ્ન્વો અષાઉમ્, રષ્ન્વો રજિશ્ત, રષ્ન્વો સ્પૅનિશ્ત, રષ્ન્વો વઍધિશ્ત, રષ્ન્વો વિધ્-ચોઇશ્ત, રષ્ન્વો પરકવિસ્તૅમ, રષ્ન્વો દૂરએદરૅશ્તૅમ, રષ્ન્વો અરૅથમત્ બઇરિશ્ત, રષ્ન્વો તાયૂમ નિજઘ્નનિશ્ત. અહ્મિશ્ત હ્વાઇધિશ્ત જઘ્નનિશ્ત, નસિશ્ત તાયૂમ્ચ હજંઘ્નઉહનૅમ્ચ, અહ્મિ અરૅથે યહ્મિ ગએથે કેષ વશ્ત, હુધ નર તધ મર હુધ ના.તનસુશ.

(કરદો ૩ જો) યતચિત્ અહિ રષ્ન્વો અષાઉમ્ ઉપ કર્ષ્વરૅ યત્ સવહિ, જબયમહિ ક્રીનામહિ રશ્નૂમ યિમ્ અમવન્તૅમ. ઉર્વથાં-મ્ચિત્ જઅયેમિ, અવિ ઇમત્ વરો ઉજ્દાતૅમ્, અવિ આતરૅમ્ચ બરેસ્માચ, અવિ પૅરૅનાંમ વીધ્નઝ્આરયેઇન્તીમ, અવિ રઍાઘ્ન્યામ વરંઘ્ન-હૅમ્, આજૂઇતીમ્ચ ઉર્વરનાંમ. અએતત્ તે જસાઇતિ અવંઘ્નહે રશ્નુશ અૅરૅજો યો અમવાઍા, અવિ ઇમત્ વરો ઉજ્દાતૅમ, અવિ આતરૅમ્ચ બરૅસ્માચ, અવિ પૅરૅનાંમ્ વીધ્નઝ્આરયેઇન્તીમ્, અવિ રઍાઘ્ન્યાંમ્ વરંઘ્ન-હૅમ, આજૂઇતીમ્ચ ઉર્વરનાંમ, હથ્ર વાત વૅરૅથ્રાજનો; હથ્ર દામોઇશ ઉપમનો, હથ્ર કવએમ ખરૅનો, હથ્ર સઍાકે મજ્દધાઇતે. રષ્ન્વો અષા-ઉમ, રષ્ન્વો રજિશ્ત, રષ્ન્વો સ્પૅનિશ્ત, રષ્નવો વએધિશ્ત, રષ્ન્વો વિધ્ચોઇશ્ત, રષ્ન્વો પરકવિસ્તૅમ્, રષ્ન્વો દૂરએદરૅશ્તૅમ, રષ્ન્વો અરૅ-થમત્ બઇરિશ્ત, રષ્ન્વો તાયૂમ્ નિજઘ્નનિશ્ત. અહ્મિશ્ત હ્વાઇધિશ્ત જઘ્નનિશ્ત, નસિશ્ત તાયૂમ્ચ હજંઘ્નઉહનૅમ્ચ, અહ્મિ અરૅથે યહ્મિ ગએથે કેષ વશ્ત, હુધ નર તધ મર હુધ ના.તનસુશ.

(કરદો ૪ થો) યતચિત્ અહિ રષ્ન્વો અષાઉમ ઉપ કર્ષ્વરે યત્ ક્રદધકૂશુ જબયમહિ ક્રીનામહિ રશ્નૂમ યિમ અમવન્તૅમ. ઉર્વથાં-મ્ચિત્ જઅયેમિ, અવિ ઇમત્ વરો ઉજ્દાતૅમ, અવિ આતરૅમ્ચ અરૅસ્માચ, અવિ પૅરૅનાંમ્ વીધ્નઝ્આરયેઇન્તીમ્, અવિ રઍાઘ્ન્યાંમ્ વરંઘ્નહૅમ, આજૂઇતીમ્ચ ઉર્વરનાંમ. અએતત્ તે જસાઇતિ અવંઘ્નહે રશ્નુશ અૅરૅજો યો અમવાઍા, અવિ ઇમત્ વરો ઉજ્દાતૅમ, અવિ આતરૅ-

મચ બરૅસ્માચ, અવિ પૅરૅનાંમ્ વીધ્રજ્ઞારયેઇન્તિમ્, અવિ રઍાધ્રન્યાંમ્ વરંધ્રહૅમ્, આજાૂઇતિમચ ઉર્વરનાંમ્, હથ વાત વૅરૅથ્રાજનો; હથ દામોઇશ ઉપમનો, હથ કવએમ ખરૅનો, હથ સઍાકે મજદધાઇતે. રષ્ન્વો અષાઉમ, રષ્ન્વો રજિશ્ત, રષ્ન્વો સ્પૅનિશ્ત, રષ્ન્વો વએધિશ્ત, રષ્ન્વો વિધ્ચોઇશ્ત, રષ્ન્વો પરકવિસ્તૅમ્, રષ્ન્વો દૂરએદરૅશ્તૅમ્, રષ્ન્વો અરૅથમત્ બઇરિશ્ત, રષ્ન્વો તાયૂમ્ નિજધ્નનિશ્ત. અત્બિશ્ત હાઇધિશ્ત જધ્નનિશ્ત, નસિશ્ત તાયૂમચ હજંધ્રઉહ્નૅમચ, અહ્નિ અરૅથે યહ્નિ ગએથે કેષ વશ્ત, હધ નર તધ મર હધ ના-તનસુશ.

(કરદો ૫ મો) યતચિત્ અહિ રષ્ન્વો અષાઉમ્ ઉપ કર્ષ્વરૅ યત વીદધફ્ષુ જબ્યમહિ ફ્રીનામહિ રશ્નૂમ્ યિમ્ અમવન્તૅમ્. ઉર્વથાંમચિત્ જબ્યેમિ, અવિ ઇમત્ વરો ઉજદાતૅમ્, અવિ આતરૅમચ બરૅસ્માચ, અવિ પૅરૅનાંમ્ વીધ્રજ્ઞારયેઇન્તીમ્, અવિ રઍાધ્રન્યાંમ્ વરંધ્રહૅમ્, આજાૂઇતીમચ ઉર્વરનાંમ્. અએતત્ તે જસાઇતિ અવંઘ્રહે રશ્નુશ ઍરૅજો યો અમવાઍા, અવિ ઇમત્ વરો ઉજદાતૅમ્, અવિ આતરૅમચ બરૅસ્માચ, અવિ પૅરૅનાંમ્ વીધ્રજ્ઞારયેઇન્તીમ્, અવિ રઍાધ્રન્યાંમ્ વરંધ્રહૅમ્, આજાૂઇતીમચ ઉર્વરનાંમ્, હથ વાત વૅરૅથ્રાજનો; હથ દામોઇશ ઉપમનો, હથ કવએમ ખરૅનો, હથ સઍાકે મજદધાઇતે. રષ્ન્વો અષાઉમ્, રષ્ન્વો રજિશ્ત, રષ્ન્વો સ્પૅનિશ્ત, રષ્ન્વો વએધિશ્ત, રષ્ન્વો વિધ્ચોઇશ્ત, રષ્ન્વો પરકવિસ્તૅમ્, રષ્ન્વો દૂરએદરૅશ્તૅમ, રષ્ન્વો અરૅથમત્ બઇરિશ્ત, રષ્ન્વો તાયૂમ્ નિજધ્નનિશ્ત. અત્બિશ્ત હાઇધિશ્ત જધ્નનિશ્ત નસિશ્ત, તાયૂમચ હજંધ્રઉહ્નૅમચ, અહ્નિ અરૅથે યહ્નિ ગએથે કેષ વશ્ત, હધ નર તધ મર હધ ના તનસુશ.

(કરદો ૬ ઠો) યતચિત્ અહિ રષ્ન્વો અષાઉમ ઉપ કર્ષ્વરૅ યત વૉઉરૂબરૅશતિ જબ્યમહિ ફ્રીનામહિ રશ્નૂમ્ યિમ્ અમવન્તૅમ્. ઉર્વથાંમચિત્ જબ્યેમિ, અવિ ઇમત્ વરો ઉજદાતૅમ્, અવિ આતરૅમચ બરૅસ્માચ, અવિ પૅરૅનાંમ્ વીધ્રજ્ઞારયેન્તીમ્, અવિ રઍાધ્રન્યાંમ્ વરંધ્રહૅમ્, આજાૂઇતીમચ ઉર્વરનાંમ્. અએતત્ તે જસાઇતિ અવંઘ્રહે રશ્નુશ ઍરૅજો યો અમવાઍા, અવિ ઇમત્ વરો ઉજદાતૅમ્, અવિ આતરૅમચ બરૅસ્માચ, અવિ પૅરૅનાંમ્ વીધ્રજ્ઞારયેઇન્તીમ્, અવિ રઍાધ્રન્યાંમ્ વરંધ્રહૅમ્, આજાૂઇતીમચ ઉર્વરનાંમ્, હથ વાત વૅરૅથ્રાજનો; હથ દામોઇશ ઉપમનો, હથ કવએમ ખરૅનો, હથ સઍાકે મજદધાઇતે. રષ્ન્વો અષાઉમ્, રષ્ન્વો રજિશ્ત, રષ્ન્વો સ્પૅનિશ્ત, રષ્ન્વો વએધિશ્ત,

રષ્ન્વો વિધ્યોઇશ્ત, રષ્ન્વો પરકવિસ્તૅમ, રષ્ન્વો દૂરએદરૅશ્તૅમ, રષ્ન્વો અરૅથમત્ બઇરિશ્ત, રષ્ન્વો તાયૂમ્ નિજધ્નિશ્ત. અતિબ્રશ્ત હાઇધિશ્ત જધ્નિશ્ત, નસિશ્ત તાયૂમ્ચ હજંધ્રઉહનૅમ્ચ, અહ્મિ અરૅથે યહ્મિ ગએથે કેષ વશ્ત, હુધ નર તધ મર હુધ ના-તનસુશ.

(કરદો ૭ મો) યતચિત અહિ રષ્ન્વો અષાઉમ ઉપ કર્ષ્વરૅ યત વૉઉરૂ-જરૅશતિ. જબ્યમહિ ફ્રીનામહિ રષ્નૂમ યિમ્ અમવન્તૅમ. ઉર્વથાંમ્ચિત જબયેમિ, અવિ ઇમત્ વરો ઉજદાતૅમ, અવિ આતરૅમ્ચ બરૅસ્માચ, અવિ પૅરૅનાંમ્ વીધ્રઝારયેઇન્તીમ્, અવિ રઑધ્ન્યાંમ્ વરંધ્રહૅમ, આજૂઇતીમ્ચ ઉર્વરનાંમ. અએતત્ તે જસાઇતિ અવંઘ્રહે રષ્નુશ બૅરૅજો યો અમવાઑ, અવિ ઇમત્ વરો ઉજદાતૅમ્, અવિ આતરૅમ્ચ બરૅસ્માચ, અવિ પૅરૅનાંમ્ વીધ્રઝારયેઇન્તીમ્, અવિ રઑધ્ન્યાંમ્ વરંધ્રહૅમ, આજૂઇતીમ્ચ ઉર્વરનાંમ, હુથ વાત વૅરૅથ્રાજનો; હુથ દામોઇશ ઉપમનો, હુથ કવએમ ખરૅનો, હુથ સઑકે મજદધાઇતે. રષ્ન્વો અષાઉમ, રષ્ન્વો રજિશ્ત, રષ્ન્વો સ્પૅનિશ્ત, રષ્ન્વો વએધિશ્ત, રષ્ન્વો વિધ્યોઇશ્ત, રષ્ન્વો પરકવિસ્તૅમ, રષ્ન્વો દૂરએદરૅશ્તૅમ, રષ્ન્વો અરૅથમત્ બઇરિશ્ત, રષ્ન્વો તાયૂમ્ નિજધ્નિશ્ત. અતિબ્રશ્ત હાઇધિશ્ત જધ્નિશ્ત, નસિશ્ત તાયૂમ્ચ હજંધ્રઉહનૅમ્ચ, અહ્મિ અરૅથે યહ્મિ ગએથે કેષ વશ્ત, હુધ નર તધ મર હુધ ના-તનસુશ.

(કરદો ૮ મો) યતચિત અહિ રષ્ન્વો અષાઉમ ઇમત્ કર્ષ્વરૅ યત્ ખનિરથેમ્ બામીમ્ જબ્યમહિ ફ્રીનામહિ રષ્નૂમ યિમ્ અમવન્તૅમ. ઉર્વથાંમ્ચિત જબયેમિ, અવિ ઇમત્ વરો ઉજદાતૅમ, અવિ આતરૅમ્ચ બરૅસ્માચ, અવિ પૅરૅનાંમ્ વીધ્રઝારયેઇન્તીમ્, અવિ રઑધ્ન્યાંમ્ વરંધ્રહૅમ, આજૂઇતીમ્ચ ઉર્વરનાંમ. અએતત્ તે જસાઇતિ અવંઘ્રહે રષ્નુશ બૅરૅજો યો અમવાઑ, અવિ ઇમત્ વરો ઉજદાતૅમ્, અવિ આતરૅમ્ચ બરૅસ્માચ, અવિ પૅરૅનાંમ્ વીધ્રઝારયેઇન્તીમ્, અવિ રઑધ્ન્યાંમ્ વરંધ્રહૅમ, આજૂઇતીમ્ચ ઉર્વરનાંમ, હુથ વાત વૅરૅથ્રાજનો, હુથ દામોઇશ ઉપમનો, હુથ કવએમ ખરૅનો, હુથ સઑકે મજદધાઇતે. રષ્ન્વો અષાઉમ, રષ્ન્વો રજિશ્ત, રષ્ન્વો સ્પૅનિશ્ત, રષ્ન્વો વએધિશ્ત, રષ્ન્વો વિધ્યોઇશ્ત, રષ્ન્વો પરકવિસ્તૅમ, રષ્ન્વો દૂરએદરૅશ્તૅમ, રષ્ન્વો અરૅથમત્ બઇરિશ્ત, રષ્ન્વો તાયૂમ્ નિજધ્નિશ્ત. અતિબ્રશ્ત હાઇધિશ્ત જધ્નિશ્ત, નસિશ્ત તાયૂમ્ચ હજંધ્રઉહનૅમ્ચ, અહ્મિ અરૅથે યહ્મિ ગએથે કેષ વશ્ત, હુધ નર તધ મર હુધ ના-તનસુશ.

(કરદો ૯ મો) યતૃચિત્ અહિ રષ્ન્વો અષાઉમ્ ઉપ જરયો વૉઉરૂ કષૅમ જબયમહિ ફ્રીનામહિ રશ્નૂમ્ યિમ્ અમવન્તૅમ. ઉર્વથાંમ્‌ચિત્ જબયેમિ, અવિ ઇમત્ વરો ઉજ્જદ્દાતૅમ. અવિ આતરૅમચ બરૅસ્માચ, અવિ પૅરૅનાંમ્ વીધ્નજ્ઞારયેઇન્તીમ, અવિ રઑાધ્નન્યાંમ વરંધ્નહૅમ, આજૂઇતીમચ ઉર્વરનાંમ. અએતત તે જસાઇતિ અવંધ્નહે રશ્નુશ બૅરૅજો યો અમવાઑ, અવિ ઇમત્ વરો ઉજ્જદ્દાતૅમ, અવિ આતરૅમચ બરૅસ્માચ, અવિ પૅરૅનાંમ્ વીધ્નજ્ઞારયેઇન્તીમ, અવિ રઑાધ્નન્યાંમ વરંધ્નહૅમ, આજૂઇતીમચ ઉર્વરનાંમ, હુથ્ર વાત વૅરૅથ્રાજનો; હુથ્ર દ્દામોઇશ ઉપમનો, હુથ્ર કવએમ ખ્અરૅનો, હુથ્ર સઑાકે મજદ્દધાઇતે. રષ્ન્વો અષાઉમ્, રષ્ન્વો રજિશ્ત, રષ્ન્વો સ્પૅનિશ્ત, રષ્ન્વો વએધિશ્ત, રષ્ન્વો વિધ્ચોઇશ્ત, રષ્ન્વો પરકવિસ્તૅમ, રષ્ન્વો દૂરએદ્દરૅશ્તૅમ, રષ્ન્વો અરૅથમત્ બઇરિશ્ત, રષ્ન્વો તાયૂમ્ નિજધ્નનિશ્ત. અતિબિશ્ત હાઇધિશ્ત જધ્નનિશ્ત, નાસિશ્ત તાયૂમચ હજંધ્નઉહનૅમચ, અહ્નિ અરૅથે યહ્નિ ગએથે કેષ વશ્ત, હુધ નર તવ મર હુધ ના-તનસુશ.

(કરદો ૧૦ મો) યતૃચિત્ અહિ રષ્ન્વો અષાઉમ્, ઉપ અવાંમ વનાંમ યાંમ્ સએનહે[1] યા હિશ્તઇતે મઇધીમ જરયંધ્નહો વૉઉરૂકષહે, યા હુબિશ ઍરૅધ્વોબિશ, યા વઑાચે વીસ્પો-બિશ નાંમ યાંમ્ ઉપઇરિ ઉર્વરનાંમ વીસ્પનાંમ તઑાખ્મ નિધયત્ જબયમહિ ફ્રીનામહિ રશ્નૂમ્ યિમ્ અમવન્તૅમ. ઉર્વથાંમચિત્ જબયેમિ, અવિ ઇમત્ વરો ઉજ્જદ્દાતૅમ, અવિ આતરૅમચ બરૅસ્માચ, અવિ પૅરૅનાંમ વીધ્નજ્ઞારયેઇન્તીમ, અવિ રઑાધ્નન્યાંમ્ વરંધ્નહૅમ, આજૂઇતીમચ ઉર્વરનાંમ. અએતત તે જસાઇતિ અવંધ્નહે રશ્નુશ બૅરૅજો યો અમવાઑ, અવિ ઇમત્ વરો ઉજ્જદ્દાતૅમ, અવિ આતરૅમચ બરૅસ્માચ, અવિ પૅરૅનાંમ્ વીધ્નજ્ઞારયેઇન્તીમ, અવિ રઑાધ્નન્યાંમ્ વરંધ્નહૅમ, આજૂઇતીમચ ઉર્વરનાંમ, હુથ્ર વાત વૅરૅથ્રાજનો; હુથ્ર દ્દામોઇશ ઉપમનો, હુથ્ર કવએમ ખ્અરૅનો, હુથ્ર સઑાકે મજ્જદ્દધાઇતે. રષ્ન્વો અષાઉમ, રષ્ન્વો રજિશ્ત, રષ્ન્વો સ્પૅનિશ્ત, રષ્ન્વો

1. સએન-એક પક્ષીનું નામ છે બુનદહેશમાં એને સઘળાં પક્ષીઓનું સરદાર ગણ્યું છે. અવસ્તા પ્રમાણે એ પક્ષીનું ઝાડ વૉઉરૂકષ દરિયામાં છે, અને તે હુબીશ, એરેધ્વોબીશ અને વીસ્પોબીશ નામથી ઓળખાય છે. બુનદહેશમાં કહે છે કે એનો માળો જાદ-બીશ એટલે દુઃખ દરદની સામેના ઝાડ ઉપર છે; એના ભારથી તે ઝાડની ડાંખળીઓ ભાંગી જાય છે, અને જ્યારે તે ઉઠી જાય છે, ત્યારે હજારો ડાંખળીઓ ઉગી નીકળે છે. ભાંગી ગયલી ડાંખળીના બીજ ચીનામરૂશ (ચમરૂ) પક્ષી વીણી લઈ તેશતરના મથક તરફ લઇ જાય છે, એટલે જ્યાં વરસાદ પડતો હોય ત્યાં લઇ જાય છે.

વર્ઍધિશ્ત, રષ્ન્વો વિધ્યોઇશ્ત, રષ્ન્વો પરકવિસ્તૅમ, રષ્ન્વો દૂરએ-દર્ઍશ્તૅમ, રષ્ન્વો અર્ઍથમત બઇરિશ્ત, રષ્ન્વો તાયૂમ્ નિજધ્નિશ્ત. અત્બિશ્ત હાઇધિશ્ત જધ્નિશ્ત, નસિશ્ત તાયૂમચ હજંધ્રઉહનૅમચ, અહ્નિ અર્ઍથે યહ્નિ ગએથે કેશ વરશ્ત, હુધ નર તધ મર હુધ ના-તનસુશ.

(કરદો ૧૧ મો) યતચિત્ અહિ રષ્ન્વો અષાઉમ્, ઉપ અઑધ-એષુ રંઘ્રહુયાઑ જબયમહિ ફ્રીનામહિ રશ્નૂમ યિમ અમવન્તૅમ. ઉર્વ-થાંમચિત્ જબયેમિ, અવિ ઇમત્ વરો ઉજ્જદાતૅમ, અવિ આતરૅમચ અર્ઍસ્માચ, અવિ પૅર્ઍનાંમ્ વીધ્રજ્જારયેઇન્તીમ, અવિ રઑધ્ન્યાંમ્ વરંધ્ર-હૅમ, આજૂઇતીમચ ઉર્વરનાંમ. અએતત તે જસાઇતિ અવંધ્રહે રશ્નુશ ઍર્ઍજો યો અમવાઑ, અવિ ઇમત્ વરો ઉજ્જદાતૅમ, અવિ આતરૅમચ અર્ઍસ્માચ, અવિ પૅર્ઍનાંમ્ વીધ્રજ્જારયેઇન્તીમ, અવિ રઑધ્ન્યાંમ્ વરંધ્ર-હૅમ, આજૂઇતીમચ ઉર્વરનાંમ, હથ્ર વાત વૅર્ઍથ્રાજનો; હથ્ર દામોઇશ ઉપમનો, હથ્ર કવએમ ખર્ઍનો, હથ્ર સઑકે મજ્જદધાઇતે. રષ્ન્વો અષાઉમ, રષ્ન્વો રજિશ્ત, રષ્ન્વો સ્પૅનિશ્ત, રષ્ન્વો વર્ઍધિશ્ત, રષ્ન્વો વિધ્યોઇશ્ત, રષ્ન્વો પરકવિસ્તૅમ્, રષ્ન્વો દૂરએદર્ઍશ્તૅમ, રષ્ન્વો અર્ઍથમત બઇરિશ્ત, રષ્ન્વો તાયૂમ્ નિજધ્નિશ્ત. અત્બિશ્ત હાઇધિશ્ત જધ્નિશ્ત, નસિશ્ત તાયૂમચ હજંધ્રઉહનૅમચ, અહ્નિ અર્ઍથે યહ્નિ ગએથે કેશ વરશ્ત, હુધ નર તધ મર હુધ ના-તનસુશ.

(કરદો ૧૨ મો) યતચિત્ અહિ રષ્ન્વો અષાઉમ, ઉપ સનકે રંઘ્રહુયાઑ જબયમહિ ફ્રીનામહિ રશ્નૂમ યિમ્ અમવન્તૅમ. ઉર્વ-થાંમચિત્ જબયેમિ, અવિ ઇમત્ વરો ઉજ્જદાતૅમ, અવિ આતરૅમચ અર્ઍસ્માચ, અવિ પૅર્ઍનાંમ વીધ્રજ્જારયેઇન્તીમ, અવિ રઑધ્ન્યાંમ્ વરંધ્ર-હૅમ, આજૂઇતીમચ ઉર્વરનાંમ. અએતત્ તે જસાઇતિ અવંધ્રહે રશ્નુશ ઍર્ઍજો યો અમવાઑ, અવિ ઇમત્ વરો ઉજ્જદાતૅમ, અવિ આતરૅમચ અર્ઍસ્માચ, અવિ પૅર્ઍનાંમ વીધ્રજ્જારયેઇન્તીમ, અવિ રઑધ્ન્યાંમ વરંધ્ર-હૅમ, આજૂઇતીમચ ઉર્વરનાંમ, હથ્ર વાત વૅર્ઍથ્રાજનો; હથ્ર દામોઇશ ઉપમનો, હથ્ર કવએમ ખર્ઍનો, હથ્ર સઑકે મજ્જદધાઇતે. રષ્ન્વો અષા-ઉમ, રષ્ન્વો રજિશ્ત, રષ્ન્વો સ્પૅનિશ્ત, રષ્ન્વો વર્ઍધિશ્ત, રષ્ન્વો વિધ્યોઇશ્ત, રષ્ન્વો પરકવિસ્તૅમ, રષ્ન્વો દૂરએદર્ઍશ્તૅમ, રષ્ન્વો અર્ઍથ-મત્ બઇરિશ્ત, રષ્ન્વો તાયૂમ્ નિજધ્નિશ્ત. અત્બિશ્ત હાઇધિશ્ત જધ્-નિશ્ત, નસિશ્ત તાયૂમચ હજંધ્રઉહનૅમચ, અહ્નિ અર્ઍથે યહ્નિ ગએથે કેશ વરશ્ત, હુધ નર તધ મર હુધ ના-તનસુશ.

(કરદો ૧૩ મો) યતુચિત્ અહિ રષ્‌ન્વો અષાઉમ્, ઉપ કરનૅમ્ અંઘ્રહાઑ જૅમો જબ્યમહિ ફ્રીનામહિ રશ્નૂમ્ યિમ્ અમવન્તૅમ. ઉર્વથાંમ્‌ચિત્ જબ્યેમિ, અવિ ઇમત્ વરો ઉજદાતૅમ્, અવિ આતરૅમચ બરૅસ્માચ, અવિ પૅરૅનાંમ્ વીધ્રજ઼ારયેઇન્તીમ્, અવિ રઑધ્રન્યાંમ્ વરંધ્રહૅમ્, આજૂઇતીમચ ઉર્વરનાંમ. અએતત્ તે જસાઇતિ અવંધ્રહે રશ્નુશ્ બૅરૅજો યો અમવાઑ, અવિ ઇમત્ વરો ઉજદાતૅમ્, અવિ આતરૅમચ બરૅસ્માચ, અવિ પૅરૅનાંમ્ વીધ્રજ઼ારયેઇન્તીમ્, અવિ રઑધ્રન્યાંમ્ વરંધ્રહૅમં, આજૂઇતીમચ ઉર્વરનાંમ્, હથ વાત વૅરૅથ્રાજનો; હથ દામોઇશ્ ઉપમનો, હથ કવએમ ખરૅનો, હથ સઑકે મજદધાઇતે. રષ્‌ન્વો અષાઉમ્, રષ્‌ન્વો રજિશ્ત, રષ્‌ન્વો સ્પૅનિશ્ત, રષ્‌ન્વો વઑધિશ્ત, રષ્‌ન્વો વિધ્યોઇશ્ત, રષ્‌ન્વો પરકવિસ્તૅમ, રષ્‌ન્વો દૂરએદરૅશ્તૅમ, રષ્‌ન્વો અરૅથમત્ બઇરિશ્ત, રષ્‌ન્વો તાયૂમ્ નિજધ્નિશ્ત. અશ્મશ્ત હાઇધિશ્ત જધ્નિશ્ત, નસિશ્ત તાયૂમચ હજંધ્રઉહનૅમચ, અહિ અરૅથે યહિ ગએથે કેષ વશ્ત, હધ નર તધ મર હધ ના-તનસુશ.

(કરદો ૧૪ મો) યતુચિત અહિ રષ્‌ન્વો અષાઉમ, ઉપ વીમઇધીમ અંઘ્રહાઓ જૅમો જબ્યમહિ ફ્રીનામહિ રશ્નૂમ્ યિમ્ અમવન્તૅમ્. ઉર્વથાંમચિત્ જબ્યેમિ, અવિ ઇમત્ વરો ઉજદાતૅમ, અવિ આતરૅમચ બરૅસ્માચ, અવિ પૅરૅનાંમ્ વીધ્રજ઼ારયેઇન્તીમ્, અવિ રઑધ્રન્યાંમ્ વરંધ્રહૅમ, આજૂઇતીમચ ઉર્વરનાંમ્. અએતત્ તે જસાઇતિ અવંધ્રહે રશ્નુશ્ બૅરૅજો યો અમવાઑ, અવિ ઇમત્ વરો ઉજદાતૅમ, અવિ આતરૅમચ બરૅસ્માચ, અવિ પૅરૅનાંમ વીધ્રજ઼ારયેઇન્તીમ, અવિ રઑધ્રન્યાંમ વરંધ્રહૅમ, આજૂઇતીમચ ઉર્વરનાંમ, હથ વાત વૅરૅથ્રાજનો; હથ દામોઇશ્ ઉપમનો, હથ કવએમ ખરૅનો, હથ સઑકે મજદધાઇતે. રષ્‌ન્વો અષાઉમ, રષ્‌ન્વો રજિશ્ત, રષ્‌ન્વો સ્પૅનિશ્ત, રષ્‌ન્વો વઑધિશ્ત, રષ્‌ન્વો વિધ્યોઇશ્ત, રષ્‌ન્વો પરકવિસ્તૅમ, રષ્‌ન્વો દૂરએદરૅશ્તૅમ, રષ્‌ન્વો અરૅથમત્ બઇરિશ્ત, રષ્‌ન્વો તાયૂમ નિજધ્નિશ્ત. અશ્મશ્ત હાઇધિશ્ત જધ્નિશ્ત, નસિશ્ત તાયૂમચ હજંધ્રઉહનૅમચ, અહિ અરૅથે યહિ ગએથે કેષ વશ્ત, હધ નર તધ મર હધ ના-તનસુશ.

(કરદો ૧૫ મો) યતુચિત્ અહિ રષ્‌ન્વો અષાઉમ્ ઉપ કવચિત્ અંઘ્રહાઑ જૅમો જબ્યમહિ ફ્રીનામહિ રશ્નૂમ્ યિમ્ અમવન્તૅમ. ઉર્વથાંમચિત્ જબ્યેમિ, અવિ ઇમત્ વરો ઉજદાતૅમ્, અવિ આતરૅમચ બરૅસ્માચ, અવિ પૅરૅનાંમ્ વીધ્રજ઼ારયેઇન્તીમ્, અવિ રઑધ્રન્યાંમ્ વરંધ્રહૅમ, આજૂઇતીમચ ઉર્વરનાંમ. અએતત્ તે જસાઇતિ અવંધ્રહે રશ્નુશ્ બૅરૅજો યો

અમવાઓ, અવિ ઇમત્ વરો ઉજ્દાતૅમ્, અવિ આતરૅમ્ચ બરૅસ્માચ, અવિ પૅરૅનાંમ્ વીધ્ઝારયેઇન્તીમ્, અવિ રઓધન્યાંમ્ વરંધ્રહૅમ્, આજૂઇતીમ્ચ ઉર્વરનાંમ્, હથ્ર વાત વૅરૅથ્રાજનો; હથ્ર દામોઇશ ઉપમનો, હથ્ર કવએમ ખરૅનો, હથ્ર સઓકે મજ્દધાઇતે. રષ્ન્વો અષાઉમ્, રષ્ન્વો રજિશ્ત, રષ્ન્વો સ્પૅનિશ્ત, રષ્ન્વો વએધિશ્ત, રષ્ન્વો વિધ્ચોઇશ્ત, રષ્ન્વો પરકવિસ્તૅમ્, રષ્ન્વો દૂરએદર્શ્તૅમ્, રષ્ન્વો અરૅથમત્ બઇરિશ્ત, રષ્ન્વો તાયૂમ્ નિજધ્નિશ્ત. અત્ઁઅશ્ત હાઇધિશ્ત જધ્નિશ્ત, નસિશ્ત તાયૂમ્ચ હજંધ્રઉહનૅમ્ચ, અહ્મિ અરૅથે યહ્મિ ગએથે કેષ વશ્ત, હધ નર તધ મર હુશ્ર ના-તનસુશ.

(કરદો ૧૬ મો) યતચિત્ અહિ રષ્ન્વો અષાઉમ્, ઉપ હરાંમ્ બૅરૅજઇતિમ્ પૅાઉરૂ-ફ્રઓઉર્વએસાંમ્ બામ્યાંમ્, યથ્ર નોઇત્ ક્ષપ, નોઇત્ તૅમાઓ, નોઇત્ અઓતો વાતો, નોઇત્ ગરૅમો, નોઇત્ અખ્તિશ પૅાઉરૂ-મહ્રકો, નોઇત્ આહિતિશ, દએવો-દાત, નએધ દુન્માંન્ ઉસ્જસઇતિ હરઇથ્યો પઇતી અરૅજયાઓ જબ્યમહિ ફ્રીનામહિ રષ્નૂમ્ યિમ અમવન્તૅમ. ઉર્વથાંમચિત્ જબ્યેમિ, અવિ ઇમત્ વરો ઉજ્દાતૅમ, અવિ આતરૅમ્ચ બરૅસ્માચ, અવિ પૅરૅનાંમ વીધ્ઝારયેઇન્તીમ, અવિ રઓધન્યાંમ્ વરંધ્રહૅમ, આજૂઇતીમ્ચ ઉર્વરનાંમ. અએતત્ તે જસાઇતિ અવંધ્રહે રષ્નુશ બૅરૅજો યો અમવાઓ, અવિ ઇમત્ વરો ઉજ્દાતૅમ્, અવિ આતરૅમ્ચ બરૅસ્માચ, અવિ પૅરૅનાંમ્ વીધ્ઝારયેઇન્તીમ્, અવિ રઓધન્યાંમ્ વરંધ્રહૅમ, આજૂઇતિમ્ચ ઉર્વરનાંમ્, હથ્ર વાત વૅરૅથ્રાજનો; હથ્ર દામોઇશ ઉપમનો, હથ્ર કવએમ ખરૅનો, હથ્ર સઓકે મજ્દધાઇતે. રષ્ન્વો અષાઉમ્, રષ્ન્વો રજિશ્ત, રષ્ન્વો સ્પૅનિશ્ત, રષ્ન્વો વએધિશ્ત, રષ્ન્વો વિધ્ચોઇશ્ત, રષ્ન્વો પરકવિસ્તૅમ્, રષ્ન્વો દૂરએદર્શ્તૅમ, રષ્ન્વો અરૅથમત્ બઇરિશ્ત, રષ્ન્વો તાયૂમ્ નિજધ્નિશ્ત. અત્ઁઅશ્ત હાઇધિશ્ત જધ્નિશ્ત, નસિશ્ત તાયૂમ્ચ હજંધ્રઉહનૅમ્ચ, અહ્મિ અરૅથે યહ્મિ ગએથે કેષ વશ્ત, હધ નર તધ મર હુશ્ર ના-તનસુશ.

(કરદો ૧૭ મો) યતચિત્ અહિ રષ્ન્વો અષાઉમ્, ઉપ હુકઇરીમ બૅરૅજો વીસ્પો-વહ્મૅમ જરનએનૅમ, યહ્માત્ મે હચ ફ્રજગધ્રઇતે અરૅદ્વી સૂર અનાહિત, હજંધ્રાઇ બરૅષ્ન વીરનાંમ્ જબ્યમહિ ફ્રીનામહિ રષ્નૂમ્ યિમ્ અમવન્તૅમ. ઉર્વથાંમચિત્ જબ્યેમિ, અવિ ઇમત્ વરો ઉજ્દાતૅમ્, અવિ આતરૅમ્ચ બરૅસ્માચ, અવિ પૅરૅનાંમ્ વીધ્ઝારયેઇન્તીમ્, અવિ રઓધન્યાંમ વરંધ્રહૅમ, આજૂઇતીમ્ચ ઉર્વરનાંમ. અએ-

તત્ તે જસાઇતિ અવંઘ્રહે રશ્નુશ ઍરૅઝો યો અમવાઑ, અવિ ઇમત્ વરો ઉઝ્દાતૅમ્, અવિ આતરૅમચ બરૅસ્માચ, અવિ પૅરૅનાંમ્ વીઘ્ઝારયેઇન્તીમ્, અવિ રઑઘ્ન્યાંમ્ વરંઘ્રહૅમ્; આઝૂઇતીમચ ઉર્વરનાંમ્, હથ વાત વૅરૅથ્રાજનો; હથ દામોઇશ ઉપમનો, હથ કવએમ ખરૅનો, હથ સઑકે મઝ્દધાઇતે. રષ્ન્વો અષાઉમ્, રષ્ન્વો રઝિશ્ત, રષ્ન્વો સ્પૅનિશ્ત, રષ્ન્વો વએધિશ્ત, રષ્ન્વો વિધ્યોઇશ્ત, રષ્ન્વો પરકવિસ્તૅમ, રષ્ન્વો દૂરએદરૅશ્તૅમ, રષ્ન્વો અરૅથમત્ બઓરિશ્ત, રષ્ન્વો તાયૂમ નિજઘ્નિશ્ત. અતિમશ્ત હાઇધિશ્ત જઘ્નિશ્ત, નસિશ્ત તાયૂમચ હજંઘ્રઉહનૅમચ, અહ્મિ અરૅથે યહ્મિ ગએથે કેષ વશ્ત, હધ્ર નર તધ્ર મર હધ્ર ના-તનસુશ.

(કરદો ૧૮ મો) યતચિત્ અહિ રષ્ન્વો અષાઉમ્, ઉપ તએરૅમ હરઇથ્યાઑ બૅરૅઝો, યત્ મે અઇવિતો ઉર્વિસૅન્તિ સ્તરસ્ચ માઑસ્ચ હ્વરૅચ જઅયમહિ ફ્રીનામહિ રશ્નૂમ્ યિમ્ અમવન્તૅમ. ઉર્વથાંમચિત્ જઅયેમિ, અવિ ઇમત્ વરો ઉઝ્દાતૅમ, અવિ આતરૅમચ બરૅસ્માચ, અવિ પૅરૅનાંમ વીઘ્ઝારયેઇન્તીમ્, અવિ રઑઘ્ન્યાંમ વરંઘ્રહૅમ, આઝૂઇતીમચ ઉર્વરનાંમ. અએતત્ તે જસાઇતિ અવંઘ્રહે રશ્નુશ ઍરૅઝો યો અમવાઑ, અવિ ઇમત્ વરો ઉઝ્દાતૅમ, અવિ આતરૅમચ બરૅસ્માચ, અવિ પૅરૅનાંમ્ વીઘ્ઝારયેઇન્તીમ, અવિ રઑઘ્ન્યાંમ વરંઘ્રહૅમ, આઝૂઇતીમચ ઉર્વરનાંમ્, હથ વાત વૅરૅથ્રાજનો; હથ દામોઇશ ઉપમનો, હથ કવએમ ખરૅનો, હથ સઑકે મઝ્દધાઇતે. રષ્ન્વો અષાઉમ, રષ્ન્વો રઝિશ્ત, રષ્ન્વો સ્પૅનિશ્ત, રષ્ન્વો વએધિશ્ત, રષ્ન્વો વિધ્યોઇશ્ત, રષ્ન્વો પરકવિસ્તૅમ, રષ્ન્વો દૂરએદરૅશ્તૅમ, રષ્ન્વો અરૅથમત્ બઓરિશ્ત, રષ્ન્વો તાયૂમ નિજઘ્નિશ્ત. અતિમશ્ત હાઇધિશ્ત જઘ્નિશ્ત, નસિશ્ત તાયૂમચ હજંઘ્રઉહનૅમચ, અહ્મિ અરૅથે યહ્મિ ગએથે કેષ વશ્ત, હધ્ર નર તધ્ર મર હધ્ર ના-તનસુશ.

(કરદો ૧૯ મો) યતચિત્ અહિ રષ્ન્વો અષાઉમ્, ઉપ વનન્તૅમ સ્તારૅમ મઝ્દધાતૅમ જઅયમહિ ફ્રીનામહિ રશ્નૂમ યિમ અમવન્તૅમ. ઉર્વથાંમચિત્ જઅયેમિ, અવિ ઇમત્ વરો ઉઝ્દાતૅમ, અવિ આતરૅમચ બરૅસ્માચ, અવિ પૅરૅનાંમ વીઘ્ઝારયેઇન્તીમ, અવિ રઑઘ્ન્યાંમ વરંઘ્રહૅમ, આઝૂઇતીમચ ઉર્વરનાંમ. અએતત્ તે જસાઇતિ અવંઘ્રહે રશ્નુશ ઍરૅઝો યો અમવાઑ, અવિ ઇમત્ વરો ઉઝ્દાતૅમ, અવિ આતરૅમચ બરૅસ્માચ, અવિ પૅરૅનાંમ્ વીઘ્ઝારયેઇન્તીમ, અવિ રઑઘ્ન્યાંમ્ વરંઘ્રહૅમ, આઝૂઇતીમચ ઉર્વરનાંમ, હથ વાત વૅરૅથ્રાજનો;

હુથ દામોઇશ ઉપમનો, હુથ કવએમ ખરૅનો, હુથ સઓકે મજદધાઇતે. રષ્ન્વો અષાઉમ, રષ્ન્વો રજિશ્ત, રષ્ન્વો સ્પૅનિશ્ત, રષ્ન્વો વએધિશ્ત, રષ્ન્વો વિધ્રૂચોઇશ્ત, રષ્ન્વો પરકવિસ્તૅમ, રષ્ન્વો દૂરએદરૅશ્તૅમ, રષ્ન્વો અરૅથમત બઇરિશ્ત, રષ્ન્વો તાયૂમ નિજધ્નિશ્ત. અફિઅશ્ત હાઇધિશ્ત જધ્નિશ્ત, નસિશ્ત તાયૂમચ હજંઘ્રઉહુનૅમચ, અહ્મિ અરૅથે યાહ્મ ગએથે કેષ વશ્ત, હધ નર તધ મર હધ ના-તનસુશ.

(કરદા ૨૦ મો) યતચિત અહિ રષ્ન્વો અષાઉમ, ઉપ તિશ્ત્રીમ સ્તારૅમ રએવન્તૅમ ખરૅનંઘ્રઉહન્તૅમ જબયમહિ ફ્રીનામહિ રશ્નૂમ યિમ અમવન્તૅમ. ઉર્વથામચિત જબયેમિ, અવિ ઇમત વરો ઉજદાતૅમ, અવિ આતરૅમચ બરૅસ્માચ, અવિ પૅરૅનાંમ વીધ્રજ્ઞારયેઇન્તીમ, અવિ રઓધ્ન્યાંમ વરંઘ્રહૅમ, આજૂઇતીમચ ઉર્વરનાંમ. અએતત તે જસાઇતિ અવંઘ્રહે રશ્નુશ બૅરૅજો યો અમવાઓ, અવિ ઇમત વરો ઉજદાતૅમ, અવિ આતરૅમચ બરૅસ્માચ, અવિ પૅરૅનાંમ વીધ્રજ્ઞારયેઇન્તીમ, અવિ રઓધ્ન્યાંમ વરંઘ્રહૅમ, આજૂઇતીમચ ઉર્વરનાંમ, હુથ વાત વૅરૅથ્રાજનો; હુથ દામોઇશ ઉપમનો, હુથ કવએમ ખરૅનો, હુથ સઓકે મજદધાઇતે. રષ્ન્વો અષાઉમ, રષ્ન્વો રજિશ્ત, રષ્ન્વો સ્પૅનિશ્ત, રષ્ન્વો વએધિશ્ત, રષ્ન્વો વિધ્રૂચોઇશ્ત, રષ્ન્વો પરકવિસ્તૅમ, રષ્ન્વો દૂરએદરૅશ્તૅમ, રષ્ન્વો અરૅથમત બઇરિશ્ત. રષ્ન્વો તાયૂમ નિજધ્નિશ્ત. અફિઅશ્ત હાઇધિશ્ત જધ્નિશ્ત, નસિશ્ત તાયૂમચ હજંઘ્રઉહુનૅમચ, અહ્મિ અરૅથે યાહ્મ ગએથે કેષ વશ્ત, હધ નરે તધ મર હધ ના-તનસુશ.

(કરદા ૨૧ મો) યતચિત અહિ રષ્ન્વો અષાઉમ, ઉપ અવે સ્તારો યોઇ હપ્તોઇરિંગ જબયમહિ ફ્રીનામહિ રશ્નૂમ યિમ અમવન્તૅમ. ઉર્વથામચિત જબયેમિ, અવિ ઇમત વરો ઉજદાતૅમ, અવિ આતરૅમચ બરૅસ્માચ, અવિ પૅરૅનાંમ વીધ્રજ્ઞારયેઇન્તીમ, અવિ રઓધ્ન્યાંમ વરંઘ્રહૅમ, આજૂઇતીમચ ઉર્વરનાંમ. અએતત તે જસાઇતિ અવંઘ્રહે રશ્નુશ બૅરૅજો યો અમવાઓ, અવિ ઇમત વરો ઉજદાતૅમ, અવિ આતરૅમચ બરૅસ્માચ, અવિ પૅરૅનાંમ વીધ્રજ્ઞારયેઇન્તીમ, અવિ રઓધ્ન્યાંમ વરંઘ્રહૅમ, આજૂઇતીમચ ઉર્વરનાંમ, હુથ વાત વૅરૅથ્રાજનો; હુથ દામોઇશ ઉપમનો, હુથ કવએમ ખરૅનો, હુથ સઓકે મજદધાઇતે. રષ્ન્વો અષાઉમ, રષ્ન્વો રજિશ્ત, રષ્ન્વો સ્પનિશ્ત, રષ્ન્વો વએધિશ્ત, રષ્ન્વો વિધ્રૂચોઇશ્ત, રષ્ન્વો પરકવિસ્તૅમ, રષ્ન્વો દૂરએદરૅશ્તૅમ, રષ્ન્વો અરૅથ-

મત્ બ્યઇરિશ્ત, રષ્ન્વો તાયૂમ્ નિજધ્નિશ્ત. અત્બિશ્ત હુાઇધિશ્ત જધ્નિશ્ત, નસિશ્ત તાયૂમચ હુજંધ્ઉહુનૅમચ, અહ્મિ અરૅથે યહ્મિ ગએથે કેષ વશ્ત, હુધ નર તધ મર હુધ ના-તનસુશ.

(કરદો ૨૨ મો) યતચિત્ અહિ રષ્ન્વો અષાઉમ્ ઉપ અવે સ્તારો યોઇ અકુશ-ચિથ્ર જબ્યમહિ ક્રીનામહિ રષ્નૂમ્ યિમ્ અમવન્તૅમ. ઉર્વ-થાંમચિત્ જબ્યેમિ, અવિ ઇમત્ વરો ઉજ્દાતૅમ્, અવિ આતરૅમચ અરૅસ્માચ, અવિ પૅરૅનાંમ્ વીધ્નજ઼ારયેઇન્તીમ, અવિ રઍાધ્નયાંમ્ વરંધ્ન-હૅમ, આજૂઇતીમચ ઉર્વરનાંમ. અએતત્ તે જસાઇતિ અવંધ્નહે રષ્નુશ ઍરૅજ઼ો યો અમવાઍો, અવિ ઇમત્ વરો ઉજ્દાતૅમ, અવિ આતરૅમચ અરૅસ્માચ, અવિ પૅરૅનાંમ્ વીધ્નજ઼ારયેઇન્તીમ, અવિ રઍાધ્નયાંમ્ વરંધ્ન-હૅમ, આજૂઇતીમચ ઉર્વરનાંમ્, હુથ્ર વાત વૅરૅથ્રાજનો; હુથ્ર દામોઇશ ઉપમનો, હુથ્ર કવએમ ખ્વરૅનો, હુથ્ર સઍાકે મજ્દધાઇતે. રષ્ન્વો અષા-ઉમ, રષ્ન્વો રજિશ્ત, રષ્ન્વો સ્પૅનિશ્ત, રષ્ન્વો વએધિશ્ત. રષ્ન્વો વિધ્ચોઇશ્ત, રષ્ન્વો પરકવિસ્તૅમ, રષ્ન્વો દૂરએદરૅશ્તૅમ, રષ્ન્વો અરૅથ-મત્ બ્યઇરિશ્ત, રષ્ન્વો તાયૂમ્ નિજધ્નિશ્ત. અત્બિશ્ત હુાઇધિશ્ત જધ્-નિશ્ત, નસિશ્ત તાયૂમચ હુજંધ્ઉહુનૅમચ, અહ્મિ અરૅથે યહ્મિ ગએથે કેષ વશ્ત, હુધ નર તધ મર હુધ ના-તનસુશ.

(કરદો ૨૩ મો) યતચિત્ અહિ રષ્ન્વો અષાઉમ ઉપ અવે સ્તારો યોઇ જૅમસચિથ્ર જબ્યમહિ ક્રીનામહિ રષ્નૂમ્ યિમ્ અમવન્તૅમ. ઉર્વથાંમચિત્ જબ્યેમિ, અવિ ઇમત્ વરો ઉજ્દાતૅમ, અવિ આતરૅમચ અરૅસ્માચ, અવિ પૅરૅનાંમ્ વીધ્નજ઼ારયેઇન્તીમ, અવિ રઍાધ્નયાંમ્ વરંધ્ન-હૅમ, આજૂઇતીમચ ઉર્વરનાંમ. અએતત્ તે જસાઇતિ અવંધ્નહે રષ્નુશ ઍરૅજ઼ો યો અમવાઍો, અવિ ઇમત વરો ઉજ્દાતૅમ્, અવિ આતરૅ-મચ અરૅસ્માચ, અવિ પૅરૅનાંમ્ વીધ્નજ઼ારયેઇન્તીમ, અવિ રઍાધ્નયાંમ્ વરંધ્નહૅમ, આજૂઇતીમચ ઉર્વરનાંમ્, હુથ્ર વાત વૅરૅથ્રાજનો; હુથ્ર દામો-ઇશ ઉપમનો, હુથ્ર કવએમ ખ્વરૅનો, હુથ્ર સઍાકે મજ્દધાઇતે. રષ્ન્વો અષાઉમ, રષ્ન્વો રજિશ્ત, રષ્ન્વો સ્પૅનિશ્ત, રષ્ન્વો વઍધિશ્ત, રષ્ન્વો વિધ્ચોઇશ્ત, રષ્ન્વો પરકવિસ્તૅમ, રષ્ન્વો દૂરએદરૅશ્તૅમ, રષ્ન્વો અરૅથમત્ બ્યઇરિશ્ત, રષ્ન્વો તાયૂમ નિજધ્નિશ્ત. અત્બિશ્ત હુાઇધિશ્ત જધ્નિશ્ત, નસિશ્ત તાયૂમચ હુજંધ્ઉહુનૅમચ, અહ્મિ અરૅથે યહ્મિ ગએથે કેષ વશ્ત, હુધ નર તધ મર હુધ ના-તનસુશ.

(કરદો ૨૪ મો) યતચિત્ અહિ રષ્ન્વો અષાઉમ્ ઉપ અવે સ્તારો યોઇ ઉર્વરો-ચિથ્ર જબ્યમહિ ક્રીનામહિ રષ્નૂમ્ યિમ્ અમવન્તૅમ. ઉર્વથાંમચિત્

જબયેમિ, અવિ ઇમત્ વરો ઉજદાતૅમ્, અવિ આતરૅમચ બરૅસ્માચ, અવિ પૅરૅનાંમ્ વીધ્રજ઼ારયેઇન્તીમ્, અવિ રઍાધ્રન્યાંમ્ વરંધ્રહૅમ્, આજ઼ૂઇતીમચ ઉર્વરનાંમ્. અએતત્ તે જસાઇતિ અવંધ્રહે રશ્નુશ ઍરૅજો યો અમવાઓ, અવિ ઇમત્ વરો ઉજદાતૅમ્, અવિ આતરૅમચ બરૅસ્માચ, અવિ પૅરૅનાંમ્ વીધ્રજ઼ારયેઇન્તીમ્, અવિ રઍાધ્રન્યાંમ્ વરંધ્રહૅમ્, આજ઼ૂઇતીમચ ઉર્વરનાંમ્, હુથ વાત વૅરૅથ્રાજનો; હુથ દામોઇશ ઉપમનો, હુથ કવએમ ખ્વરૅનો, હુથ સઓકે મજદધાઇતે. રષ્ન્વો અષાઉમ્, રષ્ન્વો રજિશ્ત, રષ્ન્વો સ્પૅનિશ્ત, રષ્ન્વો વઍધિશ્ત, રષ્ન્વો વિધ્યોઇશ્ત, રષ્ન્વો પરકવિસ્તૅમ, રષ્ન્વો દૂરએદરૅશ્તૅમ. રષ્ન્વો અરૅથમત્ બઇરિશ્ત, રષ્ન્વો તાયૂમ્ નિજધ્નિશ્ત. અત્બિશ્ત હાઇધિશ્ત જધ્નિશ્ત, નાસિશ્ત તાયૂમચ હુજંધ્રઉહનૅમચ, અહ્મિ અરૅથે યહ્મિ ગએથે કેષ વશ્ત, હુધ નર તધ મર હુધ નાન્તનસુશ.

(કરદો ૨૫ મો) યતચિત્ અહિ રષ્ન્વો અષાઉમ્, ઉપ અવે સ્તારો યોઇ સ્પૅન્તો-મઇન્યવ. જબયમહિ ફ્રીનામહિ રશ્નૂમ યિમ અમવન્તૅમ. ઉર્વથાંમચિત્ જબયેમિ, અવિ ઇમત્ વરો ઉજદાતૅમ્, અવિ આતરૅમચ બરૅસ્માચ, અવિ પૅરૅનાંમ્ વીધ્રજ઼ારયેઇન્તીમ્, અવિ રઍાધ્રન્યાંમ્ વરંધ્રહૅમ્, આજ઼ૂઇતીમચ ઉર્વરનાંમ્. અએતત્ તે જસાઇતિ અવંધ્રહે રશ્નુશ ઍરૅજો યો અમવાઓ, અવિ ઇમત વરો ઉજદાતૅમ્, અવિ આતરૅમચ બરૅસ્માચ, અવિ પૅરૅનાંમ્ વીધ્રજ઼ારયેઇન્તીમ્, અવિ રઍાધ્રન્યાંમ્ વરંધ્રહૅમ્, આજ઼ૂઇતીમચ ઉર્વરનાંમ્, હુથ વાત વૅરૅથ્રાજનો; હુથ દામોઇશ ઉપમનો, હુથ કવએમ ખ્વરૅનો, હુથ સઓકે મજદધાઇતે. રષ્ન્વો અષાઉમ્, રષ્ન્વો રજિશ્ત, રષ્ન્વો સ્પૅનિશ્ત, રષ્ન્વો વઍધિશ્ત, રષ્ન્વો વિધ્યોઇશ્ત, રષ્ન્વો પરકવિસ્તૅમ, રષ્ન્વો દૂરએદરૅશ્તૅમ, રષ્ન્વો અરૅથમત્ બઇરિશ્ત, રષ્ન્વો તાયૂમ્ નિજધ્નિશ્ત. અત્બિશ્ત હાઇધિશ્ત જધ્નિશ્ત, નસિશ્ત તાયૂમચ હુજંધ્રઉહનૅમચ, અહ્મિ અરૅથે યહ્મિ ગએથે કેષ વશ્ત, હુધ નર તધ મર હુધ નાન્તનસુશ.

(કરદો ૨૬ મો) યતચિત્ અહિ રષ્ન્વો અષાઉમ્, ઉપ અઓમ આઓધ્રહૅમ ગઓચિથ્રૅમ જબયમહિ ફ્રીનામહિ રશ્નૂમ યિમ્ અમવન્તૅમ. ઉર્વથાંમચિત્ જબયેમિ, અવિ ઇમત્ વરો ઉજદાતૅમ્, અવિ આતરૅમચ બરૅસ્માચ, અવિ પૅરૅનાંમ્ વીધ્રજ઼ારયેઇન્તીમ્, અવિ રઍાધ્રન્યાંમ્ વરંધ્રહૅમ્, આજ઼ૂઇતીમચ ઉર્વરનાંમ્. અએતત્ તે જસાઇતિ અવંધ્રહે રશ્નુશ ઍરૅજો યો અમવાઓ, અવિ ઇમત્ વરો ઉજદાતૅમ્, અવિ આતરૅમચ

બરૅસ્માચ, અવિ પૅરૅનાંમ વીધ્રજ્ઞારયેઇન્તીમ્, અવિ રઓઆધ્રન્યાંમ વરંધ્ર-હૅમ, આજાૂઇતીમચ ઉર્વરનાંમ્, હુથ્ર વાત વૅરેથ્રાજનો; હુથ્ર દામોઇશ ઉપમનો, હુથ્ર કવએમ ખરૅનો, હુથ્ર સઓકે મજદધાઇતે. રષ્ન્વો અષા-ઉમ, રષ્ન્વો રજિશ્ત, રષ્ન્વો સ્પૅનિશ્ત, રષ્ન્વો વએધિશ્ત, રષ્ન્વો વિધ્યોઇશ્ત, રષ્ન્વો પરકવિસ્તૅમ, રષ્ન્વો દૂરએદરૅશ્તૅમ, રષ્ન્વો અરૅથ-મત્ બઇરિશ્ત, રષ્ન્વો તાયૂમ્ નિજધ્નિશ્ત. અતિઅશ્ત હુઇધિશ્ત જધ્ન-નિશ્ત, નસિશ્ત તાયૂમચ હજંધ્રઉહનૅમચ, અહ્મિ અરૅથે યહ્મિ ગએથે કેષ વશ્ત, હુધ નર તધ મર હુધ નાતનસુશ.

(કરદો ૨૭ મો) યતચિત્ અહિ રષ્ન્વો અષાઉમ્, ઉપ હુવરૅક્ષએ-તૅમ અઉર્વત્-અસ્પૅમ જબયમહિ ફ્રીનામહિ રનૂમ યિમ અમ-વન્તૅમ. ઉર્વથાંમચિત્ જબયેમિ, અવિ ઇમત્ વરો ઉજદાતૅમ, અવિ આતરૅમચ બરૅસ્માચ અવિ પૅરૅનાંમ્ વીધ્રજ્ઞારયેઇન્તીમ, અવિ રઓઆધ્રન્યાંમ વરંધ્રહૅમ. આજાૂઇતીમચ ઉર્વરનાંમ. અએતત્ તે જસાઇતિ અવંધ્રહે રનુશ બૅરૅજો યો અમવાઓ, અવિ ઇમત્ વરો ઉજદાતૅમ, અવિ આતરૅમચ બરૅસ્માચ. અવિ પૅરૅનાંમ્ વીધ્રજ્ઞારયેઇન્તીમ, અવિ રઓઆધ્રન્યાંમ્ વરંધ્ર-હૅમ, આજાૂઇતીમચ ઉર્વરનાંમ, હુથ્ર વાત વૅરૅથ્રાજનો; હુથ્ર દામોઇશ ઉપમનો, હુથ્ર કવએમ ખરૅનો, હુથ્ર સઓકે મજદધાઇતે. રષ્ન્વો અષા-ઉમ, રષ્ન્વો રજિશ્ત, રષ્ન્વો સ્પૅનિશ્ત, રષ્ન્વો વએધિશ્ત, રષ્ન્વો વિધ્યોઇશ્ત, રષ્ન્વો પરકવિસ્તૅમ, રષ્ન્વો દૂરએદરૅશ્તૅમ, રષ્ન્વો અરૅ-થમત્ બઇરિશ્ત, રષ્ન્વો તાયૂમ્ નિજધ્નિશ્ત. અતિઅશ્ત હુઇધિશ્ત જધ્ન-નિશ્ત, નસિશ્ત તાયૂમચ હજંધ્રઉહનૅમચ, અહ્મિ અરૅથે યહ્મિ ગએથે કેષ વશ્ત, હુધ નર તધ મર હુધ ના તનસુશ.

(કરદો ૨૮ મો) યતચિત્ અહિ રષ્ન્વો અષાઉમ, ઉપ અનધ્ર રઓચાઓ ખથ્રાતાઓ જબયમહિ ફ્રીનામહિ રનૂમ યિમ અમ-વન્તૅમ. ઉર્વથાંમચિત્ જબયેમિ, અવિ ઇમત્ વરો ઉજદાતૅમ, અવિ આતરૅમચ બરૅસ્માચ, અવિ પૅરૅનાંમ વીધ્રજ્ઞારયેઇન્તીમ, અવિ રઓઆધ્ર-ન્યાંમ વરંધ્રહૅમ, આજાૂઇતીમચ ઉર્વરનાંમ. અએતત્ તે જસાઇતિ અવં-ધ્રહે રનુશ બૅરૅજો યો અમવાઓ, અવિ ઇમત્ વરો ઉજદાતૅમ, અવિ આતરૅમચ બરૅસ્માચ, અવિ પૅરૅનાંમ્ વીધ્રજ્ઞારયેઇન્તીમ, અવિ રઓઆધ્રન્યાંમ્ વરંધ્રહૅમ, આજાૂઇતીમચ ઉર્વરનાંમ, હુથ્ર વાત વૅરૅથ્રા-જનો; હુથ્ર દામોઇશ ઉપમનો, હુથ્ર કવએમ ખરૅનો, હુથ્ર સઓકે મજદ-ધાઇતે. રષ્ન્વો અષાઉમ, રષ્ન્વો રજિશ્ત, રષ્ન્વો સ્પૅનિશ્ત, રષ્ન્વો

વએધિશ્ત, રષ્ન્વો વિધ્યોઇશ્ત, રષ્ન્વો પરકવિસ્તૅમ, રષ્ન્વો દૂરએ-દરૅશ્તૅમ, રષ્ન્વો અરૅથમત્ બઇરિશ્ત, રષ્ન્વો તાયૂમ્ નિજધ્નિશ્ત. અતિઅશ્ત હાઇધિશ્ત જધ્નિશ્ત, નસિશ્ત તાયૂમચ હજંધ્રઉહનૅમચ, અહ્મિ અરૅથે યહ્મિ ગએથે કેષ વશ્ત, હધ્ર નર તધ્ર મર હધ્ર ના-તનસુશ.

(કરદો ૨૯ મો) યતચિત્ અહિ રષ્ન્વો અષાઉમ, ઉપ વહિશ્તૅમ અહૂમ્ અષઑનાંમ્ રઓચંઘ્રહેમ્ વીસ્પો-ખાથ્રૅમ્ જબ્યમહિ ફ્રીનામહિ રષ્નૂમ્ યિમ્ અમવન્તૅમ. ઉર્વથાંમચિત્ જબ્યેમિ, અવિ ઇમત્ વરો ઉજદાતૅમ્, અવિ આતરૅમચ બરૅસ્માચ, અવિ પૅરૅનાંમ્ વીધ્રજ્ઞારયેઇન્તીમ્, અવિ રઓધ્નયાંમ્ વરંધ્રહૅમ્, આજૂઇતીમચ ઉર્વરનાંમ. અએતત્ તે જસાઇતિ અવંધ્રહે રષ્નુશ્ બૅરૅજો યો અમવાઓ, અવિ ઇમત્ વરો ઉજદાતૅમ્, અવિ આતરૅમચ બરૅસ્માચ, અવિ પૅરૅનાંમ્ વીધ્રજ્ઞારયેઇન્તીમ્, અવિ રઓધ્નયાંમ્ વરંધ્રહૅમ્, આજૂઇતીમચ ઉર્વરનાંમ, હથ્ર વાત વૅરૅથ્રાજનો; હથ્ર દામોઇશ્ ઉપમનો, હથ્ર કવએમ ખરૅનો, હથ્ર સઓકે મજદધાઇતે. રષ્ન્વો અષાઉમ, રષ્ન્વો રજિશ્ત, રષ્ન્વો સ્પૅનિશ્ત, રષ્ન્વો વઓધિશ્ત, રષ્ન્વો વિધ્યોઇશ્ત, રષ્ન્વો પરકવિસ્તૅમ, રષ્ન્વો દૂરએ-દરૅશ્તૅમ, રષ્ન્વો અરૅથમત્ બઇરિશ્ત, રષ્ન્વો તાયૂમ્ નિજધ્નિશ્ત. અતિઅશ્ત હાઇધિશ્ત જધ્નિશ્ત, નસિશ્ત તાયૂમચ હજંધ્રઉહનૅમચ, અહ્મિ અરૅથે યહ્મિ ગએથે કેષ વશ્ત, હધ્ર નર તધ્ર મર હધ્ર ના-તનસુશ.

(કરદો ૩૦ મો) યતચિત્ અહિ રષ્ન્વો અષાઉમ, ઉપ રઓક્ષ્ને ગરો-ન્માને જબ્યમહિ ફ્રીનામહિ રષ્નૂમ્ યિમ્ અમવન્તૅમ. ઉર્વથાંમચિત્ જબ્યેમિ, અવિ ઇમત્ વરો ઉજદાતૅમ્, અવિ આતરૅમચ બરૅસ્માચ, અવિ પૅરૅનાંમ્ વીધ્રજ્ઞારયેઇન્તીમ્, અવિ રઓધ્નયાંમ્ વરંધ્રહૅમ્, આજૂઇતીમચ ઉર્વરનાંમ. અએતત્ તે જસાઇતિ અવંધ્રહે રષ્નુશ્ બૅરૅજો યો અમવાઓ, અવિ ઇમત વરો ઉજદાતૅમ્, અવિ આતરૅમચ બરૅસ્માચ, અવિ પૅરૅનાંમ્ વીધ્રજ્ઞારયેઇન્તીમ્, અવિ રઓધ્નયાંમ્ વરંધ્રહૅમ્, આજૂઇતીમચ ઉર્વરનાંમ, હથ્ર વાત વૅરૅથ્રાજનો; હથ્ર દામોઇશ્ ઉપમનો, હથ્ર કવએમ ખરૅનો, હથ્ર સઓકે મજદધાઇતે. રષ્ન્વો અષાઉમ, રષ્ન્વો રજિશ્ત, રષ્ન્વો સ્પૅનિશ્ત, રષ્ન્વો વઓધિશ્ત, રષ્ન્વો વિધ્યોઇશ્ત, રષ્ન્વો પરકવિસ્તૅમ, રષ્ન્વો દૂરએદરૅશ્તૅમ, રષ્ન્વો અરૅથમત્ બઇરિશ્ત, રષ્ન્વો તાયૂમ્ નિજધ્નિશ્ત. અતિઅશ્ત હાઇધિશ્ત જધ્નિશ્ત, નસિશ્ત તાયૂમચ હજંધ્રઉહનૅમચ, અહ્મિ અરૅથે યહ્મિ ગએથે કેષ વશ્ત, હધ્ર નર તધ્ર મર હધ્ર ના-તનસુશ.

(કરદો ૩૧ મો) યતચિત્ અહિ રષ્ન્વો અષાઉમ્, ઉપ હુધન હુધ ના-તનસુશ્ જબયમહિ ફ્રીનામહિ રષ્નૂમ્ યિમ્ અમવન્તૅમ. ઉર્વ-થાંમચિત્ જબયેમિ, અવિ ઇમત્ વરો ઉજદ્દાતૅમ્, અવિ આતરૅમચ બરૅસ્માચ, અવિ પૅરૅનાંમ્ વીધ્રજારયેઇન્તીમ્, અવિ રઑધ્રન્યાંમ્ વરંધ્ર-હૅમ્, આજૂઇતીમચ ઉર્વરનાંમ્. અએતત્ તે જસાઇતિ અવંધ્રહે રષ્નુશ ઍરૅજો યો અમવાઑ, અવિ ઇમત્ વરો ઉજદ્દાતૅમ્, અવિ આતરૅમચ બરૅસ્માચ, અવિ પૅરૅનાંમ્ વીધ્રજારયેઇન્તીમ્, અવિ રઑધ્રન્યાંમ્ વરંધ્ર-હૅમ્, આજૂઇતીમચ ઉર્વરનાંમ્, હુથ્ર વાત વૅરૅથ્રાજનો; હુથ્ર દામોઇશ ઉપમનો, હુથ્ર કવએમ્ ખ્વરૅનો, હુથ્ર સઑકે મજદ્દધાઇતે. રષ્ન્વો અષા-ઉમ્, રષ્ન્વો રજિશ્ત, રષ્ન્વો સ્પૅનિશ્ત, રષ્ન્વો વઑધિશ્ત, રષ્ન્વો વિધ્ચોઇશ્ત, રષ્ન્વો પરકવિસ્તૅમ્, રષ્ન્વો દૂરએદ્દરૅશ્તૅમ્, રષ્ન્વો અરૅથ-મત્ બઇરિશ્ત, રષ્ન્વો તાયૂમ્ નિજધ્નિશ્ત. અત્મિશ્ત હાઇધિશ્ત જધ્ર-નિશ્ત, નસિશ્ત તાયૂમચ હુજંધ્રઉિહનૅમચ, અહ્મિ અરૅથે યહ્મિ ગએથે કેષ વશ્ત, હુધ નર તધ્ર મર હુધ ના-તનસુશ.

અહે રય ખ્વરૅનંધ્રહુચ, તૅમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, અહે રષ્ન્વો અષાઉમ્ અષઑનીમ્; જઑથ્રાબ્યો અહે રષ્ન્વો અષાઉમ્ અષઑ-નીમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદ્દે.

હઑમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ્વો-દંધ્રહંધ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઑ-થ્નચ, જઑથ્રાબ્યસચ અર્ષુખ્ધએઇબ્યસચ વાધ્રજિબ્યો. યેંધ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંધ્રહો, મજદ્દાઑ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઑંધ્રહાંમચા તાંસચા તાઑસચા યજમઇદ્દે. (બાજમાં પઢે) અહુરમજદ્દ ખોદાએ અવ્જૂનીએ મરૂદુમ્, મરૂદુમ્ સર્દગાંન્, હમા સર્દગાંન્, હુમબાયસ્તે વેહાંન્, ઓએમ્ બેહેદીન્ માજદ્દયસ્નાન આગહી આસ્ત-વાની નેકી રસાનદ્દ; અઍદૂન્ બાદ્દ. (પ્રગટ પઢે) યથા અહૂ વઇર્યો (૨).

યસ્નૅમચ વહ્મૅમચ અઑજસચ જ્વરૅચ આફ્રીનામિ, રષ્નઑશ રજિશ્તહે અર્શ્તાતસચ ફ્રાદત્-ગએથયાઑ વરૅદત-ગએથયાઑ અર્શુ-ખ્ધહે વચંધ્રહો યત્ ફ્રાદત્-ગએથહે. અષૅમ્ વૉહૂ (૧).

☞ અહ્માઇ રએશચ; હુજંધ્રરૅમ; જસ મે અવંધ્રહે મજદ્દ; કૅરૅફ્ષ્ મોજદ્દ.

રોજ નેક નાંમ, રોજ પાક નાંમ, રોજ મુબારક (ફલાંન), માહે મુબારક (ફલાંન), ગાહે (ફલાંન). નમાજ દાદારે ગેહાંન્ દામાંન્. ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજદ્દાઑ, તરોઇદીતે અંધ્રરહે મઇન્યેઉશ, હઇથ્યાવરૂશ્તાંમ્ હ્યત વસ્ના ફ્રૅરૅષોતૅમૅમ. સ્તઑમિ અષૅમ્; અષૅમ્ વૉહૂ (૧).

ગોરૂજે ખોરેહ અવજાયાદ રશ્ને રાસ્ત, બેરસાદ અમાવંદ પીરોજગર અમાવંદી પીરોજગરી. દાદ દીન બેહ માજદયસ્નાંન, આગહી રવાઇ ગોઆફરંગાંની બાદ હફ્તે કેશ્વર જમીન, અએદૂન બાદ. મન આનો આવાયદ શુદન, મન આનો આવાયદ શુદન, મન આનો આવાયદ શુદન. અષઓને અષૅમ વૅાહૂ (૧).

☞ (દક્ષિણ દિશા તરફ મોહોડું કરીને પઢે.) **દાદારે ગેહાંન દીને માજદયસ્ની દાદે જરથુશ્તી. નેમસે-તે અષાઉમ સૅવિશ્તે અર્દ્વી સૂર અનાહિતે. અષઍાને અષૅમ વૅાહૂ (૧). નેમો ઉર્વઇરે વંઘ્રઉહિ મજદધાતે. અષઍાને અષૅમ વૅાહૂ (૧).**

અહે રયન્વો અષાઉમ અષઍાનીમ અષહે રતૂમ યજમઇદે. અષૅમ વૅાહૂ (૧). રશ્ને રાસ્ત બેરસાદ. અષૅમ વૅાહૂ (૧).

રશ્ને યશ્તનો સાર.—અહુરમઝદની ખુશનુદી હોજો! વૃધ્ધિ કરનાર અહુરમઝદનું નામ લઇને હું બંદગી શરૂ કરૂં છું. તેના પ્રતાપ તથા ખોરેહ જ્યાદા થાઓ! રશ્ને રાસ્ત યઝદ મારી મદદે પહોંચો! સર્વે ગુનાહો માટે હું પશ્ચાતાપ કરૂં છું. તમામ ભુંડા વિચાર, ભુંડાં વચન, અને ભુંડાં કામને માટે હું મનશની, ગવશની અને કુનશનીથી પસ્તાવો કરૂં છું. એ સાચા, ફાયદો કરનારા, ડહાપણવાળા, દુર સુધી જોનારા, ઇનસાફ કરનારા, દુ;ખ વગરના, ચોર અને રાહજનને મારનાર રશનુ યઝદ! આ દુન્યામાં કયો શખસ હ્વ-ના-તનસુશની જગા (ગરોથમાન બહેશતથી ઉપરની જગા) મેળવનાર છે, તો તું તોળ કરનાર છે. એ રશનું રાસ્ત! જ્યાંબી તું હોય, પછી ઇરાનના સાત કેશવરોમાંના કોઇબી કેશવરમાં-અરેઝહી, સવહી, ફ્રદદફ્શુ, વિદધફ્શુ, વોઉરૂ-બરેશતી, વોઉરૂ-ઝરેશતી, અને ખનીરથ-બામી કોઇમાં પણ તું હોય, રંઘા નદી (Tigris) આગળ હોય કે અલબુર્ઝ પહાડ ઉપર હોય, વનંત સેતારામાં હોય, કે તેશતર સેતારામાં હોય, કે હપતોઇરીંગ સેતારામાં હોય, કે ચંદ્ર, સુરજ, કે બહેશતમાં હોય, કે હ્વ-ના-તનસુશમાં હોય, ત્યાંથી હમારી મદદને માટે હું તુંને બોલાઉં છું. આ તૈયાર કીધેલા વર (એ વરને માટે એમ કહે છે કે જે માણુસનાં રાસ્તપણાંની કસોટી કરવાની હોય, તેની છાતી ઉપર તાવેલી ધાતુ રેડવામાં આવતી હતી, અને જો તેને કશી ઇજા ન થાય તો તે રાસ્ત માણસ તરીકે સાબેત થતો હતો.) તરફ હમે તુંને મદદને માટે બોલાવ્યે છીએ.

રશનુ યઝદ, એક મરણ પામેલા માણસનું રવાન, જ્યારે ચાહરમની બામદાદે ચીનવદ પુલ તરફ જાય છે, ત્યારે તેણે કીધેલાં કામોનો તોળ કરવામાં મેહેર અને શરોષ યઝદનો તે મદદગાર છે. એ યશ્તમાં રશનુની સાથે એના હમકાર ફરેશ્તા આરતાદ યઝદ જે પણ સચાઇ ઉપર મવકકલ છે તેનું નામ આવે છે.

ફ્રવરદીન યશ્ત.[1]

ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજ્દાઓ. અષેમ્ વૉહૂ (૧).

૫ નામે યજ્દાંન્ અહુરમજ્દ ખોદાએ અવજૂની, ગોરૂજે ખોરેહ્ અવજાયાદ્; અર્દાફ્રુવશ્ બેરસાદ્. અજ્ હમા ગુનાહ્ પતેત્ પશેમાનુમ્, અજ્ હર્વસ્તીન્ દુશ્મત દુજ્ઝૂખ્ત દુજ્વરશ્ત, મેમ્ ૫ ગેતી મનીદ્, ઓએમ ગોફ્ત્, ઓએમ કર્દ્, ઓએમ જસ્ત્, ઓએમ બુન્ બૂદ્ એસ્તેદ્. અજ્ આંન્ ગુનાહ્ મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની રવાંની ગેતી મીનોઆંની, ઓખે અવાખ્શ્ પશેમાન્ ૫ સે ગવશ્ની ૫ પતેત્ હોમ. ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજ્દાઓ, તરોઇદીતે અંઘ્રહે મઇન્યેઉશ્; હઇથ્યાવરશ્તાંમ્ હાત્ વસ્ના ફ્રૅરષોતેમેમ. સ્તઓમિ અષેમ્; અષેમ્ વૉહૂ (૩).

ફ્રવરાને મજ્દયસ્નો જરથુશત્રિશ્ વીદએવો અહુર-ત્કએષો (જે ગેહ હોય તે પઢે) ફ્રસસ્તયએચ, અષાઉનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ્ ઉગ્રનાંમ્ અઇવિ-થૂરનાંમ્ પઓઇર્યો-ત્કએષનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ્ નબાનજ્દિશ્તનાંમ્ ફ્રવષિ-તાંમ્, ક્ષ્નઑથ્ર યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ, યથા અહૂ વઇર્યો જઓતા ફ્રા મે મ્રૂતે, અથા રતુશ્ અષાત્ચિત્ હચ ફ્રા અષવ વીધ્વાઓ મ્રઓતૂ.

(કરદો ૧ લો) મ્રઑત્ અહુરો મજ્દાઓ સ્પિતમાઇ જરથુશ્ત્રાઇ, અએવ તે જાવરૅ અઓજસચ ખરૅનો અવસચ રફ્નસચ ફ્રમ્રવ, એરૅજવો સ્પિતમ, યત્ અષઓનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ્ ઉગ્રનાંમ્ અઇવિ-થૂરનાંમ્, યથ મે જસૅન્ અવંઘ્રહે, યથ મે બરૅન્ ઉપસ્તાંમ્, ઉગ્રાઓ અષઓ-નાંમ્ ફ્રવષયો.

આઓંઘ્રહાંમ્ રય ખરૅનંઘ્રહચ, વીધારએમ્ જરથુશ્ત્ર અઓમ્ અસ્મનૅમ્, યો ઉસચ રઓક્ષ્નો ફ્રાદેરૅસ્રો, યો ઇમાંમ્ જંમ આચ પઇરિચ બવાવ. માંનયેન્ અહે યથ વીશ્, અએમ યો હિશ્તઇતે

---

૧. અશો લોકોની ફ્રવશી અથવા ફરોહરો નામની મીનોઇ શકિતઓ અહેરેમનની સામે થઇને ભલી પેદાયશોને ટકાવી રાખવામાં અને તેઓની વૃધ્ધિ કરવામાં તથા બીજા દુન્યાને લગતા અનેક ફાયદા અને મદદ કરવામાં મશગુલ રહે છે, તે હકીકત જાણીને તેઓને પગલે ચાલવાથી માણસો ભલાં થઇ શકે છે તેઓનું સેતાયશનામું.

મઇન્યુ-સ્તાતો હંદ્રખ્તો દૂરએકરનો, અયંઘ્રહો કહ્રૂર્પ ખ્શએનહે રઓચ-હિનો અવિ થ્રિષ્વ.

યિમ્ મજ્દાઓ વસ્તે વંઘ્રહનૅમ્ સ્તૅહ્રૂપએસંઘ્રહૅમ્ મઇન્યુ-તાશ્તૅમ્, હચિમ્નો મિથ્રો રષ્નુચ આર્મઇતિચ સ્પૅન્તય, યહ્માઇ નોઇત્ ચહ્માઇ નએમનાંમ્ કરન પઇરિ-વએનોઇથે.

આઓંઘ્રહાંમ્ રય ખ્શરૅનંઘ્રહચ, વીધારએમ્ જરથુશ્ત્ર અરૅદ્વીમ્ સૂરાંમ્ અનાહિતાંમ્, પૅરૅથૂ-ફ્રાકાંમ્, બએષજયાંમ્, વીદએવાંમ્, અહુરો-ત્કએષાંમ્, યેસન્યાંમ્ અંઘ્રઉહે અસ્તવઇતે, વહ્રૂમ્યાંમ્ અંઘ્રઉહે અસ્તવઇતે. આધૂ-ફ્રાધનાંમ્ અષઓનીમ્, વાંથ્વો-ફ્રાધનાંમ્ અષઓનીમ્, ગએથો-ફ્રાધનાંમ્ અષઓનીમ્, ષએતો-ફ્રાધનાંમ્ અષઓનીમ્, દંઘ્રહુ-ફ્રાધનાંમ્ અષઓનીમ્.

યા વીસ્પનાંમ્ અર્ષ્નાંમ્ ક્ષુદ્રાઓ યઓજદધાઇતિ. યા વીસ્પનાંમ્ હાઇરિષિનાંમ્ જાંથાઇ ગરૅવાંન્ યઓજદધાઇતિ. યા વીસ્પાઓ હાઇરિષીશ હુજામિતો દધાઇતિ. યા વીસ્પનાંમ્ હાઇરિષિનાંમ્ દાઇતીમ્ રથ્વીમ્ પએમ્ અવ-બરઇતિ.

મસિતાંમ્ દૂરાત્ ફ્રસ્રૂતાંમ્; યા અસ્તિ અવવઇતિ મસો, યથ વીસ્પાઓ ઇમાઓ આપો યાઓ જૅમા પઇતિ ફ્રતચન્તિ, યા અમવઇતિ ફ્રતચઇતિ હુકુઇર્યાત્ હચ બરૅજંઘ્રહત્ અવિ જ્રયો વૉઉરુ-કષેમ્.

યઓજૅન્તિ વીસ્પે કરનો જ્રયા વૉઉરુ-કષય, આ વીસ્પો મઇધ્યો યઓજઇતિ. યત્ હીશ અવિ ફ્રતચઇતિ, યત્ હીશ અવિ ફ્રજગરઇતિ અરૅદ્વી સૂર અનાહિત. યેંઘ્રહે હજંઘ્રરૅમ્ વઇર્યનાંમ્, હજંઘ્રરૅમ્ અપઘ્રજ્ઞારનાંમ્. કસચિત્ચ અએષાંમ્ વઇર્યનાંમ્, કસચિત્ચ અએષાંમ્ અપઘ્રજ્ઞારનાંમ્, ચથ્વરૅસતૅમ્ અયરૅ-બરનાંમ્ હ્રૂવસ્પાઇ નઇરે બરૅમ્નાઇ.

અંઘ્રહાઓસચ મે અએવંઘ્રહાઓ આપો અપઘ્રજ્ઞારો વીજસાઇતિ, વીસ્પાઇશ અવિ કર્ષ્વાંન્ યાઇશ હપ્ત. અંઘ્રહાઓસચ મે અએવંઘ્રહાઓ આપો હમથ અવ-બરઇતિ હાંમિનૅમચ જયનૅમચ. હા મે આપો યઓજદધાઇતિ, હા અર્ષ્નાંમ્ ક્ષુદ્રાઓ, હા ક્ષથ્રિનાંમ્ ગરૅવાંન્, હા ક્ષથ્રિનાંમ્ પએમ.

આઓંઘ્રહાંમ્ રય ખ્શરૅનંઘ્રહચ, વીધારએમ્ જરથુશ્ત્ર જાંમ્ પૅરૅથ્વીમ્ અહુરધાતાંમ્, યાંમ્ મસીમચ પથનાંમચ, યા બરૅથ્રિ પરઓશ સ્રીરહે યા વીસ્પૅમ્ અહૂમ્ અસ્તવન્તૅમ્ બરઇતિ, જીમચ ઇરિસ્તૅમચ, ગરયસ્ચ યોઇ બૅરૅજન્તો પૅઉરુ-વાસ્ત્રાઓંઘ્રહો આફન્તો.

યેંઘ્નહાઑ પઇતિ થ્રઑતો-સ્તાચો આપો તચિન્તિ નાવયાઑ; યેંઘ્નહાઑ પઇતિ પૉઉરૂ-સરેંધાઑ જૅમાધ ઉજ્જુક્ષ્યેઇતિ ઉર્વરાઑ, થ્રાથ્રાઇ પસ્વાઑ વીરયાઑ, થ્રાથ્રાઇ અઇર્યનાંમ્ દંખ્યુનાંમ્, થ્રાથ્રાઇ ગેઉશ પન્ચો-હ્યયાઓ, અવંઘ્નહે નરાંમ્ અષઓનાંમ્.

આઑંઘ્નહાંમ્ રય ખરૅનંઘ્નહચ, વીધારએમ જરથુશ્ત્ર અર્જૅમ બરૅ-થ્રિષ્વ પુથ્રે પઇતિ-વૅરૅતે અપરઇરિથિન્તો આદાતાત્ વીધાતઑત;[1] બ્યાહુવ ઉર્વતચએમ્ અસ્તિચ ગઑનચ, દ્રૅવ્દચ ઉરૂથ્વાંસચ, પઇધ્યાઑસચ, ક્રવાક્ષસચ.

યેઇધિ જી મે નોઇત્ દઇધીત્ ઉપસ્તાંમ્ ઉઘ્રાઑ અષાઉનાંમ્ ક્રવષયો, નોઇત્ મે ઇધ આઑંઘ્નહાતૅમ્ પસ્વીર, યા સ્તો સરેંધનાંમ્ વહિશ્ત. દુજો અઑગરે, દુજો ક્ષથ્રૅમ્, દુજો અસ્તવાઑ અંઘ્નઉશ આઑંઘ્નહાત્.

ની અન્તરે જ઼ાંમ અસ્મનૅમચ, દુજાઑ મનિવાઑ હજ્યાત્, ની અન્તરે જ઼ાંમ્ અસ્મનૅમચ, દુજાઑ મનિવાઑ વઑન્યાત્; નોઇત પસ્ચએત વનોવન્તાઇ ઉપ-દયાત્ અંઘ્નરો મઇન્યુશ સ્પૅન્તાઇ મઇન્યવે.

આઑંઘ્નહાંમ્ રય ખરૅનંઘ્નહચ, આપો તચિન્તિ ક્રાતત્-ચરૅતો, ખાઑ પઇતિ અક્રજયમ્નાઑ; આઑંઘ્નહાંમ્ રય ખરૅનંઘ્નહચ, જૅમાધ ઉજ્જુક્ષ્યેઇન્તિ ઉર્વરાઑ, ખાઑ પઇતિ અક્રજયમ્નાઑ; આઑંઘ્નહામ્ રય ખરૅનંઘ્નહચ, વાતો વાઑન્તિ દુન્મો-ક્રુતો, ખાઑ પઇતિ અક્રજયમ્નાઑ.

આઑંઘ્નહાંમ્ રય ખરેનંઘ્નહચ, હાઇરિષીશ પુથ્રે વૅરૅન્વઇન્તિ; આઑંઘ્નહાંમ્ રય ખરૅનંઘ્નહચ, હુજ઼ામિતો જીજનૅન્તિ; આઑંઘ્નહાંમ્ રય ખરૅનંઘ્નહચ, યત્ બવઇન્તિ હચત્-પુથ્રાઑ.

---

૧. વીધાતઓત-માણુસના હાડકાં ભાંજનાર યાને માણુસના જાનને નુકસાન પહોંચાડનાર દેવ. મહેર યસ્તમાં એને એશમ દેવનો સાથી કહયો છે. ફરવરદીન યશ્ત પ્રમાણે અહુરમજ્દ ફરોહરોની મદદથી બચ્ચાંને માયના ગર્ભસ્થાનમાં એ દેવના હુમલાથી ટકાવી રાખે છે. વંદીદાદમાં એનું નામ અસ્તોવીધોતુ છે જ્યાં કહ્યું છે કે જ્યારે માણુસ પાણીમાં પડે છે, ત્યારે એ દેવ માણુસનો દમ બંધ કરી નાખે છે. મીનો ખેરદમાં કહ્યું છે કે માણુસના મરણ બાદ ત્રીજી બામદાદે રવાનના પુલ ગુઝાર થતી વખત એ દેવ તેના ગળામાં ફાંસો નાખી તેને દોજખ ભણી ખેંચે છે, પણ જો તે માણુસનાં સવાબનાં કામ તેના ગુનાહનાં કામ કરતાં વધારે હોય છે તો તે ફાંસો કાઢી નાખવાને શકિતવાન થાય છે અને બહેશતમાં જાય છે. બુનદેહશમાં એ દેવને એક જાતનો જીંદગીનો છેડો લાવનાર ખરાબ પવન કહયો છે એના સાથીઓ એશમ, અકોમન અને બુષ્યાંસ્ત દેવો છે.

આઑંઘ્રહાંમ્ રય ખ્વરૅનંઘ્રહચ, ઉસ્ ના જયેઇતિ વ્યાખનો વ્યાખ્મોહુ ગૂષયત્ ઉખ્ધો, યો બવઇતિ ખ્રતુ-ક્રાતો; યો નાઇધ્યાઑંઘ્રહો ગઑતૅમહે[1] પરો-યાઑ પરૂશ્તોઇત્ અવાઇતિ. આઑંઘ્રહાંમ્ રય ખ્વરૅનંઘ્રહચ, હ્વરૅ અવ પથ અઐઇતિ; આઑંઘ્રહાંમ્ રય ખ્વરૅનંઘ્રહચ, માઑ અવ પથ અઐઇતિ; આઑંઘ્રહાંમ્ રય ખ્વરૅનંઘ્રહચ, સ્તારો અવ પથ યેઇન્તિ.

તાઑ ઉગ્રાહુ પૅષનાહુ ઉપસ્તાંમ્ હૅન્તિ દાહિશ્તાઑ, યાઑ ફ્રવષયો અષઑનાંમ્; તાઑ ફ્રવષયો અષઑનાંમ્ અઑજિશ્તાઑ હૅન્તિ સ્પિતમ, યાઑ પઑઇરયનાંમ્ તકએષનાંમ્, યાઑ વા નરાંમ્ અજાતનાંમ્ ફ્રષો-ચરૅથ્રાંમ્ સઑષ્યન્તાંમ. આઅત્ અન્યએષાંમ્ ફ્રવષયો જવનાંમ્ નરાંમ્ અષઑનાંમ્ અઑજયેહીશ્ જરથુશ્ત્ર, યથ ઇરિસ્તનાંમ્ સ્પિતમ.

આઅત્ યો ના હીશ્ હુબૅરૅતાઑ બરાત્ જવ અષઑનાંમ્ ફ્રવષયો સાસ્ત દઇંઘ્રહેઉશ્ હમો-ક્ષથ્રો, હો અંઘ્રહાઇતિ જજુશ્તૅમો ક્ષયો કસચિત્ મષ્યાનાંમ્; યો વૅાહુ-બૅરૅતાંમ્ બરઇતે મિથ્રૅમ વિમ્ વૅાઉરૂગઑયઑઇતીમ્, અરૂશ્તાતૅમચ ફ્રાદત્-ગએથાંમ્ વરૅદત્-ગએથાંમ.

ઇથ તે જાવરે અઑજસચ ખ્વરૅનો અવસચ રફ્નસચ ફ્રશ્રઑમિ, ઍરૅજવો સ્પિતમ, યત્ અષઑનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ્ ઉગ્રનાંમ્ અઇવિથૂરનાંમ્; યથ મે જસેન્ અવંઘ્રહે, યથ મે બરેન્ ઉપસ્તાંમ્ ઉગ્રાઑ અષઑનાંમ્ ફ્રવષયો.

(કરદો ર જો) ભ્રઑાત્ અહુરો મજ્દાઑ સ્પિતમાઇ જરથુશ્ત્રાઇ, આઅત્ યસે-થ્વા અઐતહ્મિ અંઘ્રહવો યત્ અસ્તવઇન્તિ, સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર, પથાંમ્ જસાઇતિ વીથ્વએસો બોઇવ્રનાંમ્ દુજ્ઞિતનાંમચ થ્વયંઘ્રઉહતાંમ્ જરથુશ્ત્ર, યેજિચ થ્વએષાઑ તન્વો, અથ ઇમાં વચો દ્રૅનજયોઇશ્, અથ ઇમાં વચો ફ્રશ્રુયાઑ વારૅથ્રધ્નિશ્ જરથુશ્ત્ર.

અષાઉનાંમ્[2] વંઘ્રઉહીશ્ સૂરાઑ સ્પૅન્તાઑ ફ્રવષયો સ્તઑમિ જબ્બયેમિ ઉફ્યેમિ. યજમઇદે ન્માન્યાઑ વીસ્યાઑ જન્તુમાઑ દખ્યુ-

૧. નાઇદયાઑંઘહો ગઐાતેમહે-ગોતમ નોધસ, ઋગવેદમાં આવેલા એક રૂષીનું નામ, જેની સાથે થયલી વાદવીવાદનો અહિંયાં ઇસારો છે. પ્રોફેસર મૅક્ષમુલર એ રૂષીઓનો જમાનો ઇ. સ. પુર્વે ૧૫૦૦ ઉપર મુકે છે, તે ઉપરથી ફરવરદીન યશતનો જમાનો પણ તેટલોજ જુનો થઇ શકે.

૨. આ ફકરો અને એની પછીના બીજા ચાર ફકરાના છેડા સુધી યાને "**અતિબશતો અષવ**" સુધીના અવસ્તાના કલામો પઢયાથી, રસ્તાની ધાસ્તી તથા બીહીક દફે થઇને ભણનારને હિમ્મત આવે છે.

માઓ જરથુશ્ત્રોતેમાઓ. હાઇતિશ હાતાંમ, હાઇતિશ આઆઁથ્રહુષાંમ, હાઇતિશ બૂષ્યન્તાંમ અષઓનાંમ. વીસ્પાઓ વીસ્પનાંમ દખ્યુનાંમ, જઁવિશત્યાઓ જઁવિશત્યનાંમ દખ્યુનાંમ.

યાઓ અસ્મનંમ વીધારયેન્, યાઓ આપંમ વીધારયેન્, યાઓ ઝાંમ વીધારયેન્, યાઓ ગાંમ વીધારયેન્, યાઓ બરેંથ્રિષ્વ પુથ્રે વીધારયેન્ પઇતિ-વઁરેંતે અપર-ઇરિથ્યેંન્તો આદાતાત્ વીધાતઓત્. વ્યાહ્વ ઉર્વંત્-ચયેન્ અસ્તિચ ગઓનચ દ્રેવ્દ્ચ ઉરૂથ્વાંસ્ચ પઇધ્યાઓસ્ચ ફ્રવાક્ષસ્ચ.

યાઓ અશ-બઁરેંતો, યાઓ ઉગ્રારેંતો, યાઓ હ્વારેંતો, યાઓ વઝારેંતો, યાઓ તખ્મારેંતો, યાઓ જઓયારેંતો; યાઓ જઓયાઓ વંઘ્રહુથ્વએષુ, યાઓ જઓયાઓ વરેંથ્રઘ્ન્યએષુ, યાઓ જઓયાઓ પેષનાહુ.

યાઓ દાથીશ વરેંથ્રેંમ જબ્યન્તે, દાથીશ આયપ્તેંમ ચકુષે, દાથીશ બન્તાઇ ફ્વતાતેંમ, દાથીશ અઘ્નાઇ વાહુ ખરેંનો, યો હીશ યઝાનો કુક્ષન્વાંનો જઝ્યેઇતિ બરો-જઓથ્રો અષવ.

યાઓ અવધ પર ફ્રઓઇરિસિશ્તાઓ, યથ નરો અષવનો અષંમ હેંન્તિ જરજદાતેંમ, યથ્રચ મજિશ્તાઓ ફ્રેરેતાઓ, યથ્રચ અત્બિશ્તો અષવ.

(કરદા ૩ જો) અષાઉનાંમ વંઘ્રઉહીશ સૂરાઓ સ્પેંન્તાઓ ફ્રવષયો યઝમઇદે. યાઓ અઓજિશ્તાઓ વઝેંન્તાંમ, રેંનજિશ્તાઓ ફ્રવજેંમ્ન-નાંમ, અફ્રકવસ્તેંમાઓ અપ-સ્રયમ્નનાંમ, અનવરૂશ્તવસ્તેંમાઓ ક્રસ્યિ-ન્અનનાંમ, અપઇરિ-વસ્તેંમાઓ સ્નઇથિષાંમચ વરેંથનાંમચ; યાઓ અફ્ર-ઓઉર્વિસ્વત્ કેરેંનવઇન્તિ ઇરેંમ યહ્મ્ય જસેંન્તિ.

તાઓ વંઘ્રઉહીશ, તાઓ વહિશ્તાઓ યઝમઇદે, યાઓ અષાઉનાંમ વંઘ્રઉહીશ સૂરાઓ સ્પેંન્તાઓ ફ્રવષયો. તાઓ જી સ્તરેંતએષુ બરેં-સ્મોહુ જઓયાઓ, તાઓ વરેંથ્રઘ્ન્યએષુ, તાઓ પેષનાહુ. તાઓ ઇથ યત્ નરો તખ્મ પેરેંતેંન્તે વરેંથ્રઘ્ન્યએષુ.

તાઓ મજદાઓ જબયત્ અવંઘ્રહે, અવંઘ્રહેચ અપ્નો વીદ્ધિધાર અપ-સ્ચ જંમસ્ચ ઉર્વરયાઓસ્ચ. યત્ સ્પેન્તો મઇન્યુશ વીધારયત્ અસ્મ-નંમ યત્ આપંમ યત્ ઝાંમ યત્ ગાંમ યત્ ઉર્વરાંમ, યત્ બરેંથ્રિષ્વ પુથ્રે વીધારયત્ પઇતિ-વરેંતે અપર-ઇરિથ્યેંન્તો, આદાતાત્ વીધાતઓત્. વ્યાહ્વ ઉર્વંત્-ચયત્ અસ્તિચ ગઓનચ દ્રેવ્દ્ચ ઉરૂથ્વાંસ્ચ પઇધ્યાઓ-સ્ચ, ફ્રવાક્ષસ્ચ.

વીધારયત્ સ્પેન્તો મઇન્યુશ્, યાઓ અમવઇતિશ તુષ્નિષાધો હુદ્દાઇથીશ્, વેરેજિ-ચષ્મનો સ્રઓઇથીશ દરેઘો-રાંરોમનો; યાઓ બેરેજઇતીશ બેરેજ્યાસ્તાઓ, યાઓ હુયઓનાઓ પેરેથુ-યઓનાઓ રવોફ્રઓથ્મનો દસથવઇતીશ ફ્રસ્રુતાઓ ઉપન્દારયેન્ અસ્મનેંમ.

(કરદો ૪ થો) અષાઉનાંમ્ વંઘ્વઉહીશ્ સરાઓ સ્પેન્તાઓ ફ્રવષયો યજમઇદે. હુશ-હુષ્મનો હુવરેંજાનાઓ દરેઘ્રએઇબ્યો હુખ્ઘ્રએઇબ્યો; ઉપષિતેએ વહિશ્તાઓ અનાજરેંતાઓ અએઇબ્યો નરેંબ્યો; વંઘ્વઉહીશ ચોઇ વો વંઘ્વહુશ; ગુફ્રાઓ દૂરએસૂકાઓ બએષજયાઓ ફ્રસ્રુતાઓ; વનત-પેંષનાઓ; નોઇત્ પઉર્વાઓ અજાઅરયેંન્તે.

(કરદો ૫ મો) અષાઉનાંમ્ વંઘ્વઉહીશ્ સૂરાઓ સ્પેન્તાઓ ફ્રવષયો યજમઇદે. ઉગ્ર-જઓષાઓ તિમષ્યંબ્યો, ઉપઇરિ-કઇરયાઓ સેવિશ્તાઓ, યાઓ ઉપઇરિ હુમરેંનાધ અઉર્વંથનાંમ્ તિમષ્યંતાંમ્ ઉગ્રાઓ બાજૂશ્ રિચન્દયેઇન્તિ.

(કરદો ૬ ઠો) અષાઉનાંમ્ વંઘ્વઉહીશ્ સૂરાઓ સ્પેન્તાઓ ફ્રવષયો યજમઇદે; અરેદ્રાઓ તખ્માઓ અઓજંઘ્વઉહઇતીશ અનામાથ્વાઓ ખ્રાથ્રવઇતીશ ખ્રાપરાઓ બએષજયાઓ, અષોઇશ બએષજ હચિમ્નાઓ, જેમ-ફ્રથંઘ્વહ દાનુ-દ્રાજંઘ્વહ હ્વરે-બરેજંઘ્વહ.

(કરદો ૭ મો) અષાઉનાંમ્ વંઘ્વઉહીશ્ સૂરાઓ સ્પેન્તાઓ ફ્રવષયો યજમઇદે. યાઓ તખ્માઓ હાંમ-વરેંઇતિવઇતીશ અરેજયેઇતીશ ખ્રવિષ્યન્તીશ ઉરૂવીનઇતીશ; ફ્રરિચન્દયેઇન્તીશ વીસ્પનાંમ્ તિમષવતાંમ્ ત્બએષાઓ દએવનાંમ્ મષ્યાનાંમચ; અમએ-નિજનો હુમેરેથે હુવાઇ કામાઇચ જઓષાઇચ.

યૂઝેંમ વંઘ્વઉહિ નિસ્રિનઓત વેરેથ્રઘ્નેમચ અહુરધાતેંમ વનઇન્તીમચ ઉપરતાતેંમ, આબ્યો દંઘ્વહુબ્યો સેવિશ્તાઓ, યથ વંઘ્વઉહીશ અનાજરેંતાઓ ક્ષ્નૂતાઓ અઇનિતાઓ અત્બિશ્તાઓ, યૂઝેંમ યસન્યાઓ વહ્મ્યાઓ વસો-યઓનાઓ ફ્રચરથ્વે.

(કરદો ૮ મો) અષાઉનાંમ્ વંઘ્વઉહીશ્ સૂરાઓ સ્પેન્તાઓ ફ્રવષયો યજમઇદે; ફ્રસ્રૂતાઓ વનત-પેંષનાઓ અવિ-અમાઓ સ્પારો-દાશ્તાઓ અસુયમ્નાઓ રેજિશ્તનાંમ્; યાઓ અવ-જબ્નયતો અવંઘ્વહે વ્યાંસચ વ્યાંનસચ. અપતેએ જબ્નયેઇતિ વ્યાંસ્, અપ-ગતેએ વ્યાંનો.

યાઓ અવધ પર ફ્રઓઇરિસિશ્તાઓ, યથ નરો અષવનો અષેંમ્ હેંન્તિ જરજદાતેંમ, યથ્રચ મજિશ્તાઓ ફ્રેરેંતાઓ, યથ્રચ અત્બિશ્તો અષવ.

(કરદો ૯ મો) અષાઉનાંમ્ વંઘ્ઉહીશ્ સૂરાઑ સ્પૅન્તાઓ ફ્રવષયો યજમઇદે. પૅઉરૂ-સ્પાધાઑ યસ્તો-જયાઑ ઉજગૅરૅપ્તો-દ્રફ્ષાઑ બામ્યાઑ. યાઑ ઉગ્રાહુ પૅષનાહુ તધ નિજસૅન્ ક્ષ્તવિબ્યો, તધ યોઇ તખ્મ ક્ષ્તાવ્રયો દાનુબ્યો અર્જન્ પૅષનાઑ.

યૂઝ્ઝૅમ્ તધ તઉર્વયત વૅરૅથ્રૅમ્ દાનુનાંમ્ તૂરનાંમ્, યૂઝ્ઝૅમ્ તધ તઉર્વયત ત્બએષાઑ દાનુનાંમ્ તૂરનાંમ્. યૂષ્મઑાયો પરો કર્ષનજો હુવીર બઑાન્ સૅવિશ્ત, યોઇ તખ્મ ક્ષ્તાવયો, યોઇ તખ્મ સઑાષ્યન્તો, યોઇ તખ્મ્ વૅરૅથ્રાજનો. ખ્શ્રૂમાઑ અસેબિશ્ ફ્રજિન્ત દાનુનાંમ્ બએ-વરૅ-પઇતિનાંમ.

(કરદો ૧૦ મો) અષાઉનાંમ્ વંઘ્ઉહીશ્ સૂરાઑ સ્પૅન્તાઑ ફ્રવષયો યજમઇદે. યાઑ રસ્મનો હાંમસ્તાતેએ ફ્રકરન રિચન્દયેઇન્તિ, વી મઇધ્યાંમ્ નામયેઇન્તિ; થ્વાષૅમ્ પસ્કાત્ ફ્રવર્જન્તે, અવ્રંઘ્હે નરાંમ્ અષઑાનાંમ્, આજંઘ્હે દુઝ્વરૃશ્તાવ્રરૅઝ્તંમ.

(કરદો ૧૧ મો) અષાઉનાંમ્ વંઘ્ઉહીશ્ સૂરાઑ સ્પૅન્તાઑ ફ્રવષયો યજમઇદે. યાઑ ઉગ્રાઑ અઇવિ-થૂરાઑ વારેથ્રગ્નીશ્, વનત્-પૅષનાઑ શરૅમાઑ વીવાઇતીશ્ વીચિરાઑ, સ્રવર્ષૅમ્નાઑ સ્રઑાતન્વો આસ્નો-ઉર્વાનો અષઑાનીશ્. યાઑ દાથ્રીશ્ વૅરૅથ્રૅમ્ જખ્નયેન્તે, દાથ્રીશ્ આયપ્તૅમ્ ચકુષે, દાથ્રીશ્ બન્તાઇ દ્રવતાતૅમ.

દાથ્રીશ્ અહ્માઇ વૅાહુ ખ્વરૅનો, યો હીશ્ અથ ફ્રાયઝ્રાઇતે, યથ હીશ્ હો-ના યજત, યો અષવ જરથુશ્ત્રો, રતુશ્ અસ્તવ્રઇધ્યો ગએથ-યાઑ, બરૅષ્નુશ્ બિપઇતિશ્તનયાઑ, કહ્માઇચિત્ યાઑાધ્હાંમ્ જસો, કહ્માઇચિત્ આંજંઘ્હાંમ્ બિવિવાઑ.

યાઑ હુજ્બાતાઑ મઇન્યૂ-પૂતાઑ ફ્રપૂસૅન્તે બરૅષ્નવો અવ્રંઘ્હે અપ્નો, અએમ્ પઇધિમ્નાઑ હુતાશ્તૅમ્, વૅરૅથ્રઘ્નૅમચ અહુરધાતૅમ્, વનઇન્તીમચ ઉપરતાતૅમ્, સઑાકાંમચ બરત્-અવરૅતાંમ્ બરત્-આય-પ્તાંમ્, અષઑાનીમ્ થ્રાંફ્ધાંમ્ યેસન્યાંમ્ વહ્મ્યાંમ્, અષાત્ હચ યત્ વહિશ્તાત્.

તાઑ હૅરૅજૅન્તિ સતવએસૅમ્ અન્તરે ઝ્રંમ અસ્મનૅમચ, તચત્-આપૅમ્ જવનો-સૂતૅમ્ તચત્-આપૅમ્ ઉક્ષ્યત્-ઉર્વરૅમ્ થ્રાથ્રાઇ પસ્વાઑ વીરયાઑ, થ્રાથ્રાઇ અઇર્યનાંમ્ દખ્યુનાંમ્, થ્રાથ્રાઇ ગેઉશ્ પંચો-હ્યાઑ, અવ્રંઘ્હે નરાંમ્ અષઑાનાંમ.

વી અન્તરે જાંમ અસ્મનૅમ્‌ચ સતવએસો વીજસાઇતિ, તચત્‌ આપો જવનો-સૂતો તચત્‌-આપો ઉક્ષ્યત્‌-ઉર્વરો સ્રીરો બાન્વાઓ રઓક્ષ્નૅમાઓ, થ્રાથ્રાઇ પસ્વાઓ વીરયાઓ, થ્રાથ્રાઇ અઇરયનાંમ્‌ દખ્યુનાંમ્‌, થ્રાથ્રાઇ ગેઉશ્‌ પંચો-હ્યયાઓ, અવંધ્રહે નરાંમ્‌ અષઓનાંમ.

(કરદો ૧૨ મો) અષાઉનાંમ્‌ વંઘ્રઉહીશ્‌ સૂરાઓ સ્પૅન્તાઓ ફ્રવષયો યજમઇદ. અયો-ખ્ઓધાઓ અયો-જયાઓ અયો-વૅરૅથ્રાઓ, યાઓ પૅરૅતૅન્તે વૅરૅથ્રઘ્નયએષુ રઓક્ષ્નિ-અઇવિધાતએષુ થખ્તાઓ અરૅજજ્ઞીશ્‌ બરૅન્તીશ્‌, હજંઘ્રરઘ્નયાઇ દએવનાંમ.

યત્‌ હીશ્‌ અન્તરૅ વાતો ફ્રવાઇતિ બરો-બઓધો મશ્યાનાંમ્‌, તે નરો પઇતિ-જાનેન્તિ યાહુવ વૅરૅથ્ર-બઓધો તે આબ્યો ફ્રૅરૅતાઓ ફ્રૅરૅન્વઇન્તિ અષઓનાંમ વંઘ્રઉહિબ્યો સૂરાબ્યો સ્પૅન્તાબ્યો ફ્રવષિબ્યો, થખ્તયાત્‌ પરો અંઘ્રહુયાત્‌ ઉજગૅરૅવ્યાત્‌ પરો બાજુવે.

યતાર વા હીશ્‌ પઉર્વ ફ્રાયજૅન્તે, ફ્રઓરૅત્‌ ફ્રક્ષ્નિ અવિ મનો જરજદાતોઇત્‌ અંઘ્રહુયત હચ, આતરથ્ર ફ્રઓઇરિસિન્તિ ઉઘ્રાઓ અષાઉનાંમ્‌ ફ્રવષયો, હથ્ર મિથ્રાચ રશ્નુશ્‌ ઉઘ્રચ દામોઇશ્‌ ઉપમન હથ્ર વાત વૅરૅથ્રાજન.

તાઓ દંઘ્રહાવો હથ્ર જતાઓ નિજઘ્નૅન્તે, પન્ચસઘ્નાઇ સતઘ્નાઇશચ્‌, સતઘ્નાઇ હજંઘ્રરઘ્નાઇશચ્‌, હજંઘ્રરઘ્નાઇ બએવરઘ્નાઇશચ્‌, બએવરૅઘ્નાઇ અહાંક્ષતઘ્નાઇશચ્‌, યથ્ર ફ્રઓઇરિસિન્તિ ઉઘ્રાઓ અષાઉનાંમ્‌ ફ્રવષયો, હથ્ર મિથ્રાચ રશ્નુચ ઉઘ્રચ દામોઇશ્‌ ઉપમનો હથ્ર વાત વૅરૅથ્રાજનો.

(કરદો ૧૩ મો) અષાઉનાંમ્‌ વંઘ્રઉહીશ્‌ સૂરાઓ સ્પૅન્તાઓ ફ્રવષયો યજમઇદે. યાઓ વીસાઘ આવયેઇન્તિ હમસ્પથ્મએદએમ પઇતિ રતૂમ્‌, આઅત્‌ અથ્ર વીચરૅન્તિ દશ પઇરિ ક્ષફ્નો, અવત્‌ અવો જિક્ષ્નાઓંઘ્રહેમ્નાઓ.

કો નો સ્તવાત્‌, કો યજાઇતે, કો ઉફ્યાત્‌, કો ફ્રીનાત્‌, કો પઇતિ-જનાત્‌ ગઓમત જસ્ત વસ્ત્રવત અષ-નાસ નૅમંઘ્રહ. કહે નો ઇઘ નાંમ આધઇરયાત્‌, કહે વો ઉર્વ ફ્રાયેજયાત્‌, કહ્માઇ નો તત્‌ દાથ્રૅમ દયાત્‌ યત્‌ હે અંઘ્રહત્‌ ખ્શઇરયાંન અજયમ્નૅમ્‌ યવએચ યવએતાતએચ.

આઅત્‌ યો ના હીશ્‌ ફ્રાયજાઇતે, ગઓમત જસ્ત વસ્ત્રવત અષ-નાસ નૅમંઘ્રહ, અહ્માઇ આફ્રીનૅન્તિ ક્ષ્નૂતાઓ અઇનિતાઓ અત્બિશતાઓ ઉઘ્રાઓ અષાઉનાંમ્‌ ફ્રવષયો.

બુયાત્ અહ્મિ ન્માને ગેઉશચ વાંથ્વ ઉપ વીરનાંમચ, બુયાત્ આસુશચ અસ્પો દૅરૅજરસચ વાક્ષો, બુયાત્ ના સ્તાહ્યો વ્યાખનો યો નો બાધ ફ્રાયજાઇતે ગઑમત જસ્ત વસ્તવત અષ-નાસ નૅમંઘહ.

(કરદો ૧૪ મો) અષાઉનાંમ્ વંઘ્ઉહીશ સૂરાઓ સ્પૅન્તાઓ ફ્રવષયો યજમઇદે. યાઓ અપાંમ્ મજદધાતનાંમ્ સ્રીરાઓ પથો દએસયેઇન્તિ, યાઓ પર અહ્માત્ હિશ્તૅન્ત ફ્રધાતાઓ અફ્રતત્-કુષીશ, હમય ગાત્વો દરૅઘૅમચિત્ પઇરિ જરૂવાનૅમ.

આઅત્ તાઓ નૂરાંમ્ ફ્રતચિન્તિ, મજદધાતૅમ પઇતિ પન્તાંમ્, અઘો-બખ્તૅમ્ પઇતિ યઑનૅમ, ફ્રાથ્વરૅશ્તૅમ પઇતિ આફૅન્તૅમ, જઓષાઇ અહુરહે મજદાઓ, જઓષાઇ અમૅષનાંમ્ સ્પૅન્તનાંમ્.

(કરદો ૧૫ મો) અષાઉનાંમ્ વંઘ્ઉહીશ સૂરાઓ સ્પૅન્તાઓ ફ્રવષયો યજમઇદે. યાઓ ઉર્વરનાંમ્ ખ્શ્વીરનાંમ્ સ્રીરાઓ ઉરૂથ્મીશ દએસયેઇન્તિ, યાઓ પર અહ્માત્ હિશ્તૅન્ત ફ્રધાતાઓ અફ્રઑક્ષયેઇન્તિશ, હમય ગાત્વો દરૅઘૅમચિત્ પઇરિ જરૂવાનૅમ.

આઅત્ તાઓ નૂરાંમ્ ફ્રવક્ષયેઇન્તિ, મજદધાતૅમ પઇતિ પન્તાંમ્, અઘો-બખ્તૅમ પઇતિ યઑનૅમ, ફ્રાથ્વરૅશ્તૅમ પઇતિ જરવાનૅમ, જઓષાઇ અહુરહે મજદાઓ, જઓષાઇ અમૅષનાંમ્ સ્પૅન્તનાંમ્.

(કરદો ૧૬ મો) અષાઉનાંમ્ વંઘ્ઉહીશ સૂરાઓ સ્પૅન્તાઓ ફ્રવષયો યજમઇદે. યાઓ સ્રાંમ્ માઓંઘહો હૂરો અનઘ્રનાંમ્ રઓચંઘહાંમ્ પથો દએસયૅન્ અષઑનીશ, યોઇ પર અહ્માત્ હમે ગાત્વો દરૅઘૅમ્ હિશ્તૅન્ત અફ્રષીમન્તો, દએવનાંમ પરો ત્બએષંઘહત્ દએવનાંમ પરો દ્રઑમોહુ.

આઅત્ તે નૂરાંમ્ ફ્રવર્જૅન્તિ દૂરએઉર્વએસૅમ અધ્વનો, ઉર્વએસૅમ નાષૅમન યિમ્ ફ્રષોકૅરૅતોઇત્ વંઘ્હુયાઓ.

(કરદો ૧૭ મો) અષાઉનાંમ્ વંઘ્ઉહીશ સૂરાઓ સ્પૅન્તાઓ ફ્રવષયો યજમઇદે. યાઓ અવત્ જરયો અઇવ્યાક્ષયેઇન્તિ યત્ વૉઉરૂકષૅમ આમીમ, નવચ નવઇતીશચ નવચ સત નવચ હજંઘ્ર નવસેસચ બએવાંન્.

(કરદો ૧૮ મો) અષાઉનાંમ્ વંઘ્ઉહીશ સૂરાઓ સ્પૅન્તાઓ ફ્રવષયો યજમઇદે. યાઓ અવે સ્ત્રેઉશ અઇવ્યાક્ષયેઇન્તિ યાં હપ્તોઇરિંગે, નવચ નવઇતીશચ નવચ સત નવચ હજંઘ્ર નવસેસચ બએવાંન્.

(કરદે ૧૯ મો) અષાઉનાંમ્ વંઘ્વુહીશ્ સૂરાઓ સ્પેંન્તાઓ ફ્રવષયો યજમઇદે. યાઓ અવાંમ્ કેહ્રપેંમ્ અઇવ્યાક્ષયેઇન્તિ, યાંમ્ સામહે કેરે-સાસ્પહે યત્ ગએસાઉશ્ ગધવરહે, નવચ નવઇતીશ્ચ નવચ સત નવચ હજંઘ્રર નવસેસચ બએવાંન્.

(કરદે ૨૦ મો) અષાઉનાંમ્ વંઘ્વુહીશ્ સૂરાઓ સ્પેંન્તાઓ ફ્રવષયો યજમઇદે. યાઓ અવાંમ્ ક્ષુદ્રેમ્ અઇવ્યાક્ષયેઇન્તિ, યાંમ્ સ્પિતામહે અષઓનો જરથુશ્ત્રહે, નવચ નવઇતીશ્ચ નવચ સત્ નવચ હજંઘ્રર નવસેસચ બએવાંન્.

(કરદે ૨૧ મો) અષાઉનાંમ્ વંઘ્વુહીશ્ સૂરાઓ સ્પેંન્તાઓ ફ્રવષયો યજમઇદે. યાઓ અહુરહે ક્ષયતો દષિનાંમ્ ઉપ યૂઇધ્યેઇન્તિ, યેજિ અએમ્ બવઇતિ અષવ-ફ્નુશ્, યેજિ-ષે બવઇન્તિ અનાજેરેતાઓ ક્નૂતાઓ અઇનિતાઓ, અત્બિશતાઓ ઉગ્રાઓ અષાઉનાંમ્ ફ્રવષયો.

(કરદે ૨૨ મો) અષાઉનાંમ્ વંઘ્વુહીશ્ સૂરાઓ સ્પેંન્તાઓ ફ્રવષયો યજમઇદે. યાઓ મસ્યેહીશ્ અહ્માત્, યાઓ અઓજયેહીશ્ અહ્માત્, યાઓ તાંષ્યેહીશ્ અહ્માત્, યાઓ અમવસ્તરાઓ અહ્માત્, યાઓ વેરેથ્ર-વસ્તરાઓ અહ્માત્, યાઓ બએષજયોતરાઓ અહ્માત્, યાઓ યાસ્કેરેસ્તરાઓ અહ્માત્ યથ વચ ફ્રગ્રવાઇરે; યાઓ મધેમચિત્ મ્યજદનાંમ્ બએવને ઉપવજેંન્તે.

આઅત્ યત્ આપો ઉજબરેંન્તે, સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર, જરયંઘ્રહત્ હચ વોઉરૂ-કષાત્ ખ્રેનસચ યત્ મજદધાતેમ્. આઅત્ ફ્રષૂસેંન્તિ ઉગ્રાઓ અષાઉનાંમ્ ફ્રવષયો પઓઇરીશ્ પૅાઉરૂ-સતાઓ, પઓઇરીશ્ પૅાઉરૂ-હજંઘ્રરાઓ, પઓઇરીશ્ પૅાઉરૂ-બએવનો.

આપેંમ્ અએષેંમ્નાઓ હવાઇ કાચિત્ નાફ્યાઇ, હવયાઇ વીસે, હવાઇ જન્તવે, હવયાઇ દઇંઘ્રહવે ઉઇત્યઓજનાઓ, ખ્એપઇથે-નો દઇં-ઘ્રહુશ્ નિધાતએચ હઓષાતએચ.

તાઓ યૂઇધ્યેઇન્તિ પેષનાહુ હવે અસહિ ષોઇથ્રએચ, યથ અસો મએથનેમચ અઇવિષિતેએ દધાર. માંનયેન્ અહે યથના તખ્મો રથ-એશ્તાઓ હુશ-હાંમ-એરેતત્ હચ ષએતાત્ યસ્તો-જએનિશ્ પઇતિ-ઘ્નીત.

આઅત્ યાઓસચ આઓંઘ્રહાંમ્ નિવાનેંન્તે, તાઓ આપેંમ્ પરા-જેંન્તિ, હવાઇ કાચિત્ નાફ્યાઇ હવયાઇ વીસે, હવાઇ જન્તવે, હવયાઇ દઇંઘ્રહવે ઉઇત્યઓજનાઓ, ખ્એપઇથે નો દંઘ્રહુશ્ ફ્રધાતએચ વરેધાતએચ.

આઅત્ યત્ બવઇતિ અવિ-સ્પશ્તો સાસ્ત દંધ્રહેઉશ હુમો-ક્ષથ્રો, અઉર્વથએઇબ્યો પરો ત્બિષ્યંબ્યો, તાઓ હુસ્રચિત્ ઉપ-જબયેઇતે ઉગ્રાઓ અષાઉનાંમ ફ્રવષયો.

તાઓ હે જસાઓન્તિ અવંઘ્રહે, યેજિ-ષે બવઇન્તિ અનાજરૅતાઓ ક્ષ્નૂતાઓ અઇનિતાઓ, અત્બિશ્તાઓ ઉગ્રાઓ અષાઉનાંમ ફ્રવષયો. તાઓ હિમ અવ નિક્રાવયેન્તે, માંનયેન્ અહે યથ ના મૅરૅઘો હુપરૅનો.

તાઓ હે સ્નઇથિશચ વરૅથસ્ચ પરૂશ્તસ્ચ પઇરિવારસ્ચ વીસૅન્તે, પઇરિ મઇન્યઓયાત દ્રુજત્, વરૅન્યયાતચ દ્વાંઇથ્યાંત્, જિજિયૂષતચ કયધાત્, વીસ્પો-મહ્રકૅઅતચ પઇરિ દ્રવતત્ યત્ અંઘ્રાત્ મઇન્યઓત્, માંનયૅન્ અહે યથ ના સતૅમચ હજંઘ્રૅમચ બએવરૅચ પઇરિશતનાંમ નિજથૅમ હ્યાત્.

યથ નોઇત તત્ પઇતિ કરતો હુક્રંઘ્રહરૂશ્તો, નોઇત્ વજરો હુનિ-વિખ્તો, નોઇત્ ઇષુશ ખાથખ્તો, નોઇત્ અર્શતિશ હુવઇવ્યાસ્ત, નોઇત્ અસાનો અરૅમોષુતો અવસ્યાત્.

વીસૅન્તે અવત્ વીસૅન્તએચ મજદયસ્ચિત્ અઇરિમે-અંઘ્રહ્યો, અષાઉનાંમ વંઘ્રઉહીશ સૂરાઓ સ્પેન્તાઓ ફ્રવષયો, અવત્ અવો જિક્ષ્નાઅઁઘ્રહેમ્નાઓ. કો નો સ્તવાત્, કો યજાઇતે, કો ઉફ્યાત્, કો ફ્રીનાત્, કો પઇતિ-જનાત્, ગઓમત જસ્ત વસ્ત્રવત અષ-નાસ નૅમંઘ્રહ. કહે નો ઇધ નાંમ આઘઇરયાત્, કહે વો ઉર્વ ફ્રાયેજયાત્, કહ્માઇ નો તત્ દાથ્રૅમ દયાત્, યત્ હે અંઘ્રહત્ ખઇરયાંન્ અજયમ્નૅમ યવએચ યવએતાતએચ.

આસ્નાઓ યજમઇદે, મનાઓ યજમઇદે, દએનાઓ યજમઇદે, સઓષ્યન્તાંમ ઉરૂનો યજમઇદે. પસુકનાંમ યજમઇદે, દઇતિકનાંમ યજમઇદે, ઉપાપનાંમ યજમઇદે, ઉપસ્મનાંમ યજમઇદે, ફ્રપ્તૅરૅજાતાંમ યજમઇદે, રવસ્ચરાતાંમ યજમઇદે, ચંઘ્રરંઘ્રહાચાંમ યજમઇદે, ફ્રવષયો યજમઇદે.

ફ્રવષીશ યજમઇદે, અરૅદ્રાઓ યજમઇદે, તખ્માઓ યજમઇદે, તન્ચિશ્તાઓ યજમઇદે, સ્પૅન્તાઓ યજમઇદે, સ્પૅનિશ્તાઓ યજમઇદે, સૂરાઓ યજમઇદે, સૅવિશ્તાઓ યજમઇદે, દૅરૅજરાઓ યજમઇદે, અઇવીથૂરાઓ યજમઇદે, ઉગ્રાઓ યજમઇદે, અઓજિશ્તાઓ યજમઇદે, રૅવીશ યજમઇદે, રૅનજિશ્તાઓ યજમઇદે, યાસ્કૅરૅતો યજમઇદે, યાસ્કૅરૅસ્તૅમાઓ યજમઇદે.

તાઓ જી હુન્તિ યાસ્કર્રસ્તમાઓ વયાઓ મનિવાઓ દામાંન્, યાઓ અષાઉનાંમ્ વંઘ્વઉહીશ્ સૂરાઓ સ્પેન્તાઓ ફ્રવષયો, યાઓ તઘ ઍર્ધ્વાઓ હિશ્તન્ત, યત્ મઇન્યૂ દામાંન્ દઇધીતેંમ્, યસ્ચ સ્પેન્તો મઇન્યુશ્ યસ્ચ અંઘ્રો.

યત્ તિતરત્ અંઘ્રો મઇન્યુશ દાહીમ અષહે વંઘ્વહેઉશ્, અન્તર્ પઇરિ-અવાઇતેંમ વોહુચ મનો આતર્શ્ચ.

તાઓ હે તઉર્વયતેંમ ત્બએષાઓ અંઘ્રહે મઇન્યેઉશ્ દ્વતો, યત્ નોઇત્ આપો તકાઇશ્ સ્તયત્, નોઇત્ ઉર્વરાઓ ઉરૂથ્મબ્યો હકત સૂરહે દથુષો ક્ષયતો અહુરહે મજદાઓ ફ્રતચિન્ આપો સંવિશતાઓ, ઉજ્જુક્ષ્યાંન્ચ ઉર્વરાઓ.

વીસ્પાઓ આપો યજમઇદે; વીસ્પાઓ ઉર્વરાઓ યજમઇદે; વીસ્પાઓ અષાઉનાંમ્ વંઘ્વઉહીશ્ સૂરાઓ સ્પેન્તાઓ ફ્રવષયો યજમઇદે. નામેનિ આપો યજમઇદે; નામેનિ ઉર્વરાઓ યજમઇદે; નામેનિ અષાઉનાંમ્ વંઘ્વઉહીશ્ સૂરાઓ સ્પેન્તાઓ ફ્રવષયો યજમઇદે.

વીસ્પનાંમ્ચ આઁઘ્રહાંમ્ પઓઇર્યનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ્ ઇધ યજમઇદે ફ્રવષીમ્, અવાંમ્ યાંમ્ અહુરહે મજદાઓ, મજિશ્તાંમ્ચ વહિશ્તાંમ્ચ સ્રએશ્તાંમ્ચ, ખ્રઓજદિશ્તાંમ્ચ ખ્રથ્વિશ્તાંમ્ચ હુકેરેપ્તેંમાંમ્ચ, અષાત્ અપનોતેંમાંમ્ચ.

યેંઘ્રહે ઉર્વ માંથ્રો સ્પેન્તો, અઉરૂષો રઓક્ષ્નો ફ્રાદેરેસ્રો. કેહ્રર્પ-સચ યાઓ રએથ્વયેઇતિ સ્રીરાઓ અમેષનાંમ્ સ્પેન્તનાંમ્, વેરેજ-દાઓ અમેષનાંમ્ સ્પેન્તનાંમ્; હ્વરે-ક્ષએતેંમ્ અઉર્વત્-અસ્પેંમ્ યજમઇદે.

(કરદો ૨૩ મો) અષાઉનાંમ્ વંઘ્વઉહીશ્ સૂરાઓ સ્પેન્તાઓ ફ્રવ-ષયો યજમઇદે. યાઓ અમેષનાંમ્ સ્પેન્તનાંમ્, ક્ષએતનાંમ્ વેરેજિ-દોઇથ્રનાંમ્ બેરેજતાંમ્ અઇવ્યામનનાંમ્, તખ્મનાંમ્ આહૂઇર્યનાંમ્, યોઇ અઇથ્યેજંઘ્હો અષવનો.

યોઇ હપ્ત હમો-મનંઘ્હો, યોઇ હપ્ત હમો-વચંઘ્હો, યોઇ હપ્ત હમો-શ્યઓથ્નાઁઘ્હો. યએષાંમ્ અસ્તિ હમેંમ્ મનો, હમેંમ્ વચો, હમેંમ્ શ્યઓથ્નેંમ્; હમો પતચ ફ્રસાસ્તચ, યો દધ્વાઓ અહુરો મજદાઓ.

યએષાંમ્ અન્યો અન્યેહે ઉર્વાનેંમ્ અઇવિ-વએનઇતિ, મેરેથ્વેન્તેંમ્ હુમતએષુ, મેરેથ્વેન્તેંમ્ હૂખ્તએષુ, મેરેથ્વેન્તેંમ્ હ્વરૂશ્તએષુ, મેરેથ્વેન્તેંમ્ ગરોન્માનેંમ્; યએષાંમ્ રઓક્ષ્નાઁઘ્હો પન્તાનો આવયતાંમ્ અવિ જઓથ્રાઓ.

(કરદા ૨૪ મો) અષાઉનાંમ્ વંઘ્નુહીશ્ સૂરાઑ સ્પૅન્તાઑ ફ્રવષયો યજમઇદે. યાંમ્ચ આથ્રો ઉર્વાજિશ્તહે[1] સ્પૅન્તહે વ્યાખનહે, યાંમ્ચ સ્રઑષહે અષ્યેહે તખ્મહે, તનુ-માંથ્રહે દરૂષિ-દ્રઑશ આહુઇર્યેહે, યાંમ્ચ નઇર્યેહે સંઘ્નહે.

યાંમ્ચ રષ્નઑશ રજિશ્તહે, યાંમ્ચ મીથ્રહે વૅાઉરૂ-ગઑયઑઇ-તોઇશ, યાંમ્ચ માંથ્રહે સ્પૅન્તહે, યાંમ્ચ અષ્નો, યાંમ્ચ આપો, યાંમ્ચ જૅમો, યાંમ્ચ ઉર્વરયાઑ, યાંમ્ચ ગેઉશ, યાંમ્ચ ગયેહે, યાંમ્ચ સ્તઑયો અષાવઑયો.

ગયેહે મરૅથ્નો[2] અષઑનો ફ્રવષીમ્ યજમઇદે; યો પઑઇર્યો અહુ-રાઇ મઝ્દાઇ મનસચ ગૂશ્ત સાસ્નાઑસ્ચ, યહ્માત્ હચ ફ્રાથ્વૅરૅસત્ નાફો અઇર્યનાંમ્ દખ્યુનાંમ્, ચિથ્રૅમ્ અઇર્યનાંમ્ દખ્યુનાંમ્.

જરથુશ્તહે સ્પિતામહે ઇધ અષઑનો અષીમ્ચ ફ્રવષીમ્ચ યજમઇદે.

પઑઇર્યાઇ વૅાહુ મમનાઇ, પઑઇર્યાઇ વૅાહુ વઑકુષે, પઑઇર્યાઇ વૅાહુ વાવૅરૅજુષે, પઑઇર્યાઇ અથઉરૂને, પઑઇર્યાઇ રથએશ્તાઇ, પાઑર્યાઇ વાસ્તર્યાઇ ફ્રુયન્તે, પઑર્યાઇ ફ્રવએધાઇ, પઑઇર્યાઇ ફ્રવએધયમ્નાઇ, પઑઇર્યાઇ હુંઘ્નહનનાઇ, પઑઇર્યાઇ હુંઘ્નહુષે, ગાંમ્ચ અષૅમ્ચ ઉખ્ધૅમ્ચ, ઉખ્ધખ્યાચ સ્રઑષૅમ્ ક્ષથ્રૅમ્ચ, વીસ્પચ વૅાહુ મઝ્દધાત અષચિથ્ર.

---

૧. આથ્રો ઉર્વાજિશ્તહે–ઉર્વાજિશ્ત આતશ. એનો શબ્દાર્થ ઝાડ પાનમાં સમાયલી ગરમી થાય છે, જે ઝાડની વધને માટે અવશ્યની છે. બુનદેહશ પ્રમાણે એને પાણીનો ખપ છે, પણ ખોરાકનો ખપ નથી.

૨. ગયેહે મરૅથ્નો–ગયોમર્દ, ફ્રરવરદીન યશ્ત પ્રમાણે એ પેહલો ભલો શખસ હતો, જેણે અહુરમઝદની શીખામણ સાંભળી હતી, અને જેનેથી ઇરાન દેશના ભલાં લોકોની નસલ ઉતરી છે. દુન્યાની સેવટે જેમ સોષ્યોશ છેલ્લો માણસ ગણાશે, તેમ ગયોમર્દ પેહલો માણસ હતો, તેથી ફ્રરવરદીન યશ્તમાં તેમજ આફ્રીંગાનના દીબાચામાં સઘળા જનમેલાઓ અને હવે પછી જનમનારાઓની ફ્રવશીને યાદ કરવામાં આવી છે, ત્યાં ગયોમર્દથી સોષ્યોશ સુધીનાં ફરોહરોને યાદ કરવામાં આવ્યાં છે. બુનદેહશ પ્રમાણે જ્યારે ગયોમર્દ આ જેહાનથી ગુજર પામ્યો, ત્યારે તેનું બુન જમીન ઉપર પડયું, અને તે સુરજની રોશનીથી સ્વચ્છ થયું, તેના ત્રણ ભાગમાંથી બે ભાગ નઇર્યોસંઘે રાખ્યા, અને એક ભાગ સ્પંદારમદે (જમીને) રાખ્યો. ચાલીસ વર્ષ રહીને તે જમીનમાંથી મશીઅ અને મસીયાની, એટલે આદમ જાતનું પેહલું જોડકું પેદા થયું. રસ્તાખેજને વખતે પહેલ વહેલાં ગયોમર્દના હાડ ઉભાં થશે. એહરેમને પોતાની બુરી અસર દુન્યાની પેદાયશ ઉપર શરૂ કરી, ત્યાર પછી તે ૩૦ વર્ષ જીવ્યો. ફીરદોસીએ એને ચામડાંનો પોશાક પેહરતો જણાવ્યો છે.

યો પઓઇર્યો આથ્રવ, યો પઓઇર્યો રથએશતાઓ, યો પઓઇર્યોઇઓઇર્યો વાસ્ત્ર્યો ફ્શુયાંસ્, યો પઓઇર્યો ચખ્રૅમ્ ઉર્વએસયત દએવાઅત્ચ હ્ઓતાત્ મષ્યાઅત્ચ. યો પઓઇર્યો સ્તોઇશ્ અસ્ત્વઇથ્યાઓ, સ્તઓત્ અષૅમ્ નાઇસ્ત્ દએવો, ફ્રઓરૅનત મજ્દયસ્નો જરથુશ્ત્રિશ્ વીદએવો અહુર-ત્કએષો.

યો પઓઇર્યો સ્તોઇશ્ અસ્ત્વઇથ્યાઓ, વાચિમ્ અઓખ્ત વીદોયુમ્ અહુરો-ત્કએષૅમ્. યો પઓઇર્યો સ્તોઇશ્ અસ્ત્વઇથ્યાઓ, વાચિમ્ ફ્રગ્રઓત્ વીદોયુમ્ અહુરો-ત્કએષૅમ્. યો પઓઇર્યો સ્તોઇશ્ અસ્ત્વઇથ્યાઓ વીસ્પાંમ્ દએવો-દાતૅમ્ વવચ અયેસ્ન્યાંમ્ અવહ્મ્યાંમ્. યો સૂરો વીસ્પો-હુજ્યાઇતિશ્ પ ઇર્યો-ત્કએષો દખ્યુનાંમ્.

યહ્મિ પઇતિ વીસ્પૅમ્ માંથ્રૅમ્ અષૅમ સ્રવો વીસ્રુયત. અહુ રતુશચ ગએથનાંમ્; સ્તઓત અષહે યત્ મજિશ્તહેચ વહિશ્તહેચ સ્રએશ્તહેચ; પઇતિફ્રક્તચ દએનયાઇ યત્ પઇતિનાંમ્ વહિશ્તયાઇ.

યિમ્ ઇર્સૅન્ અમૅષાઓ સ્પૅન્ત વીસ્પે હ્વરૅ-હુજ્ઓષ ફ્રઓરૅત્ ફ્રક્ષ્નિ અવિ મનો જરજ્દાતોઇત્ અંધ્હુયત્ હચ અહ્મ્ રતૂમ્ચ ગએથનાંમ્, સ્તઓતારૅમ્ અષહે યત્ મજિશ્તહેચ વહિશ્તહેચ સ્રએશ્તહેચ, પઇતિ-ફ્રક્તારૅમ્ચ દએનયાઇ યત્ હુઇતિનાંમ્ વહિશ્તયાઇ.

યેહે જાંથએચ વક્ષએચ, ઉર્વાસૅન્ આપો ઉર્વરાઓસ્ચ; યેહે જાંથએચ વક્ષએચ, ઉક્ષિન્ આપો ઉર્વરાઓસ્ચ; યેહે જાંથએચ વક્ષએચ, ઉશ્તતાતૅમ્ નિમ્રવન્ત વીસ્પાઓ સ્પૅન્તો-દાતાઓ દામાંન્.

ઉશ્ત-નો જાતો આથ્રવ યો સ્પિતામો જરથુશ્ત્રો! ફ્રા-નો યજાઇતે જઓથ્રાબ્યો સ્તૅરૅતો-બરૅસ્મ જરથુશ્ત્રો. ઇધ અપાંમ્ વીજસાઇતિ વંઘ્ઉહિ દએન્ માજ્દયસ્નિશ્ વીસ્પાઇશ્ અવિ કર્ષ્વાંન્ યાઇશ્ હપ્ત.

ઇધ અપાંમ્ મિથ્રો યો વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતિશ્ ફ્રધાત્ વીસ્પાઓ ફ્રતૅમતાતો દખ્યુનાંમ્ યઓજઇન્તીશ્ચ રામયેઇતિ. ઇધ અપાંમ્ નપાઓ સૂરો ફ્રધાત્ વીસ્પાઓ ફ્રતૅમતાતો દખ્યુનાંમ્ યઓજઇન્તીશ્ચ ન્યાસાઇતે.

મઇધ્યોઇમાઓંઘહે આરાસ્ત્યેહે[1] ઇધ અષઓનો અષીમ્ચ ફ્રવષીમ્ચ યજમઇદે; યો પઓઇર્યો જરથુશ્ત્રાઇ માંથ્રૅમ્ચ ગૂશ્ત સાસ્નાઓસ્ચ.

---

૧. મઇધ્યોઇમાઓંઘહ આરાસ્ત્ય-આરાસ્તીનો છોકરો મઇધ્યોમાઓંઘહ. પેગમ્બર જરથોસ્તના કાકાનો દીકરો. વોહુક્ષથ્ર ગાથામાં એનું નામ પેગમ્બર જરથોસ્ત અને તેની દીનનાં સંબંધમાં આવે છે, તે ઉપરથી જણાય છે કે જરતોસ્તી દીન ફેલાવવામાં એને પેગમ્બર

(કરદો ૨૫ મો) **અસ્મો-ખ્ન્વતો[1] અષઑનો ફ્રવષીમ્ યજમઇદે; અષ્નો ખ્ન્વતો અષઑનો ફ્રવષીમ્ યજમઇદે; ગવયાનો અ ફ્ર ય,[2] પર્ષત્-ગેઉશ્ પરાતહે અ ફ્ર ય, વૉહ્વસ્તોઇશ્ સ્નઓયેહે અ ફ્ર ય, ઇસ્વતો વરાજહે અ ફ્ર ય.**

સએનહે અહૂમ-સ્તૂતો[3] અ ફ્ર ય, યો પઑઇર્યો સતો-અએથર્યો ફ્રક્ષ્તત પઇતિ આય જૅમા. પૅરૅઇદિધયેહે અ ફ્ર ય, ઉસ્માનરહે પએષતહે અ ફ્ર ય, વૉહુ-રઑચંધ્રહે ફ્રાન્યેહે અ ફ્ર ય, અષો-રઑચંધ્રહો ફ્રાન્યેહે અ ફ્ર ય, વરૅસ્મો-રઑચંધ્રહો ફ્રાન્યેહે અ ફ્ર ય.

ઇસત્-વાસ્ત્રહે[4] જરથુશ્ત્રોઇશ્ અ ફ્ર ય, ઉર્વતત્-નરહે જરથુશ્ત્રોઇશ્ અ ફ્ર ય, હ્વરૅ-ચિથ્રહે જરથુશ્ત્રોઇશ્ અ ફ્ર ય, દએવત્બોઇશ્ તખ્મહે અ ફ્ર ય, થ્રિમિથ્વતો સ્પિતામહે અ ફ્ર ય, દાઑંઘ્રહહે જઇરિતહે અ ફ્ર ય.

કવોઇશ્ વીશ્તાસ્પહે અ ફ્ર ય, તખ્મહે તનુ-માંથ્રહે દરૂષિ-દ્રઑશ આહૂઇર્યેહે. યો દ્રુચ પઉરૂવાંન્ચ અષાઇ રવો યએષ; યો દ્રુચ પઉરૂવાંન્ચ અષાઇ રવો વીવએધ. યો બાજુશ્ચ ઉપસ્તચ વીસત અઇંઘ્રહાઑ દએનયાઑ યત્ આહુરોઇશ્ જરથુશ્ત્રોઇશ.

સાથે અતલગનો સંબંધ હોવો જોઇએ ફરવરદીન યશ્ત પ્રમાણે એણે પેગમ્બર જરતોસ્તના માથ્ર અને શિખામણો પહેલવહેલાં સાંભળ્યાં હતાં, એટલે એ પેગમ્બર જરતોસ્તનો પહેલ વહેલો શાગેર્દ હતો. પહેલવી જરતોસ્તનામા પ્રમાણે જરતોસ્તે દીન જાહેર કરવા પછી મઇદ્યોમાહે ૧૦ મે વર્ષે એની દીન કબુલ રાખી હતી.

૧. અસ્મો ખ્નવત—જરતોસ્તના સઉથી પહેલા શાગેર્દોમાંનો એક. અહુરમઝદ યશ્ત અને હાદોખ્ત નુશ્કમાં ઉષિદાઑ પહાડ, જ્યાં પેગમ્બર જરતોસ્તે એકાંત બંદગીમાં વખત ગુજાર્યો હતો, તેના સંબંધમાં ફક્ત અસ્મો ખનવતનાજ ફરોહરને યાદ કરવામાં આવ્યું છે.

૨. હવે પછી જે જે જગ્યાએ **અ ફ્ર ય** એમ ટુંકામાં આવે તે જગ્યાએ **"અષઑનો ફ્રવષીમ યજમઇદે"** એમ પઢવું.

૩. સએનહે અહુમ-સ્તુતો—જરતોસ્તી દીનની સેવા બજાવનારનું નામ હોવું જોઇએ, કારણ કે ફરવરદીન યશ્તમાં એને ૧૦૦ શાગેર્દો ધરાવનાર કહયો છે. રપીથવનની આફ્રીનમાં એને જરતોસ્ત, ગુશ્તાસ્પ જામાસ્પ અને ફરશોસ્તરના નામની પછી યાદ કરવામાં આવ્યો છે, અને એની સાથે હેરબદો, શાગેર્દો, દીન શીખવનારા વગેરેને યાદ કર્યા છે, તે ઉપરથી જરતોસ્તી દીનની સેવા બજાવનાર એ હોવો જોઈએ.

૪. ઇસત્ વાસત્ર, ઉર્વતત-નર, હવરૅ-ચિથ્ર=જરતોસ્તના ત્રણ છોકરાઓનાં નામ, ઈસત વાસત્ર અથોરનાનનો વડો હતો, ઉર્વતતનર ખેડુત હતો, અને પાદશાહ જમશેદે બનાવેલાં વરનો સરદાર હતો. હ્વરે-ચિથ્ર જરતોસ્તનો સઉથી નાનો છોકરો હતો, અને તે લડવૈયો હોવાથી પેશોતનના સપેહસાલાર તરીકે કંગદેજમાં રહેતો હતો.

યો હીમ્ સ્તાતાંમ્ હિતાંમ્ હુઇતીમ્ ઉજ્વજ્નત હચ હુનૂઇવ્યો. ની હીમ્ દસ્ત મઇદ્યોઇષાર્ષ્મ્ ઍરજ્ઝિ-રાજૅમ્ અક્રકધ્નઇતીમ્ અષઑાનીમ્ થ્રાંકૃધાંમ્ ગેઉશચ વાસ્ત્રહેચ, ફ્રિથાંમ્ ગેઉશચ વાસ્ત્રહેચ.

જઇરિવરોઇશ[1] અ ક્ર ય, યુખ્તવરોઇશ અ ક્ર ય, સ્રીરઑક્ષ્નો અ ક્ર ય, કૅરૅસઑક્ષ્નો અ ક્ર ય, વનારહે અ ક્ર ય, વીરાજહે અ ક્ર ય, નીજરહે સવંઘ્રહો અ ક્ર ય, બુજસ્રવંઘ્રહો અ ક્ર ય, ઍરૅજયરૂશ્તોઇશ અ ક્ર ય, તીજ્ઞયરૂશ્તોઇશ અ ક્ર ય, પૅરૅશ્વરૂશ્તોઇશ અ ક્ર ય, વએજ્ઞયરૂશ્તોઇશ અ ક્ર ય.

નપત્યહે અ ક્ર ય, વજ્ઞાસ્પહે અ ક્ર ય, હબાસ્પહે અ ક્ર ય, વિસ્તરઑાશ નઓાતઇર્યાનહે અ ક્ર ય, ક્રશ-હાંમ-વરૅતહે અ ક્ર ય, ક્રષો-કરહે અ ક્ર ય, આતૅરૅ-વનઑાશ[2] અ ક્ર ય, આતૅરૅપાતહે અ ક્ર ય, આતૅરૅદાતહે અ ક્ર ય, આતૅરૅ ચિથ્રહે અ ક્ર ય, આતૅરૅખ્વરૅનંઘ્રહો અ ક્ર ય, આતૅરૅ-સવંઘ્રહો અ ક્ર ય, આતૅરૅજન્તેઉશ્ અ ક્ર ય, આતૅરૅદઇંઘ્રઉહેશ્ અ ક્ર ય.

હુષ્યઑાથ્નહે અ ક્ર ય, પિષિષ્યઑાથ્નહે અ ક્ર ય, તખ્મહે સ્પૅન્તોદાતહે[3] અ ક્ર ય, બસ્તવરોઇશ્ અ ક્ર ય, કવારસ્મો અ ક્ર ય, ક્રષઑાશ્રહે હ્વોવહે અ ક્ર ય, જામાસ્પહે હ્વોવહે અ ક્ર ય, અવારઑાશ્લોઇશ્ અ ક્ર ય.

---

૧. જઇરિવઇરિ, યુખ્તવઇરિ, સ્રીરઑક્ષ્ન, વનાર, વીરાઝ—એ સર્વે લોહરાસ્પના છોકરા અને પાદશાહ ગુસ્તાસ્પના ભાઈ હોવા જોઇએ.

૨. આતર્-વન, એ ફકરામાં આવેલા 'આતેરે' ઉપરથી નીકળેલાં નામો શાહ ગુશ્તાસ્પના છોકરા અથવા નબીરા હોવા જોઇએ. જરતોસ્તી દીનને માન્ય કરીને તે ફેલાવવામાં ભાગ લીધેલો હોવાથી, પેગમ્બર જરતોસ્તે દાખલ કીધેલી આતશની સેતાયશની યાદમાં, તેઓનાં નામ આતશ ઉપરથી આપ્યાં હોય. ફીરદોસી પ્રમાણે શાહ ગુશ્તાસ્પના ૩૮ છોકરાઓ તુરાની અરજાસ્પ સાથની લડાઇમાં માર્યા ગયા હતા.

૩. સ્પૅન્તો-દાત—શાહ ગુસ્તાસ્પનો છોકરો અસ્પંદીયાર. જ્યારે ગુસ્તાસ્પ અને અરજાસ્પ વચ્ચે લડાઇ શરૂ થઇ, જેમાં શરૂઆતમાં ઝરિર બીદરફશ નામના તુરાની સરદારને હાથે માર્યો ગયો, ત્યારે અસ્પંદીયારે લડાઇમાં ધસી જઇને બીદરફશને મારી નાખ્યો, અને અરજાસ્પને નસાડયો. ત્યાર પછી ગુશ્તાસ્પે અસ્પંદીયારને બીજા મુલકોમાં દીન ફેલાવવા મોકલ્યો; પણ અસ્પંદીયારની ગેરહાજરીમાં શાહ ગુસ્તાસ્પના કાન કોઇએ ભંભેર્યા કે અસ્પંદીયાર શાહને બંદીવાન કરીને રાજ લેવાનો ઇરાદો રાખે છે, જેથી ગુસ્તાસ્પે અસપંદીયારને કેદમાં નાંખ્યો હતો. પણ જ્યારે અરજાસ્પે બીજી વાર હુમલો લાવી લોહરાસ્પ અને જરતોસ્તને મારી નાખ્યા, ત્યારે જામાસ્પ અસ્પંદીયારને સમજાવીને બંદીખાનાંમાંથી છોડી લાવ્યો હતો, જેણે જઇને અરજાસ્પને હરાવીને તેને મારી નાખ્યો હતો. પછી જ્યારે શાહ ગુસ્તાસ્પની જાણમાં આવ્યું કે અસ્પંદીયાર હજી રાજપાટની આશા રાખે છે, ત્યારે તેણે

હુવ્યઑથ્નહે ફ્રાષઑશ્તયનહે અ ફ્ર ય, ખ્રાદ્દએનહે ફ્રાષઑશ્તયનહે અ ફ્ર ય, હંઘ્નહુઉરૂષો જામાસ્પનહે અ ફ્ર ય, વર્ષ્નહે હંઘ્નહુઉરૂષોઇશ અ ફ્ર ય, વૅાહુ-નૅમંઘ્નહો, અવારઑશ્તોઇશ્ અ ફ્ર ય, પઇતિશ્તાતેએ અઘ્નાંમચ ખ્રફ્નનાંમ, અઘ્નાંમચ દ્દએસનાંમ, અઘ્નાંમચ અઓઇફ્ર-નાંમ, અઘ્નાંમચ પઇરિકનાંમ.

માંથ્રવાંકહે સાઇમુઝ્નોઇશ અએથ્રપતોઇશ હમિધ્પતોઇશ અ ફ્ર ય. યો ફ્રએરતૅમ્ ઉસઘનાંમ ગાથ્રો-રયન્તાંમ્ અષૅમઑઘનાંમ્ અનષઑનાંમ્ અનહુનાંમ્ અરૂતુનાંમ્ સિમનાંમ્ અવસ્ચસ્તો-ફ્રવષિનાંમ્ અવ-જઘ્નત, પઇતિશ્તાતેએ અષવ-કરૅશ્તહે ત્બએષંઘ્નહો.

અષસ્તવો મઇદ્યોઇ-માઑંઘ્નહોઇશ્ અ ફ્ર ય, અવરૅથ્રબંઘ્નહો રાશ્તરૅ-વઘૅન્તોઇશ્ અ ફ્ર ય, બૂઘ્રહે દાજગ્રારપોઇશ્ અ ફ્ર ય, જ્રબઉ-ર્વતો અ ફ્ર ય, કરૂસ્નહે જબઉર્વઇથિનહે અ ફ્ર ય, તખ્મહે તનુ-માંથ્રહે દરૂષિ-દ્રઑશ્ આહૂઇરયેહે.

યેંઘ્નહે ન્માને અષિશ્ વંઘ્નઉહિ સ્રીર ક્ષોઇથ્નિ ફ્રચરએત, કઇનીનો કૅહ્રૂપ સ્રીરયાઓ અશ્-અમયાઓ હુરઑધયાઓ, ઉસ્કાત્ યાસ્તયાઓ ઑરૅજવઇથ્યો રએવત્ ચિથ્રૅમ આઝાતયાઓ. યો અજગતો અરૅ-જયાગ્ઑ હ્વએઇબ્ય બાજુબ્ય, તનુયે રવો અએષિશ્તો; યો અજગતો અરૅજયાઓ હ્વએઇબ્ય બાજુબ્ય, હમૅરૅથૅમ પઇતિ યૂઇધિશ્તો.

વીરાસ્પહે કરૂસ્નયનહે અ ફ્ર ય, અઝાતહે કરૂસ્નયનહે અ ફ્ર ય, ફ્રાયઑધહે કરૂસ્નયનહે અ ફ્ર ય, વંઘ્નહેઉશ્ અરૂજ્યેહે અ ફ્ર ય, અરૂજ્યેહે વ્યાખનહે યારકૅરૅસ્તૅમહે મજદયસ્નનાંમ. દારયત-રથહે અ ફ્ર ય, ફ્રાયત-રથહે અ ફ્ર ય, સ્કારયત-રથહે અ ફ્ર ય.

અર્ષવતો અ ફ્ર ય, વ્યર્ષવતો અ ફ્ર ય, પઇત્યર્ષવતો અ ફ્ર ય, અસ્ર-ઑશ્ અ ફ્ર ય, ચસ્રઑશ્ અ ફ્ર ય, દ્રાથહે અ ફ્ર ય, પઇતિ-દ્રાથહે અ ફ્ર ય, પઇતિ-વંઘ્નહે અ ફ્ર ય, ફ્રષાવક્ષહે અ ફ્ર ય, નૅમો-વંઘ્નહેઉશ્ વએધયંઘ્નહે અ ફ્ર ય.

વએસધ્વહે અ ફ્ર ય, અષાવંઘ્નહેઉશ્ બિવંદંઘ્નહે અ ફ્ર ય, જરો-દંઘ્નહેઉશ્ પઠરિશ્તૂરહે અ ફ્ર ય, નૅરૅમ્યજદ્દનહે આઇથ્વ્યઑશ્ અ ફ્ર ય,

કહયું કે જો તે રૂસ્તમને મારી લાવે તો તેને રાજપાટ આપે. અસ્પંદીયાર એ માટે ગયો હતો, પણ રૂસ્તમને હાથે માર્યો ગયો હતો. ફીરદોસી પ્રમાણે એ માનતા લે છે કે જો તે અરજાસ્પ સાથની લડાઈમાં ફતેહ મેળવે, તો તે ૧૦૦ આતશ કદેહો સ્થાપશે. લગનના આશીરવાદમાં દુવા દેતાં કહે છે કે "અસ્પંદીયારના જેવા નેજાના ઉઠાવનાર થજો."

ઍરૅજિષ્નઑશ્ અરહે અ ફ ય, કેસુપિતેઉશ્ અરહે અ ફ ય, ફ્યેહે અ ફ ય, અસ્તવત્-ઍરૅતહે અ ફ ય.

(કરદા ૨૬ મો) ગઓપિવંઘ્હેઉશ અ ફ ય, હાંમ-બરૅથ્રોવંઘ્હવાંમ્ તખ્મહે અ ફ ય, સ્તઓથ્રો વહિશ્તહે અષહે અ ફ ય, પૉઉરૂધાક્ષ્તોઇશ ક્ષ્તાવએન્યેહે અ ફ ય, ક્ષ્વિવ્રાસ્પનહે ક્ષ્તાવએન્યેહે અ ફ ય.

અયો-અસ્તોઇશ પૉઉરૂધાક્ષ્તયનહે અ ફ ય, વોહ્વસ્તોઇશ પૉઉરૂ-ધાક્ષ્તયનહે અ ફ ય, ગયધાસ્તોઇશ પૉઉરૂધાક્ષ્તયનહે અ ફ ય, અષ-વજદંઘ્હો પૉઉરૂધાક્ષ્તયનહે[1] અ ફ ય, ઉરૂધઓશ પૉઉરૂધાક્ષ્તયનહે અ ફ ય, ક્ષથ્રો-ચિનંઘ્હો ક્ષોઇવ્રાસ્પનહે અ ફ ય.

અષાહુરહે જીશતયનહે અ ફ ય, ફ્રાયજૅન્તહે અ ફ ય, ફ્રૅનંઘ્હો ફ્રાયજૅન્તનહે અ ફ ય, જીરો-વંઘ્હેઉશ ફ્રાયજૅન્તનહે અ ફ ય, અષવજ-દંઘ્હો થ્રિતહે સાઇજ્દ્રોઇશ અ ફ ય, વૉહુ-રઓચંઘ્હો વરકસાનહે અ ફ ય, અરૅજંઘ્ઉહતો તૂરહે અ ફ ય, ઉસિનૅમંઘ્હો અ ફ ય.

યુખ્તાસ્પહે અ ફ ય, અષ-ચ્યઓથ્નહે ગયધાસ્તયનહે અ ફ ય, વૉહુ-નૅમંઘ્હો કતેઉશ અ ફ ય, વૉહ્વજદંઘ્હો કતેઉશ અ ફ ય, અષસરૅધહે અષસઇરયાંશ અ ફ ય, અષસરૅધહે જઇરયાંશ અ ફ ય, ચાક્ષ્નો-ઇશ અ ફ ય, સ્યાવસ્પોઇશ અ ફ ય, પૉઉરૂશતોઇશ કવોઇશ અ ફ ય.

વરૅસ્મપહે જનરહે અ ફ ય, નનરાસ્તોઇશ પએષતંઘ્હો અ ફ ય, જરજ્દાતોઇશ પએષતંઘ્હો અ ફ ય, ગએવનોઇશ વૉહુ-નૅમંઘ્હો અ ફ ય, ઍરૅજવાઓ સ્રૂતો-સ્પાદાઓ અષઓનાઓ ફ્રવષીમ્ યજમઇદે, જરયંઘ્-હાઓ સ્પૅન્તો-ખ્રતવાઓ અષઓનાઓ ફ્રવષીમ્ યજમઇદે; વરૂષ્નોઇશ્ વાગૅરૅજહે અ ફ ય, ફ્રાચ્યેહે તઉર્વએતોઇશ અ ફ ય, વહ્રમએધાતહે માંથ્રવાકહે અ ફ ય, ઉશ્તહે સધ્રનંઘ્હો અ ફ ય.

દંઘ્હુ-સ્રૂતહે અ ફ ય, દંઘ્હુ-ફ્રાદંઘ્હો અ ફ ય, સ્પોપધો મક્ષ્તો-ઇશ અ ફ ય, પયંઘ્હરો મક્ષ્તોઇશ અ ફ ય, ઉસ્તાજન્તહે અ ફ ય, અષસવંઘ્હો અ ફ ય, અષાઉર્વએથહે અ ફ ય, હઓમો-ખરૅનંઘ્હો અ ફ ય, વરૂષ્નહે અ ફ ય.

ફ્રવહે અ ફ ય, ઉસ્નાકહે અ ફ ય, ખ્નન્વતો અ ફ ય, દએના-વજંઘ્હો અ ફ ય, અરૅજઓનહે અ ફ ય, અઇવિખરૅનંઘ્હો અ ફ ય,

૧. અષવઝદંઘહો પૉઉરૂધાક્ષ્તયન–પૉઉરૂધાક્ષ્તીનો છોકરો અષવઝદંઘહ; ફ્રશોકર્દને વખતે શોષ્યોસને મદદ કરનાર.

હુયજતહે અ ક્ર ય, હરેંધાસ્પહે અ ક્ર ય, પાજિનંઘ્રહો અ ક્ર ય, ખ્રાક્ષથ્રહે અ ક્ર ય, અષો-પઑઇરયેહે અ ક્ર ય, અસ્તવત્-ઍરેંતહે અ ક્ર ય.

(કરદો ૨૭ મો) હુગેઉશ્ અ ક્ર ય, અંઘ્રહુયઑશ્ અ ક્ર ય, ગાઉરોઇશ્ અ ક્ર ય, યૂશ્તહે ગાઉર્વયનહે અ ક્ર ય, માંજદ્રાવંઘ્રહેઉશ્ અ ક્ર ય, સ્રીરાવંઘ્રહેઉશ્ અ ક્ર ય, આયૂતહે અ ક્ર ય, સૂરો-યજતહે અ ક્ર ય.

ઍરેંધ્વહે અ ક્ર ય, કવોઇશ્ અ ક્ર ય, ઉક્ષાનો વીધિ-સ્રવંઘ્રહો દૂરએસ્રૂતહે ઍરેંજવતો અ ક્ર ય, વંઘ્રહુધાતહે ખ્રધાતહે અ ક્ર ય, ઉજયેહે વંઘ્રહુધાતયનહે અ ક્ર ય, ફ્રયેહે અ ક્ર ય.

અર્ષેમ્-યેંઘ્રહે-રઑચાઑ નાંમ્ અ ક્ર ય, અર્ષેમ્-યેંઘ્રહે-વરેંજ નાંમ્ અ ક્ર ય, અર્ષેમ્-યહ્માઇ-ઉશ્ત નાંમ્ અ ક્ર ય, યોઇશ્તહે ફ્રયાનનાંમ્ અ ક્ર ય, ઉસ્માનરહે પએષતંઘ્રહો પઇતિ-સ્રીરહે, પઇતિશતાતેએ નાફ્રયો-કરૂશતહે હ્મએષંઘ્રહો.

સ્પિતોઇશ્ ઉસ્પાંસ્નઑશ્ અ ક્ર ય, ઍરેંજરાસ્પહે ઉસ્પાંસ્નઑશ્ અ ક્ર ય, ઉસધાનો મજદયસ્નહે અ ક્ર ય, ફ્રાદત્-વંઘ્રહેઉશ્ સ્તિવતો અ ક્ર ય, રઑચસ્ચએષ્મનો અ ક્ર ય, હ્વરેંચએષ્મનો અ ક્ર ય, ફ્રસ્રુ-તારહે અ ક્ર ય, વીસ્રૂતારહે અ ક્ર ય, બરેંમ્નહે અ ક્ર ય, વીસ્રૂતહે અ ક્ર ય.

હ્વસ્પહે અ ક્ર ય, ચથ્વરેંસ્પહે અ ક્ર ય, દગ્રામએષોઇશ્ અ ક્ર ય, ફ્રઑરઑસહે કઑષહે અ ક્ર ય, ફ્રીનાસ્પહે કએવહે અ ક્ર ય, ફ્રાદત-નરહે ગ્રવારતેઉશ્ અ ક્ર ય, વોહુશ્તહે આંખ્નંઘ્રહે અ ક્ર ય, વીવા-રેંષ્વહે અઇન્યાવહે અ ક્ર ય.

ફ્રારાઝોઇશ્ તૂરહે અ ક્ર ય, સ્તિપોઇશ્ રવતો અ ક્ર ય. પરૂ-ષિન્તહે ગંદ્રેવહે અ ક્ર ય, અવયેહે સ્પૅંગહહે અ ક્ર ય, અએતવહે માયવહે અ ક્ર ય, યએતુશ્-ગેઉશ્ વ્યાતનહે અ ક્ર ય, ગરૂશ્તહે કવો-ઇશ્ અ ક્ર ય.

પૅાઉરૂ-બંગહહે જઑષહે અ ક્ર ય, વોહુ-દાતહે કાતહે અ ક્ર ય, બાઑંઘ્રહહે સાઑંઘ્રહંઘ્રહહે અ ક્ર ય, હ્વરેંઝાઑ અંકસયાઑ અષ-ઑનાઑ ક્રવષીમ્ યજમઇદે, અરવઑશ્તહે ઍરેંજવતો દઇંઘ્રહેઉશ્ અ ક્ર ય, ફ્રાચિથ્રહે ઍરેંઝવતો અ ક્ર ય, વોહુ-પેરેંષહે અઇન્યાવહે અ ક્ર ય.

પરો-દસ્મહે દાશતાગ્નોઇશ મુજ઼ મુજ઼યાઓ દઇંઘ્રહેઉશ્ અ ફ્ર ય, ફ્રતુરાઓ અસુતાઓ બઓષતસ્તુરાઓ અષઓનાઓ ફ્રવષીમ્ યજ઼મઇદે; અવરંગેઉશ્ ઍરંજવતો અઓઇદ્મતસ્તુરહે અ ફ્ર ય, ગઓમતો જવનો રઓજ઼ઘેહે રઓજ઼ઘયાઓ દઇંઘ્રહેઉશ્ અ ફ્ર ય, થ્રિતો અએવો-સરંધો-ફૃયુશ્તહે તન્યેહે તન્યયાઓ દઇંઘ્રહેઉશ્ અ ફ્ર ય.

તીરો-નકથ્વહે ઉસ્પએષતનાંમ્ સએનનાંમ્ અ ફ્ર ય, ચુતચુતોઇશ્ વિત્કવોઇશ્ જિઘ્રોઇશ્ સએનહે અ ફ્ર ય, ક્રોહકક્રહે મરંજિષ્ગ્યેહે સએનનાંમ્ અ ફ્ર ય, વરંસ્મો-રઓચાઓ પૅરંથ્વફૃસ્મો અ ફ્ર ય.

અષ-નૅમંઘ્રહાઓ વીદત્-ગવાઓ અંઘ્રહુયાઓ દઇંઘ્રહેઉશ્ અષઓનાઓ ફ્રવષીમ્ યજ઼મઇદે; પર્ષત્-ગવાઓ દાજ઼ગ્રો-ગવાઓ અપક્ષીરયાઓ દઇંઘ્રહેઉશ્ અષઓનાઓ ફ્રવષીમ્ યજ઼મઇદે; હુફ્રવાક્ષ્ કહ્રર્કનનાંમ્ અ ફ્ર ય, અકયધહે પુધનાંમ્ અ ફ્ર ય, જામાસ્પહે અપરજ઼ાતહે અ ફ્ર ય, મઇદ્યો-માઓંઘ્રહહે અપરજ઼ાતહે અ ફ્ર ય, ઉર્વતત્નરહે અપરજ઼ાતહે અ ફ્ર ય.

રઓચસ્ચએષ્મનો અ ફ્ર ય, હ્વરંચએષ્મનો અ ફ્ર ય, ફ્રાદત્-ખરૅનંઘ્રહો અ ફ્ર ય, વિદત્-ખરૅનંઘ્રહો અ ફ્ર ય, વૉઉરૂ-નૅમંઘ્રહો અ ફ્ર ય, વૉઉરૂ-સવંઘ્રહો અ ફ્ર ય, ઉક્ષ્યત્-ઍરંતહે[1] અ ફ્ર ય, ઉક્ષ્યત્-નૅમંઘ્રહો અ ફ્ર ય, અસ્તવત્-ઍરંતહે અ ફ્ર ય.

(કરદો ૨૮ મો) યો અંઘ્રહત્ સઓષ્યાંસ્ વૅરંથ્રજ઼ નાંમ્ અસ્તવત્-ઍરંતસ્ચ નાંમ્. અવથ સઓષ્યાંસ્, યથ વીસ્પૅમ્ અહૂમ્ અસ્તવન્તૅમ્ સાવયાત્; અવથ અસ્તવત્-ઍરંતો, યથ અસ્તવાઓ હાં ઉશતનઓ અસ્તવત્-અઇથ્યેજ઼ંઘ્રહૅમ્ પઇતિશ્તાત્, પઇતિશ્તાતેએ બિજ઼ંગ્રોચિથ્રયાઓ દ્રુજ઼ો, પઇતિશ્તાતેએ અષવ-કરૂશ્તહે ત્બએષંઘ્રહો.

(કરદો ૨૯ મો) યિમહે વીવંઘ્રહનહે અષઓનો ફ્રવષીમ્ યજ઼મઇદે સૂરહે પૉઉરૂ-વાંથ્વહે, પઇતિશ્તાતેએ અઇનિશ્તોઇશ દએવો-ફ્રકરૂશ્તયાઓ, હુએચંઘ્રહસ્ચ અવાસ્ત્રહે, ઇથ્યેજ઼ંઘ્રહસ્ચ મર્ષઓનહે.

---

૧. ઉક્ષ્યત્-ઍરંત, ઉક્ષ્યત-નૅમંઘહ—સોષ્યોસના બે ભાઇ હોશેદર બામી અને હોશેદર માહ. બુનદહેશ પ્રમાણે જરતોસ્તનું બુન નેરીયોસંગ ફરેસ્તાએ અનાહીતને જાળવી રાખવા માટે આપેલું છે જેની ૯૯૯૯૯ ફરોહરો ચોકી કરે છે. રસ્તાખેજને વખતે કાસુ દરિયામાં અંગોળ કરતાં ઍરંદત-ફૃધિ નામની કન્યા પેલાં બુનથી ગર્ભવંતી થશે, અને તેણીને પેટે સોષ્યોસ પેદા પડશે. તેજ પ્રમાણે ઉક્ષ્યત્ ઍરંત અથવા હોશેદરબામી સ્રુતત્ ફ્રંધ્રી નામની કન્યાને પેટે તે બુનથી પેદા પડશે, અને ઉક્ષ્યત-નૅમંઘહ અથવા હોશેદર માહ વંઘહુ ફ્રૅધ્રીને પેટે તે બુનથી પેદા પડશે.

થ્રએતઑનહે આથ્વ્યાનોઇશ્ અ ક્ર ય, પઇતિશ્તાતેએ ગરૅનાઉશ્ચ તકૂનઑશ્ચ નએજહેચ સારસ્તોઇશ્ચ વાવરૂષ્યાઑષચ, પઇતિશ્તાતેએ અજિ-કરૂશતહે હ્અએષંધ્રહો. અઑસ્નરહે પૉઉરૂ-જિરહે અ ક્ર ય, ઉજ્ર-વહે તુમાસ્પહે અ ક્ર ય, અધ્રએરથહે નરવહે[1] અ ક્ર ય, મનુશચિથ્રહે[2] અઇર્યાવહે અ ક્ર ય.

કવોઇશ કવાતહે[3] અ ક્ર ય, કવોઇશ અઇપિવંધ્રહેઉશ અ ક્ર ય, કવોઇશ ઉસધનો[4] અ ક્ર ય, કવોઇશ અરૂ્નો અ ક્ર ય, કવોઇશ પિસિનંઘ્રહો અ ક્ર ય, કવોઇશ બ્યરૂષાનો અ ક્ર ય, કવોઇશ સ્યાવરૂષાનો[5] અ ક્ર ય, કવોઇશ હુઑસ્રવંધ્રહો અ ક્ર ય.

અમહેચ પઇતિ હુતાશ્તહે, વૅરૅથ્રધ્નહેચ પઇતિ અહુરધાતહે, વનઇન્ત્યાઑસચ પઇતિ ઉપરતાતો, સંધ્રઉહસચ પઇતિ હુસસ્તયાઑ, સંધ્રઉહસચ પઇતિ અમુયમ્નયાઑ સંધ્રઉહસચ પઇતિ અવનૅમ્નયાઑ, હુશ્રવતહેચ પઇતિ હમૅરથનાંમ.

દ્રવહે પઇતિ અઑજંધ્રહો ખ્રૅનંધ્રહસચ પઇતિ મજ્દધાતહે તનુયાઑસચ પઇતિ દ્રવતાતો, આસ્નયાઑસચ પઇતિ વંધ્રહુયાઑ ફ્રજંતોઇશ

---

૧. અઘ્રએરથહે—નરવહે અફ્રાસીયાબ અને કર્સીવજનો ભાઇ એ તુરાની હોવા છતાં ઇરાનીઓ તરફ દીલસોજી દેખાડતો હતો, જેથી અફ્રાસીયાબે એને કતલ કીધો હતો, તેથી પાદશાહ કએખુશરોએ સ્યાવક્ષ અને અગ્રેરસના કીનામાં અફ્રાસીયાબને મારી નાખ્યો હતો. એની સાથે 'નરવહે' શબ્દ વાપર્યો છે. આફ્રીગાનના દીબાચામાં 'અઘરેરસ નર અશો', નામ આવે છે, તેમજ 'ગયોમર્દ નર અશો' આવે છે. હવે ગયોમર્દ તો પહેલો આદમ હોવાથી એની સાથે એના બાપનું નામ દેવાતું નથી, પણ ગયોમર્દ નર અશો એટલે અશો નર ગયોમર્દને અમો યાદ કરીયે છીયે એમ આવે છે; પણ અગ્રેરસનો પશંગ નામે બાપ હોવા છતાં એની દીલસોજી ઇરાનીઓ તરફ હોવાથી એના ફ્રોહરને યાદ કરવામાં આવ્યું છે, પણ તેમ કરતાં, તેના નામ સાથે પશંગ જેવા દુષ્ટ તુરાની બાપનું નામ દેવાને બદલે અગ્રેરસ નર અશો કરીને યાદ કરવામાં આવ્યો છે.

૨ મનુશ્ચિથ્રહે અઇરયાવહે—એરચનો મીનોચહેર. એણે પોતાના વડવા એરચના કીનામાં સેલમ અને તુરને મારી નાખ્યા હતા અફ્રાસીયાબે ઇરાનને નુકસાન કરવાને જે પાણીના માર્ગો ફેરવી નાખ્યા હતા, તે એણે પાછા ચાલુ કર્યા હતા. ફીરદોસી એને કુશતી બાંધતો જણાવે છે.

૩. કવોઈશ કવાતહે—ક્યાનીયન વંશનો સ્થાપનાર પાદશાહ કએકોબાદ, એને અઇપિવંઘહુ નામનો છોકરો હતો.

૪ કવોઈશ ઉસધન—અઇપિવંધુહનો છોકરો અને કએકોબાદનો પૌત્ર, પાદશાહ કએકાઉસ.

૫. સ્યાવરષાનો—સ્યાવક્ષ કએ કાઉસ પાદશાહનો છોકરો તથા કએખોશરૂ પાદશાહનો બાપ. એને અફ્રાસીયાબે પોતાના ભાઈ કસરીવજના કાવત્રાંથી હશકેરાઇને મારી નાખ્યો હતો.

દૈધ્રયાઓ વ્યાખનયાઓ ક્ષોઇથ્ન્યાઓ, રિપતિ-દોઇથ્રયાઓ આંજો-અૂજો હુવીરયાઓ, હુજન્તેઉશ્ પઇતિ અપરયાઓ વ્યરૅથ્યયાઓ વહિ-શ્તહે અંધ્રહેઉશ્.

ક્ષથ્રહેચ પઇતિ બાનુમતો, દરૅઘયાઓસ્ચ પઇતિ દરૅઘો-જિતોઇશ્, વીસ્પનાંમ્ચ પઇતિ અયપ્તનાંમ્, વીસ્પનાંમ્ચ પઇતિ બએષજનાંમ્, પઇતિશ્તાતેએ યાથ્વાંમ્ પઇરિકનાંમ્ચ, સાથ્રાંમ્ કઓયાંમ્ કરફ્નાંમ્ચ, પઇતિશ્તાતેએ સાસ્તો-કરૅશ્તહે ત્મએષંધ્રહે.

સામહે કૅરૅસાસ્પહે ગએસઓશ્ ગધ્વરહે અષઓનો ફ્રવષીમ્ યજમઇદે, પઇતિશ્તાતેએ ઉગ્રહે બાજાઉશ્ હએનયાઓસ્ચ પૅરૅથુ-અઇનિ-કયાઓ, પૅરૅથુ-દ્રફ્ષયાઓ, ઍરૅધ્વો-દ્રફ્ષયાઓ, ઉજગૅરૅપ્તો-દ્રફ્ષયાઓ ધ્રુરૅમ્ દ્રફ્ષૅમ્ બરૅન્તયાઓ; પઇતિશ્તાતેએ ગધ્રહે ફ્રકૅરૅસ્તો-ફ્રસાનહે સિમહે વીરૅનજનો અનરૂજદિકહે, પઇતિશ્તાતેએ ગધો-કરૅશ્તહે ત્મએષંધ્રહે.

આધ્રુરહે હઓસ્રવંધ્રહનહે અ ફ્ર ય, પઇતિશ્તાતેએ હષિદ્દવહે દ્વતો અરાતોઇશ્ચ ગએથો-મૅરૅન્ચ્યાનહે; હઓષ્યંધ્રહહે તખ્મહે અ ફ્ર ય, પઇતિશ્તાતેએ માજઇન્યનાંમ્ દએવનાંમ્, વરૅન્યનાંમ્ચ દ્વતાંમ્, પઇતિ-શ્તાતેએ દએવો-કરૅશ્તહે ત્મએષંધ્રહે.

ફ્રધાફ્તોઇશ્ ખુંબ્યેહે અ ફ્ર ય, પઇતિશ્તાતેએ અએષ્મહે ખ્રુવી-દ્રઓશ્, અએષ્મો-વરૅધનાંમ્ચ દ્વતાંમ્, પઇતિશ્તાતેએ અએષ્મો-કરૅશ્તહે ત્મએષંધ્રહે.

(કરદો ૩૦ મો) હ્વોવ્યાઓ[1] અષઓન્યાઓ ફ્રવષીમ યજમઇદે, ફ્રેન્યાઓ[2] અષઓન્યાઓ ફ્રવષીમ્ યજમઇદે, થ્રિત્યાઓ અષઓન્યાઓ ફ્રવષીમ્ યજમઇદે, પૅાઉરૂચિસ્તયાઓ અષઓન્યાઓ ફ્રવષીમ્ યજમઇદે, હુતઓસયાઓ[3] અષઓન્યાઓ ફ્રવષીમ્ યજમઇદે, હુમાયાઓ[4] અષઓ-ન્યાઓ ફ્રવષીમ્ યજમઇદે, જઇરિચ્યાઓ અષઓન્યાઓ ફ્રવષીમ્ યજ-મઇદે, વીસ્પ-તઉરૂષ્યાઓ અષઓન્યાઓ ફ્રવષીમ્ યજમઇદે, ઉશ્તવઇ-ત્યાઓ અષઓન્યાઓ ફ્રવષીમ્ યજમઇદે, તુષ્નામત્યાઓ અષઓન્યાઓ ફ્રવષીમ્ યજમઇદે.

---

૧. પેગમબર જરતોશ્તનાં ધણીઆની.

૨. ફ્રેની, થ્રિતી તથા પોઉરૂચિસ્ત એ પેગમબર અશો જરતોશ્તની ત્રણ બેટીનાં નામ છે.

૩. હુતઓસ એ ગુસ્તાસ્પ પાદશાહની બાયડી થાય. શાહનામામાં એને કેતાયુનને નામે જણાવી છે.

૪. હુમાય એ ગુશ્તાસ્પ પાદશાહની બેટીનું નામ.

ફ્રેન્યાઓ નાઇર્યાઓ ઉસિનેમંઘ્રહે અષઑન્યાઓ અષઑનો ફ્રવષીમ્ યજમઇદે; ફ્રેન્યાઓ નાઇર્યાઓ ફ્રાયર્જન્તનહે અષઑન્યાઓ અષઑનો ફ્રવષીમ્ યજમઇદે; ફ્રેન્યાઓ નાઇર્યાઓ ક્ષોઇવ્રાસ્પનહે અષઑન્યાઓ અષઑનો ફ્રવષીમ્ યજમઇદે; ફ્રેન્યાઓ નાઇર્યાઓ ગયધાસ્તોઇશ અષઑન્યાઓ અષઑનો ફ્રવષીમ્ યજમઇદે; અસબન-યાઓ નાઇર્યાઓ પૉઉરૂધાક્ષ્તોઇશ અષઑન્યાઓ અષઑનો ફ્રવષીમ્ યજમઇદે; ઉક્ષૅનત્યાઓ નાઇર્યાઓ સ્તઓથ્રો વહિશ્તહે અષહે અષ-ઑન્યાઓ અષઑનો ફ્રવષીમ્ યજમઇદે.

કન્યાઓ વધુતો અષઑન્યાઓ ફ્રવષીમ્ યજમઇદે; કન્યાઓ જધ્રુધો અષઑન્યાઓ ફ્રવષીમ્ યજમઇદે; કન્યાઓ ફ્રંઘ્રહાધો અષઑ-ન્યાઓ ફ્રવષીમ્ યજમઇદે; કન્યાઓ ઉરૂધયન્તો અષઑન્યાઓ ફ્રવષીમ્ યજમઇદે; કન્યાઓ પએસંઘ્રહન્વ અષઑન્યાઓ ફ્રવષીમ્ યજ-મઇદે; હ્વરૅધ્યાઓ અષઑન્યાઓ ફ્રવષીમ્ યજમઇદે; હુચિથ્રયાઓ અષઑન્યાઓ ફ્રવષીમ્ યજમઇદે; કનુકયાઓ અષઑન્યાઓ ફ્રવષીમ્ યજમઇદે; કન્યાઓ સૂતત્-ફૅધ્રયો[1] અષઑન્યાઓ ફ્રવષીમ્ યજમઇદે.

કન્યાઓ વંઘ્રહુ-ફૅધરયાઓ[2] અષઑન્યાઓ ફ્રવષીમ્ યજમઇદે; કન્યાઓ ઍરૅદત્-ફૅધ્રયાઓ[3] અષઑન્યાઓ ફ્રવષીમ્ યજમઇદે; યા વીસ્પ-તઉર્વઇરિચ નાંમ અવથ વીસ્પ-તઉર્વઇરિ, યથ હા તૅમ્ જીજનાત્, યો વીસ્પે તઉર્વયાત્ દએવાઅત્ચ મશ્યાઅત્ચ, પઇતિશતાએ જહિ-કરૅશતહે ત્મએષંઘ્રહે.

(કરદો ૩૧ મો) અઇરયનાંમ્ દખ્યુનાંમ્ નરાંમ્ અષઑનાંમ્ ફ્રવષયો યજમઇદે; અઇરયનાંમ્ દખ્યુનાંમ્ નાઇરિનાંમ્ અષઑનીનાંમ્ ફ્રવષયો યજમઇદે; તૂઇરયનાંમ[4] દખ્યુનાંમ્ નરાંમ્ અષઑનાંમ્ ફ્રવષયો યજમ-ઇદે; તૂઇર્યનાંમ્ દખ્યુનાંમ્ નાઇરિનાંમ્ અષઑનીનાંમ્ ફ્રવષયો યજમઇદે, સઇરિમનાંમ[5] દખ્યુનાંમ્ નરાંમ્ અષઑનાંમ્ ફ્રવષયો યજમઇદે; સઇરિમ-નાંમ્ દખ્યુનાંમ્ નાઇરિનાંમ્ અષઑનિનાંમ્ ફ્રવષયો યજમઇદે.

૧, કયામતના વખતે જન્મ પામનારા હોશેદર બામી નામના પેગમબરનાં માદરનું નામ.

૨. કયામતના વખતે જન્મ પામનારા હોશેદર માહ નામના પેગમબરનાં માદરનું નામ.

૩. કયામતને વખતે જન્મ પામનારા સોષ્યોસ નામના પેગમબરનાં માદરનું નામ.

૪. ફરેદુનના છોકરા તૂરને ફાળે આપેલા મુલકો.

૫. ફરેદુનના છોકરા સેલમને ફાલે આવેલા મુલકો. ફીરદોસી પ્રમાણે એ મુલકો ઇરાનની પશ્ચિમ દિશાએ આવેલા હતા.

સાઇનિનાંમ્ દખ્યુનાંમ્[1] નરાંમ્ અષઓનાંમ્ ફ્રવષયો યજમઇદે, સાઇનિનાંમ્ દખ્યુનાંમ્ નાઇરિનાંમ્ અષઓનિનાંમ્ ફ્રવષયો યજમઇદે; દાહીનાંમ્ દખ્યુનાંમ્ નરાંમ્ અષઓનાંમ્ ફ્રવષયો યજમઇદે; દાહીનાંમ્ દખ્યુનાંમ્ નાઇરિનાંમ્ અષઓનિનાંમ્ ફ્રવષયો યજમઇદે.

વીસ્પનાંમ્ દખ્યુનાંમ્ નરાંમ્ અષઓનાંમ્ ફ્રવષયો યજમઇદે; વીસ્પનાંમ્ દખ્યુનાંમ્ નાઇરિનાંમ્ અષઓનિનાંમ્ ફ્રવષયો યજમઇદે; વીસ્પાઓ અષાઉનાંમ્ વંઘ્રહુઉહીશ સૂરાઓ સ્પેંન્તાઓ ફ્રવષયો યજમઇદે; યાઓ હચ ગયાત્ મર્ંથનત્ આ-સઓષ્યન્તાત્ વેરેથ્રઘ્નાત્.

ઉપ-તૂ-નો ઇધ યાઓ અષઓનાંમ્ મોષુ ઇસિન્તુ ફ્રવષયો, તાઓ નો જસેન્તુ અવંઘ્રહે તાઓ નો આંજહુચિત્ હતો થ્રાયેન્તે અઇવિ-દ્વેરેશતાઇશ અવેખ્શિ; અઓમ્ન અહુર મજ્દ; સ્રઓષચ અષ્ય સૂર માંથ્રચ સ્પેંન્ત[2] વીદ્વષ; યો વીદએવો વીદએવહે અશ્તો મજ્દાઓ અહુરહે; યિમ જરથુશ્ત્રો ફ્રેરેનઓત હ્વાવન્તેમ્ અંઘ્રહ્વે અસ્તવઇતે.

અઓર વંઘ્રહુઉહીશ ઉપ-ષએત યાઓ આપો, યાઓસચ ઉર્વરાઓ, યાઓસચ અષાઉનાંમ્ ફ્રવષયો. ઇધ ફ્રિથાઓ પઇતિ-જન્તાઓ બુયત; અહ્મ્ય ન્માને ઇધ આથ્રવનો દખ્યુનાંમ્ મન્યેન્તે વંઘ્રહેઉશ અષહે. ઉજગેઉર્વયેઇન્તે જસ્તે અહ્માકેમ્ અવંઘ્રહે સૂરાઓ યૂષ્માકેમ્ યસ્નહે સેવિશ્તાઓ.

વીસ્પનાંમચ આઓંઘ્રહાંમ્ અષઓનાંમ્ અષઓનીનાંમચ ઇધ યજમઇદે ફ્રવષીમ્, યએષાંમ્ યષેથ્વતચ ઉરૂવાંનો જઓયાઓસચ ફ્રવષયો. વીસ્પનાંમચ આઓંઘ્રહાંમ્ અષઓનાંમ્, અષઓનિનાંમચ ઇધ યજમઇદે ફ્રવષીમ્, યએષાંમ્ નો અહુરો મજ્દાઓ અષવ યેસ્ને પઇતિ વંઘ્રહો વએધ. વીસ્પનાંમચ અએષાંમ્ જરથુશ્ત્રેમ્ પઓઇરીમ્ વહિશ્તેમ્ આહૂઇરીમ્ સૂસ્રૂમ્ ત્કએષેમ્.

પઓઇર્યનાંમ્ ત્કએષનાંમ્, પઓઇર્યનાંમ્ સાસ્નોગૂષાંમ્, ઇધ અષઓનાંમ્ અષઓનિનાંમચ, અહૂમચ દએનાંમચ બઓધસચ ઉર્વાનેમચ ફ્રવષીમચ યજમઇદે, યોઇ અષાઇ વઓનરે. નબાનજ્દિશ્તનાંમ્

---

૧. સાઇનિનાંમ દખ્યુનાંમ–ચીનદેશ.

૨. માંથ્ર સ્પેંન્ત–માંથ્ર સ્પેન્તનો અર્થ 'પવિત્ર માંથ્રવાણી, દીનના પાક કલામ' થાય છે વળી બીજી રીતે લેતાં એનો અર્થ 'મીનો મારેસ્પંદ, જે દાદાર હોરમજદ તરફથી દીનના કલામ અશો પેગમબર જરતોશ્તને પોહોંચાડનાર' થાય છે.

ઇધ અષઑનાંમ્ અષઑનિનાંમ્ચ, અહૂમ્ચ દએનાંમ્ચ બઑધસ્ચ ઉર્વાનૅમ્ચ ફ્રવષીમ્ચ યજમઇદે, યોઇ અષાઇ વઑનરે.

પઑઇર્યાંન્ ત્કએષે યજમઇદે, ન્માનનાંમ્ચ વીસાંમ્ચ જન્તુનાંમ્ચ દખ્યુનાંમ્ચ, યોઇ આઑંઘ્રહુરે પઑઇર્યાંન્ ત્કએષે યજમઇદે, ન્માનનાંમ્ચ વીસાંમ્ચ જન્તુનાંમ્ચ દખ્યુનાંમ્ચ, યોઇ બાબ્વરે; પઑઇર્યાંન્ ત્કએષે યજમઇદે, ન્માનનાંમ્ચ વીસાંમ્ચ જન્તુનાંમ્ચ દખ્યુનાંમ્ચ, યોઇ હુન્તિ.

પઑઇર્યાંન્ ત્કએષે યજમઇદે, ન્માનનાંમ્ચ વીસાંમ્ચ જન્તુનાંમ્ચ દખ્યુનાંમ્ચ, ન્માનંઘ્રહાનો વીષાનો જન્તુષાનો દઇંઘ્રહુષાનો અષો-અંઘ્રહાનો માંથ્રો-અંઘ્રહાનો ઉર્વો-અંઘ્રહાનો વીસ્પાઇશચ વંઘ્રહૂશ્ વંઘ્રહુષાનો.

જરથુશ્ત્રૅમ્ વીસ્પહે અંઘ્રહેઉશ્ અસ્તવતો અહૂમ્ચ રતૂમ્ચ પઓઇરીમ્ચ ત્કએષૅમ્ યજમઇદે; હાતાંમ્ હુદાસ્તૅમૅમ, હાતાંમ્ હુક્ષથ્રોતૅમૅમ, હાતાંમ્ રએવસ્તૅમૅમ્, હાતાંમ્ ખરૅનંઘ્રઉહસ્તમમ, હાતાંમ્ યેસન્યોતૅમૅમ, હાતાંમ્ વહ્મ્યોતૅમૅમ્, હાતાંમ્ ક્ષ્નઑથ્વોતૅમૅમ, હાતાંમ્ ફ્રસસ્તોતૅમૅમ. યો ના ઇશતસ્ચ યેસન્યસ્ચ વહ્મ્યસ્ચ વઑચે, યથન ક્હ્માઇચિત્ હાતાંમ્, અષાત્ હચ યત્ વહિશ્તાત્.

ઇમાંમ્ચ ઝામ્ યજમઇદે, અઑમ્ચ અસ્મનૅમ્ યજમઇદે; તાચ વૅાહૂ યજમઇદે, યા અન્તરેસ્તા યેસન્યાચ વહ્મ્યાચ ફ્રાયશ્ત્વ નઇરે અષઑને.

દઇતિકનાંમ્ચ અઇઘ્નાંમ્ યત્ ઉરૂનો યજમઇદે, અષઑનાંમ્ આઅત્ ઉરૂનો યજમઇદે, કુદો-ઝાતનાંમ્ચિત્ નરાંમ્ચ નાઇરિનાંમ્ચ; યએષાંમ્ વહેહીશ્ દએનાઑ વનઇન્તી વા, વઁઘ્રહૅન્ વા, વઑનરે વા.

વનૅન્તનાંમ્ વંઘ્રહૅન્તાંમ્ વઑનુષાંમ્ દએનો-સાચાંમ્, ઇધ અષઑનાંમ્ અષઑનિનાંમ્ચ અહૂમ્ચ દએનાંમ્ચ બઑધસ્ચ ઉર્વાનૅમ્ચ ફ્રવષીમ્ચ યજમઇદે, યોઇ અષાઇ વઑનરે.

યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મઝ્દાઑ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઑંઘ્રહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઑસ્ચા યજમઇદે. યથા અહૂ વઇર્યો (૮).

અષાઉનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ્ ઉઘ્રનાંમ્ અઇવિ-થૂરનાંમ્, ઉઘ્રનાંમ્ વારૅથ્રઘ્નિનાંમ્, પઓઇર્યો-ત્કએષનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ્, નબાનઝ્દિશ્તનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ્ ફ્રવષયો ક્ષ્નૂતાઑ અયન્તુ અહ્મ્ય ન્માને, ક્ષ્નૂતાઑ વિચરૅન્તુ અહ્મ્ય ન્માને.

ક્ષ્નૂતાઓ આફ્રીનેન્તુ અહુર્મ્ય ન્માને વંઘ્‌ઉહીમ્ અષીમ્ ખાપરાંમ્; ક્ષ્નૂતાઓ પારયન્તુ હુચ અહ્માત્ ન્માનાત્; સ્તઓમાચ રાજરેંચ બરેન્તુ હશુષો અહુરહે મજદાઓ અમેષનાંમ્ સ્પેન્તનાંમ્; માચિમ્ ગેરેજાનાઓ પારયન્તુ, હુચ અહ્માત્ ન્માનાત્ અહ્માકેમચ મજદયસ્નનાંમ્.

(બાજમાં પઢે) અહુરમજદ ખોદાએ, અવજૂનીએ મરૂદુમ્, મરૂદુમ્ સર્દગાંન્, હમા સર્દગાંન્, હમબાયસ્તે વેહાંન્, ઓએમ્ બેહેદીન્ માજદયસ્નાન આગહી આસ્તવાની નેકી રસાનદ; અએદૂન્ બાદ. (પ્રગટ પઢે) યથા અહૂ વઇર્યો (૨).

યસ્નેમચ વહ્મેમચ અઓજસ્ચ જ્વરેંચ આફ્રીનામિ, અષાઉનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ્ ઉગ્રનાંમ્ અઇવિ-થૂરનાંમ્ પઓઇર્યો-ત્કએષનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ્ નબાનજદિશ્તનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ્. અષેમ્ વોહૂ (૧).

☞ અહ્માઇ રએશચ; હજંઘ્રેમ્; જસ મે અવંઘ્રહે મજદ; કેરૂફેહ્ મોજદ.

રોજ નેક નાંમ, રોજ પાક નાંમ, રોજ મુબારક (ફલાંન), માહે મુબારક (ફલાંન), ગાહે (ફલાંન). નમાજ દાદારે ગેહાંન્ દામાંન્. ક્ષ્નઓથ્ર અહુરહે મજદાઓ, તરોઇદીતે અંઘ્રહે મઇન્યેઉશ. હઇથ્યાવર્શતાંમ્ હાત વસ્ના ફ્રેરષોતેમેમ. સ્તઓમિ અષેમ; અષેમ્ વોહૂ (૧).

ગોરૂજે ખોરેહ્ અવજાયાદ અરૂદાફ્રૂવશ, બેરસાદ અમાવંદ પીરોજગર અમાવંદી પીરોજગરી. દાદ દીન્ બેહ્ માજદયસ્નાંન્, આગહી રવાઇ ગોઆફ્રંગાંની બાદ હફ્તે કેશ્વર્ જમીન્; અએદૂન્ બાદ. મન્ આનો આવાયદ શુદન્, મન્ આનો આવાયદ શુદન્, મન્ આનો આવાયદ શુદન્. અષઓને અષેમ્ વોહૂ (૧).

☞ (દક્ષિણ દિશા તરફ મોહોડું કરીને પઢે.) દાદારે ગેહાંન્ દીને માજદયસ્ની દાદે જરથુશ્તી. નેમસે-તે અષાઉમ્ સેવિશ્તે અરેદ્વી સૂર અનાહિતે. અષઓને અષેમ્ વોહૂ (૧). નેમો ઉર્વઇરે વંઘ્‌ઉહિ મજદધાતે. અષઓને અષેમ્ વોહૂ (૧).

અષાઉનાંમ્ વંઘ્‌ઉહીશ્ સૂરાઓ સ્પેન્તાઓ ફ્રવષયો યજમઇદે. અષેમ્ વોહૂ (૧). અરૂદાફ્રૂવશ બેરસાદ. અષેમ્ વોહૂ (૧).

ફ્રવરદીન યશ્તનો સાર.—અહુરમઝદની ખુશનુદી હોજો? વૃદ્ધિ કરનાર અહુરમઝદનું નામ લઇને હું બંદગી શરૂ કરૂં છું. તેના ખોરેહ તથા પ્રતાપ જયાદા થાઓ! અશો લોકોનાં ફરોહરો મારી મદદે પહોચો! સઘળા ગુનાહોને માટે હું

પશ્ચાતાપ કરૂં છું. સર્વે ભુંડાં વિચાર, ભુંડાં વચન અને ભુંડાં કામોને માટે હું અનશની, ગવશની અને કુનશનીથી પસ્તાવો કરૂં છું. હૈયાતીવાળા, અને હવે પછી થનારા અશો લોકોનાં ફરોહરો, જેઓ નહિ વર્ણવી શકાય એવું કૌવત, ઝડપ, બળ, મોટાઇ ધરાવનાર, અને ખરાબ અસર દુર કરનાર છે, તેઓને હું આરાધું છું, તથા તેઓની મદદ માગું છું. જો બીમાર માણસો તેઓની મદદ માંગે છે, તો તેઓને તંદરોસ્તી બખશે છે, જો કોઇ આફતમાં આવી પડે છે, દુશમનનાં લશકરથી ઘેરાઇ જાય છે, તો તેને મદદ કરે છે, પણ જે ઘરમાં અશોઇનો તરીકો પળાતો હોય, ત્યાંજ તેઓ મદદે જાય છે, અને દુશમનનાં કૌવતનો તમામ નાશ કરે છે. એ ફરોહરો હમસપથમએદેમ (વરસના છેલ્લાં દસ દિવસો)ના વખત ઉપર આ દુન્યામાં આવે છે, અને પોતાના લાગતાં વળગતાંઓના ઘરમાં રહે છે, અને આરજુ રાખે છે કે તેઓની ખોરાક, મયઝદ, બરસમ, અને વસ્ત્રથી આરાધના કરવામાં આવે અને તેઓની સેતાયશ કરવામાં આવે. જો તેઓની આરાધનાથી તેઓ ખુશનુદ થાય છે, તો તેઓ દુવા ગુજારે છે કે તે ઘરમાંના લોકો પ્રખ્યાત થાય, ત્યાં ગોસ્પંદ અને માણસની વૃદ્ધિ થાય, અશીશવંઘ (દોલત) ની વૃદ્ધિ થાએ! તે દેશ શાંતીમાં અને ખુશીમાં રહેજો. ઓ વૃદ્ધિ કરનારાં જોરાવર ફરોહરો! (આત્માની રાહબરી કરનાર શકિત) હું દુવા ગુજારૂં છુ કે આ મારાં ઘરમાંથી ખુશનુદ થઇને જજો, દલગીર થઇને જતાં ના!

ફરોહરોની ગેબી શકિત અને બળ કેટલું છે, તે જણાવતાં કહ્યું છે, કે ફરોહરોનાં બળ અને પ્રતાપને લીધે, આ ધરતીની આસપાસ ફરી વળેલાં આસમાનને ટેકવી રાખવામાં આવ્યું છે; અરદવીસુરને ટેકવી રાખવામાં આવી છે. આ ધરતી માતા, જેની ઉપર સંખ્યાબંધ પહાડો, ઓરવરો અને તમામ પેદાયશો છે, તેને ટેકવી રાખવામાં આવી છે; એ ધરતી ઉપર વહાણ ચાલી શકે એવાં ઉંડા પાણીના ભાગો છે, તેઓને ટેકવી રાખવામાં આવ્યા છે; માનાં પેટમાં બચ્ચાંને પોષણ સાથે ટેકવી રાખવામાં આવે છે, અને ફરોહરોના પ્રતાપથી તેમાંજ તે બચ્ચાઓનો ઉધરભાવ થાય છે; સુરજ, ચંદ્ર અને સેતારાઓ પોતાની ગતિમાં ફરે છે, તે પણ ફરોહરોનાજ પ્રતાપને લીધે; સતવએસ સેતારો જમીન અને આસમાન વચ્ચે પાણીઓને વહેતાં કરે છે, તે ફરોહરોનાજ પ્રતાપને લીધે; ફરોહરોની મદદ અગાઉ તો પાણી, સુરજ, ચંદ્ર અને સેતારા થંભ હતા; ઝાડોની જે વૃદ્ધિ થાય છે, તે ફરોહરોનાજ પ્રતાપથી; હપ્તોઇરીંગ સેતારો (Ursa Major) ફરોહરોનીજ મદદથી અગણિત બુરી શકિતઓને દફે કરે છે. ૯૯૯૯૯ ફરોહરો વોઉરૂકષ દરિયાનું રક્ષણ કરે છે. એક ઠેકાણે તો અહુરમઝદ એમ કહે છે જો ફરોહરો ન હતે તો આ દુન્યામાં દેવ દરૂજનું ચળણ થઇ પડતે. જીવતાં અશો લોકોનાં ફરોહરો ગુજરેલાં અશો લોકોનાં ફરોહરો કરતાં વધારે બળવાન હોય છે. જો એક રાજકર્તાથી ફરોહરો ખુશનદ થયલાં

હોય છે, તો તેને લડાઇમાં એક પાંખવાળા મરદ પક્ષીના રૂપમાં મદદ કરે છે, અને એક જોરાવર પહેલવાનની મીસાલે લડે છે. ફરોહરો અંઘ્રેમઇન્યુશની સામે એક ઢાલ સમાન છે. જેઓ દીલોજાનથી ફરોહરોની આરાધના કરે છે, તેઓને ફરોહરો મેહેર અને રશનુ યઝદોની સાથે મદદ આપે છે. એક ઠેકાણે કહે છે કે ફરોહરો, જરતોસ્તનું ખુન, જેમાંથી શોસીયોશ પેદા થનાર છે, તેની ચોકી કરે છે. વળી સામના કેરસાસ્પ પહેલવાનનાં શરીરની ચોકી કરે છે (જે પહેલવાન જ્યારે ઝોહાક બંદમાંથી છુટશે, ત્યારે તેનો નાશ કરશે.)

ત્યાર પછી બંદગી કરનાર, દાદાર અહુરમઝદની ફ્રવશીથી તે ઇરાનના મશહુર થઇ ગયલાં નર નારીઓની અને છેક શોસીયોસની ફ્રવશીને યાદ કરે છે. એમાંના કેટલાંક નામો તો એવાં છે કે તેની કાંઇ ઓળખ મળી શકતી નથી. પહેલાં દાદાર અહુરમઝદ, જેનો જીવ તે માથ્ર સ્પેન્ત, અને જેનું શરીર તે ખોરશેદ, તેના તેમજ એકદીલીથી કામ કરનારા અમશાસ્પંદોનાં ફરોહરને યાદ કરવામાં આવ્યાં છે. ત્યાર પછી ઉર્વાઝીશત આતશ (ઝાડપાનનો આતશ) અને શરોષ યઝદનાં ફરોહરોને યાદ કરવામાં આવ્યાં છે; પછી રશનુ યઝદ, મેહેર યઝદ, આકાશ, પાણી, જમીન, ઓરવર, જીવતાં નર નારીઓ, અને ભલી પેદાયશની ફ્રવશીને યાદ કરવામાં આવી છે; પછી ગયોમર્દ જેનાથી ઇરાનીઓની ઓલાદ ઉતરી આવી છે, અને જેણે પહેલાં અહુરમઝદની શીખામણ સાંભળીને તે ઉપર અમલ કર્યો હતો, તેનાં ફરોહરને યાદ કર્યું છે. પછી પેગમ્બર સાહેબ અશો જરથોશ્તનાં ફરોહરને યાદ કર્યું છે, કે જે પહેલો અથોરનાન, રથેશતાર અને વાસ્ત્રિયોશ હતો. જેણે દેવયસ્નીનો નાશ કીધો હતો, અને માજદયસ્ની ધર્મનો ફેલાવો કીધો હતો. જેના જનમવા સાથેજ પાણી અને ઓરવર અને સપેનામીનોની પેદાયશે ખુશાલીમાં જય પોકારી હતી કે "ભલે જનમ્યો હમારે માટે સ્પીતમાન જરથોશ્ત; હવે માઝદયસ્ની દીન તમામ હફ્ત કેશવર જમીન ઉપર ફેલાશે." એ દેખાડે છે કે જરથોશ્તની અગાઉ દેવયસ્નીનું જોર કેટલું વધેલું હતું. ત્યારપછી જરથોશ્તના છોકરાઓ એસદ વાસ્તર, ઉર્વતતનર, અને હવરેચિથ્ર, તેમજ છોકરીઓ ફ્રેની, થ્રિતિ અને પોઉરૂચિશતિનાં ફરોહરોને યાદ કીધાં છે; પછી પાદશાહ ગુશતાસ્પ, નોદરનો છોકરો ગશતમ પહેલવાન, ગુસતાસ્પનો છોકરો અસફ્નદીયાર પહેલવાન, ફ્રશોસ્તર, જામાસ્પ, દેવોની ખરાબી તોડનાર જમશેદ પાદશાહ, એરચનો છોકરો પાદશાહ મીનોચહેર, કએકોબાદ, કએકાઉસ અને શ્યાવક્ષનાં ફરોહરોને યાદ કીધાં છે; તાપ, સરદી, કોહવાટ, સાંપનું ઝેર દફે કરવા માટે પાદશાહ ફરેદુનનાં ફરોહરને યાદ કરવામાં આવ્યું છે; અફ્રાસિયાબનો ભાઇ અગ્રેરસ જે ઇરાનીઓનો મિત્ર હતો, અને જેનું રૂપ અરધા માણસનું અને અરધા ગોધાના જેવું હતું, તેનાં ફરોહરને યાદ કીધું છે; પાદશાહ કએખુશરૂનાં ફરોહરને યાદ કરવામાં આવ્યું છે; અને બંદગી કરનાર દુવા ગુજારે છે કે તેની માફક અફ્રા-

સિયાબ જેવા બુરાઓને મારવાને તે શકિતવાન થાય. આરાસનો છોકરો મેદીયોમાહ, જેણે જરથોસ્તી ધર્મ પહેલ વહેલો કબુલ કીધો હતો, તેનાં ફરોહરને યાદ કરે છે, બુરી ઉંઘ તથા ભયંકર સ્વપ્ના ફેરે કરવા માટે અવાઉરૂસ્તના છોકરા બહમનનાં ફરોહરને યાદ કરે છે. શોસીયોશ, જે હાડમંદ દુન્યાને ફાયદો કરનાર છે, અને મરણ પામેલાંઓને પાછાં સજીવન કરનાર છે તેનાં ફરોહરને યાદ કરે છે. રાહજનની ખરાબી તોડવા માટે કેરશાસ્પનાં ફરોહરને અને માઝનદરાન અને ગીલાનના દેવોની ખરાબી તોડવા માટે હોશંગ પાદશાહનાં ફરોહરને, જરથોસ્તની બાયડી હવોવી, ગુશતાસ્પની બાયડી હુતઓશી, ગુશતાસ્પની છોકરી હોમાય, અને છેલ્લે ઇરાન, તુરાન, ચીન, અને રૂમ દેશનાં અશો નર નારીઓનાં ફરોહરોને યાદ કરે છે.

ખુશબો અથવા લોબાન મુકીને ઉપર વર્ણવેલાં નર નારીઓનાં ફરોહરોને જે કોઇ મદદે બોલાવે છે, તેને મદદ કરે છે, એટલે તેઓના સદગુણ, નેકી, હિંમત વગેરે સારા ગુણો ઉપરથી બોધ લઇને તે ગુણો હાંસલ કરવાની કોશેશ કરવી, તો પછી ફરોહરોની બરકતથી અને ભલી દુવાથી, જેમ અશો જરથોસ્ત ગમે એટલી મુશકેલી છતાં પોતાનું કામ પાર ઉતારી શકયા હતા, અને પ્રતાપવાળા તથા ખોરેહવાળા થવા પામ્યા હતા, અને માન અને કિર્તીને લાયક થયા હતા, તેમ તે નર થઇ શકે.

રવાનની નૈયતે સતુમના કરદા સાથે ભણવાની ફરવષી.

૫ નામે યજદાંન્ અહુરમજદ ખોદાએ અવજૂની, ગોરૂજે ખોરેહ અવજાયાદ્; અર્દાફ્રેર્વશ બેરસાદ્. અજ હમા ગુનાહ પતેત્ પશેમાનુમ્, અજ હર્વસ્તીન્ દુશમત દુજૂખ્ત દુજવરૂશ્ત, મૅમ્ ૫ ગૅતી મનીદ્, ઑઍમ્ ગોફ્ત્, ઑઍમ્ કર્દ્, ઑઍમ્ જસ્ત્, ઑઍમ્ બુન્ બૂદ્ ઍસ્તેદ્. અજ આંન્ ગુનાહ્ મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની રવાંની ગેતી મીનોઆંની, ઑખે અવાખ્શ્ પશેમાન્ ૫ સે ગવશ્ની ૫ પતેત્ હોમ. ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજદાઑ, તરોઇદીતે અંધ્રહે મઇન્યેઉશ્; હઇથ્યાવરશ્તાંમ્ હાત્ વસ્ના ફ્રૅરષોતૅમૅમ. સ્તઑમિ અષૅમ; અષૅમ્ વૉહૂ (૩).

ફ્રવરાને મજદયસ્નો જરથુશત્રિશ્ વીદએવો અહુર-ત્કએષો (જે ગેહ હોય તે પઢે) ફ્રસસ્તયએચ. અહુરહે મજદાઑ રએવતો ખરૅનંધ્રઉહતો, અમૅષનાંમ્ સ્પૅન્તનાંમ્, અષઑનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ્ ઉગ્રનાંમ્ અઇવિથૂરનાંમ્,

પઓઁઇર્યો-ત્કએષનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ્, નબાનજદિશ્તનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ્, ક્ષ્નઓઁથ્ર યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઓઁથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ, યથા અહૂ વઇર્યો જઓતા ફ્રા મે મ્રૂતે, અથા રતુશ્ અષાત્ચિત્ હચ ફ્રા અષવ વીધ્વાઓઁ મ્રઓઁતૂ. અહુરૅમ મજ્દાંમ્ રએવન્તૅમ ખરૅનંઘ્વઉહન્તૅમ્ યજમઇદે; અમૅષા સ્પૅન્તા હુક્ષથ્રા હુધાઓઁઘ્હો યજમઇદે.

અષાઉનાંમ્ વંઘ્વઉહીશ્ સૂરાઓઁ સ્પૅન્તાઓઁ ફ્રવષયો સ્તઓઁમિ જ્બ-યેમિ ઉફ્યેમિ. યજમઇદે ન્માન્યાઓઁ વીસ્યાઓઁ જન્તુમાઓઁ દખ્યુમાઓઁ જરથુશ્ત્રોતૅમાઓઁ. વીસ્પનાંમ્ચ આઓઁઘ્હાંમ્ પઓઁઇર્યનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ ઇધ યજમઇદે, ફ્રવષીમ્ અવાંમ્ યાંમ્ અહુરહે મજ્દાઓઁ, મજિશ્તાંમ્ચ વહિશ્તાંમ્ચ સ્રએશ્તાંમ્ચ, ખ્રઓજદિશ્તાંમ્ચ ખ્રથ્વિશ્તાંમ્ચ હુકૅરૅપ્તેમાં-મ્ચ, અષાત્ અપનોતૅમાંમ્ચ.

અષાઉનાંમ્ વંઘ્વઉહીશ્ સૂરાઓઁ સ્પૅન્તાઓઁ ફ્રવષયો યજમઇદે; યાઓઁ અમૅષનાંમ્ સ્પૅન્તનાંમ્, ક્ષએતનાંમ્ વૅરૅજિ-દોઇથ્રનાંમ્, બૅરૅજ-તાંમ્ અઇબ્યામનાંમ્ તખ્મનાંમ્ આહૂઇર્યનાંમ્, યોઇ અઇથ્યેજંઘ્હો અષવનો. પઓઁઇર્યનાંમ્ ત્કએષનાંમ્, પઓઁઇર્યનાંમ્ સાસ્નો-ગૂષાંમ્, ઇધ અષઓઁનાંમ્ અષઓઁનિનાંમ્ચ અહૂમ્ચ દએનાંમ્ચ બઓઁધસ્ચ ઉર્વાનૅમ્ચ ફ્રવષીમ્ચ યજમઇદે, યોઇ અષાઇ વઓઁનરૅ. ગેઉશ્ હુધાઓઁ-ઘ્હો ઉર્વાનૅમ્ યજમઇદે.

યોઇ અષાઇ વઓઁનરૅ. ગયેહે મરૅથ્નો અષઓઁનો ફ્રવષીમ્ યજ-મઇદે. જરથુશ્ત્રહે સ્પિતામહે ઇધ અષઓઁનો અષીમ્ચ ફ્રવષીમ્ચ યજ-મઇદે. કવોઇશ્ વીશ્તાસ્પહે અષઓઁનો ફ્રવષીમ્ યજમઇદે. ઇસત્-વાસ્ત્રહે જરથુશ્ત્રોઇશ્ અષઓઁનો ફ્રવષીમ્ યજમઇદે. નબાનજદિશ્તનાંમ ઇધ અષઓઁનાંમ્ અષઓઁનિનાંમ્ચ અહૂમ્ચ દએનાંમ્ચ બઓઁધસ્ચ ઉર્વાનૅ-મ્ચ ફ્રવષીમ્ચ યજમઇદે, યોઇ અષાઇ વઓઁનરૅ; મત્ વીસ્પાબ્યો અષઓઁનિબ્યો ફ્રવષિબ્યો, યાઓઁ ઇરીરિથુષાંમ્ અષઓઁનાંમ્, યાઓઁસ્ચ જ્વન્તાંમ્ અષઓઁનાંમ્, યાઓઁસ્ચ નરાંમ્ અજાતનાંમ્ ફ્રષોક્યરૅથ્રાંમ સઓઁશ્યન્તાંમ્.

ઇધ ઇરિસ્તનાંમ્ ઉર્વાનો યજમઇદે, યાઓઁ અષઓઁનાંમ્ ફ્રવષયો. વીસ્પનાંમ્ અહ્મ્ય ન્માને નબાનજદિશ્તનાંમ્ પર-ઇરિસ્તનાંમ્ અએથ્ર-પઇતિનાંમ્ અએથ્ર્યનાંમ્ નરાંમ્ નાઇરિનાંમ્ ઇધ અષઓઁનાંમ્ અષ-ઓઁનિનાંમ્ ફ્રવષયો યજમઇદે. વીસ્પનાંમ્ અએથ્રપઇતિનાંમ્ અષઓઁનાંમ્ ફ્રવષયો યજમઇદે. વીસ્પનાંમ્ અએથ્ર્યનાંમ્ અષઓઁનાંમ્ ફ્રવષયો

યજમઇદે. વીસ્પનાંમ્ નરાંમ્ અષઓનાંમ્ ફ્રવષયો યજમઇદે. વીસ્પનાંમ્ નાઇરિનાંમ્ અષઓનિનાંમ્ ફ્રવષયો યજમઇદે.

વીસ્પનાંમ્ અપૅરૅનાયુકનાંમ્ દહ્મો-કૅરૅતનાંમ્ અષઓનાંમ્ ફ્રવષયો યજમઇદે. આદખ્યુનાંમ્ચ અષઓનાંમ્ ફ્રવષયો યજમઇદે. ઉજદખ્યુનાંમ્ચ અષઓનાંમ્ ફ્રવષયો યજમઇદે. નરાંમ્ચ અષઓનાંમ્ ફ્રવષયો યજમઇદે. નાઇરિનાંમ્ચ અષઓનિનાંમ્ ફ્રવષયો યજમઇદે. વીસ્પાઓ અષાઉનાંમ્ વંઘ્વુહીશ્ સૂરાઓ સ્પૅન્તાઓ ફ્રવષયો યજમઇદે, યાઓ હચ ગયાત્ મરૅથનત્, આ-સઓષ્યન્તાત્ વૅરૅથ્રઘ્નત્.

(બાજમાં પઢે) હુમત હૂખ્ત હુવર્શ્ત; હુમનશ્ની, હુગવશ્ની, હુકુનશ્ની, ઇન્ ક્ષ્નુમન્ અર્દાફ્રૂર્વશ બેરસાદ્, નીરંગ પીરોજગર્ બાદ્; ખોરેહ્ બેહ્ દીને માજદયસ્નાન્ રવા બાદ્ અંદર્ હફ્તે કેશવર્. નામ્ ચેશ્તી આદર્ અંદર્ કામ્ બાદ્; હસ્ત શેહેરસ્તાન અંદર્ (જે શેહેરમાં પઢે તે શેહેરનું નામ આએ ઠેકાણે લેવું.) શેહેરસ્તાન, પોરી ફીરોજી શાદી ઓ રામશ્ની, રવાન્ ખોરેહ્ ખોજસ્તેહ્ અવજૂન્ બાદ્, અવજૂનતર બાદ્, ખોરેહ ખોજસ્તેહ્ બાદ્; ઇન્ ક્ષ્નુમન્ અર્દાફ્રૂર્વશ બેરસાદ્, કેરા ગાહ્ રોજ શેહેરીઆરી ખેશ યજશ્ને કરૂદે હોમ, દરૂન્ યશ્તે હોમ, મ્યજદ હમીરાએનેમ્ યો કરૂદેહા પ ગંજે દાદાર્ અહુરમજદ રયોમંદ્ ખોરેહ્મંદ અમૅશાસ્પંદાન્ બેરસાદ્. અઓજ જોર્ નીરૂ તગી અમાવંદી પીરોજગરી ઇન્ ક્ષ્નુમન્ અર્દાફ્રૂર્વશ બેરસાદ્. અજ હમા પદીરફ્તાર્ બાદ્. એમારા પનાહી કેરદાર્ નીકી અંદાખ્તાર્, અનાઇ પેત્યાર્ દૂર્ અવાજ-દાશ્તાર્ અયાફ્ત ખાહ્ બાદ્. કેરા દિગર્ મ્યજદ હઝાર મર્દ્ મ્યજદ સાએમ્ સાખ્તમ્ એમારા કમ-રંજતર્ આસાન્તર્ અઇની કર્દ્ યક્ અજ મા હઝાર પદીરફ્તાર્ બાદ્. નામ્ ચેશ્તી અનુશેહ્ રવાન્ રવાની ☞ (જેની નૈયતે પઢે તેનું નામ આએ જગાએ લેવું.) અએદર યાદ્ બાદ્ અનુશેહ્ રવાન્ રવાંની.

જરતોશ્ત્ સપિતમાન્ અશો ફ્રેોહર્ અએદર્ યાદ્ બાદ્ અનુશેહ રવાન્ રવાંની. ગુશ્તાસ્પ શાહ્ લોહોરાસ્પ શાહ્ અએદર્ યાદ્ બાદ્ અનુશેહ રવાન્ રવાંની. જામાસ્પ હબૂબ અએદર્ યાદ્ બાદ્ અનુશેહ રવાન્ રવાંની. અર્દાએ વીરાફ્ અર્દાફ્રૂર્વશ અએદર્ યાદ્ બાદ્ અનુશેહ્ રવાન્ રવાંની. આદરૂબાદ્ મારાસ્પંદ્ અએદર્ યાદ્ બાદ્ અનુશેહ્ રવાન્ રવાંની. મુબેદ્ શાપુર્ મુબેદ્ શેહેરીઆર્ અએદર્ યાદ્ બાદ્ અનુશેહ રવાન્ રવાંની. મુબેદ્ હોરમજદીઆર્ એર્વદ્ રામ્યાર્ અએદર

થાદ્દ બાદ્દ અનુશેહ રવાંન્ રવાંની. મુબેદ્દ નૅર્યોસંગ્ ધવલ્ અએદર્ ચાદ્દ બાદ્દ અનુશેહ રવાંન્ રવાંની. હમા ફ્રર્વશ્ અશોઆંન્ અએદર્ યાદ્દ બાદ્દ અનુશેહ રવાંન્ રવાંની. નામ્ ચેશ્તી અનુશેહ રવાંન્ રવાંની ☞ (જેની નૈયતે પઢે તેનું નામ આએ જગાએ લેવું.) હમા ફ્રર્વશ્ અશો-આંન્ અએદર્ યાદ્દ બાદ્દ; ફ્રર્મોએશ્ને ☞ (જે શખ્સ ભણુવાનું ફરમાવે તેનું નામ લેવું.) માજ્દયસ્ની બેરસાદ્દ.

હમાફ્રર્વશ્ અશોઆંન્ યો કરૂદેહા ચેહારૂમ્ દેહુમ સીરોજ સાલ્ રોજ, અજ ગયોમર્દ અંદા સોશ્યોસ્ અએદર્ યાદ્દ બાદ્દ. હસ્તાંન્ બૂદાંન્ બેદાંન્ જાદાંન્ અજાદાંન્, આદેહી ઉજ્દેહી, દહમે નર્ નારીક્ અવર્નાએ પુર્નાએ, હર્ કે અવર્ ઇન્ જમીન્ પેરિ બેહેદીની ગુદા-રાંન્ શુદ્દ અસ્ત્, હમાફ્રર્વશ્ અશોઆંન્, યો કર્દેહા અજ ગયોમર્દ અંદા સોશ્યોસ્ અએદર્ યાદ્દ બાદ્દ. કે ઇન્ માન્ વીસ્ જંદ દેહ રૂસ્તા ગુજસ્તેહ અંદ, હમા ફ્રવષ અશોઆંન્ યો કરદેહા અજ ગયોમર્દ અંદા સોશીઓસ અએદર્ યાદ્દ બાદ્દ. અશોઆંન્ ફ્રર્વશ્ ચીરાંન્, ફ્રર્વશ્ અવર્ વીરાન્, ફ્રર્વશ્ પીરોજગરાંન, ફ્રર્વશ્ પોર્યોદકેશાંન્, ફ્રર્વશ્ નબાનજદેશ્તાન્, ફ્રર્વશ્ ફ્રર્વષયો, હમાયો કર્દેહા અજ ગયોમર્દ અંદા સોશ્યોસ્ અએદર્ યાદ્દ બાદ્દ. રવાંને પેદરાંન્ માદરાંન્ જંદેગાન્ ન્યાગાંન્, ફ્રજંદાંન્ પએવંદાંન પરસ્તારાંન્ નબાનજદેશ્તાંન્, ફ્રર્વશ્ અશોઆંન્ યો કરૂદેહા અજ ગયોમર્દ અંદા સોશ્યોસ્ અએદર્ યાદ્દ બાદ્દ. હમા અથોર્નાંન્, હમા રથેશ્તારાંન્, હમા વાસ્તર્યોશાંન્, હમા હુતોક્ષાંન્, હમા ફ્રર્વશ્ અશોઆંન્, હમા યો કરૂદેહા અજ ગયોમર્દ અંદા સોશ્યોસ્ અએદર્ યાદ્દ બાદ્દ; હમા ફ્રર્વશ્ અશોઆંન્ હફ્તે કેશ્વર્ જમીન્, અર્જહે સવહે, ફ્રદદફ્રશ્ વીદદફ્રશ્ વૉઉરૂબરૅશ્ત્ વૉઉરૂ-જરૅશ્ત્, ખનરસ્ બામિ, કંગદેજ અશોઆંન્ વર્જમ કરદાંન્ ગંજમાશ્રા, ફ્રર્વશ્ અશોઆંન્ હમા યો કરૂદેહા અજ ગયોમર્દ અંદા સોશ્યોસ્ અએદર્ યાદ્દ બાદ્દ. ગોરૂજે ખોરહ અવજાયાદ્દ ઇન્ ક્ષ્નુમન્ અર્દાફ્રર્વશ્ બેરસાદ્દ. નામચેશ્તી અનોશેહ રવાંન્ રવાંની. ☞ (જેની નૈયતે પઢે તેનું નામ આએ જગાએ લેવું.) અએદર્ યાદ્દ બાદ્દ અનોશેહ રવાંન્ રવાંની; હમા ફ્રર્વશ્ અશોઆંન્ અએદર્ યાદ્દ બાદ્દ; ફ્રર્મોએશ્ને ☞ (જે શખસ ભણુવાનું ફરમાવે તેનું નામ લેવું.) માજ્દયસ્ની બેરસાદ્દ. હમ કેર્ફેહ હમા વેહાંને હફ્તે કેશ્વર્ જમીન્ બેરસાદ્દ; અજ હમા ગુનાહ પતેત્ પશેમાનુમ પ પતેત્ હોમ.

(પ્રગટ પઢે) વીસ્પાઑ ફ્રવષયો અષાઉનાંમ્ યજમઇદે; અષાઉનાંમ્ વંઘ્‌ઉહીશ સૂરાઑ સ્પૅન્તાઑ ફ્રવષયો યજમઇદે; વીસ્પે અષવનો યજત યજમઇદે.

☞ (જો હાવન તેમજ બીજી હાવન ગેહ હોય તો નીચે પ્રમાણે ભણે.)

હાવનીમ્ પઇતિ રતૂમ્; સાવંઘ્‌હએમ્ વીસીમ્ચ પઇતિ રતૂમ્.

☞ (જો રપિથ્વન ગેહ હોય તો નીચે પ્રમાણે ભણે.)

રપિથ્વિનૅમ્ પઇતિ રતૂમ્; ફ્રાદત્-ફ્રષાઉમ્ જન્તુમૅમ્ચ પઇતિ રતૂમ્.

☞ (ઉજીરન ગેહ હોય તો નીચે પ્રમાણે ભણે)

ઉજયેઇરિનૅમ્ પઇતિ રતૂમ્; ફ્રાદત્-વીરૅમ્ દખ્યુમૅમ્ચ પઇતિ રતૂમ્.

☞ (જો અઇવિસ્રુથ્રેમ ગેહ હોય તો નીચે પ્રમાણે ભણે.)

અઇવિસ્રુથ્રેમૅમ્ અઇબિગાઇમ્ પઇતિ રતૂમ્; ફ્રાદત્-વીસ્પાંમ્-હુજ્યાઇતીમ્ જરથુશ્તોતૅમૅમ્ચ પઇતિ રતૂમ્.

☞ (જો ઉશહેન ગેહ હોય તો નીચે પ્રમાણે ભણે.)

ઉષહિનૅમ્ પઇતિ રતૂમ્; બૅરેજીમ્ ન્માનીમ્ચ પઇતિ રતૂમ્.

યેંઘ્‌હે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્‌હો, મજ્દાઑ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઑંઘ્‌હાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(બાજમાં પઢે) અહુરમજ્દ ખોદાએ, અવજૂનીએ મરદુમ્, મરદુમ્ સર્દગાંન્, હમા સર્દગાંન્, હમબાયસ્તે વેહાંન્, ઑએમ્ બેહેદીન્ માજ્દયસ્નાંન્ આગહી આસ્તવાની નેકી રસાનદ્; અએદૂન્ બાદ્. (પ્રગટ પઢે) યથા અહૂ વઇર્યો (૨).

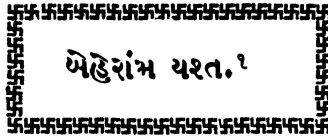
યસ્નૅમ્ચ વહ્મૅમ્ચ અઑજસ્ચ જ઼વરૅચ આફ્રીનામિ, અહુરહે મજ્દાઑ રએવતો ખરૅનંઘ્‌ઉહતો, અમૅષનાંમ્ સ્પૅન્તનાંમ્, અષઑનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ્ ઉગ્રનાંમ્ અઇવિ-થૂરનાંમ્, પઑઇર્યો-ત્કએષનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ્, નબાનજ્દિશ્તનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ્. અષૅમ વૉહૂ (૩).

ફ્રવરાને મજ્દયસ્નો જરથુશ્ત્રિશ્ વીદએવો અહુર-ત્કએષો, (જે ગેહ હોય તે પઢે) ફ્રસસ્તયએચ. અષાઉનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ્ ઉગ્રનાંમ્ અઇવિ-થૂરનાંમ્ પઑઇર્યો-ત્કએષનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ્ નબાનજ્દિશ્તનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ્, ક્ષ્નઑથ્ર યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ, યથા અહૂ વઇર્યો જઓતા ફ્રા મે મ્રૂતે, અથા રતુશ અષાત્ચિત્ હચ ફ્રા અષવ વીધ્વાઑ મ્રઑતૂ.

☞ આંથી ફરવરદીન યશ્તના ૧ લા કરદાથી (યાને ફ્રઓત્ અહુરૈ મજ્દાઓ સ્પિતમાઇ જરથુશ્ત્રાઇથી) તે તેજ યશ્તના ૩૧ મા કરદાને છેડે સુધી (યાને હુચ અહ્માત્ ન્માનાત્ અહ્માકેમ્ચ મજ્દયસ્નનાંમ્ સુધી) નો બધો ભાગ યાને ૨૭૬ મા સફાની ૧૭ મી લીટીથી તે ૩૦૧ મા સફાની ૪ થી લીટી સુધી ભણી જવું; ત્યાર પછી નીચે મુજબ ભણવું.

યથા અહૂ વઇર્યો (૨); યસ્નૅમ્ચ વહ્મેમ્ચ અઑજસ્ચ જવરૅચ આફ્રીનામિ, અષઑનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ્ ઉગ્રનાંમ્ અઇવિ-થૂરનાંમ્, પઑઇર્યો-ત્કએષનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ્, નબાનજ્દિશ્તનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ્; અષૅમ્ વૉહૂ (૧).

☞ અહુમાઇ રએશચ; હુજંઘ્રૅમ; જસ મે અવંઘ્રહે મજ્દ; કૅર્ફેહ મોજ્દ.

બેહેરાંમ યશ્ત.[1]

ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજ્દાઑ. અષૅમ્ વૉહૂ (૧).

૫ નામે યજ્દાંન્ અહુરમજ્દ ખોદાએ અવજૂની, ગોરૂજે ખોરેહ અવજાયાદ્; બેહેરાંમ યજદ્ પીરોજગર દુશ્મન-જદાર્ અમહે હુતાશ્તહે બેરસાદ્.

અજ હમા ગુનાહ પતેત્ પશેમાનુમ; અજ હર્વસ્તીન્ દુશ્મત્ દુજ્ઝૂખ્ત્ દુજ્વર્શ્ત, મૅમ્ ૫ ગેતી મનીદ્, ઑએમ્ ગોફ્ત, ઑએમ્ કર્દ્, ઑએમ્ જસ્ત, ઑએમ્ બૂન્ બૂદ્ ઍસ્તેદ્. અજ આંન્ ગુનાહ મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની રવાંની ગેતી મીનોઆંની, ઑખે

૧. બહેરામ–એનો અવસ્તા શબ્દ 'વૅરેથ્રઘ્ન' છે અને તેનો અર્થ દુશમનને મારનાર થાય છે, તે ઉપરથી ફતેહ ઉપર મવકકલ ફરેસ્તો બેહરામ કહેવાય છે. બુનદહેશમાં મંગળ (Mars) ગ્રહને બહેરામ સાથે સરખાવ્યો છે. એરવદ શેહરીયારજી એનો અર્થ નીચે મુજબ કરે છે 'બહેરામ તે વીજળીરૂપી કુદરતી શકિત છે કે જે આકાશ ઉપર થતી ઘમઘોર ઘટા જે જાણે વરસાદના અટકાવરૂપી શત્રુ (વૅરેથ્ર) હોય તેમ કલ્પીને તે શત્રુ સાથે જાણે કડાકા ઘડાકારૂપી લડાઇ કરીને તેને હમેશ મારનાર છે, અને તે ગોયા હમેશ ફતેહ મેળવનાર છે, તે ઉપરથી તેને ફતેહરૂપી મીનોઇ યઝદ ગણ્યો છે.' બહેરામ યઝદ દસ જુદા જુદા રૂપે આરાધનારની મદદે આવતો બહેરામ યશ્તમાં જણાવ્યો છે. બહમન યશ્તમાં એને મહેર, સરોશ, રશ્ને અને આસ્તાદની સાથે પેશોતનની મદદે જતો જણાવ્યો છે. મીનો ખેરદ પ્રમાણે માણસનાં રવાનને ત્રીજી રાતની બામદાદે ચીનવદ પુલ ઉપર જવાને એ મદદ કરે છે.

અવાખ્શ પશેમાન્, ૫ સે ગવશની ૫ પતેત્ હોમ. ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજદાઑ, તરોઇદીતે અંધ્રહે મઇન્યેઉશ; હઇથ્યાવરશ્તાંમ્ હ્યત્ વસ્ના ફ્રૅરષોતૅમૅમ્; સ્તઑમિ અષૅમ. અષૅમ્ વૅાહૂ (૩).

ફ્રવરાને મજદયસ્નો જરથુશ્ત્રિશ વીદએવો અહુર-તકએષો (જે ગેહ હોય તે પઢે) ફ્રસસ્તયએચ. વૅરૅથ્રઘ્નહે અહુરધાતહે વનઇનત્યાઑસ્ચ ઉપરતાતો, ક્ષ્નઑથ્ર યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ, યથા અહૂ વઇર્યો જઑતા ફ્રા મે મ્રૂતે, અથા રતૂશ અષાતચિત્ હચ ફ્રા અષવ વીધ્વાઑ મ્રઑતૂ.

(કરદો ૧ લો) વૅરૅથ્રઘ્નૅમ્ અહુરધાતૅમ્ યજમઇદે. પૅરૅસત્ જરથુશ્ત્રો અહુરૅમ્ મજદાંમ્, અહુર મજદ મઇન્યો સ્પૅનિશ્ત, દાતરે ગએથનાંમ્ અસ્તવઇતિનાંમ્ અષાઉમ. કો અસ્તિ મઇન્યવનાંમ્ યજતનાંમ્ જયોતૅમો. આઅત્ મ્રઑત અહુરો મજદાઑ, વૅરૅથ્રઘ્નો અહુરધાતો, સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર. અહ્માઇ પઑઇર્યો આજસત્ વજૅમ્નો, વૅરૅથ્રઘ્નો અહુરધાતો, વાતહે કેહ્ર્પ દરૅષોઇશ, સ્રીરહે મજદધાતહે, વૅાહુ ખરૅનો મજદધાતૅમ, બરત્ ખરૅનો મજદધાતૅમ, બએષજેમ ઉત અમૅમચ.

આઅત્ અહ્માઇ અમવસ્તૅમો, અમ અહ્મિ અમવસ્તૅમો, વૅરૅથ્ર અહ્મિ વૅરૅથ્રવસ્તૅમો, ખરૅનંઘ્રહ અહ્મિ ખરૅનંઘ્રઉહસ્તૅમો, યાન અહ્મિ યાનવસ્તૅમો, સઑક અહ્મિ સઑકવસ્તૅમો, બઑષજ અહ્મિ બઑષજયોતૅમો. આઅત્ તબએષઑ તઉર્વયેનિ વીસ્પનાંમ્ તબએષવતાંમ્, તબએષાઑ દએવનાંમ્ મશ્યાનાંમચ, યાથ્વાંમ્ પઇરિકનાંમચ, સાથ્રાંમ્ કઑયાંમ્ કરફ્નાંમચ.

અહે રય ખરૅનંઘ્રહચ, તૅમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, વૅરૅથ્રઘ્નૅમ્ અહુરધાતૅમ; જઑથ્રાબ્યો વૅરૅથ્રઘ્નૅમ્ અહુરધાતૅમ યજમઇદે, યાઇશ દાતાઇશ પઑઇર્યાઇશ અહુરહે. હઑમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ્વો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઑથ્નચ, જઑથ્રાબ્યસ્ચ અર્શુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્ઝિબ્યો.

યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતિ વંઘ્રહો, મજદાઑ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઑંઘ્રહાંમચા તાંસ્ચા તાઑસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૨ જો) વૅરૅથ્રઘ્નૅમ અહુરધાતૅમ્ યજમઇદે. પૅરૅસત્ જરથુશ્ત્રો અહુરૅમ્ મજદાંમ, અહુરમજદ મઇન્યો સ્પેનિશ્ત, દાતરે ગએથનાંમ્ અસ્તવઇતિનાંમ અષાઉમ. કો અસ્તિ મઇન્યવનાંમ્ યજતનાંમ્ જયોતૅમો. આઅત્ મ્રઑત્ અહુરો મજદાઑ, વૅરૅથ્રઘ્નો અહુરધાતો, સ્પિતમ

જરથુશ્ત્ર. અહ્માઇ બિત્યો આજસત્ વજઁમ્નો, વૅરૅથ્રઘ્નો અહુરધાતો, ગેઉશ કેહ્ર્પ અર્ષાનહે, ઝ્રીરહે, જઇરિ-ગઓષહે, જરન્યો-સ્રુવહે, યિમ ઉપઇરિ સ્રુયે સિનત્ અમો હુતશ્તો હુરઓધો વૅરૅથ્રઘ્નો અહુરધાતો. અવથ આજસત્ વૉહુ ખરૅનો મજ્દધાતૅમ, બરત્ ખરૅનો મજ્દધાતૅમ, બએષજૅમ્ ઉત અમૅમચ.

આઅત્ અહ્માઇ અમવસ્તૅમો, અમ અહ્મિ અમવસ્તૅમો, વૅરૅથ્ર અહ્મિ વૅરૅથ્રવસ્તૅમો, ખરૅનંઘહ અહ્મિ ખરૅનંઘઉહસ્તૅમો, યાન અહ્મિ યાનવસ્તૅમો, સઓક અહ્મિ સઓકવસ્તૅમો, બએષજ અહ્મિ બએષજયોતૅમો. આઅત ત્બએષાઓ તઉર્વયેનિ વીસ્પનાંમ્ ત્બએષવતાંમ્, ત્બએષાઓ દએવનાંમ્ મશ્યાનાંમ્ચ, યાથ્વાંમ્ પઇરિકનાંમ્ચ, સાથ્રાંમ્ કઓયાંમ્ કરફ્નાંમ્ચ. અહે રય ખરૅનંઘહચ, તૅમ યઝાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, વૅરૅથ્રઘ્નૅમ અહુરધાતૅમ; જઓથ્રાબ્યો વૅરૅથ્રઘ્નૅમ અહુરધાતૅમ યજમઇદે, યાઇશ દાતાઇશ પઓરયાઇશ અહુરહે. હઓમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ્વોદંઘહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઓથ્નચ, જઓથ્રાબ્યસ્ચ અર્શુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્ઝિબ્યો.

યેંઘ્હે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતિ વંઘ્હો, મજ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્હાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૪ જો) વૅરૅથ્રઘ્નૅમ અહુરધાતૅમ યજમઇદે. પૅરૅસત્ જરથુશ્ત્રો અહુરૅમ મજ્દાંમ, અહુરમજ્દ મઇન્યો સ્પૅનિશ્ત, દાતરૅ ગએથનાંમ્ અસ્તવઇતિનાંમ્ અષાઉમ. કો અસ્તિ મઇન્યવનાંમ્ યજતનાંમ્ જયોતૅમો. આઅત મ્રઓત અહુરો મજ્દાઓ, વૅરૅથ્રઘ્નો અહુરધાતો, સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર. અહ્માઇ થ્રિત્યો આજસત્ વજઁમ્નો, વૅરૅથ્રઘ્નો અહુરધાતો, અસ્પહે કેહ્ર્પ અઉરૂષહે, ઝ્રીરહે, જઇરિ-ગઓષહે, જરન્યો-અઇવિદાનહે; યિમ ઉપઇરિ અઇનિકૅમ સિનત, અમો હુતશ્તો હુરઓધો, વૅરૅથ્રઘ્નો અહુરધાતો. અવથ આજસત વૉહુ ખરૅનો મજ્દધાતૅમ, બરત્ ખરૅનો મજ્દધાતૅમ, બએષજૅમ ઉત અમેમચ.

આઅત્ અહ્માઇ અમવસ્તૅમો, અમ અહ્મિ અમવસ્તૅમો, વૅરૅથ્ર અહ્મિ વૅરૅથ્રવસ્તૅમો, ખરૅનંઘહ અહ્મિ ખરૅનંઘઉહસ્તૅમો, યાન અહ્મિ યાનવસ્તૅમો, સઓક અહ્મિ સઓકવસ્તૅમો, બએષજ અહ્મિ બએષજયોતૅમો. આઅત ત્બએષાઓ તઉર્વયેનિ વીસ્પનાંમ ત્બએષવતાંમ, ત્બએષાઓ દએવનાંમ મશ્યાનાંમ્ચ, યાથ્વાંમ પઇરિકનાંમ્ચ, સાથ્રાંમ કઓયાંમ કરફ્નાંમ્ચ. અહે રય ખરૅનંઘહચ, તૅમ યઝાઇ સુરૂન્વત

યસ્ન, વૅરૅથ્રઘ્નૅમ અહુરધાતૅમ્; જઑથ્રાબ્યો વૅરૅથ્રઘ્નૅમ અહુરધાતૅમ્ યજમઇદે, યાઇશ દાતાઇશ પઑઇરયાઇશ અહુરહે. હુઑમયો ગવ બરે-સ્મન, હિઝ્વો-દંઘ્રહુંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઑથ્નચ, જઑથ્રાબ્યસ્ચ અરૂષુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્ઝિબ્યો.

યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતિ વંઘ્રહો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્રહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૪ થો) વૅરૅથ્રઘ્નૅમ્ અહુરધાતૅમ યજમઇદે. પૅરૅસત્ જરથુશ્ત્રો અહુરૅમ મજદાંમ્, અહુર મજદ મઇન્યો સ્પૅનિશ્ત, દાતરૅ ગએથનાંમ્ અસ્તવઇતિનાંમ્ અષાઉમ. કો અસ્તિ મઇન્યવનાંમ્ યજતનાંમ્ જયોતૅમો. આઅત્ મ્રઑત્ અહુરો મજદાઓ, વૅરૅથ્રઘ્નો અહુરધાતો, સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર. અહ્માઇ તૂઇસ્યો આજસત્ વજૅમ્નો, વૅરૅથ્રઘ્નો અહુરધાતો, ઉશ્ત્રહે કેહ્રૅર્પ વધઇસ્યઑશ, દદાંનસ્ઑશ અઇવિ-તચિનહે, ઉર્વતો ફ્રસ્પરનહે, ગએથાઉશ મશ્યો-વંઘ્રહુહે.

યો અરૂષ્નાંમ્ ફ્રંઘ્રહરૅજન્તાંમ્ મજિશ્તૅમ અઑજો આબરઇતિ, મજિશ્તૅમચ આમનંઘ્રહુૅમ. યો ક્ષથ્રિશ્વ અવાઇતિ, અવાઓ જી ક્ષથ્રીશ હુપાતોતૅમાઓ, યાઓ ઉશ્ત્રો પાઇતિ વધઇરિશ, અશ-બાઝ્તઉશ, સ્તવિ-કઑફ્રો, સ્મરૂશ્નો-દએમ જીરો-સારો રએવ, ઍરૅજો, અમવાઓ. યાંમ્ હુ દૂરએ-સૂકૅમ દૂઇરે ફ્રજવઇતિ હિતાહે, તાંથ્રયાંમ્ અઇપિ ક્ષપનૅમ્, યો કૅમ્ અઇપિ-સ્પયેઇતિ સ્પએતિતૅમ્, ઉપ વઘ્રધનૅમ હુક્નઑથ્રે હુપઇતિશતાને. યો હિશ્તઇતિ વિદિધ્વાઓ, યથ સાસ્ત હમો-ક્ષથ્રો. અવથ આજસત્ વૅાહૂ ખરૅનો મજદધાતૅમ, બરૂત્ ખરૅનો મજદધાતૅમ, બએષજેમ્ ઉત અમૅમચ.

આઅત્ અહ્માઇ અમવસ્તૅમો, અમ અહ્મિ અમવસ્તૅમો, વૅરૅથ્ર અહ્મિ વૅરૅથ્રવસ્તૅમો, ખરૅનંઘ્રહ અહ્મિ ખરૅનંઘ્રઉહસ્તૅમો, યાન અહ્મિ યાનવસ્તૅમો, સઑક અહ્મિ સઑકવસ્તૅમો, બઑષજ અહ્મિ બઑષ-જયોતૅમો. આઅત્ ત્બએષાઓ તઉર્વયેનિ વીસ્પનાંમ ત્બએષવતાંમ્, ત્બએષાઓ દએવનાંમ્ મશ્યાનાંમ્ચ, યાથ્વાંમ પઇરિકનાંમ્ચ, સાથ્રાંમ્ કઑયાંમ્ કરફ્નાંમ્ચ. અહે રય ખરૅનંઘ્રહુચ, તૅમ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, વૅરૅથ્રઘ્નૅમ અહુરધાતૅમ; જઑથ્રાબ્યો વૅરૅથ્રઘ્નૅમ અહુરધાતૅમ યજમઇદે, યાઇશ દાતાઇશ પઑઇર્યાઇશ અહુરહે. હુઑમયો ગવ બરૅસ્મન, હિઝ્વો-દંઘ્રહુંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઑથ્નચ, જઑથ્રાબ્યસ્ચ અરૂષુખ્ધ-એઇબ્યસ્ચ વાઘ્ઝિબ્યો.

યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજદાઓ અહુરો વઐથા અષાત્ હચા, યાઔંઘ્રહાંમચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૫ મો) વૅરૅથ્રઘ્નૅમ્ અહુરધાતૅમ્ યજમઇદે. પૅરૅસત્ જરથુશ્ત્રો અહુરૅમ્ મજદાંમ્, અહુર મજદ મઇન્યો સ્પૅનિશ્ત, દાતરૅ ગએથનાંમ્ અસ્તવઇતિનાંમ્ અષાઉમ્. કો અસ્તિ મઇન્યવનાંમ્ યજતનાંમ્ જયોતૅમો. આઅત્ મ્રઔત્ અહુરો મજદાઓ, વૅરૅથ્રઘ્નો અહુરધાતો, સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર. અહ્માઇ પુખ્ધો આજસત્ વજૅમ્નો, વૅરૅથ્રઘ્નો અહુરધાતો, હુકેહ્રૅપ્ વરાજહે, પઇતિ-ઍરૅનો, તિજિ-દાંસ્ત્રહે, અર્ષ્નો તિજિ-અસુરહે, હકૅરૅત્-જનો વરાજહે, અનુ-પોઇથ્વહે, ઋન્તહે, પરૅષ્વનિકહે, તખ્મહે, યૂખ્ધહે, પાઇરિ-વાજહે. અવથ આજસત્ વૅાહૂ ખરૅનો મજદધાતૅમ, બરત્ ખરૅનો મજદધાતૅમ, બએષજૅમ્ ઉત અમૅમચ.

આઅત્ અહ્માઇ અમવસ્તૅમો, અમ અહ્મિ અમવસ્તૅમો, વૅરૅથ્ર અહ્મિ વૅરૅથ્રવસ્તૅમો, ખરૅનંઘ્રહ અહ્મિ ખરૅનંઘ્રઉહસ્તૅમો, યાન અહ્મિ યાનવસ્તૅમો, સઓક અહ્મિ સઓકવસ્તૅમો, બઔષજ અહ્મિ બઔષજયોતૅમો. આઅત્ ત્બએષાઓ તઉર્વયેનિ વીસ્પનાંમ્ ત્બએષવતાંમ્, ત્બએષાઓ દએવનાંમ્ મષ્યાનાંમચ, યાથ્વાંમ પઇરિકનાંમચ, સાથ્રાંમ્ કઓઆંમ્ કરફ્નાંમચ. અહે સ્ય ખરૅનંઘ્રહચ, તૅમ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, વૅરૅથ્રઘ્નૅમ અહુરધાતૅમ; જઓથ્રાબ્યો વૅરૅથ્રઘ્નૅમ્ અહુરધાતૅમ યજમઇદે, યાઇશ દાતાઇશ પઓઇર્યાઇશ અહુરહે. હઓમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ્વો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઓથ્નચ, જઓથ્રાબ્યસ્ચ અર્શુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્રઝિબ્યો.

યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજદાઓ અહુરો વઐથા અષાત્ હચા, યાઔંઘ્રહાંમચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૬ ઠો) વૅરૅથ્રઘ્નૅમ્ અહુરધાતૅમ્ યજમઇદે. પૅરૅસત્ જરથુશ્ત્રો અહુરૅમ્ મજદાંમ્, અહુરમજદ મઇન્યો સ્પૅનિશ્ત, દાતરૅ ગએથનાંમ્ અસ્તવઇતિનાંમ્ અષાઉમ્. કો અસ્તિ મઇન્યવનાંમ્ યજતનાંમ જયોતૅમો. આઅત્ મ્રઔત્ અહુરો મજદાઓ, વૅરૅથ્રઘ્નો અહુરધાતો, સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર. અહ્માઇ ક્ષત્વો આજસત્ વજૅમ્નો, વૅરૅથ્રઘ્નો અહુરધાતો, નર્શ કેહ્રૅપ્ પન્ચ-દસંઘ્રહો, ક્ષએતહે સ્પિતિ-દાઇથ્રહે, કસુ-પાશ્નહે, સ્રીરહે. અવથ આજસત્ વૅાહૂ ખરૅનો મજદધાતૅમ, બરત્ ખરૅનો મજદધાતૅમ, બએષજૅમ ઉત અમૅમચ.

આઅત્ અહ્માઇ અમવસ્તૅમો, અમ અહ્મિ અમવસ્તૅમો, વૅરૅથ્ર અહ્મિ વૅરૅથ્રવસ્તૅમો, ખરૅનંઘ્રહ અહ્મિ ખરૅનંઘ્રઉહસ્તૅમો, યાન અહ્મિ

યાનવસ્તॅમો, સઑાક અહિ સઑાકવસ્તॅમો, બઑષજ અહિ બઑષ-જયોતॅમો. આઅત્ હ્મએષાઑ તઉર્યેની વીસ્પનાંમ્ હ્મએષવતાંમ્, હ્મએષાઑ દએવનાંમ્ મશ્યાનાંમ્ચ, યાથ્વાંમ્ પઇરિકનાંમ્ચ, સાથ્રાંમ્ કઑાયાંમ્ કરફ્નાંમ્ચ. અહે રય ખરॅનંઘહચ, તॅમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, વॅરॅથ્રघ્નॅમ્ અહુરધાતॅમ્; જઑાથ્રાબ્યો વॅરॅથ્રघ્નॅમ્ અહુરધાતॅમ્ યજમઇદે, યાઇશ દાતાઇશ પઑાઇર્યાઇશ અહુરહે. હઑામયો ગવ બરॅસ્મન, હિજ્વો-દંઘહઘંઘહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઑાથ્નચ, જઑાથ્રાબ્યસ્ચ અરૂષુ-ખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્ઝિબ્યો.

યેંઘ્હે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘહો, મજદાઑ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઑંઘહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઑાસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૭ મો) વॅરॅથ્રघ્નॅમ્ અહુરધાતॅમ્ યજમઇદે. પॅરॅસત્ જરથુશ્ત્રો અહુરॅમ્ મજદાંમ, અહુર મજ્દ મઇન્યો સ્પॅનિશ્ત, દાતરॅ ગએથનાંમ અસ્તવઇતિનાંમ્ અષાઉમ. કો અસ્તિ મઇન્યવનાંમ્ યજતનાંમ્ જયોતॅમો. આઅત્ મ્રઑાત્ અહુરો મજદાઑ, વॅરॅથ્રघ્નો અહુરધાતો, સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર. અહ્માઇ હષ્તથો આજસત્ વજॅમ્નો, વॅરॅથ્રघ્નો અહુરધાતો, મॅરॅઘહે કેહર્પ વારॅઘ્નહે, ઉર્વતો અધર-નઑમાત્, પિપતો ઉપર-નઑમાત્. યો વયાંમ્ અસ્તિ આસિશ્તો, રॅનજિશ્તો ફ્રવર્જમ્નનાંમ્. હો અએવો ઉશ્તનવતાંમ્, ઇષ્વ-વસ્મ અપયેઇતિ; હસચિત્ વા નોઇત્ વા, યતચિત્ વજઇતિ હવરॅતॅમ્, યો વજઇતિ જરॅષ્યમ્નો, અઘ્રાંમ્ ઉસઇતીમ ઉષાઑંઘહॅમ્, અક્ષફ્ની ક્ષફ્નીમ ઇસॅમ્નો, અસૂઇરિ સૂઇરીમ્ ઇસॅમ્નો. વીગાથો મॅરॅજત્ કઑાફનાંમ્, બરॅષ્નવો મॅરॅજત્ ગઇરિનાંમ્, જંફ્નવો મॅરॅજત્ રઑાનાંમ્, સએનિશ મॅરॅજત્ ઉર્વરનાંમ્, વયાંમ્ વાચિમ્ સુસ્રુષॅમ્નો. અવથ આજસત્ વॅાહુ ખરॅનો મજદધાતॅમ્, બરત્ ખરॅનો મજદધાતॅમ્, બએષજॅમ્ ઉત અમॅમચ.

આઅત્ અહ્માઇ અમવસ્તॅમો, અમ અહિ અમવસ્તॅમો, વॅરॅથ્ર અહિ વॅરॅથ્રવસ્તॅમો, ખરॅનંઘહ અહિ ખરॅનંઘઉહસ્તॅમો, યાન અહિ યાનવસ્તॅમો, સઑાક અહિ સઑાકવસ્તॅમો, બઑષજ અહિ બઑષ-જયોતॅમો. આઅત હ્મઅષાઑ તઉર્યનિ વીસ્પનાંમ્ હ્મએષવતાંમ્, હ્મએષાઑ દએવનાંમ્ મશ્યાનાંમ્ચ, યાથ્વાંમ્ પઇરિકનાંમ્ચ, સાથ્રાંમ્ કઑાયાંમ્ કરફ્નાંમ્ચ. અહે રય ખરॅનંઘહચ, તॅમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, વॅરॅથ્રघ્નॅમ્ અહુરધાતॅમ્; જઑાથ્રાબ્યો વॅરॅથ્રघ્નॅમ્ અહુરધાતॅમ યજ-મઇદે, યાઇશ દાતાઇશ પઑાર્યાઇશ અહુરહે. હઑામયો ગવ બરॅસ્મન,

હિજ્વો-દંધ્રહંધ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઑથ્નચ, જઑથ્રાબ્યસ્ચ અરૂશુ-ષ્ધએઇબ્યસ્ચ વાધ્રજ્ઞિબ્યો.

યેંધ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંધ્રહો, મજ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઑંધ્રહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઑસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૮ મો) વૅરૅથ્રઘ્નૅમ્ અહુરધાતૅમ્ યજમઇદે. પૅરૅસત્ જરથુશ્ત્રો અહુરૅમ્ મજ્દાંમ્, અહુરમજ્દ મઇન્યો સ્પૅનિશ્ત, દાતરૅ ગએથનાંમ્ અસ્તવઇતિનાંમ્ અષાઉમ. કો અસ્તિ મઇન્યવનાંમ્ યજતનાંમ્ જયો-તૅમો. આઅત્ મ્રઑત્ અહુરો મજ્દાઓ, વૅરૅથ્રઘ્નો અહુરધાતો, સ્પિ-તમ જરથુશ્ત્ર. અહ્માઇ અશ્તૅમો આજસત્ વજૅમ્નો, વૅરૅથ્રઘ્નો અહુરધાતો, મએષહે કેહ્રપ અઉરૂનહે, સ્રીરહે નીવશ્તકો-સ્રૂવહે. અવથ આજસત્ વૉહૂ ખરૅનો મજ્દધાતૅમ, બરત્ ખરૅનો મજ્દધાતૅમ, બએષજૅમ્ ઉત અમૅમચ.

આઅત્ અહ્માઇ અમવસ્તૅમો, અમ અહ્મિ અમવસ્તૅમો, વૅરૅથ્ર અહ્મિ વૅરૅથ્રવસ્તૅમો, ખરૅનંધ્રહ અહ્મિ ખરૅનંધ્રઉહસ્તૅમો, યાન અહ્મિ અહ્મિ યાનવસ્તૅમો, સઑક અહ્મિ સઑકવસ્તૅમો, બએષજ અહ્મિ બઑષજયોતૅમો. આઅત્ ત્બએષાઓ તઉર્વયેની વીસ્પનાંમ્ ત્બએષવ-તાંમ્, ત્બએષાઓ દએવનાંમ્ મશ્યાનાંમચ, યાથ્વાંમ્ પઇરિકનાંમચ, સાથ્રાંમ્ કઑયાંમ્ કરફ્નાંમચ. અહે રય ખરૅનંધ્રહચ, તૅમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, વૅરૅથ્રઘ્નૅમ્ અહુરધાતૅમ; જઑથ્રાબ્યો વૅરૅથ્રઘ્નૅમ્ અહુર-ધાતૅમ્ યજમઇદે, યાઇશ દાતાઇશ પઓઇર્યાઇશ અહુરહે. હઓમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ્વો-દંધ્રહંધ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઑથ્નચ, જઑથ્રા-બ્યસ્ચ અરૂશુષ્ધએઇબ્યસ્ચ વાધ્રજ્ઞિબ્યો.

યેંધ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતિ વંધ્રહો, મજ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત હચા, યાઑંધ્રહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઑસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૯ મો) વૅરૅથ્રઘ્નૅમ્ અહુરધાતૅમ્ યજમઇદે. પૅરૅસત્ જરથુશ્ત્રો અહુરૅમ્ મજ્દાંમ્, અહુરમજ્દ મઇન્યો સ્પૅનિશ્ત, દાતરૅ ગએથનાંમ્ અસ્તવઇતિનાંમ્ અષાઉમ. કો અસ્તિ મઇન્યવનાંમ્ યજતનાંમ્ જયો-તૅમો. આઅત્ મ્રઑત્ અહુરો મજ્દાઓ, વૅરૅથ્રઘ્નો અહુરધાતો, સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર. અહ્માઇ નઑમો આજસત્ વજૅમ્નો, વૅરૅથ્રઘ્નો અહુરધાતો, બૂજહે કેહ્રપ રેનહે, સ્રીરહે તિજ્ઞિ-સ્રવહે. અવથ આજસત્ વૉહૂ ખરૅનો મજ્દધાતૅમ, બરત્ ખરૅનો મજ્દધાતૅમ, બએષજૅમ ઉત અમૅમચ.

આઅત્ અહ્માઇ અમવસ્તૅમો, અમ અહ્મિ અમવસ્તૅમો, વૅરૅથ્ર અહ્મિ વૅરૅથ્રવસ્તૅમો, ખરૅનંઘ્હ અહ્મિ ખરૅનંઘ્ઉહસ્તૅમો, યાન અહ્મિ યાનવસ્તૅમો, સઓઁક અહ્મિ સઓઁકવસ્તૅમો, બઓઁષજ અહ્મિ બઓઁષ-જયોતૅમો. આઅત્ ત્બએષાઓઁ તઉર્વયેનિ વીસ્પનાંમ્ ત્બએષવતાંમ્, ત્બએષાઓઁ દએવનાંમ્ મષ્યાનાંમ્ચ, યાથ્વાંમ્ પઇરિકનાંમ્ચ, સાથ્રાંમ્ કઓઁયાંમ્ કરફ્નાંમ્ચ. અહે રય ખરૅનંઘ્હચ, તૅમ્ યઝાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, વૅરૅથ્રઘ્નૅમ્ અહુરધાતૅમ્; જઓઁથ્રાબ્યો વૅરૅથ્રઘ્નૅમ્ અહુરધાતૅમ્ યજમઇદે, યાઇશ્ દાતાઇશ્ પઓઁઇર્યાઇશ્ અહુરહે. હઓઁમયો ગવ બરૅસ્મન, હિઝ્વો-દંઘ્હંઘ્હ, માંથ્રચ વચચ શ્યઓઁથ્નચ, જઓઁથ્રાબ્યસ્ચ અર્શુખ્ધ-એઇબ્યસ્ચ વાઘ્ઝિબ્યો.

યેંઘ્હે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્હો, મઝ્દાઓઁ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓઁઘ્હાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓઁસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૧૦ મો) વૅરૅથ્રઘ્નૅમ્ અહુરધાતૅમ્ યજમઇદે. પૅરૅસત્ જરથુશ્ત્રો અહુરૅમ્ મઝ્દાંમ્, અહુર મઝ્દ મઇન્યો સ્પૅનિશ્ત, દાતરૅ ગએથનાંમ્ અસ્ત્વઇતિનાંમ્ અષાઉમ્. કો અસ્તિ મઇન્યવનાંમ્ યજતનાંમ્ જયોતૅમો. આઅત્ મ્રઓઁત્ અહુરો મઝ્દાઓઁ, વૅરૅથ્રઘ્નો અહુરધાતો સ્પિતમ જર-થુશ્ત્ર. અહ્માઇ દસૅમો આજસત્ વઝૅમ્નો, વૅરૅથ્રઘ્નો અહુરધાતો, વીરહે કેહ્રર્પ રએવતો, સ્રીરહે મઝ્દધાતહે, બરત્ કરૅતૅમ્ જરન્યો-સઓઁરૅમ્, ક્રપિશ્તૅમ્ વીસ્પો-પએસંઘ્હૅમ્. અત્ચથ આજસત્ વૉહૂ ખરૅનો મઝ્દધા-તૅમ્, બરત્ ખરૅનો મઝ્દધાતૅમ્, બએષઝૅમ્ ઉત અમૅમ્ચ.

આઅત્ અહ્માઇ અમવસ્તૅમો, અમ અહ્મિ અમવસ્તૅમો, વૅરૅથ્ર અહ્મિ વૅરૅથ્રવસ્તૅમો, ખરૅનંઘ્હ અહ્મિ ખરૅનંઘ્ઉહસ્તૅમો, યાન અહ્મિ યાનવસ્તૅમો, સઓઁક અહ્મિ સઓઁકવસ્તૅમો, બઓઁષજ અહ્મિ બઓઁષ-જયોતૅમો. આઅત્ ત્બએષાઓઁ તઉર્વયેનિ વીસ્પનાંમ્ ત્બએષવતાંમ્, ત્બએષાઓઁ દએવનાંમ્ મષ્યાનાંમ્ચ, યાથ્વાંમ્ પઇરિકનાંમ્ચ, સાથ્રાંમ્ કઓઁયાંમ્ કરફ્નાંમ્ચ. અહે રય ખરૅનંઘ્હચ, તૅમ્ યઝાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, વૅરૅથ્રઘ્નૅમ્ અહુરધાતૅમ્; જઓઁથ્રાબ્યો વૅરૅથ્રઘ્નૅમ્ અહુરધાતૅમ્ યજમઇદે, યાઇશ્ દાતાઇશ્ પઓઁઇર્યાઇશ્ અહુરહે. હઓઁમયો ગવ બરૅસ્મન, હિઝ્વો-દંઘ્હંઘ્હ, માંથ્રચ વચચ શ્યઓઁથ્નચ, જઓઁથ્રાબ્યસ્ચ અર્શુખ્ધ-એઇબ્યસ્ચ વાઘ્ઝિબ્યો.

યેંઘ્હે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્હો, મઝ્દાઓઁ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓઁઘ્હાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓઁસ્ચા યજમઇદે.

(કરદે ૧૧ મો) વૅરૅથ્રઘ્નૅમ અહુરધાતૅમ યજમઇદે. અરૂષો-કરૅમ, મરૂષો-કરૅમ, ફ્રષો-કરૅમ, હુવાક્ષ્તૅમ, હુવાયઓનૅમ. તૅમ યજત યો અષવ જરથુશ્ત્રો, વૅરૅથ્રઘ્નહે પઇતિ મનહિ, વૅરૅથ્રઘ્નહે પઇતિ વચહિ, વૅરૅથ્રઘ્નહે પઇતિ શ્યઓથ્ને, વૅરૅથ્રઘ્નહે પઇતિ ફ્રવાકે, વૅરૅથ્રઘ્નહે પઇતિ પાઇતિવાકે. અહ્માઇ દથત્ વૅરૅથ્રઘ્નો અહુરધાતો, ઍરૅજોઇશ ખાઓ, બાજવાઓ અઓજો, તન્વો વીસ્પયાઓ દ્રવતાતૅમ, તન્વો વીસ્પયાઓ વજદ્વરૅ, અઓમચ સૂકૅમ યિમ બરઇતિ કરો[1] મસ્યો ઉપાપો; યો રંઘ્રહયાઓ દૂરએપારયાઓ, જફ્રયાઓ હજંઘ્રેરો-વીરયાઓ, વરૅસો-સ્તવંઘ્રહૅમ આપો ઉર્વએસૅમ મારયેઇતે.

અહે રય ખરૅનંઘ્રહચ, તૅમ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, વૅરૅથ્રઘ્નૅમ અહુરધાતૅમ; જઓથ્રાબ્યો વૅરૅથ્રઘ્નૅમ અહુરધાતૅમ યજમઇદે, યાઇશ દાતાઇશ પઓઇર્યાઇશ અહુરહે. હઓમયો ગવ બરૅસ્મન, હિઝ્વો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઓથ્નચ, જઓથ્રાબ્યસચ અરૂષુખ્ધએઇબ્યસચ વાઘ્રઝિબ્યો.

યેંઘ્રહે હાતાંમ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મઝદાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્રહાંમચા તાંસચા તાઓસચા યજમઇદે.

(કરદે ૧૨ મો) વૅરૅથ્રઘ્નૅમ અહુરધાતૅમ યજમઇદે. અરૂષો-કરૅમ, મરૂષો-કરૅમ, ફ્રષો-કરૅમ, હુવાક્ષ્તૅમ, હુવાયઓનૅમ. તૅમ યજત યો અષવ જરથુશ્ત્રો, વૅરૅથ્રઘ્નહે પઇતિ મનહિ, વૅરૅથ્રઘ્નહે પઇતિ વચહિ, વૅરૅથ્રઘ્નહે પઇતિ શ્યઓથ્ને, વૅરૅથ્રઘ્નહે પઇતિ ફ્રવાકે, વૅરૅથ્રઘ્નહે પઇતિ પાઇતિવાકે. અહ્માઇ દથત્ વૅરૅથ્રઘ્નો અહુરધાતો, ઍરૅજોઇશ ખાઓ, બાજવાઓ અઓજો, તન્વો વીસ્પયાઓ દ્રવતાતૅમ, તન્વો વીસ્પયાઓ વજદ્વરૅ, અઓમચ સૂકૅમ યિમ બરઇતિ અસ્પો અર્ષ; યો તાંથ્રયસચિત્ હચ ક્ષફ્નો અવક્ષઇત્યાઓ, અઇવિ-અવ્રયાઓ, અસ્પએમ વરૅસૅમ જૅમાધ સયનૅમ વએનઇતિ, કતારો અદ્રવો વા બૂનવો વા.

અહે રય ખરૅનંઘ્રહચ, તૅમ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, વૅરૅથ્રઘ્નૅમ અહુરધાતૅમ; જઓથ્રાબ્યો વૅરૅથ્રઘ્નૅમ અહુરધાતૅમ યજમઇદે, યાઇશ દાતાઇશ

---

૧. કરો–કર નામની માછલી; બહેરામ અને દીન યશ્તો પ્રમાણે એની જોવાની શકિત એટલી તીક્ષણ છે કે રંધા જેવી એક હજાર માણસ પુર ઉંડી નદીમાં એક વાળની બારીકી જેટલો મોજો ઉત્પન્ન થાય છે તે પારખી શકતી હતી. બુનદેહશમાં એ માછલીની સંખ્યા ૧૦ની જણાવી છે, જેઓ વોઉરૂકષ દરિયામાં ઉગતું ગઓકરેન (સફેદ હોમ) ઝાડનું રક્ષણ કરે છે. અહેરેમને પેદા કરેલું ઘલોડીની જાતનું જનાવર ગઓકરેન ઝાડનો નાશ કરવા તલપે છે, ત્યારે એ માછલીઓ પોતાનું મોંહ તે ઘલોડીની સામે રાખી તે ઝાડનો બચાવ કરે છે. એ માછલી રસ્તાખેજ સુધી ખોરાક વગર જીવનાર છે.

પઍાઇરયાઇશ્ અહુરહે. હઑમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ્વો-દંઘ્રહ઼ંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઑથ્નચ, જઑથ્રાબ્યસચ અરશુખ્ધએઇબ્યસચ વાઘ્ઝિબ્યો.

યેંઘ્હે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્હો, મજ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઑંઘ્હાંમચા તાંસચા તાઑસચા યજમઇદે.

(કરદા ૧૩ મો) વૅરૅથ્રઘ્નૅમ અહુરધાતૅમ યજમઇદે. અરૂષો-કરૅમ્, મરૂષો–કરૅમ, ક્રષો-કરૅમ, હ્વાક્ષ્તૅમ, હ્વાયઑનૅમ. તૅમ્ યજત યો અષવ જરથુશ્ત્રો, વૅરૅથ્રઘ્નહે પઇતિ મનહિ, વૅરૅથ્રઘ્નહે પઇતિ વચહિ, વૅરૅથ્રઘ્નહે પઇતિ શ્યઑથ્ને, વૅરૅથ્રઘ્નહે પઇતિ ફ્રવાકે, વૅરૅથ્રઘ્નહે પઇતિ પાઇતિવાકે. અહ્માઇ દથત્ વૅરૅથ્રઘ્ના અહુરધાતો, ઍરૅજોઇશ્ ખાઓ, બાજ્વાઓ અઓજો, તન્વો વીસ્પયાઓ દ્રવતાતૅમ્, તન્વો વીસ્પયાઓ વજ્દ્વરૅ, અઓમચ સૂકૅમ્ યિમ્ બરઇતિ કહ્રકાસો જરૅનુમઇનિશ્; યો નઑગ્મ્યાચિત્ હચ દંઘ્રહઑત્, મુરિત-મસંઘ્રહૅમ ખ્રૂમ્ અઇવિ વએનઇતિ, અવવત્ચિત્ યથ સૂકયાઓ બ્રાજયાઓ બ્રાજૅમ, અવવત્ચિત્ યથ સૂકયાઓ નએજૅમ.

અહે રય ખરૅનંઘ્રહચ, તૅમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, વૅરૅથ્રઘ્નૅમ અહુ-રધાતૅમ; જઑથ્રાબ્યો વૅરૅથ્રઘ્નૅમ્ અહુરધાતૅમ્ યજમઇદે, યાઇશ્ દાતા-ઇશ્ પઑઇરયાઇશ્ અહુરહે. હઑમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ્વો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઑથ્નચ, જઑથ્રાબ્યસચ અરૂષુખ્ધએઇબ્યસચ વાઘ્ઝિબ્યો.

યેંઘ્હે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્હો, મજ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઑંઘ્હાંમચા તાંસચા તાઑસચા યજમઇદે.

(કરદા ૧૪ મો) વૅરૅથ્રઘ્નૅમ અહુરધાતૅમ યજમઇદે. પૅરૅસત્ જરથુશ્ત્રો અહુરૅમ્ મજ્દાંમ્, અહુરમજ્દ મઇન્યો સ્પૅનિશ્ત, દાતરૅ ગએથનાંમ્ અસ્તવ્રઇતિનાંમ્ અષાઉમ. યત્ બવાનિ અઇવિ-સરતો અઇવિ-શ્મરૅતો પૅાઉરૂ-નરાંમ્ ત્બિષ્યતાંમ્, ચિશ અંઘ્રહે અસ્તિ બએષજ. આઅત્ મ્રઑત્ અહુરો મજ્દાઓ, મૅરૅઘહે પૅષો-પરૅનહે વારૅન્જનહે પરૅનૅમ્ અયસએષ, સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર. અન પરૅન તનૂમ્ અઇવિ-સિફ્રાઇશ્, અન પરૅન હમૅરૅથૅમ્ પઇતિ-સંઘ્રહએત્ર. યાનાઓ બરઇતિ અસ્તવો વા તખ્મહે મૅરૅઘહે, પરૅનવો વા તખ્મહે મૅરૅઘહે. નએધ ચિશ્ રએવ મષ્ય જઇન્તિ, નએધ ફ્રએષ્યેઇતિ. પઉર્વ-હે નૅમો બરઇતિ, પઉર્વ ખરૅ-નાઓ વીધ્રારયેઇતિ, ઉપસ્તાંમ્ મૅરૅઘહે પરૅનો મૅરૅઘનાંમ. તાઓ અહુરો સાસ્ત્રનાંમ્ દંઘ્રહુ-પઇતિશ્, નોઇત્ સતૅમ્ જઇન્તિ વીરજ, નોઇત્ હકૅ-રૅત્ જઇન્તિ, વએસએપ ઓઇમ્ જઇન્તિ ફ્ષ અએઇતિ.

વીસ્પે તૅરસૅન્તિ પૅરૅનિને, અવથ આવયચિત્ તનુયે, વીસ્પે તૅરસૅન્તિ અઉર્વૅથ, વીસ્પે તૅરસૅન્તિ દુશમઇન્યુશ, અમૅમચ વૅરૅથ્રઘ્નમચ, નિધાતૅમચ તનુયે મનો. યિમ્ વધાઓન્તે અહુરાઓંઘ્હો, વધાઓન્તે આહુઇરયાઓંઘ્હો, વધાઓન્તે હઓસ્રવંઘ્હનો; તૅમ્ વધત કવ ઉસ; યિમ અરપો અર્ષ બરઇતિ, યિમ્ ઉશ્ત્રો વધઇરિશ બરઇતિ, યિમ્ આકૂશ નાવય બરઇતિ. યિમ્ થ્રએતઓનો તખ્મો બરત્, યો જનત્ અજીમ્ દહાકૅમ્ થ્રિજફનૅમ્, થ્રિકમૅરૅધૅમ્, ક્ષ્વશ-અષીમ્, હજંઘ્ર-યઓક્ષ્તીમ્, અષ્-અઓજંઘ્હૅમ્, દએવીમ્ દ્રુજૅમ્, અઘૅમ્ ગએથાબ્યો દ્રવન્તૅમ્, યાંમ્ અષ-અઓજસ્તેમાંમ્ દ્રુજૅમ્ ફ્રચ કૅરૅન્તત અંઘ્રો મઇન્યુશ, અવિ યાંમ્ અસ્તવઇતીમ્ ગએથાંમ્, મહ્રકાઇ અષહે ગએથનાંમ્.

અહે રય ખરૅનંઘ્હચ, તેમ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, વૅરૅથ્રઘ્નૅમ્ અહુરધાતૅમ્; જઓથ્રાબ્યો વૅરૅથ્રઘ્નૅમ્ અહુરધાતૅમ્ યજમઇદે, યાઇશ દાતાઇશ પઓરયાઇશ અહુરહે. હઓમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ્વો-દંઘ્હંઘ્હ, માંથ્રચ વચચ શ્યઓથ્નચ, જઓથ્રાબ્યસચ અરષુખ્ધએઇબ્યસચ વાઘ્જિબ્યો.

યેંઘ્હે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્હો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્હાંમચા તાંસચા તાઓસચા યજમઇદે.

(કરદો ૧૫ મો) વૅરૅથ્રઘ્નૅમ્ અહુરધાતૅમ્ યજમઇદે. વૅરૅથ્રઘ્નો અવિ ઇમત્ નમાનૅમ્ ગઓસૂરાબ્યો ખરૅનો પઇરિ-વૅરૅનવઇતિ, યથ હાઉ મજ મૅરૅઘો સએનો, યથ અવે અવ્રાઓ ઉપાપાઓ મસિતો ગઇરીશ નિવાનૅન્તિ.

અહે રય ખરૅનંઘ્હચ, તૅમ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, વૅરૅથ્રઘ્નૅમ્ અહુરધાતૅમ્; જઓથ્રાબ્યો વૅરૅથ્રઘ્નૅમ્ અહુરધાતૅમ્ યજમઇદે. યાઇશ દાતાઇશ પઓઇરયાઇશ અહુરહે. હઓમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ્વો-દંઘ્હંઘ્હ, માંથ્રચ વચચ શ્યઓથ્નચ, જઓથ્રાબ્યસચ અરષુખ્ધએઇબ્યસચ વાઘ્જિબ્યો.

યેંઘ્હે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્હો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્હાંમચા તાંસચા તાઓસચા યજમઇદે.

(કરદો ૧૬ મો) વૅરૅથ્રઘ્નૅમ્ અહુરધાતૅમ્ યજમઇદે. પૅરૅસત્ જરથુશ્ત્રો અહુરૅમ્ મજદાંમ્, અહુરમજદ મઇન્યો સ્પૅનિશ્ત, દાતરૅ ગએથનાંમ્ અસ્તવઇતિનાંમ્ અષાઉમ્. ક્વ અસ્તિ વૅરૅથ્રઘ્નહે અહુરધાતહે નાંમ-અજબાઇતિશ, ક્વ ઉપસ્તુઇતિશ, ક્વ નિસ્તુઇતિશ.

આઅત્ મ્રઑત્ અહુરો મજ્દાઓ, યત્ સ્પાધ હનજસાઓન્તે, રિપતમ જરથુશ્ત્ર, રશ્તૅમ્ રસ્મ. કતરસચિત્ વિરતાઆઁઘ્રહો અહ્મ્ય નોઇત્ વન્યાઓન્તે, જતાઆઁઘ્રહો અહ્મ્ય નોઇત્ જન્યાઓન્તે. યતંઘ્રરો પૅરૅનાઓ વીધાસ્યોઇશ્ અવિ પથાંમ્; કતરસચિત્ યતારો પૌઉર્વો ફ્રા-યજાઇતે, અમો હુતશ્તો હુરઓધો, વૅરૅથ્રઘ્નો અહુરધાતો, અતારો વૅરૅથ્ર હચઇતે. અમૅમચ વૅરૅથ્રઘ્નૅમચ આફ્રીનામિ, દ્વ પાતાર, દ્વ નિપાતાર, દ્વ નિશહરૅતાર, દ્વ અધ્વઓઝ્જૅન્, દ્વ વિધ્વઓઝ્જૅન, દ્વ ફ્રધ્વઓઝ્જૅન્, દ્વ આમરૅઝ્જૅન્, દ્વ વીમરૅઝ્જૅન્, દ્વ ફ્રમરૅજૅન્.

જરથુશ્ત્ર અએતૅમ્ માંથ્રૅમ્ મા ફ્રદએસયોઇશ્, અન્યત્ પિથ્રે વા પુથ્રાઇ, બ્રાથ્રે વા હધોજાતાઇ, આથ્રવનાઇ વા થ્રાયઓને. અએતએચ તે વાચો યોઇ ઉઘ્ર આસ્, દૅરૅજ્ર આસ્, ઉઘ્ર આસ્, વ્યાખઇને આસ્, ઉઘ્ર આસ્, વૅરૅથ્રઘ્ને આસ્, ઉઘ્ર આસ્, બએષજય આસ. અએતએચ તે વાચો, યોઇ પૅષૅમચિત્ સારૅમ્ બુનજઇન્તિ, ઉજગૅરૅપ્તૅમ-ચિત્ સ્નથૅમ્ અપષ અપ-ખ્ન્વઇન્તિ.

અહે રય ખરૅનંઘ્રહચ, તૅમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, વૅરૅથ્રઘ્નૅમ્ અહુ-રધાતૅમ્; જઓથ્રાબ્યો વૅરૅથ્રઘ્નૅમ્ અહુરધાતૅમ્ યજમઇદે, યાઇશ્ દાતા-ઇશ્ પઓરયાઇશ્ અહુરહે. હઓમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ્વો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઓથ્નચ, જઓથ્રાબ્યસચ અરૂશુખ્ધએઇબ્યસચ વાઘ્રજિબ્યો.

યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતિ વંઘ્રહો, મજ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઆઁઘ્રહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૧૭ મો) વૅરૅથ્રઘ્નૅમ્ અહુરધાતૅમ્ યજમઇદે. યો વીરાજઇતિ અન્તરે રાશ્ત રસ્મન આચ પરચ પૅરૅસઇતે હધ મિથ્ર હધ રષ્ન્વો; કો મિથ્રૅમ્ અઇવિ-દ્રુજ્જઇતિ, કો રશ્નૂમ્ પઇતિ-ઇરિનખ્તિ, કહ્માઇ યસ્કૅ-મચ મહ્રકૅમચ અજૅમ્ બક્ષાની ક્ષયમ્નો. આઅત્ મ્રઓત્ અહુરો મજ્દાઓ, યિમ્ મશ્યાક ફ્રાયજાઓન્તે વૅરૅથ્રઘ્નો અહુરધાતો, દાતહે યિમ્ બ્યેઇતિ દાઇત્યોતૅમો યસ્નસચ વહ્મસચ, અષાત્ હચ યત્ વહિ-શ્તાત્. નોઇત્ ઇથ્ર અઇરયાઓ દંઘ્રહાવો ફ્રાંશ હાત્ હએન, નોઇત્ વોઇઘ્ન, નોઇત્ પામ, નોઇત્ કપસ્તિશ, નોઇત્ હએન્યો રથો, નોઇત્ ઉજગૅરૅપ્તો દ્રફ્ષો.

પઇતિ દિમ્ પૅરૅસત્ જરથુશ્ત્રો, કત્ જી અસ્તિ, અહુર મજ્દ, વૅરૅથ્રઘ્નહે અહુરધાતહે દાઇત્યોતૅમો યસ્નસચ, વહ્મસચ, અષાત્ હચ યત

વહિશ્તાત. આઅત. મ્રઑાત. અહુરો મજદાઑ. જઑાથ્રાઑ હે ઉજઆરયૅન્ અઇસ્યાઑ દંધ્રહાવો; બરૅસ્મ હે સ્તૅરૅનયૅન્ અઇસ્યાઑ દંધ્રહાવો; પસૂમ હે પચયૅન્ અઇસ્યાઑ દંધ્રહાવો; અઉરૂષૅમ્ વા, વૅાહુ-ગઑાનૅમ્ વા, કાચિત વા ગઑાનનાંમ્ હમૅા-ગઑાનૅમ.

મા હે મઇર્યો ગેઉર્વયોઇત., મા જહિક મા અષાવો અસ્રાવયત.-ગાથો, અહુમૅરૅક્ષ, પઇત્યારૅનો ઇમાંમ્ દએનાંમ્ યાંમ્ આહૂઇરીમ્ જરથુ-શ્ત્રીમ્. યેજિ-ષે મઇર્યો ગેઉર્વયાત્, જહિક વા, અષાવો વા અસ્રાવયત-ગાથો, અહુમૅરૅક્ષ્, પઇત્યારૅનો ઇમાંમ્ દએનાંમ્ યાંમ્ આહૂઇરીમ્ જરથુ-શ્ત્રીમ્, પર બએષજ હચઇતે વૅરૅથ્રઘ્નો અહુરધાતો. હમથ અઇર્યાબ્યો દંઘ્રહુબ્યો વોઇઘ્નાઑ જસાઑાન્તી; હમથ અઇર્યાબ્યો દંઘ્રહુબ્યો હએન ક્રૂપતાઑાન્તિ; હમથ અઇર્યાબ્યો દંઘ્રહુબ્યો જન્યાઑાન્તે, પન્ચસઘ્નાઇ સતઘ્નાઇશચ, સતઘ્નાઇ હજંઘ્રઘ્નાઇશચ, હજંઘ્રઘ્નાઇ બએવરૅઘ્નાઇશચ, બએ-વરૅઘ્નાઇ અહાંક્ષતઘ્નાઇશચ. અધાત્ ઉઇતિ ફ્રવષત, વૅરૅથ્રઘ્નો અહુરધાતો, નોઇત. નરો યેસન્યો વહ્મ્યો, ગેઉશ. ઉર્વ દામિ-દાતો, યત. નૂરૅમ વ્યામબુર દએવ મષ્યાક દએવયાજો વૅાહૂનીમ્ વા તાચયેઇન્તિ ફ્રષએકૅમ્ વા ફ્રષિચન્તિ.

યત. નૂરૅમ્ વ્યામબુર દએવ, મષ્યાક દએવયાજો અવિ આતરૅમ આબરૅન્તિ અએતયાઑ ઉર્વસ્યાઑ, યા વઑાચે હપૅરૅસિ નાંમ્, અએતૅમ્ અએસ્મૅમ્ યો વઑાચે નૅમૅતક નાંમ. યત. નૂરૅમ્ વ્યામબુર દએવ, મષ્યાક દએવયાજો, ફ્રા પરૂશ્તીમ્ નામયેઇન્તિ, વી મઇધ્યાનૅમ્ ફ્રૂષાનયેઇન્તિ, વીસ્પે હન્દાંમ્ રાજયેઇન્તિ, જન હો સઇધિન્ નોઇત જનૅન્, હધ હો સઇધિન્ નોઇત. હધૅન. યત. નૂરૅમ વ્યામબુર દએવ, મષ્યાક દએવયાજો, ઉષિ પઇરિ-દારયેઇન્તિ, દએમ હો પઇરિ-ઉર્વએસયેઇતિ.

અહે સ્ચ ખ઼રૅનંઘ્રહચ, તૅમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, વૅરૅથ્રઘ્નૅમ અહુ-રધાતૅમ્; જઑાથ્રાબ્યો વૅરૅથ્રઘ્નૅમ્ અહુરધાતૅમ્ યજમઇદે, યાઇશ દાતા-ઇશ. પઑાઇર્યાઇશ. અહુરહે. હઑામયો ગવ બરૅસ્મન, હિજવો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઑાથ્નચ, જઑાથ્રાબ્યસ્ચ અરૂશુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્ર્જિબ્યો.

યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત. યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજદાઑ અહુરો વએથા અષાત. હચા, યાઑાંઘ્રહાંમચા તાંસ્ચા તાઑાસચા યજમઇદે.

(કરદો ૧૮ મો) વૅરૅથ્રઘ્નૅમ્ અહુરધાતૅમ યજમઇદે. હઑામૅમ્ બઇરે સાઇરિ-અઑાઘૅમ, હઑામૅમ્ વૅરૅથ્રાજનૅમ બઇરે, નિપાતારૅમ વૅાહુ બઇરે પાતારૅમ તનુયે બઇરે; હઑામૅમ્ યિમ્ નિવજઇતિ નિવન્દાત. અપયેઇતિ

દુશ્મઇન્યઑાત્ આ પૅષન હુચ. યથ અર્જૅમ્ અઑામ્ સ્પાર્ધૅમ વનાનિ, યથ અર્જૅમ્ અઑામ્ સ્પાર્ધૅમ નિવનાનિ, યથ અર્જૅમ્ અઑામ્ સ્પાર્ધૅમ નિજનાનિ, યો મે પસ્કાત્ વજઇતિ.

અહે રય ખરૅનંઘ્રહુચ, તૅમ્ યઝાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, વૅરૅથ્રઘ્નૅમ્ અહુરધાતૅમ; જઑાથ્રાબ્યો વૅરૅથ્રઘ્નૅમ્ અહુરધાતૅમ્ યજમઇદે, યાઇશ દાતાઇશ પઑાઇરયાઇશ અહુરહે. હઑામયો ગવ બરૅસ્મન, હિજવો-દંઘ્રહંઘ્રહુ, માંથ્રચ વચચ શ્યઑાથ્નચ, જઑાથ્રાબ્યસ્ચ અરૂષુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્રજ્નિબ્યો.

યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજદાઑા અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઑંઘ્રહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઑાસ્ચા યજમઇદે.

(કરદા ૧૯ મો) વૅરૅથ્રઘ્નૅમ્ અહુરધાતૅમ્ યજમઇદે. અસાનૅમ્ સિઘ્રૂઇરે ચિથ્રૅમ્ અબરૅ અહુરો પુથ્રો પુથ્રાઑંઘ્રહો બએવરૅ-પતયો, અમવ આસ્ વૅરૅથ્રવ નાંમ્, વૅરૅથ્રવ આસ્ અમવ નાંમ્. યથ અર્જૅમ્ અવત વૅરૅથ્ર હચાને યથ વીરપે અન્યે અઇરે. યથ અર્જૅમ્ અઑામ્ સ્પાર્ધૅમ વનાનિ, યથ અર્જૅમ્ અઑામ્ સ્પાર્ધૅમ્ નિવનાનિ, યથ અર્જૅમ અઑામ્ સ્પાર્ધૅમ્ નિજનાનિ, યો મે પસ્કાત્ વજઇતિ.

અહે રય ખરૅનંઘ્રહુચ, તેમ યઝાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, વૅરૅથ્રઘ્નૅમ્ અહુરધાતૅમ; જઑાથ્રાબ્યો વૅરૅથ્રઘ્નૅમ અહુરધાતૅમ્ યજમઇદે, યાઇશ્ દાતાઇશ્ પઑારયાઇશ અહુરહે. હઑામયો ગવ બરૅસ્મન, હિજવો-દંઘ્રહંઘ્રહુ, માંથ્રચ વચચ શ્યઑાથ્નચ, જઑાથ્રાબ્યસ્ચ અરષુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્રજ્નિબ્યો.

યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજદાઑા અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઑંઘ્રહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઑાસ્ચા યજમઇદે.

(કરદા ૨૦ મો) વૅરૅથ્રઘ્નૅમ્ અહુરધાતૅમ્ યજમઇદે. યથા અહૂ વઇર્યો (૧) ગવે અમૅમ્, ગવે નૅમૅમ. ગવે ઉખ્ધૅમ્, ગવે વૅરૅથ્રૅમ્, ગવે ખરૅથૅમ્, ગવે વસ્ત્રૅમ્, ગવે વૅરજયાતાંમ્ તાંમ્ ને ખરૅથાઇ ફૂષુયો.

અહે રય ખરૅનંઘ્રહુચ, તૅમ્ યઝાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, વૅરૅથ્રઘ્નૅમ્ અહુરધાતૅમ્; જઑાથ્રાબ્યો વૅરૅથ્રઘ્નૅમ અહુરધાતૅમ્ યજમઇદે, યાઇશ્ દાતાઇશ પઑાઇરયાઇશ અહુરહે. હઑામયો ગવ બરૅસ્મન, હિજવો-દંઘ્રહંઘ્રહુ, માંથ્રચ વચચ શ્યઑાથ્નચ, જઑાથ્રાબ્યસ્ચ અરૂષુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્રજ્નિબ્યો.

યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતિ વંઘ્રહો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્રહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(કરદા ૨૧ મો) વૅરૅથ્રઘ્નૅમ્ અહુરધાતૅમ્ યજમઇદે. યો રસ્મનો સ્ચિન્દયેઇતિ, યો રસ્મનો કૅરૅન્તયેઇતિ, યો રસ્મનો ખંઘ્રહયેઇતિ, યો રસ્મનો યઓાજયેઇતિ. અવિ રસ્મનો સ્ચિન્દયેઇતિ, અવિ રસ્મનો કૅરૅન્તયેઇતિ, અવિ રસ્મનો ખંઘ્રહયેઇતિ, અવિ રસ્મનો યઓાજયેઇતિ, વૅરૅથ્રઘ્નો અહુરધાતો દએવનાંમ્ મષ્યાનાંમ્ચ, યાથ્વાંમ્ પઇરિકનાંમ્ચ, સાથ્રાંમ્ કઓયાંમ્ કરફ્નાંમ્ચ.

અહે રય ખરૅનંઘ્રહચ, તૅમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, વૅરૅથ્રઘ્નૅમ્ અહુરધાતૅમ્; જઓાથ્રાબ્યો વૅરૅથ્રઘ્નૅમ્ અહુરધાતૅમ્ યજમઇદે, યાઇશ દાતાઇશ પઓાઇર્યાઇશ અહુરહે. હઓમયો ગવ બરૅસ્મન, હિઝ્વો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઓથ્નચ, જઓાથ્રાબ્યસ્ચ અર્ષુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્રઝિબ્યો.

યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્રહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(કરદા ૨૨ મો) વૅરૅથ્રઘ્નૅમ્ અહુરધાતૅમ્ યજમઇદે. આઅત્ યત્ વૅરૅથ્રઘ્નો અહુરધાતો, થખ્તનાંમ્ રસ્મનાંમ્ યૂખ્તનાંમ્ યોઇથ્રનાંમ્ મિથ્રોદ્રુજાંમ્ મષ્યાનાંમ્, અપાંશ ગવો દરૅજયેઇતિ, પઇરિ દએમ વારયેઇતિ, અપ ગઓાષ ગઓાષયેઇતિ, નોઇત્ પાધ વીધારયેઇતિ, નોઇત્ પઇતિતવાઓ બવઇતિ.

અહે રય ખરૅનંઘ્રહચ, તૅમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, વૅરૅથ્રઘ્નૅમ્ અહુરધાતૅમ્; જઓાથ્રાબ્યો વૅરૅથ્રઘ્નૅમ્ અહુરધાતૅમ્ યજમઇદે, યાઇશ દાતાઇશ પઓાઇર્યાઇશ અહુરહે. હઓમયો ગવ બરૅસ્મન, હિઝ્વો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઓથ્નચ, જઓાથ્રાબ્યસ્ચ અર્ષુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્રઝિબ્યો.

યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્રહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(બાજમાં પઢે.) અહુરમજ્દ ખોદાએ, અવજૂનીએ મરદુમ, મરદુમ સર્દગાંન્ હમા સર્દગાંન્, હમઆવસ્તે વેહાંન્, ઓએમ બેહેદીન માજદયસ્નાંન્ આગહી આસ્તવાની નેકી રસાનદ; અએદૂન બાદ. (પ્રગટ પઢે) યથા અહૂ વઇર્યો (૨).

યસ્નૅમ્ચ વહ્મૅમ્ચ અઓજસ્ચ જવરૅચ આફ્રિનામિ, વૅરૅથ્રઘ્નહે અહુરધાતહે વનઇન્ત્યાઓસ્ચ ઉપરતાતો. અષૅમ્ વોહૂ (૧).

☞ અહ્માઇ રએશચ; હજંઘ્રૅમ; જસ મે અવંઘ્રહે મજદ; ફ્રેરફ્રૅહ્ મોજદ્.

રોજ નેક્ નાંમ, રોજ પાક્ નાંમ, રોજ મુબારક્ (ફલાંન), માહે મુબારક્ (ફલાંન), ગાહે (ફલાંન), નમાજ દાદારે ગેહાંન્ દામાંન. ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજદાઑ, તરોઇદીતે અંઘ્રહે મઇન્યેઉશ. હઇથ્યાવર્શ્તાંમ્ હ્યત્ વસ્ના ફ્રૅરૂષોતૅમૅમ. સ્તઑમિ અષૅમ; અષૅમ વૉહૂ (૧).

ગોરૂજે ખોરેહ્ અવઝાયાદ્ બેહેરામ યજદ્ પીરોજગર્ દુશ્મન્-જદાર્ અમહે હુતાશ્તહે, ખેરસાદ્ અમાવંદ્ પીરોજગર, અમાવંદી પીરોજગરી. દાદ્ દીન્ બેહ્ માજદયસ્નાંન્, આગહી રવાઇ ગોઆફ્રગાંની બાદ્ હફ્તે કેશ્વર્ જમીન્; અએદૂન્ બાદ. મન્ આનો આવાયદ્ શુદન્, મન્ આનો આવાયદ્ શુદન્, મન્ આનો આવાયદ્ શુદન્. અષઑને અષૅમ વૉહૂ (૧).

☞ (દક્ષિણ દિશા તરફ મોહોડું કરીને પઢે.) દાદારે ગેહાંન્ દીને માજદયસ્ની દાદે જરથુશ્તી. નેમસે-તે અષાઉમ્ સૅવિશ્તે અરૅદ્વી સૂર અનાહિતે. અષઑને અષૅમ વૉહૂ (૧). નેમો ઉર્વઇરે વંઘ્રઉહિ મજદધાતે. અષઑને અષૅમ વૉહૂ (૧). વૅરૅથ્રઘ્નૅમ્ અહુરધાતૅમ્ યજમઇદે. અષૅમ્ વૉહૂ (૧). બેહેરામ્ યજદ્ પીરોજગર દુશ્મન્-જદાર્ અમહે હુતાશ્તહે ખેરસાદ્. અષૅમ વૉહૂ (૧).

બહેરામ યશ્તનો સાર.—અહુરમજદનો પેદા કીધેલો બહેરામ યઝદ મીનો યઝદોમાં સૌથી ફત્તેહમંદ છે. તે ઘણોજ હિંમતવાન, ઘણોજ ખોરેહવાળો, ઘણોજ ફાયદો આપનાર, ઘણોજ તંદરોસ્તી બખશનાર, અને બુરાઓની અને જાદુગરોની ખરાબીઓને ઘણોજ તોડનાર છે. જે શખસ ફત્તેહમંદ બહેરામ યઝદને ખરાં દીલથી આરાધે છે અને કોઇબી સંકટની વખતે તેની મદદ ચાહે છે, તેનું સંકટ તે ટાળે છે, અને તેને ફત્તેહ આપવા માટે તે જુદે જુદે વખતે જુદાં જુદાં રૂપમાં આવે છેઃ—

૧. ખુશનુમા પવનના રૂપમાં ઉડતો.
૨. શોહામણા, પીળા કાનવાળા, સોનેરી શીંગડાંવાળા ગોધાના રૂપમાં.
૩. કીરમજી રંગના, શોહામણા, પીળા કાનવાળા, સોનેરી કપાળવાળા ઘોડાના રૂપમાં.
૪. ભારબદારી, ઝડપી, કૌવતમંદ લાંબા વાળવાળા, મોટી ખુંધવાળા, તીક્ષણું નજરવાળા, ઉંટના રૂપમાં, જે અંધારી રાતે ઘોડાની માફક દૂર સુધી જોઇ શકે છે.
૫. તિક્ષણુ દાંતવાળા, તિક્ષણુ ખરીવાળા, છેડાયલા ભુંડના રૂપમાં.
૬. ખુબસુરત, ચળકતી આંખવાળા, ભર જુવાન માણસનાં રૂપમાં.

૭. તીર કરતાં પણ વધારે ઝડપથી ઉડનાર 'વારગ્નહ' પક્ષીનાં રૂપમાં ઝઝકળી-વાળી બામદાદની વખતે.

૮. જંગલી, શોહામણા, વાંકાં શીંગડાંવાળા, મેંઢાંના રૂપમાં.

૯. ટક્કર લગાવનાર તીક્ષણ શિંગડાંવાળા. શોહામણા બકરાના રૂપમાં.

૧૦. સોનાના મુઠવાળી, પેચવાળી, તલવાર રાખનાર, પહેલવાનના રૂપમાં.

બહેરામ યઝદ મરદાનગી આપનાર, વૃદ્ધિ કરનાર, દઢ, અને સારાં કૌવતવાળો છે. પેગમ્બર અશો જરથોસ્તે વિચાર, વચન, કામ, અને હાજર જવાબીમાં ફત્તેહ મેળવવાને માટે બહેરામ યઝદની આરાધના કીધી, તેથી બહેરામ યઝદે અશો જરથોસ્તને સચાઇ, બન્ને બાજુનું કૌવત, તંદરોસ્તી, તનનું સુખ, અને 'કર' નામની માછલીના જેવી તીક્ષણ જોવાની શક્તિ બખશી, જે 'કર' માછલી ઉંડાં પાણીમાં એક વાળ જેટલા પાતળા મોજાને પણ જોઇ શકે છે—એક ઘોડો અંધારી ઘોર, વાદળાંવાળી રાતે, જેવી તીક્ષણ જોવાની શક્તિથી જમીન ઉપર પડેલો વાળ જોઇ શકે છે, તેવીજ શક્તિ બહેરામ યઝદે અશો જરથોસ્તને બખશી. એક સોનેરી કાંઠળાંવાળું ગીધ ઘણીજ ઉંચાઇથી એક ગોસ્ટના ટુકડાને જે તીક્ષણ જોવાની શકિતથી જોઇ શકે છે, તેવી જોવાની શકિત બહેરામ યઝદે અશો જરથોસ્તને બખશી. 'પેશો-પરેન' નામના પક્ષીના પીંછાં પોતાની પાસે રાખીને બહેરામ યઝદની આરાધના કરનાર શખસ ઉપર જાદુ અસર કરી શકતું નથી, અને દુશ્મન તેને હેરાન કરી શકતો નથી, અને અમે તેવા જોરમંદ શખસથી તેને અલવલ આવતી નથી. ઉલટું તે પીછ રાખનારથી બધા ડરે છે. તે પીછનો કરામતી ફાયદો કએકાઉસ અને કએખુશરૂ પાદશાહોએ હાંસલ કર્યો હતો. ઘોડા અથવા ઉંટ ઉપર સવાર થઇને મુસાફરી કરતી વખતે કે દરિયાઇ સફરમાં એ પીછની એજમતી બરકતની પીછાણ કરવામાં આવતી હતી. ફરેદુન પાદશાહે ત્રણ માથાંવાળા અને હજાર ફરેબવાળા પાપી ઝોહાકને માર્યો હતો, તે એજ પીછાંની બરકતથી, જે પ્રમાણે એક મોટું શાહમુર્ગ પક્ષી પોતાની પાંખથી, અને વાદળાં પોતાના છાયાથી પહાડોને ઢાંકી નાખે છે, તેજ પ્રમાણે બહેરામ યઝદ પોતાનાં ખોરેહથી આરાધના કરનારને પોતાની પનાહમાં લે છે. એક જગાએ બે લશકર સંફ સમારીને એક બીજાંની સામે ઉભાં રહે, ત્યારે જે લશકર તે 'પેશો પરેન' પક્ષીનાં પીછાં ધરાવે છે અને બહેરામ યઝદની આરાધના કરે છે તેની તરફ ફત્તેહ અને હિંમત જાય છે, અને તે સામાં લશકરને શીકસ્ત આપે છે. માથ્રના એજમતી, હિંમત આપનારા, ફત્તેહ અપાવનારા અને તંદરોસ્તી આપનારા કલામ, બાપ, ભાઇ, અથવા ગરીબનું પોષણ કરનાર આથ્રવન શિવાય બીજા કોઇને શીખવવા ઘટતા નથી. બે લશકર સંફ સમારીને ઉભાં રહે, ત્યારે કોલ તોડનાર અને સચાઇનો નાશ કરનારને બહેરામ યઝદ શીકસ્ત પહોંચાડે છે. બરસમ પાંથરીને, અને ચોખાઇથી પકાવીને બહેરામ યઝદની નેયતે ખાણું ઇજાવે,

તે બહેરામ યઝદની સૌથી લાયક આરાધના કહેવાય છે. કોઇ પણ પાપી માણસથી, બદકાર ઓરતથી, ગાથા ગાઇને નહિ ભણનારથી, અને દીન દુશમનથી, બહેરામ યઝદની નૈયતે ઇજાયલું ખાણું ચાશણી થઇ શકે નહિ. જો ઉપલા બદકારો ચાશણી કરવા પામે, તો બહેરામ યઝદ દેશ ઉપર સંકટ વરસાવે છે. દાખલા તરીકે, ખરાબીનો પ્રસાર કરનાર દેવ અને દેવ યસ્નીઓ આતશ ઉપર ખરાબ જાતનાં લાકડાં લઇ જઇને આરાધના કરે છે, પણ તેઓ પોતાની બુરાઇમાં નીષ્ફળ નીવડે છે, અને તેઓની અક્કલ અને જોવાની શક્તિ નબળી પડે છે. બહેરામ યઝદની આરાધના કરવાથી લડાઇમાં ફત્તેહ મળે છે, તેમજ વળી ક્રિયા કરીને પાક કીધેલો હોમ પીવાથી પણ દુશમન લડાઇમાં આજેજ થાય છે. બહેરામ યઝદની ખુશનુદીને માટે ગાય ગોસ્પંદનું રક્ષણ કરવું, તેઓને પુરતો ખોરાક આપવો, તેઓની ઘટતી બરદાસ્ત કરવી, તેઓ પાસ હદથી જ્યાદા કામ નહિ લેવું, કારણ કે તેઓ આપણાં પોષણને માટે ઘણાં ઉપયોગી છે. સારાંશ કે બહેરામ યઝદની સેતાયશ દુશમનનું જોર તોડી નાખે છે, અને દુષ્ટ માણસો, જાદુગરો, અને પરીઓનો દોર તોડી નાખે છે, અને તેઓને આંખે, કાને, અને હાથે, પગે અશક્ત કરે છે.

રામ યશ્ત.[1]

ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજ્દાઓ. અષેમ વોહૂ (૧).

૫ નામે યજ્દાંન્ અહુરમજ્દ ખોદાએ અવઝૂની, ગોરૂજે ખોરેહ અવજાયાદ્; મીનો રામ્ ખેરસાદ્.

અજ્ હમા ગુનાહ્ પતેત્ પશેમાનુમ; અજ્ હર્વસ્તીન્ દુશ્મત્ દુઝૂખ્ત દુજ્વર્શ્ત, મેમ્ ૫ ગેતી મનીદ્, ઑએમ્ ગોફ્ત્, ઑએમ કર્દ્, ઑએમ્ જસ્ત્, ઑએમ બૂન્ બૂદ્ ઑસ્તેદ્. અજ્ આંન્ ગુનાહ્ મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની રવાંની ગેતી મીનોઆંની, ઑખે અવાખ્શ પશેમાન્, ૫ સે ગવશ્ની ૫ પતેત્ હોમ. ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે

૧.–રામ્ અથવા રામ ખાસ્ત્ર, એ વાતાવરણ ઉપરનો મવકકલ યઝદ છે. એને મીથ્રનો સાથી ગણ્યો છે, કારણ કે મીથ્રની રોશની પસાર થવા માટે વાતાવરણ યા કોઇ બારીક વાયુની અગત છે. વાતાવરણ માણસના સુખને માટે અગત્યનું સાધન હોવાથી એ યઝદ સુખ, ખુશી, રામશની ઉપર મવકકલ ગણાયો છે. ત્યારે રામ યશ્ત સપેનામીનોને લગતો વાયુ, યાને ઇનસાનોને ફાયદાકારક જુદી જુદી હવારૂપી પદાર્થોના, તેમાં ખાસ વાતાવરણરૂપી કુદરતી તત્વરૂપી શકિતના ભલા મીનોનું સેતાયશનામું.

મજદાઓ, તરોઇદીતે અંઘ્રહે મઇન્યેઉશ; હુઇથ્યાવર્સ્તાંમ્ હાત્ વસ્ના ફ્રેરષોતમેંમ્. સ્તઓમિ અર્ષેમ્. અર્ષેમ્ વોહૂ (૩).

ક્રવરાને મજદયસ્નો જરથુશત્રિશ વીદએવો અહુર-ત્કએષો (જે ગેહ હોય તે પઢે) ફ્રસસ્તયએચ. રામનો ખ્વાસ્ત્રહે, વયઓશ ઉપરો-કઇર્યેહે તર-ધાતો અન્યાઇશ દામાંન્, અએતત્ તે વયો યત્ તે અસ્તિ સ્પેન્તો-મઇન્યઓમ્, ક્ષ્નઓથ્ર યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઓથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ, યથા અહૂ વઇર્યો જઓતા ફ્રા મે મ્રૂતે, અથા રતુશ અષાતચિત્ હચ ફ્રા અષવ વીધ્વાઓ મ્રઓતૂ.

(કરદો ૧ લો) યજાઇ અર્પેમચ બર્ઘમચ, યજાઇ આક્તીમ્ હાંમ-વઇન્તીમચ સુયાંમચ કતરેંમચિત્. તેંમ્ વએમચિત્ યજમઇદે, તેંમ્ વએમચિત્ જબયમહિ, અહ્માઇચ ન્માનાઇ, અહ્માઇચ ન્માનહે ન્માનો-પતેએ, અહ્માઇચ જઓથ્રો-બરાઇ અર્દ્રાઇ. પઇતિ-અસ્તિ ગેઉશ વચહે-હેચ, હથ્રવતહેચ પઇતિ હમેરેથનાંમ્, વહિશ્તેંમ્ યજતેંમ્ યજમઇદે.

તેંમ્ યજત યો દધ્વાઓ અહુરો મજદાઓ, અઇરયેને વએજહિ વંઘ્રહુયાઓ દાઇત્યયાઓ, જરનએને પઇતિ ગાત્વો, જરનએને પઇતિ ફ્રસપાઇતિ, જરનએને પઇતિ ઉપસ્તેરેને, ફ્રસ્તેરેતાત્ પઇતિ બરેસ્મન્, પેરેનેભ્યો પઇતિ ધ્રજ્ઞારયતભ્યો.

અઓમ્ જઇધ્યત્ અવત્ આયપ્તેંમ્ દ્રુજદિ-મે વયુશ યો ઉપરો-કઇર્યો,[1] યથ અજેંમ્ નિજનાનિ અંઘ્રહે મઇન્યેઉશ દામનાંમ્, નએ-ચિશ અવત્ યો સ્પેન્તહે.

દથત્ અહ્માઇ તત્ અવત્ આયપ્તેંમ્ વયુશ યો ઉપરો-કઇર્યો. યથ તા ઉપંઘ્રહુચત્ યો દધ્વાઓ અહુરો મજદાઓ.

વએમ્ અષવનેંમ્ યજમઇદે; વએમ્ ઉપરો-કઇરીમ્ યજમઇદે; અએ-તત્ તે વયો યજમઇદે, યત્ તે અસ્તિ સ્પેન્તો-મઇન્યઓમ્.

અહે ર્ય ખ્વરેનંઘ્રહુચ, તેંમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, ઉગ્રેંમ્ વએમ ઉપરો-કઇરીમ્; જઓથ્રાભ્યો ઉગ્રેંમ્ વએમ્ ઉપરો-કઇરીમ્ યજમઇદે. હઓમયો ગવ બરેસ્મન, હિજવો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઓથ્નચ,

---

૧.–વયુશ યો ઉપરો કઇરયો–એટલે ઉપર કામ કરનાર વાયુ, યાને વાતાવરણમાંના ઉંચા ભાગમાંની હવા, જે વધારે સ્વચ્છ અને સારી હોય છે, તેથી તેને સપેનામીનોની પેદાયશ ગણી છે, ન્યારે હેઠાણની નુકશાનકારક ગંધીલી હવાને અંધરેમઇન્યુની પેદાયશ ગણી છે.

જઍાથ્રાબ્યસ્ચ અરૂષુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાધ્નજ્ઞિબ્યો. યેંધ્નહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતિ વંધ્નહો, મજ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઔંધ્નહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(કરદા ૨ જો) યજાઇ અપઁમ્ચ બર્ઘમ્ચ, યજાઇ આક્તીમ્ હાંમ-વઇન્તીમ્ચ સુયાંમ્ચ કતર્ઍમ્ચિત્. તૅમ્ વએમ્ચિત્ યજમઇદે, તૅમ્ વએમ્ચિત્ જબયમહિ, અહ્માઇચ ન્માનાઇ, અહ્માઇચ ન્માનહે ન્માનો-પતેએ, અહ્માઇચ જઍાથ્રો-બરાઇ અર્ધ્રાઇ. પઇતિ-અસ્તિ ગેઉશ વચહ્યે-હેચ, હથ્રવતએચ પઇતિ હર્મૅરથનાંમ્, વહિશ્તૅમ્ યજતૅમ્ યજમઇદે.

તૅમ્ યજત હઍાબ્યંધ્નહો પરધાતો ઉપ તએરૅમ્ હરયાઓ ગુખ્ત-યાઓ પઇતિ-અયંધ્નહો જરનએને પઇતિ ગાત્વો, જરનએને પઇતિ ફ્રસપાઇતિ, જરનએને પઇતિ ઉપસ્તૅરૅને, ફ્રસ્તૅરૅતાત્ પઇતિ બરૅસ્મન્, પૅરૅનેબ્યો પઇતિ ધ્નજ્ઞારયતબ્યો.

અઍામ્ જઇધ્યત્ અવત્ આયપ્તૅમ્, દજદ્હિ-મે વયુશ યો ઉપરો કઇર્યો, યથ અઝૅમ નિજનાનિ દ્ધ થ્રિષ્વ માજઇન્યનાંમ્ દએવનાંમ્, વરૅન્યનાંમ્ચ દ્રુત્તાંમ્.

દથત્ અહ્માઇ તત્ અવત્ આયપ્તૅમ્, વયુશ યો ઉપરો-કઇર્યો, યથ તા ઉપંધ્નહચત્ યો દદ્વાઓ અહુરો મજ્દાઓ.

વએમ્ અષવનૅમ્ યજમઇદે; વએમ્ ઉપરો-કઇરીમ્ યજમઇદે; અએ-તત્ તે વયો યજમઇદે, યત્ તે અસ્તિ સ્પૅન્તો-મઇન્યઍામ્.

અહે રય ખરૅનંધ્નહચ, તૅમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, ઉગ્રૅમ્ વએમ્ ઉપરો-કઇરીમ્; જઍાથ્રાબ્યો ઉગ્રૅમ્ વએમ્ ઉપરો-કઇરીમ્ યજમઇદે. હઍામયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ્વો-દંધ્નહંધ્નહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઍાથ્નચ, જઍાથ્રાબ્યસ્ચ અરૂષુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાધ્નજ્ઞિબ્યો. યેંધ્નહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતિ વંધ્નહો, મજ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઔંધ્ન-હાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(કરદા ૩ જો) યજાઇ અપઁમ્ચ બર્ઘમ્ચ, યજાઇ આક્તીમ્ હાંમ-વઇન્તીમ્ચ સુયાંમ્ચ કતર્ઍમ્ચિત્. તૅમ્ વએમ્ચિત્ યજમઇદે, તૅમ્ વએમ્ચિત્ જબયમહિ, અહ્માઇચ ન્માનાઇ, અહ્માઇચ ન્માનહે ન્માનો-પતેએ, અહ્માઇચ જઍાથ્રો-બરાઇ અર્ધ્રાઇ. પઇતિ-અસ્તિ ગેઉશ વચહ્યે-હેચ, હથ્રવતહેચ પઇતિ હર્મૅરથનાંમ્, વહિશ્તૅમ્ યજતૅમ્ યજમઇદે.

તૅમ્ યજત તખ્મો ઉરૂપઉ[1] અજિનવાઓ, જરનએને પઇતિ ગાત્વો, જરનએને પઇતિ ફ્રસ્પાઇતિ, જરનએને પઇતિ ઉપસ્તૅરૅને, ફ્રસ્તૅરૅતાત્ પઇતિ બરૅસ્મન્, પૅરૅનેબ્યો પઇતિ ધ્ઞ્જારયત્બ્યો.

અઓમ જઇધ્યત્ અવત્ આયપ્તૅમ્ દજદ્દિ-મે વયુશ યો ઉપરો-કઇર્યો, યત્ બવાનિ અઇવિ-વન્યાઓ વીસ્પે દએવ મશ્યાચ, વીસ્પે યાતવો પઇરિકાઓસ્ચ. યત્ બરાનિ અંઘ્રૅમ્ મઇન્યૂમ ફ્રમિતૅમ્ અસ્પહે ફેદ્રૂર્પ, થ્રિસતૅમ્ અઇવિ-ગામનાંમ્, વ પઇરિ જૅમો કરન.

દથત્ અહ્માઇ તત્ અવત્ આયપ્તૅમ વયુશ યો ઉપરો-કઇર્યો. યથ ત ઉપંઘ્રહ્ચત્ યો દધ્વાઓ અહુરો મજદાઓ.

વએમ્ અષવનૅમ યજમઇદે; વએમ્ ઉપરો-કઇરીમ યજમઇદે; અએતત્ તે વયો યજમઇદે, યત્ તે અસ્તિ સ્પૅન્તો-મઇન્યઓમ.

અહે રય ખરૅનંઘ્રહચ, તૅમ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, ઉગ્રૅમ્ વએમ ઉપરો-કઇરીમ; જઓથ્રાબ્યો ઉગ્રૅમ્ વએમ્ ઉપરો-કઇરીમ્ યજમઇદે. હઓમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ્વો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચ્ચ શ્યઓથ્નચ, જઓથ્રાબ્યસ્ચ અર્શુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્ઝિબ્યો. યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્રહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(કરદા ૪ થો) યજાઇ અપૅમ્ચ બર્ઘૅમ્ચ, યજાઇ આક્તીમ્ હાંમ-વઇન્તીમ્ચ સુયાંમ્ચ કતરૅમ્ચિત્. તૅમ વએમ્ચિત્ યજમઇદે, તૅમ વએમ્ચિત્ જબયમહિ, અહ્માઇચ ન્માનાઇ, અહ્માઇચ ન્માનહે ન્માનો-પતએ, અહ્માઇચ જઓથ્રો-બરાઇ અરૅદ્રાઇ. પઇતિ-અસ્તિ ગેઉશ વચહ્યેહેચ, હથ્રવતહેચ પઇતિ હમૅરૅથનાંમ્, વહિશ્તૅમ યજતૅમ્ યજમઇદે.

તૅમ યજત યો યિમો ક્ષએતો હ્વાંથ્વો, હુકઇર્યાત્ હચ બરૅજંઘ્રહત્ વીસ્પો-બામ્યાત્ જરનએનાત્, જરનએને પઇતિ ગાત્વો, જરનએને પઇતિ ફ્રસ્પાઇતિ, જરનએને પઇતિ ઉપસ્તૅરૅને, ફ્રસ્તૅરૅતાત્ પઇતિ બરૅસ્મન્, પૅરૅનેબ્યો પઇતિ ઘઞ્જારયત્બ્યો.

૧.–તખ્મો ઉરૂપ–બુનદહેશ પ્રમાણે વીવંઘહનો છોકરો અને જમશેદનો ભાઇ. એણે ત્રીસ વર્ષ રાજ્ય કર્યું હતું. રામ યશ્ત પ્રમાણે તે દુવા ગુજારે છે કે તે દેવોને વશ કરીને ૩૦ વર્ષ સુધી અંઘરેમઇન્યુને કાબુમાં રાખે. ફીરદોસી એને દેવબંદ એટલે દેવોને બાંધનારનો ખેતાબ આપે છે, કારણ કે એણે દેવો ઉપર કાબુ મેળવી તેઓનો દોર તોડયો હતો. જમયાદ યશ્ત પ્રમાણે એ પાદશાહને કયાની ખોરેહ હતું.

અઍાંમ્ જઇધ્યત્ અવત્ આયપ્તૅમ્, દજદી-મે વયુશ યો ઉપરો-કઇરયો, યત્ બવાનિ ખરૅનંઘ્રઉહસ્તૅમૅમ જાતનાંમ્, હુત્રરૅ-દરૅસૅમ મષ્યાનાંમ્; યત્ કૅરૅનવાનિ માવોય ક્ષથ્રાઘ અમરૅષિન્ત પસુ વીર, અંઘ્રહુ-ઍાર્ષૅમ્ને આપ ઉર્વઇરે, ખઇરયાંન્ ખરૅથૅમ અજયમ્નૅમ. યિમહે ક્ષથ્રે અઉર્વહે, નોઇત્ અઍાતૅમ આઅઁાઘ્રહ, નોઇત્ ગરૅમૅમ, નોઇત્ જઉર્વ આઅઁાઘ્રહ, નોઇત્ મૅરૅથ્યુશ, નોઇત્ અરસ્કો યો દએવો-દાતો.

દથત્ અહ્માઇ તત્ અવત્ આયપ્તૅમ વયુશ યો ઉપરો-કઇરયો. યથ તા ઉપંઘ્રહુચત્ યો દધ્વાઍા અહુરો મજદાઍા.

વએમ્ અષવનૅમ્ યજમઇદે; વએમ્ ઉપરો-કઇરીમ યજમઇદે; અએતત્ તે વયો યજમઇદે, યત્ તે અસ્તિ સ્પૅન્તો-મઇન્યઍામ.

અહે રય ખરૅનંઘ્રહચ, તૅમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, ઉગ્રૅમ વએમ ઉપરો-કઇરીમ; જઍાથ્રાબ્યો ઉગ્રૅમ્ વએમ્ ઉપરો-કઇરીમ્ યજમઇદે. હુઍામયો ગવ બરૅસ્મન, હિજવો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઍાથ્નચ, જઍાથ્રાબ્યસચ અરૂષુખ્ધએઇબ્યસચ વાઘ્રજિબ્યો. યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજદાઍા અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઅઁાઘ્રહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઍાસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૫ મો) યજાઇ અપૅમ્ચ બર્ઘૅમ્ચ, યજાઇ આક્તીમ્ હાંમવઇન્તીમ્ચ સુયાંમ્ચ કતરૅમચિત્. તૅમ્ વએમચિત્ યજમઇદે, તૅમ્ વએમચિત્ જબયમહિ, અહ્માઇચ ન્માનાઇ, અહ્માઇચ ન્માનહે ન્માનો-પતેએ, અહ્માઇચ જઍાથ્રો-બરાઇ અરૅદ્રાઇ. પઇતિ-અસ્તિ ગેઉશ વચહેહેચ, હુથ્રવતહેચ પઇતિ હુમૅરૅથનાંમ્, વહિશ્તતૅમ્. યજતૅમ્ યજમઇદે.

તૅમ્ યજત અજિશ થ્રિજફ઼ાઍા દહાકો, ઉપ ક્વિરિન્તૅમ દુજિતૅમ, જરનએને પઇતિ ગાત્વો, જરનએને પઇતિ ફ્રસ્પાઇતિ, જરનએને પઇતિ ઉપસ્તૅરૅને, ફ્રસ્તૅરૅતાત્ પઇતિ બરૅસ્મન્, પૅરૅનેબ્યો પઇતિ ઘ્રજારયત્બ્યો.

અઍાંમ્ જઇધ્યત્ અવત્ આયપ્તૅમ દૂજદિ મે વયુશ યો ઉપરો-કઇરયો, યથ અજૅમ્ અમષ્યાં કૅરૅનવાનિ વીસ્પાઇશ અવિ કરૂષ્વાંન્ યાઇશ હપ્ત.

નોઇત્ યજૅમ્નાઇ, નોઇત્ જઇધ્યન્તાઇ, નોઇત્ જબયન્તાઇ, નોઇત્ અરૅદ્રાઇ, નોઇત્ જઍાથ્રો-બરાઇ, નોઇત્ અહ્માઇ દૂથત્ તત્ અવત્ આયપ્તૅમ્ વયુશ યો ઉપરો-કઇરયો.

અહે રય ખરૅનંઘ્રહચ, તૅમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, ઉગ્રૅમ્ વએમ્ ઉપરો-કઇરીમ્; જઍાથ્રાબ્યો ઉગ્રૅમ્ વએમ્ ઉપરો-કઇરીમ્ યજમઇદે.

હઓમયો ગવ બરેસ્મન, હિઝ્વો-દંઘ્રહુંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ ષ્યઓથ્નચ, ઝઓથ્રાબ્યસ્ચ અરૂષુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્ઝિબ્યો. યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મઝ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓં-ઘ્રહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યઝમઇદે.

(કરદો ૬ ઠો) યઝાઇ અપેમ્ચ બર્ધેમ્ચ, યઝાઇ આક્તીમ્ હાંમ-વઇન્તીમ્ચ સુયાંમ્ચ કતરેમ્ચિત્. તેમ્ વએમ્ચિત્ યઝમઇદે, તેમ્ વએમ્ચિત્ ઝબયમહિ, અહ્માઇચ ન્માનાઇ, અહ્માઇચ ન્માનહે ન્માનો-પતેએ, અહ્માઇચ ઝઓથ્રો-બરાઇ અરેદ્રાઇ. પઇતિ-અસ્તિ ગેઉશ્ વચહે-હેચ, હથ્રવતહેચ પઇતિ હમેરેથનાંમ્, વહિશ્તેમ્ યઝતેમ્ યઝમઇદે.

તેમ્ યઝત વીસો પુથ્રો આથ્વ્યાનોઇશ્ વીસો સૂરયાઓ થ્રએત-ઓનો, ઉપ વરેનેમ્ ચથ્રૂ-ગઓષેમ્, ઝરનએને પઇતિ ગાત્વો, ઝરન-એને પઇતિ ફ્રસ્પાઇતિ, ઝરનએને પઇતિ ઉપસ્તરેને, ફ્રસ્તરેતાત્ પઇતિ બરેસ્મન્, પેરેનેબ્યો પઇતિ ઘ્ઝારયતબ્યો.

અઓમ્ ઝઇધ્યત્ અવત્ આયપ્તેમ્, દઝ્દિ-મે વયુશ્ યો ઉપરો-કઇર્યો, યત્ બવાનિ અઇવિ-વન્યાઓ અઝીમ્ દહાકેમ્ થ્રિઝફનેમ્ થ્રિકમેરેધેમ્ ક્ષ્વશ્-અષીમ્, હઝંઘ્રર-યઓક્તીમ્, અષ્-અઓજંઘ્રહેમ્, દએવીમ્ દ્રુજેમ્, અઘેમ્ ગએથાબ્યો દ્રવન્તેમ્, યાંમ્ અષ્-અઓજસ્તે-માંમ્ દ્રુજેમ્ ફ્રચ કેરેન્તત્ અંઘ્રરો મઇન્યુશ્, અવિ યાંમ્ અસ્તવઇતીમ્ ગએથાંમ્, મહ્રકાઇ અષહે ગએથનાંમ્. ઉત હે વન્ત અઝાનિ સવં-ઘ્રહવાચિ અરેનવાચિ, યોઇ હેન્ કેહ્રપ સ્રએશ્ત ઝઝાતેએ ગએથ્યાઇચ, યોઇ અબ્દોતેમે.

દથત્ અહ્માઇ તત્ અવત્ આયપ્તેમ્ વયુશ્ યો ઉપરો-કઇર્યો-યથ તા ઉપંઘ્રહચત્ યો દધ્વાઓ અહુરો મઝ્દાઓ.

વએમ્ અષવનેમ્ યઝમઇદે; વએમ્ ઉપરો-કઇરીમ્ યઝમઇદે; અએતત્ તે વયો યઝમઇદે, યત્ તે અસ્તિ સ્પેન્તો-મઇન્યઓમ્.

અહે રય ખરેનંઘ્રહચ, તેમ્ યઝાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, ઉગ્રેમ્ વએમ્ ઉપરો-કઇરીમ્; ઝઓથ્રાબ્યો ઉગ્રેમ્ વએમ્ ઉપરો-કઇરીમ્ યઝમઇદે. હઓમયો ગવ બરેસ્મન, હિઝ્વો-દંઘ્રહુંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ ષ્યઓથ્નચ, ઝઓથ્રાબ્યસ્ચ અરૂષુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્ઝિબ્યો. યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મઝ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓં-ઘ્રહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યઝમઇદે.

(કરદો ૭ મો) યજાઇ અપॅમચ બઘॅમચ, યજાઇ આક્તીમ હાંમ-વઇન્તીમચ સુયાંમચ કતરॅમચિત. તॅમ વએમચિત યજમઇદે, તॅમ વએમચિત જઇયમહિ, અહ્માઇચ ન્માનાઇ, અહ્માઇચ ન્માનહે ન્માનો-પતેએ, અહ્માઇચ જઓથ્રો-બરાઇ અરॅદ્રાઇ. પઇતિ-અસ્તિ ગેઉશ વચહ્લેહેચ, હુશ્રવતહેચ પઇતિ હમॅરॅથનાંમ, વહિશ્તॅમ યજતॅમ યજમઇદે.

તॅમ યજત નઇરે-મનાઓ કॅરॅસાસ્પો, ઉપ ગુદॅમ અપઘ્ઝારॅમ રંઘહયાઓ મજદધાતયાઓ, જરનએને પઇતિ ગાત્વો, જરનએને પઇતિ ફ્રસ્પાઇતિ, જરનએને પઇતિ ઉપસ્તॅરॅને, ફ્રસ્તॅરॅત્રાત પઇતિ બરॅસ્મન, પॅઉર્નેભ્યો પઇતિ ઘ્ઝારયતભ્યો.

અઓમ જઇધ્યત અવત આયપ્તॅમ, દજદિ-મે વયુશ યો ઉપરો-કઇર્યો, યત કએન નિજસાનિ અજॅમ બ્રાથ્રો ઉર્વાક્ષય, યત જનાનિ હિતાસ્પॅમ રઇથે પઇતિ વજઇધ્યાઇ; ઉઇતિ અસ્તિ ગફ્રયો આહૂઇરિશ, ઉઇતિ અએવો ગફ્રયો-પઇતિશ, ઉઇતિ ગન્દરॅવો ઉપાપો.

દથત અહ્માઇ તત અવત આયપ્તॅમ વયુશ યો ઉપરો-કઇર્યો. યથ તા ઉપંઘહુચત યો દધ્વાઓ અહુરો મજદાઓ.

વએમ અષવનॅમ યજમઇદે; વએમ ઉપરો-કઇરીમ યજમઇદે; અએતત તે વયો યજમઇદે, યત તે અસ્તિ સ્પॅન્તો-મઇન્યઓમ.

અહે રય ખ્વરॅનંઘહચ, તॅમ યજાઇ સુરુન્વત યસ્ન, ઉગ્રॅમ વએમ ઉપરો-કઇરીમ; જઓથ્રાભ્યો ઉગ્રॅમ વએમ ઉપરો-કઇરીમ યજમઇદે. હઓમયો ગવ બરॅસ્મન, હિજવો-દંઘહંઘહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઓથ્નચ, જઓથ્રાભ્યસચ અર્શુખ્ધએઇભ્યસચ વાઘ્ઝિભ્યો. યેંઘહે હાતાંમ આઅત યેસ્ને પઇતિ વંઘહો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત હચા, યાઓઘ્-હાંમચા તાંસચા તાઓસચા યજમઇદે.

(કરદો ૮ મો) યજાઇ અપॅમચ બઘॅમચ, યજાઇ આક્તીમ હાંમ-વઇન્તીમચ સુયાંમચ કતરॅમચિત. તॅમ વએમચિત યજમઇદે, તॅમ વએમચિત જઇયમહિ, અહ્માઇચ ન્માનાઇ, અહ્માઇચ ન્માનહે ન્માનો-પતેએ, અહ્માઇચ જઓથ્રો-બરાઇ અરॅદ્રાઇ. પઇતિ-અસ્તિ ગેઉશ વચહ્લેહેચ, હુશ્રવતહેચ પઇતિ હમॅરॅથનાંમ, વહિશ્તॅમ યજતॅમ યજમઇદે.

તॅમ યજત અઉર્વસારો દઇંઘહુ-પઇતિશ અવિ સ્પએતિનિશ રજુરાઓ, ઉપ સ્પએઇતિતॅમ રજુરॅમ, ઉપ વીમઇધીમ રજુરય, જરનએને પઇતિ ગાત્વો, જરનએને પઇતિ ફ્રસ્પાઇતિ, જરનએને પઇતિ ઉપસ્તॅરॅને, ફ્રસ્તॅરॅતાત પઇતિ બરॅસ્મન, પॅઉર્નેભ્યો પઇતિ ઘ્ઝારયતભ્યો.

અઍામ્ જઇધ્યત્ અવત્ આયપ્તૅમ્, દજદ્દિ-મે વયુશ્ યો ઉપરો-કઇર્યો, યત્ ના નોઇત્ નિજનાત્ અર્ષ અઇર્યનાંમ્ દખ્યુનાંમ્ ક્ષથ્રાઇ હંકેરેમો હુઍાસ્રવ; યથ અજેમ્ ઉજયેનિ હુચ કવોઇશ હુઍાસ્રવંઘ્રહહે.

જનાત્ તૅમ્ કવ હુઍાસ્રવ વીસ્પે અઇરે રજુરય.

દથત્ અહ્માઇ તત્ અવત્ આયપ્તૅમ્ વયુશ્ યો ઉપરો-કઇર્યો. યથ તા ઉપંઘ્રહુચત્ યો દધ્વાઍા અહુરો મજદાઍા.

વએમ્ અષવનૅમ્ યજમઇદે; વએમ્ ઉપરો-કઇરીમ્ યજમઇદે; અએતત્ તે વયો યજમઇદે, યત્ તે અસ્તિ સ્પૅન્તો-મઇન્યઍામ.

અહે રય ખરૅનંઘ્રહુચ, તૅમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, ઉગ્રૅમ્ વએમ્ ઉપરો-કઇરીમ્; જઍાથ્રાબ્યો ઉગ્રૅમ વએમ્ ઉપરો-કઇરીમ્ યજમઇદે. હુઍામયો ગવ બરેસ્મન, હિજવો-દંઘ્રહુંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઍાથ્નચ, જઍાથ્રાબ્યસ્ચ અરૂષુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્રજ્ઞિબ્યો. યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતિ વંઘ્રહો, મજદાઍા અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઍાંઘ્રહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઍાસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૯ મો) યજાઇ અપૅમ્ચ બર્ઘૅમ્ચ, યજાઇ આક્તીમ્ હાંમ્વઇન્તીમ્ચ સુયાંમ્ચ કતરૅમ્ચિત્. તૅમ્ વએમ્ચિત્ યજમઇદે, તૅમ વએમ્ચિત્ જબયમાહ, અહ્માઇચ ન્માનાઇ, અહ્માદ્ચ ન્માનહે ન્માનો-પતેએ, અહ્માઇચ જઍાથ્રો-બરાઇ અરૅદ્રાઇ. પઇતિ-અસ્તિ ગેઉશ્ વચહ્યેહેચ, હથ્રવતહેચ પઇતિ હમૅરૅથનાંમ્, વહિશ્તૅમ યજતૅમ્ યજમઇદે.

તૅમ્ યજત હુતઍાસ,[1] યા પૅાઉરૂ-બ્રાથ્ર વીસો અવિ નઍાતરનાંમ, જરનએને પઇતિ ગાત્વો, જરનએને પઇતિ ફ્રસ્પાઇતિ, જરનએને પઇતિ ઉપસ્તૅરૅને, ફ્રસ્તૅરૅતાત્ પઇતિ બરૅસ્મન્, પૅરૅનેભ્યો પઇતિ ઘ્રજ્ઞારયતભ્યો.

૧.–હુતઍાસ–પાદશાહ ગુસ્તાસ્પની બાયડી. રામ યશ્તમાં તેણી દુવા ગુજારે છે કે તેણી ગુસ્તાસ્પની ચહવાયલી અને માન પામેલી થાય. તેણી પોતાના ધણીની માન પામેલી હતી, તે કારણને લીધેજ પેગમ્બર જરથોસ્ત ગોશ યશ્ત અને અશીશવંઘ યશ્તમાં દુવા ગુજારે છે કે પહેલાં હુતોશને દીન શીખવવામાં તે ફતેહ પામે, કે જેથી તેણી પોતાના ધણીને સમજાવીને તેની દીન ફેલાવવામાં તેને મદદ કરે. ફીરદોસી એનું નામ કતાયુન આપે છે, અને તે રોમના પાદશાહની છોકરી હતી. જ્યારે કતાયુનને તેના બાપે પોતાને માટે ખાવંદ પસંદ કરી લેવા કહ્યું, ત્યારે એક રાત અગાઉ તેણીએ ગુસ્તાસ્પનો ચહેરો પોતાના સ્વપ્નામાં જોયલો હોવાથી, બીજે દહાડે તેણીએ તેને પસંદ કીધો હતો, પણ તે વખતે ગુસ્તાસ્પ પોતાના બાપ લોહરાસ્પથી રીસાઈને રોમમાં ફરૂખઝાદના છુપાં નામે રહેતો હતો, તેથી કતાયુનના બાપે તેને વચલો વાંધેનો ધારીને તેને અને પોતાની દીકરીને મહેલ છોડી જવાનો હુકમ કીધો હતો; પણ પાછળથી તેની દલેરી જોઇ તેને પાછો પોતાની મહેરબાનીમાં લીધો હતો.

અઑમ જહ્યત્ અવત્ આયપ્તૅમ, દજદ્દિ-મે વયુશ યો ઉપરો-કઇર્યો, યત્ બવાનિ ક્ર્યૅ ક્રિથ પઇતિ-જન્ત, ન્માને કવોઇશ વીશ્તાસ્પહે.

દથત્ અહ્માઇ તત્ અવત્ આયપ્તૅમ વયુશ યો ઉપરો-કઇર્યો. યથ ત્તા ઉપંધ્રહુચત્ યો દદ્વાઑ અહુરો મજ્દાઑ.

વએમ અષવનૅમ યજમઇદે; વએમ ઉપરો-કઇરીમ યજમઇદે; અએ-તત્ તે વયો યજમઇદે, યત્ તે અસ્તિ સ્પૅન્તો-મઇન્યઑમ.

અહે ર્ય ખ્રૅનંધ્રહુચ, તૅમ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, ઉઘ્રૅમ વએમ ઉપરો-કઇરીમ; જઑથ્રાબ્યો ઉઘ્રૅમ વએમ ઉપરો-કઇરીમ યજમઇદે. હુઑમયો ગવ બરેસ્મન, હિજવો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઑથ્નચ, જઑથ્રાબ્યસ્ચ અર્ષુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્રજ્ઞિબ્યો. યેંઘ્રહે હાતાંમ આઅત યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજ્દાઑ અહુરો વએથા અષાત હચા, યાઑં-ઘ્રહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઑસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૧૦ મો) યજાઇ અપૅમ્ચ બઘૅમ્ચ, યજાઇ આક્તીમ હાંમ-વઇન્તીમ્ચ સુયાંમ્ચ કતરૅમ્ચિત્. તૅમ વએમ્ચિત્ યજમઇદે, તૅમ વએમ્ચિત્ જબ્યમહિ, અહ્માઇચ ન્માનાઇ, અહ્માઇચ ન્માનહે ન્માનો-પતેએ, અહ્માઇચ જઑથ્રો-બરાઇ અરૅદ્રાઇ. પઇતિ-અસ્તિ ગેઉશ વચહે-હેચ, હુથ્રવતહેચ પઇતિ હમૅરૅથનાંમ, વહિશ્તૅમ યજતૅમ યજમઇદે.

તૅમ યજન્ત કઇનીનો, યોઇ અનુપએત મશ્યાનાંમ, જરનએને પઇતિ ગાત્વો, જરનએને પઇતિ ક્રસ્પાઇતિ, જરનએને પઇતિ ઉપસ્તૅરૅને, ક્રસ્તૅરૅતાત્ પઇતિ બરૅસ્મન, પૅરૅનેબ્યો પઇતિ ધ્રજ્ઞારયત્બ્યો.

આઅત્ હીમ્ જઇધ્યૅન્ અવત્ આયપ્તૅમ, દજદિ-મે વયુશ યો ઉપરો-કઇર્યો, યત્ ન્માનો-પઇતીમ્ વિન્દામ, ર્વાનો સ્રએશ્તો-કેહ્ર્પ, યો નો હુઅૅરૅતાંમ બરાત્, યવત ગય જવાવ; ફ્રજઇન્તીમ્ચ હો વૅરૅ-જયાત્, દંઘ્રો દન્તો હિજુખ્ધો.

દથત્ અએઇબ્યસ્ચીત તત્ અવત્ આયપ્તૅમ વયુશ યો ઉપરો-કઇર્યો. યથ તા ઉપંઘ્રહુચત્ યો દદ્વાઑ અહુરો મજ્દાઑ.

વએમ અષવનૅમ યજમઇદે, વએમ ઉપરો-કઇરીમ યજમઇદે, અએ-તત્ તે વયો યજમઇદે, યત્ તે અસ્તિ સ્પૅન્તો-મઇન્યઑમ.

અહે ર્ય ખ્રૅનંઘ્રહુચ, તૅમ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, ઉઘ્રૅમ વએમ ઉપરો-કઇરીમ; જઑથ્રાબ્યો ઉઘ્રૅમ વએમ ઉપરો-કઇરીમ યજમઇદે. હુઑમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ્રવો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઑથ્નચ,

જઍાથ્રાઓયસ્ચ અરૂષુઓઘએઇઓયસ્ચ વાધ્રજ્ઞિઓચો. યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્રહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૧૧ મો) યજાઇ અપૅમ્ચ બઘૅમ્ચ, યજાઇ આક્તીમ્ હાંમ્-વઇન્તીમ્ચ સુયાંમ્ચ કતરૅમચિત્. તૅમ્ વએમચિત્ યજમઇદે તૅમ્ વએમ્-ચિત્ જબયમહિ, અહ્માઇચ ન્માનાઇ, અહ્માઇચ ન્માનહે ન્માનો-પતેએ, અહ્માઇચ જઓાથ્રો-બરાઇ અરૅદ્રાઇ. પઇતિ-અસ્તિ ગેઉશ્ વચહેહેચ, હથ્ર-વતહેચ પઇતિ હમૅરૅથનાંમ્, વહિશ્તૅમ્ યજતૅમ્ યજમઇદે. સ્પૅન્તો-મઇન્યઓામ્ શ્એવન્તૅમ્ ફ્રરૅનંઘ્રહવન્તૅમ્ યજમઇદે.

વયુશ્ બા નાંમ્ અહ્મિ, અષાઉમ્ જરથુશ્ત્ર; અવત્ વયુશ્ બા નાંમ અહ્મિ, યત્ વ દાંમ વયેમ્નિ, યસ્ચ દથત્ સ્પૅન્તો મઇન્યુશ્, યસ્ચ દથત્ અંઘ્રો મઇન્યુશ્. અપયતે નાંમ અહ્મિ, અષાઉમ્ જરથુશ્ત્ર; અવત્ અપયતે નાંમ અહ્મિ, યત્ વ દાંમ અપયેમ્નિ, યસ્ચ દથત્ સ્પૅન્તો મઇન્યુશ્, યસ્ચ દથત્ અંઘ્રો મઇન્યુશ્.

વનો-વીસ્પાઓ નાંમ્ અહ્મિ, અષાઉમ્ જરથુશ્ત્ર; અવત્ વનો-વીસ્પાઓ નાંમ્ અહ્મિ, યત્ વ દાંમ વનામ્નિ, યસ્ચ દથત્ સ્પૅન્તો મઇન્યુશ્, યસ્ચ દથત્ અંઘ્રો મઇન્યુશ્. વોહુવરૂશ્તે નાંમ અહ્મિ, અષાઉમ્ જરથુશ્ત્ર; અવત્ વોહુવરૂશ્તે નાંમ અહ્મિ, યત્ વૅાહૂ વૅરૅજયામ્નિ, દથુષો અહુરાઇ મજદાઇ અમૅષનાંમ્ સ્પૅન્તનાંમ્.

ક્રચરૅ નાંમ્ અહ્મિ, અઇપિચરૅ નાંમ્ અહ્મિ, અઇપિધ્બઓઘૅ નાંમ અહ્મિ, ક્રસ્પાઓ નાંમ અહ્મિ, નિસ્પાઓ નાંમ અહ્મિ, દહકૅ નાંમ અહ્મિ, જ્જિનકૅ નાંમ્ અહ્મિ, વીદકૅ નાંમ અહ્મિ, વિન્દિફ્રરૅનૅ નાંમ અહ્મિ.

અઉર્વો નાંમ અહ્મિ, અઉર્વોતૅમો નાંમ અહ્મિ; તખ્મો નાંમ અહ્મિ, તખ્મોતૅમો નાંમ અહ્મિ; દૅરૅજરો નાંમ અહ્મિ, દૅરૅજિશ્તો નાંમ્ અહ્મિ; અઓાજિ નાંમ અહ્મિ, અઓાજિશ્તો નાંમ્ અહ્મિ; હુપઇરીતાઓ નાંમ અહ્મિ, હુપઇરિસ્પાઓ નાંમ અહ્મિ; હથ્રવન નાંમ્ અહ્મિ, આઇનિવ નાંમ અહ્મિ; વીદએવો-કરૅ નાંમ અહ્મિ, કરૅદરૅસૅ નાંમ અહ્મિ.

તરો-ત્બએષો નાંમ અહ્મિ, ત્બએષો-તરો નાંમ અહ્મિ; આયઓજો નાંમ અહ્મિ, પાયઓજો નાંમ અહ્મિ, વીવઓજો નાંમ અહ્મિ; સઓચહિ નાંમ્ અહ્મિ, બુચહિ નાંમ અહ્મિ; બુખ્તિશ્ નાંમ અહ્મિ, સઇધ્રિશ્ નાંમ અહ્મિ; ગૅરૅધો નાંમ અહ્મિ, ગૅરૅધ્યોખધો નાંમ અહ્મિ, ગૅરૅદિખ્વો નામ અહ્મિ.

તિજ્યરૂશ્તૅ નાંમ અહ્મિ, તિજ્યરૂશતિશ નાંમ અહ્મિ; પૅરૅથ્વરૅશ્તૅ નાંમ અહ્મિ, પૅરૅથ્વરૅશતિશ નાંમ અહ્મિ; વએજ્યરૂશતે નાંમ અહ્મિ, વએજ્યરૂશતિશ નાંમ અહ્મિ; ખરૅનાઓ નાંમ અહ્મિ, અઇવિ-ખરૅનાઓ નાંમ અહ્મિ.

તાઓસ્ચ મે નાંમ જબયએષ, અહ્મિ અષાઉમ જરથુશ્ત્ર, યિમ અન્તરૅ હએનયાઓ ખ્રવીષ્યેઇતીશ, અન્તરૅ હાંમ-યન્ત રસ્મઓયો, અન્તરૅ દંઘ્રહુ-પાપૅરૅતાને.

તાઓસ્ચ મે નાંમ જબયએષ, અહ્મિ અષાઉમ જરથુશ્ત્ર, યિમ સાસ્ત દઇંઘ્રહેઉશ હમો-ક્ષથ્રો પતૅન્તૅમ વા, જબરૅન્તૅમ વા, ઇરિષૅન્તૅમ વા, રથોઇર્યૅન્તૅમ વા, પઇતિષૅન્તૅમ થ્રિમહે, પઇતિષૅન્તૅમ બએષજયેહે.

તાઓસ્ચ મે નાંમ જબયએષ, અહ્મિ અષાઉમ જરથુશ્ત્ર, યિમ અર્યૅમઓર્યૅમ અનષવનૅમ પતૅન્તૅમ વા, જબરૅન્તૅમ વા, ઇરિષૅન્તૅમ વા, રથોઇર્યૅન્તૅમ વા, પઇતિષૅન્તૅમ અમહે, પઇતિષૅન્તૅમ થ્રિમહે, પઇતિષૅન્તૅમ બએષજયેહે.

તાઓસ્ચ મે નાંમ જબયએષ, અહ્મિ અષાઉમ જરથુશ્ત્ર, યત બસ્તો અંઘ્રહત હિશ્તૅમ્નો, બસ્તો અંઘ્રહત ક્રાધયમ્નો, બસ્તો અંઘ્રહત વાધયમ્નો, ક્રધ્બઓયે બાષે બુયેન્તે, વિધ્બઓયે ઞાફે બુયેન્તે.

વયો અસ્પએષુ વીરએષુ વીસ્પએષુ વીમન-કર, વીસ્પએષુ વીદ્ઘ-એવો-કર, નિતૅમએબ્ય ગાતુબ્ય હજંઘ્રો-તૅમહુવચ હાંમ ઇસૅમ્નૅમ પઇધ્યાઇતિ.

કન થ્વાંમ યસ્ન યજાને, કન યસ્ન ક્રાયજાને, કન્ થ્વા યસ્ન પઇતિ હંકૅરૅતિશ અવહિશતાત. વયુશ અઉરૂવો ઉસ્કાત યાસ્તો, દૅરૅજિ-યઓખ્ધ્રો ઍરૅજિ-પાધો, પૅરૅથુ-વરો પૅરૅથુ-સ્રઓનિશ, અનાખ્રવિધ-દોઇથ્રે, યથ અન્યાઓસ્ચિત ક્ષથ્રાત ક્ષયમ્નાઓ હમો-ક્ષથ્રો-ક્ષયમ્નાઓ.

તૂમ બરૅસ્મ અયસએષ, અષાઉમ જરથુશ્ત્ર, ક્રચિનથ્વરૅ વિચિન-થ્વરૅ રઓચિનવન્તૅમ બામીમ, ક્તરએઇબ્યો રઓચાઓ, વીતરએઇબ્યો ઉષાઔંઘ્રહેમ.

યેજિ માંમ યશ્તો કૅરૅનવાનિ, અજૅમ તે વચ ક્રઅવાનિ મજદધાત ખરૅનંઘ્રહુવન્ત બએષજય, યથ થ્વાંમ નોઇત તઉર્વયાત અંઘ્રો મઇ-ન્યુશ પૉઉરૂ-મહૃરૂકો, નોઇત યાતવો, નોઇત યાતુમાઓ, નોઇત દએવો, નએધ મશ્યો.

વયો અઉર્વ યજમઇદે; વયો તખ્મ યજમઇદે; વએમ અઉર્વનાંમ અઉર્વોતૅમૅમ યજમઇદે; વએમ તખ્મનાંમ તખ્મોતૅમૅમ યજમઇદે; વએમ જરન્યો-ખઑર્યૅમ યજમઇદે; વએમ જરન્યો-પુસૅમ યજમઇદે; વએમ જરન્યો-મિનૅમ યજમઇદે; વએમ જરન્યો-વાર્યૅમ યજમઇદે; વએમ જરન્યો-ચખ્રૅમ યજમઇદે, વએમ જરન્યો-જઍમ યજમઇદે; વએમ જરન્યો-વસ્ત્રૅમ યજમઇદે; વએમ જરન્યો-અઑથ્રૅમ યજમઇદે; વએમ જરન્યો અઇવ્યા-ઑંધ્રહનૅમ યજમઇદે; વએમ અષવનૅમ યજમઇદે; વએમ ઉપરો-કઇરીમ યજમઇદે; અએતત્ તે વયો યજમઇદે; યત્ તે અસ્તિ સ્પૅન્તો-મઇન્યઑમ.

અહે રય ખરૅનંધ્રહચ, તૅમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, ઉગ્રૅમ વએમ ઉપરો-કઇરીમ; જઑથ્રાબ્યો ઉગ્રૅમ વએમ ઉપરો-કઇરીમ યજમઇદે. હઑમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ્વો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ ષ્યઑથ્નચ, જઑથ્રાબ્યસ્ચ અરષુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્રજિબ્યો. યેંઘ્રહે હાતાંમ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજદાઑ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઑંઘ્ર-હાંમચા તાંસ્ચા તાઑસ્ચા યજમઇદે.

(બાજમાં પઢે.) અહુરમજ્દ ખોદાએ, અવજૂનીએ મરદુમ, મરદુમ સર્દગાંન્ હમા સર્દગાંન્, હમબાયસ્તે વેહાંન્, ઑએમ બેહેદીન્ માજ્દયસ્નાંન આગહી આસ્તવાની નેકી રસાનદ; અએદૂન બાદ. (પ્રગટ પઢે) યથા અહૂ વઇર્યો (૨).

યસ્નૅમ્ચ વહ્મૅમ્ચ અઑજસ્ચ જફરૅચ આફ્રીનામિ, રામનો ખાસ્ત્રહે, વયઑશ ઉપરો-કઇર્યેહે તરધાતો અન્યાઇશ દામાંન્, અએતત્ તે વયો યત તે અસ્તિ સ્પૅન્તો-મઇન્યઑમ. અષૅમ વૉહૂ (૧).

☞ અહ્માઇ રએશચ; હજંઘ્રૅમ; જસ મે અવંઘ્રહે મજ્દ; કૅરફૅહ્‌ મોજ્દ.

રોજ નેક્ નાંમ, રોજ પાક્ નાંમ, રોજ મુબારક્ (ફ્લાંન), માહે મુબારક્ (ફ્લાંન), ગાહે (ફ્લાંન), નમાજ દાદારે ગેહાંન્ દામાંન્. ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજ્દાઑ, તરોઇદીતે અંઘ્રરહે મઇન્યેઉશ. હઇથ્યાવર્રશ્તાંમ્ હાત્ વસ્ના ફૅરષોતૅમૅમ. સ્તઑમિ અષૅમ; અષૅમ વૉહૂ (૧).

ગોરૂજે ખોરેહ્‌ અવજાયાદ્ મીનો રામ, બેરસાદ્ અમાવંદ પીરોજ-ગર અમાવંદી પીરોજગરી. દાદ દીન્ બેહ્‌ માજ્દયસ્નાંન્, આગહી રવાઇ ગોઆફરંગાંની બાદ્ હફતે કેશવર જમીન્; અએદૂન બાદ. મન્ આનો આવાયદ્ શુદન્, મન્ આનો આવાયદ્ શુદન્, મન્ આનો આવાયદ્ શુદન. અષઑને અષૅમ વૉહૂ (૧).

☞ (દક્ષિણ દિશા તરફ મોહોડું કરીને પઢે.) દાદારે ગેહાંન દીને માઝ્‌દયસ્ની દાદે જરથુશ્તી. નેમસે-ન્તે અષાઉમ્ સેવિશ્તે અરેદ્વી સૂર અનાહિતે. અષઓંાને અષઁમ વૉહૂ (૧). નેમો ઉર્વઈરે વંઘ્વુઇહિ મઝ્‌દધાતે. અષઓંાને અષઁમ વૉહૂ (૨). ઉમ્રેમ વએમ ઉપરો-કઇરીમ્ યઝમઇદે. અષઁમ વૉહૂ (૧). મીનો રામ્ ખરસાદ. અષઁમ વૉહૂ (૧).

રામ યશ્તનો સાર.—અહુરમઝદની ખુશનુદી હોજો! વૃદ્ધિ કરનાર દાદાર અહુરમઝદનું નામ લઇને હું બંદગી શરૂ કરૂં છું. તેનો ખોરેહ અને પ્રતાપ જ્યાદા થ.ઓ! મીનો રામ યઝદ મારી મદદે પહોંચો! તમામ ગુનાહ માટે હું પશ્ચાતાપ કરૂં છું. સર્વે ભુંડા વિચાર, ભુંડા વચન અને ભુંડા કામને માટે મનશની, ગવશની, કુનશનીથી હું પસ્તાવો કરૂં છું. મીનો રામ યઝદ સાથે અતલગનો સંબંધ રાખનાર 'વયુ' યઝદને હું યાદ કરૂં છું; તેની સાથે પાણીને સઘળે પહોંચતું કરનાર તેશતર તીર, અને અપામ નપાતને હું યાદ કરૂં છું. ઓ વયુ યઝદ! તું ઘોડાઓમાં તેમજ માણસોમાં ધાસ્તી ઉત્તન્ન કરનાર, સઘળી બાઅદમાં દેવના તરીકાથી ઉલટો ચાલનાર છે. તું ઉંડા અંધારા ગારમાં હિંમતથી જાય છે, તારી આંખ અતિશય તેજ અને પ્રકાશિત છે, તું બહાદુરોમાં ઘણોજ બહાદુર, સોનેરી તાજવાળો, સોનેરી ગાડી રાખનાર, સોનેરી વસ્ત્ર પહેરનાર, અને સોનેરી જોડા તથા કમરબંધવાળો છે. તું સપેનામીનો તેમજ ગનામીનોની પેદાયશમાં ફેલાયલો છે, અને બેઉ પેદાયશો ઉપર તું ફત્તેહ મેળવે છે.

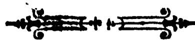
રામ યશતમાં એક ઠેકાણે અહુરમઝદ જરથોસ્તને શિખામણ આપે છે કે અગરજો તું કેદી તરીકેની હાલતમાં આવી પડે, યા તારી ઉપર કાંઇ આળ આવે, અથવા આશમોગ જેવા બુરાઓથી તને હેરાનગતી પહોંચે, તો વયુ યઝદનાં નીચલાં નામો તું ભણજે, અને વયુ યઝદની આરાધના કરજે, જેથી વયુ યઝદ તારી મદદે આવશે, અને તારે માટે પવિત્ર કલામો પઢશે, જેની બરકતથી અંગ્રેમઇન્યુશ તને હેરાન કરી શકશે નહિ. તે નામો નીચે મુજબ છે.

(૧) ભલું કરનાર, (૨) આગળ અને પાછળ ચાલનાર, (૩) નાશ કરનાર, (૪) કિર્તી મેળવનાર, (૫) નેકીનો માર્ગ દેખાડનાર, (૬) દેવથી ઉલટું કામ કરનાર, (૭) દૂષને તોડનાર, (૮) સાંધનાર અને છુટું પાડનાર, (૯) છુટકો કરનાર, (૧૦) મુશકેલી પાર પાડનાર, (૧૧) ખરફસ્તરોના ખાડા ખોદી કાઢનાર, (૧૨) ભાલો રાખનાર, (૧૩) બહાદુરીથી લડનાર, (૧૪) નામીચો, જોરાવર, દ્રઢ, શક્તિવાન, અને ચળકાટ વાળો.

એક ઠેકાણે ખુદ અહુરમઝદ વયુ યઝદને યાદ કરીને ઇચ્છે છે કે સ્પેનામીનોની પેદાયશનો નાશ નહિ થાય, અને અંગ્રેમઇન્યુશની પેદાયશનો નાશ થાય. ત્યાર પછી આવાં અને ગોશ યશતમાં આવે છે તેમ ઇરાનના કેટલાંક નામાંકિત નર નારીઓ

વયુ યઝદની આરાધના કરીને મુરાદ માંગે છે. તેમાં પહેલો નર હોશંગ પાદશાહ હતો, જેણે અલબુર્ઝ પહાડ ઉપર વયુ યઝદની આરાધના કરીને મુરાદ ચાહી કે તે માઝનદરાન અને ગીલાનના કુ દેવોનો નાશ કરે. એ એની મુરાદ બર આવી હતી.

બીજો નર તે પાદશાહ તેહમુરસ્પ હતો, જેણે વયુ યઝદની આરાધના કરીને મુરાદ ચાહી કે તે તમામ દેવો, જાદુગરો, અને અંગ્રેમઇન્યુશને વશ કરે, અને ત્રીશ વરસ સુધી અંગ્રેમઇન્યુશ ઉપર એક ઘોડા તરીકે સ્વારી કરે. એ તેની મુરાદ બર આવી હતી. ત્રીજો નર પાદશાહ જમશેદ હતો, જેણે વયુ યઝદની આરાધના કરીને મુરાદ ચાહી કે તે ઘણોજ ખોરેહમંદ અને સુરજના જેવો નુરમંદ થાય અને તેની પાદશાહીમાં પશુ, માણુસ, ઝાડપાન વગેરે તાજગી ભરેલાં રહે, ખોરાક અખુટ મળે, તેમજ અતીશય ઠંડી કે ગરમી, બુઢાપો કે મોત અને દ્રૂષ રહેવા રહેવા પામે નહિ. એ તેની મુરાદ બર આવી હતી. ચોથો નર ઝોહાક હતો, જેણે પોતાના કવિરિન્ત નામના મહેલમાં વયુ યઝદની આરાધના કરીને મુરાદ ચાહી હતી કે તે હપ્ત કેશવરને ઉજડ કરે. તેની એ મુરાદ બર આવી નહીં હતી. પાંચમો નર પાદશાહ ફરેદુન હતો, જેણે વયુ યઝદની આરાધના કરીને મુરાદ ચાહી હતી કે તે ઝોહાકને મારે. તેની એ મુરાદ બર આવી હતી. છથ્થો નર કેરશાસ્પ પહેલવાન હતો, જેણે વયુ યઝદની આરાધના કરીને મુરાદ ચાહી હતી કે તે પોતાના ભાઇ ઉર્વક્ષિના વેરમાં હિતાસ્પને રંઘા નદી આગળ મારે, અને તેને પોતાની ગાડી સાથે ઘસડી જાએ અને દરિયાના ઉંડા ગારમાં રહેનાર ગનદરેવ દેવને મારે. તેની એ મુરાદ બર આવી હતી. સાતમો નર અઉર્વસાર હતો, જેણે વયુ યઝદની આરાધના કરીને મુરાદ ચાહી હતી કે તે પાદશાહ કએખુશરૂને મારે, તેની એ મુરાદ બર આવી નહીં હતી. આઠમી નાર નોદરના ખાનદાની હુતઓસ હતી, જેણે વયુ યઝદની આરાધના કરીને મુરાદ ચાહી હતી કે તે પોતાના ખાવીંદ ગુશતાસ્પનાં ઘરમાં માન પામેલી અને માનીતિ થાય, તેની એ મુરાદ પાર પડી હતી. છેલ્લે કુમારી કન્યાઓ વયુ યઝદની આરાધના કરીને મુરાદ ચાહે છે કે તેઓ જુવાન, શોહામણા, ડહાપણવાળા, નરમાસવાળા, છટાદાર બોલનાર ખાવીંદ મેળવવા પામે, જેઓ જીંદગીભર તેઓની ઉપર મોહબત રાખે અને તેઓથી તેને નેક ફરઝંદ અવતરે.

દીન યશ્ત.[1]

ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજ્દાઑ. અષેંમ્ વોહૂ (૧).

પ નામે યજદાંન્ અહુરમજદ ખોદાએ અવજૂની, ગોરૂજે ખોરેહ અવઝાયાદ; દીન્ બેહ માઝ્દયસ્નાંન્ બેરસાદ.

અજ હમા ગુનાહ પતેત્ પશેમાનુમ; અજ હર્વસ્તીન્ દુશ્મત્ દુઝૂખ્ત દુઝવરૂશ્ત, મેંમ્ પ ગેતી મનીદ, ઑએમ્ ગોફ્ત, ઑએમ્ કર્દ, ઑએમ્ જસ્ત, ઑએમ્ બૂન્ બૂદ ઍસ્તેદ. અજ આંન્ ગુનાહ મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની રવાંની ગેતી મીનોઆંની, ઑખે અવાખ્શ પશેમાન્, પ સે ગવશ્ની પ પતેત્ હોમ. ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજ્દાઑ, તરોઇદીતે અંગ્રહે મઇન્યેઉશ; હઇથ્યાવરૂશ્તાંમ્ હાત્ વસ્ના ફ્રેંરષોતેંમેંમ્. સ્તઑમિ અષેંમ; અષેંમ્ વોહૂ (૩).

ફ્રવરાને મજદયસ્નો જરથુશત્રિશ વીદએવો અહુર-ત્કએષો (જે ગેહ હોય તે પઢે) ફ્રસસ્તયએચ. રઝિશ્તયાઑ ચિસ્ત્યાઑ મજદધાતયાઑ અષઑન્યાઑ, દએનયાઑ વંઘ્હુયાઑ માઝ્દયસ્નોઇશ, ક્ષ્નઑથ્ર યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ, યથા અહૂ વઇર્યો જઑતા ફ્રા મે મ્રૂતે, અથા રતૂશ અષાત્ચિત્ હચ ફ્રા અષવ વીધ્વાઑ મ્રઑતૂ.

(કરદો ૧ લો) રઝિશ્તાંમ્ ચિસ્તાંમ્ મજદધાતાંમ્ અષઑનીમ્ યજમઇદે. દએનાંમ્ વંઘુહિમ્ માઝ્દયસ્નીમ્ યજમઇદે, હુપથ્મઇન્યાંમ્ હુઅઇવિ-તચિનાંમ્ નિમરેંઝિશ્તાંમ્ બરત્-જઑથ્રાંમ્ અષઑનીમ્, હુનર-વઇતીમ્ ફ્રસૂતાંમ્ આસુ-કઇર્યાંમ બોષુ-કઇર્યાંમ્ હ્વાયઑનાંમ્ હ્વાય-ઑઝ્દાંમ્, યાંમ્ વંઘ્ઉહીમ્ દએનાંમ્ માઝદયસ્નીમ્.

યાંમ્ યજત જરથુશ્ત્રો, ઉસ્-હિશ્ત હચ ગાત્વો, ફ્રષુસ હચ દેમા-નાત્, રઝિશ્તેં ચિસ્તે મજદધાતેં અષઑનિ; યેજિ અહિ પઉર્વ-નએમાત્, આઅત્ માંમ્ અવિ ન્માનય; યેજિ પસ્કાત્, આઅત્ માંમ્ અવિ અપય.

---

[1] ૧.–દીન, એનો અવસ્તા શબ્દ દએન છે, અને તે જરથોસ્તી કાયદા અને દીનનું સ્વરૂપ છે, અને તે ઉપર મવક્કલ ગણાયલી યઝદી શકિત છે. એને ચિસ્ત નામની બીજી યઝદી શકિત સાથે સંબંધ છે, જે ધર્મનાં ડહાપણ ઉપર મવક્કલ છે. ત્યારે દીન યશ્ત રઝિશ્તા-ચિસ્તા યાને અતી રાસ્ત દાનાઇ, કે જે અને ભલી માઝદયસ્ની દીન એકજ છે, તેનું નારી રૂપી મીનો તરીકેનું સેતાયશનામું.

અથના આક્ષ્ત બુયાંન્ યથના બુયાત્ હુવાયઑનાઑંઘ્રહો, પન્તાનો ખાપથન, ગરયો ખાતચિન, રજુર હુપૅરૅથ્વે, આકૃશ નાવય, અહ્માઇ સઑકાઇ ફ્રસસ્તાઇ, ફ્રવાકાઇ ઉત ફ્રમાનાઇ.

અહે રય ખરૅનંઘ્રહુચ, તાંમ્ યજ઼ાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, તાંમ્ યજ઼ાઇ હુયશ્ત યસ્ન, રજિશ્તાંમ્ ચિસ્તાંમ્ મજ઼્દધાતાંમ્ અષઑનીમ ; જઑથ્રાબ્યો રજિશ્તાંમ્ ચિસ્તાંમ્ મજ઼્દધાતાંમ્ અષઑનીમ્ યજમઇદે. હઑમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ્વો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઑથ્નચ, જઑથ્રાબ્યસ્ચ અરૂષુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્રજ્બિ્યો. યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજ઼્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઑંઘ્રહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઑસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૨ જો) રજિશ્તાંમ્ ચિસ્તાંમ્ મજ઼્દધાતાંમ્ અષઑનીમ યજમઇદે. દએનાંમ્ વંઘુહિમ માજ઼્દયસ્નીમ્ યજમઇદે, હુપથ્મઇન્યાંમ્ હુઅઇવિ-તચિનાંમ્ નિમરૅજિશ્તાંમ્ બરત્-જઑથ્રાંમ અષઑનીમ્, હુનર્-વઇતીમ્ ફ્રસ્રુતાંમ આસુ-કઇર્યાંમ્ મોષુ-કઇર્યાંમ્ હુવાયઑનાંમ્ હ્વાય-ઑજ઼્દાંમ્ યાંમ વંઘ્રઉહીમ દએનાંમ્ માજ઼્દયસ્નીમ.

· યાંમ્ યજત જરથુશ્ત્રો હુમતહે, પઇતિ મનંઘ્રહો, હુખ્તહે પઇતિ વચંઘ્રહો, હ્વરૂશ્તહે પઇતિ શ્યઑથ્નહે, અત્રહેચ પઇતિ યાનહે.

યત્ હે દથત્ રજિશ્ત ચિસ્ત મજ઼્દધાત અષઑનિ, પાધવે જ઼ાવરે, ગઑષઇવે સ્રઑમ, બાજુવે અઑજો, તન્વો વીસ્પયાઑ દ્રવતાતૅમ, તન્વો વીસ્પયાઑ વજદ્વરૅ, અઑમ્ચ સૂકૅમ યિમ્ બરઇતિ, કરો મસ્યો ઉપાપો, યો રંઘ્રહયાઑ દૂરએ-પારયાઑ જફ્રયાઑ હજંઘ્રરો-વીરયાઑ વરેસો-સ્તવંઘ્રહૅમ આપો ઉર્વએસૅમ મારયેઇતિ.

અહે રય ખરૅનંઘ્રહુચ, તાંમ્ યજ઼ાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, તાંમ્ યજ઼ાઇ હુયશ્ત યસ્ન, રજિશ્તાંમ્ ચિસ્તાંમ્ મજ઼્દધાતાંમ્ અષઑનીમ્; જઑથ્રાબ્યો રજિશ્તાંમ્ ચિસ્તાંમ્ મજ઼્દધાતાંમ્ અષઑનીમ્ યજમઇદે. હઑમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ્વો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઑથ્નચ, જઑથ્રાબ્યસ્ચ અરૂષુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્રજ્બિ્યો. યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતિ વંઘ્રહો, મજ઼્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઑંઘ્રહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઑસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૩ જો) રજિશ્તાંમ્ ચિસ્તાંમ્ મજ઼્દધાતાંમ્ અષઑનીમ્ યજમઇદે. દએનાંમ્ વંઘુહીમ માજ઼્દયસ્નીમ યજમઇદે, હુપથ્મઇન્યાંમ્ હુઅઇવિ-તચિનાંમ્ નિમરૅજિશ્તાંમ્ બરત્-જઑથ્રાંમ અષઑનીમ, હુન-

હુનરવઇતિમ્ ક્રસ્તાંમ્ આસુ-કઇરયાંમ્ મોષુ-કઇરયાંમ્ હુવાયઑનાંમ્ હુવાયઑજદાંમ્ યાંમ્ વંધ્રઉહીમ્ દએનાંમ્ માજદયસ્નીમ્.

યાંમ્ યજત જરથુશ્ત્રો હુમતહે પઇતિ મનંધ્રહો, હુખ્તહે પઇતિ વચંધ્રહો, હુવરૂશતહે પઇતિ ષ્યઑથ્નહે, અવહેચ પઇતિ યાનહે.

યત્ હે દથત્ રજિશ્ત ચિસ્ત મજદધાત અષઑનિ, પાધ્વે જાવરૅ, ગઑષઇવે સ્રઑમ, બાજુવે અઑજો, તન્વો વીસ્પયાઑ દ્રવતાતૅમ, તન્વો વીસ્પયાઑ વજદ્રૅ, અઑમચ સૂકૅમ યિમ્ બરઇતિ અસ્પો અર્ષ; યો તાંથ્રયસચિત્ હચ ક્ષફ્નો વારૅનત્યાઑ, સ્નએજ્નિન્ત્યાઑ સસચિનત્યાઑ ફ્રયંધ્રહુવઇત્યાઑ, યો નઑમ્યાચિત્ હચ ક્ષથ્રયાત્ અસ્પએમ્ વરૅસૅમ જૅમાત્ અવઑઇરિથિન્તૅમ વએનઇતિ, કતારો અધ્રવો વા બુનવો વા.

અહે રય ખરૅનંધ્રહુચ, તાંમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, તાંમ્ યજાઇ હુયશ્ત યસ્ન, રજિશ્તાંમ્ ચિશ્તાંમ્ મજદધાતાંમ્ અષઑનીમ્; જઑથ્રાબ્યો રજિશ્તાંમ્ ચિસ્તાંમ્ મજદધાતાંમ્ અષઑનીમ્ યજમઇદે. હઑમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ્વો-દંધ્રહુંધ્રહુ, માંથ્રચ વચચ ષ્યઑથ્નચ, જઑથ્રાબ્યસચ અરૂષુખ્ધએઇબ્યસચ વાધ્રજિબ્યો. યેંધ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતિ વંધ્રહો, મજદાઑ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઆઁધ્રહાંમચા તાંસચા તાઑસચા યજમઇદે.

(કરદો ૪ થો) રજિશ્તાંમ્ ચિશ્તાંમ્ મજદધાતાંમ્ અષઑનીમ્ યજમઇદે. દએનાંમ્ વંધુહિમ માજદયસ્નીમ્ યજમઇદે, હુપથ્મઇન્યાંમ્ હુઅઇવિ-તચિનાંમ્ નિમરૅજિશ્તાંમ્ બરત્-જઑધ્રાંમ્ અષઑનીમ્, હુનરવઇતિમ્ ક્રસ્તાંમ્ આસુ-કઇરયાંમ્ મોષુ-કઇરયાંમ્ હુવાયઑનાંમ્ હુવાયઑજદાંમ્ યાંમ્ વંધ્રઉહીમ્ દએનાંમ્ માજદયસ્નીમ્.

યાંમ્ યજત જરથુશ્ત્રો હુમતહે પઇતિ મનંધ્રહો, હુખ્તહે પઇતિ વચંધ્રહો, હ્વરૂશ્તહે પઇતિ ષ્યઑથ્નહે, અવહેચ પઇતિ યાનહે.

યત્ હે દથત્ રજિશ્ત ચિસ્ત મજદધાત અષઑની, પાધ્વે જાવરે, ગઑષઇવે સ્રઑમ, બાજુવે અઑજો, તન્વો વીસ્પયાઑ દ્રવતાતૅમ, તન્વો વીસ્પયાઑ વજદ્રૅ, અઑમચ સૂકૅમ યિમ્ બરઇતિ કહ્રૂકાસો જરૅનુમઇનિશ, યો નઑમ્યાચિત્ હચ દંધ્રહુઑત્ સુશતિ-મસંધ્રહેમ ખ્રૂમ્ અઇવિ-વએનઇતિ, અવવતચિત્ યથ સૂકયાઑ બ્રાજયાઑ બ્રાજૅમ, અવવતચિત્ યથ સૂકયાઑ નએજૅમ.

અહે રય ખરૅનંઘ્રહચ, તાંમ્ યઝાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, તાંમ્ યઝાઇ હુયશ્ત યસ્ન, રઝિશ્તાંમ્ ચિસ્તાંમ્ મજ્દધાતાંમ્ અષઑનીમ્; જઑથ્રાબ્યો રઝિશ્તાંમ્ ચિસ્તાંમ્ મજ્દધાતાંમ્ અષઑનીમ્ યજમઇદે. હઑમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ્વો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઑથ્નચ, જઑથ્રાબ્યસ્ચ અર્ષુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્રજ્ઞિબ્યો. યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજ્દાઑ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઑંઘ્રહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઑસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૫ મો) રઝિશ્તાંમ્ ચિસ્તાંમ્ મજ્દધાતાંમ્ અષઑનીમ્ યજમઇદે. દએનાંમ્ વંઘુહિમ્ માજ્દયસ્નીમ્ યજમઇદે, હુપથ્મઇન્યાંમ્ હુઅઇવિ-તચિનાંમ્ નિમરૅજિશ્તાંમ્ બરત્-જઑથ્રાંમ્ અષઑનીમ્, હુનરવઇતીમ્ ક્રસ્નૂતાંમ્ આસુ-કઇરયાંમ્ મોષુ-કઇરયાંમ્ હ્વાયઑનાંમ્ હ્વાયઑજ્દાંમ્ યાંમ્ વંઘ્રઉહીમ્ દએનાંમ્ માજ્દયસ્નીમ્.

યાંમ્ યજત હ્વોવિ અષઑનિ વીથુષિ, વૅાહુ બંઘ્રહેમ્ ઇસૅમ્ન અષવનૅમ્ જરથુશ્રૅમ્, અનુમતેએ દએનયાઇ, અનુખ્તેએ દએનયાઇ, અન્વરૂશ્તેએ દએનયાઇ.

અહે રય ખરૅનંઘ્રહચ, તાંમ્ યઝાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, તાંમ્ યઝાઇ હુયશ્ત યસ્ન, રઝિશ્તાંમ્ ચિસ્તાંમ્ મજ્દધાતાંમ્ અષઑનીમ્; જઑથ્રાબ્યો રઝિશ્તાંમ્ ચિસ્તાંમ્ મજ્દધાતાંમ્ અષઑનીમ્ યજમઇદે. હઑમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ્વો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઑથ્નચ, જઑથ્રાબ્યસ્ચ અર્ષુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્રજ્ઞિબ્યો. યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજ્દાઑ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઑંઘ્રહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઑસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૬ ઠો) રઝિશ્તાંમ્ ચિસ્તાંમ્ મજ્દધાતાંમ્ અષઑનીમ્ યજમઇદે. દએનાંમ્ વંઘુહિમ્ માજ્દયસ્નીમ્ યજમઇદે, હુપથ્ મઇન્યાંમ્ હુઅઇવિ-તચિનાંમ્ નિમરૅજિશ્તાંમ્ બરત્-જઑથ્રાંમ્ અષઑનીમ્, હુનરવઇતીમ્ ક્રસ્નૂતાંમ્ આસુ-કઇરયાંમ્ મોષુ-કઇરયાંમ્ હ્વાયઑનાંમ્ હ્વાયઑજ્દાંમ્ યાંમ્ વંઘ્રઉહીમ્ દએનાંમ્ માજ્દયસ્નીમ્.

યાંમ્ યજત આથ્રચ દૂરએક્રકાતો મરૅમ્નૅમ્ ઇસૅમ્નો દએનયાઇ, અમેમ્ ઇસૅમ્નો તનુયે.

અહે રય ખરૅનંઘ્રહચ, તાંમ્ યઝાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, તાંમ્ યઝાઇ હુયશ્ત યસ્ન, રઝિશ્તાંમ્ ચિસ્તાંમ્ મજ્દધાતાંમ્ અષઑનીમ્; જઑથ્રાબ્યો રઝિશ્તાંમ્ ચિસ્તાંમ્ મજ્દધાતાંમ્ અષઑનીમ્ યજમઇદે.

હુઍામયો ગવ બરેસ્મન, હિજવો-દંધ્રહંધ્રહ, માંથ્રચ વચચ ષ્યઍાથ્નચ, જઍાથ્રાબ્યસ્ચ અરષુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાધ્રજ્ઞિબ્યો. યેંધ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંધ્રહો, મજદાઍા અહુરો વએથા અષાત હચા, યાઑધ્ર-હાંમચા તાંસ્ચા તાઍાસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૭ મો) રજિશ્તાંમ્ ચિસ્તાંમ્ મઝ્દધાતાંમ્ અષઍાનીમ્ યજમઇદે. દએનાંમ વંધ્રુહિમ્ માજદયસ્નીમ્ યજમઇદે, હુપથ્મઇન્યાંમ્ હુઅઇવિ-તચિનાંમ્ નિમરૅજિશ્તાંમ્ બરત્-જઍાથ્રાંમ્ અષઍાનીમ્, હુનર-વઇતીમ્ ક્રસ્રૂતાંમ્ આસુ-કઇરચાંમ મોષુ-કઇરચાંમ હુવાયઍાનાંમ હુવાય-ઍાજદાંમ યાંમ્ વંધ્રઉહીમ્ દએનાંમ્ માજદયસ્નીમ્.

યાંમ્ યજત સારત દંધ્રહેઉશ દંધ્રહુપઇતિશ આક્તિ ઇસૅમ્નો દંધ્રહવે, અમૅમ ઇસૅમ્નો તનુયે.

અહે રય ખરૅનંધ્રહચ, તાંમ્ યઝાઇ સુરુન્વત યસ્ન, તાંમ્ યઝાઇ હુયશ્ત યસ્ન, રજિશ્તાંમ્ ચિસ્તાંમ્ મઝ્દધાતાંમ્ અષઍાનીમ્; જઍા-થ્રાબ્યો રજિશ્તાંમ્ ચિસ્તાંમ્ મઝ્દધાતાંમ્ અષઍાનીમ્ યજમઇદે. હુઍામયો ગવ બરૅસ્મન, હિઝ્વો-દંધ્રહંધ્રહ, માંથ્રચ વચચ ષ્યઍાથ્નચ, જઍાથ્રાબ્યસ્ચ અરૂષુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાધ્રજ્ઞિબ્યો. યેંધ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંધ્રહો, મજદાઍા અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઑધ્ર-હાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઍાસ્ચા વજમઇદે.

(બાજમાં પઢે) અહુરમઝ્દ ખોદાએ, અવજૂનીએ મરૂદુમ, મરૂ-દુમ સર્દગાંન્ હમા સર્દગાંન્, હમબાયસ્તે વેહાંન્, ઍાએમ બેહેદીન્ માજદયસ્નાંન્, આગહી આસ્તવાની નેકી રસાનદ્; અએદૂન્ બાદ્. (પ્રગટ પઢે) યથા અહૂ વઇર્યો (૨).

યસ્નૅમચ વહ્મૅમચ અઍાજસ્ચ જવરૅચ આફ્રિનામિ, રજિશ્તયાઍા ચિસ્તયાઍા મઝ્દધાતયાઍા અષઍાન્યાઍા, દએનયાઍા વંધ્રહુયાઍા માઝ્દયસ્નોઇશ; અષૅમ વૅાહૂ (૧)

☞ અહ્માઇ રએશચ; હઝંધ્રૅમ; જસ મે અવંધ્રહે મજદ; કૅરૂફૅહ્ મોઝ્દ.

રોજ નેક્ નાંમ્, રોજ પાક્ નાંમ્, રોઝ મુબારક્ (ફલાંન), માહે મુબારક્ (ફલાંન), ગાહે (ફલાંન), નમાજ દાદારે ગેહાંન્ દામાંન. ક્ષ્નઍાથ્ર અહુરહે મજદાઍા, તરોઇદીતે અંધ્રરહે મઇન્યેઉશ. હઇથ્યાવરૂ-શ્તાંમ્ હાત્ વસ્ના ફૅરૂષોતૅમૅમ. સ્તઍામિ અષૅમ; અષૅમ વૅાહૂ (૧).

ગોરૂજે ખોરેહ્ અવઝાયાદ્ દીન્ બેહ્ માજદયસ્નાંન્, બેરસાદ્ અમા-વંદ્ પીરોજગરૂ, અમાવંદી પીરોજગરી. દાદ્ દીન્ બેહ્ માઝ્દયસ્નાંન્,

આગહી રવાઇ ગોઆફરંગાંની બાદ્દ હફ્તે કેશ્વર્ જમીન્; અએહૂન્ આદ્દ. મન્ આનો આવાયદ્દ શુદન્, મન્ આનો આવાયદ્દ શુદન્, મન્ આનો આવાયદ્દ શુદન્. અષઑને અર્ષૅમ્ વૅાહૂ (૧).

☞(દક્ષિણ દિશા તરફ મોહોડું કરીને પઢે) દાદારે ગેહાંન્ દીને માઝ્દયસ્ની દાદે જરથુશ્તી. નૅમસ્‌-તે અષાઉમ્ સૅવિશ્તે અરૅદ્વિ સૂર અનાહિતે. અષઑને અર્ષૅમ્ વૅાહૂ (૧). નૅમો ઉર્વંઘરે વંઘ્વઉહિ મઝ્દધાતે. અષઑને અર્ષૅમ્ વૅાહૂ (૧). રજિશ્તાંમ્ ચિસ્તાંમ્ મઝ્દધાતાંમ્ અષઑનીમ્ યજમઇદે. અર્ષૅમ્ વૅાહૂ (૧). દીન બેહ્ માઝ્દયસ્નાંન્ બેરસાદ્દ; અર્ષૅમ્ વૅાહૂ (૧).

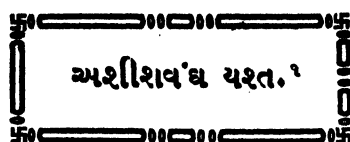
દીન યશ્તનો સાર—અહુરમઝ્દની ખુશનુદી હોજો. વૃદ્ધિ કરનાર દાદાર અહુરમઝદનું નામ લઇને હું બંદગી શરૂ કરૂં છું. તેનો ખોરેહ તથા પ્રતાપ જ્યાદા થાઓ! ભલી માઝદયસ્ની દીન મારી મદદે પહોંચો! તમામ ગુનાહો માટે હું પશ્ચાતાપ કરૂં છું. સર્વે ભુંડા વિચાર અને ભુંડા વચન અને ભુંડાં કામને માટે હું મનશની, ગવશની અને કુનશનીથી પસ્તાવો કરૂં છું.

એ યશ્તમાં દીન યઝદના હમકાર ચિસ્ત (ધર્મની કેળવણી ઉપર મવક્કલ) ને યાદ કરવામાં આવ્યો છે. ભણનાર બોલે છે કે અશો માણસનાં સૌથી સાચાં ચિસ્તની અને ભલી માઝદયસ્ની દીન, જે નેક માર્ગ બતાવનારી, સેતાબીથી ચાલનારી, બુરા વિચારોને દફે કરનારી, સદગુણ ધરાવનારી, વિખ્યાત પામેલી, ચાલાકીથી અને સેતાબીથી કામ કરનારી અને પુરતાં કૌવતવાળી છે તેની હું સેતાયશ કરૂં છું.

એ યશ્તમાં પેગમ્બર જરથોસ્ત ચિસ્તને આરાધતાં દુવા ગુજારે છે કે અએ ચિસ્ત! તું મને તારાં જ્ઞાનથી ભરપુર કર, જેથી બધું સમાધાન અને ફાયદા ભરેલું થાય; અને પહાડો અને જંગલો વગર મુસીબતે પસાર થાય; તું મને બંને પગને માટે જોર, બંને બાજુનું જોર, તનની તનદરોસ્તી, તનનું સુખ, કર માછલી જે રંઘા નદીમાં એક વાળ જેવા બારીક મોજાને જોઇ શકે છે, તેના જેવી તિક્ષણ જોવાની શકિત અને એક ઘોડો, જે અંધારી ધુમસવાળી રાતે જમીન ઉપર પડેલા એક વાળને જોઇ શકે છે, તેના જેવી તીક્ષણ જોવાની શકિત અને એક ગીધ, જે ઘણીજ ઉંચાઇએથી સોયની અણીને પણ જોઇ શકે છે, તેના જેવી તિક્ષણ જોવાની શકિત આપે.

ત્યાર પછી પેગમ્બર જરથોસ્તની બાનુ હવોવી ચિસ્તને આરાધતાં દુવા ગુજારે છે કે અએ ચિસ્ત! હું મારા ખાવીંદ જરથોસ્તની દીન મુજબ ચાલું!

છેલ્લે ધર્મગુરૂએ ચિસ્તથી મુરાદ ચાહી કે તેને જરથોસ્તી દીન ફેલાવવામાં તિક્ષણ બુદ્ધિ અને જોર બખશવામાં આવે, અને રાજકર્તા દુવા ગુજારે છે કે તેના મુલકમાં સલાહ સંપજ અને તનને માટે હીંમત આપે.

અશીશવંઘ યશ્ત.[૧]

ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજ્દાઓ. અષેમ વોહૂ (૧).

૫ નામે યજ્દાંન્ અહુરમજ્દ ખોદાએ અવઝૂની, ગોરજે ખોરેહ્ અવજાયાદ્; મીનો અરૂશશંગ્ બેરસાદ્. અજ હમા ગુનાહ્ પતેત્ પશેમાનુમ; અજ હર્વસ્તીન્ દુશ્મત દુઝૂખ્ત દુઝવરશ્ત, મેમ ૫ ગેતી મનીદ્, ઓએમ ગોફ્ત્, ઓએમ કર્દ, ઓએમ જસ્ત્, ઓએમ બૂન્ બૂદ્ ઍસ્તેદ્. અજ આંન્ ગુનાહ્ મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની રવાંની ગેતી મીનોઆંની, ઓખે અવાખ્શ્ પશેમાન્ ૫ સે ગવશ્ની ૫ પતેત્ હોમ. ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજ્દાઓ, તરોઇદીતે અંઘ્રહે મઇન્યેઉશ્; હઇથ્યાવરશ્તાંમ્ હ્યત્ વસ્ના ફ્રેરૂષોતેમેમ. સ્તઓમિ અષેમ; અષેમ વોહૂ (૩).

ફ્રવરાને મજ્દયસ્નો જરથુશ્ત્રિશ્ વીદએવો અહુર-ત્કએષો, (જે ગેહ હોય તે પઢે) ફ્રસસ્તયએચ. અષોઇશ્ વંઘ્હુયાઓ, ચિસ્તોઇશ્ વંઘ્હુયાઓ, એરેથે વંઘ્હુયાઓ, રસાંસ્તાતો વંઘ્હુયાઓ, ખરેનંઘ્હો સવંઘ્હો મજ્દધાતહે, ક્ષ્નઑથ્ર યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ, યથા અહૂ વઇર્યો જઓતા ફ્રા મે મ્રૂતે, અથા રતુશ્ અષાત્-ચિત્ હચ ફ્રા અષવ વીધ્વાઓ મ્રઓતૂ.

(કરદો ૧ લો) અષીમ્ વંઘ્ઉહીમ યજમઇદે, ક્ષોઇથનીમ બેરેજઇતીમ્ હુરઓધાંમ્, હુયજતાંમ્ ખ્નત્-ચખ્રાંમ અમવઇતીમ, દાતો-સઓકાંમ્ બએષજ્યાંમ્ પેરેથ્વીરાંમ્ સૂરાંમ.

૧.–અશીશવંઘ, એક નારી ફરેસ્તો છે. એનો શબ્દાર્થ પવિત્રાઈ, સચાઇ થાય છે, જે આવતી દુન્યાને માટેનો અગત્યનો ખજાનો છે, અને જે શખ્સ એ ખજાનો એકઠો કરે તે પેલી દુન્યાનું સુખ હાંસલ કરે છે. એ ઉપરથી તે સામાન્ય રીતે લક્ષ્મી ઉપર મવકકલ યઝદ ગણાયો છે. પવિત્રાઇ અને અશોઇથી જેમ પેલી દુન્યાનું સુખ હાંસલ થાય છે, તેમ આ દુન્યામાં પણ સુખ હાંસલ થાય છે, એ ઉપરથી આશીરવાદમાં દોલતનું મેળવવું અશીશવંઘથી માંગવામાં આવે છે. એણીને 'અર્દ' ના નામથી પણ પાછળથી બોલાવવામાં આવે છે. અશીશવંઘ યશ્તમાં એણીને દાદાર અહુરમઝદની દીકરી અને અમશાસ્પંદોની અને મહેર, શરોશ અને રશ્નુ યઝદોની બહેન તરીકે યાદ કરવામાં આવી છે. ત્યારે અશીશવંઘ યશ્ત ભલી રાહે મેળવેલી અને ભલાં સવાબી કામમાં ખરચાઇને ભલો બદલો હાંસલ કરાવનારી પવિત્ર સુખદાયક લક્ષ્મીરૂપી મીનોનું સેતાયશ નામું.

દુગ્ધરૅમ્ અહુરહે મજ઼્દાઓ, ખ઼ંઘ્રહરૅમ્ અમેષનાંમ્ સ્પૅન્તનાંમ્; યા વીસ્પનાંમ્ સઓશ્યન્તાંમ્ ક્રષ પ્રથ્વ ક્રથંજયેઇતિ, ઉત-હે આસ્નૅમ્ ખ્રતૂમ્ અવ-અરઇતિ વારેમ. ઉત-હે આસ્નહેચ જ઼બયન્તાઇ, દૂરએચ જ઼બયન્તાઇ જસઇતિ અવંઘ્રહે. યો અષીમ્ યજ઼ાઇતે જ઼ઓથ્રાબ્યો, હો મિથ્રૅમ્ યજ઼ાઇતે જ઼ઓથ્રાબ્યો.

અહે રય ખ઼રૅનંઘ્રહચ, તાંમ્ યજ઼ાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, તાંમ્ યજ઼ાઇ હુયશ્ત યસ્ન, અષીમ્ વંઘ્રઉહીમ્ જ઼ઓથ્રાબ્યો; અષીમ્ વંઘ્રઉહીમ્ યજમઇદે. હઓમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ઼્વો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઓથ્નચ, જ઼ઓથ્રાબ્યસ્ચ અરૂષુખ઼્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્રજ઼િબ્યો. યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતિ વંઘ્રહો, મજ઼્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્રહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૨ જો) અષીમ્ વંઘ્રઉહીમ્ યજમઇદે, ક્ષોઇથ્નીમ્ બૅરૅજઇતીમ્ હુરઓધાંમ્, હુયજતાંમ્ ખ઼નત્-ચખ્રાંમ્ અમવઇતીમ્, દાતો-સઓકાંમ્ બએષજ્યાંમ્ પૅરૅથ્વીરાંમ્ સૂરાંમ્.

હઓમહેચ નૅમો માંથ્રહેચ અષઓનએચ જરથુશ્ત્રહે. અત્ચિત્ બા નૅમો હઓમાઇ, યત્ વીસ્પે અન્યે મધાઓંઘ્રહો અએષ્મ હચિન્તે ખ્રવિદ્રવો, આઅત્ હો યો હઓમહે મધો અષ હચઇતે ખ઼એપઇથે.

અષિશ્ વંઘ્રઉહિ, અષિ સ્રીરે, અષિ બાનુમઇતિ ષાઇતિ વ્યાવઇતિ બાનુબ્યો; અષિ દાથ્રૅ વૉહૂમ્ ખ઼રૅનો, અએષાંમ્ નરાંમ્ યોઇ હચહિ. હુબઓઇધિશ્ બઓધઇતે ન્માનૅમ્, યેંઘ્રહે ન્માને અષિશ્ વંઘ્રઉહિ સૂર પાધ નિદથઇતે આગ્રેમઇતિશ્ દરૅઘાઇ હખ઼ૅધ્રાઇ.

તે નરો ક્ષથ્ર ક્ષયેન્તે અશ્-પચિન સ્તૂઇ-બખ઼્ધ્ર ક્રઓથત્-અસ્પ, ખ઼નત્-ચખ્ર ક્ષએવયત્-અશ્ત્ર, અશ્-બઓઉર્વ નિધાતો-પિતુ હુબઓઇધિ; યહ્મ્ય સ્તરૅતસ્ચ ગાતુશ્, અન્યાઓસ્ચ બૅરૅખ઼્ધાઓ અત્રરૅતાઓ યોઇ હચહિ, અષિશ્ વંઘ્રઉહિ. ઉશ્ત બા યિમ્ હચહિ, ઉત માંમ્ ઉપંઘ્રહચહિ, વૉઉરૂ-સરેધ અમવઇતિ.

અએષાંમ્ ન્માનાઓ હુવિધાતાઓ ગઓસૂરાઓંઘ્રહો હિશ્તેન્તે અષ પઉર્વાઓ દરૅઘો-ઉપસ્તેએ, યોઇ હચહિ, અષિશ્ વંઘ્રઉહિ. ઉશ્ત બા યિમ હચહિ, ઉત માંમ્ ઉપંઘ્રહચહિ વૉઉરૂ-સરેધ અમવઇતિ.

અએષાંમ્ ગાતવ હિશ્તૅન્તે હુસ્તરૅત હુપો-બુસ્ત હુકૅરૅત બરૅજિશ્-હવન્તો જરન્યપક્ત-પાધાઓંઘ્રહો, યોઇ હચહિ, અષિશ્ વંઘ્રઉહિ. ઉશ્ત બા યિમ્ હચહિ, ઉત માંમ્ ઉપંઘ્રહચહિ, વૉઉરૂ-સરેધ અમવઇતિ.

અએષાંમ્ વન્તાઆઁઘ્રહ્યો બાત્ મઇન્યાઆઁઘ્રહ્યો ગાતુશ્ પઇતિ ચાઆઁઘ્રહ્યેન્તિ, યેઇ સ્તીર બરૅજિશ-હુવન્તો મૅરૅજયુમ્નાઓ અંકુ-પએ-સૅમ્નાઓ ફ્રા-ગઓષાવર સિરિપમ્ન ચથ્રુ-કરન મિનુચ જરન્યો-પએસ. કધ નો અવિ આજસાત્ ન્માનો-પઇતિશ્, કધ ષાઇતિ પઇતિષાંમ્ ક્રયા પઇતિ તન્વિ, યેઇ હુચહ્યિ, અષિશ્ વંઘ્રઉહિ. ઉશ્ત બા યિમ્ હુચહ્યિ, ઉત માંમ્ ઉપંઘ્રહુચહ્યિ, વૉઉરૂ-સરેધ અમવઇતિ.

અએષાંમ્ કઇનિનો આઆઁઘ્રહ્યેન્તે આંઘ્રમો-પઇધિશ્ ઉર્વિંજો-મઇધ્યાઓ સ્રઓતન્વો દરૅઘો-અંગુશ્તાઓ કેહ્રૂપ અવવતાંમ્ સ્રય યથ દ્ધિધયતાંમ્ જઓષો, યેઇ હુચહ્યિ, અષિશ્ વંઘ્રઉહિ. ઉશ્ત બા યિમ્ હુચહ્યિ, ઉત માંમ્ ઉપંઘ્રહુચહ્યિ વૉઉરૂ-સરેધ અમવઇતિ.

અએષાંમ્ અસ્પાઆઁઘ્રહ્યો બયેન્તે, આસવો રવો-ફ્રઓથેમનો રઓમ્ વાષૅમ્ વાષયન્તે, સ્રાતૅમ ચરૅમ્ થંજયેન્તે તખ્મેમ્ સ્તઓતારૅમ્ વઝૅન્તિ આસુ-અસ્પૅમ્ અરૅજિ-રથૅમ તિઝ્રિ-અરૂશ્તીમ્ દરૅઘ આરૅશ્તએમ ક્ષ્વિવિ-ઇષૂમ્ પરો-કેવિધ્રૅમ વીતારૅમ પસ્કાત્ હમૅરૅથૅમ જન્તારૅમ પરો-દુશ્મઇન્યૂમ્, યેઇ હુચહ્યિ, અષિશ્ વંઘ્રઉહિ. ઉશ્ત બા યિમ્ હુચહ્યિ, ઉત માંમ્ ઉપંઘ્રહુચહ્યિ, વૉઉરૂ-સરેધ અમવઇતિ.

અએષાંમ્ ઉશ્ત્રાઆઁઘ્રહ્યો બયેન્તે સએનિ-કઓફ અશ્-મનંઘ્રહ અઓજયેનિ જૅમત્ પૅરૅતમ્ન વધઇસ્યવો, યેઇ હુચહ્યિ, અષિશ્ વંઘ્રઉહિ. ઉશ્ત બા યિમ્ હુચહ્યિ, ઉત માંમ્ ઉપંઘ્રહુચહ્યિ, વૉઉરૂ-સરેધ અમવઇતિ.

અએષાંમ્ અરૅજતૅમ જરનિમ્ નિબૅરૅથિ આબૅરૅત બરઇતિ અઇવ્રિતરાબ્યો હુચ દંઘ્રહુબ્યો વરત્રાઓસચ ક્રૅષાઓ બામનિવાઓ, યેઇ હુચહ્યિ, અષિશ્ વંઘ્રઉહિ. ઉશ્ત બા યિમ્ હુચહ્યિ, ઉત માંમ્ ઉપંઘ્રહુચહ્યિ, વૉઉરૂ-સરેધ અમવઇતિ.

અપ માંમ્ અપ દઇધ્ય, ફ્રા-માંમ્ અઇવિ-ઉર્વએસયંઘ્રઉહ મરૂજદિકૅમ, અષિશ્ બૅરૅજઇતિ; હુવાત અહિ હુચિથ્ર, વસથ અહિ ક્ષયમ્ન, તનુયે ખરૅનંઘ્રહે દાઇતે.

પિત તે યો અહુરો મજ્દાઓ, યો મજિશ્તો યજતનાંમ્, યો વહિશ્તો યજતનાંમ્; માત આર્મઇતિશ્ સ્પેન્ત; બ્રાત તે યો વંઘ્રહુશ્ સ્રઓષો અષ્યો, રશ્નુશચ બૅરૅજો અમવાઓ, મિથ્રસચ વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતિશ્, યો બએવરૅ-સ્પસનો હજંઘ્ર-ગઓષો; ખંઘ્રહ દએન માજદયસ્નિશ.

ઉપ-સ્તુત યજતનાંમ્, અમુયમ્ન રજિશ્તનાંમ્, પઇતિ-સ્તયત રઇથ્ય અષિશ્ વંઘ્રઉહિ યા બૅરૅજઇતિ, ઉઇતિ વચેબિશ્ અઓજન; કો અહિ

મો માંમ્ જબયેહિ, યેંઘ્રહે અર્જેમ્ ક્રાપો જબયન્તાંમ્ સ્રએશ્તમ્ સુસુયે વાચિમ્.

અધાત્ ઉઇતિ ફ્રવષત યો સ્પિતામો જરથુશ્લો, યો પર્ઓઇસ્ત્રો મષ્યાકો, સ્તઓત અર્થેમ્ યત્ વહિશ્તેમ્, યજત અહુરેમ્ મજ્દાંમ્, યજત અમેષે સ્પેન્તે. યેંઘ્રહે જાંથએચ વક્ષએચ ઉર્વાસેન આપો ઉર્વરાઓસચ, યેંઘ્રહે જાંથએચ વક્ષએચ ઉક્ષિન્ આપો ઉર્વરાઓસચ.

યેહે જાંથએચ વક્ષએચ અપ-દ્રૂરત્ અંઘ્રો મઇન્યુશ્ હચ જેમત્, યત્ પથનયાઓ સ્કરેનયાઓ દૂરએપારયાઓ. ઉઇતિ દવત હો યો દુજ્દાઓ અંઘ્રો મઇન્યુશ્ પૅાઉરૂ-મહ્રૂકો, નોઇત્ માંમ્ વીસ્પે યજતાઓંઘ્રહો અનુસેન્તેમ્ ફ્રઓરેચિન્ત; આઅત્ માંમ્ અએવો જરથુશ્ત્રો અનુસેન્તેમ્ અપયેઇતિ.

જઇન્તિ માંમ્ અહુન વઇર્ય, અવવત સ્નઇથિષ યથ અસ્મ કતોમસાઓ; તાપયેઇતિ માંમ્ અષ વહિશ્ત, માંનયેન્ અહે યથ અયોક્ષુસ્તેમ; રએકો મે હચ અંઘ્રહાઓ જેમત્ વંઘ્રહો ફ્રેરેનઓઇતિ, યો માંમ્ અએવો જામયેઇતિ, યો સ્પિતામો જરથુશ્ત્રો.

અધાત્ ઉઇતિ ફ્રવષત અષિશ્ વંઘ્રઉહિ યા બૅરેજ્જઇતિ, નજ્દ્યો માંમ્ ઉપ-હિશ્ત, અૅરેજવો અષાઉમ્ સ્પિતમ, ઉપ મે સ્રયંઘ્રઉહ વાષહે. નજ્દ્યો તાંમ્ ઉપ-હિશ્તત્ યો સ્પિતામો જરથુશ્લો, ઉપ હે સ્રયત વાષહે.

આ-દિમ્ ઉસ્ચ પઇરિ-મરેજત્, હાવોય બાજ્વો દષિનચ, દષિન બાજ્વો હાવયચ, ઉઇતિ વચેબિશ્ અઓજન. સ્રીરો અહિ જરથુશ્લ, હુકેરેતો અહિ સ્પિતમ્, હ્વસ્ત્વો દરેઘો-બાજાઉશ્. દાતેમ્ તે તનુયે ખરેનો, ઉરૂનએચ દરેઘેમ્ હવંઘ્રહેમ્, યથ ઇમત્ યત્ તે ફ્રાવઓચિમ.

અહે રય ખરેનંઘ્રહચ, તાંમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, તાંમ્ યજાઇ હુયુશ્ત યસ્ન, અષીમ્ વંઘ્રઉહીમ્ જઓથ્રાબ્યો; અષીમ્ વંઘ્રઉહીમ્ યજમઇદે. હઓમયો ગવ બરેસ્મન, હિજ્વો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઓથ્નચ, જઓથ્રાબ્યસ્ચ અરૂષુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્રજિબ્યો. યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતિ વંઘ્રહો, મજ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્રહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૩ જો) અષીમ્ વંઘ્રઉહીમ્ યજમઇદે, ક્ષોઇથ્નીમ્ બૅરેજઇતીમ્ હુરઓધાંમ્, હુયજતાંમ્ ખનત્-ચખ્રાંમ્ અમવઇતીમ્, દાતો-સઓકાંમ્ બએષજયાંમ્ પૅરેથ્વીરાંમ્ સૂરાંમ્.

તાંમ્ યજત હુચ્ઑષ્યંઘ્હો પરધાતો, ઉપ ઉપબ્દે હુરયાઑ બૅરૅજો સ્રીરયાઑ મજ્દધાતયાઑ.

આઅત્ હીમ્ જઇધ્યત્ અવત્ આયપ્તૅમ, દજ્દિ-મે અષિશ્ વંઘ્ઉહિ યા બૅરૅજઇતિ, યત્ બવાનિ અઇવિ-વન્યાઑ વીસ્પે દએવ માજઇન્ય, યથ અજૅમ્ નોઇત્ તર્શતો ફ્રાનેમાને થ્વએષાત્ પરો દએવએઇબ્યો, ફ્રા અહ્માત્ પરો વીસ્પે દએવ અનુસો તરૂશત નેમાઑન્તે, તરૂશત તૅમંઘ્હો દ્રઓન્તે.

પઇરિ-તચત્ પઇરિ-જસત્ અષિશ્ વંઘ્ઉહિ યા બૅરૅજઇતિ. વિન્દાત્ તૅમ યાનેમ્ હુઓષ્યંઘ્હો પરધાતો.

અહે રય ખ્રૅનંઘ્હચ, તાંમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, તાંમ્ યજાઇ હુયશ્ત યસ્ન, અષીમ્ વંઘ્ઉહીમ્ જઑથ્રાબ્યો; અષીમ્ વંઘ્ઉહીમ્ યજમઇદે. હઑમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ્વો-દંઘ્હંઘ્હ, માંથ્રચ વચચ શ્યઑથ્નચ, જઑથ્રાબ્યસ્ચ અરષુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્ઝિબ્યો. યેંઘ્હે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્હો, મજ્દાઑ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઑંઘ્હાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઑસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૪ થો) અષીમ્ વંઘ્ઉહીમ્ યજમઇદે, શ્રોઇથ્નીમ્ બૅરૅજઇતિમ્ હુરઑધાંમ્, હુયજતાંમ્ ખ્નત-ચખ્રાંમ્ અમવઇતીમ્, દાતો-સઑકાંમ્ બએષજયાંમ્ પૅરૅથ્વીરાંમ્ સૂરાંમ્.

તાંમ્ યજત યો યિમો શ્રએતો હ્વાંથ્વો, હુકઇરયાત્ હચ બરૅજંઘ્હત.

આઅત્ હીમ્ જઇધ્યત્ અવત્ આયપ્તૅમ, દજ્દિ-મે અષિશ્ વંઘ્ઉહિ યા બૅરૅજઇતિ, યથ અજૅમ્ કૂષઑનિ વાંધ્વ અવ-બરાનિ, અવિ મજ્દાઑ દામબ્યો, યથ અજૅમ્ અમૅરૅખ્તીમ્ અવ-બરાનિ, અવિ મજ્દાઑ દામબ્યો.

ઉત અજૅમ્ અપ-બરાનિ, વ ષુધૅમચ તરૂષ્નૅમચ, હચ મજ્દાઑ દામબ્યો, ઉત અજૅમ્ અપ-બરાનિ, વ જઉર્વાંમચ મૅરૅથ્યૂમચ, હચ મજ્દાઑ દામબ્યો, ઉત અજૅમ્ અપ-બરાનિ વ ગરૅમૅમચ વાતૅમ અઑતૅમચ, હચ મજ્દાઑ દામબ્યો, હજંઘ્રૅમ અઇવિ-ગામનાંમ્.

પઇરિ-તચત્ પઇરિ જસત્ અષિશ વંઘ્ઉહિ યા બૅરૅજઇતિ. વિન્દાત્ તૅમ યાનૅમ યો યિમો શ્રએતો હ્વાંથ્વો.

અહે રય ખ્રૅનંઘ્હચ, તાંમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, તાંમ્ યજાઇ હુયશ્ત યસ્ન, અષીમ્ વંઘ્ઉહીમ્ જઑથ્રાબ્યો; અષીમ્ વંઘ્ઉહીમ્ યજમઇદે. હઑમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ્વો-દંઘ્હંઘ્હ, માંથ્રચ વચચ

બ્યઑથનચ, જઑથ્રાબ્યસચ અરશુખ્ધએઇબ્યસચ વાઘ્રજ્ઞિબ્યો. યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતિ વંઘ્રહો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઁઘ્રહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૫ મો) અષીમ્ વંઘ્રઉહીમ્ યજમઇદે, શ્રોઇથ્નીમ્ બૅરૅજઇતીમ્ હુરઑધાંમ્, હુયજતાંમ્ ખ્નનત્-ચખ્રાંમ્ અમવઇતીમ્ દાતો-સઑકાંમ્ બએષજયાંમ્ પૅરૅથ્વીરાંમ્ સૂરાંમ્.

તાંમ્ યજત્ વીસો પુથ્રો આથ્વ્યાનોઇશ્, વીસો સૂરયાઓ થ્રએતઑનો, ઉપ વરૅનૅમ્ ચથ્રુ-ગઑષૅમ્.

આઅત હીમ્ જઇધ્યત્ અવત્ આયપ્તૅમ્, દજદિ-મે અષિશ્ વંઘ્રઉહિ યા બૅરૅજઇતિ, યત્ બવાનિ અઇવિ-વન્યાઓ અજ્ઞીમ્ દહાકૅમ્ થ્રિજફ્નૅમ્, થ્રિકમૅરૅધૅમ્, ક્ષ્વશ્-અષીમ્, હજંઘ્રર-યઑક્ષ્તીમ્, અષ્-અઑજંઘ્રહૅમ્, દએવીમ્ દ્રુજૅમ્ અઘૅમ્ ગએથાવ્યો દ્રવન્તૅમ્, યાંમ્ અષ્-અઑજસ્તેમાંમ્ દ્રુજૅમ્ ફ્રચ કૅરૅન્તત્ અંઘ્રરો મઇન્યુશ્, અવિ યાંમ્ અસ્તવઇતીમ્ ગએથાંમ્, મહ્રકાઇ અષહે ગએથનાંમ્. ઉત હે વન્ત અજાનિ સવંઘ્રહવાચિ અરૅનવાચિ, યોઇ હેન્ કૅહ્રપ સ્રએશ્ત જજ્ઞાતેએ ગએથ્યાઇચ, યોઇ અબ્દોતૅમે.

પઇરિ-તચત્ પઇરિ-જસત અષિશ્ વંઘ્રઉહિ યા બૅરૅજઇતિ. વિન્દાત્ તૅમ્ યાનૅમ્ વીસો પુથ્રો આથ્વ્યાનોઇશ્ વીસો સૂરયાઓ થ્રએતઑનો.

અહે રય ખ્વરૅનંઘ્રહચ, તાંમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, તાંમ્ યજાઇ હુયશ્ત યસ્ન, અષીમ્ વંઘ્રઉહીમ્ જઑથ્રાબ્યો; અષીમ્ વંઘ્રઉહીમ્ યજમઇદે. હઑમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ્વો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ બ્યઑથનચ, જઑથ્રાબ્યસચ અરૂશુખ્ધએઇબ્યસચ વાઘ્રજ્ઞિબ્યો. યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતિ વંઘ્રહો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઁઘ્રહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૬ ઠો) અષીમ્ વંઘ્રઉહીમ્ યજમઇદે, શ્રોઇથ્નીમ્ બૅરૅજઇતીમ્ હુરઑધાંમ્ હુયજતાંમ્ ખ્નનત્-ચખ્રાંમ્ અમવઇતીમ્, દાતો-સઑકાંમ્ બએષજયાંમ્ પૅરૅથ્વીરાંમ્ સૂરાંમ્.

તાંમ્ યજત હઑમો ફ્રાષ્મિશ્, બએષજયો, સ્રીરો, ક્ષથ્ર્યો, જઇરિ-દોઇથ્રો, બરૅજિશ્તે પઇતિ બરૅજહિ હરઇથ્યો પઇતિ બરૅજયાઓ.

આઅત્ હીમ્ જઇધ્યત્ અવત્ આયપ્તૅમ્, દજદિ-મે અષિશ્ વંઘ્રઉહિ યા બૅરૅજઇતિ, યથ અજૅમ્ બન્દયેનિ મઇરીમ્ તૂઇરીમ્ ફ્રંઘ્રરસ્યાનૅમ્,

ઉત બસ્તૅમ્ વાધયેનિ, ઉત બસ્તૅમ્ ઉપનયેનિ, બસ્તૅમ કવોઇશ હ્અઁાસ્ત-
વંઘ્નહ્હે, જનાત્ તૅમ્ કવ હ્અઁાસ્નવ, પસ્ને વરોઇશ ચઍચિસ્તહે જક્રહે
ઉરવ્યાપહે, પુથ્રો કએન સ્યાવરૂષાનાઇ જીુરો-જતહે નરહે અધ્રએરથહેચ
નરવહે.

પઇરિ-તચત્ પઇરિ-જસત્ અષિશ વંઘ્નઉહિ યા બૅરૅજઇતિ. વિન્દાત્
તૅમ યાનૅમ હ્અઁામો ક્રાષ્મિશ, બએષજયો, સ્રીરો, ક્ષથ્રયો, જઇરિ-દાઇથ્રો.

અહે રય ખ઼રૅનંઘ્નહ્ચ, તાંમ્ યજ઼ાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, તાંમ્ યજ઼ાઇ
હુયશ્ત યસ્ન, અષીમ્ વંઘ્નઉહીમ્ જ઼અઁાથ્રાબ્યો; અષીમ્ વંઘ્નઉહીમ
યજમઇદે. હ્અઁામયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ઼્વો-દંઘ્નહ્ંઘ્નહ, માંથ્રચ વચચ
બ્યઅઁાથ્નચ, જ઼અઁાથ્રાબ્યસચ અરૂષુખ્ધએઇબ્યસચ વાઘ્નજ઼િબ્યો. યેંઘહે
હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્નહો, મજ઼દાઅઁા અહુરો વએથા અષાત્
હચા, યાઅઁાંઘ્નહાંમચા તાંસચા તાઅઁાસચા યજમઇદે.

(કરદો ૭ મો) અષીમ્ વંઘ્નઉહીમ્ યજમઇદે, ક્ષોઇથ્નીમ્ બૅરૅજઇ-
તીમ હુરઅઁાધાંમ, હુયજતાંમ્ ખ઼નત્-ચખ્રાંમ અમવઇતીમ, દાતો-
સઅઁાકાંમ્ બએષજયાંમ્ પૅરૅથ્વીરાંમ સૂરાંમ.

તાંમ્ યજત અરૂષ અઇસ્યનાંમ્ દખ્યુનાંમ્ ક્ષથ્રાઇ હનકૅરૅમા
હ્અઁાસ્નવ.

આઅત્ હીમ્ જઇદ્યત્ અવત્ આયપ્તૅમ, દજ઼્દિ-મે અષિશ વંઘ્ન-
ઉહિ યા બૅરૅજઇતિ, યથ અઝૅમ્ નિજનાનિ મઇરીમ્ તૂઇરીમ્ ફ્રંઘ્નર-
સ્યાનૅમ, પસ્ને વરોઇશ ચઍચિસ્તહે જક્રહે ઉરવ્યાપહે, પુથ્રો કએન
સ્યાવરૂષાનાઇ જ઼ુરો-જતહે નરહે અધ્રએરથહેચ નરવહે.

પઇરિ-તચત્ પઇરિ-જસત્ અષિશ વંઘ્નઉહિ યા બૅરૅજઇતિ. વિન્દાત્
તૅમ યાનૅમ અરૂષ અઇસ્યનાંમ્ દખ્યુનાંમ ક્ષથ્રાઇ હનકૅરૅમો હ્અઁાસ્નવ.

અહે રય ખ઼રૅનંઘ્નહ્ચ, તાંમ્ યજ઼ાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, તાંમ્ યજ઼ાઇ
હુયશ્ત યસ્ન, અષીમ્ વંઘ્નહીમ્ જ઼અઁાથ્રાબ્યો, અષીમ્ વંઘ્નઉહીમ
યજમઇદે. હ્અઁામયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ઼્વો-દંઘ્નહ્ંઘ્નહ, માંથ્રચ વચચ
બ્યઅઁાથ્નચ, જ઼અઁાથ્રાબ્યસચ અરૂષુખ્વએઇબ્યસચ વાઘ્નજ઼િબ્યો. યેંઘ્નહે
હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતિ વંઘ્નહો, મજ઼દાઅઁા અહુરો વએથા અષાત્
હચા, યાઅઁાંઘ્નહામચા તાંસચા તાઅઁાસચા યજમઇદે.

(કરદો ૮ મો) અષીમ્ વંઘ્નઉહીમ્ યજમઇદે, ક્ષોઇથ્નીમ બૅરૅજઇ-
તીમ્ હુરઅઁાધાંમ, હુયજતાંમ્ ખ઼નત્-ચખ્રાંમ્ અમવઇતીમ, દાતો-
સઅઁાકાંમ્ બએષજયાંમ્ પૅરૅથ્વીરાંમ સૂરાંમ.

તાંમ્ યજત યો અષવ જરથુશ્ત્રો અઇશ્યેને વ્ઍજહિ વંઘ્રહુયાઓ દાઇત્યયાઓ.

આઅત્ હીમ જઇધ્યત્ અવત્ આયપ્તૅમ, દજદિ-મે અષિશ વંઘ્રઉહિ યા બૅરૅજઇતિ, યથ અજૅમ હાચપેને વંઘ્રઉહીમ આઝાતાંમ્ હુતઑષાંમ્, અનુમતેએ દએનયાઓ, અનૂખ્તેએ દએનયાઓ, અનવૂશ્તેએ દએનયાઓ, યા મે દએનાંમ્ માઝ્દયસ્નીમ્ જરસ્ચ દાત્, અપએચ અઑતાત્ યા મે વરૅઝ્નાઇ, વંઘ્રઉહીમ દાત્ ફ્રસસ્તીમ.

પઇરિ-તચત્ પઇરિ-જસત્ અષિશ વંઘ્રઉહિ યા બૅરૅજઇતિ. વીન્દાત્ તૅમ યાનૅમ્ યો અષવ જરથુશ્ત્રો.

અહે રય ખ્રૅનંઘ્રહચ, તાંમ્ યઝાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, તાંમ્ યઝાઇ હુયશ્ત યસ્ન, અષીમ્ વંઘ્રઉહીમ જઑથ્રાબ્યો; અષીમ્ વંઘ્રઉહીમ યજમઇદે. હઑમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ્વો-દંઘહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ ષ્યઑથ્નચ, જઑથ્રાબ્યસચ અર્ષુખ્ધએઇબ્યસચ વાઘ્રઝિબ્યો. યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતિ વંઘ્રહો, મઝ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્રહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૯ મો) અષીમ્ વંઘ્રઉહીમ્ યજમઇદે, ક્ષોઇથ્નીમ્ બૅરૅજઇતીમ્ હુરઑધાંમ્, હુયજતાંમ્ ખ્નત્-ચગ્રાંમ્ અમવઇતીમ્, દાતોસઑકાંમ્ બએષજયાંમ્ પૅરૅથ્વીરાંમ્ સૂરાંમ્.

તાંમ્ યજત બૅરૅજઇધિશ કવ વીશ્તાસ્પો પસ્ને આપો દાઇત્યયાઓ.

આઅત્ હીમ જઇધ્યત્, અવત્ આયપ્તૅમ દજદિ-મે, અષિશ વંઘ્રઉહિ યા બૅરૅજઇતિ, યથ અઝ્ઝનિ પૅષને અશત અઉર્વન્તો, વીસ્પથઉર્વો અસ્તોઇશ, પુથ્રો વીસ્પ-થઉર્વો, ઉર્વિ-ખઑધો, ઉર્વિ-વૅરૅથ્રો, સ્તવી-મનોથ્રીશ, યેંઘ્રહે હપ્તસત ઉશ્તનાંમ્ જઇન્યાવરત્, પસ્ચ ખીધ્રહે યથ અઝ્ઝનિ પેષને મઇશ્યેહે ખ્યઑનહે અરૅજત્-અસ્પહે, યથ અઝ્ઝનિ પૅષને દરૂષિનિકહે દએવયસ્નહે.

ઉત અજૅમ્ નિજનાનિ તાંથ્રયવન્તૅમ્ દુઝ્દએનૅમ્, ઉત અજૅમ્ નિજનાનિ સ્પિનજઉરૂશ્કૅમ્ દએવયસ્નૅમ્, ઉત અજૅમ્ ફ્રઑઉર્વએસયેનિ હુમય વરૅધકનાંમ્ચ ખ્યઑન્યેહેચ દંઘ્રહવો, ઉત અજૅમ્ નિજનાનિ ખ્યઑનિનાંમ્ દખ્યુનાંમ્, પન્ચસઘ્રાઇ સતઘ્રાઇશચ, સતઘ્રાઇ હજંઘ્રઘ્રાઇશચ, હજંઘ્રઘ્રાઇ બએવરેઘ્રાઇશચ, બએવરેઘ્રાઇ અહાંખ્શતઘ્રાઇશચ.

પઇરિ-તચત્ પઇરિ-જસત્ અષિશ વંઘ્રઉહિ યા બૅરૅજઇતિ. વિન્દાત્ તૅમ્ યાનૅમ્ બૅરૅજઇધિશ કવ વીશ્તાસ્પો.

અહે સ્ય ખરૅનંઘ્નહુચ, તાંમ્ યઝાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, તામ્ યઝાઇ હુયશ્ત યસ્ન, અષીમ્ વંઘ્વહીમ્ જઓંથ્રાબ્યો; અષીમ્ વંઘ્વહીમ યજમઇદે. હઓમયો ગવ બરૅસ્મન, હિઝ્વો-દંઘ્નહંઘ્નહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઓથ્નચ, જઓંથ્રાબ્યસ્ચ અરષુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્નઝિબ્યો. યેંઘ્નહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્નહો, મઝ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્નહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૧૦ મો) અષીમ્ વંઘ્વહીમ્ યજમઇદે, ક્ષોઇથ્નીમ્ બૅરૅજ-ઇતિમ્ હુરૂઓધાંમ્, હુયજતાંમ્ ખનત્-ચખ્રાંમ્ અમવઇતીમ્, દાતો-સઓકાંમ્ બએષજ્યાંમ્ પૅરૅથ્વીરાંમ્ સૂરાંમ્.

આઅત્ અઓખ્ત અષિશ્ વંઘ્વહિ યા બૅરૅજઇતિ, મા ચિશ્ મે આઓંઘ્નહાંમ્ જઓથ્રનાંમ્ વિન્દિત, યા માવોય નિપારયેઇન્તિ, મા નરો પઇરિશ્તા-ક્ષુધ્રો, મા જહિક પર-દક્ષ્ત, મા અપૅરૅનાયુ તઉરૂન, મા કઇનિન અનુપઅેત મષ્યાનાંમ્.

યત્ માંમ્ તુર પઝ્દયન્ત આસુ-અસ્પ નઓતરચ, આઅત્ અઝૅમ્ તનૂમ્ અગુઝે, અધઇરિ પાધેમ્ ગેઉશ્ અરૂષ્નો બરૅમાયઓનહે. આઅત્ માંમ્ ફ્રગુજયન્ત યોઇ અપૅરૅનાયુ તઉરૂન યોઇ કઇનિન અનુ-પઅેત મષ્યાનાંમ્.

યત્ચિત્ માંમ્ તુર પઝ્દયન્ત આસુ-અસ્પ નઓતરચ, અત્ચિત્ અઝૅમ્ તનૂમ્ અગુઝે અધઇરિ મએષહે ગરો યત્ વરૂષ્નોઇશ સતો-ફ્રહે. અત્ચિત્ માંમ્ ફ્રગુજયન્ત યોઇ અપૅરૅનાયુ તઉરૂન યોઇ કઇનિન અનુપઅેત મષ્યાનાંમ્, યત્ચિત્ માંમ્ તુર પઝ્દયન્ત આસુ-અસ્પ નઓતરચ.

પઓઇર્યાંમ્ ગૅરૅઝાંમ્ ગૅરૅઝઅેત અષિશ્ વંઘ્વહિ યા બૅરૅજઇતિ, હચ અપુથ્રો-જન્યાઓ જહિકયાઓ. મા હે અવિ પાધેમ્ અવ-હિશ્ત, મા ગાતૂમ્ નિપઇધ્યંઘ્વહ. કુથ હીશ્ અઝૅમ કૅરૅનવાનિ, અસ્મનૅમ અવિ ફ્રષુસાનિ, ઝાંમ્ અવિ નિઉરૂવિસ્યાનિ.

બિત્યાંમ્ ગૅરૅઝાંમ ગૅરૅઝઅેત અષિશ્ વંઘ્વહિ યા બૅરૅજઇતિ, હચ અવંઘ્નહાઇ જહિકયાઇ, યા અઓમ્ પુથ્રૅમ્ બરઇતિ, અન્યહ્માઇ અર્ષાનાઇ વરૂશ્તૅમ, પઇથે ઉપ-બરઇતિ. કુથ હીશ્ અઝૅમ કૅરૅનવાનિ, અસ્મનૅમ અવિ ફ્રષુસાનિ, ઝાંમ્ અવિ નિઉરૂવિસ્યાનિ.

થ્રિત્યાંમ્ ગૅરૅઝાંમ ગૅરૅઝઅેત અષિશ્ વંઘ્વહિ યા બૅરૅજઇતિ, ઇમત્ મે સ્તાવિશ્તૅમ્ શ્યઓથ્નૅમ મશ્ય વૅરૅઝિન્તિ સાસ્ત, યત્ કઇન્યો ઉઝ-

વાધયેઇન્તિ દરેઁઘેમ્ અઘ્રવો નિજામયેઇન્તિ. કુથ હીશ્ અજેઁમ્ કેઁરેનવાનિ, અસ્મનેઁમ્ અવિ ક્રષુસાનિ, જાંમ્ અવિ નિઉરૂવિસ્યાનિ.

આઅત્ પ્રઓત્ અહુરો મજદાઓ, અષિ સ્રીરે દામિધાઇતે, મા અવિ અસ્મનેઁમ્ ક્રષુસ, મા અવિ જાંમ્ નિઉરૂવિસે, ઇથ મે તૂમ્ હાંમ-ચરંઘ્રઉહ, અન્તરેઁ અરેઁધેમ્ ન્માનહે સ્રીરહે ક્ષથ્રો-કેઁરેતહે.

અન થ્વા યસ્ન યજાને, અન યસ્ન ફ્રાયજાને, યસે-થ્વા યજત વીશ્તાસ્પો, પસ્ને આપો દાઇત્યયાઓ. બેઁરેજેમ્ બરાત્ જઓત વાચિમ્, હિશ્તેઁગ્નો પસ્ચ બરેઁસ્મ. અન થ્વા યસ્ન યજાને, અન યસ્ન ફ્રાય-જાને, અષિ સ્રીરેઁ દામિધાઇતે.

અહે રય ખરેઁનંઘ્રહચ, તાંમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, તાંમ્ યજાઇ હુયશ્ત યસ્ન, અષીમ વંઘ્રઉહીમ્ જઓથ્રાબ્યો; અષીમ્ વંઘ્રઉહીમ્ યજમઇદે. હઓમયો ગવ બરેઁસ્મન, હિજ્વો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઓથ્નચ, જઓથ્રાબ્યસ્ચ અરૂષુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્રજિબ્યો. યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્રહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(બાજમાં પઢે.) અહુરમજદ ખોદાએ, અવજૂનીએ મરદુમ, મરદુમ સર્દગાંન્ હમા સર્દગાંન્, હમબાયસ્તે વેહાંન્, ઓએમ બેહેદીન્ માજદયસ્નાંન્, આગહી આસ્તવાની નેકી રસાનદ; અએદૂન્ બાદ. (પ્રગટ પઢે) યથા અહૂ વઇર્યો (૨).

યસ્નેઁમચ વહ્મેમચ અઓજસ્ચ જવરેઁચ આફ્રિનામિ, અષોઇશ વંઘ્રહુયાઓ, ચિસ્તોઇશ વંઘ્રહુયાઓ, એરેઁથે વંઘ્રહુયાઓ, રસાંસ્તાતો વંઘ્રહુયાઓ, ખરેઁનંઘ્રહો સવંઘ્રહો મજદધાતહે. અષેઁમ વોહૂ (૧).

☞ અહ્માઇ રએશ્ચ; હજંઘ્રરેઁમ; જસ મે અવંઘ્રહે મજદ; કેઁરફેઁહ મોજદ.

રોજ નેક નાંમ, રોજ પાક નાંમ, રોજ મુબારક (ફલાંન), માહે મુબારક (ફલાંન), ગાહે (ફલાંન), નમાજ દાદારે ગેહાંન્ દામાંન. ક્ષ્નઓથ્ર અહુરહે મજદાઓ, તરોઇદીતે અંઘ્રરહે મઇન્યેઉશ; હઇથ્યાવરૂ-શ્તાંમ્ હીત્ વસ્ના ફેઁરષોતેઁમેઁમ. સ્તઓમિ અષેઁમ; અષેઁમ વોહૂ (૧).

ગોરૂજે ખોરેહ અવજાયાદ મીનો અરૂશાંગ બેરસાદ અમાવંદ પીરોજગર, અમાવંદી પીરોજગરી. દાદ દીન્ બેહ માજદયસ્નાંન્, આગહી રવાઇ ગોઆફરંગાંની બાદ હફતે કેશ્વર જમીન; અએદૂન્

આહ. મન્ આનો આવાયદ્દ શુદન્, મન્ આનો આવાયદ્દ શુદન્, મન્ આનો આવાયદ્દ શુદન. અષઍાને અષૅમ્ વૅાહૂ (૧).

☞ (દક્ષિણુ દિશા તરફ મોહોડું કરીને પઢે.) દાદારે ગેહાંન્ દીને માજ-દયસ્ની દાદે જરથુશ્તી. નેમસેન્તે અષાઉમ્ સૅવિશ્તે અરૅદ્દી સૂર અના-હિતે. અષઍાને અષૅમ્ વૅાહૂ (૧). નૅમો ઉર્વઇરે વંઘ્રઉહિ મજ્દધાતે. અષઍાને અષૅમ્ વૅાહૂ (૧). અષીમ્ વંઘ્રઉહીમ્ યજમઇદે. અષૅમ્ વૅાહૂ (૧). મીનો અરૂશશંગ્ બેરસાદ્દ. અષૅમ્ વૅાહૂ (૧).

અશીશવંઘ યશ્તનો સાર.—અહુરમઝદની ખુશનુદી હોજો. વૃદ્ધિ કરનાર દાદાર અહુરમઝદનું નામ લઇને હું બંદગી શરૂ કરૂં છું. તેનો ખોરેહ તથા પ્રતાપ જ્યાદા થાઓ! મીનો અશીશવંઘ મારી મદદે પહોંચો! તમામ ગુનાહો માટે હું પશ્ચાતાપ કરૂં છું. તમામ ભુંડા વિચાર, ભુંડા વચન અને ભુંડા કામને માટે હું મનશની ગવશની અને કુનશનીથી પસ્તાવો કરૂં છું.

અશીશવંઘ નારી ફરેશ્તો છે, તે દોલત, ખજાના અને સુખ ઉપર મવક્કલ છે. એ ફરેશ્તાની સાથે પારેન્દી, જે ખજાના ઉપર મવક્કલ છે, તેનું નામ આવે છે. એને અહુરમઝદની દીકરી, અમશાસ્પંદોની બેહેન, અસપંદારમદ અમશાસ્પંદ (નારી ફરેશ્તા) ની દીકરી, અને મહેર યઝદ, શરોષ યઝદ, અને રશનુ યઝદની બેહેન, અને ભલી માઝદયસ્ની દીનની બેહેન કહી છે.

તે ખુબસુરત, આરાધનાને લાયક, સદગુણી માણસને હિંમત અને સુખ આપ-નાર, તંદરોસ્તી બખશનાર, પહેલવાનના જેવું કૌવત બખશનાર, તેજ બુધ્ધિ અને જાતી અક્કલ આપનાર, ઇનસાનની રેહનુમાઇ કરનાર, ન્યામત બખશનાર અને કીર્તી આપનાર છે.

પઢનાર દુવા ગુજારે છે કે અએ અશી! તારી, ભલી ચિસ્તની, રાસ્તીની, ઇનસાફની, અહુરમઝદના પેદા કીધેલા ખોરેહની, અને આબાદીની હું વખાણ ગાઉં છું. જે તારી મદદ માંગે છે, તેને તું મદદ આપે છે. જે તને ક્રિયાની ભેટોથી આરાધે છે, તે મેહેર યઝદને ખુશનુદ કરે છે. જેની ઉપર તું પ્રસન્ન થાય છે, તેના ઘરને પમરાટવાળું કરે છે, તેને પુષ્કળ સોનું રૂપું બખશે છે, તેને આબાદ મુલક ઉપર રાજ વહીવટ ચલાવનાર કરે છે, તેની ઓલાદ લાંબો વખત ટકે એવી કરે છે, તેને ખુબસુરત હેતવંતી નાર આપે છે, તેને ખુબસુરત, પાતળી કમરવાળી દીકરી બખશે છે, તે તેજ ઘોડા, ઉંટ, અને રથનો માલેક થાય છે, અને તે તિક્ષણ ભાલો રાખનાર, શેતાબીથી જતો તીર ફેંકનાર, હથિયારથી વીંધી નાખનાર, અને વેરીને મારનાર બને છે, માટે તું મારી ઉપર પ્રસન્ન થા, જેથી હું ભાગ્યશાળી થાઉં. અએ અશી! તું મારી ઉપરથી નજર દૂર ના કરતી, મારા ઉપર દયા કર.

એક ઠેકાણે અશીશવંઘ ઇચ્છે છે કે મરદી વગરનો માણુસ, કવખતના દસ્તાન-વાળી ઓરત, નાની વયનો છોકરો, અને કુંવારી કન્યા તેણીને ક્રિયાની ભેટો અર્પણ નહિ કરે, કારણ કે જ્યારે તુરાનીઓએ તથા નોદરના ખાનદાનવાળાઓએ તેણીની પુઠ પકડી, ત્યારે તેણીએ બળદના પગ અને મેંઢાના માથાં હેઠળ આશરો લીધો, તે વખતે નાની વયના છોકરાઓ તથા કુવારી કન્યાઓએ તેણીને શોધી આપી.

એક હમેલ તોડી પાડનાર બદ ઓરતથી, જનાકારી કરનારથી અને જેઓ કન્યાને પરણાવતા નથી તેઓથી અશીશવંઘ ઘણી આઝોરદે થયલી જણાવવામાં આવી છે.

સ્પીતમાન જરથોશ્ત, જેના જનમવામાં અને મોટા થવામાં પાણી અને ઓરવરો ખુશાલ થયાં અને વધ્યાં, અને અંગ્રેમઇન્યુશ નાસી જઇને પોકાર કરવા લાગ્યો, કે જ્યારે યઝદો મને તોડી શકયા નહિ, ત્યારે અશો જરથોસ્તે મને અહુનવર અને અષેમ વોહુના કલામથી પીગળાવી નાખ્યો, તેણે જ્યારે રાસ્તીથી અશીશવંઘ, અહુર-મઝદ અને અમશાસ્પંદોની સેતાયશ કીધી, ત્યારે અશી તેના ઉપર પ્રસન્ન થઇ હતી.

વળી નીચલા નામાંકિત નરોએ પણ અશીશવંઘની આરાધના કરીને મુરાદ ચાહી હતી:—

હોશંગ પાદશાહે અલબુર્ઝ પહાડ ઉપર અશીશવંઘની આરાધના કરીને મુરાદ ચાહી હતી કે તે માઝનદરાનના દેવોને મારે, અને તેઓ તેનાથી ડરીને નાસી જાય. તેની મુરાદ બર આવી હતી. જમશેદ પાદશાહે અશીશવંઘની આરાધના કરીને મુરાદ ચાહી કે તે અહુરમઝદની પેદાયશમાં આબાદી અને અમરપણું ફેલાવે, અને ભુખ, તરસ, બુઢાપો, મોત, અતિશય ગરમ અને ઠંડો પવન એક હજાર વરસ સુધી દફે કરે. તેની મુરાદ બર આવી હતી.

ફરેદુન પાદશાહે અશીશવંઘની આરાધના કરીને મુરાદ ચાહી હતી કે તે ત્રણ માથાંવાળા ઝોહાકને મારે, અને જમશેદ પાદશાહનાં ખાનદાનની બાનુઓ શાહેરનાજ અને અરનવાઝને ઝોહાકના બંદમાંથી છોડવે. તેની એ મુરાદ બર આવી હતી.

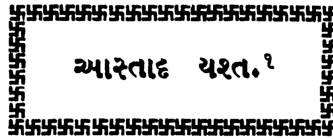
હોમ પહેલવાને અલબુર્ઝ પહાડ આગળ અશીશવંઘની આરાધના કરીને મુરાદ ચાહી હતી કે તે અફ્રાસીયાબને બાંધીને કએખુશરૂ આગળ લઇ જાય, જેથી તે તેને ચએચસ્ત સરોવર આગળ શીયાવક્ષ અને અગ્રેરસના કીનામાં મારે. તેની એ મુરાદ બર આવી હતી.

કએખુશરૂ પાદશાહે અશીશવંઘની આરાધના કરીને મુરાદ ચાહી હતી કે તે ચએચસ્ત સરોવર આગળ અફ્રાસિયાબને શીયાવક્ષ અને અગ્રેરસના કીનામાં મારે; તેની મુરાદ બર આવી હતી.

પેગમ્બર અશો જરથોસ્તે ઇરાનવેજમાં અશીશવંઘની આરાધના કરીને મુરાદ ચાહી હતી કે પાદશાહ ગુશતાસ્પની બાનુ હુતઓસને તેની દીનમાં લાવે, અને તેણી દીન ફેલાવવામાં તેને મદદ કરે; તેની મુરાદ બર આવી હતી.

પાદશાહ ગુશતાસ્પે અશીશવંઘની આરાધના કરીને મુરાદ ચાહી હતી કે તે વિસ્પ થઉર્વો-અસ્તી, ઉવિ઼-ખઓઘ, ઉવિ઼-વેરેથ્ર, સ્તવી મનોથ્રી, ખ્યઓને, અરજાસ્પ, દરષિનિક, તાંથ્રવંત અને સ્પિનજઉરૂશકને મારે, અને વરેધક અને ખ્યઓનના મુલકમાં સારા કાયદા દાખલ કરે, અને ખ્યઓન દેશના અગણિત માણસોને મારે; તેની એ મુરાદ બર આવી હતી.

એ યશતમાં હોમના રોપા વિષે એવો ઇસારો મળે છે કે જ્યારે બીજાં બધાં કેફી પીણાં ઇનસાનને એશમ (ગુસ્સાનો દેવ)ના તરીકા ઉપર લઇ જાય છે ત્યારે હોમની કેફ પવિત્રાઇના તરીકા ઉપર લાવે છે.

આસ્તાદ યશત.[1]

ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજ્દાઑ. અષેંમ વૉહૂ (૧).

૫ નામે યજ્દાંન્ અહુરમજ્દ ખોદાએ અવજ્ઞૂની, ગોરૂજે ખોરેહ અવજાયાદ; આસ્તાદ યજદ ઍરસાદ.

અજ્ હમા ગુનાહ પતેત્ પશેમાનુમ; અજ હર્વસ્તીન્ દુશ્મત દુજ્ઞૂખ્ત દુજ્વરૂશ્ત, મેંમ ૫ ગેતી મનીદ, ઑએમ્ ગોફ્ત, ઑએમ્ કર્દ, ઑએમ્ જસ્ત, ઑએમ્ બૂન્ બૂદ ઍસ્તેદ. અજ આંન્ ગુનાહ અનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની રવાંની ગેતી મીનોઆંની, ઑખે અવાખ્શ પશેમાન ૫ સે ગવશ્ની ૫ પતેત્ હોમ્. ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજ્દાઑ, તરોઇદીતે અંઘ્રહે મઇન્યેઉશ; હઇથ્યાવરૂશ્તાંમ્ હ્યત્ વસ્ના ફ્રૅરૂષોતેંમેંમ. સ્તઑમિ અષેંમ; અષેંમ વૉહૂ (૩).

ફ્રવરાને મજ્દયસ્નો જરથુશ્ત્રિશ્ વીદએવો અહુર-ત્કએષો, (જે ગેહ હોય તે પઢે) ફ્રસસ્તયએચ. અઇરયનાંમ્ ખરેંનો મજ્દધાતનાંમ્, ક્ષ્નઑથ્ર યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ, યથા અહૂ વઇર્યો જઓતા ફ્રા મે મ્રૂતે, અથા રતુશ્ અષાત ચિત્ હચ ફ્રા અષવ વીધ્વાઑ મ્રઑતુ,

મ્રઑત્ અહુરો મજ્દાઑ સ્પિતમાઇ જરથુશ્ત્રાઇ, અર્જેમ્ દધાંમ્ અઇર્યૅનમ્ ખરેંનો ગઑમવઇતીમ્ પૅઉરૂ-વાંથ્વેંમ્ પૅઉરૂ-ઇશ્તીમ્ પૅઉરૂ-

[1]—આસ્તાદ એ સચાઇ ઉપર મવકકલ ફરેસ્તો છે. એ રશ્ને યઝદ સાથે ચીનવદ પુલ આગળ માણસોના પુલ ગુજર થતી વખતે ઇનસાફ કરવામાં મહેર દાવરનો હમશરીક છે. ત્યારે આસ્તાદ યશ્ત સચાઇ, સુધાપણાંના મીનોનું સેતાયશનામું છે, તો જો કે એમાં આસ્તાદનું કંઇ વર્ણન આવતું નથી, યા આસ્તાદનું નામ વટીક આવતું નથી.

અરેનંઘ્રહેંમ, હુશ-હાંમ-ઍરેતૅમ ફ્રથ્વૅમ, હુશ-હાંમ-ઍરેતૅમ યએતૅમ, આજીમ હમએસ્તારૅમ, દુશમઇન્યૂમ હમએસ્તારૅમ.

તઉર્વયેઇતિ અંઘ્રૅમ મઇન્યૂમ પૅાઉરૂ-મહ્રૂકૅમ, તઉર્વયેઇતિ અએશ્મૅમ ફ્રવિ-દ્રૂમ, તઉર્વયેઇતિ બૂષ્યાંસ્તૅમ જઇરિનૅમ, તઉર્વયેઇતિ હાંમ-સ્તૅરૅતૅમ અએખૅમ, તઉર્વયેઇતિ મહ્રૂકથૅમ દએઉમ અપઓષૅમ, તઉર્વયેઇતિ અનઇર્યાઓ દઇંઘ્રહાવો.

અજૅમ દધાંમ અષીમચ વંઘ્રઉહીમ ઍરેજઇતિમ. ફ્રચરઇતિ અન્તરે જઇતિમ, ફ્રચરઇતિ અન્તરે અરેથૅમ ન્માનહે સ્રીરહે ક્ષથ્રો-કૅરેતહે.

તૅમ હચાત્ અષિશ્ પૅાઉરૂશ-ખ્રાથ્ર શાઇતિ, અષવ-ક્ષ્નવઇત્યાઇ અષ્યાઇ. ફ્રચરઇતિ અન્તરે જઇતિમ, ફ્રચરઇતિ અન્તરે અરેથૅમ ન્માનહે સ્રીરહે ક્ષથ્રો-કૅરેતહે. વીસ્પો-વાંથ્વો વીસ્પો-વૅરેથ્રો વીસ્પો-ખ્રથ્વો, વીસ્પો-ખરેનો. અએવો-પાથૅમ નિદઇથિતે અષિશ્ વંઘ્રઉહી યા ઍરેજઇતિ અન્તરે જઇતિમ, ફ્રચરઇતિ અન્તરે અરેથૅમ ન્માનહે સ્રીરહે ક્ષથ્રો-કૅરતહે.

હજંઘ્રૅમ અસ્પાઓ બવઇતિ, હજંઘ્રૅમ વાંથ્વાઓ બવઇતિ, ઉત આસ્નાંમચિત્ ફ્રજઇન્તિમ. હામો યઓજઇતિ તિશ્રીમ સ્તારૅમ, હામો વાતો દરૂષિશ મજદધાતો, હામો અઇરયનૅમ ખરેનો.

ઉત બરેન્તિ ફ્રદથૅમ વીસ્પાઓ બરેષ્નવો ગઇરિનાંમ, વીસ્પાઓ જાંફ્નવો રઓનાંમ, ઉત બરેન્તિ ફ્રદથૅમ વીસ્પનાંમ ઉર્વરનાંમ ફ્રાઉરૂસ્તનાંમ સ્રીરનાંમ જ઼ઇરિ-ગઓનનાંમ. ઉત બરેન્તિ ફ્રદથૅમ હાંમ-સ્તૅરૅતૅમ અએખૅમ, ઉત બરેન્તિ મહ્રૂકથૅમ દએઉમ અપઓષૅમ.

નૅમો તિશ્રીમ સ્તારૅમ રએવન્તૅમ ખરેનંઘ્રહુન્તૅમ; નૅમો વાતો દરૂષિશ મજદધાતો; નૅમો અઇરયનૅમ ખરેનો. યથા અહૂ વઇર્યો (૪) અષૅમ વૅાહૂ (૩).

અહુનૅમ વઇરિમ યજમઇદે, અષૅમ વહિશ્તૅમ સ્રએશ્તૅમ અમેષૅમ સ્પૅન્તૅમ યજમઇદે, વચ અર્શુખ્ધ વારેથ્રઘ્નિશ બએષજિશ યજમઇદે, બએષજિશ વચ અર્શુખ્ધ વારેથ્રઘ્નિશ યજમઇદે. માંથ્ર સ્પૅન્ત દએન માજદયસ્ને હઓમચિનૅમ યજમઇદે. અઇરયનૅમ ખરેનો યજમઇદે.

યેંઘ્રહે હાતાંમ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્રહાંમચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(બાજમાં પઢે) અહુરમજદ ખોદાએ, અવજૂનીએ મરૂદુમ, મરૂદુમ સર્દગાંન, હમા સર્દગાંન, હમબાયસ્તે વેહાંન, ઍાએમ બેહેદીન

માઝ્દયસ્નાંન આગહી આસ્તવાની નેકી રસાનદ્; અએહૂન્ બાદ્. (પ્રગટ પઢે) યથા અહૂ વઇર્યો (૨).

યસ્નॅમચ વહ્મॅમચ અઓજસચ જવરॅચ આફ્રીનામિ, અઇરય-નાંમ્ ખરॅનો મજ્દધાતનાંમ્. અષॅમ્ વૉહૂ (૧). ☞ અહ્માઇ રએશચ; હુજંધ્રॅમ; જસ મે અવંધ્રહે મજ્દ; કॅરૂફॅહુ મોજ્દ.

રોજ નેક્ નાંમ્, રોજ પાક્ નાંમ્, રોજ મુબારક્ (ફલાંન), માહે મુબારક્ (ફલાંન), ગાહે (ફલાંન), નમાજ દાદારે ગેહાંન્ દામાંન્. ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજ્દાઓ, તરોઇદીતે અંધ્રહે મઇન્યેઉશ. હઇથ્યાવરૂશ્તાંમ્ હ્યત્ વસ્ના ફॅરષોતॅમॅમ્. સ્તઑમિ અષॅમ્; અષॅમ્ વૉહૂ (૧).

ગોરૂજે ખોરેહુ અવઝાયાદ્ આસ્તાદ્ યજદ્, બેરસાદ્ અમાવંદ્ પીરોજ-ગર્ અમાવંદી પીરોજગરી. દાદ દીન્ બેહ્ માઝ્દયસ્નાંન્, આગહી રવાઇ ગોઆફ્રંગાંની બાદ્ હફ્તે કેશ્વર્ જમીન્; અએહૂન્ બાદ્. મન્ આનો આવાયદ્ શુદન્, મન્ આનો આવાયદ્ શુદન્, મન્ આનો આવાયદ્ શુદન્. અષઑને અષॅમ્ વૉહૂ (૧).

☞ (દક્ષિણ દિશા તરફ મોહોડું કરીને પઢે.) દાદારે ગેહાંન્ દીને માઝ્દયસ્ની દાદે જરથુશ્તી. નॅમસॅન્તે અષાઉમ્ સॅવિશ્તે અરॅદ્વિ સૂર અનાહિતે. અષઑને અષॅમ્ વૉહૂ (૧). નॅમો ઉર્વઇરે વંધ્રઉહિ મજ્-દધાતે અષઑને. અષॅમ્ વૉહૂ (૧). અઇર્યનॅમ્ ખરॅનો મજ્દધાતॅમ્ યજમઇદે. અષॅમ્ વૉહૂ (૧). આસ્તાદ્ યજદ્ બેરસાદ્; અષॅમ્ વૉહૂ (૧).

આસ્તાદ યશ્તનો સાર.—અહુરમઝદની ખુશનુદી હોજો! વૃદ્ધિ કરનાર દાદાર અહુરમઝદનું નામ લઇને હું બંદગી શરૂ કરૂં છું. તેનો ખોરેહ તથા પ્રતાપ જ્યાદા થાઓ! આસ્તાદ યઝદ મારી મદદે પહોંચો! તમામ ગુનાહો માટે હું પશ્ચા-તાપ કરૂં છું. સર્વે ભુંડા વિચાર, ભુંડાં વચન અને ભુંડા કામને માટે હું મનશ્નની, ગવશ્નની અને કુનશ્નનીથી પસ્તાવો કરૂં છું.

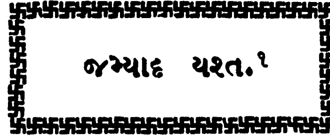
ઓ અહુરમઝદ! હું તેશતર તીર, વયુ યઝદ, ઇરાની ખોરેહ, અહુનવર, અષેમ વોહુ, અવસ્તાના કલામો, માથ્રવાણી, હોમની ક્રિયા, અને માઝદયસ્ની દીનને વખાણું છું.

આસ્તાદ યઝદ સચાઇ ઉપર મવકકલ છે. આસ્તાદ યઝદને ખુશનુદ કરનાર, યાને રાસ્તી અખત્યાર કરનાર ઉપર અશીશવંઘ પ્રસન્ન થાય છે, તેથી અશીશવંઘ યઝદની સિફતો પાછી વર્ણવીને, તે નર અશીશવંઘની મદદથી આબાદી ફેલાવે છે, બિમારીને દૂર લઇ જાય છે, અને અપઓશ દેવ (પાણીની ટીપણી)ને મારી હટાવે છે.

અહુરમઝદે લોભના દેવના હરીફ તરીકે, દુશમનના હરીફ તરીકે, ગોસપંદ, માણસ, દોલત અને અકકલથી ભરપુર ઇરાની ખોરેહને પેદા કીધું, જે અંગ્રેમઇન્યુશ,

એષમ દેવ, બુષ્યાંસ્ત (આળસાઇનો દેવ) તોડે છે, તેમજ બિમારીને, અપઓશ દેવને અને ઇરાનીઓના વિરોધીઓને મારી હટાવે છે.

જે ઇરાની ખોરેહ ઇરાનના નામાંકિત નરોએ આસ્તાદ યઝદને ખુશનુદ કરીને, અને રાસ્તી અખત્યાર કરીને મેળવ્યું હતું, તે ખોરેહને એ યશ્તમાં ખાસ યાદ કરવામાં આવ્યું છે.

ક્ષ્નઓથ્ર અહુરહે મજદાઓ. અશેમ વોહૂ (૧).

૫ નામે યજદાંન્ અહુરમજદ્ ખોદાએ અવજૂની, ગેરૂજે ખોરેહ્ અવજાયાદ્; જમ્યાદ્ યજદ્ એરસાદ્.

અજ હમા ગુનાહ્ પતેત્ પશેમાનુમ; અજ હર્વસ્તીન્ દુશમત્ દુજૂખ્ત્ દુજવરૂશ્ત, મેમ ૫ ગેતી મનીદ્, ઓએમ ગોફ્ત્, ઓએમ કર્દ્, ઓએમ જસ્ત્, ઓએમ બૂન્ બૂદ્ એસ્તેદ્. અજ આન્ ગુનાહ્ મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની રવાંની ગેતી મીનોઆંની, ઓખે અવાખ્શ્ પશેમાન્. ૫ સે ગવશ્ની ૫ પતેત્ હોમ. ક્ષ્નઓથ્ર અહુરહે મજદાઓ, તરોઇદીતે અંઘ્રહે મઇન્યેઉશ્; હઇથ્યાવરૂશ્તાંમ્ હાત્ વસ્ના ફ્રેરષોતેમેમ. સ્તઓમિ અશેમ. અશેમ વોહૂ (૩).

ફ્રવરાને મજદયસ્નો જરથુશત્રિશ્ વીદએવો અહુર-તકએષો (જે ગેહ હોય તે પઢે) ફ્રસસ્તયએચ. ગરોઇશ્ ઉષિ-દરેનહે મજદધાતહે અશ-ખથ્રહે કાવયેહેચ ખરેનંઘહો મજદધાતહે, અખરેતહેચ ખરેનંઘહો મજદધાતહે. ક્ષ્નઓથ્ર યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઓથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ, યથા અહૂ વઇર્યો જઓતા ફ્રા મે મ્રૂતે, અથા રતૂશ્ અષાત્ચિત્ હચ ફ્રા અષવ વીધ્વાઓ મ્રઓતૂ.

(કરદો ૧ લો) પઓઇર્યો ગઇરિશ્ હાંમ-હિશ્તત, સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર, પઇતિ આય જેયા, હરઇતિ બર્શ. હા હમ પાઇરિસાઇતે ફ્રાપયાઓ

૧.-જમ્યાદ એ અવસ્તા જેમો હુધાઓંઘહોનો અપભ્રંશ છે, એનો અર્થ ભલી પેદાશો આપનારી જમીન થાય છે. જમયાદ યસ્ત, અઈર્ય લોકોને લગતી વસાયલી અને વગર વગર વસાયલી જમીનનું, તે ઉપરના પહાડોનું, પેશદાદી અને કયાની પાદશાહોના પેગમ્બર જરથોશ્ત અને બીજા ભલા ઇરાનીઓના ખોરેહનું સેતાયશનામુ છે. પરણતાં જોડાંને દુવા દેવામાં આવે છે કે "જમ્યાદ યઝદ તમને કાયમ મુકામ બક્ષેશ કરે."

દંઘ્રહેઉશ આ ઉપઑાયંઘ્રહ્વાઑાસચ. બિત્યો જૅરેધજો ગઇરિશ, પારૅન્તરૅમ અરેધો મનુષહે. હામો હસચિત્ પાઇરિસાઇતે ક્રાપયાઑા દંઘ્રહેઉશ આ ઉપઑાયંઘ્રહ્વાઑાસચ.

અહ્રાત્ હચ ગરયો ક્રઑાક્ષ્યાંન્ ઉષિધાઑા ઉષિદરૅનો ઍરૅજ્જિફ્યસચ ક્રઑારેપો, ક્ષ્ત્વો ઍરૅજુર, હ્પ્તથો બ્રૂમ્યો, અશ્તૅમો રઑાધિતો, નઑામો મજિષ્વાઑા, દસૅમો અન્તરૅદંઘ્રહુશ, અએવન્દસો ઍરૅજિષો, દ્વદસો વાઇતિ-ગએસો.

આદરનસચ, બયનસચ, ઇશ્કતાચ, ઉપાઇરિ-સએન, કાંસો-તફૅધ્ર વરફ્ દ્વ હમન્કુન પઉર્વત, અશ્ત વષનો પઉર્વત, અસ્ત અઉર્વન્તો ફ્રાઑાકવો, ચથ્વારો વિધ્વન કઑાફો.

અએજખસચ, મએનખસચ, વાખેધ્રિકએચ, અસયએચ, તુધસ્કએચ, વિષવએચ, દ્રઑાષિષ્વાઑાસચ, સાઇરિવાઑાસચ, નંઘ્રહુશમાઑાસચ, કકહ્યુશચ, અન્તરૅ-કંઘ્રહચ.

સિચિદવસચ, અહુરનસચ, રએમનસચ, અષસ્તૅમબનસચ, ઉરૂન્યો-વાઇધિમિધ્રકએચ, અસન્વાઑાસચ ઉષઑામસચ, ઉશ્ત-ખરૅનાઑાસચ, સ્યામકસચ, વફ્રયાઑાસચ, વૉઉરૂષસચ.

યહ્મ્ય-જતરસચ, અધુતવાઑાસચ, સ્પતવરૅનાઑાસચ, સ્પૅન્તોદાતસચ, કદ્ર્વ અસ્પસચ, કઑાઇરિસસચ, તએરસચ, બરો-સ્રયનો, બરનસચ, ક્રાપયાઑાસચ, ગઇરિશ, ઉદ્રયસચ, રએવાઑાસચ, ગઇરિશ. યએષાંમચ, પરો મષ્યાક અઇવિતએશ્ચ સ્પએષિતએશ્ચ ગઇરિનાંમ નામાંમ્ દાધરૅ.

ચથ્વરસચ અથ ગરયો, સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર, ચથ્વરૅસતૅમચ દ્વએચ સઇતૅ દ્વએચ હજંઘ્રરૅ.

યવત્ અનુ અઇપિ આઇતે ગરયો વિષસ્તરૅ વીસ્પૅમ્ અવત્ અઇપિ દ્રઑાનો બજ્રત્ અથઉરૂનએચ રથએશ્તાઇચ વાસ્ત્ર્યાઇચ ફ્શુયન્તે.

અહે સ્ચ ખરૅનંઘ્રહચ, તૅમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, ઉઘ્રૅમ્ કવએમ ખરૅનો મજદધાતૅમ્; જઑાથ્રાબ્યો ઉઘ્રૅમ્ કવએમ્ ખરૅનો મજદધાતૅમ્ યજમઇદે. હઑામયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ્વો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઑાથ્નચ, જઑાથ્રાબ્યસચ અરૂશુખ્ધએઇબ્યસચ વાઘ્રજ્જિબ્યો. યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતિ વંઘ્રહો, મજદાઑા અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઑાંઘ્રહાંમચા તાંસચા તાઑાસચા યજમઇદે.

(કરદો ૨ જો) ઉગ્રૅમ કવએમ ખરૅનો મજદધાતૅમ યજમઇદે; અશ-વંદ્રૅમ ઉપરો-કઇરીમ થમનંઘ્રઉહન્તૅમ વરૅચંઘ્રઉહન્તૅમ યઑક્ષ્તિ-વન્તૅમ તરધાતૅમ અન્યાઇશ દામાંન્.

યત્ અસ્તિ અહુરહે મજદાઓ યથ દામાંન્ દથત્ અહુરો મજ-દાઓ પૅઉરૂચ વૅહુચ, પૅઉરૂચ સ્રીરચ, પૅઉરૂચ અઋદચ, પૅઉરૂચ ક્રષચ, પૅઉરૂચ બામ્યાચ.

યત્ કૅરૅનવાંન્ ફ્રષૅમ અહૂમ અજરૅષૅન્તૅમ અમરૅષૅન્તૅમ અક્રિથ્ય-ન્તૅમ અપુયન્તૅમ, યવએજિમ યવએસુમ વસો-ક્ષથ્રૅમ. યત્ ઇરિસ્ત પઇતિ ઉસ્ઍહિશતાંન્ જસાત્ જ્વયો અમૅરૅખ્તિશ, દથઇતે ફ્રષૅમ વસ્ન અંઘ્રહુશ.

બુન્ ગએથાઓ અમર્ષન્તીશ યાઓ અષહે સંઘ્રઉહઇતીશ. નિશતત્ પઇતિ દ્રુક્ષ્ નાષાઇતે યથાત્ અઇવિચિત્ જઘ્નત્ અષવનૅમ મહ્ર્કથાઇ અઓમ ચિથ્રૅમચ સ્તીમચ આથતચ મરૅ નાષાતએચ મઇરયો અથ રતુશ.

અહે રય ખરૅનંઘ્રહચ, તૅમ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, ઉગ્રૅમ કવ-એમ ખરૅનો મજદધાતૅમ; જઓથ્રાબ્યો ઉગ્રૅમ કવએમ ખરૅનો મજ-દધાતૅમ યજમઇદે. હઓમયો ગવ બરૅસ્મન, હિઝ્વો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઑથ્નચ, જઓથ્રાબ્યસચ અરૂશુખ્ધએઇબ્યસચ વાઘ્ઝિબ્યો. યેંઘ્રહે હાતાંમ આઅત્ યેસ્ને પઇતિ વંઘ્રહો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્રહાંમચા તાંસચા તાઓસચા યજમઇદે.

(કરદો ૩ જો) ઉગ્રૅમ કવએમ ખરૅનો મજદધાતૅમ યજમઇદે, અશ-વંદ્રૅમ ઉપરો-કઇરીમ થમનંઘ્રઉહન્તૅમ વરૅચંઘ્રઉહન્તૅમ યઑક્ષ્તિવન્તૅમ તરધાતૅમ અન્યાઇશ દામાંન્.

યત્ અસ્તિ અમૅષનાંમ સ્પૅન્તનાંમ, ક્ષએતનાંમ વૅરૅજિદોઇથ્રનાંમ, બૅરૅજન્તાંમ અઇવ્યામનાંમ, તખ્મનાંમ આહુઇરયનાંમ, યોઇ અઇશ્યેજંઘ્રહો અષવનો.

યોઇ હપ્ત હમો-મનંઘ્રહો, યોઇ હપ્ત હમો-વચંઘ્રહો, યોઇ હપ્ત હમો-શ્યઑથ્નાઓંઘ્રહો; યએષાંમ અસ્તિ હમૅમ મનો, હમૅમ વચો, હમૅમ શ્યઑથ્નેમ; હમો પતચ ફ્રસાસ્તચ, યો દધ્વાઓ અહુરો મજદાઓ.

યએષાંમ અન્યો અન્યેહે ઉર્વાનૅમ અઇવિવએનઇતિ મૅરૅથ્વૅન્તૅમ હુમતએષુ, મૅરૅથ્વૅન્તૅમ હૂખ્તએષુ, મૅરૅથ્વૅન્તૅમ હ્વરૂશતએષુ, મૅરૅથ્વૅન્તૅમ

ગરો-ન્માનૅમ, યએષાંમ રઑક્ષ્નાઑંઘ્રહો પન્તાનો આવયતાંમ્ અવિ જઑથ્રાઑ.

યોઇ હેન્તિ આઑંઘ્રહાંમ્ દામનાંમ્ યત્ અહુરહે મજ્દાઑ દાતરસ્ચ મરૅક્તરસ્ચ થ્વરૅક્તરસ્ચ અઇવ્યાક્તરસ્ચ નિપાતરસ્ચ નિશહરૅતરસ્ચ.

તએચિત્ યોઇ ક્રષૅમ વસ્ન અહૂમ દથૅન્ અજરૅષૅન્તૅમ અમરૅષૅન્તૅમ અફ્રિથ્યન્તૅમ અપુયન્તૅમ યવએજિમ યવએસુમ વસો-ક્ષથ્રૅમ યત્ ઇરિસ્ત પઇતિ ઉસૅહિશ્તાંન્ જસાત્ જવયો અમૅરૅખ્તિશ દથઇતે ક્રષૅમ વસ્ન અંઘ્રહુશ.

બુન્ ગએથાઑ અમરૅષન્તીશ યાઑ અષહે સંઘ્રઉહઇતીશ. નિશ્તત્ પઇતિ દ્રુક્ષ્ નાષાઇતે યધાત્ અઇવિચિત્ જઘ્મત્ અષવનૅમ્ મહ્રર્કથાઇ અઑમ ચિથ્રૅમચ સ્તીમચ આથત્ચ મરૅ નાષાતએચ મઇસ્યો અથ રતુશ.

અહે સ્ય ખરૅનંઘ્રહચ, તૅમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, ઉગ્રૅમ્ કવએમ ખરૅનો મજ્દધાતૅમ; જઑથ્રાબ્યો ઉગ્રૅમ્ કવએમ ખરૅનો મજ્દધાતૅમ યજમઇદે. હઑમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ્વો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઑથ્નચ, જઑથ્રાબ્યસ્ચ અરૂષુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્રજિબ્યો. યેંઘ્રહે હાતાંમ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજ્દાઑ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઑંઘ્રહાંમચા તાંસ્ચા તાઑસચા યજમઇદે.

(કરદો ૪ થો) ઉગ્રૅમ્ કવએમ્ ખરૅનો મજ્દધાતૅમ્ યજમઇદે, અશ-વંદ્રૅમ્ ઉપરો-કઇરીમ થમનંઘ્રઉહન્તૅમ વરૅચંઘ્રઉહન્તૅમ યઑક્ષ્તિવન્તૅમ તરધાતૅમ અન્યાઇશ દામાંન્.

યત્ અસ્તિ મઇન્યવનાંમ્ યજતનાંમ્ ગએથ્યનાંમ્ચ જાતનાંમ્ચ અજાતનાંમ્ચ ફ્રષો-ચરૅથ્રાંમ્ સઑષ્યન્તાંમ્ચ.

તએચિત્ મોઇ ક્રષૅમ્ વસ્ન અહૂમ દથૅન્ અજરૅષૅન્તૅમ્ અમરૅ-ષૅન્તૅમ્ અફ્રિથ્યન્તૅમ અપુયન્તૅમ્ યવએજિમ યવએસુમ વસો-ક્ષથ્રૅમ યત્ ઇરિસ્ત પઇતિ ઉસૅહિશ્તાંન્ જસાત્ જવયો અમૅરૅખ્તિશ દથઇતે ક્રષૅમ વસ્ન અંઘ્રહુશ.

બુન્ ગએથાઑ અમરૅષન્તીશ યાઑ અષહે સંઘ્રઉહઇતીશ નિશ્તત્ પઇતિ દ્રુક્ષ્ નાસાઇતે યધાત્ અઇવિચિત્ જઘ્મત્ અષવનૅમ્ મહ્રર્કથાઇ અઑમ્ ચિથ્રૅમ્ સ્તીમચ આથત્ચ મરૅ નાષાતએચ મઇસ્યો અથ રતુશ.

અહે સ્ય ખરૅનંઘ્રહચ, તૅમ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, ઉગ્રૅમ્ કવએમ ખરૅનો મજ્દધાતૅમ; જઑથ્રાબ્યો ઉગ્રૅમ્ કવએમ્ ખરૅનો મજ્દધાતૅમ

યજમઇદે. હવ્વૉમયો ગવ બરેસ્મન, હિજ્વો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઓથ્નચ, જઓથ્રાબ્યસ્ચ અરૂષુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાધ્રજીબ્યો. યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઆઁઘ્રહાંમ્ચા તાંસચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૫ મો) ઉગ્રૅમ્ કવએમ ખરૅનો મજદધાતૅમ્ યજમઇદે, અશ-વંદ્રૅમ્ ઉપરો-કઇરીમ્ થમનંઘ્રઉહન્તૅમ્ વરૅચંઘ્રઉહન્તૅમ્ યઓક્ષતિ-વન્તૅમ્ તરધાતૅમ્ અન્યાઇશ દામાંન.

યત્ ઉપંઘહચત્ હઓષ્યંઘહૅમ્ પરધાતૅમ્ દરૅઘૅમચિત્ અઇપિ જરૂ-વાનૅમ્, યત્ ક્ષયત પઇતિ બૂમીમ્ હપ્તઇથ્યાંમ્, દએવનાંમ્ મષ્યા-નાંમ્ચ, યાથ્વાંમ્ પઇરિકનાંમ્ચ, સાથ્રાંમ્ કઓયાંમ્ કરફ્નાંમ્ચ; યો જનત્ દ્વ થ્રિષ્વ માજઇન્યનાંમ્ દએવનાંમ્ વરૅન્યનાંમ્ચ દ્રવતાંમ્.

અહે રય ખરૅનંઘ્રહચ, તૅમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, ઉગ્રૅમ્ કવએમ્ ખરૅનો મજદધાતૅમ્; જઓથ્રાબ્યો ઉગ્રૅમ્ કવએમ્ ખરૅનો મજદધાતૅમ્ યજમઇદે. હઓમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ્વો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઓથ્નચ, જઓથ્રાબ્યસ્ચ અરૂષુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાધ્રજીબ્યો. યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઆઁઘ્રહાંમ્ચા તાંસચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૬ ઠો) ઉગ્રૅમ્ કવએમ ખરૅનો મજદધાતૅમ્ યજમઇદે, અશ-વંદ્રૅમ્ ઉપરો-કઇરીમ્ થમનંઘઉહન્તૅમ્ વરૅચંઘ્રઉહન્તૅમ્ યઓક્ષતિવન્તૅમ્ તરધાતૅમ્ અન્યાઇશ દામાંન.

યત્ ઉપંઘહચત્ તખ્મૅમ્ ઉરૂપિ અજિનવન્તૅમ્, યત્ ક્ષયત પઇતિ બૂમીમ્ હપ્તઇથ્યાંમ્, દએવનાંમ્ મષ્યાનાંમ્ચ, યાથ્વાંમ્ પઇરિકનાંમ્ચ, સાથ્રાંમ્ કઓયાંમ્ કરફ્નાંમ્ચ.

યત્ બરત્ અઇવિ-વન્યાઓ વીસ્પે દએવ મષ્યાચ, વીસ્પે યાતવો પઇરિકાઓસ્ચ. યત્ બરત અંઘરૅમ્ મઇન્યૂમ્ ક્રમિતૅમ્ અસ્પહે કૅહરૂપ થ્રિસતૅમ્ અઇવિ-ગામનાંમ્ વ પઇરિ જૅમો કરન.

અહે રય ખરૅનંઘ્રહચ, તૅમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, ઉગ્રૅમ્ કવએમ્ ખરૅનો મજદધાતૅમ્; જઓથ્રાબ્યો ઉગ્રૅમ્ કવએમ્ ખરૅનો મજદધાતૅમ્ યજમઇદે. હઓમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ્વો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઓથ્નચ, જઓથ્રાબ્યસ્ચ અરૂષુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાધ્રજીબ્યો. યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઆઁઘ્રહાંમ્ચા તાંસચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૭ મો) ઉગ્રૅમ્ કવએમ્ ખ્અરૅનો મજ્દધાતૅમ્ યજમઇદે, અશ-વંદ્રૅમ્ ઉપરો-કઇરીમ્ થમનંઘ્વઉહન્તૅમ્ વરૅચંઘ્વઉહન્તૅમ્ યઑક્ષ્તિવન્તૅમ્ તરધાતૅમ્ અન્યાઇશ દામાંન્.

યત્ ઉપંઘ્વહચત્ યિમ્ યિમૅમ્ ક્ષએતૅમ્ હ્વાંથ્વૅમ્, દરૅઘૅમચિત્ અઇપિ જરૂવાનૅમ્, યત્ ક્ષયત પઇતિ બૂમિમ્ હપ્તઇથ્યાંમ્ દએવનાંમ્ મષ્યાનાંમ્ચ, યાથ્વાંમ્ પઇરિકનાંમ્ચ, સાથ્રાંમ્ કઑયાંમ્ કરફ્નાંમ્ચ.

યો ઉજ્બરત્ હચ દએવએઇબ્યો, ઉયે ઇશતિશ્ચ સઑકાચ, ઉયે ફ્ષઑનિશ્ચ વાંથ્વાચ, ઉયે થ્રાંફ્સચ ફ્સસ્તિશ્ચ. યેંઘ્વહે ક્ષથ્રાધ ખ્અઇસ્યન્તુ અસ્તુ ઉયે ખ્અરૅથે અજયમ્નૅ, અમરૅષન્ત પસુ વીર, અંઘ્વહઑષૅમ્નૅ આપ ઉર્વઇરે.

યેંઘ્વહે ક્ષથ્રાધ નોઇત્ અઑતૅમ્ આઅઁઘ્વહ, નોઇત્ ગરૅમૅમ્, નોઇત્ જઉર્વ આઅઁઘ્વહ, નોઇત્ મૅરૅથ્યુશ, નોઇત્ અરસ્કો દએવો-દાતો, પર અનાફ્રુખ્તોઇત્, પર અહ્માત્ યત્ હીમ્ અએમ્ દ્રઑઘૅમ્ વાચિમ્ અંઘ્વહઇથીમ્ ચિન્માનૅ પઇતિ બરત્.

આઅત્ યત્ હીમ્ અએમ્ દ્રઑઘૅમ્ વાચિમ્ અંઘ્વહઇથીમ્ ચિન્માને પઇતિ બરત, વએનૅમ્નૅમ્ અહ્માત્ હચ ખ્અરૅનો, મૅરૅઘહે કૅહ્રપ ફ્રશુસત્. અવએનો ખ્અરૅનો ફ્રએશ્તો, યો યિમો ક્ષએતો હ્વાંથ્વો, બ્રાસત્ યિમો અષાતો દ્વઉશ-મનહ્યાઇચ હો સ્તૅરૅતો નિદારત્ ઉપઇરિ જ્ઞાંમ્.

પઑઇરીમ્ ખ્અરૅનો અપનૅમત ખ્અરૅનો યિમત્ હચ ક્ષએતાત્. શુસત્ ખ્અરૅનો યિમત્ હચ વીવંઘ્વહુષાત્, મૅરૅઘ્વહે કૅહ્રપ વારૅઘ્નહે, અઑામ્ ખ્અરૅનો હંગેઉર્વયત મિથ્રો યો વૉઉરૂ-ગઑયઑઇતિશ, યો સ્રુતગઑષો હજંઘ્વરા-યઑક્ષ્તિશ. મિથ્રૅમ્ વીસ્પનાંમ્ દખ્યુનાંમ્ દંઘ્વહુપઇતીમ્ યજમઇદે, યિમ્ ફ્રદથત્ અહુરો મજ્દાઑ, ખ્અરૅનંઘ્વઉહસ્તૅમૅમ્ મઇન્યવનાંમ્ યજતનાંમ્.

યત્ બિતીમ્ ખ્અરૅનો અપનૅમત ખ્અરૅનો યિમત્ હચ ક્ષએતાત્ શુસત્ ખ્અરૅનો યિમત્ હચ વીવંઘ્વહુષાત્, મૅરૅઘહે કૅહ્રપ વારૅઘ્નહે. અઑામ્ ખ્અરૅનો હંગેઉર્વયત વીસો પુથ્રો આથ્વ્યાનોઇશ, વીસો સૂરયાઑ થ્રએતઑનો. યત્ આસ્ મષ્યાનાંમ્ વૅરૅથ્રવનાંમ્ વૅરૅથ્રવસ્તૅમો અઇન્યો જરથુશ્ત્રાત્.

યો જનત્ અજીમ્ દહાકૅમ્ થ્રિજફ્નૅમ્, થ્રિકમૅરૅધૅમ્, ક્ષ્વશ-અષીમ્, હજંઘ્વર-યઑક્ષ્તીમ્, અશ-અઑજંઘ્વહૅમ્, દએવીમ્ દ્રુજૅમ્, અઘૅમ્ ગએથાવ્યો દ્રવન્તૅમ્; યાંમ્ અશ-અઑજસ્તૅમાંમ્ દ્રુજૅમ્ ફ્રચ કૅરૅન્તત્

અંઘ્રો મઇન્યુશ, અવિ યાંમ્ અસ્તવઇતીમ્ ગએથાંમ્, મહ્રકઇ અષહે ગએથનાંમ.

યત્ થ્રિતીમ્ ખરૅનો અપનૅમત ખરૅનો યિમત્ હચ ક્ષએતાત્ ષુસત્ ખરૅનો યિમત્ હચ વીવંઘ્હુષાત્, મૅરૅઘહે કૅહ્રૂપ વારૅઘ્નહે. અઓમ્ ખરૅનો હંગેઉર્ૅયત નઇરે-મનાઓ કૅરૅસાસ્પો, યત્ આસ મષ્યાનાંમ્ ઉઘ્રનાંમ્ અઓજિશ્તો, અઇન્યો જરથુશ્ત્રાત્ નઇસ્યયાત્ પરો હાંમ-વૅરૅતોઇત્.

યત્ હિમ ઉપંઘ્રહુચત્ યા ઉઘ્ર નઇરે હાંમ-વરૅતિશ. નઇસ્યાંમ હાંમ-વરૅતિમ્ યજમઇદે. અૅરૅધ્વો-જૅંગાંમ અખ્ફ્રૂન્યાંમ આસિતો-ગાતુમ જઘા-ઉરૂમ, યા ઉપંઘ્રહુચત્ કૅરૅસાસ્પૅમ.

યો જનત્ અજીમ સ્રવરૅમ્, યિમ્ અસ્પો-ગરૅમ્ નૅરૅ-ગરૅમ, યિમ વીષવન્તૅમ્ જઇરિતૅમ્, યિમ ઉપઇરિ વિશ રઓધત્ ક્ષવએપય વએનય બરૅષ્ન; યિમ ઉપઇરિ વિશ રઓધત્ આરેશત્યો-બરૅજ જઇરિતૅમ, યિમ્ ઉપઇરિ કૅરૅસાસ્પો અયંઘ્રહ પિતૂમ પચત, આ રપિથ્વનૅમ્ જરૂવા-નૅમ્, તફ્સત્ચ હો મઇર્યો ખીસત્ચ; ફ્રાંશ અયંઘ્રહો ફ્રસ્પરત્, યેષ્યન્તીમ્ આપૅમ પરાઔઘ્રહાત્; પરાંશ તરૂશ્તો અપતચત્ નઇરે-મનાઓ કૅરૅસાસ્પો.

યો જનત્ ગન્દરૅવૅમ્ યિમ્ જઇરિ-પાષ્નૅમ, યો અપતયત્ વીજ-ફ્રારો મૅરૅક્ષાનો ગએથાઓ અસ્તવઇતીશ અષહે. યો જનત્ હુનવો યત્ પથનય નવ, હુનવસ્ચ નિવિકહે, હુનવસ્ચ દાશતયાનોઇશ. યો જનત્ જરન્યો-પુસૅમ હિતાસ્પૅમ, વરૅષઓમ્ચ દાનયનૅમ, પિતઓનૅ-મ્ચ અશ-પઇરિકૅમ.

યો જનત્ અરૅજો-ષમનૅમ નઇસ્યાંમ-હાંમ-વરૅતિવન્તૅમ્, તખ્મૅમ્ ફ્રાજુશ્તૅમ્ ઉશ્તૅમ્, જિરૅમ, જબરૅમ્નૅમ્ જઘાઉરૂમ અફ્રકતશિમ્, બરો-જુષૅમ્ અપદિસૅમ્ ન્યાઇદાઉરૂ, અપસ્તનંઘ્રહો ગતો અરૅજહે.

યો જનત્ સ્નાવિધકૅમ્ યિમ્ સ્રવો-જનૅમ્ અસૅંગો-ગાઉમ. હો અવથ વ્યાખ્મન્યત; અપૅરૅનાયુ અહ્મિ, નોઇત્ પૅરૅનાયુ, યેજિ બવાનિ પૅરૅનાયુ, જાંમ્ ચખ્રૅમ્ કૅરૅનવાને, અસ્મનૅમ્ રથૅમ્ કૅરૅનવાને.

અવનયેનિ સ્પૅન્તૅમ્ મઇન્યૂમ્ હચ રઓક્ષ્ન ગરો-નમાન, ઉસ્-પત-યેનિ અંઘ્રૅમ્ મઇન્યૂમ્ અૅરૅઘત હચ દુજંઘ્રહ; તે મે વાષૅમ્ થંજયાઔતે સ્પૅન્તસ્ચ મઇન્યુશ અંઘ્રસ્ચ, યેજિ માંમ્ નોઇત્ જનાત્ નઇરે-

મનાઓ કૅરૅસાસ્પો. તેમ્ જનાત્ નઇરે-મનાઓ કૅરૅસાસ્પો; અવ અસ્નૅમ્ ગયેહે સાનૅમ્ ઉશ્તાનહે.

અહે સ્ચ ખ્‌અૅર્નંઘ્નહુચ, તૅમ યઝાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, ઉગ્રૅમ્ કવએમ્ ખ્‌અૅર્નો મઝ્દધાતૅમ્; જઓઓથ્રાબ્યો ઉગ્રૅમ્ કવએમ્ ખ્‌અૅર્નો મઝ્દધાતૅમ્ યજમઇદે. હુઓમયો ગવ બરેસ્મન, હિઝ્વો-દંઘ્નહંઘ્નહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઓથનચ, જઓથ્રાબ્યસ્ચ અરૂધુઘ્ધએઇબ્યસ્ચ વાધ્રજિબ્યો. યેંઘ્નહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતિ વંઘ્નહો, મઝ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્નહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૮ મો) ઉગ્રૅમ્ અખરૅતૅમ્ ખ્‌અૅર્નો મઝ્દધાતૅમ્ યજમઇદે, અશ્‌વંદ્રૅમ ઉપરો-કઇરીમ્ થમનંઘ્નઉહન્તૅમ્ વરૅચંઘ્નઉહન્તૅમ્ યઓક્ષ્તિવન્તૅમ્, તરધાતૅમ્ અન્યાઇશ દામાંન.

યહ્મિ પઇતિ પરૅખ્‌આઇથે સ્પૅન્તસ્ચ મઇન્યુશ અંઘ્નરસ્ચ; અએતહ્મિ પઇતિ અત્ અખ્‌રૅતે અધાત્ અશ્તે ક્રંઘ્નહરૅચયત્ અસિશ્તૅ કતરસ્ચિત્; સ્પૅન્તો મઇન્યુશ અશ્તૅમ્ ક્રંઘ્નહરૅચયત્ વૉહુચ મનો, અષૅમ્ચ વહિશ્તૅમ્, આતરૅમ્ચ અહુરહે મઝ્દાઓ પુથ્રૅમ્. અંઘ્નરો મઇન્યુશ અશ્તૅમ્ ક્રંઘ્નહરૅચયત્ અકૅમ્ચ મનો, અએષૅમૅમ્ચ ખ્રવી-દ્રુમ, અઝીમ્ચ દહાકૅમ્ સ્પિત્યુરૅમ્ચ યિમો-કૅરૅન્તૅમ્.

અધાત્ ફ્રષ હાંમ-રાજયત આતર્શ મઝ્દાઓ અહુરહે, ઉઇતિ અવથ મંઘ્નહાનો; અએતત્ ખ્‌અૅર્નો હંગૅરૅફ્ષાને યત્ અખ્‌રૅતૅમ્; આઅત્ હે પસ્કાત્ ફ્રદ્વરત્ અઝિશ થ્રિજફ્રાઓ દુઝ્દએનો, ઉત જક્ષથૅમ્ દઓમ્નો.

ઇંજ અવત્ હંદએસયંઘ્નઉહ આતર્શ મઝ્દાઓ અહુરહે, યેઝિ અએતત્ ન્યાસાઓંઘ્નહે યત્ અખ્‌રૅતૅમ્, ફ્રા થ્વાંમ્ પઇતિ અપાથ, નોઇત્ અપય ઉજરઓચયાઇ, ઝંમ પઇતિ અહુરધાતાંમ્, થ્રાથ્રાઇ અષહે ગએથનાંમ્. અધ આતર્શ જસ્ત પઇતિ અપ-ગેઉર્વયત્ ફ્રક્ષનિ ઉશ્તાનોચિનહ્, યથ અઝિશ બિવિવાઓ આઓંઘ્નહ.

અધાત્ ફ્રષ હાંમ-દ્વરત્ અઝિશ થ્રિજફ્રાઓ દુઝ્દએનો. ઉઇતિ અવથ મંઘ્નહાનો; અએતત્ ખ્‌અૅર્નો હંગૅરૅફ્ષાને યત્ અખરૅતૅમ્; આઅત્ હે પસ્કાત્ હાંમ-રાજયત આતર્શ મઝ્દાઓ અહુરહે, ઉઇતિ વચેબિશ અઓજનો.

તિંજ અવત્ હંદએસયંઘ્નઉહ અઝે થ્રિજફૅમ્ દહાક, યેઝિ અએતત્ ન્યાસાઓંઘ્નહે યત્ અખ્‌રૅતૅમ્, ફ્રા થ્વાંમ્ જદંઘ્નહ પઇતિ ઉજ્જુક્ષાને જફ્રૅ પઇતિ ઉજરઓચયેનિ, નોઇત્ અપય અફ્રપતાઇ, ઝંમ

પઇતિ અહુરધાતાંમ, મહૂરકાઇ અષહે ગએથનાંમ. અધ અજ્ઞિશ ગવ પઇતિ અપ-ગેઉર્વયત, ફ્રક્ષનિ ઉશતાનો-ચિનહ્વ, યથ આતર્શ બિવિ-વાઓ આઓંધ્વહ.

અએતત્ ખરૅનો ફ્રપિન્વત, અવિ જરયો વૉઉરૂ-કર્ષૅમ; આ-દિમ્ હથ હંગેઉર્વયત્ અપાંમ્ નપાઓ અઉર્વત-અસ્પો; તત્ચ ઇજ્યેઇતિ અપાંમ્ નપાઓ અઉર્વત-અસ્પો; અએતત્ ખરૅનો હંગૅરૅફ્ષાને યત્ અખરૅતૅમ, બુનૅમ જરયંધ્વહો ગુફ્રહે, બુને જફ્રનાંમ્ વઇરયનાંમ.

બૅરૅજન્તૅમ અહુરૅમ ક્ષથ્રીમ ક્ષએતેમ અપાંમ નપાતૅમ અઉર્વત-અસ્પૅમ યજમઇદે, અર્ષાનૅમ જવનો-સુમ; યો નૅરૅઉશ દધ, યો નૅરૅઉશ તતષ, યો ઉપાપો યજતો સુત-ગઓષોતૅમો અસ્તિ યેજિમ્નો.

આઅત્ વો કસચિત્ મષ્યાનાંમ્, ઉઇતિ મ્રઓત અહુરો મજ-દાઓ, આઇ અષાઉમ્ જરથુશ્ત્ર, ખરૅનો અખરૅતૅમ ઇસએત, અથઉરૂનો હો રાતનાંમ્, રઓક્ષ્નિ-ક્ષ્નૂતૅમ્ ઇષાઓંધ્વહએત, અથઉરૂનો હો રાત-નાંમ્ પૉઉરૂ-ક્ષ્નૂતૅમ ઇષાઓંધ્વહએત, અથઉરૂનો હો રાતનાંમ.

તૅમ્ હચાત્ અષિશ પૉઉરૂશ-ખાથ્ર સ્પારદાશત સૂર ગેઉશચ વાસ્ત્ર-હેચં; તૅમ્ હચાત્ વૅરૅથ્રૅમ વીસ્પો-અયારૅમ, અમએનિધ્નૅમ તરો-યારૅમ. આઅત્ અન વૅરૅથ્ર હચિમ્નો, વનાત્ હએનયાઓ ફ્રવિષ્યેઇતિશ; આઅત્ અન વૅરૅથ્ર હચિમ્નો, વનાત્ વીસ્પે ત્બિષ્યન્તો.

અહે રય ખરૅનંધ્વહચ, તૅમ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, ઉગ્રૅમ્ અખરૅતૅમ ખરૅનો મજદધાતૅમ; જઓથ્રાબ્યો ઉગ્રૅમ્ અખરૅતૅમ ખરૅનો મજદધાતૅમ યજમઇદે. હઓમયો ગવ બરેસ્મન, હિજવો-દંધ્વહંધ્વહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઓથ્નચ, જઓથ્રાબ્યસચ અર્શુખ્ધએઇબ્યસચ વાધ્ઝ્ઞિબ્યો. યેંધ્વહે હાતાંમ્ આઅત યેસ્ને પઇતિ વંધ્વહો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંધ્વહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૯ મો) ઉગ્રૅમ્ અખરૅતૅમ્ ખરૅનો મજદધાતૅમ યજમઇદે, અશ-વંદ્રૅમ્ ઉપરો-કઇરીમ થમનંધ્વઉહન્તૅમ વરૅચંધ્વઉહન્તૅમ યઓક્ષ્તિવન્તૅમ, તરધાતૅમ અન્યાઇશ દામાંન્.

યત્ ઇસત્ મઇન્યો તૂઇન્યો ફ્રંધ્વરસૅ જરયંધ્વહો વૉઉરૂ-કષહે; મધ્નો અપ-સ્પયત્ વસ્રાઓ, તત્ ખરૅનો ઇસો, યત્ અસ્તિ અઇર્યનાંમ્ દખ્યુનાંમ્, જાતનાંમ અજાતનાંમ્ચ, યત્ચ અષઓનો જરથુશ્ત્રહે. આ-તત્ ખરૅનો ફ્રજગધત, તત્ ખરૅનો અપતયત્, તત્ ખરૅનો અપ-હિધવ.

અધ હાઉ અપઘ્નજારો બ્વત્ જરયંધ્રહો વૅાઉરૂ-કષહે, વઇરિશ યો હઐ-સવાઐા નાંમ.

આઅત્ ઉસ્પતત્ ફ્રંધ્રરસૅ તૂરો અશવરૅચાઐા, સ્પિતમ જરથુશ્ત્, જરયંધ્રહત્ હચ વૅાઉરૂ-કષાત્, અઘાંમ્ દએૅાઇથીમ્ દએૅામ્નો; ઇથે ઇથ યથ્ન અહ્માઇ; નોઇત્ તત્ ખરૅનો પઇરિ-અબએૅામ્, યત્ અસ્તિ અઇરયનાંમ્ દખ્યુનાંમ્ જાતનાંમ્ અજાતનાંમ્ચ, યત્ચ અષઓનો જરથુશ્ત્રહે.

વએમ્ હાંમ-રએથ્વયેનિ વીસ્પ તર્ષુચ ક્ષુધ્રચ, મસનચ વચંધ્રહનચ સ્રયનચ. થ્વાંમ્ જસાઇતિ અહુરો મજ્દાઐા પઇતિષાઐા દામાંન્ દથાનો. આઅત્ અવ-પતત્ ફ્રંધ્રરસૅ તૂરો અશ-વરૅચાઓ, સ્પિતમ જરથુશ્ત્, અવિ જરયો વૅાઉરૂ-કષૅમ.

આત્થ્રિતીમ્ મધ્નો અવ-સ્પસ્યત્ વસ્ત્રાઐા, તત્ ખરૅનો ઇસો, યત્ અસ્તિ અઇરયનાંમ્ દખ્યુનાંમ્, જાતનાંમ્ અજાતનાંમ્ચ, યત્ચ અષઓનો જરથુશ્ત્રહે. આ-તત્ ખરૅનો ફ્રજગધત્ તત્ ખરૅનો અપ-તચત્, તત્ ખરૅનો અપ-હિધ્વત્. અધ હાઉ અપઘ્નજારો બ્વત્ જરયંધ્રહો વૅાઉરૂ-કષહે, વઇરિશ યો વંધ્રહુજદાઐા નાંમ.

આઅત્ ઉસ-પતત્ ફ્રંધ્રરસૅ તૂરો અશ-વરૅચાઓ, સ્પિતમ જરથુશ્ત્, જરયંધ્રહત્ હચ વૅાઉરૂ-કષાત્, અઘાંમ્ દઓઇથીમ્ દએૅામ્નો; ઇથે ઇથ યથ્ન અહ્માઇ, અવએથ ઇથ યથ્ન કહ્માઇ. નોઇત્ તત્ ખરૅનો પઇરિ-અબએૅામ્, યત્ અસ્તિ અઇરયનાંમ્ દખ્યુનાંમ્, જાતનાંમ્ અજાત-નાંમ્ચ, યત્ચ અષઓનો જરથુશ્ત્રહે.

વએમ્ હાંમ-રએથ્વયેનિ વીસ્પ તર્ષુચ શુધ્રચ, મસનચ વંધ્રહનચ સ્રયનચ. થ્વાંમ્ જસાઇતિ અહુરો મજ્દાઐા પઇતિષાઐા દામાંન્ દથાનો. આઅત્ અવ-પતત્ ફ્રંધ્રરસૅ તૂરો અશ-વરેચાઐા, સ્પિતમ જરથુશ્ત્, અવિ જરયો વૅાઉરૂ-કષેમ.

આથ્રિતીમ્ અપ-સ્પયત્ વસ્રાઐા, તત્ ખરૅનો ઇસો યત્ અસ્તિ અઇર્યનાંમ્ દખ્યુનાંમ્, જાતનાંમ્ અજાતનાંમ્ચ, યત્ચ અષઓનો જરથુશ્ત્રહે. આ-તત્ ખરૅનો ફ્રજગધત, તત્ ખરૅનો અપતચત્, તત્ ખરૅનો અપ-હિધ્વત. અધ હાઉ અપઘ્નજારો બ્વત્ જરયંધ્રહો વૅાઉરૂ-કષહે, આકૂશ યા અવ્જદાન્વ નાંમ.

આઅત્ ઉસ-પતત્ ફ્રંધ્રરસૅ તૂરો અશ-વરૅચાઐા, સ્પિતમ જરથુશ્ત્, જરયંધ્રહત્ હચ વૅાઉરૂ-કષાત્, અઘાંમ્ દએૅાઇથીમ્ દએૅામ્નો. ઇથે ઇથ

યથ્ન અહ્માઇ, અવએથ ઇથ યથ્ન કહ્માઇ. નોઇત્ તત્ ખરૅનો પઇરિ-અબ્અઁમ્ યત્ અસ્તિ અઇર્યનાંમ્ દખ્યુનાંમ્, જાતનાંમ્ અજાતનાંમચ, યતચ અષઔનો જરથુશ્ત્રહે.

નોઇત્ તત્ ખરૅનો પઇરિ-અબ્બવત્, યત્ અસ્તિ અઇર્યનાંમ્ દખ્યુનાંમ્, જાતનાંમ્ અજાતનાંમચ, યતચ અષઔનો જરથુશ્ત્રહે.

અહે રય ખરૅનંઘ્રહચ, તૅમ્ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, ઉગ્રૅમ્ અખરૅતૅમ્ ખરૅનો મજ્દધાતૅમ્; જઓથ્રાબ્યો ઉગ્રૅમ્ અખરૅતૅમ્ ખરૅનો મજ્દધાતૅમ્ યજમઇદે. હઓમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ્વો-દંઘ્રહુંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઓથ્નચ, જઓથ્રાબ્યસ્ચ અર્શુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્જિબ્યો. યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઑંઘ્રહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૧૦ મો) ઉગ્રૅમ્ અખરૅતૅમ્ ખરૅનો મજ્દધાતૅમ્ યજમઇદે, અશ્વંદ્રૅમ્ ઉપરો-કઇરીમ્ થમનંઘ્રઉહન્તૅમ્ વરૅચંઘ્રઉહન્તૅમ્ યઓક્ષ્તિવન્તૅમ્ તરધાતૅમ્ અન્યાઇશ દામાંન્.

યત્ ઉપંઘ્રહચઇતિ યો અત્રધાત્ ક્રક્ષયેઇતે, યથ જરયો યત્ કાંસુમ્ હએતુમતૅમ્, યથ ગઇરિશ યો ઉષિધાઓ, યિમ્ અઇવિતો પઓઇરિશ આપો હાંમ્ ગઇરિષાચો જસૅન્તો.

અવિ તૅમ્ અવિ-હુંતચઇતિ, અવિ તૅમ્ અવિ હાંમ્-વજઇતિ ખાસ્ત્રચ, હ્વસ્પચ, ફ્રદથ, ખરૅનંઘ્રઉહઇતિચ, યા સ્રીર ઉશતવઇતિચ, યા સૂર ઉર્વધ્રચ પૌઉરૂ-વાસ્ત્ર, એરેજિચ જરૅનુમતિચ. અવિ તૅમ્ અવિ હુંતચઇતિ, અવિ તૅમ્ અવિ હાંમ્-વજઇતે. હએ રએવાઓ ખરૅનંઘ્રઉહાઓ, સ્પએતિનિશ વરૅમિશ સિસિપમ્નો, નિ-હિગ્રૅમ્નો પઓઇરિશ વોઇઘ્રનાઓ.

હચઇતિ દિમ્ અસ્પહે અઓજો, હચઇતિ ઉશ્ત્રહે અઓજો, હચઇતિ વીરહે અઓજો, હચઇતિ કવએમ્ ખરૅનો, અસ્તિચ અહ્મિ, અષાઉમ્ જરથુશ્ત્ર, અવવંત્ કવએમ્ ખરૅનો, યથ યત્ ઇધ અનઇર્યાઓ દંઘ્રહુશ હકત્ ઉસચ ઉસ-ફ્રાવયોઇત્.

અથ્ર પસ્ચએત વઓજિરૅમ્ બઓધેન્તો ષુદૅમ્ તર્ષ્નૅમચ, બઓધેન્તો અઓતૅમ્ ઉર્વાખૅમચ; તત્ અસ્તિ કવએમ્ ખરૅનો થ્રાથ્રૅમ્ અઇર્યનાંમ્ દખ્યુનાંમ્ ગેઉશચ પંચો-હ્યાઇ, અવંઘ્રહે નરાંમ્ અષઓનાંમ્, દએનયાઓસચ માજ્દયસ્નોઇશ.

અહે રય ખ્વરૅનંઘ્રહચ, તૅમ યઝાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, ઉઘ્રૅમ અખ્વરૅતૅમ ખ્વરૅનો મજદધાતૅમ; જઓથ્રાબ્યો ઉઘ્રૅમ અખ્વરૅતૅમ ખ્વરૅનો મજદધાતૅમ યજમઇદે. હઓમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજવો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઓથ્નચ, જઓથ્રાબ્યસ્ચ અરૂષુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્રઝિબ્યો. યેંઘ્રહે હાતાંમ આઅત યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત હચા, યાઓંઘ્રહાંમચા તાંસચા તાઓસચા યજમઇદે.

(કરદો ૧૧ મો) ઉઘ્રૅમ કવએમ ખ્વરૅનો મજદધાતૅમ યજમઇદે, અશ-વંદ્રૅમ ઉપરો-કઇરીમ થમનંઘ્રઉહન્તૅમ વરૅચંઘ્રઉહન્તૅમ યઓક્ષ્તિવન્તૅમ તરધાતૅમ અન્યાઇશ દામાંન.

યત ઉપંઘ્રહચત કવએમ કવાતૅમ, યિમચ કવએમ અઇપિ-વોહુમ, યિમચ કવએમ ઉસધનૅમ, યિમચ કવએમ અરૂષ્નૅમ, યિમચ કવએમ પિસિનૅમ, યિમચ કવએમ બ્યર્ષાનૅમ, યિમચ કવએમ સ્યાવર્ષાનૅમ.

યત બાઉન વીસ્પે અઉર્વ, વીસ્પે તખ્મ, વીસ્પે થમનંઘ્રઉહન્ત, વીસ્પે વરૅચંઘ્રઉહન્ત, વીસ્પે યઓક્ષ્તિવન્ત, વીસ્પે દરૂષિ-કર.

અહે રય ખ્વરૅનંઘ્રહચ, તૅમ યઝાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, ઉઘ્રૅમ કવએમ ખ્વરૅનો મજદધાતૅમ; જઓથ્રાબ્યો ઉઘ્રૅમ કવએમ ખ્વરૅનો મજદધાતૅમ યજમઇદે. હઓમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજવો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઓથ્નચ, જઓથ્રાબ્યસ્ચ અરૂષુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્રઝિબ્યો. યેંઘ્રહે હાતાંમ આઅત યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત હચા, યાઓંઘ્રહાંમચા તાંસચા તાઓસચા યજમઇદે.

(કરદો ૧૨ મો) ઉઘ્રૅમ કવએમ ખ્વરૅનો મજદધાતૅમ યજમઇદે, અશ-વંદ્રૅમ ઉપરો-કઇરીમ થમનંઘ્રઉહન્તૅમ વરૅચંઘ્રઉહન્તૅમ યઓક્ષ્તિ-વન્તૅમ તરધાતૅમ અન્યાઇશ દામાંન.

યત ઉપંઘ્રહચત કવએમ હઓસ્રવંઘ્રહૅમ અમહેચ પઇતિ હુતાશ્તહે, વૅરૅથ્રઘ્નહેચ પઇતિ અહુરધાતહે, વનઇનત્યાઓસચ પઇતિ ઉપરતાતો, સંઘ્રઉહસચ પઇતિ હુસસ્તયાઓ, સંઘ્રઉહસચ પઇતિ અમુયમ્નયાઓ, સંઘ્રઉહસચ પઇતિ અવનૅમ્નયાઓ, હથ્રવતહેચ પઇતિ હમૅરૅથનાંમ.

દ્વહેચ પઇતિ અઓજંઘ્રહો, ખ્વરૅનસચ પઇતિ મજદધાતહે, તનુ-યાઓસચ પઇતિ દ્વતાતો, આસ્નયાઓસચ પઇતિ વંઘ્રહુયાઓ ફ્રજંતોઇશ, દંઘ્રરયાઓ વ્યાખનયાઓ ક્ષોઇથ્ન્યાઓ, સ્પિતિ-દોઇથ્રયાઓ આંજો-ઞૂજો હુવીરયાઓ, હુજન્તૅઉશ પઇતિ અપરયાઓ વ્યરૅથ્યયાઓ વહિશ્તહે અંઘ્રહુઉશ.

ક્ષથ્રહેચ પઇતિ બાનુમતો, દરૅઘયાઑસ્ચ પઇતિ દરૅઘો-જિતોઇશ, વીસ્પનાંમ્ચ પઇતિ અથ્પ્તનાંમ, વીસ્પનાંમ્ચ પઇતિ બએષજનાંમ.

યત્ કવ હુઑસ્રવ તાંમ્ કૅરૅસૅમ, ઉપતાંમ્ ચરૅતાંમ્ યાંમ્ દરૅઘાંમ્ નવ-ફ્રાથ્વૅરૅસાંમ, રજુરૅમ યત્ હિમ મઇર્યો તુરૅમ અરપએષુ પઇતિ પૅરૅતત. વીસ્પે બવત્ અઇવિ-વન્યાઑ અહુરો કવ હુઑસ્રવ મઇરીમ તૂઇરીમ ફ્રંઘ્રસ્યાનૅમ બંદયત કૅરૅસવઝદૅમ, પુથ્રો કએન સ્યાવર્ષાનાઇ જુરો-જતહે, નરહે અઘ્રએરથહેચ નરવહે.

અહે રય ખરૅનંઘ્રહુચ, તૅમ યઝાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, ઉગ્રૅમ કવએમ ખરૅનો મઝ્દધાતૅમ; જઑથ્રાબ્યો ઉગ્રૅમ કવએમ ખરૅનો મઝ્દધાતૅમ યઝમઇદે. હુઑમયો ગવ બરૅસ્મન, હિઝ્વો-દંઘ્રહુંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઑથ્નચ, જઑથ્રાબ્યસ્ચ અરશુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્રજિબ્યો. યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મઝ્દાઑ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઑંઘ્રહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યઝમઇદે.

(કરદો ૧૩ મો) ઉગ્રૅમ કવએમ ખરૅનો મઝ્દધાતૅમ યઝમઇદે, અશ-વંદ્રૅમ ઉપરો-કઇરીમ થમનંઘ્રઉહન્તૅમ વરૅચંઘ્રઉહન્તૅમ યઑક્ષ્તિવન્તૅમ તરધાતૅમ અન્યાઇશ દામાંન.

યત્ ઉપંઘ્રહુચત્ અષવનૅમ જરથુશ્ત્રૅમ, અનુમતેએ દએનયાઇ, અનુખ્તેએ દએનયાઇ, અનવરૂશ્તેએ દએનયાઇ; યત્ અસ્ વીસ્પહે અંઘ્ર-હેઉશ અસ્તવતો અષૅમ અષવસ્તૅમો, ક્ષથ્રૅમ હુક્ષથ્રોતૅમો, રએમ રએ-વસ્તૅમો, ખરૅનો ખરૅનંઘ્રઉહસ્તૅમો, વૅરૅથ્ર વૅરૅથ્રવસ્તૅમો.

વએનૅમ્નૅમ અહ્માત્ પર દએવ પતયેન્, વએનૅમ્નૅમ મયાઑ ફ્રાવોઇત, વએનૅમ્નૅમ અપર કર્ષયેન્ જઇનિશ હચ મષ્યાકએઇબ્યો, આઅત્ તાઑ સ્નઓધેન્તિશ ગૅરૅઝાનાઑ, હઝો નિવરૅજયેન્ દએવ.

આઅત્ તે અએવો અહુનો વઇર્યો, યિમ અષવનૅમ જરથુશ્ત્રૅમ ફ્રસ્રાવયત, વી-ઍરૅથ્વૅન્તૅમ આખ્તૂઇરીમ અપરૅમ ખ્રઑઝઘદ્ય ફ્રસ્રુ-ઇતિ, ઝૅમરૅગૂઝ અવજત્ વીસ્પે દએવ અયેસન્ય અવહ્મ્ય.

યેંઘ્રહે તત્ ખરૅનો ઇસત્ મઇર્યો તૂઇર્યો ફ્રંઘ્રરસૅ, વીસ્પાઇશ અવિ કરૂષ્વાંન્ યાઇશ હપ્ત. પઇરિ યાઇશ હપ્ત કરૂષ્વાંન્, મઇર્યો અપતત્ ફ્રંઘ-રસૅ, ઇસો ખરૅનો જરથુશ્ત્રાઇ. આ-તત્ ખરૅનો ફ્રજગધત અવિ વયાંન્ વીતાપૅમ, ઇંજ મે ઉરૂવિસ્યતૅમ અઓઝો જસતૅમ અએઝહિ યથ ફ્થચ તે આસ્ જઑષો, મન યત્ અહુરહે મઝ્દાઑ, દએનયાઑસચ માઝ્દયસ્નોઇશ.

અહે રય ખરૅનંઘ્રહચ, તૅમ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, ઉઘ્રૅમ કવએમ ખરૅનો મજદધાતૅમ; જઑથ્રાબ્યો ઉઘ્રૅમ કવએમ ખરૅનો મજદધાતૅમ યજમઇદે. હઑમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજવો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઑથ્નચ, જઑથ્રાબ્યસચ અરૂષુખ્ધએઇબ્યસચ વાઘ્રજ્ઞિબ્યો. યેંઘ્રહે હાતાંમ આઅત્ યેસ્ને પઇતિ વંઘ્રહો, મજદાઑ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઑઁઘ્રહાંમચા તાંસચા તાઑસચા યજમઇદે.

(કરદો ૧૪ મો) ઉઘ્રૅમ કવએમ ખરૅનો મજદધાતૅમ યજમઇદે; અશ-વંદ્રૅમ ઉપરો-કઇરીમ થમનંઘ્રઉહન્તૅમ વરૅચંઘ્રઉહન્તૅમ યઑક્ષ્તિવન્તૅમ તરધાતૅમ અન્યાઇશ દામાંન.

યત્ ઉપંઘ્રહચત્ કવએમ વીશ્તાસ્પૅમ અનુમતેએ દએનયાઇ, અનુખ્તેએ દએનયાઇ, અનુવરશ્તેએ દએનયાઇ; યત્ ઇમાંમ્ દએનાંમ આસ્તઑત, દુશમઇન્યૂમ્ સિજ્ઞ્ઘો દએવાંન્ અપ અષવાંન.

યો હુચ પઉરૂવાંન્ચ અષાઇ રવો યએષ; યો હુચ પઉરૂવાંન્ચ અષાઇ રવો વીવએધ. યો બાજુશચ ઉપસ્તચ વીસત અઇંઘ્રહાઑ દએનયાઑ યત્ આહુરોઇશ જરથુશ્તોઇશ.

યો હીમ્ સ્તાતાંમ હિતાંમ હઇતીમ્ ઉજવજ્ઞત્ હચ હુનૂઇવ્યો. ની હીમ્ દસ્ત મઇધ્યોઇષાધેમ્ બૅરૅજિ-રાજૅમ અક્રકધવઇતિમ્ અષઑનીમ્ થ્રાંફ્ધાંમ્ ગેઉશચ વાસ્ત્રહેચ, ક્રિથાંમ્ ગેઉશચ વાસ્ત્રહેચ.

બવત્ અઇવિ-વન્યાઓ યસે તખ્મો કવ વીશતાસ્પો તાંથ્ર્યાવન્તૅમ દુજદએનૅમ, પૅષનૅમચ દએવયસ્નૅમ, દ્રવન્તૅમચ અરૅજત્-અસ્પૅમ, ઉત અન્યાઑસચિત્ અઘ દુજ્ઞવનદ્રવો ખ્યઑનાઑઁઘ્રહો.

અહે રય ખરૅનંઘ્રહચ, તૅમ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, ઉઘ્રૅમ કવએમ ખરૅનો મજદધાતૅમ; જઑથ્રાબ્યો ઉઘ્રૅમ કવએમ ખરૅનો મજદધાતૅમ યજમઇદે. હઑમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ્ઞવો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઑથ્નચ, જઑથ્રાબ્યસચ અરૂષુખ્ધએઇબ્યસચ વાઘ્રજ્ઞિબ્યો. યેંઘ્રહે હાતાંમ આઅત્ યેસ્ને પઇતિ વંઘ્રહો, મજદાઑ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઑઁઘ્રહાંમચા તાંસચા તાઑસચા યજમઇદે.

(કરદો ૧૫ મો) ઉઘ્રૅમ કવએમ ખરૅનો મજદધાતૅમ યજમઇદે, અશ-વંદ્રૅમ ઉપરો-કઇરીમ થમનંઘ્રઉહન્તૅમ વરૅચંઘ્રઉહન્તૅમ યઑક્ષ્તિવન્તૅમ તરધાતૅમ અન્યાઇશ દામાંન્.

યત્ ઉપંઘ્રહચત્ સઑષ્યન્તાંમ વૅરૅથ્રાજનૅમ, ઉત અન્યાઑસચિત્ હખયો. યત્ કૅરૅનવાત્ ફ્રષૅમ અહૂમ અજરૅષૅન્તૅમ અમરૅષૅન્તૅમ અક્ષ્-

શ્નન્તૅમ્ અપુયન્તૅમ્ યવએજિમ્ યવએસુમ્ વસો-ક્ષથ્રૅમ્ યત ઇરિસ્ત પઇતિ ઉસેહિશ્તાત્ જસાત્ જવયો અમૅરૅખ્તિતશ્ દથઇતે ફ્રષૅમ્ વસ્ન અંઘ્હુશ.

બુન્ ગએથાઓ અમર્ષન્તીશ્ યાઓ અષહે સંઘ્ઉહઇતીશ્. નિશતત્ પઇતિ દ્રુક્ષ્ નાસાઇતે યથાત્ અઇવિચિત્ જઘ્મત્ અષવનૅમ્ મહ્રર્કથાઇ અઓમ્ ચિથ્રૅમચ સ્તીમચ આથતચ મરૅ નાષાતએચ મઇન્યો અથ રતુશ.

અહે રય ખ્વરૅનંઘ્હચ, તૅમ્ યઝાઇ સુરુન્વત યસ્ન, ઉગ્રૅમ્ કવએમ્ ખ્વરૅનો મજદધાતૅમ્; જઓથ્રાબ્યો ઉગ્રૅમ્ કવએમ્ ખ્વરૅનો મજદધાતૅમ્ યજમઇદે. હઓમયો ગવ બરૅસ્મન, હિજ્વો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઓથ્નચ, જઓથ્રાબ્યસ્ચ અરુશુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્જિબ્યો. યેંઘ્હે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્હો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્હાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(કરદો ૧૬ મો) ઉગ્રૅમ્ કવએમ્ ખરૅનો મજદધાતૅમ્ યજમઇદે, અશ્-વંદ્રૅમ્ ઉપરો-કઇરીમ્ થમનંઘ્ઉહન્તૅમ્ વરૅચંઘ્ઉહન્તૅમ્ યઓક્ષ્તિવન્તૅમ્ તરધાતૅમ્ અન્યાઇશ્ દામાંન્.

યત્ અસ્તવત્-ઍરૅતો ફ્રક્ષતાઇતે હચ અપત્ કાંસઓયાત્, અસ્તો મજદાઓ અહુરહે, વીસ્પ-તઉર્વયાઓ પુથ્રો, વએદ્યૅમ્ વએજો યિમ્ વારૅથ્રઘ્નૅમ્, યિમ્ બરત્ તખ્મો થ્રએતઓનો, યત્ અઝિશ્ દહાકો જઇનિ.

યિમ્ બરત્-ફ્રંઘ્રરસૅ તૂરો, યત્ દ્વાઓ જઇનિગાઉશ્ જઇનિ, યિમ્ બરત્ કવ હઓસ્રવ, યત્ તૂરો જઇનિ ફ્રંઘ્રરસે; યિમ્ બરત્ કવ વીસ્તાસ્પો, અષહે હએનયાઓ ચએષેમ્નો, તાઓ અવધ દ્રુજૅમ્ નિઝ્બરાત્ અષહે હચ ગએથાબ્યો.

હો દિધાત્ ફ્રતેઉશ્ દાઇથ્રાબ્ય, વીસ્પ દામાંન્ પઇતિ વએનાત્, પએશિશો દુશચિથ્રયાઓ, હો વીસ્પૅમ્ અહૂમ્ અસ્તવન્તૅમ્ ઇઝ્યાઓ વએનાત્ દાઇથ્રાબ્ય; દરૅસચ દથત્ અમૅરૅક્ષયન્તીમ્, વીસ્પાંમ્ યાંમ્ અસ્તવઇતીમ્ ગએથાંમ્.

અંઘ્હે હખયો ફ્રાયેન્તે અસ્તવત્-ઍરૅતહે વૅરૅથ્રઘ્નો, હુમનંઘ્હો હુવચંઘ્હો હુશ્યઓથ્નાઓંઘ્હો હુદએન. નએધ-ચિત્ મિથો-અઓજાઓંઘ્હો અએત્રાંમ્ ખ્વએપઇથ્ય હિજ્વો. અએષુ પરો ફ્રાનામાઇતે અએષ્મો ફ્રવી-દ્રુક્ષ્ દુશખ્વરૅનાઓ. વનાત્ અષ અકાંમ્ દ્રુજિમ્ યાંમ્ દુશચિથ્રૅમ્ તૅમંઘ્હએનીમ્.

વનઇતિ અકૅમચ મનો, વોહુ મનો તત્ વનઇતિ; વનઇતિ મિથઓખ્તો વાક્ષ્, ઍરૅજુખ્ધો વાક્ષ્ તૅમ્ વનઇતિ; વનાત્ હઉર્વાઓસ્ચ

અમॅરॅતાઑસચ વ ષુધॅમચ તરૂષ્નॅમચ; વનાત્ હઉર્વાઑસચ અમॅરॅતાઑસચ, અઘॅમ ષુધॅમચ તરૂષ્નॅમચ. ફ્રાનામાઇતિ દુઝ્વરૂશ્તાવર્શ્ અંઘ્રો મઇન્યુશ્ અક્ષયઝ્નો.

અહે રય ખ્વરॅનંઘ્રહચ, તॅમ યઝાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, ઉગ્રॅમ્ કવએમ ખ્વરॅનો મઝ્દધાતॅમ્; જઑથ્રાબ્યો ઉગ્રॅમ્ કવએમ્ ખ્વરॅનો મઝ્દધાતॅમ્ યઝમઇદે. હઑમયો ગવ બરॅસ્મન, હિઝ્વો-દંઘ્રહંઘ્રહ, માંથ્રચ વચચ શ્યઑથ્નચ, જઑથ્રાબ્યસચ અરષુખ્ધએઇબ્યસચ વાઘ્ઝિબ્યો. યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મઝ્દાઑ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઑંઘ્રહાંમચા તાંસચા તાઑસચા યઝમઇદે.

(બાજમાં પઢે.) અહુરમઝ્દ ખોદાએ, અવઝૂનીએ મરૂદુમ, મરૂદુમ સરૅગાંન્ હમા સરૅગાંન્, હમબાયસ્તે વેહાંન્, ઑએમ બેહેદીન્ માઝ્દયસ્નાંન્, આગહી આસ્તવાની નેકી રસાનદ્; અએદૂન્ બાદ્. (પ્રગટ પઢે) યથા અહૂ વઇર્યો (૨).

યસ્નॅમચ વહ્મॅમચ અઑજસચ જવરॅચ આફ્રિનામિ, ગરોઇશ્ ઉષિ-દરॅનહે મઝ્દધાતહે અશ-ખ્વાથ્રહે, કાવયેહેચ ખ્વરॅનંઘ્રહો મઝ્દધાતહે, અખ્વરॅતહેચ ખ્વરॅનંઘ્રહો મઝ્દધાતહે. અષॅમ વૉહૂ (૧). ☞ અહ્માઇ રએશચ; હઝંઘ્રરॅમ; જસ મે અવંઘ્રહે મઝ્દ; કॅરૂફॅહ્ મોઝ્દ.

રોજ નેક્ નાંમ્, રોજ પાક્ નાંમ્, રોજ મુબારક્ (ફલાંન), માહે મુબારક્ (ફલાંન), ગાહે (ફલાંન), નમાજ દાદારે ગેહાંન્ દામાંન. ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મઝ્દાઑ, તરોઇદીતે અંઘ્રરહે મઇન્યેઉશ; હઇથ્યાવરૂશતાંમ્ હ્યત્ વસ્ના ફॅરૂષોતॅમॅમ. સ્તઑમિ અષॅમ; અષॅમ વૉહૂ (૧).

ગોરૂજે ખોરેહ્ અવઝાયાદ્ જમ્યાદ્ યઝદ્, બેરસાદ્ અમાવંદ્ પીરોજગર્ અમાવંદી પીરોજગરી. દાદ દીન્ બેહ્ માઝ્દયસ્નાંન્, આગહી રવાઇ ગોઆફરંગાંની બાદ્ હફતે કેશ્વર્ જમીન્; અએદૂન્ બાદ્. મન્ આનો આવાયદ્ શુદન્, મન્ આનો આવાયદ્ શુદન્, મન્ આનો આવાયદ્ શુદન. અષઑને અષॅમ્ વૉહુ (૧).

☞ (દક્ષિણ દિશા તરફ મોહોડું કરીને પઢે.) દાદારે ગેહાંન્ દીને માઝ્દયસ્ની દાદે જરથુશ્તી. નેમસે-ન્તે અષાઉમ્ સॅવિશ્તે અરॅદ્વી સૂર અનાહિતે. અષઑને અષॅમ્ વૉહૂ (૧).

નॅમો ઉર્વઇરે વંઘ્રઉહિ મઝ્દધાતે. અષઑને અષॅમ્ વૉહૂ (૧). ઉગ્રॅમ્ કવએમ ખ્વરॅનો મઝ્દધાતॅમ્ યઝમઇદે. અષॅમ્ વૉહૂ (૧) જમ્યાદ્ યઝદ્ બેરસાદ્. અષॅમ્ વૉહૂ (૧).

જમ્યાદ યશ્તનો સાર.—અહુરમઝદની ખુશનુદી હોજો! વૃદ્ધિ કરનાર અહુરમઝદનું નામ લઇને હું બંદગી શરૂ કરૂં છું. તેનો ખોરેહ તથા પ્રતાપ જ્યાદા હોજો! જમયાદ યઝદ મારી મદદે પહોંચો! તમામ ગુનાહ માટે હું પશ્ચાતાપ કરૂં છું. સર્વે ભુંડા વિચાર, ભુંડા વચન અને ભુંડા કામને માટે મનશની ગવશની અને કુનશનીથી હું પસ્તાવો કરૂં છું.

જમયાદ યઝદ ધરતી ઉપર મવક્કલ છે, અને તે ધરતી ઉપર દાદાર અહુરમઝદે ૨૨૪૪ પહાડો પેદા કીધા, જે પહાડોનાં નામ એ યશતની શરૂઆતમાં આપવામાં આવ્યાં છે, તેમાંના થોડાંક નામો નીચે પ્રમાણે છે:—

અલબુર્ઝ; ઝેરેધઝ; ઉષિ–દરેન (એ પહાડ ઉપર જરથોસ્તે પેગમ્બરી જ્ઞાન મેળવ્યું હતું); એરેઝીફ્ય; ફ્રઓરેપ; એરેઝુર; બૂમ્ય; રઓધિત; મઝિષ્વા; અંતરે–દંઘહુ; એરેઝિશ; વાઇતી–ગએસ; આદરન; બ્યન; ઇશ્કત; ઉપાઇરી–સએન; કાસો–તફેધ્ર; વરફ; વષન; અલવંદ; વિધવન; અએઝખ; મએનખ; વાખેધ્રિક; અસય; તુધસ્ક; વિષવ; દ્રઓષિષ્વંત; સાઇરીવંત; નંઘહુશમંત; કકહુ (Caucasus); અંતરે કંઘહ; સિચિદવ; અહુરન; રએમન; અષસ્તેમબન; ઉરૂન્યવાઇધિમિધ્ક; અસ્નવંત; ઉષઓમ; ઉશત–ખરેનંઘહ; સ્યામક (કાળો પહાડ); વફ્રયંત (બરફવાળો પહાડ); વોઉરૂષ; યહમ્ય–જતર; અધુતવંત; સ્પિતવરેનંઘહ; સ્પેન્તોદાત; કદ્રવ–અસ્પ; કઓઇરિસં; તએર; બરન; ફ્રાપ્ય; ઉદરય; રએવંત.

એ પહાડો અથોરનાન, રથેશતાર અને ખેડુતોને ઘણા ઉપયોગી જણાવ્યા છે.

ત્યાર પછી અહુરમઝદના પેદા કીધેલાં ખોરેહની સિફત જણાવીને, તે ખોરેહ કોણ ધરાવતાં હતાં અને તે ખોરેહની બરકતથી તેઓએ શું શું પરાક્રમો કીધાં હતાં તે વર્ણવ્યા છે.

બંદગી કરનાર ભણે છે કે ફત્તેહ મેળવી આપનાર, અસરકારક, તંદરોસ્તી આપનાર, નુરમંદ, ખુબીવાળા, બુલંદ ખોરેહને હું વખાણું છું. જે શખશ એ ઇશ્વરી ખોરેહ મેળવવાને ભાગ્યશાળી થાય તેની પુઠે અશીશવંધ (દોલત) આવે છે. તે ખોરેહની બરકતથી અહુરમઝદે પુષ્કળ નુરમંદ, આબાદી કરનારી પેદાયશો બનાવી, અને જેને લીધે રસ્તાખેજને વખતે ગુજારેલાં પાછાં સજીવન થશે, જીંદગી અને અમરપણું આવશે, અને દુનિયા તરરોતાજગીવાળી થશે. તે વખતે દુર્ન્યાને હાણી પહોંચાડવાને માટે દરૂજ પોતાની કોશેશમાં નિષ્ફળ થશે. અમશાસ્પંદો પણ ખોરેહ ધરાવે છે, જેની બરકતથી તેઓ અહુરમઝદની પેદાયશોનું રક્ષણ કરે છે, અને દુન્યાને હમેશાં હૈયાતી ભોગવનારી કરે છે. મીનો તથા ગેતીના યઝદો તે ખોરેહ ધરાવે છે. હોશંગ પાદશાહ તે ખોરેહ ધરાવતો હતો, જેથી તે દેવો અને બીજી બુરી શક્તિઓ ઉપર કાબુ ધરાવતો હતો, અને માઝનદરાન તથા ગીલાનના દેવોમાં કે ભાગને મારી શકયો હતો. ટેહમુરસ્પ તે ખોરેહ ધરાવતો હતો, જેની બરકતથી તે દેવો વગેરે

બુરી શક્તિઓ ઉપર કાબુ ધરાવતો હતો, અને અંગ્રેમઇન્યુને વશ કરીને ત્રીશ વર્ષ સુધી તેની ઉપર ઘોડા તરીકે સ્વારી કીધી હતી. જમશેદ પાદશાહ તે ખોરેહ ધરાવતો હતો, જેની બરકતથી તે દેવો વગેરે બુરી શકિત ઉપર કાબુ ધરાવતો હતો, અને તેઓની આબાદી અને કિર્તી છીનવી લીધી હતી, જેથી તેનું રાજ આબાદ હતું, એટલે તેમાં અતિશય ઠંડી કે ગરમી, બુઢાપો કે મોત, અને દ્વેષ હતાં નહિ. પણ જ્યારે એ પાદશાહ મગરૂરીના બહારમાં જુઠા સખુન આચર્યો, ત્યારે તે ખોરેહ તેની કનેથી એક પક્ષીના રૂપમાં ઉડી ગયું અને તેની પડતી આવી. તે ખોરેહ ત્રણ મરતબે જતું રહ્યું. જે મેહેર યઝદ, ફરેદુન પાદશાહ તથ કેરશાસ્પ પહેલવાને મેળવ્યું. ફરેદુન પાદશાહે તે ખોરેહની બરકતથી ઝોહાકને માર્યો હતો. કેરશાસ્પ પહેલવાન તે ખોરેહની બરકતથી એક જોરેમંદ પહેલવાન બન્યો હતો. અને ગન્દરેવ, પથન, નિવિક, દાશતયન્ત, હિતાસ્પ (કેરશાસ્પના ભાઇ ઉર્વાક્ષ્યનો ખુની), અને વરેથવ નામના રાક્ષશી, ખરાબી કરનારા દેવો માર્યા હતા. વળી તે અરેઓ-ષમન નામના ઘણાજ જોરેમંદ રાક્ષશને મારવા પામ્યો હતો, અને સ્નાવિધક નામનો રાક્ષશ, જે દુન્યાને પોતાના કાબુમાં લઇને, અંગ્રેમઇન્યુના તરીકાનો ફેલાવો કરવા માંગતો હતો, તેને મારી નાંખ્યો હતો. વળી તેણે સરવર નામના ઘોડા અને માણુસને ગળી જનાર એક ઝેરી અઝદાહને મારી નાંખ્યો હતો, જે અઝદાહ એટલાં તો રાક્ષશી કદનો હતો, કે જ્યારે તે ગુચ્છળું થઇને પડેલો હતો, ત્યારે તેને ટેકરો સમજીને કેરશાસ્પે તેની ઉપર પોતાનું ખાણું પકાવવા દેગ ચઢાવી હતી.[૧]

એ ખોરેહ મેળવવા સપેનામીનો અને ગનામીનો વચ્ચે જબરી હરીફાઇ ચાલી હતી, અને જ્યારે ગનામીનોએ અકોમન અને એષમદેવ, તથા ઝોહાક સ્પિત્યુર (જમશેદને કાપી નાખનાર એનોજ ભાઇ) ની મદદથી તે ખોરેહ મેળવવાની કોશેશ કીધી, ત્યારે સપેનામીનોના મદદગાર તરીકે બહમન, અરદીબહેશત, અને આદર યઝદે તે ખોરેહ બચાવી લીધું હતું, અને વોઉરૂકષ દરિયામાં અપાંમનપાતની મદદથી તે સાચવી રાખ્યું હતું. તે ખોરેહ મેળવવાને ઝોહાકે જબરી જેહમત કીધી હતી. પણ આદર યઝદે તેના હાથમાં જતાં બચાવ્યું હતું. અફ્રાસીયાબે તે ખોરેહ વોઉરૂકષ દરિયામાંથી મેળવવાને ત્રણ મરતબે પુષ્કળ ફાંફાં માર્યા હતાં, પણ તે નિષ્ફળ નીવડયો હતો, કારણ કે તે ઇરાનને પાયમાલ કરવાની નેમ ધરાવતો હતો; જ્યારે તે ખોરેહ તો ફકત નેક માણુસો અને માઝદયસ્ની દીનના રક્ષણ માટે હતું. કયાની વંશના કએકોબાદ, કએકાઉસ, કએ-અરેશ, કએ-પીસીન, કએ-બ્યર્શન, અને સ્યાવક્ષ એ ખોરેહ ધરાવતા હતા, જેથી તે સઘળા દબદબાવાળા, અને ભારે કામ માથે ઉઠાવનાર થયા હતા. કએખુશરૂ તે ખોરેહ ધરાવતો હતો, જેની બરકતથી તે અફ્રાસીયાબ

૧. વધુ માટે જુવો "કેરશાસ્પનામું."

અને તેના ભાઇ કસરીવજને પોતાના બાપ શ્યાવક્ષના કીનામાં, અને અગ્રેરસના કીનામાં મારવાને, તેમજ પોતાના તમામ દુશમનોને મારવાને શકિતવાન થયો હતો. પેગમ્બર જરથોસ્તે તે ખોરેહ મેળવ્યું હતું. જેની બરકતથી તે ઘણોજ નુરમંદ અને ફત્તેહમંદ બન્યો હતો, અને પોતાની દીન ફેલાવવામાં તથા એકલા અહુનવરના કલામથી બુરી ખસલતના દેવોને જેર કરવામાં ફત્તેહમંદ નીવડયો હતો. પાદશાહ ગુસ્તાસ્પે તે ખોરેહ મેળવ્યું હતું, જેની બરકતથી તેણે જરથોસ્તી દીન કબુલ કરીને નાપાક દેવોનો નાશ કીધો, અને દીન દુશ્મન તાંથ્રવંત, પેષન, અને અરજાસ્પને જેર કીધા હતા. છેલ્લે કયામતને વખતે એ ખોરેહ સોષ્યોશ અને તેના સાથીઓને મળશે, જેથી તમામ બદીનો નાશ થઇને રાસ્તી તથા સદગુણોની ફત્તેહ થશે, દુન્યા આબાદ થશે, ભુખમરો અને પાણીની ટીપણી નાબુદ થશે, અને અહેરેમનની શેકસ્ત થશે.

મ્હોટી હોમ યશત.[1]

ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજ્દાઑ. અષૅમ્ વૉહૂ (૧).

૫ નામે યજદાંન્ અહુરમજ્દ ખોદાએ અવજૂની, ગોરૂજે ખોરેહ્ અવજાયાદ્; હોમ્ યજદ્ બેરસાદ્.

અજ હમા ગુનાહ્ પતેત્ પશેમાનુમ; અજ હર્વસ્તીન્ દુશ્મત્ દુજૂખ્ત્ દુજ્વરશ્ત, મૅમ્ ૫ ગેતી મનીદ્, ઑઍમ્ ગોફ્ત, ઑઍમ્ કર્દ્, ઑઍમ્ જસ્ત્, ઑઍમ્ બૂન્ બૂદ્ ઍસ્તેદ્. અજ આંન્

૧. મ્હોટી હોમ યશત ઇજશ્નેના ૯ મા તથા ૧૦ મા હાની બનેલી છે. ૧૧ મા હામાં પણ હોમને લગતી બીના આવેલી છે, તે ઉપરથી પ્રોફેસર દારમેસ્તેતે ૯ મા, ૧૦ મા તથા ૧૧ મા હાને હોમ યશ્ત ગણે છે. એ યશ્તની શરૂઆતમાં ત્રણ જાતના હોમની આરાધના કરવામાં આવી છે. 'હઑમૅમ્ જાઇરીમ્' (પીળો હોમ) 'હઑમૅમ્ ફ્રાષ્મીમ' (આબાદી કરનાર હોમ); અને 'હઑમૅમ દુરઑષૅમ' (દરદને પછાત રાખનાર હોમ). એમાં 'હઑમ ફ્રાષ્મિ, એ પ્રાચીન કાળમાં થઈ ગયલા એક પેગમ્બરનું નામ છે, જેણે હઑમ જાઇરી-પીળા હોમ નામના પાળાની શોધ કીધી હતી, જેને મળતો વેદમાં 'સોમ' શબ્દ મળે છે. હોમની ક્રીયા હજી આપણી દીનમાં ચાલુ છે, એમ આપણને ખુદ હોમ યશતના લખાણ ઉપરથી મળે છે, જ્યાં જમશેદ પાદશાહના બાપ વીવંઘાને, ફરેદુનના બાપ આથવ્યાને, કેરશાસ્પના બાપ અસરતે અને અશો સ્પેન્તમાન પેગમ્બર જરથોસ્તના બાપ પૉઉરૂશસ્પે હોમની ક્રીયા કરી હતી. 'હઑમ દુરઑષ' એટલે દરદને મારી કહાડનાર એક ફરેસ્તાનું નામ છે. એ ઉપરાંત ગોશ યશ્ત પ્રમાણે હોમ નામનો એક પહેલવાન થઇ ગયો છે, જે પાદશાહ કએખશરૂના જમાનામાં અફ્રાસીયાબને પકડી લાવ્યો હતો.

ગુનાહ મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની રવાની ગેતી મીનોઆંની, ઑખે અવાખ્શ પશેમાન, ૫ સે ગવશ્ની ૫ પતેત હોમ. ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજદાઓ, તરોઇદીતે અંગ્રહે મઇન્યેઉશ; હઇથ્યાવર્શ્તાંમ ઘાત વસ્ના ફ્રેરષોર્તૅમૅમ. સ્તઑમિ અષૅમ. અષૅમ વૉહૂ (૩).

ફ્રવરાને મજદયસ્નો જરથુશત્રિશ વીદએવો અહુર-તકએષો (જે ગેહ હોય તે પઢે) ફ્રસસ્તયએચ. હઑમહે અષવજંધ્રહો, ક્ષ્નઑથ્ર યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ, યથા અહૂ વઇર્યો જઑતા ફ્રા મે મ્રૂતે, અથા રતૂશ અષાતચિત હચ ફ્રા અષવ વીધ્વાઓ મ્રઑતુ. હઑમૅમ જાઇરીમ બૅરૅજન્તૅમ યજમઇદે; હઑમૅમ ફ્રાષ્મીમ ફ્રાદત-ગએથૅમ યજમઇદે; હઑમૅમ દૂરઑષૅમ યજમઇદે.

(કરદો ૧ લો) હાવનીમ આ રતૂમ આ, હઓમો ઉપાઇત જરથુશ્રૅમ, આતરૅમ પઇરિ-યઑઝ્દથૅન્તૅમ, ગાથાઑસ્ચ શ્રાવયન્તૅમ; આદિમ પૅરૅસત જરથુશ્લો, કો નરે અહી, યિમ અજૅમ વીસ્પહે અંગ્રહેઉશ અસ્તવતો, શ્રએશ્તૅમ દાદરૅસ, ખ્વહે ગયેહે, ખ્વન્વતો અમૅષહે. આઅત મે અએમ પઇતિ અઑખ્ત હઑમો અષવ દૂરઑષો, અજૅમ અહ્મિ જરથુશ્લ હઑમો અષવ દૂરઑષો; આમાંમ યાસંઘ્રઉહ સ્પિતમ ફ્રા માંમ હુન્વંઘ્રઉહ ખ્વરૅતએ; અવિ માંમ સ્તઑમઇને સ્તૂઇધિ, યથ મા અપરચિત સઑષ્યન્તો સ્તવાંન.

આઅત અઑખ્ત જરથુશ્લો, નૅમો હઑમાઇ. કસૅ-થ્વાંમ પઑઇર્યો હઓમ મષ્યો અસ્તવઇથ્યાઇ હુનૂત ગએથયાઇ, કા અહ્માઇ અષિશ ઑરૅનાવિ ચિત અહ્માઇ જસત આયપ્તૅમ. આઅત મે અએમ પઇતિ-અઑખ્ત હઑમો અષવ દૂરઑષો, વીવંઘ્રહાઓ માંમ પઑઇર્યો મષ્યો અસ્તવઇથ્યાઇ હુનૂત ગએથયાઇ; હા અહ્માઇ અષિશ ઑરૅનાવિ, તત અહ્માઇ જસત આયપ્તૅમ; યત હે પુથ્રો ઉસ-જયત, યો યિમો ક્ષએતો હુવાંથ્વો, ખ્વરૅનંઘ્રઉહસ્તૅમો જાતનાંમ, હુવરૅ-દરૅસો મષ્યાનાંમ. યત કૅરૅનઑત અંઘ્રહે ક્ષથ્રાધ અમરૅષિન્ત પસુ વીર, અંઘ્રહઑષૅગ્ને આપ ઉર્વઇરે; ખ્વઇર્યાંન ખ્વરૅથૅમ અજયમ્નૅમ. યિમહે ક્ષથ્રે અઉર્વહે, નોઇત અઑતૅમ આઑંઘ્રહ, નોઇત ગરૅમૅમ, નોઇત જઉર્વ આઑંઘ્રહ, નોઇત મૅરૅથ્યુશ, નોઇત અરસ્કો દએવો-દાતો. પન્ચદસ ફ્રચરોઇથે પિત પુથ્રસ્ચ રઑધએષ્વ કતરસચિત, યવત ક્ષયોઇત હુવાંથ્વો યિમો વીવંઘ્રઉહતો પુથ્રો.

કસૅ-થ્વાંમ બિત્યો હઑમ મષ્યો અસ્તવઇથ્યાઇ હુનૂત ગએથયાઇ; કા અહ્માઇ અષિશ ઑરૅનાવિ, ચિત અહ્માઇ જસત આયપ્તૅમ.

આઅત્ મે અએમ્ પઇતિ-અઑખ્ત હઓમો અષવ દૂરઓષો, આથ્વ્યો માંમ્ બિત્યો મષ્યો અસ્તવઇથ્યાઇ હુનૂત ગએથયાઇ; હા અહ્માઇ અષિશ્ ઑરૅનાવિ, તત્ અહ્માઇ જસત્ આયપ્તૅમ્; યત્ હે પુથ્રો ઉસ્-જયત વીસો સૂરયાઓ થ્રએતઓનો. યો જનત્ અજ્હીમ્ દહાકૅમ્ થ્રિજફનૅમ્, થ્રિકમૅરૅધૅમ્, ક્ષ્વશ્-અષીમ્, હજંઘ્રર-યઓક્ષ્તીમ્, અશ્-અઓજંઘ્હૅમ્, દએવીમ્ દ્રુજૅમ્, અઘૅમ્ ગએથાવ્યો દ્રૂવન્તૅમ્, યાંમ્ અશ્-અઓજસ્તેમાંમ્ દ્રુજૅમ્ ફ્રચ કૅરૅન્તત્ અંઘ્રો મઇન્યૂશ્ અવિ યાંમ્ અસ્તવઇતીમ્ ગએથાંમ્, મહ્ર્કાઇ અષહે ગએથનાંમ્.

કસ્-થ્વાંમ્ થ્રિત્યો હઓમ્, મષ્યો અસ્તવઇથ્યાઇ હુનૂત ગએથયાઇ, કા અહ્માઇ અષિશ્ ઑરૅનાવિ, ચિત્ અહ્માઇ જસત્ આયપ્તૅમ્. આઅત મે અએમ્ પઇતિ-અઑખ્ત હઓમો અષવ દૂરઓષો, થ્રિતો સામનાંમ્ સૅવિશ્તો થ્રિત્યો માંમ્ મષ્યો અસ્તવઇથ્યાઇ હુનૂત ગએથયાઇ; હા અહ્માઇ અષિશ્ ઑરૅનાવિ, તત્ અહ્માઇ જસત્ આયપ્તૅમ્; યત્ હે પુથ્ર ઉસ્જયોઇથે ઉર્વાક્ષયો કૅરૅસાસ્પસ્ચ. ત્કએષો અન્યો દાતો-રાજો, આઅત્ અન્યો ઉપરો-કઇર્યો, યવ ગએસુશ્ ગધવરો. યો જનત્ અજ્હીમ્ સ્રૂવરૅમ્, યિમ્ અસ્પો-ગરૅમ્ નરૅ-ગરૅમ્, યિમ્ વીષવન્તૅમ્ જઇરિતૅમ્; યિમ ઉપઇરિ વીશ્ અરઓધત્ આરૅશ્ત્યો-બરેજ જઇરિતૅમ્; યિમ્ ઉપઇરિ કૅરૅસાસ્પો અયંઘ્હ પિતૂમ પચત. આ રપિથ્વિનૅમ જરૂ-વાનૅમ, તફ્સત્ચ હો મઇર્યો ખ્શીસત્ચ; ફ્રાંશ્ અયંઘ્હો ફ્રસ્પરત્, યેષ્યન્તીમ આપૅમ્ પરાઅઁઘ્હાત્; પરાંશ્ તરસ્તો અપ-તચત્ નરૅ-મનાઓ કૅરૅસાસ્પો.

કસ્-થ્વાંમ્ તૂઇર્યો હઓમ મષ્યો અસ્તવઇથ્યાઇ હુનૂત ગએથયાઇ; કા અહ્માઇ અષિશ્ ઑરૅનાવિ, ચિત્ અહ્માઇ જસત્ આયપ્તૅમ. આઅત્ મે અએમ્ પઇતિ-અઑખ્ત હઓમો અષવ દૂરઓષો, પૉઉરૂષસ્પો માંમ્ તૂઇર્યો મષ્યો અસ્તવઇથ્યાઇ હુનૂત ગએથયાઇ; હા અહ્માઇ અષિશ્ ઑરૅનાવિ, તત્ અહ્માઇ જસત્ આયપ્તૅમ; યત્ હે તૂમ ઉસ-જયંઘ્હ, તૂમ્ ઑરૅજ્વો જરથુશ્ત્ર, ન્માનહે પોઉરૂષસ્પહે વીદએવો અહુર-ત્કએષો. સ્રૂતો અઇર્યેને વએજહિ તૂમ્ પઓઇર્યો જરથુશ્ત્ર, અહુનૅમ વઇરીમ્ ફ્રસ્રાવયો, વીબૅરૅથ્વન્તમ આખ્તૂઇરીમ્, અપરૅમ ખ્રઓજદ્યેહ્યા ફ્રસ્રૂઇતિ. તૂમ્ જૅમરૂ-ગૂજો આકૅરૅનવો વીસ્પે દએવ જરથુશ્ત્ર, યોઇ પર અહ્માત્ વીરો-રઓધ્ર અપતયૅન્, પઇતિ આય જૅમા; યો અઓજિશ્તો, યો તન્જિશ્તો, યો થ્વક્ષિશ્તો, યો આસિશ્તો, યો અશ-વૅરૅથ્રજંસ્તૅમો અબવત્ મઇન્યવાઓ દામાંન્.

આઅત્ અઑખ્ત જરથુશ્તો, નૅમો હઑમાઇ. વંઘ્રહુશ હઑમો હુધાતો; હઑમો અર્શદાતો, વંઘ્રહુશ દાતો, બએષજયો, હુકૅરૅફ્રૂશ, હુવરૅશ વૅરૅથ્રજાઑ, જઇરિ-ગઑનો, નાંમ્યાંસુશ. યથ ખ઼્રૅન્તે વહિશ્તો, ઉરૂનએચ પાથ્મઇન્યોતૅમો. ની તે જાઇરે મધૅમ્ શ્રુયે, ની અૅમ, ની વૅરૅથ્રઘ્નૅમ ની દસ્વરૅ, ની બએષજૅમ્, ની ફ્રદથૅમ્, ની વરેદથૅમ્, ની અઑજો વીસ્પો-તનૂમ્, ની મસ્તીમ્ વીસ્પો-પએસંઘ્રહૅમ; ની તત્, યથ ગએથાહુવ વસો-ક્ષથ્રો ફ્રચરાને, ત્બએષો-તઉર્વાઑ, દ્રુજૅમ્ વનો. ની તત્, યથ તઉર્વયેનિ વીસ્પનાંમ્ ત્બએષવતાંમ્ ત્બએષાઑ, દએવનાંમ્ મષ્યાનાંમચ, યાથ્વાંમ્ પઇરિકનાંમચ, સાથ્રાંમ્ કઑયાંમ્ કરફ્નાંમચ, મઇરયનાંમચ બિજંગ્રનાંમ્, અષેમઓઘ્નનાંમચ બિજંગ્રનાંમ્, વૅહ્રર્ક-નાંમચ ચથ્વરૅ-જંગ્રનાંમ્, હએનયાઑસચ પૅરૅથુ-અઇનિકયાઑ, દવાંઇ-થ્યાઑ પતાંઇથ્યાઑ.

ઇમૅમ્ થ્વાંમ્ પઑઇરીમ્ યાનૅમ હઑમ્ જઇધ્યેમિ દૂરઑષ, વહિશ્તમ અહૂમ અષઑનાંમ રઑચંઘ્રહૅમ વીસ્પો-ખ઼્ાથ્રૅમ. ઇમૅમ થ્વાંમ્ બિતીમ્ યાનૅમ હઑમ્ જઇધ્યેમિ દૂરઑષ, દ્રવતાતૅમ અંઘહાઑસૅ તન્વો. ઇમૅમ્ થ્વાંમ્ થ્રિતીમ્ યાનૅમ્ હઑમ જઇધ્યેમિ દૂરઑષ, દરૅઘો-જીતીમ ઉશ્તાનહે. ઇમૅમ થ્વાંમ્ તૂઇરીમ્ યાનૅમ હઑમ જઇધ્યેમિ દૂરઑષ, યથ અએષો અમવાઑ થ્રાંફ્ઘો, ફ્રક્તાને જૅમા પઇતિ, ત્બએષો-તઉર્વાઑ દ્રુજૅમ્-વનો. ઇમૅમ થ્વાંમ્ પુખ઼્ધૅમ યાનૅમ્ હઑમ જઇધ્યેમિ દૂરઑષ, યથ વૅરૅથ્રજાઑ વનત્-પિષનો, ફ્રક્તાને જૅમા પઇતિ ત્બએષો-તઉર્વાઑ દ્રુજૅમ-વનો. ઇમૅમ થ્વાંમ્ ક્ષ્તૂમ્ યાનૅમ હઑમ જઇધ્યેમિ દૂરઑષ, પઉર્વ તાયૂમ્, પઉર્વ ગઘ્રૅમ, પઉર્વ વૅહ્રરૂકૅમ બૂઇધ્યોઇ મઇધે; મા ચિશ્ પૅઉર્વો બઇધ્યએત નો; વીસ્પે પઉર્વ બૂઇધ્યોઇમઇધે.

હઑમો અએઇબિશ, યોઇ ઉર્વન્તો હિત તક્ષૅન્તિ, અૅરૅનાઉમ જાવરૅ અઑજાઑસચ બક્ષઇતિ. હઑમો આઝીજનાઇતિબિશ દધાઇતિ ક્ષએતો-પુથ્રીમ્, ઉત અષવ-ફ્રજઇન્તીમ. હઑમો તએચિત્, યોઇ કતયો નસ્કો-ફ્રસાઅઁઘ્રહો આઅઁઘ્રહૅન્તૅ, સ્પાનો મસ્તીમચ બક્ષઇતિ. હઑમો તાઑસચિત્, યાઑ કઇનીનો આઅઁઘ્રહઇરે દરૅઘૅમ અઘ્રવો, હઇથીમ્ રાધૅમચ બક્ષઇતિ મોષુ જઇધ્યમ્નો હુખ્રતુશ. હઑમો તૅમચિત્ યિમ કૅરૅસાનીમ[1] અપ-ક્ષથ્રૅમ નિષાધયત્, યો રઑસ્ત ક્ષથ્રો-કામ્ય. યો દવત્,

---

૧. કૅરૅસાનીમ-ડારમેસ્ટેટે એને સીકંદર સાથે સરખાવે છે. વળી વેદમાં આવેલા કૃષ્ણુ સાથે પણ સરખાવવામાં આવે છે, જે સોમપાળા ઉપરનો દેવતા હતો.

નોઇત્ મે અપાંમ્ આથ્રવ અઇવિશ્તિશ વૅરૅધ્યે દંઘ્રહવ ચરાત્, હો વીસ્પે વરૅધનાંમ્ વનાત્, ની વીસ્પે વરૅધનાંમ્ જનાત્.

ઉશ્ત તે, યો પ્ઝા અઓજંઘ્રહ વસો-ક્ષથ્રો અહિ હઓમ. ઉશ્ત તે, અપિવતહે પઉરૂ-વચાંમ્ ઍરૅજૂખ્ધનાંમ્. ઉશ્ત તે, નોઇત્ પઇરિ-ક્રાસ ઍરૅજૂખ્ધૅમ્ પૅરૅસહે વાચિમ્. ક્રા તે મજદાઓ બરત્ પઉર્વનીમ્, અઇવ્યાઓંઘ્રહનૅમ્ સ્તૅહ્રૂપઍસંઘ્રહૅમ્ મઇન્યુતાશ્તૅમ્, વંઘ્રઉહીમ્ દએનાંમ્ માજદયસ્નીમ્. આઅત્ અંઘ્રહે અહિ અઇવ્યાસ્તો બરૅષ્નુશ પઇતિ ગઇરિનાંમ્, દ્રાજંઘ્રહે અઇવિધાઇતીશચ થ્રવસચ માંથ્રહે. હઓમ ન્માનો-પઇતે, વીસ્પઇતે, જન્તુ-પઇતે, દંઘ્રહુ-પઇતે, સ્પનંઘ્રહ વએધ્યા-પઇતે, અમાઇચ થ્વા વૅરૅથ્રઘ્નાઇચ, માવોય ઉપ-સ્રુયે તનુયે થ્રિમાઇચ યત્ પઉરૂ-બઓક્ષ્નહે. વી-નો ત્બએષવતાંમ્ ત્બએષેબીશ, વી મનો બર ગરૅમન્તાંમ્. યો ચિશચ અહ્મિ ન્માને, યો અંઘ્રહે વીસી, યો અહ્મિ જન્તવો, યો અંઘ્રહે દંઘ્રહવો, અએનંઘ્રહાઓ અસ્તિ મષ્યો, ગેઉર્વય હે પાધવે જ્ઞાવરે, પઇરિ-ષે ઉષિ વૅરૅનુઇધિ, સ્કૅન્દૅમ્ ષે મનો કૅરૅનૂઇધિ. મા જબરૅથ-એઇબ્ય ક્રતુયાઓ, મા ગવએઇબ્ય અઇવિ-તૂતુયાઓ, મા જ્ઞાંમ્ વએનોઇત્ અષિબ્ય, મા ગાંમ્ વએનોઇત્ અષિબ્ય, યો અએનંઘ્રહઇતિ નો મનો, યો અએનંઘ્રહઇતિ નો કૅહ્રૂપૅમ્.

પઇતિ અજોઇશ જઇરિતહે સિમહે વીષો-વએપહે, કૅહ્રૂપૅમ્ નાષૅમ્નાઇ અષઓને, હઓમ જ્ઞાઇરે, વદરે જઇધિ. પઇતિ ગધ્રહે વીવરૅજદવતો પ્રવીષ્યતો જજરાનો, કૅહ્રૂપૅમ્ નાષૅમ્નાઇ અષઓને, હઓમ જ્ઞાઇરૅ, વદરૅ જઇધિ. પઇતિ મષ્યેહે દ્રવતો સાસ્તર્શ્ અઇવિ-વોઇજદયન્તહે કમૅરૅધૅમ્, કૅહ્રૂપૅમ્ નાષૅમ્નાઇ અષઓને, હઓમ જ્ઞાઇરે, વદરૅ જઇધિ. પઇતિ અષૅમઓઘહે અનષઓનો અહૂમ-મરૅન્ચો, અંઘ્રહાઓ દએનયાઓ માસ-વચ દથાનહે, નોઇત્ ષ્યઓથ્નાઇશ અપયન્તાહે, કૅહ્રૂપૅમ્ નાષૅમ્નાઇ અષઓને, હઓમ જ્ઞાઇરે, વદરે જઇધિ. પઇતિ જહિકયાઇ યાતુમઇત્યાઇ, મઓધનો-કઇરયાઇ ઉપશ્તા-બઇરયાઇ, યેંઘ્રહે ક્રફ્રવઇતિ મનો, યથ અથ્રૅમ્ વાતો-ષૂતૅમ્, કૅહ્રૂપૅમ્ નાષૅમ્નાઇ અષઓને, હઓમ જ્ઞાઇરે વદરૅ જઇધિ. યત્ હે કૅહ્રૂપૅમ્ નાષૅમ્નાઇ અષઓને, હઓમ જ્ઞાઇરે વદરે જઇધિ.

(કરદો ૨ જો) વિશ અપાંમ્ ઇધ પતૅન્તુ વી દએવાઓંઘ્રહો વી દએવયો; વંઘ્રહુશ સ્રઓષો મિતયતુ, અષિશ વંઘ્રઉહિ ઇધ મિશ્રતુ; અષિશ વંઘ્રઉહિ રામયત્ ઇધ ઉપ ઇમત્ ન્માનૅમ્, યત્ આહૂઇરિ યત

હઓમહે અષવજંઘ્રહો. ક્તરૅમચિત્ તે હવનૅમ્ વચ ઉપ-સ્તઓમિ હુખ્રત્વો, યો આંસુશ હંગૅઉર્વયેઇતિ, ઉપરૅમચિત્ તે હવનૅમ્ વચ ઉપ-સ્તઓમિ હુખ્રત્વો, યહ્મિ નિઘ્ને નર્શ અઓજંઘ્રહ. સ્તઓમિ મએઘ-મચ વારૅમચ, યા તે કૅહ્રપૅમ્ વક્ષયતો, બરૅષ્નુશ પઇતિ ગઇરિનાંમ; સ્તઓમિ ગરયો બૅરૅજન્તો, યથ હઓમ ઉરૂરૂધુષ. સ્તઓમિ જાંમ પૅરૅથ્વીમ્ પથનાંમ્ વૅરૅજયંઘ્રહવાંમ્, ખાપરાંમ્ બરૅથ્રીમ્ તે હઓમ અષાઉમ; સ્તઓમિ જૅમો યથ રઓધહે હુબઓઇધિશ અઉર્વો ચરા-નૅમ. ઉત મજદ્દાઓ હુરૂથમ હઓમ રઓસ ગર પઇતિ; ઉત ક્રાધએષ વિશ-પથ; હઇથીમચ અષહે ખાઓ અહિ. વરૅધ્યંઘ્રઉહ મન વચ, વીસ્પેસચ પઇતિ વરૅષજીશ, વીસ્પેસચ પઇતિ ક્રસ્પરૅઘે, વીસ્પેસચ પઇતિ ક્રવાક્ષે. મન વચ વીસ્પેસચ પઇતિ વરૅષજીશ, વીસ્પેસચ પઇતિ ક્રસ્પરૅઘે, વીસ્પેસચ પઇતિ ક્રવાક્ષે.

હઓમો ઉક્ષયેઇતિ સ્તવનો, અથ ના યો હિમ્ સ્તઓઇતિ વૅરૅથ્ર-જાંસ્તરો બવઇતિ. નિતૅમચિત્ હઓમ હૂઇતિશ, નિતૅમચિત્ હઓમ સ્તૂઇતિશ, નિતૅમચિત્ હઓમ ખરૅતિશ, હજંઘ્રરૂઘ્નયાઇ અસ્તિ દએવ-નાંમ. નસ્યેઇતિ હથ્ર ક્રાકૅરૅસ્ત અહ્મત્ હચ ન્માનાત્ આહિતિશ, યથ્ર બાધ ઉપાજઇતિ, યથ્ર બાધ ઉપસ્તઓઇતિ, હઓમહે બએષજંયેહે ચિથ્રૅમ, દસ્વરૅ બએષજૅમ્ અહે વીસે ઉત મએથનૅમ. વીસ્પે જી અન્યે મધાઓંઘ્રહો અએષ્મ હચિન્તે ખ્રવી-દ્વો; આઅત્ હો યો હઓમહે મધો અષ હચઇતે ઉર્વાસ્મન. રૅનજઇતિ હઓમહે મધો. યો યથ પુથ્રૅમ્ તઉરૂનૅમ હઓમૅમ્ વન્દએત મષ્યો, ફ્રા આબ્યો તનુબ્યો હઓમો વીસઇતે બએષજાઇ.

હઓમ્ દજદિ મે બએષજનાંમ, યાબ્યો અહિ બએષજધાઓ; હઓમ દજદિ મે વારૅથ્રઘ્નિનાંમ, યાબ્યો અહિ વૅરૅથ્ર-તઉર્વાઓ. ફ્રા તે વીસાઇ ઉર્વથો સ્તઓત, ઉર્વથૅમ સ્તઓતારૅમ્ વંઘ્રહંઘ્રહેમ દધો અઓખ્ત અહુરો મજદાઓ, યથ અષૅમ્ યત્ વહિશ્તૅમ. અઉર્વન્તૅમ થ્વા દામિધાતૅમ બધો તતપત્ હ્વાપાઓ; અઉર્વન્તૅમ થ્વા દામિધા-તૅમ્ બધો નિદથત્ હ્વાપાઓ, હરઇથ્યો પઇતિ બરેજયાઓ. આઅત્ થ્વા આથ્ર સ્પૅન્ત ફ્રદક્ષ્ત મૅરૅઘ વીજવંચ વીબરૅન્; અવિ ઇશ્કત ઉપાઇરિ-સએન, અવિ સ્તએર સ્તરો-સાર, અવિ કુસ્રાધ કુસ્રો-પધાત, અવિ પવ્રાન વિશ-પથ, અવિ સ્પિત-ગઓન ગઇરિ.

આઅત્ આહ્વ પઉર્વતાહ્વ પૉઉરૂ-સરૅધો વીરઓધહે, હઓમો ગઓમ જઇરિ-ગઓનો; આતે બએષજ ઇરીરિથરૅ વંઘ્રહેઉશ મનંઘ્રહો

મયાબ્યો. આઅત મે અહે દુશ-સંધ્રહહે પરાચ વએપય મનો; આઅત્ અહે ની મનો મનો, યો મે દુશ-સંધ્રહો હિશ્તઇતે.

નૅમો હઓમાઇ, યત્ કૅરૅનઑઇતિ દ્રિવઑશ્ હુવત્-મસો મનો, યથ રએવસ્તેમહેચિત્; નૅમો હઓમાઇ, યત્ કૅરૅનઑઇતિ દ્રિવઑશ્ હુવત્-મસો મનો, યત્ ઉસ્નાંમ્ અએઇતિ વએધ્ય. પૅાઉરૂ-નરૅમ્ તુમ્ કૅરૅનૂષિ સ્પન્યંઘ્રહૅમ્ ચિસ્તિવસ્તરૅમ્, યસે-તે બાધ, હઓમ જાઇરે, ગવ ઇરિસ્તહે બક્ષઇતિ. મા મે યથ ગાઉશ દ્રફ્ષો આસિતો વારૅમ્ અચઇરે. ક્ષ્ ક્રયન્તુ તે મધો, વૅરૅજયંઘ્રઉહાઅઁઘ્રહો જસૅન્તુ. પઇરિ-તે, હઓમ અષાઉમ્ અષવાજો, દધાંમિ ઇમાંમ્ તનૂમ્, યા મે વએનઇતે હુરઑધ. અવંઘ્રહરૅ-જામિ જન્યઑઇશ ઉનાંમ્ મઇરયયાઓ ઍવીતો-ખરૅધયાઓ, યા મઇન્યેઇન્તિ દવયેઇન્તિ આથ્રવનૅમચ હઓમૅમચ, હા યા દપ્ત અપનસ્યેઇતિ. યા તત્ યત્ હઓમહે દ્રઓનો નિગાઅઁઘ્રહૅન્તિ નિશહિધઇતિ, નોઇત્ તાંમ્ આથ્રવો-પુથ્રીમ્ નએધ દસ્તિ હુપુથ્રીમ્.

પંચનાંમ્ અહ્મિ, પંચનાંમ નોઇત્ અહ્મિ. હુમતહે અહ્મિ, દુશમતહે નોઇત્ અહ્મિ. હુખ્તહે અહ્મિ, દુઝૂખ્તહે નોઇત્ અહ્મિ. હુવરૂશતહે અહ્મિ, દુઝવરૂશતહે નોઇત્ અહ્મિ. સ્રઓષહે અહ્મિ, અસ્રુશતોઇશ્ નોઇત્ અહ્મિ. અષઓનો અહ્મિ, દ્રવતો નોઇત્ અહ્મિ. અતચિત્ અહ્માત્ યથ અપૅમ્ મનિવાઓ અંઘ્રહત્ નિવાઇતિશ.

આઅત્ અઑખ્ત જરથુશ્તો, નૅમો હઓમાઇ મજદધાતાઇ, વંઘ્રહુશ્ હઓમો મજદધાતો. નૅમો હઓમાઇ, વીસ્પે હઓમ ઉપ-સ્તઓમિ, યતચિત્ બરૅષ્નુષ્વ ગઇરિનાંમ્, યતચિત્ જાંફ્નુષ્વ રઓનાંમ, યએચિત્ આંજહુ દૅરૅતાઅઁઘ્રહો જઇનિનાંમ્ ઉપ દૅરૅજાહુ. ઍરૅજતએન હચ તશ્ત જરનએનૅમ્ અવિ તક્ષે; મા તે નીરે જૅમિ પઇતિ, ઇથ રએવન્તો અરૅજહે. ઇમાઓસે-તે હઓમ ગાથાઓ, ઇમાઓ હૅન્તિ સ્તઓમાયો, ઇમાઓ હૅન્તિ ચીચષાનાઓ, ઇમૅ હૅન્તિ અર્ષુખ્ધ વાચો. દાસ્મઇનિશ્ વારૅથ્રઘ્નિશ્, પઇતિ-બિષિશ્ બએષજય.

ઇમાઓસૅ તુમચિત્ માવોય. ફ્ષ ક્રયન્તુ તે મધો, રઑક્ષ્ન ક્રયન્તુ તે મધો; રૅનજયો વજઇતે મધો. વારૅથ્રઘ્નિશ્ હૅન્તૅમ્ આસ્તઑઇતે, હથ્ર અન ગાથ્વ્ય વચ. ગવે નૅમો, ગવે નૅમો, ગવે ઉખ્ધૅમ્, ગવે વૅરૅથ્રૅમ્, ગવે ખરૅતૅમ્, ગવે વસ્રૅમ્, ગવે વૅરૅજયાતાંમ્ તાંમ તાંમ ને ખરૅથાઇ ફ્રુયો.

હઓમૅમ જાઇરીમ્ બૅરૅજન્તૅમ્ યજમઇદે; હઓમૅમ ફ્રાષ્મીમ્ ફ્રાદત્-ગએથૅમ્ યજમઇદે; હઓમૅમ દૂરઓષૅમ્ યજમઇદે; વીસ્પે હઓમ યજમઇદે; જરથુશ્તહે સ્પિતામહે ઇધ અષઓનો અષીમચ ફ્રવષીમચ

યજમઇદે. યેંઘ્નહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્નહો, મજ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઔંઘ્નહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(બાજમાં પઢે) અહુરમજ્દ ખોદાએ, અવજૂનીએ મરૂદુમ, મરૂદુમ સર્દગાંન્, હમા સર્દગાંન, હમબાયસ્તે વેહાંન્, ઑએમ્ બેહેદીન્ માજ્દયસ્નાંન આગહી આસ્તવાની નેકી રસાનદ્; અએદૂન્ બાદ્. (પ્રગટ પઢે) યથા અહૂ વઇર્યો (૨).

યસ્નેમ્ચ વહ્મેમ્ચ અઓજસ્ચ જવરેચ આફ્રીનામિ, હઓમહે અષવજંઘ્નહો. અષેમ્ વોહૂ (૧). ☞ અહુમાઇ રએશચ; હજંઘ્રેમ; જસ મે અવંઘ્નહે મજ્દ; કેરૂફેહ્ મોજ્દ.

રોજ નેક્ નાંમ્, રોજ પાક્ નાંમ્, રોજ મુબારક્ (ફલાંન), માહે મુબારક્ (ફલાંન), ગાહે (ફલાંન), નમાજ દાદારે ગેહાંન્ દામાંન્. ક્નઓથ્ર અહુરહે મજ્દાઓ, તરોઇદીતે અંઘ્નરહે મઇન્યેઉશ. હઇથ્યાવરૂશ્તાંમ્ હાત વસ્ના ફ્રેરષોતેમેમ. સ્તઓમિ અષેમ્; અષેમ્ વોહૂ (૧).

ગોરૂજે ખોરેહ્ અવજાયાદ્ હોમ્ યજદ્, બેરસાદ્ અમાવંદ્ પીરોજગર્, અમાવંદી પીરોજગરી. દાદ્ દીન્ બેહ્ માજ્દયસ્નાંન્, આગહી રવાઇ ગોઆફ્રંગાંની બાદ્ હફ્તે કેશ્વર્ જમીન્; અએદૂન્ બાદ્. મન્ આનો આવાયદ્ શુદન્, મન્ આનો આવાયદ્ શુદન્, મન્ આનો આવાયદ્ શુદન્. અષઓને અષેમ્ વોહૂ (૧).

☞ (દક્ષિણ દિશા તરફ મોહોડું કરીને પઢે.) દાદારે ગેહાંન્ દીને માજ્દયસ્ની દાદે જરથુશ્તી. નેમસ્ન્તે અષાઉમ્ સેવિશ્તે અરેદ્વિ સૂર અનાહિતે. અષઓને અષેમ્ વોહૂ (૧). નેમો ઉર્વઇરે વંઘ્નુઉહિ મજ્દધાતે. અષઓને અષેમ્ વોહૂ (૧). હઓમેમ્ જાઇરીમ્ બેરેજન્તેમ્ યજમઇદે; હઓમેમ્ ફ્રાષ્મીમ્ ફ્રાદત્-ગએથેમ્ યજમઇદે; હઓમેમ્ દૂરઓષેમ્ યજમઇદે. અષેમ્ વોહૂ (૧). હોમ્ યજદ્ બેરસાદ્; અષેમ્ વોહૂ (૧).

મોટી હોમ યશતની નીરંગ.

(આ નીરંગ મોટી હોમ યશ્ત પઢયા પછી ત્રણ વાર પઢવી.)

કુ શૅકનમ્, ઓ વાએનુમ્, ઓ નેજારૂ કુનમ્, કાલ્બુદે શુમા દીવાંન્, ઓ દરૂજાંન્, ઓ જાદુઆંન્, ઓ પરીઆંન્, પ હોમ વ બર્સમ, વ દીને રાસ્ત વ દોરોસ્ત વેહ્ કે દાદાર અહુરમજ્દ ઓએ મન્ ચાશીદ્. અષઓને અષેમ્ વોહુ (૧) (ત્રણ વાર પઢે.)

મોટી હોમ યશ્તનો સાર—દાદાર અહુરમઝદની ખુશનુદી હોજો! વૃદ્ધિ કરનાર દાદાર અહુરમઝદનું નામ લઇને હું બંદગી શરૂ કરૂં છું. તેનો પ્રતાપ તથા ખોરેહ જ્યાદા થાઓ! હોમ યઝદ મારી મદદે પહોંચો! તમામ ગુનાહો માટે હું પશ્ચાતાપ કરૂં છું. સર્વે ભુંડા વિચાર, ભુંડા વચન અને ભુંડા કામને માટે હું પસ્તાવો કરૂં છું.

દરદને પછાત રાખનાર અશો હોમ! તું ઘોડાઓને કાબુમાં રાખવાને કૌવત બખશે છે; ફરઝંદની ખાહેશ રાખનાર નારને તું ખુબસુરત નેક ફરઝંદ બખશે છે; જેઓ નુસ્ક ભણે છે, તેઓને ડહાપણુ અને મોટાઇ આપે છે; કન્યાઓને તું ભલા ખાવીંદ આપે છે. સાચા બોલાયલા સખુન ઉપર તું શક લઇ જતો નથી; અહુરમઝદ, કુસ્તી તથા માઝદયસ્ની દીન તારે માટે પહેલ વહેલાં લાવ્યા; મને હિંમત અને સુખ મળે, માટે હું તારી સેતાયશ કરૂં છું; દુષ્ટ માણુસોની ખરાબીથી મને દુર રાખ; તામસી વિચારથી મને દુર લઇ જા; કીનાખોર માણુસનું જોર તું છીનવી લઇને તેની હુશિયારી ઢાંકી નાખ અને તેની વિચાર શકિત મંદ કરી નાખ; મને નુકસાન કરવા માંગે, તેની જોવાની શકિત તું છીનવી લે; સાંપ, ધાટકી લુટારા, દુષ્ટ જુલમગારો, જરથોસ્તી દીનના કલામો પ્રમાણે અમલ નહિ કરનાર, ફીતનો કરાવનાર આશમોગ, બદ ઓરત જેનું મન વાદળાંની મીસાલે દોડે છે, તેઓથી મારૂં રક્ષણુ કર; નર અને નારી દેવો અહિંયાંથી દફે થાય; શરોષ અને અશીશવંઘ આ ઘરમાં આવે; તારી ક્રિયાની બરકતથી હું દેવોને મારૂં. હું દુવા ગુજારૂં છું કે પહાડ ઉપર તારી પુષ્કળ વધ થાય; હું તારી સ્તુતિ કરનાર થાઉં, મારી નાલેસી કરનારની વિચાર શકિત તું ઢાંકી દે; તું ગરીબોને સંતોષી રાખે છે; જે દુધ સાથે તુંને પીએ છે, તેને તું ડહાપણુ અને જ્ઞાન આપે છે; હું ક્રિયા કરીને તુંને પીઉં, જેથી તારી ખુબી ભરેલી અસર મારામાં કાયમ રહે અને જતી રહે નહિ; મારી જીંદગીના છેડા સુધી હું નેક વિચાર, નેક સખુન, નેક કામ, દીનની ફરમાનબરદારી બજાવી અશો માણુસને મળતો થાઉં: બદ વિચાર, બદ સુખન, બદ કામ, દીન તરફ નાફરમાનીને મળતો નહિ થાઉં; ખરાં દીલથી કીધેલી બંદગી તથા લહેજતદાર પકવાનો હું તુંને અર્પણુ કરૂં છું. જે શખસ તારી ક્રિયા કરે છે, તે ફતેહમંદ તથા ચપળ થાય છે; જે નાર તારી નૈયતે ધ્રજેલો દરૂન અધર્મીપણાંથી ખાય છે તેને તું સદગુણી ફરઝંદ આપતો નથી.

હોમની ક્રિયા કરીને હોમ પીવાથી દુઃખ દરદ દફે થાય છે; જ્યારે બીજાં પીણાંઓ માણુસને અશ્મ દેવ તરફ ઘસડી લઇ જાય છે, એટલે તેનાં મગજને ઉશ્કેરી મેળીને તેનામાં ગુસ્સો ઉત્પન્ન કરે છે, ત્યારે હોમની કેફ નેક કામ કરવાને ઉલટ ઉશ્કેરે છે.

વીવંઘામે હોમની ક્રિયા કીધી તેથી તેને આશીરવાદ પ્રાપ્ત થયો કે તેને ત્યાં જમશેદ નામનો ખોરશેદ જેવો નુરમંદ બેટો પેદા થયો, જેની પાદશાહીમાં માણુસો

અને પશુઓ અમર થયાં, અતિશય ઠંડી તથા ગરમી નાબુદ થઇ, બુઢાપો, મોત, અને દ્વેષ જેવું કાંઇ હતું નહિ, અને તેના રાજમાં લોકો એટલાં સુખી હતાં કે બાપ તેમજ દીકરો બન્ને પંદર વર્ષના દીસતા હતા.

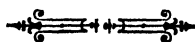
આથવ્યાને હોમની ક્રિયા કરી હતી, તેને આ આશીરવાદ પ્રાપ્ત થયો કે તેને ત્યાં ફરેદુન નામનો બેટો જન્મ પામ્યો, જેણે દુન્યાને પાયમાલ કરવાને માટે જન્મેલા ઝોહાકને માર્યો હતો.

સામના ખાનદાનના થ્રિતે હોમની ક્રિયા કરી હતી, તેને આ આશીરવાદ પ્રાપ્ત થયો કે તેને ત્યાં ઉર્વાક્ષ અને કેરશારપ નામના બે બેટાઓ જન્મ પામ્યા, તેમાં ઉર્વાક્ષ દીનની રાહબરી કરનાર અને ઇનસાફ કરનાર ન્યાયાધિશ હતો, જ્યારે કેરશારપે રાક્ષસી કદના ઘોડા અને માણસને ગળી જનારા ઝેરી સરવર નામના અઝદાને માર્યો હતો, જે એટલો તો મોટાં કદનો હતો, કે જ્યારે તે પડેલો હતો, ત્યારે તેને એક લીલો ટેકરો સમજીને કેરશારપે પોતાની ખાણાંની દેગ તેના ઉપર પકાવવા ચહડાવી હતી.

પોઉરૂશરપે હોમની ક્રિયા કરી હતી, તેને આ આશીરવાદ પ્રાપ્ત થયો હતો, કે તેને ત્યાં અશો જરથોસ્ત જેવો બેટો જનમ્યો હતો, જેણે અહુનવર ગાઇને માણસની સુરતના ખરાબી કરનારા દેવોને નાબુદ કીધા હતા, અને દુન્યાની આબાદીનો માર્ગ ખુલ્લો કીધો હતો.

હોમ યઝદ પેગમ્બર જરથોસ્તને હોમની ક્રિયા હાવન ગેહમાં કરવાની શીખામણ આપે છે, ત્યારે જરથોસ્તે હોમની આરાધના કરીને દુવા ગુજારી કે અએ તંદરોસ્તી આપનાર, ફતેહમંદ, સોનેરી રંગના, રવાનને મીનોઇ રસ્તો દેખાડનાર હોમ! તારી કનેથી ડહાપણ, હિંમત, ફત્તેહ, તંદરોસ્તી, આબાદી, વૃદ્ધિ અને શરીરનું કૌવત હું માગું છું. જેથી તમામ દેવો, જાદુગરો અને વરૂઓની ખરાબીઓને હું તોડું. મને પહેલી બખશેશ તરીકે બહેશત; બીજી બખશેશ તનદરોસ્તી; ત્રીજી બખશેશ લાંબી જીંદગી; ચોથી બખશેશ ખરાબી અને જુઠાઇને નાબુદ કરવાની મારી મુરાદમાં પાર પડેલો થાઉં; પાંચમી હું વેરી અને જુઠાને મારનાર થાઉં; અને છઠી બખશેશ ખુની, ચોર, અને વરૂ વિષે મને આગમજથી ચેતવણી મળે.

કેરેસાની (સીકંદર) મગરૂરીથી બોલતો હતો કે તેના મુલકમાં જરથોસ્તી ધર્મનો ફેલાવો કરવાને કોઇ ફરે નહિ, તેને હોમે પાદશાહી ઉપરથી દુર કર્યો હતો.

ન્હાની હોમ યશ્ત.[1]

ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજ્દાઓ. અષેમ્ વોહૂ (૧).

પ નામે યજદાંન્ અહુરમજ્દ ખોદાએ અવજુની, ગોરૂજે ખોરેહ્ અવજાયાદ; હોમ્ યજદ બેરસાદ.

અજ્ હમા ગુનાહ્ પતેત્ પશેમાનુમ; અજ્ હર્વસ્તીન્ દુશ્મત દુજ્જૂખ્ત દુજ્વરૂશ્ત, મેંમ પ ગેતી મનીદ, ઑએમ ગોફ્ત, ઑએમ કર્દ, ઑએમ જસ્ત, ઑએમ બૂન્ બૂદ અસ્તેદ. અજ્ આંન્ ગુનાહ્ મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની રવાંની ગેતી મીનોઆંની, ઑખે અવાખ્શ પશેમાન, પ સે ગવશ્ની પ પતેત્ હોમ. ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજ્દાઓ, તરોઇદીતે અંગ્રહે મઇન્યેઉશ; હઇથ્યાવરૂશ્તાંમ્ હાત્ વસ્ના ફ્રેરષોતેમેંમ. સ્તઓમિ અષેમ; અષેમ વોહૂ (૩).

ફ્રવરાને મજ્દયસ્નો જરથુશ્ત્રિશ વીદએવો અહુર-ત્કએષો, (જે ગેહ હોય તે પઢે) ફ્રસસ્તયએચ. હઑમહે અષવજંઘ્રહો, ક્ષ્નઑથ્ર યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ, યથા અહૂ વઇર્યો જઓતા ફ્રા મે મ્રૂતે, અથા રતુશ અષાત ચિત્ હચ ફ્રા અષવ વીધ્વાઓ મ્રઑતૂ. હઑમેંમ જાઇરીમ્ બેરેજન્તેંમ યજમઇદે; હઑમેંમ ફ્રાષ્મીમ્ ફ્રાદત્-ગએથેંમ યજમઇદે; હઑમેંમ દૂરઑષેંમ યજમઇદે.

ની તે જાઇરે મઘેંમ મ્રૂયે. ની અમેંમ, ની વેરેથ્રઘ્નેંમ, ની દસ્વરે, ની બએષજેંમ, ની ફ્રદથેંમ, ની વરેદથેંમ, ની અઓજો વીસ્પો-તનૂમ, ની મસ્તીમ્ વીસ્પો-પએસંઘ્રહેંમ; ની તત્, યથ ગએ-થાહ્વ વસો-ક્ષથ્રો ફ્રચરાને, ત્બએષો-તઉર્વાઓ દ્રુજેંમ-વનો. ની તત્ યથ તઉર્વયેનિ.

હઑમેંમ જાઇરીમ્ બેરેજન્તેંમ યજમઇદે; હઑમેંમ ફ્રાષ્મીમ્ ફ્રાદત્-ગએથેંમ યજમઇદે; હઑમેંમ દૂરઑષેંમ યજમઇદે; વીસ્પે હઓમ યજમઇદે; જરથુશ્ત્રહે સ્પિતામહે ઇધ અષઓનો અષીમચ ફ્રવષીમચ યજમઇદે.

યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘહો, મજ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત હચા, યાઓંઘ્રહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

---

૧. યજશ્નેના ૯ મા હાના ૧૭ મા અને ૧૮ મા ફકરાને છુટા લઇને નાની હોમ યશ્ત બનાવી છે.

(બાજમાં પઢે.) અહુરમજ્દ ખોદાએ, અવજૂનીએ મરૂદુમ, મરૂદુમ સર્દગાંન્ હમા સર્દગાંન્, હમબાયસ્તે વેહાંન્, ઑઅેમ બેહેદીન્ માજ્દયસ્નાંન્ આગહી આસ્તવાની નેકી રસાનદ્; અઍદૂન્ બાદ્. (પ્રગટ પઢે) યથા અહૂ વઇર્યો. (૨).

યસ્નૅમચ વહ્મૅમચ અઑજસ્ચ જવરૅચ આફ્રીનામિ, હઑમહે અષવજંઘ્રહો, અષૅમ વૉહૂ (૧).

☞ અહ્માઇચ રએશચ; હજંઘ્રૅમ; જસ મે અવંઘ્રહે મજ્દ; કૅરૂફેહ્ મોજ્દ.

રોજ નેક નાંમ, રોજ પાક નાંમ, રોજ મુબારક (ફલાંન), માહે મુબારક (ફલાંન), ગાહે (ફલાંન). નમાજ દાદારે ગેહાંન્ દામાંન્. ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજ્દાઑ, તરોઇદીતે અંઘ્રહે મઇન્યેઉશ. હઇથ્યાવરૂશતાંમ્ હ્યત્ વસ્ના ફ્રૅરષોતૅમૅમ. સ્તઑમિ અષૅમ; અષૅમ વૉહૂ (૧).

ગૉરૂજે ખૉરેહ્ અવજાયાદ્ હોમ્ યજદ્, બેરસાદ્ અમાવંદ્ પીરોજગરૂ અમાવંદી પીરોજગરી. દાદ્ દીન્ બેહ્ માજ્દયસ્નાંન્, આગહી રવાઇ ગોઆફરંગાની બાદ્ હફ્તે કેશવર્ જમીન્, અઍદૂન્ બાદ્. મન્ આનો આવાયદ્ શુદન્, મન્ આનો આવાયદ્ શુદન્, મન્ આનો આનો આવાયદ્ શુદન્. અષઑને અષૅમ વૉહૂ (૧).

☞ (દક્ષિણ દિશા તરફ મોહોડું કરીને પઢે.) દાદારે ગેહાંન્ દીને માજ્દયસ્ની દાદે જરથુશ્તી. નૅમસૅ-તે અષાઉમ્ સૅવિશ્તે અરૅદ્વી સૂર અનાહિતે. અષઑને અષૅમ વૉહૂ (૧). નૅમો ઉર્વઇરે વંઘ્રઉહિ મજ્દધાતે. અષઑને અષૅમ વૉહૂ (૧). હઑમૅમ જાઇરીમ્ બૅરૅજન્તૅમ્ યજમઇદે; હઑમૅમ ફ્રાષ્મીમ્ ફ્રાદત્-ગઍથૅમ યજમઇદે; હઑમૅમ દૂરઑષૅમ યજમઇદે. અષૅમ વૉહૂ (૧). હોમ્ યજદ્ બેરસાદ્ અષૅમ વૉહૂ (૧).

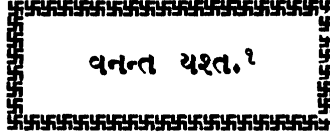
ન્હાની હોમ યશતની નીરંગ

☞ (એ નીરંગ ન્હાની હોમ યસ્ત પઢયા પછી ત્રણ વાર પઢવી.)

☞ કુ શૅકનમ, ઓ વાઍનુમ, ઓ નેઝાર્ કુનમ કાલ્બુદે શુમા દીવાન્, ઓ દરૂજાંન્, ઓ જાદુઆંન, ઓ પરીઆંન, પ હોમ્ વ બર્સમ, વ દીને રાસ્ત્ વ દોરોસ્ત્ વેહ્, કે દાદાર્ અહુરમજ્દ ઓએ મન ચાશીદ્. અષઑને અષૅમ વૉહૂ (૧). (ત્રણ વાર પઢે.)

નાની હોમ યશ્તનો સાર—અરહુમજદની ખુશનુદી હોજો! વૃદ્ધિ કરનાર અહુરમજદનું નામ લઇને હું બંદગી શરૂ કરૂં છું. તેનો પ્રતાપ તથા ખોરેહ જ્યાદા થાઓ! હોમ યઝદ મારી મદદે પહોચો! સર્વે ગુનાહો માટે હું પસ્તાવો કરૂં છું. તમામ ભુંડા વિચાર, ભુંડા વચન અને ભુંડાં કામને માટે હું મનશની, ગવશની અને કુનશનીથી પશ્ચાતાપ કરૂં છું. બુલંદ લીલાં આબાદી તથા વૃદ્ધિ કરનાર, દરદને પાછળ હટાવનાર હોમની હું આરાધના કરૂં છું. અએ લીલાં હોમ! તારી પાસે હું ડહાપણ, હિંમત, ફત્તેહ, તંદરોસ્તી, આબાદી, વૃદ્ધિ, કૌવત, અને મોટાઇ માંગું છું. જેથી તમામ દેવ, જાદુગર, પરી, વગેરે, બુરી શક્તિઓની ખરાબીને હું તોડું.

નાની હોમ યશ્તની નીરંગનો સાર—હોમ અને બરસમ વડે, તથા ભલી માજદયસ્ની જરથોસ્તી દીનની બરકતથી તમામ દેવ દરૂજો, અને જાદુગરોનાં કાલબુદને હું ભાજું.

વનન્ત યશ્ત.[1]

ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજ્દાઑ. અશ્ઁમ્ વૉહૂ (૧).

પ નામે યજ્દાંન્ અહુરમજ્દ ખોદાએ અવ્ઝૂની, ગોરૂજે ખોરેહ્ અવઝાયાદ્; વનન્ત સતર્ અહુરમજ્દ દથ અષવ અષહે રદ્ બેરસાદ્. અજ હમા ગુનાહ્ પતેત્ પશેમાનુમ્, અજ હર્વસ્તીન્ દુશ્મત દુઝૂખ્ત દુઝ્વર્શ્ત, મઁમ્ પ ગઁતી મનીદ્, ઑએમ્ ગોફ્ત, ઑએમ્ કર્દ્, ઑએમ્ જસ્ત્, ઑએમ્ બુન્ બૂદ્ ઍસ્તેદ્. અજ આંન્ ગુનાહ્ મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની રવાંની ગેતી મીનોઆંની, ઑખે અવાખ્શ્ પશેમાન્, પ સે ગવશ્ની પ પતેત્ હોમ્. ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજ્દાઑ, તરોઇદીતે અંઘ્રહે મઇન્યેઉશ્; હઇથ્યાવર્શ્તાંમ્ હ્યત્ વસ્ના ફ્રૅરષોતૅમઁમ્. સ્તઑમિ અશ્ઁમ્; અશ્ઁમ્ વૉહૂ (૩).

---

૧. નાના તથા મોટા સીરોજામાં તેશ્તર તીરની ખશ્નુમનમાં વનન્ત, સતવએસ તથા હપ્તોઇરિંગની ખશ્નુમન આવેલી છે, તે ઉપરથી પ્રૉફેસર દારમેસ્તેતે એ યશ્તને તીર યશ્તનો વધારાનો ભાગ ગણે છે. વનન્ત એક સેતારાનું નામ છે; દક્ષિણ દિશાએ આવેલા સેતારાઓમાં એ મુખ્ય અને ચળકતો સેતારો છે, અને તેને બૃહસ્પતિનો હરીફ ગણ્યો છે. વળી એ એક યઝદનું નામ છે, જેનું કામ અલબુર્ઝ પહાડ, જેની આસપાસ સુરજ, ચંદ્ર અને સેતારાઓ ફરે છે, તે પહાડના રસ્તાઓની ચોકી કરવાનું છે, અને દેવ અને પરીઓને સુરજના માર્ગમાં અટકાવ નાખતાં અટકાવવાનું છે. વનન્તનો શબ્દાર્થ 'મારનાર' થાય છે. વનન્ત સેતારાની સેતાયશ વરસાદ લાવવામાં મદદ કરે છે અને અહેરેમનને લગતાં ઘણાક ખરાબ નહિ દાબ રાખી શકાય એવાં ખરફસ્તરોનો અટકાવ કરે છે.

ફ્રવરાને મજદયસ્નો જરથુશત્રિશ વીદએવો અહુર-ત્કએષો (જે ગેહ હોય તે પઢે) ફ્રસસ્તયએચ. વનન્તો સ્તારો મજદધાતહે, ક્ષ્નઑથ્ર યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ, યથા અહુ વઇર્યો જ્ઑતા ફ્રા મે મ્રૂતે, અથા રતુશ અષાતચિત્ હચ ફ્રા અષવ વીધ્વાઑ મ્રઑતુ.

વનન્તૅમ્ સ્તારૅમ્ મજદધાતૅમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે. યજાઇ વનન્તૅમ્ અમવન્તૅમ્ અઑખ્તો-નામનૅમ્ બએષજૅમ્, પઇતિશ્તાતેએ અજસ્તય જોઇજદિશ્તય, અપયન્તમહેચ અંધ્રહે મઇન્યેઉશ પ્રફ્સ્ત્ર. (તાલી ૧ મારવી.) વનન્તૅમ્ સ્તારૅમ્ મજદધાતૅમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે. યજાઇ વનન્તૅમ્ અમવન્તૅમ્ અઑખ્તો-નામનૅમ્ બએષજૅમ્, પઇતિશ્તાતેએ અજસ્તય જોઇજદિશ્તય, અપયન્તમહેચ અંધ્રહે મઇન્યેઉશ પ્રફ્સ્ત્ર. (તાલી બે મારવી.) વનન્તૅમ્ સ્તારૅમ્ મજદધાતૅમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે. યજાઇ વનન્તૅમ્ અમવન્તૅમ્ અઑખ્તો-નામનૅમ્ બએષજૅમ્, પઇતિશ્તાતેએ અજસ્તય જોઇજદિશ્તય, અપયન્તમહેચ અંધ્રહે મઇન્યેઉશ પ્રફ્સ્ત્ર, (તાલી ૩ મારવી.)

(બાજમાં પઢે) બસ્ત હોમ્ દાંમ્ દેહન્ મુશક્ ફુલ્ ગુરૂએહ્, કુ ૫ ખાંન્ ગુનાહ્ નકુનન્દ. બએષજ ગુઆફ્રંગાંન્ બાદ. નામે અહુર-મજદ, ૫ નામે નીવ્ ખોરેહ્ ફરીદુન, ફરીદુન આથવ્યાંન. (તાલી ૩ મારવી.) બસ્ત હોમ્ દાંમ્ દેહન્ મારાંન્ મારૂ સર્દગાંન્, કુ ૫ ખાંન્ ગુનાહ્ નકુનન્દ. બએષજ ગુઆફ્રંગાન્ બાદ. નામે અહુરમજદ, ૫ નામે નીવ્ ખોરેહ્ ફરીદુન, ફરીદુન આથવ્યાંન. (તાલી ૩ મારવી.) બસ્ત હોમ્ દાંમ્ દેહન્ ગોરૂગાંન્ ગોર્ગ સર્દગાંન્, નામ્ ચેશ્તી ગોર્ગ ફુલ્ ગોરૂએહ્, કુ ૫ ખાંન્ ગુનાહ્ નકુનન્દ. બએષજ ગુઆફ્રંગાંન્ બાદ. નામે અહુરમજદ, ૫ નામે નીવ્ ખોરેહ્ ફરીદુન, ફરીદુન આથવ્યાંન. (તાલી ૩ મારવી.) અહુરમજદ ખોદાએ, અવજૂનીએ મર્દુમ, મર્દુમ સર્દગાંન્ હમા સર્દગાંન્, હમબાયસ્તે વેહાંન્, ઑએમ બેહેદીન્ માંજદયસ્નાંન્ આગહી આસ્તવાની નેકી રસાનદ; અએદૂન બાદ. (પ્રગટ પઢે.) યથા અહુ વઇર્યો (૨).

યસ્નૅમચ વહ્મૅમચ અઑજસચ જવરૅચ આફ્રીનામિ, વનન્તો સ્તારો મજદધાતહે. અષૅમ વૉહૂ (૧).

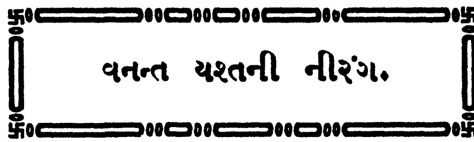
☞ અહ્માઇ રએશચ; હજંધ્રૅમ; જસ મે અવંઘ્હે મજદ; કૅરૂફેહ્ મોજદ.

રોજ નેક્ નાંમ, રોજ પાક્ નાંમ, રોજ મુબારક્ (ફલાંન), માહે મુબારક્ (ફલાંન), ગાહે (ફલાંન), નમાજ દાદારે ગેહાંન્ દામાંન.

ફ્નઍાથ્ર અહુરહે મજદાઓ, તરોઇદીતે અંઘ્રહે મઇન્યેઉશ; હુઇથ્યા-વરૂશ્તાંમ્ હ્યત્ વસ્ના ફ્રૅરષોતૅમૅમ. સ્તઑમિ અષૅમ્; અષૅમ્ વૅાહૂ (૧).

ગોરૂજે ખોરેહ અવજાયાદ્ વનન્ત સતર્ અહુરમજદ દથ અષવ અષહે રદ્, બેરસાદ્ અમાવંદ્ પીરોજગર્, અમાવંદી પીરોજગરી. દાદ્ દીન્ બેહ્ માજદયસ્નાંન્, આગહી રવાઇ ગોઆફ્રરંગાંની બાદ્ હફ્તે કેશવર્ જમીન્; અએદૂન્ બાદ્. મન્ આનો આવાયદ્ શુદન્, મન્ આનો આવાયદ્ શુદન્. અષઑાને અષૅમ્ વૅાહૂ (૧).

☞ (દક્ષિણ દિશા તરફ મોહોડું કરીને પઢે) દાદારે ગેહાંન્ દીને માજદયસ્ની દાદે જરથુશ્તી. નૅમસૅન્તે અષાઉમ સૅવિશ્તે અરૅદ્વિ સૂર અનાહિતે. અષઑાને અષૅમ્ વૅાહૂ (૧). નૅમો ઉર્વઇરે વંઘ્રઉહિ મજ-દધાતે. અષઑાને અષૅમ્ વૅાહૂ (૧). વનન્તૅમ્ સ્તારૅમ્ મજદધાતૅમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે. અષૅમ્ વૅાહૂ (૧). વનન્ત સતર્ અહુરમજદ દથ અષવ અષહે રદ્ બેરસાદ્. અષૅમ્ વૅાહૂ (૧).

વનન્ત યશ્તની નીરંગ.

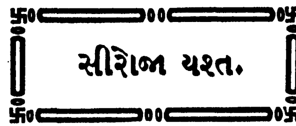
☞ (એ નીરંગ વનન્ત યશ્ત પઢયા પછી ત્રણ વાર પઢે.)

☞ કુલ્ બલા દફે શવદ્, ઓ દીવ્ ઓ દરૂજ ઓ પરી ઓ કફ્તાર્ ઓ સેહેરાંન્, ઓ બાદ્ અખ્તહેદ્ અખી દરૂદે શેકમ્ હફ્ત અન્દાંમ્, ખલલે શઇતાંન્ ઓ ખાતર્ પરીશાંન્, ઓ ખલલે દેમાઘ્ શઇતાંન્ ખાતર્ પરીશાંન્ બાદ્; ઓ દર્ નજર બરૂવીજન્ તા દીદને નવશત્ ઓ માનન્દ્ હમચનીન્ બલા દફે શવદ્. અષઑાને અષૅમ્ વૅાહૂ (૧). (ત્રણ વાર પઢે)

વનંત યશતનો સાર—અહુરમજદની ખુશનુદી હોજો! વૃદ્ધિ કરનાર અહુર-મઝદનું નામ લઇને હું બંદગી શરૂ કરૂં છું. તેનો પ્રતાપ તથા ખોરેહ જ્યાદા થાઓ! અહુરમઝદનો પેદા કીધેલો પાક વનંત સેતારો (દક્ષિણ દીશાએ આવેલા સેતારાઓમાં મુખ્ય સેતારો; એ બૃહસ્પતીનો હરીફ છે) મારી મદદે પહોંચે! સર્વે ગુનાહો માટે હું પશ્ચાતાપ કરૂં છું. તમામ ભુંડા વિચાર, ભુંડા સખુન અને ભુંડા કામોને માટે હું મનશની, ગવશની, કુનશનીથી પસ્તાવો કરૂં છું. ધિક્કારવાજોગ, અહેરેમનની ખસલતના ખરફ્સતરોને દફે કરવાને માટે હું મશહુર વનંત સેતારાની આરાધના કરૂં છું, તમામ ઉંદર બિલાડીની ઓલાદનાં જાવરો, સાંપની ખસલતનાં

જાનવરો, અને વરૂની ખસલતનાં જાનવરોનાં મોંઢાં, અહુરમજદનું નામ લઇને, તથા આથવ્યાનના છોકરા ફ્રેદુનનું નામ લઇને, (પાદશાહ ફ્રેદુન નીરંગોનો વિદવાન હતો, અને તે પઢીને પોતા ઉપર આવતી બળાને દફે કરી શકતો હતો) હું બાંધું, જેથી તે નુકશાન કરે નહિ.

વનંત યશતની નીરંગનો સાર—તમામ બળા, દેવ દરૂજ, પરી, જાદુગરો, ખરાબ પવન, શરીરના સાધાનું કળવું, હેરેમનની ખરાબી, નાસીપાસી, મનની બેચેની, ભેજાનું દરદ, બદ માણુસોની નજર એવી એવી તમામ બળા દફે થજો!

સીરોઝા યશ્ત.

ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજ્દાઓ. અષેમ્ વોહૂ. (૧).

૫ નામે યજ્દાંન્ અહુરમજ્દ ખોદાએ અવઝૂની, ગોરૂજે ખોરેહ્ અવઝાયાદ્; સીરોઝા અમેશાસ્પંદ્ વીસ્પએશા અરૂદાફ્રૂરવશ્ બેરસાદ્.

અજ્ હમા ગુનાહ્ પતેત્ પશેમાનુમ્; અજ્ હર્વસ્તીન્ દુશ્મત દુઝૂખ્ત દુઝવરશ્ત, મેમ્ ૫ ગેતી મનીદ્, ઓએમ્ ગોફ્ત્, ઓએમ્ કર્દ્, ઓએમ્ જસ્ત્, ઓએમ્ બૂન્ બૂદ્ એસ્તેદ્. અજ્ આંન્ ગુનાહ્ મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની રવાંની ગેતી મીનોઆંની, ઓખે અવાખ્શ્ પશેમાન્, ૫ સે ગવશ્ની ૫ પતેત્ હોમ્. ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજ્દાઓ, તરોઇદીતે અંધ્રહે મઇન્યેઉશ્; હઇથ્યાવરૂશ્તાંમ્ હ્યત્ વસ્ના ફ્રૅરષોતૅમૅમ્, સ્તઓમિ અષેમ્; અષેમ્ વોહૂ (૩).

---

૧. ત્રીસ રોજ ઉપર એક એક મીનોઇ મવકકલ ગણ્યો છે, તે તથા તેના હમકાર યાને સાથે કામ કરનાર મીનોઓનાં નામની સેતાયશ છે. એ સેતાયશમાં ઘણાખરા બધા મીનોઓ સમાઇ જાય છે. સીરોઝા યશ્તમાં ખશનુમન તરીકે સરોશ તથા ફરવરદીનની ખશ્નુમન શિવાય બાકીના ૨૮ ફરેસ્તાની નાની અને મોટી ખશ્નુમન તથા બરજો, હોમ અને દહમની નાની તથા મોટી ખશ્નુમન તથા રવાનની નૈયતે ભણવાનો સતુમનો કરદો (ઇજશ્નેનો ૨૬ મો હા) આવે છે. સરોશ તથા ફરવરદીનની ખશ્નુમન મુકી દેવાનું કારણ:—

સીરોજાની બાજ ૪ દરૂનથી ઇંજાઇ શકાય; અને સરોશની બાજમાં તો ૬ દરૂન જોઇયે. એટલા માટે સીરોજાની બાજમાંથી સરોશ મુકી દીધામાં આવ્યો એ ઉપરથી સીરોઝા યશ્તમાંથી પણ સરોશની ખશ્નુમન કહાડી નાંખી. વળી દહમની ખશ્નુમન ભણ્યા પછી છેક છેડે ફરવરદીનની ખશ્નુમન (અષાઉનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ્......નબાનઝ્દિશ્તનાંમ્) આવે છે, એટલા માટે ફરવરદીનની ખશ્નુમન વચમાં ભણવામાં આવતી નથી.

ફ્રવરાને મજદયસ્નો જરથુશત્રિશ વીદએવો અહુર-ત્કએષો (જે ગેહ હોય તે પઢે.) ફ્રસસ્તયએચ. અહુરહે મજદાઓ રએવતો ખરેનંઘ્રઉહતો, અમેષનાંમ સ્પેન્તનાંમ. વંઘ્રહુવે મનંઘ્રહે આક્તોઇશ હાંમ-વઇનત્યાઓ, તરધાતો અન્યાઇશ દામાંન, આસ્નહે ખ્રથ્વો મજદધાતહે, ગઓષો-સૂતહે ખ્રથ્વો મજદધાતહે. અષહે વહિશ્તહે સ્રએશ્તહે, અઇરયમનો ઇષ્યેહે સૂરહે મજદધાતહે, સઓકયાઓ વંઘ્રહુયાઓ વૉઉરૂ-દોઇથ્રયાઓ મજ-દધાતયાઓ અષઓન્યાઓ. ક્ષથ્રહે વઇર્યેહે અયોક્ષુસ્તહે મરૅઝદિકાઇ થ્રાયો-દ્રિગઓવે. સ્પેન્તયાઓ વંઘ્રહુયાઓ આર્મતોઇશ, રાતયાઓ વંઘ્ર-હુયાઓ વૉઉરૂ-દોઇથ્રયાઓ મજદધાતયાઓ અષઓન્યાઓ. હઉર્વતાતો રથ્વો યાઇર્યયાઓ હુષિતોઇશ, સરેધએઇબ્યો અષહે રતુબ્યો. અમેરે-તાતો રથ્વો ફ્રષઓનિબ્ય વાંથ્વાબ્ય, અરિપનિબ્ય યઓનિબ્ય, ગઓ-કેરેનહે સૂરહે મજદધાતહે.

☞ (જો હાવન તેમજ બીજી હાવન ગેહ હોય તો નીચે મુજબ પઢે.)

મિથ્રહે વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતોઇશ, રામનસ્ચ ખાસ્ત્રહે.

☞ (જો રપિથ્વન ગેહ હોય તો નીચે મુજબ પઢે.)

અષહે વહિશ્તહે આથ્રસ્ચ અહુરહે મજદાઓ.

☞ (ઉજીરન ગેહ હોય તો નીચે મુજબ પઢે.)

બેરેજતો અહુરહે નફ્રેધ્રો અપાંમ અપસ્ચ મજદધાતયાઓ.

☞ (જો અઇવિસ્રુથ્રેમ ગેહ હોય તો નીચે મુજબ પઢે.)

અષાઉનાંમ ફ્રવષિનાંમ ઘેનાંનાંમચ વીરો-વાંથ્વનાંમ યાઇર્યયાઓ-સ્ચ હુષિતોઇશ, અમહેચ હુતાશ્તહે હુરઓધહે, વેરેથ્રધ્રહેચ અહુરધા-તહે, વનઇનત્યાઓસ્ચ ઉપરતાતો.

☞ (જો ઉશહેન ગેહ હોય તો નીચે મુજબ પઢે.)

સ્રઓષહે અષ્યેહે અષિવતો, વેરેથ્રાજનો ફ્રાદત-ગએથહે, રશ્નઓશ્ત રજિશ્તહે, અરૂશ્તાતસ્ચ ફ્રાદત-ગએથયાઓ વરેદત-ગએથયાઓ.

દથુષો અહુરહે મજદાઓ રએવતો ખરેનંઘ્રઉહતો, અમેષનાંમ સ્પેન્તનાંમ. આથ્રો અહુરહે મજદાઓ પુથ્ર, ખરેનંઘ્રહો સવંઘ્રહો મજદધાતહે, અઇર્યનાંમ ખરેનો મજદધાતનાંમ, કાવયેહેચ ખરેનંઘ્રહો મજદધાતહે, આથ્રો અહુરહે મજદાઓ પુથ્ર. કવોઇશ હુઓસ્રવંઘ્રહહે, વરોઇશ હુઓસ્રવંઘ્રહહે, અસ્નવન્તહે ગરોઇશ મજદધાતહે, ચએચિ-

સ્તહે વરોઇશ મજદ્દધાતહે, કાવયેહેચ ખ્અરેનંઘ્રહો મજદ્દધાતહે, આથ્રો અહુરહે મજદ્દાઓ પુથ્ર. રએવન્તહે ગરોઇશ મજદ્દધાતહે, કાવયેહેચ ખ્અરેનંઘ્રહો મજદ્દધાતહે, આથ્રો અહુરહે મજદ્દાઓ પુથ્ર. આતર્શ સ્પેન્ત રથએશ્તાર, યજત પોઉરૂ-ખ્અરેનંઘ્રહ યજત પોઉરૂ-બએષજ. આથ્રો અહુરહે મજદ્દાઓ પુથ્ર, મત્ વીસ્પએઇબ્યો આતેરબ્યો, ક્ષથ્રો-નફ્દ્રો નઇર્યો-સંઘ્રહહે યજતહે.

અપાંમ્ વંઘ્રઉહિનાંમ્ મજદ્દધાતનાંમ્, અરેદ્દુયાઓ આપો અનાહિતયાઓ અષઓન્યાઓ, વીસ્પનાંમચ અપાંમ્ મજદ્દધાતનાંમ્, વીસ્પનાંમચ ઉર્વરનાંમ્ મજદ્દધાતનાંમ્. હ્‌વરે-ક્ષએતહે અમેષહે રએવહે અઉર્વત્-અસ્પહે. માઓંઘ્રહહે ગઓચિથ્રહે, ગેઉશચ અએવો-દાતયાઓ, ગેઉશચ પોઉરૂ સરેધયાઓ. તિશ્ત્ર્યેહે સ્તારો રએવતો ખ્અરેનંઘ્રઉહતો, સતવએસહે ક્રાપહે સૂરહે મજદ્દધાતહે; સ્તારાંમ્ અફ્શ-ચિથ્રનાંમ્ જેમ-સ્ચિથ્રનાંમ્ ઉર્વરો-ચિથ્રનાંમ્ મજદ્દધાતનાંમ્; વનન્તો સ્તારો મજદ્દધાતહે, અવે સ્તારો યોઇ હપ્તોઇરિંગ મજદ્દધાત ખ્અરેનંઘ્રઉહન્ત બએષજ્ય. ગેઉશ તશ્ને ગેઉશ ઉરૂને દ્રવાસ્પયાઓ સૂરયાઓ મજદ્દધાતયાઓ અષઓન્યાએ.

દથુષો અહુરહે મજદ્દાઓ રએવતો ખ્અરેનંઘ્રઉહતો, અમેષનાંમ્ સ્પેન્તનાંમ્. મિથ્રહે વોઉરૂ-ગઓયઓઇતોઇશ હજંઘ્રરો-ગઓષહે બએવરે-ચશ્મનો અઓખ્તો-નામનો યજતહે, રામનો ખ્આસ્ત્રહે. રશ્નઓશ રજિશ્તહે, અર્શતાતસ્ચ ફ્રાદત્ ગએથયાઓ વરેદત્-ગએથયાઓ, અરેજ્જૂખ્ધહે વચંઘ્રહો યત્ ફ્રાદત્-ગએથહે. અમહે હુતાશ્તહે, હુરઓધહે વેરેથ્રઘ્નહે અહુરધાતહે, વનઇન્‌ત્યાઓસ્ચ ઉપરતાતો. રામનો ખ્આસ્ત્રહે, વયઓશ ઉપરો-કઇર્યેહે તરધાતો અન્યાઇશ દામાન્; અએતત્ તે વયો યત્ તે અસ્તિ સ્પેન્તો-મઇન્યોમ્; થ્વાષહે ખ્ધાતહે જરવાનહે અકરનહે જરવાનહે દરેધો-ખ્ધાતહે. વાતહે હુધાઓંઘ્રહો અધરહે ઉપરહે ફ્રતરહે પસ્ચાઇથ્યેહે, નઇર્યયાઓ હાંમ-વેરેતોઇશ.

દથુષો અહુરહે મજદ્દાઓ રએવતો ખ્અરેનંઘ્રઉહતો, અમેષનાંમ્ સ્પેન્તનાંમ્. રજિશ્તયાઓ ચિસ્તયાઓ મજદ્દધાતયાઓ અષઓન્યાઓ, દએનયાઓ વંઘ્રહુયાઓ માજદ્દયસ્નોઇશ. અષોઇશ વંઘ્રહુયાઓ, ચિસ્તોઇશ વંઘ્રહુયાઓ, અરેથે વંઘ્રહુયાઓ, રસાંસ્તાતો વંઘ્રહુયાઓ, ખ્અરેનંઘ્રહો સવંઘ્રહો મજદ્દધાતહે. પારેન્દ્દયાઓ રઓરથયાઓ, અઇર્યનાંમ્ ખ્અરેનો મજદ્દધાતનાંમ્, કાવયેહેચ ખ્અરેનંઘ્રહો મજદ્દધાતહે, અખ્આરેતહેચ ખ્અરે-

નંઘ્હો મજ્દધાતહે, જરથુશ્ત્રહેચ ખરૅનંઘ્હો મજ્દધાતહે. અરૂશ્તાતો ફ્રાદત્-ગએથહે, ગરોઇશ ઉષિ-દરૅનહે મજ્દધાતહે અષ-ખાથ્રહે.

અપ્નો બૅરૅજતો સૂરહે, વહિશ્તહે અંઘ્હેઉશ અષઑનાંમ્ રઑચંઘ્હો વીસ્પો-ખાથ્રો. જૅમો હુધાઑંઘ્હો યજતહે; ઇમાઑ અસાઑ, ઇમાઑ ષોઇથ્રાઑ, ગરોઇશ ઉષિ-દરૅનહે મજ્દધાતહે અષ-ખાથ્રહે, વીસ્પએષાંમચ ગઇરિનાંમ્ અષ-ખાથ્રનાંમ. પૅાઉરૂ-ખાથ્રનાંમ્ મજ્દધાતનાંમ્; કાવયેહેચ ખરૅનંઘ્હો મજ્દધાતહે, અખ઼રૅતહેચ ખરૅનંઘ્હો મજ્દધાતહે. માંથ્રહે સ્પૅન્તહે અષઑનો વૅરૅજયંઘ્હહે, દાતહે વીદએવહે, દાતહે જરથુશ્ત્રોઇશ, દરેઘયાઑ ઉપયનયાઑ, દએનયાઑ વંઘ્હુયાઑ માજ્દયસ્નોઇશ જરજ્દાતોઇશ, માંથ્રહે સ્પૅન્તહે ઉષિ-દરૅથ્રૅમ, દએનયાઑ માજ્દયસ્નોઇશ, વએધીમ્ માંથ્રહે સ્પૅન્તહે; આસ્નહે ખ્રથ્વો મજ્દધાતહે, ગઑષો-સ્રુતહે ખ્રથ્વો મજ્દધાતહે.

અનધ્રનાંમ્ રઑચંઘ્હાંમ્ ખ઼ધાતનાંમ્, રઑક્ષ્નહે ગરો-ન્માનહે, મિસ્વાનહે ગાત્વહે ખ઼ધાતહે, ચિન્વત્-પૅરૅતૂમ મજ્દધાતાંમ. બૅરૅજતો અહુરહે નફ઼ેધ્રા અપાંમ્ અપસ્ચ મજ્દધાતયાઑ. હુઑમહે અષવજંઘ્હો. દહ્મયાઑ વંઘ્હુયાઑ આફ્રિતોઇશ, ઉગ્રાઇ દામોઇશ ઉપમનાઇ. વીસ્પએષાંમ્ યજતનાંમ્ અષઑનાંમ્ મઇન્યવનાંમ્ ગએથ્યનાંમ. અષાઉનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ્ ઉગ્રનાંમ અઇવિથૂરનાંમ પઑઇર્યો-ત્કએષનાંમ ફ્રવષિનાંમ, નબાનજ્દિશ્તનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ.

ક્ષ્નઑથ્ર યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ, યથા અહૂ વઇર્યો જઑતા ફ્રા મે મ્રૂતે, અથા રતુશ અષાત્ચીત્ હચ ફ્રા અષવ અષવ વીધ્વાઑ મ્રઑતૂ.

અહુરૅમ્ મજ્દાંમ્ રએવન્તૅમ ખ઼રૅનંઘ્ઉહન્તૅમ યજમઇદે, અમૅષા સ્પૅન્તા હુક્ષથ્રા હુધાઑંઘ્હો યજમઇદે. વૅાહુ મનો અમૅષૅમ્ સ્પૅન્તનૅમ યજમઇદે; આક્ષ્તીમ્ હાંમ-વઇન્તીમ્ યજમઇદે, તરધાતૅમ અન્યાઇશ દામાંન્, આસ્નેમ ખ્રતૂમ મજ્દધાતૅમ યજમઇદે; ગઑષો સ્રૂતૅમ ખ્રતૂમ મજ્દધાતૅમ્ યજમઇદે. અષૅમ્ વહિશ્તૅમ્ સ્રએશ્તૅમ અમૅષૅમ સ્પૅન્તૅમ યજમઇદે; અઇર્યમનૅમ્ ઇષીમ્ યજમઇદે; સૂરૅમ્ મજ્દધાતૅમ યજમઇદે; સઑકાંમ્ વંઘ્ઉહીમ્ વૅાઉરૂ-દોઇથ્રાંમ્ મજ્દધાતાંમ અષઑનીમ્ યજમઇદે. ક્ષથ્રૅમ વઇરીમ્ અમૅષૅમ્ સ્પૅન્તૅમ યજમઇદે, અયોક્ષુસ્તૅમ યજમઇદે; મરેજ્દિકૅમ્ થ્રાયો દ્રિગૂમ્ યજમઇદે. સ્પૅન્તાંમ્ વંઘ્ઉહીમ્ આર્મઇતીમ યજમઇદે; રાતાંમ્ વંઘ્ઉહીમ્ વૅાઉરૂ-દોઇથ્રાંમ્ મજ્દધાતાંમ્ અષ-

ઑનીમ્ યજમઇદે. હુઉર્વતાતૅમ્ અમૅષૅમ્ સ્પૅન્તૅમ્ યજમઇદે; યાઇરયાંમ્ હુષિતીમ્ યજમઇદે; સરેધ અષવન અષહે રતવો યજમઇદે. અમૅર્-તાતૅમ્ અમૅષૅમ્ સ્પૅન્તૅમ્ યજમઇદે; ફ્ષઑનીમ્ વાંથ્વાંમ્ યજમઇદે; અસ્પિનાચ પેવીનો યજમઇદે; ગઑકૅરૅનૅમ્ સૂરૅમ્ મજદ્દધાતૅમ્ યજમઇદે.

☞ (હાવન ગેહમાં તેમજ બીજી હાવનમાં નીચે મુજબ પઢે):—

મિથ્રૅમ્ વૉઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ્ યજમઇદે, રાંમ્ ખાસ્ત્રૅમ્ યજમઇદે.

☞ (જો રપિથ્વન ગેહ હોય તો નીચે મુજબ મુજબ પઢે):—

અષૅમ્ વહિશ્તૅમ્ આતરૅમ્ચ અહુરહે મજદ્દાઓ પુથ્રૅમ્ યજમઇદે.

☞ (જો ઉજીરન ગેહ હોય તો નીચે મુજબ પઢે):—

બૅરૅજન્તૅમ્ અહુરૅમ્ ક્ષથ્રીમ્ ક્ષએતૅમ્ અપાંમ્ નપાતૅમ્ અઉર્વત્-અસ્પૅમ્ યજમઇદે, અપૅમ્ચ મજદ્દધાતાંમ્ અષઑનીમ્ યજમઇદે.

☞ (જો અઇવિસ્રૂથ્રેમ ગેહ હોય તો નીચે મુજબ પઢે):—

અષાઉનાંમ્ વંઘુહીશ સૂરાઓ સ્પૅન્તાઓ ફ્રવષયો યજમઇદે; ઘૅનાઑસ્ચ વીરો-વાંથ્વાઓ યજમઇદે; યાઇર્યાંમ્ચ હુષિતીમ્ યજમઇદે; અમૅમ્ચ હુતશ્તૅમ્ હુરઑધૅમ્ યજમઇદે; વૅરૅથ્રઘ્નૅમ્ચ અહુરધાતૅમ્ યજમઇદે; વનઇન્તીમ્ચ ઉપરતાતૅમ્ યજમઇદે.

☞ (જો ઉશહેન ગેહ હોય તો નીચે મુજબ પઢે);—

સ્રઑષૅમ્ અષીમ્ હુરઑધૅમ્ વૅરૅથ્રાજનૅમ્ ફ્રાદત-ગએથૅમ્ અષવ-નૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે; રષ્નૂમ્ રજિશ્તૅમ્ યજમઇદે; અર્સ્તાતૅમ્ચ ફ્રાદત-ગએથાંમ્ વરૅદત-ગએથાંમ્ યજમઇદે.

દ્દ્વાઓંઘ્રહૅમ્ અહુરૅમ્ મજદ્દાંમ્ રએવન્તૅમ્ ખરૅનંઘ્રઉહન્તૅમ્ યજ-મઇદે; અમૅષા સ્પૅન્તા હુક્ષથ્રા હુધાઓંઘ્રહો યજમઇદે. આતરૅમ્ અહુ-રહે મજદ્દાઓ પુથ્રૅમ્ યજમઇદે; ખરૅનો મજદ્દધાતૅમ્ યજમઇદે; સવો મજદ્દધાતૅમ્ યજમઇદે; અઇરયનૅમ્ ખરૅનો મજદ્દધાતૅમ્ યજમઇદે, ઉગ્રૅમ્ કવએમ્ ખરૅનો મજદ્દધાતૅમ્ યજમઇદે; આતરૅમ્ અહુરહે મજદ્દાઓ પુથ્રૅમ્ યજમઇદે. કવએમ્ હઑસ્રવંઘ્રહેમ્ યજમઇદે, વઇરીમ્ હઑ-સ્રવંઘ્રહેમ્ યજમઇદે; અસ્નવન્તૅમ્ ગઇરીમ્ મજદ્દધાતૅમ્ યજમઇદે, ચએચિસ્તૅમ્ વઇરીમ્ મજદ્દધાતૅમ્ યજમઇદે; ઉગ્રૅમ્ કવએમ્ ખરૅનો મજદ્દધાતૅમ્ યજમઇદે, આતરૅમ્ અહુરહે મજદ્દાઓ પુથ્રૅમ્ યજમઇદે. રએવન્તૅમ્ ગઇરીમ્ મજદ્દધાતૅમ્ યજમઇદે, ઉગ્રૅમ્ કવએમ્ ખરૅનો મજ્દ-દ્ધાતૅમ્ યજમઇદે; આતરૅમ્ અહુરહે મજદ્દાઓ પુથ્રૅમ્ યજમઇદે.

આતર્શ સ્પેંન્ત રથએશ્તાર યજમઇદે; યજત પાઉરૂ-ખરૅનંધ્રહુ યજમઇદે; યજત પાઉરૂ-બએષજ યજમઇદે. આતરૅમ્ અહુરહે મજ્દાઓ પુથ્રૅમ યજમઇદે. વીસ્પે આતરો યજમઇદે, ક્ષથ્રૅમ્ નફ્રૅમ્ નઇર્યો-સંધ્રહૅમ યજતૅમ યજમઇદે.

આપો વંધ્રઉહીશ મજ્દધાતાઓ અષઓનીશ યજમઇદે. અરૅદ્વિમ્ સૂરાંમ્ અનાહિતાંમ્ અષઓનીમ્ યજમઇદે; વીસ્પાઓ આપો મજ્દધાતાઓ અષઓનીશ યજમઇદે, વીસ્પાઓ ઉર્વરાઓ મજ્દધાતાઓ અષઓનીશ યજમઇદે. હ્વરૅ-ક્ષએતૅમ અમૅષૅમ્ રએમ્ અઉર્વત્-અસ્પૅમ્ યજમઇદે. માઓંધ્રહૅમ ગઓચિથ્રૅમ્ યજમઇદે, ગઓમ્ અએવો-દાતહે ઉરૂનો ફ્રવષીમ્ યજમઇદે. ગઓમ્ પાઉરૂ-સરૅધહે ઉરૂનો ફ્રવષીમ્ યજમઇદે. તિશ્ત્રીમ્ સ્તારૅમ્ રએવન્તૅમ્ ખરૅનંધ્રઉહન્તૅમ યજમઇદે, સતવએસમ્ ક્રાપૅમ્ સૂરૅમ્ મજ્દધાતૅમ્ યજમઇદે, વીસ્પે સ્તારો અફ્રૃશચિથ્ર યજમઇદે, વીસ્પે સ્તારો જેમસચિથ્ર યજમઇદે, વિસ્પે સ્તારો ઉર્વરોચિથ્ર યજમઇદે. વનન્તૅમ્ સ્તારૅમ્ મજ્દધાતૅમ યજમઇદે, અવે સ્રેઉશ યજમઇદે, યોઇ હપ્ત હપ્તોઇરિંગ મજ્દધાત ખરૅનંધ્રઉહન્ત બએષજ્ય, પઇતિશ્તાતેએ યાથ્વાંમ્ પઇરિકનાંમ્ચ. ગેઉશ હુધાઓંધ્રહો ઉર્વાનૅમ્ યજમઇદે, દ્રવાસ્પાંમ્ સૂરાંમ્ મજ્દધાતાંમ્ અષઓનીમ્ યજમઇદે.

દધ્વાઓંઘહેમ્ અહુરૅમ્ મજ્દાંમ્ રએવન્તૅમ્ ખરૅનંધ્રઉહન્તૅમ્ યજમઇદે; અમૅષા સ્પેંન્તા હુક્ષથ્રા હુધાઓંધ્રહો યજમઇદે. મિથ્રૅમ્ વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ્ હજંધ્રર-ગઓષૅમ બએવરૅ-ચષ્મનૅમ્ અઓખ્તોનામનૅમ્ યજતૅમ્ યજમઇદે; રામ ખાસ્ત્રૅમ યજમઇદે. રષ્નુમ્ રજિશ્તૅમ્ યજમઇદે, અરશ્તાતૅમ્ચ ફ્રાદત્-ગએથાંમ્ વરૅદત્-ગએથાંમ્ યજમઇદે; એરૅજ્ઞૂખ્ઘૅમ્ વાચિમ્ યત્ ફ્રાદત્-ગએથૅમ યજમઇદે. અમૅમ્ હુતશ્તૅમ હુરઓધૅમ્ યજમઇદે, વૅરૅથ્રધ્નૅમ્ અહુરધાતૅમ્ યજમઇદે; વનઇન્તીમ્ચ ઉપરતાતૅમ્ યજમઇદે. રામ ખાસ્ત્રૅમ્ યજમઇદે, વએમ્ અષવનૅમ યજમઇદે, વએમ્ ઉપરો-કઇરીમ્ યજમઇદે, તરધાતૅમ્ અન્યાઇશ દામાંન્, અએતત્ તે વયો યજમઇદે, યત્ તે અસ્તિ સ્પેંન્તો-મઇન્યઓમ્. થ્વાષૅમ્ ખધાતૅમ્ યજમઇદે, જરૂવાનૅમ્ અકરનૅમ યજમઇદે, જરૂવાનૅમ્ દરૅઘો-ખધાતૅમ્ યજમઇદે. વાતમ્ સ્પેંન્તૅમ્ હુધાઓંધ્રહેમ્ યજમઇદે, અધરૅમ્ યજમઇદે, ઉપરૅમ્ યજમઇદે, ફ્રતરૅમ્ યજમઇદે, પસ્ચાંઇથીમ્ યજમઇદે, નઇર્યાંમ હાંમ-વરૅંતીમ્ યજમઇદે.

દધ્વાઓંધ્રહેમ્ અહુરૅમ્ મજ્દાંમ્ રએવન્તૅમ્ ખરૅનંધ્રઉહન્તૅમ યજમઇદે, અમૅષા સ્પેંન્તા હુક્ષથ્રા હુધાઓંધ્રહો યજમઇદે. રજિશ્તાંમ્

ચિશ્તાંમ મજ્દધાતાંમ અષઑનીમ યજમઇદે; દએનાંમ વંઘુહીમ માજ્દયસ્નીમ યજમઇદે. અષીમ વંઘુહીમ યજમઇદે, ક્ષોઇથ્નીમ બૅર્ર્જઇતીમ અમવઇતીમ હુરઓધાંમ ખાપરાંમ; ખરૅનો મજ્દધાતૅમ યજમઇદે, સવો મજ્દધાતૅમ યજમઇદે, પારૅન્દીમ રઓરથાંમ યજમઇદે; અઇર્યનૅમ ખરૅનો મજ્દધાતૅમ યજમઇદે, ઉગ્રૅમ કવએમ ખરૅનો મજ્દધાતૅમ યજમઇદે, ઉગ્રૅમ અખરૅતૅમ ખરૅનો મજ્દધાતૅમ યજમઇદે; જરથુશ્ત્રહે ખરૅનો મજ્દધાતૅમ યજમઇદે. અરૂશ્તાતૅમ ફ્રાદત-ગએથૅમ યજમઇદે, ગઇરીમ ઉષિ-દરૅનૅમ મજ્દધાતૅમ અષ-ખાથ્રૅમ યજતૅમ યજમઇદે.

અશ્મનૅમ ખન્વન્તૅમ યજમઇદે, વહિશ્તૅમ અહુમ અષઑનાંમ યજમઇદે, રઓચંઘ્રહુંમ વીસ્પો-ખાથ્રૅમ. જાંમ હુધાઑંઘ્રહુંમ યજતૅમ યજમઇદે, ઇમાઓ અસાઓ ઇમાઓ ષોઇથ્રાઓ યજમઇદે; ગઇરીમ ઉષિ-દરૅનૅમ મજ્દધાતૅમ અષ-ખાથ્રૅમ યજતૅમ યજમઇદે; વીસ્પાઓ ગરયો અષ-ખાથ્રાઓ પૅઉરૂ-ખાથ્રઓ મજ્દધાત અષવન અષહે રતવો યજમઇદે. ઉગ્રૅમ કવએમ ખરૅનો મજ્દધાતૅમ યજમઇદે, ઉગ્રૅમ અખરૅતૅમ ખરૅનો મજ્દધાતૅમ યજમઇદે. માંથ્રૅમ સ્પૅન્તૅમ અશ-ખરૅનંઘ્રહુંમ યજમઇદે, દાતૅમ વીદાયુમ યજમઇદે, દાતૅમ જરથુશત્રિ યજમઇદે; દરૅઘાંમ ઉપયનાંમ યજમઇદે, દએનાંમ વંઘુહીમ માજ્દયસ્નીમ યજમઇદે; જરજ્દાઇતીમ માંથ્રૅમ સ્પૅન્તૅમ યજમઇદે, ઉષિ-દરૅથ્રૅમ દએનાંમ માજ્દયસ્નીમ યજમઇદે, વએધીમ માંથ્રૅમ સ્પૅન્તૅમ યજમઇદે; આસ્નૅમ ખ્રતૂમ મજ્દધાતૅમ યજમઇદે, ગઑષો-સ્રૂતૅમ ખ્રતૂમ મજ્દધાતૅમ યજમઇદે.

અનઘ્ર રઑચાઓ ખધાતાઓ યજમઇદે, રઑક્ષ્નૅમ ગરો-નમાનૅમ યજમઇદે, મિસ્વાનૅમ ગાતુમ ખધાતૅમ યજમઇદે, ચિન્વત પૅરૅતુમ મજ્દધાતાંમ યજમઇદે. બૅરૅજન્તૅમ અહુરૅમ ક્ષથ્રીમ ક્ષએતૅમ અપાંમ નપાતૅમ અઉર્વત-અસ્પૅમ યજમઇદે, અપૅમચ મજ્દધાતાંમ અષઑનીમ યજમઇદે. હઑમૅમ જાઇરીમ બૅરૅજન્તૅમ યજમઇદે, હઑમૅમ ફ્રાષ્મીમ ફ્રાદત-ગએથૅમ યજમઇદે, હઑમૅમ દૂરઑષૅમ યજમઇદે.

દહ્માંમ વંઘુહીમ આફ્રિતીમ યજમઇદે, ઉગ્રૅમ તખ્મૅમ દામોઇશ ઉપમનૅમ યજતૅમ યજમઇદે; વીસ્પૅમચ અષવનૅમ મઇન્યઑમ યજતૅમ યજમઇદે, વીસ્પૅમચ અષવનૅમ ગએથીમ યજતૅમ યજમઇદે.

અષાઉનાંમ વંઘુહીશ સૂરાઓ સ્પૅન્તાઓ ફ્રવષયો સ્તઑમિ જઓયેમી ઉફ્યેમી; યજમઇદે નમાન્યાઓ વીસ્યાઓ જન્તુમાઓ દખ્યુમાઓ જરથુશ્ત્રોતૅમાઓ. વીસ્પનાંમચ આઑંઘ્રહાંમ પઓઇર્યનાંમચ ફ્રવષિનાંમ

ઇધ યજમઇદે, ફ્રવષીમ્ અવાંમ યાંમ્ અહુરહે મજ્દાઓ, મજિશ્તાંમ્ચ વહિશ્તાંમ્ચ, સ્રએશ્તાંમ્ચ ખ્રઓઝ્દિશ્તાંમ્ચ ખ્રથ્વિશ્તાંમ્ચ હુકેરેપ્તેમાંમ્ચ, અષાત્ અપનોતેમાંમ્ચ.

અષાઉનાંમ્ વંઘ્રઉહીશ્ સૂરાઓ સ્પેન્તાઓ ફ્રવષયો યજમઇદે; યાઓ અમેષનાંમ્ સ્પેન્તનાંમ્, ક્ષએતનાંમ્ વેરેજિ-દોઇથ્રનાંમ્, બેરેજતાંમ્ અઇવ્યામનાંમ્ તખ્મનાંમ્ આહૂઇર્યનાંમ્ યોઇ અઇથ્યેજંઘ્રહો અષવનો. પઓઇર્યનાંમ્ ત્કએષનાંમ્, પઓઇર્યનાંમ્ સાસ્નો-ગૂષાંમ્, ઇધ અષઓનાંમ્ અષઓનિનાંમ્ચ અહુમ્ચ દએનાંમ્ચ બઓધસ્ચ ઉર્વાનેમ્ચ ફ્રવષીમ્ચ યજમઇદે, યોઇ અષાઇ વઓનરે, ગેઉશ્ હુધાઓંઘ્રહો ઉર્વાનેમ્ યજમઇદે.

યોઇ અષાઇ વઓનરે. ગયેહે મરેથ્નો અષઓનો ફ્રવષીમ્ યજમઇદે. જરથુશ્ત્રહે સ્પિતામહે ઇધ અષઓનો અષીમ્ચ ફ્રવષીમ્ચ યજમઇદે. કવોઇશ્ વીશ્તાસ્પહે અષઓનો ફ્રવષીમ્ યજમઇદે. ઇસત્-વાસ્ત્રહે જરથુશ્ત્રોઇશ્ અષઓનો ફ્રવષીમ્ યજમઇદે. નબાનજ્દિશ્તનાંમ્ ઇધ અષઓનાંમ્ અષઓનિનાંમ્ચ અહુમ્ચ દએનાંમ્ચ બઓધસ્ચ ઉર્વાનેમ્ચ ફ્રવષીમ્ચ યજમઇદે, યોઇ અષાઇ વઓનરે; મત વીસ્પાબ્યો અષઓનિબ્યો ફ્રવષિબ્યો, યાઓ ઇરીરિથુષાંમ્ અષઓનાંમ્, યાઓસ્ચ જ્વન્તાંમ્ અષઓનાંમ્, યાઓસ્ચ નરાંમ્ અજાતનાંમ્ ફ્રષો-ચરેથ્રાંમ્ સઓષ્યન્તાંમ્.

ઇધ ઇરિસ્તનાંમ્ ઉર્વાનો યજમઇદે, યાઓ અષઓનાંમ્ ફ્રવષયો. વીસ્પનાંમ્ અહુમ્ય ન્માને નબાનજ્દિશ્તનાંમ્ પરઇરિસ્તનાંમ્ અએથ્રપઇતિનાંમ્ અએથ્ર્યનાંમ્ નરાંમ્ નાઇરિનાંમ્ ઇધ અષઓનાંમ્ અષઓનિનાંમ્ ફ્રવષયો યજમઇદે. વીસ્પનાંમ્ અએથ્રપઇતિનાંમ્ અષઓનાંમ્ ફ્રવષયો યજમઇદે. વીસ્પનાંમ્ અએથ્ર્યનાંમ્ અષઓનાંમ્ ફ્રવષયો યજમઇદે. વીસ્પનાંમ્ નરાંમ્ અષઓનાંમ્ ફ્રવષયો યજમઇદે. વીસ્પનાંમ્ નાઇરિનાંમ્ અષઓનિનાંમ્ ફ્રવષયો યજમઇદે.

વીસ્પનાંમ્ અપેરેનાયુકનાંમ્ દહ્મો-કેરેતનાંમ્ અષઓનાંમ્ ફ્રવષયો યજમઇદે. આદહ્યુનાંમ્ચ અષઓનાંમ્ ફ્રવષયો યજમઇદે. ઉજ્દહ્યુનાંમ્ચ અષઓનાંમ્ ફ્રવષયો યજમઇદે. નરાંમ્ચ અષઓનાંમ્ ફ્રવષયો યજમઇદે, નાઇરિનાંમ્ચ અષઓનિનાંમ્ ફ્રવષયો યજમઇદે, વીસ્પાઓ અષાઉનાંમ્ વંઘ્રઉહીશ્ સૂરાઓ સ્પેન્તાઓ ફ્રવષયો યજમઇદે, યાઓ હચ ગયાત્ મરેથ્નત્ આ-સઓષ્યન્તાત્ વેરેથ્રઘ્નત્.

વીસ્પાઓ ક્રવષયો અષાઉનાંમ્ યજમઇદે, અષાઉનાંમ્ વંઘ્વઉહીશ્ સૂરાઓ સ્પેન્તાઓ ક્રવષયો યજમઇદે, વીસ્પે અષવનો યજત યજમઇદે.

☞ (જો હાવન તેમજ બીજી હાવન ગેહ હોય તો નીચે મુજબ પઢે.)

હાવનીમ્ પઇતિ રતૂમ્, સાવંઘ્હએમ્ વીસીમચ પઇતિ રતૂમ્.

☞ (જો રપિથ્વન ગેહ હોય તો નીચે મુજબ પઢે.)

રપિથ્વનૅમ્ પઇતિ રતૂમ્, ક્રાદત્-ફ્શાઉમ્ જન્તુમૅમચ પઇતિ રતૂમ્.

☞ (ઉજીરન ગેહ હોય તો નીચે મુજબ પઢે.)

ઉજયેઇરિનૅમ્ પઇતિ રતૂમ્, ક્રાદત્-વીરૅમ્ દખ્યુમૅમચ પઇતિ રતૂમ્.

☞ (જો અઇવિસ્રુથ્રેમ ગેહ હોય તો નીચે મુજબ પઢે.)

અઇવિસ્રૂથ્રૅમૅમ્ અઇબિગાઇમ્ પઇતિ રતૂમ્, ક્રાદત્-વીસ્પાંમ્ હુજયાઇતીમ્ જરથુશ્ત્રોતૅમૅમચ પઇતિ રતૂમ્.

☞ (જો ઉશહેન ગેહ હોય તો નીચે મુજબ પઢે.)

ઉષહિનૅમ્ પઇતિ રતૂમ્, બૅરૅજીમ્ ન્માનીમચ પઇતિ રતૂમ્.

યેંઘ્હે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્હો, મજ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્હાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(બાજમાં પઢે.) અહુરમજ્દ ખોદાએ, અવજૂનીએ મરૂદુમ્, મરૂદુમ્ સર્દગાંન્ હમા સર્દગાંન્, હમબાયસ્તે વેહાંન્, ઓએમ્ બેહેદીન્ માજ્દયસ્નાંન્, આગહી આસ્તવાની નેકી રસાનદ્; અએદૂન્ બાદ્. (પ્રગટ પઢે) યથા અહૂ વઇર્યો (૨).

યસ્નૅમચ વહ્મૅમચ અઓજસ્ચ જવરૅચ આફ્રિનામિ, અહુરહે મજ્દાઓ રએવતો ખ્વરૅનંઘ્વઉહતો, અમૅષનાંમ્ સ્પેન્તનાંમ્. વંઘ્હવે મનંઘ્હે આક્સ્તોઇશ્ હાંમ્-વઇનત્યાઓ, તરધાતો અન્યાઇશ્ દામાંન્, આસ્નહે ખ્રથ્વો મજ્દધાતહે, ગઓષો-સૂતહે ખ્રથ્વો મજ્દધાતહે. અષહે વહિશ્તહે સ્રએશ્તહે, અઇર્યમનો ઇષ્યેહે સુરહે મજ્દધાતહે, સઓકયાઓ વંઘ્હુયાઓ વૉઉરૂ-દોઇથ્રયાઓ મજ્દધાતયાઓ અષઓન્યાઓ. ક્ષથ્રહે વઇર્યેહે અયોક્ષુસ્તહે મરૅજદિકાઇ થ્રાયો-દ્રિગઓવે. સ્પેન્તયાઓ વંઘ્હુયાઓ આર્મતોઇશ્, રાતયાઓ વંઘ્હુયાઓ વૉઉરૂ-દોઇથ્રયાઓ મજ્દધાતયાઓ અષઓન્યાઓ. હઉર્વતાતો રથ્વો યાઇર્યયાઓસ્ચ હુષિતોઇશ્, સરૅધએઇબ્યો અષહે રતુબ્યો. અમૅરૅતાતો રથ્વો ફ્રષઓનિબ્ય વાંથ્વાબ્ય, અસ્પિનિબ્ય યઓનિબ્ય, ગઓકરૅનહે સુરહે મજ્દધાતહે.

☞ (હાવન ગેહમાં તેમજ બીજી હાવનમાં નીચે મુજબ પઢે):—

મિથ્રહે વૅાઉરૂ-ગઑયઑઇતોઇશ, રાંમનસ્ચ ખાસ્ત્રહે.

☞ (જો રપિથ્વન ગેહ હોય તો નીચે મુજબ મુજબ પઢે):—

અષહે વહિશ્તહે આથ્રસ્ચ અહુરહે મજ્દાઓ.

☞ (જો ઉજીરન ગેહ હોય તો નીચે મુજબ પઢે):—

બેરજતો અહુરહે નફ્ધ્રો અપાંમ્ અપસ્ચ મજ્દધાતયાઓ.

☞ (જો અઇવિસ્રૂથ્રેમ ગેહ હોય તો નીચે મુજબ પઢે):—

અષાઉનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ્ ઘેનાંનાંમ્ચ વીરો-વાંથ્વનાંમ્ યાઇર્‍યયાઓસ્ચ હુષિતોઇશ, અમહેચ હુતાશ્તહે હુરઑધહે, વૅરેથ્રઘ્નહેચ અહુરધાતહે, વનઇન્ત્યાઑસ્ચ ઉપરતાતો.

☞ (જો ઉશહેન ગેહ હોય તો નીચે મુજબ પઢે);—

સ્રઑષહે અષ્યેહે અષિવતો, વૅરેથ્રાજનો ફ્રાદત્-ગએથહે, રશ્નઑશ રજિશ્તહે, અરૂશ્તાતસ્ચ ફ્રાદત્-ગએથયાઓ વરેદત્-ગએથયાઓ.

દથુષો અહુરહે મજ્દાઓ રએવતો ખરેનંઘ્રઉહતો, અમેષનાંમ્ સ્પેન્તનાંમ્. આથ્રો અહુરહે મજ્દાઓ પુથ્ર, ખરેનંઘ્રહો સવંઘ્રહો મજ્દધાતહે, અઇર્‍યનાંમ્ ખરેનો મજ્દધાતનાંમ્, કાવયેહેચ ખરેનંઘ્રહો મજ્દધાતહે, આથ્રો અહુરહે મજ્દાઓ પુથ્ર. કવોઇશ હુસ્રવંઘ્રહહે, વરોઇશ હુસ્રવંઘ્રહહે, અસ્નવન્તહે ગરોઇશ મજ્દધાતહે, ચએચિસ્તહે વરોઇશ મજ્દધાતહે, કાવયેહેચ ખરેનંઘ્રહો મજ્દધાતહે, આથ્રો અહુરહે મજ્દાઓ પુથ્ર. રએવન્તહે ગરોઇશ મજ્દધાતહે, કાવયેહેચ ખરેનંઘ્રહો મજ્દધાતહે, આથ્રો અહુરહે મજ્દાઓ પુથ્ર. આતર્શ સ્પેન્ત રથએશ્તાર, યજત પૅાઉરૂ-ખરેનંઘ્રહ, યજત પૅાઉરૂ-બએષજ. આથ્રો અહુરહે મજ્દાઓ પુથ્ર, મત્ વીસ્પએઇબ્યો આતેરેબ્યો, ક્ષથ્રોનફ્ધ્રો નઇર્‍યો-સંઘ્રહહે યજતહે.

અપાંમ્ વંઘ્રઉહિનાંમ્ મજ્દધાતનાંમ્, અરેદુયાઓ આપો અનાહિતયાઓ અષઑન્યાઓ, વીસ્પનાંમ્ચ અપાંમ્ મજ્દધાતનાંમ્, વીસ્પનાંમ્ચ ઉર્વરનાંમ્ મજ્દધાતનાંમ્. હ્વરે-ક્ષએતહે અમેષહે રએવહે અઉર્વત્-અસ્પહે. માઓંઘ્રહહે ગઑચિથ્રહે, ગેઉશચ અએવો-દાતયાઓ. ગેઉશચ પૅાઉરૂ-સરેધયાઓ. તિશ્ત્ર્યેહે સ્તારો રએવતો ખરેનંઘ્રઉહતો, સતવએસહે ફ્રાપહે સૂરહે મજ્દધાતહે, સ્તારાંમ્ અફ્શ-ચિથ્રનાંમ્ જેમસ્-ચિથ્રનાંમ્ ઉર્વરો-ચિથ્રનાંમ્ મજ્દધાતનાંમ્; વનન્તો સ્તારો મજ્-

દધાતહે, અવે સ્તારો યોઇ હપ્તોઇરિંગ મજદધાત ખરૅનંઘ્ઉહન્ત બએષજ્ય. ગેઉશ તષ્ને, ગેઉશ ઉરૂને, દ્રવાસ્પયાઑ સૂરયાઑ મજદધાતયાઑ અષઑન્યાએ.

દથુષો અહુરહે મજદાઑ રએવતો ખરૅનંઘ્ઉહતો, અમૅષનાંમ સ્પૅન્તનાંમ. મિથ્રહે વૉઉરૂ-ગઑયઑઇતોઇશ હજંઘ્રો-ગઑષહે બએવરે-ચષ્મનો અઑખ્તો-નામનો યજતહે, રામનો ખાસ્ત્રહે. રષ્નઑશ રજિશ્તહે, અર્શતાતસ્ચ ફ્રાદત્-ગએથયાઑ વરૅદત્-ગએથયાઑ, ઑરૅજાૂખ્ધહે વચંઘ્હો યત્ ફ્રાદત્-ગએથહે. અમહે હુતાશ્તહે, હુરઑધહે વૅરૅથ્રઘ્નહે અહુરધાતહે, વનઇનત્યાઑસ્ચ ઉપરતાતો. રામનો ખાસ્ત્રહે, વયઓશ ઉપરો-કઇર્યેહે તરધાતો અન્યાઇશ દામાન્, અએતત્ તે વયો યત્ તે અસ્તિ સ્પૅન્તો-મઇન્યોમ્; થ્વાષહે ખધાતહે જરવાનહે અકરનહે જરવાનહે દરૅઘો-ખધાતહે. વાતહે હુધાઑંઘ્હો અધરહે ઉપરહે ફ્રતરહે પસ્ચાંઇથ્યેહે, નઇર્યયાઑ હાંમ-વૅરૅતોઇશ.

દથુષો અહુરહે મજદાઑ રએવતો ખરૅનંઘ્ઉહતો, અમૅષનાંમ સ્પૅન્તનાંમ. રજિશ્તયાઑ ચિસ્તયાઑ મજદધાતયાઑ અષઑન્યાઑ, દએનયાઑ વંઘ્હુયાઑ માજદયસ્નોઇશ. અષોઇશ વંઘ્હુયાઑ, ચિસ્તોઇશ વંઘ્હુયાઑ, ઑરૅથે વંઘ્હુયાઑ, રસાંસ્તાતો વંઘ્હુયાઑ, ખરૅનંઘ્હો સવંઘ્હો મજદધાતહે. પારૅન્દયાઑ રઑરથયાઑ, અઇર્યનાંમ ખરૅનો મજદધાતનાંમ, કાવયેહેચ ખરૅનંઘ્હો મજદધાતહે, અખરૅતહેચ ખરૅનંઘ્હો મજદધાતહે, જરથુશ્ત્રહેચ ખરૅનંઘ્હો મજદધાતહે. અરૂશ્તાતો ફ્રાદત્-ગએથહે, ગરોઇશ ઉષિ-દરૅનહે મજદધાતહે અષ-ખાથ્રહે.

અષ્નો બૅરૅજતો સૂરહે, વહિશ્તહે અંઘ્હેઉશ અષઑનાંમ રઑચંઘ્હો વીસ્પો-ખાથ્રો. જૅમો હુધાઑંઘ્હો યજતહે; ઇમાઑ અસાઑ, ઇમાઑ ષોઇથ્રાઑ, ગરોઇશ ઉષિ-દરૅનહે મજદધાતહે અષ-ખાથ્રહે, વીસ્પએષાંમ્ચ ગઇરિનાંમ અષ-ખાથ્રનાંમ. પૉઉરૂ-ખાથ્રનાંમ મજદધાતનામ્; કાવયેહેચ ખરૅનંઘ્હો મજદધાતહે, અખરૅતહેચ ખરૅનંઘ્હો મજદધાતહે. માંથ્રહે સ્પૅન્તહે અષઑનો વૅરૅજયંઘ્હહે, દાતહે વીદએવહે, દાતહે જરથુશ્તોઇશ, દરેઘયાઑ ઉપયનયાઑ, દએનયાઑ વંઘ્હુયાઑ માજદયસ્નોઇશ જરજદાતોઇશ, માંથ્રહે સ્પૅન્તહે ઉષિ-દરૅથ્રૅમ, દએનયાઑ માજદયસ્નોઇશ, વએધીમ્ માંથ્રહે સ્પૅન્તહે; આસ્નહે ખ્રથ્વો મજદધાતહે, ગઑષો-સ્રુતહે ખ્રથ્વો મજદધાતહે.

અનઘ્રનાંમ્ રઑચંઘ્હાંમ્ ખધાતનાંમ્, રઑક્ષ્નહે ગરો-ન્માનહે, મિસ્વાનહે ગાત્વહે ખધાતહે, ચિન્વત્-પૅરૅતુમ મજદધાતાંમ. બૅરૅજતો

અહુરહે નફ્ઙ્રા અપાંમ્ અપસચ મજદધાતયાઓ. હુઓમહે અષવ-જંઘ્રહો. દહ્મયાઓ વંઘ્રહુયાઓ આફ્રિતોઇશ, ઉશ્રાઇ દામોઇશ ઉપ-મનાઇ. વીસ્પએષાંમ્ યજતનાંમ્ અષઓનાંમ્ મઇન્યવનાંમ્ ગએથ્યનાંમ્. અષાઉનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ્ ઉગ્રનાંમ્ અઇવિથૂરનાંમ્, પઓઇર્યો-ત્કએષનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ્, નબાનજદિશ્તનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ્. અષેમ્ વોહૂ (૧).

☞ અહ્માઇ રએશચ; હુજંઘ્રેમ; જસ મે અવંઘ્રહે મજદ; કેરફેઙ્ મોજદ.

રોજ નેક્ નાંમ, રોજ પાક્ નાંમ, રોજ મુબારક્ (ફલાંન), માહે મુબારક્ (ફલાંન), ગાહે (ફલાંન), નમાજ દાદારે ગેહાંન્ દામાંન. ક્ષ્નઓથ્ર અહુરહે મજદાઓ, તરોઇદીતે અંઘ્રહે મઇન્યેઉશ, હઇથ્યાવરશતાંમ્ હ્યત્ વસ્ના ફ્રૅરષોતેમેમ. સ્તઓમિ અષેમ્; અષેમ્ વોહૂ (૧).

ગોરજે ખોરેહ અવજાયાદ્ સીરોજા અમેશાસ્પંદ વીસ્પએશા અરદાફ્રૂવશ, બેરસાદ્ અમાવંદ પીરોજગર અમાવંદી પીરોજગરી. દાદ દીન્ બેહ માજદયસ્નાંન્, આગહી રવાઇ ગોઆફરંગાંની બાદ્ હફતે કેશવર જમીન્; અએદૂન્ બાદ્. મન્ આનો આવાયદ્ શુદન્, મન્ આનો આવાયદ્ શુદન્, મન્ આનો આવાયદ્ શુદન્. અષઓને અષેમ્ વોહૂ (૧).

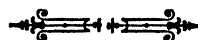
☞ (દક્ષિણ દિશા તરફ મોહોડું કરીને પઢે.) દાદારે ગેહાંન્ દીને માજદયસ્ની દાદે જરથુશ્તી. નેમસે-તે અષાઉમ્ સેવિશ્તે અરેદ્વી સૂર અનાહિતે. અષઓને અષેમ્ વોહૂ (૧).

નેમો ઉર્વઇરે વંઘ્રુઉહિ મજદધાતે. અષઓને અષેમ્ વોહૂ (૧). અહુરેમ્ મજદાંમ્ રએવન્તેમ્ ખરેનંઘ્રુઉહન્તેમ્ યજમઇદે. અમેષા સ્પેન્તા હુક્ષથ્રા હુધાઓંઘ્રહો યજમઇદે. અષાઉનાંમ્ વંઘ્રુઉહીશ સૂરાઓ સ્પેન્તાઓ ફ્રવષયો યજમઇદે. અષેમ્ વોહૂ (૧). સીરોજા અમેશાસ્પંદ વીસ્પએશા અરદાફ્રૂવશ બેરસાદ્. અષેમ્ વોહૂ (૧).

સીરોજા યશતનો સાર—અહુરમજદની ખુશનુદી હોજો! વૃદ્ધિ કરનાર દાદાર અહુરમજદનું નામ લઇ હું બંદગી શરૂ કરું છું. તેનો ખોરેહ તથા પ્રતાપ જ્યાદા થાઓ! સર્વે અમશાસ્પંદ અને યઝદો અને તમામ ફરોહરો મારી મદદે પહોંચો! તમામ ગુનાહો માટે હું પશ્ચાતાપ કરું છું. સર્વે ભુંડા વિચાર, ભુંડા વચન અને ભુંડા કામને માટે હું મનશની, ગવશની અને કુનશનીથી પસ્તાવો કરું છું.

એ યશ્તમાં સર્વે અમશાસ્પંદ, યઝદો, અને અપામનપાત, (બરજો), હોમ, અને દામી ઉપમન નામના ત્રણ વધુ યઝદોની, તેની હમકાર મિનોઇ શકિતઓ સાથે નીચે પ્રમાણે ખશનુમન પઢવામાં આવે છેઃ—

ખોરેહવાળા દાદાર અહુરમઝદની, જાતી અક્કલ અને કાને સાંભળેલી અક્કલ ઉપર મવકકલ બહમન અમશાસ્પંદની, અરદીબહેશત અમશાસ્પંદની, અઇરયમન તથા સઓક ફરેસ્તાની ધાતુ ઉપર મવકકલ શહેરેવર અમશાસ્પંદની, ભલા સપંદારમદ અમશાસ્પંદની, ફસલને બરાબર વખત ઉપર લાવનાર ખોરદાદ અમશાસ્પંદની, ગાયઢોરની અને અનાજની આબાદી તેમજ ગઓકરેન (સફેદ હોમ) ઉપર મવકકલ અમરદાદ અમશાસ્પંદની, તુરમંદ તથા ખોરેહમંદ દાદાર અરહુમઝદની, (દેપાદર), આદર યઝદની તે સાથે ઇરાની અને કયાની ખોરેહની, નઇર્યોસંગ યઝદની, નિર્મળ અરદવીસુરની તે સાથે અહુરમઝદના પેદા કીધેલા તમામ ઉરવરોની, અમર, તુરમંદ તેજ ઘોડાવાળા ખોરશેદની, ગોરપંદનું તોખમ રાખનાર માહ યઝદની, પ્રકાશિત તેશતર સેતારાની તે સાથે પાણીને બધે વહેંચી નાખનાર સતવએસ સેતારાની, અને વનંત તથા હફ્તોઇરીંગ સેતારાની, અશો દ્રવાસ્પની (ગોશ યઝદની), તુરમંદ અને ખોરેહમંદ દાદાર અહુરમઝદની (દએપમહેર), બહોળાં ખેતરવાળાં, હજાર કાનવાળા, દશ હજાર આંખવાળા, પ્રખ્યાત મહેર યઝદની, અશો સરોષની, સાચા રશને યઝદની, બહેરામ યઝદની, તે સાથે હિંમત આપનાર અમ ફરેસ્તાની, મીનો રામની, વાએ યઝદની તે સાથે કુદરતના કાયદા પ્રમાણે ચાલનાર આકાશની, હદ વગરના જમાનાની, તથા નઇરય–હામ–વરેતી ફરેસ્તાની, તુરમંદ ખોરેહમંદ દાદાર અહુરમઝદની (દએપદીન), ચિસ્તની, માઝદયસ્ની દીનની, અશીશવંઘની તે સાથે ભલાં ડહાપણની, ભલી રાસ્તીની, પારેન્દીની, ઇરાની અને કયાની ખોરેહની, પેગમ્બર જરથોસ્તનાં ખોરેહની, દુન્યાને આબાદ કરનાર આસ્તાદ યઝદની તે સાથે ઉષિદરેન પહાડની, બુલંદ દબદબાવાળા આસ્માન યઝદની, તે સાથે અશો લોકોનાં રોશન બહેશતની, જમીયાદ યઝદની તે સાથે તમામ પહાડોની અને કયાની ખોરેહની, પવિત્ર અસરકારક માથ્ર–સ્પેન્તની (મારેસપંદ) તે સાથે જરથોસ્તના કાયદાની, બેહદ કુદરતી રોશનીઓની (અનેરાન) તે સાથે ગરોથમાન બહેશતની અને હમેસ્તગાન તથા ચીનવદ પુલની, અપામ–નપાત (બરજો યઝદ)ની, અશોઇનું કૌવત આપનાર હોમની, અને ભલી દામી–ઉપમનની, મીનો તથા ગેતીને લગતા તમામ યઝદોની ખશનુમન પઢીને હું તેઓની સેતાયશ કરૂં છું.

ગાથાના પાંચ દિવસો માટે મરહુમોની યાદને માટે ભણવાનો કરદો.

☞ ગાથા ગાહામ્બારના પાંચ દિવસોમાં મરહુમો માટેનો કરદો ભણતાં તેમાં ગાથાને લગતો ઇશારો આવે છે માટે આખ્ખું વરસ પાને ૮૩ ઉપર આપ્યા મુજબ ભણવો પણ ગાથાના પાંચ દહાડા નીચે મુજબના ફેરફાર સાથે ભણવો.

. ૫ નામે યજદાંન્ અહુરમજદ ખોદાએ અવજાૂની, ગોરૂજે ખોરેહ્ અવઝાયાદ; ગેહ ગાથાબ્યો અહુનવદ્ ગેહ્, ઉશ્તવદ્ ગેહ્, સ્પેન્તોમદ્ ગેહ્, વૉહુ-ક્ષથ્ર ગેહ્, વહિશ્તોયશ્ત્ ગેહ્, ગેહ્ ગાથાબ્યો અરદાફ્રવશ ઍરસાદ્. અજ હમા ગુનાહ્ પતેત્ પશેમાનુમ્; અજ હર્વસ્તીન્ દુશ્મત્ દુજૂખ્ત દુજવરશ્ત, મેંમ્ ૫ ગેતી મનીદ્, ઑએમ્ ગૉફ્ત્, ઑએમ્ કર્દ્, ઑએમ્ જસ્ત્, ઑએમ્ બૂન બૂદ્ ઍસ્તેદ્. અજ આંન્ ગુનાહ્ મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની રવાની ગેતી મીનો-આની, ઑખે અવાખ્શ પશેમાન્, ૫ સે ગવશ્ની ૫ પતેત્ હોમ્. ક્ષનઑથ્ર અહુરહે મજદાઑ, તરોઇદીતે અંઘ્રહે મઇન્યેઉશ; હઇથ્યા-વરૂશ્તાંમ્ હ્યત્ વસ્ના ફ્રૅરેષોતૅમૅમ્, સ્તઑમિ અષૅમ્; અષૅમ્ વૉહૂ (૩).

ફ્રવરાને મજદયસ્નો જરથુશ્ત્રિશ વીદએવો અહુર-ત્કએષો (જે ગેહ હોય તે પઢે) ફ્રસસ્તયએચ. અહુરહે મજદાઑ રએવતો ખરૅનંઘ્રઉહતો, અમૅષનાંમ્ સ્પૅન્તનાંમ્ ગાથાબ્યો સ્પૅન્તાબ્યો, રતૂક્ષથ્રાબ્યો અષઑ-નિબ્યો, અહુનવઇત્યાઑ ગાથયાઑ, ઉશ્તવઇત્યાઑ ગાથયાઑ, સ્પેનતા-મઇન્યેઉશ ગાથયાઑ, વૉહુ-ક્ષથ્રયાઑ ગાથ્યાઑ, વહિશ્તોઇશતોઇશ ગાથયાઑ, અષઑનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ્ ઉગ્રનાંમ્ અઇવિથૂરનાંમ્, પઑઇર્યો-ત્કએષનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ્, નબાનજદિશ્તનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ્, ક્ષનઑથ્ર યસ્ના-ઇચ વહ્માઇચ ક્ષનઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ, યથા અહૂ વઇર્યો જઑતા ફ્રા મે મ્રૂતે, અથા રતુશ અષાત્ચિત્ હચ ફ્રા અષવ વીધ્વાઑ મ્રઑતૂ. અહુરૅમ્ મજદાંમ્ રએવન્તૅમ્ ખરૅનંઘ્રઉહન્તૅમ્ યજમઇદે; અમૅષા સ્પૅન્તા હુક્ષથ્રા હુધાઑંઘ્રહો યજમઇદે.

અષાઉનાંમ્ વંઘ્રુહીશ સૂરાઑ સ્પૅન્તાઑ ફ્રવષયો સ્તઑમિ જબ્યેમિ ઉફ્યેમિ. યજમઇદે ન્માન્યાઑ વીસ્યાઑ જન્તુમાઑ દખ્યુ-માઑ જરથુશ્ત્રોતૅમાઑ. વીસ્પનાંમ્ચ આઑંઘ્રહાંમ્ પઑઇર્યનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ્ ઇધ યજમઇદે, ફ્રવષીમ્ અવાંમ્ યાંમ્ અહુરહે મજદાઑ,

મજિશ્તાંમચ વહિશ્તાંમચ, સ્રએશ્તાંમચ ફ્રઑજદિશ્તાંમચ ફ્રથ્વિશ્તાંમચ હુકેરેપ્તેંમાંમચ, અષાત્ અપનોતેંમાંમચ.

અષાઉનાંમ્ વંઘ્વુઉહીશ્ સૂરાઓ સ્પેન્તાઓ ફ્રવષયો યજમઇદે; યાઓ અમેષનાંમ્ સ્પેન્તનાંમ્, ક્ષએતનાંમ વેરેજિ-દોઇથ્રનાંમ્, બેરેજતાંમ્ અઇવ્યામનાંમ્, તખ્મનાંમ્ આહૂઇરયનાંમ્, યોઇ અઇથ્યેજંઘ્વુહો અષવનો. પઓઇરયનાંમ્ તકએષનાંમ્, પઓઇરયનાંમ સાસ્નો-ગુષાંમ્, ઇધ અષઑનાંમ્ અષઑનિનાંમચ અહૂમચ દએનામચ બઓધસચ ઉર્વાનેંમચ ફ્રવષીમચ યજમઇદે, યોઇ અષાઇ વઓનરે, ગેઉશ્ હુધાઓંઘ્વુહો ઉર્વાનેંમ યજમઇદે.

યોઇ અષાઇ વઓનરે. ગયેહે મરેથ્નો અષઑનો ફ્રવષીમ્ યજમઇદે. જરથુશ્ત્રહે સ્પિતામહે ઇધ અષઑનો અષીમચ ફ્રવષીમચ યજમઇદે. કવોઇશ્ વીશ્તાસ્પહે અષઑનો 'ફ્રવષીમ્ યજમઇદે. ઇસત્-વાસ્ત્રહે જરથુશ્ત્રોઇશ્ અષઑનો ફ્રવષીમ્ યજમઇદે. નબાનજદિશ્તતાંમ ઇધ અષઑનાંમ્ અષઑનિનાંમચ અહૂમચ દએનાંમચ બઓધસચ ઉર્વાનેંમચ ફ્રવષીમચ યજમઇદે, યોઇ અષાઇ વઓનરે; મત્ વીસ્પાબ્યો અષઑનિબ્યો ફ્રવષિબ્યો, યાઓ ઇરીરિથુષાંમ્ અષઑનાંમ્, યાઓસચ જવન્તાંમ્ અષઑનાંમ્, યાઓસચ નરાંમ્ અજાતનાંમ્ ફ્રષો-ચરેથ્રાંમ્ સઓષ્યન્તાંમ.

ઇધ ઇરિસ્તનાંમ્ ઉર્વાનો યજમઇદે, યાઓ અષઑનાંમ્ ફ્રવષયો. વીસ્પનાંમ્ અહુમ્ય ન્માને નબાનજદિશ્તનાંમ્ પર-ઇરિસ્તનાંમ્ અએથ્રપઇતિનાંમ્ અએથ્ર્યનાંમ્ નરાંમ્ નાઇરિનાંમ્ ઇધ અષઑનાંમ્ અષઑનિનાંમ ફ્રવષયો યજમઇદે. વીસ્પનાંમ્ અએથ્રપઇતિનાંમ્ અષઑનાંમ્ ફ્રવષયો યજમઇદે. વીસ્પનાંમ્ અએથ્ર્યનાંમ્ અષઑનાંમ્ ફ્રવષયો યજમઇદે. વીસ્પનાંમ્ નરાંમ્ અષઑનાંમ્ ફ્રવષયો યજમઇદે. વીસ્પનાંમ્ નાઇરિનાંમ્ અષઑનિનાંમ્ ફ્રવષયો યજમઇદે.

વીસ્પનાંમ્ અપેરેનાયુકનાંમ્ દહ્મો-કેરેતનાંમ્ અષઑનાંમ્ ફ્રવષયો યજમઇદે. આદફ્યુનાંમચ અષઑનાંમ્ ફ્રવષયો યજમઇદે. ઉજદફ્યુનાંમચ અષઑનાંમ્ ફ્રવષયો યજમઇદે. નરાંમચ અષઑનાંમ્ ફ્રવષયો યજમઇદે. નાઇરિનાંમચ અષઑનિનાંમ્ ફ્રવષયો યજમઇદે. વીસ્પાઓ અષાઉનાંમ્ વંઘ્વુઉહીશ્ સૂરાઓ સ્પેન્તાઓ ફ્રવષયો યજમઇદે, યાઓ હચ ગયાત્ મરેથ્નત્, આ સઓષ્યન્તાત્ વેરેથ્રઘ્નત.

(બાજમાં પઢે) હુમત હુખ્ત હ્વરશ્ત; હુમનશ્ની, હુગવશ્ની, હુ-ક્નશ્ની, ઇન્ ક્ષ્નુમન્ ગેહ ગાથાબ્યો અહુનવદ્ ગેહ, ઉશ્તવદ્ ગેહ, સ્પેન્તોમદ્ ગેહ, વોહુ-ક્ષથ્ર ગેહ, વહિશ્તોયશ્ત્ ગેહ, ગેહ ગાથાબ્યો અર્દા-ફ્રવશ્ એરસાદ્, નીરંગ પીરોજગર્ બાદ્; ખોરેહ એહ દીને માઝ-દયસ્નાન્ રવા બાદ્ અંદર્ હફ્તે કેશ્વર્. નાંમ્ ચેશ્તી આદર્ અંદર્ કામ્ બાદ્; હસ્ત શેહેરસ્તાન્ અંદર્ (જે શેહેરમાં પઢે તે શેહેરનું નામ આએ ઠેકાણે લેવું.) શેહેરસ્તાન્ પોરી ફીરોજી શાદી ઓ રામશ્ની, રવાંન્ ખોરેહ ખોજસ્તેહ અવઝૂન્ બાદ્, અવઝૂનતર બાદ્, ખોરેહ ખોજસ્તેહ બાદ્; ઇન્ ક્ષ્નુમન્ ગેહ ગાથાબ્યો અહુનવદ્ ગેહ, ઉશ્તવદ્ ગેહ, સ્પેન્તોમદ્ ગેહ, વોહુ-ક્ષથ્ર ગેહ, વહિશ્તોયશ્ત્ ગેહ, ગેહ ગાથાબ્યો અર્દાફ્રવશ્ એરસાદ્. કેરા ગાહ રોજ શેહેરીઆરી એશ્ યજશ્ને કરૂદે હોમ્, દરૂન્ યશ્તે હોમ્, મ્યજદ હમીરાએનેમ્ યો કરૂદેહા પ ગંજે દાદાર્ અહુરમજદ રૂયોમંદ્ ખોરેહમંદ્ અમેશાસ્પંદાન્ એરસાદ્. અઓજ જોર્ નીરૂ તગી અમાવંદી પીરોજગરી ઇન્ ક્ષ્નુમન્ ગેહ ગાથાબ્યો અહુનવદ્ ગેહ, ઉશ્તવદ્ ગેહ, સ્પેન્તોમદ્ ગેહ, વોહુ-ક્ષથ્ર ગેહ, વહિશ્તો-યશ્ત્ ગેહ, ગેહ ગાથાબ્યો અર્દાફ્રવશ્ એરસાદ્. અજ હમા પદીરફ્તાર્ બાદ્. એમારા પનાહી કેરદાર્ નીકી અંદાખ્તાર્, અનાઇ પેત્યાર્ દૂર્ અવાજ દાશ્તાર્, અયાફ્ત ખાહ બાદ્. કેરા દિગર મ્યજદ હજાર્ મર્દ્ મ્યજદ સાએમ્ સાખ્તમ્ એમારા કમરંજ્તર્ આસાનતર્ અઇની કર્દ્ યક્ અજ મા હજાર્ પદીરફ્તાર્ બાદ્. નામ્ ચેશ્તી અનુશેહ રવાંન્ રવાંની ☞ (જેની નેયતે પઢે તેનું નામ આએ જગાએ લેવું.) અએદર્ યાદ્ બાદ્ અનુશેહ રવાંન્ રવાંની.

જરૂતોશ્ત્ સપિતમાન્ અશો ફ્રેવહર્ અએદર્ યાદ્ બાદ્ અનુશેહ રવાંન્ રવાંની. ગુશ્તાસ્પ શાહ લોહોરાસ્પ શાહ અએદર્ યાદ્ બાદ્ અનુશેહ રવાંન્ રવાંની. જામાસ્પ હબૂબ્ અએદર્ યાદ્ બાદ્ અનુશેહ રવાન્ રવાંની. અર્દાએ વીરાફ્ અર્દાફ્રવશ્ અએદર્ યાદ્ બાદ્ અનુશેહ રવાન રવાંની. આદરબાદ્ મારાસ્પંદ્ અએદર્ યાદ્ બાદ્ અનુશેહ રવાંન્ રવાંની. મુબેદ્ શાપુર મુબેદ્ શેહેરીઆર્ અએદર્ યાદ્ બાદ્ અનુશેહ રવાંન્ રવાંની. મુબેદ્ હોર્મજદીઆર્ એર્વદ્ રામ્યાર્ અએદર્ યાદ્ બાદ્ અનુશેહ રવાંન્ રવાંની. મુબેદ્ નેર્યોસંગ્ ધવલ્ અએદર્ યાદ્ બાદ્ અનુશેહ રવાંન્ રવાંની. હમા ફ્રવશ્ અશોઆંન્ અએદર્ યાદ્ બાદ્ અનુશેહ રવાંન્ રવાંની. નામ્ ચેશ્તી અનુશેહ રવાંન્ રવાંની. ☞ (જેની નેયતે પઢે તેનું નામ આએ જગાએ લેવું) હમા ફ્રવશ્ અશો-

આંન્ અએદર્ યાદ્દ બાદ્દ; ફ્રર્માએશને[1] (જે શખ્સ ભણવાનું ફરમાવે તેનું નામ લેવું.) માજદયસ્નની બેરસાદ્દ.

હમાફ્રર્વશ અશોઆંન્ યો કરૂદેહા ચેહારૂમ દેહુમ સીરોજ સાલ્ રોજ, અજ ગયોમર્દ અંદા સોશયોસ્ અએદર્ યાદ્દ બાદ્દ. હસ્તાંન્ બૂદાંન્ બેદાંન્ જાદાંન્ અજાદાંન્, આદેહી ઉજદેહી, દહમે નર્ નારીક્ અવર્નાએ પુરનાએ, હર્ કે અવર્ ઇન્ જમીન્ પેરી બેહેદીની ગુદારાંન્ શુદ્દ અસ્ત્, હમા ફ્રર્વશ અશોઆંન્, યો કરૂદેહા અજ ગયોમર્દ અંદા સોશયોસ્ અએદર્ યાદ્દ બાદ્દ. કે ઇન્ માન્ વીસ્ જંદ્દ દેહ્ રૂસ્તા ગુજસ્તેહ અંદ્દ, હમા ફ્રર્વશ અશોઆંન્ યો કરૂદેહા અજ ગયોમર્દ અંદા સોશયોસ્ અએદર્ યાદ્દ બાદ્દ. અશોઆંન્ ફ્રર્વશ ચીરાંન્, ફ્રર્વશ અવર્ વીજાંન્, ફ્રર્વશ પીરોજગરાંન્, ફ્રર્વશ પોર્યોદકેશાંન્, ફ્રર્વશ નબાનજદેશ્તાંન્, ફ્રર્વશ ફ્રવષયો, હમાયો કરદેહા અજ ગયોમર્દ અંદા સોશયોસ્ અએદર્ યાદ્દ બાદ્દ. રવાંને પેદરાંન્ માદરાંન્ જદેગાંન્ ન્યાગાંન્ ફ્રૂજંદાંન્ પએવંદાંન્ પરસ્તારાંન્ નબાનજદેશ્તાંન્, ફ્રર્વશ અશોઆંન્, યો કર્દેહા અજ ગયોમર્દ અંદા સોશયોશ અએદર્ યાદ્દ બાદ્દ. હમા અથોરનાંન્, હમા રથેશ્તારાંન્, હમા વાસ્તર્યોશાંન્, હમા હુતોક્ષાંન્, હમા ફ્રર્વશ અશોઆંન્, હમા યો કરૂદેહા અજ ગયોમર્દ અંદા સોશયોસ્ અએદર્ યાદ્દ બાદ્દ; હમા ફ્રર્વશ અશોઆંન્ હફ્તે કેશ્વર્ જમીન્, અર્જહે સવહે, ફ્રદદફ્રશ, વીદદફ્રશ, વોઉરૂ-બરશ્ત્, વોઉરૂ-જરેશ્ત્, ખ્નરસ્ બામી, કંગદેજ અશોઆંન્ વર્જમ ફરદાંન્ ગંજમાથ્રા, ફ્રર્વશ અશોઆંન્ હમા યો કર્દેહા અજ ગયોમર્દ અંદા સોશયોસ અએદર્ યાદ્દ બાદ્દ. ગોરૂજે ખોરેહ અવજાયાદ્દ ઇન્ ક્ષ્નુમન્ ગેહ ગાથાઓયો અહુનવદ્દ ગેહ, ઉશ્તવદ્દ ગેહ, સ્પેન્તોમદ્દ ગેહ, વોહુક્ષથ્ર ગેહ, વહિશ્તોયશ્ત્ ગેહ, ગેહ ગાથાઓયો અર્દાફ્રર્વશ બેરૂસાદ્દ. નામચેશ્તી અનુશેહ્ રવાંન્ રવાંની. ☞ (જેની નૈયતે પઢે તેનું નામ આએ જગાએ લેવું.) અએદર્ યાદ્દ બાદ્દ અનોશેહ્ રવાંન્ રવાંની; હમા ફ્રર્વશ અશોઆંન્ અએદર્ યાદ્દ બાદ્દ; ફ્રર્માએશને[1] ☞ (જે શખ્સ ભણવાનું ફરમાવે તેનું નામ લેવું.) માજદયસ્નની બેરસાદ્દ. હમ કેરૂફેહ હમાં વેહાંને હફ્તે કેશ્વર્ જમીન્ બેરૂસાદ્દ. અજ હમા ગુનાહ્ પતેત્ પશેમાનુમ ૫ પતેત્ હોમ.

---

૧. જો મોબેદ સાહેબ ભણતા હોય તોજ ફરમાએશને ભણવું. બેહેદીનને એ લાઇન ભણવાની જરૂર નથી.

(પ્રગટ પઢે) વીસ્પાઓ ક્રવષયો અષાઉનાંમ્ યજમઇદે; અષાઉનાંમ્ વંઘ્વઉહીશ્ સૂરાઓ સ્પેન્તાઓ ક્રવષયો યજમઇદે. વીસ્પે અષવનો યજત યજમઇદે.

☞ (હાવન ગેહમાં તેમજ બીજી હાવન ગેહમાં નીચે મુજબ પઢે):—

હાવનીમ્ પઇતિ રતૂમ્, સાવંઘ્હએમ્ વીસીમ્ચ પઇતિ રતૂમ્.

☞ (જો રપિથ્વવ ગેહ હોય તો નીચે મુજબ પઢે):—

રપિથ્વિનૅમ્ પઇતિ રતૂમ્, ફ્રાદત્-ફ્રષાઉમ્ જન્તુમૅમ્ચ પઇતિ રતૂમ્.

☞ (જો ઉજીરન ગેહ હોય તો નીચે મુજબ પઢે):—

ઉજયેઇરિનૅમ્ પઇતિ રતૂમ્, ફ્રાદત્-વીરૅમ્ દખ્યુમૅમ્ચ પઇતિ રતૂમ્.

☞ (જો અઇવિસ્રુથ્રેમ ગેહ હોય તો નીચે મુજબ પઢે):—

અઇવિસ્રૂથ્રેમૅમ્ અઇબ્રિગાઇમ્ પઇતિ રતૂમ્, ફ્રાદત્-વીસ્પાંમ્-હુજ્યાતીમ્ જરથુશ્ત્રોતૅમૅમ્ચ પઇતિ રતૂમ્.

☞ (જો ઉશહેન ગેહ હોય તો નીચે મુજબ પઢે):—

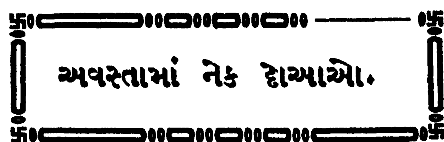
ઉષહિનૅમ્ પઇતિ રતૂમ્, બૅરૅજીમ્ ન્માનીમ્ચ પઇતિ રતૂમ્.

યેંઘ્હે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતિ વંઘ્હો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઁઘ્હાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(બાજમાં પઢે.) અહુરમજદ ખોદાએ, અવજૂનીએ મરદુમ, મરદુમ સર્દગાંન્ હમા સર્દગાંન્, હમબાયસ્તે વેહાંન્, ઓએમ્ બેહેદીન્ માજદયસ્નાંન્ આગહી આસ્તવાની નેકી રસાનદ; અએદૂન્ બાદ. (પ્રગટ પઢે) યથા અહૂ વઇર્યો. (૨).

યસ્નૅમ્ચ વહ્મૅમ્ચ અઓજસ્ચ જવરૅચ આફ્રીનામિ, અહુરહે મજદાઓ રએવતો ખરૅનંઘ્વઉહતો, અમૅષનાંમ્ સ્પેન્તનાંમ્, ગાથાબ્યો સ્પેન્તાબ્યો, રતૂક્ષથ્રાબ્યો અષઓનિબ્યો, અહુનવઇત્યાઓ, ગાથયાઓ, ઉશ્તવઇત્યાઓ ગાથયાઓ, સ્પેન્તા-મઇન્યેઉશ ગાથયાઓ, વોહુ-ક્ષથ્રયાઓ ગાથ્યાઓ, વહિશ્તોઇશ્તોઇશ ગાથયાઓ, અષઓનાંમ્ ક્રવષિનાંમ્ ઉગ્રનાંમ્ અઇવિથૂરનાંમ્, પઓઇર્યો-ત્કએષનાંમ્ ક્રવષિનાંમ્, નબાનજદિશ્તનાંમ્ ક્રવષિનાંમ્. અષૅમ્ વોહૂ (૧).

☞ અહ્માઇ રએશચ; હજંઘ્રૅમ્; જસ મે અવંઘ્હે મજદ; કેરર્દેહ મોજદ.

તાઓ અહ્નિ ન્માને જમ્યારેશ, યાઓ અષઓનાંમ્ ક્ષ્નૂતસ્ચ, અષયસ્ચ, વ્યાદ્દઇબિશચ, પઇતિ-જન્તયસ્ચ, ઉસ્ નૂ અં‌ઘ્રહાઇ વીસે જમ્યાત્ અર્ષમ્ચ, ક્ષર્થમ્ચ, સવ્રસ્ચ, ખ્રરૅનસ્ચ, ખાર્થ્રમ્ચ. દરેઘો-ફ્રતૅમથ્વૅમ્ચ અંઘ્રહાઓ દએનયાઓ યત્ આહુરોઇશ જરથુશ્લોઇશ. અસિશ્ત નૂ અંઘ્રહત્ હ્ચ વીસત્ ગાઉશ બુયાત્, અસિશ્તૅમ અર્ષમ્, અસિશ્તૅમ્ નર્શ અષઓનો અઓજો, અસિશ્તો આહૂઇરિશ્ ત્કએષો. જમ્યાંન્ ઇથ્ર અષાઉનાંમ્ વંઘ્રઉહીશ સૂરાઓ, સ્પેન્તાઓ ફ્રવષયો, અષો-દ્દશ બએષજ હચિગ્નાઓ, જૅમ-ફ્રથંઘ્રહ, દાનુ-દ્રાજંઘ્રહ, હવરે-બરૅજંઘ્રહ; ઇશ્તા વંઘ્રહુંઘ્રહાંમ્, પઇતિશ્તાતેએ આતરનાંમ્, ફ્રષ-વક્ષયાઇ રયાંમ્ચ ખ્રરૅનંઘ્રહાંમ્ચ.

વઇનીત્ અહ્નિ ન્માને સ્રઓષો અસ્રુશ્તીમ્, આક્ષ્તિશ્ અના-ક્ષ્તીમ્, રાઇતિશ્ અરાઇતીમ્, આર્મઇતિશ્ તરોમઇતીમ્, અરુષુખ્ઘો વાક્ષ મિથઓખ્તૅમ્ વાચિમ્ અષદુજૅમ. યથ અહ્મય અમૅષાઓ સ્પૅન્ત સ્રઓષાધ્ અષ્યાધ્ પઇતિષાંન્ વંઘ્રહુશ્ યસ્નાંસ્ચ વહ્માંસ્ચ, વૉહૂ યસ્નૅમ્ચ વહ્મૅમ્ચ, હુઍરૅતીમ્ચ, ઉશ્ત-ઍરૅતીમ્ચ, વન્ત-ઍરૅતીમ્ચ. આ-દરેઘાત્ ખાબઇસ્યાત. મા યવે ઇમત્ ન્માનૅમ્ ખાથ્રવત્ ખ્રરૅનો ફ્રજહીત્; મા ખાથ્રવઇતિ ઇશ્તિશ્; મા ખાથ્રવઇતિ આસ્ન ફ્રજઇ-ન્તીશ, ખાથ્રો દિસ્યેહે પઇતિ અષોઇશ્ચ વંઘ્રહુયાઓ દરૅઘૅમ્ હુખ્મ.

અવસ્તામાં નેક દુવાનો સાર—હું દુવા ગુજારૂં છું કે મારાં ઘરમાં ભલાં-ઓની દુવા, ખાલેસ, રાસ્તી અને બરકત આવે! દોલતનો વધારો થાય! અશો લોકનાં ફ્રેરોહરો આવે, કે જેથી ભલી મુરાદ બર આવે, દુષ્ટ લોકોની સામે થવાય, અને દોલત અને કિર્તી વધે! નાફરમાનીને બદલે તાબેદારી આવે! કજીયાકંકાશને બદલે સલાહ સંપજ આવે! બખીલીને બદલે સખાવત આવે! મગરૂરીને બદલે સાલેસાઇ આવે! જુઠાઇને બદલે સચાઇ આવે! સુખ, જાતી અકકલવાળાં ફરઝંદો, અને અશીશવંઘની દોસ્તી (દોલત) આ ઘરમાંથી જતી નહિ રહે!

એક ખરા અને દિનદાર જરથોસ્તી તરીકેનું "અવસ્તામાં એકરારનામું."[1]

નાઇસ્મી દએવો; ફ્રવરાને મજદયસ્નો જરથુશત્રિશ વીદએવો અહુર-ત્કએશો, સ્તઓતા અમેષનાંમ્ સ્પેન્તનાંમ્, યશતા અમેષનાંમ્ સ્પેન્તનાંમ્. અહુરાઇ મજદાઇ વંઘ્વહવે વોહુમઇતે, વીસ્પા વોહૂ ચિનહ્મી, અષાઉને રએવઇતે ખરેનંઘ્વઉહઇતે. યા-જી ચીચા વહિશ્તા; યેંઘ્હે ગાઉશ, યેંઘ્હે અષેમ, યેંઘ્હે રઓચાઓ, યેંઘ્હે રઓચેબીશ રોઇથ્વેન્ ખાથ્રા.

સ્પેન્તાંમ્ આર્મઇતીમ વંઘ્વઉહીમ વેરેને; હા મોઇ અસ્તૂ. ઉસ્ ગેઉશ સ્તુયે તાયાઅતચા હજંઘ્વહતચા, ઉસ્ મજદયસ્નનાંમ્ વીસાંમ. જ્યાનયએચા વીવાપતચા. ફ્રા મન્યએઇબ્યો રાગ્ઞાંઘ્હે વસે-યાઇતીમ વસે-શેઇતીમ્, યાઇશ ઉપઇરી આય જેમા ગઓબીશ ષ્યેન્તી. નેમંઘ્વહા અષાઇ ઉજદાતા પઇતી અવત્ સ્તુયે, નોઇત્ અહ્માત્ આજ્યાઓનીમ્, નોઇત્ વીવાપેમ્ ક્ષ્તા માજદયસ્નીશ અઓઇ વીસો; નોઇત્ અસ્તો, નોઇત્ ઉશ્તાનહે ચિન્માની.

વી દએવાઇશ અઘાઇશ, અવંઘ્વહૂશ, અનરેતાઇશ, અકો-દાબીશ સરેમ્ સ્રુયે; હાતાંમ્ દ્રઓજિશ્તાઇશ, હાતાંમ્ પઓષિશ્તાઇશ, હાતાંમ્ અવંઘ્વહુતેમાઇશ. વી દએવાઇશ, વી દએવવત્બીશ, વી યાતુશ, વી યાતુમત્બીશ, વી કહ્યાચીત્ હાતાંમ્ આતરાઇશ, વી મનેબીશ, વી વચેબીશ, વી ષ્યઓથનાઇશ; વી ચિથ્રાઇશ. વી જી અના સરેમ્ સ્રુયે, યથના દ્રેગવાતા રાંક્ષયન્તા.

અથા અથા ચોઇત્ અહુરો મજદાઓ જરથુશ્ત્રેમ્ અધા ક્ષયએતા, વીસ્પએષૂઁ ફ્રેરષ્નએષૂ, વીસ્પએષૂ હનજમનએષૂ, યાઇશ અપેરેસએતેમ્ મજદાઓસ્ચા જરથુશ્ત્રસ્ચા. અથા અથા ચોઇત્ જરથુશ્ત્રો દએવાઇશ સરેમ્ વ્યાઅ્વીતા વીસ્પએષૂ ફ્રેરષ્નએષૂ, વીસ્પએષૂ હનજમનએષૂ, યાઇશ અપેરેસએતેમ્ મજદાઓસ્ચા જરથુશ્ત્રસ્ચા; અથા અજેમચીત્ યો મજદયસ્નો જરથુશત્રિશ, દએવાઇશ સરેમ્ વીસ્રુયે, યથા અનાઇશ ઙ્માઅ્વીતા યે અષવા જરથુશ્ત્રો.

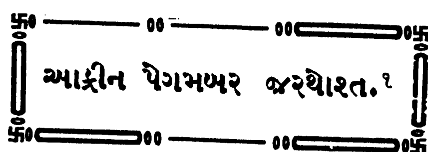
યાવરનાઓ આપો, યાવરનાઓ ઉર્વરાઓ, યાવરના ગાઉશ હુદાઓ, યાવરનો અહુરો મજદાઓ, યે ગાંમ્ દદા, યે નરેમ્ અષવ-

૧. એ ભણુતરમાં જીંદગીની લડત માટેની પાક હસ્તવારી માટે દીનનો એકરાર છે.

નૅમ; યાવરનો અસ જરથુશ્ત્રો, યાવરનો કવા વીશતાસ્પો, યાવરના ફ્રૅશઑશ્ત્રા જામાસ્પા; યાવરનો કસ્ચીત્ સઑશ્યન્તાંમ્ હુદાથ્યાવરૅ-ણાંમ્ અષાઉનાંમ્, તા વરૅનાચા હકએષાચા.

મજ્દયસ્નો અહ્મિ, મજ્દયસ્નો જરથુશ્ત્રિશ્ ફ્રવરાને આસ્તૂતસ્ચા ફ્રવરૅતસ્ચા. આસ્તુયે હુમતૅમ્ મનો, આસ્તુયે હૂખ્તૅમ્ વચો, આસ્તુયે હ્વર્શ્તૅમ્ શ્યઑથનૅમ્. આસ્તુયે દએનાંમ્ વંઘ્વ્હીમ માજ્દયસ્નીમ્, ફ્રસ્પાયઑખ્ધ્રાંમ્, નિધાસ્નઇથિશૅમ્, ખ્વએત્વદથાંમ્ અષઑનીમ્, યા હાઇતિનાંમ્ચા બૂષ્યેઇન્તિનાંમ્ચા, મજિશ્તાચા, વહિશ્તાચા, સ્રએ-શ્તાચા, યા આહૂઇરીશ જરથુશ્ત્રિશ; અહુરાઇ મજ્દાઇ વીસ્પા વૉહૂ ચિનહ્મિ. અએષા અસ્તી દએનયાઑ માજ્દયસ્નોઇશ આસ્તૂઇતિશ. અષૅમ્ વૉહૂ (૧)

એક ખરા અને દીનદાર જરથોસ્તી તરીકેનાં અવસ્તાનાં એકરાર-નામાનો સાર—બુરી શક્તિને હું તોડું! એકજ ખોદાની પરસ્તેશ કરનાર, જરથોસ્તી ધર્મને પાળનાર, અહુરમઝદના તરીકા પ્રમાણે ચાલનાર તરીકે હું એકરાર કરૂં છું. સૃષ્ટિની તમામ ભલી પેદાયશો અહુરમઝદની છે. હું દુવા ગુજારૂં છું કે મારામાં ડહાપણ અને તાબેદારી આવે! મારાં તનને હાની પહોંચે, કે મારો જાન જાય, તોબી માઝદયસ્નાનોને ચોરથી અને લુટારાઓથી, તેમજ પાણીના દુકાલથી બચાઉં! જે પ્રમાણે દેવો અને જાદુગરોને હું ધિક્કારૂં છું, તેજ પ્રમાણે જુઠા, બુરા, અને દુઃખ દેનારા માણસોને હું ગણકારતો નથી. જે પ્રમાણે અહુરમઝદની શીખામણથી, પેગ-મ્બર સાહેબ જરથોસ્તે દેવોની સરદારીને તુચ્છકારી કહાડી, તેજ પ્રમાણે હું પણ દેવોની સરદારીને તુચ્છારી કહાડું છું. હું દુવા ગુજારૂં છું કે પાણી, ઝાડપાન, ગોસ્પંદ, અહુરમઝદ, અશો જરથોસ્ત, કએ ગુસ્તાશપ, ફરશોસ્તર, અને જામાસ્પ જેવો ખાલેસ થાઉં!

આફ્રીન પેગમબર જરથોશત.[1]

દહ્મો અહ્મિ આફ્રિ-વચાઑ; ખ્વરૅનંઘ્વ્હાઑ મે સદયેહિ. આઅત્ અઑખ્ત જરથુશ્ત્રો કવોઇશ વીશતાસ્પહે, આફ્રીનામિ તવ, નર દંઘ્રહુ-પઇતિ, વોહુ-જીતિ, ઉસ-જીતિ, દરૅઘૅમ-જીતિ; જઇતે તે નરાંમ્, જઇતે તે

૧. પેગમબર જરતોસ્તના આશીર્વાદ, યાને તે રાસ્ત પેગમબરે પોતાના જમાનાના હકુમત કરનારા ગુશતાસ્પ પાદશાહને તેની હજુરમાં જે દોઆના સખુનો કહયા હતા તે. એને વીશતાસ્પ નુશકનો બાકી રહી ગયલો ભાગ ધારવામાં આવે છે.

નાઇરિકાંમ્, જઇતે તે પુથ્ર ઉસ્-જયાઑન્તે તનુ-કૅરૅત. અએવ તે બવાહિ યથ જામાસ્પો, ઉત આફ્રીનૅમ્ કૅરૅનવાત્ યથ દંધ્રહેઉશ્ વિશ્તાસ્પાઇ.

સૅવિશ્તો બવાહિ યથ મજદાઓ, વૅરૅથ્રજાઓ યથ થ્રએતઑનો, અમવ યથ જામાસ્પો, અશ-વરૅચાઓ યથ કવ ઉસ્, પૉઉરૂ-જિરો યથ અઑશનરો, જેનંધ્રહુતૅમ્ બવાહિ યથ તખ્મો ઉરૂપ. ખરૅનંધ્રહુન્તૅમ્ બવાહિ યથ યો યિમો ક્ષએતો હ્વાંથ્વો, હજંધ્રર-યઑક્ષ્ત્યો બવાહિ યથ અજ્રોઇશ્ દહાકાઇ અઘ-દએન, ઉગ્રૅમ્ અઑજિશ્તૅમ્ બવાહિ યથ કૅરૅસાસ્પૅમ્, હુધાઆઁધ્રહૅમ્ વ્યાખનૅમ્ બવાહિ યથ ઉર્વાક્ષહે, સ્રીરૅમ્ કૅહ્રૂપૅમ્ અનાસ્તવનૅમ્ બવાહિ યથ કવ સ્યાવર્ષાનો. પૉઉરૂ-ગો બવાહિ યથ આથ્વ્યાનોઇશ્, પૉઉરૂ-અસ્પેમ્ બવાહિ યથ પોઉરૂ-ષસ્પૅમ્; અષવ બવાહિ યથ જરથુશ્ત્રો સ્પિતામો, રંધ્રહાંમ્ દૂરએ-પારાંમ્ બવાહિ યથ યો વિક્રો નવાજો, ઉર્વથો બવાહિ યજતનાંમ્ યથ જરોનૅમ્ મષ્યાનાંમ્.

જયાઑન્તે હચ વો દસ પુથ્ર. થ્રાયો બવાહિ યથ અથઉરૂનો, થ્રાયો બવાહિ યથ રથએશ્તારહે, થ્રાયો બવાહિ યથ વાસ્ત્ર્યેહે ફ્રુયન્તો, અએવ તે બવાહિ યથ વીશ્તાસ્પાઇ. અઉર્વત્-અસ્પૅમ્ બવાહિ યથ હ્વરૅ, રઑચિનવન્તૅમ્ બવાહિ યથ માઆઁધ્રહૅમ્, સઑચિનવન્તૅમ્ બવાહિ યથ આતરૅમ્, તિઘ્નિવન્તૅમ્ બવાહિ યથ મિથ્રૅમ્, હુરઑધૅમ્ વૅરૅથ્રાજનૅમ્ બવાહિ યથ સ્રઑષૅમ્ અષીમ્.

અર્શ્-હકએષૅમ્ બવાહિ યથ રષ્નૂશ્; દુશ્મઇન્યુ-જયન્તૅમ્ બવાહિ યથ વૅરૅથ્રઘ્નૅમ્ અહુરધાતૅમ્, પૉઉરૂ-ખાથ્રૅમ્ બવાહિ યથ રામનો ખાસ્ત્રહે, અયસ્કૅમ્ અમહ્રૂકૅમ્ બવાહિ યથ કવ હુસ્રવ. પસ્ચ આફ્રીનૅમ્ અદપિ-જસઇતિ વહિશ્તૅમ્ અહૂમ્ અષઑનાંમ્ રઓચંધ્રહૅમ્ વીસ્પો-ખાથ્રૅમ્. અથ જમ્યાત્ યથ આફ્રીનામિ.

આફ્રીન પેગમ્બર જરથોસ્તનો સાર—એ આફરીનમાં પેગમ્બર જરથોસ્તે ગુશતાસ્પ પાદશાહને જે દુવાના સખુનો કહ્યા હતા, તે છે:—

અએ પાદશાહ! તું નેક, બુલંદ દરજ્જાની, લાંબી જીંદગી ગુજારે એવી દુવા હું ગુજારૂં છું. તારા કુટુંબીઓ, તથા બાયડી છોકરાંને લાંબી જીંદગી હોજો! તારો એક છોકરો જામાસ્પ જેવો ડહાપણવાળો થાય. અહુરમઝદની માફક તું અતિશય ફાયદો કરનારો થજે; ફરેદુનની માફક દુશ્મનને મારનાર થજે; જામાસ્પની માફક હિંમતવાન થજે; કાઉસ પાદશાહની માફક તું ઝળકાટવાળો થજે; અઓશ્નરની માફક પુરતો ચાલાક થજે; તેહમુરસ્પની માફક હથિયારબંદ થજે; રૈયતની પાસબાની

કરનાર જમશેદની માફક ખોરેહવાળો થજે; ઓહાકની માફક હજાર યુક્તિવાળો થજે; કેરશાસ્પની માફક જોરેમંદ થજે; ઉરવાક્ષની માફક તું સારાં ડહાપણવાળો તથા મોટા માણસોની મીજલસમાં બેસનારો થજે; શીયાવક્ષની માફક શોહામણો તથા નીરદોશ થજે; આથવ્યાનના ખાનદાનની માફક પુરતાં ગાય ગોસ્પંદ ધરાવનાર થજે; પોઉરૂશસ્પની માફક તું પુષ્કળ ઘોડા ધરાવનાર થજે; જરથોસ્તની માફક અશો થજે; વિક્રનવાઝની માફક રંઘા નદી ઓળંગનારો થજે, યઝદોનો માનીતો તથા માણસોમાં માન પામેલો થજે: તારે પેટ દશ છોકરા અવતરજો, તેઓમાં ત્રણ છોકરા આથ્રવનના જેવા, ત્રણ છોકરા રથેશતારના જેવા, ત્રણ છોકરા ખેડુતના જેવા, અને એક છોકરો તારી માફક પાદશાહી કરનાર થાય. ખોરશેદની માફક તું તેજ ઘોડાવાળો, માહતાબની માફક તું રોશન, આતશની માફક તું પ્રકાશિત, મેહેર યઝદની માફક તેજી, અશો સરોષની માફક ખુબસુરત, રશને જેવો રાસ્ત, બહેરામની માફક દુશ્મનનો મારનાર, મીનો રામની માફક આસાનીવાળો, કએખુશરૂ પાદશાહની માફક દુઃખ દરદ વગરનો તું થજે. છેવટે તુંને બહેશત મળે. મારી દુવા આમીન થાઓ!

નીઆએશ તથા યશ્ત ભણ્યા પછી ભણવાની નીરંગ.

દએનયાઓ વંઘ્હુયાઓ માજદયસ્નોઇશ.

દીન્ બેહ રાસ્ત્ વ દોરોસ્ત્, કે ખોદાએ બર્ ખલ્ક્ ફ્રેરસ્તાદેહ્, ઇન્ હસ્ત કે જરતોશત્ આવોરૂદેહ્ હસ્ત; દીન્ દીને જરતોશત્, દીને અહુરમજ્દ, દાદેહ્ જરતોશત્, બીશકક્ વ બીગુમાન્, રાસ્ત્ દીને જરતોશત સપીતમાન. અએ યજદાન્! બદરગાહે તો હજારાન્ હજાર્, બીવર્ હજારાન્ હજાર્ સેપાસ મીકુનમ્, કે દર્ દીને જરતોશત્ મરા પેદા બેકર્દ; અજ બરક્તે દીને ઊ મન્ દર્ ગરોથમાન્ યકીન્ ખાહમ શુદ. યકીન્ ખાહમ્ કે, જુમલે બસ્તે-કુશતીઆને નીકુ-કેર્દારાને હફ્ત કેશવર્ જમીન્, બા મા હમા-જોર્ બાદ. યક્ અજ મા શોમોરૂદન હજાર્ બાદ.

કબૂલત્ બાદ યક્સર્ પુજેશે મા,
બ દર્ગાહત્ રસાદ આમોર્જેશે મા.

ગુનાહ્ ગુજારશ્ને, કેર્ફેહ્ અફ્જાયશ્ને. અષેમ વોહૂ (૧)

(☞ એ આખી નીરંગ ત્રણ વાર પઢે.)

નીઆએશ તથા યશ્ત ભણ્યા પછી ભણવાની નીરંગનો સાર— ભલી માજદયસ્ની દીનની ખુશનુદી થાઓ, જે દીન દાદાર અહુરમજદે આ દુનિયાનાં લોકોનાં ભલાં માટે અશો જરથોસ્ત મારફતે મોકલી. આ દીન અહુરમઝદી તથા જરથોસ્તી છે, જે કાંઇ પણ શક વગરની, રાસ્ત અને સંપુર્ણ છે. અય દાદાર! તારી દરધાહમાં હું લખ્ખો શુકરાના કરૂં છું કે તેં મને જરથોસ્તી દીનમાં જન્મ આપ્યો. એ દીનની બરકતથી અને તેનાં ફરમાનો મુજબ ચાલવાથી બેશક હું ગરોથમાન બેહેસ્તમાં જઇશ. આ મારી બંદગી ઓ સાહેબ! તું કબુલ કર! અમારા ગુનાહો માફ કરી અમારામાં સવાબનો ઉમેરો કર!

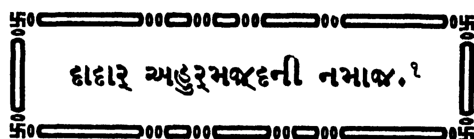
જેને અવસ્તા વાંચતાં અને પઢતાં નહી આવડે તેને અહુનવર પઢવા ફરમાવેલા છે તેની વીગત.

ખુરશીદ નીઆએશનાં યથા અહુ વઇરયો (૧૦૩)
મેહેર નીઆએશનાં યથા અહુ વઇરયો (૬૫)
માહ બોખતાર નીઆએશનાં યથા અહુ વઇરયો (૬૫)
અરદવીસુર નીઆએશનાં યથા અહુ વઇરયો (૬૫)
આતશ નીઆએશનાં યથા અહુ વઇરયો (૬૫)
પાંચે ગેહેમાંની દરએક ગેહેનાં યથા અહુ વઇરયો (૬૫)
પતેતનાં યથા અહુ વઇરયો (૧૨૧) અષેમ વોહુ (૧૨)
અહુરમજદ યશતનાં યથા અહુ વઇરયો (૧૦૩) અષેમ વૉહુ (૧૨)
અરદીબેહેશત યશતનાં યથા અહુ વઇરયો (૬૫).
સરોશ યશ્ત હાદોખ્તના યથા અહુ વઇર્યો (૭૫)
સરોશ યશ્ત વડીના યથા અહુ વઇર્યો (૧૦૩)
આફરંગાનના યથા અહુ વઇર્યો (૧૨૧) અષેમ વૉહૂ (૧૨)

જુદાં જુદાં કારણસર "અહુનવર" પઢવાનાં ફરમાનની વિગત.

નવું કામ આરંભતાં યા ઘરમાંથી બાહેર જતાં અહુનવર પાંચ પઢવા.
નવી ઓળખાણ પડતાં અહુનવર પાંચ ,,
નવું આરંભેલું કામ પાર પડયા બાદ અહુનવર પાંચ અને અષેમ ત્રણ ,,
હાકેમ અથવા દીવાન અને બુઝર્ગ લોક પાસે જતાં અહુનવર ત્રણ ,,
બહારથી ઘરમાં આવતાં અહુનવર દશ અને અષેમ ત્રણ ,,

હરકોઇ આસામી પાસે કાંઇબી કારણે જતાં	અહુનવર એક	પઢવા.
કોઇને દુવા માગતાં પ્રથમ	અહુનવર બે	,,
દરિયો, નદી, તળાવ વિગેરે હરેક પાણીમાં ઉતરતાં	અહુનવર એક	,,
જમીનમાં કાંઇ ચીજ રોપતાં	અહુનવર આઠ	,,
શાદી રામશની અગર કોઇપણ સહાજનમાં જતાં	અહુનવર છ	,,
અચાનક કોઇ દુશ્મન લડતો આવે ત્યારે	અહુનવર સાત	,,
લડાઇથી અગર કજીઆથી ફારેગ થયા બાદ	અહુનવર સાત	,,
ચોપગ ખરીદ કરતાં અહુનવર દસ અને ખરીદયા બાદ	અહુનવર દસ	,,
છોકરાંઓની સગાઇ કરતાં	અહુનવર અગ્યાર	,,
એક શેહેરથી બીજે શેહેર જતાં	અહુનવર બાર	,,
રસ્તામાં ભુલું પડી જતાં	અહુનવર બાર	,,
પાહાડ યા ડુંગર ચહડતાં અને ભોંયરામાં ઉતરતાં	અહુનવર બાર	,,
ચેરાગ વધારતાં (બત્તી કરતાં)	અહુનવર પાંચ	,,
ચેરાગ બુઝવતાં દર વખતે	અષેમ એક	,,
રસ્તે જતાં કોઇબી રવાંન યાને સબ સામું થાય તો	અહુનવર એકવીસ	,,
એકાએક કોઇબી આફત આવે તો	અહુનવર બાર	,,
કોઇ સાથે પહેલાં વાતચીત કરતાં	અહુનવર પાંચ	,,
કોઇ સાથની મારામારી વચ્ચે પડતાં	અહુનવર બાર	,,
,, ,, ,, મુકાવ્યા પછી	અહુનવર પાંચ	,,

દાદાર્ અહુર્મજ્દની નમાજ.[1]

ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજ્દાઑ. અષૅમ્ વૉહૂ (૧).

નમાજ્ ઓએ દાદાર્ અહુરમજ્દ, રયોમંદ્ ખોરેહમંદ્, હર્વેસ્પ્-આગાહ્, દાના, વ તવાંનાં એ તવાંન્ કૅર્દાર્, અવખ્શીદાર્, અવખ્યાયશ્નીગર્, હર્વેસ્પ્-નેક-દાદાર્, હર્વેસ્પ્-નેક-દાશ્તાર્, હર્વેસ્પ્-અનાર્ક અવાજ્ દાશ્તાર્, વર્જાવંદ્ સહેરીરોજ્ગર્, પાદ્શાહ્ વર્જાવંદ્ આફ્રીગાંન્, અવીજેહ્.

---

૧. અવસ્તાની બંદગી પુરી કરી રહયા પછી આ પાંચ પાઝંદ મોટી સેતાયશો ભણવી સજાવાર છે, અને જો આ બધી સેતાયશો રોજ એકી વખતે ભણવાનું નહિ બને તો એ પાંચમાંની અકેકી રોજ અનુક્રમે ભણવી, અને પછી જે મહિનો ને રોજ હોય તે મહિનાને રોજની સેતાયશ પઢવી અવસ્યની છે.

સૅપાસ-દારૅમ અંદર તોઇ દાદાર અહુરમજદ, સૅપાસ દારમ બ મનશ્ને, સૅપાસ દારમ બ ગવશ્ને, સૅપાસ દારમ બ કુનશ્ને! દાદાર સૅપાસે તો, કે નેક જમાન આમદ, સૅપાસ દારમ કે અનાકે જમાન ન રસીદ, સૅપાસ દારમ કે અંદર આસ્માંન જીવા, જમીન પેહેના, વ રોદ-દરાંના, વ ખુરશીદ બાલા, આવાંન તજશ્ને, ઉરવરાંન વખ્શશ્ને, ખુરશીદ તાવશ્ને, માહ રોશન સેતારે પ આસ્માંન, અજ બૂન દહેશ્ને તા ઇમ રોજ, અજ ઇમ રોજ તા રસ્તાખેજ તને પસીન!

અંદર તોઇ, દાદાર અહુરમજદ, સૅપાસ દારમ બ મનશ્ને, સૅપાસ દારમ બ ગવશ્ને, સૅપાસ દારમ બ કુનશ્ને! દાદાર, સૅપાસે-તો કેત હીર વ હુ-દીન કર્દ હોમ; ઓત હોશ, વ વીર વ આરામ, વ રોશનાઇએ ચશમ, વ દસ્ત, વ પાય, વ ખુરશ્ને ખુશ, વ જામે નેક, નીન હુમા નેકી પ કામે દાદ હોમ! દાદાર, સૅપાસે તો મનશ્ને વ ગવશ્ને વ કુનશ્ને હર રોજ હજાર બાર હજારાન હજાર બાર!

અંદર તોઇ, દાદાર અહુરમજદ, સૅપાસ દારમ બ મનશ્ને, સૅપાસ દારમ બ ગવશ્ને, સૅપાસ દારમ બ કુનશ્ને, દાદાર, સૅપાસે તો, કેત અજ ચેહેરે મર્દુમાંન આફ્રીદ; ઓત અશ્નવા વ ગોયા વ બીના દાદ હોમ; ઓત આજાદ બરહેનીદ હોમ; ઓત ન બંદે.

(જો ભણનાર શખ્સ મર્દ હોય તો નીચે મુજબ પઢવુ:)

☞ ઓત મર્દ દાદ હોમ ન જન; ☜

(જો ભણનાર બાનુ હોય તો નીચે મુજબ પઢવું.)

☞ ઓત જન દાદ હોમ ન મર્દ; ☜

(મર્દ યા બાનુ કોઇબી પઢી શકશે.)

ઓત વાજ ખુર આફ્રીદ, ન દરાયાંન.

ન્યાએશ્ને હોમ ઓઇ તો દાદાર, કે આંને દહેશ્ને આંખે તો વીનમ-ચૂન આસ્માંન બુલંદ, ચૂન ખુરશીદ તાવશ્નેમંદ, ચૂન માહ ગોસ્પંદ-તોખ્મે, ચૂન આતશે સોખ્ સૂજાય બરહોમંદ, ચૂન ખોરેહ પાદશાહ ગંજ ખાસ્તે આવાહોમંદ, ચૂન જમીન બરોમંદ, ચૂન આબ રવશ્નુમંદ, ચૂન ઉરવર વ દાદ-ઓ-દરખ્ત વ વાસ્તરજ અર્શમંદ, ચૂન જન તર્સગાહે હુ-ચેહેરે ખોરેહમંદ, ચૂન પસે-અન્જુમની હુ-રોસ્ત શીવા-હીજવાન પસંદશ્ને ન્યાએશ્નેહુમંદ, ચૂન દોસ્તાંન વ હમ-સાયગાંન વ ખેશદરાંન વ નબાનજદિશ્તાંન ઉર્વાખ્શ-હોમંદ, ચૂન

શુમશ્ને ખારાંમ, મનશ્ને બેશ આવાયસ્ત ફ્રરારૂન! હરૂવેસ્પચ આંને તો આવાદોમંદ, વ સૂદ ઓ બોરેહ વ ખારેહ નિકે અમ, અંદરૂ દીન ગેહાંન અશાઇહોમંદ, ઓએશ હાદરૅ પદશ માહમાંનતરૂ હસ્ત!

[1]ઓશાંન બેહેશ્ત બેહેરે બાદ, અનઓશાહી શાંન બ ઓય રવાંન રસાદ, બ ઓય બેહેશ્ત રોશન બ આસાનીદ! પેદરાંન વ માદરાંન વ બેરાદરાંન વ ખાહરાંન વ ખુદાન વ ખીશાંન હમ દીનાને મન, કે બેદ અંદ, વ કે વદોરૂદેહ અંદ, હમા શાંન બેહેશ્ત બેહેરૅ બાદ! ઓશાંન ગેતી બેહેરૅ બાદ! ઓશાંન કાર વ કૅરૂફ ગેતી બેહેરૅ બાદ! હમા અજ મનશ્ને વ ગવશ્ને વ કુનશ્ને પ આંને રાસ્ત ફરારૂન પ રાહે વેહાંન પસંદી યજદાંન બાદ! અએદૂન બાદ! અએદૂન તરજ બાદ! અશૅમ વૉહૂ (૧).

દાદાર અહુરમઝદની નમાજનો તરજુમો—દાદાર અહુરમજદની ખુશ્નુદી હોજો! નુરમંદ, ખોરેહમંદ, સર્વ જ્ઞાની, દાનેશમંદ, સર્વ શક્તિવાન, બનાવનાર, માફી બખશનાર, બખ્શેશ કરનાર, તમામ નેકી પેદા કરનાર, તમામ નેકી સંભાળનાર, તમામ મુશ્કેલી દૂર રાખનાર, ફ્તેહમંદ કાર્ય કરનાર શાહ, આફ્રીનને લાયકના કાર્ય કરનાર પાદશાહ તથા ખાલેસ દાદાર અહુરમઝદને હું નમસ્કાર કરૂં છું.

અએ દાદાર હોરમજદ! તારી શુક્રગુજારી કરૂં છું, મનશ્નીથી શુક્રગુજારી કરૂં છું, ગવશ્નીથી શુક્ર કરૂં છું, કુનશ્નીથી શુક્ર ગુજારી કરૂં છું! અએ દાદાર! તારી સેપાસ ગુજારી કરૂં છું કે ભલો જમાનો આવ્યો; હું શુક્ર કરૂં છું કે મુશ્કેલીનો જમાનો નથી આવી પહોંચ્યો! સૃષ્ટિની શરૂઆતથી તે આજ દીન સુધી, તથા આજદીનથી તે કયામત અને તને-પસીન સુધી આસ્માનની હૈયાતીને માટે, જમીનની પહોળાઇ, તથા નદીની લંબાઇ, તથા ખુરશેદની બુલંદી, પાણીઓનું વહેવું, ઝાડપાનનું ઉગવું, આફ્તાબનું પ્રકાશવું, આસ્માન ઉપરના ઝળકતા માહતાબ તથા સેતારા એ બધાંને માટે હું શુક્ર-ગુજારી કરૂં છું!

અએ દાદાર હોરમજદ! મનશ્નીથી તારી શુક્ર ગુજારી કરૂં છું, ગવશ્નીથી શુક્ર-ગુજારૂં છું, કુનશનીથી તારી શુક્ર ગુજારી કરૂં છું! અએ દાદાર, શુક્ર તારા કે તેં મને નેક તથા ભલી દીનવાળો પેદા કીધો, અને તેં બુદ્ધિ, તથા અકકલ તથા આસાએશ તથા આંખની રોશની તથા હાથ ને પગ તથા સ્વાદીષ્ટ ખોરાક તથા સુશોભિત પોશાક, અને તમામ નેકી મારી ખાહેશ મુજબ આપ્યું! અએ દાદાર, મનશ્ની, ગવશ્ની તથા કુનશ્નીથી દર રોજ હજાર વખત હજારો-હજાર વખત તારા શુકરાના કરૂં છું!

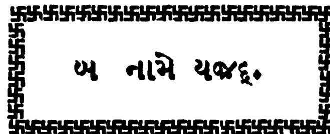
---

૧. આ આખો ફકરો ગુજરેલાં રવાનોને યાદ કરવા માટે ઘણો અસરકારક છે. ગુજરેલાં વહાલાંઓનું લોબાન મુકતી વખતે આ આખો ફકરો પઢી જવાની ભલામણ કરી શકાય.

અએ દાદાર હોરમજદ! મનશ્નીથી શુક્ર ગુજારૂં છું, ગવશ્નીથી શુક્ર કરૂં છુ, કુનશ્નીથી શુક્ર કરૂં છું! અએ દાદાર, તારા શુકરાના કે તેં માનવીની ઓલાદનો પેદા કીધો; અને તેં મને સાંભળવાની, બોલવાની, તથા જોવાની શક્તિઓ આપી; વળી તેં મને સ્વતંત્ર પેદા કીધો, નહિ કે ગુલામ તરીકે અને તેં મને મરદ તરીકે પેદા કીધો, નહી કે ઓરત તરીકે; અને તેં બાજ ધરીને ખાનાર તરીકે પેદા કીધો, નહી કે બોલતાં-બોલતાં.

અએ દાદાર, તારી સેતાયશ કરૂં છું કારણ કે આ તારી પેદાયશ હું જોઉં છું—જેમકે બુલંદ આસમાન, તપતો આફતાબ, ગોસપંદની તોખમ ધરાવનાર માહતાબ, લાલ બળતો પ્રકાશીત આતશ, આબાદીથી ભરપુર ખજાના તથા દોલત સાથનું પાદશાહી ખોરેહ, ફળદ્રુપ જમીન, નિર્મળ પાણી, ખીલતાં ઓરવર તથા ઝાડપાન, કપડાં, સારા-ચહેરાની ખોરેહમંદ તાબેદાર સ્ત્રી, અનજુમનની હજુરમાં પસંદગી તથા વખાણને લાયક તેજ મીઠી જબાન, આનંદી મીત્રો, પાડોસીઓ, ભાઇઓ, અને સૌથી નજદીકનાઓ, ખુશાલી ભરેલું ખાણું. મારી પોતાની મનશની ભલી હોવી જોઇએ. તારી તમામ ચીજો આબાદી ફાયદા, ખોરેહ, સુખ અને નેકીથી ભરેલી આએ દુન્યામાં અશોઇથી ભરેલી છે તેથી તેઓ દેખઇતી રીતે વધારે આવકારદાયક છે.

તેઓ બહેસ્તનો હીસ્સો પામે તેઓનાં રવાન અમગીર્ પામો, રોશનીવાળા બેહસ્તમાં આશાયશ પામો! મારાં બાપ, માય, ભાઇ, બહેન, અમસાં પોતીકાં, ખેશીઓ તથા મારા હમદીનો કે જેઓ હવે પછી થશે, છે, અને જેઓ ગુજર પામેલાં છે તેઓ બધાં બેહસ્તનો હીસ્સો પામનારાં થાઓ! તથા તેઓ ગેતીનો હીસ્સો પામો! તેઓ કરણી તથા સવાબમાં ગેતીનો હીસ્સો પામો! મનશની ગવશની તથા કુનશની મારફતે તેઓ બધાંઓ રાસ્ત નેકીના ભલાંઓના માર્ગ ઉપર પહોંચીને યજદોની પસંદગી પામો! જેમ એ દુવા ચાહી છે, તેમ થાઓ તેના કરતાંબી જ્યાદા થાઓ!

બ નામે યજદ.

ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજ્દાઑ. અર્ષેમ્ વૉહૂ (૧).

બ નાંમે દાદાર્ અહુર્મજ્દ્ વેહ્ અવ્‌જુની; સૅપાસ્ દારમ્ અજ્ દાદારે આસ્માન્ વ જમીન્; સૅપાસ્-દારમ્ અજ્ દાદારે આમોરૂજીદાર્; સૅપાસ્-દારમ્ અજ્ દાદારે કેર્ફે દોસ્ત્; સૅપાસ્ દારમ્ અજ્ દાદારે નેકી કૅર્-દાર્; સૅપાસ્ દારમ્ અજ્ દાદારે હુ પાદાર્; સૅપાસ્ દારમ્ અજ્ દાદારે

ફેરારૂન્ કેર્ફ઼ાર; સૅપાસ્ દારમ્ અજ઼ દાદારે અવખ્શાયશ્નીગર; સૅપાસ્ દારમ્ અજ઼ દાદારે કેર્ફ઼ગર; સૅપાસ્ દારમ્ અજ઼ દાદારે તવાંન્ કેર્ફ઼ાર.

[1]અવી ગુમાનમ્ પ યકે વ હસ્તી વ બુદને દાદાર્ અહુર્મજ઼્દ વ અમેશાસ્પંદાંન્ વ બેહેશ્ત્ વ દોજ઼ખ્ વ રીસ્તાખેજ઼ તને પસીન્; અજ઼ તીજ઼ાએ આબ્, વખ્શાયશ્ને ઉર્વર્, અવી ગુમાનમ્ પ અવી. જેહ્ દસ્તુરીએ જર્તોશ્ત્ સ્પીતમાન.

ગેરફ઼્તમ્ બ હર્વૅસ્પ્ હુમત્ વ હુખ્ત્ વ હ્વર્શ્ત્; હીશ્તમ્ બ હર્વૅસ્પ્ દુશ્મત્ વ દુજ઼ૂખ્ત્ વ વ દુજ઼્વર્શ્ત.

સૅપાસ્ દારમ્ અજ઼ દાદારે વેહી અવજ઼ુની કે ઇર્ હમ, ન અનીર્, વેહ્દીન્ હમ, ન અક્દીન્;

(જો ભણનાર શખ્સ મર્દ હોય તો નીચે મુજબ પઢવું:)

☞ મર્દ હમ, ન જ઼ન્; ☜

(જો ભણનાર બાનુ હોય તો નીચે મુજબ પઢવું:)

☞ જ઼ન્ હમ ન મર્દ;

(મર્દ ઓરત કોઇબી પઢી શકશે:)

યશ્તગર્ હમ, ન દરાયાન્ વંદ.

પ નાંમ્ વ નીરૂએ અહુર્મજ઼્દ દાદ દારીમ્ વ દીન્ મનીદમ્ પ મનશ્ને હર્ રોજ઼; ઇન્ મેહ્ મનીદ વ અંદીશીદ કે ઇમ રોજ઼ ચંદ કેર્ફ઼ે કર્દમ, વ ચંદ કેર્ફ઼ે તવાંનમ કર્દ; ચંદ વનાહ્ કર્દમ, ચુન્ અજ઼ વનાહ્ તવાંનમ્ પહરીખ્ત્; ચે કે કેર્ફ઼ે કુનમ બ ગેતી હમા રંજ઼ બેદ, પ ફ઼ર્જ઼ાંમ્ ઓએ નેકી પીશ આયદ, કે બજેહ્ કુનમ્ પ ગેતી હમા રંજ઼ બેદ પ મીનો પાદ્ફ઼રાહે ગેરાંન્ આવાયદ કશીદન્.

મન્ રાઇનમ્ મનીદ કુ કે ગુયદ કે ન દાંનેશ્તમ્ ઇનમ્ મનીદ કુ કે ગુયદ કે ન દાનેશ્તમ્ ઇનમ્ મમનીદ, કુ કે ગુયદ કે ન દાનેશ્તમ્ હંગરાયશ્ની, ચુ દાનાયાનચ ગંદ કે તાંન્ ગોરસ્નગી બેદ નાંન્, કે

1. કુસ્તી બાંધતી વખતે બે 'યથા અહુ વઇરયો' પઢવામાં આવે છે, તેમાંનો પહેલો યથા અહુ વઇરયો પઢતાં **ખોદા એકજ** છે. તથા બીજો પઢતાં, **પેગમબર જરથોસ્ત ખોદાનો મોકલેલો સાચો પેગમબર** છે, એવો જે મનમાં વિચાર લાવવાનો છે, તેનો આ ફકરો ભાસ આપે છે.

તશનગી બેદ્દ આબ્, પસ્ અવારજ્ ખુરશનીહા ખુશ દાનીદ્દ ખુર્દન્; વ ઇનચ્ દાનેશતન્ આવાયદ્દ, કે પેદરાંનચ્ હમા હર કે મોર્દેહઅંદ્દ, ચશાજ આવાદી ખાસ્તે અવા બોર્દન્ ન તવાંન્.

ઇન્ ચુનીન્ કે ન પોરૂસીદ્દ અજ દીને દસ્તુરાંન્ કે બહેશ્ત પ-ચે શાહીદ્દ દીદન્? રવાંન્ પ-ચે શાહીદ બુખ્તન્? પ કુદાંમ્ રાહ આવાયદ્દ શુદન્? પ મનશ્ને ચે આવાયદ્દ મનીદન્? પ ગવશ્ને ચે આવાયદ્દ ગોફ્તત્? બ કુનશ્ને ચે આવાયદ્દ કરૂદન્? ચે વોસ્ અજ ગવશ્ને પ નફ્હા બેદ્દ, દુસ્તાંન્ મેહ બેદ્દ, પ અંબારે ખાસ્તે મેહ, પ તન્દોરોસ્ત્ વ શાદ્દ વ ખુરરમ્ ચે અહુ-દારશ્ને રવાંન્ પ કેરૂદારી પ ગેતી કુનંદ્દ પેદા બેદ્દ કે તન્ અજ ઇન્ કાલ્બુદ્દ જુદ બે-શવીદ્દ, મરૂદુમ્ વોસ્ ખાસ્તે પ ગેતી ન માંનદ્દ; અગરૂ અજ અન્દુજશ્ને બદ્દ અંદુખ્ત્ ઍસ્તૅદ્દ, ઓએ ફરાખ્ત્ રવાંન્ ન રસેદ્દ; મરૂદુમાંન્ પ કેરૂફે કરૂદન્ તોખ્શા બેદ્દ, ચે તાંન્ ન ફરૂમુદ્દ યજદ્દ વનાહ કરૂદન્.

કારૂ બ બીમે અહુરૂમજદ્દ કુનીદ્દ, હર કે કુનીદ્દ કારે નેક્ વ રાહે રાસ્ત્ બ કરૂદન્ દારીદ્દ, કે તાંન્ બુજશ્ને-રવાંન્ બાદ્દ; બ હરૂ-ચે રસેદ્દ ખુશ મનશ્ને વ સૅપાસદારૂ બેદ્દ; આંન્ ચે પ ખેશ તન્ ન શાહેદ્દ બેદ્દ, પ હીચ કસ્ મ કુનીદ્દ; ઉમીદ્દ દારીદ્દ અજ દાદારે અવખ્શાયશ્નીગરૂ, વસ્તાખન્ બેદ્દ, પ આંન્ કે શુમારા આફરીદ્દ; ઓશ આસ્માન્ વ જમીન્ દાદ્દ; ઓશ આસ્માન્ બી સતુન્ અવરૂ દાશ્ત્; ઓશ જમીન્ વશાદ્દ; વ આબે સીહા અવરૂ જમીન્ બે બોર્દ; આબે રોશાન્ ખુશ અવરૂ જમીન્ આવોર્દ; વ ખુરૂશીદ્દ વ માહ બ તાવશ્ને રોશનાઇ ઓએ મા દાદ્દ; પસ્ મારા પંદહાએ નેક્ દાદ્દ.

પસ્ મા અજ કેહ તા ઓએ મેહ, હરૂ રોજ સદ્દ હજારૂ બારૂ, ઇન્ બ આવાયદ્દ અંદીશીદન્ કે ચુન્ બ નેકી તવંગરમ્ અજ દાદારે અવખ્શાયશ્નીગરૂ આમોરૂજીદારૂ, કે મારા બ વોસ ચીશ અરૂજાંની કર્દ, પ ચશ્મે વીનાઇ, પ ગુશે શન્વા, પ હીજ્વાને ગુયા, પ દસ્તે ગીરાઇ, પ પાયે રોબાઇ, હમા અંદાંમ્ દોરોસ્ત્ ઓએ મા દાદ્દ; અમાંન્ અવીજેહ આફરીદ્દ બ મરૂદુમાંન્ બ સેપાસદારી કરૂદન્ ન તોખ્શીદાર અંદ ચે આંને દરૂવીશ ઓએ આંને તવંગરૂ વોશ ખાસ્તે નેગ્રદ્દ વ નાસૅપાસ કુનંદ્દ, પ આંન્ આહુક્ રવાને ખીશરા દુજખી કુનંદ્દ; પસ્ શુમા પ કેરૂફે કરૂદન્ તોખ્શા બેદ્દ, તા અહુરૂમજદ્દ અવરૂ શુમા આમોરૂજશ્ને બેદ્દ!

અએદુન્ કુનંદ કે રસ્તાખીજ એદ, અવર્ શુમા આમોર્જશ્ને એદ! મેહ્ શુમા હમ્ વારે ઓએ ખુરશ્ને ખુશ નેગ્રીદ, પ ઓએ કેર્દારે નેક્ કુશીદ!

ફર્માન્ બર્દાર્ એદ અંદર્ પેદ વ માદ ચે કે પેદ વ માદ ન ખુશનુદ એદ, હર્ગેજ બહેશ્ત્ ન વીનૅદ, પ જાએ કેરફે બજેહ્ વીનૅદ! પ વેશ ખાસ્તે કુશેશ મ કુનીદ! મેહાંન્ રા બ આજર્મ વ નેક્ દારીદ! કેહાંન્રા બ હીચ્ આઇને મ આઝારીદ! અજ ખીશા-વંદે દર્વીશ નંગ મદારીદ! દાદ વ ન દાદે અહુર્મજ્દ દાના બ કાર્ દારીદ! ચે હર્ કે કાર્ પદશ કુનીદ, રવાન્ બુખ્તારીહ્ ખીશરા કુનીદ! વ હર્ કે પ રાહ્ શવીદ તોશે આવાયદ બરીદ! ખારેહ્ ખીશરા બે બરીદ હમા અજ પ ગેતી, તોશેએ મીનો આવાયદ બોર્દન્, આવાયદ આરાસ્તન્ કે પ રવાંન્ દુશવાર્ ન એદ!

પુર્સીદ અષો જર્તોશ્ત્ અજ અહુર્મજ્દ કે દાદારે વેહ્, અવ્-જુની, પર્વર્તાર્, દાશ્તાર્ હમા કીશ કે કુહી, કે ન જુમ્બેદ? કુદામ્ અવાદીહ્, કે ન અંદાજેદ? કતાર્ ચીહ્ કે ન ઝાયદ વ ન મીરદ? અહુર્મજ્દ પાસોખ્ દાદ કે કુહી કે ન જુમ્બેદ, ગરોસ્માંન્; અવા-દીહ્ કે ન અંદાઝેદ, બહેશ્ત્; ચીહ્ કે ન ઝાયદ વ ન મીરદ, મન્ કે અહુર્મજ્દમ.

પુર્સીદ અષો જર્તોશ્ત્ અજ અહુર્મજ્દ કે દાદારે વેહ્, અવ્-જુની, પર્વર્તાર્, દાશ્તાર્ હમા કસ્ મર્દુમ્ અંદર્ ગેતી કૅર્દાર્ ચે આઇને આવાયદ કર્દન્? મન્રા આગાહ્ કુન્ કે રવાન્રા પ ચે શાહીદ બુખ્તન્?

અહુર્મજ્દ પાસોખ્ દાદ કે અએ સ્પિત્માન્ જર્તોશ્ત્! હર્ ચે કૅર્દાર્ પ ગેતી કુનેદ પ મીનો ઓએ પદીરીહ્ આયદ! પ દીને અવનાસ્ત્ અવીજેહ્ માજ્દયસ્નાંન્ પએદા અએદુન્ બે કર્દમ્ કે હીચ્ ચીહ્ નીસ્ત્ કે પ અવસ્તા અંદર્ નીસ્ત્! તોરા આગાહ્ કુનમ્, રોશની વીનમ્ વ દાનમ્ કે નખોસ્ત્ વંદાદ રવશ્ને બહેશ્ત્ ઇન્ કે પ હસ્તીએ મન્ અહુર્મજ્દ વ અમેષાસ્પંદાંન્, વ બહેશ્ત્ વ દુજખ્, વ રસ્તાખીજ તને-પસીન્, વ શુમાર બ ચીન્વદ પુલ્, નીસ્તીએ એહરેમન્ વ દીવાંન્ વ દર્વંદ જદેહ્ ખુરૅહ્ દુજખી અવી ગુમાંન્ એદ! વ દીગર્ રાદે અંદુજશ્ને રાસ્ત્!

સેદીગર્ સૅપાસ્ દારી! ચહારૂમ્ બુન્દેહ્ મનશ્ને! પન્જુમ્[1] આંન્ ચે બ ખીશતન્ ન શહીદ્ બેદ્ પ હીચ્ કસ્ મ કુનીદ્! અર્ષમ્ વૉહૂ (૧).

બ નામે યજદનો તરજુમો—દાદાર અહુરમજદની ખુશ્નુદી હોજો! ભલા, વૃદ્ધિ કરનાર હોરમજદનું નામ લઇને બંદગી શરૂ કરૂં છું; આસમાન તથા જમીનના પેદા કરનારની શુકર ગુજારી કરૂં છું; ગુનાહ માફ કરનાર દાદારની હું શુકર ગુજારી કરૂં છું; સવાબના કામોના દોસ્ત દાદારની હું શુક્ર ગુજારી કરૂં છું; નેક કરણીના દાદારની શુક્ર ગુજારી કરૂં છું; સારી રવેશે રક્ષણ કરનાર દાદારની હું શુક્ર ગુજારી કરૂં છું. ભલાં કામ કરનાર દાદારની હું શુક્ર ગુજારી કરૂં છું; બખ્શેશ કરનાર દાદારની હું શુક્ર ગુજારી કરૂં છું; સવાબકાર દાદારની હું શુક્ર ગુજારી કરૂં છું; શક્તિવાન કામ કરનાર દાદારની હું શુક્ર ગુજારી કરૂં છું.

તે એકજ સાહેબ છે તે ઉપર, તેની હસ્તી ઉપર, દાદાર હોરમજદ તથા અમશાસ્પંદો, બહેસ્ત, દોજખ, કયામત અને તન પસીન હોવા બાબે હું બેગુમાન છેઉં; પાણીના વહેવા બાબે, ઝાડપાનના ઉગવા બાબે, જરથોસ્ત સ્પીતમાન સાહેબની પવિત્ર પેગામ્બરી બાબે હું બેગુમાન છેઉં.

તમામ હુમત, હૂખ્ત, તથા હવરસ્ત હું અખત્યાર કરૂં છું; તમામ દુસ્મત, દુજૂખ્ત તથા દુજવરસ્તનો હું ત્યાગ કરૂં છું.

ભલા વૃદ્ધિ કરનાર દાદારની હું શુક્ર ગુજારી કરૂં છું કે હું ઇરાનને લગતો છેઉં, અનાર્ય નથી; ભલી દીનને લગતો છેઉં, બુરી દીનનો નથી; (હું) મરદ છેઉં, સ્ત્રી નથી; આરાધના કરનાર છેઉં, દરવંદ (પાપી) નથી.

હોરમજદના નામ તથા બળના પ્રતાપથી દર રોજ મનશનીથી દીનના નેક કાયદાનો અમલ કરૂં છું અને દીન વિષે વિચાર કરૂં છું; આ બુલંદ વીચાર રાખજો અને રોજ અંદેશો કરજો કે આજ રોજે મેં શું સવાબ કીધો અને કેટલો સવાબ હું કરી શકીશ; અને મેં શું ગુનાહ કીધો, અને ગુનાહથી કેવી રીતે પરહેજ રહી શકું; જ્યારે ગેતીમાં હું સવાબ કરૂં છું ત્યારે રંજ ખેંચું છું પણ આખરે નેકીજ મારી પાસે આવશે, જ્યારે પાપ કરૂં છું ત્યારે ગેતીમાં તમામ રંજ પહોંચે છે ને મીનોઇ દુન્યામાં ભારે સજા ખમવી પડે છે.

આનો વીચાર મારે કરવો જોઇએ કે કોઇ કહે કે ફલાણું હું જાણતો નથી, તો તે ઉપર મારે દરયાફત કરવો જોઇએ, કેમજે દાનાવો કહે છે કે તમને ભુખ હોય તો નાન, અને તરસ હોય તો પાણી, ને પછી બીજો ખોરાક ખાવાનું ખુશ જાણો છો, અને આ પણ જાણવું જોઇએ કે બધા બાપદાદાઓ જે ગુજરી ગયા છે તેઓ કંઇબી ચીજ આબાદી કે દોલત લઇ જવાને શક્તિવાન થયા નથી,

---

૧. Bible નું ફરમાન– 'Do unto other as you would that they should do unto you'–એને મળતું, આ પન્જુમ (પાંચમું) ફરમાન છે.

વળી આટલું પણ દીન દસ્તુરો પાસેથી નહીં પુછી લીધું કે બહેસ્ત શાથી જોવાઇ શકાય? રવાન શાથી છુટકારો પામવા લાયક થાય? કયા રાહ ઉપર મારે જવું જોઇએ? મનશ્નીથી શું વમાસવું જોઇએ? ગવશ્નીથી શું બોલવું જોઇએ? કુનશ્નીથી શું કરવું જોઇએ? ગવશ્નીથી વધારે ફાયદા ભરેલું શું હોય?

દોલતના મોટા ઢગને લીધે, કે તંદરૂસ્તી, ખુશી ખુરમીને લીધે દોસ્ત મોટો કહેવાય. રવાન આ દુન્યામાં જે કેરદાર કરે છે, તે ઉપર જીંદગી ટકે છે. આ તો ખુલ્લું છે કે જ્યારે તન આ કાલબુદમાંથી જુદું પડે છે, ત્યારે મોટી દોલતવાળા માણસો આ ગેતીની દુન્યામાં રહેતા નથી. અગર જો (દોલત) એકઠી કરવામાં બુરાઇનો ઝખીરો કીધો હશે, તો તે રવાનની ફરાખીને માટે પહોંચશે નહિ. અએ માનવીઓ! સવાબનાં કામ કરવાને ઉદ્યમી થાઓ, કારણ કે ખોદાએ તમને ગુનાહ કરવાને ફરમાવ્યું નથી.

અહુરમજદનો ડર રાખીને કામ કરજો, નેક અને રાસ્તીની રાહનાં કામ કરવાનું ચાલુ રાખજો, જેથી તમારૂં રવાન મુક્તિ પામે. જેબી કંઇ તમને મળે તેથી ખુશ મનના તથા શુક્ર કરનાર થજો. જે કંઇ તમારા પોતાના બાબમાં લાયક નહીં હોય તે બીજા શખ્સને માટે કરતા ના! બખ્શેશ કરનાર દાદાર તરફથી ઉમેદ રાખો, અને મગરૂર થાઓ કે તેણે તમને પેદા કર્યા; તેણે આસ્માન તથા જમીન પેદા કર્યાં; તેણે આસ્માનને થાંભલા વગર ટેકવી રાખ્યું; તેણે જમીન કુશાદે કીધી; અને જમીન ઉપરથી કાળું પાણી દુર કીધું. જમીન ઉપર રોશન મીઠું પાણી લઇ આવ્યો; અને આપણને વાસ્તે ગરમી તથા રોશની સાથે ખુરશેદ તથા ચંદ્રમા પેદા કર્યા; પછી આપણને ભલી નસીહતો આપી.

ત્યારે આપણે નાનાથી તે મોટા સુધી દરરોજ લાખ વખત આ બાબે વીચાર કરવો જોઇએ કે જ્યારે બખ્શેશ કરનાર અને માફી બખશનાર દાદાર તરફથી હું નેકીમાં તવંગર છું, અને આપણને પુષ્કળ ચીજોને લાયક કીધા છે. જોવાને આંખ, સાંભળવાને કાન, બોલવાને જબાન, પકડવાને હાથ, ચાલવાને પગ, તમામ દુરસ્ત અંગો આપણને આપ્યા છે; આપણને ખાલેસ પેદા કર્યા છે. જ્યારે લોકો તેની શુક્ર ગુજારી કરવામાં ઉલટમંદ રહેતા નથી કારણ કે ગરીબ પુષ્કળ દોલતમંદ તવંગરને જોઇને શુક્ર ગુજારી કરતા નથી, તો તેઓ આવા ગુનાહથી પોતાનાં રવાનને દોજખી કરે છે; તેથી તમો સવાબ કરવામાં ઉદ્યમી થાઓ જેથી હોરમજદ તમોને માફી બખશનાર થાય.

તમોએ એવું કરવું કે રસ્તાખેજ થાય ત્યારે તમોને માફી મળે; હમેશાં તમો ખુશ ખોરાક તરફ મજબુતીથી નજર રાખો, અને નેક કેરદાર માટે કોશેષ કરો.

બાપ તથા માય તરફ તાબેદાર થજો, કેમ જે બાપ તથા માય ખુશનુદ નહીં હોય તો કદીબી બેહેસ્ત જોશો નહીં, અને સવાબને બદલે પાપ જોશો. પુષ્કળ

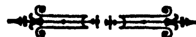
દોલત મેળવવાને માટે કોશેશ ના કરતા, વડીલોને માન સાથે અને સારી રીતે રાખજો, નાનાંઓને કોઇબી રવેશે હેરાન કરતા ના, ગરીબ સગાંથી શરમાઇ જતા ના! હોરમજદનું આપેલું અને નહીં આપેલું હોય તેનો દાનાઇથી ઉપયોગ કરજો. કેમ જે જે કોઇ એ પ્રમાણે કામ કરશે તે પોતાનાં રવાનના છુટકારાને માટેજ કરશે. અને જે કોઇ મુસાફરીએ જાય છે, તેણે પોતાનું ખાવાનું લઇ જવું જોઇએ, તેજ પ્રમાણે સઘળાઓએ ગેતીની દુન્યામાંથી મીનોઇ દુન્યાને માટેનો આરાસ્તા કીધેલો હદીયો લઇ જવો જોઇએ, કે જેથી રવાન હલાક થાય નહિ.

અશો જરથોસ્તે હોરમજદને પુછ્યું કે અએ ભલા, વૃધ્ધિ કરનાર, પરવરશી કરનાર તથા બધી ચીજને સંભાળનાર દાદાર, બધાંમાં એવો તે કયો પહાડ છે જે હીલે નહીં; એવી તે કઇ આબાદી છે જે ફેંકી દેવા લાયક નથી? કઇ ચીજ એવી છે જે જન્મે નહીં અને મરણ પામે નહીં?

હોરમજદે જવાબ આપ્યો કે પહાડ જે હાલતો નથી તે ગરોથ્માન છે, આબાદી જે ફેંકી દઇ શકાય નહીં તે બહેસ્ત છે, જે જન્મે નહીં અને મરણ પામે નહીં તે હું દાદાર હોરમજદ છું.

અશો જરથોસ્તે હોરમજદને પુછ્યું કે અએ ભલા, વૃદ્ધિ કરનાર, પરવરશી કરનાર, તમામ શખ્સોને પાળનાર દાદાર, માણસોએ ગેતીમાં કેરદાર કેવી રીતની કરવી જોઇએ? મને તું જણાવ કે રવાનને શાથી છુટકારો મળી શકે?

હોરમજદે જવાબ આપ્યો કે અએ સ્પિતમાન જરથોસ્ત, જેબી કંઇ કેરદાર ગેતીમાં કરવામાં આવે તે મીનોઇમાં સામે નજરે પડે છે. મેં પાક ખાલેસ માજદયસ્ની દીન એવી રીતે પેદા કીધી, કે તેમાં એવી કોઇ ચીજ નથી, કે જે અવસ્તામાં નહિ હોય, તેની તુંને આગાહી આપું છું. રોશનીથી મને તું જો, અને જાણ કે પહેલું, બહેસ્તમાં જવાનું મેળવવું, માટે હું હોરમજદ તથા અમશાસ્પંદોની હસ્તી અને બહેસ્ત તથા દોજખ તથા કયામત તથા તનપસીન તથા ચીન્વદપુલ ઉપરના હીસાબ વિષે તથા અહેરેમન, દેવો તથા દોજખનો માર ખાધેલા દરવંદોની નીસ્તી બાબે બેગુમાન રહેવું અને બીજું, રાસ્ત રાહ અખ્તાર કરવો, ત્રીજું, શુક્રગુજારી કરવી, ચોથું, મનશનીથી શરૂઆત કરવી, પાંચમું, એ જે પોતાને લાયકનું નહીં હોય તે કોઇબી શખ્સના સંબંધમાં કરવું નહીં.

સૅપાસે અકેનારેહ્.

ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજદાઑ. અષૅમ્ વૉહૂ. (૧).

સૅપાસ્ ઓએ કેશ્, સૅપાસે અકેનારેહ્, આવાદીહ્ કૅરૂદારીહ્, આસ્માન્ ફરૂદુમ્ અજ ફરૂમાને મહેસ્ત, અજ મીનોયાંન્ ફરૂજાનગી, હરૂવેસ્પ્ જાંન્ દાશતારૂ, દામાંન્ આફ્રીદારૂ, અસ્તોમંદાંન્ યક્ પ યક્ હસ્તગાંન્, ચારે ખાસ્તારે અચારૅગાંન્, અવજાઇનીદાર ગૅરફ્તારગાંન્, બુજાઇનીદારૂ હરૂ કસ અજ બીમે આસ્તાંને ગેરાંન્!

અયાફ્ત્ ખાસ્તારૂ હોમ્ કે માંન્ બુજીન્ બરાજીન્ વ બરૂ જીન્, બુમીન્ બેહ્રીન્ અંદરૂ હરૂ દો અખાંન્, વ અમાંન્ ઓએ તનદોરોસ્ત રોબશ્ને, ઓએ જાન્ દેરૂ જીવશ્ને, ઓએ હીરૂ આવાદીહ્, ઓએ નાંમ હુસ્રુબી, ઓએ રવાંન્ અષોઇ વેહ્!

અમાંન્ હુ ચશ્મ અંજુમની બે કુન! અમાંન્ પ હરૂ દેલ્ આવાયશ્ને બે કુન્! અમાંન્ પ હીરૂ તવાંનગરી માન્ બે કુન્! અમાન્ નેગેહ્દારૂ વ ગુશ્દારૂ વ પાદાર, વ પાના વ પાસ્બાન્ બાશ્!

અજ હરૂ અએબ્-કર્દ પઇત્યારીહ્, અજ કીકાંન્, વ કરફાંન્ વ અરૂશ્કીનાંન્, વ કીનેવરાંન્, વદ-ખાહાંન્, નઓ-દરાયાંન્, અવારૂન્ કુનશ્નાંન્, બજેહ્ અંદીશાંન, અઉરૂવન્દ ખાહેશ્નાંન્, અઓશ્મારસ્તાંન્, બી-દાદ્ગરાંન્, મોસ્તગરાંન્, કે તને-મા આઝારંદ, રવાને મા ન અરોચીનંદ, હીચ્ વ જંદ વજયાંન્ વ અનાકી ઓએ મા મ તવાંન્ બાદ!

ગોફ્તન્ વ કરૂદન્ વ મનીદન્ આંન્ કસ્ વજંદ જયાંન્ અનાકી ઓશ્ કામેદ બુદન્ વતરાંન્ પ તને ખીશ્ હમી દારંદ, તા પ હંગામે મહેરૂ યજદ ફરાખ્ગયોઇત્ રસીદન્ બાદ! અએદુન્ બાદ! અએદુન્-તરૂજ બાદ! અષૅમ વૉહૂ (૧).

સેપાસે-અકેનારેહ યાને છેડા વગરના સાહેબની શુક્ર ગુજારી—દાદાર અહુરમજદની ખુસ્તુદી હોજો, તેના શુકરાના તેની બેહદ શકિતના શુકરાના કરૂં છું કે જે આબાદી કરનારી શકિત, જેના સૌથી બુલંદ હોકમથી તથા મીનોઇ અકકલથી પહેલાં આસ્માન પેદા કીધું. જે તમામ જાનનો બરદાસ્ત રાખનાર, પેદાયશનો પેદા કરનાર, હાડમંદોને એક પછી એક હસ્તીમાં લાવનાર, લાચારોને મદદ આપનાર, ગીરફ્તારીમાં આવેલાઓને આગળ વધારનાર, દરેક શખ્સને ભારે આફતની ધાસ્તીઆંથી છુટકારો કરનાર છે.

હું મોરાદ ચાહું છું કે હમે બેઉ જહાનમાં સૌથી છુટકારો પામેલા, સૌથી બુલંદ, સૌથી શ્રેષ્ટ થઇએ, અને અમે તનદુરસ્તીથી ફર હર કરીએ. અમને જાનની લાંબી જીંદગી આપ, દોલતની આબાદી આપ, હમારા નામ કીતીંવંત કર, તથા અમારાં રવાન ભલાઇવાળાં કર.

અમોને અનજુમનમાં નેક ચશમવાળા કર, અમોને દરેક જણુ સાથે લાયક રીતે વરતતા બનાવ, દોલતના બાબમાં અમોને તવંગર કર, હમારો નેઘેહબાન, સાંભળનાર, તથા સંભાળનાર, બચાવનાર તથા પાસબાન તું થા.

એહરેમન તરફની દરેક બુરાઇ તથા કીક (યાને છતી આંખે ધર્મ તરફ આંધળા), કરપ (યાને છતે કાને ધર્મ તરફ બેહેરા), કપટી, કીનાખોર, બુરું ઇચ્છનારા, બદગોઇ કરનારા, બુરૂં કામ કરનારા તથા ગુનાહ ભરેલા વિચાર કરનારા, જોરાવર ઇચ્છાવાળા, ગણુત્રીબાજ, બેદાદ લોકો મસ્ત થયલા જેઓ અમારાં શરીરને નુકસાન કરે, તેઓ અમારાં રવાનને હાણી નહીં પહોંચાડે તથા તેઓ તરફથી અમને કોઇ પણ પ્રકારની હેરાનગતી, નુકશાન, તથા હલાકી પહોંચી શકે નહી.

બુરાઓ તે શખ્સને બોલીને, કરીને તથા વીચારીને હેરાન કરવાની ઇચ્છા રાખે તે તેઓ પોતાના શરીરમાંજ રાખી મુકે, જેથી કરીને બહોળા ખેતરવાળા મહેર્ યજદના હીંગામ ઉપર તે તેઓનેજ પહોંચે. એમજ થાઓ, એથીબી જ્યાદા થાઓ.

નાંમે-ખાવર્.

ક્ષનઑથ્ર અહુરહે મજ્દાઑ. અષૅમ્ વૉહૂ (૧).

નામે ખાવર્, દાદારે અવખ્શીદાર્!

ફીરોજ બાદ્ દાદાર્ અહુર્મજ્દ્, ઓરેહમંદ્, હર્વસ્પ્ આગાહ્, દાના વ તવાના, તવાન્ કૅર્દાર્, અવખ્શાયશનીગર્, હર્વૅસ્પ નેક્ દાદાર્, હર્વૅસ્પ્ નેક્ દાશતાર્, હર્વૅસ્પ્ અનાકી અવાજ દાશતાર્! કેશ્ મા પ મેહ્ સુદ્ દાદ્ વ આફ્રીદ્ વ બર્હેનીદ્! હમ્ ઓશ્ દાદ્ હર્વૅસ્પ દામે વેહ્-સ્તર્, વ માહ્ વ ખુર્શીદ્, વ આસ્માંન્ બુલંદ્ સુદ્, અનઘ્ર રોશન ગાહ્ ખુદા, હર્વૅસ્પ્ સ્પૅના-મીનો દામાંન્ અશોઆંન્, અષાઇ રદાંન્ દીને વેહ્ માજ્દયસ્નાંન્!

ફીરોજ બંદ્ હમા અમૅષાસ્પંદાંન્, હમા યજદાને મીનોયાંન્ વ ગેતીયાંન્, હમા ફ્રોહરાંને અશોઆંન્, મેહર્ વ સરોશ્ વ રશ્ને વ ખુરેહ્ અવીજેહ્ વેહ્ દીને માજ્દયસ્નાંન્! કેશ્ દાદ્ પ અવાજ

કાસ્તન્ વનીદને એહરેમન્ દરવંદ્ અવા હમા દીવાંન્ વ દરૂજાંન્ વ જાદુઆંન્, વ પરીયાંન્ વ સાસ્તારાંન્ વ કીકાંન્ વ કરફાંન્ વ વનાહ-કારાંન્ અજ વેહ હાંમ વ દેહશને યજદાંન્!

અનોશેહ રવાંન્ બાદ્, યશત્ ફરેોહરે જાદાંન્ ફરોખ્તુમ મરદાંન્, પાશુમતુમ, અશોતુમ, ફરેોહરે જરૂતોશત્ સ્પીતમાન્, રદે હરૂવેસ્પ દીનીયાંન્ દીન-ઓરૂદારાંન્ અંદર્ હફત્ કેશ્વર્ જમીન્!

બે-રસંદ્ રવાને મા રવાને હમા ફરોહરાંને અશોઆંન્ અજ ગયોમર્દ તા પ સોશયોશ પુરૂ-ખુરેહ હસ્તાંન્ પ બુદાંન્!

ચી ફીરોજગર્ બાદ્, વરૂજાવંદ્[1] દહયોવદ્!

દીને વેહ માજદયસ્નાન્ અફરૂખ્તેહ બરાજહા દેર-પાયન્દેહ બાદ્!

તખ્ત્ વ ગાહે ખુદા સેતાયમ્; ઓશ વરજ ખુરેહ જાવીદાંન્ પતાયશને વીરાયશને બાદ્!

હમી-ગાહ ફરૂમાને રદાને દીન-ઓરૂદારાંન વ મુબદાંન્ રોબાઇહે આફ્રીંગાંન્ બાદ્! વરૂજ ખુરેહ વેશ વેહ અવજુનતર્ બાદ્!

હમા ઇરાન્ વ વેહાંન્ વેહ-દીનાંન્ બસ્તે કુસ્તીયાંન્ અંદર્ હફત્ કેશ્વર્ જમીન્ પ દીન્ રોબાઇનીદારાંન્, આસ્તવાંન્, કેરૂફે વરૂજીદાર્, અજ વનાહ પરૂહીખ્તાર્ બંદ્! ઓશાંન્ બાદ્ પ ગેતી પ કામે તન્-મીનો પ કામે રવાંન્!

અન્-ઇરાન્ દુશ-પાદશાહાન્ હમ-વારે શેકસ્તેહ હરવસ્તેહ વનીદ બાદ્.

અંદર્ શાહાનશાહ મરૂદુમ ફશુમ વ ઇર્ વ હુવીનશને ફરૂમાન્ ઓરૂદારાંન્ સાવ્ બાઝ! અવરૂતાર્ બંદ! પ કાંમે ફરૂમાને ખાવર્ દાદાર્ દીન્ રોબા આફ્રીનગાંન્ બાદ્! દીન-ઓરૂદારાન્ શાંન્ અજ દીને નેક્ રસાદ્! અષેમ્ વોહૂ (૧).

નામે ખાવરનો તરજુમો—દાદાર અહુરમજદની ખુસ્તુદી હોજો, મહેરબાન મારી બખશનાર, દાદારના નામથી હું બંદગી શરૂ કરૂં છું. નુરમંદ, ખોરેહમંદ, તમામ આગાહીવાળા, ડહાપણવાળા, શકિતવાન તથા શકિતવાન કેરદારવાળા, બક્ષેશ કરનાર, તમામ ભલું પેદા કરનાર, તમામ ભલાંનું રક્ષણ કરનાર, તમામ હલાકી દુર રાખનાર દાદાર હોરમજદની ફત્તેહ થાઓ, જેણે આપણુને મોટો ફાયદો બખસ્યો, આપણુને પેદા કર્યાં અને બનાવ્યાં. વળી તેણે તમામ ભલી પેદાયશ પેદા કીધી. સેતારા, ચંદ્ર, સુરજ, બુલંદ ફાયદાનું ભરેલું આસ્માન, ઠેરવેલા માર્ગ ઉપર પોતાની

1. ભવિષ્યમાં આવનારા સઓષ્યંતોમાંનો એક.

એબે ફરતી બેહદ રોશનીની, તમામ સ્પેનામીનોની અશો લોકોની પેદાયશ તથા ભલી માજદયસ્ની દીનના સરદારોની અશોઇ.

તમામ અમશાસ્પંદો, તમામ મીનો તથા ગેતીના યજદો, તમામ અશો લોકોના ફરોહરો, મહેર, સરોશ તથા રશ્ને તથા ભલી માજદયસ્ની દીનનું પવિત્ર ખોરેહ ફત્તેહમંદ થાઓ, કે જે સઘળું પાપી એહરેમનને તથા તેની સાથે તમામ દેવો, દરૂજો, જાદુગરો, પરીઓ, જુલમગારો, કીક, તથા કરપ તથા ગુનેહગારોને યજદોની ભલી પેદાયશ તથા રચનામાંથી દુર રાખવાને તથા મારી હઠાવવાને વાસ્તે પેદા કરવામાં આવ્યું છે.

હફતકેશ્વર જમીનમાં જન્મ પામેલાઓમાં તમામ દીનદારો અને દીન ફેલાવનારાઓના સરદાર આરાધવા લાયક ફરોહર સાથના સૌથી મુબારક, સૌથી શ્રેષ્ટ અને સર્વેથી અશો ફરોહર સાથના સ્પીતમાન જરથોસ્તનું રવાન અમર્ગ થાઓ.

અમારાં રવાનો તથા ગયોમર્દથી તે પુર ખોરેહવાળા ભરપુર સોસ્યોસ સુધીના જેઓ હૈયાત છે તથા જેઓ થઇ ગયા છે, તેવા તમામ અશોનાં ફરોહરોવાળાં રવાનો અહિંયા પહોંચો.

શાહનશાહ વરજાવંદ ફત્તેહમંદ મદદગાર થાઓ.

ભલી માજદયસ્ની દીનનો પ્રકાશ તથા કીર્તિ લાંબો વખત કાયમ રહેજો.

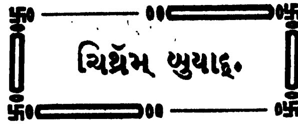
ખુદાના તખ્ત તથા ગાહની હું સેતાયશ કરૂં છું; તેનો પ્રતાપ તથા ખોરેહ જાવેદાન સુધી કાયમ અને શણગાર પામેલા રહેજો.

દર વખત દીનના વડાઓના તથા મોબેદોના ફરમાનો વખાણ સાથે ચાલુ રહેજો; તેઓનો પ્રતાપ તથા ખોરેહ જયાદા અને જયાદા અને વૃદ્ધિ કરનાર થજો.

તમામ ઇરાન તથા હફતકેશ્વર જમીનમાંના ભલી દીનવાળા ભલા બસ્તે કુસ્તીઆનો, દીનને આગળ ફેલાવનાર તરીકે ઓસ્તવાર તથા સવાબના કામ કરનારા, તથા ગુનાહથી પરહેજ રહેનારા થાએ, તથા તેઓ ગેતીમાં તનની મુરાદ અને મીનોમાં રવાનની મુરાદ પાર પડે.

ઇરાની નહીં તેવા બદ પાદશાહો હમેશાં હારેલા તથા માર ખાધેલા થઇને હેઠે પડજો.

શાહાનશાહ તરફ લોકો ઘણાજ ચઢતે દરજેના, નમ્ર, ભલી મનશનીવાળા તથા તાબેદાર નકકી થાઓ, તેથીબી વધુ સરસ થાઓ. મહેરબાન દાદારના હોકમ તથા મુરાદ મુજબ માઝદયસ્ની દીન ચાલુ રહે અને વખાણ પામે. દીન ફેલાવનારાઓ ભલી દીનથી તેઓને પહોંચે.

ચિથ્રેંમ બુયાદ.

ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજદાઑ! અષેંમ વૉહુ (૧). ચિથ્રેંમ બુયાદ્ અહ્મિ ન્માને! પિથ્વેંમ બુયાદ્ અહ્મિ ન્માને! તોખ્મ પિથ્વેંમ બુયાદ્ અહ્મિ ન્માને! પએદાએ બાદ્ અંદર ઇન્ માંને વેહાંન્ કે હમીશે પદીખ્ વ આબાદાન્ બાદ્! પ રસશ્ને બાદ, પ યજદાંન્ હાદરે વેહાંન્, મેહ્માને દુસ્તાન્ અંદરશ બાદ.

ફ્રવષયો[1] ક્ષ્નૂતાઑ અયન્તુ અહ્મય ન્માને, ક્ષ્નૂતાઑ વીચરૅન્તુ અહ્મય ન્માને, ક્ષ્નૂતાઑ આફ્રીનૅન્તુ અહ્મ્ય ન્માને, વંધુહીમ્ અષીમ્ ખાપરાંમ.

ક્ષ્નૂતાઑ પારયન્તુ હચ અહ્માત્ ન્માનાત્, સ્તઑમાચ રાજરૅચ બરૅન્તુ દથુષો અહુરહે મજદાઑ અમૅષનાંમ સ્પૅન્તનાંમ, મા ચિમ્ ગૅરૅજાનાઑ પારયન્તુ હચ અહ્માત્ ન્માનાત્ અહ્માકૅમ્ચ મજદયસ્નનાંમ, બ ક્ષ્નુદી આયંદ્ અમૅશાસ્પંદાન્ વ ફ્રોહરાન્ અંદર્ ઇન્ માન્, બ ક્ષ્નુદી આયંદ્ વ રવંદ્ અંદર્ ઇન્ માન્! બ ક્ષ્નુદી આફ્રીન્ કુનંદ્ અંદર્ ઇન્ માન્! બ ક્ષ્નુદી ક્રાજ બે-રવંદ્ અજ ઇન્ માન્! યજશ્ને વ સેતાયશ્ને વ જબાયશ્ને અશાઇ કારે કેર્ફે બરંદ્ અજ ઇન્ માન્ ઓએ દાદાર્ અહુર્મજ્દ વ અમૅશાસ્પંદાન્! મ પ ચીશજ ગરૂજશ્ને બે-રવંદ્ અજ ઇન્ માન્ હમાકે માજદીયસ્નીમ.

શુમા કે મ્યજદ્-હોમંદાન્ અઇત્ યક્ યક્ તન્-તન્ જુદ્-જુદ્ કે બ દીન્ યજશ્ને વ દરૂન્ વ આફ્રીન્ગાંન્ અવા હમા હમ કેર્ફે બેદ્ અૅસ્તેદ્, હર્ કે રા જન્ વ ફરૂજંદ્ હસ્ત દેર્ જીવાદ્, દેર્ પતાએ માહ્માન્ બાદ્, હર્ કે રા નીસ્ત, યજદાંન્ બરૂહેનાદ્ ઓશ્ દેહાદ્, તા સદ્-ઓ પંજાહ્ સાલાંન્ પસ્ અજ સદ્-ઓ પંજાહ્ સાલાંન્ પદવંદે સઓશ્યોસ ફીરોજગર્ પદ્વંદ્યાદ્.

શુમા વેહાંન્ કે હમીશે અંદર્ શાદી વ બજ્મ બેદ્, ઓતાંન્ વરસ્ અવર્ સર્, ઓતાંન્ મએ વ જાંમ બ દસ્ત, ઓતાંન્ સ્પર્મ અંદર્ બાજુ, ઓતાંન્ ખુનીયા બ ગુશ, ઓતાંન્ દુસ્તાંન્ શાદ્ પ હમ નેશસ્ત, શુમા વેહાંન્ પ કામે ખીશ રામશ્ને પતાયશ્તે વીરા-

---

૧. આ ફકરો ફ્રવરદીન યસ્તના ૩૧ મા કરદામાં આવેલો છે.

ચશ્ને બાદ્, કે હર્ ચે જુદ્ તર્ શાયદ્ બેદ્, તા બે રસાદ્; આંને મદન્ મર્દાંને દાદ્ આરાસ્તાર્, ગેહાંન્ વીરાસ્તાર્, અષાઇ વર્જીદાર્ મર્દ્, હુશીદરે જર્થુશ્તાંન્, વ પેશુતને વીશતાસ્પાંન્, વ વેહ્રાંમે અમાવંદ્[1] જુદ ઓએ પએદાએ દીન્ આયંદ્ વ રસંદ્ દાદે, દીને વેહ્ અવા આને અહુરમજદ્ દીન્ પદ્વંદ્યાદ્; હુ દીન્ હુ ફ્રમાન્ અંદર્ ઇરાન્ ગેહાન્ રવા કુનાદ્; જુદ્ દીન્ જુદ્ ફ્રમાન્ અંદર્ ઇરાન્ ગેહાન્ બ અવ્સહીનાદ્.

દીન્ બોર્દારાને સાંન્ અજ દીન્ નેક્ રસાદ્, તા આને મદન્ મર્દાંને, દાદ્ આરાસ્તાર્, ગેહાન્ વીરાસ્તાર્, અષાઇ વર્જીદાર્ મર્દ્, હુશીદરે જર્થુશ્તાંન્, વ પેશુતને વીશતાસ્પાંન્, વ વેહ્રામે અમાવંદ્ દીન્ ફ્રેરોખ પાદ્શાહે જમાને અવા, અવર્ હમા વેહાંન્ વેહ્ દીનાંન્ બસ્તે કુસ્તીઆને હફ્ત્ કેશ્વર્ જમીન્, હુ ચશ્મ હુ નેગરીદાર્ કુનાદ્.

વેહાંન્ અવર્ દસ્ત્ ઓએ દાશ્તાર્ વ પર્વર્તાર્ બંદ્, વતરાંન્ અવર્ દસ્ત્ ઓએ જદાર્ અવ્સહીનીદાર્ બંદ્, તા વેહાંન્ ઓએ કાંમ્ રસંદ્, હર્-ચે દહ્માંન્ વેહાંન્ આફ્રીન્ પએદા-એ યજદ્, યકી રા દેહ્, દેહ્ રા સદ્, સદ્ રા હજાર્ હજાર્ તા બએવરાંન્ બએવરે જુદ્ રસાદ્, દેર્ પતાએ માહ્માન્ બાદ્.

આને યજદાંન્ ઓએ યજદાંન્ રસાદ્, આંને વેહાંન્ ઓએ વેહાંન્ રસાદ્, હર્ ચીજી અએદુન્ બાદ્, અએદુનતરજ બાદ્. હમ-ચુનીન્ કે અહુરમજદ્ વ અમેશાસ્પંદાન્ કામે બાદ્. અષેમ્ વોહુ (૧).

ચિથ્રેમ બુયાદનો તરજુમો—દાદાર અહુરમજદની ખુશનુદી હોજો, આ ઘેરમાં "ચીથ્ર" (યાને બીજ) હોજો, આ ઘેરમાં ફળદ્રુપતા હોજો, આ ઘેરમાં "તોખ્મ" (યાને બીજ) ની ફળદ્રુપતા હોજો.

ભલાંઓ આ ઘેરમાં પેદા હોજો, જેથી હમેશાં ફળદ્રુપતા અને આબાદી થાય. તેમાં યજદો ભલાં માનથી પહોંચે અને તેમાં દોસ્તો મુકામ કરે!

ફરોહરો ખુશનુદ થઇને આ ઘેરમાં પધારે, આ ઘેરમાં ખુશનુદ થઇને ફરે હરે!

ખુશનુદ થઇને આ ઘેરમાં ભલી મહેરબાન અશીશવંઘ (દોલત) ને માટે દુવા ગુજારે! ખુશનુદ થઇને આ ઘેરમાંથી તેઓ સીધારે, હમારી સેતાયશ અને અર્પણ કીધેલી ચીજો પેદા કરનાર અહુરમજદ તથા અમશાસ્પંદોની તરફ લઇ જાય, અમો માજદયસ્નીઓના આ ઘેરમાંથી સેહેજબી વીલાપ કરતાં (તેઓ) જાય નહીં.

---

૧. હોશેદર, પેશોતન, અને બેહરામ (શાહ વરજાવંદ), ભવિષ્યમાં આવનારા સઓષ્યંતો.

અમશાસ્પંદો તથા ફ્રેરોહરો આ ઘેરની અંદર ખુશનુદીથી પધારે, આ ઘેરની અંદર ખુશનુદીથી આવે અને જાય, આ ઘેરની અંદર ખુશનુદીથી આશીર્વાદ દે, આ ઘેરમાંથી ખુશનુદીથી તેઓ જાય, આ ઘેરમાંથી દાદાર હોરમજદ તથા અમશાસ્પંદો તરફ હમારી આરાધના તથા સેતાયશ તથા સ્તુતિ તથા નેકી અને સવાબનાં કામ લઇ જાય. તમામ માજદયસ્નીઓના આ ઘરમાંથી કોઇબી ચીજને માટે ગરજવંત થઇને જાય નહિ.

તમો કે જેઓ "મ્યજદ"ની ક્રિયાના કરનાર છેઓ, જેઓ દરેકે પોતે જુદા જુદા, દીનની ઇજશ્ને, દરૂન તથા આફ્રીનગાન તથા સવાબના કામ કરનાર છેઓ, તેઓ દરેકને જન ફરઝંદ હોય તેઓ લાંબો વખત જીવો અને લાંબો વખત સુધી તેઓ આ દુન્યામાં રહો; જે કોઇને જન ફરઝંદ નહીં હોય, તેને માટે યજદો પેદા કરે અને તેને આપે, જેથી એકસો ને પચાસ વરસ જીવે, અને એકસો ને પચાસ વરસ પછી તેઓની ઓલાદ ફ્રત્તેહમંદ સોશ્યોસની સાથે જોડાય.

તમો ભલાંઓ જેઓ હમેશાં ખુશાલીમાં અને ધાર્મીક કામમાં રોકાયલાં છેઓ, તમોને માથાં ઉપર બાલ, તમારા હાથમાં દરૂ ને જાંમ, તમારી બાજુમાં સ્પમ નામના ફુલ, તમારા કાનમાં બાલી, તમારા દોસ્તો તમારી સાથે બેસનારા ખુશાલ હોજો, તમો ભલાંઓને તમારી પોતીકી મુરાદ પ્રમાણે રામશની, કાયમી અને આરાસ્તગી હોજો, જેથી જે કંઇ મળી શકતું હોય તે તમને વધુ જલદીથી પોહાંચે, ઇનસાફ્ને આરાસ્તગી આપનાર, દુન્યાને શણગારનાર તથા અશોઇના કામ કરનાર મરદો જેવા કે જરથોશ્તના હોશેદર, ગુસ્તાસ્પના પેશોતન તથા હીમતવાન બેહરામ દીન જાહેર કરવાને માટે આવી પોહોંચે. ભલી દીનનો કાયદો હોરમજદની દીન સાથે જોડાય તથા ઇરાનમાં ભલી દીન અને ભલું ફરમાન ચાલુ થાય તથા ઇરાનમાં જુદદીનને લગતાં ફરમાનો નાશ પામો.

જ્યાંસુધી ઇનસાફને આરાસ્તગી આપનાર દુન્યાને શણગારનાર અશોઇનાં કામ કરનાર મરદો જેવા કે જરથોસ્તના હોશેદર, ગુસ્તાસ્પના પેશોતન તથા હીમત વાન બેહરામ આવી પહોંચે, ત્યાંસુધી દીન પાળનારાઓને દીનની મારફતે નેકી પહોંચો! આ જમાનાનો ભાગ્યવંત પાદશાહ હફ્ત કેશ્વરના તમામ ભલા ભલી દીનના બસ્તેકુસ્તીઆંનોની ઉપર ભલી નજર સાથે જોનાર થાય.

તેના હાથ તળે ભલાંઓની પરવરશી તથા પોષણ થાય, તેના હાથ તળે બુરાઓ માર ખાધેલા તથા નાશ પામેલા થાય, જેથી ભલાંઓ પોતાની મુરાદ પામે, ભલાંઓની ભલી દુવાથી જે કંઇ મળે, તેમાં ખુદા એકના દસ, દસના સો, સોના હજાર, હજારના દસ હજાર જલદીથી પોહોંચાડે અને તેઓને લાંબી કાયમી થાય.

યજદોને લગતું હોય તે યજદોને પહોંચો, ભલાઓને લગતું હોય તે ભલાઓને પહોંચો, દરેક ચીજ એજ પ્રમાણે થાઓ, તેથીબી વધુ થાઓ, એવી રીતે કે હોરમજદ તથા અમશાસ્પંદોની મુરાદ મુજબ થાઓ !

દાદાર અહુરમજદની સેતાયશ.[1]

દાદારે વેહ્, અવજુની, તખ્મના, ખુદાએ મેહેસ્ત્, દાના, અહુર્-મજદ્, વીસ્પ્ તવાન્, વીસ્પ્ આગાહ્, આફ્રીદાર્ વ દાશતારે હમા હાંમે ગેતી વ મીનો.

અવત્ સેતાયમ્ વ જબાયમ્ વ ખીશીનમ પ હર્ ગાહ્ વ જમાન્. સેપાસ્ દાર્ હોમ અજ તો દાદારે રયોમંદ્ ખોરેહેમંદ્ કે ફ્રાજ બરૂહેનીદ્ અવમ, દેહીદ્ ગેતીહા દોરોસ્તીએ તન્.

પ હર્ અદર્ કાંમે અનજાંમીહ્, પ હમા કારે દાદસ્તાને ફ્રારૂન્ પતુકીહ્ વ ખોજસ્તેહ્ ખુબ્ મારૂવાફ્ વ ખુબ્ ફરૂજાંમીહ્ બાદ્. અશેમ વોહૂ (૧).

અહુરમઝદ રોજની સેતાયશ.—અએ ભલા, વૃદ્ધિ કરનાર, શક્તિવાન, સર્વથી મહાન, દાનાવ, સર્વ શકિતવાન, સર્વજ્ઞાની, ગેતી તથા માનોની તમામ પેદાયશના પેદા કરનાર તથા રક્ષણ કરનાર દાદાર અહુરમઝદ !

અએ નુરમંદ ખોરેહમંદ દાદાર ! હર જગાએ, તથા હર વખતે તારી સેતાયશ તથા ભકિત કરૂં, તુંને મારા પોતાના તરીકે ગણું, તથા તારી સેપાસ ગુજારી કરૂં, કારણ કે તેં મને પેદા કર્યો, અને ગેતીમાં તુ મને તંદરૂસ્તી આપે છે.

દરેક શુભ મુરાદના અંજામમાં ભલાં, નેક, ખુશી ખુરમીનાં કામ હોજો !

---

૧. સેતાયશ શબ્દ ફારસી તથા પહેલવી 'સતુદન', to praise વખાણવું, તારીફ કરવી, ઉપરથી ભાવવાચક નામ (abstract noun) થયો છે, જેનો અર્થ વખાણ, તારીફ, સિફત એવો થાય છે. એ ત્રીસે રોજની સેતાયશ દસ્તુર આદરબાદ મારેસ્પંદની રચેલી છે, અને તે દરરોજની અવસ્તાની બંદગી પુરી કર્યા પછી ભણવી સજાવાર છે—તે એવી રીતે કે ફરવરદીન મહીનો ને આસ્તાદ રોજે ભણતા હોઇએ તો પહેલાં ફરવરદીન રોજની સેતાયશ ભણીને પછી આસ્તાદ રોજની સેતાયશ ભણવી. ગાથાના પાંચ દિવસો ઉપર મહિનાની સેતાયશને માટે સ્પંદારમદ રોજની સેતાયશ અને રોજને માટે 'ચિથ્રેમ બુયાદ' ફરીથી ભણવી. એ ત્રીસે રોજની સેતાયશમાં અવસ્તા મતના કેટલાક ફકરા પાઝંદ ભાષાન્તર રૂપે મળી આવે છે.

બેહમન રોજની સેતાયશ.

સેતાયમ્ વ જબાયમ્ દાદાર્ અહુરમજદ રયોમંદ્ ખોરેહમંદ્ વ અમૅશાસ્પંદાન્.

સૅપાસદાર્ હોમ અજ દાદાર્ અહુર્મજદ્ મીનો અવજુની ખુદાએ ખાવર્ કેર્ફેગર્ નેકી દાદાર્, કેશ્ ફ્રરાજ બરૂહેનીદ્ તો વેહમન મીનોય્ આખ્શતી વેહ-મનશ્ની વ અઇરી અજ અઇયારીએ દામાને અહુર્મજદ્ અંદર્ વરજશ્નીએ વેહ-દીનીહ્ અદાદીહા ન તપાહયાદ્; અગે દાંમે ગનામીનો અજશ્ બુદન્ ન તવાંન્. સુદ્મંદી પ અવજુની એદ, બુર્દીહ્ નેહાંનીહ્ અકીને વ અ-ખશ્મી વ ફ્રરારૂન્ કામે.

અવત્ ગેતી હસ્ત્ ગોસ્પંદ્ પુર-સર્દેહ્ વ હુ-દેહ્, કે હર્ કસ્ ઓશ્ જીવશ્ને દાર્શ્ને આંન્ચે ખુબ્ ફ્રરાજ-વસ્તર્દ્ વસ્તરગ્ વ સાજીક્ અવદ્-પેસીદ્, કે આવાદાંન્ પદશ્ ગશ્ત્ હેંદ્ પ અન્જુમન્, અવાજ દારેદ્ સર્મા વ ગર્મા અપદ્માન્.

અજ હર્ કસ્ કે તો વેહમન્ પ વારૂમ્ ગાહ્ ગીરેદ્, અગેશ્ દાબારીદ્ આજ્વરીહ્ અએશમ્ વ દાબારીદ્ આજવરીહ્ વ દાબારીદ્ હર્વસ્ત્ આંને દીવાંન્ કાંમે કુનશ્ની વ વર્જશ્ની.

પદશ્ અશો બેદ્, કે તો વેહ્મન્ ખીશીનેદ; મીનોય્ આસ્નં ખેરદ્ વ ગુશો સરૂદ્ ખેરદ્[1] પ તન્ માહ્માન્ તર્, કુ અદાદીહા ન જનેદ્ આંને ઓર્વંદ્ અસ્પ્ વ આંને હુ ફ્રરાખ્ત્ ગાવે પુર્ સર્દેહ્ અજ અઇયારીએ દામાને અહુર્મજદ્, અજશ્ કુ કે ફ્રરારૂનીહા અંદર્ અંદર્ વર્જશ્ન દારેદ્ વ અદાદીહા ન તબાહીના. અષૅમ્ વૅાહૂ (૧).

બહમન રોજની સેતાયશ.—તુરમંદ, ખોરેહમંદ દાદાર અહુરમઝદની તથા અમશાસ્પંદોની હું સેતાયશ તથા ભક્તિ કરૂં છું.

મીનો, વૃદ્ધિ કરનાર, મહેરબાન, સવાબકાર, નેક, દાદાર અહુરમઝદની સેપાસ ગુજારી કરૂં છું, કે તેણે તું બહમનને પેદા કીધો, જે નેક મનશનીવાળો, મીનો, અહુરમઝદની પેદાયશની યારીને માટે છે, ગનામીનોની પેદાયશ, કીનો, ગુસ્સો, તેનાથી રહી શકતાં નથી, પણ તેનાથી ભલી ખાહેશ રહે છે.

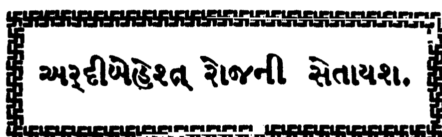
---

૧. અકકલ કાને સાંભળીને મેળવેલી જાતી અકકલ.

ગેતામાં તારાં પુષ્કળ જાતનાં સારાં ગોસ્પંદો છે, જેઓને જીવાડવાં તથા નીભાવવાં જોઇએ, અને ઠંડી તથા ગરમીથી તેઓનું રક્ષણ કરવું જોઇએ, જેથી લોક આબાદ થાય.

બહમનની પનાહ હેઠળના દરેક શખસ આગળથી, એશમ (ગુસ્સાનો) દેવ, લોભ, તથા પાપી ખાહેશ દૂર રહે છે.

જે શખસ બહમનના માનને ખાતર, ઘોડા તેમજ ગોસ્પંદોને હલાક નહિ કરે, તે જાતી અકકલ તથા કાને સાંભળીને મેળવેલી અકકલ જ્યાદા પ્રાપ્ત કરે છે.

સેતાયમ્ વ જબ્બાયમ્ દાદાર્ અહુર્મજદ રયોમંદ્ ખોરેહેમંદ્ વ અમેશાસ્પંદાંન્.

સેપાસદાર્ હોમ્ અજ દાદાર્ અહુર્મજદ્ મીનો અવજુની ખુદાએ મીનોયાંન્ વ ગેતીયાંન્ મેહેસ્ત્, કેશ્ ફ્રરાજ બરૂહેનીદ્ તો અર્દી-બેહેશ્ત્ મીનોય્ અશાઇ, ખોરેહ, રોશની, બીશ્-જનશ્ને, કેત્ હસ્ત્ અંદર્ ગેતી આતશે સોર્ખ્ સુજ્ઞાય્ આવાયશ્ને, વ હર્ દાંમ્ વ દહેશ્ને અહુર્મજદ્, અંદર્ ઇન્ ગેહાંન્ હુ-જીવશ્ન્ હર્ ગેતીયાંન્ અવશ્રા.

અહુર્મજદ્ ખુદા ફ્રરાખીહા અંદર્ ચીશ્ ફ્રરાજ-દાદ્. સોર્ખ્ સુજાય્ આતશે રોશન્ હુ-ચેહેર્ વીનશ્ન્; તારીકી સપુઝાંન્ ચે વ ચુન્ તારીકીએ શબ્ અજ પીશે ખુરશેદ્ શક્ દાશતન્ અપએદા બેદ્, અએદુન્ અજ પીશે તો અર્દીબેહેશ્ત્ તારીકી વરજશની.

અઇયારીએ હર્ કસ્ પ સુદ્ ખાસ્તારી વ હર્ કાર્ વ દાદસ્તાંન્; બીશ્જનીદાર્ હસ્ત્ હર્ દર્દ વ બીશશ્ન્; બતશાએ કુત્ આબ્ અંદર્ ન આવાયદ્ પ આંન્ચે ખીશ્ નીરૂએ ગર્મી તાચા વર્દ્ વ ગેલ્ મસ્ ગુને વ સંગ્ વ ગોહર્ પ તો બ રોબાય્ બુદ્; વ દીને અહુર્મજદ્ પ તો બ રોબાય્.

આંને અજ વર્દ્ વ ગેલ્ વ સંગ્ વ ગોહર્ વ અયોખ્શસ્ત્ આઇનીને કુનીઆદ્, અએદુન્ કુ હીચ્ જર્નવર્ અજ તો જુદાઇ હુના પ ઓય્ ચારેહ્ નીસ્ત્ હમ્ આને સાખ્તન્ આવાયદ્, હમ્ આંને ખુર્દન્. પ બ ગોકાર્દન્ અવદચ્ હોમના ઇન્ હમા અવજાર્ અહુર્મજદ અવદે ત ચ્. ઇન્ રોશની તો અહુર્મજદ્ દાદ્. વ સેતાઇ-

દાર્ હોમ્ અહુર્મજદ્ વ સેપાસદાર્ હોમ્ અજ અહુર્મજદ્ હમી કે આને તો રોશન્ વીનમ. અર્ષેમ વૉહૂ (૧).

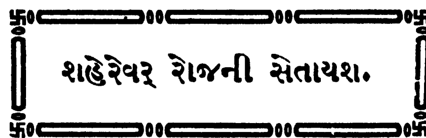
અરદીબેહશત રોજની સેતાયશ.—નુરમંદ, ખોરેહમંદ દાદાર અહુરમઝદની તથા અમશાસ્પંદોની હું સેતાયશ તથા ભક્તિ કરૂં છું.

મીનો, વૃદ્ધિ કરનાર, સર્વથી મહાન દાદાર અહુરમઝદની હું સેપાસ ગુજારી કરૂં છું, કે જેણે તું અરદીબેહશતને પેદા કીધો, જે અશોઇ તથા રોશની છે, દુઃખ દરદ દફે કરનાર છે, ગેતીની દુન્યામાં તારા રાતા બળતા આતશથી દરેક પેદાયશનું જીવતર છે.

અહુરમઝદે રોશન આતશને, અંધારાને દૂર કરનાર તરીકે પેદા કીધો. જેમ ખોરશેદથી અંધારૂ નાબુદ થાય છે, તેમ અરદીબહેશતથી અંધારૂ દૂર થાય છે.

અરદીબહેશતથી દરેકને મદદ અને ફાયદો પ્રાપ્ત થાય છે, તે હરેક કીસમના દુઃખ દરદને મારી હટાડે છે, અને જ્યાં પાણી નથી હોતું, ત્યાં તેની ગરમી તથા તાપના બળથી ફેરફાર થઇને, પાણીનું વહેવું થાય છે. અહુરમઝદની દીન તેનેથી છે.

તેના વગર સોની લાછલાજ થઇ પડે છે. જે અહુરમઝદે તારી રોશની પેદા કીધી તેની સેતાયશ કરૂં છું તથા સેપાસ ગુજારી કરૂં છું.

સેતાયમ્ વ જબાયમ્ દાદાર્ અહુર્મજદ્ રયોમંદ્ ખોરેહેમંદ્ વ અમૅશાસ્પંદાન્.

સેપાસદાર્ હોમ્ અજ દાદારે વેહ્ અવજુની ખુદાઇએ ખાવર્ નેકી દાદાર્, કેશ્ ફ્રરાજ બરૂહેનીદ્ તો શહેરીવર્ મીનોય્ ખાસ્તે વ સુદ્ વેહ્ જીવશ્ને; કેત્ ગેતી હસ્ત્ અયોખ્શસ્ત્, વ આંને અર્જ-હોમંદ્ જર્ વ સીમ્ વ દારશ્ને મર્દુમાંન્, કે ગેતી પદશ્ વર્જંદ્ આંન્ ચે તીજ અવર્ કાર્ આસીન્, કેશ્ પદશ્ વર્જંદ્ જમીન્, પદશ્ જનન્ દુશ્મન્, પદશ્ હર્વસ્તીન્ ગોહર્ વ અયોખ્શસ્ત્ ઓય્ કાર્ યાઇતીઉનાદ્ જર્ વ સીમ્ હુ ચેહર્ વીનશ્ને પ શહેરીવર્ આવાયશ્ને ફ્રાખ્નીદાર્ કે અફ્રૂજાયશ્ને કુ.

કેશ્ હસ્ત આશ્કારે દાદસ્તાંન્ પ દસ્ત્ વેહ્ રવેદ. કેશ્ પ ફ્રરારૂની તોખ્શશ્ નીહ્ પ વેશ્ ઓય ખીશ્ કરૂદન્ આંને ઓશ્ ખીશીનીદ્ બેહરે તન્ વ બેહરે રવાંન્ ઓય્ રવાંન્ દેહેદ; કુ ખીશ્તન્ વેહાંન

અરજાનીયાંન્ પદશ્ બેહરેવર્ ફુનંદ્, અગીનશ્ ગેરફતન્ કામ્ અહુરૂં મજદ્ વ અમશાસ્પંદાંન્, ઓશ્ ખીશીનીદ્ હુસરૂબી ૫ ગેતી વ અશાઇ ૫ મીનો અવમ્ કામે, કુમ્ ફુરારૂની અફજાયશને બેદ્. દેર્-પતા ખાસ્તે આંને જરૂરીન્ વ આંને અસીમીન્, અવાનીચ્ ખાસ્તે સપુરીક્ બેરસાદ્. ૫ વેહ જીવશને હર્ વેહાંન્ વ અરૂજનીયાંન્ અજ મન્ જાવીદાંન.

સૅપાસદાર્ હોમ્ અજ તો શહેરીવર્ મીનોય્ ખાસ્તે ચે સુદ્ વ ખોરેહ વ ખારી રોબાક્ ફરૂમાની વ આફરીન્ગાની અંદર્ શહેર્ ઓય્ વીસ કે ખાસ્તે તોબાનગરૂતર્ પવન્ચ્ બેરૂદ્ વ હીમ્ વ હુનર્ વ હર્ ચીજ ઓય્ વેશ-ખાસ્તતર્ વ ગોફતારૂતર્ વ કામે રવાતર્ બેદ. અશૅમ વૉહૂ (૧).

શાહેરેવર રોજની સેતાયશ.—નુરમંદ, ખોરેહમંદ દાદાર અહુરમઝદની તથા અમશાસ્પંદોની હું સેતાયશ તથા ભકિત કરૂં છું.

ભલા, વૃધ્ધિ કરનાર, મહેરબાન દાદારની હું સેપાસ ગુજારી કરૂં છું, કે જેણે તું શહેરેવરને પેદા કીધો, જે ગેતીની દુન્યામાં ધાતુઓ ઉપર મવકકલ છે. શહેરેવરની મારફતે સોના તથા રૂપાંનો, તેમજ જમીન ખેડવાને, તથા દુશમનને મારવાને માટેના હથીઆરોને માટે વપરાતાં લોખંડનો વધારો થાય છે.

જે કોઇ ભલો ઉદ્યોગ કરે છે, તેનાં તન તથા રવાનને, તે પોતાની તરફથી હિસ્સો આપે છે, દરેક લાયક તથા ભલા માણુસને શહેરેવર તરફથી સોનાં રૂપાંની કાયમ દોલત સંપુર્ણું પહોંચે છે.

અએ શહેરેવર! હું તારી સેપાસ ગુજારી કરૂં છું, જેથી ફાયદો, ખોરેહ, સુખ જેવી મીનોઇ દોલત મને પ્રાપ્ત થાય, તવંગર માણુસે તો ડહાપણ તથા હુનરના બાબમાં વધારે દોલતમંદ થવું જોઇએ, તથા વધારે લાયક મૂરાદવાળા થવું જોઇએ.

સ્પંદારમદ રોજની સેતાયશ.

સેતાયમ્ વ જબાયમ્ દાદાર્ અહુરમજદ્ રયોમંદ્ ખોરેહેમંદ્ વ અમૅશાસ્પંદાન.

સેપાસદાર્ હોમ્ અજ દાદાર્ અહુરમજદ્ મીનો વેહ અવજુની; ખોદાય્ ખાવર્ કેરૂફેગર્ નેકી દાદાર બંદેગાન્ પનાહ, કેશ ફરાજ બર્-હેનીદ્ તો સ્પંદારમદ્ મીનોય્ અવજુની વ બુનદેહ મનશની, કેઃ

ગેતી હસ્ત્ જમીન્ હુ દેહ્ પુર્ બરે વ પુર અઇયારેમંદ્ વ હસ્વસ્ત્ ગેતીયાંન્ અશો વ દરવંદ્ અવર્ માનંદ્, વ પ બુનહેહ્ મનશ્ની બ બરાદ્ આંને બાર્ અવત્ ન ગેરાન્ અવર્ આંને બુલંદ્તુમ્ કોહ્ વ આંન્ચે જાયેમંદ્તુમ્ દાર્, વ આંન્ચે રૂદાંન્ અવર્ તજશ્ન વ દરીયાએ ફ્રાત્ વ આબે વેશ સરદ્, વ વદ્ તન્ દાંમ્ હસ્ત્ કુ સ્પેનામીનો વ હસ્ત્ કુ ગનામીનો દાંમ્ હંદ્, ઓ શાંન્ અવર્ તો ફ્રાજ રોબશ્ને; આંન્ ચે બારાન્ વારશ્ને બુમીક્ વ વાસ્તર્ વ ઉર્વર્ વેશ ગુને વેશ રંગ, આંન્ચે બુજોર્ગ સુદ્ જુર્દાક્, બરોમંદ્ દરખ્ત્ ઓ પરજ દહેશ્ને વ દારશ્ને હરૂવેસ્પ દામાંન્ અવર્ તો ફ્રાજ-રવંદ્, અજ હમ્ તો મ્યાને માન્ અએદુન્ અવત્ અર્જહોમંદ્ વાહૂનીયાદ્.

આવાજ દારીદ્ અજ મરૂદુમાન્ સરૂમા વ ગરૂમા વ આંન્ચે વદ્ મરૂદુમ્ પ દુજી આવારી દોબારંદ્ દદચ્ દાંમ્ ખરૂફસ્તરે વેશ ગુને પુર્; બ હરૂચેહોમંદ ગેતીયાંન્ અજ આંને તો અઇયારી વ પુર્ ખાહરી હોમના.

અજ આંને અવજુનીએ બેહ્રાન્ આંન્ આંનત્ અહુરમજદ્ અવર્-ચીજ ફ્રાજ બરૂહેનીદ્ પ તો સ્પંદારૂમદ્ પ કામે અહુરમજદ્, કુ હમ્ ચીજ તો વરૂજશ્ને બાદ્ પ ફ્રારૂની; આંને ફ્રાજ તજશ્ને આબે રૂદાન્ વ ખાનીકાન્ વ કતીકાન્, પ ફ્રૂયાદ આન્ચે વેહાંને અરૂ-જાનીયાન્, આદરાન્ વ આતશાન્ વ જાનવરાને ખાને, વ માન્ વ મ્યાન્ દેર્ પતાયશ્ને અજ ફ્રારૂની કરદન્.

વ આને વેહાંન્ વ હુ-દીનાન્ આહ રૂબાન્ આંન્ ખુદ્ વ દુદે હમીશે રોબાક્તર્ વ આરાયશ્ને વ દેર્ પતાયશ્ને, આંન્ ચે વેશરમ્ એ વેશ અવજાર ગોસ્પંદ્ પંજ આકન્ વ અવાનીચ્ દામે અહુરૂમજદ્ વ આંન્ચે ફ્રાજ-રોયશ્ને, વાસ્તર્ વ જુરૂદાક્ વ દાર્ વ દરખ્ત્ પ વેશ ઓય્ અઇયારીએ ઇન્ દામ્ વ દહેશ્ને અહુરૂમજદ્, પ તો અવજુની એદ્, ઇન્ હમા ઓચ્ ગોફ્તૂ. અશેમ્ વોહૂ (૧).

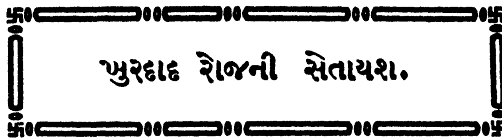
સ્પંદારમદ રોજની સેતાયશ.—તુરમંદ, ખોરેહમંદ દાદાર અહુરમઝદની તથા અમશાસ્પંદોની હું સેતાયશ તથા ભકિત કરૂં છું.

મીનો, ભલા, વૃધ્ધિ કરનાર, મહેરબાન, સવાબકાર, નેકીના પેદા કરનાર, બંદાઓની પાસ્બાની કરનાર દાદાર અહુરમઝદની હું સેપાસ ગુજારી કરૂં છું, કે જેણે તું સ્પંદારમદને પેદા કીધો, જે સંપુર્ણ મનશનીવાળો છે, અને ગેતીમાં ભલી પેદા પડેલી જમીન ઉપર મવકકલ છે. તે જમીન ઉપર અશો લોકો તેમજ

આપી લોકો ફરહર કરે છે, તેઓનો ભાર તું ઉચકે છે, તે જમીન ઉપર બુલંદ પહાડ, મોટાં ઝાડ, વેહતી નદીઓ, બહોળા દરિયાઓ આવેલા છે, તે જમીન ઉપર વરસાદ વરસે છે; ઘાસ, ઝાડપાન, અનાજ, ફળ થાય છે, એટલી તે કીમતી છે.

લોકોને સરદીથી તથા ગરમીથી તથા ખરાબી કરનારાં ખરફસ્તરોથી જમીન બચાવે.

અહુરમઝદે સ્પંદારમદની મારફતે જમીનને એક અગત્યની ચીજ તરીકે પેદા કીધી, જેની ઉપર નદી, ઝરા તથા સરોવરનાં પાણી વહે છે; અને ઘાસ, અનાજ, છોડવા, તથા ઝાડપાનની વૃદ્ધિ, અશો લોકોને માટે, તેમજ ગોસ્પંદ અને જનાવરો માટે, સ્પંદારમદની મારફતે થાય છે—એ સઘળું મારે કબુલવું જોઇએ.

ખુરદાદ રોજની સેતાયશ.

સેતાયમ્ વ જંબાયમ્ દાદાર્ અહુર્મઝ્દ રયોમંદ્ ખોરેહેમંદ્ વ અમેશાસ્પંદાન્.

સેપાસ્ દાર્ હોમ અજ દાદારે વેહ અવજુની મીનોયાંન્ વ ગેતીયાંન્ મેહેરત્, કે ફરાજ બરૂહેનીદ્ તો ખુરદાદ્, કેત્ ગેતીયાંન્ હસ્ત્ આબે તજાય્ પાક્ યઓજદાસર્ અજ હર્ રીમની વ દુશ કેરદારી, કુશ દીવ્ પઇત્યારે અવર્ ઓરૂદન્ ન તવાન્, કે અજ વેશ બુન્દેહ્ વ આબે અંદર્ હફત્ કેશ્વર્, કુ ૫ હર્ કેશ્વર સપુરીક્, વ અરૂજ્ હોમંદ્ વ જાન્ દારતાર્ આબ્ કે હીચ્ જાનહોમંદાન્ અવશ જુદ્ ઇન્ જમાન્ પતવસતન્ ન તોબાન્, ચુન્ અહુર્મઝ્દ ૫ તો ખુર્દાદ્ અવર્ નેગરેદ્, કુ હીચ જાનહોમંદાન્ કારચ્ પાદીયાવ્ અજ તો જોજ ન શાયદ્ બુદન્.

અગીનશ વેશ ફરાજ દાદ્ અવર્ ઇન્ બુમ્ અવશ યઓજદાસરીનીદ્ વ અજ હર્ રીમની, કુ ન માનેદ્ ૫ આબે રૂબાક્ રીમની, ચે હર્ રીમની તો જનાદ્, તન્ પાકી હોમનાદ્; ૫ આબાદાન્ સ્પંદારૂમદ્ ૫ તો આબાદીહોમંદ્, અમેરૂદાદ્ ગેતી દખ્શે ૫ તો વખ્શીનદ્ ઉરૂવર્ તોચ્રા આબાદાની ખાનીયાદ્.

અંદર્ ગેહાંન હર્ કે તો હોમના આબાદાની, આંનજા આબે રોશન્ તજાય્ પાક્ અહુર્મઝ્દ દાદ્ અરૂદવીસુર્ હુ-તન્ રોશન્ બામી.

ઇન્ દીન્ વ દામે અહુર્મઝ્દ ૫ તો રોબાક્તર્ વ હમીશે અવ્જાયશ્ને બેદ્, વ ઇને તો ફરાઇતર્ ૫ કામ વ અવજુની અજ અહુર્મઝ્દ અવમાન્ બુન્દેહ્.

સેપાસ અજ અહુરમજદ અવર માન, કે દામે અહુરમજદ હોમ, કુ માન અરઝાનીનેદ બેહરેવરી અજ તો ખુરદાદ હુ-દેહ અર્યેમ વોહૂ (૧).

ખોરદાદ રોજની સેતાયશ.—નુરમંદ તથા ખોરેહમંદ દાદાર અહુરમઝદ તથા અમશાસ્પંદોની સેતાયશ તથા ભકિત કરૂં છું.

ભલા, વૃદ્ધિ કરનાર, મીનો તથા ગેતીને લગતાઓમાં સૌથી જુજેગં દાદારની હું સેપાસ ગુજારી કરૂં છું, કે જેણે ખોરદાદને પેદા કર્યો, જે પાણી ઉપર મવકકલ છે, જે પાણી, પલીદીથી પવિત્ર કરે છે, તે પાણી જેનાથી માણસની જીંદગી નીભી શકે છે, તે સાતે કેશ્વરમાં પુરતું છે. પાણી વગર પાદીયાબ થઇ શકે નહિ.

વહેતાં પાણી ઉપર પલીદી રહેતી નથી, પાણીથી સ્પંદારમદની જમીન આબાદ થાય છે, તેથી સ્પંદારમદની જમીન ઉપર ઝાડપાન ઉગે છે, તેથી માણસો પાણીને આબાદી કરનાર તરીકે લેખે છે. ખોરદાદના પાણીની મારફતે અહુરમજદની દીન તથા અહુરમજદની પેદાયશ આગળ વધે છે.

હું અહુરમજદની સેપાસ ગુજારી કરૂં છું, કે હું અહુરમજદની પેદાયશને લગતો છું, જેથી ખોરદાદના હિસ્સાને લાયક હું થાઉં છું.

અમરદાદ રોજની સેતાયશ.

સેતાયમ વ જબાયમ દાદાર અહુરમજદ રયોમંદ ખોરેહેમંદ વ અમેશાસ્પંદાન.

સેપાસદાર હોમ અજ દાદારે વેહ અવજુની મીનોયાંન વ ગેતીયાંન મેહેસ્ત, કેશ ફરાજ બરહેનીદ તો અમરદાદ, કેત ગેતી હસ્ત ઉરવર ખાવરીર, વેશ તોખ્મે, વેશ ખારૂમ વેશ ગુને શેકુફે દારશ્ને પરવરશ્ને ગેતીયાંન, ઉમીદ હર ગેતીયાંન દામાન, વ જોર વ નીરૂએ દાદાર ઓ દાનશ્નેહોમંદાન કુ શાન અવશ દારશ્ને, અવશાન પદશ પતાયશ્ને, જાન હમ આને બાહરાન બર, હમ આને જમેસ્તાન બર, હમચ અજ આંને હામીન વ પાદીજ બર, વેશ આઇને પુર સુદ વેશ નેકી, કે હમ અગદ હમ દરીયુશ અવશ જીવશ્ને, વ દારશ્ને, વ હરૂયે દાંમ વ દેહશ્ને ગેતી અવશ બેહરેવરી અજ અવજુની આફરીન અવત અજ અહુરમજદ.

અવર્ હમીશે યજશ્ને વ સેતાયશ્ને દાદાર્ અહુર્મજદ્ કે આંને અજ તો અઇયારી ઓ સેતાયશ્ન્ વીનીયાદ્ ૫ ફરારૂની દારીદ્.

ઇન્ તો અમર્દાદ્ ગેતી દખ્શે, કુશ્ કસ્ વનાહ્ તપાહ્ પદશ્ ન કુનેદ્ ચે અહુર્મજદ્ કામે આંનજા કુ અજ ફરારૂની અંબાર્ આંને તો અમર્દાદ્ ચે કે અજ ફરારૂની અંબાર્ કુનેદ્, ઓય્ રોબાને ખીશ્ અંદર્ ઇન્ ગેહાન્ બે દેહદ્, અગીન્ મીનોચ્ રાદી ઓબશ્ અઇયાર્ બેદ્, અએદુન્ કે ફરાખી વ પદીખી બેદ્ અંબાર્ કુનેદ્.

૫ તન્ તગી બ ઓય્ દર્વીશાન્ દેહદ્, અગીનશ્ અર્જાનીએ રવાને, ખીશ્ ૫ મદને ઓય્ આંને પેહલુમ્ અખાંન્ હર્ દો બેહરે ૫ તો શાયદ્, વ ખીશીનીદુન્ હમ્ હુસ્રોબી વ હમ્ અશોઇ અજ આંને તો બેહરે ૫ ફરારૂની વર્જશ્ને.

અજ ફરારૂન્ ખાહદ્ વ ફરારૂનીહા અવશ્ વેહાન્ વ અર્જાની-યાન્ બેહરેવર્ ઓય્ કુનેદ્, અગીનશ્ કર્દ્ કાંમે અહુર્મજદ્, અવશ્ કર્દ્ કામે અમૅશાસ્પંદાન્, અવશ્ ખારત્ રાહે ખીશ્, રવાન્ ૫ મદને ઓય્ આને, અસર્ રોશની અંદર્ ગરોસ્માન્ હમા ખારેહ્. અષૅમ્ વૉહૂ (૧).

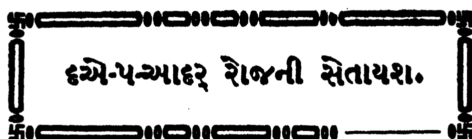
અમરદાદ રોજની સેતાયશ—નુરમંદ તથા ખોરેહમંદ દાદાર અહુરમઝદ તથા અમશાસ્પંદોની હું સેતાયશ તથા ભક્તિ કરૂં છું.

ભલાં, વૃદ્ધિ કરનાર મીનો તથા ગેતીને લગતાઓમાં સૌથી મહાન દાદારની હું સેપાસ ગુજારી કરૂં છું, કે તેણે તું અમરદાદને પેદા કર્યો, જે ફળ આપનારા બધી જાતનાં ઝાડપાન ઉપર મવકફલ છે, જે ઝાડપાનથી ગેતીના લોકને પોષણ મળે છે, અને તેઓની જીંદગીને ટકાવ મળે છે, તથા ગરીબ તેમજ તવંગરનું તે જીવન છે, જેને લીધે ગેતીની તમામ પેદાયશ તું અહુરમજદની આફરીન કરે છે.

જેઓ અમરદાદની પેદાયશની જાળવણી કરે છે, તેઓ દાદાર અહુરમજદની સેતાયશ કરે છે.

કોઇબી શખસ, અહુરમજદની મરજી મુજબ, અમરદાદની પેદાયશને નુકસાન કરતો નથી કારણકે અમરદાદનો ગંજ ભલો છે. આ દુનિયામાં જે પ્રમાણમાં ફરાખી તથા ભલાઇનો ગંજ કીધો હોય, તે પ્રમાણમાં તેને મીનોઇ દુનિયામાં તે ગંજ મદદગાર થાય છે.

જે કોઇ ભલાઇ કરવાની ખાહેશ રાખે છે, તે અહુરમજદને તથા અમશા-સ્પંદોની ખાહેશ બજા લાવે છે, અને તેનું રવાન બેહદ રોશનીવાળાં ગરોસ્માનમાં જાય છે.

દએ-પ-આદર રોજની સેતાયશ.

સેતાયમ્ વ જબ્રાયમ્ દાદાર્ અહુરમજ્દ્ રેવ્હ્ અવજુની.

બુરજીમ્ પ હુમા રૂજ વ શબ્, બોરૂદને શન્વર્ હોમનમ્, અજ ખાવર્ દાદાર્ અહુરમજ્દ્ પવનચ્ કરૂદને મન્, કેશ્ મન્ અજ ચીહ-રેબે મરૂદુમાન્ બરૂહેનીદ્, અવશ્ વીના વ ગુયા રોબા દાદ્, વ અરૂ-જાંની કરૂદ્ હોમ્ પ તનદોરસ્તી, કુ સેતાયમ્ રૂજ વ શબ્, ઓય્ તો દાદાર્ નામ્ બરમ્.

સેપાસદાર્ હોમ્ અજ તો દાદારે વેહ્ અવજુની, કે કેરૂદારે તો વીનમ્ ચુન્ આસમાન્ અવર્ કરૂદ્ વ જમીને હુ-દેહ્, વ સતરે હુ ચશમ્, વ માહે બામી, ખુરશેદ્ રોશન્ રોબાકૂરા, વ આબે તજાવ્ પાક્ હર્ જાનવરાન્ જીવશ્ને, વ અવશ્ આતશ સોર્ખ સુજાય્ બુજોર્ગ, વ અઇયારીએ ગેતીયાંન્ અવશ્ ઉરૂવર્ ખાવરીર્ વેશ્ ગુને તર જરૂરીન્.

હર્ ગેતીયાન્ અવશ્ દારશ્ને, વ જીવશ્ને, વ ખુરેહ્ વ ખાંરીહ્ વ ખાસ્તે વ પાદશાહી વ અવાનીચ્ નેકી, તો દાદ્ હંદ્ કે કનીક્-વીનમ્, વ નારીકે હુ તન્, વ હુ ચેહરે વખ્શે પતાયશ્ન્; કે પુસ-વીનમ્ આસ્નીદેહ્, હુ દીન્, હુ રવાન્, વ રોબાક્ ગોફ્તાર્ અંજુ-અની; કે હમ્ તોખ્મગાન્ ખીશ્ વીનમ્ વેહ્ ફરારૂન્.

સેતાયમ્ તો દાદારે અકેનારેહ્ નીરૂ વ જાવેદાન્ જમાન્, અવખ્શા; પ મન્ હુ મનશ્નીએ સાલારાન્ વ પાદશાહાન્ દેહ; પ મન્ નેકી વ આસાની કરૂદન્ વ અંજામ્ બુદને હર્ નેકી, ઓમ્ ખીશ્રા અજ તો કામે ફરારૂનીહા અંદર્ અવજુની દાર્; દાદારે વેહ્ ચે અવજુની દેર્ પતાય્ હસ્ત્ નેકી અજ તો, અવમ નીસ્ત્ ઓમ્ પનાહ્ ઓમ્ અવસ્તામ્, વ ઉમીદ્ બ ઓય્ ખાવરે તો. અષેમ્ વોહૂ (૧).

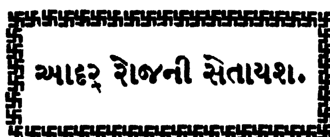
દએ-પ-આદર રોજની સેતાયશ—ભલા વૃધ્ધિ કરનાર દાદાર અહુરમજદની સેતાયશ તથા ભકિત કરૂં છું.

દાદાર અહુરમઝદે મને આદમીની શીકલનો પેદા કર્યો, મને જોવા તથા બોલવાની શકિત આપી, અને તંદુરૂસ્તી સાથે લાયક બનાવ્યો, તેથી રાત દિવસ તારી સેતાયશ કરૂં.

ભલા વૃધ્ધિ કરનાર દાદારની સેપાસ ગુજારી કરૂં છું, જેના પેદા કીધેલા આસમાન, જમીન, તારા, પ્રકાશીત ચંદ્રમા, સુરજ, સ્વચ્છ વહેતું પાણી, લાલ બળતો આતશ, તથા ફળ આપનારાં ઝાડપાન હું જોઉં છું.

વળી ગેતીના લોકોને માટે તેણે બખશેલી જીંદગી, સુખ, ખોરેહ, દોલત, સુંદર ચેહરાની કન્યા, જાતી અકકલના નામાંકિત બેટાઓ હું જોઉં છું.

સર્વશકિતવાન, કાયમના તું દાદારની હું સેતાયશ કરૂં છું. તું મહેરબાન ઉપરજ મને નેકી, પનાહ તથા મદદની ઉમેદ છે.

આદર્ રોજની સેતાયશ.

સેતાયમ્ વ જઆયમ્ દાદાર્ અહુર્મજ્દ્ રયોમંદ ખોરેહેમંદ્ વ અમેંશાસ્પંદાન્!

સેપાસદાર્ હોમ્ અજ્ દાદારે વેહ્ અવજુની, કેત્ ફ્રાજ્ બરહે-નીદ્ દાદ્ આદર્ખુરેહ્ વ ગુશસ્પ્ વ બુર્જીન્ મેહેર્, વ ૫ પાનેગી વ પાંસબાનીએ ઇરાન્ વેહાન્ આદર્-ખુરેહ્ પુર્-ખુરેહ્ વ વેશ-વર્જ્ દાદ્.

અયાફ્રત્ બેમતાર્ ૫ હર્ જમાન્ ઓ અઇયારી વ અવાકી અવાનીક્ આદરાન્ વ આતશાન્ ૫ જદ્દને હર્ અઇબ્-ગદ્ દરૂજ્, ઓ અહુર્મજ્દ્ દામાંન્ પઇત્યારે આદર્ ગુશસ્પ્ તીજ્ વ તગી રૂથે-શતાર્ ફીરોજ્ગર્, વ બ જદન્ વ નહોફ્તન્ વ વાનીદને હર્ અઇબ્-ગદ્ પઇત્યારે પદશ આને અવદ્ ફીરોજે આન્ વેહાંન્ વ આવાનીક્ દામે અહુર્મજ્દ્; વ મેહેર્ વ આદર્ બુર્જીન્ મેહેર્ અર્જ્હોમંદ્ દરૂજ્-જદાર્ અંદર્ વીનાર્તાર્ વ રોબાઇનીદાર્ વ આવાજ્ દાશતાર્ કુન્ અજ્ સ્પેનામીનો દામ્ અજ્ અવજુની; બ ગેહાંન્ ખુરેહ્ જોર્ અવશાન્ અજ્ અહુર્મજ્દ્ ફ્રમાન્ અવશ ગોમીખ્ત્ એસ્તેદ.

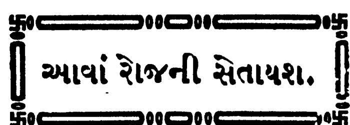
અવશાન્ સેતાયમ્ મા ચે કે અહુર્મજ્દ્ દાદ્-હમ્ કુ હમા વ હમા-રોબશન્ હમીશે સુદ્ વ પુર્ વખ્શ વ તગી વ અમાવંદ્ વ ચીર્ વ ફીરોજ્ગર્ બવંદ્ ૫ જદન્ વ વાનીદન્ વ અવસહીનીદન્ ઓય્ ગના-મીનો દાંમ. અષેમ વોહૂ (૧).

આદર રોજની સેતાયશ—તુરમંદ તથા ખોરેહમંદ દાદાર અહુરમજદ તથા અમશાસ્પંદોની હું સેતાયશ તથા ભકિત કરૂં છું.

ભલા, વૃધ્ધિ કરનાર દાદારની હું સેપાસ ગુજારી કરું છું, કે જેણે તુને આદર ખોરેહ, આદર ગુશસ્પ, આદર બુરજીન મેહેરને ઇરાનના ભલા લોકોના બચાવ તથા પાસબાનીને માટે પેદા કર્યાં.

અહુરમજદની પેદાયશમાંથી દરૂજ તથા હલાકીને મારી હટાડવા માટે, આદર ગુશસ્પ જોરાવર, ફત્તેહમંદ લડવૈયા જેવો છે. મહેર તથા આદર બુરજીન મહેર અહુરમજદની પેદાયશમાંથી દરૂજને દૂર રાખનાર છે.

એ બધા આદરોની હું સેતાયશ કરું છું, જેથી ગનામીનોની પેદાયશને મારવાને હંમેશનો ફાયદો, પુર વૃધ્ધિ, જોર, હિમત, અને સુખ પ્રાપ્ત થાય.

આવાં રોજની સેતાયશ.

સેતાયમ્ વ જબાયમ્ અવખ્શાયંદ્ આમોરજીદાર્ દાદાર્ અહુર્મજદ્ મીનોયાન્ વ ગેતીયાન્ મેહેસ્ત.

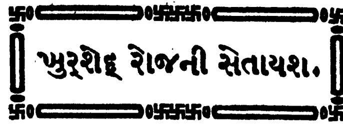
સેતાયશને ઓય્ તો વ સેપાસે તો દારમ, કેત્ ફ્રાજ્ બરૂહેનીદ્ આવાંન્ ખુરેહ્ અરદ્વીસુર્ હુ રોસ્ત્ બામી હુ ચેહર્ રોશની ખુરેહમંદ્ વરજશનેહોમંદ્ આવાદીહોમંદ્ યોજ્દાસરે અવજુની પ આને અહુર્મજદ્ કામે; કેત્ આમીજે નરાન્ વ વફ્દાન્ દોરોસ્ત્ વ પાક્દારી; કેશ ખુન્ વ રીમન્ ગોમીખ્તેદ્, કેશ ફ્રજંદ્ જાયશન્ અજશ બેદ્.

અજ્ વીનશ્નેહોમંદાને તો હુ ચેહ્ર્તર્ વ બામીક્તર્ વ દાદે હુ ફ્ર્રોખતુમ્ હોમનાદ્, પ ચાવુકી વ હુ ચેહ્રી બેહરે ખુરેહેમંદાન્ અવત્ અહુર્મજ્દ્ અરજાનીનેદ્; હોમના પ ઇન્ અવદુમ્ ખુરેહ્ વ બેહરે હુ ચેહ્રી; અવશ બેહ્રેવર્ બુદન્ નરાન્ વ નારીકાન્ અસ્ત્ હોમંદાન્ ગેહાન્ અજ આને તો ખુરેહેમંદી પ કામે અહુર્મજદ્.

આફ્રીન્ અજ મા ગેતીયાન્ કે હમા અજ તો ખુરેહ્ વ બારી હુ દેહેશ્ને; અહુર્મજદ્ અવજુની નખોસ્ત્ બેરસાદ્. અષેમ્ વોહૂ (૧).

આવાં રોજની સેતાયશ—મીનો તથા ગેતીમાં સૌથી મહાન બખશેશ કરનાર તથા માફી બક્ષનાર દાદાર અહુરમજદની સેતાયશ તથા ભકિત કરું છું, જેણે શણગાર પામેલી, ખુબસુરત, રોશનીવાળી, ખોરેહમંદ, પવિત્ર આવાં અરદવીસુરને પેદા કીધી, જે મરદોની મનીને સ્વચ્છ કરે છે, જે મનીનાં લોહી સાથે મેળાપ થવાથી ફરઝંદોનું જનમવું થાય છે.

ખોરેહ, ઝડપ, તથા ખુબસુરતીના બાબમાં અહુરમજદે તુંને લાયક બનાવી છે, તેથી હમો ગેતીના લોકો તારેથી ખોરેહ, સુખ, અને ભલી બખશેશ મેળવવાને ખાતર, તારી આફરીન કરીયે છીયે.

ખુરૂશેદ્ રોજની સેતાયશ.

સેતાયમ્ વ જબાયમ્ દાદાર્ અહુરૂમજ્દ્ રયોમંદ્ ખુરેહેમંદ્ વ અમૅશાંસ્પંદાંન્!

સેપાસદાર્ હોમ્ અજ દાદારે અવજુની ખુરેહ્ વ ખારી વ આસાનીએ દાદાર્, કેશ ફરાજ બરૂહેનીદ્ તો ખુરૂશેદ્ ઓ ગેતીયાંન્ રોશનતુમ રોબાક્ અઓરૂવંદ્ અસ્પ્ ફેત્ તગી હોમના, વ વરૂઝાવંદ્હા વ શોહેરીયારાંન્ હોમના, વ રૂજ રોશનાઇએ ગેતીયાંન્ કે આંને તો ખુરેહ્ ફરાજ વખ્શીદ્.

કુ બાલા આઇદ્, બેદ્ હરૂવેસ્પ્ દામે અહુરૂમજ્દ્ દાદ્ પાક્ વ યઓજદાસર્, અજ આંને આહુકીનશ્ને આનશ્ દીવાન્ પ શબ્ અવંરૂ-બરંદ્, ઉમીદ્વાર્ બેદ્ આને અહુરૂમજ્દ્ દાંમ્ પ બુખ્તશ્ને અજ તમતુમગાંન્ દીવાન્ વ દરૂજાંન્ વ જાદુઆંન્ વ ગોરૂગાંન્ વ ખ્રફૂસ્તરાંન્, અજ દુજખ્, વ કીક્ વ રાહ્દારાંન્ મરૂદુમ.

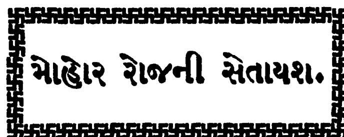
અવદ્રા હોમના અવદ્ ખુરેહ્ તીઝરૂબશ્ને બ તાવા અઝ્ બાલેસ્ત્ અવરૂ બુલંદ્, ઓ ઇન્ જમીન્ અહુરૂમજ્દ્ દાદ્ પ તો હસ્ત્ કે ઇન દાંમ્ વ દેહશ્ને અહુરૂમઝ્દ્ અંદરૂ ગેતી પ સરૂમાએ અ-પદમાંન્ બારૂ ન વનાસદ્ વ બરે ઉરૂવરાને તોરા અવીરૂતરૂ પજામેદ્, અવશ્ બજેહ્ વ ખારૂમ્ ખુશતરૂ બેદ્. વ પ ગાહે ઓય્ જીવશ્ન્ વ ફરાજ-દેહશ્ને વ દારશ્ને વ અઇયારીએ ગેતીયાંન્ રસેદ્, વ રોબાક્ કારૂ વ પુરૂખુરેહ્ વ રોશાન્ બરૂઝાય્ હોમના અવરૂ ઇન્ બુમ અહુરૂમજ્દ્ દાદ્, વ અજ અહુરૂમઝ્દ્ ખાવરે આંને અસરૂ રોશાની પ તો અવજુનીતરૂ વ માહ્માનતરૂ પયદાક્.

સેતાયશ્ને વ સેપાસ ઓય્ અહુરૂમઝ્દ્, કેશ અરૂઝાનીનીદ્ હમા ગેતીયાંન્ પ ઇન્ ઉમીદ રોશાન્ વીનશ્ને તો. અષૅમ્ વૉહૂ (૧).

ખોરશેદ રોજની સેતાયશ—તુરમંદ તથા ખોરેહમંદ દાદાર અહુરમજદ તથા અમશાસ્પંદોની હું સેતાયશ તથા ભકિત કરૂં છું.

વૃદ્ધિ કરનાર દાદારની સેપાસ ગુજારી કરૂં છું, કે જેણે ખેતીના લોકોને માટે રોશન, ઝડપી ઘોડાની ચાલના ખોરશેદને પેદા કર્યો, જેનેથી રોશન દહાડા થયા કરે છે, તથા ખોરેહ વધ્યા કરે છે.

જ્યારે ખોરશેદ પ્રકાશે છે ત્યારે દેવને લગતી તમામ ખરાબીઓ, દરૂજો, જાદુગરો, વરૂઓ, ખરફસતરો, ફીક તથા લુટારાઓથી, અહુરમજદની પેદાયશનો છુટકારો થયો છે. ખોરશેદના પ્રકાશવાથી અહુરમજદની પેદા કીધેલી જમીન હૈયાત રહે છે, અને બેહદ થંડીથી નાશ પામતી નથી, તથા ઝાડનાં ફળો ખુશનુમા લહેજતદાર બને છે. ખોરશેદનું ખોરેહ, રોશની અને ઝળકાટ ચાલુ રહે!

મોહોર રોજની સેતાયશ.

સેતાયમ્ વ જબાયમ્ દાદાર્ અહુર્મજદ્ મીનો અવજુની ખુદાએ ખાવર્ નેક્ કેર્દારી વ અમેશાસ્પંદાન.

સેપાસદાર્ હોમ્ અજ દાદારે વેહ્, કેશ્ ફરાજ બર્હેનીદ્ તો માહ્ હુ ચેહર્ વ બામી; ઓ રોશનીએ શબ્ ફરાજ રોબશ્ન્ હોમ્ના અજ બુનદેહશ્ને તા ઓય્ ફ્રશગર્દ કેર્દારી; પ વખ્શાસને વ નરફ્સશ્ને અંદર માહ્ દરાના પાંજ દેહ્ રૂજ વ શબાંન્ વખ્શાય્, પાંજ દેહ્ નરફ્સાય્.

કે વખ્શા હમા દામાને, અહુર્મજદ્ દાદ્ અફ્જાય્ વ આને પયદાઇતર્ જરેહા વ દરીયાહા આબ્ વ આન્ચે રૂદાન્ વ ખાનીયાન્ વ ઉર્વરય્ વેશ્ આઇનેતર્ વ જરૂરીનતર્ વ હર્ દામે વેહ્ નેક્ બીશ્ બેદ્, અએદુન્ચ્ પ હર્ કાર્ વ દાદસ્તાન્ હુ દેહશ્નેતર્ ચે અવર્ પ અવજાયશ્ને ખુરેહ્ પદીરદ્ અજ મીનોયાન્ કે નરફ્સેદ્.

ખુરેહ્ બખ્શ-ઇ અવર્ દામે અહુર્મજદ્ પ ઇન્ જમીને અહુર્મજદ્ દાદ્ વ હમ્ પ વખ્શશ્ને સુદ્હોમંદ્ વ ફરાખ્તશ્ને હોમના, વ હમ્ પ નરફ્સશ્ને હુ પાની વ દાદ્ અયાફ્ત્ વ તીજ મતાર્ હોમના; ઓય અઇયારીએ સ્પેનામીનો દામ્ અજ ખુરેહ્ વ ખારીએ નેક્ અવજુની વ વર્જાવંદી જીઅત્ અહુર્મજદ્ અવર્ બર્હેનીદ્.

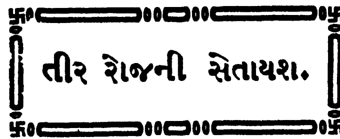
બુખ્તારી વ બીશીદારી જીઅત્ ઓબ્શ્ દાદ્ એસ્તેદ્ મનચ્ અજ અવજુની દેર્ પતા, નેકી અજ અહુર્મજદ્ બેહરેવર્ વ અર્જાની દાર્, ઓમ્ અવી બીમ્ કુન્; અજ હર્ અનાકી; પ આંને ફરા-

કુન્ કામે, કામ્ અંજામ્ કુન્; વ પ બુખ્તગીએ અજ્ હર્ બદ્ અંદર્ ગેતી અવમ્ અએદર્ દેર્ વ દોરોસ્ત્ તન્ ઉર્વાખ્મ વ હુજીવશ્ને, કુન્ કામે અહુર્મજ્દ. અશેમ વોહુ (૧).

મોહોર રોજની સેતાયશ—મીનો, વૃદ્ધિ કરનાર, મહેરબાન દાદાર અહુરમજદ તથા અમશાસ્પંદોની હું સેતાયશ તથા ભકિત કરૂં છું.

ભલા દાદારની હું સેપાસ ગુજારી કરૂં છું, કે તેણે તું ખુબસુરત, પ્રકાશીત ચંદ્રમાને પેદા કર્યો, જે પંદર દિવસ વધે છે, તથા પંદર દિવસ ઘટે છે. રાતના રોશની આપવાને માટે તે ફરશોગર્દના વખત સુધી ગતીમાં રહે.

ચંદ્રમાના ઉગવાથી અહુરમજદની પેદા કીધેલી તમામ પેદાયશ, દરિયા, નદી, નાળાં, ઝરાનાં પાણી વધે છે, તેમજ ઝાડપાન વધારે લીલોતરીવાળાં તથા પુષ્કળ થાય છે. અહુરમજદે તેને ખોરેહ, નુર તથા બુલંદી સાથનો પેદા કર્યો છે,–તે મને દરેક મુશ્કેલીમાં ધાસ્તી વગરનો, ભલી મુરાદ પામેલો, તંદરોસ્ત તથા ખુશાલ કરે!

સેતાયમ્ વ જબાયમ્ દાદાર્ અહુર્મજ્દ્ રયોમંદ્ ખુરેહમંદ્ વ અમેશાસ્પંદાન્!

સેપાસદાર્ હોમ્ અજ્ દાદારે વેહ્ અવજુની નેકી કેર્દાર્, કેશ્ ફ્રાજ્ બર્‌હેનીદ્ તો તીશ્તર્ રાદ્ ખુરેહમંદ્ સુદ્મંદ્ વારાંન્ કેરદાર આબાદી દાદાર્, પ અવાકીએ સતવેશ્ વ વનંત્ વ હફ્તોઇરંગ્ વ હર્-વસ્પ્ સતરે આબ-તોખ્મે વ જમીન્-તોખ્મે વ ઉર્વર્-તોખ્મે, કે રોબાઇનેંદ્ દામે અહુર્મજ્દ્.

તો તીશ્તર્ અજ્ અહુર્મજ્દ્ દેહશ્ન્ હેંદ્ અઓજ્ વ નીરૂ વ અમાવંદી વ રયોમંદ્ વ ફીરોજ્‌ગર્ વ સુદ્મંદ્ હસ્ત્; કુ કે પ તો અવર્ ઓય્ હમ-દોબારેદ્ ગનાંમીનો અવા હર્વેસ્પ્ આંને ખીશ્ દાંમ્ કોતાહ-મ બાદ્, આંને સુદ્મંદ્તુમ્ વારાન્ અવર્ ઇન્ જમીને અહુર્મજ્દ્ દાદ્ પુર્ વખ્શશ્ને અવર્ ઓય્ આને રસંદ્ અવા તો તીશ્તર્ અવર્ આને જર્‌હુબાર્.

અગીનચ્ તો પતુક્ હોમના, પુર્-તગી વ અઓજ્-હોમંદ્ પ વાનીદારી વ આવાજ્-દારશ્ને ગનામીનો અવા હર્વેસ્ત આંને માજ-નીકાન્ દીવ્ વ અવાનીકચ્ દરૂજાંન્ વ જાદુઆંન્ વ પરીઆંન્, કે

૫ અવારૂની વ અન-અઇયારીએ દામાંન્ વ જીનાકાંન્ વ રોસ્તાયાંન્ વ જરેહાંન્ વ રૂદાંન્ વ ખાનીયાંન્ વનાસંદ્ વ કુખ્શીંદ્, કુના આંને સુદ્દમંદ્ દામ્ ફરાખ્ત્ બારાન્ ૫ હરૂવેસ્ત્ કેશ્વર્ કે હફ્ત્ અવાહીના વ જમીન્ અહુરૂમજદ્ દાદ્; અફ્જાઇ જરેહાંન્ વ રૂદાંન્ વ ખાની-યાંન્, વખ્શીના ઉરૂવરાંન્ તર્, જરૂરીન્, હુ બર્, કુના; વ સરાઇના વ પરૂવરા હરૂવેસ્ત્ આને વેહ દામ્ ૫ કામે અઇયારીએ દાદાર્ અહુ-રૂમજદ્ વ અમેશાસ્પંદાન્; વ રામશ્ને ખારૂમ્ વ ઉરૂવાખ્મને વેહાંન્ અફ્જાયદ્, કે તો તીશતર્ અવજુનીહા ૫ કામે અહુરૂમજદ્.

અજ્ આને ગેતી આબે બાલા યદ્દરૂના, ઓય બાલેસ્ત્ ૫ મીનો અસ્તશ્ને વ હર્ અવરાન્ આન્ જા, કુ કામે ફરાજ્ વારીના સુદ્દમંદીહા અવર્ ઇન્ દામ્ વ દેહશ્ને વ બુમે અહુરૂમજદ્ દાદ્; આન્ચે ચરૂવ્ વ સુદ્દમંદ્ આબાદી હોમંદ્ બારાને પુર્ સુદ્ અરૂજમંદ્ કે ૫ ગેતીયાન્ વારેદ્, અરૂજમંદ્ દાનેસ્તન્ ન શાયદ્; ચે વનચ્ વ દાર્ વ ગીયાહ્ આબે આંને બરોમંદ્ દરખ્ત્ અવર્ બારે આબ્ કે હમીશે આબ્ અવર્ વદીશ્ને, કે અવર્ ન વારેદ્, આને સુદ્દમંદ્ બારાન્ અજ્ તો તીશતર્ રાદીહા અવર્ વારશ્ને; અગીન્ શાન્ ન જરૂરીન્ બેદ્ તાક્ વ વરૂગ વ ગસે નચ્ બરે તમામ્ ખારૂમ્ સજાવાર્ વ ખુશ મજેહ્ બ કેશ આફ્રીદ્; ચરૂવ્ વ સુદ્દમંદી બારાન્ ૫ આને અજ્ તો તીશતર અઇ-યારી રાદ્દહા અવર્ ફરાજ્ વારેદ્.

હર્ કુ કામ વારીના અવત્ પરૂવરશ્ને, આન્ જા કામેતર્; કુ પાદ્દશાહ્ દાદસ્તાનીતર્ વ દામે દોસ્તતર્ વ મરૂદુમ્ અશાઇ કામેતર્ વ કેરૂફે વરૂજીદારૂતર્, અવશાન્ હુ ચશ્મી પાદ્દશાહાન્ આને મેહસ્ત્ શાદી વ સુદ્ વ ખુરેહ વ ખારેહ્ રસેદ્.

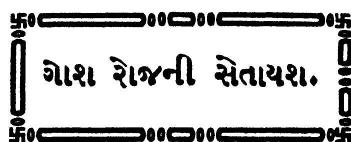
સેપાસદાર હોમ્ અજ્ તો અહુરૂમજદ્; નવ નવ ખાવરીહા અવા ગેતીયાન્ અરૂજાનીનેદ્ હમ્ ૫ આને કુ તીશતર્ રાદી વ અવ-જુનીએ નેકી. અશેમ્ વોહૂ (૧).

તીર રોજની સેતાયશ—નુરમંદ તથા ખોરેહમંદ દાદાર અહુરમજદ તથા અમશાસ્પંદોની હું સેતાયશ તથા ભક્તિ કરૂં છું.

ભલા, વૃદ્ધિ કરનાર દાદારની હું સેપાસ ગુજારી કરૂં છું, કે જેણે સતવસ, વનંત, હપ્તોઇરંગ, તથા પાણી, જમીન, તથા ઝાડપાનની તોખમના સેતારાઓ, તથા વરસાદ ઉત્પન્ન કરનાર તેશતર સેતારાને પેદા કર્યો.

અહુરમજદે તેશતરને, ગનામીનો તથા માઝનદરાનના દેવો, દરૂજો, જાદુગર, પરીઓ, જેઓ પેદાયશને નુકસાન કરે છે, નદીનાળાંઓનો નાશ કરે છે, તેઓને મારી હઠાવવાને માટે, પુરતો બળવાન તથા નુરમંદ પેદા કર્યો છે, તે હફત કેશ્વરની જમીનને પુષ્કળ વરસાદથી ફાયેદમંદ કરે, નદીનાળાંને નિરથી પુર કરે, ઝાડ-પાનને તાંજાં ખીલતાં રાખે, અને તમામ પેદાયશની વૃદ્ધિ કરે!

અગર જો તું તેશતર તરફથી મુરાદ પ્રમાણે, વરસાદ નહિ વરસે, તો ઝાડપાન લીલાં રહે નહિ, તેથી જેવી કોઇ તારી વરસવાની ખાહેશ રાખે, તેની ખાહેશ બર આવે! તેને સુખ પહોંચે!

ગોશ રોજની સેતાયશ.

સેતાયમ્ વ જબાયમ્ દાદાર્ અહુર્મજ્દ્, ખાવર્ આમોર્જીદાર્ નેક્ ઓખ્તારે દાંમ્ સરાઇનીદાર્.

સેપાસદાર્ હોમ અજ તો દાદાર્; ચુન્ યશ્તે પુર્-ખુરેહ્, પુર-શીરોજગર્ પુર-ખારી ખાવરે કેર્કેગર્ તો હોમના, અહુર્મજ્દ્ મીનો અવંજુની દાદાર્ આને વેહ્દાંમ્ વ દેહશ્ને ઓય્ ગેતી વ મીનો દાંમ્ સરાઇનીદાર.

સેપાસદાર્ હોમ્ અજ તો દાદારે વેહ્ ખાવર્ સ્પેનામીનો, કેત્ ફરાજ-બર્હેનીદ્ ગોશ-ઉર્ન્ મીનોય્ દરવાસ્પ્ અવજાદ્ અહુર્મજ્દ્ દાદ્ ખુરેહ્ હુ-ફરાખ્ત્ અઇયાર્-હોમંદ્, કે ઓય્ હર્વેસ્પ્ આંને તો અહુર-મજ્દ્ દામાંન્, આંને અઓર્વંદ્ અસ્પ્ ગાવ્પોદાદ્ ગુસ્પંદ્ સર્દેહ્, ઓ આંને અશો મર્દુમ્ સરાયશને વ અઇયારી; કે અવશ ગાવે વર્જા ઓય આબાદાની દારીએ ગેહાંન્, અસ્પ્ તીજ અઓર્વંદ્ ઓય જનશ્ને અનીરશ્ને વનાહ્કારાન્, વ પંજ આઇને ગુસ્પંદ્; કેશ પદશ દો-વીસ્ત્ ઓ-હશ્તાદ્-ઓ-દો સર્દે, કે અવશાન્ વેશ-ગુને પદીખો વ નેકી વ હુ-જીવશ્ને ઓય દામાંને અહુર્મજ્દ્ રસશ્ને; વ અજ ખુરેહ્ અવ-જુનીએ અવત્ અહુર્મજ્દ્ પદશ હસ્ત્ અંદર્ ગેતી દારશ્ને વ પર્-વરશ્ને મર્દુમાને સુદ્મંદ્ વ આબાદાનીએ કેશાન્ હસ્ત્ પ રાહે તો અવીર્તર.

ચુન્ અહુર્મજ્દ્ કામે અશ પ અફ્જાઇનીદારી વ પુર્બરીએ દામાને ખીશરા અજ તો વેશ સર્દેહ અવજારે નેકી ફરાજ-બર્હેનીદ્, અએદુનચ્ હમીશે પ અવજુન્ સુદ્મંદ્ વ વેશ પુર્-બેહરે વ પુર-

ખારી બાદ્ આંને અજ્ તો ગોશ-ઉરૂન્ અઇયારી વ અવશ્ બુંદેહ્ નીરૂય્ વ જોર્ બાદ્ ઓ મા કે અહુરૂમજ્દ દાદ્ હોમ. અષેંમ વોહૂ (૧).

ગોશ રોજની સેતાયશ—મહેરબાન, માફ કરનાર, ભલા દાદાર અહુરમજદની હું સેતાયશ તથા ભક્તિ કરૂં છું તથા સેપાસ ગુજારી કરૂં છું! કે તેં ગેઉશ ઉર્વનને પેદા કર્યો, જે અહુરમજદની તમામ પેદાયશને માટે પોષણ તથા મદદ સમાન છે, મહેનતુ બળદ, સેતાબ ચાલના ઘોડા, અને અનેક જાતના ગોસ્પંદ ઉપર તે મવક્કલ છે, જેઓથી માનવીઓને ફાયદો તથા આબાદી પહોંચે છે, અહુરમજદની પેદાયશની વૃદ્ધિ થાય છે. ગેઉશ ઉર્વનની મદદથી મને સંપુર્ણ શક્તિ તથા જોર પ્રાપ્ત થાય!

દએ-૫-મહેર્ રોજની સેતાયશ.

સેતાયમ્ વ જબાયમ્ ઓય તો દાદારે વેહ્ અવજુની.

અજ્ કનુ તા જાવેદાન્હાએ જમાન્હા કે બુન્ યશ્તે હર્ નેકી અહુરૂમજ્દ હોમના; વ હમા ખુરેહ્ વ ખારી વ રોશની બુન્ અજ્ તો વીનારશ્ને.

૫ તો ખુદ્ અ-કેનારે જમાન્ હોમના, વ દાદારે દાશતાર્ વ પાનાકીનીદારે બીશ દામાન્ વ યઓજ્દાસર્નીદાર્ અજ્ હર્ આહુકે પઇત્યાર્ હોમંદી ૫ ખીશ ખાવરી અવખ્શાયશ્ને મંદ્, વ હર્વેસ્ત્ આલા હુ સ્તીના, કે અશો કેચ્ દર્વંદ્, વ કસચ્ અજ્ ખીશ દામાન્ અંદર્ દામ્ વનંદે દરૂજ્ ન અહેલા ઓશાન્ હમા પાક્ વ યઓજ્દાસર્ કુના; અવશાન્ જાવેદાન્ પુર્ ઉર્વાખ્મ વાનશ્ને દારા; અવશાન્ કુનશ્ને પસેજગીહા અજ્ ખીશ ગંજ્ હમીશે સુદ્ પાદ્ દેહશ્ન્, આને વેહ્ આવાદીકીહા ઓબશ નવીકીહા.

૫ હર્ ગાહ્ સેતાયમ્ તો, ચે ૫ કામે વ ફરૂમાને તો વીનારદ્ એસ્તેદ્ આસ્માન્ વ જમીન્ વ હર્ દામ્ વ દેહશ્ને ગેતી વ મીનો; વ બુખ્તાર્ માન્ બવી તો ખાવર્ ખુદા અજ્ દસ્ત્ વ કુશશ્ને, વતરાન્ વ મોશ્તગરાન્, ચે માન્ નીસ્ત્ અઇયારીએ પાને, અવસ્તામ્ બ ઓય્ તો અહુરૂમજ્દે વસ્પાન ફરયાદ્; બવી ચારે ખાસ્તારે અચારેગાન્, અવીચારનીદાર્ ગેરફતારાન્, બુજીનીદારે હર્ કસ્ અજ્ બીમ્ વ આસ્તાને સારતારાન્ વ કીકાન્ વ કરફાન્, કે ૫ દામે વેહ્ વનાસકારી દોબારંદ્.

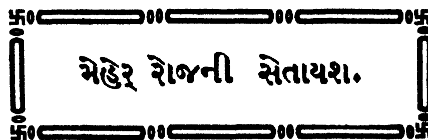
અવખ્શા ખાવર્, અવખ્શા દાદાર્, અવખ્શા દાનાક્, અવખ્શા કેરૂફેગર્, અવખ્શા વીસ્પ્ અત્રજુનીએ નેક મીનો, અવર્ મા અવખ્શાય્ હોમંદાન્ ઓય મીનશ્ને પાદ્શાહાન્ દેહ્, કે માન્ અવર્ સાલાર્ વ પાતખ્શા હોમંદ્ નેકી કામે હુ ચશ્મ ખુદન્!

અએદુન્ચ્ ઓય્ મીનશ્ને હમા સાલારાન્ વ પાદ્શાહાન્ કે અંદર્ ગેતી અવર્ દામે તો પાદ્શાહ્ વ રોબાક્ ફરમાના હોમંદ્, કુ તા અવજુનીતર્ એદ્ આને તો દામ્ વ દેહશ્ને હમા અવર્ સ્પંદામદ્ ખુમે પુર્ બર્ માનંદ્, ચે કે મર્દુમાન્ આસાની વ ખારી એદ્, હમાચ્ દામ વ દેહશ્ને તો ઓય્ હુ વર્જશ્ને મર્દુમાન્, પર્દાજશ્ને પતુકી, ઓશાન્ પ હર્ ફરાર્ની અવમાને હર્ હીર્ અવસ્તામ્ ઓય્ તો દાદારે વેહ્ વીસ્પ્ તવાન્. અશેમ્ વોહૂ (૧).

દએપમહેર રોજની સેતાયશ—ભલા, વૃદ્ધિ કરનાર દાદારની સેતાયશ તથા ભકિત કરૂં છું. કાયમ જમાના સુધી તે સેતાયશ કરવા લાયક છે, તેનેથી ખોરેહ, રોશની તથા આશાનીનું મુળ છે, તેનેથી એકીનાર જમાનો છે; તે પેદાયશનો પેદા કરનાર, રક્ષણ કરનાર, દુ:ખથી બચાવનાર, અશો તેમજ દરવંદને પવિત્ર કરનાર, તેઓને હંમેશ સુધી ખુશાલ રાખનાર, તેઓની કરણી પ્રમાણે તેઓને બદલો આપનાર છે.

હર વખતે હું તારી સેતાયશ કરૂં, કારણ કે તારી આજ્ઞા તથા મરજીને લીધે, આસ્માન, જમીન, અને દરેક પેદાયશ શણગાર પામેલી છે. અએ ખુદા! પાપીઓથી હમારો છુટકારો કર, હમારી દાદ લે, હમારૂં રક્ષણ કર; ચારા વગરનાઓને ચારો આપ, ગેરફતારીમાં આવી પડેલાંઓને આસાન કર, જુલમગારો, કીક અને કરપ લોકો, જેઓ ગુનાહ કરવાને ભમતા ફરે છે, તેઓના ભયમાંથી દરેકને છોડવ.

પાદશાહોની મનશાની, તું મારી બખશનાર જેવી થાય, જેથી સ્પંદારમદની જમીન ઉપરની તમામ પેદાયશ આબાદ રહે, માણુસો સુખ તથા આસાનીમાં રહે. તું સર્વશકિતમાન દાદારની તરફથી હમને દરેક રીતની સંપત્તિ અને ટેકો છે.

મેહેર્ રોજની સેતાયશ.

સેતાયમ્ વ જબ્બાયમ્ દાદાર્ અહુરમજદ્ રયોમંદ્ ખુરેહેમંદ્ વ અમેશાસ્પંદાન્!

સેપાસદાર્ હોમ્ અજ્ અહુરમજદ્ મીનો અવજુની ખુદાએ ખાવર્ કેરૂફેગર દાદારે વીસ્પ્ દામ્ વ દેહશ્ને મીનો વ ગેતી ખુરેહ્ દાદાર્; કેશ ફરાજ-બરહેનીદ્ તો કેરફેગર્ મેહેર્ ફરાખ્-ગયઓદ્, કે

રાસ્ત દાવર્ અવશ માનંદ્ હોમના કુ પ મીનોયાન્ વ ગેતીયાન્ દાવરી વ મ્યાનજીએ રાસ્ત કુનાદ્ ફ્રાખ્-ગયઓદ્, કુ દસ્ત વ જાય્ અવી-બીમ્ દારદ્.

વ યઓજદાસરીનીદાર્ મરદુમ્ અજ દુશ્મત્ વ દુજૂખ્ત્ વ દુજ-વરશત્, કે પ તો ન દરૂજેદ્, અગીનશ તીજ-અસ્પી દેહી, વ અવશ નુમાઇ આંને અવીજેહ્ રાહ્ બ ઓય્ વહિશ્ત્ ગરોસ્માને અહુરમજદ્, પં આતશે અહુરમજદ્ અઇયારી દેહદ્ પ રવાંન્ વ ફ્રોહર આંને આસુદગીએ ફ્રજંદ્.

પ તો મેહેર્ યારી અંદર્ ગેતી વ મીનોએ ફ્રરોખ્તર્ કે પ હીચ્ આઇને કસ્ મેહેર્ ન દરૂજેદ્ ન અવા ખીશ-દીનાન્ વન્ચ્ અવા દરૂવંદાન અવા ઓય્ કસ્ કેશ અજ મેહેર્ દરોખ્તન્ જયાન્ કમ્ હોમંદ્, અવર્ હર્ દો મેહર્ હસ્ત્ અશોઆંન્ વ દરૂવંદાન્ચ્.

પ તો મેહેર્ વીનારદ્ એસ્તેદ્ તોખ્મે મરદુમાન્ પ ગેતીયાંન્, કુ પદ્વંદ્ ગેતીયાંન્ પ રાહે તો બે-રવેદ્; તો હોમની અજ તીજાંન્ તીજતર્, અજ રાદાન્ રાદ્તુમ્, અજ તગીયાન્ તગીતુમ્, અજ અઓજહોમંદાન્ અઓજ-હોમંદ્તુમ્ રમે દાદાર્ વ જાને દાદાર્ પુસ્ દાદાર્ વ હોમના અશોએ દાદાર્ વ તો મેહેર્ રાય્, કે ઇન્ હમા ચીશ અંદર્ ગેતી વીનારશ્ને.

વ પ તો મેહેર્ આબ્ રોબાક્ અવજાયશ્ને કે વખશશ્ને ઉર્વરાન્ અજશ બેદ્; પ ખાનશ્ને સુદ્મંદ્ હોમના, કુ કે ખાન દેહ્ સુદ્ કુનીદ્; હમા જામે જીન્ અવજાર્ બ શાયદ્ નેહાદન્ પ રાહે તો, કેચ્ સ્તોર્ વ પાહ્ વ ગુસ્પંદ્ પ ચે તો બ શાયદ્ હેશ્તન્, વ કેચ્ શવીક્ વ કુસ્તી વ પદ્મોજે ચાબુક્ શાયદ્ દાશ્તન્, પ કામે અવા જનાન્ વ પેસરાન્ વ દોખ્તરાન્ ખુશ બ શાયદ્ નેશસ્તન્ પ રાહે તો.

કે મેહેર્ ખુબ્ દારશ્ને ફ્રદુમ્ ન દરૂજેદ્, અગીનશ આંને ગેતી સુદ્ વ આવાદાની વ યારીએ દુસ્તાન્ વ આંને મીનોય્ નેક્ બેહેર્ ચુન્ બુખ્તગી અજ દુજખ્, વ રસશ્ને રવાંન્ ઓય્ આંને પાશુમ્ અખાન્ રોશન ગરોસ્માન્ ખીશીનેદ્ બેદ્.

ફ્રાજ વસહુદ્ અજ કનુ, શાદ્ રાન્ અવમ્ કામે ઇન્, કુમ્ પ આંને તો અવજુનીએ મન્ વ ફ્રજંદાને મન્ વ બેરાદરાન્ વ વેહાંન્ અંદર્ હફ્ત્ કેશ્વર્ અરૂજાનીયાન્, કુ અંદર્ કસચ્, ન અંદર્ ગેતી વરૂજશ્નાન્ , ન અંદર્ મીનોયાન્ રવાંને ખીશ અયરખ્તગી ન બેદ્.

૫ આંને અહુરમજદ્ કામે આવાસ્તન્ આવાકીએ તો, અગીનમ્ રવાંન્ આંને અસર્ રોશનીએ ગરોસ્માન્ બેરસાદ્. અશૅમ્ વૉહૂ (૧).

મહેર રોજની સેતાયશ—નુરમંદ, તથા ખોરેહમંદ દાદાર અહુરમજદ તથા અમશાસપંદોની સેતાયશ તથા ભકિત કરૂં છું.

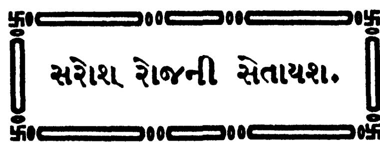
મીનો, વૃદ્ધિ કરનાર તું દાદારની સેપાસ ગુજારી કરૂં છું કે જેણે તું બહોળાં ખેતરવાળા મહેરને પેદા કર્યો, જે રાસ્ત દાવર મીસાલ છે, જે જંગલ તથા જગાઓને ખાસ્તીથી મોકળાં રાખે છે.

જે પહરેજગાર આદમી તુંને (મહેરને) દુશમત, દુઝુખ્ત, તથા દુઝવરશતથી ઠગતો નથી, તેને તું તેજી ઘોડાની ચાલ આપે છે, તેને ગરોથમાન તરફનો રસ્તો બતાવે છે, તથા તે ગેતી તથા મીનોમાં વધારે ખુશાલ રહે છે, તે કોઇનેબી ઠગતો નથી—નહિ પોતાની દીનવાળાને કે નહિ દરવંદને.

તું મહેર, તેજીઓમાં વધારે તેજી, સખાવત કરનારાઓમાં વધારે સખી, શકિતવાળાઓમાં વધારે શકિતવાન, જોરેમંદોમાં વધારે જોરેમંદ છે. તારે લીધે ગેતીમાં તમામ ચીજો વૃદ્ધિ પામે છે. તારૂં નામ દઇને યાદ કરનારને તું ફાયદો બક્ષે છે.

જે કોઇ મહેર દરૂજી નહિ કરે, તેને ગેતીનો ફાયદો તથા આબાદી, તથા મીનોઇ દુન્યાનો ભલો હિસ્સો—એટલે દોજખથી છુટકારો, તથા રોશન ગરોથમાનનું મકાન પ્રાપ્ત થાય છે.

હમણા હું છું, તેથી મને વધારે આગળ વધેલો કર, મારી મુરાદમાં મને ખુશાલ કર. મારાં ફરજંદોને, ભાઇઓને, તથા સાતે કેશ્વરના ભલા લોકોને લાયકાતવાળાં કર, તથા મારા રવાનને બેહદ રોશનીવાળાં ગરોથમાનમાં પહોંચાડ.

સેતાયમ્ વ જખાયમ્ દાદાર્ અહુરમજદ્ રયોમંદ્ ખોરેહમંદ્ વ અમૅશાસ્પંદાન્!

સેપાસ-દાર્ હોમ્ અજ દાદાર્ અહુરમજદ્ વેહ્ અવજુની ખુદાએ ખાવર્ કેર્ફેગર્ મીનોયાન્ વ ગેતીયાન્ મેહેસ્ત, કેશ્ ફરાજ બરૂહેનીદ્ ૫ આને અવજુની અઓજ વ નીરૂએ ફરૂરોખ્ ખુદાઇએ તો સરોશ તગી ફીરોજગર્ ઓય્ પાનેગીએ ગેતી દામ્ અવશ ખુદ્ ફરાજ દાદ્.

૫ આને મહેસ્ત્ અમાવંદી વ ફીરોજગરી વ વરૂજાવંદી, અવત્ હંદ્ તગીએ કુ ન કસ્ અજ સ્પેનામીનો દામ્ અયોતાક્, વ તગી

બ તો અવશ ફ્રરાજ બરૂહેનીદ્દ પ તો તન્‌ફ્રરૂમાની કુ ન અજ હરૂવેસ્પ્ દામ્ અહુરૂમજદ્દ કસ્ અયોતાક્, વ તન્‌-ફ્રરૂમાન્ બ તો કે હોમના પ તગી વ તન્‌-ફ્રરૂમાની કુ તન્ પ ફ્રરૂમાને અહુરૂમજદ્દ દારી, ઓ કદારૂચાય્ કુસ્તી કેત્ કામે બ મદાર્ વ તન્‌-ફ્રરૂમાન્ હોમની, કુ હમા તન્ પ ફ્રરૂમાને અહુરૂમજદ્દ દારી, પ હરૂવેસ્પ્ દામે અહુરૂમજદ્દ અવર્ ઇન્ જમીન્ અયોતાક્ પ આને હોમની.

પ આને શેગોફ્રત્ જીન્ અવઝાર્ તો એ-જની અએશ્મએ ખ્રવી દરૂઓશ દરૂવંદ્દ વ હરૂવેસ્પ્ દરૂજાન્ વ જાદુકાન્ વ પરીકાન્ વ દરૂ-વંદાન્ વસ્પનહા અવા અએશ્મ્ ખ્રવી દરૂઓશ હર્ દીવ વનસ્ત્ ઓ હમ્ અજ જનશ્ને ગનામીનો દામ્, વ હર્ અ-સરૂશ્તી વ અ-દાદી બ બંદાદ્દ અજ઼ દામે સ્પેનામીનો; અવશ ફ્રરાજ બરૂહેનીદ્દ હોમના અહુરૂમજ઼દ્દ તગીતુમ ચીહરૂતુમ દરૂજાન્ વાનીદારૂતુમ પ હમા ગેહાન્ વીનારશ્ને ખુદાઇ; પ વરૂજ વ ખુરેહ વ અઓજ્ વ નીરૂએ તો સરોશ અશો, કે તન્ વ રવાને મરૂદુમાન્ પાનેહ હોમના.

વ અજ હર્ રૂજ વ શબ્ હફ્રત બાદ્દ પ હફ્રત્ કેશ્વર્ જમીન્ અવર્ હરૂવેસ્પ્ અહુએ અસ્તહોમંદ્દ બેરસી. વ અવશાન્ ઇ નવ નવ પાનેગી વ પાસ્બાની કુની વ અનાકી અવશાન્ અવાજ઼દારી; વ નેકી વ આસાની વ ઉરવાખ્મ વ અવજુન-વીનારશ્ને કુની હમીશે જાવેદાન્ વખ્શીનેદ્દ; પાયશ્ને બવી. અઓજ્ વ નીરૂ વ અમાવંદી વ હમા પીરોજગરીએ તો સરોશ અશો પ અવાજ-દારશ્ને વનાસ્તાર્ હોમ્ અજ દામે અહુરૂમજદ્દ! અશેમ વોહૂ (૧).

સરોશ રોજની સેતાયશ—નુરમંદ, તથા ખોરેહમંદ દાદાર અહુરમજદ તથા અમશાસ્પંદોની હું સેતાયશ તથા ભકિત કરૂં છું.

ભલા, વૃધ્ધિ કરનાર સવાબકાર દાદાર અહુરમજદની સેપાસ ગુજારી કરૂં છું, કે જેણે તું સરોશને ગેતીની પેદાયશની પાસબાનીને માટે જોર તથા કઉવત સાથે પેદા કર્યો. તારા (સરોશના) બળની બરાબર સપેનામીનોની પેદાયશમાં કોઇબી નથી.

ભારે બુલંદ હથિયારથી તું ધાટકી ભાલાવાળા પાપી એશમ દેવને માર, અને એશ્મ દેવ સાથે તમામ દરૂજ, તથા જાદુગરો, પરીઓ તથ દરવંદો તુટેલા થાય. સપેનામીનોની પેદાયશમાંથી નાફરમાની દુર થાય. આ દુન્યામાં વ્યવસ્થાને માટે, તું સરોશને સૌથી ખુબસુરત, સૌથી ઘણા બળવાળો, તથા દરૂજને મારનાર પેદા કર્યો છે. તારાં પ્રતાપ, જોર, તથા ખોરેહને લીધે ઇનસાનના તન તથા રવાનની પાસબાની થાય છે.

રાતદિન, હફ્ત કેશ્વર જમીન ઉપર તું સાત વખત પહોંચ, અને પાસબાની કર, હલાકીને દૂર કર, નેકી, સુખ, ખુશાલીનો હંમેશા વધારો કર. તારી બરકતથી પાપીઓને અહુરમજદની પેદાયશમાંથી હું દૂર કરનાર થાઉં!

રશ્નને રાસ્ત રોજની સેતાયશ.

. સેતાયમ્ વ જબાયમ્ ખાવરે આમોરૂજીદાર્ દાદાર અહુરૂમજ્દ રયોમંદ્ ખોરેહેમંદ્ કેશ્ ફ્રરાજ બરૂહેનીદ્ તો રશ્ને રાસ્ત્ ઓય રાસ્ત્ દાવરીએ ગેતીયાંન્.

ખુદ્ તને રાસ્તી હોમના, પ કેરૂફે વ બજેહ્ શુમાર્ કુની, વ અજ આંને રાસ્ત્ પંદ્ હીચ્ આઇને, નચ્ પીશ્ ન પ મીનોયાંન્ ન પ ગેતીયાંન્.

પ હુ-ચશ્મી મર્ પ કસચ્ ન દરૂજાંન્ વ મ્યાનજી વ દાવરી પ રૂાસ્તી કુની, વ દીવાંન્ વ દરૂજાંન્ પ રાસ્તી વાના; વ દરૂજી અજ દામાને અહુરૂમજ્દ પ રાસ્તી બ-મરી.

અવત્ કામે ઇન્ કુ હુમા મરૂદુમે અશો બવી, વ કસ્ અવશ શાંન્ ઓય્ દુજખ્ વ અનાકીએ દીવાંન્ ન રસંદ્; વ ખાહુમ પ અવખ્શાયશ્ને અજ તો વીસ્પાન્ હુ ફ્રરૂયાદ્, કુમ અરૂજાની પ આંને વેહ્ કુનશ્ને.

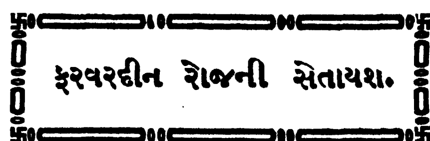
અંદર્ ગેતી વર્જશ્ને તાન્ અપરૂજાની બાદ્, પ બુખ્તગી અજ શેગેફ્રત્ શુમાર્ તો રશ્ને બુલંદ્ પ મીનોયાંન્; આંને મન્ રવાંન્ અએ-દુન્ ચુન્ તો રશ્ને રાસ્ત્ કામે પ ફ્રરાફ્ની વ અશોઇ મનચ્ હુમ આઇને બાદ્, ઓય્ આંને ફ્રશુમ અખાનાન્ રસાદ્. અષેંમ વોહૂ (૧).

રશ્નને રાસ્ત રોજની સેતાયશ—મહેરબાન, મારી બખશનાર, નુરમંદ, ખોરેહમંદ દાદાર અહુરમજદની સેતાયશ તથા ભક્તિ કરૂં છું, કે જેણે ગેતીના લોકોનો ઇનસાફ કરવાને માટે તું રશ્નને રાસ્તને પેદા કર્યો.

નેક ચશમથી કોઇબી શખસ માટે રાસ્તીથી તું હીસાબ તથા ઇનસાફ કર, પણ દરૂજો માટે નહિ, તેઓને રાસ્તીથી તું માર, તથા દરૂજીને અહુરમજદની પેદાયશમાંથી હાંકી કાઢ.

તમામ અશો લોકોમાંથી કોઇબી દોજખ તથા દેવોની હલાકી તરફ નહિ પહોંચે, એવી તારી મુરાદ છે. તું બધાઓની ફ્ર્યાદ સાંભળનાર છે, તેથી તારી

પાસે માફી સાથે માગી લઉં છું કે મને નેક કરણીને લાયકનો કર. મારૂં રવાન-ડું રશ્નને રાસ્તની માફક નેક મુરાદવાળું થાય! અને બહેશત પામે!

ફરવરદીન રોજની સેતાયશ.

સેતાયમ્ વ જબાયમ્ દાદાર્ અહુર્મજ્દ રયોમંદ્ ખોરેહેમંદ વ અમેશાસ્પંદાન્!

સેપાસદાર્ હોમ્ અજ દાદારે ખાવર્ અવખ્શાઇનીદાર્ આમોરજી-દાર્ કેશ્ ફરાજ બર્હેનીદ્ આને અશોઆન્ ફરોહર.

અંદર્ આને રોશન્ ગરોસ્માન્ અએદુન્ અઓજ્મંદ્ વ પુર-નીરૂએ વ અઉર્વંદ્ જોર્, પ આને ઓશાન્ રા ખુરેહ્ વીનાર્દ એસ્તેદ્ આસ્માન્ વ આબ્ વ ઉર્વર્ વ ગુસ્પંદ પંજ્ આઇને અંદર ઓર્દાર્ પુસ્ અવર્ નેહોફ્તર્ ન બવદર્દન્, ખુર્શેદ્ વ માહ્ વ સ્તરાન્ પ અશાઇ અશોઆન્ ફરોહર્ વ યારીએ પ આને ખીશ્ રાહ્ રવંદ્; વ અવર્ગાહ્ દારદ જરેહ્-ફરાંકર્દ્, અવશ્ અઓજ સ્તરે હફ્તરંગ, વ તને સામાન્ કેર્સાસ્પ્, શોસરે જર્તોશ્ત્ કે હુશેદર્માહ્ વ સોશ્યાસ્ અજશ્ બેદ્, રોબાકીએ અહુર્મજ્દ દામાન્ અંદર્ ગેતી બુખ્તશનચ્; અનોશાન્ અજ દીવાન્ વ દરૂજાન્ વ અવખ્શાયશ્ને એહ્ર્મન્ વ દીવાન્ પ નીરૂ વ યારીએ અશોઆંન્ ફરોહરે અવીર્તર્ વ તીજ્મદાર્તર્ હંદ્ ઓય્ આને મર્દુમાન્ પાનેગી વ યારી; વ કેશાન્ પ આને ફરારૂન્ ખુબ્ નીરંગ્હાએ યજશ્ને સેતાયંદ્ શનાયંદ્ વ ખાનંદ્ વ તીજ્હા રસંદ્ વ વદીરંદ્ આને વેહ્ પાદ્દેહશ્ને કુનંદ્.

અજ અઓજ્ વ જોર્ વ નીરૂ વ રએ વ ખુરેહ્ વ વીસ્પ્ તવાન્ દાદાર્ અહુર્મજ્દ ઓબશ્ શાન્ દાદ્ એસ્તેદ્ વેશ્ બોર્દાર્હોમંદ્ નેકી; કે ચીહરે કેર્દાર્ હંદ્ અંદર્ કારીજાર્; કે ખારી દાદાર્ હંદ્ આસાની પ તન્; કે વાજશ્ને કેર્દાર્ હંદ્ ઓ તગી; કે ખાનશ્ને કેર્દાર્ હંદ્; કુ કે યજદ્ ઓ યારીએ શાયંદ્ ખાન્દેહ્ પ રાહે ઓશાન્; કે ખાનશ્ને હંદ્ પ વેહી કુ તા માન્ વેહ્ બાદ્; કે ખાનશ્ને હંદ્ પ ફીરોજગરી; કે દાદાર્ હંદ્ ફીરોજગરી કે શાંન્ ખાનંદે દાદાર્ હંદ્ આબાદી ઓય્ કે શાંન્ કામે દાદાર્ હંદ્ ઓ ઓય્ બીમાર્ દારોસ્ત્ રોબશ્ન.

દાદાર્ હંદ્ આને વેહ્ ખુરેહ્ ઓ ઓય્ કે શાન્ પ યજશ્ને શના-ઇનેદ્, ઓશાંન્ પ ખાંનશ્ને બરેદ્, જોર દેહદ્ અજ ખુદાઇએ અવર્-

મદાઇયાન્, આન્ચે આસ્નીદેહ્ ફ્રૂજંદ્ દાનાએ અનજુમની, આન્ચે ગુસ્પંદાને રમે, આન્ચે વીરાન્ પુરૂ-રોખશ્ને; કે શાન્ અંદર્ યજશ્ને નામ્ બરંદ્; ઓશાન્ ઓય્ યજશ્ને ખાનંદ્ પદશ આને મેહ્ પાદ્દહેશ્ન્, ઓશાન્ ચરતારાન્ વ સાખ્તારાન્ વ સ્તાઇનીદારાન્ નગીદારાન્ દેહંદ્.

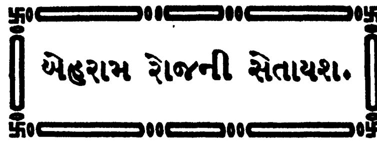
ઇનચ્ ખાહમ્ અજ ખાવરે અહુરમજદ્ દાદારે હર્ નેકી, કુ માન્ આને યારીએ અજ અશોઆન્ વેહાન્ અવઝારાન્ અવજુનીયાન્ ફ્રોહર બુન્દેહીઆ ઓબશ રસાદ્ વ રવાન્ ૫ આને મીનોયાન્ અખાનાન્ અંદર્ રોશાન્ ગરોસ્માન્ અવા અવ્રતર્ અશોઆન્ જાય્ ગાહ્ બાદ્. અષેમ્ વોહૂ (૧).

ફ્રવરદીન રોજની સેતાયશ—નુરમંદ, ખોરેહમંદ, દાદાર અહુરમજદની તથા અમશાસ્પંદોની સેતાયશ તથા ભકિત કરૂં છું.

મહેરબાન, માફી બક્ષનાર દાદારની સેપાસ ગુજારી કરૂં છું, કે તેણે અશો લોકોનાં ફ્રોહરો પેદા કીધાં, જેઓ રોશન ગરોથમાનની અંદર જોરેમંદ તથા પુર શકિતવાળાં આરાસ્તે થયલાં છે, જેઓ આસમાન, પાણી, ઝાડપાન, પાંચ જાતના ગોસ્પંદો, તથા ગર્ભસ્થાનની અંદર બચ્ચાંઓની જાળવણી કરે છે, જેઓની મદદથી ખોરશેદ, ચંદ્ર તથા સેતારાઓ પોતાના રાહ ઉપર ચાલે છે, તથા વોઉરૂકશ દરિયા ઉપર હફ્તરંગ સેતારાનું બળ, તથા સામના કેરશાસ્પનું તન, તથા જરતોસ્તનું શુક્ર જાળવે છે, જે શુક્રમાંથી હોશેદર-માહ તથા સોસ્યોસ બરપા થશે, તથા ગેતીમાં અહુરમજદની પેદાયશની વૃદ્ધિ તેમજ મુકિત થશે. દેવ દરૂજોના ઘટવા સાથે, અમર્ગ ફ્રોહરો લોકોની પાસબાની તથા મદદને માટે વધારે ઝડપથી આવે છે. જે કોઇ ભલી યજશ્નેની નીરંગથી તેઓની સેતાયશ કરે છે, તેઓને બોલાવે છે, તથા આરાધે છે, તેઓ તરફ ઝડપથી જાય છે, તે કબુલ રાખે છે, તથા તેઓને ભલો બદલો આપે છે.

જે કોઇ ફ્રોહરોને આરાધે છે, તેઓની આરાધના ખોદા તરફ લઇ જાય છે, તેઓની જાતી અકકલવાળું ફરઝંદ, ગોસ્પંદનાં ટોળાં તથા ચાલાક શુરવીરો આપે છે, અને મોટો બદલો આપે છે.

અહુરમજદ પાસેથી હું માગું છું કે અશો લોકનાં ફ્રોહરોની મદદ મને પહોંચે, જેથી મારૂં રવાન મીનોઇ ગરોથમાનમાં પહોંચે!

બેહરામ રોજની સેતાયશ.

સેતાયમ્ વ જબાયમ્ દાદાર્ અહુર્મજદ્ રયોમંદ્ ખોરેહેમંદ્ વ અમેશાસ્પંદાન.

સેપાસદાર્ હોમ્ અજ ખાવર્ અહુર્મજદ્ કેરફેગર્, કેશ ફરાજ અરૂહેનીદ્ તો વરેહરામ્ ફીરોજગર્ દરફ્રૂશ-દાર્, ફીરોજગર્ ગેહાન્ દારતાર્, પુર્-ફીરોજગરી દુશ્મનાન્ વ દીવાંન્ વ વતરાન્ જદાર્, કે પ અઓજ વ નીરૂ વ અમાવંદી ફીરોજગરી દાદારે વેહ્ દાદ્-હંદ્.

વ નતરૂનીએ હરૂવેસ્પ્ રાહ્ અજ કીકાન્ વ કરફાંન વ દુજદાન્ વ ગોર્-ગાંન વ ખરફસતરાન્ વ રાહ્-જનાન્ વ સાસ્તારાંન્ વ દીવાંન્ વ દરૂજાંન્ વ જાદુકાન્ વ પરીકાન્ વ અગ્રારીએ સાસ્તારાંન્ વ વનાહ્કારાન્ વ જન્દીનીદારાન્, કે માનંદે પ કદેહ્ વ દસ્ત્ વ કોહ્ વ બીયાબાંન્ વ રૂદ્ વ દરીયા વ અંદર્ વાય્ અંદર્ સુરાખ્ શેકસ્તે જાય્ હોમના; તીજ વ તગી અવર્-વેજ વ ફીરોજગર્ અંદર્ અરતીક્ વ રજમ વ કારીજાર્ તગાન્ પદ્મુખ્ત્ જીનાન્ કે પ ચીહરાન્ તીજ બે-ફુશંદ્, વ વ હમ્ આંને વેહાંન્ વ વતરાંન્ ફીરોજગરી પ અવાકી વ યારીએ તો વરેહરામ્ ફીરોજગરે રથેશતારાન્ કે અવર્ હર્ કસ્ બે-રસી.

ચે આંને વતરાન્ મેહ્-સુદી વીસ્પ્-આગાહ્ અહુર્મજદ્ દાનેદ્, કેશ અએદુન્ અઓજ્ ફીરોજગર્ ફરાજ-અરૂહેનીદ્ અહુર્મજદ્, કુ કેશ દો સેપાહ્ અવર્ શેહરી ઓય્ હમ-ફુશંદ્ વ વેશ મર્ બે-જનંદ્ દુશ-દીન્ ઓ વતર્-દીન્, અગીનચ્ ફીરોજગરી વ ચીહરી ઓય્ આંને ગેતી દેહદ્ પ શેહર્ સુદીમંદ્તર્.

વ ખાહમ્ અજ ખાવર્ દાદાર્ અહુર્મજદ્ કોમ્ પ અવાકી અમાવંદી હુ-તાશીદ્, હરૂવેસ્પ્ ફીરોજગર્ અહુર્મજદ્ દાદ્ પ આંને રાસ્ત્ રોબશ્ને આંનચે અર્તીક્ વ કારીજાર્ વ આંનચે શોમાર્-હોમંદ્ દાહ્સ્તાન્ પતકાર્ અવા કસે મન્ પદશ ચીહરી અવર્-વેજી વ ફીરો-જગરી બાદ્! અશેમ્ વોહૂ (૧).

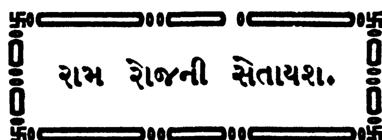
બેહરામ રોજની સેતાયશ—નુરમંદ, તથા ખોરેહમંદ દાદાર અહુરમઝદ તથા અમશાસ્પંદોની સેતાયશ તથા ભકિત કરૂં છું.

મહેરબાન, સવાબકાર અહુરમજદની સેપાસ ગુજારી કરૂં છું, કે જેણે તું બેહરામને ફત્તેહમંદ, વાવટો રાખનાર, દુન્યાનું રક્ષણ કરનાર, દુશમનો, દેવો, તથા બુરા લોકોને મારનાર તરીકે પેદા કર્યો.

કીકો, કરપો, ચોરો, વરૂઓ, ખરફસ્તરો, લુટારાઓ, જુલમગારો, દેવો, દરૂજો, જાદુગરો, પરીઓ, તથા ગુનેહગારો, જેઓ જંગલમાં, ઘરમાં, પહાડમાં, નદીમાં, દરિયામાં હવામાં કે દરમાં રહેતા હોય, તેથી તમામ રસ્તાઓનું રક્ષણ કર, તથા તેઓ હારેલા થાય! લડાઇના મેદાનમાં હથિયાર સજેલા જોરાવર લોકોને માટે તું જા, કારણ કે ભલાં કે બુરાની ફત્તેહ તું બહેરામની મદદથી છે.

જ્યારે બુરી દીનવાળા વધારે બુરી દીનવાળાને મારે છે, ત્યારે શહેરને વધુ ફાયદો કરવાને માટે તે જોરેમંદ, ફત્તેહમંદ જીત મેળવી આપે છે.

મહેરબાન દાદાર અહુરમજદ પાસેથી હું માગી લઉં છું, કે અહુરમજદનો પેદા કીધેલો ફત્તેહમંદ બહેરામ મને મારા કોઇબી દુશ્મન ઉપર ફત્તેહ આપે!

રામ રોજની સેતાયશ.

સેતાયમ્ વ જબાયમ્ દાદર્ અહુર્મજ્દ્ વ અમેશાસ્પંદાન!

સેપાસદાર્ હોમ્ અજ દાદારે વેહ્ અવજુની રયોમંદ્ ખોરેહેમંદ્ મીનોયાન્ વ ગેતીયાન્ મહેસ્ત, કેશ ફ્રાજ બરૂહેનીદ્ તો રામ્ મીનોએ રામશ્ને ખારૂમ્, કુ કે મરૂદુમાન્ મજે ખુરશ્ને રામશ્નચ અજ ચીશ દાનંદ્ પ રાહે તો; વાય્ અવરૂકાર્ તરૂવીનીદારતુમ્ અજ આને હુદામાન્ થ્વાશે ખધાત્, જરૂવાન્ જમાને અ-કેનારે, જરૂવાન્ જમાને દેરંગ્ ખુ-દાદ્, કે દામાને અહુર્મજ્દ્ હુપાનીહા વ દોરોસ્ત્ દારશ્નીહા ઓ ફ્રશકર્દ્ જમાન્ આસાનેદ્.

ખાહમ્ અજ દાદારે ખાવરે અવજુની કુમ્ અવજુનેદ્ પ હરૂવસ્પ્ નેકી અજ રામ્ કેશ્ અવાહોમનમ્ દામહોમંદ્ અજ યજદાન્ કુ બુનદેહીઆ રસાદ્ પ ચે દોરોસ્તીએ તન્ વ જીવંદગીએ દેરંગ, વ ફરારૂન્ પાદ્શાહી અવર્ શેહેર્ વ રોસ્તાક્ વ દેહ્ વ દુદે ખીશ્ વ દેરંગ્ મેહી અંદર્ આને ખીશ્ વ પીશ્ વ રોબાય્ પદ્વંદ્ તા ફ્રશકર્દ્ જમાન્.

આન્-ચે અજ ફરારૂન્ કરૂદે અવદ્પેશીદ્ મ્યાને બુજોર્ગ વેશ્ અવજાર્ તુબાનગરી અજ ફરારૂની; વ આન્ચે જરૂરીન્ વ સીમીન્ દારીન્ વસ્તરૂગીન્ વસ્તર્ગ વ જામે વ ચાવુક્ અવાનીચ્ ચેહ્રે; આન્ચે સ્પંદામદ્

ચેહરે હુહીમ્ નાઇરીક્ હુતન્ હુ ચેહરે પતાયશને તરૂસગાહે ખુબ્ હમયારે ચક્ હમ્ખાહ; આન્ચે આસુદગીએ ફરૂજંદાન્ હુદીન્ હુરોબાન્ દાનક્ શસ્ત્ ગોફતારે અનજુમની, ખીશ્કારી દુદે વીનારૂતારૂ આન્ચે અઉરૂવંદ- અસ્પ વ આન્ચે ગુસ્પંદાન્ પુર્ સરૂદેહ રમે; વ આવચ્ જમીન્ પુરૂવાસ્તરૂ પુરૂજુરૂદાક્ પુરૂદારૂ પુરૂદરપ્ત્ હુવરૂજીદ્ અવમ્ દનચ્ દેહ.

આવાયશ્નીહા પ મનશ્નીએ હર્ કસ્ વ શેબાઇએ હર્ કારે દાદસ્તાન્ અવીબીમી અજ હર્ વજંદ્ વ આસ્તાને, કામે જીવશ્નીહ વ કામે અંજામીહ્ પ હર્ ફરારૂની આવાયસ્ત્ ચૂન્ ફરૂશોખીહાતુમ્ બેરસાદ્ પ ગેતી વ આન્ચે મીનો; ચૂન્ બુજોર્ગીહાતુમ્ પુર્ અશોઇહાતુમ્ ઓ બોખતગી વ રસશ્ને ઓ રોશન્ ગરોસ્માન્, ફરાખ્તશ્નીતુમ્ બેરસાદ. અશેમ્ વોહૂ (૧).

રામ રોજની સેતાયશ—દાદાર અહુરમજદની તથા અમશાસ્પંદોની સેતાયશ તથા ભકિત કરૂં છું.

ભલા, વૃદ્ધિ કરનાર, તુરમંદ, ખોરેહમંદ, મીનો તથા ગેતીમાં સૌથી મહાન દાદારની સેપાસ ગુજારી કરૂં છું, કે જેણે તું રામશનીવાળા મીનો રામને પેદા કર્યો, જેની મારફતે ખોરાકમાં ખુશાલી હોય છે; તેણે સૌથી જોરેમંદ હવા, પોતાની મેળે પેદા પડેલું આસ્માન, હદ વગરનો જમાનો, જે ફરશોગર્દના વખત સુધી અહુરમજદની પેદાયશનું રક્ષણ કરે છે, તે પેદા કર્યાં.

મહેરબાન, વૃદ્ધિ કરનાર દાદાર પાસેથી હું માગી લઉં છું કે મીનો રામની બરકતથી નેકીનો મારામાં વધારો થાય! તથા તંદરૂસ્તી, લાંબી જીંદગી, શહેર, ગામ, દેશ, તથા પોતાતા કુટુંબ ઉપર ભલી સત્તા, તથા ફરશોગર્દના વખત સુધી પોતાની વધતી જતી ઓલાદ સંપુર્ણ રીતે મને પહોંચે! વળી મને તવંગરી, સોના રૂપાનાં વસ્ત્ર, સ્પંદારમદના ચહેરાવાળી, ભલા ખવાસની, સારાં શરીરવાળી ખુબસુરત નારી, નેક અંતઃકરણવાળું, ડહાપણવાળું, અંજુમનમાં સાચું બોલનારૂં ફરઝંદ, તેજી ઘોડો, પુષ્કળ જાતના ગોસ્પંદોનાં ટોળાં, પાણી, ઘાસચારા, અનાજ ઝાડપાનથી ભરેલી સારી ખેતીની જમીન પહોંચે!

વળી માણસની કરણી તથા મનશની પ્રમાણે તે દરેક મુશ્કેલી, ફીકર ચીંતામાંથી મોકળો રહે! પોતાની મુરાદ પામે! બુલંદ ફરાખીએ પહોંચે! અને રોશન ગરોથમાનમાં પહોંચે!

ગુવાદ રોજની સેતાયશ.

સેતાયમ્ વ જબ્બાયમ્ દાદાર્ અહુર્મજદ્દ રયોમંદ્દ ખુરેહમંદ્દ વ અમૅશાસ્પંદાન્!

સેપાસદાર્ હોમ અજ દાદારે વેહ્ અવજુની, કેશ ફ્રાજ બરૂહેનીદ્દ તો વાદ્દ હુદાક્ પુરનીરૂએ કેશ અવા આને મર્દાંન્ હમ મર્દાજુકી, જીવંદેહ્ હમા જાનવરાંન્ પદશ્ વીનાર્દ્દ એસ્તેદ્દ.

કે હર્ જાનવરાન્ અંદર્ ગેતી જીવંદેહ્ રોબા કાર્ વ કેર્દાર્ વ નીરૂક્હોમંદ્દ પ રાહે વાદ્દ, અસ્પ્ અઉર્વંદ્દ હુતગ્ મર્દ્દ, તગીએ અઓજહોમંદી વ પતુકી અંદર્ કારીજાર્, વ અયાફ્તારી ઓય્ દુશ્મનાન્, અવાજદારી વ સપુખ્તારી વ નેહોફ્તારીએ દુશ્મનાન્, પ આને વાદ્દ નીરૂએ વ યારીએ ઓય્ હમા રજમ્ અર્તીક્ બેરસાદ્દ!

હર્ કેશ્ વાદ્દ પ પોશત્ એસ્તેદ્દ, અગીનશ્ ફીરૂજી અવા હમા પ આવોરશ્ને, ફીરૂજી અવર્તર્ પ શુદ્દને અનાકી સપુખ્તાર્, વ વીન્ આવોરશ્ને વ બરશ્ને જાનવરાને ગોબશ્ને હમા જાનવરાન્ ગેતીયાન્ અજ અંદરૂન્ વ બીરૂન્.

પ વાદ્દ હસ્ત્ યારીમંદ્દતુમ્ વ ફ્રાખ્મંદ્દતુમ્ ગેતીએ દામાન્ પ જીવંદેહ્ દાશ્તારી વ પતુકી વ અઓજ્ વ નીરૂએ અવજુનીદારી કામે કારૂતુમ્.

સેતાયમ્ દાદારે વેહ્; ખાહમ્ કુ હમા સુદ્દ યારી વ નેકી અજ્ વાદ્દ હુદાક્ પુરનીરૂએ ઓ અવાકી મન્ રસાદ્દ, કુ ફ્રાખ્તરમ્ પુર અઓજ્હા હર્ દુશ્મનાન્ જદન્ વ અવાજ્ દાશ્તન્ તવાન્ બાદ્દ.

હર્ કુ બવમ્ વ માનમ્ આને અઇર્ આને અવર્ આને પીસીહા વ આને પસીહા વાર્, ચુનમ્ આવાયશ્નીતર્ ઓ સુદ્દ વ યારી વ અવાકીએ મન્ તીજ્ પે તખ્ત બેરસાદ્દ! અશૅમ્ વૅાહૂ (૧).

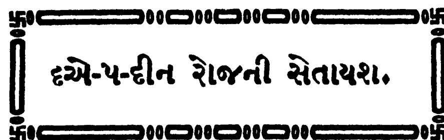
ગુવાદ રોજની સેતાયશ—તુરમંદ ખોરેહમંદ દાદાર અહુરમજદ તથા અમશાસ્પંદોની સેતાયશ તથા ભકિત કરૂં છું.

ભલા, વૃદ્ધિ કરનાર દાદારની સેપાસ ગુજારી કરૂં છું, કે તેણે તું પુર શકિતવાળા ગુવાદને પેદા કર્યો, જેની બરકતથી તમામ જાનવરો જીવતાં, હાલતાં, ચાલતાં તથા કામ કરતાં રહે છે. લડાઇમાં બળ તથા શકિત, દુશ્મન ઉપર ફતેહ, તથા તેઓને મારી હટાવવું, તેની મદદથી પહોંચો!

ગુઆદની બરકતથી, હલાકી દાખી દેવામાં ચઢતી ફતેહ, ગેતીના તમામ બહાર ફરતાં તથા અંદર ભરાઇ રહેતાં જાનવરોની જોવાની તથા ખમવાની શકિત, તથા બોલી પ્રાપ્ત થાય છે, તથા ગેતીની પેદાયશ ઘણી યારી આપનારી તથા ફરાખી-વાળી થાય છે.

દાદાર પાસેથી હું માગી લઉં છું કે ગુવાદ મારફતે મને તમામ ફાયદો, મદદ, નેકી, તથા શકિત પ્રાપ્ત થાઓ, જેથી દુશમનને મારવાને હું શકિતવાન થાઉં.

આગલા વખતમાં હું જેબી કાંઇ હોઉં, હવે પછીના જમાનામાં હું જેબી કાંઇ થાઉં-ધરાનને લગતો હોઉં, કે બીજા કશ્નાને લગતો હોઉં, તેમાં તું ગુવાદ મારી યારીએ પહોંચ!

દએ-૫-દીન રોજની સેતાયશ.

સેતાયમ્ વ જબાયમ્ તો દાદારે વેહ્ અવજુની કે કદર્ વ આવાસ્તન્ કામે વ ફરૂમાન્ વીનમ્, અએદુન્ અર્જ્ મંદ્ વ તીમારપ્ વ ગેતીયાંન્ દાનશ્ને યાફ્તન્ દાનેશ્તન્ વ ન્ બ અવાજ ૫ હરૂવેસ્પ્ આગાહ્ એરૂદે અવા તો અવજુની અહુરમજદ્ દાનેશ્તન્ શાયદ્.

ચંદ્ વીશ્ વીનેદ્ તો પદશ્ સેતાયશ્નીતર્ હોમના, કેત્ આસ્માન્ વીનારદ્ અ-સતુન્, કેશ્ હીચ્ સતુન્ વીનારશ્ને ઓય્ ગેતીયાંન્ ન પએદા; અવત્ જમીન્ વીનારદ્ હમ્ અ-સતુનશ્ને ફરાખ્-વસ્તરશ્ને, કેત્ અવર્ ફરાજ દાદ્ રૂદે અચુતાક્ વ કુહે બુલંદ્ પુર્-વાસ્તર્ આવો-મંદ્ વ ગોહર્-હોમંદ્, વ દારે બુજોર્ગ, તાકે ફરાખ્ વ ગશાક્ વ જોફર્ વ રીશે વ આતશે સોહર્ સુજા, વ મર્દુમ્ વેશ-આઇને, ગુસ્પંદ્ પંજ્-આઇને વેશ-આઇને વેશ-સર્દેહ્.

અવત્ અંદર્ગ જમીન્ વ આસ્માન્ ફરાજ-રોબશ્ને દાદ્, આંને હુ-ચેહર્ વ બામી ખુરેહેમંદ્, સેતારેહ્ વ માહ્ વ ખુરશીદ્ વ સ્પે-હેર્ વ હફ્તાન્ વ દ્વાજદેહાંન્, મીનોઇ અબ્ર વ સુદીમંદ્ બારાન્ વ વાદચ્ શેગોફ્ત્, નીરૂકે હીચ્ જાનવર્ જુદ્ અજશ્ પત્વસ્તન્ ન તવાન્; રાઇનાક્ હસ્ત્, હરૂચે અંદર્ગ જમીન્ વ આસ્માન્.

સેતાયમ્ ઓય્ તો દાદાર્ વેહ્, કેત્ મન્ ફરાજ કરૂદ્ હોમ, દારેસ્ત્ અંદામ્, વ ફરારૂન્ રાઇનશ્ને, ઓમ્ ૫ હર્ અઇર્ અવસ્તામ્ ઓ. તો. અષેમ્ વોહૂ (૧).

હએ-૫-દીન રોજની સેતાયશ—ભલા, વૃદ્ધિ કરનાર તું દાદારની સેતાયશ તથા ભકિત કરૂં છું, જેના કોવત, લાયક મુરાદ તથા હુકમની હું પીછાણ કરૂં છું.[1] જેમ તુંને વધારે જોવામાં આવે છે, તેમ તું વધારે સેતાયશને લાયક છે. તેં આસમાનને ટેકા વગર શણગાર્યું; જમીન ઉપર બુલંદ પહાડ, ઘાસચારો, પાણી, ઉંડી ખીણ, લાલ બળતો આતશ, અનેક જાતનાં માણસો તથા ગોરપંદો પેદા કર્યાં છે.

તેં જમીન તથા આસમાનની વચ્ચે પ્રકાશીત સેતારા, સુરજ, ચંદ્ર, સાત ગ્રહો, બાર રાશીઓ, વાદળ, વરસાદ, અને પવન, જેના વગર કોઇબી નીભી શકે નહિ, તે કુદરતી પેદા કર્યાં. તેં મને દરૂસ્ત શરીર તથા સારી વધ સાથનો પેદા કર્યો, માટે તારીજ ભકિત કરૂં છું.

દીન રોજની સેતાયશ.

સેતાયમ્ વ જબાયમ્ દાદાર્ અહુરૂમજદ્દ ખાવર્ નીક્ કેર્દાર્, કેશ ફ્રરાજ-બર્હેનીદ્દ તો દીન્ વેહ્, નમુદાર્ રાહે ઓય્ આને ફ્રશુમ અખાનાન્.

.અવશ્ ૫ તો ફ્રરાજ-દાદ્દ વીનાકી વ ફ્રર્જાનગી વ રવાન્-શ્નાસગી, વ મીનો-વરેયશ્ની વ તન્ દાદીહા દારશ્ની વ અવી-ગુમાની ૫ દાદાર્ અહુરૂમજદ્દ, વ મેહી કેર્દારી વ અઓજ વ નીરૂય્ અમેંશાસ્પંદાન આવાની યજદાન્, કેર્ફે વ મોઅજ્દ, વ બજેહ્ વ પજદ્દ, વ દાદે રસ્તાખીજ્ તન-પસીન્ અવદી ચીન્વદ્દ પુહલ્, વ બસીમી વ ઉર્-વાખ્મ્ વ આસાનીએ આને ફ્રશુમ્ અખાનાન્, પુર્-દરદી વ પુર્-બીશી વ વેશ-ગુને અનાકી આને વદ્દતુમ્ અખાનાન્, કે મર્દુમ્ અંદર્ ગેતી યજદાન્ ૫ આને ફ્રરારૂન્ નીરંગ યજીનદ્દ વ શ્નાઇનદ્દ.

વ રાસ્તીએ દીન્ વ પદ્દમાન્ અંદર્ ગેહાંન્ રોબાક્ ૫ રાહે દીને માજ્દયસ્નાન્, કે મર્દુમ્ દાનાક્ હુનરૂમંદ્દ વ રાદ્દ વ વજીદાર્ દહેશ્ને ફ્રરારૂન્ મનશ્ને, ફ્રરારૂન ગવશ્ને ફ્રરારૂન્ કુનશ્ને બવંદ્દ; અજ્ અસ્તોઆની ૫ વેહ્દીન્, કે રવાન્ અજ્ દુજખ્ બુજેંદ, વ ઓય્ આને પાશુમ અખાનાન્ રસંદ્દ; અજ્ બુન્દેહ્ આગાહી કેર્દારી ૫ વેહ્ દીન્ હુહીમી વ હુસુબી મર્દુમ્ ૫ ગેતી અજ્ ઓસ્તીગાન્ અસ્તશ્નીએ ૫ વેહ્દીન્.

---

૧. કુદરત ઉપરથી કુદરતના પેદા કરનારને પીછાણવો–(From Nature to Nature's God)–એ સિધ્ધાંતનો અહિંયાં ભાસ આપવામાં આવ્યો છે.

સેપાસદાર્ હોમ્ અજ દાદાર્ અહુર્મજદ્ ખાવરે આમોરજીદાર્, કે અસ્તોબાન્ હોમ્ પ દીને વેહ્ અવીજેહ્; અવમ્ અયાફ્તે એસ્તેહ્ પ આસ્ને-ખેરદ્ વ ગોશો સ્રુદ્-ખેરદ્ નીરૂય્.

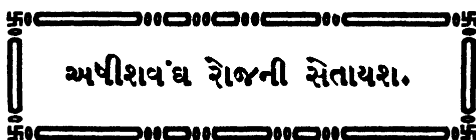
આને વેહ્ દીન્ આગાહી ખાહુમ, અજ વેહ્ દીન્ પાનગી ઓમ્ તન્ વ રવાન્; કુ-મ્ ગેતીહા તન્ પદીખુન્ વ પુર્-રામશન્, વ મીનોઇહા રવાન્ અશોઆન્ અવરૂતર્ ગાહુ અંદર્ રોશન્ ગરોસ્માન્ બાદ્; પ આવાયસ્ત્ કામે દાદાર્ અહુર્મજદ્. અષેમ્ વોહૂ (૧).

દીન રોજની સેતાયશ—મહેરબાન, સવાબકાર દાદાર અહુરમજદની સેતાયશ તથા ભકિત કરૂં છું, જેણે બહેશત તરફનો રસ્તો બતાવનાર તું ભલી દીનને પેદા કીધી, જેની મારફતે જોવાની શકિત, જ્ઞાન, રવાનને પીછાણવાની શકિત, શરીરને કાયદા મુજબ રાખવું, દાદાર અહુરમજદને માટેની બેગુમાની, મોટાઇ, કામ કરવાની શકિત, બળ, અમશાસ્પંદ તથા બીજા યજદો, સવાબ તથા બદલો, પાપ તથા સજા, રસ્તાખેજ અને તને-પસીનનો કાયદો, ચીનવદ પુલની અજાયબી, બહેશતની ખુશાલી, દોજખનું દુઃખ, તથા અનેક જાતની હલાકી પેદા કીધી!

માજદયસ્ની દીનની રાહ મુજબ દીનની રાસ્તી તથા સમતોલપણું છે. જેથી આદમીઓ ડાહ્યા ચાલાક, સખી, પસંદ કરવા જોગ, તથા ભલી મનશ્નની ગવશ્નની તથા કુનશ્નનીવાળાં થાય, દીન ઉપર એોસ્તવાર થાય, જેથી દોજખથી છુટકારો પામીને બહેશત તરફ પહોંચે. ભલી દીનનું સંપુર્ણ જ્ઞાન મેળવવાથી, તથા તે ઉપર અમલ કરવાથી, તથા તે ઉપર એતેકાદ રાખવાથી લોકોને નામદારી પ્રાપ્ત થાય છે.

મહેરબાન, માફી બખશનાર, દાદાર અહુરમજદની સેપાસ ગુજારી કરૂં છું, કારણકે ભલી દીન ઉપર એોસ્તવાર છેઉં. મને જાતી તેમજ કાને સાંભળેલી અક્કલ પ્રાપ્ત થાય!

ભલી દીનનું જ્ઞાન, તથા તેની મારફતે મારાં તન તથા રવાનની પાસબાની માગું છું, જેથી ગેતીમાં મારૂં તન ખુશાલ રહે, તથા મીનોઇમાં મારૂં રવાન રોશન ગરોથમનમાં પહોંચે!

અષીશવંઘ રોજની સેતાયશ.

સેતાયમ્ વ જબાયમ્ દાદાર્ અહુર્મજદ્ રયોમંદ્ ખુરેહેમંદ્ વ અમેશાસ્પંદાન્!

સેપાસદાર્ હોમ્ અજ તો દાદારે ખાવર્, કેશ્ ફરાજ બરૂહેનીદ્ અષીશવંઘ્ મીનોય્ ખુરેહેમંદ્, હર્ ગેતીયાન્ ખુરેહ્ વ ફરૂખી વ અફ્રાજ વ અવજુનીએ હર્ નેકી અજ અષીશવંઘ્ વ યારી.

વ હર્ માન્ વ વીસ્, કે અષીશવંઘ્ પદશ્ જાય્ ગેરફ્તાર્, હમીશે સુદ્દ વ રામશની વ આસાની વ હુજીવશની આન્જા માહ્‌માન્ કે તો અષીશવંઘ્ અવાકીના અવશ્ હમીશે અઓજ્ ફ્રેહી, અગીનશ્ ખીશીના વ પદશ્ કામગાર્ કુની, વેશ્ જર્ વ સીમ્ વ મોર્વારીદ્ વ ગોહરે બરાજહા, વ ગુસ્પંદે પુરસરૂદેહ અજ હમે રમે, જમીન્ આબાદાન્, ઉર્વરે ખ્વરીર્ અજ હર્ ગુને, માન્ વ મ્યાન્ અવદ્ વીરાયશની ફ્રાખ્ હુચેહ્‌ર્ વ વશ્તરીક્ વ વસ્તર્ગે જામે ચાવુકં, જને કનીકે હુદીદ નેક્તન્ હુકરપ્, ચુન્ દીદ્ હુદોસ્તતુમ્, અસ્પ્ નેક્ વ પાદ્‌શાહી અવર્ મર્દુમાન્ મઝદયસ્નાન્ તાખ્ત-હોમંદી, વ દીદ્ અસ્પ્-હોમંદી વ પએરાઇક્-હોમંદી, વ હુબોય્ વ અવનસ્ત્ ખાસ્તેહા.

ખાહમ્ અજ દાદારે વેહ અવજુની, કુમ્ વંદીનાદ્ ખીશીનાદ્ વીસ્પ્ આવાદીએ નેકી વ સુદ્દ વ રામશને પ તો અષીશવંઘ્ ફ્રાજ દાર્ એસ્તેદ્; કુ બવમ્ અંદર્ ગેતી ખુરેહેમંદ્‌તુમ્ કેર્દારતુમ્ વ મીનોયાન્ અશોતુમ્ વ અવરગાહતુમ્. અષેમ્ વોહુ (૧).

અષીશવંઘ રોજની સેતાયશ—નુરમંદ, ખોરેહમંદ દાદાર અહુરમજદ તથા અમશાસ્પંદોની સેતાયશ તથા ભક્તિ કરૂં છું.

તું મહેરબાન દાદારની સેપાસ ગુજારી કરૂં છું, જેણે ખોરેહમંદ મીનો અષીશવંઘને પેદા કીધી, જેનેથી ગેતીના લોકોને ખોરેહ, ફ્રાખી, બુલંદી, નેકીની વૃદ્ધિ તથા યારી છે.

જે ઘર કે મોહલ્લામાં અષીશવંઘનું મુકામ હોય, ત્યાં હંમેશાં ખુશાલી તથા આસાની હોય છે, જેનેઓ તુ અષીશવંઘ મદદ કરે છે, તેને જોર આવે છે. તું મને સોનુ, રૂપું, મોતી, જવાહીર, પુષ્કળ જાતના ગોસ્પંદો, ફળદ્રુપ જમીન, ઝાડપાન, સુંદર પોષાક, ખુબસુરત ઘટમદાર સ્ત્રી, સારો ઘોડો, સત્તા, સારો પમરાટ, તથા અમર મુરાદો બખશ.

ભલા, વૃદ્ધિ કરનાર દાદાર પાસેથી હું માગી લઉં છું કે તું અષીશવંઘ મારફતે તમામ આબાદી, ફાયદો તથા ખુશાલી મેળવું, જેથી ગેતીમાં ઘણો કામ કરનાર થાઉં, તથા મીનોઇમાં સૌથી બુલંદ જગા મેળવું.

આસ્તાદ રોજની સેતાયશ.

સેતાયમ વ જબાયમ દાદાર્ અહુરમજદ્ રયોમંદ્ ખુરેહેમંદ્ વ અમેંશાસ્પંદાન્!

સેપાસદાર્ હોમ્ અજ્ અહુરમજદ્ અવજુની દાદારે મીનોયાન્ વ ગેતીયાન્ કે હર્ નેકી અજશ, વ હર્ ઉમીદ્ ઓબશ, કેશ ફરાજ-અરૂહેનીદ્ આસ્તાદે ફરાહ્ દાદારે ગેહાન્ વારશને દાદારે ગેહાન્, અમાવંદી ફીરોજગરી, કે પદશ હર્ ફરાખી વ પુર-બેહરે અવજાયશને હોમંદી વ પીશે-હોમંદીએ ઇન્ જમીન્ વ હર્ દામ્ વ દેહશને અહુરમજદ્, કે દામાને અહુરમજદ્ ફરાખ્ વ પદીખે વ પુર્ સુદ્ વ અવજુની વ નેકી હંદ્ પ યારીએ તો વોહુમન્.

સેતાયમ અહુરમજદ્ વ ખાહમ્, કુમ્ આને અજ તો આસ્તાદ્ આવાદી વ અવજુની વ સુદ્ વ રામશને વ ખારી વ પુર્ બેહરે ફરાખીહા રસાદ્ વ જાવેદાનીહા પદશ પતાયાદ્! અશેમ્ વોહૂ (૧).

આસ્તાદ રોજની સેતાયશ—નુરમંદ, ખોહરેમંદ દાદાર અહુરમજદ તથા અમશાસ્પંદોની સેતાયશ તથા ભક્તિ કરૂં છું.

વૃદ્ધિ કરનાર, મીનો તથા ગેતીના દાદાર અહુરમજદની સેપાશ ગુજારી કરૂં છું, જેની ઉપર દરેકને ઉમેદ છે, જેણે દુન્યાને આગળ વધારનાર આસ્તાદને પેદા કર્યો, જેની મારફતે તમામ સુખ, વૃદ્ધિ, તથા બુલંદી છે.

હું અહુરમજદની સેતાયશ કરૂં છું, તથા માગી લઉં છું કે આસ્તાદ મારફતે મને જાવેદાન સુધી આબાદી, વૃદ્ધિ, ફાયદો, ખુશાલી, તથા સુખ પ્રાપ્ત થાય!

આસમાન રોજની સેતાયશ.

સેતાયમ વ જબાયમ દાદાર્ અહુરમજદ્ હમા નેકી હમા.

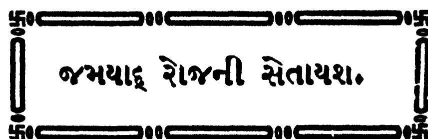
સેપાસદાર્ હોમ્ અજ દાદારે વેહ્ અવજુની, ખાવરે અવખશાયશ-હોમંદ્, કેશ ફરાજબરૂહેનીદ્ આસ્માને નેક્ કર્દે રોશની, અવદ્ગોહર અવદ્પેસીદ્ પુર્-પયરાઇ મીનોયાન્ તાશીદ્, કે એસ્તેદ્ પ મીનો અસ્તશને, અસતુન્ વ ખાવરે દાશતાર્ વ દૂર્ કેનારે હમદાશત્ પ ફરમાને અહુર-મજદ્ હમચૂન્ વીનારૂદ્ એસ્તેદ્, ન ઓય્ અઇર્ આયદ્ ન ઓય્ અવર્ અઓજસેદ્ પયરામુને જમીન્.

અઇર્ વ અવર્ હમા કુશ્તે હમ્બુદ્ કે દૂરી આનશ અજ્ જમીન્ પ હમા કુશ્તે અયોતુમ્ હસ્ત્; પુરસુદ્ પુરયારીએ ઓય્ જમીન્ અહુર્મજદ્ રાદ્; અવમાન્ અવઝાયશ્ને રોશનીએ ચશ્માન્ વીનશ્ને અજ તો ચૂન્ કહેહ્ ખુરેહ્ અજ અશકુ પ અએદુનચ્ હમા દામ્ દેહશ્ને અહુર્મજદ્ અવર્ ઇન્ સ્પંદોમદ્ જમીને પુર્બર્ પ તો પયરાયશ્નીતર્ વ ખુરેહેમંદ્તર્ વ ઉર્વાખ્મંદ્તર્ હોમંદ્.

સેપાસદાર્ હોમ્ કેશ અર્ઝાનીનેદ્ હમા ગેહાન્ પ આને હુચેહ્ર્ વીનશ્ને ઓય્ પ કામે અહુર્મજદ્ આને તો હુચેહ્ર્ વ રોશની હમા અવઝુનીતર્ બાદ્! અશેમ્ વોહૂ (૧).

આસમાન રોજની સેતાયશ—તમામ નેક, વૃદ્ધિ કરનાર, મહેરબાન, માફી બખશનાર દાદાર અહુરમજદની સેતાયશ તથા ભક્તિ કરૂં છું, તથા સેપાસ ગુજારી કરૂં છું, જેણે રોશનીવાળાં, સંપુર્ણ શણગારેલાં, ટેકા વગર રહેતાં આસમાનને પેદા કીધું, જે એવી રીતે ગોઠવેલું છે, કે જમીનની આસપાસ નહિ આણી ગમ કે નહિ પેલી ગમ પહોંચે, તે જમીનથી અલગ છે, તેનેથી જોવાની રોશની વધે છે, અને સ્પંદારમદની જમીન ઉપરની તમામ પેદાયશ શોભાયમાન અને ખુબસુરત રહે છે.

જે અહુરમજદે તમામ જેહાનને સુંદર દેખાવની કીધી, તેની સેપાસ ગુજારી કરૂં છું. આસમાનની ખુબસુરતી તથા રોશની વધો!

જમયાદ્ રોજની સેતાયશ.

સેતાયશ્ને હમા અહુર્મજદ્ ખીશ વ સેપાસ્ હમા નેકી કેર્દારાન્ આને અહુર્મજદ્ દાર્શ્ને, ચે હર્વેસ્પ્ નેકી બાલેસ્તાન્ હર્ પ ચીશ ગેતી દામાન્ પદશ કુનંદ્.

તો જમીન્ હુદાદ્ કે દામાન્ દાશ્તાર્ વ પર્વર્તાર્ હોમની, હમા યજશ્ને વ શ્નાયશ્ને દારમ; કુ માન્ સુદ્ ફરાખ્તશ્ને વ નેકીએ તો અર્ઝાનીહા ખીશ વ પર્વર્ બાદ્!

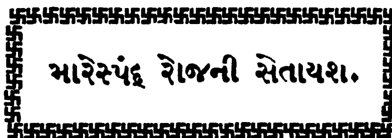
ખાહમ્ કુ માન્ પ દાદારે વેહ્ કામે આવાયસ્ત્ વ માન્ દાશ્તાર્ વ પર્વર્તાર્ બવી, વ દૂર્ અંદર્ નેકી વ રામશ્ની પતાયશ્ની દારી, અંદર્ ઇન્ જમીને અહુર્મજદ્ દાદ્ ગેતી વ મીનો અજ અહુર્મજદ્ તા હમા વ હમા રોબશ્ની.

કેશ ફરાજ દાદ્દ વ બરૂહેનીદ્દ જમીને હુદેહ, કે બરૂશનેદ્દ હરૂવસ્ત અખાને અસ્તહોમંદ્દ આને જીવંદે વ આન્ ચે વદરૂદ્દ. ગરચ પુરૂવાસ્તરે આવ્-હોમંદ્દ બુલંદ્દ, અવશ અવા કયાન્-ખુરેહ વ અઇરૂપદ્દ-ખુરેહ પ યારીએ દાદાર વેહ, વ અઓજ વ નીરૂય ઇન્ દો ખુરેહ, આનશ અવા હમવાજ હરૂવસ્ત દામ દાસ્તાર, વ પરૂવરૂતાર વ ઓય્ ફ્રશકર્દ જમાન્ પતવસતાર બવંદ્દ મનશ્નીહા પુરૂખારી. અશૅમ વૉહૂ (૧).

જમયાદ રોજની સેતાયશ—અહુરમજદના તમામ પોતાનાઓ, તથા તમામ નેક કેરદારવાળાઓની સેપાસ ગુજારી કરૂં છું, જેણે સારી પેદાયશવાળી જમીન પેદા કીધી, જે પેદાયશને સંભાળનાર તથા તેની પરવરશી કરનાર છે, તેની આરાધના તથા પીછાણુ કરૂં છું, જેથી હમુને સુખ, ફાયદો તથા પોષણુ પ્રાપ્ત થાય!

હું ઇચ્છું છું કે ભલી મુરાદ બખશનાર દાદારની મારફતે તું હમારી સંભાળ રાખનાર તથા પરવરશી કરનાર થાય! તથા અહુરમજદ તરફથી આ જમીનમાં કાયમ ખુશાલી પ્રાપ્ત થાય!

અહુરમજદે નેક પેદાયશની જમીનને પેદા કીધી, જે હાડમંદ દુન્યાને, તેમજ જીવતાં તથા ગુજર પામેલાંઓને, તેમજ બુલંદ પહાડોને ટકાવી રાખે છે, તેમજ દાદારની મદદથી કયાની તેમજ એરપત ખોરેહના બળ સાથે તમામ પેદાયશને ફ્રશોંગર્દના વખત સુધી પુર સુખમાં રાખે છે.

માંરેસ્પંદ્દ રોજની સેતાયશ.

સેતાયમ્ વ જબાયમ્ દાદાર્ અહુરમજદ્દ રયોમંદ્દ ખુરેહેમંદ્દ વ અમૅશાસ્પંદાન્!

સેપાસદાર હોમ્ અજ દાદારે વેહ અવજુની, કેશ ફરાજ બરૂહેનીદ્દ મારેસ્પંદ્દ અશો કામે અખાને પુર ફરૂજાને પરૂવસ્ત્ અંદર્ આસ્ને-ખેરૂદ્દ વ ગોશો-સુદ્દ-ખેરૂદ્દ ખીશ્કારી, વ રાહનુમાઇએ ફરારૂન-મનશ્ની ફરારૂન-ગવશ્ની ફરારૂન-કુનશ્ની, અંદર્ હર મરદુમ્ દોરોસ્ત્ દાસ્તાર્ આન્ ચીજ, તન્ પદશ ખુબ્-દાશ્તારૂતુમ, રવાન પદશ બુજાક્તુમ, ઓય્ આને ફ્રશુમ્ અખાન્ રસીનાદ્દતુમ, ઓય્ મરૂદુમાન્ બુન્દેહ નેગીરીદારૂતુમ.

કે મારેસ્પંદ્દ ખીશીનેદ્દ પ તન્ માહ્ઉમાન્ દારેદ્દ, અગીનશ રવાન્ ઓય ગરોસ્માન્ હમા ખારી રસેદ્દ; વેહદીન્ અંદર્ ગેહાન્ પયરાઇ

વ રોબાદ મારેસ્પંદ્ વ સુદ્ વ નેકી, અજ્ વેહ્દીન્ અહુરમજ્દ્ પ મારેસ્પંદ્ ઓય્ ખીશ શાયદ્ કર્દમ્.

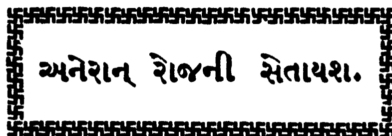
સેતાયમ્ વ જબાયમ્ દાદાર્ અહુરમજ્દ્, વ ખાહ્મ્, કુ હુમા મારેસ્પંદ્ ચાયશની વ ખાહેશની વ ફ્રાખ્તશની વ વજશની વેહ્દીને માજદયસ્નાન્ અંદર્ ગેતી રોબાક્ આફ્રીન્ગાન્ વ દીન્-બોરૂદારાન્ વ માંસર્-બરાન્ પ અવજુન્ વ પદીરાની વ ફ્રાખ્-જીવશની વ કામે અન્જામી વેશ્ બાદ્, ચૂન્ અખાનાન્ કામે, ચૂન્ અહુરમજ્દ્ કામે! અર્ષમ્ વોહૂ. (૧).

. મારેસ્પંદની રોજની સેતાયશ—નુરમંદ, ખોરેહમંદ દાદાર અહુરજદ તથા અમશાસ્પંદોની સેતાયશ તથા ભક્તિ કરૂં છુ.

ભલા, વૃદ્ધિ કરનાર દાદારની સેપાસ ગુજારી કરૂં છું, કે જેણે પવિત્ર ઇચ્છા-વાળા, પુર જ્ઞાનવાળા મારેસ્પંદને પેદા કર્યો, જે જાતિ તથા કાને સાંભળેલી અકકલ સાથે સંબંધ રાખનાર, ભલી મનશની, ગવશની, અને કુનશનીની રાહનુમાઇ કરનાર દરેક આદમીમાં મનશની ગવશની કુનશનીને બરાબર રાખનાર, તનને બરાબર સંભાળનાર, રવાનને સૌથી સરસ છુટકારો આપનાર, બહેશત તરફ પહોંચાડનાર, તથા આદમીનો સૌથી સપુર્ણું નેઘેહબાન છે.

. જે કોઇ મારેસ્પંદ સાથે સંબંધ રાખે છે, તેનું રવાન ગરોથમાનમાં પહોંચે છે. ભલી દીનના ફેલાવવાથી, તથા મારેસ્પંદથી અહુરમજદ સાથે ખીશકારીમાં રહી શકું છું.

દાદાર અહુરમજદ પાસેથી માગી લઉં છું કે મારેસ્પંદનું શીક્ષણ તથા ફેલાવો, તેમજ ભલી માજદયસ્ની દીનની આરાધના દુન્યામાં ચાલુ રહે! તથા માથ્ર અને દીનનો અમલ કરનારા ખુશાલ જીંદગી પામે!

અનેરાન્ રોજની સેતાયશ.

સેતાયમ્ વ જબાયમ્ આને અસર્ રોશની, આને રોશન્ ગરોસ્માન્, હમીશે સુદ્ ગાહ્, હુદાદ્ અજ્ હમીશે, કે હમીશે હમાખારી પદશ.

અવશ ઓય્ ગેતીયાન્ રસશને વ આન્ચે રાસ્ત્ રાહે ચીન્વદ્ પુલ્, કે ઓય્ અશોઆન બ ફ્રાખીનેદ્; નોહ્ નીજે દરાના કે દરૂવંદ્; દન્ ચ ઓય્ દરૂવંદાન્ ચુન્ અસ્તરે તીજ્ બેદ્, ઓય્ દુજખ્ ઓફ્તેદ્; વ અશોઆન્ રવાનાન્ વદરૂગીહા ફ્રાખ્ રાહ્ વ આસાનીહા ઓય્ આને ફ્રશુમ અખાન્ ફેરૂપૂતન્ રસેદ્ તવાન્.

હમવાર્ સેતાયમ્ વ યજમ્ ખાવરે દાદાર્ અહુર્મજ્દ વ અમેં-શાસ્પંદાન્, હમા યજ્દાંન્ ખાંહમ્ કુમ્ અર્‌જાનીનંદ રવાન્ અંદર્ આને ફ્શુમ્ અખાન્ હમ્ જમાને અહુર્મજ્દ વ અમેંશાસ્પંદાન્; ઓમ્ નકીજેહ્ ઓય્ અખાને પાહ્લુમ્, કુ હમા જીવંદે વ દરાના ખાસ્તાર્ વ પતુક્ બવમ્, પ ખીશીનીદને આન્ રાહ્; વ પંદે પદશ્ ઓય્ આને ફ્શુમ્ અખાનાન્ હમાખારી ગરોસ્માન્ રસીદ્ શાયદ.

ફરાજ માન્ હર્વેસ્પચ્ ખારી વ નેકીએ દામ્ અજ તો, ચૂન્ માન્ હર્વેસ્પ્ નેકી અજ તો અએદુનચ્ માન્ પ આને વેશ્ નેકી વ સુદ વ ખુરેહ્ વ ખારી અરજાની કુન્.

ફીરોજ્ બાદ ખુરેહ્ અવીજેહ્ વેહ્ દીને માજ્દયસ્નાન્!
ફીરોજ બાદ ખુરેહ્ અવીજેહ્ વેહ્ દીને માજદયસ્નાન્!
ફીરોજ બાદ ખુરેહ્ અવીજેહ્ વેહ્ દીને માજદયસ્નાન્!

અષેંમ્ વોહૂ (૧).

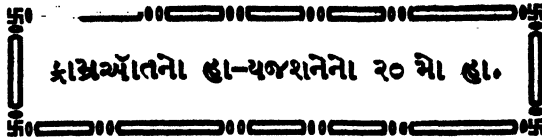
અનેરાન રોજની સેતાયશ—છેડા વગરની રોશની, રોશન ગરોથમાન, જે હંમેશના ફાયદા તથા સુખની જગા છે, તેની સેતાયશ તથા ભકિત કરૂં છું.

ગેતીના લોકો ચીનવદ પુલના રાસ્ત માર્ગ તરફ પહોંચે છે, તે તેને લીધે છે, જે પુલ અશો લોકોને માટે પહોળો થાય છે જેથી તેઓ આસાનીથી બહેશ્તમાં પહોંચે છે અને પાપીઓને માટે નવા ભાલા અથવા તીક્ષ્ણ અસ્તરા જેટલો સાંકડો થાય છે, જેથી તેઓ દોજખમાં પડે છે.

મહેરબાન દાદાર અહુરમજદ અમશાસ્પંદો તથા યજદોની આરાધના તથા સેતાયશ કરૂં છું, અને માગી લઉં છું કે મારૂં રવાન બહેશ્તને લાયક થાય, બહેશ્ત બાબે મને જ્ઞાન મળે, જેથી જીંદગીભર તે માર્ગ સંપાદન કરવાને ખાહેશ રાખું! જ્યારે તમામ સુખ, નેકી, તારેથીજ છે, ત્યારે તે સુખ અને નેકીને લાયક તું હમને કર.

ભલી માજદયસ્ની દીનનું પવિત્ર ખોરેહ ફત્તેહમંદ હોજો!

પાક ફરવરદેગાંનના પહેલા પાંચ દિવસ યાને માહ આસફંદારમદ અને રોજ આસતાદથી તે રોજ અનેરાન સુધી દરરોજ નીચલો 'હા' પઢવો.

ફ્રાસ્ત્રઑતનો હા-યજશનેનો ૨૦ મો હા.

ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજ્દાઑ. અષૅમ વૉહૂ (૧).

પ નામે યજદાંન્ અહુરમજદ ખોદાએ અવજૂની, ગોરૂજે ખોરેહ અવંજાયાદ; અર્દાફ્રુર્વંશ બેરસાદ. અજ હમા ગુનાહ પતેત પશેમાનુમ; અજ હર્વસ્તીન્ દુશમત્ દુજૂખ્ત દુજ્ઞવરૂશ્ત, મૅમ પ ગેતી મનીદ, ઑઅેમ ગૅફ્ત, ઑઅેમ કર્દ, ઑઅેમ જસ્ત્, ઑઅેમ બૂન બૂદ ઍસ્તેદ, અજ આંન્ ગુનાહ મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની રવાની ગેતી મીનો આની, ઑખે અવાખ્શ પશેમાન્, પ સે ગવશ્ની પ પતેત હોમ. ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજ્દાઑ, તરોઇદીતે અંઘ્રહે મઇન્યેઉશ; હઇથ્યાવરૂશ્તાંમ હ્વાત વસ્ના ફ્રૅરષોતૅમૅમ; સ્તઑમિ અષૅમ. અષૅમ વૉહૂ (૩).

ફ્રવરાને મજ્દયસ્નો જરથુશત્રિશ વીદએવો અહુર-ત્કએષો (જે ગેહ હોય તે પઢે.) ફ્રસસ્તયએચ. અહુરહે મજ્દાઑ રએવતો ખ્અરૅનંઘ્રઉહતો, અમૅષનાંમ્ સ્પૅન્તનાંમ્, અષઑનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ્ ઉગ્રનાંમ્ અઇવિથૂરનાંમ્, પઑઇર્યો-ત્કએષનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ્, નબાજદિશ્તનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ્, ક્ષ્નઑથ્ર યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ, યથા અહૂ વઇર્યો જઓતા ફ્રા મે મ્રૂતે, અથા રતુશ અષાત ચિત્ હચ ફ્રા અષવ વીધ્વાઑ મ્રઑતૂ. અહુરૅમ મજ્દાંમ્ રએવન્તૅમ્ ખ્અરૅનંઘ્રઉહન્તૅમ્ યજમઇદે; અમૅષા સ્પૅન્તા હુક્ષથ્રા હુધાઑંઘ્રહો યજમઇદે; અષાઉનાંમ્ વંઘ્રઉહીશ સૂરાઑ સ્પૅન્તાઑ ફ્રવષયો યજમઇદે.

ફ્રાસ્ત્રઑત્ અહુરો મજ્દાઑ, અષૅમ વૉહૂ વહિશ્તમ્ અસ્તી. પર અહ્માઇ વૉહૂ વહિશ્તૅમ્ ચિનસ્તિ, યથ ખ્અએતવે ખ્અએતાર્તૅમ્, વૉહૂ વહિશ્તૅમ્ અસ્તિ, યથ ત્કએષૅમ્ કારયેઇતિ. ઉશ્તા અસ્તી ઉશ્તા અહ્માઇ. ઉશ્તતાઇત્ય વીસ્પૅમ્ અષવનૅમ વીસ્પાઇ અષઑને પરચિનસ્તિ, યથના સ્તાઇત્ય વીસ્પૅમ્ અષવનૅમ્ વીસ્પાઇ અષઑને પર-ચિનસ્તિ યત્ અષાઇ વહિશ્તાઇ અષૅમ્; પર-ચિનસ્તિ વીસ્પૅમ માથ્રૅમ વીસ્પૅમ્ માંથ્રાઇ, યથ અષાઇ ક્ષથ્રૅમ ચિનસ્તિ, યથચ જબયેન્તે અષઑને અષૅમ્ ચિનસ્તિ, યથચ ક્ષમાવૅાય અષૅમ્ ચિનસ્તિ, યત્ સઑષ્યન્ત-

એઇઅ્યો; થ્રાયો હ્કએષ. વીસ્પેંમ્ વચો ફ્રવાકેંમ્ હુઉરૂમ, વચો અહુરહે મજ્દાઓ.

મજ્દાઓ ફ્રાભ્રઓત; ચીમ્ ફ્રાભ્રઓત; અષવનેંમ્ મઇન્યઓમચ ગએથીમચ. ચ્વાંસ્ ફ્રાભ્રઓત્ ફ્રવાકેંમ્, વહિશ્તો ક્ષયથ્રો. ચ્વન્તેંમ્ અષવનેંમ્ વહિતેંમચ અવસો-ક્ષથ્રેમચ. બધાંમ્ અષહે વહિશ્તહે યજ-મઇદે; અષહે વહિશ્તહે યજમઇદે, ફ્રસ્રઓથ્રેમચ, ફ્રમેરેથ્રેમચ ફ્રગા-થ્રેમચ ફ્રાયશ્તીમચ.

યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્રહાંમચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે. અષેંમ્ વોહૂ (૧). ☞

(☞ 'ફ્રાભ્રઓત્' થી તે અષેંમ્ વોહૂ ૧ સુધીનો ભાગ સાત વાર પઢે, જ્યારે સાતમી વાર પઢે ત્યારે અષેંમ્ વોહુ નહીં પઢવી.)

(બાજમાં પઢે) અહુરમજ્દ ખોદાએ, અવજૂનીએ મરૂદુમ, મરૂદુમ સર્દગાંન્, હમા સર્દગાંન, હમબાયસ્તે વેહાંન્, ઓઅેમ બેહેદીન્ માજ્દયસ્નાંન આગહી આસ્તવાની નેકી રસાનદ; અએતૂન્ બાદ. (પ્રગટ પઢે) યથા અહૂ વઇર્યો (૨).

યસ્નેંમચ વહ્મેંમચ અઓજસ્ચ જવરેચ આફ્રીનામિ, અહુરહે મજ્દાઓ રએવતો ખરેનંઘ્રઉહતો, અમેષનાંમ્ સ્પેન્તનાંમ્, અષાઉનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ્ ઉગ્રનાંમ્ અઇવિથૂરનાંમ, પઓઇર્યો-હ્કએષનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ્, નબાનજ્દિશ્તનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ્. અષેંમ્ વોહૂ (૧).

☞ અહ્માઇ રએશ્ચ; હજંઘ્રેંમ; જસ મે અવંઘ્રહે મજ્દ; કેરફેહ મોજ્દ.

ફ્રાભ્રઓતના હાનો સાર—એ યજશ્નેનેનો ૨૦ મો હા છે અને તેના પહેલા બોલ ઉપરથી ફ્રરામરોતના હા તરીકે ઓળખાય છે. આ હા માં મુખ્ય અષેંમ વોહુના પવિત્ર કલામોની શરેહ આપી છે. દાદાર અહુરમજ્દે અષેંમ વોહુનો કલામ જાહેર કીધો અને મજકુર કલામો ભણતાં એનાં દરેક પદની ખાસ ખુબીઓની સમજ આપી છે. છેવટે દાદાર અહુરમજ્દની, અમશાસપંદોની, અશો, જોરાવર તથા ગાલેબ ફ્રોહરોની આરાધના, ક્રીયા, એજમત તથા કૌવતની વખાણ કરી આ નાની બંદગી સમાપ્ત થાય છે. અષોઇ યાને પવિત્રાઇ તથા રાસ્તીની યાદ કરવા કાજે ફ્રવરદેગાનના પહેલા પાંચ દિવસ આ ભણતર પઢવાનું બરહક ફરમાન એ પવિત્ર દિવસો માટે ઘણું અગત્યનું છે.

☞ ગાથાના પાંચ દિવસોમાં પહેલા ગાથાને દીને નીચલા હા પઢવા.

અહુનવદ ગાથા[1] ના હા.

યજશ્નેના હા ૨૮ થી ૩૪.

ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજ્દાઑ. અષૅમ્ વૉહૂ (૧).

૫ નામે યજદાંન્ અહુરમજદ ખોદાએ અવજૂની, ગોરૂજે ખોરેહ અવજાયાદ; ગેહ ગાથાબ્યો અહુન્વદ્ ગેહ, ઓશતવદ્ ગેહ, સ્પૅન્તોમદ્ ગેહ, વૉહૂ-ક્ષથ્ર ગેહ, વહેશ્તોઇશ્ત્ ગેહ, ગેહ ગાથાબ્યો અર્દાફ્રવંશ્ બેરસાદ્. અજ હમા ગુનાહ પતેત્ પશેમાનુમ્, અજ હર્વસ્તીન્ દુશ્મત દુજૂખ્ત દુજવરૂશ્ત, મૅમ્ ૫ ગૅતી મનીદ્, ઑએમ્ ગોફ્ત્, ઑએમ્ કર્દ્, ઑએમ્ જસ્ત્, ઑએમ્ બુન્ બૂદ્ ઍસ્તેદ્. અજ આંન્ ગુનાહ મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની રવાંની ગેતી મીનોઆંની, ઑખે અવાખ્શ્ પશેમાન્, ૫ સે ગવશ્ની ૫ પતેત્ હોમ્. ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજ્દાઑ, તરોઇદીતે અંઘ્રહે મઇન્યેઉશ્; હઇથ્યાવરૂશ્તાંમ્ હ્વત્ વસ્ના ફ્રૅરષોતૅમૅમ્. સ્તઑમિ અષૅમ્; અષૅમ્ વૉહૂ (૩). ફ્રવરાને મજ્દયસ્નો જરથુશ્ત્રિશ્ વીદએવો અહુર-ત્કએષો (જે ગેહ હોય તે પઢે) ફ્રસસ્તયએચ.

અહુરહે મજ્દાઑ રએવતો ખ્વરૅનંઘ્ઉહતો, અમૅષનાંમ્ સ્પૅન્તનાંમ્, ગાથાબ્યો સ્પૅન્તાબ્યો રતુક્ષથ્રાબ્યો અષઑનિબ્યો, અહુનવઇ-

---

૧. ગાથા શબ્દ 'ગા,'=ગાવું ઉપરથી નીકળ્યો છે, એ ઉપરથી એનો અર્થ ગાયણરૂપી બંદગી, અથવા કવિતાઈ શ્લોક થાય છે. યજશનેના ૫૭ મા હા (સરોષ યશ્ત વડી) પ્રમાણે ગાથા ખુદ પેગમ્બર જરથોસ્તથી લખાયલા છે, જો કે કેટલાક ફકરા એવણના શાગેર્દો-વીસ્તાસ્પ, જામાસ્પ, અને ફરશોસ્તરથી લખાયલા જણાય છે. પેગમ્બર જરથોસ્ત ઉપરાંત 'હોમ'ના પણ ગાથા હતા, એમ હાવનીમના હા ઉપરથી માલમ પડે છે. દીનકર્દના પહેલાં વાલ્યુમ પ્રમાણે ગાથાના લખાણને અહુરમજદ તરફની ચઢતે દરજ્જેની ગવાહી ગણી છે. ત્યાં કહે છે કે ગાથા જો કે જરથોસ્ત, અમશાસ્પંદો, ગોશોરૂન, અને બીજા યઝદોના શબ્દોમાં છે, તોપણ તે સઘળા અહુરમઝદના જરથોસ્તને કહેલા સખુનો છે.

એ ગાથાનું નામ ઈજશ્નેમાં એની આગમચ ભણવામાં આવતા અહુનવર ઉપરથી તથા અહુનવરના જેવી એની છંદ-રચના (metre) ઉપરથી પડયું છે. એ અહુનવદ ગાથાનું ભણતર મરણ પામેલાં માણસના શબ આગળ ગેહસારણાં તરીકે પણ પઢવામાં આવે છે. ગાથાના હા ગાથા ગાહામબારના દાહાડાઓ ઉપર ભણવાને તાકીદ ફરમાવેલી છે, તોપણ કોઇબી ગાથાના હા કોઇબી દહાડે સરોશ યા બીજા ફરેશતાની ખશ્નુમન સાથે ભણાઇ શકાય. એ ખશ્નુમન દરેક ગાથામાં તેમજ ગાથાનાં આફરંગાનમાં પણ આવે છે.

ત્યાઓ ગાથયાઓ, ઉશ્તવઇત્યાઓ ગાથયાઓ, સ્પેન્તા-મઇન્યેઉશ ગાથયાઓ, વોહુ-ક્ષથ્રયાઓ ગાથયાઓ, વહિશ્તોઇશ્તોઇશ ગાથયાઓ, અષઓનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ્ ઉગ્રનાંમ્ અઇવિ-થૂરનાંમ્, પઓઇરયો-તકએષનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ્ નબાનજદિશ્તનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ્, ક્ષ્નઓથ્ર યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઓથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ, યથા અહૂ વઇર્યો જઓતા ફ્રા મે મ્રૂતે, અથા રતૂશ અષાત્‌ચિત્ હચ ફ્રા અષવ વીધ્વાઓ મ્રઓતૂ.

અહુરેમ્ મજદાંમ્ રએવન્તેમ્ ખરેનંઘ્વઉહન્તેમ્ યજમઇદે; અમેષા સ્પેન્તા હુક્ષથ્રા હુધાઓંઘ્હો યજમઇદે. ગાથાઓ સ્પેન્તાઓ રતુક્ષથ્રાઓ અષઓનીશ યજમઇદે; અહુનવઇતીમ્ ગાથાંમ્ અષઓનીમ્ અષહે રતૂમ યજમઇદે; ઉશ્તવઇતીમ્ ગાથાંમ્ અષઓનીમ્ અષહે રતૂમ યજમઇદે; સ્પેન્તા-મઇન્યૂમ્ ગાથાંમ્ અષઓનીમ્ અષહે રતૂમ યજમઇદે; વોહુ-ક્ષથ્રાંમ્ ગાથાંમ્ અષઓનીમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે; વહિશ્તોઇશ્તીમ્ ગાથાંમ્ અષઓનીમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે; અષઓનાંમ્ વંઘ્વઉહીશ સૂરાઓ સ્પેન્તાઓ ફ્રવષયો યજમઇદે. અહુનેમ્ વઇરીમ્ તનૂમ્ પાઇતિ, અહુનેમ્ વઇરીમ્ તનૂમ્ પાઇતિ, અહુનેમ્ વઇરીમ્ તનૂમ્ પાઇતિ; યથા અહૂ વઇર્યો (૧).

(હા ૨૮ મો.)

*યાનીમ્ મનો, યાનીમ્ વચો, યાનીમ્
  શ્યઓથનેમ્, અષઓનો જરથુશ્ત્રહે.
ફ્રેરા અમેષા સ્પેન્તા
  ગાથાઓ ગેઉર્વાઇન્.
નેમો વે, ગાથાઓ અષઓનીશ.

૧ ☞ અહ્યા યાસા નેમંઘ્હા
    ઉસ્તાનજસ્તો રફ્ધ્રહ્યા,
  મઇન્યેઉશ મજદાઓ પોઉર્વીમ
    સ્પેન્તહ્યા અષા વીસ્પેંગ શ્યઓથના,
  વંઘ્હેઉશ ખ્રતૂમ્ મનંઘ્હો યા
    ક્ષ્નેવીષા ગેઉશચા ઉર્વાનેમ્. ☞ (બે વાર પઢે.)

* ☞ ધેહસારણું ભણતી વખતે ધેહસારણાંની બાજમાં લખેલા શરૂઆતના કલામો પહડયા બાદ હયાંથી શરૂ કરવું—જુઓ ધેહસાણાની બાજ.

આ ફકરા ઉપરથી જણાય છે કે પવિત્ર ગાથાવાણી જરથોસ્તના વિચાર, વચન, અને કામના અર્ક જેવી છે.

૧. આ ફકરામાં પેગમ્બર જરતોસ્ત બુદ્ધિબળ (બેહમન) મેળવવાની આતુરતાથી ખાહેશ રાખે છે.

૨ યે વાઓ મઝ્દા અહુરા
પઇરી-જસાઇ વોહૂ મનંઘ્હા,
મઇબ્યો દાવોઇ અહ્વાઓ
અસ્ત્વતસ્ચા હ્યત્ચા મનંઘ્હો,
આયપ્તા અષાત્ હચા, યાઇશ
રપન્તો દઇદીત્ ખાથ્રે.

૩ યે વાઓ અષા ઉફ્યાની
મનસ્ચા વોહૂ અપઓઉર્વીમ્
મઝ્દાંમ્ચા અહુરેમ્ યએઇબ્યો
ક્ષથ્રેમ્ચા અઘ્ઝ્ઓન્વમ્નેમ્
વરેદઇતી આર્મઇતિશ. આ-મોઇ
રફ્ધ્રાઇ ઝવેંગ જસતા.

૪ યે ઉર્વાનેમ્ મેં ગઇરે
વોહૂ દદે હથ્રા મનંઘ્હા
અષીમ્ચા શ્યઓથનનાંમ્
વીદુશ મઝ્દાઓ અહુરહ્યા,
યવત્ ઇસાઇ તવાચા અવત્
ખ્સાઇ અએષે અષહ્યા.

૫ અષા કત્ થ્વા દરેસાની
મનસ્ચા વોહૂ વએદેમ્નો,
ગાતૂમ્ચા અહુરાઇ સેવીશ્તાઇ
સેરઓષેમ્ મઝ્દાઇ;
અના માંથ્રા મજિશ્તેમ્ વાઉરોઇ-
મઇદી ખ્રફ્સ્ત્રા હિઝ્વા.

---

૨. એ ફકરામાં પેગમ્બર જરતોસ્ત પોતાનું બુધ્ધિબળ ખીલવીને અહુરમઝદ બાબે યોગ્ય વિચાર બાંધીને સચાઇ ઉપર અમલ કરીને, પરમસુખ હાંસલ કરવા માંગે છે.

૩. એ ફકરામાં જરતોસ્ત અહુરમઝદને અપૂર્વ (યાને જેની પૂર્વે બીજો કોઇજ નહિ) કહે છે, અને તેવણની, વોહુમનની અને અષ (વ્યવસ્થા)ની સ્તુતિ ગાઇને બુદ્ધિબળ અને અષ હાંસલ કરવા માંગે છે.

૪. એ ફકરામાં જરતોસ્ત જ્યાં સુધી પોતાનામાં કોવત હોય, ત્યાં સુધી રાસ્તીની ખાહેશનો ફેલાવો કરીને બહેસ્તનું સુખ હાંસલ કરવા માગે છે.

૫. આ ફકરામાં જરતોસ્ત જ્ઞાન મેળવીને, જગતનો પેદા કરનાર અહુરમઝદ છે, એવી માન્યતાનો ફેલાવો કરવામાં પોતાની જબાન દરાજીથી ફતેહ મેળવવાની ખાહેશ દરશાવે છે.

૬ વૉહૂ ગઇદી મનંઘ્રહા દાઇદી
અષા-દાઑ દરેગાયૂ;
ઑરૅષ્વાઇશ તૂ ઉખ્ધાઇશ મજ્દા
જરથુશ્ત્રાઇ અઑજૉંગ્હુવત્ રફ્નો,
અહ્માઇબ્યાચા અહુરા યા દઇબિષ્વતો
દ્વએષાઑ તઉર્વયામા.

૭ દાઇદી અષા તાંમ્ અષીમ્
વંઘ્રહેઉશ આયપ્તા મનંઘ્રહો;
દાઇદી તૂ આર્મઇતે વીશ્તાસ્પાઇ
ઇષૅમ્ મઇબ્યાચા;
દાઑસ્તૂ મજ્દા ક્ષયાચા યા
વે માંથ્રા સ્રેવીમા રાદાઓ.

૮ વહિશ્તૅમ્ થ્વા વહિશ્તા યેમ્
અષા વહિશ્તા હજઑષૅમ્
અહુરૅમ્ યાસા વાઉનુશ નરોઇ
ફ્રૅરષઑશ્ત્રાઇ મઇબ્યાચા,
યએઇબ્યસ્ચા ઇત્ રાઑંઘ્રહંઘ્રહોઇ
વીસ્પાઇ યવે વંઘ્રહેઉશ મનંઘ્રહો.

૯ અનાઇશ વાઑ નોઇત્ અહુરા મજ્દા
અષૅમ્ચા યાનાઇશ જરનએમા
મનસ્ચા હ્યત્ વહિશ્તૅમ્ યોઇ
વે યોઇથૅમા દસ્મે સ્તૂતાંમ્.
યૂજૅમ્ જેવીશ્ત્યાઑંઘ્રહો
ઇષો ક્ષથ્રૅમ્ચા સવંઘ્રહાંમ્.

---

૬. આ ફકરામાં જરતોસ્તનો એક શાગેર્દ, દુષ્ટ લોકોની ખરાબીને તોડવાને માટે, જરતોસ્તને તથા તેના ચેલાઓને માટે અહુરમઝદની મદદ માગે છે.

૭. આ ફકરામાં જરતોસ્તનો એક શાગેર્દ બુદ્ધિબળ મેળવવાની ખાહેશ રાખે છે, અને દુવા ગુજારે છે કે તેની અને વીશતાસ્પની ઉમેદ બર આવે, અને જરતોસ્તનાં શિક્ષણ તેઓ ધ્યાન ઉપર લે.

૮. આ ફકરામાં તે શાગેર્દ પોતાને માટે, તેમજ ફરશોસ્તરને માટે બુદ્ધિબળની બક્ષેશ માંગે છે.

૯. આ ફકરામાં જે ભલાં મનની બક્ષેશ માંગી છે, તેને માટે કબુલાત આપે છે કે તેનો તે માઠો ઉપયોગ કરશે નહિ.

૧૦ અત્ યેંગ્ અષાઅત્ચા વોઇસ્તા
વંઘ્હેઉશ્ચા દાથેંગ્ મનંઘ્હો
ઍરેંથ્વેંગ્ મઝ્દા અહુરા અએઇબ્યો
પૅરેના આપનાઇશ્ કામેંમ્
અત્ વે ક્ષ્મઇબ્યા અસૂના વએદા
ખ્વરઇથ્યા વઇનત્યા સ્રવાઑ.

૧૧ યે આઇશ્ અષેંમ્ નિપાઓંઘ્હે
મનસ્ચા વૅહૂ યવએતાઇતે
ત્વૅમ્ મઝ્દા અહુરા ફ્રો-મા
શીષા થ્વહ્માત્ વઓચંઘ્હે
મઇન્યેઉશ્ હચા થ્વા એઑઆઓંઘ્હા
યાઇશ્ આ અંઘ્હુશ્ પૉઉર્યો બવત્

☞ અહ્યા યાસા નૅમંઘ્હા
ઉસ્તાનઝસ્તો રફ્ંધ્રહ્યા
મન્યેઉશ્ મઝ્દાઑ પૉઉર્વીમ્
સ્પૅન્તહ્યા અષા વીસ્પેંગ્ શ્યઓથના
વંઘ્હેઉશ્ ખ્રતૂમ્ મનંઘ્હો યા
ક્ષ્નૅવીષા ગેઉશ્ચા ઉર્વાનૅમ્. ☜ (બે વાર પઢે.)

યથા અહૂ વઇર્યો (૪,) અષેંમ વૅહૂ (૩) અહ્યાસાંમ્ હાઇતીમ્ યજમઇદે. યેંઘ્હે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્હો, મઝ્દાઑ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્હાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઑસ્ચા યજમઇદે.

(હા ૨૯ મો.)

૧ ક્ષ્મઇબ્યા ગેઉશ્ ઉર્વા ગૅરેઝ્દા, કહ્માઇ
મા થ્વરોઝ્દૂમ્ કે-મા તષત્,
આ-મા અએષૅમો હઝસ્ચા રેંમો
આહુષુયા દૅરેશ્ચા તૅવિશ્ચા

---

૧૦. આ ફકરામાં પેગમ્બર જરતોસ્ત દુવા ગુજારે છે. કે જેઓ પોતાનું બુદ્ધિબળ સમાર્ગે વાપરે છે, તેઓની મુરાદ અહુરમઝદ બર લાવે છે.

૧૧. આ ફકરામાં, આ જગત પહેલ વહેલાં હસ્તીમાં કેમ આવી, તે જરતોસ્ત અહુરમઝદ તરફથી જાણવાની ખાહેશ રાખે છે,

૧. તમામ જાનદાર પેદાયશ ગમમાં ગીરફતાર થઇને આ દુનીયામાં જીંદગી ગુજારતાં જે સંકટો વેઠવાં પડે છે, તે બાબે અહુરમઝદ આગળ ફરિયાદ કરે છે.

નોઇત્ મોઇ વાસ્તા ક્ષ્મત્ અન્યો,
અથા મોઇ સાંસ્તા વૅહુ વાસ્તરૢ્યા.

૨ અદ્હા તષા ગેઉશ પૅરૅસત્ અષૅમ,
કથા તોઇ ગવોઇ રતુશ
હ્યત્ હીમ્ દાતા ક્ષયન્તો હુદ્હા
વાસ્ત્રા ગઑાદાયો થ્વક્ષો;
કેમ્ હોઇ ઉશ્તા-અહુરૅમ્ યે
દ્રૅગ્વોદૅબીશ અએષૅમૅમ્ વાદાયોઇત્.

૩ અહ્માઇ અષા નોઇત્ સરૅજા
અદ્વએષો ગવોઇ પઇતી-મ્રવત્;
અવએષાંમ્ નોઇત્ વીદુયે યા
ષવઇતે આદ્રેંગ અૅરૅશ્વાઑંઙ્હો;
હાતાંમ્ હુવો અઓજિશ્તો યહ્માઇ
જવેંગ જિમા કૅરૅદુષા.

૪ મજદાઑ સખારે મઇરિશ્તો, યા
જી વાવૅરૅજોઇ પઇરી-ચિથીત્,
દએવાઇશ્ચા મષ્યાઇશ્ચા, યાચા
વરૅષઇતે અઇપી-ચિથીત્;
હુવો વીચિરો અહુરો, અથા-ને
અંઙ્હત્ યથા હુવો વસત્.

૫ અત્ વા ઉસ્તાનાઇશ અહુવા
જસ્તાઇશ ફ્રીનૅમ્ના અહુરાઇ આ,
મે ઉર્વા ગેઉશ્ચા અજયાઑ હ્યત્
મજદાંમ્ દ્વઇદી ફૅરસાબ્યો.

---

૨. આ દુન્યામાંથી બદીને જડમુળથી ઉખેડી નાંખવા માટે કોઈ સરદાર નેમવા સંબંધી, અહુરમઝદ 'અષ' સાથે મસલહત કરે છે.

૩. અષ તરફથી જવાબ મળે છે કે એવો કોઈ સરદાર નથી; મદદગાર ચેલાઓની સારી જેવી સંખ્યા ધરાવનાર હોય તોજ તે સરદારી લઇ શકે.

૪. માણસોના હાલના અને ભવિષ્યના વિચારો અને કામોનો હિસાબ લેનાર અહુરમજદ છે. અને તેજ ઇનસાફ આપનાર છે, માટે તેની મરજીને તાબે થયા વગર છુટકો નથી.

૫. નિરાશ અને શંકાશીલ થયલા લોકો અહુરમજદ તરફ હાથ ઉંચા કરીને અરજ ગુજારે છે કે પ્રમાણીક ઉદયોગી જીંદગી ગુજારનારાઓ માટે સારૂં છેવટ છે કે નહિ.

નોઇત્ ઍરૅજ્જૅજ્યોઇ ફ્રજ્યાઇતિશ્
નોઇત્ ફ્રશુયેન્તે દ્રૅગ્વસ્ પઇરી.

૬ અત્ એ વઓચત્ અહુરો મજ્દાઓ
વીદ્વાઓ વફૂશ્ વ્યાનયા,
નોઇત્ અએવા અહૂ વિસ્તો
નએદા રતુશ્ અષાત્ચિત્ હચા.
અત્ જી થ્વા ફ્રશુયન્તએચા
વાસ્ત્ર્યાઇચ્યા થ્વોરૅશ્તા તતષા.

૭ તૅમ્ આજુ તોઇશ્ અહુરો માંથ્રૅમ્
તષત્ અષા હજઓષો,
મજ્દાઓ ગવોઇ ક્ષ્વીદૅમ્ચા હ્વો
ઉરૂષએઇબ્યો સ્પૅન્તો સાસ્ન્યા.
કસ્તે વોહૂ મનંઘ્હા યે-ઇ
દાયાત્ એઓઆવા મરૅતએઇબ્યો.

૮ અએમ્ મોઇ ઇદા વિસ્તો યે-ને
અએવો સાસ્નાઓ ગૂષતા,
જરથુશ્ત્રો સ્પિતામો, હ્વો ને
મજ્દા વશ્તી અષાઇચા,
ચરૅકૅરૅથ્રા સ્રાવયેંઘ્હે હ્યત્ હોઇ
હુદૅમેમ્ દ્યાઇ વખ્ઍધ્રહ્યા.

૯ અત્ચા ગેઉશ્ ઉર્વા રઓસ્તા,
યે અનએષૅમ્ ક્ષાંનમેને રાદૅમ્.
વાચૅમ્ નૅરૅશ્ અસૂરહ્યા યેમ્
આ વસૅમી ઇષા-ક્ષથ્રૅમ્.
કદા યવા હ્વો અંઘ્હત્ યે
હોઇ દદત્ જસ્તવત્ અવો.

---

૬. અહુરમઝદ દાનાઇથી જવાબ આપે છે કે દુન્યાને માટે એવો સરદાર કોઇ નથી. જાનદાર પેદાયશને તો વૃધ્ધિ અને આબાદીમાં આગળ વધવા માટેજ પેદા કરવામાં આવી છે.

૭. અહુરમઝદે ઇનસાનને માટે માથ્ર, ફળદરૂપતા, અને જ્ઞાનની બખશેશ કીધેલી છે.

૮. આટલું જણાવ્યા પછી અહુરમઝદ લોકોનું સ્પીતમાન જરથોસ્ત તરફ ધ્યાન ખેંચે છે, કે તે ઇનસાનોના રાહબર તરીકે કામ કરવાની ખાહેશ રાખે છે.

૯. ત્યારે જાનદાર પેદાયશ નીરાશ થઇને ઉપદેશ કરનારા જરથોસ્તને સરદાર તરીકે નાપસંદ કરે છે, પણ કોઇ મરદાનગી ભરેલો સરદાર માંગે છે.

૧૦ યૂજ઼ેમ્ અએઇબ્યો અહુરા
અઍગો દાતા અષા ક્ષથ્રૅમચા
અવત્ વૅાહૂ મનંઘ્હા યા
હુવૅઇતીશ્ રામાંમચા દાત્;
અર્જ઼ૅમચીત્ અહ્યા મજ઼્દા થ્વાંમ્
મેંઘ્હી પઍાઉર્વીમ્ વએદ્દૅમ.

૧૧ કુદા અષૅમ વૅાહુચા મનો
ક્ષથ્રૅમચા અત્ મા મષા;
યૂજ઼ેમ્ મજ઼્દા ફ્રાક્ષ્નેને મજ઼ોઇ
મગાઇ આ પઇતી-જાનતા
અહૂરા નૂ-નાઍા અવરે;
એહ્યા રાતોઇશ્ યૂષ્માવતાંમ.

☞ અહ્યા યાસા નૅમંઘ્હા
ઉસ્તાનજ઼સ્તો રફ્ૅધ્રહ્યા
મન્યેઉશ્ મજ઼્દાઍા પૅાઉર્વીમ્
સ્પૅન્તહ્યા અષા વીસ્પેંગ્ ષ્યઍાથના
વંઘ્હેઉશ્ ખ્રતૂમ્ મનંઘ્હો યા
ક્ષ્નૅવીષા ગેઉશચા ઉર્વાનૅમ. ☜ (બે વાર પઢે.)

યથા અહૂ વઇર્યો (૪), અષૅમ વૅાહૂ (૩) ક્ષમાવ્ય-ગેઉશ-ઉર્વાંમ હાઇતીમ્ યજ઼મઇદે. યેંઘ્હે હાતાંમ્ આઅત યેસ્ને પઇતી વંઘ્હો, મજ઼્દાઍા અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઍાંઘ્હાંમચા તાંસચા તાઍાસચા યજ઼મઇદે.

(હા ૩૦ મો)

૧ અત્ તા વક્ષ્યા ઇષૅન્તો યા
મજ઼્દાથા હ્યત્ચીત્ વીદુષે

---

૧૦. જરથોસ્ત અહુરમઝ્દના નિયમો અને જ્ઞાનનો ઇનસાનોમાં ફેલાવો કરવા માટે અહુરમઝ્દ તરફથી બુધ્ધિબળ અને 'અષ'ની બક્ષેશ માગે છે, અને લોકોને માટે પણ તેવી બક્ષેશ માગે છે, જેથી તેઓ તેના ઉપદેશ સમજી શકે.

૧૧. જરથોસ્તની અંતઃકરણની બંદગી એજ છે કે લોકોને રાસ્તી તરફ દોરવવાનું જે મહાન કામ તેણે માથે ઉઠાવ્યું છે, તેમાં અહુરમઝ્દની મદદથી તેને ફતેહ મળે.

૧. જરથોસ્ત પોતાના સાંભળનારાઓને અહુરમઝ્દ ઉપર સંપુર્ણ વિશ્વાશ રાખવાને અને તેની સેતાયશ કરવાનો બોધ કરે છે, અને તેજ મનન કરવા લાયક અને ફાયદાકારક છે.

સ્તઑતાચા અહુરાઇ યેસન્યાચા
  વંધ્રહેઉશ મનંધ્રહો
હુમાંજદ્રા અષા યેચા યા
  રઑચેબીશ દરૅસતા ઉર્વાજા.

૨ સ્રઑતા ગેઉષાઇશ વહિશ્તા,
  અવએનતા સૂચા મનંધ્રહા,
આવરૅનાઑ વીચિથહ્યા નરૅમ
  નરૅમ ખ્વખ્યાઇ તનુયે,
પરા મજે યાઑંઘ્રહો અહ્યાઇ
  ને સજધાઇ બઑદન્તો પઇતી.

૩ અત તા મઇન્યૂ પૅાઉરૂયે
  યા યેમા ખ્વફૅના અસ્રૂવાતૅમ;
મનહિચા વચહિચા શ્યઑથનોઇ
  હી વહ્યો અકૅમચા;
આઑસચા હુદાઑંઘ્રહો ઍરૅશ
  વીષ્યાતા, નોઇત દુજદાઑંઘ્રહો.

૪ અતચા હ્યત તા હેમ મઇન્યૂ
  જસએતૅમ પઑઉરૂવીમ, દજદે
ગએમચા અજયાઇતીમચા, યથચા
  અંઘ્રહત અપૅમમ અંઘ્રહુશ;
અચિશ્તો દ્રૅગ્વતાંમ અત
  અષાઉને વહિશ્તૅમ મનો.

---

૨. પેગમ્બર જરથોસ્ત પોતાના સાંભળનારાઓને કહે છે કે જે હું બોધ કરૂં તે તમારા કાને સાંભળજો, અને તમારી બુધ્ધિથી તેનું તોલ કરજો; પછી તમારી મરજી મુજબ કોઇ પણ મહત્વની બાબતમાં પસંદગી કરવાનું તમારૂં કામ છે.

૩. ભલી અને ભુંડી બે શકિતઓ ઇનસાન ઉપર કાબુ મેળવવા માટે પોતપોતા વચ્ચે હરીફાઇ કરે છે. ડહાપણવાળાઓ ભલી શકિત અખત્યાર કરે છે, ખરાબ દાનેશવાળાઓ તેમ કરતા નથી.

૪. પેગમ્બર જરથોસ્ત તે બે ભલી અને ભુંડી શકિતનો ખ્યાલ આપીને પછી હસ્તી અને નાશનો ખ્યાલ ઇનસાનોને આપે છે, હસ્તી વગર નાશ હોઇ શકે નહિ, અને નાશ વગર હસ્તી હોઈ શકે નહિ, અને એ પ્રમાણે દુન્યાની છેવટ સુધી ચાલુ રહેશે.

૫ અયાઓ મનિવાઑ વરતા યે
  દ્રેગવાઑ અચિશતા-વૅરૅજયો,
અર્ષેમ મઇન્યુશ સ્પેનિશતો, યે
  પ્રઑઆઝદિશ્તેંગ અસેનો વસ્તે;
યએચા ક્ષ્નઑષૅન અહુરૅમ હુઇથ્યાઇશ
  ષ્યઑથનાઇશ ફ્રઑરૅત મઝદાંમ.

૬ અયાઑ નોઇત ઍરૅશ વીષ્યાતા
  દએવાચિના, હ્યત ઇશ આ-દૅબઑમા
પૅરૅસમનેંગ ઉપા-જસત, હ્યત
  વૅરૅનાતા અચિશ્તૅમ મનો
અત અએષૅમૅમ હેંદ્વારૅતા, યા
  બાંનયૅન અહૂમ મરૅતાનો.

૭ અહ્માઇચા ક્ષથ્રા જસત
  મનંઘ્રહા વૉહૂ અષાચા,
અત કેહ્રપૅમ ઉતયૂઇતીશ
  દદાત આર્મઇતિશ આંન્મા;
અએષાંમ તોઇ આ અંઘ્રહત, યથા
  અયંઘ્રહા આદાનાઇશ પૉઉરૂયો.

૮ અતચા યદા અએષાંમ કએના
  જમઇતી અએનંઘ્રહાંમ,
અત મઝદા તઇબ્યો ક્ષથ્રૅમ
  વૉહૂ મનંઘ્રહા વોઇવીદાઇતી,

૫. બુરી શક્તિ તરફ ઢળેલા ઇનસાનો પોતાની અક્કલ હુશીયારી છતાં બુરાઇ પસંદ કરે છે, અને ભલી શક્તિ તરફ ઢળેલા ઇનસાનો બદીને પોતાના ઉપર ફાવવા નહિ દઇને અહુરમઝદને ખુશાલ કરે છે.

૬. બુરી શક્તિ તરફ ઢળેલાઓ તે બે ભલી અને ભુંડી શકિતઓ વચ્ચેનો તફાવત પીછાણી શકયા નહિ, અને જો કે દીન બાબેની તકરારમાં તેઓ મહાત થયા, તોપણ તેઓએ બુરે રસ્તે ચાલવાનું પસંદ કીધું, અને તેમ કરીને ઇનસાનને હાણી પહોંચાડવાનું પસંદ કીધું.

૭. છથ્થા ફકરામાં કહયું કે બુરાઓએ રાસ્તીને માર્ગે ચાલનારાઓને હાણી પહોંચાડવાનું પસંદ કીધું, છતાં તેઓએ તાબેદારીથી અહુરમઝદ તરફનો ભકિતભાવ, જે સુખ અને મજબુતી આપે છે, તેને ટકવી રાખ્યો.

૮. જ્યારે બુરાઓ પોતાને ફેજે પહોંચશે, ત્યારે તેઓ અહુરમઝદની સર્વોપરી સત્તા કબુલ રાખશે.

અએઇબ્યો સસ્તે અહુરા યોઇ
  અષાઇ દહૅન્ જસ્તયો દ્રુજૅમ.

૯ અત્ચા તોઇ વએમ્ ખ્યામા યોઇ
  ઇમ્ ફ્રૅષેમ્ કૅરૅનાઉન્ અહૂમ્,
મજ્દાઑસ્ચા અહુરાઑંઘ્હો આ
  મોયસ્તા બરના અષાચા;
હ્યત્ હથ્રા મનાઑ બવત્ યથ્રા
  ચિસ્તિશ્ અંઘ્હત મએથા.

૧૦ અદા-જી અવા દ્રુજો અવો
  બવઇતી સ્કૅન્દો સ્પયથ્રહ્યા,
અત્ અસિશ્તા યઑજન્તે
  આન્હુષિતોઇશ્ વંઘ્હેઉશ્ મનંઘ્હો
મજ્દાઑ અષખ્યાચા, યોઇ
  જજૅન્તી વંઘ્હાઉ સ્રવહી.

૧૧ હ્યત્ તા ઉર્વાતા સષથા યા
  મજ્દાઑ દદાત્, મશ્યાઑંઘ્હો,
ખીતિચા એનૅઇતી, હ્યત્ચા
  દરૅગેમ્ દ્રૅગ્વોદૅબ્યો રષો,
સવચા અષવબ્યો, અત્ અઇપી
  તાઇશ્ અંઘ્હઇતી ઉશ્તા

☞ અહ્યા યાસા નૅમંઘ્હા
  ઉસ્તાનજસ્તો રફ્ઁધ્રહ્યા
મન્યેઉશ્ મજ્દાઑ પૉઉર્વીમ્
  સ્પૅન્તહ્યા અષા વીસ્પેંગ્ શ્યઑથના
વંઘ્હેઉશ્ ખ્રતૂમ્ મનંઘ્હો યા
  ક્ષ્નૅવીષા ગેઉશ્ચા ઉર્વાનૅમ. ☞ (બે વાર પઢે.)

---

૯. જેઓ દુન્યાની વૃધ્ધિ કરે છે, તેવા હમો પણ થઇએ, અને અહુરમઝદના હાથ હેઠળના સરદારો (અમશાસ્પંદો અને યઝદો) હમારા મદદગાર થાય.

૧૦. બદી ઉપર ખચીત નાશનો ફટકો આવી પડશે, પણ જે કીર્તિવંત લોકો સારી અકકલ વાપરી રાસ્તીની પુઠે ચાલ્યા હશે, તેઓને સારો બદલો મળશે.

૧૧. દુષ્ટ માણસોને માટે લાંબો વખત સુધી દુઃખ, અને રાસ્ત માણસો માટે ફાયદો, એવો નિયમ અહુરમઝદે મુકરર કરેલો છે.

યથા અહૂ વઇર્યો (૪), અષૅમ્ વૅાહૂ (૩). અત્‌-તાવક્ષ્યાંમ્ હાઇ-તીમ્ યજમઇદે. યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતિ વંઘ્રહો, મજ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઔંઘ્રહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(હા ૩૧ મો)

૧ તા વે ઉર્વાતા મરૅન્તો
અગુશ્તા વચાઓ સૅંગ્હામહી,
અએઇબ્યો યોઇ ઉર્વાતાઇશ દ્રૂજો
અષહ્યા ગએથાઓ વીમૅરૅન્ચઇતે;
અત્ચીત્ અએઇબ્યો વહિશ્તા યોઇ
જ઼રજ઼્દાઓ અંઘ્રહૅન્ મજ્દાઇ.

૨ યેજી આઇશ્ નોઇત્ ઉર્વાને
અદ્વાઓ અઇબી-દૅરૅશ્તા વખ્યાઓ
અત વાઓ વીસ્પેંગ્ આયોઇ
યથા રતૂમ્ અહુરો વએદા
મજ્દાઓ અયાઓ આંસયાઓ
યા અષાત્ હચા જ્વામહી.

૩ યાંમ્ દ્વાઓ મઇન્યૂ આથ્રાચા
અષાચા ચોઇશ્ રાનોઇબ્યા ક્ષ્નૂતૅમ્
હ્યત્ ઉર્વતૅમ્ ચજ઼્દોંઘ્રહ્વદૅબ્યો તત્,
ને મજ્દા વીદ્વનોઇ વઓચા
હિજ્વા થ્વહ્યા આઔંઘ્રહો, યા
જ્વન્તો વીસ્પેંગ્ વાઉરયા.

૪ યદા અષૅમ્ જૅવીમ્ અંઘ્રહૅન્
મજ઼્દાઓસ્ચા અહુરાઔંઘ્રહો,

---

૧. પેગમ્બર જરથોસ્ત પોતાના શ્રોતાઓને કહે છે કે મારા ઉપદેશો અહુરમજદ ઉપર ફીદા થયેલાઓ માટે છે, દરૂજની ફુલવણીથી આડે માર્ગે જનારાઓ માટે નથી.

૨. પેગમ્બર જરથોસ્ત પોતાના શ્રોતાઓને કહે છે કે પહેલી નજરે મારા ઉપદેશો તમારા ધ્યાનમાં નહિ ઉતરે, પણ સાબેતીઓથી તમારો એતેકાદ હું મજબુત કરીશ.

૩. પેગમ્બર જરથોસ્ત અહુરમજદને અરજ ગુજારે છે કે તારી જબાનથી મને તથા મારા શાગેર્દોને જ્ઞાનથી વાકેફ કર, જેથી ઇનસાનોને મારો એતેકાદ સમજાવવામાં હું ફતેહ પામું.

૪. પેગમ્બર જરથોસ્ત અહુરમજદ અને તેના હાથ હેઠળના સરદારોની મદદ સાથે મજબુત સત્તા માંગે છે, જેથી દરૂજીનો નાશ કરવાને તે શકિતવાન થાય.

અષિચા આર્મઇતી વહિશ્તા
  ઇષસા મનંઘ્રહા,
મઇઅ્યો ક્ષથ્રૅમ અઓજૉંગહુવત્,
  યેહ્યા વૅરૅદા વનએમા દ્રુજૅમ.*

૫ તત્ મોઇ વીચિદ્યાઇ વઓચા
  હ્યત્ મોઇ અષા દાતા વહ્યો,
વિદુયે વૉહૂ મનંઘ્રહા મેન્ચા,
  દઇદ્યાઇ યેહ્યા મા ઍરૅષિશ,
તાચીત્ મજદા અહુરા યા નોઇત્
  વા અંઘ્રહત્ અંઘ્રહઇતી વા.

૬ અહ્યાઇ અંઘ્રહત્ વહિશ્તૅમ્ યે
  મોઇ વીદ્વાઓ વઓચાત હઇથીમ્,
માંથ્રૅમ્ યિમ્ હઉર્વતાતો
  અસહ્યા અમૅરૅતાતસ્ચા;
મજદાઇ અવત્ ક્ષથ્રૅમ્ હ્યત્
  હોઇ વૉહૂ વક્ષત્ મનંઘ્રહા.

૭ યસ્તા મન્તા પૉઉરૂયો,
  રઓચેબીશ રોઇથ્વૅન્ ખ્વાથ્રા;
હ્વો ખ્રથ્વા દાંમિશ, અષૅમ્
  યા દારયત્ વહિશ્તૅમ્ મનો.
તા મજદા મઇન્યૂ ઉક્ષ્યો, યે
  આ નૂરેમ્ચીત્ અહુરા હામો.

૮ અત્ થ્વા મેંગ્હી પૉઉરૂવીમ્
  મજ઼દા યેજીમ્ સ્તોઇ મનંઘ્રહા,

---

* જુવો દીહસારણાની બાજ.

૫. પેગમ્બર જરથોસ્ત, ભવિષ્યમાં શું બનવાનું છે, અને શું નથી બનવાનું તેનું જ્ઞાન મેળવવાને અહુરમજદને અરજ ગુજારે છે.

૬. અહુરમજદ એકલોજ સર્વજ્ઞાની છે, રાસ્તી તથા અમરપણાનું જ્ઞાન હાંસલ કરવાને જરથોસ્ત અહુરમજદને અરજ ગુજારે છે.

૭. પેગમ્બર જરથોસ્ત અહુરમજદની સ્તુતિ ગાતાં કહે છે કે તે હંમેશા એક સરખો છે, અને તમામ ખલકતનો પેદા કરનાર છે.

૮. અહુરમજદની સ્તુતિ આગળ ગાતાં કહે છે કે તેજ પરસ્તેશ કરવા લાયક, રાસ્તીનો પીતા, અને તમામ ખલકત ઉપર સાહેબી ભોગવનાર છે.

વંઘ્હેઉશ પતરૅમ્ મનંઘ્હો હ્યત
થ્વા હેમ્ ચ્યમઇની હેનગ્રબૅમ્,
હુઇથીમ્ અષહ્યા દાંમીમ્ અંઘ્હેઉશ
અહુરેમ્ બ્યઓથનએષૂ.
૯ થ્વોઇ અસ્ આર્મઇતીશ, થ્વે
આ ગેઉશ તષા અસ્ ખ્રતૂશ
મઇન્યુશ મજ્દ્દા અહુરા, હ્યત્
અપ્યાઇ દદાઍા પથાંમ્,
વાસ્તર્યાત્ વા આઇતે, યે વા
નોઇત્ અંઘ્હત વાસ્તર્યો.
૧૦ અત્ હી અયાઍા ફ્રવરૅતા
વાસ્ત્રીમ્ અપ્યાઇ ફ્રુયન્તૅમ,
અહુરૅમ અષવનૅમ, વંઘ્હેઉશ
ફ્રષેનગહીમ્ મનંઘ્હો;
નોઇત્ મજ્દા, અવાસ્તર્યો
દવાંસચિના હુમૅરૅતોઇશ બક્ષ્તા.
૧૧ હ્યત્ ને મજ઼્દા પઍાઉર્વીમ્
ગએથાઍાસ્ચા તષો દએનાઍાસ્ચા,
થ્વા મનંઘ્હા ખ્રતૂશ્ચા હ્યત્
અસ્તવન્તૅમ્ દદાઍા ઉશ્તનૅમ,
હ્યત્ ષ્યઑથનાચા સેંગહાંસ્ચા,
યથ્રા વરૅનેંગ વસાઍા દાયેતે.
૧૨ અથ્રા વાચૅમ્ બરઇતી મિથહ્વચાઍા
વા ઍરૅષ્વચાઍા વા,

---

૯. અહુરમજદની સ્તુતિ આગળ ગાતાં કહે છે કે તેજ ભલાં મન અને બુધ્ધિનો પીતા છે. ઉદયોગી અને હરામખોરને તેની કરણી મુજબ બદલો આપનાર તેજ છે.

૧૦. ઉદયોગી માણસને ખોદા પસંદ કરે છે. નિરઉદયમીને અહુરમજ઼દના આશીરવાદનો હિસ્સો મળતો નથી.

૧૧. અહુરમજદે ઇનસાનને જીવન શકિત જોડે અકકલ બખશી છે, એટલે તેની પેદાયશમાં ઇનસાનને સૌથી શ્રેષ્ટ દરજ્જો આપ્યો છે, જેથી તેનાં ફરમાનો બર લાવવા માટે તે બુધ્ધિ મદદગાર થઈ પડે,

૧૨. એક રાસ્ત બોલનાર યા જુઠો, એક ભણેલો યા અભણ અંતઃકરણ ધરાવે છે, જેથી દરેક જણ પોતાને ઉત્તમ લાગતી વળણ પ્રમાણે વર્તે છે, યાને અહુરમજદના કાનુનને અનુસરીને અમલ કરવો, કે તેનાથી ઉલટો માર્ગ પકડવો તેને માટે તે આપ અખત્યાર છે.

વીદ્વાઓ વા અવીદ્વાઓ વા,
અહ્યા જેઈદાચ્યા મનંઘ્રહાચા;
આનુશ-હક્ષ્ આર્મઇતીશ્ મઇન્યૂ
પૅર્સાઇતે યથા મએથા.

૧૩ યા ફ્રસા આવીષ્યા યા
વા મજ્દા પૅર્સઇતે તયા,
યે વા કસેઉશ્ અએનંઘ્રહો આ
મજિશ્તાંમ્ અયમઇતે બૂજૅમ્
તા ચષ્મેનગ્ થ્વિસ્રા હારો અઇબી
અષા અઇબી વએનહી વીસ્પા.

૧૪ તા થ્વા પૅર્સા અહુરા યા
જી આઇતી જેંગહ્તિચા,
યાઓ ઇષુદો દદેન્તે
દાથ્રનાંમ્ હચા અષાઉનો,
યાઓસ્ચા મજ્દા દ્રૅગ્વોદ્બ્યો યથા
તાઓ અંઘ્રહૅન્ હેનકૅર્તા હ્યત્.

૧૫ પૅર્સા અવત્ યા મઇનિશ્
યે દ્રૅગ્વાઇતે ક્ષથ્રૅમ્ હુનાઇતી
દુશ્-શ્યઓથનાઇ, અહુરા યે નોઇત્
જ્યોતૂમ્ હનરે વીનસ્તી,
વાસ્તર્યેહ્યા અએનંઘ્રહો પસેઉશ્
વીરાઅત્ચા અદ્રુજયન્તો.

---

૧૩. ઇનસાન જાહેર રીતે અથવા છુપી રીતે જે કાંઇ કરે છે, એક નાની તકસીરને માટે ભારે શિક્ષા ખમે છે તે સર્વે અહુરમજદ જાણે છે, માટે તેનીજ ઉપર સંપુર્ણ વિશ્વાસ રાખીને બેસી રહેવું.

૧૪. હાલ બનતા બનાવો તથા ભવિષ્યમાં શું બનશે, તે વિષે, તથા મરણ બાદ નેક માણસને જે બદલો મળે છે, અને પાપીઓને જે શિક્ષા થાય છે, તે વિષે પેગમ્બર જરથોસ્ત અહુરમજદને સવાલ પુછે છે.

૧૫. જે ઘાટકી માણસ દુષ્ટ માણસને સત્તા મેળવી આપે છે, તથા પ્રમાણિક ખેડુતોનાં ચાય ઢોરને, અને હંમેશા રાસ્તીની રાહે ચાલનારાઓને હલાકી પુગાડે છે, તેઓને શું શિક્ષા થશે, તે બાબે પેગમ્બર જરથોસ્ત અહુરમજદને સવાલ પુછે છે.

૧૬ પૅરૅસા અવત્ યથા હ્‌વો
  યે હુદાનુશ્ દૅમનહ્યા ક્ષથ્રૅમ્
ષોઇથ્રહ્યા વા દખ્યેઉશ્ વા અષા
  ફ્રદથાઇ અસ્પૅરૅજતા;
થ્વાવાંસ્ મજદા અહુરા યદા હ્‌વો
  અંધ્રહત્ યા ષ્યઓથનસ્ચા.
૧૭ કતારેમ્ અષવા વા દ્રૅગ્વાઓ
  વા વૅરૅનવઇતે મજયો;
વીદ્વાઑ વીદુષે મ્રઑતૂ, મા
  ઍવીદ્વાઑ અઇપી-દૅબાવયત્.
જદી-ને મજદા અહુરા
  વંધ્રહેઉશ્ ફ્રદક્ષ્તા મનંધ્રહો.
૧૮ મા-ચિશ્ અત્ વે દ્રૅગ્વતો
  માંથ્રાંસ્ચા ગુશ્તા સાસ્નાઑસ્ચા,
આજી દૅમાનૅમ્ વીસૅમ્ વા
  ષોઇથ્રૅમ્ વા દખ્યુમ્ વા આદાત્
દુષિતાચા મરકએચા, અથા
  ઇશ્ સાજદૂમ્ સ્નઇથિષા.
૧૯ ગૂશ્તા યે મંતા અષૅમ્
  અહૂમ્બિશ્ વિદ્વાઑ અહુરા,
ઍરૅજુખ્ધાઇ વચંધ્રહાંમ્
  ક્ષયમ્નો હિજવો-વસો;
થ્વા આથ્રા સુખ્રા મજદા
  વંધ્રહાઉ વીદાતા રાંનયાઑ.

---

૧૬. જે દાનેશમંદ શખસ પોતાના કબીલા અને દેશની આબાદીને માટે મહેનત કરે છે, તેના મરતબા બાબે, અને તે ખુદ અહુરમજદની સંફ્નો કયારે ગણાય તે બાબે પેગમ્બર જરથોસ્ત અહુરમજદને સવાલ પુછે છે.

૧૭. અશો માણસનો એતેકાદ ચઢતો કે પાપી માણસનો ચઢતો તે બાબે સવાલ કરે છે, અને કહે છે કે જ્ઞાનીઓ જ્ઞાનીઓ સાથેજ વાદવીવાદ કરી શકે. એક જાહેલ માણસની ઠગાઇ વધુ વાર ચાલે નહિ.

૧૮. દેશને સંકટમાં લાવી નાખનાર દુષ્ટ માણસનું કાંઇ પણ નહિ સાંભળવાને તે પોતાના શ્રોતાઓને આગ્રહ કરે છે.

૧૯. પેગમ્બર જરથોસ્ત પોતાના શ્રોતાઓને રાસ્તીની રાહે ચાલનારનું સાંભળવાનો આગ્રહ કરે છે, અને તેઓને ધીરજ આપે છે કે આતશની દેવતાઇ રોશનીથી સેવટે નેકી ફાવશે.

૨૦ યે આયત્ અષવનૅમ્
હિવમ્નૅમ, હોઇ અપરૅમ્ ક્ષયો
દરૅગેમ્ આયૂ તૅમંઘ્રહો,
દુશ્ખ્રર્‌થ્‌મ્ અવએતાસ્ વચો;
તેમ્ વાઓ અહૂમ્ દ્રેગ્‌વન્તો
શ્યઓથનાઇશ્ ખ્વાઇશ્ દએના નએષત્.

૨૧ મજદાઓ દદાત્ અહુરો
હઉર્વતો અમૅરૅતાતસ્ચા,
ભૂરોઇશ્ આ અષખ્યાચા,
ખ્વાપઇથ્યાત્ ક્ષથ્રહ્યા સરો,
વંઘ્રહેઉશ્ વજ્દ્વરે મનંઘ્રહો, યે
હોઇ મઇન્યૂ શ્યઓથનાઇશચા ઉર્વથો.

૨૨ ચિથ્રા ઇ હુદાઓંઘ્રહે
યથના વએદૅમ્નાઇ મનંઘ્રહા;
વોહૂ હ્વો ક્ષથ્રા અષૅમ્
વચંઘ્રહા શ્યઓથનાચા હખ્તિ;
હ્વો તોઇ મજ્દા અહુરા
વાજિશ્તો અંઘ્રહઇતી અસ્તિશ્.

☞ અહ્યા યાસા નૅમંઘ્રહા
ઉસ્તાનજસ્તો રફ્‌ધ્રહ્યા,
મન્યેઉશ્ મજ્દાઓ પૌઉર્‌વીમ્
સ્પૅન્તહ્યા અષા વીસ્પેંગ્ શ્યઓથના,
વંઘ્રહેઉશ્ ખ્રતૂમ્ મનંઘ્રહો યા
ક્ષ્નૅવીષા ગેઉશ્ચા ઉર્વાનૅમ્. ☜ (બે વાર પઢે)

યથા અહૂ વઇર્યો (૪), અષૅમ્ વોહૂ (૩). તા-વે-ઉર્વાતાંમ્ હાઇતીમ્ યજમઇદે. યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતિ વંઘ્રહો, મજ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્રહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

---

૨૦. અશો માણસને ઠગવાનું સેવટ અંધકાર, બદ ખોરાક, અને શોકાતુર અવાજમાં આવશે.

૨૧. જે શખસ પોતાના વિચાર અને કામોથી અહુરમજદનો મિત્ર બને છે, તેને અહુરમજદ સુખ અને અમર્ગી બખશે છે.

૨૨. પેગમ્બર જરથોસ્ત પોતાના શ્રોતાઓને કહે છે કે જે મેં કહયું છે, તે અકકલમંદ માણસોને અનુસરવું લાગશે.; તેવાં માણસો પોતાની શકિત સમાર્ગે વાપરીને અહુરમજદના મદદગાર થઈ પડશે.

(હા ૩૨ મો)

૧ અપયાચા ખએતુશ યાસત્
  અહ્યા વૅરૅજૅનૅમ્ મત્ અઇરયમ્ના,
અહ્યા દએવા; મહ્મી મનોઇ
  અહુરહ્યા, ઉર્વાજૅમા મજદાઑ;
થ્વોઇ દૂતાઔંઘ્રહો આઔંઘ્રહામા;
  તેંગ્ દારયો યોઇ વાઑ દઇબિર્ષૅન્તી.

૨ અએઇબ્યો મજદાઑ અહુરો
  સારૅમ્નો વૅાહૂ મનંઘ્રહા
ક્ષથ્રાત્ હચા પઇતી-મ્રઑત્
  અષા હુશ-હુખા ખેન્વાતા;
સ્પૅન્તાંમ્ વે આર્મઇતીમ્
  વંઘ્રઉહીમ્ વરૅમઇદી; હા-ને અંઘ્રહત્.

૩ અત્ યૂશ દએવા, વીસ્પાઔંઘ્રહો
  અકાત્ મનંઘ્રહો સ્તા ચિથ્રૅમ્;
યસ્ચા વાઑ મશ યજઇતે
  દ્રુજસ્ચા પઇરિમતોઇશ્ચા;
ષ્યઑમાંમ્ અઇપી દઇબિતાના
  યાઇશ અસ્રૂદૂમ બૂમ્યાઑ હપ્તઇથે.

૪ યાત્ યૂશ્ચા ફ્રમીમથા, યા
  મષ્યા અચિશ્તા દન્તો,
વક્ષૅન્તે દ્ગએવો-જુશ્તા, વંઘ્રહેઉશ
  સીજ્રધમ્ના મનંઘ્રહો;

---

૧. પેગમ્બર જરથોસ્તના કેટલાક ખેશીઓ અને તેના દેશના વતનીઓ જરથોસ્તને એક ઠગારો કહી, પોતે પેગમ્બરનું ડોળ ઘાલતા હતા, તેઓને હઠાવવાની શકિત આપવાને તે અહુરમજદને અરજ ગુજારે છે.

૨. ઉપલા ફકરામાં કીધેલી અરજના જવાબમાં અહુરમજદ જાહેર કરે છે કે જે કોઇ તેના તરફ ભકિતભાવ ધરાવતો હશે, તેજ ઉપદેશક તરીકે કામ કરી શકશે.

૩. અહુરમજદનો જવાબ ચાલુ છે, તે પેગમ્બરીનો ખોટો દાવો કરનારાઓને કહે છે કે તમો સઘળા બુરા વિચારની તોખમના છો. જે કોઇ તમને સત્તા આપે તે પોતે ઠગારો અને ગુમરાહ છે. તમારી ઠગાઇને લીધે તમે હફ્ત કેશવરમાં જણાયલા છો.

૪. જવાબ ચાલુજ છે. તમે માણસોનાં મનને આડે રસ્તે લઇ જાઓ છો, જેથી તેઓ નેક મનશાનીનો ઇનકાર કરીને અહુરમજદની આપેલી અકકલથી નાબુદ થતા જાય છે.

મજદાઑ અહુરહ્યા ફ્રતેઉશ
  નસ્યન્તો અષાઅતચ્યા.

૫ તા દઍંનઑતા મર્ષીમ્
  હુજયાતોઇશ અમૅરૅતાતસચ્યા,
હ્યત્ વાઑ અકા મનંઘ્રહા
  યેંગ દએવેંગ અકસ્ચ્યા મઇન્યુશ
અકા શ્યઑથનૅમ્ વચંઘ્રહા યા
  ફ્રચિનસ્ દ્રેંગ્‌વન્તૅમ ક્ષયો.

૬ પૉઉરુ-અએનાઑ એનાક્ષ્તા યાઇશ
  સ્રાવયેઇતે યેજી તાઇશ અથા
હાતા-મરાને અહુરા વહિશ્તા
  વોઇસ્તા મનંઘ્રહા
થ્વહ્મી વી મજદા ક્ષથ્રોઇ
  અષાઇચા સેંગ્હો વીદાંમ.

૭ અએષાંમ્ અએનંઘ્રહાંમ્ નએચીત્
  વીદ્વાઑ અઑજોઇ હાદ્રોયા
યા જોયા સેંગ્હુઇતે યાઇશ
  સ્રાવી ખ્અએના અયંઘ્રહા
યએષાંમ્ તૂ અહુરા ઇરિખ્તૅમ
  મજદા વએદિશ્તો અહી.

૮ અએષાંમ્ અએનંઘ્રહાંમ્
  વીવંઘ્રહુષો સ્રાવી યિમસચીત્

---

૫. તમો માણસોને જીંદગીના સુખ અને અમરપણાં બાબે આડે રસ્તે દોરવો છો. બુરાઇ તમારી ઉપર સત્તા ભોગવતી હોવાથી તમો માણસોને બુરા વિચાર અને બુરા સખુન તરફ ઉશકેરો છો.

૬. તે ગુનેહગારો થોડા વખતમાં પોતાને ફેજે પહોંચશે. અએ અહુરમજદ તારાં શાસ્તીના શિક્ષણુનો હું ફેલાવો કરૂં.

૭. આ પાપી માણસો ઉપર જે ભારે શિક્ષા આવી પડનાર છે, તે વિષે તેઓને કશું ભાન નથી. તેઓ પોતાનાં બુરાં શિક્ષણથી માણસોને ગુમરાહ કરે છે તે અહુરમજદ સારી રવેશે જાણે છે.

૮. એવા ગુમરાહ માણસોમાંનો એક વીવંઘાનનો છોકરો જમશેદ હતો, જેણે ગુમાની થઇ ખોદાઇ દાવો કીધો. અએ મઝદ! તારા સેવટના ન્યાયમાં હું (જરથોસ્ત) એવો નહિ ગણાઉં!

યે મષ્યેંગ ચિક્ષ્નુષો અહ્માકેંગ
  ગાઉશ બગા ખારૅઘ્નો,
અએષાંમ્ચીત્ આ અહ્મી શ્વહ્મી
  મજ્દા વીચિથોઇ અઇપી.
૯ દુશ-સસ્તિશ સ્રવાઓ મોરૅન્દત્, હ્વૅો
  જ્યાતેઉશ સેંગહ્નાઇશ ખ્રતૂમ;
અપો મા ઇશ્તીમ્ અપયન્તા બૅરૅખ્ધાંમ
  હાઇતીમ્ વંઘ્હેઉશ મનંઘ્હો,
તા ઉખ્ધા મઇન્યેઉશ મહ્યા મજ્દા
  અષાઇચા યૂષ્મઇબ્યા ગૅરૅઝે.
૧૦ હ્વૅો મા-ના સ્રવાઓ મોરૅન્દત્,
  યે અચિશ્તૅમ્ વએનંઘ્હે અઓગૅદા
ગાંમ્ અષિબ્યા હ્વરૅચા, યસ્ચા
  દ્રાથેંગ દ્રૅગ્વતો દદાત્,
યસ્ચા વાસ્ત્રા વીવાપત્ યસ્ચા
  વદરે વોઇજ્દત્ અષાઉને.
૧૧ તએચીત્ મા મોરૅન્દૅન્ જ્યોતૂમ્,
  યોઇ દ્રૅગ્વતો મજિબ્બીશ ચિકોઇતૅરૅશ;
અંઘ્ઉહીશ્ચા અંઘ્હ્વસ્ચા
  અપયેઇતી રએખૅનંઘ્હો વએદૅમ,
યોઇ વહિશ્તાત્ અષાઉનો
  મજ્દા રારૅષ્યાંન્ મનંઘ્હો.
૧૨ યા રાઅઁઘ્હયૅન્ સ્રવંઘ્હા
  વહિશ્તાત્ ષ્યઓથનાત્ મૅરૅતાનો,

૯. પેગમ્બર કોઇ બુરા ઉપદેશક વિષે બોલતાં કહે છે કે તે તેના શિક્ષણનું બળ તોડી નાખે છે, તેને શીકસ્ત આપવા માટે તે અહુરમજદને મીનત ગુજારી કરે છે.

૧૦. તે બુરો ઉપદેશક આ પૃથ્વી તથા ખોરશેદ તરફ માનની નજરથી જોતો નથી, તે દુષ્ટ માણસોને બક્ષેશ આપે છે, ખેતરોને વેરાન કરે છે, અને નેક માણસોને ત્રાસ આપે છે.

૧૧. જીંદગી ગુજારવાની જે રૂઢી હું શીખવું છું, તેને તે વખોડી કાઢે છે, બુરા માણસોને તેઓની બહારની મોટાઇને લીધે તેઓ મોટાં ગણે છે, અને નેક માણસોનાં દીલમાં દીનના ફરમાનો વિષે વસવસો ઉત્પન્ન કરે છે.

૧૨. જે માણસોને ઉંધું સમજાવીને નેકીના રાહ ઉપરથી પાછા ફેરવે છે, પ્રાણીઓને હલાક કરે છે, પૈસાનો લોભી હોય છે, જરથોસ્તનાં શિક્ષણો નહિ સાંભળનાર હોય છે, તેને અહુરમજદ બુરો ગણે છે.

અએઇબ્યો મજ્દાઑ અકા અઑત્, યોઇ
  ગેઉશ્ મોર્ન્દન્ ઉર્વાક્ષ-ઉખ્તી જ્યોતૂમ;
યાઇશ્ ગૅરેહ્મા અષાત્ વરતા
  કરપા ક્ષથ્રેમચા ઇષનાંમ્ દ્રુજેમ.

૧૩ યા ક્ષથ્રા ગૅરેહ્મો હીષસત્
  અચિશતહ્યા દૅમાને મનંધ્રહ્યા,
અંધ્રહેઉશ્ મરેખ્તારો અહ્યા,
  યએચા મજ્દા જીગૅરેજત્ કામે,
થ્વહ્યા માંથ્રાનો દૂતેંમ્ યેન્ઇશ્
  પાત્ દરેસાત્ અષહ્યા.

૧૪ અહ્યા ગૅરેહ્મો આ-હોઇથોઇ ની
  કાવયસ્ચીત્ ખ્રતૂશ્ ની દદત્
વરેચાઇ હીચા ફ્રઇદિવા હ્યાત્
  વીસેન્તા દ્રેગ્વન્તેમ્ અવો
હ્યત્ચા ગાઉશ્ જઇદ્યાઇ મ્રૉઇ
  યે દૂરઑષેમ્ સઑચયત્ અવો.

૧૫ અનાઇશ્ આ વી-નેનાસા યા
  કરપોતાઑસ્ચા કેવીતાઑસ્ચા
અવાઇશ્ અઇબી યેંગ્ દઇન્તી
  નોઇત્ જ્યાતેઉશ્ ક્ષયમ્નેંગ્ વસો,
તોઇ આબ્યા બઇરયાઑન્તે
  વંધ્રહેઉશ્ આ-દૅમાને મનંધ્રહો.

૧૬ હુમેમ તત્ વહિશ્તાચીત્ યે
  ઉષુરૂયે સ્યસ્ચીત્ દહ્મહ્યા

---

૧૩. જે કોઇ, આ દુન્યામાં ખરાબી કરવા માટે સત્તા મેળવવાનો લોભ રાખે છે, અને મારાં દીન ફેલાવવાનાં કામમાં હરકત નાખે છે. તેને અહુરમજદ બુરો ગણે છે.

૧૪. 'કવી', યાને જોવાની આંખ છતાં જેઓ જોતા નથી, તેઓ દુષ્ટ નાશ અને મોત લાવવામાં ડોળઘાલુઓને મદદ કરે છે.

૧૫. 'કવીઓ, અને 'કરપો' (છતાં કાને નહિ સાંભળનારા) નાશ પામશે, પણ જેઓ રાસ્તીનાં કામમાં મદદ આપે છે તેઓને બેહેસ્ત મળશે.

૧૬. સઘળા શકોને અસરકારક રીતે જે સૌથી સરસ ચીજ દૂર કરે છે, તે કેળવણી છે, તે દુષ્ટ માણસને પરાજય આપશે.

ક્ષયાંસ્ મજ્દા અહુરા યેહ્યા-મા
  અઇથીશ્ચીત્ દ્વએથા
હાત્ અએનંધ્હે દ્રેગ્વતો
  એઍઆનૂ ઇષ્યેંગ્ અંધ્હુયા.

☞ અહ્યા યાસા નેંમંધ્હા
  ઉસ્તાનજસ્તો રફ્ધ્રહ્યા,
મન્યેઉશ્ મજ્દાઓ પોઉરૂવીમ્
  સ્પેન્તહ્યા અષા વીસ્પેંગ્ શ્યઓથના,
વંધ્હેઉશ્ ખ્રતૂમ્ મનંધ્હો યા
  ક્ષ્નેવીષા ગેઉશ્ચા ઉર્વાનેંમ્. ☞ (બે વાર પઢે.)

યથા અહૂ વઇર્યો (૪), અષેંમ્ વોહૂ (૩). ખ્શએતુમઇથ્યેમ્ હાઇતીમ્ યજમઇદે. યેંધ્હે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંધ્હો, મજ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંધ્હાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(હા ૩૩ મો)

૧ યથા આઇશ્ ઇથા વરેષઇતે યા
  દાતા અંધ્હેઉશ્ પઓઉરૂયેહ્યા,
રતૂશ્ શ્યઓથના રજિશ્તા દ્રેગ્વ-
  તએચા હાત્ચા અષાઉને;
યેમ્યાચા હેમ-યાસઇતે મિથહ્યા
  યાચા હોઇ આ એરેજવા.

૨ અત્ યે અકેંમ્ દ્રેગ્વાઇતે
  વચંધ્હા વા અત્ વા મનંધ્હા
જસ્તોઇબ્યા વા વરેષઇતી,
  વંધ્હાઉ વા ચોઇથઇતે અસ્તીમ્;
તોઇ વારાઇ રાદેંન્તી અહુરહ્યા
  જઓષે મજ્દાઓ.

---

૧. પુરાતન જમાનાના રીવાજ પ્રમાણે એક રતુ યાને વડા ધર્મ જ્ઞાની તરફથી નેક અને બદ માણસોને, તેમજ જેઓમાં નેકી અને બદી એક સરખા પ્રમાણમાં ભેળાયલી હશે, તેને વાજબી ન્યાય મળશે.

૨. જે કોઈ શખસ પોતાના વિચારથી અને શારિરીક બળથી બુરાઇનો અટકાવ કરે છે, અને લોકોને નેક રસ્તો બનાવે છે, તે અહુરમજદને ખુશનુદ કરે છે.

૩ યે અષાઉને વહિશ્તો, ખ્એતૂ
  વા અત્ વા વૅરૅજેન્યો
અઇરયમ્ના વા અહુરા વીદાંસ્
  વા થ્વક્ષંઘ્રહા ગવોઇ,
અત્ હ્વો અષહ્યા અંઘ્રહત્
  વંઘ્રહેઉશચ્યા વાસ્ત્રે મનંઘ્રહો.

૪ યે થ્વત્ મઝ્દા અસ્રુશ્તીમ્
  અકૅમચ્યા મનો યઝાઇ અપા,
ખ્એતેઉશચ્યા તરેમઇતીમ્, વૅરૅજેન-
  ક્યાચ્યા નઝ્દિશ્તાંમ્ દ્રુજૅમ્,
અઇરયમનસ્ચ્યા નદૅન્તો, ગેઉશચ્યા
  વાસ્ત્રાત્ અચિશ્તૅમ્ મન્તૂમ્.

૫ યસ્તે વીસ્પે-મજિશ્તૅમ્ સૅરઓ-
  ષૅમ્ જબયા અવંઘ્રહાને,
અપાનો દરૅગો-જયાઇતીમ્ આ-
  ક્ષથ્રૅમ્ વંઘ્રહેઉશ મનંઘ્રહો;
અષાત્ આ ઍરૅજૂશ પથો યએષૂ
  મઝ્દાઓ અહુરો ષએતી.

૬ યે જઓતા અષા ઍરૅજુશ હ્વો
  મઇન્યેઉશ આ વહિશ્તાત્ કયા,
અહ્માત્ અવા મનંઘ્રહા યા
  વૅરૅજયેઇદ્યાઇ મન્તા વાસ્તર્યા;
તા-તોઇ ઇજ્યા અહુરા મઝ્દા
  દરૂશ્તોઇશચ્યા હેમ-પરૂશ્તોઇશચ્યા.

---

૩. જે કોઇ શખસ નેક માણસને, પછી તે તેનો ખેશી હોય કે કોઇ ઉતરતો કે ચઢતો હોય, તેને મદદ કરે, અને તેના ગાયઢોરનું રક્ષણ કરે, તે સવાબનાં કામમાં મશગુલ થયલો કહેવાય.

૪. અએ અહુરમજદ! મારી નાફરમાની અને બદમનશનીને, મારા ખેશીઓ તરફના ધિકકારને અને ગાય ઢોર તરફની મારી બેદરકારીને હું બંદગીથી ત્યાગ કરૂં છું.

૫. અએ અહુરમજદ! તારા શરોષ યઝદની હું મદદ માગું છું, અને નેક મનશનીમાં લાંબી જીંદગી ગુજારૂં, અને અહુરમજદના નેકીના માર્ગ ઉપર પુગવાને હું શકિતવાન થાઉં.

૬. અએ અહુરમજદ! સ્વચ્છ નૈયતથી હું તારી પ્રાર્થના કરૂં છું. મારી ખાહેશ તારાં દર્શણ કરવાની અને તારી સાથે વાતચીત કરવાની છે.

૭ આ-મામ્ આઇદૂમ્ વહિશ્તા
આ ખ્એથ્યાચા મજ્દા દર્‍ષત્‍ચા
અષા વૉહુ મનંઘ્હા યા
સુયે પરે મગાઉનો;
આવિશ-નાઑ અન્તરૅ હેન્તૂ
નેમખ્‌ઇતીશ્ ચિથ્રાઓ રાતયો.

૮ ક્રો-મોઇ ફ્રવોઇજ્દૂમ્ અર્‍થા
તા યા વૉહુ ષવાઇ મનંઘ્હા
યસ્નૅમ્ મજ્દા ક્ષ્માવતો અત્
વા અષા સ્તઑમ્યા વચાઑ;
દાતા વે અમૅરૅતાઑસ્ચા
ઉતયૂઇતી હઉર્વતાસ્ દ્રઑનો.

૯ અત્ તોઇ મજ્દા તેમ્ મઇન્યૂમ્
અષઑક્ષયન્તાઓ સર્‍ઘાઑ
ખ્‌આથ્રા મએથા મયા
વહિશ્તા બરૅતૂ મનંઘ્હા
અયાઑ અરેઇ હાકુરૅનમ્
યયાઑ હચિન્તૅ ઉર્વાનો.

૧૦ વીસ્પાઑ-સ્તોઇ હુજીતયો યાઑ-જી
આઑંઘ્હરે, યાઑસ્ચા હૅન્તી,
યાઑસ્ચા મજ્દા બવઇન્તી;
થ્વહ્મી હીશ્ જઑષે આબક્ષોહ્વા.
વૉહુ ઉક્ષ્યા મનંઘ્હા ક્ષથ્રા
અષાચા ઉશ્તા તનૂમ.

---

૭. અએ અહુરમજદ તું મારી આગળ આવ; નેક મનશાની અને ભકિતભાવને લીધે હું જણાયલો છું, મારી આજીજી સાથની બંદગી તારી હજુરમાં કબુલ થાય.

૮. અએ અહુરમજદ! ધાર્મીક યકીનથી શું ફાયદા હાંસલ થાય છે તે તું શીખવ. સુખ અને અમરગીની બક્ષેશ તું મને આપ.

૯. અએ અહુરમજદ! ભલું મન અને વ્યવસ્થા એક દીલથી કામ કરે છે, તેઓ માણસને સંપુર્ણ સુખ બક્ષે છે.

૧૦. અએ અહુરમજદ! દુન્યાની ભલી ખુશાલી, જે અગાઉ હતી, હાલ છે અને હવે થશે, તે અમને તું બખશ. દુન્યાની આબાદી વધારવાને તથા બુરાઇને નાશ કરવાને તું શરીર તથા મનનું દૌલત આપ.

* (બાજમાં પઢે.) શેકસ્તેહ ઘનામેન્યો, બર્ અહેરેમન્ લેઆંનત સદ્-હજાર બાર્ (પ્રગટ પઢે.)

૧૧ ☞ યે સેવિશ્તો અહુરો
મજ્દાઑસ્ચા આર્મઇતિશ્ચા,
અષૅમ્ચા ફ્રાદત્-ગએથૅમ
મનસ્ચા વૅાહુ ક્ષથ્રૅમ્ચા,
સ્રઑાતા-મોઇ મૅરૅજ્દાતા-મોઇ
આદાઇ કહ્યાઇચીત્ પઇતી. ☜ (ત્રણ વાર પઢે)

૧૨ ઉસ્-મોઇ ઉજારૅષ્વા અહુરા
આર્મઇતી તેવીષીમ્ દસ્વા,
સ્પેનિશ્તા મઇન્યૂ મજ્દા,
વંઘ્વહુયા જવો-આદા,
અષા હઝો એમવત્ વૅાહૂ
મનંઘ્હા ફ્રેસેરતૂમ્.

૧૩ રફેંધ્રાઇ વૅાઉરૂ-ચષાને દોઇષી
મોઇ યા-વે અબિફ્રા
તા ક્ષથ્રહ્યા અહુરા યા
વંઘ્વહેઉશ અષિશ મનંઘ્હો;
ફ્રો સ્પૅન્તા આર્મઇતે અષા
દએનાઑ ફ્રદક્ષયા.

૧૪ અત્ રાતાંમ જરથુશ્ત્રો તન્વસ્-
ચીત્ ખ્પયાઑ ઉશ્તનૅમ

---

* "શેકસ્તેહ ઘનામેન્યો" વાળી બે લીટીઓ ઘેહસારણાં વખતેજ ભણાય છે. ગાથા પઢતી વખતે એ પઢવાની જરૂર નથી.

૧૧. અએ ઘણોજ ફાયદો કરનાર અહુરમજદ! અએ આરમઇતી! અષ! વોહુમન! ક્ષથ્ર વઇર્ય! મારી અરજ સાંભળો, અને કાંઈબી (બુરાં) કામને માટે મને ક્ષમા કરો.

૧૨. અએ બંદગી કરનારને સુખ આપનાર અહુરમજદ! તું મને પાક કર, મને કોવત તથા જોર અને ભલાં મનને લીધે શ્રેષ્ટાઈ બખશ.

૧૩. અએ અહુરમજદ! ભલાં મન અને સત્તાની બક્ષેશ તું મારી ઉપર કર. ઓ સ્પેન્તા આરમઈતી! રાસ્તીની મારફતે તું મને દીનની સચાઈ શીખવ.

૧૪. પેગમ્બર જરથોસ્ત પોતાનો જાન અને મન, બોલવાની અને કામ કરવાની શકિત રાસ્તીને ખાતર અહુરમજદને અર્પણ કરે છે.

દદાઇતી પઉર્વતાતૅમ્ મનંઘ્-
હસ્યા વંઘ્હેઉશ્ મજ્દાઇ,
શ્યઑથનહ્યા અષાઇ યાચા ઉખ્ધ-
ખ્યાચા સૅરઑષૅમ્ ક્ષથ્રૅમ્યા.

☞ અહ્યા યાસા નૅમંઘ્હા
ઉસ્તાનજસ્તો રફ્રૅધ્રહ્યા,
મન્યેઉશ્ મજ્દાઓ પૅાઉરૂવીમ્
સ્પૅન્તહ્યા અષા વીસ્પેંગ્ શ્યઑથના,
વંઘ્હેઉશ્ ખ્રતૂમ્ મનંઘ્હો યા
ક્ષ્નૅવીષા ગેઉશ્ચા ઉર્વાનૅમ્. ☜ (બે વાર પઢે.)

યથા અહૂ વઇર્યો (૪,) અષૅમ્ વૅાહૂ (૩) યથા-આઇશ્-ઇથાંમ્ હાઇતીમ્ યજમઇદે. યેંઘ્હે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્હો, મજ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્હાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(હા ૩૪ મો.)

૧ યા શ્યઑથના યા વચંઘ્હા
યા યસ્ના અમૅરૅતતાતૅમ્
અષૅમ્ચા તએઇબ્યો દાઓંઘ્હા
મઝ્દા ક્ષથ્રૅમ્ચા હઉર્વતાતો
અએષાંમ્ તોઇ અહુરા એહ્મા
પૅાઉરૂતૅમાઇશ્ દસ્તે.

૨ અતચા ઇ તોઇ મનંઘ્હા
મઇન્યુશ્ વંઘ્હુશ્ વીસ્પા દાતા
સ્પૅન્તખ્યાચા નૅરશ્ શ્યઑથના
યેહ્યા ઉર્વા અષા હચઇતે
પઇરિગએથે ક્ષ્માવતો વહ્મે
મજ્દા ગરોબીશ્ સ્તૂતાંમ્.

---

૧. અએ અહુરમજદ! મારી જબાન, કામ કરવાની શકિત, તથા જે ભકિતભાવથી સુખ અને અમર્ગી મળે છે, તે હું તને અર્પણ કરૂં છું.

૨. અહુરમજદને અર્પણ કરવા લાયક ચીજો નેક વિચાર અને નેક કામો છે. ખાલેસ બંદગીની મારફતે હું અહુરમજદની નજદીક પહોંચું.

૩ અત્ તોઇ મ્યજ્દૅમ્ અહુરા
નૅમંઘ્રહા અષાઇચ્યા દામા
ગએથાઍ વીસ્પાઍ આક્ષથ્રોઇ
યાઍ વૅહુ થ્રઍાશ્તા મનંઘ્રહા
આરોઇ જી હુદાઁઘ્રહો વીસ્પાઇશ
મજ્દા ક્ષ્માવસૂ સવો.

૪ અત્ તોઇ આતરૅમ્ અહુરા
અઍાજોંઘ્રહ્વન્તૅમ્ અષા ઉસેમહી,
અસીશ્તૅમ્ એમવન્તૅમ્ સ્તોઇ-
રપૅન્તૅમ્ ચિથ્રા-અવંઘ્રહૅમ;
અત્ મજ્દા દઇબિષ્યન્તે જસ્તા-
ઇશ્તાઇશ દૅરૅશ્તા અએનંઘ્રહેમ.

૫ કત્ વે ક્ષથ્રૅમ્ કા ઇશતિશ, ષ્યઍાથ-
નાઇશ મજ્દા યથા વાઍ હુષ્મી
અષા વૅહુ મનંઘ્રહા થ્રાયો-
ઇધ્યાઇ દ્રિગૂમ્ યૂષ્માકૅમ,
પરે વાઍ વીસ્પાઇશ પરે વઍાખૅમા
દએવાઇશચ્યા ખ્રફ્સ્ત્રાઇશ મષ્યાઇશચ્યા.

૬ યેજી અથા સ્તા હઇથીમ્
મજ્દા અષા વૅહુ મનંઘ્રહા,
અત્ તત્ મોઇ દક્ષ્તૅમ્ દાતા
અહ્યા અંઘ્રહેઉશ વીસ્પા મએથા,
યથા વાઍ યજૅમ્નસ્ચા ઉર્વાઇધ્યાઍ
સ્તવસ્ અયેની પઇતી.

---

૩. અએ અહુરમજદ! તુંને નમીને હમો મયજદ અર્પણ કર્યે છીયે. તારાં રાજ્યમાં સર્વે રક્ષણ પામેલાં છે. જે પરોપકારી છે તે સંપુર્ણ ડહાપણવાળો છે.

૪. અએ અહુરમજદ! તારા પ્રતાપી, પ્રકાશીત, ખુશાલી આપનાર આતશ, જે દુષ્ટ માણસને જેર કરે છે, તેને હમો યાદ કરીએ છીએ.

૫. અએ અહુરમજદ! તારી પાદશાહી કેવી રીતની છે. ગરજાઉ માણસને આશરો આપનાર તારો મિત્ર છે. દુષ્ટ માણસો ઉપર પણ તારી સર્વોપરી સત્તા છે.

૬. તું પોતે રાસ્તી તથા ભલી મનશાનીનું સ્વરૂપ છે. મને એવી બસારત આપ, કે જેથી વધારે ભકિતભાવથી હું તારી પરસ્તેશ કરનાર થાઉં.

૭ કુથ્રા તોઇ અર્દ્રા મજ્દા, યોઇ
  વંધ્રહુશ્ વએહ્ના મનંધ્રહો
સેંગહૂશ્ રએખ્નાઓ અરપેનચીત્
  સાદ્રાચીત્ ચખ્રયો ઉર્વઉરૂ;
નએ-ચીમ્ તેંમ્ અન્યેમ્ યૂશ્મત્
  વએદા અષા. અષા-નાઓ થ્રાજ્દૂમ્.

૮ તાઇશ્ જીનાઓ બ્યઓશ્નાઇશ્ બ્યેન્તે,
  યએષુ અસ્ પઇરી યાઉરૂબ્યો દ્દઇથ્યેજો;
હાત્ અસ્ અઓજયાઓ નાઇધ્યાઓંધ્રહુંમ્
  થ્વહ્યા મજ્દા આસ્તા ઉર્વાતહ્યા;
યોઇ નોઇત્ અર્ષેમ્ મઇન્યન્તા,
  અએઇબ્યો દૂઇરે વાહૂ અસ્ મનો.

૯ યોઇ સ્પેન્તાંમ્ આર્મઇતીમ્ થ્વહ્યા
  મજ્દા બેરેખ્ધાંમ્ વીદુષો,
દુશ-શ્યઓથના અવજજત્
  વંધ્રહેઉશ્ એવિસ્તી મનંધ્રહો,
અએઇબ્યો મશ્ અષા સ્યજ્દત્
  યવત્ અહ્માત્ અઉરૂના ખ્રફ્સ્ત્રા.

૧૦ અહ્યા વંધ્રહેઉશ્ મનંધ્રહો શ્યઓથ્ના
  વઓચત્ ગેરેબાંમ્ હુખ્રતુશ્,
સ્પેન્તાંમચા આર્મઇતીમ્ દાંમીમ્
  વીદ્વાઓ હિથાંમ્ અષહ્યા,
તાચા વીસ્પા અહુરા થ્વહ્મી
  મજ્દા ક્ષથ્રોઇ આ વોયથ્રા.

---

૭. દીનના ફરમાનોને સૌથી ઉત્તમ ખજાના લેખે ગણીને સુખ તથા દુ:ખમાં તેને એક સરખી રીતે અમલમાં મેળનાર કયાં છે? તું શિવાય વ્યવસ્થાનું રૂપ બીજું કોઈ નથી.

૮. ખોટા અને ઠગારા આશંમોગો ઘણાનો નાશ કરે છે, પણ તેઓ ફક્ત નબળાઓ ઉપરજ ફાવે છે.

૯. જે પ્રમાણે જંગલી જાનવરો આપણાંથી દૂર નાસે છે. તેમ બદ માણસો, નેક મનશની તુને વહાલી છે, તે જાણવા છતાં તેનાથી દૂર રહે છે.

૧૦. દાનાવ શખસ નેક મનશની ઉપર આસ્થા રાખે છે, તે પૃથ્વી ઉપરથી દુષ્ટ માણસને હાંકી કાઢે છે.

૧૧ અત્‌ તોઇ ઉબે હુઉર્વાઑસચા
  ખરૅથાઇ આ અમૅરૅતતાઑસચા;
વંઘ્નહેઉશ ક્ષથ્રા મનંઘ્નહો અષા
  મત્‌ આર્મઇતિશ વક્ષ્ત્‌
ઉતયૂઇતી તૅવીષી તાઇશ આ મઝ્દા
  વીદ્વએષાંમ્‌ થ્વોઇ અહી.

૧૨ કત્‌ તોઇ રાઝરે, કત્‌ વષી,
  કત્‌ વા સ્તૂતો, કત્‌ વા યસ્નહ્યા;
સ્રુઇધાઇ મઝ્દા ફ્રાવઑચા યા
  વીદાયાત્‌ અષીશ રાષ્નાંમ્‌.
સીષા-નાઑ અષા પથો
  વંઘ્નહેઉશ ખ્વએતેંગ્‌ મનંઘ્નહો.

૧૩ તૅમ્‌ અદ્વાનૅમ્‌ અહુરા યેમ્‌ મોઇ
  મ્રઑશ વંઘ્નહેઉશ મનંઘ્નહો,
દએનાઑ સઑષ્યન્તાંમ્‌ યા
  હૂકૅરૅત અષાચીત્‌ ઉર્વાક્ષત્‌,
હ્યત્‌ ચિવિશ્તા હુદાબ્યો મીઝ્દેમ્‌
  મઝ્દા, યેહ્યા તૂ દથૅમ્‌.

૧૪ તત્‌ જી મઝ્દા વઇરીમ્‌
  અસ્તવઇતે ઉશ્તાનાઇ દાતા,
વંઘ્નહેઉશ શ્યઑથના મનંઘ્નહો યોઇ
  જી ગેઉશ વૅરૅઝૅને અઝયાઑ
ક્ષ્માકાંમ્‌ હુચિસ્તીમ્‌ અહુરા
  ખ્રતેઉશ અષા ફ્રાદો વૅરૅઝૅના.

---

૧૧. સંપુર્ણ મનશનીવાળો શખસ સઘળી બદીની સામે થવાને કૌવત ધરાવે છે.

૧૨. દુન્યાના તમામ સુખ મેળવવા માટે માણસને માટે શું નિયમો મુકરર કર્યા છે, તે જાણવાની ખાહેશ દર્શાવવામાં આવી છે.

૧૩. નેક મનશ્નીને, અને સઓષ્યંતો (દીનની રાહનુમાઈ કરનારા)ના તરીકાને અનુસરીને ચાલનાર આબાદ થશે.

૧૪. અય અહુરમજદ! માણસો આ દુન્યામાં નેક કામ કરે છે, તે તેં બક્ષેલી બુદ્ધિને પ્રતાપે છે.

૧૫ ☞ મજ્દા અત્ મોઇ વહિશ્તા
 સ્રવાઓસ્ચા શ્યઓથનાચા વઓચા,
તા-તૂ વોહૂ મનંઘ્રહા
 અષાચા ઇષુદેમ્ સ્તુતો,
ક્ષ્માકા ક્ષથ્રા અહુરા ફેરષેમ
 વસ્ના હઇથ્યેમ્ દાઓ અહૂમ. ☜ (ચાર વાર પઢે)

☞ અહ્યા યાસા નેમંઘ્રહા
 ઉસ્તાનજસ્તો રફેધ્રહ્યા,
મન્યેઉશ મજ્દાઓ પોઉર્વીમ
 સ્પેન્તહ્યા અષા વીસ્પેંગ્ શ્યઓથના,
વંઘ્રહેઉશ્ ખ્રતૂમ મનંઘ્રહો યા
 ક્ષ્નેવીષા ગેઉશ્ચા ઉર્વાનેમ. ☜ (બે વાર પઢે.)

યથા અહૂ વઇર્યો (૪), અષેમ્ વોહૂ (૩). યા-શ્યઓથનાંમ્ હાઇતીમ્ યજમઇદે. અહુનવઇતીમ્ ગાથાંમ્ અષઓનીમ્ અષહુ રતૂમ યજમઇદે. અહુનવઇત્યાઓ ગાથયાઓ હન્દાતા યજમઇદે. યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્રહાંમચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.*

(બાજમાં પઢે.) અહુરમજ્દ ખોદાએ, અવજૂનીએ મરૂદુમ, મરૂદુમ સર્દગાંન્ હમા સર્દગાંન્, હમબાયસ્તે વેહાંન્, ઓઅેમ્ બેહેદીન્ માજ્દયસ્નાંન્, આગહી આસ્તવાની નેકી રસાનદ; અએદૂન્ બાદ. (પ્રગટ પઢે) યથા અહૂ વઇર્યો (૨).

યસ્નેમચ વહ્મેમચ અઓજસ્ચ જવરેચ આફ્રીનામિ, અહુરહે મજ્દાઓ રએવતો ખરેનંઘ્રઉહતો, અમેષનાંમ્ સ્પેન્તનાંમ્, ગાથાબ્યો સ્પેન્તાબ્યો રતુક્ષથ્રાબ્યો અષઓનિબ્યો, અહુનવઇત્યાઓ ગાથયાઓ, ઉશ્તવઇત્યાઓ ગાથયાઓ, સ્પેંતા-મઇન્યેઉશ ગાથયાઓ, વોહુ-ક્ષથ્રયાઓ ગાથયાઓ, વહિશ્તોઇશ્તોઇશ ગાથયાઓ, અષાઉનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ્ ઉગ્રનાંમ્ અઇવિથૂરનાંમ્, પઓઇર્યો-ત્કએષનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ્, નબાનજદિશ્તનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ. અષેમ્ વોહૂ (૧).

૧૫. અએ અહુરમજદ! સૌથી સરસ ઉપદેશો, અને સૌથી શ્રેષ્ટ કામો વિષે મને માહિતી આપ, જેથી તારી તરફનું મારી ફરજનું કરજ હું અદા કરૂં.

* ઘેહસારણું ભણનાર સાહેબોએ હયાં સુધી પઢી પછી "ઘેહેસારણાની બાજ"માં લખ્યા મુજબ આગળ પઢવું.

☞ અહ્માઇ રએશચ; હુજંઘ્રૅમ; જસ મે અવંઘ્રહે મજદ્દ; કેરૂફેઉ મોજદ્દ.

ગાથા અહુનવદ.

હા ૨૮ મો–અહુયા યાસાનો સાર—અશો જરથોસ્ત અશોઇના રાસ્ત કામો કરવાને માટે, અને બુરાઓની ખરાબી તોડીને તેઓને માથ્ર શીખવીને સરખે રસ્તે લાવવા માટે, ભલાં મનની અકકલ મેળવવા અહુરમજદને અરજ ગુજારે છે, અને તેનાં કામમાં મદદ કરનારા ગુશતારપ અને ફરશોસ્તર જેવા શાગેર્દો ઉપર ખુદા મહેરબાન થાય, અને તેઓને મદદ કરે એવી દુવા ગુજારે છે. ગેતીની દુન્યાની શરૂઆત કેમ અને શા કારણુસર થઇ તે શીખવાની તે ખાહેશ રાખે છે, તેમજ અહુરમજદને જોવાને અને પામવાને આતુરતા દેખાડે છે. અશોઇના કામોની વાકેફી મેળવવા માટે પોતાની આખી જીંદગી દરમ્યાન તે પોતાનો જાન ફીદા કરવાની કબુલાત આપે છે, અને દુવા ગુજારે છે કે તેનાથી અહુરમજદને દુઃખી કે ગુસ્સે થવાનું કાંઇ કારણ મળે નહિ.

હા. ૨૯ મો–ક્ષમઇબ્યાનો સાર.—ખુદરત અહુરમઝદ આગળ પોકાર કરે છે કે કોણુને માટે, શા માટે, અને કોણે મને બનાવી? કારણુ કે એશ્રમ દેવ, લુટારો, અને ખુનીઓ તેના ઉપર સિતમ ગુજારે છે. ત્યારે અહુરમઝદ, જે સારાં નરસાંનો ફરક સમજનાર છે, તેણે જરથોસ્તને તે સિતમ ટાળવા માટે મુકરર કરવા માંગ્યા, તે ઉપરથી ખુદરતે જરથોસ્ત જેવા એક સત્તા વગરના શખસના કરતાં કોઇ આપઅખત્યાર પાદશાહની માંગણી કીધી, પણુ સેવટે જરથોસ્તનેજ પોતાના સરદાર તરીકે કબુલ રાખીને અરજ ગુજારી કે જરથોસ્તને તું પુરતું કૌવત બખશ, જેથી તે લોકોને અશોઇની રાહે ચલાવીને પ્રમાણિક ઉદયોગ કરતાં શીખવે, અને જરથોસ્તે પણુ તે કામ સરંજામ ઉતારવાને અહુરમઝદ કનેથી ભલાં મનની બખશેશ, અને મદદને માટે અરજ ગુજારી.

હા. ૩૦ મો–અત તા વક્ષ્યા.—એ હામાં જરથોસ્તની સ્પેનતો મઇન્યુશ અને અંઘ્રેમઇન્યુશની વાયેજ આવેલી છે. તે પોતાના સાંભળનારાઓને કહે છે કે હું જે કહું છું, તે તમે મનને લગતી રોશનીથી જુઓ, કાને ધ્યાન ધરીને સાંભળો, અને પુરતો દરયાફ્ત કરીને જે તમને નેક લાગે તે અખત્યાર કરજો. આ દુન્યા પેદા થઇ ત્યારથીજ સપેનામીનો અને ઘનામીનો નામના બે મીનો ભેળાયલા છે. પહેલો વૃધ્ધિ કરનાર છે, બીજો નાશ કરનાર છે; પહેલો વિચાર, વચન અને કામમાં ભલો છે, બીજો બુરો છે; પહેલાએ રાસ્તી કબુલ રાખી, બીજાએ નહિ કબુલ રાખી. આ હરિફાઇ દુન્યામાં સેવટ સુધી ચાલુ રહેશે, પણુ સેવટે રસ્તાખેજને વખતે નેકી ફાવશે, અને બુરાઇનો અંત આવશે; માટે સ્પેનામીનોની તરફેણુ કરીને

અહુરમઝદને આરાધો, તેને આપઅખત્યાર પાદશાહ તરીકે કબુલ રાખો, અને હું જે માથ્ર શીખવું તે શીખો, જેથી દુન્યા પાછી નવું રૂપ લેશે, નેક લોકો બહેસ્તમાં જશે, અને ધનામીનોની તરફેણવાળા દરવંદો દોઝખની સજાએ પહોંચશે.

હા ૩૧ મો—તા વે ઉરવાતા—અશો જરથોસ્ત જણાવે છે અરમહુઝદ સઘળું જુએ છે, તેણેજ હાડમંદ દુન્યામાં જાન બખશયો, તેજ સઘળું જાણનાર છે, તેની તરફ ચાહ રાખનારને ભલાં મનનું સુખ, આબાદી અને અમર્ગી મળે છે, તેની તરફ દીલ લગાડનારાઓનું ઘણું ભલું થાય છે. જે નથી થયું, અને હવે પછી જે થશે, તેનો જાણનાર તેજ છે. તે મહાન, ભલાં મનનો પિતા, અને અશોઇની પેદાયશનો બનાવનાર, તથા મીનોઇ અકકલ ધરાવનાર છે. જે કોઇ દેશની આબાદી અને વૃદ્ધિ માટે કોશેશ કરે છે, તેને બદલો મળે છે, અને તે અહુરમઝદને આપઅખત્યાર પાદશાહ તરીકે કબુલ રાખે છે. દરૂજની શીખામણથી અશોઇની દુન્યાનો નાશ થાય છે, માટે દરૂજની શીખામણ ઉપર ધ્યાન આપવું નહિ કારણ કે તે દરવંદને મદદ કરવા બરાબર છે. છેવટે દરવંદ તેને દુઃખમાં લાવી નાખશે, અને તેને દોઝખની સજા થશે. જરથોસ્ત પોતાના સાંભળનારાઓને ઉદયોગી જીંદગી ગુજારી સપંદારમંદને ખુશનુદ કરવાનો બોધ આપતાં કહે છે, કે આળસુ માણસ કોઇબી બુરાને સારા રાહ ઉપર લાવતો નથી, અને તેઓમાં કાંઇબી ભલા વિચાર આવતા નથી. અશો જરથોસ્ત પોતે અહુરમઝદ પાસેથી શિખામણો સાંભળવાની આતુરતા દેખાડે છે, જેથી તેવી નેક શિખામણો આ દુન્યાના લોકોને તે કહી સંભળાવે. તે અહુરમઝદ પાસે પોતા માટે તાબેદારી, અશોઇ અને ભલાં મનની બખશેશ માગે છે, જેથી પોતાનું કામ સરનજામ ઉતારવાને તેને કૌવત મળે.

હા ૩૨ મો—અખ્યાચા ખએતુશ—જરથોસ્ત કહે છે કે હું અહુરમઝદનો દોસ્ત છું, અને દુવા ગુજારે છે કે તે દુન્યાના લોકો આગળ અહુરમઝદનો પેગામ લઇ જનારો થાય, અને પાપીઓને અટકાવ નાખે. દેવો અકોમનની ઓલાદના છે, તેઓ અહુરમઝદની અકકલ અને અશોઇથી બેનસીબ છે, તેઓ મારૂં મન ફેરવવા માંગે છે, અને લોકોને ખોટાં સુખ અને અમર્ગીની લાલચ આપે છે, પણ તેઓને શું સજા થશે તે તેઓ જાણતા નથી, અને આડે રસ્તે જાય છે. એવા આડે રસ્તે જનારાઓમાં એક વીવંઘામનો દીકરો જમશેદ હતો. તેઓ ગોસપંદને અને ખોરશેદને બંધ આંખોથી જોવા કહે છે. ખેતીને નુકશાન કરે છે, દરવંદને વિષે મોટું મોટું શિખવે છે, અને દુન્યાને હાણી પુગાડે છે, તથા માથ્ર ફેલાવવામાં હરકત નાખે છે. તેઓ કીક, એટલે છતી આંખે આંધળાં, અને કરપ, એટલે છતે કાને બહેરાં કહેવાય છે, તેથી તેઓને જેર કરવાને તે અહુરમઝદ પાસે શિખામણ માગે છે. તે પોતાના સાંભળનારાઓ ઉપર ઠસાવે છે કે અહુરમઝદની હકુમત અને અશોઇને તાબે રહેવામાંજ ડહાપણ સમાયલું છે.

હા ૩૩ મો—યથા આઇશ ઇથા—જરથોસ્ત દીનને માટે પોતાનો જાન ફીદા કરવાને તૈયાર થાય છે, તેથી તે અહુરમઝદથી પુછપરછ કરીને ભલું મન અને અશોઇ મેળવવાની ખાહેશ રાખે છે. તે શરોષને પોતાની મદદે બોલાવે છે, અને અહુરમઝદની સેતાયશ અને આરાધનાના શબ્દો શીખીને લોકોને શીખવવા માંગે છે, અને પોતાને માટે તેના બદલામાં આબાદી અને અમર્ગી મેળવવાની ખાહેશ રાખે છે. તે પોતાના સાંભળનારાઓને કહે છે કે જે કોઇ મનથી, વચનથી અને કરણીથી દરવંદની સામે થશે, અને અહુરમઝદ તરફની નાફરમાનીને ધિકકારી કાઢશે, તે અહુરમઝદને ખુશી કરશે, તે બહમન અને અરદીબહેશ્તની સેવા કરશે, તેનું મન ભલું થશે, અને તેને લાંબી જીંદગી મળશે અને આ દુન્યામાં જે તમામ સુખ થઇ ગયું, અને જે હવે પછી થશે તે તેને મળશે.

હા ૩૪ મો—યા શ્યોથના—એ હામાં પણ જરથોસ્ત અહુરમઝદની સેપાસ ગુજારી કરતાં કહે છે કે અય અહુરમઝદ! જે કામથી, વચનથી અને આરાધનાથી મેં અમર્ગી, અશોઇ અને આબાદી મેળવી છે તે તારાથીજ છે. તારા તેજી, હિંમતવાન, હંમેશા ખુશી આપનાર આતશ તરફ ભાવ દેખાડીને તુંને અને અરદીબહેશ્તને અમો નમીયે છીયે. આતશને અજાબ આપનાર તરફ હમો ધિક્કાર દેખાડીયે છીયે. તમારા શિવાય હું કોઇને ઓળખતો નથી, તેથી તમે અમારૂં રક્ષણ કરો. હું નેક કામો કરીને તમારી બેશા-વંદીમાં આવું તથા આશમોગો જેઓ લોકોને બીહીવાડીને ઠગાઇનો માર્ગ બતાવે છે અને ભોળાં લોકોને ઠગે છે, તેઓને હું જેર કરૂં. કારણ કે તેઓ જંગલી ખરફસ્તરોના જેવા છે. વળી ગરીબોનું પોષણ કરવું સવાબકાર ગણીને તે તેઓને મદદ કરવા ચાહે છે, અને અહુરમઝદની આરાધના અને સેતાયશ તથા તેની મરજી અને ભેદ વિષે લોકોને શીખવવા ચાહે છે અને કહે છે કે અશોઇનાં કામ કરવામાંજ ખરૂં ડહાપણ સમા-સમાયલું છે, અને અશોઇથીજ બંદગીનું કરજ અદા કરી શકાય છે; તેવાજ રાહ ઉપર આગળા શોષ્યંતોએ ચાલીને સુખ હાંસલ કીધું હતું, તેવુંજ સુખ પોતે હાંસલ કરીને બીજાઓને સુખી થવાનો બોધ આપે છે.

ગાથાના પાંચ દિવસોમાં **બીજા** ગાથાને દીને નીચલા હા પઢવા.

ઉશ્તવદ[1] ગાથાના હા.

યજશ્નેના હા ૪૩ થી ૪૬.

ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજદાઑ. અષેમ વોહૂ (૧).

૫ નામે યજદાંન્ અહુરમજદ ખોદાએ અવજૂની, ગોરૂજે ખોરેહ અવઝાયાદ્; ગેહ ગાથાબ્યો અહુનવદ્ ગેહ, ઉશ્તવદ્ ગેહ, સ્પેન્તોમદ્ ગેહ, વોહૂ-ક્ષથ્ર ગેહ, વહિશ્તોઇશ્ત્ ગેહ, ગેહ ગાથાબ્યો અર્દાફ્રુર્વશ બેરસાદ્. અજ હમા ગુનાહ પતેત્ પશેમાનુમ, અજ હર્વસ્તીન્ દુશ્મત દુજૂખ્ત દુજવર્શ્ત, મેમ ૫ ગેતી મનીદ્, ઑએમ ગોફ્ત, ઑએમ કર્દ, ઑએમ જસ્ત, ઑએમ બુન્ બૂદ્ ઑસ્તેદ્. અજ આંન્ ગુનાહ મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની રવાંની ગેતી મીનોઆંની, ઑખે અવાખ્શ પશેમાન્, ૫ સે ગવશ્ની ૫ પતેત્ હોમ. ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજદાઑ, તરોઇદીતે અંગ્રહે મઇન્યેઉશ; હઇથ્યાવર્શ્તાંમ્ હ્યત્ વસ્ના ફ્રેરષોતેમેમ; સ્તઑમિ અષેમ. અષેમ વોહૂ (૩). ફ્રવરાને મજદયસ્નો જરથુશત્રિશ વીદએવો અહુર-તકએષો (જે ગેહ હોય તે પઢે) ફ્રસસ્તયએચ.

અહુરહે મજદાઑ રએવતો ખરેનંઘઉહતો, અમેષનાંમ્ સ્પેન્તનાંમ્, ગાથાબ્યો સ્પેન્તાબ્યો રતુક્ષથ્રાબ્યો અષઑનિબ્યો, અહુનવઇત્યાઑ ગાથયાઑ, ઉશ્તવઇત્યાઑ ગાથયાઑ, સ્પેન્તા-મઇન્યેઉશ ગાથયાઑ, વોહુ-ક્ષથ્રયાઑ ગાથયાઑ, વહિશ્તોઇશ્તોઇશ ગાથયાઑ, અષઑનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ્ ઉગ્રનાંમ્ અઇવિ-થૂરનાંમ્, પઑઇરયો-તકએષનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ્, નબાનજદિશ્તનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ્, ક્ષ્નઑથ્ર યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ, યથા અહૂ વઇરયો જઑતા ફ્રા મે મ્રૂતે, અથા રતૂશ અષાત્ચિત્ હચ ફ્રા અષવ વીદ્વાઑ મ્રઑતૂ. અહુરેમ મજદાંમ રએવન્તેમ ખરેનંઘઉહન્તેમ યજમઇદે; અમેષા સ્પેન્તા હુક્ષથ્રા હુધાઑંઘહો યજમઇદે. ગાથાઑ સ્પેન્તાઑ રતુક્ષથ્રાઑ અષઑનીશ યજમઇદે; અહુનવઇતીમ્ ગાથાંમ્ અષઑનીમ્ અષહે રતૂમ યજમઇદે; ઉશ્તવઇતીમ ગાથાંમ્ અષઑનીમ્ અષહે

---

1 એના પેહેલા હાના પેહેલા ફકરામાં આવેલા **ઉશ્તા** બોલ ઉપરથી આ ગાથાનું નામ ઉશ્તવદ ગાથા આપ્યું છે.

રતૂમ યજમઇદે; સ્પૅન્તા-મઇન્યૂમ ગાથાંમ અષઑનીમ અષહે રતૂમ યજમઇદે; વૉહુ-ક્ષથ્રાંમ ગાથાંમ અષઑનીમ અષહે રતૂમ યજમઇદે; વહિશ્તોઇશ્તીમ ગાથાંમ અષઑનીમ અષહે રતૂમ યજમઇદે; અષઑનાંમ વંઘ્રઉહીશ સૂરાઑ સ્પૅન્તાઑ ફ્રવષયો યજમઇદે. અહુનૅમ વઇરીમ તનૂમ પાઇતિ, અહુનૅમ વઇરીમ તનૂમ પાઇતિ, અહુનૅમ વઇરીમ તનૂમ પાઇતિ. યથા અહૂ વઇર્યો (૧).

(હા ૪૩ મો)

નેમો વે ગાથાઑ અષઑનીશ.

૧ ☞ ઉશ્તા અહ્માઇ યહ્માઇ ઉશ્તા કહ્માઇચીત્
વસે-ક્ષયાંસ્ મજ્દાઑ દાયાત્ અહુરો
ઉતયૂઇતી તેવીષી, ગત્ તોઇ વસેમી
અષૅમ દેરૅદ્યાઇ તત્ મોઇ દાઑ આર્મઇતી
રાયો અષીશ વંઘ્રહેઉશ ગએમ મનંઘ્રહો. ☞ (બે વાર પઢો)

૨ અત્ચા અહ્માઇ વીસ્પનાંમ વહિશ્તૅમ,
ખ્વાથ્રોયા ના ખ્વાથ્રૅમ દઇદીતા;
થ્વા ચીચીથ્વા સ્પેનિશ્તા મઇન્યૂ મજ્દા,
યા દાઑ અષા વંઘ્રહેઉશ માયાઑ મનંઘ્રહો,
વીસ્પા અયારે દરૅગો-જ્યાતોઇશ ઉર્વાદંઘ્રહા.

૩ અત્ હ્વો વંઘ્રહેઉશ વહ્યો ના અઇબી-જમ્યાત્,
યે નાઑ ઍરૅજૂશ સવંઘ્રહો પથો સીષોઇત્
અહ્યા અંઘ્રહેઉશ અસ્ત્વતો મનંઘ્રહસ્ચા,
હઇથ્યેંગ આ-સ્તીશ યેંગ આ ષએતી અહુરો,
અરૅદ્રો થ્વાવાંસ્ હુજૅન્તુશ સ્પૅન્તો મજ્દા.

૪ અત્ થ્વા મેંગહાઇ તખ્મૅમચા સ્પૅન્તૅમ મજ્દા,
હ્યત્ તા જસ્તા યા-તૂ હફ્ષી અવાઑ
યાઑ દાઑ અષીશ દ્રેગ્વાઇતે અષાઉનએચા;

---

૧. સુખી તે શખસ જેનાથી બીજાઓને સુખ પહોંચે! નેક માર્ગે જીંદગી ગુજારવા કાજે પોતાની મરજી પ્રમાણે રાજ કરનાર અહુરમજદ મને આબાદી અને ભલી અકકલ બખશે.

૨. અએ અહુરમજદ! તું જાહેર નજરે પડ, અને હમારી આખી જીંદગી સુધી હમને નેક મનશનીની દોલત બખશ.

૩. અએ અહુરમજદ! તારે લગતો માણસ બંને દુન્યાના નેક માર્ગ બતાવી શકે છે

૪. અએ અહુરમજદ તું સર્વશકિતવાન અશો તેમજ પાપી માણસોને નેક મદદ આપે છે. તારા આતશનાં તેજથી બળવાન ભલી અકકલ મારામાં આવે.

થ્વહ્યા ગરેમા આથ્રો અષા-અઓજંઘ્હો
હ્યત્ મોઇ વંઘ્હેઉશ હજે જિમત્ મનંઘ્હો.

૫ સ્પૅન્તૅમ્ અત્ થ્વા મઝ્દા મેંગ્હી અહુરા,
હ્યત્ થ્વા અંઘ્હેઉશ જાંથોઇ દરૅસૅમ્ પઓઉરૂવીમ્;
હ્યત્ દાઓ શ્યઓથના મીઝ્દવાંન્ યાચા ઉખ્ધા,
અકૅમ્ અકાઇ વંઘ્ઉહીમ્ અષીમ વંઘ્હઓવે,
થ્વા હુનરા દામોઇશ ઉર્વએસે અપેમે.

૬ યહ્મી સ્પૅન્તા થ્વા મઇન્યૂ ઉર્વએસે જસો,
મઝ્દા ક્ષથ્રા અહ્મી વૅહૂ મનંઘ્હા,
યેહ્યા શ્યઓથનાઇશ ગએથાઓ અષા ફ્રાદૅન્તે;
અએઇબ્યો રતૂશ સેંગ્હઇતી આર્મઇતિશ,
થ્વહ્યા ખ્રતેઉશ યેમ્ નએ ચિશ દાબ્યેઇતી.

૭ સ્પૅન્તૅમ્ અત્ થ્વા મઝ્દા મેંગ્હી અહુરા
હ્યત્ મા વૅહૂ પઇરી-જસત્ મનંઘ્હા
પૅરૅસત્ચા મા; ચિશ અહી કહ્યા અહી;
કથા અયારે દક્ષારા ફ્રૅરસયાઇ દીષા
અઇબી થ્વાહૂ ગએથાહૂ તનુષિચા.

૮ અત્ હોઇ અઓજી જરથુશ્ત્રો પઓઉરૂવીમ્
હઇથ્યો દ્વએષાઓ હ્યત્ ઇસોયા દ્રેગ્વાઇતે
અત્ અષાઉને રફ્નો ખ્યેમ્ અઓજોંગ્હ્વત્;
હ્યત્ આ બૂશ્તીશ વસસ્ ક્ષથ્રહ્યા દ્યા,
યવત્ આ થ્વા મઝ્દા સ્તાઉમી ઉફ્યાચા.

---

૫. અએ અહુરમજદ! હું તુને વૃદ્ધિ કરનાર જોઉં છું. ભલાંને ભલો અને બુરાઓને બુરો બદલો તું આપે છે.

૬. અએ અહુરમજદ! તું આપઅખત્યાર પાદશાહી અને નેક અકકલનું સ્વરૂપ છે. સંપુર્ણ મનશાનીથી તારા ડહાપણના કાયદા વિષે હમે વાકેફ થઇશું.

૭. તારો પેગામ લાવનાર સરોષ મારી (જરથોસ્તની) કને આવ્યો અને પુછ્યું કે હું કોણ છુ, અને હું કોણનો દીકરો છું, અએ અહુરમજદ! દીન શીખવાની ખાહેશ રાખનારાઓ ઉપર હું દીનની રોશની કેવી રીતે ફેંકું?

૮. ત્યારે જરતોસ્તે સરોષ યઝદ આગળ ખાહેશ દરશાવી કે તે નેક માણસોને ખુશાલી આપનાર, અને બદ માણસોનો દુશમન થઇ પડે.

૯ સ્પૅન્તૅમ અત્ થ્વા મઝ્દા મેંઘ્હી અહુરા,
હ્યત્ મા વૅાહૂ પઇરી-જસત્ મનંઘ્હા
અહ્યા ફ્રૅસેમ્ કહ્માઇ વીવીદુયે વષી;
અત્ આ થ્વહ્માઇ આથ્રે રતાંમ્ નૅમંઘ્હો
અષહ્યા મા યવત્ ઇસાઇ મન્યાઇ.

૧૦ અત્ તૂ મોઇ દાઇશ અષૅમ્, હ્યત મા જ્ઑઝ્ઑામી,
આર્મઇતી હચિમ્નો ઇત્ આરૅમ્;
પૅરૅસાચા નાઍા યા તોઇ એહ્મા પરૂશતા,
પરૂશ્તૅમ્ જી થ્વા યથના તત્ એમવતાંમ્;
હ્યત્ થ્વા ક્ષયાંસ્ અએષૅમ્ દૂયાત્ એમવન્તૅમ.

૧૧ સ્પૅન્તૅમ્ અત્ થ્વા મઝ્દા મેંગ્હી અહુરા,
હ્યત્ મા વૅાહૂ પઇરી-જસત્ મનંઘ્હા,
હ્યત્ ક્ષ્મા ઉખ્ધાઇશ દીદઇંઘ્હે પઍાઉરૂવીમ્;
સાદ્રા મોઇ સાંસ્ મશ્યએષૂ જરૂજદાઇતિશ,
તત્ વૅરૅઝયેઇદૂયાઇ હ્યત્ મોઇ ઑાતા વહિશ્તૅમ.

૧૨ હ્યતચા મોઇ ઑાશ અષૅમ્ જસો ફ્રાક્ષ્નૅને,
અત્ તૂ-મોઇ નોઇત્ અસ્રૂશ્તા પઇર્યઍાઘ્ઝા;
ઉર્ઝૅદૂયાઇ પરા હ્યત્ મોઇ આ-જિમત્
સૅરઍાષો અષી માંઝા-રયા હચિમ્નો,
યા વે અષીશ રાનોઇબ્યો સવોઇ વીદાયાત.

૧૩ સ્પૅન્તૅમ્ અત્ થ્વા મઝ્દા મેંગ્હી અહુરા,
હ્યત્ મા વૅાહૂ પઇરી-જસત્ મનંઘ્હા,
અરૅથા વોઇઝ્દૂયાઇ કામહ્યા તેમ મોઇ દાતા,

---

૯. જરતોસ્તને સરોષ યઝદ પુછે છે કે કઇ ચીજ તરફ માનની નજરથી તું જુએ છે? તેના જવાબમાં જરતોસ્ત જવાબ આપે છે કે આતશ તરફ માનની નજરથી હું જોઇશ.

૧૦. જરતોસ્ત કહે છે કે અહુરમજદને પુછેલા સવાલો હિમત આપે છે, અને તેથી એક રાજકર્તા પોતાની ઇચ્છા પાર પાડી શકે છે.

૧૧. પેગમ્બર જરતોસ્ત લોકોને નીતિનો રાહ દેખાડીને ધર્મ ફેલાવવાનું માથે લે છે, પણ તેમાં તે ફાવશે કે નહિ, તે માટે શક ઉપજે છે.

૧૨. પેગમ્બર જરતોસ્ત કહે છે કે શરોષ યઝદથી હું બસારત પામું, તે આગમજ હું તૈયાર હોઉં, જેથી ધર્મને ખાતર લડનારાઓને આશીરવાદ પ્રાપ્ત થાય.

૧૩. દુન્યાના લોકોને પોતાની દીન તથા નેકીનો માર્ગ દેખાડવા માટે પેગમ્બર જરથોસ્ત અહુરમજદ કને લાંબી જીંદગીની બખશેશ માગે છે.

દરેગહુયા યાઉશ; યેમ વાઓ નએચીશ દારેશતઇતે;
વઇરયાઓ સ્તોઇશ યા થ્વહ્મી ક્ષથ્રોઇ વાચી.

૧૪ હ્યત ના ક્રયાઇ વએદેમ્નો ઇસ્વા દઇદીત
મઇઝ્યો મજદા તવા રફેનો ફ્રાક્ષ્નેનેમ,
હ્યત થ્વા ક્ષથ્રા અષાત હચા ફ્રાંક્ષ્તા;
ઉજેરેઇદ્યાઇ અજેમ સરેદનાઓ સેંગહહ્યા.
મત તાઇશ વીસ્પાઇશ યોઇ તોઇ માંથ્રાઓ મરેન્તી.

૧૫ સ્પેન્તેમ અત થ્વા મજદા મેંગહી અહુરા,
હ્યત મા વોહૂ પઇરી-જસત મનંઘહા,
દક્ષત ઉષ્યા તુષ્ના મઇતિશ વહિશ્તા;
નોઇત ના પોઉરૂશ દ્રેગ્વતો ખ્યાત ચિક્ષ્નુષો,
અત તોઇ વીસ્પેંગ અંગ્રેંગ અષાઉનો આદરે.

૧૬ અત અહુરા હ્વો મઇન્યૂમ જરથુશ્ત્રો
વેરેન્તે મજદા, યસ્તે ચિશ્ચા સ્પેનિશ્તો,
અસ્તવત અષેમ ખ્યાત ઉશ્તાના અઓજોંગહ્વત;
ખેંગ-દરેસોઇ ક્ષથ્રોઇ ખ્યાત આર્મઇતિશ,
અષીમ શ્યઓથનાઇશ વોહૂ દઇદીત મનંઘહા.

૧૭ ☞ ઉશ્તા અહ્માઇ યહ્માઇ ઉશ્તા કહ્માઇચીત,
વસે-ક્ષયાંસ મઝ્દાઓ દાયાત અહુરો
ઉતયૂઇતી તેવીષી; ગત તોઇ વસેમી
અષેમ દેરેદ્યાઇ; તત મોઇ દાઓ આર્મઇતી
રાયો અષીશ વંઘ્વહેઉશ ગએમ મનંઘહો. ☜ (બે વાર પઢે.)

અષેમ વોહૂ (૩). ઉશ્તવઇતીમ હાઇતીમ યજમઇદે. યેંઘ્હે હાતાંમ આઅત યેસ્ને પઇતી વંઘ્વહો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત હચા, યાઓંઘ્હાંમચા તાંસચા તાઓસચા યજમઇદે.

---

૧૪. પેગમ્બર જરતોસ્ત, પોતાના દીન ફેલાવવાનાં કામમાં, બીજા દાનાવ શખસો તેની સાથે સામેલ થાય એવી ઇચ્છા દરસાવે છે.

૧૫. પેગમ્બર જરતોસ્ત અહુરમઝદને વૃદ્ધિ કરનાર ગણે છે, અને કહે છે કે એક શ્રેષ્ટ નરથી દુષ્ટ માણસ હંમેશાં નારાજ હોય છે.

૧૬. આ દુન્યામાં નેકી બદી ઉપર ફાવે, અને સંપુર્ણ મનસાની દરેક માણસના દીલમાં વાસો કરે, એવી ખાહેશ જરતોસ્ત દરશાવે છે.

(હા ૪૪ મો.)

૧ તત્ થ્વા પૅર્સા ઍરૅશ મોઇ વઑચા અહુરા;
નૅમંધ્રહો આ યથા નૅમે ક્ષ્માવતો,
મઝ્દા ફ્રયાઇ થ્વાવાંસ્ સખ્યાત્ મવઇતે
અત્ ને અષા ફ્રયા દઝ્દ્યાઇ હાકુરૅના,
યથા-ને આ વૅહૂ જિમત્ મનંધ્રહા.

૨ તત્ થ્વા પૅર્સા ઍરૅશ મોઇ વઑચા અહુરા;
કથા અંધ્રહેઉશ વહિશ્તહ્યા પઑઉરૂવીમ્,
કાથે સૂઇદ્યાઇ યે-ઇ પઇતિષાત્,
હ્વો જી અષા સ્પૅન્તો ઇરિખ્તૅમ્ વીસ્પોઇબ્યો
હારો મઇન્યૂ અહૂમબીશ ઉર્વથો મઝ્દા.

૩ તત્ થ્વા પૅર્સા ઍરૅશ-મોઇ વઑચા અહુરા;
કસ્ના ઝાંથા પતા અષહ્યા પૉઉરૂયો;
કસ્ના ખેંગ સ્તરૅમચા દાત્ અદ્વાનૅમ;
કે યા માઑ ઉક્ષ્યેઇતી નૅર્ફસઇતી થ્વત્;
તાચીત્ મઝ્દા વસૅમી અન્યાચા વીદુયે.

૪ તત્ થ્વા પૅર્સા ઍરૅશ-મોઇ વઑચા અહુરા;
કસ્ના દૅરૅતા ઝાંમચા અદે નબાઑસચા
અવપસ્તોઇશ; કે અપો ઉર્વરાઑસચા;
કે વાતાઇ દ્વાન્મઇબ્યસચા યઑગૅત્ આસૂ;
કસ્ના વંધ્રહેઉશ મઝ્દા દાંમિશ મનંધ્રહો.

---

૧. પેગમ્બર જરતોસ્ત અહુરમઝદ કને જાણવા માગે છે કે શરોષ યઝદ પેગમ્બરના મિત્રને બસારત આપશે કે નહિ.

૨. આ દુન્યામાં સૌથી શ્રેષ્ટ જીંદગી કેવી રીતે થાય તે પેગમ્બર જરથોશ્ત અહુરમઝદ કને જાણવા ઇચ્છે છે.

૩. પેગમ્બર જરતોસ્ત અહુરમઝદ કને જાણવા ઇચ્છે છે, કે રાસ્તીનો પીતા કોણ? સુરજ અને સેતારાનો માર્ગ મુકરર કરનાર કોણ? તારા શિવાય ચંદ્રની વધઘટ કોણથી થાય છે?

૪. પેગમ્બર જરતોસ્ત અહુરમઝદ કને જાણવા ઇચ્છે છે કે જમીન અને આસ્માનને પડી જવાથી કોણ ટકવે છે? પાણી અને ઓરવરને બનાવનાર કોણ? પવન તથા વાદળાંને ઝડપ કોણ આપે છે?

૫ તત્ થ્વા પૅરૅસા ઍરૅશ મોઇ વઓચા અહુરા;
કે હુવાપાઓ રઓચાઓસ્ચા દાત્ તૅમાઓસ્ચા;
કે હુવાપાઓ ખ્રફ્નૅમ્ચા દાત્ જએમાચા;
કે યા ઉષાઓ અરેમ-પિથ્વા ક્ષપાચા
યાઓ મનોથ્રીશ ચઝદોંગહુવન્તૅમ્ અર્થહ્યા.
૬ તત્ થ્વા પૅરૅસા ઍરૅશ-મોઇ વઓચા અહુરા;
યા ફ્રવક્ષ્યા યેજી તા અથા હઇથ્યા,
અષૅમ્ ષ્યઓથનાઇશ દૅબાંજઇતી આર્મઇતીશ,
તઇબ્યો ક્ષથ્રૅમ્ વૉહૂ ચિનસ્ મનંઘ્રહા,
કએઇબ્યો અજીમ્ રાન્યો-સ્કૅરૅતીમ્ ગાંમ્ તષો.
૭ તત્ થ્વા પૅરૅસા ઍરૅશ-મોઇ વઓચા અહુરા;
કે બૅરૅખ્ધાંમ્ તાશત્ ક્ષથ્રા મત્ આર્મઇતીમ્;
કે ઉજેમેમ્ ચોરૅત્ વ્યાનયા પુથ્રૅમ્ પિથ્રે;
અજેમ્ તાઇશ થ્વા ફ્રક્ષ્ને અવામી મઝ્દા
સ્પૅન્તા મઇન્યૂ વીસ્પનાંમ્ દાતારૅમ્.
૮ તત્ થ્વા પૅરૅસા ઍરૅશ-મોઇ વઓચા અહુરા;
મઁદઇદ્યાઇ યા-તોઇ મઝ્દા આદિશતિશ
યાચા વૉહૂ ઉખ્ધા ફ્રષી મનંઘ્રહા,
યાચા અષા અંઘ્રહેઉશ અરેમ્ વએદ્યાઇ;
કા-મે ઉર્વા વૉહૂ ઉર્વાષત્ આગૅમત્ તા.
૯ તત્ થ્વા પૅરૅસા ઍરૅશ-મોઇ વઓચા અહુરા;
કથા-મોઇ યાંમ્ યઓશ દએનાંમ્ યઓઝ્દાને,
યાંમ્ હુદાનાઉશ પઇતિશૅ સખ્યાત્ ક્ષથ્રહ્યા,
ઍરૅષ્વા ક્ષથ્રા થ્વાવાંસ્ અસીશ્તીશ મઝ્દા
હદૅમોઇ અષા વોહુચા ષ્યાંસ્ મનંઘ્રહા.

---

૫. પેગમ્બર જરતોશ્ત અહુરમઝદ કને જાણવા ઇચ્છે છે કે રોશની તથા અંધારૂં, ઉંઘ તથા જાગૃતી, સવાર, બપોર તથા રાત કોણે બનાવી?

૬. પેગમ્બર જરતોસ્ત અહુરમઝદ કને જાણવા ઇચ્છે છે કે સંપુર્ણ મનશાનીથી શું અશોઇનો વધારો થાય છે? અને આ પૃથ્વીનો પેદા કરનાર કોણ?

૭. પેગમ્બર જરથોશ્ત અહુરમઝદ કને જાણવા ઇચ્છે છે કે સંપુર્ણ મનશાનીને પેદા કરનાર તથા બાપ અને દીકરા વચ્ચે હેત ઉત્પન્ન કરનાર કોણ?

૮. પેગમ્બર જરતોસ્ત અહુરમઝદ કને પાંચ ગેહની બંદગી વિષે, તથા શાથી તેનું રવાન પોતાની મુરાદ હાંસલ કરીને ખુશાલ થાય, તે જાણવા ઇચ્છે છે.

૯. પેગમ્બર જરતોસ્ત અહુરમઝદને કહે છે કે તું નેક અકકલ તથા પવિત્રાઇનું સ્વરૂપ છે.

૧૦ તત્ થ્વા પૅર્સા ઍર્શ-મોઇ વઑચા અહુરા;
તાંમ્ દએનાંમ્ યા હાતાંમ્ વહિશ્તા,
યા-મોઇ ગએથાઑ અષા ફ્રાદોઇત્ હચેમ્ના,
આર્મતોઇશ ઉખ્ધાઇશ્ શ્યઑથ્ના ઍર્શ્ દઇદ્યત્;
મખ્યાઑ ચિસ્તોઇશ્ થ્વા ઇશ્તીશ્ ઉસેન્ મઝ્દા.

૧૧ તત્ થ્વા પૅર્સા ઍર્શ-મોઇ વઑચા અહુરા;
કથા તેંગ-આ વીજેમ્યાત્ આર્મઇતિશ્,
યએઇબ્યો મઝ્દા થ્વોઇ વષ્યેતે દએના;
અઝેમ્ તોઇ આઇશ્ પૅાઉર્યો ફ્રવોઇવીદે;
વીસ્પેંગ્ અન્યેંગ્ મન્યેઉશ્ સ્પસ્યા દ્વએષંઘ્હા.

૧૨ તત્ થ્વા પૅર્સા ઍર્શ-મોઇ વઑચા અહુરા;
કે અષવા યાઇશ્ પૅર્સાઇ દ્રેગ્વાઑ વા,
કતારેમ્ આ અંગ્રો વા, હ્વો વા અંગ્રો;
યે મા દ્રેગ્વાઓ થ્વા સવા પઇતી-ઍર્તે,
ચ્યંઘ્હત્ હ્વો નોઇત્ અયેમ્ અંગ્રો મન્યેતે.

૧૩ તત્ થ્વા પૅર્સા ઍર્શ-મોઇ વઑચા અહુરા;
કથા દ્રુજૅમ્ નીશ્ અહ્મત્ આ નીશ-નાષામા,
તેંગ-આ અવા યોઇ અસુશ્તોઇશ પૅર્નાઑઘ્હો,
નોઇત્ અષહ્યા આદીવ્યેઇન્તી હચેમ્ના,
નોઇત્ ફ્રસયા વંઘ્હેઉશ્ ચાખ્નરે મનંઘ્હો.

૧૪ તત્ થ્વા પૅર્સા ઍર્શ-મોઇ વઑચા અહુરા;
કથા અષાઇ દ્રુજૅમ્ દ્યાંમ્ જસ્તયો,

૧૦. હાલની હૈયાત દીનોમાં સૌથી શ્રેષ્ટ તેની દીન રાસ્તી અને સંપુર્ણ મનશાનીના કાનુન ઉપર રચાયલી હોવાથી દુન્યાને આબાદ કરશે તે વિષે પેગમ્બર જરતોસ્ત અહુરમઝદ કને ખુલાસો પુછે છે.

૧૧. પેગમ્બર જરતોસ્ત અહુરમઝદને કહે છે કે જેઓ મારી દીનની શીખવણી સાંભળે છે, તેઓ મને પેગમ્બર તરીકે કબુલ રાખે છે, જેઓ નથી સાંભળતા તેઓને મારા વેરી ગણું છું.

૧૨. પેગમ્બર જરતોસ્ત કહે છે કે જેઓની સાથે તે સમાગમમાં આવે છે, તેઓમાં જે દુષ્ટ લોકો મારી તથા અહુરમઝદ તરફ દ્વેષ રાખે છે, તે અંગ્રેમઇન્યુની સંફના ગણાવા જોઇએ.

૧૩. જેઓ દીનના ફરમાનો નથી સાંભળતાં, તેઓ અશોઈની પુઠે નથી ચાલતા, અને નેકીના વધારામાં રાજી હોતા નથી તેઓને મારી હટાડવાને પેગમ્બર જરતોસ્ત અહુરમઝદ આગળ ખાહેશ દરશાવે છે.

૧૪. માથ્રના કલામની બરકતથી દરૂજે તથા દુષ્ટો ઉપર રાસ્તી કેવી રીતે ફાવી શકે, અને તેઓનો નાશ કરે, તે પેગમબર જરતોસ્ત અહુરમઝદ કને જાણવા ઇચ્છે છે.

ની હીમ્ મૅરાંજદ્દયાઇ થ્વહ્યા માંથ્રાઇશ્ સેંગહહ્યા,
એમવઇતીમ્ સિનાંમ્ દાવોઇ દ્રૅગ્વસ્,
આ-ઇશ્ દ્દકૂષેંગ્ મઝ્દા અનાષે આંસ્તાંસ્ચા.

૧૫ તત્ થ્વા પૅરૅસા ઍરૅશ-મોઇ વઓચા અહુરા;
યેઝી અહ્યા અષા પોઇ મત્ ક્ષયેહી,
હ્યત્ હેમ સ્પાદા અનઓચંધ્રહા જમએતે,
અવાઇશ્ ઉર્વાતાઇશ્ યા-તૂ મઝ્દા દીદૅરૅઝો;
કુથ્રા અયાઓ કહ્માઇ વનનાંમ્ દદાઓ.

૧૬ તત્ થ્વા પૅરૅસા ઍરૅશ-મોઇ વઓચા અહુરા;
કે વૅરૅથ્રૅમ-જા થ્વા પોઇ સેંગહા યોઇ હૅન્તી,
ચિથ્રા મોઇ દાંમ્ અહૂમ્બીશ્ રતૂમ્ ચીઝ્દી;
અત્ હોઇ વોહૂ સૅરઓષો જન્તૂ મનંધ્રહા,
મઝ્દા અહ્માઇ યહ્માઇ વષી કહ્માઇચીત્.

૧૭ તત્ થ્વા પૅરૅસા ઍરૅશ-મોઇ વઓચા અહુરા;
કુથા મઝ્દા ઝરૅમ્ ચરાની હચા ક્ષ્મત્,
આસ્કૅતીમ્ ક્ષ્માકાંમ, હ્યત્ચા મોઇ ખ્યાત્ વાક્ષ્ અએષો,
સરોઇ બૂઝ્દ્દયાઇ હઉર્વાતા અમૅરૅતાતા,
અવા માંથ્રા યે રાથૅમો અષાત્ હચા.

૧૮ તત્ થ્વા પૅરૅસા ઍરૅશ-મોઇ વઓચા અહુરા;
કથા અષા તત્ મીઝદૅમ્ હનાની,
દશા અસ્પાઓ અર્ષનવઇતીશ્ ઉશ્ત્રૅમચા,
હ્યત્ મોઇ મઝ્દા અપિવઇતી હઉર્વાતા
અમૅરૅતાતા યથા હી તએઇબ્યો દાઓંધ્રહા.

---

૧૫. દીનનો ફેલાવો કરતાં, સામે થનારાઓ તરફથી જે મુશ્કેલીઓ ઉભી કરવામાં આવે, તેનું શું પરિણામ આવશે તે પેગમ્બર જરતોસ્ત અહુરમઝદ કને જાણવા ઇચ્છે છે.

૧૬. આ તથા આવતી દુન્યામાં સુખ મળે, તેટલા માટે એક ડાહયો રાહબર બંદગી કરનાર ઇચ્છે છે, અને દુવા ગુજારે છે કે તારી ઉપર ફીદા થયલાને શરોષ યઝદની મદદ મળે.

૧૭. માથ્રના કલામની બરકતથી, પેગમબર જરતોસ્ત અહુરમઝદનો ચહવાયલો, તથા આ દુન્યાનું સુખ તથા પેલી દુન્યાની અમર્ગી મેળવનારો થાય એવી ખાહેશ દરશાવે છે.

૧૮. અશોઇની રાહે ચાલીને, પેગમબર જરતોસ્ત આ દુન્યાનું સુખ તથા પેલી દુન્યામાં અમર્ગી મેળવવા માટે દસ હમેલદાર ઘોડી અને એક ઉંટ, અહુરમઝદની નેયતે નેક માણસોને ભેટ આપવા ઇચ્છે છે.

૧૯ તત્ થ્વા પૅરૅસા ઍરૅશ-મોઇ વઓચા અહુરા;
યસતત્ મીજદૅમ હનૅન્તે નોઇત્ દાઇતી,
યે-ઇત્ અહ્માઇ ઍરૅજુખ્ધાઇ ના દાઇતે,
કા-તેમ્ અહ્યા મઇનિશ અંઘહત્ પૅાઉરૂયે;
વીદ્વાઓ અવાંમ્ યા-ઇમ્ અંઘહત્ અપેમા.

૨૦ ચિથૅના મજ્દા હુક્ષથ્રા દએવા આઓંઘહરે,
અત્ ઇત્ પૅરૅશા, યોઇ પિષ્યેઇન્તી અએઇબ્યો કાંમ્,
યાઇશ ગાંમ્ કરપા ઉસિક્ષ્યા અએષૅમાઇ દાતા,
યાચા કવા આંન્મેને ઉરૂદાયતા,
નોઇત્ હીમ્ મીજેન્ અષા વાસ્ત્રૅમ્ ફ્રાદઇંઘહે.

૨૧ ☞ ઉશ્તા અહ્માઇ યહ્માઇ ઉશ્તા કહ્માઇચીત્
વશે-ક્ષયાંસ્ મજ્દાઓ દાયાત્ અહુરો
ઉતયૂઇતી તેવીષી ગત્ તોઇ વસેમી
અષૅમ્ દૅરૅદ્યાઇ તત્ મોઇ દાઓ આર્મઇતી
રાયો અષીશ્ વંઘહેઉશ્ ગએમ્ મનંઘહો. ☜ (બે વાર પઢે)

અષૅમ્ વૉહૂ (૩). તત્-થ્વા-પૅરૅસાંમ્ હાઇતીમ્ યજમઇદે. યેંઘહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતિ વંઘહો, મજ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(હા ૪૫ મો.)

૧ અત્ ફ્રવક્ષ્યા નૂ ગૂષોદૂમ્ નૂ સ્રઓતા,
યએચા અસ્નાત્ યએચા દૂરાત્ ઇષથા,
નૂ ઇમ્ વીસ્પા ચિથ્રે જી મજ્દાઓંઘહોદૂમ્,
નોઇત્ દઇબિતીમ્ દુશ-સસ્તિશ અહૂમ્ મૅરાંષ્યાત્;
અકા વરના દ્રૅગ્વાઓ હિજ્વા આવૅરૅતો.

૧૯. જે કોઇ રાસ્ત સખુન બોલનારને ઉપલા ફકરા પ્રમાણે ભેટ નથી આપતો, તેને આ તથા મીનોઇ દુન્યામાં શું શિક્ષા થશે, તે પેગમબર જરતોસ્ત અહુરમઝદ કને જાણવા ઇચ્છે છે.

૨૦. બુરા દેવો, જેઓની મદદથી કીક, કરપ, અને ઉસિક્ષ નામના બુરાઓ દુન્યામાં ખરાબી કરે છે, અને ખેતીનો નાશ કરે છે, તેઓને શું શિક્ષા થશે?

૧. પેગમબર જરતોસ્ત પોતાના સાંભળનારાઓને, પોતે જે કહે તે ઉપર દરીઆફ્ત કરવા કહે છે, જેથી મીનોઈ જેહાનમાં દુઃખ વેઠવું પડે નહિ.

૨ અત્ ફ્રવક્ષ્યા અંધ્રહેઉશ મઇન્યૂ પૉઉરૂયે,
યયાઑ સ્પન્યાઑ ઊઇતી ય્રવત્ યેમ્ અંગ્રેમ,
નોઇત્ ના મનાઑ, નોઇત્ સેંગહા, નોઇત્ ખ્રતવો,
નએદા વરના, નોઇત્ ઉખ્ધા, નએદા શ્યઑથના,
નોઇત્ દએનાઑ, નોઇત્ ઉર્વાનો હચઇન્તે.

૩ અત્ ફ્રવક્ષ્યા અંધ્રહેઉશ અહ્યા પૉઉરૂવીમ,
યા મોઇ વીદ્વાઑ મઝ્દાઑ વઑચત્ અહુરો,
યોઇ ઇમ્ વે નોઇત્ ઇથા માંથ્રેમ્ વરેષન્તી,
યથા ઇમ્ મેનાઇચા વઑચચા
અએઇબ્યો અંધ્રહેઉશ અવોઇ અંધ્રહત્ અપેમેમ.

૪ અત્ ફ્રવક્ષ્યા અંધ્રહેઉશ અહ્યા વહિશ્તેમ્
અષાત્ હચા મઝ્દાઑ વએદા યે ઇમ્ દાત્
પતરેમ્ વંધ્રહેઉશ વેરેઝયન્તો મનંધ્રહો
અત્ હોઇ દુગેદા હુશ્યઑથના આર્મઇતિશ
નોઇત્ દિવ્ઝઇદ્યાઇ વીસ્પા-હિષસ્ અહુરો.

૫ અત્ ફ્રવક્ષ્યા હ્યત્ મોઇ ય્રઑત્ સ્પેન્તોતેમો,
વચે સ્રૂઇદ્યાઇ હ્યત્ મરેતએઇબ્યો વહિશ્તેમ;
યોઇ મોઇ અહ્માઇ સેરઑષેમ્ દાંન્ ચયસ્ચા,
ઉપા-જિમેન્ હઉર્વાતા અમેરેતાતા;
વંધ્રહેઉશ મન્યેઉશ શ્યઑથનાઇશ મઝ્દાઑ અહુરો.

૬ અત્ ફ્રવક્ષ્યા વીસ્પનાંમ્ મજ્શિતેમ્,
સ્તવસ્ અષા યે હુદાઑ, યોઇ હેન્તી;
સ્પેન્તા મઇન્યૂ સ્રઑતૂ મઝ્દાઑ અહુરો,

---

૨. સપેનામીનો અને ઘનામીનોના આચાર વિચાર, તથા તરીકા અકેકથી ઉલટા છે, તે વિષે પેગમબર જરતોસ્ત પોતાના સાંભળનારાઓને કહે છે.

૩. પેગમબર જરતોસ્ત પોતાના સાંભળનારાઓને કહે છે કે જો આ માથ્રવાણી જે હું અહુરમઝદ તરફથી શીખ્યો છું, તે તમો નહિ સ્વીકારશો, તો તેનું સેવટ ખરાબીમાં આવશે.

૪. પેગમબર જરતોસ્ત પોતાના સાંભળનારાઓને કહે છે કે જે સૌથી ઉત્તમ છે, તેજ હું તમને કહીશ. અહુરમઝદ કોઇથી ઠગાતો નથી.

૫. પેગમ્બર જરતોસ્ત પોતાના સાંભળનારાઓને કહે છે કે આ અહુરમઝદ તરફની દીન મુજબ જેઓ અમલ કરશે, તેઓને આ દુન્યાનું સુખ તથા પેલી દુન્યામાં અમર્ગી મળશે.

૬. પેગમબર જરતોસ્ત પોતાના સાંભળનારાઓને કહે છે કે જેઓ નેકી અખત્યાર કરીને અહુરમઝદની બંદગી કરશે, તેની બંદગી તે કબુલ રાખશે.

યેહ્યા વહ્મે વૉહૂ ક્ષી મનંઘ્રહા,
અહ્યા ખ્રતૂ ક્રે-મા સાસ્તૂ વહિશ્તા.

૭ યેહ્યા સવા ઇષાઑંતી રાદંઘ્રહો
યોઇ જી જ્વા આઑંઘ્રહરૅચા બ્વન્તિચા;
અમૅરૅતાઇતી અષાઉનો ઉર્વા અએષો;
ઉતયૂતા યા નૅરાંશ્ સાદ્રા દ્રૅગવતો;
તાચા ક્ષથ્રા મજ્દાઑ દાંમિશ્ અહુરો.

૮ તેમ્ ને સ્તઑતાઇશ્ નૅમંઘ્રહો આ વીવરેષૉ;
નૂ જીત્ ચષ્મઇની વ્યાદરૅસૅમ,
વંઘ્રહેઉશ્ મન્યેઉશ્ શ્યઑથનહ્યા ઉખ્ધખ્યાચા
વીદુશ્ અષા યેમ્ મજ્દાંમ્ અહુરૅમ્;
અત્ હોઇ વહ્મેંગ દૅમાને ગરો નિદામા.

૯ તેમ્ ને વૉહૂ મત્ મનંઘ્રહા ચિક્ષ્નુષો,
યે-ને ઉસેન્ ચોરૅત્ સ્પેન્ચા અસ્પેન્ચા,
મજ્દાઑ ક્ષથ્રા વરૅજી નાઑ દ્યાત્ અહુરો,
પસૂશ્ વીરેંગ્ અહ્માકેંગ્ ફ્રદથાઇ આ,
વંઘ્રહેઉશ્ અષા હુઑઝાંથ્વાત્ આ મનંઘ્રહો.

૧૦ તેમ્ ને યસ્નાઇશ્ આર્મતોઇશ્ મિમઘ્ઝો
યે આંન્મેની મઝ્દાઑ સ્રાવી અહુરો;
હ્યત્ હોઇ અષા વૉહુચા ચોઇશત્ મનંઘ્રહા
ક્ષથ્રોઇ હોઇ હઉર્વાતા અમૅરૅતાતા
અહ્માઇ સ્તોઇ દાંન્ તૅવીષી ઉતયૂઇતી.

---

૭. અહુરમઝદનો કાયદો એ છે કે નેક માણસો .અમર્ગી મેળવશે, દુષ્ટ માણસો ભારે સજા વેઠશે. જેઓ થઇ ગયા, હાલ હૈયાત છે, અને હવે પછી થશે, તેઓ તેનીજ ઉદારતાને લીધે છે.

૮. પેગમબર જરતોસ્ત પોતાના સાંભળનારાઓને કહે છે કે અહુરમઝદની હું તારીફ ગાઉં છું તેને હું મારી આંખોમાં જોઉં છું, અને ઇચ્છે છે કે આ દુન્યામાં કીધેલી બંદગી તેની દરગાહમાં કબુલ રખાય.

૯. અહુરમઝદ, જેણે સુખ તથા દુ:ખ પેદા કીધું છે તેનીજ હમો આરાધના કરીએ છીએ. તે મારી ઓલાદનો તથા ગાય ઢોરનો વધારો કરે!

૧૦. દાદાર અહુરમજદ પોતાનાં અણહદ બળમાં સંપૂર્ણ જ્ઞાની છે તેણે જીંદગી બક્ષી નેક નૈયતનાં આદમો માટે નેક મનશની મારફતે દરેક સુખ તથા અમરપણું બક્ષેશ કીધું છે તેવા દાદારની ભકિત તથા આરાધના કરવાની ઈચ્છા રાખ્યે છીયે. દાદાર અહુરમજદ સદગુણી માણસને હર વખતે દરેક પ્રકારની શકિત બક્ષી મદદ કરે છે.

૧૧ યસ્તા દએવેંગ અપરો મષ્યાંસ્ચા
તરે-માંસ્તા યોઇ ઇમ તરે-મન્યન્તા
અન્યેંગ અહ્માત યે હોઇ અરેમ મન્યાતા
સઓષ્યન્તો દેંગ પતોઇશ સ્પેન્તા દએના,
ઉર્વથો બરાતા પતા વા મજદા અહુરા.

૧૨ ☞ ઉશ્તા અહ્માઇ યહ્માઇ ઉશ્તા કહ્માઇચીત
વસે-ક્ષયાંસ મજદાઓ દાયાત અહુરો
ઉતયૂઇતી તેવીષી ગત તોઇ વસેમી
અષેમ દેરેદ્યાઇ તત મોઇ દાઓ આર્મઇતી
રાયો અષીશ વંઘ્વહેઉશ ગએમ મનંઘ્વહો. ☞ (બે વાર પઢે.)

અષેમ વોહૂ (૩). અત-ફ્રવક્ષ્યાંમ હાઇતીમ યજમઇદે. યેંઘ્વહે હાતાંમ આઅત યેસ્ને પઇતી વંઘ્વહો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત હચા, યાઓંઘ્વહાંમચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(હા ૪૬ મો)

૧ કામ નેમોઇ જાંમ, કુથ્રા નેમોઇ અયેની,
પઇરી ખએતેઉશ અઇર્યમનસ્ચા દદઇતી;
નોઇત મા ક્ષ્નાઉશ યા વેરેજેના હેચા,
નએદા દખ્યેઉશ યોઇ સાસ્તારો દ્રેગ્વન્તો;
કથા થ્વા મજદા ક્ષ્નઓષાઇ અહુરા.

૨ વએદા તત યા અહ્મી મજદા અનએષો;
મા કમ્નફ્ષ્વા હ્યતચા કમ્નાના અહ્મી,
ગેરેજોઇ તોઇ આ-ઇત અવએના અહુરા,
રફેધ્રેમ ચગ્વાઓ હ્યત ફ્રયો ફ્રયાઇ દઇદીત;
આખ્સો વંઘ્વહેઉશ અષા ઇશ્તીમ મનંઘ્વહો.

---

૧૧. અહુરમઝદ તે શખસનો પીતા અને મદદગાર છે, જે દેવો તરફ ધિક્કારથી જુએ છે, અને તેની તરફ માનની નજરે જુએ છે.

૧. પેગમબર જરતોસ્તને તેની દીન ફેલાવવાના કામમાં પુરતો ટેકો ન મળવાથી બોલે છે કે હું કયાં જાઉં અને અહુરમઝદને કેવી રીતે ખુશાલ કરૂં ?

૨. પેગમબર જરતોસ્તને પોતાની દીન ફેલાવવાનો કામમાં પુરતો ટેકો ન મળવાથી, તેની મદદ અને ભલાં મનની બખશેશ માગે છે.

૩ કદા મજ્દા ચોઇ ઉક્ષાનો અસ્નાંમ,
અંધ્રહેઉશ દરેથ્રાઇ ફ્રો અષહ્યા ફ્રાર્ન્તે,
વેરેજ્દાઇશ સેંગહાઇશ સઓષ્યંતાંમ ખ્રતવો;
કએઇબ્યો ઊથાઇ વોહૂ જિમત્ મનંધ્રહા
મઇબ્યો થ્વા સાંસ્લાઇ વેરેને અહુરા.
૪ અત્ તેંગ દ્રેગ્વાઓ યેંગ અષહ્યા વજ્દ્રેંગ પાત્,
ગાઓ ફ્રોરેતાઇશ પોઇથ્રહ્યા વા દ્ધ્યેઉશ વા,
દુજ્જોબાઓ હાંસ્ ખાઇશ ષ્યઓથનાઇશ અહેમુસ્તો.
યસ્તેમ્ ક્ષથ્રાત્ મજ્દા મોઇથત્ જ્યાતેઉશ વા,
હ્વો તેંગ ફ્રો-ગાઓ પથ્મેંગ હુચિસ્તોઇશ ચરાત્.
૫ યે વા ક્ષયાંસ્ અદાંસ્ દ્રીતા અયન્તેમ્
ઉર્વાતોઇશ વા હુજેન્તુશ મિથ્રોઇબ્યો વા
રશ્ના જ્વાંસ્ યે અષવા દ્રેગ્વન્તેમ્
વીચિરો હાંસ્ તત્ ફ્રો ખએતવે મ્રુયાત્
ઉજ્જાઇથ્યોઇ ઇમ્ મજ્દા ખ્રૂન્યાત્ અહુરા.
૬ અત્ યસ્તેમ્ નોઇત્ ના ઇસેમ્નો આયાત્,
દ્રુજો હ્વો દામાંન્ હઇથ્યા ગાત્;
હ્વો જી દ્રેગ્વાઓ યે દ્રેગ્વાઇતે વહિશ્તો,
હ્વો અષવા યહ્માઇ અષવા ફ્રયો;
હ્યત્ દએનાઓ પઓઉર્યાઓ દાઓ અહુરા.
૭ કેમ્-ના મજ્દા મવઇતે પાયૂમ્ દદાત્,
હ્યત્ મા દ્રેગ્વાઓ દીદરેષતા અએનંધ્રહે,
અન્યેમ્ થ્વહ્માત્ આથ્રસ્ચા મનંધ્રહસ્ચા;
યયાઓ ષ્યઓથનાઇશ અષેમ્ થ્રઓશ્તા અહુરા;
તાંમ્ મોઇ દાંસ્ત્વાંમ્ દએનયાઇ ફ્રાવઓચા.

---

૩. સોષ્યોરો ક્યારે આવશે તે બાબે પેગમ્બર જરતોસ્ત અહુરમઝ્દને સવાલ કરે છે.

૪. દુષ્ટ માણસો નેક માણસોને અને ખેતીને ખલલ પહોંચાડે છે, તેવાઓને જે કોઇ મારી હટાવે, તે અકકલમંદ પુરૂષોને ટેકો આપવા સમાન છે.

૫. બુરા માણસો તરફ મદદનો હાથ લંબાવવો નહિ, પણ નેક માણસોને પોતાના તરીકે ગણવા.

૬. જે કોઇ પોતાનામાં શક્તિ હોવા છતાં દુષ્ટ માણસોને મારી હટાવવાના કામમાં મદદ આપતો નથી, તે પોતે દરૂજની સંફનો ગણાય.

૭. પેગમબર જરતોસ્ત અહુરમઝ્દને કહે છે કે જ્યારે કોઇ દુષ્ટ માણસ મને દુઃખ દેવાનો કસદ કરે, ત્યારે તું શિવાય મારો બચાવનાર કોઇ નથી, એ વિચાર તું મારામાં મેલ.

૮ યે વા મોઇ યાઓ ગએથાઓ દજદે અએનંઘ્રહે,
નોઇત્ અહ્યા મા આથ્રિશ ખ્યઓથનાઇશ ફ્રોસ્યાત;
પઇત્યઓગેત્ તા અહ્માઇ જસોઇત દ્વએષંઘ્રહા,
તન્વેમ્ આ યા ઇમ્ હુજ્યાતોઇશ પાયાત્
નોઇત્ દુજ્જ્યાતોઇશ્ કાચીત્ મજ્દા દ્વએષંઘ્રહા.

૯ કે હ્વો યે-મા અરેદ્રો ચોઇથત્ પોઉરૂયો
યથા થ્વા જ્વીશ્તીમ્ ઉજ્જેમોહી
ખ્યઓથનોઇ સ્પેન્તેમ્ અહુરેમ્ અષવનેમ્
યા તોઇ અષા યા અષાઇ ગેઉશ્ તષા મ્રઓત
ઇષેન્તી મા તા તોઇ વોહૂ મનંઘ્રહા.

૧૦ યે વા મોઇ ના ગેના વા મજ્દા અહુરા
દાયાત્ અંઘ્રહેઉશ્ યા તૂ વોઇસ્તા વહિશ્તા,
અષીમ્ અષાઇ વોહૂ ક્ષથ્રેમ્ મનંઘ્રહા,
યાંસ્ચા હક્ષાઇ ક્ષ્માવતાંમ્ વહ્માઇ આ,
ફ્રો તાઇશ વીસ્પાઇશ ચિન્વતો ફ્ફ્રા પેરેતૂમ.

૧૧ ક્ષથ્રાઇશ યૂજેન્ કરપનો ક્રાવયસ્ચા
અકાઇશ ખ્યઓથનાઇશ અહૂમ્ મેરેનગેઇદ્વયાઇ મષીમ,
યેંગ્ ખે ઉર્વા ખ્રએચા ખ્રઓદત્ દએના,
હ્યત્ અઇબી-ગેમેન્ યથા ચિન્વતો પેરેતુશ,
યવોઇ વીસ્પાઇ દ્રુજો દેમાનાઇ અસ્તયો.

૧૨ હ્યત્ ઉસ્ અષા નપ્ત્યએષૂ નફ્ષુચા
તૂરહ્યા ઉજ્જેન્ ફ્રયાનહ્યા અઓજયએષૂ,
આર્મતોઇશ ગએથાઓ ફ્રાદો થ્વક્ષંઘ્રહા;

---

૮. જે બુરો શખસ બીજાને હલાકી પહોંચાડે છે, તે તેના ફેજે પુગશે.

૯. પેગમબર જરતોસ્ત અહુરમજ્દને કહે છે કે તું આરાધનાને લાયક છે,એ વિચાર પહેલ વહેલો મારામાં કોણે ઉત્પન્ન કીધો?

૧૦. પેગમબર જરતોસ્ત કહે છે કે જે કોઇ નેકી ઉપર અમલ કરશે, તથા પોતાની સત્તા નેક માર્ગે વાપરશે, તેને હું ચીનવદ પુલ પસાર કરાવી લઇ જઇશ.

૧૧. પાક જરતોસ્તી દીન તરફ ધ્યાન નહિ આપનારા, તથા તેને કબુલ નહિ રાખનારાઓ ચીનવદ પુલ પસાર ન કરતાં દોજખમાં પડે છે.

૧૨. તુરાની ફ્રયાનની ઓલાદના લોકો અહુરમજ્દના તરીકા ઉપર આવ્યા, તેઓ અહુરમજ્દ તરફથી સુખ હાંસલ કરે છે.

અત્ ઇશ્ વૅાહૂ હેમ્ અઇબી-મોઇસ્ત્ મનંઘ્રહા;
અએઇબ્યો રેફ્રેધ્રાઇ મજ્દ્દાઑ સસ્તે અહુરો.

૧૩ યે સ્પિતામૅમ્ જરથુશ્‌ત્રૅમ્ રાદંઘ્રહા
મરૅતએષુ ક્ષ્નાઉશ્ હુવો-ના ફ્રૅરસ્રૂઇદ્દ્યાઇ ઍરૅધ્વો
અત્ હોઇ મજ્દાઑ અહૂમ્ દદાત્ અહુરો
અહ્માઇ ગએથાઑ વૅાહૂ ફ્રાદત્ મનંઘ્રહા
તેમ્ વે અષા મેહ્મઇદી હુશ-હુખાઇમ્.

૧૪ જરથુશ્‌ત્રા કસ્તે અષવા ઉર્વથો
મજોઇ મગાઇ, કે વા ફ્રૅરસ્રૂઇદ્દ્યાઇ વશ્તી.
અત્ હુવો કવા વીશ્તાસ્પો યાહી.
યેંગસ્તૂ મજ્દા હદૅમોઇ મિનશ્ અહુરા,
તેંગ્ જ્બયા વંઘ્રહેઉશ્ ઉખ્ધાઇશ્ મનંઘ્રહો.

૧૫ હુએચત્-અસ્પા વક્ષ્યા વે સ્પિતમાઑંઘ્રહો
હ્યત્ દાથેંગ્ વીચયથા અદાથાંસ્‌ચા;
તાઇશ્ યૂશ્ બ્યઑથનાઇશ્ અષૅમ્ ક્ષ્મઇબ્યા દદુયે,
યાઇશ્ દાતાઇશ્ પઑઉર્‌યાઇશ્ અહુરહ્યા.

૧૬ ફ્રૅરષઑશ્‌ત્રા અથ્રા-તૂ અરૅદ્રાઇશ્ ઇદી
હુવો-ગવા તાઇશ્ યેંગ્ ઉસ્વહી ઉશ્તા-સ્તોઇ;
યથ્રા અષા હચઇતે આર્મઇતિશ્,
યથ્રા વંઘ્રહેઉશ્ મનંઘ્રહો ઇશ્તા ક્ષથ્રૅમ્,
યથ્રા મજ્દાઑ વરૅદૅમાંમ્ ષએઇતી અહુરો.

૧૭ યથ્રા વે અફ્રૂમાની સેંગ્હાની,
નોઇત્ અનફ્રૂમાંમ્ દે-જામાસ્પા હુવો-ગવા;
હદા વેસ્તા વહ્મેંગ્ સૅરઑષા રાદંઘ્રહો,

---

૧૩. જે શખસ પેગમબર જરતોસ્તને તેના દીન ફેલાવવાના કામમાં મદદ કરશે, તે પોતે દીન ફેલાવવાને લાયક છે,

૧૪. પેગમબર જરતોસ્ત અહુરમઝદને કહે છે કે પાદશાહ કએ ગુશતાસ્પ તારી દીન ફેલાવવાના કામમાં મારો મોટો મદદગાર છે.

૧૫. સ્પીતમાન ખાનદાનના હુએચત-અસ્પની ઓલાદનાઓ ખરૂં ખોટું પીછાણવાને શક્તિવાન હોવાથી, તેઓની આગળ પેગમબર જરતોસ્ત પોતાના દીન જાહેર કરે છે.

૧૬. પેગમબર જરતોસ્ત ફરશોસતરને કહે છે કે આપણા મદદગારોને અશોઇ, નેક મનશની, તથા અહુરમજદના મકાન તરફ તું દોરવ.

૧૭. પેગમબર જરતોસ્ત જામાસ્પને, તેની તારીફ કરીને કહે છે કે જે કોઇ અહુરમજદની આરાધના કરે છે, તે અહુરમજદનોજ વિચાર કરે છે.

યે વીચિનઑત્ દાથૅમચા અદાથૅમચા,
દંગ્રા મન્તૂ અષા મજ્દાઑ અહુરો.

૧૮ યે મઇબ્યા યઑશ્ અહ્માઇ અસ્ચીત્ વહિશ્તા,
મઘ્યાઑ ઇશ્તોઇશ્ વૉહૂ ચોઇષૅમ મનંઘ્રહા;
આંસ્તેંગ્ અહ્માઇ યે નાઑ આંસ્તાઇ દઇદીતા;
મજ્દા અષા ક્ષ્માકૅમ્ વારૅમ ક્ષ્નઓષૅમ્નો,
તત્ મોઇ ખ્રતેઉશ્ મનંઘ્રહસ્ચા વીચિથૅમ.

૧૯ યે-મોઇ અષાત હઇથીમ્ હચા વરૅષઇતી
જરથુશ્રાઇ, હ્યત્ વસ્ના ફૅરષોતૅમૅમ્,
અહ્માઇ મીજ્દૅમ્ હનૅન્તે પરાહૂમ,
મને-વિસ્તાઇશ્ મત્ વીસ્પાઇશ્ ગાવા અજી;
તાચીત્ મોઇ સાંસ્ ત્વેમ્ મજ્દા વએદિશ્તો.

૨૦ ☞ ઉશ્તા અહ્માઇ યહ્માઇ ઉશ્તા કહ્માઇચીત્
વસે-ક્ષયાંસ્ મજ્દાઑ દાયાત્ અહુરો
ઉતયૂઇતી તેવીષી ગત્ તોઇ વસેમી
અષૅમ્ દૅરૅઝ્યાઇ તત્ મોઇ દાઑ આર્મઇતી
રાયો અષીશ્ વંઘ્રહેઉશ્ ગએમ્ મનંઘ્રહો. ☜ (બે વાર પઢે.)

અષૅમ્ વૉહૂ (૩). કેમ્નમએજાંમ્ હાઇતીમ્ યજમઇદે. ઉશ્ત-વઇતીમ્ ગાથાંમ્ અષઑનીમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે. ઉશ્તવઇ-ત્યાઑ ગાથયાઑ હન્દાતા યજમઇદે. યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજ્દાઑ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઁઘ્રહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઑસ્ચા યજમઇદે.

(બાજમાં પઢે) અહુરમજ્દ ખોદાએ, અવ્જૂનીએ મરૂદુમ, મરૂદુમ સર્દગાંન્ હુમા સર્દગાંન, હુમબાયસ્તે વેહાંન્, ઑએમ્ બેહેદીન્ માજ્દયસ્નાંન, આગહી આસ્તવાની નેકી રસાનદ; અએદૂન્ બાદ. (પ્રગટ પઢે) યથા અહૂ વઇર્યો (૨).

---

૧૮ પેગમબર જરતોસ્ત કહે છે કે મારી ઉપર મહેરબાની રાખનારાઓને હું ભલી અકકલથી મેળવેલી મારી ન્યામતોનો હિસ્સો આપીશ. મને હેરાન કરનારાઓ ઉપર દુઃખ આવી પડશે.

૧૯. પેગમબર જરતોસ્ત કહે છે કે જે કોઇ શખસ મારાં દીન ફેલાવવાનાં કામમાં અને મદદ કરશે, તેને આ દુન્યામાં સુખ તથા મીનોઇ દુન્યામાં બદલો મળશે.

યસ્નેંમચ વહ્મેંમચ અર્ઓજસચ જવરેંચ આફ્રીનામિ, અહુરહે મઝ્દાઓ રએવતો ખરેંનંઘ્હતો, અમેંષનાંમ્ સ્પેંન્તનાંમ્, ગાથાબ્યો સ્પેંન્તાબ્યો રતુક્ષથ્રાબ્યો અષઓનિબ્યો, અહુનવઇત્યાઓ ગાથયાઓ, ઉશ્તવઇત્યાઓ ગાથયાઓ, સ્પેંન્તા-મઇન્યેઉશ ગાથયાઓ, વોહૂ-ક્ષથ્રયાઓ ગાથયાઓ, વહિશ્તોઇશ્તોઇશ ગાથયાઓ, અષઓનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ્ ઉગ્રનાંમ્ અઇવિથૂરનાંમ્, પઓઇર્યો-ત્કએષનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ્, નબાનજ્દિશ્તનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ્. અષેંમ્ વોહૂ (૧).

☞ અહુમાઇ રએશચ; હુજંઘ્રેંમ્; જસ મે અવંઘ્હે મઝ્દ; ક્રેરેહુ મોઝ્દ.

ઉશતવદ ગાથા.

હા ૪૩ મો–અહુમાઇ યહુમાઇ—આ હાની શરૂઆતમાં કહે છે કે સુખ તેનેજ મળે છે કે જેનાથી બીજાઓને સુખ થાય છે. જરથોસ્ત અહુરમઝદને ભલાં મનનું ડહાપણુ, અને લાંબી જીંદગી માટે અરજ ગુજારે છે. અને હાઉમંદ અને મીનોઇ દુન્યામાં સાચા અને ફાયદા ભરેલા માર્ગો વિષેની બસારત મેળવવા ચાહે છે. તે કહે છે કે અહુરમઝદનેજ સર્વ ચીજ જાહેર છે, તેજ વૃદ્ધિ કરનાર છે, ભલાંને ભલો અને બુરાને બુરો બદલો આપનાર તેજ છે. અહુરમઝદની જે જે ઇચ્છાઓ છે, તેની તે વાકેફી મેળવવા ચાહે છે, અને આતશની સનમુખ અહુરમઝદની પરશતેશ જીંદગી દરમ્યાન કરવા માંગે છે, કારણ કે કૌવતમંદ આતશનું બળ દરવંદ તેમજ અશોને અશોઇ આપવા માટે પુરતું છે. તે ઇચ્છે છે કે અશો માણસને ખુશી, અને દરવંદને દુઃખ પહોંચાડવાને તે શકિતવાન થાય. જરથોસ્તને શરોષ સાથે મેલાપ થતાં શરોષ તેને પુછે છે કે તું કોણ છે અને કોણુની સંફનો છે? ત્યારે જરથોસ્તે અહુરમઝદ તરફની જે માથ્રની વાકેફી મેળવી છે, તે ખાકી બંદાઓને શીખવીને તેઓના દીલમાં રોશની લાવવાનો નિશ્ચય જાહેર કરે છે, પણુ તે કામ તેને ઘણું મુશકેલ લાગે છે, કારણુકે પાપી માણસો સદગુણી આચરણો પસંદ કરતા નથી છતાં તે અહુરમઝદના ફરમાનોને સંપુર્ણ આધીન રહીને કામ સરનજામ ઉતારવા માગે છે અને અહુરમઝદને અરજ ગુજારે છે, કે જેમ એક દોસ્ત બીજા દોસ્તને ખુશી કરે છે, તેમ હું તારી ઉપર ફીદા થયલાને તું ખુશી કર, જેથી તારી પવિત્ર માથ્ર તરફ ખાકી બંદાઓને ઉશકેરવાને હું શકિતમાન થાઉં અને લોકોને આરમઈતી (સાલેસાઇ, સત્યતા) અને વોહુમન (ભલું મન) તરફ દોરવું.

હા ૪૪ મો–તત થ્વા પેરેસા—આ હામાં અશો જરથોસ્ત અહુરમઝદને ઘણાક સવાલો પુછીને કુદરતની અને અહુરમઝદનાં બળની વાકેફી મેળવે છે, અને એવાં અનુમાન ઉપર આવે છે કે કુલ જગત ઉપર અહુરમઝદની સત્તા સર્વોપરી છે, તે સવાલો આ પ્રમાણે છે;—

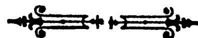
તારી પરસ્તેશ કેમ કરવી? બહેશતની શરૂઆત કેમ થઇ? બેઉ દુન્યાને ચાહનારને કોણુથી ફાયદો પહોંચે છે? અશોઇને જનમ આપનાર, અને લોકોને આડે માર્ગે જતાં અટકાવનાર તારા શિવાય કોણુ છે? અશો કોણુ કહેવાય અને દરવંદ કોણુ કહેવાય? સુરજ અને તારાને તેઓનો માર્ગ મુકરર કરી આપનાર કોણુ? ચંદ્રની વધઘટ તારા સિવાય કોણુથી થાય છે? જમીન અને આસમાનને પડી જતાં અટકાવનાર તું શિવાય કોણુ? પાણી અને ઝાડપાનને ટકાવી રાખનાર કોણુ? વાદળાં સાથે પવનની ઝડપ કોણે જોડી છે? બહમનને પેદા કરનાર કોણુ? અંધારૂં અને રોશની, ઉંઘ અને જાગૃતિ, તથા બામદાદ, બપોર, અને રાતનો બનાવનાર તારા શિવાય કોણુ? બાપ અને દીકરા વચ્ચે હેત પ્રીત ઉત્પન્ન કરનાર કોણુ? અંતઃકરણને પાક કરનાર કોણુ? જેઓને તારી ઉપર આસ્થા છે તેઓને આરમઇતી કયારે પહોંચશે? સામસામા લડનારાં બે લશકરમાંથી નેકીની રાહે ચાલનારા લશકરને ફત્તેહ અપાવનાર કોણુ? એ પ્રમાણે જગતની તમામ હીલચાલ અને બ્યવસ્થા અહુરમઝદથીજ છે, અને તેનીજ સત્તા કુલ જગત ઉપર ચાલે છે, એવો એકરાર કરીને તે હૈયાત દીનોમાં જે સર્વેથી શ્રેષ્ટ દીન, તેની માહેતી મેળવવા, અને જ્ઞાનનો ભંડાર સંપાદન કરવા ઇચ્છે છે, અને નાફરમાન દરૂજને માથ્રથી જેર કરવા માગે છે, કારણુકે તેઓને રાસ્ત માર્ગ દેખાડવા છતાં, તેની સંફમાં આવતા નથી. તે કહે છે કે જો માણુસો ઉદયોગી ગુજારીને ખેતીને આબાદ કરશે તો ખોરદાદની આબાદી તેઓને મળશે, અને ઉદયોગી જીંદગી નહિ ગુજારનારા ફીક અને કરપની ખસલતના આળસુ લોકો સજાએ પહોંચશે, છેવટે જરતોસ્ત પોતાના નેક કામોના બદલામાં સુખ અને અમર્ગી મેળવી અહુરમઝદના રહેઠાણુ બેહેસ્ત તરફ પહોંચે, એવી દુવા માગે છે.

હા ૪૫ મો—અત ફ્રવક્ષ્યા—આ હામાં પણુ અશો જરથોસ્ત પોતાના સાંભળનારાઓ સનમુખ વાયજ કરે છે:—

તમે કે જે નજદીકથી અને દૂરથી આવ્યા છો, તેઓને જે હું કહું તે બરાબર ધ્યાનથી સાંભળો, અને તે ઉપર દરયાફ્ત કરો! સ્પેનામીનો અને ઘનામીનોની સમજ આપતાં તે કહે છે કે તે બન્નેના વિચાર, વચન, કારણુ, શીખામણુ, અકકલ, અને ઇમાન એક એકથી જુદાં છે; તમે સ્પેનામીનોની સંફમાં આવીને ઘનામીનોથી દૂર રહો, ઘનામીનોની સંફવાળાઓ બુરાં ઇમાનને લીધે ઝબાનથી ફરેલા છે, અને તેઓ દુન્યામાં નાશ ફેલાવે છે, પણુ રસ્તાખેજને વખતે તેઓ લાઇલાજ થશે. અહુરમઝદે જે માથ્રવાણી અને શીખવી છે, તે શીખીને તે પ્રમાણે અમલ કરો, કારણુકે તેજ ઇનસાન માટે શ્રેષ્ટ છે, માટે તેની તરફ પસંદગી દેખાડીને અહુરમઝદ, જે કોઇથી ઠગાતો નથી. તેનીજ નેક અકકલ વાપરીને પરસ્તેશ કરો, તો તમને આ દુન્યામાં સુખ, અને પેલી જહાનમાં અમર્ગી મળશે, તમારે ત્યાં ગોસ્પંદ તથા ફરઝંદની વૃદ્ધિ થશે, અહુરમઝદ

વોહુમન યાને ભલાં મનનો પીતા છે, અને આરમઇતી તેની બેટી છે. (એટલે જો ભલું મન અને ડહાપણુ મેળવવાને માટે તમે અહુરમઝદને અરજ કરશો, તો તે તેનીજ તરફથા મળશે, નહિ કે ધનામીનો તરફથી). તે વોહુમન અને ડહાપણુ સંપાદન કરીને ઉદયોગી જીંદગી ગુજારો. જેઓ અહુરમઝદ તરફ તુચ્છકાર બતાવશે, તેઓ સેવટે પોતેજ તુચ્છકારને પાત્ર થઇને સજાએ પહોંચશે, અને જેઓ તેની સેતાયશ કરીને તેની અનહદ શકિત તથા સર્વોપરી સત્તાની પીછાણુ કરશે, તેઓ પોતેજ વખાણુને પાત્ર થઇને અમર્ઁતીનું સુખ હાંસલ કરશે.

• હા ૪૬ મો–કાંમ નેમોઇ જામ—જરથોસ્તને જ્યારે પહેલાં દેશના પાદશાહ તરફથી તેના ધર્મ ફેલાવવાના કામમાં કાંઇ મદદ મળતી નથી જ્યારે તેનું કાંઇ ચાલતું નથી, જ્યારે તેની સંફમાં થોડાજ લોકો હતા, ત્યારે તે નિરાશ થઇને પોકાર કરે છે કે "હું કયાં જાઉં, અને શું કરૂં? અગાઉ થઇ ગયલા શોષ્યંતોના જેવી નેક અકકલ લોકોમાં કયારે આવશે? હું અહુરમઝદને કેમ ખુશી કરૂં? હું તેને વૃદ્ધિના કામોથી ખુશી કરવા માગું છું, જ્યારે દુષ્ટ લોકો મારી ઉપર કીનો લેવા માગે, ત્યારે અહુરમઝદજ મારી સંભાળ લેશે. બહમન અને અરદીબેહશ્ત (નેક અકકલ અને અશોઇ) મારા પાસબાન છે, દુષ્ટ લોકો દેશની વૃદ્ધિ અને પાકીજગીમાં ખલલ નાખનાર છે; તેઓ ચોર, ને નાશને લાયકના છે. તેવાઓનો નાશ કરનાર ગોસ્પંદોની વૃદ્ધિ કરે છે. જે અહુરમઝદને ચહાતો નથી, તે ભયંકર દરૂજની સંપ્રમાં જાય છે, અને તે દરવંદને માટે ભલો છે. અશોનો દોસ્ત તો અશોજ હોય છે. જે કીક અને કરપની ખસલતના લોકો દુન્યામાં નાશ ફેલાવવાને સાથે મળ્યા છે, તેઓનાં રવાન જ્યારે ચીનવદ પુલ આગળ જશે, ત્યારે પોકાર કરશે, અને દોઝખમાં પોતાનું રેહઠાણુ કરશે." ત્યાર પછી તુરાની ફ્રિયાનની ઓલાદનાઓએ પોતાનો બુરો પેશો છોડી દઇને જરથોસ્તનો ધર્મ અખત્યાર કરીને, તેને મદદ આપી હતી, તેમજ કએ ગુશતાસ્પ, હએચત–અસ્પની ઓલાદનાઓએ, અને ફરશોસ્તર અને જામાસ્પે ખરાં ખોટાંની પીછાણુ કરીને જરથોસ્તને તેના કાંમમાં મદદ આપી હતી, તેની તે પીછાણુ કરે છે, અને કહે છે કે એ મને ખુશી કરનારાઓને અહુરમઝદ નેક બદલો આપશે.

ગાથાના પાંચ દિવસોમાં ત્રીજા ગાથાને દીને નીચલા હા પઢવા.

સ્પેંન્તોમદ[1] ગાથાના હા.

યજશ્નેના હા ૪૭ થી ૫૦.

ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજદાઓ. અશેંમ્ વોહૂ (૧).

૫ નામે યજદાંન્ અહુરમજદ ખોદાએ અવઝૂની, ગોરૂજે ખોરેહ અવજાયાદ; ગેહ ગાથાબ્યો અહુનવદ ગેહ, ઉશતવદ ગેહ, સ્પેંન્તોમદ ગેહ, વોહૂ-ક્ષથ્ર ગેહ, વહિશ્તોઇશ્ત્ ગેહ, ગેહ ગાથાબ્યો અર્દાફ્રવશ બેરસાદ. અજ હમા ગુનાહ પતેત્ પશેમાનુમ, અજ હર્વસ્તીન્ દુશ્મત દુજૂખ્ત દુજવરશ્ત, મેંમ ૫ ગેતી મનીદ, ઓએમ ગોફ્ત, ઓએમ કર્દ, ઓએમ જસ્ત, ઓએમ બુન્ બૂદ એસ્તેદ. અજ આંન્ ગુનાહ મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની રવાંની ગેતી મીનોઆંની, ઓખે અવાખ્શ પશેમાન્, ૫ સે ગવશ્ની ૫ પતેત્ હોમ. ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજદાઓ, તરોઇદીતે અંઘ્રહે મઇન્યેઉશ; હઇથ્યાવરશ્તાંમ્ હીત્ વસ્ના ફ્રેંરષોતેંમેંમ; સ્તઓમિ અશેંમ. અશેંમ્ વોહૂ (૩). ફ્રવરાને મજદયસ્નો જરથુશત્રિશ વીદએવો અહુર-તકએષો (જે ગેહ હોય તે પઢે) ફ્રસસ્તયએચ.

અહુરહે મજદાઓ રએવતો ખરેંનંઘ્રઉહતો, અમેંષનાંમ્ સ્પેંન્તનાંમ, ગાથાબ્યો સ્પેંન્તાબ્યો રતુક્ષથ્રાબ્યો અષઓનિબ્યો, અહુનવઇત્યાઓ ગાથયાઓ, ઉશતવઇત્યાઓ ગાથયાઓ, સ્પેંન્તા-મઇન્યેઉશ ગાથયાઓ, વોહુ-ક્ષથ્રયાઓ ગાથયાઓ, વહિશ્તોઇશ્તોઇશ ગાથયાઓ, અષઓનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ ઉગ્રનાંમ્ અઇવિ-થૂરનાંમ, પઓઇરયો-તકએષનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ, નબાનજદિશ્તનાંમ ફ્રવષિનાંમ, ક્ષ્નઑથ્ર યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ, યથા અહૂ વઇરયો જઓતા ફ્રા મે મ્રૂતે, અથા રતૂશ અષાતચિત્ હચ ફ્રા અષવ વીદ્વાઓ મ્રઓતૂ. અહુરેંમ મજદાંમ રએવન્તેંમ ખરેંનંઘ્રઉહન્તેંમ યજમઇદે; અમેંષા સ્પેંન્તા હુક્ષથ્રા હુધાઓંઘ્રહો યજમઇદે. ગાથાઓ સ્પેંન્તાઓ રતુક્ષથ્રાઓ અષઓનીશ યજમઇદે; અહુનવઇતીમ ગાથાંમ્ અષઓનીમ અષહે રતૂમ યજમઇદે; ઉશતવઇતીમ ગાથાંમ્ અષઓનીમ્ અષહે

---

[1] એ ગાથાનું નામ શરૂઆતમાં પેહેલા હાના પેહેલા ફકરાની શરૂઆતમાં આવેલા સ્પેંન્તા મઇન્યુ બોલ ઉપરથી પડયું છે.

રતૂમ યજમઇદે; સ્પૅન્તા-મઇન્યૂમ્ ગાથાંમ્ અષઑનીમ્ અષહે રતૂમ યજમઇદે; વૉહુ-ક્ષથ્રાંમ્ ગાથાંમ્ અષઑનીમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે; વહિશ્તોઇશ્તીમ્ ગાથાંમ્ અષઑનીમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે; અષઑનાંમ્ વંઘ્નુહીશ્ સૂરાઑ સ્પૅન્તાઑ ફ્રવષયો યજમઇદે. અહુનૅમ્ વઇરીમ્ તનૂમ્ પાઇતિ, અહુનૅમ્ વઇરીમ્ તનૂમ્ પાઇતિ, અહુનૅમ્ વઇરીમ્ તનૂમ્ પાઇતિ. યથા અહૂ વઇર્યો (૧).

(હા ૪૭ મો)

નૅમો વે ગાથાઑ અષઑનીશ્.

૧ ☞ સ્પૅન્તા મઇન્યૂ વહિશ્તાચા મનંઘ્હા
હચા અષાત્ શ્યઑથનાચા વચંઘ્હાચા,
અહ્માઇ દાંન્ હઉર્વાતા અમૅરૅતાતા
મજદાઑ ક્ષથ્રા આર્મઇતી અહુરો. ☜ (બે વાર પઢે)

૨ અહ્યા મઇન્યેઉશ્ સ્પેનિશ્તહ્યા વહિશ્તૅમ્,
હિજ્વા ઉખ્ધાઇશ્ વંઘ્હેઉશ્ એઑઆનૂ મનંઘ્હો,
આર્મતોઇશ્ જસ્તોઇબ્યા શ્યઑથના વૅરૅજ્યત્;
ઓયા ચિસ્તી હ્વો પતા અષહ્યા મજદાઑ.

૩ અહ્યા મઇન્યેઉશ્ ત્વેમ્ અહી તા સ્પૅન્તો,
યે અહ્માઇ ગાંમ્ રાન્યો-સ્કૅરૅતીમ્ હેમ્-તષત્,
અત્ હોઇ વાસ્ત્રાઇ રામાદાઑ આર્મઇતીમ્
હ્યત હેમ્ વૉહૂ મજદા હેમ્-ફ્રશ્તા મનંઘ્હા.

૪ અહ્માત્ મઇન્યેઉશ્ રારૅશ્યેન્તી દ્રૅગ્વન્તો,
મજદા સ્પૅન્તાત્ નોઇત્ ઇથા અષાઉનો;
કસેઉશ્ચીત્ ના અષાઉને કાથે અંઘ્હત્,
ઇસ્વાચીત્ હાંસ્ પરઑશ્ અકો દ્રૅગ્વાઇતે.

---

૧. નેક મનશની, ગવશની અને કુનશનીથી જીંદગી ગુજાસ્નારને અહુરમજદ આ દુન્યામાં સુખ, સંપતિ, અને ભકિતભાવ, તથા પેલી દુન્યામાં અમર્ગી બખશે છે.

૨. અહુરમજદ અશોઇનો પિતા છે. માણસ પોતાની ઝબાને બોલેલા નેક સખુન અને પોતાના હાથે કીધેલાં નેક કામથી બહેશત પામે છે.

૩. અહુરમજદે માણસનાં પોષણને માટે આ જગત તથા ધરતીને પેદા કીધી છે.

૪. અશો માણસ ગરીબ હોય કે સંપતિવાળો હોય, પણ તેણે નેક માણસનું ભલું કરવું, અને બુરા માણસનું બુરૂં કરવું.

૫ તાચા સ્પેન્તા મઇન્યૂ મજ્દા અહુરા,
અષાઉને ચોઇશ યા-ચી ચીચા વહિશ્તા;
હુનરે થ્વહ્માત્ જઓષાત્ દ્રેગ્વાઓ બક્ષઇતી,
અહ્યા શ્યઓથનાઇશ અકાત્ આષ્યાંસ્ મનંઘ્રહો.

૬ તા દાઓ સ્પેન્તા મઇન્યૂ મજ્દા અહુરા,
આથ્રા વંઘ્રહાઉ વીદાઇતે રાનોઇબ્યા
આર્મતોઇશ દેબાંજ્ઘ્રહા અષયાચા;
હા-ચી પોઉરુશ ઇષેન્તો વાઉરાઇતે.

૭ સ્પેન્તા મઇન્યૂ વહિશ્તાચા મનંઘ્રહા
હચા અષાત્ શ્યઓથનાચા વચંઘ્રહાચા
અહ્માઇ દાંન્ હઉર્વાતા અમેરેતાતા
મજ્દાઓ ક્ષથ્રા આર્મઇતી અહુરો. (બે વાર પઢે)

અષેમ્ વોહૂ (૩). સ્પેન્તા-મઇન્યૂમ્ હાઇતીમ્ યજમઇદે. યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતિ વંઘ્રહો, મજ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્રહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(હા ૪૮ મો)

૧ યેજી અદાઇશ અષા દ્રુજેમ્ વેંઘ્રહઇતી,
હ્યત્ આંસષુતા યા દઇબિતાના ફ્રઓખ્તા
અમેરેતાઇતી દએવાઇશ્ચા મશ્યાઇશ્ચા,
અત્ તોઇ સવાઇશ્ વહ્મેમ્ વક્ષત્ અહુરા.

૨ વઓચા-મોઇ, યા ત્વેમ્ વીદ્વાઓ અહુરા,
પરા હ્યત્ મા યા મેંગ પેરેથા જિમઇતી,
કત્ અષવા મજ્દા વેંગહત્ દ્રેગ્વન્તેમ્;
હા-ચી અંઘ્રહેઉશ વંઘ્રઉહી વિસ્તા આકેરેતિશ.

---

૫. અહુરમજદ અશો માણસને બન્ને દુન્યાનું સુખ આપે છે, પણ બદ માણસ તેનો વહાલો હોતો નથી, તેનું રહેઠાણ દોજખમાં હોય છે.

૬. અહુરમજદ નેક તથા બદ માણસોને વાજબી ઇનસાફ આપે છે.

૧. જ્યારે અશોઇથી દરૂજ જેર થશે, ત્યારે બુરાઈ ઉંઘાડી પડશે, અને અહુરમજદની આરાધનાનો ફેલાવો થશે.

૨. પેગમબર જરતોસ્ત દીન ફેલાવવાનાં પોતાનાં કામમાં તેને મુશકેલી નડે, તેની આગમજ અહુરમજદ કને જાણવા ઇચ્છે છે કે અશો માણસ પાપીને જેર કરશે કે નહિ.

૩ અત્ વએઈબ્યાઇ વહિશ્તા સાસ્નનાંમ્,
યાંમ્ હુદાઑ સાસ્તી અષા અહુરો,
સ્પૅન્તો વીદ્વાઑ, યએચીત્ ગૂજરા સેંગહાઆંઘ્હો;
થ્વાવાંસ્ મઝ્દા વંઘ્હેઉશ્ ખ્રથ્વા મનંઘ્હો.

૪ યે દાત્ મનો વહ્યો મઝ્દા અષ્યસચા,
હ્વો દએનાંમ્ શ્યઑથનાચા વચંઘ્હાચા;
અહ્યા ઝઑષેંગ્ ઉશતિશ વરૅનેંગ્ હચઇતે;
થ્વહ્મી ખ્રતાઑ અપેમૅમ્ નના અંઘ્હત્.

૫ હુક્ષથ્રા ક્ષેન્તાંમ્, મા-ને દુશૅ-ક્ષથ્રા ક્ષેન્તા,
વંઘ્હુયાઑ ચિસ્તોઇશ્ શ્યઑથનાઇશ્ આર્મઇતે.
યઑઝ્દાઑ મશ્યાઇ અઇપી ઝાંથૅમ્ વહિશ્તા,
ગવોઇ વૅરૅઝ્યાંતાંમ્ તાંમ્ ને ખરૅથાઇ ફ્શુયો.

૬ હા-જી-ને હુષોઇથૅમા, હા-ને ઉતયૂઇતીમ્
દાત્ તૅવીષીમ્, વંઘ્હેઉશ્ મનંઘ્હો બૅરૅખ્ધે;
અત્ અપ્યાઇ અષા મઝ્દાઑ ઉર્વરાઑ વક્ષત્,
અહુરો અંઘ્હેઉશ્ ઝાંથોઇ પઑઉરૂયેહ્યા.

૭ ની અએષૅમો ની દ્યાતાંમ્ પઇતી રૅમૅમ્ પઇતી-સ્યોદૂમ્,
યોઇ આ વંઘ્હેઉશ્ મનંઘ્હો દીદ્રઘ્ઝોદુયે
અષા વ્યાંમ્, યેહ્યા હિથાઉશ્ ના સ્પૅન્તો;
અત્ હોઇ દામાંમ્ થ્વહ્મી આ-દાંમ્ અહુરા.

૮ કા-તોઇ વંઘ્હેઉશ્ મઝ્દા ક્ષથ્રહ્યા ઇશ્તિશ્;
કા-તોઇ અષોઇશ્ થ્વષ્યાઑ મઇબ્યો અહુરા;

---

૩. અશો તથા દાનાવ માણુસોનેજ અહુરમજદ માત્ર શીખવે છે.

૪. નેક મનશનીવાળો શખસ નેક ગવશની અને નેક કુનશનીવાળો હોય છે, અને સેવટે તે અહુરમજદનાં ડહાપણને પહોંચે છે.

૫. ભલો પાદશાહ હમારી ઉપર રાજ કરે, બુરો પાદશાહ હમારી ઉપર રાજ કરે નહિ! પવિત્રાઇ માણસને માટે જનમથી શ્રેષ્ટ છે. ગાય ગોસ્પંદને માટે મહેનત કરવી જોઇએ, જેથી દેશની આબાદીમાં વધારો થાય.

૬. ગાય ઢોર માણસની કૌવત આપનારી મીરાસ છે, તેનેમાટે અહુરમઝદે વનસપતી ઉગાડી.

૭. ભલી અકકલવાળો માણસ એષમદેવને (ગુસ્સાના દેવને) દાબેલો રાખે છે, અને દ્વેષ કહાડી નાખે છે. જમાનાની ગીરદેશથી દુઃખમાં આવી પડેલાંને હું (જરથોસ્ત) આશરો આપીશ.

૮. પેગમ્બર જરતોસ્ત અહુરમજદને કહે છે કે જેઓ મારી પુઠે ચાલે તેઓને શું બદલો મળશે. નેક મનશનીને વળગી રહેવાથી હું શું બક્ષેશની આશા રાખું ?

કા-થ્વોઇ અષા આકાઓ અર્દ્રેંગ ઇબ્યા,
વંઘ્રહેઉશ મઇન્યેઉશ ષ્યઓથનનાંમ્ જવરો.

૯ કદા વએદા યેજી ચહ્યા ક્ષયથા
મજ્દા અષા યેહ્યા-મા આઇથિશ દ્વએથા;
અરેશ-મોઇ અરેજ્ઞૂચાંમ્ વંઘ્રહેઉશ વફુશ મનંઘ્રહો,
વીદ્યાત્ સઓષ્યાંસ્ યથા હોઇ અષિશ અંઘ્રહત્.

૧૦ કદા મજ્દા માંનરોઇશ નરો વીસેન્તે,
કદા અજેન્ મૂથ્રેમ્ અહ્યા મદહ્યા,
યા અંગ્રહ્યા કરપનો ઉરુપયેઇન્તી,
યાચા ખ્રતૂ દુશે-ક્ષથ્રા દખ્યુનાંમ્.

૧૧ કદા મજ્દા અષા મત્ આર્મઇતિશ
જિમત્, ક્ષથ્રા હુષેઇતિશ વાસ્ત્રવઇતિ;
કોઇ દ્રેગ્વોદ્બીશ ખ્રુરાઇશ રામાંમ્ દાઓન્તે,
કેંગ્ આ વંઘ્રહેઉશ જિમત્ મનંઘ્રહો ચિસ્તિશ.

૧૨ અત્ તોઇ અંઘ્રહેન્ સઓષ્યન્તો દખ્યુનાંમ્,
યોઇ ક્ષ્નૂમ્ વોહૂ મનંઘ્રહા હચાઓન્તે
ષ્યઓથનાઇશ્ અષા ત્વહ્યા મજ્દા સેંગહ્યા,
તોઇ-જી દાતા હમએસ્તારો અએષેમ મહ્યા.

૧૩ ☞ સ્પેન્તા મઇન્યુ વહિશ્તાચા મનંઘ્રહા
હચા અષાત્ ષ્યઓથનાચા વચંઘ્રહાચા
અહ્માઇ દાંન્ હઉર્વાતા અમેરેતાતા
મજ્દાઓ ક્ષથ્રા આર્મઇતી અહુરો. ☜ (બે વાર પઢે.)

અષેમ્ વોહૂ (૩). યેજિંઘાંમ્ હાઇતીમ્ યજમઇદે. યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્રહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

---

૯. પેગમબર જરતોસ્ત અહુરમજદને કહે છે કે મારા શક દૂર કરવાનું કોણની સત્તામાં છે?

૧૦. સંપુર્ણ બુદ્ધિના માણસો (હદ બહાર હોમ પીધાથી ઉત્પન્ન થતાં) છાકટાપણાંની બદીને ક્યારે તોડશે? જે બદીથી કરપો અને બુરા રાજ કરનારાઓ ખરાબી પાંથરે છે.

૧૧. અશોઇ તથા તાબેદારીનું રાજ કયારે થશે? ઉદયોગ તથા સલાહસંપજને ખાતર બહુ રાજ કયારે થશે? દુષ્ટ માણસથી તું (અહુરમજદ) હમને બચાવ.

૧૨. દેશના શોષ્યોસો (ધર્મની બાબતમાં રોશની નાખનારા) અહુરમજદની શીખામણ મુજબ એશમ દેવના હરીફ છે.

(હા ૪૯ મો)

૧ અત્ મા યવા બેનદ્રો પફ્રે મજિશ્તો,
યે દુશ-ઍરેથ્રીશ ચિક્નુષા અષા મઝ્દા;
વંઘ્વુહી આદા ગઇદી મોઇ આ-મોઇ અરપા,
અહ્યા વૅાહૂ અઑષો વીદા મનંઘ્હા.

૨ અત્ અહ્યા મા બેનદ્ધ્હા માનયેઇતી
ત્કએષો દ્રેગ્વાઑ, દઇબિતા અષાત્ રારેષો,
નોઇત્ સ્પૅન્તાંમ્ દોરેશત્ અહ્માઇ સ્તોઇ આર્મઇતીમ્,
નએદા વૅાહૂ મઝ્દા ફ્રશ્તા મનંઘ્હા.

૩ અતચા અહ્માઇ વરેનાઇ મઝ્દા નિદાતૅમ્
અષૅમ્ સૂઇદ્યાઇ ત્કએષાઇ રાષયેંઘ્હે દ્રુક્ષ;
તા વંઘ્હેઉશ સરે ઇજયા મનંઘ્હો,
અન્તરે વીસ્પેંગ દ્રેગ્વતો હખ્મેંગ અન્તરે-મ્રૂયે.

૪ યોઇ દુશ-ખ્રથ્વા અએષૅમૅમ્ વરેદેન્ રામૅમચા,
ખાઇશ હિઝુબીશ, ફ્શુયસૂ અફ્શુયન્તો,
યએષાંમ્ નોઇત્ હુવરશતાઇશ વાંસ્ દુઝ્વરશ્તા,
તોઇ દએવેંગ દાંન્ યા દ્રેગ્વતો દએના.

૫ અત્ હ્વો મઝ્દા ઇઝ્ઝાચા આઝૂઇતિશચા,
યે દએનાંમ્ વૅાહૂ સારશ્તા મનંઘ્હા;
આર્મતોઇશ કસ્ચીત્ અષા હુઝેન્તુશ,
તાઇશચા વીસ્પાઇશ થ્વહ્મી ક્ષથ્રોઇ અહુરા.

---

૧. પેગમ્બર જરતોસ્ત પોતાની દીન ફેલાવવાનાં કામમાં નડતલ સમાન થઇ પડેલા કોઈ બેનદ્ર નામના બુરા શખસને જેર કરવા માટે અહુરમજદની મદદ માગે છે.

૨. પહેલા ફકરામાં જણાવેલો બેનદ્ર પેગમ્બર જરતોસ્તની દીન કબુલ ન રાખતાં, તેનાં કામમાં ખલલ નાખે છે. તે વિષે જરથોસ્ત ફરયાદ કરે છે.

૩. પેગમ્બર જરથોસ્ત કહે છે કે મારો તરીકો અશોઇ ઉપર રચાયલો છે, બેનદ્રનો તરીકો ઠગાઇ ઉપર રચાયલો છે.

૪. તે બુરાઓ (બેનદ્રની તરફેણવાળાઓ) પોતાની ઉંધી બુદ્ધિથી ઉદયોગી માણસને હેરાન કરે છે, તેઓથી કંઈબી ભલું થતું નથી, પણ તેઓ દેવની સંફના છે.

૫. જરથોસ્તી દીન ઉપર નેક મનશનીથી એતેકાદ રાખનાર આબાદીનો વધારો કરે છે.

૬ ફ્રો વાઓ ફ્રએષ્યા મજદા અર્ષમચા મ્રૂઇતે
યા વ્રે ખ્રતેઉશ ક્ષ્માકહ્યા આ-મનંધ્રહા,
ઍરેશ વીચિદ્દયાઇ યથા ઇ સ્રાવયએમા
તાંમ્ દએનાંમ્ યા ક્ષ્માવતો અહુરા.

૭ તત્ચા વૉહૂ મજદા સ્રઑતૂ મનંધ્રહા
સ્રઑતૂ અષા, ગૂષહ્વા-તૂ અહુરા;
કે અઇર્યમા, કે ખ્એતુશ્ દાતાઇશ્ અંધ્રહત્,
યે વૅરૅજેનાઇ વંધ્રઉહીમ્ દાત્ ફ્રસસ્તીમ્.

૮ ફ્રૅરષઑશ્તાઇ ઉર્વાજિશ્તાંમ્ અષહ્યા દાઓ
સરેમ્, તત્ થ્વા મજદા યાસા અહુરા
મઇબ્યાચા, યાંમ્ વંધ્રહાઉ થ્વહ્મી આ-ક્ષથ્રોઇ,
યવોઇ વીસ્પાઇ ફ્રએશ્તાઆઁધ્રહો આઆઁધ્રહામા.

૯ સ્રઑતૂ સાસ્નાઓ ફૃષેંગહ્યો સુયે તશ્તો,
નોઇત્ ઍરૅશ-વચાઓ સરૅમ્ દદાંસ્ દ્રૅગ્વાતા;
હ્યત્ દએનાઓ વહિશ્તો યૂજેન્ મીજ્દે,
અષા યુખ્તા યાહી દેજામાસ્પા.

૧૦ તએચા મજદા થ્વહ્મી આદાંમ્ નિપાઆઁધ્રહે,
મનો વૉહૂ ઉરૂનસ્ચા અષાઉનાંમ્,
નૅમસ્ચા યા આર્મઇતિશ્ ઇજ્ઞાચા
માંઝા ક્ષથ્રા વજ્દંધ્રહા અવેમીરા.

૧૧ અત્ દુશૅ-ક્ષથ્રેંગ્ દુશ્-શ્યઓથનેંગ્ દુઝ્-વચંધ્રહો,
દુઝ્-દએનેંગ્ દુશ્-મનંધ્રહો દ્રૅગ્વતો,

---

૬. પેગમ્બર જરથોસ્ત અહુરમજદ ઉપર ફીદા થઇને તેની દીન ફેલાવવાને શકિતવ થાય એવી દુવા ચાહે છે.

૭. પેગમ્બર જરથોસ્ત અહુરમજદને કહે છે કે મારાં દીન ફેલાવવાનાં કામમાં ટ આપનાર અને મારી સંફનો કોણ થશે ?

૮. સાતમાં ફકરાના જવાબમાં તે ફરશોસતરનું નામ સુચવે છે.

૯. પેગમ્બર જરથોસ્ત ફરેસોસ્તરને પસંદ કરીને તેની સાથે જામાસ્પ અને ગુશ્ત સ્પનાં નામ જોડે છે.

૧૦. નેક બુદ્ધિ, અશો લોકોનાં રવાનો, ભકિત, તાબેદારી, અને આબાદીને અહુરમજદ ટેકો છે. બદીમાં ગીરફતાર થયલાઓની સત્તાનો નાશ થશે.

૧૧. બુરા પાદશાહો, દુષ્ટ વિચાર, વચન અને કામવાળાઓનાં રવાનોને ખર ખોરાક સાથે આવકાર મળે છે, અને તેઓનો મુકામ દોજખમાં થાય છે.

અકાઇશ ખરૅથાઇશ પઇતી ઉર્વાનો પઇત્યેઇન્તી;
દ્રુજો દૅમાને હુઇથ્યા અંઘ્રહૅન્ અસ્તયો.

૧૨ કત્ તોઇ અષા જ્બયેન્તે અવંઘ્રહો
જરથુશ્ત્રાઇ, કત્ તોઇ વૉહુ મનંઘ્રહા
યે-વે સ્તઓતાઇશ મજ્દા ફ્રીનાઇ અહુરા
અવત્ યાસાંસ્ હ્યત્ વે ઇશ્તા વહિશ્તૅમ.[1]

૧૩ ☞ સ્પૅન્તા મઇન્યૂ વહિશ્તાચા મનંઘ્રહા
હચા અષાત્ શ્યઓથનાચા વચંઘ્રહાચા
અહ્માઇ દાંન્ હઉર્વાતા અમૅરૅતાતા
મજ્દાઓ ક્ષથ્રા આર્મઇતી અહુરો. ☞ (બે વાર પઢે)

અષૅમ વૉહૂ (૩). અત્-માયવાંમ્ હાઇતીમ્ યજમઇદે. યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઘ્રહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(હા ૫૦ મો.)

૧ કત્ મોઇ ઉર્વા ઇસે ચહ્યા અવંઘ્રહો;
કે-મોઇ પસેઉશ્ કે મે ના થ્રાતા વિસ્તો,
અન્યો અષાત્ થ્વત્ચા મજ્દા અહુરા,
અજ્દા જૂતા વહિશ્તાઅત્ચા મનંઘ્રહો.

૨ કથા મજ્દા રાન્યો-સ્કૅરૅતીમ્ ગાંમ્ ઇષસોઇત્,
યે-હીમ્ અહ્માઇ વાસ્ત્રવઇતીમ્ સ્તોઇ ઉસ્યાત્;
ઍરૅજૅજીશ અષા પૉઉરૂષુ હ્વરે-પિશ્યસૂ
આકાસ્તેંગ મા નિષાંસ્યા દાથૅમ્ દાહ્વા.

૩ અત્ચીત્ અહ્માઇ મજ્દા અષા અંઘ્રહઇતી
યાંમ્ હોઇ ક્ષથ્રા વૉહુચા ચોઇશ્ત્ મનંઘ્રહા

૧૨. પેગમ્બર જરથોસ્ત અહુરમજદને કહે છે કે હું જે તારૂં સ્મર્ણ કરનાર તેને શું મદદ આપશે?

૧. અશોઇ તથા નેક મનશની અખત્યાર કરનારનું રક્ષણ કરનાર અહુરમજદ છે.

૨. પેગમ્બર જરથોસ્ત પોતાને ખોરશેદ પાયાના બેહેશતમાં લઇ જવાને અહુરમજદને અરજ કરે છે. (બેહેસ્તના ચાર દરજ્જા છે:–સતર પાયા, માહ પાયા, ખોરશેદ પાયા તથા અનગ્ર રઓચાઓ.)

૩. દુષ્ટ માણસના કબજામાંની પડોશમાં આવેલી જમીન આબાદ કરવી પુન્યવંત છે.

યે-ના અષોઇશ્ અર્ઑજંઘ્હા વરૅહયએતા
યાંમ નજદિશ્તાંમ્ ગએથાંમ્ દ્રૅગ્વાઓ બક્ષઇતી.

૪ અત્ વાઑ યજાઇ સ્તવસ્ મજ્દા અહુરા
હદા અષા વહિશ્તાચા મનંઘ્હા
ક્ષથ્રાચા, યા ઇષો સ્તાઑઁઘ્હત્ આ-પઇથી,
આકાઑ અરૅદ્રૅગ દૅમાને ગરે સૅરઑષાને.

૫ આરોઇ-જી ક્ષ્મા મજ્દા અષા અહુરા
હ્યત્ યૂષ્માકાઇ માંથ્રાને વઑરાજથા,
અઇબી-દૅરૅશ્તા આવીષ્યા અવંઘ્હા,
જસ્તાઇશ્તા યા-નાઓ ખ્શાથ્રે દાયાત્.

૬ યે માંથ્રા વાચૅમ્ મજ્દા બરઇતી
ઉર્વથો અષા નૅમંઘ્હા જરથુશ્ત્રો,
દાતા ખ્રતેઉશ્ હિજ્વો રઇથીમ્ સ્તોઇ;
મહ્યા રાજૅંગ વૅહૂ સાહીત્ મનંઘ્હા.

૭ અત્ વે યઓજા જેવીશ્તયેંગ અઉર્વતો
જયાઇશ્ પૅરૅથૂશ્ વહ્મહ્યા યૂષ્માકહ્યા
મજ્દા અષા ઉગ્રૅંગ વૅહૂ મનંઘ્હા;
યાઇશ્ અજાથા મહ્માઇ ખ્યાતા અવંઘ્હે.

૮ મત્ વાઑ પદાઇશ્ યા ફ્રસૃતા ઇજ્યાઑ
પઇરિ-જસાઇ મજ્દા ઉસ્તાનજસ્તો,
અત્ વાઑ અષા અરૅદ્રખ્યાચા નૅમંઘ્હા
અત્ વાઑ વંઘ્હેઉશ્ મનંઘ્હો હુનરૅતાતા.

---

૪. પેગમ્બર જરતોસ્ત અહુરમજદને કહે છે કે હું તારી નેક મનશાનીથી આરાધના કરૂં, જેથી મારી મુરાદ હાંસલ થાય.

૫. બંદગી કરનાર અહુરમજદને અરજ કરે છે દીન ફેલાવનારને મદદ કર, જેથી તેની નસીહત સાંભળીને અમે સુખી થઇએ.

૬. ભણનાર કહે છે કે પેગમબર જરથોસ્ત પોતાની ઝબાનથી માથ્રવાણી ઓચરે છે, અને દુન્યાના લોકોને જાહેર કરે છે.

૭. પેગમ્બર જરથોસ્ત અહુરમજદને કહે છે કે અશોઇ તથા નેક મનશાનીથી હું તારીજ ભક્તિ ઉપર ફીદા છું, જેથી તું મારી રહેનુમાઇ કર.

૮. પેગમ્બર જરથોસ્ત અહુરમજદથી ઇચ્છે છે કે બેઉ હાથ ઉંચા કરીને, બંદગી આઇને હું તુને પહોંચું.

૯ તાઇશ્ વાઑ યસ્નાઇશ્ પઇતી સ્તવસ્ અયેની,
મઝ્દા અષા વંઘ્હેઉશ્ ષ્યઑથનાઇશ્ મનંઘ્હો;
યદા અષોઇશ્ મપ્યાઓ વસે ક્ષયા,
અત્ હુદાનાઉશ્ ઇષયાંસ્ ગૅરૅઝ્દા પયેમ.

૧૦ અત્ યા વૅરૅષા યાચા પઇરી આઇશ્ ષ્યઑથના,
યાચા વૅાહૂ ચષ્માંમ્ અરૅજત્ મનંઘ્હા;
રઑચાઑ ખ્ફૅંગ્ અસ્નાંમ્ ઉક્ષા અએઉરૂશ્,
ક્ષ્માકાઇ અષા વહ્માઇ મઝ્દા અહુરા.

૧૧ અત્ વે સ્તઑતા અઑજાઇ મઝ્દા આઁઘ્હાચા,
યવત્ અષા તવાચા ઇસાઇચા,
દાતા અંઘ્હેઉશ્ અરૅદત્ વૅાહૂ મનંઘ્હા;
હઇથ્યાવરૅશ્તાંમ્ હ્યત્ વસ્ના ફૅરૅષોતૅમૅમ.

૧૨ ☞ સ્પૅન્તા મઇન્યૂ વહિશ્તાચા મનંઘ્હા
હચા અષાત્ ષ્યઑથનાચા વચંઘ્હાચા
અહ્માઇ દાંન્ હઉર્વાતા અમૅરૅતાતા
મઝ્દાઑ ક્ષથ્રા આર્મઇતી અહુરો. ☜ (બે વાર પઢે)

અષૅમ્ વૅાહૂ (૩). કત-મોઇ-ઉર્વાંમ્ હાઇતીમ્ યજમઇદે. સ્પૅન્તા-મઇન્યૂમ્ ગાથાંમ્ અષઑનીમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે. સ્પૅન્તા-મઇન્યેઉશ્ ગાથયાઑ હન્દાતા યજમઇદે. યેંઘ્હે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્હો, મઝ્દાઑ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઁઘ્હાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(બાજમાં પઢે.) અહુરમજ્દ ખોદાએ, અવજૂનીએ મરૂદુમ, મરૂદુમ સર્દગાંન્ હમા સર્દગાંન્, હમબાયસ્તે વેહાંન્, ઑઓમ્ બેહદીન્ માઝ્દયસ્નાંન્, આગહી આસ્તવાની નેકી રસાનદ; અએદૂન્ બાદ. (પ્રગટ પઢે) યથા અહૂ વઇર્યો (૨).

---

૯. પેગમ્બર જરથોસ્ત અહુરમજદથી ઈચ્છે છે કે અશોઈ તથા નેક મનશાનીના કામોની મારફતે હું તને પહોંચું!

૧૦. પેગમ્બર જરથોસ્ત અહુરમજદને કહે છે કે સેતારા, ખોરશેદ અને બામદાદ તારી કીર્તિ ગાવાને ફરે છે

૧૧. પેગમ્બર જરથોસ્ત બોલે છે કે જ્યાં સુધી મારામાં તાકાત હશે, ત્યાં સુધી હું અહુરમજદનાં વખાણ કરનાર તરીકે હું જણાઇશ.

યસ્નૅમચ વહ્મૅમચ અઑજસચ જવરૅચ આફ્રીનામિ, અહુરહે મજદાઑ રએવતો ખરૅનંઘ્રઉહતો, અમૅષનાંમ સ્પૅન્તનાંમ, ગાથાબ્યો સ્પૅન્તાબ્યો રતુક્ષથ્રાબ્યો અષઑનિબ્યો, અહુનવઇત્યાઑ ગાથયાઑ, ઉશ્તવઇત્યાઑ ગાથયાઑ, સ્પૅતા-મઇન્યેઉશ ગાથયાઑ, વોહુ-ક્ષથ્રયાઑ ગાથયાઑ, વહિશ્તોઇશ્તોઇશ ગાથયાઑ, અષાઉનાંમ ફ્રવષિનાંમ ઉગ્ર-નાંમ અઇવિથૂરનાંમ, પઑઇર્યો-ત્કએષનાંમ ફ્રવષિનાંમ, નબાનજદિશ્ત-નાંમ ફ્રવષિનાંમ. અષૅમ વૉહૂ (૧).

☞ અહુમાઇ રએશચ; હજંઘ્રૅમ; જસ મે અવંઘ્રહે મજદ; કૅરૂફેહ્ મોજદ્.

સ્પેન્તોમદ ગાથા.

હા ૪૭ મો સ્પેન્તા મઇન્યુ—વૃદ્ધિ કરનાર, ખુશાલી બખશનાર, અશોઇનો પીતા અહુરમઝદ સપેનામીનોની સંફના અશો લોકોને સુખ અને અમર્ગી જે તેની ઉત્તમ બખશેશ છે, તે બખશે છે, માટે તે મેળવવાને નેક મનશની, ગવશની અને કુનશની અખત્યાર કરવી. ગમે તેવો કૌવતમંદ માણસ હોય, પણ જો તે દરવંદને મદદ કરે, તો તે પોતાનાં સઘળાં કૌવત છતાં હાજતમંદ છે, તે અકો-મનની ઓલાદનો છે, અને તે ખોરદાદ અને અમરદાદની બખશેશ મેળવવાથી બેનસીબ રહે છે. એક અશો માણસ ગરીબ હોય કે તવંગર હોય, પણ જો તે સદગુણી અને રાસ્ત માણસને મદદ કરશે, તો તેને આયંદે નેક બદલો મળશે.

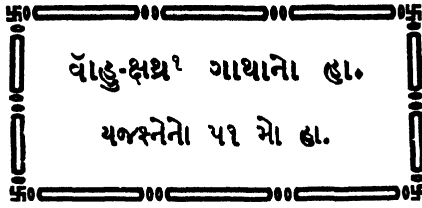
હા ૪૮ મો મો-યેઝી અદાઇશ—છેવટે સચાઇ જુઠાઇ ઉપર ફાવશે, અને ઠગાઇ ઉંઘાડી પડશે, ત્યારે ભુંડા અને ભલા બેઉ અહુરમઝદની સેતાયશ કરશે, અશો જરથોશ્ત દુન્યાના ભલાં સેવટ માટે ખાત્રીપુર્વક છે, તે વખતે સર્વે જણા અહુરમઝદની નેક શીખામણ પ્રમાણે ચાલીને, નેક અકકલથી તેની સંફના થશે. સારો પાદશાહ રાજ અમલ ચલાવનારો થાય, બુરો પાદશાહ રાજ અમલ નહિ ચલાવે, એવું જરથોસ્તનું ઇચ્છવું છે. પવિત્રાઇ જન્મથીજ ઉત્તમ છે. ગાય ગોસ્પંદની જતન લઇને તેઓની વૃદ્ધિ કરવી ઘણું ઉત્તમ છે, કારણકે તે આપણા ખોરાકને માટે ઉપયોગી છે. અશો જરતોસ્તનું ઇચ્છવું છે કે લોકો સપેનામીનોની તરફેણમાં આવી, નેક જીંદગી ગુજારતાં થઇને તેની સંફમાં આવીને છેવટે સુખ હાંશલ કરે, ઉદયોગી જીંદગી ગુજારીને ડહાપણ હાંસલ કરે અને ગુસ્સો, દ્વેષભાવ તજી દઇને નેકીની રાહ અખત્યાર કરે.

હા ૪૯ મો-અત મા યવા—બુરા દેવયસ્નાન લોકો અશો જરથોસ્તના પેગમ્બરીનાં કામમાં ઘણા હરકત નાખનારા હતા, તેઓને દફે કરવાને તે આતુર હતો, કારણ કે જયારે તેનાં શિક્ષણનો પાયો હુમત, હુખત, અને હવરશત ઉપર હતો, ત્યારે

તેઓ ફરેબ, જુદાઇ, બદ અક્કલ, ગુસ્સા, હવસમાં મચ્યા રહીને આળસુ જીંદગી ગુજારનારા હતા, કાંઇબી શુભ કામ તરફ તેઓની વળણ હતી નહિ, પણ બુરાઇ તરફજ વળણ રાખીને દરવંદોને મદદગાર થઇ પડયા હતા. જરતોસ્ત દુવા માંગે છે કે નેક દીન વિષે લોકોને સમજાવવામાં તે ફતેમંદ ઉતરે, જેથી તેઓ દુન્યાની વૃદ્ધિ કરવામાં મદદગાર થઇ પડે. તે અરજ ગુજારે છે કે ગુશ્તાસ્પ, ફરશોસ્તર, અને જામાસ્પ તેનાં કામમાં મદદ કરીને બહેશ્તનું સુખ હાંસલ કરે, અને બદીમાં ગીરફતાર થયલાઓની સત્તાનો નાશ થાય, અશો સદગુણી પુરૂષોને ચીનવદ પુલ ઉપર ફરેસ્તાઓ મુબારકબાદી આપે છે અને અમૃત જેવો ખોરાક આપે છે, જ્યારે પાપીઓનાં રવાનોને પલીદીનો ખોરાક પહોંચે છે.

હા ૫૦ મો-કત મોઇ ઉરવા—અશો જરથોસ્ત અરજ ગુજારે છે કે તે અહુરમઝદની ઉપર ચાહ રાખનાર, અને તેનીજ પરસ્તેશ કરનાર છે, તેથી તેનું રક્ષણ થાય; અને પવિત્રાઇથી નેક જીંદગી ગુજારનારાઓ, જેઓ ડહાપણથી તેની પવિત્ર માથ્રવાણી ખરાં દીલથી ભણે છે, અને આ ધરતી જે દરવંદથી વેરાન થયલી છે, તેને આબાદ કરે, તેઓની અને તેની મદદે આવીને અહુરમઝદ રહેતુમાઇ કરે, અને બેહશ્તનું સુખ બખશે. તે ખાહેશ રાખે છે કે આજીજીથી બે હાથ ઉંચા કરીને, નમ્રતાથી અહુરમઝદની કવિતારૂપી સિફતો ગાઇને ક્રિયાની ભેટોથી તે અહુરમઝદને પહોંચે. સંખ્યાબંધ સેતારાઓ અને દિવસની ખબર પહોંચાડનાર ખોરશેદ અહુરમઝદની કિર્તી ગાવાને સદા પોતાના માર્ગમાં ફર્યા કરે છે, તેમ અશો જરથોસ્ત, જ્યાં સુધી તેનામાં શકિત અને બળ છે, ત્યાં સુધી અહુરમઝદની કિર્તી ગાનારો થઇને તેને ખુશનુદ કરે, કારણકે અહુરમઝદ નેક કામ કરનારાઓની સૌથી બુલંદ ઇચ્છાઓ બર લાવે છે.

ગાથાના પાંચ દિવસોમાં ચોથા ગાથાને દીને નીચલા હા પઢવા.

વૉહુ-ક્ષથ્ર[1] ગાથાનો હા.

યજસ્નેનો ૫૧ મો હા.

ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજ્દાઓ. અષેમ્ વોહૂ (૧).

૫ નામે યજદાંન્ અહુરમજ્દ ખોદાએ અવજાૂની, ગોરૂજે ખોરેહૂ અવઝાયાદ્; ગેહ ગાથાબ્યો અહુનવદ્ ગેહ, ઉશ્તવદ્ ગેહ, સ્પેન્તોમદ્ ગેહ, વૉહૂ-ક્ષથ્ર ગેહ, વહિશ્તોઇશ્ત્ ગેહ, ગેહ ગાથાબ્યો અદાફ્રૂવંશ્ બેરસાદ્. અજ હમા ગુનાહ પતેત્ પશેમાનુમ, અજ હર્વસ્તીન્ દુશ્મત દુજૂખ્ત દુજ્વર્શ્ત, મેંમ્ પ ગેતી મનીદ્, ઑઍમ્ ગોફ્ત, ઑઍમ્ કર્દ, ઑઍમ્ જસ્ત્, ઑઍમ્ બુન્ બૂદ્ ઍસ્તેદ્. અજ આંન્ ગુનાહ મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની રવાંની ગેતી મીનોઆંની, ઑખે અવાખ્શ પશેમાન્, પ સે ગવશ્ની પ પતેત્ હોમ. ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજ્દાઓ, તરોઇદીતે અંધ્રહે મઇન્યેઉશ્; હઇથ્યાવર્શ્તાંમ્ હ્યત્ વસ્ના ફ્રેરષોતેમેંમ; સ્તઑમિ અષેમ્. અષેમ્ વોહૂ (૩). ફ્રવરાને મજ્દયસ્નો જરથુશત્રિશ્ વીદએવો અહુર-ત્કએષો (જે ગેહ હોય તે પઢે) ફ્રસસ્તયએચ.

અહુરહે મજ્દાઓ રએવતો ખરેનંધ્ઉહતો, અમેષનાંમ્ સ્પેન્તનાંમ્, ગાથાબ્યો સ્પેન્તાબ્યો રતુક્ષથ્રાબ્યો અષઑનિબ્યો, અહુનવઇત્યાઓ ગાથયાઓ, ઉશ્તવઇત્યાઓ ગાથયાઓ, સ્પેન્તા-મઇન્યેઉશ્ ગાથયાઓ, વૉહુ-ક્ષથ્રયાઓ ગાથયાઓ, વહિશ્તોઇશ્તોઇશ્ ગાથયાઓ, અષઑનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ્ ઉઘ્રનાંમ્ અઇવિ-થૂરનાંમ્, પઑઇરયો-ત્કએષનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ્, નબાનજ્દિશ્તનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ્, ક્ષ્નઑથ્ર યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ, યથા અહૂ વઇરયો જઑતા ફ્રા મે મ્રૂતે, અથા રતૂશ્ અષાત્ચિત્ હચ ફ્રા અષવ વીધ્વાઓ મ્રઑતૂ. અહુરેંમ્ મજ્દાંમ્ રએવન્તેંમ્ ખરેનંધ્ઉહન્તેંમ્ યજમઇદે; અમેષા સ્પેન્તા હુક્ષથ્રા હુધાઓંઘ્હો યજમઇદે. ગાથાઓ સ્પેન્તાઓ રતુક્ષથ્રાઓ અષઑનીશ્ યજમઇદે; અહુનવઇતીમ્ ગાથાંમ્ અષઑનીમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે; ઉશ્તવઇતીમ્ ગાથાંમ્ અષઑનીમ્ અષહે

---

૧. એ ગાથાનું નામ, એ શરૂઆતના પહેલા ફકરામાં આવેલા **વોહુ ક્ષથ્રેમ** બોલો ઉપરથી પડયું છે.

રતૂમ યજમઇદે; સ્પેન્તા-મઇન્યૂમ ગાથાંમ અષઑનીમ અષહે રતૂમ યજમઇદે; વૉહુ-ક્ષથ્રાંમ ગાથાંમ અષઑનીમ અષહે રતૂમ યજમઇદે; વહિશ્તોઇશ્તીમ ગાથાંમ અષઑનીમ અષહે રતૂમ યજમઇદે, અષઑનાંમ વંઘ્વહીશ સૂરાઓ સ્પેન્તાઓ ફ્રવષયો યજમઇદે. અહુનૅમ વઇરીમ તનૂમ પાઇતી, અહુનૅમ વઇરીમ તનૂમ પાઇતી, અહુનૅમ વઇરીમ તનૂમ પાઇતિ. યથા અહૂ વઇર્યો (૧).

(હા ૫૧ મો)

નૅમો વે ગાથાઓ અષઑનીશ!

૧ ☞ વૉહુ ક્ષથ્રૅમ વઇરીમ બાગૅમ અઇબી-બઇરિશ્તૅમ,
વીદીશૅમ્નાઇશ ઇજ્ઞાચીત અષા અન્તરૅ-ચરઇતી
શ્યઑથનાઇશ, મજ઼્દા વહિશ્તૅમ
તત ને નૂચીત વૅર્‌ષાને. ☜ (બે વાર પઢે)

૨ તા-વે મજ઼્દા પઓઉરૂવીમ અહુરા અષાઇ યેચા
તઇબ્યાચા આર્મઇતે, દોઇષા-મોઇ ઇશ્તોઇશ ક્ષથ્રૅમ;
ક્ષમાકૅમ વૉહુ મનંઘ્હા વહ્માઇ દાઇદી સવંઘ્હો.

૩ આ-વે ગેઉષા હેમ્યન્તૂ, યોઇ
વે શ્યઑથનાઇશ સારૅન્તે,
અહુરો અષા હિજ઼્વા
ઉખ્ધાઇશ વંઘ્હેઉશ મનંઘ્હો,
યએષાંમ તૂ પૉઉરૂયો
મજ઼્દા ફ્રદક્ષ્તા અહી.

૪ કુથ્રા આરોઇશ આફૂઇરૅતુશ,
કુથ્રા મૅરૅજ઼્દિકા અક્ષ્તત,

---

૧. તારી સત્તાને સારે માર્ગે વાપરવાથી લોકો આબાદ થાય છે.

૨. પેગમબર જરતોસ્ત બોલે છે કે હું અહુરમઝદને સૌથી બુલંદ ગણું છું, નેક મનશાનીથી તારી ભક્તિ કરવાથી મારી મુરાદ હાંસલ થાય.

૩. પેગમબર જરથોસ્ત બોલે છે કે જેઓ અહુરમઝદને સરદાર તરીકે ગણે છે, તેઓ તેની સંફના છે, અને તેઓનો તે રાહબર છે.

૪. પેગમબર જરતોસ્ત સવાલ કરે છે કે ભલાઇનો બદલો કયાં મળે છે? ગુનાહની માફી કયાં મળે છે? અશોઇ તથા તાબેદારી કયાં હોય છે? સૌથી ઉત્તમ મનશાની કયાં છે? અહુરમઝદની સત્તા શા ઉપર છે?

કુથ્રા યસો ફયેન્ અર્ષમ્,
કૂ સ્પેન્તા આર્મઇતીશ્;
કુથ્રા મનો વહિશ્તૅમ્, કુથ્રા
થ્વા ક્ષથ્રા મજ્દાઓ.

૫ વીસ્પાન્તા પૅરૅસાંસ્, યથા
અષાત્ હચા ગાંમ્ વીદત્,
વાસ્તર્યો શ્યઓથનાઇશ્ ઍરૅશ્વો
હાંસ્ હુખ્રતુશ નૅમંઘ્રહા;
યે દાથએઇબ્યો ઍરૅશ-રતૂમ્
ક્ષયાંસ્ અષિવાઓ ચિસ્તા.

૬ યે વહ્યો વંઘ્રહેઉશ દજ્દે
યસ્ચા હોઇ વારાઇ રાદત્,
અહુરો ક્ષથ્રા મજ્દાઓ અત્
અહ્માઇ અકાત્ અશ્યો,
યે હોઇ નોઇત્ વીદાઇતી
અપેમે અંઘ્રહેઉશ ઉર્વએસે.

૭ દાઇદી-મોઇ યે ગાંમ્ તષો અપસ્ચા ઉર્વરાઓસ્ચા
અમૅરૅતાતા હઉર્વાતા સ્પેનિશ્તા મઇન્યૂ મજ્દા
તૅવીષી ઉતયૂઇતી મનંઘ્રહા વૉહૂ સેંઘ્રહે.

૮ અત્ જી તોઇ વક્ષ્યા મજ્દા;
વીદુષે જી-ના મ્રુયાત્,
હ્યત્ અકોયા દ્રેગ્વાઇતે,
ઉશ્તા યે અર્ષમ્ દાદ્રે;
હ્વો જી માંથ્રા શ્યાતો
યે વીદુષે મ્રવઇતી.

---

૫. સારી બુદ્ધિવાળો ઉદયોગી માણુસ ઉપલા સવાલો પુછે છે, તે દુન્યાની વૃદ્ધિ કરે છે.

૬. જે કોઇ અહુરમજદને આરાધે છે, તેના હકમાં અહુરમઝદ ઘણુંજ સારૂં કરે છે, જે કોઇ તેની આરાધના નથી કરતો, તેની ઉપર ઘણીજ ખરાબી આવી પડશે.

૭. પેગમબર જરતોસ્ત અહુરમઝદને કહે છે કે તેં જાનવર, પાણી તથા ઓરવર પેદા કીધાં, તું મને સુખ, અમર્ગી, શકિત તથા જોર આપ.

૮. બુરાને માટે બુરૂં છે, અશોઇને ટેકો આપનારને માટે સુખ છે. માથ્ર સમજાવ-નારને ખુશાલી ઉત્પન્ન થાય છે.

૯ યાંમ્ ક્ષ્નૂતॅમ્ રાનોઇબ્યા દાઓ
થ્વા આથ્રા સુખ્રા મજ્દા,
અયંધ્રહા ક્ષુસ્તા અઇબી
અહ્વાહૂ દક્ષ્તॅમ્ દાવોઇ
રાષયેંધ્રહે દ્રॅગ્વન્તॅમ્ સવયો અષવનॅમ્.

૧૦ અત્ યે મા-ના મરॅક્ષઇતે
અન્યાથા અહ્માત્ મજ્દા,
હ્વો દામોઇશ્ દ્રૂજો હુનુશ્,
તા દુશ્દાઓ યોઇ હॅન્તી;
મહ્યો જ્યા અષॅમ્
વંધ્રહુયા અષી ગત્ તે.

૧૧ કે ઉર્વથો સ્પિતમાઇ
જરથુશ્ત્રાઇ ના મજ્દા,
કે વા અષા આફ્રશ્તા,
કા સ્પॅન્તા આર્મઇતિશ્,
કે વા વંધ્રહેઉશ્ મનંધ્રહો
અચિસ્તા મગાઇ ઍરॅશ્વો.

૧૨ નોઇત્ તા-ઇમ્ ક્ષ્નાઉશ્
વએપ્યો કॅવીનો પॅરॅતો જॅમો,
જરથુશ્ત્રॅમ્ સ્પિતામॅમ્ હ્યત્
અહ્મી ઉરુરઓસ્ત્ અશ્તો,
હ્યત્ હોઇ ઇમ્ ચરતસ્યા
અઓદॅરॅશચા જॅાઇષॅનૂ વાજા.

---

૯. અહુરમઝ્દ બળતા આતશની તથા પીગળાવેલાં લોઢાંની મારફતે દુષ્ટને શિક્ષા કરે છે, તથા અશોને ફાયદો આપે છે.

૧૦. પેગમબર જરતોસ્ત બોલે છે કે જે કોઇ મને દુઃખ દેવા માંગે છે, તે દરુજને ટેકો આપનાર છે.

૧૧. પેગમબર જરતોસ્ત અહુરમઝ્દને સવાલ કરે છે કે મારો દોસ્ત કોણ? કયા ખાલેસ માણસ તે મહાન કામને (કયામતને) માટે જણાયલા છે?

૧૨. ગોલમબારગી કરનાર તથા જરતોસ્તનાં શિક્ષણ ઉપર ધ્યાન નહિ આપનાર જરતોસ્તને નારાજ કરે છે.

૧૩ તા દ્રૅગ્વતો મર્ૅદઇતી
હએના ઍરૅજાઉશ હુઇથીમ
યેહ્યા ઉર્વા ખ્રઑદઇતી
ચિન્વતો પૅરૅતાઑ આકાઓ
ખ્વાઇશ શ્યઑથનાઇશ હિજ્વસ્ચા
અષહ્યા નાંસ્વાઑ પથો.

૧૪ નોઇત્ ઉર્વાથા દાતોઇબ્યસ્ચા
કરપનો વાસ્તાત્ અરેમ,
ગવોઇ આરોઇશ આસેન્દા ખ્વાઇશ
શ્યઑથનાઇશ્ચા સેંગહાઇશ્ચા;
યે-ઇશ સેંગહો અપેમેમ
દ્રુજો દેમાને આદાત્.

૧૫ હ્યત મીજ્દેમ જરથુશ્ત્રો
મગવબ્યો ચોઇશત્ પરા
ગરો દેમાને અહુરો
મજ્દાઑ જસત્ પૉઉર્યો
તા વે વોહૂ મનંઘ્હા
અષાઇચા સવાઇશ ચિવીષી.

૧૬ તાંમ્ કવા વીશ્તાસ્પો
મગહ્યા ક્ષથ્રા નાંસત્
વંઘ્હેઉશ પદેબીશ મનંઘ્હો
યાંમ્ ચિસ્તીમ્ અષા મન્તા
સ્પૅન્તો મજ્દાઑ અહુરો
અથા-ને સજ્દ્યાઇ ઉશ્તા.

---

૧૩. પાપી માણસ છેવટે રાસ્ત માણુસથી હાર પામે છે, અને પોતાનાં બદ કામ તથા ઝબાનને લીધે ચીનવદ પુલ ઓળંગી શકતો નથી.

૧૪. જરતોસ્તનાં શિક્ષણ નહિ સાંભળનારાઓ ખેતીનો વધારો કરતા નથી, તેઓને છેવટે દોજખમાં જવું પડશે.

૧૫. પેગમબર જરતોસ્તની પૂઠે ચાલનારાઓને માટે ગરોથમાન બહેશતનો બદલો પહેલાંથી નકકી કરી રાખ્યો છે.

૧૬. ગુશતાસ્પ પાદશાહે પોતાનાં બુધ્ધિમાન વર્તણુકથી, ફાયદો હાંસલ થતો જોયો.

૧૭ બ્રઁરૅખ્ધાંમ્ મોઇ ફ્રૅશ્વઑશ્તો
હ્વો-ગવો દએદાઇશ્ત ફ્રૅહ્રૂપૅમ્
દએનયાઇ વંઘ્રહુયાઇ યાંમ્
હોઇ ઇષ્યાંમ્ દાતૂ
ક્ષયાંસ્ મજ્દાઑ અહુરો,
અષહ્યા આજ્દ્યાઇ ગૅરૅજ્દૂમ્.
૧૮ તાંમ્ ચિસ્તીમ્ દે-જામાસ્પો
હ્વો-ગવો ઇશ્તોઇશ્ ખરૅનાઑ
અષા વૅરૅન્તે, તત્ ક્ષથ્રૅમ્
મનંઘ્રહો વંઘ્રહેઉશ્ વીદા;
તત્ મોઇ દાઇદી અહુરા
હ્યત્ મજ્દા રપેન્ તવા.
૧૯ હ્વો તત્ ના મઇદ્યો-માઑંઘ્રહા
સ્પિતમા અહ્માઇ દજ્દે,
દએનયા વએદૅમ્નો, યે
અહૂમ્ ઇષસાંસ્ અઇબી,
મજ્દાઑ દાતા મ્રઑત્,
ગયેહ્યા શ્યઑથનાઇશ્ વહ્યો.
૨૦ તત્ વે-ને હજ્ઑષાઑંઘ્રહો
વીસ્પાઑંઘ્રહો દઇદ્યાઇ સવો,
અષૅમ્ વૉહૂ મનંઘ્રહા ઉખ્ધા
યાઇશ્ આર્મઇતિશ્,
યજેમ્નાઑંઘ્રહો નૅમંઘ્રહા
મજ્દાઑ રફૅધ્રૅમ્ ચગેદો.
૨૧ આર્મતોઇશ્ ના સ્પૅન્તો હ્વો
ચિસ્તી ઉખ્ધાઇશ્ શ્યઑથના,

૧૭. પેગમબર જરતોસ્ત એવું ઇચ્છે છે કે દીન ફેલાવવાનાં કામમાં તેને મદદ કરવાને માટે, ફ્રશોસતરની બુલંદ છોકરી હવોવી તેની બાયડી થાય?

૧૮. જામાસ્પ પોતાને ડહાપણ, કીર્તિ, સત્તા, તથા નેક બુધ્ધિ મળે એવી ખાહેશ દરશાવે છે.

૧૯. પેગમબર જરતોસ્ત મેદીયોમાહને કહે છે કે જે કોઇ દીન શીખીને અહુરમઝદના ફરમાનો દુન્યાનાં લોકોને જાહેર કરશે, તે મારી સંફનો કહેવાશે.

૨૦. હમારી સંપુર્ણ મનશનીને લીધે એક મરજીથી કામ કરનારા અમશાસ્પંદોથી હમને ફાયદો હાંસલ થાય! અહુરમઝદની ખુશાલીને માટે હમો તલબ કરીયે!

૨૧. ભક્તિભાવવાળો માણસ દુન્યાની વૃધ્ધિ કરે છે, અહુરમઝદ તેને નેકી તથા સતા બક્ષે છે.

દએના અષૅમ સ્પેન્વત્, વૉહૂ ક્ષથ્રૅમ મનંઘ્રહા,
મજ્દાઓ દદાત્ અહુરો, તેમ
વંઘ્વઉહીમ્ યાસા અષીમ.

૨૨ યેહ્યા મોઇ અષાત્ હચા
વહિશ્તૅમ્ યેસ્ને પઇતી,
વએદા મજ્દાઑ અહુરો,
યોઇ આઅઁઘ્રહર્ચા હૅન્તિચા,
તાં યજાઇ ખાઇશ નામેનીશ,
પઇરિચા જસાઇ વન્તા.

૨૩ ☞ વૉહૂ ક્ષથ્રૅમ વઇરીમ્ બાગૅમ્ અઇબી-અઇરિશ્તૅમ્,
વીદીષૅમ્નાઇશ ઇજ્ઞાચીત્ અષા અન્તરે-ચરઇતી
બ્યઑથનાઇશ મજ્દા વહિશ્તૅમ્ તત્ ને નૂચીત્ વર્ષાને. ☜ (બે વાર પઢે.)

અષૅમ વૉહૂ (૩). વૉહુ-ક્ષથ્રાંમ હાઇતીમ્ યજમઇદે. વૉહુ-ક્ષથ્રાંમ ગાથાંમ્ અષઑનીમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે. વૉહુ-ક્ષથ્રયાઑ ગાથયાઑ હન્દાતા યજમઇદે. યેંઘ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંઘ્રહો, મજ્દાઑ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઅઁઘ્રહાંમચા તાંસચા તાઓ-સ્ચા યજમઇદે.

(બાજમાં પઢે.) અહુરમજ્દ ખોદાએ, અવજૂનીએ મરદુમ, મર્-દુમ સર્દગાંન્ હમા સર્દગાંન્, હમબાયસ્તે વેહાંન્, ઑએમ બેહેદીન્ માજ્દયસ્નાંન્, આગહી આસ્તવાની નેકી રસાનદ; અએદૂન્ બાદ. (પ્રગટ પઢે) યથા અહૂ વઇર્યો (૨).

યસ્નૅમચ વહ્મૅમચ અઑજસચ જવર્ચ આફ્રીનામિ, અહુરહે મજ્દાઑ રએવતો ખરૅનંઘ્વઉહતો, અમૅષનાંમ સ્પૅન્તનાંમ્, ગાથાબ્યો સ્પૅન્તાબ્યો રતુક્ષથ્રાબ્યો અષઑનિબ્યો, અહુનવઇત્યાઑ ગાથયાઑ, ઉશ્તવઇત્યાઑ ગાથયાઑ, સ્પૅન્તા-મઇન્યેઉશ ગાથયાઑ, વોહુ-ક્ષથ્રયાઑ ગાથયાઑ, વહિશ્તોઇશ્તોઇશ ગાથયાઑ, અષાઉનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ્ ઉગ્ર-નાંમ્ અઇવિથૂરનાંમ્, પઑઇર્યો-ત્કએષનાંમ ફ્રવષિનાંમ્, નબાનજ્દિશ્ત-નાંન ફ્રવષિનાંમ. અષૅમ વૉહૂ (૧).

☞ અહ્માઇ રએશચ; હજંઘ્રૅમ; જસ મે અવંઘ્રહે મજદ; કેર્ફેહ મોજદ.

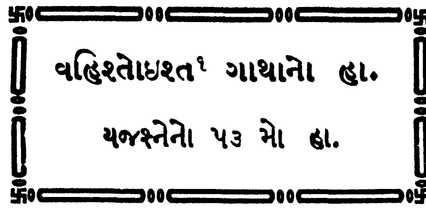
---

૨૨. જેઓ આગળ થઈ ગયા, તથા જેઓ હાલ હૈયાત છે, તેઓમાંથી જેઓ આરાધના કરવાને લાયક છે, અને જેઓનો અહુરમઝદ પીછાણનાર છે, તેઓનાં નામ હું યાદ કરૂં છું.

વૉહૂ-ક્ષથ્ર ગાથા.

હા ૫૨ મો—વૉહૂ-ક્ષથ્રેમ વઇરીમ—અહુરમઝદની સત્તા પસંદ કરવા લાયક, તથા બુલંદ મદદ કરનાર છે, તેને આધીન રહેવાથીજ તમામ સુખ હાંસલ થાય છે. જે કોઇ નેક મનશનીથી, તથા સચાઇથી બોલીને, બુલંદ બંદગીથી અહુરમઝદને પીછાણે છે, તેની અહુરમઝદ રાહનુમાઇ કરે છે, ભલાઇનો બદલો પેલી જહાંનમાં મળે છે, પરોપકારી કામ કરવાથી જરૂર ગુનાહની માફી મળે છે; જે જુઠાઇ અને મગરૂરી તરફ તિરસ્કાર બતાવે છે, તેજ નેક મનશનીના ગુણ ધરાવે છે; કોઇનું કદી બુરૂં નહિ કરવામાં સંપુર્ણ મનશની સમાયલી છે. ઉદયોગી શખસ દુન્યાની આબાદી ધરાવનારો છે. જે કોઇ અહુરમઝદની આરાધના કરીને તેને ખુશનુદ કરે છે, તેને તે સારાંથાબી વધારે સારૂં કરે છે, અને જે કોઇ તેની ભકિત નથી કરતો, તેનું બુરાથીબી વધારે બુરૂં થાય છે. જરથોસ્ત અહુરમઝદને અરજ ગુજારે છે કે તેંજ પાણી, ઓરવર, અને ગોસ્પંદ બનાવ્યા, ત્યારે મને અમર્ગી, તંદરોસ્તી, શકિત, કૌવત, અને ધર્મનો બોધ પણ આપ! ત્યાર પછી અશો જરથોસ્ત માથ્રવાણીનો લોકોમાં ફેલાવો કરવાનો કસદ જાહેર કરે છે, અને કહે છે કે બીજાઓબી જો લોકોને નિતીમાન રાહ દેખાડશે, તો તેઓ સુખ હાંસલ કરશે. તે પછી એક શખસ ગુનેહગાર છે કે નહિ, તેની કસોટી કરવાને માટે તે જમાનામાં તે આતશની ચેહમાંથી ચાલી જતો, અથવા તાવેલી ધાતુ તેનાં બદન ઉપર રેડવામાં આવતી હતી, તેવો કંઇ ઇસારો આવે છે. બુરા શખસનું રવાન જ્યારે ચીનવદ પુલ ઉપરથી પસાર થવા માંગે છે, ત્યારે તે પોતાનાં બદ કરતુકો અને જુઠી જબાનને લીધે પરેશાન થાય છે. એવા કરપની સંપ્રદાયમાંના લોકોથી કાંઇ પણ ખુબીભર્યું કામ થતું નથી, અને તેઓનો ઠાર દોઝખમાંજ થાય છે. શાહ ગુશતાસ્પ, ફ્રશૌશ્તર, હવોવી, જામાસ્પ, તથા મેદીયોમાહ જરતોસ્તના ભલા શાગેર્દો અને મદદગારો હતા, તેઓની પીછાણ કરીને તેઓને માટે ભલા આશીરવાદ માંગે છે તેમજ અગાઉ થઇ ગયેલા, અને હૈયાત લોકોમાંના જેઓ અહુરમજદની આરાધનામાં મશગુલ હતા, તેઓને હેતથી યાદ કરે છે.

ગાથાના પાંચ દિવસોમાં પાંચમાં ગાથાને દીને નીચલા હ: પઢવા.

વહિશ્તોઇશ્ત[1] ગાથાનો હા.

યજશ્નેનો ૫૩ મો હા.

ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજદાઓ. અશૅમ્ વૉહૂ (૧).

૫ નામે યજદાંન્ અહુરમજદ ખોદાએ અવજૂની, ગોરૂજે ખોરેહ અવજાયાદ; ગેહ ગાથાબ્યો અહુનવદ્ ગેહ, ઉશ્તવદ ગેહ, સ્પૅન્તોમદ ગેહ, વૉહૂ-ક્ષથ્ર ગેહ, વહિશ્તોઇશ્ત્ ગેહ, ગેહ ગાથાબ્યો અર્દાફ્રવશ્ શ્ ઐરસાદ. અજ હમા ગુનાહ પતેત્ પશેમાનુમ્, અજ હર્વસ્તીન્ દુશ્મત દુજૂખ્ત દુજ્વરશ્ત, મૅમ્ ૫ ગૅતી મનીદ, ઑએમ્ ગોફ્ત, ઑએમ્ કર્દ, ઑએમ્ જસ્ત્, ઑએમ્ બુન્ બૂદ ઍસ્તેદ. અજ આંન્ ગુનાહ મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની રવાંની ગેતી મીનોઆંની, ઑખે અવાખ્શ્ પશેમાન્, ૫ સે ગવશ્ની ૫ પતેત્ હોમ. ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજદાઓ, તરોઇદીતે અંઘ્રહે મઇન્યેઉશ; હઇથ્યાવરશ્તાંમ્ હ્યત્ વસ્ના ફ્રૅરષોતૅમૅમ્; સ્તઑમિ અશૅમ. અશૅમ્ વૉહૂ (૩). ફ્રવરાને મજદયસ્નો જરથુશત્રિશ્ વીદએવો અહુર-ત્કએષો (જે ગેહ હોય તે પઢે) **ફ્રસસ્તયએચ.**

અહુરહે મજદાઓ રએવતો ખ્વરેનંઘઉહતો, અમેષનાંમ્ સ્પૅન્તનાંમ્, ગાથાબ્યો સ્પૅન્તાબ્યો રતુક્ષથ્રાબ્યો અષઑનિબ્યો, અહુનવઇત્યાઓ ગાથયાઓ, ઉશ્તવઇત્યાઓ ગાથયાઓ, સ્પૅન્તા-મઇન્યેઉશ્ ગાથયાઓ, વૉહુ-ક્ષથ્રયાઓ ગાથયાઓ, વહિશ્તોઇશ્તોઇશ્ ગાથયાઓ, અષઑનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ્ ઉગ્રનાંમ્ અઇવિ-થૂરનાંમ્, પઓઇરયો-ત્કએષનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ્, નબાનજદિશ્તનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ્, ક્ષ્નઑથ્ર યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ, યથા અહૂ વઇર્યો જઑતા ફ્રા મે મ્રૂતે, અથા રતુશ્ અષાત્ચિત્ હચ ફ્રા અષવ વીદ્વાઓ મ્રઑતૂ. અહુરૅમ્ મજદાંમ્ રએવન્તૅમ્ ખ્વરેનંઘઉહન્તૅમ્ યજમઇદે; અમેષા સ્પૅન્તા હુક્ષથ્રા હુધાઓંઘહો યજમઇદે. ગાથાઓ સ્પૅન્તાઓ રતુક્ષથ્રાઓ અષઑનીશ્ યજમઇદે; અહુનવઇતીમ્ ગાથાંમ્ અષઑનીમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે; ઉશ્તવઇતીમ્ ગાથાંમ્ અષઑનીમ્ અષહે

---

૧. એ ગાથાનું નામ, શરૂઆતના પહેલા ફકરામાં આવેલા **વહિશ્તા ઇશ્તિશ** બોલ ઉપરથી પડ્યું છે

સ્તૂમ્ યજમઇદે; સ્પેન્તા-મઇન્યૂમ્ ગાથાંમ્ અષઓનીમ્ અષહે સ્તૂમ યજમઇદે; વોહૂ-ક્ષથ્રાંમ્ ગાથાંમ્ અષઓનીમ્ અષહે સ્તૂમ્ યજમઇદે; વહિશ્તોઇશ્તીમ્ ગાથાંમ્ અષઓનીમ્ અષહે સ્તૂમ્ યજમઇદે; અષઓનાંમ્ વંઘ્વુહીશ્ સૂરાઓ સ્પેન્તાઓ ફ્રવષયો યજમઇદે. અહુનૅમ્ વઇરીમ્ તનૂમ્ પાઇતી, અહુનૅમ્ વઇરીમ્ તનૂમ્ પાઇતી, અહુનૅમ્ વઇરીમ્ તનૂમ્ પાઇતિ. યથા અહૂ વઇર્યો (૧).

(હા ૫૩ મો.)

નૅમો વે ગાથાઓ અષઓનીશ્.

૧ ☞ વહિશ્તા ઇશતિશ્ સ્રાવી જરથુશ્ત્રહે
સ્પિતામહ્યા યેજી હોઇ દાત આયપ્તા,
અષાત્ હચા અહુરો મજ્દાઓ
યવોઇ વીસ્પાઇ આ હુવંઘ્વહેવીમ્,
યએચા હોઇ દબેન્ સશ્કૅન્ચા દએનયાઓ
વંઘ્વહુયાઓ ઉખ્ધા શ્યઓથનાચા. ☜ (બે વાર પઢે.)

૨ અત્ચા હોઇ સ્ચન્તૂ મનંઘ્હા
ઉખ્ધાઇશ્ શ્યઓથનાઇશ્ચા,
ખ્શ્નૂમ્ મજ્દાઓ વહ્માઇ
આ ફ્રઓરૅત્ યસ્નાંસ્ચા,
કવચા વીશ્તાસ્પો જરથુશ્ત્રિશ્
સ્પિતામો ફ્રૅષઓશ્ત્રસ્ચા,
દાઓંઘ્હો અૅરૅજૂશ્ પથો યાંમ્
દએનાંમ્ અહુરો સઓશ્યન્તો દદાત્.

૩ તેમચા-તૂ પૉઉરૂચિસ્તા હએચત્-અસ્પાના
સ્પિતામી યેજીવી દુગૅદ્રાંમ્ જરથુશ્ત્રાહે
વંઘ્હેઉશ્ પઇત્યાસ્તૅમ્ મનંઘ્હો અષહ્યા
મજ્દાઓસ્ચા તઇબ્યો દાત્ સરૅમ્

---

૧. પેગમબર જરથોસ્તની ખાહેશ પાર પડી, એટલે તેને બહેશતનું સુખ મળ્યું તથા જેઓ તેની સામે થઇને તેને હેરાન કરતા હતા, તેઓએ તેની દીન શીખવાની ખાહેશ દેખાડી.

૨. પેગમબર જરતોસ્ત કહે છે કે પાદશાહ ગુશતાસ્પ તથા ફ્રશોસ્તર લોકોને તેની દીન શીખવશે.

૩. પેગમબર જરતોસ્ત પોતાની સૌથી નાની દીકરી પોઉરૂચિસ્તિને દીનની બાબદમાં તેણીના ખાવીંદ જામાસ્પની શીખવણી પ્રમાણે વર્તવાને શીખામણ આપે છે.

અથા હેમ ફૅરશ્વા થ્વા ખ્રથ્વા
સ્પેનિશ્તા આર્મતોઇશ હુદાન્વરૅશ્વા.

૪ તેમ જી વે સ્પૅરૅદાની
વરાની. યા ફૅધ્રોઇ વીદાત્
પઇથ્યએચા વાસ્તર્યએઇબ્યો અત્ચા ખએતઑવે
અષાઉની અષવબ્યો, મનંધ્રહો વંધ્રહેઉશ,
ખેન્વત્ હંધ્રઉશ મે ખેઍતઉશ,
મજદાઓ દદાત્ અહુરો દએનયાઇ
વંધ્રહુયાઇ યવોઇ વીસ્પાઇ આ.

૫ સાખેની વજયમ્નાબ્યો કઇનિબ્યો મ્રઑમી,
ક્ષમઇબ્યાચા વદૅમ્નો મેન્ચાઇ માંજદજદૂમ
વએદોદૂમ દએનાબીશ અબ્યસ્તા
અદૂમ યે વંધ્રહેઉશ મનંધ્રહો,
અષા વે અન્યો અઇનીમ્ વીવેનઘહતૂ
તત્ જી હોઇ હુષેનૅમ્ અંધ્રહત્.

૬ ઇથાઇ હઇથ્યા નરો અથા જેનયો,
દ્રુજો હચા રાથૅમો યેઍ સ્પશુથા ફ્રાઇદીમ
દ્રુજો આયેસે હોઇથા તનવો પરા,
વયૂ-બૅરૅદુબ્યો દુશ-ખરૅથેમ્ નાંસત-ખાથ્રૅમ,
દ્રૅગ્વોદૅબ્યો દેજીત્-અરૅતએઇબ્યો
અનાઇશ આ મનહીમ અહૂમ્ મૅરૅનગૅદુયે.

૭ અત્ચા વે મીજદૅમ્ અંધ્રહત્ અહ્યા મગહ્યા,
યવત્ આજુશ જરજદિશ્તો બૂનોઇ હખ્તયાઓ

---

૪. પોઉરૂચિસ્તિ કહે છે કે મારો ધણી મને ચાહે તેના કરતાં હું તેને વધારે ચાહીશ; જે કોઇ પોતાના બાપ, ધણી, ખેડુતોને, ખેશીઓને વફાદાર રહેશે, તેને અહુરમજદ બહેશત બખશશે.

૫. પરણતી વર-કન્યાને અશો જરથુસ્ત નસિહત દે છે કે "નેક મનશાનીથી એક બીજાંને ચહાતાં રહેશો તો તમો જરૂર સુખી થશો."

૬. પેગમબર જરતોસ્ત પરણતાં જોડાંને નસીહત દે છે "નેક બુદ્ધિથી અને અશોઇથી જીંદગી ગુજારજો અને એક એકને ચાહજો."

૭. પેગમબર જરતોસ્ત નસીહત કરે છે તમારાં દીલમાંથી લોભ અને બદ વિચાર કાઢી નાંખજો નહિ તો તમને પસ્તાવું પડશે.

પરચા ઋઍચાંસ્ અઍશચા યથા
મઇન્યૂશ દ્રેગવતો અનાંસત્ પરા
ઇવીજયથા મગેમ્ તેમ્ અત્ વે
વયોઇ અંધ્રહુઇતી અપેમૅમ્ વચો.

૮ અનાઇશ આ દુજ્વરૅષ્નંધ્રહો દફૂષ્ન્યા હેન્તૂ
જપ્યાચા વીસ્પાઔંધ્રહો ખ્રઍાસૅન્તાંમ્ ઉપા;
હુક્ષથ્રાઇશ જેનૅરાંમ્ ખ્રૂનૅરાંમ્ચા રામાંમ્ચા
આઇશ દદાતૂ શ્યેઇતિબ્યો વીજ્બિબ્યો,
ઇરતૂ ઇશ દ્દફૂષો હુવો દૅરૅજા
મૅરૅથ્યાઉશ મજિશ્તો મોષુચા અસ્તૂ.

૯ ☞ દુજ્વરૅનાઇશ વએષો રાસ્તી
તોઇ નરૅપીશ રજીશ,
અએષસા દેજીત્-અરૅતા પૅષો-તનવો.
કૂ અષવા અહુરો, યે ઇશ
જ્યાતેઉશ હેમિથ્યાત્ વસે-ઇતોઇશચા;
તત્ મજદા તવા ક્ષથ્રૅમ્ યા
ઍરૅજ્રેજ્યોઇ દાહી દ્રિગઍવે વહ્યો. ☜ (ત્રણ વાર પઢે.)

૧૦ ☞ વહિશ્તા ઇશતિશ સ્રાવી જરથુશ્લહે
સ્પિતામહ્યા યેજી હોઇ દાત્ આયપ્તા,
અષાત્ હચા, અહુરો મજ્દાઓ,
યવોઇ વીસ્પાઇ આ હુવંધ્રહુવીમ,
યએચા હોઇ દબેન્ સશ્કૅન્ચા દએનયાઓ
વંધ્રહુયાઓ ઉખ્ધા શ્યઍાથનાચા. ☜ (બે વાર પઢે)

અર્યૅમ્ વૅાહૂ (૩) વહિશ્તોઇશ્તીમ્ હાઇતીમ્ યજમઇદે. વહિશ્તો-ઇશ્તીમ્ ગાથાંમ્ અષઍાનીમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે. વહિશ્તોઇશ્તોઇશ ગાથયાઓ હન્દાતા યજમઇદે. યેંધ્રહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વંધ્રહો, મજ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઔંધ્રહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

---

૮. દુષ્ટ કામ કરનારાઓ હાર પામેલા, ધિક્કાર પામેલા, સર્વ ઠેકાણેથી બાતલ થયલા અને નાશ પામેલા થજો !

૯. બુરા એતેકાદવાળાઓ, જેઓ ધર્મગુરૂને હલાક કરે છે, તેઓ તનાફુર ગુનાહ કરે છે. પ્રમાણિક જીંદગી ગુજારનાર ગરીબ માણસ ઉપર અહુરમજદના ઉત્તમ આશીરવાદ ઉતરે છે.

(બાજમાં પઢે) અહુરમજદ ખોદાએ, અવજૂનીએ મરદુમ, મરદુમ સર્દગાંન્ હુમા સર્દગાંન, હુમબાયસ્તે વેહાંન્, ઑએમ્ બેહેદીન્ માજદયસ્નાંન્ આગહી આસ્તવાની નેકી રસાનદ્; અએદુન બાદ. (પ્રગટ પઢે.) યથા અહૂ વઇર્યો (૨).

યસ્નॅમચ વહ્મમચ અર્ઑજસચ જવરૅચ આફ્રીનામિ, અહુરહે મજ઼્દાઑ રએવતો ખરॅનંઘ્વઉહતો, અમॅષનાંમ્ સ્પॅન્તનાંમ્, ગાથાબ્યો સ્પॅન્તાબ્યો રતુક્ષથ્રાબ્યો અષઑનિબ્યો, અહુનવઇત્યાઑ ગાથયાઑ, ઉશતવઇત્યાઑ ગાથયાઑ, સ્પॅન્તા-મઇન્યેઉશ્ ગાથયાઑ, વૉહૂ-ક્ષથ્રયાઑ ગાથયાઑ, વહિશ્તોઇશ્તોઇશ્ ગાથયાઑ, અષઑનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ્, ઉગ્રનાંમ્ અઇવિથૂરનાંમ્, પઑઇર્યો-ત્કએષનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ્, નબાનજ઼્દિશ્તનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ્. અષॅમ વૉહૂ (૧).

☞ અહ્માઇ રએશચ; હુજંઘ્રॅમ; જસ મે અવંઘ્રહે મજદ કॅરૅફૅહ્ મોજદ.

વહિશતોઇશત ગાથા.

હા ૫૩ મો-વહિશતા ઇશતિશ—સેવટે અશો જરથોસ્તની મુરાદ પાર પડી અને પહેલાં તેને જે લોકો દુઃખ દેતા હતા, તેઓ પણ હવે તેની શીખામણ સાંભળવા લાગ્યાં, ત્યારે પોતે ખાહેશ દેખાડે છે કે તેની પછી તેના શાગેર્દો ગુશ્તાસ્પ, ફ્રશોસ્તર, અને જામાસ્પ તેની નેક દીનનો રાહ લોકોને શીખવે. વળી તે પોતાની દીકરી પોઉરૂચિશતીને અકકલથી અને ડહાપણથી વરતીને પોતાના ખાવીંદની શીખામણ પ્રમાણે ચાલવા કહે છે, તેના જવાબમાં પોઉરૂચિશતી કહે છે કે તેણીનો ખાવીંદ તેણીના ઉપર જે વહાલ દેખાડશે, તેના કરતાં વધારે વહાલ તેણી દેખાડશે, કારણકે જે કોઇ નારી પોતાનાં માતાપીતા, ધણી, અને ખેશીઓ તરફ વફાદાર રહી વરતશે, તેની સર્વે મુરાદ હાંસલ થશે, અને તેણી ગરોસ્મન બેહેશ્તનું સુખ હાંસલ કરશે. વળી તે પરણવા લાયક નર નારીઓને પરણેલી જીંદગી ગુજારવાની રૂડી સલાહ આપીને, નેક જીંદગી ગુજારવા તથા પરસ્પર હેત રાખવા કહે છે; તેઓને દરૂજોના બુરા માર્ગથી વેગળા રહીને ઠગાઇ ભરેલાં સુખ સામે ચેતવણી આપે છે, અને જડ ઘાલી બેઠેલા પાપી વિચાર, અને બુરા લોભને કાઢી નાખીને સારાં મોટાઇનાં કામો તરફ ઢળવા કહે છે, જેથી સેવટે અફસોસ કરવો નહિ પડે, કારણકે બુરા એતેકાદવાળા દુષ્ટ લોકો છેવટે ધિકાર સાથે દુઃખી થઇને વિલાપ કરતા થશે. ગમે તેવા રંક પણ નેક જીંદગી ગુજારીને બેહેશતનું બુલંદ સુખ હાંસલ કરશે.

——:o:——

ગુજરનારને સંજોગવાની બીના.

અંતની ઘડી નજીક આવી પુગવાની સંપુર્ણ ખાત્રી થતાં જો બીમાર માણુસમાં શકતી હોય તોજ પ્રથમ તેને નીરંગે અને ચોખ્ખાં પાણીથી નહવડાવી તેને એક 'અષેમ વોહુ' પઢાવવી. જો બોલવાની શક્તિ નહિ હોય તો છેલ્લી ઘડીએ સામા માણુસે કુશતી કરી તેના કાનમાં એક 'અષેમ વોહુ' મોટા અવાજે પઢવી. કેટલાક સંજોગોમાં બની શકે તો છેલ્લી ઘડીએ નહાન નહવડાવીને 'હોમ'નું પાણી પાય છે, મગર તે સંજોગો ઉપર આધાર રાખે છે. પછી એક ચોખ્ખું, સફેદ સ્વચ્છ ધોયલી ચાદર અથવા પીછોડીનું વપરાયલું કપડું બેવડું કરી સાફ જમીન ઉપર બીછાવી તે ઉપર માણુસને મુકવું.

આ ખાકી બદનમાંથી પ્રાણ તે કીરતારને હવાલે થતાં જો ઉપર મુજબ શરીર પવિત્ર નહિ કીધું હોય તો મરનારને નીરંગ લગાડી નહવડાવી બે હમદીનો પવિત્રાઇથી કુસ્તી-પાદયાબ કરે અને પેવંદ વળગીને 'સરોશ બાજ' 'અસ્તવઇતીશ અષહે' સુધી પઢે અને બાજ પકડી કપડાં પહેરાવે, જે એકદમ સ્વચ્છ પરંતુ, જુનાં, ઘસાયલાં અને જીવતાં માટે ફરી વપરાસમાં નહિ આવે તેવાં વાપરવા માટેનાં ફરમાન દીની કેતાબોમાં છે. મરનારને નીરંગે સ્વચ્છ કરી, નહવડાવી, માથાનું શીર ઢાંકણુ સુદરેહ, લેંગો, કુસ્તી, જામો, વિગેરે શુધ્ધ સફેદ પહેરાવવાં. પછી પાંચ બંધ બાંધવા. દરેક બંધ બાંધતી વખતે એક 'અહુનવર' પઢવો. પહેલો બંધ ગરદનને; બીજો બન્ને હાથોને; ત્રીજો કમ્મરે; ચોથો બન્ને ગુંથણોને અને પગ જો લાંબા રાખ્યા હોય તો પગના અંગુઠાઓને.

ઉપર મુજબ કપડાં પહેરાવી સાફ કીધેલી જગ્યાએ મરનારનાં શરીરને મુકવું અને તુરત 'સગ-દીદ' કરાવવો. અને એક ખીલાથી પેલી જોડે મરનારને મુકેલી જગ્યાની આસપાસ ત્રણ કસ ખેંચવા અને પછી બાજ મુકવી યાને "નેમસ્ચા યા આરમઇતીશ ઇજાચા"થી સરોશ બાજ તમામ પઢી પછી પેવંદ છોડી ગોશલ કરવું.

જ્યાં રવાન મુકયું હોય ત્યાં તુરતજ એક અફરગાનિયાંમાં આતશ રોશન કરવો અને ત્યાં અવસ્તાતા કલામો ચાલુ ભણાવવા. પછી અવલમંજલ પુગાડવાનો વખત આવી પુગતાં બે દસ્તુર સાહેબો કુશતી કરી, ફરજ્યાત ગુજારી, ઘેહ-સારણાનું ભણુતર શરૂ કરે તે વખતે આખ્ખો વખત નજર મરનાર ઉપર રાખે.

ઘેહસારણું પુરૂં થતાં હાજર રહેલી મીજલસ મરનારને સેજદો કરે અને રવાનને અવલ-મંજલ પહોંચાડવા લઇ જાય.

ઘેહસારણાંની બાજ.

☞ ગેહ સારવા માટે બે સાહેબો, પાદીઆબ કુસ્તી કરી પદાંન બાંધી પેવંદ ધરીને, ગેહાંન ઉપર નજર કરતા બન્ને જણુ પઢે.

ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજ્દાઑ. અષેંમ્ વૉહૂ (૧); યથા અહૂ વઇર્યો (૫), અષેંમ્ વૉહૂ (૩).

ફ્રવરાને મજ્દયસ્નો જરથુશ્ત્રીશ્ વીદએવો અહુર-ત્કએષો. (જે ગેહ હોય તે પઢે.)

સ્રઓષહે અષ્યેહે, તખ્મહે, તનુ-માંથ્રહે, દરૂષિ-દ્રઓશ્, આહૂઇર્યેહે, ક્ષ્નઑથ્ર યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ, યથા અહૂ વઇર્યો જઑતા ફ્રા મે મ્રૂતે, અથા રતુશ અષાત્ચિત્ હચ ફ્રા અષવ વીધ્વાઑ મ્રઑતૂ. અહુનેમ્ વઇરીમ્ તનૂમ્ પાઇતિ, અહુનેમ્ વઇરીમ્ તનૂમ્ પાઇતી, અહુનેમ્ વઇરીમ્ તનૂમ્ પાઇતિ. યથા અહૂ વઇર્યો (૧).

કેમ્ ના મજ્દા મવઇતે પાયૂમ્ દદાત્, હ્યત્ મા દ્રેગ્વાઑ દીદરેંષતા અએનંઘ્હે, અન્યેમ થ્વહ્માત્ આથ્રસ્ચા મનંઘ્હસ્ચા, યયાઓ શ્યઑથનાઇશ્ અષેંમ્ થ્રઑશ્તા અહુરા, તાંમ્ મોઇ દાસ્તવાંમ્ દએનયાઇ ફ્રાવઑચા. કે વેંરેથ્રેંમ્-જા થ્વા પોઇ સેંન્ગહા યોઇ હેંન્તી, ચિથ્રા મોઇ દાંમ્ અહૂબિશ્ રતૂમ્ ચીજ્દી; અત્ હોઇ વૉહૂ સેંરઑષો જન્તૂ મનંઘ્હા, મજ્દા અહ્માઇ યહ્માઇ વષી કહ્માઇચીત્.

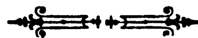
પાત-નો ત્બિષ્યન્તત્ પઇરિ, મજ્દાઓસ્ચ આર્મઇતિશ્ચ સ્પેન્તસ્ચ, નસે દએવી દ્રુક્ષ્, નસે દએવો-ચિથ્રે, નસે દએવો-ફ્રકર્સ્તે, નસે દએવો-ફ્રદાઇતે, અપ દ્રુક્ષ્ નસે, અપ દ્રૂક્ષ્ દ્વાર, અપ દ્રુક્ષ્ વીનસે, અપાખ્ધ્રે અપ-નસ્યેહે, મા મેંરેંન્ચઇનીશ્ ગએથાઑ અસ્તવઇતીશ્ અષહે.

(હાં—અહુનવત ગાથામાંથી સફે ૪૭૬ થી યાનીમ મનો, યાનીમ વચોથી પઢવું તે તે સફે ૪૮૭ સુધી યેહ્યા વેંરેંદા વનએમા દ્રુજેંમ સુધી પઢવા બાદ ભણુનાર સાહેબો ફરીને ઉભા રહે અને રવાનને સગદીદ કરાવી નસાસાલાર રવાંનને ગેહાંન ઉપર મુકે એટલે ભણુનાર સાહેબો રવાંનને સેજદો કરી બાકીનો ગાથાનો ભાગ પાને ૫૮૪ સુધી "યાઑંઘ્હાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે." સુધી પઢે—પછી નીચે મુજબ ઘેહસારણાંની બાજ મુકવી.)

નૅમસ્ચા યા આરૂમઇતિશ ઇજ્યાચા, નૅમસ્ચા યા આરૂમઇતિશ ઇજ્યાચા, નૅમસ્ચા યા આરૂમઇતિશ ઇજ્યાચા. યથા અહૂ વઇર્યો (૫) ઇધ ઇરિસ્તનાંમ્ ઉર્વાંનો યજમઇદે, યાઓ અષઑનાંમ્ ફ્રવષયો; ઇધ ઇરિસ્તનાંમ્ ઉર્વાંનો યજમઇદે, યાઑ અષઑનાંમ્ ફ્રવષયો; ઇધ ઇરિસ્તનાંમ્ ઉર્વાંનો યજમઇદે, યાઑ અષઑનાંમ્ ફ્રવષયો. યથા અહૂ વઇર્યો (૨).

યસ્નૅમચ વહ્મૅમચ અઑજસ્ચ જવરૅચ આફ્રીનામિ, સ્રઑષહે અષ્યેહે, તખ્મહે, તનુ-માંથ્રહે, દરૂષિ-દ્રઑશ, આહૂઇર્યહે. અષેમ્ વોહૂ (૧) હુજ્ધ્રૅમ્ બઑષજનાંમ્, બઑવરૅ બઑષજનાંમ્; હુજ્ધ્રૅમ્ બઑષજનાંમ્, બઑવરૅ બઑષજનાંમ્; હુજ્ધ્રૅમ્ બઑષજનાંમ્, બઑવરૅ બઑષજનાંમ્. અષેમ્ વોહૂ (૧).

જસ મે અવંઘ્રહે મઝ્દ, જસ મે અવંઘ્રહે મઝ્દ, જસ મે અવંઘ્રહે મઝ્દ. અમહે હુતાશ્તહે હુરઑધહે, વૅરેથ્રઘ્નહે અહુરધાતહે, વનઇનત્યાઓસ્ચ ઉપરતાતો, થ્વાષહે ખધાતહે, જરૂવાનહે અકરનહે, જરૂવાનહે દરેઘો-ખધાતહે. અષેમ વોહૂ (૧).

મુનાજાત.

આ મુનાજાતોમાં જોડાક્ષરોનો ઉપયોગ કરીને ઉચ્ચાર શુદ્ધ કરવામાં આવ્યા છે, અને આગળી કેતાબોમાં જે બીજી ખામીઓ નઝરે પડતી હતી, ભાષાને લગતી કે કવિતાના કાનુનોને લગતી, તે પણ સુધારવામાં આવી છે કે જેથી પઢતી વખતે ફારસી જાણનારને કચવાટ ન લાગે અને તેનું ચિત્ત પરાગંદે ન થાય. કેટલીક શેઅરો જે ઘણી ખામીવાળી હતી, અને સુધારી શકાય તેવી ન હતી, તે પડતી મેળવામાં આવી છે, પણ કેટલીક એવી જુઝ શેઅરો રાખવી પડી છે, કારણ કે તેમને પડતી મેળતાં તેમની પાછળની બીજી શેઅરોને અલવળ પુગવાનો સંભવ હતો.

ઉચ્ચારને લગતી સમજણ.

આ મુનાજાતોમાં જ્યાં જ્યાં 'ઝ' અક્ષર વાપરેલો છે ત્યાં તેનો ઉચ્ચાર ગુજરાતી 'ઝ' ના જેવો નહીં, પણ ઇંગ્રેજી Z અને ફારસી 'ز' ના જેવો કરવો.

ફારસી 'غ' (ઘએન) અક્ષરને બદલે 'ઘ' વાપરેલો છે જેનો ઉચ્ચાર ગુજરાતી 'ઘ' કરતાં વધારે નરમ આકારનો છે.

જે અક્ષરોની નીચે ' ્ ' આવી નિશાની કરેલી હોય તેનો ઉચ્ચાર અર્ધો કરવો.

ફારસી શબ્દોને છેડે જ્યારે કાના, માત્રા, કે અજ્જુ, વર્ડું વગરનો અક્ષર આવે છે ત્યારે તેનો ઉચ્ચાર અર્ધા અક્ષરનોજ થાય છે, માટે એવા છેડના અક્ષરોની નીચે આવી ' ્ ' નિશાની મુકી નથી. જેમકેઃ '**નામ**' એનો ઉચ્ચાર '**નામ**' થાય છે. ગુજરાતી હર્ફે છપાયલા અવસ્તાના શબ્દોમાં અને સંસ્કૃત શબ્દોમાં એ કાયદો નથી. ત્યાં તો ઘણી વેળા છેડેનો અક્ષર આખો યાને '**અ**' સ્વરની સાથે ઉચ્ચારવામાં આવે છે, જેમકે '**હ્વ**', '**યથ**', '**ગવ**', વગેરે જેથી ત્યાં છેડેનો અક્ષર અર્ધો દેખાડવા માટે મજકુર નિશાનીની ખાસ જરૂર રહે છે.

મુનાજાત ૧ લી (બેતોમાં)

દસ્તુર મુલ્લા ફીરોઝ બિન મુલ્લા કાઉસની.

મનમ આન બંદએ નાદાને જાહેલ,
કે દાદમ અઝ ગુનેહ બરૂબાદ હાસેલ.

૧. હું તે નાદાન જાહેલ બંદો છેઉં, કે જેણે ગુનાહ કરીને પોતાની જીંદગીનો પાક બરબાદ કીધો છે.

બે કદ્દરે ખરૂદેલ અઝ તાઅત બઝાઅત
નદારમ, ચુન નદારમ હીચ તાઅત.

૨. રાઇના દાણા બરાબર પણ મેં ભકિતનો અસબાબ હાંસેલ કીધો નથી, કારણકે હું કંઇ પણ ભકિત કરતો નથી.

ઝે ફરમાનો ઝે તાઅત ગશ્તેઅમ મન,
બે લૌસે મઅસિયત આઘશ્તેઅમ મન.

૩. ગુનાહના ડાઘથી ખરડાઇને ખોદાના ફરમાનો અને ભકિતથી હું વેગળો ગયો છું.

ઝેમન નામદ બેજોઝ એસ્યાન દેગર કાર,
હમે કજ રફતેઅમ ચુન રફતને માર.

૪. ગુનાહ શિવાય મેં બીજું કંઇ પણ કામ કર્યું નથી, એક સાંપની ચાલની માફક હું તમામ વેગળો ગયો છું.

ઝે મૂયે સર ગુનાહમ બીશતર શુદ,
ગુનાહમ બીશતર અઝ મૂયે સર શુદ.

૫. મારાં માથાંના વાળ કરતાં મારા ગુનાહ (સંખ્યામાં) વધુ થયા છે, મારા ગુનાહ મારા માથાંના વાળ કરતાં (સંખ્યામાં) વધુ થયા છે.

ઝે શર્મે જોર્મો કારે નામુલાયેમ,
સરી દારમ બેઝીર અફકંદેહ દાયેમ.

૬. ગુનાહ અને દુષ્ટ કર્મોની શરમને લીધે હું મારૂં સર હંમેશા હેઠે ઝોંકાવેલું રાખું છું.

ઝે દર્દે દીન ચુ યખ અફસોર્દે જાનમ,
બુવદ અઝ જેન્સે એસ્યાન પોર દોકાનમ.

૭. દીનની લાગણી તરફ મારો જાન બરફની મીસાલે જામી ગયેલો છે (યાને લાગણી વગરનો છે), મારી દુકાન ગુનાહની જણસોથી ભરપુર છે.

બે નહયો અમ્ર મન નઝદીકો દૂરમ,
કોસુરે ઐનમો અને કોસુરમ.

૮. દીનમાં જે મના કીધેલું છે તેની નજદીક હું જાઉં છું, અને દીનના ફરમાનોથી હું દૂર જાઉં છું. હું ખાલેસ ખામીનું સ્વરૂપ છું, અને કસુરોનો અરક છું (યાને બેહદ કસુરોથી ભરેલો છું).

મરા મદહૂશ દારદ આબે ઘફ્લત,
ન નીઝમ બર શુદ અઝ સર ખાબે ઘફ્લત.

૯. ગફ્લતનું પાણી મને બેફામ રાખે છે, અને વળી ગફ્લતીની ઉંઘ મારા માથામાંથી ઉડી ગઇ નથી.

હમે કારમ બદો ગોફ્તમ દોરૂઘસ્ત,
રવાન તીરેહ ચુ શમએ બીફ્રોરૂઘસ્ત.

૧૦. મારાં બધા કામ ભુંડાં, અને બોલવાનું જુઠું છે, મારો આત્મા, રોશની વગરની (બુજાઇ ગયલી યાતો ઝાંખી બળતી) મીણબતીની માફક, તેજ વગરનો અને અંધારો છે.

ઝે બારે મઅ્સિયત ચુન્ બીદે મજ્નૂન,
તનમ ખમ ગશ્તે, જાનમ ગશ્તે પોર ખૂન.

૧૧. ગુનાહના બોજાથી એક બેકરાર બીડના ઝાડની માફક મારૂં તન બળી ગયું છે, અને મારો જાન સંતાપમાં છે.

ન કર્દમ રૂ બે તાઅત હીચગાહી,
ન દારમ રૂય એલ્લા રૂસિયાહી.

૧૨. મેં કોઇબી વખતે ભકિત તરફ મારો ચેહરો ફેરવ્યો નથી, હું કાળા ચહેરા શિવાય કાંઇબી ચહેરો ધરાવતો નથી.

બે નેઅ્મત શુક્રે આન નેઅ્મત નકર્દમ,
બે કોફ્રાન ગર્મો અંદર શુક્ર સર્દમ.

૧૩. મને જે ન્યામત મળી તે ન્યામતના મેં શુકરાના નહિ કીધા, નીમકહરામી બતાવવમાં હું આતુર રહયો, અને શુકરાના કરવામાં હું ઠંડો અને બેપરવા રહયો.

ઝે બારે કારે બદ આઝોર્દે પોશ્તમ,
ઝે તાઅત નીસ્ત જોઝ બાદી બે મોશ્તમ.

૧૪. બદ કામોના બોજાથી મારી પીઠ જખમી થઇ છે, ભકિતનું મારી મુઠીમાં પવન શિવાય બીજું કાંઇ નથી (મારી પાસે ભકિતનો ભંડાર નથી)

ઝલાલત પીશવાએ ખીશ કર્દમ,
સેતમ બર ખીશ બીશ અઝ બીશ કર્દમ.

૧૫. નીચપણાને મેં મારો સરદાર બનાવ્યો, મેં મારી પોતાની ઉપર બેહદ સીતમ ગુજાર્યો.

હમીશેહ બંદેએ મક્હૂરે નફ્સમ,
અસીરે આજેઝો મજ્બૂરે નફ્સમ.

૧૬. હું હંમેશા હવસને વશ થયલો ગુલામ રહયો છું, અને મારા જુસ્સા અને હવસના તાબામાં આજેજ અને ચારા વગરનો કેદી થયો છું.

હવાએ નફ્સ બર મન સર્ ફરાઝસ્ત,
રવાનમ બંદેએ આઝો નેયાઝસ્ત.

૧૭. હવસની ઇચ્છા મારી ઉપર ફાવે છે, મારો જીવ લોભ અને ઇચ્છાનો ગુલામ છે.

દેલમ કૂ મખ્ઝને ગંજે એલૂમસ્ત,
પોરઝ ઓમ્મીદહાએ હેર્સે શૂમસ્ત.

૧૮. મારૂં દીલ કે જે જ્ઞાનના ગંજનો ભંડાર છે, તે અપશુકન ભરેલા લોભની ઉમેદોથી ભરપુર છે.

મરા શર્મી ઝે કારે ખીશ બાદા,
સરે ખેજ્લત હમીશેહ્ પીશ બાદા.

૧૯. મને મારાં પોતાનાં કામથી શરમ હોજો, શરમનું માથું હંમેશા આગળ હોજો!

ચુ એન્સાન ફાએલે મોખ્તાર નામસ્ત,
બે ખેલ્કત અઝ હમે ખેલ્કત તમામસ્ત,

૨૦. જ્યારે આદમી પોતાની કરણીનો કર્તા (Master of his own actions) છે, અને તમામ પેદાશમાં તે સૌથી શ્રેષ્ટ છે,

બે કફ્ દારદ મહારે નીકો બદ્રા,
બે બદ બદ ચુન કુનદ અંજામે ખદરા ?

૨૧. અને જ્યારે નેકી અને બદીની લગામ તેના હાથમાં છે, ત્યારે તે ખરાબ અને પાપી કામો કરીને પોતાનું સેવટ શા માટે ખરાબ કરે છે?

નેહાલે નખ્લે બુસ્તાને જેનાનસ્ત,
ગોલે બાઘે બેહેશ્તે જાવેદાનસ્ત,

૨૨. (જ્યારે) ઇનસાન બહેશતના બગીચાની ખજુરીના ઝાડનો છોડવો છે, અને જાવેદાન સ્વર્ગના બગીચાનું ફુલ છે,

નદાનમ અઝ ચે મૈલે આદમી ઝાદ,
કમો બીશસ્ત બર નીકીઓ બેફુસાદ.

૨૩. ત્યારે હું જાણુતો નથી કે શા માટે તેની વળણુ અને ઇચ્છા નેકી તરફ કમ અને બુરાઇ અને ફીસાદ તરફ વધારે છે?

નદાનમ પુખ્તહ આદમ અઝ ચે ખામસ્ત!
તમામ અઝ ચે નદાનમ નાતમામસ્ત!

૨૪. હું જાણુતો નથી કે પુખ્ત અને શ્રેષ્ટ પેદા કીધેલો આદમી શાથી નાદાન અને કાચો બને છે, હું જાણુતો નથી કે પુર્વિણુ ઇનસાન શાથી અપુર્ણ થાય છે?

બેબુસ્તાન નખ્લે ચૂબ આરદ રેતબ બાર,
ચેરા નખ્લે જેનાન બાર આવરદ ખાર?

૨૫. જ્યારે બાગમાં ખજુરીનું ઝાડ મીઠાં ખજુરનાં ફળો આપે છે, ત્યારે આ "બહેશ્તની ખજુરી" (યાને ઇનસાન) ફકત કાંટા કાંય આપે છે?

અગરચે હસ્ત આદમ દર ઝમાન મેહ,
બુવદ દીવ અઝ ગુનેહકાર આદમી બેહ.

૨૬. જો કે આદમી જમાનામાં શ્રેષ્ટ ગણુાય છે, તો પણુ દેવ ગુનેહગાર આદમીથી બહેતર છે.

મરા હૈરત બસી અઝ ખીશ બાશદ,
ઝે ખીશમ ફ્રૈક્ર બીશ અઝ બીશ બાશદ,

૨૭. મને મારા પોતા વિષે ઘણો ગુચવાડો લાગે છે, અને મારા પોતા માટે બેહદ ખ્યાલ અને ફિકર લાગે છે કેઃ—

ઝે દીવો આદમી આયા કુદામમ?
નદાનમ પોખ્તે યા ખુદ ખામે ખામમ.

૨૮. દેવ અને આદમીમાંથી હું કોણુ છું? હું જાણુતો નથી કે હું પુર્ણ છું કે અપુર્ણમાં અપુર્ણ છું.

ચુ ગ્રોન્ચે દેલ બેતંગ અઝ કારે ખીશમ.
ચુ ગોલ જામે દરીદેહ ઝે આરે ખીશમ.

૨૯. એક ફુલની કળીની માફક મારૂં હૃદય મારા પાપી કામોથી તંગ થયું છે; મારી પોતાની નાલેશીથી એક ખીલેલાં ફુલની માફક હું ફાટેલા પોશાકનો છું.

ચુ ફ્રૈક્રે કારેબારે ખુદ નેમાયમ,
ઝે દીદેહ અશ્કે હસરત મીગુશાયમ.

૩૦. જ્યારે મારા પોતાના કારેબારનો વિચાર કરૂં છું, ત્યારે મારી આંખમાંથી પરતાવાનાં આંસુઓની ધાર વહેતી કરૂં છું.

ગહી ઝન્દીશેહ્ ચુન અબ્રે બહારાન,
કે દીદેહ્ ખૂન બેબારમ હમ્ચુ બારાન.

૩૧. કોઇ વાર ફિકર ચીંતાથી વસંત રૂતુના વાદળામાંથી પડતા વરસાદની માફક આંખમાંથી લોહીનાં આંસુઓ વરસાવું છું.

ગહી ચુન વઅ્દેએ હક આવરમ યાદ,
શવમ ઝન્દીશેહ્ ફારેઘ, દેલ કુનમ શાદ.

૩૨. કોઇ કોઇ વાર જ્યારે હું ખોદાએ આપેલા (પોતાના દયા અને માફીના) કોલને યાદ કરૂં છું, ત્યારે ફીકર ચીંતાથી મોકળો થાઉં છું, અને મારા દીલને ખુશાલ કરૂં છું.

કે ગોફ્તેહ્ "મન ખોદાએ દો જેહાનમ,
ખોદાવંદે ઝમીનો આસમાનમ.

૩૩. કે જે (ખોદાએ) કહ્યું છે કે "હું બેઉ જહાનનો સાહેબ છું, હું જમીન અને આસમાનનો માલેક છું."

કે પા—ઓફ્તાદેગાનરા દસ્તગીરમ,
ગુનેહ્ બખ્શંદેઓ પુઝેશ પઝીરમ."

૩૪. "ઠોકડ ખાઇને પડેલાઓને હું હાથ પકડીને મદદ કરનાર છું, હું ગુનાહ માફ કરનાર છું, અને (ગુનેહગારોની) માફી કબુલ કરનારો છું."

અગર એસ્યાન રસીદ અઝ મન બેઘાયત,
નબાશદ અફ્વે યઝ્દાનરા નેહાયત.

૩૫. અગરજો મારા ગુનાહો અંત્યંત હદ સુધીના થયા હોય, તોપણ યઝદાનની માફીનો છેડો નથી.

મરા અંદીશેહ્ ખૂદ ઝીન માજરા નીસ્ત,
ગુનાહમ બરતર અઝ અફ્વે ખોદા નીસ્ત.

૩૬. મને પોતાને આ બીનાથી કંઇ અંદેશો નથી, કારણકે ખોદાતાલાની માફી મારા ગુનાહો કરતાં બેહદ છે.

કે ઉ રહ્મત, ગુનાહ અઝ બંદેહ્ આયદ,
કે મા બદ, બખ્શેશ અઝ બખ્શંદેહ્ શાયદ.

૩૭. તેની તરફથી દયા આવે છે, તેના બંદા તરફથી ગુનાહ આવે છે, હમો તરફથી બુરાઇ અને માફ કરનાર ખુદા તરફથી બખશેશ અને માફી સજાવાર છે.

અગર અઝ બંદેગાન એસ્યાન નબૂદી,
જમાલે અફ્વે ઊ કયે રોખ નમૂદી?

૩૮. અગરજો બંદાઓથી ગુનાહ નહિજ થતા હતે તો તે ખોદાતાલાની માફીની ખુબસુરતી પોતાનો ચહેરો કેમ દેખાડતે (એટલે ખોદાતાલા પોતાની દયા અને માફી કેમ દેખાડતે યાને કેમ માલમ પડતે કે ખુદાતાલા દયાળુ છે.)

ખોદાયા કૂન એનાયત શામેલે મન,
મુનવ્વર કૂન ઝે નૂરે દીન દેલે મન.

૩૯. અએ ખુદા! તારી એનાયત અને મહેરબાની મારી સાથ સામેલ કર, અને દીનના નુરથી મારૂં હૃદય રોશન કર.

દરૂનમરા ઝે ઇમાન રઉશની બખ્શ,
બે જાનમ નફૂરત અઝ માઓ મની બખ્શ.

૪૦. મારાં અંતઃકરણને દીનના યકીનની રોશની બખશ, મારા જાનને હેંકારી તથા હુંપણા તરફ અણગમો બખશ.

ઝબાની દેહ કે બાશદ લાયેકે ઝેક્ર,
દેલી બખ્શા કે બાશદ શાયેકે ઝેક્ર.

૪૧. મને એવી ઝબાન આપ કે તારી સેતાયશ અને બંદગી કરવાને લાયક થાય, મને એવું અંતઃકરણ બખશ કે તારી સેતાયશ અને યાદ કરવાને ઉલટમંદ થાય.

ઝબાનમરા સનાએ ખુદ બેયામૂઝ,
રવાનમરા ઝે એર્ફાનત બરફૂરૂઝ.

૪૨. મારી ઝબાનને તારી વખાણ અને તારીફ કરતાં શીખવ, મારા આત્માને તારાં જ્ઞાન અને પીછાણથી ઝળકતો કર.

બે જાનમ બાદેઈ અઝ શૌકે ખુદ રીઝ,
બે ફર્કમ ખાકી અઝ કૂયે ખુદત બીઝ.

૪૩. (અએ ખોદા!) તારી તરફના પ્યારનો શરાબ મારા આત્મામાં રેડ, અને તારી મોહબતની ધુળ મારા માથાં ઉપર ચાળ.

દરી અઝ મઅરેફત બોકૂશાય અઝ લોત્ફે,
હકીકતરા બેમન બેન્માય અઝ લોત્ફે.

૪૪. મહેરબાનીની રાહે મને તારૂં મીનોઇ જ્ઞાન આપ; તારો સત્યતાનો માર્ગ મહેરબાનીની રાહે મને બતાવ.

બે કૂયે વહ્દતમ બખ્શ આશનાઇ,
બેદેહ અઝ માસેવાયે ખુદ જુદાઇ.

૪૫. તારાં સંપૂર્ણ એકત્રપણાના (absolute oneness) માર્ગથી મને વાકેફ કર, અને તારા શિવાય બાજા સર્વથી મને જુદો અને મોકળો કર.

કે ખાબે ગફલતમ બીદાર ગર્દાન,
કે શોકે નેઅ્મતમ હુશ્યાર ગર્દાન.

૪૬. ગફલતીની ઉંઘમાંથી મને બીદાર કર, તારી તરફથી મળતી ન્યામતને માટે તારા શુક્રાના કરવાને મને હુશિયાર કર.

બે બંદે ચાર મીબે ચાર બંદમ,
બે દામે ચારતા ઝારો નેઝંદમ.

૪૭. હું આ ચાર તત્વોના (એટલે શરીર યા દુન્યા જે હવા, મટ્ટી, આતશ, અને પાણીના ચાર તત્વોનું બનેલું છે તેના) બંદમાં કેદી છું, હું આ ચારના ફાંદામાં (એટલે શરીર યા દુન્યાના) કંગાળ અને દુઃખી છું.

ખલાસમ સાઝ ઝીન ખાકી રસદગાહ,
સુએ કાખે દહો-દો-દર દેહમ રાહ.

૪૮. આ ખાકી અવલોકન કરવાની જગામાંથી (એટલે દુન્યામાંથી) મારો છુટકારો કર. બાર દરવાજાવાળા મહેલ (વાને બીનોઇ દુન્યા) તરફ મને રાહ આપ.

બેદેહ બારમ બે દારૂલમોલ્કે હસ્તી,
રેહાનમ અઝ ખુદો અઝ ખુદ-પરસ્તી.

૪૯. હંમેશગીની હૈયાતીના બજારમાં (એટલે પેલી દુન્યામાં) મને મુલાકાતનું માન આપ, અને સ્વાર્થ અને આપવડાઇથી મને બચાવ.

બે હેક્મતહાએ ખુદ આગાહીયમ બખ્શ,
રહે તઉફીક અઝ ગોમ્રાહીયમ બખ્શ.

૫૦. તારાં ડહાપણથી મને આગાહી બખશ, મને ગુમરાહીથી દૂર કરીને તારી ઇશ્વરી મહેરબાનીનો રસ્તો બતાવ.

ચેનાનમ કુન કે ચુન મોર્ઘે શબ્આવીઝ,
બેજોઝ હક બર ઝબાન નારમ દેગર ચીઝ.

૫૧. એવું કર કે ઝાડની ડાળી ઉપર ઉંધે મસ્તક લટકીને "હક હક (ખોદા ખોદા)" બોલતાં પક્ષીની માફક હક (ખોદા) શિવાય બીજું કાંઇ પણ મારી ઝબાનમાંથી નીકળે નહિ.

દેલમ રા દેહ બેબીશોકમ કનાઅત,
બે તાઅત અઝ કરમ બખ્શ એસ્તેતાઅત.

૫૨. મારાં દીલને ઓછો વધતો સંતોષ આપ, મહેરબાનીની રાહે મને ભક્તિનું સાંધણ અને ટેકો આપ.

ગહે ઝહુમત સબુરી કુન અતાયમ,
બે રહુમત બાઝ મીદાર અઝ ખતાયમ.

૫૩. સંકટ સમયે મને સબુરીની બખશેશ કર, રહેમ કરીને મને ગુનાહથી વેગળો રાખ.

રજા દાદી બેશોક્રમ આશના કુન,
ગહે શેદ્દત સબુરી યારે મા કુન.

૫૪. તેં અમને (બહેશતની) ઉમેદ આપી છે, તે સાથે તારા શુક્રાનાથી પણ હમને વાકેફ કર, દુઃખની વખતે સબુરીને હમારો રફીક કર.

મને બીદર્દરા દર્દી અતા કુન,
ઝે દર્દે ખીશ દર્દમરા દવા કુન.

૫૫. હું કે જે તારી તેમજ દીનઆઇનની લાગણી વગરનો છું, તેને લાગણી અને અને દાઝ બખશ, અને તારી તરફની લાગણી મારામાં ઉત્પન્ન કરીને મારાં દરદનો ઇલાજ કર.

મરા અઝ કેશ્તે તાઅત ખર્મની દેહ,
ઝે તાઅત યક્ જવી અઝ ખર્મની બેહ.

૫૬. તારી ફરમાનબરદારી અને ભકિતના ખેતરમાંથી મને પાક આપ; તારી ફરમાનબરદારી અને ભકિતનો એક દાણો બીજા કોઇની આખા પાકના કરતાં બહેતર છે.

ઝે પેન્દારો ગોરૂરો ઓજ્બો કીનેહ,
ચુ મેરઆતમ મુસફ્ફા સાઝ સીનેહ.

૫૭. શેખી, ગરૂરી હેંકારી અને કીનાથી મારા સીનાને (એટલે હૃદયને) આરસીની માફક સાફ રાખ.

નેગેહ્દાર અઝ ગેઝાફે નાફેહ્બૂઇ,
બેદેહ્ અઝ ખાક બૂદન આબરૂઇ.

૫૮. હેંકારી અને બદગોઇથી મારૂં રક્ષણ કર, અને ખાકની માફક નમનતાઇથી ચાલવામાં મને આબરૂ આપ.

ઝે ચશમમ પર્દએ ઘફ્લત બર અંદાઝ,
ગુઝશતેહ્ ઘફ્લતમ દર અખ્ગર અંદાઝ.

૫૯. મારી આંખમાંથી ગફલતીનો પડદો ઉંચકી લે, મારાથી થઇ ગયલી ગફલતીને આતશના ચીણગારીમાં નાખી બાળી નાખ. (એટલે નાબુદ કર; માફ કર.)

સરઝ ખેજ્લત બેખાક અફગંદેઅમ ઝાર,
બે ખાક્-ઓફતાદે-સર અઝ ખાક બર્દાર.

૬૦. ખેજાલતથી મેં મારૂં સર ઘણીજ શર્મસાર રીતે ખાકમાં નાખ્યું છે. હું ખાકમાં પડેલાનુ સર ખાકમાંથી તું બહાર કહાડ!

એ ખોર્સંદી દેલમરા રેહબરી કુન,
એ હર હાજત કે ઓફતદ યાવરી કુન.

૬૧. મારાં દીલને સંતોષ તરફ રહેબરી કર, મારા ઉપર આવી પડતી દરેક હાજતમાં મને સહાય થા.

એ ફજ્લે ખુદ કલમ કશ બર ગુનાહમ,
બેબખ્શા બર મનો હાલે તબાહમ.

૬૨. તારી કૃપાથી મારા ગુનાહ ભુસી નાખ, મારી પડતી હાલત ઉપર તું રહેમ કર.

કરમ પીશ આર દર ગાહે હેસાબમ,
અગર અદ્લ આવરી નબ્વદ જવાબમ.

૬૩. મારાં કામોનો હિસાબ આપવાને દિવસે (કયામતને દીને) મારા ઉપર રહેમ કરજે; અગર તું ઇનસાફજ કરે (અને તે સાથે રહેમ નહિ બતાવે), તો મારાથી બચાવમાં મારાં કામોનો કાંઇ પણ જવાબ અપાશે નહિ.

નયંદીશમ અગર બારમ ગેરાંનસ્ત,
ચુ લોત્ફત્રા ન હદ્દો નયે કેરાંનસ્ત.

૬૪. અગરજો મારા ગુનાહનો બોજો ભારી હશે, તો મને ફીકર નથી, કારણકે તારી મહેરબાની અને દયાની કંઇ હદ કે સીમા નથી.

ન નઉમીદી મરા દર દેલ, નબીમસ્ત,
ચુ રદ્દે સાયેલાન એબે કરીમસ્ત.

૬૫. મારાં દીલમાં નાઉમેદી કે ધાસ્તી નથી, કારણકે ભીખારીઓની માંગણી રદ કરવી એક કરીમ અને સખી આદમીની એબ છે, (તેજ પ્રમાણે તું પણ હમને હાંકી કહાડશે નહિ).

ચે યારાયમ કે ગુયમ ઇનોઆન કુન?
તો બેહ દાની, ચે મીખાહી ચેનાન કુન.

૬૬. મારામાં શું સત્તા છે, કે હું તને કહું કે આમ કર, અને તેમ કર? તું વધારે સારી રવેશે જાણે છે; જે તું ઇચ્છે છે અને માંગે છે તેમ તું કર.

ઝે દુર્વંદી બે દુર્વંદી ઝમાનેહ.
મરા દારમ ઝે લોત્ફે બીકેરાનેહ.

૬૭. પાપી જમાનામાં પાપથી તું મને તારી બેહદ માયાથી સંભાળ.

મરાન અઝ દરગેહે ખુદ બર દરે કસ,
કે મારા શર્મસારી પીશે તો બસ.

૬૮. તારી દરઘાહમાંથી અમને કોઇને બારણે તું હાંકી કહાડતો ના, તારી સનમુખ હમે શરમીંદા છીએ એજ બસ છે.

કરામત કુન, કરામત કુન, કરામત
કે માનદ દીનો ઇમાનમ સલામત.

૬૯. અએ ખુદા! તું મને એટલુંજ બખશ કે મારી દીન અને ઇમાન સલામત રહે.

મુનાજાત ૨ જી (બેતોમાં)

દસ્તુર મુલ્લા ફીરોઝ બિન મુલ્લા કાઉશની જોડેલી.

બરાવર દેલા દસ્તે હાજત દરાઝ,
બે દર્ગાહે બી-હાજતે ચારેહ્ સાઝ.

૧. અએ દીલ! બીન હાજતમંદ, ઉપાય કરનાર (ખોદાની) દરઘાહમાં તારા હાજતમંદ હાથ ઉંચા કર.

તો દસ્તી બરાવર ઝે જાનો ઝે દેલ,
કે કારી બેરૂન નાયદઝ્ દસ્તે ગેલ.

૨. દીલોજાનથી (તારા) બેઉ હાથ ઉંચા કર, કારણકે ખાકી હાથ કોઇબી કામ પાર પાડતું નથી.

સરે ગેલ મકુન સૂએ હક બર્ ફરાઝ,
સરે દેલ બેકુન તા શવી સર્ફરાઝ.

૩. ખોદા તરફ તારૂં ખાકી માથું ઉંચુ ના કર, પણ તારાં અંતઃકરણનું માથું ઉંચું કર, જેથી તું સરફરાજ થાય.

દો દસ્તે દેલ અયે અબ્દે ઓમ્મીદવાર,
ચુ શાખે બેઝાન બર દરે હક બરાર.

૪. અએ ઉમેદવાર બંદા! પાનખર રૂતુના ઝાડની ડાંખળીની માફક તારા હૃદયના બેઉ હાથ તું ખુદાની દરઘાહમાં ઉંચા કર.

બે ફસ્લે બેઝાન બર્ગ રીઝદ દરખ્ત,
બેમાનદ ફેરૂમાન્દેહ્ બીબર્ગ સખ્ત.

૫. પાનખર રૂતુમાં ઝાડનાં પાંદડાં ખરી પડે છે (અને) ઝાડ પાંદડાં વગર બેહદ આજેઝ થઇ જાય છે.

બરારદ દો દસ્ત અઝ પએ બર્ગે ખીશ,
ખોદાયશ બહાર્ આવરદ્ નવ બે પીશ.

૬. પાંદડાંને માટે ઝાડ પોતાના બેઉ હાથ ઉંચા કરે છે, (ત્યારે) ખોદા લીલોતરીવાળી વસંતરૂતુ તેને માટે ઉત્પન્ન કરે છે.

દેગર રેહ દેહદ સાગ્રો બર્ગે નવશ,
દેહદ જામેહ ચુન તાજે કૈખોસરવશ.

૭. (ખોદાતાલા) તે ઝાડને પાછો નવો શણગાર અને પાંદડાં આપે છે અને કએખુશરૂ બાદશાહના તાજ જેવો નવો પોશાક આપે છે.

પસ અયે બંદેહ ઘાફેલ નેશસ્તન ચેરાસ્ત?
કુશાદેહ કે હર સૂય બાબે દુઆસ્ત.

૮. ત્યારે ઓ બંદા! શા માટે તું ગાફેલ બેસી રહે છે? દુવાનો દરવાજો હર તરફથી ખુલેલો છે (તું સાફ દીલથી દુવા માગશે તો તે બર આવશે.)

ખોદાયા બે લોત્ફે બે એન્આમે ખીશ,
મરાન ઇન ગુનેહકારે આસી ઝે પીશ.

૯. અએ ખોદા! તારા આ પાપી ગુનેહગારને તારી આગળથી મહેરબા બખશેશ કરીને હડસેલી કહાડતો ના.

કે ખાનદ બે પીશમ ચુ તો રાનીઅમ?
કે રાનદ ઝે પીશમ ચુ તો ખાનીઅમ?

૧૦. જ્યારે તું મને તારી આગળથી હડસેલી કાઢશે, ત્યારે મને કોણ બોલાવશે? જ્યારે તું મને તારી સનમુખ બોલાવશે, ત્યારે મને કોણ હાંકી કાઢશે?

ઉમીદમ બજોઝ તો નબાશદ ઝે કસ,
બેતો દારમ ઉમ્મીદે એન્આમો બસ.

૧૧. તારા શિવાય હું કોઇની ઉપર ઉમેદ રાખતો નથી, બખશેશને માટે મને તારીજ ઉપર ઉમેદ છે એટલે બસ.

ચુ લોત્ફે તો બૂદ અઝ અઝલ્ શામેલમ,
હમાન તા અબદ લોત્ફ જૂયદ દેલમ.

૧૨. જ્યારે તારી મહેરબાની મારી સાથે શરૂઆત વગરની હંમેશગીથી (eternity without beginning) જોડાયલી હતી, ત્યારે મારૂં હૃદય અનંત હંમેશગા (eternity withont end) સુધી તે મહેરબાનીની ઉમેદ રાખશે.

ઝે તો જોમ્લે ખૂબી બે મન બર અતારસ્ત,
ઝે મન આંચે આયદ સરાસર ખતાસ્ત.

૧૩. તારી તરફથી તમામ્ નેક બખશેશ મારી ઉપર છે, પણ મારી તરફથી જે થાય છે તે સર્વે ગુનાહ અને કસુર છે.

બેસંજી મરા ગર તો જોર્મો ગુનાહ,
બે દૂઝખ બુવદ બીસોખોન જાએગાહ.

૧૪. અગરજો તું મારા ગુનાહ અને પાપનું તોલ કરે, તો ખચીત મારી જગા દોઝખ છે.

નગીરી મરા ગર બે અફૂઆલે ઝેશત,
બે દો ગીતી અંદર બેયાબમ બેહેશત.

૧૫. અગરજો ભુંડાં કામો માટે તું મને સજા કરે નહિ તો બેઉ દુન્યામાં હું બહેશતમાં જાઉં.

નગુયમ ખોદાયા ઝરમ બખ્શો સીમ,
ગુનાહુમ બેબખ્શા કે હસ્તમ અસીમ.

૧૬. અએ ખોદા! હું એમ નથી કહેતો કે તું મને સોનું રૂપું બખશ (પણ) મારા ગુનાહ માફ કર, કારણકે હું ગુનેહગાર છું.

તો ગર બેફૂગની દસ્ત કે ગીરદમ?
તોઅમ ગર બેરાની કે બેપઝીરદમ?

૧૭. અગરજો તું મને નહિ ગણકારીને ફેંકી દે તો કોણ મારો હાથ પકડી સહાય થશે? અગરજો તું મને હાંકી કહાડશે તો કોણ મને કબુલ રાખશે?

કેતાબે સીયેહુકારીયમ દર બઘલ,
ફેરૂ માન્દેઅમ હુમચુ ખર દર વહુલ.

૧૮. મારી બગલમાં ભુંડાં કામોની કેતાબ સાથે છે, હું કાદવમાં ફસી પડેલા ઘધેડાની માફક આજેજ અને નાચાર છું.

કે જોઝ તો બર આરદ મરા ઝાબો ગેલ?
બ આબો ગેલમ દસ્તગીરા મહેલ.

૧૯. તારા શિવાય પાણી તથા કાદવમાંથી (મુશકેલીમાંથી) કોણ બહાર લાવે? પાણી તથા કાદવમાંથી ઓ મદદ કરનાર પરવરદેગાર! મને તજી ના દે.

અગર પોર ગુનાહુમ મને શર્મસાર,
ઝે એહુસાન બરમ આબે રહુમત બેબાર.

૨૦. અગરજો હું શરમીદો ગુનાહોથી ભરપુર હોઉં, તો અહેશાન કરીને મારી ઉપર દયા અને રહેમતનું પાણી વરસાવ.

અગર નાતવાની ફેતદ ઝીરે પાય,
ચુ ગીરંદ દસ્તશ બેખીઝદ ઝે જાય.

૨૧. અગરજો કોઇ નાતવાન ઠોકર ખાઇને તુટી પડે, ત્યારે કોઇ તેનો હાથ પકડે, તો તે તે જગાએથી ઉઠી ઉભો થાય છે.

મન આન નાતવાનમ ફેતાદેહુ અસીર,
ખોદાયા ઝે રહુમત મરા દસ્તગીર.

૨૨. હું તે નાતવાન કેદી થઇ પડયો છું. અય ખોદા! મારી ઉપર રહેમ લાવીને મારો હાથ પકડી સહાય થા.

ચુ અફ્‌વત અઝીમ આમદ અય હૈયે પાક,
મરા ગર ગુનાહસ્ત ઝાનમ ચે બાક?

૨૩. અએ પાક હંમેશગી ધરાવતા માલેક! (Everliving Lord!) જ્યારે તારી માફી મોટી અને બેહદ છે, ત્યારે મારા ગુનાહ્ભી હોય, તોભી મને શું ધાસ્તી છે?

બેકદ્દરે મન અર આમદ અઝ મન ગુનાહ,
ચુ તો અઝ તો અફ્‌વ આયદ અય પાદશાહ,
મરા શર્મ બાદા ઝે તો અય કરીમ,
કે ગુયમ ગુનાહમ બે પીશત અઝીમ.

૨૪–૨૫. જો મારાં પ્રમાણ અને કાયનાત મુજબ મારાથી ગુનાહ થયા હોય, તો જ્યારે એ સરજતના પાદશાહ! તારી તરફથી માફીજ મળવાની છે, ત્યારે એ બખશેશ કરનાર સાહેબ! મારી ઉપર શરમ હોજો, અગરજો હું એમ કહું કે તારી નજદીક મારા ગુનાહ મોટા છે (એટલે મારા ગુનાહ ગમે તેવા મોટા હોય તોપણ તારી માફી આગળ તેઓની કંઇ બીસાદ નથી.)

બુવદ કત્રેઇ ગર સેતબ્રો સોતોર્ગ,
નબાશદ બેનઝદીકે દર્યા બોઝોર્ગ.

૨૬. અગરજો એક પાણીનો કટરો જાડો અને મોટો હોય, પણ તે દરિયા સાથે સરખાવતાં કંઇ મોટો નથી.

બદ આમદ અઝીન બંદેહ ગર દર વોજૂદ,
કુશાદસ્ત નઝ્‌દીકે તો દસ્તે જૂદ.

૨૭. જો આ બંદા તરફથી બદીજ થઇ હોય, તો તારી નજદીક દયા અને સખાવતનો હાથ ખુલ્લોજ છે.

બે હક્કે અઝીઝાંનો પાકાને ખીશ,
મરાનમ ઝે દર્ગેહ સરે જોર્મ પીશ.

૨૮. તારી પોતાની પસંદગી પામેલા અને પાક લોકોને ખાતર મને મારા ગુનાહથી આગળ ઝોકાવેલાં માથાં સાથે તારી દરઘાહમાંથી હાંકી નહિ કહાડવાની વિનંતી કરૂં છું.

બુવદ સહલ પીશે તો બુદન ખજેલ,
ઝે ફેઅ્‌લમ મકુન પીશે કસ મુન્ફ્એલ.

૨૯. તારી સનમુખ શરમીંદો થવું સહેલું છે, મારાં બુરાં કામથી કોઇ બીજાની નજદીક મને શરમીંદો ના કરતો.

મકુન પીશે હમચુન મની શર્મસાર,
મરા અયે ખોદાવંદે આમોર્ઝેગાર.

૩૦. અએ માફી બક્ષનાર ખુદાવંદ! મારા જેવાઓની આગળ મને શરમીંદો ના કરતો.

મુનાજાત ૩ જી (બેતોમાં)

દસ્તુર મુલ્લા ફીરોઝ બિન મુલ્લા કાઉસની.

ખોદાયા દરે એલ્મો દાનેશ કુશાય,
ઝે નૂર-ઉલ-યકીન શમએઇ વા નેમાય.

૧. અએ ખુદા! એલમનો અને દાનાઇનો દરવાજો ઉઘાડ, યકીનના નુરનો થોડોક અંશ મને જાહેર કર.

ઝે હક્ક્-ઉલ-યકીન સાઝ રઉશન દેલમ,
બેકુન મહ્રમે ખાસે આન મહ્ફેલમ.

૨. સાબેત જ્ઞાનથી મારૂં હૃદય રોશન કર, અને તે અનજુમન (જેના સભાસદોને સાબેત જ્ઞાનની બખશેશ મળેલી છે યાને ખોદાની દરધાહમાંના પીર પેગમબરો) તેનો મને પસંદ કીધેલો વિશ્વાસુ દોસ્ત (the chosen confidant) કર.

રવાનમ ઝે હેક્મત પોર અઝ નૂર કુન,
તનમ અઝ ખેરદ બૈતે મઅ્મૂર કુન.

૩. મીનોઈ ડહાપણથી મારાં રવાનને નુરમંદ કર; ડહાપણથી મારાં તનનાં મકાનને ભરપુર કર.

મરઇન ના-સફારા સફાઈ બેદેહ્,
બેઇન તીરેહ્-દેલ રઉશનાઈ બેદેહ.

૪. આ પાકીજગી વગરનાને પાકીજગી આપ, આ અંધકારવાળા હૃદયવાળાને જ્ઞાનની રોશની આપ.

તો દસ્તે મન્ અઝ કૈદે હસ્તી રેહાંન,
બે દામાને ઔજે સઆદત રસાંન.

૫. દુન્યાઇ હસ્તીના બંદમાંથી મારા હાથ છોડવ, અને તેને મીનોઇ સુખની ટોચને કોરે પહોંચાડ.

અઝીન તૂદેએ ઘમ ખલાસી નેમાય,
બેદાન મંઝેલમ એખ્તેસાસી નેમાય.

૬. આ ગમના ઢગમાંથી (દુન્યામાંથી) મને ખલાસી બખશ, અને પેલી જહાનમાં મને મરતબો અને મોભો દેખાડ.

ઝે આઝો નેયાઝો ઝે બોખ્લો હસદ,
નેગેહ્દારો મગઝાર મારા ઝે હદ.

૭. લોભ, ભાવ, બખીલાઇ અને હસદથી અમારો બચાવ કર, અને અમને હદની બહાર જવા ના દે.

બે હક્કે ખોદાઈતિ અયે ઝુલજલાલ,
બે પાકીત અયે દાવરે બી-હમાલ,

૮. અએ દબદબાવાળા સાહેબ! તારી ખોદાવંદીને ખાતર—અએ સરખામણી વગરના ઇનસાફ કરનાર! તારી પાકીજગીને ખાતરઃ—

બે હક્કે ઝરાતોશ્તે પાકીઝેહ દીન,
કે બાશદ ઝે અમશાસ્પંદાંન ગુઝીન,

૯. ભલી દીન લાવનાર જરતોસ્ત પેગમ્બર કે જે અમશાસ્પંદો કરતાં પણ વધુ પસંદ થયલો છે. તેને ખાતરઃ—

બે અર્દાએવીરાફે બા દીને દાદ,
કે લોત્ફત બરૂ રાહે મીનૂ ગુશાદ,

૧૦. દીન અને ઇનસાફવાળા અરદા વિરાફ, કે જેને માટે તારી મહેરબાનીએ મીનોઇ જહાનનો રસ્તો ખુલ્લો કીધો,

પયામત સરાસર બરૂ શુદ અયાન,
ઝે જન્નત હમ્ અઝ દૂઝખે પોર ઝેયાન,

૧૧. બહેશ્તત તથા હાનીકારક દોઝખનો તારો સઘળો પેગામ જેની ઉપર આશકારા થયો;

નમૂદ ઊ બે ખલ્કાન દેગર બારેહ દીન,
બે ફર્માનત અયે દાવરે બાફરીન,

૧૨. અને જેણે આ સેતાયશ કરવા લાયક ઇનસાફ કરનાર સાહેબ! તારાં ફરમાનથી દુન્યાના લોકોને બીજી મરતબે દીન દેખાડી, તેને ખાતરઃ—

બે હક્કે હમે મૂબેદાનો રદાન,
કે બૂદંદ બર દીને બેહ બી-ગમાન,

૧૩. તમામ મોબેદો અને દીનના પેશ્વાઓ કે જેઓ ભલી દીન ઉપર બેગુમાન ઓસ્તવાર હતા તેઓને ખાતર—

બે હક્કે અજીઝાંનો પાકાંને તો,
બે દર્દે દેલે દર્દનાકાંને તો,

૧૪. તારી પસંદગી પામેલા અને પવિત્રાઇવાળા મહાત્માઓને ખાતર, તારી લાગણી અને દાઝથી ભરપુર હૃદય ધરાવનારા તારા દરદમંદ આશકોને ખાતરઃ—

બે હક્કે દુઆહાએ શામો સહર,
બે હક્કે યતીમાંને બીપાઓ સર,

૧૫. સાંજ સવારની (ભલાઓની) દુવાઓ ખાતર—નાચાર બેચાર માબાપ વગરનાં બાળકો ખાતરઃ—

બે હક્કે ફકીરાંને બી ખાનેમાન,
બે હક્કે ઘરીબાંને બી આબેનાન,

૧૬. ઘરબાર વગરના ફકીરોને ખાતર—તેમજ અન્ન પાણી વગરના રઝળતા મુસાફરોને ખાતરઃ—

બે હક્કે કસાંનીકે શબ બીચેરાઘ,
બે બોફ્તંદ દેલ્હા ઝે ઘમ ગશ્તે દાઘ,

૧૭. જે લોકો રાતના ચેરાગ વગર અંધારામાં પોતાનાં હૃદય ઉપર ગમના દાગ સાથે સુઇ ગયા હોય, તેઓને ખાતર.

બે આહે ઝઇફાંને દેલ્-સુખતેહ,
સરાપા ચુ શોઅ્લેહ્ બર્અફરુખ્તેહ.

૧૮. દુઃખી દીલના જઇફો, કે જેઓ માથાંથી તે પગ સુધી આતશના શોળાની માફક બળે છે, તેઓની હાયને ખાતર,

બે ઈન પીરગુનાહી ઝે એસ્યાંન ખજેલ,
કે માન્દેહ ઝે બારે ગુનેહ્ પા બેગેલ,

૧૯ આ ગુનાહથી શરમીંદા થયલા પાપી કે જેના પગ ગુનાહના બોજાથી કીચળમાં ચીટકી બેઠા છે,

બે બખ્શાયો બોઝૂરે મરા દરૂપઝીર,
કે બેસ્યાર-બખ્શીઓ અંદક-પઝીર.

૨૦ તેને રહેમ દેખાડી માફ કર, અને તેની મારી તું કબુલ રાખ, કારણકે તું બેહદ બખશનારો અને થોડામાંજ મારી કબુલ કરનાર છે.

શુદેહ સર્ફેહ્ બોમરમ બેઘેફ્લત તમામ,
નખાન્દેહ્ તોરા ગાહો બીગાહ્ નામ.

૨૧. મારી જીંદગી તમામ ગફલતીમાં મેં ગુજારી છે, વખત કવખતે મેં તારૂં નામ મ્હોં ઉપર લીધું નથી.

નરફ્તમ દમી બર રેહત હીચગાહ,
બેયાદત નબૂદમ બે સાલો બેમાહ.

૨૨. કોઇબી વખતે એક પળ પણ હું તારી રાહે ચાલ્યો નથી, વરસો અને મહીનાઓ સુધી હું તારી યાદમાં નહિ હતો.

હમે દર જેહાલત બેસર્ બોર્દેઅમ,
દેલે હર કસીરા બેયાઝોર્દેઅમ.

૨૩. મેં મારો બધો વખત જાહેલપણામાં પસાર કર્યો છે, મેં દરેક આદમીના દીલને આઝુરદે કીધું છે.

દરીઘા કે ઓમ્રમ બેએસ્યાન ગુઝશ્ત,
ચે વાકેફ શુદમ વક્ત રફ્તેહ્ ઝે દસ્ત.

૨૪. અફસોસ કે મારી જીંદગી ગુનાહમાં પસાર થઇ છે, અને જ્યારે મને તેની વાકેફગારી આવી, ત્યારે વખત હાથમાંથી જતો રહયો હતો.

ન સાહેબ-ઘમીરા શુદમ ઘમગુસાર,
ન યક નાતવાંનરા શુદમ દુસ્તદાર.

૨૫. દુઃખી તરફ મેં દીલસોજી દેખાડી નથી, અને એક પણ નાતવાનને મેં સહાય કીધી નથી.

નદારમ બેજોઝ રૂસેયાહી બે દસ્ત,
વલીકીન ઉમીદમ બેલોત્ફે તો હસ્ત.

૨૬. કાળાં મોઢાં શિવાય હું કંઇ ધરાવતો નથી, તોપણ મને તારી માયા અને દયાની ઉમેદ છે.

બે ગીતી તનોજાનમ આઝાદ દાર,
બે મીનૂ રવાંને મરા શાદ દાર.

૨૭. આ દુન્યામાં મારાં તન અને જાનને ફીકર ચીંતાથી મોકળો રાખ, મીનોઇ દુન્યામાં મારાં રવાનને ખુશાલ રાખ.

ગુનાહુમ ઝે બારાંને રહ્મત બેશૂય,
બે હર દુ જેહાંન દેહ મરા આબરૂય.

૨૮. મારાં ગુનાહને રહેમના વરસાદથી ધોઇ નાખ, બેઉ જહાનમાં મને આબરૂ આપ.

બે દુન્યાઓ ઓક્બા બેકુન રૂ સુફીદ,
કે દારમ બેલોત્ફે અમીમત ઉમીદ.

૨૯. આ અને પેલી દુન્યામાં મારો ચહેરો સફેદ અને તેજસ્વી કર, કારણકે હું તારી બહોળી અને સૌને પહોચનારી માયા (all-prevailing kindness)ની ઉમેદ રાખુ છું.

મરા દર જેહાંન દાર બા આબરૂય,
મયાવર ઝે હર ગૂને ખૉરી બેરૂય.

૩૦. મને દુન્યામાં આબરૂથી રાખ, મારા ચહેરા ઉપર કોઇ પણ જાતનું હલકું પડવું ના લાવ.

બે નઝ્દે કસાંન એહ્તયાજમ મદેહ,
ઝે રાહે અદબ અએવજાજમ મદેહ.

૩૧. માણસોની નજદીક મને મોહતાજપણું ના આપતો. અદબ આદાબના રસ્તામાંથી મને વાંકો જવા દેતો ના.

બે જોઝ તો નદાનમ કસીરા બેકસ,
કસે બીકસાંનીઓ ફર્યાદરસ.

૩૨. તારા સિવાય કોઇ બીજાને હું કાંઇ બિસાદમાં ગણતો નથી. ગરીબોની દાદ લેનાર અને તેઓની ફર્યાદને પહોંચનાર તુંજ છે.

બે દર્ગાહે તો આમદમ બા નેયાઝ,
દો ચશમમ બે ઓમ્મીદ ફઝુલે તો બાઝ.

૩૩. આજેજી અને મીનતગુજારી સાથે હું તારી દરબાહમાં આવ્યો છું, અને મારી બન્ને આંખો તારી ફજલ અને મહેરબાનીની ઉમેદમાં ઉઘાડી છે.

ચે ગુયમ ખોદાયા ચુ બાશદ અયાંન,
બેતો હરચે દર આશકારો નેહાંન.

૩૪. ઓ ખોદા! જ્યારે સઘળું જાહેર અને છુપું તને રોશનજ છે, ત્યારે જ્યાદા શું કહું?

ચુ નબ્વદ બેજોઝ હઝરતે તો પનાહ,
બે સદ આરઝૂ આમદમ ઓઝૂરખાહ.

૩૫. જ્યારે તારી ઇશ્વરી હાજરી સિવાય મને કોઇની પનાહ નથી ત્યારે સેંકડો આશા અને ઇચ્છા સાથે મારી માગતો હું તારી સનમુખ આવ્યો છું.

બેઇન નાતવાન બંદેહ બખ્શેશ નેમાય,
દરે ફૈઝો રહમત બેરૂયમ કુશાય.

૩૬. તારા આ નાતવાન બંદાની ઉપર રહેમ દેખાડ, તારી ઉભાઇ જતી બખ-શેસ અને રેહમતના દરવાજા મારે માટે ખુલ્લા કર.

ઝે લોત્ફો કરમ દસ્તે ઇન બંદેહ ગીર,
તો અયે કાદેરે દાવરે દસ્તગીર.

૩૭. અએ સર્વ શક્તિવાન, ઇનસાફી અને મદદ કરનાર ખોદા! માયા અને મહેરબાનીથી તારા આ બંદાનો હાથ પકડ.

રવાંનમ ઝે એલ્મો અદબ બર ફેરૂઝ,
ઝે મન ચશ્મે નાપાકે હાસેદ બેદૂઝ.

૩૮. મારાં રવાનને એલમ અને અદબથી ઝલકતું કર, મારી તરફ ફેંકવા માગતા અદેખાઓની બુરી આંખોને સીવી નાંખ.

ઝે સખ્તીઓ રંજે ઝમાંન વા રેહાંન,
બે એકબાલો શાદીઓ દઉલત રસાંન.

૩૯. જમાનાની સખતી અને રંજથી મને મોકળો કર, અને આબાદી, સુખ અને ધન દોલત પહોંચાડ.

સઆદત કરીન કુન બે અહુવાલે મન,
મશાવ લહ્જેહ ઘાફેલ્ અઝ હાલે મન.

૪૦. મારી હાલત સાથે સુખને સામેલ કર, મારી હાલત ઉપર એક પળ પણ બેપરવાહ થતો ના.

દેગર જોમ્લેહ્ બેહ્દીને પાક એઅ્તેકાદ,
કે દારન્દ દીને ઝરાતોશ્તે રાદ.

૪૧. વળી પાક એતેકાદના ભલી દીનનાં સઘળાં લોકો કે જેઓ ઉદાર દીલના પએગમબર જરતોસ્તની દીન ધરાવે છે.

બે દીને બેહી બીશકો બીગમાંન,
હમે બસ્તે કોશ્તીઓ રઉશન રવાંન.

૪૨. જેઓ ભલી દીન ઉપર બેશક બેગુમાન છે, તે સઘળા બસ્ને કુસ્તીયાંનો અને રોશન જીવના છે.

બેદેલ મેહ્રબાંન દારશાન બેત્તેફાક,
બેગરદાંન ઝે ઇશાન તો કીનો નેફાક.

૪૩. તેઓને દયાળુ દીલ સાથે અને એક બીજાની સાથે હળી મળીને રાખ, કીનો અને કુસંપ તેઓથી વેગળો રાખજે.

બે નીકી હમેશ સઝાવાર કુન,
તનો જાને શાન બા બેરદ યાર કુન.

૪૪. નેકીથી બધાને લાયક કર, તેઓનાં તન અને જાનને ડહાપણની યારી આપ.

હમેશ બેએક્બાલો દઉલત બેદાર,
જેહાંનરા બરૂ ઇશાન બેશાદી ગુઝાર.

૪૫. બધાંને આબાદ અને દોલતમંદ રાખ, તેઓ દુન્યામાં સુખથી વખત પસાર કરે.

બે નામે નેકૂ દાર શાન દર જેહાંન,
તો અએ દાદગર દાવરે ઘૈબ-દાન.

૪૬. અએ ગેબી ભેદ જાણનાર દાદગર દાવર! તેઓને આ દુનિયામાં સારાં નામ સાથે આબરૂમાં રાખ.

મુનાજાત ૪ થી (બેતોમાં)

દસ્તુર મુલ્લા ફીરોઝ બિન મુલ્લા કાઉસની.

ચુ આમદ બે જોમ્બેશ નખોસ્તીન કલમ,
બે નામે જેહાન-આફરીન ઝદ રકમ.

૧. પહેલાં જ્યારે (ખોદાતાલાના હાથમાંની) કલમે હીલચાલ કરવા માંડી (લખવાનું શરૂ કર્યુ), ત્યારે જેહાનના પેદા કરનારનાં નામનો અક્ષર તેણે લખ્યો.

ખોદાવંદે જાનો ખોદાએ રવાન,
ખોદાવંદે હસ્તી-દેહો મેહરબાન.

૨. કે જે જાન તથા રવાનનો ખોદાવંદ અને માલેક છે, અને હસ્તીનો આપનાર મહેરબાન ખોદા છે.

ખોદાવંદે બૂદો ખોદાવંદે જૂદ,
કે કત્મે અદમ કર્દ પયેદા વોજૂદ.

૩. તે હસ્તી તથા સખાવતનો સાહેબ છે, જેણે નાબુદીના પડદામાંથી હસ્તી પેદા કીધી.

કરીમો રહીમો તવાનાઓ હૈ,
અલીમસ્તો આલેમ અલા કોલ્લે શૈ.

૪. તે કરીમ, દયાળુ, સર્વ શકિતવાન, તથા અમર છે. તે વિદ્વાન તથા દરેક ચીજથી માહીતગાર છે.

ખબીરસ્તો દાન્દેએ રાઝે ઘૈબ,
બસીરસ્તો સત્તારે હર ગુને એબ.

૫. તે બધી બાબદોથી બા ખબર તથા છુપો ભેદ જાણનાર છે, તે બારીકીથી જોનાર તથા હરેક જાતની એબને ઢાંકનાર છે.

જેહાંનો ઝમાંનો મકાન જોમ્લે ઝૂસ્ત,
વોજૂદે હમે મુમ્કેન અઝ ફૈઝે ઊસ્ત.

૬. જેહાંન, જમાનો અને જગા એ બધું તેનાથીજ છે, તમામ પેદાશની હસ્તી તેની બખશેશથી છે.

ફલક હમચુ ખાલીસ્ત ઝાસારે ઊ,
બુવદ શમ્સ યક ઝરૂરે ઝન્વારે ઊ.

૭ તે સાહેબની તમામ પેદાયશોમાં આસ્માન એક તલ સમાન છે, તેની પોતાની સર્વત્ર રોશની આગળ ખોરશેદ એક રજકણુ છે.

ઝે હેકમત હમેશ પદીદાર કર્દ,
બસી કુદરતે ખીશ એઝહાર કર્દ.

૮. તેણે પોતાની કળાથી સર્વ પેદા કીધું, અને પોતાની અપાર શક્તિ જાહેર કીધી.

બે બરૂશે બે બહુર આંચે ગર્દદ પદીદ,
બે ફૈઝે ખોદાવંદ દારદ ઓમીદ.

૯. જમીન ઉપર તથા દરિયામાં જે કોઇ જાહેર દેખાય છે, (હસ્તી ધરાવે છે) તે ખોદાતાલાની બખશેશની ઉમેદ રાખે છે.

રવાંનો તનો જેસ્મો જાંન આફરીદ,
ખેરદ દર તને મર્દોમાન આફરીદ.

૧૦. તેણે રવાન, તન, શરીર તથા જાન પેદા કીધાં, અને આદમીઓનાં તનમાં અક્કલ પેદા કીધી.

ખેરદ દાદો અકલો હોશો રઅયો દીન,
ખોદાવંદે બા દાનેશો બીકરીન.

૧૧. તે દાના અને બરોબરીયા વગરના ખોદાતાલાએ ડહાપણ, અક્કલ, હોશ, વિચારશક્તિ તથા દીન ઇનસાનને આપી છે.

શાહે બી-ચેગૂન દાવરે બી-હમાલ,
બે પીરામને ઊ નગર્દદ ઝવાલ.

૧૨. તે ગુણ અને ખાસીયતથી નહિ ઓળખાયલો પાદશાહ અને બરોબરીયા વગરનો ઇનસાફ કરનાર છે; જેની આસપાસ પડતી અને નાશ કદી ફરી વળતાં નથી (તે અમર છે).

મુનાજાત ૫ મી (એતોમાં.)

દસ્તુર એરચજી સોહરાબજી મેહેરજીરાણાની.

બેનામે ખોદાવંદે જાનો રવાન,
કે ઊ હસ્ત બખ્શંદે ઓ મેહરબાન.

૧. જાન અને રવાનના પેદા કરનાર ખોદાનું નામ લઇને બંદગી શરૂ કરૂં છું, કારણકે તે ગુનાહ માફ કરનાર અને દયાળુ છે.

કદીમો રહીમસ્તો પરૂવરૂદગાર,
અઝીમો અલીમસ્તો દાનન્દેહ કાર.

૨. તે કદીમ રહેમવાળો અને સર્વેને પાળનારો છે, તે મહાન વિદ્વાન, અને શું કરવું તેનો માહીતગાર છે.

હકીમો કરીમસ્તો દાનાએ રાઝ,
લતીફો અઝીઝો ઘરીબાન નવાઝ;

૩. તે ડહાપણવાળો, રહેમવાળો, ભરમ જાણનાર છે, તે દયાળુ, કીર્તિવંત, અને ગરીબોની ઉપર નવાજેશ કરનાર છે.

બસીરો ખબીરો સમીઓ અદીલ,
ઘફૂરો હસીબો કબીરો જલીલ;

૪. તે દુર અંદેશીથી સર્વે જોનાર, બધી વાતથી માહીતગાર, બધું સાંભળનાર, અને ઇનસાફી છે, તે મારી બખશનાર, હીસાબ રાખનાર, બુલંદ અને દબદબાવાળો છે.

મુનીરો કદીરસ્તો નીકી પસંદ,
અબીચૂનો દાનન્દેએ ચૂનોચંદ.

૫. તે પ્રકાશિત, સર્વશકિતવાન, અને નેકીને પસંદ કરનાર છે, તે મીસાલ વગરનો, અને કેવી રીતે અને કેટલું બનશે તે જાણનાર છે.

સમારા બેકોદ્રત બુલંદ આફરીદ,
નતાનદ બે અસ્રારે ઊ કસ રસીદ.

૬. પોતાની સર્વશકિતથી આસમાનને બુલંદ પેદા કીધું, તેના ભેદોને કોઇ પહોંચી અને સમજી શકતો નથી.

વરા કર્દ રઉશન ઝે સૈયારેગાંન,
બોરો માહરા કર્દ ગેર્દશ રવાન.

૭. તેણે આસમાનને સેતારા અને ગૃહો વડે રોશન કીધું, અને સુરજ અને ચંદ્રને તેની આસપાસ ફરતા કીધા.

એલાહી ઝે એહસાનો એકામે તો,
ઝબાન લાલ અઝ શોકે એન્આમે તો.

૮. અએ ખોદા! તારા (બેહદ) એહસાન અને બખશેશને લીધે તારી સઘળી મહેરબાનીના શુકરાના કરવામાં મારી જબાન તદન મુગી છે (અશક્ત છે.)

અગર હર સરે મૂય્ ગર્દદ ઝબાન,
ઝે વસ્ફત નેશાની નગર્દદ અયાન.

૯. અગરજો મારાં માથામાંના એકેએક વાળને જબાનમાં ફેરવી નાખવામાં આવે, તોપણ તે સઘળી જબાનોથી તારી સિફત અને તારીફની કંઇ પણ નિશાની જાહેર થાય નહિ (તારી તારીફ કરી શકાય નહિ.)

ચે દાનન્દ મરદુમ ઝે બાલાઓ શીબ,
કે નાયદ બોઝોર્ગીત અંદર હસીબ.

૧૦. માણસો ઉપર અને નીચે વિષે (આ અને પેલી દુન્યા વિષે) શું જાણે છે? કારણકે તારી બુઝોર્ગી હિસાબ અને ગણત્રીમાં આવી શકતી નથી.

તવાનાએ મુત્લક તો હસ્તીઓ બસ,
બે બીચૂનિઅત રહ નબોર્દસ્ત કસ.

૧૧. તુંજ એકલો પુરેપુરો સર્વશકિતવાન છે, તારી બીન સરોબરી હાલતનો કોઇ પણ આદમીને ઇશારો મળ્યો નથી.

નખોસ્તીન ખેરદરા તો કર્દી પદીદ,
કે બાશદ હમે બસ્તેહારા કેલીદ.

૧૨. પહેલ વહેલાં તેં સર્વવ્યાપક ડહાપણ (Universal Intellect) પેદા કીધું કે જે બધા બંધના કુંચી છે.

ઝે કત્મે અદમ મર્દોમાન્રા તો પાક,
પદીદ આવરીદી ઝે યક મોશ્તે ખાક.

૧૩. તું પાક દાદારે નીસ્તીના પડદામાંથી આ આદમીઓને એક મુઠી ખાકમાંથી બનાવ્યા.

મેઝાજે અનાસેર બેહમ બા રવાન,
બે હેક્મત બેકર્દી તો અયે મેહ્રબાન.

૧૪. અએ મહેરબાન ખોદા! તેં ચતુરાઇથી તત્વોની ખાસીયતને આત્માનો સોબતી કીધો.

ઝે આબો ઝમીન દાદી અશ્જારહા,
વઝાંન નીઝ હર ગૂનેગૂન બારહા.

૧૫. પાણી અને જમીનમાંથી તેં ઝાડો આપ્યાં, અને તેમાંથી તરેહવાર ફળો પણ આપ્યાં.

ન અક્લો હોનર શુદ શનાસાએ તો,
હમે મહ્વ દરે બહ્રે યક્તાએ તો.

૧૬. માણસ જાતની અક્કલ અને કુશળતા તને પીછાણી શક્યાં નથી, તે બંને તારાં એકત્રપણાંના મહાસાગરમાં ખોહવાઇ અને ભુસાઇ ગયાં છે.

કુજા બીનદત ઇન દો બીનન્દેગાન,
અગર ચંદ બાશંદ યાબંદેગાન.

૧૭. આ બે (શારીરીક-physical) આંખો તુંને જોવાને ગમે તેટલી ઇચ્છા રાખે, તોબી તુને કેમ જોઇ શકે?

સેપાસ્ અઝ તો અયે દાવરે દાદગર,
બે યઝદાંન પરસ્તાંન તોઇ રાહબર.

૧૮. અએ સત્ય ઇનસાફ કરનાર! હું તારા શુકરાના કરૂં છું, યઝદાં પરસ્તોનો તુંજ રાહબર છે.

પયમ્બર ઝરાતોશ્તે બા દીનો દાદ,
બે દાદી કે બરમા રહે દીન ગુશાદ.

૧૯. તેં દીનચુસ્ત અને ઇનસાફી પેગમ્બર જરતોસ્તને હમને આપ્યો, કે જેણે હમારે માટે દીનનો રાહ ખુલ્લો કીધો.

બે ખલ્કે જેહાની બેકર્દ આશકાર,
પરસ્તીદનત અયે જેહાન કેર્દેગાર.

૨૦. અએ જેહાનના પેદા કરનાર! તેણે (જરતોસ્તે) દુનિયાનાં લોકોને તારી આરાધના કરવાનું આશકારા કીધું.

દરે દીને બેહ્તર બેમા કર્દ બાઝ,
દરે હર ગોનેહ્ બસ્તે ઓ રંજો આઝ.

૨૧. વધારે ભલી દીનના દરવાજા હમારે માટે તેણે ખુલ્લા કીધા, અને દરેક ગુનાહ, રંજ, અને લોભના દરવાજા બંધ કીધા.

હઝાર આફરીન બર રવાનશ બવાદ!
કઝૂ યાફ્તે નીકબખ્તાન મોરાદ.

૨૨. તેનાં રવાન ઉપર હજાર આફરીન હોજો! કારણકે તેનાથી નેકબખત લોકો પોતાની મુરાદ પામ્યા છે.

ઝે ગુમરાહીઓ કજજીઓ કાસ્તી,
બેયાવર્દ મારા સુયે રાસતી;

૨૩. ગુમરાહી, ખોટાં કામો અને જુઠાપણાંના રાહથી તે હમને રાસ્તીની રાહ તરફ લઇ આવ્યો.

કેતા ઝેંદેહ બાશમ બે સેદ્દકો સફા,
નદારમ ઝે દામન્શ દસ્તે વફા.

૨૪. કે જેથી કરીને જ્યાં સુધી હું જીવતો રહું ત્યાં સુધી સચાઇ અને પાકીજગીથી તેની (જરતોસ્તની) દામાન વફાદારીથી પકડી રાખું.

બે મન બર ગુશા રાહે તૌફીકરા,
ઝે ફઝુલો કરમ રાહે તહકીકરા.

૨૫. તારી રાહબરી અને મહેરબાનીનો માર્ગ મારે માટે ખુલ્લો કર, તારી બખશેશ અને મહેરબાનીથી સચાઇનો માર્ગ મારે માટે ઉંઘાડો કર.

દેલમ રા ઝે નૂરે યકીન તાઝેહ દાર,
ઝબાનમ ઝે શોક્રત પોર્ આવાઝે દાર.

૨૬. યકીનનાં નુરથી મારાં દીલને તાજું રાખ. તારા શુક્રાનાથી મારી જીભને ગાજતી અને જાણીતી કર.

બરફ્રૂઝ જાનમ ઝે અન્વારહા,
ખેરદ દેહ કઝાંન દાનમ અસ્રારહા.

૨૭. મારા જાનને નુરથી ઝળકતો કર, મને ડહાપણ આપ કે જેથી હું (તારા) ભેદો જાણું.

બસારત બેદેહ તા શનાસમ તોરા,
ખેરદ બખ્શ તા રાહ યાબમ તોરા.

૨૮ મને એવી બસારત આપ કે જેથી હું તુને પીછાણું, મને ડહાપણ બખશ, કે જેથી હું તુંને મેળવું.

એલાહી સેરશ્તી તો મારા ઝે ગેલ,
દો ચશ્મો ઝબાંન દાદીઓ ગૂશો દેલ.

૨૯. અએ ખોદા! તેં હમને ખાકમાંથી પેદા કીધા, અને બે આંખ, ઝબાન કાન અને હૃદય આપ્યાં.

રવાનો ખેરદ કોવ્વતે દસ્તો પા,
ઝે નાબૂદ મૌજૂદ કર્દી બેજા.

૩૦. આત્મા ડહાપણ અને હાથપગનું જોર તું નિસ્તિમાંથી હસ્તીમાં લાવ્યો.

ઝે ચંદાન એનાયત કે દારી બે મન,
ચે શોક્રી બેગુયમ અબા જાનો તન?

૩૧. આટલી બધી મહેરબાનીઓ જે તેં મારી તરફ દેખાડી છે તેનો મારા દીલ અને જાનથી હું શું શુકરાના કરી શકું? (યોગ્ય રીતે નથી કરી શકતો.)

સેપાસ્ અઝ તો હર્દમ હઝારાંન હઝાર,
બેહર કાર બાશી તોઅમ પોશ્તો યાર.

૩૨. હર પળે તારા હજારો હજાર શુકરાના હોજો કે તું દરેક કામમાં મારો મદદ અને ટેકો થાય છે.

ચે ગુયમ સેઝાવારે એહ્સાને તો?
કુજા શોકે મા હસ્ત દર શાને તો?

૩૩. તારા એહશાનને છાજતું હું શું બોલું? તારા દરજ્જાને લાયકના હું શું શુકરાના કરી શકું?

બે બીચારેગી ઓઝ્ર આરમ બે પીશ,
કે અંદક પઝીરીઓ બખ્શંદે બીશ.

૩૪. હું તારી સનમુખ નાચારીથી ઓજરખાહી રજુ કરૂં છું, કારણ કે તું થોડામાંજ મારી કબુલ રાખનારો અને બેહદ બખશનારો છે.

ઝે ફર્માને તાઅત ફરામૂશ શુદમ,
ઝે ગોફ્તારે ઝેકે તો ખામુશ બુદમ.

૩૫. તારી આરાધના કરવાના ફરમાનને હું ભુલી ગયો, અને તારી નમાઝ અને સેતાયશ કરવામાં મેં ચુપકીદી અખ્ત્યાર કીધી

નબસ્તમ બે ખેદ્મત મેયાન ઓસ્તવાર,
કે તાઅત ગુઝારમ બે મર્દાનેવાર.

૩૬. તારી ખીદમત કરવામાં મેં કમર ઓસ્તવાર કરી નહિ,—કે એક ખરા મરદની માફક તારી બંદગી ગુજારૂં.

ચેનાંન પર્દેહ્ ઘફ્લત બે રૂયમ કશીદ,
કે ચશ્મે દેલમ રાહે રઉશન નદીદ.

૩૭. ગફલતનો પડદો મારા ચેહરા ઉપર એવો તો ફરી વળ્યો છે કે મારાં હૃદયની ચશમે રોશન રાહ જોયોજ નહિ.

ન અઝ્મમ બુદી જઝ્મ દર રાહે તો,
ન બૂદમ બે ખેદ્મત હવા ખાહે તો.

૩૮. તારી રાહ ઉપર ચાલવાને મારો ઇરાદો તથા ઠરાવ દ્રઢ હતો નહિ, તારી ખીદમત બજાવવામાં હું વફાદાર હતો નહિ.

ઝે ઘફ્લત ચેનાન કદ્ર નશ્નાખતમ,
કે સર્માયેયે ઓમ્ર દર બાખતમ.

૩૯. ગફલતથી મેં એટલું વટીકબી નહિ જાણ્યું કે મે મારી જીંદગીની ઠાપણ તમામ ઉરાડી નાખી છે.

ચુ અઝ ખાબે ઘફ્લત બે હૂશ આમદમ,
નવાઇ ઝે ઘૈરત બે ગૂશ આમદમ,

૪૦. જ્યારે ગફ્લતીની ઉંઘમાંથી હું બીદાર થયો, ત્યારે મારાં સ્વમાનની લાગણીનો અવાજ મારા કાન ઉપર પડયો.

બજોઝ આહો અફ્સૂસ ચીઝી બેદસ્ત
નબાશદ, પશીમાનીઓ અજ્ઝ હસ્ત.

૪૧. હાય અફ્સોસ શિવાય કાંઇબી ચીજ મારા હાથમાં નથી અને તે ઉપરાંત પશેમાની અને નાતવાની છે.

હમી શર્મ દારમ ઝે કેર્દારે બદ,
બેરફ્ત્ આન ઝમાન્ ઓ કે બાઝ આવરદ?

૪૨. મારાં ભુંડાં કામોથી હું શરમીંદો છું; તે વખત વહી ગયો ને હવે તે પાછો કોણ લાવી આપશે? (કે હું પસ્તાવો કરૂં?)

સેપંજી સરાઇસ્ત દુન્યાએ દૂન,
કે નાચાર અઝૂ રફ્ત બાયદ બેરૂન.

૪૩. આ કમીની દુન્યા એક ત્રણપાંચ દિવસનું મકાન છે, કારણકે તેમાંથી ફરજ્યાત દરેક જણને બહાર ચાલી જવાનું છે.

બરીન બીવફા દહ્ર દેલ દાશતમ,
બેજોઝ ખ્વાબો ખોર્દન ન પૅદાશતમ.

૪૪. આ બેવફા દુન્યા ઉપર મેં દીલ લગાડયું, ઉંઘવા અને ખાવા શિવાય મેં બીજો કાઇ વિચાર કર્યો નહિ.

હમે માલે દુન્યા ચુ ખારો ખસન્દ,
બે નઝ્દીકે આકેલ નબાશદ પસન્દ.

૪૫. આ દુન્યાનો તમામ માલ કાંટા અને કચરા મીસાલ છે, (અને) તે અકલમંદ માણુસોને પસંદ નથી.

મન્ અઝ અબ્લેગી માયેલે આન શુદમ,
ઝે તીરેહ્ દેલી ખાસતારશ બુદમ.

૪૬. બેવકુફીથી હું (દુન્યાના માલ તરફ) ઢળ્યો, અને મારાં તારીક અને અંધારાં હૈયાંને લીધે હું તેને શોધનાર અને મેળવનાર થયો.

હવા ઓ હવસ જાયે ખુદ દર નેહાદ,
ગેરેફ્તો મરા ઓમ્ર બર્બાદ દાદ.

૪૭. ગુસ્સા અને હવસે મારી ખાસીયતમાં પોતાની જગા લીધી અને મારી જીંદગી બરબાદ કીધી.

ઝે અફ્આલે ઝેશ્તે ઝે ગોફ્તારે બદ,
તઘાફોલ ગુઝીદમ બર અહ્વાલે ખદ.

૪૮. ભુંડાં કામો અને ભુંડુ બોલવાના પ્રતાપથી હું મારી પોતાની હાલતને માટે જાણી જોઇને ગફલતીમાં રહયો.

નદાનેસ્તમી ઝોલ્મતો નૂર રા,
ન જોસ્તમ ઝે નઝૂદીકો હમ દૂર રા.

૪૯. અંધારૂં અને રોશનીને મેં પીછાણ્યા નહિ, નજદીક યા દુરથી (એટલે દોસ્ત યા અજાણ્યાઓ) પાસેથી પીછાણવાનું જ્ઞાન મેં શીખ્યું નહિ.

ઝે નંગે ગુનેહ્ સર નેહાદેહ્ બે ખાક,
દરે તોબેહ્ કૂબમ ખોદાવંદે પાક.

૫૦. અએ પાક ખોદાવંદ! ગુનાહની શરમીંદગીથી મેં ખાકમાં સર મેલ્યું છે, અને હવે હું પસ્તાવાનો દરવાજો ઠોકું છું.

બે બીચારેગી બર દરત્ આમદમ,
બે ઓમ્મીદે અફ્વત, મરાન્ અઝ દરમ.

૫૧. હું લાચારીથી તારી માફીની ઉમેદ રાખીને તારે દરવાજે આવ્યો છું, મને તારા દરવાજા આગળથી હાંકી કહાડતો ના!

સરે અજ્ઝો ઝારી ઓ ખાકે દરત,
અબા ઓઝ્ર શર્મંદેએ દાવરત.

૫૨. ઓ ઇનસાફી હાકેમ! હું તારી અદાલતમાં ઓઝરખાહી, નાચારી સાથે અરજ કરતો મારૂં માથું તારા દરવાજાની ખાક ઉપર મુકું છું.

ઝે બારાને રહ્મત ગુનાહમ બેશૂય,
ઘોબારે ઝલાલત ઝે રાહમ બેરૂય.

૫૩. તારી રહેમત અને દયાના વરસાદથી મારા ગુનાહ ધોઇ કહાડ, મારા માર્ગમાંથી મારા નીચા પડવાની ધુળ વાળી નાખ.

તેહી દસ્ત બાશમ ઝે અફ્આલે ખીશ,
ફેરૂ માન્દેઅમ સખ્ત ઝહ્વાલે ખીશ.

૫૪. હું મારા પોતાનાં કામોથી ખાલી હાથનો છું. (મેં કંઇ પણ સવાબનો હંબેરો કીધો નથી), મારી પોતાની હાલતથી હું બેહદ આજેઝ થયો છું.

બઝાઅત નદારમ ઝે કેર્દારે ખદ,
અગર બી બઝાઅત બુવદ સખ્ત બદ.

૫૫. મારાં પોતાં (નેક) કામોનો હું કાઇમી અસબાબ અને માલ ધરાવતો નથી; હું કંઇભી અસબાબ અને માલ વગર હોવું તે ખરેખર ઘણુંજ ખરાબ છે.

મતાઅમ હુમે અજ્ઞો બીચારેગીસ્ત,
ગુનાહે ફેરાવાનો દસ્તે તેહીસ્ત.

૫૬. મારી બધી માયાપુંજી નાતવાની અને લાચારી છે; મારા ગુનાહ પુષ્કળ છે, અને મારા હાથ (સારાં કામોની થાપણ)થી ખાલી છે.

બેજોઝ રહમતત્ કૂ ખરીદારે આન?
બેજોઝ બખ્શેશત કૂ સઝાવારે આન?

૫૭. તારી રહેમત શિવાય એવા પુંજી વગરનાને ખરીદનાર કોણ છે? તારી બક્ષેશ શિવાય તેને લાયકનું બીજું શું છે?

તોરા નામ અઝાન બાશદ આમોર્ઝેગાર,
કે જોઝ બદ નયાયદ ઝે મા ખાકસાર.

૫૮ તારૂં નામ ગુનાહ માફ કરનાર આ સબબને લીધે છે કે, હમારા જેવા ઝલીલ બંદાઓ તરફથી બદી શિવાય બીજું કાંઇ આવતું નથી.

ચુ તકસીરો સહવમ ઝે હદ રફ્ત બીશ,
બરાન બર કલમ કશ બે એફામે ખીશ.

૫૯. જ્યારે મારા તકસીર અને ગુનાહ હદબહાર પહોંચ્યા છે, ત્યારે તું તારી બખશેશથી અને મહેરબાનીથી તેને ભુસી નાંખ.

બર્ અઅ્માલો કારે નેઝારમ મબીન,
બફઝુલો અતાયત બેસાઝમ કરીન.

૬૦. મારાં નબળાં (બુરાં) કામ અને કરણી તરફ ના જો; તારી મહેરબાનીથી અને બખશેશથી તું મને પોતાની નજદીક તેડ.

ઝે તો દારમ ઓમ્મીદ ફઝુલો કરમ,
અગર ખાનીઓ રાનીઅમ અઝ તોઅમ.

૬૧. હું તારી તરફથી માયા અને મહેરબાનીની ઉમેદ રાખું છું, અગરજો તું મને તારી આગળ બોલાવે યા મને હાંકી કહાડે, તોપણ તારોજ બંદો છું

ઝે મન બસ ખતા રફ્ત ઝંદાઝેહ બીશ,
ન હક્કે તો દાનેસ્તમો કદ્રે ખીશ.

૬૨. મારાથી હદથી જ્યાદા તકસીર થયલી છે, ખોદા તરીકેના તારા હકો મેં પિછાણ્યા નથી, તેમજ તારી કદર જાણી નથી

નદર અમ્રો નહૂયે પયમ્બર હુમી,
બેહુર નીકો બદ રાહરા જોસ્તમી.

૬૩. પેગમબરના ફરમાનો અને મનાઇઓને તેમજ હરેક નેક કે બદ રાહ રવેશની મેં જુસ્તજુ કીધી નથી.

ન ઉસ્તાદ રા નૈ પેદર માદરમ,
ચેનાન ચુન સેઝદ દાશતમ મોહતરમ.

૬૪. મારા ઉસતાદ, પીતા, અને માતાને જેવી રીતે ઘટે તેવી રીતે માન આપ્યું નથી.

ઝે જહલો ઝે ઘફ્લત ગુનાહે અઝીમ,
ઝે મન હાસેલ આમદ, બેબખ્શ અયે કરીમ.

૬૫. અજ્ઞાનપણાં અને ગફલતને લીધે મારાથી જે અઝીમ ગુનાહ થયા છે, તે ઓ દયાળુ ખોદા તું માફ કર.

ચે આયદ અઝીન બંદેહ જોઝ હીચ કાર?
બે બીહાસેલી માન્દેઅમ શર્મસાર.

૬૬. આ બંદાથી નકામાં કામ શિવાય બીજું શું થઇ શકે છે? મારી નાહાસેલી અને નકામાંપણાં માટે હું શરમીંદો થઇ રહયો છું.

નેયાઝમ દરીન આસ્તાનસ્તો બસ.
કે જોઝ તો નબાશદ કસી હીચ કસ.

૬૭. મારી આજીજી બસ તારા ઉંબર ઉપરજ છે, કારણકે તારા શિવાય કોઇ બીજો આજીજી સાંભળનાર નથી

બે જોઝ દર્ગેહત રૂ તવાન બર કે બોર્દ,
કે મોહતાજે ઇન દર બોઝોર્ગસ્તો ખોર્દ.

૬૮. તારી દરઘાહ શિવાય હું કોણ તરફ મારો ચેહરો ઉંચો કરી શકું? કારણકે નાના અને મોટાં સર્વ એ દરઘાહનાજ ગરજવંત છે.

બે બખ્શાય બર ઇન પશીમાનિયમ,
બરીન હાલે ઝારો પરીશાનિયમ.

૬૯. આ મારા પસતાવા ઉપર અને મારી દુખી અને પરેશાન હાલત ઉપર રહેમ કરી માફી બખશ.

એલાહી રવાને પેદર માદરમ,
બેયામોર્ઝો ખુશ કુન બે ખોલ્કો કરમ.

૭૦. અય ખોદા! મારાં પેદર અને માદરના આત્માને દરગુજર કર, અને તારી ભલાઇ અને કરમથી તેઓને રાજી કર.

રવાને નેયાગાંને પીશીને મા,
બે બખ્શાય અયે દાદગર દાવરા.

૭૧. અએ ઇનસાફી દાદગર, હમારાં નીયાગાનોનાં રવાનનાં ગુનાહ માફ કરજે.

બે નીકાનો પાકાને દર્ગાહે તો,
બે શબ-ઝેંન્દેહદારાને દર રાહે તો,

૭૨. તારી દરગાહના નેક અને પાક આદમીઓને ખાતર, તેમજ તારી રાહ ઉપર ચાલનારા આખી રાત બંદગી કરનારાઓને ખાતર.

બે પાકીએ જાને બોઝોર્ગાને પીશ,
બે બખ્શમ નજાતી ઝે કેર્દારે ખીશ.

૭૩. તેમજ આગલા બુઝર્ગોનાં જાનની પવિત્રાઇને ખાતર મારાં બુરાં કામોથી મને મુકિત બખશ.

વગરને નબાશદ ચુ મન હીચ કસ,
સિયેહ નામેહદારો બઝહ કાર બસ.

૭૪. નહિતો મારા જેવો કોઇ બીજો શખસ નહિ હશે કે જે કાળાં, દુષ્ટ કામોનો પોથો ધરાવનારો હોય, અને બેહદ ગુનેહગાર હોય.

મનમ બંદેએ મુજ્રેમો શર્મસાર,
તો સત્તારે ઐબીઓ આમોર્ઝેગાર.

૭૫. હું ગુનેહગાર શરમીંદો બંદો છું, જ્યારે તું ગુનાહ ઉપર ઢાંક પીછોડો કરનાર, અને પાપ માફ કરનાર છે.

બે ઓક્બા મરા સર્ ફરાઝી દેહી,
બે ગીતી હમી બીનેયાઝી દેહી.

૭૬. મીનોઇ દુન્યામાં મને સરફરાઝી આપજે, આ દુન્યામાં મને મોહતાજી વગર રાખજે.

બે દુન્યા દરે ફેઝ બરમન કુશાય,
બે શોકો સેતાયેશ મરા રહનેમાય.

૭૭. આ દુન્યામાં મારી ઉપર તારી મહેરબાની અને ન્યામતનો દરવાજો ખોલ, તારા શુકરાના અને સેતાયશ કરવાની મને રેહેનુમાઇ કર.

તરીકત નવર્ઝેમ બેજોઝ બંદગી,
ગુઝારમ બે રાહત હમે ઝેંદગી.

૭૮. (કે જેથી કરીને) તારા રસ્તાપર બંદગી અને ફરમાનબરદારી શિવાય હું ચાલું નહિ, અને મારી તમામ જીંદગી, રાહત અને શાંતિમાં ગુજારૂં.

દરે મઅ્રેફત બર દેલમ બાઝ કુન,
બે સેદ્કો એરાદત મરા સાઝ કુન.

૭૯. તારાં જ્ઞાનનો દરવાજો મારાં હૃદયમાં ખુલ્લો કર, સચાઇ અને ઇશ્વરભાવથી મને સજેલો કર.

જે અક્લો ફેરાસત બરૂ અફરૂઝ જાન,
અતા કુન બેમન સોહબતે આકેલાન.

૮૦. અકકલ અને ડહાપણથી મારા જાનને ઝગકતો કર, અકકલમંદ માણસોની સોહોબત મને બક્ષ.

દરૂનમ જે આલુદગી પાક દાર,
જે ખૂયે તબેહ દર દેલમ બાક દાર.

૮૧. મારાં અંતઃકરણને અપવિત્રાઇથી પાક રાખ, અને ખરાબ આદતો અને ખાસીયતોનો દર મારાં હૃદયમાં ઉત્પન્ન કર.

સફાઇ બેદેહ ખાતેરમ રા જે ઐબ,
જે હેક્દો હસદ હમ જે કેબ્રો ફરીબ.

૮૨. મારાં અંતઃકરણને સઘળી એબો, કપટ, ધિકકાર, અદેખાઇ, મગરૂરી અને ફરેબથી સાફ રાખ.

જે અફ્આલો અફ્કારો ગોફ્તારે બદ,
નેગેહદાર મારા જે એક્રામે ખદ.

૮૩. ભુંડાં કામ, ભુંડાં વિચાર અને ભુંડું બોલવાથી, તું રહેમ કરીને હમારો બચાવ કર.

જે હર ગૂને ચીઝી કે નબ્વદ પસંદ,
જે મન મી નયાયદ બે મર્દોમ ગઝંદ.

૮૪. હરેક જાતની નાપસંદ કરવા જેવી ચીજો કરીને મારી તરફથી આદમીઓને નુકસાન અને હાની પહોંચે નહિ, (એવું કર.)

તો દસ્તો દેલમરાઓ ચશ્મો ઝબાન,
નેગેહ દાર ઝાસીબો ઐબો ઝેયાન.

૮૫. તું મારા હાથ, દીલ, આંખ, અને ઝબાનને હાણી અયબ, અને નુકશાનથી બચાવજે.

ચે આબો ચે આતશ ચે ખાકો ચે બાદ,
બે પર્હીઝમ ઇનસાન કે દાદી તો દાદ.

૮૬. શું પાણી, શુ આતશ, શું ખાક કે શું હવા એ ચારે તત્વને તેં જે રીતે ઇનસાફની રાહે ફરમાવ્યું છે તેમ અપવિત્ર કરતાં સંભાળ રાખું.

બે આઝોર્દને બી ઝબાન જાનવર,
મરા દૂર દારી અયા દાદગર.

૮૭. અએ દાદગર! વાચા વિનાના જાનવરોને દુઃખ દેવાથી મને દુર રાખજે.

બે નઝુહ કેહોમેહ્ તો અયે બીનેયાઝ,
મરા ખૉર-માયેહ્ મદાર અઝ નેયાઝ.

૮૮. અએ તવંગર ખોદા ? નાના અને મોટાઓની આગળ હાજત અને તંગીને લીધે મને તુચ્છ કરતો ના.

હમી આઝરા અઝ દેલમ દૂર દાર,
બે ખોર્સંદી આઝાદો મસરૂર દાર.

૮૯. મારાં હ્દમાંથી લોભ દુર રાખ, સંતોષથી મને આપઅખત્યાર અને આનંદી રાખ.

ઝે તન દૂર દારીઅમ આઝારો રંજ,
કે ઇન નીઝ બસ રાયેગાનીસ્ત ગંજ.

૯૦. મારાં તનને દુ:ખ અને રંજથી દુર રાખ, કે એ (તંદરોસ્ત) શરીર પણ એક ઘેર બેઠાં મળતો ખજાનો છે.

મરૂ આન બહ્રે કુશેશ બે રેઝ્કે હલાલ,
બે બખ્શીદી અયે દાવરે બી-હમાલ,

૯૧. અએ બીન હરીફ દાવર, તેં(તંદરોસ્ત શરીર) હલાલ રોજી મેળવવાને માટે, મહેનત અને કોશેશ કરવા માટે બક્ષેલું છે.

કે તા દસ્તરંજી ફેરાઝ આયદમ,
ચુ અઝ ખોર્દો પૂશેશ નેયાઝ્ આયદમ.

૯૨. કે જેથી જ્યારે ખાવાનું અને પહેરવાનું મેળવવાને જરૂર પડે ત્યારે હલાલ મહેનતથી હું પૈસો મેળવું.

તનો જાન બેદારમ બે અમ્નો અમાન,
હમીશે અબા હમસરો બચ્ચેગાન.

૯૩. મારા તન અને જાનને, મારી ધણીયાણી અને બચ્ચાંઓ સાથે સહીસલામત રાખજે.

અબા ઐશો રામેશ બેરેઝ્કે હલાલ,
હમી પર્વરાની તો દર માહો સાલ.

૯૪. મહિનાઓ અને વરસો સુધી તું ખુશી ખુરમીમાં હલાલ રોટીથી મારાં કુટુંબની પરવરેશ કર.

બુવદ એહ્ત્યાજમ ઝે ફૈઝે તો બસ,
મબાદા કે હાજત બરમ પીશે કસ.

૯૫. તારીજ બખશેશ અને ન્યામતનો હું મોહતાજ રહું, અને એવું નહિ થાય કે હું કોઇબીની આગળ મારી હાજત લઇ જાઉં.

બે યક કેબ્લેઅમ બસ કે બાશદ નેયાઝ,
દરે દીગરાંન કેબ્લેએ મન મસાઝ.

૯૬. મને એકજ કેબલાની (તારીજ) ગરજ પડે. (એમ કર.) બીજાઓના દરવાજાને મારો કેબલો કરતો ના. (બીજાઓનો મને મોહતાજ કરતો ના.)

હમી ચશમ દારમ બે લોત્ફે તો બાઝ,
કે બાશમ બે નઝ્દે કસાન બીનેયાઝ.

૯૭. હું તારી મહેરબાનીની તરફ મારી નજર ઉંધાડી રાખું છું, કે જેથી આદમીઓની નજદીક હું હાજત વગરનો થાઉં.

ન બાશમ બે એહ્‌સાને કસ શર્મસાર
બે એહ્‌સાનત, અયે પાક પર્વર્‌દેગાર.

૯૮. અએ પાક પરવરદેગાર! તારા એહસાનને બદલે હું બીજા કોઇનાં પણ અહેશાનમાં જઇ શરમીંદો નહિ થાઉં.

હવા ઓ હવસ ખાબો ઘફ્લત ઝે મન,
મદેહ્ રાહો બદ ખૂઇઓ મક્રો ફન.

૯૯. લોભ, હવસ, ગફલતીની ઉંઘ, બદ ખવાસ, મકર અને દાવપેચને મારાં દિલમાં રાહ આપતો ના.

ઝે સબ્રો કનાઅત સબાતી બેજાન,
બે બખ્શાય અયે ખાલેકે મેહ્‌રબાન.

૧૦૦. અએ મહેરબાન, સર્વે પેદા કરનાર ખોદાવંદ! ધીરજ અને સંતોષમાં મારા જાનને મજબુતી અને ખંતીલાપણું બક્ષ.

અબા ખૂયે નીકૂ ઓ બા બોર્દબાર,
બે બીદારીઓ હૂશયારી બેદાર.

૧૦૧. નેક ખવાસ અને સહનશિલતા સાથે મને જાગૃતિ અને હુશિયારીમાં રાખ.

બેહર કાર દારમ બેરાહે સવાબ,
તવાઝો તઅન્ની ઓ બા જાહો આબ.

૧૦૨. હરેક કામમાં સવાબને રસ્તે, નમનતાઇ, સબુરી અને ખમવાની શકિત, મોભા અને આબરૂ સાથ મને બક્ષ.

હમીશે બે ઇમાનો અમ્નો અમાન,
બેદારીઅમ્ અઝ ગર્દેશે આસમાન.

૧૦૩. હંમેશાં આસમાનની ગીરદેશથી, મારાં ઇમાન સાથે મને સહીસલામત રાખ.

બે કજીઝી નેમાયમ રહે રાસ્તી,
કે તા દૂર બાશમ ઝે હર કાસ્તી.

૧૦૪. આડે રસ્તેથી મને દુર કરી, રાસ્ત માર્ગ દેખાડ, કે જેથી હું દરેક નુકસાનથી દુર રહું.

અઝીન વર્તેએ વહ્‌મો આઝો નેયાઝ,
રેહાઇ દેહ્‌ અયે ઇઝિદે કારસાઝ.

૧૦૫. અએ સર્વે સરંનજામ પહોચાડનાર ખોદા! શક, લોભ અને ભાવનાં તોફાની વંતોળયામાંથી મને મુકિત બખશ.

ઝે ગેર્દાબે એસ્યાન બોરૂન આવરમ,
તેહી કુન ઝે સઉદાએ બાતેલ સરમ.

૧૦૬. ગુનાહનાં વંટોળિયામાંથી મને બહાર કહાડ, અને મારાં મગજને ખોટા ખયાલોથી ખાલી કર.

ખોદાયા બે પીરી મરા શાદ દાર,
ઝે દઉરાને અઇયામે નાસાઝગાર.

૧૦૭. અએ ખોદા! મને ઘડપણુમાં કોઇ સાથે હળીમળીને નહિ ચાલતા જમાનાની ગેરદેશથી બચાવીને સુખી રાખ.

તને મન દોરોસ્તો દેલમ હૂશીયાર,
કે બી ઝઅ્ફો સોસ્તી ઝિયમ ઓસ્તવાર.

૧૦૮. મને તનદરૂસ્તી અને દિલમાં હુશિઆરી બક્ષ કે નબળાઇ અને સુસ્તી વગર હું ઓસતવાર જીંદગી ગુજારૂં.

બે નીરૂએ એદ્રાકે દાનન્દેહ્‌ કાર,
યકીન રા ઓ ઇમાન તો હરજા બેદાર.

૧૦૯. મારાં યકીન અને ઇમાનને કુશળ સમજ શકિતનાં બળથી કાયમ રાખ.

બે પીરાનેહ્‌ હાજત મદારમ બે કસ,
તો રૂઝી રસાની ઓ ફર્યાદ રસ.

૧૧૦. બુઢાપામાં મને કોઇનો મોહતાજ ના રાખતો, તું મને હરરોજની રોટી પહોંચાડજે, અને મારી દાદ લેજે.

બે હંગામે બસ્તન અઝીન દહ્‌ર રખ્ત,
બર્‌ આરી બે આસાનિયમ કારે સખ્ત;

૧૧૧. આ દુન્યા છોડી જતી વખતે મારૂં જાન આપવાનું મુશ્કેલ કામ આશાન કરજે.

કે શાદાન રવમ ઝીન સરાએ દો દર,
મરા બર ફેરાઝી બે મીનૂય સર.

૧૧૨. કે જેથી આ બે દરવાજાવાળી દુન્યામાંથી હું ખુશખુશાલ વિદાય થાઉં, અને મીનોઇ દુન્યામાં મને સરફરાઝી આપજે.

રવાનમ બે નઝૂદે નેયાગાન રસાન,
બે મીનૂયે નીકાનો આઝાદેગાન.

૧૧૩. મીનોઇ દુન્યા કે જે નેક અને આઝાદ આદમીઓની જગા છે તેમાં મારા નેક અને પહરેજગાર નીયાગાનોની નજદીક મારાં રવાનને પહોંચાડજે.

અગરચે ગુનાહાને મન બીમરસ્ત,
વલી બખ્શેશત ઝીનો આન બરતરસ્ત.

૧૧૪. અગરજો મારા ગુનાહ અસંખ્ય હોય તોપણ તારી મારી અને બક્ષેશ તે કરતાં પણ વધારે છે.

ઝે રહ્મત બે પૂશાન સુકાફાતે મન,
બરૂ આવર તો અઝ લોત્ફ હાજાતે મન.

૧૧૫. મારી કરણીના બદલા ઉપર તારી રહેમનો છાયો ઢાંકજે, તારી માયાથી મારી હાજત બર લાવજે.

દેરખ્તે ઉમીદમ બેરઓમંદ દાર,
કે ફેર્ઝંદ માનદ ઝે મન યાદગાર.

૧૧૬. મારી ઉમેદનું દરખ્ત આબાદ રાખ, કે જેથી ફરઝંદ મારી પછવાડે મારી યાદગારી રાખવા રહે.

બે તદ્બીરો દાનેશ ગેરામી બવાદ,
કે નામશ બઆ નીકનામી બવાદ.

૧૧૭. તે હુશિયારી અને દાનાઇથી લોકોનો માનીતો થાય, તેનું નામ નેકનામી સાથે જોડાય.

બેરફતાર નીકુ બે ગોફ્તાર રાસ્ત,
બેહર કાર બાશદ ચેનાન ચૂન સેઝાસ્ત.

૧૧૮. તે ચાલચલણમાં નેક, તથા બોલવામાં રાસ્ત, અને હરેક કામમાં જેમ જોઇએ તેમ લાયક થાય.

કે ઊ યાદગારી બેમાનદ ઝે મન,
પસંદીદેહ્ બાશદ બેહર અન્જોમન.

૧૧૯. તે મારી યાદગારી જાળવે, અને દરેક મજલેસ અને ટોળામાં તે પસંદગી અને ચાહ મેળવે.

હમી હમચેનીન પોશ્ત દર પોશ્તે શાન,
કે રઉશન ચેરાઘમ બુવદ દર જેહાન.

૧૨૦. અને એજ પ્રમાણે પેઢી દર પેઢી ચાલુ રહે, જેથી મારો રોશન ચેરાગ દુન્યામાં જારી રહે,

ચે પયેવંદા ખીશાનો હમ દુદમાંન,
અબા નીક ખાહાનો હમ દુસતાંન,
એલાહી તો દર સાયેયે ખીશ દાર,
ઝે આસીબો રંજે બદે રૂઝગાર.

૧૨૧–૨૨ મારાં સગાંવહાલાં, ખેશીઓ, અને કુટુંબ કબીલા, તેમજ મારૂં ભલું ઇચ્છનાર મિત્રોને, ઓ ખુદા! જમાનાની આફત અને રંજમાંથી તારા છાયામાં રાખ.

બે ઓમ્મીદા મત્લૂબે નીકી રસાંન,
હમી કદ્દરો એઝ્ઝત બેયફ્ઝાય શાંન;

૧૨૩. તેઓની નેક મુરાદ અને ધારણાઓ તેમને પુગાડ, તેઓનો દરજ્જો અને અને આબરૂ ઇજત વધાર.

કે બા તનદોરસ્તીઓ ફ્રૂખોંદગી,
ગુઝારંદ દર રાહે તો ઝેંદગી.

૧૨૪. કે જેથી તેઓ તંદરોસ્તી અને આબાદી સાથે તારી રાહ ઉપર જીંદગી ગુજારે.

મોરબ્બી કે બર મન બવદ મેહ્રબાન,
ખોદાયા તો ઊરા બે નીકી રસાન.

૧૨૫. અએ ખોદા! જે મારો મુરબી મારી ઉપર મહેરબાની રાખતો હોય તેને તું નેકી પહોંચાડજે.

બે હર દો જેહાન સરફ્રાઝીશ બખ્શ,
હમી રાહતો તનદોરોસ્તીશ બખ્શ.

૧૨૬. બેઉ જેહાંનમાં તેને સરફરાજી બક્ષજે, તેમજ તેને રાહત અને તંદરોસ્તી આપજે.

સરંજામે ઊરા બે નીકી ગુમાર,
બે એક્રામત અયે દાવરે કેર્દગાર.

૧૨૭. અએ દાદગર દાવર! તારી મહેરબાની અને માયાથી તે મારા મુરબ્બીનું સેવટ નેકી સાથે જોડજે!

મુનાજાત ૬ ઠી (બેતોમાં)

દસ્તુર બેરચજી સોહરાબજી મેહરજીરાણાની.

ખોદાયા તોઇ ખાલેકે દો જેહાંન,
સેઝાયે સેતાયેશ તોઇ બીગમાંન.

૧. અએ ખુદા! તું બેઉ જેહાનનો પેદા કરનાર છે, ખચીત તું સેતાયશને લાયક છે.

મનમ આસીયે ખાકસારો હકીર,
બે એસ્યાનો તક્સીરહાએ કસીર.

૨. ઘણા ગુનાહ અને તકસીરથી ભરેલો હું ઝલીલ અને કમીનો ગુનેહગાર છું.

બેનાલમ બે દર્ગાહે તો બા નેયાઝ,
બે માલમ સરો મીકુનમ તોબેહ બાઝ.

૩. આજેજીથી તારી દરઘાહમાં હું વીલાપ કરી અરજ ગુજારૂં છું. અને મારૂં સર નમાવીને ગુનાહને માટે હું પસ્તાવો કરૂં છું.

અફ્ કુન ગુનાહે મરા અયે ઘફૂર,
બેકુન દરગુઝર હર્ચે બાશદ કોસૂર.

૪. ઓ માફીના બખશનાર સાહેબ! મારો ગુનાહ તું માફ કર; મારી જે કસુરો થઇ હોય તે દરગુજર કર!

બેકુન રહ્મ બર હાલે મન અયે રહીમ,
કરમ કુન બરીન બીનવા અયે કરીમ.

૫. ઓ રહેમ કરનાર સાહેબ! મારી હાલત ઉપર તું દયા કર, ઓ બખશેશ કરનાર સાહેબ! મુજ ગરીબ ઉપર મહેરબાની કર!

બેકુન મેહ્ર બર મન તો અયે મેહ્રબાન,
મકુન કહ્રો અઝ દર્ગેહે ખુદ મરાન.

૬. ઓ મહેરબાન સાહેબ! મારી ઉપર તું રહેમ કર, મારી ઉપર તું ગુસ્સો ના કર, અને મને તારી દરઘાહમાંથી હાંકી ના કાઢ.

હમીશે બેફ્ર્યાદે મન ઝૂદ રસ,
કે ઘેર અઝ તો ફ્ર્યાદ-રસ નીસ્ત કસ.

૭. હંમેશાં જલદીથી તું મારી ફર્યાદ સાંભળીને મદદે પહોંચ, કારણકે તું શિવાય મારી દાદ લેનાર કોઇ નથી.

બજોઝ તો ગેહી દેલ નબંદમ બેકસ,
મદદગારે યારમ તો બાશીઓ બસ.

૮. તારા શિવાય કોઇની ઉપર હું કદી મારૂં દીલ લગાડીશ નહિ; તુંજ મારો મદદગાર અને યાર છે.

તો રંજો બલારા ઝે મન દૂર દાર,
ઘમો સખ્તીઓ આફ્તે રૂઝગાર.

૯. તું રંજ, બળા, ગમ, સખતી, અને જમાનાની આફ્ત મારાથી દૂર રાખ.

ઝે મન દૂર કુન તંગીઓ મુફ્લેસી,
ફ્રાખી ઝે ગંજો ઝરમ દેહ્ બસી.

૧૦. તંગી તથા મુફ્લેસી મારાથી દૂર કર; પુષ્કળ ગંજ અને દોલત મને આપ.

મરા બીનેયાઝી દેહ્ અઝ દીગરાંન,
બે એહ્સાને તો દાર દર હર ઝમાંન.

૧૧. બીજાઓથી તું મને હાજત વગરનો કર, હંમેશાં મને તારા ઉપકારમાં રાખ.

મગર્દાન બે દર્‌વાઝેએ નાકસાંન,
ઝે એહ્સાને હર મર્‌દોમાનમ રેહાંન.

૧૨. નીચ માણુસના દરવાજા તરફ મને ના ફેરવ, માણુસોના અહેસાનમાં આવતો મને ઉગાર.

ઝે દર્ગાહે તો હાજતમરા બર્‌આર,
હમીશે બેકુન દર જેહાંન કામ્ગાર.

૧૩. તારી દરઘાહમાંથી મારી હાજત બર લાવ; દુન્યામાં હંમેશાં મને આબાદ રાખ.

તો આસાન બેકુન મુશ્કેલમ હર ઝમાન,
મરા દાર હર્‌દમ બે અમ્નો અમાન.

૧૪. હર વખતે મારી મુશ્કેલી તું આસાન કર; તું મને હર પળે સહીસલામત રાખ.

હમીશે બેદાર આબરૂયો હયા,
બે હર દો જેહાંન અઝ કરમ અયે ખોદા.

૧૫. ઓ ખોદા! બેઉ જહાનમાં મહેર કરીને મારી લાજ આબરૂ તું સાચવજે.

બે અય્યામે પીરી મરા શાદ દાર,
અબા સેહ્હતો હર મોરાદમ બર્‌આર.

૧૬. બુઢાપાના વખતમાં મને તંદરોસ્તી સાથે ખુશાલ રાખજે, અને મારી દરેક મુરાદ પાર પાડજે.

કે લોત્ફો કરમ ખાનેઅમ બા અયાલ,
કે હર ચીઝ આબાદ દારો કે માલ.

૧૭. તારી મહેરબાની અને બખશેશથી મારાં કુટુંબ કબીલાને, માલ મીલકતને બીજી દરેક ચીજો સાથે આબાદ રાખજે.

મરા બા ઝનો બચ્ચેઓ દુદમાન,
કે હર ગૂનેહ્ નીકીઓ રાહત રસાન.

૧૮. મને તેમજ મારાં બઇરી છોકરાં તથા કુટુંબને બધી રીતે તું નેકી તથા રાહત આપજે.

તો હરૂગેઝ બેસૂયે ગુનાહમ મબીન,
મરા જાય દેહ્ દર બેહેશ્તે બરીન.

૧૯. તું હરગેઝ મારા ગુનાહ તરફ ના જોતો, મને બુલંદ બહેશતમાં જગા આપજે.

હરાંન્ચે કુની બહ્રે મન અયે ખોદા,
દરાંનમ હમીશેહ્ બેબાદા રેઝા.

૨૦. અએ ખોદા! મારે માટે જેબી તું કરે, તે મને હંમેશાં સંતોષથી કબુલ હોજો

બે હર હાલ શોક્રત કુનમ બારબાર,
તવક્કોલ હમીશે કુનમ એખ્તેયાર.

૨૧. દરેક હાલતમાં હું ફરી ફરીને તારા શુકરાના કરૂં, અને હંમેશાં મારી ઉપર જેબી કાંઇ વીતે તેમાં તારી ઉપરનો ઇતબાર પસંદ કરૂં.

ખોદાયા મુનાજાતો ઓઝૂરમ પેઝીર,
બે હર દો જેહાંન શવ મરા દસ્તગીર.

૨૨. અએ ખોદા! આ બંદગી અને આજીજી ભરી અરજ તું કબુલ રાખ, બેઉ જેહાનમાં તું મારો મદદગાર થા.

મુનાજાત ૭ મી (બેતોમાં.)

દસ્તુર શેહેમર્દ મલેકશાહની જોડેલી.

એલાહી દેલમરા સફાઇ બેદેહ,
મને બીનવારા નવાઇ બેદેહ.

૧. અએ ખુદા! મારાં દીલને પાકીજગી આપ, મને ગુજરાન વગરનાને ગુજરાન આપ.

બે પયેગુલેએ ઝોલ્મત ઓફ્તાદેઅમ,
ઝે શયેતાન બેસદ શોબ્હત ઓફ્તાદેઅમ.

૨. હું ગફલતના અંધકારના ખુણાંમાં પડેલો છું, શયતાનથી હું એકસો વહેમ અને વસવસામાં પડેલો છું.

ઝે શયેતાન દેલમરા રેહાઇ બેદેહ,
બે રાહે ખુદમ રહ્નેમાઇ બેદેહ.

૩. શયતાનથી મારાં હૃદયને છુટકો આપ, અને મારા પોતાના માર્ગની રહેનુમાઇ કર.

દરૂજરા ઝે રગહાએ મન દૂર કુન,
દેલો દીદેઅમરા પોરઝ નૂર કુન.

૪. દરૂજને મારી રગોમાંથી દુર કર! મારાં હૃદય અને આંખો નુર ભરેલી કર.

મકુન દીવરા બર તનમ કામગાર,
મરા દસ્તગીરી કુન્ અયે કેરૂદેગાર.

૫. દેવને મારી ઉપર ફત્તેહમંદ ના કર, અને સર્વ શક્તિવાન ખોદા! તું મને મદદ કર.

દેલમરા મદેહ્ રહ્ સુયે હેર્સો આઝ,
બે લોત્ફો કરમ કારહાયમ બેસાઝ.

૬. મારાં દીલને અદેખાઇ અને લોભ તરફ રાહ ના આપ, તારી માયા અને બખશેશથી મારાં કામ પાર ઉતાર.

તો જાને મરા મહ્રમે રાઝ કુન,
દરે ફૈઝ બર્ રૂએ મન બાઝ કુન.

૭. તું મારા જાનને તારા ભેદથી માહેતગાર કર, તારી બેહદ બખશેશનો દરવાજો મારા ચહેરા ઉપર ઉઘાડ.

એલાહી તો દાની કે બીચારે અમ,
બે દામે દરૂજે સેતમકારે અમ.

૮. અએ ખોદા! તું જાણે છે કે હું લાચાર છું અને જુલમગાર દરૂજના ફાંદામાં છું.

ઝે દામે દદો દીવ બીરૂનમ આર,
કે પરૂવરૂદેગારીઓ આમોર્ઝેગાર.

૯. શીકારી જાનવર અને દેવના ફાંદામાંથી મને બહાર લાવ, કારણકે તું પરવરશી કરનાર અને માફ કરનાર છે.

એલાહી તો આગાહી અઝ કારે મન,
હમે દાની અહ્‌વાલો અસ્‌રારે મન.

૧૦. અએ ખોદા! તુંને મારાં બધા કામોની ખબર છે, અને મારા બધા ભેદો અને અહેવાલથી તું વાકેફ છે.

કે દર રાહે દીનત કમર બસ્તેઅમ,
ઉમીદઅઝ હમે ખલ્ક બોગસસ્તેઅમ.

૧૧. તારી દીનની રાહ ઉપર મેં કમર બાંધી છે, દુન્યાના લોકો તરફની ઉમેદ મેં તજી દીધી છે.

બે તો દારમ ઓમ્મીદ અયે દાદગર,
કે ઓમ્મીદ મારા રસાની બેસર.

૧૨. અએ દાદગર! હું તારી ઉપર ઉમેદ રાખું છું કે હમારી ઉમેદ તુંજ બર લાવશે.

મુનાજાત ૮ મી (બેતોમાં.)

દસ્તુર જામાસ્પજી આશાજીની જોડેલી.

એલાહી સીનેઅમરા પોર સફા કુન,
બેરૂયે દેલ દરે તસ્દીક વા કુન.

૧. અએ ખોદા! મારાં અંતઃકરણને સફાઇ ભરેલું કર, સચાઇનો દરવાજો મારા તરફ ઉંઘાડો કર.

એલાહી મન્તેકમરા, નૂશ-ઝાઇ,
બે બખ્શીઓ કુની મત્લબ રવાઇ.

૨. અએ ખોદા! મારી ઝબાન અને બોલવાની છટાને મીઠાશ બખશ, અને મારી મતલબ પાર ઉતાર.

એલાહી દીદએ નૂરે યકીની,
કરામત કુન બે ઇન જૂયાએ દીની;

૩. અએ ખુદા! આ દીનની જુસ્તેજો કરનારને યકીનનાં નુરથી ભરપુર આંખો બક્ષ.

કે તા દીને બેહીરા ઊ શેનાસદ,
ઝે ગોમરાહીઓ દોરવંદી હેરાસદ.

૪. કે જેથી તે ભલી દીન પીછાણે, તથા ગુમરાહી અને દરવંદીથી બીહે.

એલાહી બંદએ મેસ્કીનો રીશમ,
હમીશે મુન્ફએલ અઝ કારે ખીશમ.

૫. અએ ખુદા! હું મિસ્કિન દુઃખી બંદો છું, હું મારાં પોતાનાં કામથી હંમેશા શરમીંદો છું.

હમે કારે મરા પોર કેરૂફે સાઝી,
કે દર દારૈન બેયાબમ સરફરાઝી.

૬. મારાં સર્વ કામોને સવાબવાળાં કર, કે જેથી આ અને પેલી બંને દુનિયામાં હું સરફરાઝી મેળવું.

ઝે નૂરે ખુદ બેફ્રુન રઉશન ઝમીરમ,
ખેરદ રા સાઝ હરજા દસ્તગીરમ.

૭. તારાં પોતાના નુરથી મારા મનને રોશન કર, દરેક ઠેકાણે ડહાપણને મારો મદદગાર કર.

ઝે ખાનો માને મન અઝ પાક-બાઝી,
રેહે દીવો દરૂજ મસ્દૂદ સાઝી.

૮. મારા ઘર અને કુટુંબ કબીલા આગળથી મનની પવિત્રાઇના પ્રતાપથી દેવ દરૂજની રાહ બંધ રાખજે.

ચેનાન દર ચશ્મે શહ્વત ખાક રીઝી,
કે હરગેઝ નન્ગરદ સૂયમ બે તીઝી.

૯. હવસની ચશ્મમાં તું એવી રીતે ધુળ છાંટ કે તે હરગેજ મારી તરફ શિતાબીથી આવેજ નહિ.

હવસ અઝ સીનેઅમ પદ્રૂદ ગર્દાન,
મતાએ ખાતેરમ પોર સૂદ ગર્દાન.

૧૦. મારાં હૈયાંમાંથી હવસને નાબુદ કર, મારાં મગજના ભંડારને ફાયદા ભરેલું કર.

ગેરીબાનમ ઝે દસ્તે દીવે વારૂન,
રેહાનીઓ કુની બખ્તમ હોમાયુન.

૧૧. મારાં ગળાંને ઉંધી ખસલતના દેવોના હાથમાંથી છોડવ, અને મારૂં નસીબ મુબારક કર.

કુની દામાને મન પોર નૂશે નેઅ્મત,
નબાશદ અઝ કસીયમ બારે મેન્નત.

૧૨. મારા ખોળાને સારી સારી ન્યામતોથી ભરેલો કર, કે જેથી કોઇના ઉપકારનો બોજો મારા ઉપર પડે નહિ.

નદામતરા ઝ ઝૈલે મન બેશૂઇ,
બે આબે રહ્‌મતે અબ્રે નેકૂઇ.

૧૩. મારી દામનમાંથી પસ્તાવાને, નેકીના વાદળાંના રહેમનાં પાણીથી ધોઇ નાખ.

બે મગ્ઝે મન રસાન બૂયે મહુબ્બત,
કે નબ્વદ હીચ ગેહ્‌ ખાલી ઝ રાહત.

૧૪. મારાં મગજમાં (તારી) મોહબ્બતની ખુશબો પહોંચાડ, કે તે (મગજ) કોઇબી વખતે શાંતી અને રાહતથી ખાલી રહે નહિ.

ચેનાન ચશ્મે મરા પોર નૂર સાઝી,
કે હુર સૂ નન્ગરદ અઝ રૂયે બાઝી

૧૫. મારી ચશ્મને એવી તો નુર ભરેલી કર, કે તે કોઇબી તરફ ઠેકડી અને ચેષ્ટામાં જોય નહિ.

બે ગૂશમ એસ્તેમાએ વસ્ફે ખુદ દેહ,
સમાએ બાતેલ અઝ સમ્અમ બેરૂન નેહ.

૧૬. મારા કાનને તારી સેતાયશ સાંભળનારા કર, મારા કાનમાંથી જુઠું અને બેહુંદુ સાંભળવું બહાર મુક.

ચેનાન પોર ઝૌકે ઝેક્રત કુન ઝબાનરા,
કે નારદ જોઝ સનાએ તો બયાનરા.

૧૭. મારી ઝબાનને તારી સિફત ગાવામાં એવો તો શોખ લગાડ, કે તારી સિફત શિવાય તે કશાંનું બ્યાન કરે નહિ.

બે દસ્તમ કારો કેરદારે અશૂઇ,
બેદેહ્ તા બખ્શદમ બસ સોખરૂઇ.

૧૮. મારા હાથોમાં નેકીનાં કામ આપ, કે જેથી તે મને આબરૂ અને ઇજત બક્ષે.

હમીશે પાયે મન બર રાહે ખુદ દાર,
કે નન્માયદ મરા અઝ કજ-રવી ખાર.

૧૯. હંમેશા મારા પગને તારી રાહ ઉપરજ રાખ, કે આડે રસ્તે ચાલવાથી મને કાંટો નહિ વાગે.

એલાહી અઝ હમે અમ્શાસફંદાંન,
તો બહ્‌મનરા બેમન કુન બસ નેગેહ્‌બાન;

૨૦. અએ ખોદા! બધા અમશાસ્પંદોમાંથી બહમન અમશાસ્પંદને મારો નીઘેહબાન કર.

કે દાદમ દર યદશ સર રેશ્તેએ કાર,
કે તા દારદ મરા હુમવારે બીદાર.

૨૧. કારણકે મેં મારાં કામની દોરી તેના (બહમનના) હાથમાં મુકી છે, કે જેથી તે મને હંમેશા બીદાર રાખે.

દરીન ગીતી બેનાઝા નેઅ્મતો કામ,
દેહદ ઓમ્રે મરા નીકૂ સરંજામ.

૨૨. આ દુનિયામાં તે (બહમન) મને બખશેશ અને ન્યામત આપે, તથા મારી ઇચ્છા પાર પાડે, અને મારી જીંદગીનું સેવટ સારૂં આપે.

ચુ ઝીન જા જામે ઓમ્રે મન શવદ પોર,
મરા અઝ કેફેઁ બખ્શદ કીસે પોર દોર.

૨૩. જ્યારે આ દુન્યામાં મારી જીંદગીની જામ ભરાઇ જાય, ત્યારે તે (બહમન) મને સવાબના બદલાની મોતીથી ભરેલી ઠેલી બખશે.

રવાનમરા ઘની સાઝદ અઝાન ગંજ,
રેહાનદ અઝ અઝાબો મેહનતો રંજ.

૨૪. મારાં રવાનને તેના (સવાબના બદલાના) ગંજથી તવંગર કરે, તે મને દુઃખ મહેનત અને રંજથી છોડવે.

દમે આખેર બે બાલીને મન્ આયદ,
રવાનમરા રહે જન્નત નેમાયદ.

૨૫. મારી જીંદગીની છેલ્લી પળે તે (બહમન) મારા તકીયા આગળ આવે, અને મારાં રવાનને બહેશ્તનો દરવાજો દેખાડે.

બે બખ્શદ સેહ્હતે ઇમાન રવાન્રા,
બરદ્ અઝ કાલેબમ ખશનૂદ જાન્રા.

૨૬. તે (બહમન) મારાં રવાનને ઇમાનની મજબુતાઇ બખશે, તથા મારાં કાલબુદમાંથી મારા જાનને ખુશનુદ થયલો લઇ જાય.

બર્ આયદ ચુન ઝે કાલેબ રૂહો જાનમ,
પતેત રૂઝી નેમાયદ બર ઝબાનમ.

૨૭. જ્યારે કાલબુદમાંથી મારૂં રૂહ તથા જાન બહાર આવે, ત્યારે મારી ઝબાન ઉપર પતેતનો હિસ્સો તે મને એનાયત કરે.

બેયારદ હૂશો દાનેશરા બેસૂયમ,
અષેમ સાઝદ રવાન અઝ મૂ બેમૂયમ.

૨૮. તે વખતે તે હોશ અને અકકલને મારી તરફ લાવે, અને બાલે બાલમાંથી "અષેમ"ના કલામ જારી કરે.

બે ચેષ્મે આન અષેમ સાઝદ હેલમ શાદ,
રવાનમ્રા કુનદ્દ અઝ કેર્દે આબાદ.

૨૯. તથા "અષેમના" કલામના પ્રતાપથી મારૂં હૃદય ખુશાલ કરે,

સરૂશે પાકરા હમરાહ આરદ,
રવાનમરા બે દસ્તે ઊ સેપારદ.

૩૦. પાક શરોષ યઝદને પોતાની સાથે લાવે, અને મારાં રવાનને તેના હાથમાં સોંપે.

કે તા સે રૂઝો શબ બાશદ નેગેહ્દાર,
નયારદ દીવ બર મન હીચ આઝાર.

૩૧. કે જેથી ત્રણ દિવસ અને રાત તે મારાં રવાનનું રક્ષણ કરે, તથા દેવ મારી ઉપર કંઇ દુઃખ લાવે નહિ.

બે બામે ચારેમીન તા ચેન્વદ પોલ,
બરદ આસાન બે સાને દસ્તેએ ગોલ.

૩૨. ચોથા દહાડાની બામદાદે તે ચીનવદ પુલ ઉપરથી ફુલના તોરા માફક મારા આત્માને આશાનીથી લઇ જાય.

બે પીશે મેહૂરે દાવર હાલે મારા,
કુનદ રૌશન હમાન અફ્આલે મારા.

૩૩. મહેર દાવર (ઇનસાફ કરનાર)ની સનમુખ મારી હાલત તથા મારાં સર્વે કામો ખુલ્લાં કરે.

કે ગરૂચે આજેઝો મેસ્કીનો રીશસ્ત,
પરસ્તારે હમાન મઅ્બૂદે ખીશસ્ત.

૩૪. (એવું કહીને) કે "જો કે આ ઇનસાન આજેજ, મિસ્કિન અને જખમી દિલનો છે, તોપણ તે પોતાના ખોદાની પરસ્તેશ કરનારો છે."

બે બોર્મશ મી રસાન તો અફ્વે યઝદાન,
સવાબી દર હેસાબશ દેહ્ બેદીન્સાન.

૩૫. તેથી તેના ગુનાહોને ખોદાતાલા તરફથી માફી તું બખશાવ, અને આ રીતે (ખોદાતાલાની માફી બખશાવીને) તેની કરણીના હિસાબમાં બદલો બખશ.

કે તા દર બારૂગાહે લાયઝાલી,
ન શર્મેદે રવદ બા દસ્તે ખાલી.

૩૬. કે જેથી અનંત ખોદાની દરગાહમાં શરમીંદો થઇને ખાલી હાથે તે જાય નહિ.

વઝાન્ જા તા ગોરોસ્માનમ રસાનદ,
બે જન્નત રૌઘને મીનૂ ચશાનદ.

૩૭. અને ત્યાંથી ગરોથમાન બહેશત સુધી તે મને પહોંચાડે, અને બહેશતમાં મીનોઇ ઘી મને ચખાડે.

રવાનમ્રા બે દસ્તે હુક સેપારદ,
વઝાન્ પસ દસ્તે ખદ અઝ્ મન બેદારદ.

૩૮. મારાં રવાનને ખોદાના હાથમાં સોંપે અને ત્યાર પછી મારી ઉપરથી પોતાનો હાથ ઉઠાવે.

ખોદાવંદા બે હુક્કે દીને ઝરૂતોશ્ત,
નસાઝી હર્ફે મારા જાયે અંગોશ્ત.

૩૯. અએ ખોદા! જરતોસ્તની બરહક દીનને ખાતર મારા હરફ અને કલામો ઉપર કોઇની નુકતેચીની અને ખામા શોધવાની આંગળી દેખાડે નહિ.

દેલમ્રા રાસ્તી-અંદીશેહ્ ગર્દાન,
દોઆયમ્રા એજાબત-પીશે ગર્દાન.

૪૦. મારાં હૃદયને રાસ્ત વિચાર કરતું કર, મારી બંદગીને તારાથી માન્ય રાખવા લાયક કર.

ઝે આઘાઝે વોજૂદમ તા બે અંજામ,
હુમે અહ્વાલે મા કુન ખૂબ-ફર્જામ.

૪૧. મારી હૈયાતીની શરૂઆતથી તે સેવટ સુધીનો મારો તમામ અહેવાલ સારાં સેવટનો બનાવ.

નેગેહ્બાનમ બેકુન અમ્શાસફંદાંન,
કે બાશમ રૂઝો શબ શાદાનો ખંદાન.

૪૨. અમશાસ્પંદોને મારા નેઘેહબાન કર, કે જેથી રાત દિવસ હું ખુશાલ તથા હસતા ચહેરાનો રહું.

ખોદાયા દુસતાનમ શાદ દારી,
હુમે ઘમહાયે શાન બરૂબાદ દારી.

૪૩. અએ ખોદા! મારા દોસ્તોને ખુશાલ રાખ, તેઓના સર્વ ગમનો નાશ કર.

નેકૂ-રહ્ દુશ્મનાનમ્રા નેમાઇ,
કે શાન દારન્દ બામા દેલ-સફાઇ.

૪૪. મારા દુશ્મનોને પણ નેક રાહ દેખાડ કે જેથી તેઓ મારા તરફ સાફ દીલ રાખે.

મરા દેહ દાયેમન આન અર્જમંદી,
કે ગરદદ મુશ્કેકમ બખ્તે બલંદી.

૪૫. મને હંમેશ સુધી તે દરજ્જો અને લાયકાત આપ, કે જેથી બુલંદ નસીબો મારો મહેરબાન મિત્ર થાય.

બે જૂયમ દર જેહાંન ખશનૂદિયે તો,
બે ગૂયમ દાયેમન મજ્બૂદિયે તો.

૪૬. હું આ દુન્યામાં તારી ખુશનુદી શોધું, (તથા) હંમેશાં તારી ખોદાઇની ભક્તિ કરૂં.

ચેનાન ઝેકે તોઅમ મુનેસ નેમાઇ,
કે હરૂ જા સાઝદમ મુશ્કેલ-ગુશાઇ.

૪૭. તારાં વખાણ અને યાદને તું એવી રીતે મારા મિત્ર કર કે દરેક જગાએ તે મારી મુશકેલી દૂર કરે.

મુનાજાત ૯ મી (બેતોમાં)

દસ્તુર દારાબ પાહાલનની બનાવેલી હર વેળાએ યઝદાંતાલાના શોકરાના ગુજારવા બાબતની,

સેપાસત સદ હઝારાંન અયે ખોદાયા,
બેદીને મઝદિયસ્‌ની રહનેમાયા.

૧. અયે માઝદયસ્‌ની દીન તરફ રહેનુમાઇ કરનારા ખોદા! હું તારા હજારો હજાર શુક્રાના કરૂં છું.

નમૂદી દીન ફેરેસ્તાદી તો ઝરતોશ્ત,
સલામે મન બરૂ બર આલશો પોશ્ત.

૨. તેં દીન દેખાડી અને જરતોસ્તને તેંજ મોકલ્યો, જરતોસ્ત ઉપર તેમજ તેની આલ ઓલાદ ઉપર દુવા સલામ હોજો!

બેદીને બેહ તો ખુદ કર્દી સેરેશ્તમ,
હમાન દાદી તો ઓમ્મીદે બેહેશ્તમ.

૩. તેજ ભલી દીનમાં તેં મને જન્મ આપ્યો, તેમજ તેં મને બહેશ્તની ઉમેદ આપી.

સેપાસે તો ઝે હર મુઇ ફેઝુનસ્ત,
ઝબાન ગર સદ બુવદ ઝાન હમ બેરૂનસ્ત;

૪. તારી સેપાસ ગુજારી દરેક બાલ કરતાં પણ વધારે છે, અગર જો હું એકસો ઝબાન ધરાવતે તોપણ તારી સેપાસગુજારી થઇ શકતે નહિ.

કે જાન દાદીઓ રૂઝી હમ નેહીદી,
બે સદ લઝૂઝત તો નેઅ્મત આફ્રીદી.

૫. કે તેં મને જાન બખશયો, અને વળી દરરોજની રોજી પણ આપી, તેં સો લહેજત સાથની ન્યામતો પેદા કીધી.

બે હર યક દાને સદ શોક્ત ગુઝારમ,
ઝે ફૈઝે તો હમી ઓમ્મીદવારમ,

૬. તેં આપેલા અનાજના દરેક દાણા માટે હું તારા સો શુકરાના કરૂં છું, હું તારી બખશેશ માટે ઉમેદવાર છું.

સેપાસ્ અઝ જાન સેપાસ્ અઝ જાન સેપાસત,
હઝારાંન હમ્દ અઝ હદ બીકયાસત.

૭. હુ દીલોજાનથી તારા શુકાના કરૂં છું, હજારો હજાર બેશુમાર તારી સેપાસ ગુજારી કરૂં છું.

હમી ખાહમ ઝે તો અયે પાક યઝદાંન,
કે અઝ મોઝૂદ સેપાસે તો બે ગૈહાંન,
મરા અઝ કૂદકી તા હમ જવાની,
અઝીન હમ તા બે પીરી ઝેંદગાની,
બે ફૂર્રોખ નેઅ્મતે ખુદ બોગઝરાની,
બે ઓમ્રો દૌલતો હમ કામરાની.

૮-૯-૧૦. અએ પાક યઝદાન! હું તારાથી એ ખાહેશ રાખું છું કે તારી સેપાસ ગુજારીના બદલામાં તું મને બચપણથી તે જુવાની સુધી, અને જુવાનીથી તે બુઢાપા સુધી મારી જીંદગી તારી મુબારક ન્યામતો સાથે, તેમજ લાંબી ઉમર તથા દોલત અને આબાદી સાથે પસાર કરાવે.

બોસૂસ દમન ગહે પીરી તો દારી,
બે ફૂર્ઝેંદો ઝનમ બખ્શી તો યારી.

૧૧. ખાસ કરીને બુઢાપાના વખતમાં તું મને સલામત રાખે, તથા મારા બૈરી છોકરાંને યારી બખશે.

અઝાન ગૂયમ સેપાસે તો મન્ અઝ જાન,
બે ઓમ્મીદી કે બખ્શીઅમ ગોરોસ્માન.

૧૨. દીલોજાનથી હું તારી સેપાસ ગુજારી કરૂં છું, એવી ઉમેદથી કે તું મને ગરોથમાન બહેશત આપે.

મુનાજાત ૧૦ મી (બેતોમાં)

દસ્તુર શાપુરજી માણેકજી સનજાણાની.

ખોદાવંદા ઓમીદમરા રવા કુન.
મરા બર દીને ઝરતોશત આશના કુન.

૧. અએ ખોદા! મારી ઉમેદ પાર પાડ, અને જરતોસ્તી દીનથી મને પુરેપુરો માહીતગાર કર.

ખોદાવંદા ઘરીબો નાતવાનમ,
બે કુન રહ્‌મત અબર રૂહો રવાનમ.

૨. અએ ખોદા! હું ગરીબ અને નાતવાન છું, મારાં રૂહ તથા રવાન ઉપર રહેમ કર.

ખોદાવંદા ચુ હસ્તમ બસ ગુનેહ્‌કાર,
મરા અઝ દસ્તે અહ્‌રીમન નેગેહ્‌દાર.

૩. અએ ખોદા! જ્યારે હું પુર ગુનેહગાર છું, તેથી એહેરેમનના હાથથી મારૂં રક્ષણ કર.

ખોદાયા બીનવાયમ રૂઝીહા બખ્શ,
ઝે હેક્‌મતહાએ ખુદ તનરા સફા બખ્શ.

૪. અએ ખોદા! હું ગુજરાનના સાધન વગરનો છું, માટે મને દરરોજની રોજી આપ, તારાં ડહાપણથી મારા તનને પાકીજગી બખશ.

ખોદાયા, કેરૂદેગારા, પાક-દીના,
હમીશે રૂહો જાનમરા નગીના,

૫. અએ પાક દીનના પેદા કરનાર ખોદા! અને અએ હંમેશાં મારાં રૂહ તથા જાનને એક અમુલ્ય નંગ જેવા!

મનમ મેસ્કીન તોઇ પરૂવરદેગારા,
નેકૂ દીનરા તો કર્દી આશકારા.

૬. હું મિસ્કિન છું, તું પરવરશી કરનાર છે, ભલી દીનને તેંજ આશકારા કીધી.

બે હર હાલત તોરા ખાનમ હમીશેહ,
મરા હર જા બેદારી રાસ્ત પીશેહ.

૭, દરેક સ્થિતિમાં હંમેશાં હું તુંનેજ યાદ કરીશ અને બોલાવીશ, મને દરેક જગાએ સાચો અને એક માર્ગી રાખ.

દરીન દુન્યા શુદમ નાચારો પોરં ઘમ,
ઝે ફઝૂલે ખુદ મરા કુન શાદો ખોર્રમ.

૮. આ દુન્યામાં હું લાચાર તથા ગમથી ભરપુર છું, તારી મહેરબાનીથી મને ખુશાલ તથા ખુશી રાખ.

બે દર્ગાહત બેનાલમ મન શબો રૂઝ,
મોરાદે મન રસાન અયે પાકો પીરૂઝ.

૯. રાત દિવસ હું તારીજ દરઘાહમાં આજીજીથી વિલાપ કરૂં છું, માટે અએ પાક ફત્તેહમંદ દાદાર! મારી મુરાદ પાર પાડ!

ઝે વારૂનીએ દીવાન દૂર દારી,
ઝે મન અહ્રીમના રંજૂર દારી.

૧૦. દેવોનું ઉંધાપણું તથા આડે રસ્તે દોરવવું મારાથી દુર રાખ, મારાથી અહેરેમનને દુઃખી અને કંટાળેલો રાખ.

કે અઝ બાદે સમૂમો અઝ ખેઝાંની,
નરીઝાની ઝે મન બર્ગે જવાંની.

૧૧. હાની કારક ગરમ પવન તેમજ પાનખર રૂતુના પવનથી મારી જીંદગીનાં પાંદડાંને ખેરવી નાખતો ના.

કુની મઅ્મૂર અઝ બાદે અશૂઇ,
કઝાન ખોર્રમ શવમ બા સોર્ખરૂઇ.

૧૨. અશોઇના પવનથી મને ભરપુર કરજે, કે જેથી હું સુર્ખરૂ ચહેરા (આબરૂ) સાથે ખુશાલ થાઉં.

ઝે નઝૂદમ દૂર સાઝી હાસેદાનરા,
રસાની પીશે પાકાન અયે ખોદાયા.

૧૩. અએ ખોદા! અદેખાઓને મારી નજદીકથી દૂર રાખ, તથા અશો લોકની નજદીક મને પહોંચાડ!

દરીન ગીતી મરા મશ્હૂર સાઝી,
બે જન્નત બર રવાનમ કુન નવાઝી.

૧૪. આ દુન્યામાં મને નામાંકિત કર, તથા મારાં રવાન ઉપર બહેસ્તની નવાજેશ કર.

બે દર્ગાહત કુનમ્ અયે હક મુનાજાત,
કોબૂલશા કુન તો અયે કાઝીએ હાજાત.

૧૫. અએ ખોદા! હું તારી દરઘાહમાં બંદગી ગુજારૂં તે, લોકોની સઘળી હાજત પુરી પાડનારા અય સાહેબ! તું કબુલ રાખ.

મુનાજાત ૧૧ મી (બેતોમાં)

દસ્તુર જરતોસ્ત બેહેરામની બનાવેલી.

અયા દાદારે ગેહાન, પાકો બીદાર,
તોઇ દાનાઓ બીના, રાદે બેસ્યાર.

૧. અએ દુન્યાના પેદા કરનાર પાક અને બીદાર સાહેબ! તું દાનાવ, દીઘ દ્રષ્ટિવાળો, તથા ઘણોજ ઉદાર છે.

તોઇ શાહી કે મુલ્કત બીઝવાલસ્ત,
તોઇ દાના કે એલમત બર કમાલસ્ત.

૨. તુંજ એવો પાદશાહ છે, કે તારી પાદશાહી નહિ નાશ પામે એવી છે, તુંજ એવો દાનાવ છે, કે તારૂં જ્ઞાન તદન સંપુર્ણ છે.

તોઇ કાદર કે બી તો કોદ્રતી નીસ્ત,
તો હાકેમ બરીન બર શોબ્હતી નીસ્ત.

૩. તુંજ સર્વ શકિતવાન છે, કારણકે તારા વગર શકિત જેવું બીજું કાંઇ નથી; તું બુલંદ રાજ કરનાર છે, તે વિષે કાંઇ શક જેવું નથી.

યગાંને પાકો કાદેર પાદેશાહી,
દેહુમ બર કોદ્રતો એલમત ગવાહી.

૪. તુંજ એકલો પાક, અને સર્વ શકિતવાન પાદશાહ છે, તારી સર્વ શકિત તથા એલમની હું ગવાહી આપું છું.

મનમ મેસ્કીન તોઇ દાદારે યઝદાંન,
તોઇ દાના મનમ દેલ-કૂરે નાદાંન.

૫. હું મિસ્કિન છું, તું ઇનસાફ કરનાર યજદતાલા છે; તું દાનાવ છે, હું નાદાન આંધળાં દાલનો છું.

કુનમ ખોસ્તૂ બે પાકીઓ ખુદાઇત,
નદારમ કાર બા ચૂનો ચેરાઇત.

૬. તારી પાકીજગી તથા ખોદાઇ દાવો હું કબુલ રાખું છું, તારા ગુણ અને ખાસીઅતના ભેદ સમજવાની બેઅદબો સાથે મને કાંઇ કામ નથી.

બે બખ્શાયમ કે હસ્તમ બસ ગુનેહકાર
ઝે મન પૂઝેશ પેઝીર અએ પાક દાદાર.

૭. અએ પાક પેદા કરનાર! મારા ગુનાહ માફ કર, કારણકે હું તદન ગુનેહગાર છું, અને મારી મારી તું કબુલ રાખ.

મુનાજાત ૧૨ મી (બેતોમાં.)

દસ્તુર જરતોશત બેહેરાંમની બનાવેલી.

મન એમરૂઝ ખાહુમ મદદ ઝાન ખોદા,
કે ઊ હસ્તો બૂદો બુવદ દાયેમા.

૧. હું આજે તે ખોદા તરફથી મદદ ચાહું છું, કે જે હંમેશાં છે, હતો અને રહેશે.

ખોદાવંદે દાનાઓ પરૂવરદેગાર,
તવાનાઓ દારન્દેઓ કેરૂદેગાર.

૨. તે દાનાવ, પરવરશી કરનાર, સર્વ શકિતવાન, સંભાળનાર ખોદા છે.

ખોદાવંદે હફત્ આસમાનો ઝમીન,
બરારનદેએ અર્શો ચર્ખે બરીન.

૩. તે સાત આસમાન તથા જમીનનો માલીક છે, તે સૌથી બુલંદ બહેશત, તથા બુલંદ આકાશને હસતીમાં લાવનાર છે.

ખોદાવંદે અક્લો ખોદાવંદે જાંન,
ફેરૂઝંદેએ ગૂને ગૂન અખ્તરાન.

૪. તે અકકલનો અને જાનનો માલીક છે, તે તરેહવાર સેતારાઓને રોશન કરનાર છે.

ખોદાવંદે બખ્શંદેઓ દાદગર,
ઝે બખ્શાયશે ઊ બેમા બર અસર.

૫. તે ગુનાહ માફ કરનાર ઇનસાફી ખુદા છે, જેની મહેરબાની અને બખશેશની અસર આપણા ઉપર છે.

કે ઊ દાદ માન અક્લો હુશો ખેરદ,
કે તા બાઝ દાનીમ અઝાંન નીકો બદ.

૬. કારણકે તેણે આપણને અકકલ, હોંશ, તથા ડહાપણ આપ્યાં કે જેથી આપણે નેકી અને બદીને બરાબર પીછાણીએ.

અઝાંન પાક યઝદાંન બેખાહુમ મોરાદ,
બરાવર ખોદાયા, દેલમ કુન તો શાદ.

૭. તે પાક યઝદાં પાસેથી હું મુરાદ માગું છું તે અએ ખુદા! તું બર લાવ તથા મારાં દીલને ખુશી કર!

બરત આશકારાસ્ત રાઝે દેલમ,
રસાન્ આંન સરંજામો હર મુશ્કેલમ.

૮. મારાં દીલનો ભેદ તુંને જાહેર છે, તેને તેમજ મારી દરેક મુશકેલીને સરંજામ ઉતાર.

મુનાજાત ૧૩ મી (બેતોમાં.)

દસ્તુર જરતોશ્ત બેહેરામની જોડેલી.

——:o:——

બે હસ્તીઅત ખોદાયા બીગમાનમ,
બે દીને ઝરતોશે એસ્ફેન્તમાનમ.

૧. અએ ખુદા ! તારી હસ્તીને માટે બીગુમાન છું, અને સ્પીતમાન જરતોસ્તની દીન પર ચાલનારો છું.

મરા બાદા બેહેશ્ત અઝ શૌકે નામશ,
ખોદાયા રૂઝીએ મા કુન મકામશ.

૨. તેનાં નામની મારી શીદાગીરીથી મને બહેશત હોજો ! અએ ખુદા ! તેનું મુકામ હમારૂં નસીબ અને રોજી કર.

ખોદાવંદા ચેનીન જાયો ચેનીન કામ,
કુની તો રૂઝીએ ઇન બંદે માદામ.

૩. ઓ ખુદાતાલા, આવો દરજ્જો (જરથોસ્ત સાહેબ આગળ મુકામ) અને આવી મારી ઇચ્છાને હંમેશાં આ બંદાનું નસીબ કર.

ખોનોક્ આન કસ કે દર દીન અર્જમંદસ્ત,
કઝીન સાન જાયેગાહે ઉ બલંદસ્ત.

૪. સુખી તે શખસ છે, જે દીનમાં ચઢીયાતા દરજ્જાનો છે, કે આ રીતે તેનું મુકામ અને દરજ્જો બુલંદ હોય છે.

સેપાસ્ ઇઝદ કે દારમ દીને યઝદાન,
મનમ બેહ્દીન નયમ દૂરવંદે નાદાન.

૫. ખોદાના શુક્રાનાં ! કે હું યઝદાનની દીન ધરાઉ છું, હું ભલી દીન પાળનાર છું, હુ અભણુ દરવંદ નથી.

સેપાસ્ ઇઝદ કે રાહે રાસ્ત બેન્મૂદ,
ઝે જાને મા કઝીઓ કાસ્ત ફર્સૂદ.

૬. ખોદાના શુક્રાનાં કે તેણે સીધો માર્ગ દેખાડયો, અને આપણા જાનમાંથી લુચ્ચાઈ અને જુઠાપણું દુર કીધું.

સેપાસ્ અઝ તો ખોદાયા બીશુમારાન,
ફેઝૂન્ અઝ રીગો બર્ગો કત્રે બારાન;

૭. ઓ ખોદા ! હું તારા શુક્રાના રેતી, પાદડાં અને વરસાદનાં કતરાથી પણ જ્યાદા અને બેશુમાર કરૂં છું.

કે એન્મૂદી એમા રાહે બેહીન દીન,
ફરેસ્તાદી અશો ઝરૂતોશ્તે બેહ્દીન.

૮. કે સૌથી ભલી દીનની રાહ તેં હમને દેખડાવી, તથા ભલી દીનવાળા અશો જરતોસ્તને મોકલ્યો.

ઝે રંજે દૂઝખો સખ્તીએ નાકામ,
નેગેહ્દારી ખોદાયમ તા બે અંજામ.

૯. અએ ખુદા! દોજખથી, તથા નહિ ઇચ્છા જોગ સખતીના રંજથી, મને સેવટ સુધી સંભાળજે.

ઝે રાહે દીવો અહ્રીમન કુનમ દૂર,
બરફૂરૂઝ અઝ રહે દીન દર દેલમ નૂર.

૧૦. દેવ તથા એહરેમનના રાહથી તું મને દુર કર, ભલી દીનથી મારાં હૃદયમાં નુર રોશન કર.

ગનામીનો શેકસ્તો ઝદ ઝે મન બાદ,
શેકસ્તે દીવો ફૌઝે અહ્રેમન બાદ.

૧૧. મારી આગળથી ગનામીનો શેકસ્ત પામેલો તથા મારેલો થજો; દેવ તથા અહેરેમનનું લશ્કર હારેલું થજો.

ઝે મન દર દીનો દુન્યા બાદ મક્સૂદ,
ખુદા અમ્શાસ્ફંદાંન જુમ્લે ખશ્નૂદ.

૧૨. દીન તથા દુન્યામાં મારી ધારેલી મકસદ પાર પડો, તું ખોદા પોતે અને બધા અમશાસ્પંદો મારાથી ખુશનુદ હોજો.

હમે કેરૂદારે મન યશ્તો યઝેશ બાદ,
હમે નીકીઓ રાદી હમ કુનેશ બાદ.

૧૩. મારી તમામ રીતભાત યશ્ત પઢવાની અને ઇજશ્નેનીજ હોજો! મારાં તમામ કામો નેકી અને સખાવતનાંજ હોજો!

મબાદા કારે મન જોઝ કેર્ફે હમવાર,
ઝે કેરૂદારમ શવદ ખશ્નૂદ દાદાર.

૧૪. એવું નહિ થાય કે હમેશાં મારાં કામ સવાબ શિવાય બીજાં કાંઇ હોય, કે જેથી દાદાર અહુરમઝદ મારી રીતભાતથી ખુશનુદ થાય.

બે ગીતી દર નેકૂઇ દાર રાહમ,
બે મીનૂ બાશ હમ પોશ્તો પનાહમ.

૧૫. આ દુન્યામાં મને નેકીના રાહ ઉપર રાખ, અને મીનોઇ દુન્યામાં પણ તું મારો મદદગાર થા, અને પનાહ આંપ.

બવમ તા દર જેહાંન બએ પાક યઝદાંન,
દેલો દીનો રવાનમ પાક ગર્દાન.

૧૬. અએ પાક ખોદા! જ્યાં સુધી હું આ દુન્યામાં હોઉં, ત્યાં સુધી મારૂં અંતઃકરણ દીન તથા રવાન પાક રાખજે.

હમીશે દૂર દાર અઝ હર ગુનાહમ,
સુયે નીકીઓ દીન બેન્માય રાહમ.

૧૭. હંમેશાં મને દરેક ગુનાહથી દુર રાખજે, નેકી તથા દીન તરફ મને રસ્તો બતાવજે.

હમે કારમ નેકૂ બાદા 'અશોઈ,'
હમે દૂર અઝ બદીઓ 'આશમોઇ'.

૧૮. મારાં દરેક કામ ભલાં અને અશો હોજો, મારાં દરેક કામ બદીથી તથા આશમોગી (ઠગાઇ, નાપાકી)થી દૂર હોજો.

બે ગીતી ખૂબ ગર્દાન ફહુમો વીરમ,
બે મીનૂ બાશ યારો દસ્તગીરમ.

૧૯. આ દુન્યામાં મારી સમજશકિત, તથા યાદદાસ્તશકિત ઉત્તમ કરજે, મિનોઇ દુન્યામાં મારો મિત્ર તથા મદદગાર થજે.

ઝે દીન બાદા રવાનમ શાદો ખંદાન,
ઝે મન ખોશ્નૂદ બાદ અમ્શાસફંદાન.

૨૦. (જરતોસ્તી) દીનથી મારૂં રવાન ખુશાલ તથા આનંદી હોજો! અમશાસ્પંદો મારાથી ખુશનુદ થજો!

ખોદાયા ઍંદે તા મન દર જેહાનમ.
ઝે બદ્દહા દૂર કુન દેલ બા ઝબાનમ.

૨૧. અએ ખુદા! જ્યાં સુધી આ દુન્યામાં હું જીવતો રહું, ત્યાં સુધી બદીઓથી મારાં અંતઃકરણ તથા ઝબાનને દુર કરજે.

હમીશે કૈર્ફેઓ નીકીઓ રાદી,
ઝે મન બાદો, બેકામમ્ બાદ શાદી.

૨૨. હંમેશાં મારાથી સવાબનાં કામો, નેકી તથા સખાવત હોજો, મારી, ઇચ્છા મુજબ મને સુખ મળજો.

બે ગાહે દર્ ગુઝશતન ઝીન જેહાનમ,
અશેમ વોહૂ રવાન કુન બર ઝબાનમ.

૨૩. આ દુન્યામાંથી કુચ કરવાને વખતે મારી ઝબાન ઉપર "અષેમ વોહુ"ના કલામો જારી રાખજે.

ચુ ઑહુમ રફ્તે બીરૂન મન ઝે ગીતી,
રવાન કુન બર ઝબાને મન પતેતી.

૨૪. આ દુન્યામાંથી હું બહાર જાઉં ત્યારે મારી ઝબાન ઉપર પતેત જારી કરજે.

રવાન્ અઝ તન ચુ બર્દારી ઓ મીરમ,
સરૂશે પાક ગર્દાન દસ્તગીરમ.

૨૫. જ્યારે મારા તનમાંથી જીવ તું ઉપર લઇ લે, અને હું મરી જાઉં, ત્યારે પાક શરોષને મારો મદદગાર કરજે.

ફરૂહર જોમ્લે બા અમ્શાસપંદાન,
પનાહુમ સાઝો બેર્હાન અઝ દમન્દાન.

૨૬. તમામ ફરોહરોને અમશાસ્પંદો સાથે મારૂં રક્ષણ કરનારા કરજે, અને દોઝખથી મારો છુટકારો કરજે.

સરૂશે પાકરા ફર્માય દાદાર,
કે તા બાશદ રવાનમરા નેગેહ્દાર.

૨૭. અય દાદાર! પાક શરોશને ફરમાવજે કે તે મારાં રવાનનો નેગેહદાર થાય.

ચુ દાયેહ્ બર મન ઊરા મેહ્રબાન કુન,
રવાનમરા હમીશે પાસબાન કુન.

૨૮. એક (બચ્ચાંને ધવાડનાર) દાયાની માફક તેને મારા ઉપર માયા રાખનાર અને મારાં રવાનની હંમેશાં પાસબાની કરનાર કરજે.

મુનાજાત ૧૪ મી (બેતોમાં.)

દસ્તુર જરતોશ્ત બેહેરાંમની જોડેલી.

મોરાદે દેલ બેખૉહુમ ઝાન 'ગરોગર',
કે ઊ હસ્તઝ હમે અફ્લાઓ બર્તર.

૧. તે અહુરમઝદ તરફથી હું દીલની મુરાદ ચાહું છું કે જે સઘળાઓ કરતાં બુલંદ અને વધારે ચઢિયાતો છે.

ખોદાવંદી કે બીચૂનો-ચેગૂનસ્ત,
ખોદાવંદી કે બીમેસ્લો નમૂનસ્ત.

૨. તે ખુદા છે કે જેની બરોબર કોઇ નથી, તે ખુદા કે જે બે-મીસાલ અને બે-નમુનાનો છે.

ખોદાવંદી કે પાકો વીઝેહ નૂરસ્ત,
ખોદાવંદી કે અઝ હર ઝોલ્મ દૂરસ્ત.

૩. તે ખુદા છે કે જે પાક અને સ્વચ્છ નુર ધરાવે છે, તે ખુદા કે જે ફરેક જુલમથી દુર છે.

ખોદાવંદી કે દોન્યા આફ્રરીદસ્ત,
ખોદાવંદી કે આલમ પરૂવરીદસ્ત.

૪. તે ખુદા છે કે જેણે દુન્યા પેદા કીધી છે, તે ખુદા છે કે જે દુન્યાની સંભાળ કરનારો છે.

ખોદાવંદી કે મારા રૂહો દીન દાદ,
ખોદાવંદી કે અકલે દૂર-બીન દાદ.

૫. તે ખુદા કે જેણે આપણુને આત્મા તથા દીન આપ્યાં, તે ખુદા છે કે જેણે દિર્ધદ્રષ્ટિવાળી અકકલ આપી.

ખોદાવંદી કે ગરૂદૂન કર્દ ગર્દાન,
ખોદાવંદી કે ફર્દસ્ત ઊ ઝે ફર્દાન.

૬. તે ખુદા છે કે જેણે આકાશને ફરતું કીધું, તે ખુદા છે કે જે બીનહરીફ એકજ છે.

ખોદાવંદી કે ગરૂદૂનરા રવેશ દાદ,
ખોદાવંદી કે મારા પરૂવરેશ દાદ.

૭. તે ખુદા! કે જેણે આકાશને ગતી આપી, તે ખુદા છે કે જેણે આપણુને પોષણુ આપ્યું.

ખોદાવંદી કે કામશ રાસ્તી અસ્ત,
ખોદાવંદી કે દૂરૂ અઝ કાસ્તી અસ્ત.

૮. તે ખુદા! છે કે જેની ઇચ્છા સચાઇ છે, ખુદા તે છે કે જે જુઠાઇથી દુર છે.

ખોદાવંદી કે વસ્ફ્રશ નાપદીદસ્ત,
ખોદાવંદી કે મુશકેલરા કેલીદસ્ત.

૯. તે ખુદા! છે કે જેની તારીફ અણુદીઠ છે, તે ખુદા છે કે જે મુશ્કેલીની ચાવી છે.

ખોદાવંદી કે એન્આમશ ઝે હદ બીશ,
ખોદાવંદી કે અંજામશ ન દર પીશ.

૧૦. તે ખુદા! છે કે જે હદથી વધારે બદલો આપનાર છે, તે ખુદા છે કે જેનું સેવટજ નથી.

ખોદાવંદી કે ઝાતશ બીકોસૂફસ્ત,
ખોદાવંદી કે નૂરશ બીખોસૂફસ્ત.

૧૧. તે ખુદા! છે કે જેની ખાસીયત અને અંશ કમી થાય તેવું નથી, તે ખુદા છે કે જેનું નુર ચાંદની માફક કમી થતું નથી.

ખોદાવંદી કે નોહ ઐવાંન બરૂઆવર્દ,
ખોદાવંદી કે ફર્શે ખાક ગુસ્તર્દ.

૧૨. તે ખુદા! છે કે જેણે નવ આસમાન બનાવ્યાં, તે ખુદા છે કે જેણે જમીનનો ગાલીચો બીછાવ્યો.

બર ઐવાન્હા મુનવ્વર કર્દ અન્જોમ,
ચુ બરૂ મર્ઝીશ મુસવ્વર કર્દ મરૂદોમ.

૧૩. જ્યારે જમીન ઉપર માણસોનો ચિતાર બનાવ્યો, ત્યારે તેણે આસમાનમાં તારાઓ પ્રકાશતા કીધા!

ખોદાવંદી કે રાહા કારસાઝસ્ત,
ખોદાવંદી કે પાકો બીનેયાઝસ્ત.

૧૪. તે ખુદા છે કે જે સખી તથા કુનેહથી કામ પાર ઉતારનાર છે, તે ખુદા છે કે જે પાક છે અને જેને કોઇની મદદ જોઇતી નથી.

ખોદાવંદી કે હર ચીઝશ બેફરૂમાન,
ખોદાવંદી કે બર હર દર્દ દરૂમાન.

૧૫. તે ખુદા! છે કે જેની દરેક ચીજ તેનાં ફરમાન પ્રમાણે ચાલે છે, તે ખુદા છે કે જે દરેક દરદ ઉપર દવા અને ઇલાજ સમાન છે.

ખોદાવંદી કે મારા કર્દ મૌજૂદ,
ખોદાવંદી કે સાઝદ જોમ્લે મકસૂદ.

૧૬. તે ખુદા! છે કે જેણે આપણને પેદા કીધા, તે ખુદા છે કે જે તમામ ધારેલું પાર પાડે છે.

ખોદાવંદી કે અખ્તરહા બેયફરૂખ્ત,
ઝે સેદ્કે ખદ બેએન્સાન હક દરામુખ્ત.

૧૭. તે ખુદા! છે કે જેણે તારાઓ રોશન કીધા, જેણે પોતાની રાસ્તીથી ઇનસાનને સચાઇ શીખવી.

ખોદાવંદી કે જાનરા કર્દ બીદાર,
ખોદાવંદી કે દેલ્રા કર્દ હુશ્યાર.

૧૮. તે ખુદા! છે કે જેણે જાનને બીદાર કીધો, તે ખુદા છે કે જેણે હૃદયને સાવધ અને હુશિયાર કીધું

ખોદાવંદી કે ગર્દૂન દર સોજૂદશ,
ખોદાવંદી કે નતવાની સોતૂદશ.

૧૯. તે ખુદા! છે કે જેણે આસમાનને તેનો સેજદો કરતો કીધું, તે ખુદા છે કે જેની તારીફ થઇ શકતી નથી.

ખોદાવંદી કે જોઝ નીકી નખ્વાહદ,
ખોદાવંદી કે હર બદરા બેકાહદ.

૨૦. તે ખુદા! છે કે જે નેકી શિવાય કંઇ પસંદ કરતો નથી, તે ખુદા છે કે જે દરેક બદીને નાબુદ કરે છે.

ખોદાવંદી કે આરાયદ બહારાંન,
બે ફર્માનશ બેબારદ ઝબ્ર બારાંન.

૨૧. તે ખુદા! છે કે જે વસંત રૂતુને શણગારે છે, અને જેનાં ફરમાનથી વરસાદ વાદળાંમાંથી વરસે છે.

ખોદાવંદી કે સાઝદ હરચે બેહતર,
રસાનદ આદમીરા આનચે દરખર.

૨૨. તે ખુદા! છે કે જે વધારે સારૂં હોય છે તે કરે છે, અને આદમીને માટે જે લાયક હોય તે પહોંચાડે છે.

ખોદાવંદી કે મેસ્લે ખીશ હમ ઊસ્ત,
નયાબી નીઝ દીગર મેસ્લશ અયે દૂસ્ત.

૨૩. તે ખુદા! છે કે જેની મીસાલનો તે પોતેજ છે, અએ દોસ્ત, તેની મીસાલનો વળી બીજો કોઇ તુને મળનાર નથી.

હમે રાઝે દેલમ યઝ્દાંન બેદાની,
બેમન ફેઝે ખુદા રૂઝી રસાની.

૨૪. અએ ખુદા! મારા દીલનો તમામ ભેદ તું જાણે છે, મારી ઉપર તારી બખશેશ કર, અને મને દરરોજની રોજી પહોંચાડ.

મુનાજાત ૧૫ મી (બેતોમાં.)

દસ્તુર દારાબ હોરમઝદિયારની.

બેનામે ખોદા ઇઝદે રહેનમૂન,
કે ગીતી બે પા કર્દ અઝ કાફો નૂન.

૧. રહેનુમાઇ કરનાર સાહેબ ખોદાતાલાનાં નામથી આ બંદગી હું શરૂ કરૂં છું, કે જેણે 'કાફ' અને 'નુન' (યાને "કુન," એ એકજ શબ્દ)થી આ દુન્યાને પેદા કીધી.

ખોદાવંદે અકલો ખોદાવંદે રઅ્ય,
ખોદાવંદે ગંજો ખોદાવંદે જાય.

૨. જે અક્કલનો, વિચાર શકિતનો, ગંજનો, દરજ્જાનો અને બહોળી જગ્યાનો માલેક છે.

ખોદાવંદે અદ્લો ખોદાવંદે દાદ,
ખોદાવંદે નીરૂ ખોદાવંદે રાદ.

૩. જે ઇનસાફ અને અદલનો, કૌવતનો અને સખાવતનો માલેક છે.

ખોદાવંદે અર્શો ખોદાવંદે ગાહ,
ખોદાવંદે મેહ્‌રો ખોદાવંદે માહ.

૪. સૌથી બુલંદ બહેશતનો, પાદશાહી તખતનો, આફતાબ અને માહતાબનો માલેક છે.

ખોદાવંદે નાહીદો બહ્‌રામો તીર,
ખોદાવંદે જોઅ્ઓ કૈવાને પીર.

૫. જે શુક્ર, મંગળ, અને બુધ સેતારાનો, તેમજ મિથુન રાશી અને પુરાણા શનીશ્ચર સેતારાનો માલેક છે.

ખોદાવંદે ફ્રશો ખોદાવંદે જાન,
ખોદાવંદે હફ્ત આસમાનો જેહાન.

૬. જે બહોળી દુનિયાની સપાટીનો તેમજ આપણા જાનનો અને સાતે આસ્માનનો તથા જહાનનો માલેક છે.

ખોદાવંદે અર્ઝો હમે અખ્તરાન,
ખોદાવંદે બખ્શન્દેઓ મેહ્‌રબાન.

૭. જે પૃથ્વીનો તથા તમામ સેતારાનો માલેક છે, અને જે મારી બખશનારો દયાળુ ખોદા છે.

ખોદાવંદે ફીરૂઝીઓ દાદગર,
ખોદાવંદે પાકીઓ ઝૂરે હોનર.

૮. જે ફત્તેહનો માલેક, અને ઇનસાફ કરનાર સાહેબ છે; વળી પાકીજગી કૌવત તથા હુન્નરનો તે માલેક છે.

ખોદાવંદે કોરૂસીઓ લૌહો કલમ,
કે હમદર્દે ખલ્કસ્ત દર રંજો ઘમ.

૯. તે (નવમા બહેશ્તના) તખતનો, કલમ અને તખતીનો (જેની ઉપર તમામ સૃષ્ટિની સરજત લખાયલી છે તેનો) માલેક છે, જે લોકોનાં દુઃખ અને ગમમાં ભાગ લે છે, અને દીલસોજી ધરાવે છે.

ખોદાવંદે અમ્શાસ્પંદા બેહેશ્ત,
ખોદાઇ કે દૂર અઝ બદી કારે ઝેશ્ત.

૧૦. જે અમશાસ્પંદ તથા બહેશ્તનો માલેક છે, તે ખોદા કે જે ભુંડા અને ખરાબ કામોથી દૂર છે.

ખોદાઇ કે પાકસ્તો બા દાદો રઅ્ય,
રહીમો ખતા બખ્શો મુશ્કેલ ગુશાય.

૧૧. જે ખોદા પવિત્ર છે, તેમજ ઇનસાફ અને ડહાપણ સાથનો છે, વળી તે દયાળુ તથા ગુનાહ માફ કરનાર તથા મુશ્કેલી હટાડનાર છે.

ખોદાઇ કે ઊ પાકો વીઝસ્તો નૂર,
ખોદાઇ કે અઝ હર બદો ઝોલ્મ દૂર.

૧૨. જે ખોદા પાક ચોખું નુર ધરાવે છે, જે ખોદા દરેક બદી તથા જુલમથી દુર છે.

ખોદાઇ કે બા રઅ્યે ખુદ કાર-સાઝ,
ખોરદ ઘમ જેહાનરાઓ ખુદ બીનેયાઝ.

૧૩. જે ખોદા પોતાનાં ડહાપણથી કામ ફત્તેહમંદ પાર ઉતારનાર છે, જે સઘળી દુન્યાનો ગમ ખાય છે, અને તે સાહેબ પોતે તો હાજત વગરનો છે.

ખોદાઇ કે વસ્ફશ બુવદ નાપદીદ,
ખોદાઇ કે હર મુશ્કેલીરા કેલીદ.

૧૪. તે ખોદા કે જેની વખાણ અણદીઠ છે (યાને તેની વખાણ આપણાથી થઇ શકિત નથી), તે ખોદા કે જે દરેક મુશ્કેલીની ચાવી છે.

ખોદાઇ કે બર હર કસી મેહરબાન,
અઝીમો શરીફસ્તો રૂઝી રસાન.

૧૫. તે ખોદા છે કે જે દરેક શખસ ઉપર મહેરબાન છે, અને જે મહાન, બુલંદ અને દરરોજની રોજી પહોંચાડનાર છે.

ખોદાઇ કે ગરદૂનશ અંદર સોજૂદ,
ખોદાઇ કે નત્વાની ઊરા સોતૂદ.

૧૬. તે ખોદા કે જેને આસમાન સેજદો કરે છે, તે ખોદા કે જેની તારીફ થઇ શકતી નથી.

ખોદાઇ કે ઊ ખાલેકે કાયેનાત,
ચુ એન્સો દદો અઅ્દનીઓ નબાત.

૧૭. તે ખોદા કે જે (પેદાયશનો) પેદા કરનાર છે, જેવાં કે માણસ, પશુ, ખણીજ પદાર્થો અને ઝાડપાનો.

ખોદાઇ કે ઓલ્કશ બવદ બીઝવાલ,
નબાશદ બે જોઝ નીકુઇઅશ ખયાલ.

૧૮. તે ખોદા કે જેની પાદશાહી નહીં નાશ પામે એવી છે, અને જેને નેકી શિવાય કશાંનો ખ્યાલ આવતો નથી.

ખોદાઇ કે કામશ બવદ રાસ્તી,
ખોદાઇ કે દુરસ્ત અઝ કાસ્તી.

૧૯. તે ખુદા કે જેની ઇચ્છા સચ્ચાઇ છે, તે ખોદા કે જે જુઠાઇથી દુર છે.

ખોદાઇ કે બર ખલ્ક કુર્યાદ રસ,
નમાનદ બેદૂ કસ ન ઊ ખુદ બેકસ.

૨૦. તે ખોદા કે જે લોકોની દાદ લેનાર છે, જેને મળતો કોઇ પણ માનવી હોતો નથી, અને જે પોતે કોઇ પણ માનવી જેવો નથી.

ખોદાઇ કે હસ્ત્ ઊ બસીરો હકીમ,
કદીમો કરીમો રહીમો અલીમ.

૨૧. તે ખોદા કે જે દિર્ઘદ્રષ્ટિવાળો તથા ડહાપણવાળો છે, તે શરૂઆત કે છેડા વગરનો, સખી, દયાળુ તથા સઘળું જાણનાર છે.

ખોદાઇ કે ઊ રાઝેકે કાયેનાત,
ઝે સંગ આફ્રીદસ્ત આબે હયાત.

૨૨. તે ખોદા કે જે દુન્યાને રોજી પહોંચાડનારો છે, અને જેણે પત્થરમાંથી અમર્ગી બખશનારો પાણીનો ઝરો પેદા કીધો છે.

ખોદાઇ કે અફ્રૂખતસ્ત અખ્તરાન,
કે બહ્રેહ્ બે મર્દોમ રસાનન્દ શાન.

૨૩. તે ખોદા કે જેણે સેતારાઓને પ્રકાશતા કીધા છે, કે તેઓ પોતાનો હિસ્સો (રોશની) માણસોને પહોંચાડે.

ખોદાઇ કે અઝ ત્પાતેશો આબો સંગ,
સેરેશ્તેહ્ હમે ઉરવરાન રંગ રંગ.

૨૪. તે ખોદા કે જેણે આતશ (સુરજની રોશની), પાણી, તથા પત્થરમાંથી તમામ જાતના રંગબેરંગી ઝાડપાનો પેદા કીધાં.

ખોદાઇ કે ઊરા બે હુંગામે કાર,
કસી દર્ખોરશ નીસ્ત અમ્બાઝો યાર.

૨૫. તે ખોદા કે જેને કામની વખતે કોઇ સાથી કે મદદગારની જરૂર પડતી નથી.

ખોદાઇ કે હર મુશ્કેલીરા કેલીદ,
ઝે કાફો ઝે નૂન કર્દ ગીતી પદીદ.

૨૬. તે ખોદા કે જે દરેક મુશકેલીની ચાવી છે, અને જેણે "કાફ" અને "નુન" (યાને "કુન" શબ્દથી) આ દુન્યા પેદા કીધી.

ખોદાઇ કે બીમેસ્લો સાનો નઝીર,
નેકૂઇસ્ત હમ્વારેઅશ દર ખમીર.

૨૭. તે ખોદા કે જેની મીસાલ કે બરોબરીઓ કે હરીફ કોઇ નથી, અને જેની ખાસીયતમાં હંમેશાં નેકી છે.

ખોદાઇ કે દીન દાદો હમ રેઝૂકો જાન,
સેરેશ્તેહ એયક લહ્ઝે હર દો જેહાન.

૨૮. તે ખોદા કે જેણે દીન, રજકરોજી, અને જાન બખશયાં, અને જેણે એક એક પળમાં બન્ને જહાંન પેદા કીધી.

ખોદાઇ કે દર નૂરે ખુદ હસ્ત ઘર્ક,
કઝઅમ્રશ જેહદ બીપરોપાય બર્ક.

૨૯. તે ખોદા કે જે પોતાના નુરમાં ગરકાવ છે, અને તેના ફરમાનથી વીજળી પાંખ કે પગ વગર ચમકે છે.

નબીનદ કસશ સૂરતો રંગો ફામ,
ન નીઝૂ ઇન ફેરેશ્તેહ સીઓસે તમામ.

૩૦. કોઇ માણુસ તો નહિ, પણ પુરેપુરા તેતરીસ ફરેસ્તાઓમાંથીબી કોઇ પણ તેની સુરત, આકાર કે રંગ જોઇ શકતો નથી.

ખોદાઇ કે નામશ હઝારો યકસ્ત.
ચુ હર નામ ખાંની શવી ચીરેહ-દસ્ત.

૩૧. તે ખોદા કે જેના એક હજારને એક નામ છે, અને જો તું (ભણુનાર) દરેક નામ ભણુશે તો દરેક કામમાં ફત્તેહમંદ થશે.

શબો રૂઝ કુન ઝેકે નામે ખોદાય,
કે હાસેલ કુની ઝાન તો હર દો સરાય.

૩૨. રાત દિવસ ખોદાનાં નામને યાદ કર, કે જેથી તું બન્ને દુન્યા હાંસલ કરે.

અઝીન ઝેકે નામે ખોદાવંદગાર,
શવદ હલ હમે મુશ્કેલો સખ્ત કાર.

૩૩. ખોદાનાં નામની યાદ કરવાથી તમામ મુશકેલીઓ તથા અઘરૂં કામ પાર પડશે.

હુકા રાઝેકા કાદેરા દાદગર,
તોઇ ખાલેકે જોમ્લેગાંન સરબેસર.

૩૪. અએ સૃષ્ટિને નીભાવનાર, સર્વ શકિતમાન, ઇનસાફી ખોદા! તું તમામ એક છેડાથી તે બીજા છેડા સુધી દરેક ચીજનો પેદા કરનાર છે.

મુનાજાત ૧૬ મી (બેતોમાં)

બેહેદીન મુલ્લા રૂસતમ બિન એસફંદીઆરની બનાવેલી.

—:o:—

યા એલાહી રૂઝિઅમ અફ્ઝાયો તૌફીકમ બેદેહ,
અઝ મકાસેદ આન્ચે બાશદ લાયેકમ આનમ બેદેહ.

૧. અએ મારા ખોદા! મારી દરરોજની રોજીમાં વધારો કર, મારા ઉપર (તારી) મહેરબાની ઉતાર, મારી ધારણાઓમાં જે લાયક હોય તે મને બખશ.

ઊ બવદ યક્તાઓ બીહમતા ખોદાએ કેરૂફેગર,
રાદા ફીરૂઝી દેહન્દેઓ કરીમો રાહબર.

૨. તે સવાબકાર ખોદા એકજ છે, તેની મીસાલ કોઇ નથી, તે ઉદાર ફત્તેહમંદી બખશનારો, અને સખી રાહબર છે.

કેરૂદેગારે અર્શો ફર્શો કોરસીઓ લૌહો કલમ,
કેરૂદેગારે ઇન્સો જેન્સ અઝ રૂઝે અવ્વલ તા અદમ.

૩. સાથી બુલંદ આસ્માન, દુનિયાની સપાટી, (નવમાં બહેશતનું) તખત, તખતી અને કલમનો પેદા કરનાર છે; તે સૃષ્ટિની શરૂઆતથી આખર સુધીના સઘળા આદમી અને ચીજોનો પેદા કરનાર છે.

કેરૂદેગારે બીઝવાલો કેરૂદેગારે ઝુલ્જલાલ,
કેરૂદેગારી કાફીદેહ્ રૂઝો શબ બા માહો સાલ.

૪. તે નાશ તથા ફના નહિ પામે એવો તેમજ કીર્તિવંત પેદા કરનાર છે, તે પેદા કરનાર કે જેણે દહાડો રાત, તે સાથે મહીના અને વરસ પેદા કીધા.

કેરૂદેગારે અઉવલીનો કેરૂદેગારે આખેરીન,
કેરૂદેગારે જોમ્લે મખ્લૂકાતે પહ્નાવર ઝમીન.

૫. તે શરૂઆતનો પેદા કરનાર અને આખર અંજામનો પેદા કરનાર છે, વળી બહોળી જમીનવાળી દુનિયાની તમામ ચીજોનો પેદા કરનાર પણ છે.

કેરૂદેગારે મીનુઆનો કેરૂદેગારે આન સરાય,
કેરૂદેગારે બીનઝીરો કેરૂદેગારે પાક રઅ્ય.

૬. તે મિનોઇ શકિતઓનો અને મિનોઇ દુન્યાનો પેદા કરનાર છે; તે બીન-હરીફ સરજનાર અને પાક ડહાપણવાળો પેદા કરનાર છે.

કેરૂદેગારે જોમ્લેએ અમશાસફંદાનો બેહેશ્ત,
કેરૂદેગારી કૂ બવદ દૂર અઝ બદીઓ કારે ઝેશ્ત.

૭. તે સઘળા અમશાસ્પંદો તથા બહેશ્તનો પેદા કરનાર છે, તે સરજનાર જે બદી તથાં ભુડાં કામથી દુર છે.

કેરૂદેગારે ચર્ખે ગર્દાન કેરૂદેગારે આસમાન,
કેરૂદેગારે માહો ખોરશીદો દોરોખ્શાન અખ્તરાન.

૮. તે ફરતાં આકાશનો અને આસમાનનો પેદા કરનાર છે, તે માહઓખતાર, અને ખોરશેદ, તથા પ્રકાશિત તારાઓનો પેદા કરનાર છે.

કેરૂદેગારે કમ-પેઝીરો અઝ કરમ બેસ્યાર-બખ્શ,
કેરૂદેગારે અર્શો સક્ફે સેદૂરેએ બેસ્યાર નક્શ.

૯. તે થોડામાંજ આજીજી અને વિનંતિ કબુલ રાખનાર અને પોતાની ઉદારતાથી બેહદ માફી બખશનાર છે; તે ઉંચામાં ઉંચા અને શરોષ યઝદના મિનોઇ રહેઠાણના તરેહ તરેહથી શણગારેલાં છાપરાંનો પેદા કરનાર છે.

કેરૂદેગારે બંદગાનો કેરૂદેગારે મીનુઆંન,
કેરૂદેગારે જોમ્લે હઇવાનાતો મોર્ઘાન દર જેહાંન.

૧૦. તે બંદાઓનો અને મિનોઇ શકિતનો પેદા કરનાર છે, તે દુન્યામાં તમામ પશુ પક્ષીઓનો પેદા કરનાર છે.

કેરૂદેગારે આતશો આબો ઝમીન કૂહો સંગ,
કેરૂદેગારે ઉરૂવરાંને ગૂનેગૂને રંગ રંગ.

૧૧. તે આતશ, પાણી, જમીન, પહાડ, અને પતથરનો પેદા કરનાર છે, તે તહરેવાર રંગના ઝાડપાનનો પેદા કરનાર છે.

કેરૂદેગારી કીન હમે અઝ કોદૂરતે ખુદ આફરીદ,
કેરૂદેગારી કૂ બુવદ હર બંદે મુશ્કેલ્રા કેલીદ.

૧૨. તે પેદા કરનાર છે કે જેણે આ સર્વે પોતાની શકિતથી પેદા કીધું; તે પેદા કરનાર, કે જે દરેક ગુચવણ ભરેલી મુશકેલીની ચાવી છે.

કેરૂદગારે વીઝેહનૂરો કેરૂદગારે કારસાઝ,
કેરૂદગારે બંદે-પરૂવર કેરૂદગારે બીનેયાઝ.

૧૩. તે પાક નુરનો, અને કુનેહથી કામ પાર ઉતારનાર પેદા કરનારો છે, તે બંદાઓની પરવરશી કરનાર, સરજનાર છે, જેને કોઇની ગરજ યા મદદની જરૂર નથી.

કેરૂદગારે કારદાનો કેરૂદગારે પીશબીન,
કેરૂદગારે કૈફૈકારો કેરૂદગારે પાક દીન.

૧૪. તે પોતાનું કામ જાણનાર અને ડહાપણવાળો, અગમચેતીની બખશેશ પામેલો પેદા કરનારો છે; તે સવાબકાર કામ કરનાર અને પાક દીનનો પેદા કરનારો છે.

કેરૂદગારી કશ નબાશદ મેસ્લો માનન્દો નઝીર,
કેરૂદગારી કશ બવદ નીકીઓ પાકી દર ઝમીર.

૧૫. તે પેદા કરનાર કે જેની મીસાલનો કે બરોબરીઓ કોઇ નથી; તે પેદા કરનાર કે જેના અંશ અને ખાસીયતમાં નેકી તથા પાકીજગી છે.

કેરૂદગારે દાનેશો ફહમો વકૂફો અક્લો હુશ,
કેરૂદગારે રેઝૂક-બખ્શો કેરૂદગારે સત્રપૂશ.

૧૬. તે ડહાપણ, સમજશક્તિ, જ્ઞાન, અકકલ અને હોંશનો પેદા કરનાર છે, તે રોજીરઝક બખશનારો અને દરેક ગુનાહ અને એબ ઢાંકનારો છે.

કેરૂદગારી કઝ વય્ આમદ ઇન હમે ચીઝે નેકુ,
કેરૂદગારે નીકખાહો કેરૂદગારે રાસ્તગુ.

૧૭. તે પેદા કરનાર કે જેનાથી આ સર્વે ભલી ચીજો હસ્તીમાં આવી, તે ભલું ચાહનારો અને રાસ્ત બોલનારો સાહેબ છે.

કેરૂદગારે હર નેહાનો કેરૂદગારે આશકાર,
કેરૂદગારે દસ્તગીરે મરૂદામે નાચારો ખાર.

૧૮. તે દરેક ચીજો જે ગુપ્ત અને જાહેર છે, તેનો પેદા કરનારો છે, તે લાચાર કંગાળ માણસોને મદદ કરનારો સાહેબ છે.

કેરૂદગારી કૂ નમીખાહદ બદી અઝ હીચ તૌર,
કેરૂદગારી આન્કે દૂરસ્ત અઝ બદીઓ ઝોલ્મો જૌર.

૧૯. તે પેદા કરનાર કે જે કોઇભી રવેશે બદી પસંદ કરતો નથી, તે પેદા કરનાર કે જે બદી તથા જોર જુલમથી દુર છે.

કેરૂદેગારી આન્કે કામશ રાસતી બાશદ મુદામ,
કેરૂદેગારી કૂ દેહદ બદકારરા દુઝખ મકામ.

૨૦. તે પેદા કરનાર કે જેની ઇચ્છા હંમેશાં સચાઇ હોય છે, તે પેદા કરનાર કે જે બદકાર લોકોને દોજખનું મુકામ આપે છે.

કેરૂદેગારી આન્કે જોઝ નીકી નખાહદ હીચ ચીઝ,
કેરૂદેગારી આન્કે નીકાનરા હમી દારદ અઝીઝ.

૨૧. તે પેદા કરનાર કે જે નેકી શિવાય કશું પસંદ કરતો નથી, તે પેદા કરનાર કે જે નેક માણુસોની ઉપર વહાલ રાખે છે.

કેરૂદેગારી આન્કે પયેદા કર્દ મારા દર જેહાંન,
કેરૂદેગારી આન્કે અકલો દીનો રૂઝી દાદો જાંન.

૨૨. તે પેદા કરનાર કે જેણે આપણુને આ દુન્યામાં પેદા કીધા, તે પેદા કરનાર કે જેણે અકકલ, દીન, દરરોજની રોજી તથા જાન આપણુને બખશયાં.

કેરૂદેગારી આન્કે બાશદ લોત્ફો એક્રામશ બસી,
કેરૂદેગારી આન્કે નત્વાનદ સેતાઇદશ કસી.

૨૩. તે પેદા કરનાર કે જેની માયા મહેરબાની પુષ્કળ છે, તે પેદા કરનાર કે જેની (પુરેપુરી) તારીફ કોઇ કરી શકતું નથી.

કેરૂદેગારી આન્કે નામે ઊ યકીઓ યક હઝાર,
બા હરાન નામશ કે ખાની આન હમી આયદ બેકાર.

૨૪. તે પેદા કરનાર કે જેનાં એક હજાર ને એક નામો છે, દરેક નામ તું ભણે તે તને ઉપયોગી થઇ પડે છે.

યા ખોદા ગર્દાન રવા હર હાજતો મુશ્કેલ ગુશા,
સૂદ બખ્શ અંદર હમે કારો નેકૂઇ બસ નુમા.

૨૫. અએ ખોદા! મારી દરેક હાજત ટાળ, તથા મુશકેલી દુર કર, દરેક કામમાં મને ફાયદો બખશ, તથા મને નેકીનો રસ્તો દેખાડ.

મુનાજાત ૧૭ મી (બેતોમાં.)

દસ્તુર જમશેદજી જામાસ્પજીની બનાવેલી.

નામે ઇઝદ હરૂકે દર કારી બેરાનદ બર ઝબાન,
એન્સેરામે આંન બેનીકૂઇ રસાનદ બેબદાન.

૧. જે કોઇ દરેક કામમાં ખોદાનું નામ ઝબાન ઉપર લે છે, તે સઘળી ગેબી ચીજ જાણુનાર ખોદા નેકીથી સરજામ ઉતારે છે.

નામે પાકશ હર્કે સાઝદ વેર્દ ઊ યાબદ નજાત,
નામશ અઝ મક્બૂલે હક મૌસૂફ બાશદ દર જેહાત.

૨. જે કોઇને તેનું પાક નામ લેવાની દરરોજની આદત પડે છે, તેને દોજખથી મુક્તિ મળે છે, તથા તેનું નામ દરેક દીશામાં 'ખોદાની પસંદગીવાળા બંદા' તરીકે જાણીતું થાય છે.

નામે શીરીનશ બરારદ કામે નાકામાન બેદહ્ર,
હમચુ હલ્વા નૂશ સાઝદ ગર્ચે બાશદ સેર્ફ ઝહ્ર.

૩. તેનું મધુરૂં નામ દુન્યામાં નાઉમેદ થયલાઓની ઇચ્છા બર લાવે છે, નિર્મળ ઝેર પણ હોય તો તેનું નામ તેને મીઠાઇ માફક મીઠું બનાવે છે,

પાક હસ્તો પાક બાશદ, પાક આમદ અઝ અઝલ,
હર્કે પાકશ ખાન્દ પાક્ આમદ ઝે પાકીએ અમલ.

૪. તે પાક છે તથા તે પાક રહેશે, તથા શરૂઆત વગરની હંમેશગીથી તે પાક હતો, જે કોઇએ તેને પાક કહયો અને જાણ્યો, તે આદમી એમ કહેવાના પવિત્ર કામથી પોતે પાક બન્યો.

દર સેતુદન મી નગોન્જદ ઝાતે પાકે આન ખોદા,
અઝ અદાલત હસ્ત યક્સાન નઝ્દે ઊ શાહો ગદા.

૫. તે ખોદાનો પાક અંશ સ્તુતી અને વખાણમાં સમાતો નથી, તેના અદલ ઇનસાફ આગળ શાહ તથા ફકીર એક સરખા છે.

નીકિયશ મન્ઝૂર બાશદ વઝ બદી બાશદ નફૂર,
નીક હસ્તો, નીક બુદો, નીક બાશદ આન ઘયૂર.

૬. નેકી તેને માનીતી અને વહાલી છે, અને બદીથી તેને ધિકકાર અને કંટાળો છે, નેકી બદીની બાબતમાં કાળજી રાખનારો તે ખુદા નેક છે, નેક હતો અને નેક રહેશે.

ઝાતે પાકે આન ખોદાવંદસ્ત નૂરે બરતરીન,
ફાશ ગશ્તેહ્ નામે નામીઅશ 'એલાહુલ આલમીન.'

૭. તે પાક ખુદાવંદનો અંશ બુલંદમાં બુલંદ તુર છે, તેનું નામીચું નામ "બેઉ દુન્યાનો સાહેબ" કરીને મશહુર થયેલું છે.

પાકરા બાશદ મુઆવેન, પાકરા બાશદ કરીન,
પાકીઅશ બર જાય દારદ બી સોતુન ચર્ખે બરીન.

૮. પવિત્ર માણુસોનો તે મદદગાર છે, પવિત્ર માણુસોનો તે સાથી છે; તેની પાકીજગીથી બુલંદ આકાશ વગર થાંભલાએ તેની જગ્યાએ રહે છે.

હરદો આલમ આફરીદ અઝ કોદરતો મૌજૂદ કર્દ,
વઝ એબાદતહાએ ખુદ અઝ બંદેગાન મકસૂદ કર્દ.

૯. પોતાની શકિતથી બેઉ દુન્યા પેદા કીધી, અને તેને હેયાતી ભોગવતી કીધી, અને બંદાઓ તેની ભકિત કરે એવી ઇચ્છા દેખાડી.

દાવરાન દાવર કે ઊ અઝ મેહુરબાની યાવરસ્ત,
નામે પાકશ ઝીન જેહત દર પેહુલવાની ખાવરસ્ત.

૧૦. તે ઇનસાફીઓમાં ઇનસાફી છે કે જે મહેરબાનીથી મદદ કરે છે, તે કારણુને લીધે તેનું પવિત્ર નામ પહેલવી ભાષામાં "ખાવર" યાને બરદાસ્ત કરનાર સાહેબ છે.

દસ્તગીરે આજેઝાન, સર-કૂબે મઘરૂરાંન બે અદૂલ,
અઝ ગુનેહ હર કસ કે તોબેહ કર્દ બખ્શાયદ બે ફઝુલ.

૧૧. તે નાચાર લોકોનો મદદગાર છે, અને મગરૂર લોકોને પોતાના ઇનસાફથી તોડનાર અને જેર કરનાર છે; જે કોઇ પોતાના ગુનાહની તોબા કરે છે, તેના ગુનાહ ઉદારપણે માફ કરે છે.

બંદગી ખાહદ ઝે બંદે સરબેસર અફગંદગી,
ગર નબાશદ સરબેસર અફગંદગી, શરમંદગી.

૧૨. તે બંદાઓ તરફથી બંદગી અને પુરેપુરી નમનતાઇ ચાહે છે, જો તેઓ સઘળા નમનતાઇ નહિ કરે, તો તેમને શરમીન્દગીજ પહોચે છે.

બીન્ જનીન્ દર બત્ને માદર પરવરદ બી રેઝ્ક દહ્ર,
શુદ તવલ્લોદ બચ્ચે અઝ માદર ઝે શીરશ દાદ બહ્ર.

૧૩. તું (ભણુનાર) જો, કે માયનાં પેટમાં હમેલની, પોષણ વગર પરવરશી કરે છે, જ્યારે બાળક માયના પેટમાંથી જનમ પામે છે, ત્યારે તેને માયનું દુધ આપે છે.

ઝાહેરો બાતેન શેનાસદ ઘૈબદાનીઅશ બેબીન,
બીશ બખ્શદ કમ પઝીરદ, મેહુરબાનીઅશ બેબીન.

૧૪. તું (ભણુનાર) જો કે તેનું ગેબી જ્ઞાન જાહેર તથા બાતેનની વાત જાણે છે, છે; તે પુષ્કળ મારી બખશનાર અને થોડામાં આજીજી અને વિનંતી કબુલ રાખનાર છે એ તેની મહેરબાની જો.

નૂરે ઊ નૂરોન-અલા-નૂર આમદ અઝ નૂરે મલક,
ઝર્રેઇ તાબીદ અઝ નૂરશ બે ખુરશીદે ફલક.

૧૫. તેનું નુર, ફરેસ્તાનાં નુરથી સર્વેથી શ્રેષ્ટ નુર છે, આકાશમાંનો સુર્ય તેનાં નુરની એક રજકણમાંથી પ્રકાશે છે.

દર રહે પાકશ બે પાકી નેહ શોમાર્દેહ તો કદમ,
વર બેનાપાકી નેહી ફીલફૌર ગર્દી કબ્લ અદમ.

૧૬. તેનાં પવિત્રાઇના રસ્તા ઉપર પાકીજગીથી તું ગણત્રી કરીને (સંભાળીને) કદમ મુક; અગરજો તું નાપાકીમાં કદમ મેળશે તો તું તરતજ એક હસ્તી વગરનો જેવો થઇ પડશે (યાને નાશ પામશે.)

બારગાહશ લાયઆલો દાનેશે ઊ બા કમાલ,
યાબદ્ ઊ ખુદ રા બેખુદ અઝ કેબ્રિયાએ ઝુલ્જલાલ.

૧૭. તેની દરબાર હંમેશની અને પડતી વગરની છે, તથા તેનું જ્ઞાન સંપુર્ણ છે, દબદબા ભરેલી મોટાઇમાં તે પોતાને એકલોજ જોય છે.

કર્દ અઉવલ બહ્મનો એર્દીબેહેશ્તો શહ્રીવર,
હાફેઝાંને ગૂસફંદો આતેશે નૂરીઓ ઝર.

૧૮. પહેલા તેણે બહમન, અરદીબહેશત, અને શહેરેવરને પેદા કીધા, કે જેઓ ગોસ્પંદ, નુરી આતશ, અને ધાતુના રક્ષક છે.

ઝાન પસ અસ્પન્દારમદ ખોર્દાદો મોર્દાદ આમદેહ,
બર ઝમીનો આબો ઉર્વર પાસ્દારાંન ઇન હમેહ.

૧૯. ત્યાર પછી અસપંદારમદ, ખોરદાદ, અને અમરદાદ આવ્યા, તે બધા જમીન, અને પાણી તથા ઝાડપાનના પાસબાન છે.

ઇઝદાન દીગર હમે બા નૂરોબા ફર આફરીદ,
આલમે નીકૂ હમે ખાલેસ્તરઝ ઝર આફરીદ.

૨૦. ખુદાએ બીજા ઇજદોને નુર તથા દબદબા સાથે પેદા કીધા; આ ભલી દુન્યા સરાસર સોનાં કરતાં વધારે નિર્મળ પેદા કીધી.

કર્દ એન્સાન રા ચુ સરદારે બેદાદશ એખ્તિયાર,
તા ઝે નીકો બદ બેપોર્સદ દાવરશ રૂઝે શુમાર.

૨૧. તેણે ઇનસાનને સરદાર જેવો કીધો અને તેને અખત્યાર આપ્યા, જેથી તે ઇનસાફ કરનાર તેની (ઇનસાનની) કરણીના હિસાબને દિવસે તેની નેકી તથા બદી વિષે તેને પુછી શકે.

ગર ઝે નીકી કર્દેઇ અઅ્માલ હક રા બંદેઇ,
મોઝ્દે આંનરા દર બેહેશ્તે જાવેદાન યાબંદેઇ.

૨૨. અગરજો તેં નેકીનાં કામો કીધાં હશે, અને ખોદાના બંદા તરીકે ચાલ્યો હશે, તો તેનો બદલો અમર્ગ બહેશતમાં મળશે.

લોત્ફે હરૂચે બા મલાયેક કર્દ બા તો આંન કુનદ,
ઝેન્દેએ જાવીદ માની ફેઝૂલે ખુદ યઝદાંન કુનદ.

૨૩. જેવી મહેરબાની તેણે (ખુદાએ) ફરેસ્તાઓ ઉપર કીધી તેવી તે તારી ઉપર કરશે, અને યઝદાંતાલાની મહેરબાનીથી તુ હંમેશની અમર જીંદગી ભોગવશે.

વર બદી કર્દી બે ફર્માને લઈન શૈતાન શુદી,
દર જહન્નમ રફ્તિયો અઝ દુશમને યઝદાન શુદી.

૨૪. અગરજો ધિક્કાર ભરેલા સૈતાનનાં ફરમાન પ્રમાણે ચાલીને તેં બદી કીધી હશે, તો તું દોઝખમાં જશે તથા યઝદાંનનો દુશમન થશે.

વઝ ઓકૂબતહા બવદ આન્જા ફરાવાન ખારીઇ,
હીચ નારદ મન્ફેઅત જોઝ આહો લાબે ઝારીઇ.

૨૫. અને દોઝખની સજાથી તું ત્યાં ઘણુંજ દુ:ખ પામશે, તથા હાય અફસોસ, કકલાટ અને વિલાપ શિવાય બીજું કાંઇ હાસલ કરશે નહિ.

પસ બવદ બેહ્તર કે અઝ ફર્માને દીવાંન સર કશી,
બંદેએ હક શવ્ કે નૂશ્ અઝ ચશ્મેએ હૈવાન ચશી.

૨૬. ત્યારે બહેતર છે કે દેવોનાં ફરમાનથી તું માથું ફેરવે, અને ખોદાનો બંદો થાય, કે જેથી તું જીંદગીમાં ઝરાનું અમૃત ચાખે.

ગર્ તો ખીશે ઇઝદી, બીગાને બાશ્ અઝ અહ્રેમન,
હમ બદીઓ બૈબરા ઘાલેબ મકુન બર ખીશતન.

૨૭. જો તું ખુદાનોજ ખેશી છે તો અહરેમનથી અળગ થા, તે સાથે બદી તથા એબને તારી ઉપર ગાલેબ ના થવા દે.

બંદેએ ઇઝદ પરસ્ત્ આરદ બે અહ્રીમન શેકસ્ત,
વાંન્કે અહ્રીમન પરસ્તદ મીહેલદ હકરા ઝે દસ્ત.

૨૮. યઝદાંપરસ્ત બંદો એહરેમનને શિકસ્ત આપે છે, દેવપરસ્ત બંદો ખુદાતાલાને પોતાના હાથથી છોડી દે છે.

ઇન ગુઝીદન બેહ્તરસ્ત યા આંન ગુઝીદન ખશ્તરસ્ત?
મુન્સેફે ખુદ અક્લ ગર્દાન કાન બવદ બેહ રહ્બરસ્ત.

૨૯. ત્યારે પહેલું પસંદ કરવું તારે માટે બહેતર છે કે બીજું પસંદ કરવું તારે માટે ખુશનુમા છે; તારી અકકલને તારો મુનસેફ કર, કારણકે તે તારો બહેતર રાહબર છે.

ઝાનકે દર દીને બેહી ફર્મૂદેહ કદ્દુઘન દાદગર,
હુક્કો બાતેલ કુન જુદા, કુન મુન્શએબ અઝ ખૈર શર.

૩૦. કારણકે ભલી દીનમાં દાદારે ભાર મુકીને ફરમાવ્યું છે કેઃ—"સચાઇને જુઠાંથી જુદી કર, ભલાઇને બુરાઇથી છુટી કર."

યા એલાહી કુન નઝર બા રહ્મ બર અહ્વાલે મન,
બોગઝરાન દર ખોરૂરમી કોલ રૂઝો માહો સાલે મન.

૩૧. ઓ મારા ખુદા! મારી હાલત ઉપર રહેમ નજર કર, મારા તમામ દિવસ, મહિના, અને વરસ ખુશીમાં પસાર કરાવ.

દાર અવ્લાદે મરા મહ્ફૂઝ અઝ આફાતે દહ્ર,
હમ બરીશાંન મીરસાંનઝ મેહ્રે ખાસે ખીશ બહ્ર.

૩૨. દુન્યાની આફતમાંથી મારી ઓલાદનું રક્ષણ કર, તેઓ ઉપર તારી ખાસ મહેરબાનીનો હિસ્સો પહોંચાડ.

મુનાજાત ૧૮ મી (બેતોમાં)

દસ્તુર દારાબ પાહાલનની બનાવેલી તેતરીશે યઝદ અને અમ્શાસપંદોનાં નાંમો સાથની.

—:o:—

ખોદાયા કુન દુઆયમ રા કબૂલી
કે પીશે તો રવા નબ્વદ ફઝૂલી.

૧. અએ ખોદા! મારી દુવા કબુલ રાખ, કારણકે તારી સનમુખ નકામી વાતો રવા નથી.

વલી અઝ રાહે અજઝો મુસ્તમંદી.
હમી ખાહમ બેપીશત સર બુલંદી.

૨. તોપણ હું લાચારી તથા હાજતમંદીની રાહે તારી પાસેથી શ્રેષ્ટાઇ અને આબરૂ માગું છું.

તોઇ કાદર કે ઝાતત બી હમાલસ્ત,
તોઇ આદેલ કે મોલ્કત બી ઝવાલસ્ત.

૩. તું સર્વશક્તિવાન છે, કે જેની ખાસીયત જોડી વગરની છે, તું ઇનસાફી છે, કે જેનો મુલક નહિ નાશ પામે એવો છે.

તોઈ સાઝંદએ મૌજૂદા હસ્તી,
તોઈ દારંદએ બાલાઓ પસ્તી.

૪. તું સઘળી ચીજોનો તેમજ કુલ દુન્યાની હસ્તીનો પેદા કરનાર છે, તું આસમાન અને જમીનને ટકાવનારો છે.

તોઈ રઝ્ઝાક જોમ્લે જાનવરાનરા,
તોઈ ખલ્લાકે મુત્લક કોલ જેહાનરા.

૫. તું તમામ જાનવરોને પોષણ આપનારો છે, તું કુલ જહાનનો આપઅખત્યાર પેદા કરનાર છે.

તો બંદે પરૂવરો આજેઝ નવાઝી,
બે મેસ્કીન બહ્રે-બખ્શે બર્ગોસાઝી.

૬. તું બંદાઓની પરવરશી કરનાર અને નબળાઓને નવાજનાર છે, તું મીસ્કીનોને તેઓની રોજીનો હિસ્સો પહોંચાડનાર છે.

તોઈ બીમેસ્લો બીહમ્તાઓ માનન્દ,
ખોદાઇ બર ખોદાવંદાન ખોદાવંદ.

૭. તું મિસાલ વગરનો, જોડી વગરનો, અને બરોબરીઆ વગરનો સાહેબ છે, શ્રીમંતોના શ્રીમંત ઉપર તું સાહેબ છે.

તોઈ ખુદ નૂર-બખ્શે માહો ખુરૂશીદ,
હમે અઝ લોત્ફે તો દારંદ ઉમ્મીદ.

૮. તું ચંદ્ર અને સુરજને રોશની બખશનાર છે, બધાઓ તારી મહેરબાનીની ઉમેદ રાખે છે.

તોઇ દાનાએ હર અસ્રારે આલમ,
તોઇ પયેદા-કુને હૌવાઓ આદમ;

૯. તું દુન્યાના દરેક ભેદ જાણનારો છે, તું આદમ અને હવનો પેદા કરનારો છે.

કે ઇશાન દર કેતાબે ઝંદ મારા,
મશી-મશ્યાને હસ્તંદ આશકારા.

૧૦. કારણકે તેઓ આપણી જંદઅવસ્તાની કેતાબમાં "મશી મશીયાનો" તરીકે જાણીતાં છે.

તોઇ અઉવલ કે અઝ વયે અઉવલી નીસ્ત,
તોઇ આખેર કે ઝાન પસ આખેરી નીસ્ત.

૧૧. તું સર્વથી પહેલો છે, જેનાથી પહેલો કોઇ નથી, તુંજ છેવટ સુધીનો છે, જેની પછી છેવટનો કોઇ નથી.

તોઇ યઝૂદાંન કે બીચૂનો ચેગૂની,
ઝે મૌજૂદાન બીમેસ્લો નમૂની.

૧૨. તું ખોદા કે જેની બરોબર કોઇ નથી, હસ્તી ભોગવનારાઓમાંથી કોઇ તારી મીસાલ નથી.

બરીન બંદેહ્ મોરાદો કામ-રાની,
ખુશીઓ ખોર્રમી દર ઝેંદગાની,
બે બખ્શ અયે પાક દાદારે જેહાનદાર,
ઝે દોશમન જાને મન અંદર અમાન દાર.

૧૩-૧૪. અએ પાક જહાનના પેદા કરનાર તથા રક્ષણ કરનાર ખોદા! આ તારા બંદા ઉપર તેની જીંદગી દરમ્યાન મુરાદ તથા સુખ, ખુશી ખુરમી બખશ, અને દુશમનથી મારો જાન સલામત રાખ.

દેલમ દારી હમીશે શાદો ખંદાંન,
ઝે મન ખોશ્નુદ દાર અમ્શાસફંદાન.

૧૫. મારૂં દીલ સદા ખુશાલ અને હસ્તું રાખ, અમશાસ્પંદોને મારાથી ખુશ રાખ.

બે કારે કેર્ફેઓ હમ રાસતી દાર,
તો દૂરમ અઝ કઝીઓ કાસતી દાર.

૧૬. સવાબના કામ તથા રાસ્તીમાંજ મને રાખ, છળકપટ અને જુઠાઇથી મને દુર રાખ.

કુની બહ્‌રામ યઝૂદમ યારો યાવર,
બે મન બર મેહ્‌ર્ આરદ મેહ્‌રે દાવર,

૧૭. બહેરામ યઝદને મારો મિત્ર તથા મદદગાર કર, મહેર દાવર મારી ઉપર મહેરબાની લાવે તેવું કર.

કે હર્‌જા મુશ્કેલમ આસાન નેમાયદ,
દેહદ શાદી ઓ ઘમ અઝ દેલ ઝેદાયદ;

૧૮. દરેક ઠેકાણે તે યજદ મારી મુશકેલી આસાન કરે, મને ખુશાલી આપે, તથા દીલમાંથી ગમ દફે કરે.

અદૂરા ઝીર સાઝદ, દૂસ્ત ખુશ્નૂદ,
દેહદ અઝ ઐશો એશ્રત માયેયે સૂદ.

૧૯. મારા દુશમનને તે નીચો નાખે, અને દોસ્તને ખુશનુદ કરે, અને ખુશી ખુશાલીની ફાયદાકારક થાપણુ મને બખશે.

હમી ખાહમ કે તો અયે પાક યઝદાન,
કે બહેરામ ઇઝદમ બાશદ નેગેહબાન.

૨૦. અએ પાક ખોદા! હું તારાથી એ માગું છું, કે બહેરામ યઝદ મારો નેગેહબાન થાય.

બે ફીરૂઝીઓ નોસ્રત રહ્ નેમાયદ,
દરે દીને બેહીન બર મન કુશાયદ.

૨૧. મને ફતેહ ફીરોજી સાથનો રસ્તો દેખાડ, અને સાથી શ્રેષ્ટ દીનના દરવાજા મારી ઉપર ખુલ્લા કરે

ઝે નેઅ્મતહા ખોદાયા દેહ્ તો ગંજી,
કે દર ઓમ્રમ નયાબમ હીચ રંજી.

૨૨. અએ ખુદા! તારી ન્યામતોનો લગાર ખજાનો મને આપ, કે જેથી મારી આખી ઉમર સુધી કંઇ પણ રંજ હું જોઉં નહિ.

ઝે નાને કસ મકુન મમ્નૂન મારા,
બે ફૈઝે ખુદ બેકુન મહ્નૂન મારા.

૨૩. કોઇની રોટીના ઉપકારમાં તું મને ના રાખતો, તારી મહેરબાનીમાંજ મને દબાયલો અને ગારવી રાખેલો રાખજે.

નેકૂ શોઘ્લમ દેહો હમ કુન કરીબમ,
કે લઝ્ઝાતે જેહાન બાશદ નસીબમ.

૨૪. મને નેક ધંધો રોજગાર આપ તથા મને તારો નજદીકનો (માનીતો) કર, કે જેથી મારે ફાલે દુન્યાની લહેજત ચાખવાનું આવે.

બે પીશે ખલ્ક ગર્દાની અઝીઝમ,
ઝબાન્રા કુન બશીરીની લઝીઝમ.

૨૫. દુન્યાનાં લોકોની સનમુખ તું મને મહાન અને વહાલો કર, અને મારી જબાન ઉપર મીઠાશ રેડ.

હમે કેર્દારો કારમ દર યઝેશ કુન,
બે દેલ નીકી ઓ રાદી દર કુનેશ કુન.

૨૬. મારાં તમામ કામ તથા કરણી વખાણવા લાયક કર, મારૂં અંતઃકરણ નેકી તથા સખાવત કરનારૂં બનાવ.

તનમ અઝ રાહે અહ્રીમન બેકુન દૂર,
દેલમ દર રાહે તો દારી પોરઝ નૂર.

૨૭. અહેરેમનના રાહથી મારાં શરીરને દુર કર, મારાં હૃદયને તારી રાહ ઉપર નુર ભરેલું કર.

ઘનામીનો ઝે મન બાદા શેકસ્તેહ,
હમે દીવો દરૂજાંન દસ્ત બસ્તેહ.

૨૮. ઘનામીનો મારાથી શીકસ્ત પામેલો થાય, તમામ દેવ દરૂજોનાં હાથ બાંધેલા થાય.

ચુ બંદમ રખ્તે ખુદરા મન ઝે ગીતી,
રસાની બર ઝબાને મન પતેતી.

૨૯. જ્યારે હું દુન્યામાંથી ગાંસડો પોટલો બાંધું ત્યારે મારી ઝબાન ઉપર પતેત પહોંચાડજે.

દરીન ગીતી ચુ બાશદ નફ્સે જાનમ,
રવાન સાઝી અષેમરા બર ઝબાનમ.

૩૦. આ દુન્યામાં જ્યારે મારો જાન ધડીપળ હોય ત્યારે મારી ઝબાન ઉપર "અષેમ વોહુ"ના કલામ જારી કરાવજે.

અષેમરા ઓ પતેતરા ચુન બેખાનમ,
બે પાદાશશ બે જન્નત દર રસાનમ.

૩૧. જ્યારે હું "અર્ષમ વૅાહૂ" તથા 'પતેત' ભણું ત્યારે તેનાં બદલામાં તું મને બેહશતમાં પહોંચાડજે.

ચુ બર મન રાહે દમ બંદન્દ દીવાન,
દરાન વક્તમ સલામત દાર ઇમાન.

૩૨. જ્યારે દેવો મારો દમ લેવાનો માર્ગ બંધ કરી નાખે ત્યારે મારૂં દીનનું યકીન સલામત રાખજે.

મકુન બર મન શયાતીન રા ઘાલેબ,
કે આસાન્તર રવદ જાનમ ઝે કાલેબ.

૩૩. શએતાનને મારા ઉપર ગાલેબ ના કરતો, કે જેથી મારો જાન તનમાંથી વધારે આસાનીથી બહાર જાય.

સરૂશે યાવર આનજા કુન પદીદાર
બે બાશદ ઊ રવાનમરા નેગેહ્દાર.

૩૪. ત્યાં (મોતને બીછાણે) મદદ કરનાર સરોશ યઝદને જાહેર કર, કે જેથી તે મારાં રવાનનો નેધેહદાર થાય.

સે રૂઝો શબ હમૂ દારદ નેગાહમ,
બે ચેન્વદ પોલ નેમાયદ જાયો રાહમ.

૩૫. ત્રણુ દિવસ અને રાત તે (સરોશ) મારી ઉપર નીગ્નાહ રાખે, અને ચીનવદ પુલ ઉપરથી મને જગા તથા રસ્તો બતાવે.

ખોદાયા અવ્વલીન રૂઝી કે આદમ,
હમીદુન તા બે મર્ગમ દેહ મોરાદમ.

૩૬. અએ ખુદા! જે દિવસથી મેં જન્મ લીધો ત્યારથી તે મારાં મરણ સુધી મારી મુરાદ પાર પાડજે.

ખોદાવંદા બહેશ્તો જાયે રૌશન,
ઝે લોત્ફે બીકેરાન કુન રૂઝીએ મન.

૩૭. અએ ખુદા! તારી બેહદ મહેરબાનીથી બહેશત અને રોશન જગ્યા મારૂં નસીબ કરજે.

બે ગીતી દર બેદારમ આબરૂઇ,
બે મીનૂ દર ગોરોસ્માને નેકૂઇ.

૩૮. આ દુન્યામાં મને આબરૂથી રાખજે, અને મિનોઇ દુન્યામાં સારાં બહેશતમાં રાખજે!

બે ચોમ્ને સીઓ સે અમ્શાસફંદાન,
દેલમ દારી હમીશે શાદો ખંદાન.

૩૯. તેતરીસે ફરેસ્તાઓની બરકતથી મારાં હ્રદયને હમેશાં ખુશાલ તથા હસ્તું રાખજે.

તો અયે ઉરમોઝ્દે પાકો બેહતરીન રૂઝ,
મોરાદો ખાહેશમ હાસેલ કુન એમરૂઝ.

૪૦. ઓ ભલામાં ભલા પવિત્ર હોરમજદ રોજ, આજ દીને મારી મુરાદ તથા ખાહેશ બર લાવ.

હુશો અક્લો ખેરદ યાબમ ઝે બહ્મન,
દેલે સાફો નિયત પાકો નેકૂ તન.

૪૧. બહમન અમશારપંદ તરફથી હું હોંશ, અકકલ, તથા ડહાપણ, સાફ દીલ, પાક નૈયત, તથા ભલું તન મેળવું.

હમઝ અર્દીબેહેશ્તમ કેર્ફેહ બેસ્યાર
શવદ હાસેલ, એલાવેહ રાસ્ત ગોફ્તાર.

૪૨. અએ નેક ખુદા! અરદીબહેશત અમશારપંદ તરફથી મને ઘણુંજ સવાબ, તથા તે ઉપરાંત રાસ્ત બોલવું હાંસેલ થાય.

ઝે શાહ્રીવર બેયાબમ માલો નેઅ્મત,
ઝે શાહાન દૂર સાઝી ઝોલ્મો ઝહ્મત.

૪૩. શાહરેવર અમશારપંદ તરફથી મને માલ તથા ન્યામત મળે, પાદશાહો આગળથી જુલમ તથા ઝેહમત દુર કરે.

કે એસ્ફંદારમદ 'બુન્દેહુ મનશની'
સેપાસો શોકે યઝૂદાંન, ઇન 'કુનશની.'

૪૪. અસ્પંદારમદ અમશાસ્પંદ તરફથી સંપૂર્ણ મનશની અને ખોદાતાલાની સેપાસગુજારી, શુકરાનાં, એવાં એવાં સારાં કામ હાંસલ કરે.

મહો સાલમ ખોજસ્તેહુ કુન કે ખોર્દાદ,
કે શીરીનીઓ ચર્બી યાબમ અઝ દાદ.

૪૫. ખોરદાદ અમશાસ્પંદ તરફથી મારા મહિના તથા સાલો મુબારક કર, કે ઇનસાફથી મીઠી અને સ્વાદિષ્ટ નયામતો મેળવું.

'અમર્ગીઓ' બેરૈમંદી કે મોર્દાદ,
ખોરેશહાએ નેકૂ બૂયે ખુશમ બાદ.

૪૬. અમરદાદ અમશાસ્પંદ તરફથી મને અમર્ગી તથા ફળદ્રુપતા હોજો, સારાં મિષ્ટાનો તથા ખુશનુમા સુગંધ મારે માટે હોજો.

કે દયેબાદર યકીન દર દીને બેહ દેહ,
કે દર દીન્ અઝ હમે કેર્ફે યકીન બેહ.

૪૭. દેપાદર તરફથી ભલી દીન ઉપર આસ્થા આપ, કારણકે દીનમાં આસ્થા બીજા બધા સવાબો કરતાં બહેતર છે.

કે આદર્ ઇઝદમ અક્લો ખેરદ બખ્શ,
કે ઊ રંજો બલાયમરા કુનદ પખ્શ.

૪૮. આદર ઇજદ તરફથી મને અકકલ તથા ડહાપણ બક્ષ, કારણકે તે રંજ તથા બળા કચડી નાખે છે.

કે આબાન્ ઇઝદમ હાજત રવા કુન,
મોરાદે મન બે ઝૂદી તો અદા કુન.

૪૯. આવાં યઝદ તરફથી મારી હાજતો બર લાવ, મારી મુરાદ જલદીથી તું પાર પાડ.

મુનવ્વર કુન દો ચશ્મે મન કે ખુર્શીદ,
હમીન તા રૂઝે પીરી દારમ ઉમ્મીદ.

૫૦. ખોરશેદ યઝદથી મારી બેઉ ચશમ રોશન કર, રોશન આંખ સાથે ઘડપણ સુધી રહું એવી ઉમેદ હું રાખું છું.

તો હલ કુન મુશ્કેલમ અઝ માહ બોખ્તાર,
રસાનદ બર મોરાદમ દર હમે કાર.

૫૧. માહ યઝદ તરફથી મારી મુશકેલી ટાળ, કે તે દરેક કામ મારી મુરાદ મુજબ પાર પાડે.

બે તીર ઇઝદ બે ફર્માઇ તો અયે પાક,
કે સાઝદ તાલેઅમ શાદા ખોરેહ્નાક.

૫૨. અએ પાક ખોદા! તીર યઝદને તું ફરમાવ કે તે મારાં નસીબને ખુશી ભરેલું, તથા ખોરેહવાળું કરે.

અઝૂ રેઝૂકો નેશાતે જાન દેહાની,
ઝે રંજો મેહ્નતો ઘમ વા રેહાની.

૫૩. તેની તરફથી મને રોજીરઝક તથા જીવનું સુખ અપાવ, અને રંજ, મહેનત તથા ગમમાંથી છુટકારો બક્ષાવ.

ઝે ગૂશ ઇઝદ બેકુન હેમ્મત બુલન્દમ,
હમીદૂન ઊ બેદારદ અર્જમન્દમ.

૫૪. ગોશ યઝદથી મને મોટાં મનનો કર, હંમેશાં તે મને આબરૂદાર રાખે.

ઝે દેબ્ મેહ્રૂ ઇઝદમ ઘમ રા કુની દૂર,
બે દેલ દર રાહ યાબદ પાકી ઓ નૂર.

૫૫. દેપમહેર યઝદથી મારો ગમ દુર કર, જેથી મારાં દીલમાં પાકીજગી અને નુર માર્ગ મેળવે.

ઝે મેહ્રૂ ઇઝદ દેલમ પોર મેહ્ર ગર્દાન,
સરે પોલ પીશે ઊ ખોશ-ચેહ્ર ગર્દાન,

૫૬. મહેર યઝદથી મારૂં દીલ માયા ભરેલું કર; ચીનવદ પુલ આગળ તેની સનમુખ મને ખુશાલ ચહેરેનો કર.

કે ખાસો આમ દર દેલ દુસ્ત દારન્દ,
મરા દર દૂસતી નીકૂ શુમારન્દ.

૫૭. કે અદના તથા આલા પોતાનાં દીલમાં મારી તરફ મહોબત રાખે, અને મને તેઓની દોસ્તીને લાયકનો ગણે.

સરૂશ ઇઝદ રવાનમરા નેગેહ્દાર
શવદ, હમ દૂર દારદ દૂઝખે તાર.

૫૮. સરોશ યઝદ મારાં રવાનનો નેગેહદાર થાય, તેમજ અંધારા દોઝખને મારાથી દુર રાખે.

ઝે રશ્નેઅમ બે દેલ દર રાસતી દાર,
તો દૂરમ અઝ કઝીઓ કાસતી દાર.

૫૯. રશને યઝદથી મારાં દીલમાં સચાઇ રાખ, અને છળકપટ તથા જુઠાઇને મારાથી દુર રાખ.

ઝે ફ્રૂવરૂદીન રવાનમ રા ફરેહ કુન,
દેલમ રા અઝ ફરહર પોર ખોરેહ કુન.

૬૦. ફ્રરવરદીન યઝદથી મારાં રવાનને તુરમંદ કર, મારાં દીલને ફરોહરથી ખોરેહમંદ કર.

તો બહરામ્ ઇઝદમ રા કુન નેગેહદાર,
કે બર દોશમન ઝફર યાબમ બે હર કાર.

૬૧. તું બહેરામ યઝદને મારો નેઘેહબાન કર, કે જેથી દુશ્મન ઉપર દરેક બાબતમાં હું ફત્તેહ ફીરોજી મેળવું.

મોરાદી હરૂચે ખાહમ ઊ દેહદ ઝૂદ,
બરારદ ઊ ઝે દોશમનહાયે મન દૂદ.

૬૨. જેવી હું મુરાદ ચાહું તે તે જલદીથી બખશે, તે મારા દુશ્મનોને પાયમાલ કરે.

ઝે રામ ઇઝદ દેલમ રા શાદિઈ દેહ,
બે શૌકો ખોરૂરમી આબાદિઈ દેહ.

૬૩. રામ યઝદથી મારાં દીલને ખુશાલી આપ, તે સાથે ખુશીખુરમી, અને આબાદી આપ.

દેલે આલમ બે મન બર દૂસ્ત દારી;
દેહમ ઓમ્રે દેરાઝો કામગારી.

૬૪. લોકોનાં દીલને મારી તરફ મહોબત ધરાવતાં કર, મને લાંબી ઉમર તથા ફતેહમંદી આપ.

ઝે બૉદ ઇઝદ દેલમરા તાઝેહ ગર્દાન,
ઝે એલમે ખુદ બુલન્દ આવાઝેહ ગર્દાન.

૬૫. ગુવાદ યઝદથી મારાં દીલને તાજું રાખ; તારાં જ્ઞાનથી મને પ્રખ્યાત કર.

ઝે દેપ્દીનમ મનશની પાક દારી,
કે તા દર્ દો જેહાંન યાબમ યસારી.

૬૬. દેપદીન યઝદથી મારી મનશની પાક રાખ, કે જેથી બેઉ જહાંનમાં મને પુષ્કળતા અને આબાદી મળે.

ઝે દીન્ ઇઝદ બેદીને મઝૂદિયસ્નાંન,
બેદારી બીશકો શોબ્હે હમાન સાન.

૬૭. દીન યઝદથી માઝદયસ્ની દીન ઉપર તું મને જેમ છેઉં તેમ બીલકુલ શક યા ગુમાન વગર દ્રઢ રાખ.

ઝે એર્દૂ ઇઝિદ બલાયમ દૂર ગર્દાન.
દેલમ રા અઝ ખેરદ પોર નૂર ગર્દાન.

૬૮. અશીશવંધ યઝદથી મારી બળા દુર કર, મારાં હૃદયને ડહાપણથી તુરમંદ કર.

ઝે લોત્ફે ખુદ બેફ્રર્માઈ તો દાદાર,
કે અસ્તાદ ઇઝદમ બાશદ નેગેહદાર;

૬૯. અએ દાદાર! તારી મહેરબાનીથી તું આસ્તાદ યઝદને ફરમાવ કે તે મારો નેઘેહદાર થાય.

સરે પોલ બા ફરૂહર યાર બાશદ,
અઝાંન યારીયમ આસાન કાર બાશદ.

૭૦. ચીનવદ પુલ આગળ ફરોહર સાથે તે મારો મદદગાર થાય, અને તે મદદથી મારૂં કામ આશાન થાય.

ઝે અસ્માન્ ઇઝિદ ઇન ચર્ખે ગર્દાન,
બરે હર્ કસ સરફ્રાઝમ તો ગર્દાન.

૭૧. આ ફરતાં ગગનમાં આસમાન યઝદથી તું મને દરેક જન સનમુખ ચહડીયાતો અને માનવાળો કર,

તનમ રા કુન નેગેહબાન રૂઝે ઝમ્યાદ,
બેદેલ દર અઝ ખેરદ બેન્હી તો બુન્યાદ.

૭૨. જમયાદ રોજે તું મારાં બદનનું રક્ષણ કરજે, મારા દીલમાં તું ડહાપણનો પાયો નાખજે.

ઝે મારેસ્પંદ ’વસ્તા રાસ્ત ખાનમ,
બે ખૂબી દીનો આઇન રા બેદાનમ.

૭૩. મારેસ્પંદથી હું અવસ્તાનાં કલામ શુધ્ધ અને સાચી રીતે ભણું, અને દીનનો તરીકો હું બરાબર જાણું.

કલામે ઝંદ બા ઊ શુદ હવાલેહ.
ઝબાન રા બેહતરઝ શીરીન નવાલેહ.

૭૪. અવસ્તાનાં કલામ તે યઝદને હવાલે થયલા છે; તે કલામો ઝબાનપર મીઠા નવાલા કરતાં વધારે સારા છે.

બેમન બર મેહેરબાન ગર્દાન અનારામ,
ગોરોસ્માનમ દેહદ,—આન જાયે આરામ.

૭૫. અનેરાનને મારી ઉપર મહેરબાન બનાવ, કે તે મને આરામનું સ્થળ, ગરોસ્માન બહેશત આપે.

ઝે ઓઝૂં ઈઝિદ તનમ રા આબરૂઇ,
દેહી ચુન આબ સાફો બા નેકૂઈ.

૭૬. ઓઝં યઝદ (અપામ નપાત) તરફથી પાણી જેવી સાફ અને નિર્મળ આબરૂ તું મને આપ.

ઝે હોમ ઈઝિદ બેખ્શમ તનદોરોસ્તી,
હુવાદારીએ ફરૂઝન્દાનો ચોસ્તી.

૭૭. હોમ યઝદથી તું મને તંદરોસ્તી, તેમજ ફરજંદોની મહોબત અને ચાલાકી બખશ.

ઝે દહૂમાન કુન રવાનમ શાદો ખંદાન,
કે બાશદ બર સરે પોલ ઊ નેગેહ્બાન.

૭૮. દહમ યઝદથી મારાં રવાનને ખુશાલ અને હસતું કર, કે તે ચીનવદ પુલ આગળ મારો નેઘેહબાન થાય.

બે આન્જા બહ્રેહ્ દેહ્ ચન્દાન નેકૂઈ,
કે બર પોલ મન રવમ બા આબરૂઈ.

૭૯. ત્યાં મને નેકીનો એટલો બધો હિસ્સો આપ, કે ચીનવદ પુલ ઉપરથી હું બાઆબરૂ પસાર થાઉં.

બે આખેર કુન રવા ઇન મુદ્દઆયમ,
કે દર્ હર્ દો જેહાંન શાદી નેમાયમ.

૮૦. સેવટે મારી આ માગણીઓ તું કબુલ કર, કે જેથી બેઉ જહાનમાં હુ ખુશહાલ થાઉં.

બે ઈન બંદે બે લોત્ફે ખુદ શરફ દેહ,
હમે તક્સીરો જોર્મમ યક તરફ નેહ્.

૮૧. તારી મહેરબાનીથી આ બંદાને કીર્તિ બક્ષ, અને મારી બધી તકસીર તથા ગુનાહ એક બાજુએ મેળ.

ખોદાયા બામન્ ઈન અમ્શાસ્પંદાન,
પનાહો યારો રહ્બર કુન તો હઝમાન.

૮૨. અએ ખુદા! તું આ અમશાસ્પંદોને હંમેશા મારા પનાહ, સાથી અને રહેબર કર.

ઝે શૈતાંનો હમાન્ અઝ હફ્ત દીવાંન,
રેહાઈ દેહ્ તો અયે પાક યઝ્દાંન.

૮૩. અએ પાક ખુદા! શેતાનથી, તેમજ સાત દેવોથી તું મને છુટકારો બક્ષ!

કે જોર્મ ગરૂચે કારી મુશ્કેલમ હસ્ત,
વલી ઉમ્મીદ અકૂવત દર દેલમ હસ્ત.

૮૪. જો કે મારાં પાપને લીધે મારૂં કામ મુશ્કેલ થયું છે, તોપણ મારાં દીલમાં તારી માફીની ઉમેદ છે.

બે ગીતી પીશે ખલકમ પાયેગાહ દેહ,
બે મીનૂ દર બેહેશતમ જાયેગાહ દેહ.

૮૫. આ દુન્યામાં લોકો આગળ મને મોભો અને દરજ્જો આપ, મીનોઇ દુન્યામાં મને બહેસ્તની અંદર જગા આપ.

બે બહરામ્ ઇઝદત ફર્માય દાદાર,
કે બાશદ ઊ બે ગીતીઅમ નેગેહદાર.

૮૬. અએ દાદાર! બેહરામ યઝદને ફરમાવ કે આ દુન્યામાં તે મારો નેધેહદાર થાય.

પઝીરોફતમ વરા અઝ જાન ફેરેશ્તેહ,
કે બાશદ ખાસ અઝ નૂરત સેરેશ્તેહ.

૮૭. હું તેને દીલોજાનથી ફરેસ્તા તરીકે કબુલ રાખું છું, કારણ કે તે તારાં નુરમાંથી બનેલો છે.

દેહદ યારી બે ફીરૂઝીઓ નોસ્રત,
ઝેદાયદ અઝ દેલમ્ અંદુહો ઓસ્રત.

૮૮. ફતેહ ફીરૂઝી સાથે તે મને મદદ આપે, મારાં દીલમાંથી ગમ તથા મુશ્કેલી દફે કરી નાંખે.

ચુ ઊશ મન બે હર કારી બેખાનમ,
ફેરેસ્તી અઝ હોઝૂર આન મેહરબાનમ.

૮૯. જ્યારે હું તેને દરેક કામમાં યાદ કરૂં, ત્યારે તે મહેરબાન (બહેરામને) તારી હજુરથી મારી આગળ મોકલજે.

એજાબત કુન દુઆયમ અયે ખોદાયમ,
કે હસ્તી મેહરબાન દર દો સરાયમ.

૯૦. અએ મારા ખુદા! મારી દુવા કબુલ કર, કારણકે બેઉ દુન્યામાં તુંજ મારો મહેરબાન છે.

મને બીચારેહ અંદર પીચોતાબમ,
બેપીશે મરદોમાન અફઝાય આબમ.

૯૧. હું લાચાર, ગુંચવાડા અને મુશ્કેલીમાં છું; લોકોની સનમુખ મારી આબરૂનો વધારો કરજે.

કે તન હર્ દર્દો આઝારી કે બાશદ,
બેરાનો નીઝ તીમારી કે બાશદ.

૯૨. મારાં શરીરમાં જે હરેક દુઃખ કે બીમારી હોય, તેને હાંકી કહાડ. અને વળી જે કાંઇ ગમગીની હોય તે પણ દુર કર.

ખોદાયા મન પતેત દર દેલ બેદારમ,
બે ચેન્વદ પોલ તોઈ આમોરૂઝગારામ.

૯૩. અએ ખુદા! હું મારાં દીલમાં પસ્તાવો રાખું છું, ચીનવદ પુલ ઉપર તુંજ મારા ગુનાહ માફ કરનાર છે.

બેબખ્શાયમ બેબખ્શાયમ બેબખ્શાય,
બરીન બંદે દરે રહ્મત તો બોકુશાય.

૯૪. મારાં ગુનાહ માફ કર, મારા ગુનાહ માફ કર, મને મારી બક્ષ અને આ બંદા ઉપર તારી રહેમતનો દરવાજો ખુલ્લો કર.

મુનાજાત ૧૯ મી (બેતોમાં)

તેત્રીસ ફરેશ્તાઓની યાદ સાથની

દસ્તુર જમશેદજી જામાસપજી આસાજીની જોડેલી.

એલાહી ચશ્મેએ ફૈઝત રવાન કુન,
દેલમ ઝાફાતે દૌરાન દર અમાન કુન.

૧. અએ ખોદા! તારી બખશેશનો ઝરો વહેતો કર, જમાનાની આફતોમાંથી મારાં દીલને સહી.સલામત રાખ.

એલાહી બીકસમ સૂયમ નઝર કુન,
ઝે અસ્રારે નહીસત બા ખબર કુન.

૨. અએ ખોદા! હું નાચાર છું, મારી તરફ નજર કર; તારા કીમતી ભેદોથી મને માહીતગાર કર.

મને બીચારેહ્ રા બેન્માય રાહી,
કે મીદારમ ચુ તો પોશતો પનાહી.

૩. મને નાચારને સારો રાહ દેખાડ, કારણકે હું તારા જેવાનોજ ટેકો તથા પનાહ ધરાવું છું.

ઝબાનમ બા દો ચશ્મો ગૂશ હમ્વાર,
ઝે આસારે બદી ઝેશ્તી નેગેહ્દાર.

૪. મારી ઝબાન, બે આંખ, તથા કાનને હંમેશાં ખરાબ અને ભુંડાં કામોની અસરથી બચાવ.

એલાહી આજેઝમ, બાશદ કે ગાહી,
બરીન મેસ્કીન બેયંદાઝી નેગાહી!

૫. અએ ખુદા! હું લાચાર છું, એવું બનશે કે કોઇ વખત તું આ મિસ્કીન ઉપર તારી નીઘાહ નાખે!

એલાહી આગેહી અઝ હાલે ઝારમ,
બે હસ્બે મુદ્દઆ કુન કારોબારમ.

૬. અએ ખોદા! તું મારી પરેશાન હાલતથી વાકેફ છે, મારી હાલતને મારી ધારણા મુજબ ધીકતી અને આબાદ કર.

બે મેસ્કીનીએ મન્ અઝ લોત્ફે બબ્શાય,
ઝે જાનો દેલ ઘમો અંદૂહ બેઝદાય.

૭. માયાની રાહે મારી નાચાર હાલત ઉપર રહેમ કર, મારા જાન તથા દીલમાંથી ગમ અને દીલગીરી ભુસી કાઢ.

દુઆયમ રા એજાબત હમ-એનાન કુન,
તો તક્વાયમ બરે ખલ્કાન અયાન કુન,

૮. મારી દુવાને તારી કબુલાત સાથે જોડ, મારી પહેરજગારીને દુન્યામાં જાહેર કર.

કે દીન યાબદ ઝે હુશે મન રવાજી,
નબાશદ અઝ કસાનમ એહ્તિયાજી.

૯. કે મારી હુશિયારીથી દીનનો ફેલાવો થાય, હું લોકોનો મોહતાજ રહું નહિ.

નમાઝમ રા શરફ દેહ્ અયે અઝીઝી,
બેરૂન કુન્ અઝ દેલે મન બીતમીઝી.

૧૦. અએ મારા કીર્તિવંત ખોદા! મારી બંદગીને મરતબો બખશ, મારા દીલમાંથી ઘેરડહાપણુ બહાર કહાડ.

રવાનમ રા સરાસર કૈફે અબ્બાર,
બે મહ્સૂદી મયાવર ઝર્રે આઝાર.

૧૧. મારા આત્માને સઘળા સત્તાબોથી ભરી નાખ, અદેખાઇના ભોગ થયેલા ઉપર (યાને મારી ઉપર) જરાબી દુઃખ ના પડવા દે.

હેલે મન મબ્જીને અસ્રારે ખુદ કુન,
ઝબાનમરા કેલીદે બારે ખુદ કુન.

૧૨. મારાં હૃદયને તારા ભેદનો ભંડાર કર, મારી ઝબાનને તારી દરગાહની ચાવી કર.

એલાહી બખ્તે મન રૈશન બેગર્દાન,
તનમરા અઝ અષેમ જૌશન બેગર્દાન.

૧૩. અએ ખોદા ! મારૂં નસીબ રોશન કર, મારાં તનને "અષેમ"ના કલામનું બખતર પહેરાવ.

સબાતમ બખ્શ દર રાહે અશૂઈ,
એનાયત કુન બે ઈન બંદે નેકૂઈ.

૧૪. અશોઇની રાહ ઉપર મને દ્રઢતા બખશ, તું આ બંદાને નેકી એનાયત કર.

ઝે દરૂહાયે કસાન દસ્તમ નેગેહ્દાર,
તો ગીરી દસ્તે મન અયે પાક દાદાર.

૧૫. લોકોનાં બારણાં ઠોકતાં મારા હાથને અટકાવ, અએ પાક દાદાર ! તુંજ મારો હાથ પકડ.

મરા હરૂગેઝ મકુન અઝ રાહે ખુદ દૂર,
બે મન બખ્શી ખોદાયા જાયે પોર નૂર.

૧૬. મને તારી રાહથી કદી દુર કરતો ના, અએ ખુદા ! મને નુર ભરેલી જગા બખશ.

બેનઝૂદીકીએ ઝરૂતોશ્તે સપેત્માન,
દેહી જાયમ ખોદાયા દર ગોરોસ્માન.

૧૭. અએ ખોદા ! ગરોસ્માન બહેશતમાં સ્પીતમાન જરતોસ્તની નજદીક મને જગા બખશજે.

ફેરાવાન રહ્મ કુન બર બંદેએ ખાસ,
કે તા અફૂઝાયદમ હર રૂઝ એખ્લાસ.

૧૮. તારા ખાસ બંદા ઉપર ઘણીજ મહેર કરજે, કે જેથી કરીને દરરોજ તારી તરફનો મારો એખલાસ વધતો જાય.

રવાનમરા ઝે પાકી તૂશેગી દેહ,
ઝે બદ કેરૂદારહા યક ગૂશેગી દેહ.

૧૯. મારા આત્માને પાકીજગીનો ખોરાક બક્ષ ! અને બદ કામોથી તેને અલગપણું આપ.

બે કોરૂબત બખ્શા તો જાયે સફાયમ,
રેહાની અઝ અઝાબે પોર જફાયમ.

૨૦. તારી નજદીક મને પાક જગા આપ, જહાંથી ભરેલા આઝીબથી મને છુટકારો બખશ.

ઝે અસ્રારે ખુદમ કશા હલકે દર ગૂશા,
ફેઝાઇ હેફૂઝ મારા અઝ સરે હૂશ.

૨૧. તારા ભેદથી મને તારી તાબેદારીમાં ખેંચ, હોશથી મારી યાદદાસ્ત શકિતમાં વધારો કર.

ઝે વસ્તા કારોબારમ્ રા રવાઇ
બેદેહ ખાલેક કે હસ્તમ બીનવાઈ.

૨૨. ઓ કીરતાર! અવરતાના કલામો પઢવાના પ્રતાપથી મારી હાલતને ધીકતી અને આબાદ કર, કારણકે હું ગુજરાનનાં સાધન વગરનો છું.

ઝે તો દારમ ઉમીદીરા કે દારમ,
મકુન દર 'મીનુઆન' તો શર્મસારમ.

૨૩. હું જે કાંઇ ઉમેદ ધરાવું છું, તે તારાથી ધરાવું છું, મિનોઇ દુન્યામાં તું મને શરમીંદા ના કરતો.

બેહર્ જાઈ બાશમ હમ્દમમ બાશ,
બેહર્ રાહી કે પૂયમ હમ્રેહમ બાશ.

૨૪. જ્યાંબી હું હોઉં ત્યાં તું મારો મિત્ર થા અને જેબી રસ્તા ઉપર હું દોડું, તે રસ્તા ઉપર મારો સાથી થા.

ખોદાયા દેલ બે દસ્તત દાદેઅમ મન,
બે રાહે બંદગી ઇસ્તાદેઅમ મન.

૨૫. અએ ખોદા! મેં મારૂં દીલ તુંને હવાલે કીધું છે, ભક્તિના માર્ગ ઉપર હું ઉભેલો છું.

નેશાને કૂયે વસ્લત પીશમ આવર,
હઝીઝમ રા બે ઔજે ખીશમ આવર.

૨૬. તારી હજુરની ગલી (રસ્તા)ની છધાણી મારી સનમુખ લાવ, હું નીચેમાં નીચે પડેલાને તારી ઉંચાઇએ લાવ.

સેફાલે જેસ્મે મન ગોલ-યાઝે ખુદ કુન;
દેલે મન અન્દલીબે રાઝે ખુદ કુન.

૨૭. મારાં શરીરનાં માટીનાં વાસણને તારા ગોલાબેથી ઉગતું અને ભરેલું કર, મારા દીલને તારા ભેદનું બુલબુલ બનાવ.

મરા ચુન ઝીન જેહાન આયદ કેનારેહ,
ફેરેસ્તી ઇઝદાનરા બી શુમારેહ.

૨૮. જ્યારે આ દુન્યાથી કીનારે થઇ જઇ ચાલી જવાનો મારો વખત આવે, ત્યારે બેશુમાર યઝદોને મોકલજે.

સરૂશે પાક ગીરદ દસ્તે મારા,
બેજા આરદ હમે અલતાફહારા.

૨૯. પાક શરોષ યઝદ મારો હાથ પકડે, અને બધી મહેરબાનીઓ વરસાવવાનું બજા લાવે.

પતેત પયેવસ્તેહ બા કામો ઝબાન કુન,
અશેમરા હમ ગહે નઝૂઅમ રવાન કુન.

૩૦. હંમેશાં પતેત મારાં તાળવાં તથા જીભમાં મુક, મારી છેલ્લી પળને વખતે 'અશેમ વોહુ'ના કલામો મારી જીભ ઉપર જારી કરજે.

કે તા અહરીમને રીમન શવદ પસ્ત,
બે ગુસ્તાખી નયારદ ઝદ બેમન દસ્ત.

૩૧. કે જેથી નાપાક અહેરેમન નીચો પડે, તું ડાઇ લાવી તે મને પોતાનો પંજો મારે નહિ.

બવદ અઝ્દાએ મન ખન્નાસ પીશે,
બકૂરી મુત્તસેલ બાદા હમીશે.

૩૨. મારા દુશ્મનો શયતાની પેશાના છે, તેઓ હંમેશાં અંધારાં સાથે જોડાયલા રહેજો.

એલાહી દૂસતાંનમ ઘમ મબીનાદ,
વગર દોશ્મન બુવદ ખુશ-દમ મબીનાદ.

૩૩. અએ ખોદા! મારા દોસ્તો ગમ ના જોતા, અગર જો કોઇ મારો દુશ્મન હોય તો તે સુખની પળ ના ભોગવતો.

રવમ ઝીન જા ચુ સૂયે મીનુઇયાન,
બે ચેન્વદ પોલ રહે મન બાદ આસાન.

૩૪. જયારે હું આ દુન્યામાંથી મિનોઇ દુન્યામાં જાઉં, ત્યારે ચીનવદ પુલ ઉપર મારો રસ્તો આસાન થજો.

તો અયે બહમન બેયાઈ શાદ બા બખ્ત,
રવાનમરા દેહી અઝ કેર્ફેહા રખ્ત.

૩૫. અએ બહમન અમશાસ્પંદ! તું આનંદ સાથે સારૂં નસીબ લઇને આવ, અને મારાં રવાનને સવાબનો અસબાબ બક્ષ!

સરૂશો મેહરો રશ્ન્ ઇઝદ હેસાબમ,
કુનંદ હમ વા રેહાનંદ અઝ અઝાબમ.

૩૬. શ્રરોષ, મહેર અને રશને યઝદો મારાં કામોનો હિસાબ કરે, તથા મને દોઝખની આફતમાંથી છોડવે.

અઝાન્જા બર સેતર-પાયેહ્ રસાનંદ,
ગોલે શાદી બે ફર્કેમન ફેશાનંદ.

૩૭. ત્યાંથી મન તેઓ સત્તર પાયાના બહેશત તરફ પુગાડે, ખુશાલીનાં ફુલ મારા માથાં ઉપર વધાવે.

બેગીરંદ દસ્તો બર મેહ-પાયેહ્ આરંદ,
બે મન અઝ મેહરબાની સાયેહ્ દારંદ.

૩૮. મારો હાથ પકડીને મને માહપાયાના બહેશત તરફ લાવે, મારી ઉપર મહેરબાનીનો છાયો બીછાવે.

વઝાંન તા પાયેચે ખુરૂશીદ તાબાંન,
કે હસ્ત્ અઝ દોર્રો યઅ્કૂતે દોરોખ્શાંન,

૩૯. અને ત્યાંથી પ્રકાશિત ખોરશેદ પાયાનાં બહેશત તરફ લાવે, કે જે મોતી તથા માણેકથી પ્રકાશે છે.

રસાનંદ હમ મરા આન્જા નેશાનંદ,
નેસારે ગૂનેગૂન બર મન ફેશાનંદ.

૪૦. ત્યાં મને પહોંચાડે અને બેસાડે, અને મારી ઉપર તરેહવાર નીસાર વરસાવે.

બે પીશે દાદગર દારંદે આરંદ,
ઝે મન સેજ્દાતે ગૂનેગૂન ગુઝારંદ.

૪૧. પછી ખોદા કે જે દુન્યાનો નેઘેહબાન છે, તેની નજદીક મને લાવે, અને મારી તરફથી ઘણી મીન્નત ગુજારી કરે.

ચુ સર બરદારમ આન્જા અયે એલાહી,
કુનમ ફર્યાદો લાબો ઉઝૂરખાહી,

૪૨. પછી અએ ખોદા! જ્યારે તે જગ્યાએ હું મારૂં સર ઉંચું ઉઠાવું, ત્યારે હું ફરીયાદ તથા આજીજી તથા ઓજરખાહી કરૂં

કે હીચમ નાયદ અઝ ગોફ્તારો કેરદાર,
સેતમ કર્દમ બે ખુદ અયે પાક દાદાર.

૪૩. કારણકે મારા બોલવા અને કરવાથી કંઇ હાંસલ થયું નથી. અએ પાક દાદાર! મેં મારી પોતાની ઉપર સિતમ કર્યો છે.

પઝીરી ઓઝ્રહા 'તોજેશ' ગુઝારમ,
ઝે યક તા દહ્ ઝે દહ્ તા સદ હઝારમ.

૪૪. હું એકથી દસ, દસથી સો હજાર માફી માગું છું અને તોજેશ ગુજારૂં છું, તે કબુલ રાખ.

બે બખ્શાયેશ રસીદ્દ ઇન બંદેહ્ સૂયત,
કે આવરદી વગરને સૂયે કૂયત?

૪૫. તારી મહેરબાનીથી હું તારી (ખોદા) તરફ પહોંચ્યો છું, નહિ તો કોણ મને તારી ગલીમાં (યાને તારી સનમુખ) લાવતે?

ખોદાવંદા બે દીને બેહ્ કે દાયમ
બેજાબત-પીશે ગર્દાની દુઆયમ.

૪૬. અએ ખોદા! જે ભલી દીન હું પાળું છું, તેને ખાતર મારી દુવાઓ કબુલ રાખ.

ખોદાવંદા બે જેહ્તે પાસબાની
બેસાઝદ રશ્ને ઇઝદ મેયહ્માની.

૪૭. અએ ખોદા! મારી પાસબાનીને માટે રશ્ને યઝદ મારી પરોણાગત કરે.

હઝારાન નીકુઇ બા મન બેસાઝદ,
ઝે દીન્દારીએ મન અઝ મન બેનાઝદ.

૪૮. હજારો ભલાઇ તે મારી સાથે કરે, મારી દીનદારીને ખાતર તે મારાથી મગરૂર અને ખુશી થાય.

બેહર્ કારમ નેમાયદ દસ્તગીરી,
ઝે હંગામે જવાની તા બે પીરી.

૪૯. તે મારાં દરેક કામમાં જુવાનીના વખતથી તે બુઢાપાના વખત સુધી મને સહાય થાય.

બુવદ ઇન બંદેરા દર હર મકાન યાર,
શફીએ મન બુવદ દર પીશે દાદાર.

૫૦. દરેક જગાએ તે મારો મદદગાર થાય, અને દાદારની હજુર તે મારી તરફથી ઓજરખાહી તથા ભલામણ કરનાર થાય.

સીઓસેગાન અમર્ગો રૈશનો પાક,
મરા દારન્દ દર કૌનૈન બીબાક.

૫૧. રોશન પાક તેતરીસે ફરેસ્તાઓ બેઉ જહાનમાં મને બ્હીક વગરનો રાખે.

ઝે યઝુદાન ઑહુમ્ અઝ બાબે એબાદત,
કે બાશદ બન્દગીઅમ રા ઝેયાદત.

૫૨. ખોદા તરફથી હું એક બંદા તરીકે માગું છું કે મારી બંદગીમાં વધારો થાય.

ગનામીનો ઝે મન દર "શીનમૂઈ,"
નેગુન્સાર ઉફતદ બા ઝર્દ-રૂઈ.

૫૩. ધનામીનેઃ મારાથી "શીનમુઇ" ગુનાહમાં (યાને રડવા કુટવામાં) ફિક્કા ચહેરા સાથે ઉંધે મસ્તક પડે.

તો અય બહ્મન નેકૂ નીયત બેબખ્શા,
'અકોમન' દૂર દારો હૂશ વખ્શા.

૫૪. અએ બહમન અમશાસ્પંદ! તું મને નેક નૈયત બખશ, અકોમન (બહમનના હરીફ)ને દુર રાખ, અને મારી હોંશનો વધારો કર.

ઝે ગાવો ગૂસફંદાંન મન્ફઅત બખ્શ,
નશાયદ તા કે આઝારમ, કુનમ પખ્શ.

૫૫. ગાવ ગોસ્પંદાથી મને ફાયદો બખશ, એવું નહિ થાય કે હું તેઓને દુઃખ દેઉં અને ઇજા પહોંચાડું.

તો અયે અર્દીબેહેશ્તે વીઝેહ્ મારા,
દેહી અંદર ગોરોસ્માંન પાક જારા.

૫૬. અએ પાક અરદીબહેશત અમશાસ્પંદ! મને પાક ગરોસ્માન બહેશતમાં જગા આપ.

ઝે નૂરે ખીશ બખ્શા સોર્ખ-રૂઈ,
બેયાવર બર ઝબાન હરૂજા નેકૂઈ.

૫૭. તારાં નુરથી મને પ્રકાશિત ચહેરો (યાને આબરૂ) બખશ, દરેક જગાએ મારી ઝબાન ઉપર (નેકીનાજ) લબ્ઝ લાવજે.

તો શહરીવર બેશવ દર શોગ્લ યારમ,
ઝે એફ્લાસે જેહાન મહ્ફૂઝ દારમ.

૫૮. અએ શહેરીવર અમશાસ્પંદ! તું મારાં કામકાજમાં મારો મદદગાર થજે, જેહાંનની ગરીબાઇથી મારૂં રક્ષણ કરજે.

ઝે સીમો ઝર ફરાવાંન ગંજમ આવર,
નમત્તોહા અઝ્ બીરંજમ આવર.

૫૯. સોના રૂપાંનો મોટો ગંજ મને આપ, મને રંજ વગર તેમાંથી ફાયદો આપ.

ગુનાહી કાન ઝે મન દર દામત્ આમદ,
મઆફ્રમ કુન કે બંદેહ્ રામત આમદ.

૬૦. જે ગુનાહ કરી હું તારા ફંદમાં ગીરફતાર થયો છું તે ગુનાહ માફ કર, કારણકે હું હવે તારો તાબેદાર બંદો થયો છું.

ઝે એસ્ફંદારમદ દારમ ઉમીદી,
કે ઊ 'બુન્દે મનેશ' બખ્શદ નવીદી.

૬૧. અસપંદારમદ અમશાસ્પંદ તરફથી હું એવી ઉમેદ રાખું છું કે તે સંપુર્ણ મનશની અને સારાં કામોની રૂડી ખબર મને આપે.

ઝે અફ્આલે જમીલમ બોર્દબારી,
અતા કુન બા મતાએ ખાકસારી.

૬૨. સારાં કામોમાંથી સહનશીલતા અને તે સાથે નમ્રતાનો અસબાબ મને બખશ.

તો અયે ખોર્દાદ હસ્તી સાહેબે સાલ,
હમે અઓકાત દારીઅમ નેકુ હાલ.

૬૩. અએ ખોરદાદ અમશાસ્પંદ! તું સાલોનો સાહેબ છે, મને દરેક વખતે સારી હાલતમાં રાખ.

ઝે ઓમ્રે જાવેદાની દેહ્ ઉમીદી,
હમઝ શીરીન ઝબાનીઅમ નવીદી.

૬૪. મને જાવેદાન જીંદગીની ઉમેદ આપ: મને શીરીન ઝબાન બખશવાની રૂડી ખબર આપ.

તો અયે મોર્દાદ દાદમ દેહ્ શબો રૂઝ,
ચેરાઘે અક્લે મન રોશન બરફ્રૂઝ.

૬૫. અએ અમરદાદ અમશાસ્પંદ! રાત દીન તું મારી ફરીયાદે પહોંચ, અને સહાયથી મારી અકકલના ચેરાગને રોશન બળતો કર.

બરે એશરત બેદેહ્ શાખે તનમરા,
ગોલે શાદી બેયાવર ગોલ્શનમરા.

૬૬. મારાં બદનની ડાંખળી ઉપર મોજમજાહનાં ફળ આપ, મારા બાગમાં સુખ અને ખુશાલીનાં ફુલ લાવ.

ફરાખી દેહ્ બે રેઝ્કે જાવેદાનેહ,
બે રૂઝીએ હલાલમ કુન નેશાનેહ.

૬૭. હંમેશગીની રઝકરોટીથી મને આબાદી આપ, મને હલાલ રોજી મેળવનાર તરીકે જાણીતો કર.

તો અગે દેબાદરમ ખુશનૂદ દારી,
હમે કારમ બે નફ્ઓ સૂદ આરી.

૬૮. અએ દેપાદર! તું મને ખુશનુદ રાખ, મારાં સઘળાં કામો નફાકારક તથા ફાયદેમંદ કર.

બેયફ્ઝા હૂશો અકલમરા શબોરૂઝ,
બુયદ અઝ ઐશ હર રૂઝમ ચુ નૌરૂઝ.

૬૯. રાતદીન મારી હોશ અકકલમાં વધારો કર, મારો દરેક દિવસ ખુશી ખુરમીને લીધે નવરોઝના જેવો થાય.

તો આદર્ ઇઝદમ મકબૂલ ગર્દાન,
બે હમ્દે દાદગર મશ્ગૂલ ગર્દાન.

૭૦. અએ આદર યઝદ! તું મને પસંદ કરવા લાયક અને માનીતો કર, દાદગરની સેતાયશમાં મને મશગુલ કર.

તો ફ્ર્કે મન બેનેહ તાજે કયાંની,
નેમાયમ ગંજે મદ્ફૂનો નેહાની.

૭૧. મારાં માથાં ઉપર કયાની તાજ મેળ, દટાયલો અને છુપો ખજાનો મને દેખાડ.

બેયા આબાંન બે સૂયમ નીક-આવાંન,
દેલમરા શોસ્તો શુઇ દેહ ફરાવાન,

૭૨. અએ આવાં યઝદ! તું શુભ હીંગામે મારી તરફ આવ, મારાં હૃદયને ધોઇને ઘણુંજ સાફ કર.

કેતા મન્ઝેલ કુનદ આંન ઝર્રેએ પાક,
દરૂને મન શવદ્ અઝ વયે ખોરેહનાક.

૭૩. કે જેથી તે પવિત્ર રજકણ (atom) મારાં હૃદયમાં મુકામ કરે, અને તેનાથી ખોરેહમંદ થાય.

અયા ખોરશીદ બખ્શામ સરફરાઝી,
કે માનદ દુશ્મનમ દર જાન-ગુદાઝી.

૭૪. અએ ખુરશેદ યઝદ! મને સરફરાઝી બખશ, કે જેથી મારા દુશ્મનનો જીવ બળી જાય.

દો ચશ્માને મરા પોર નૂર દારી,
હમીશે બા ખુશીઓ સૂર દારી.

૭૫. મારી બેઉ આંખોને નુર ભરેલી કરજે, હંમેશાં મને ખુશી ખુરરમીમાં રાખજે.

તો અયે મહ્ માહો સાલમ ખુશ ગુઝારી,
સવાબમરા બે ગંજે હક સેપારી.

૭૬. અએ મહોર યઝદ! મારા મહીના તથા સાલ ખુશ પસાર કરાવજે, મારાં કામોને ખોદાના ખજાનામાં સોંપજે.

ફ્રરાહમ આર રેઝ્રુકે મન ઝે દાદાર,
બેદીન બીકસ હકીર્ આન્રા તો બેસ્પાર.

૭૭. દાદાર તરફથી મારી રઝકરોજીની ગોઠવણ કરજે, અને આ નિરાધાર મુફ્લેસ બંદાને તે સપુરદ કરજે.

તો તેશતર અખ્તરાંને સઅ્દ હુમ્વાર,
બે જેહ્તે બખ્તે મન ખાહી ઝે દાદાર,

૭૮. અએ તીશ્તર યઝદ! ખોદા પાસેથી મારાં નસીબને માટે સારા શુકનવાળા સેતારાની માગણી કરજે.

કે તા એક્બાલ એસ્તેક્બાલમ આયદ,
હમે એદ્બારે મારા દર રોબાયદ.

૭૯. કે જેથી મારૂં નસીબ મને એસ્તેકબાલ લેવા આવે, અને મારાં ખરાબ નસીબને દફે કરે.

રવાનમ બા રવાને ગાવીઓદાદ,
મુસાહેમ કુન તો 'ગુશ' અયે પાકે બા દાદ.

૮૦. અએ પાક દાનસાપી ગોશ યઝદ! મારાં રવાનને ગાવ્યો દાદનાં રવાન સાથે ભાગીયો કર.

તો અયે દેઅ્મેહ્ર રાદો કામરાન કુન,
સફાએ કલ્બ દેહ પાકીએ જાન કુન.

૮૧. અએ દએપ મહેર યઝદ! તું મને સખી અને ફ્તેહમંદ કર, સાફ અંતઃકરણ આપ, અને મારા આત્માને પાક કર.

મોરાદે મન બરાવર હર ઝમાનેહ,
ઝે વસ્વાસે શયાતીન દેહ્ અમાનેહ.

૮૨. દર વખતે મારી મુરાદ બર લાવ, શએતાનની લાલચો અને વસવસાથી મને સલામતી આપ.

ઝે મેહ્રે મેહ્ર-અફરૂઝસ્ત ઉમ્મીદ,
નબાશદ કસ ઝે મન ઝેન્હાર નોમીદ.

૮૩. મોહબત ઉશકેરનાર મહેર યઝદ તરફથી એ ઉમેદ રાખું છું કે મારાથી કોઇ શખસ કદી નાઉમેદ થાય નહિ.

રદાંનો બેખુદાન સુયમ ગેરાયંદ,
હમીશે મેહ્વર મારા દર ફઝાયંદ.

૮૪. વડા અને ડાહયા લોકો મારી તરફ ઢળેલા રહે, તેઓ હંમેશા મારા ઉપર મહોબ્બત માયાનો વધારો કરે.

બેયા દસ્તૂરે દર્ગાહે ખોદાવંદ,
સરૂશે પાક બા 'વર્ઝો અમાવંદ;'

૮૫. અએ ખોદાતાલાની દરધાહના વજીર વર્ઝોઅમાવંદ પાક સરોષ યઝદ! ચપળતા તથા હિંમત સાથે તું આવ.

બરાયે નીક-કારીઅમ શરફ દેહ,
હેસાબે બાતેલમરા યક તરફ નેહ.

૮૬. નેક કામ કરવાને માટે મને લાયકાત તથા બુલંદી આપ, મારાં ખોટાં કામોના હિસાબને એક બાજુએ મેલ.

તો રશ્ને આદલી, હમ લોત્ફ ફર્મા,
સવાબમ ચીન, ગુનાહમરા બેફર્સા;

૮૭. અએ ઇનસાફી રશ્ને યઝદ! મારા ઉપર મહેરબાની કર, મારાં સારાં કામો ચુંટી કહાડ અને મારા ગુનાહને ભુસી નાખ.

બે મીઝાને અદાલત કેર્ફેઅમ સંજ,
ઝે પોલ બેગઝાર મારા શાદો બીરંજ.

૮૮. (ખોદાતાલાની) અદાલતનાં ત્રાજવામાં મારાં સારાં કામો જોખ, અને ચીનવદ પુલ ઉપરથી મને ખુશાલ તથા રંજ વગર પસાર કર.

તો ફરૂવરદીન બે નીરૂ બખ્શ યારી,
મયાવર હીચ ગેહ દર શર્મ સારી;

૮૯. અએ ફરવરદીન યઝદ! મને તારાં કૌવત અને જોરથી મદદ બખશ; કોઇબી વખતે મને શરમીંદગીમાં નાખતો ના.

રવાને મન ગુઝારી દર ગોરોસ્માન,
બે પીશે દાદગર બા નક્દે ઇમાન.

૯૦. મારાં રવાનને ગરોસ્માન બહેશ્તમાં દાદાર હજુર યકીન અને ઇમાનના સિકકા સાથે લઇ જા.

તો અયે બહરામ ફીરૂઝી-ગરી કુન,
સરે અઅ્દાયેમા બી યાવરી કુન,

૯૧. અએ બહેરામ યઝદ! તું મને ફત્તેહમંદી બખશ, મારા દુશમનોને મદદગાર અને મિત્ર વગરના કર.

બે હર્ ગાહો શબો રૂઝો મહો સાલ,
બે ફતેહે તાઝેઅમ કુન રૌશન્ અફ્આલ.

૯૨. રાત દીન, મહિના અને વરસમાં દરેક વખતે મને નવી ફતેહથી રોશન કામોનો કર.

તો રાંમ્ ઇઝદ બેયા દેલ-સુઝિયમ કુન,
ઝે ઐશો એશ્રતમ બર-તુઝિયમ કુન,

૯૩. અએ રામ યઝદ! આવ અને મારી દીલસોજી કર, અયશ અને ખુશાલીથી મને ભરપુર કર.

બે અન્વાએ તરબ બઝ્મમ્ બેયારા,
દેલમ્રા ઐશ ગર્દાન આશકારા.

૯૪. તરેહવાર આનંદથી મારી ખુશીની મજલેસ શણગાર, અને મારાં હૃદયને ખુશી ખુરમા જાહેર કર.

બેયા બૉદ્ ઇઝદા આગાહિયમ કુન,
મદદ શવ રેહો હમ્રાહિઅમ કુન;

૯૫. અએ ગુવાદ યઝદ! તું આવ અને મને બીદાર અને વાકેફ કર, મારો મદદગાર અને સાથી થા.

રવાનમ્રા રવાંની દેહ્ બે હર્જા,
ઝે ગુમ્રાહી રેહાનો રાહ્ બેન્મા.

૯૬. મારાં રવાનને દરેક જગાએ વસીલા અને આંટવાળું કર, ગુમરાહીથી તેને છોડવ, અને (નેક) રાહ દેખાડ.

તો અયે દેપ્દીન અઝીઝી બખ્શ હમવાર,
બેપીશે પાદેશાહાંને નેકૂ કાર,

૯૭. અએ દેપદીન યઝદ! મને તું હંમેશાં ભલા પાદશાહની નજદીક માનવંતો અને માનીતો રાખ.

કે તા અઝ મન રહે બેહ્ દીન શનાસંદ,
ઝે રાહે તારે અહ્રીમન હેરાસંદ.

૯૮. કે જેથી મારાથી ભલી દીનનો માર્ગ તેઓ જાણે, તથા અહેરેમનના અંધારા માર્ગથી બીહે.

ઝે દીન્દારી તો દીન બખ્શા હેદાયત,
કરમ ફર્મા ઉલુમે લા-નેહાયત;

૯૯. અએ દીન યઝદ! દીનદારીની રાહબરી તું મને કર, બેહદ ગ્યાન તથા એલમ મને બખશ.

મેયાનમરા બકોસ્તી બસ્તેહ્ દારી,
ઝે બાદફરાહે દૂઝખ રસ્તેહ્ દારી.

૧૦૦. મારી કમરે હંમેશાં કુસ્તી બાંધેલી રાખ, દોજખની સજાથી મને છુટકારો આપ.

દરીઘા દીન કે દર આખેર હઝારેહ,
રસદ આફત બેહૂ અઝ હર કેનારેહ!

૧૦૧. હાય અફસોસ, ઓ દીન! કે તુને આખરના હજારામાં દરેક ઠેકાણેથી આફત પહોંચશે.

તો અર્શેશંગ ગંજે કેર્ફેહારા,
અતા સાઝી બર્ આરી મુદ્દઆરા,

૧૦૨. અએ અશીશવંઘ યઝદ! સવાબના ગંજની બખશેશ કર, અને મારી મુરાદ બર લાવ.

બે સીમો ઝર મરા મઅમૂર ગર્દાન,
બે રૂહમ તાબ દેહ પોરનૂર ગર્દાન.

૧૦૩. સોના રૂપાંથી મને ભરપુર કર, મારાં રૂહને પ્રકાશ આપ, અને તેને નુરથી ભરેલું કર.

બેયા અશ્તાદ બર કલ્બમ ગુઝર કુન,
તો ફતહુલ બાબે હર ગૂને હુનર કુન.

૧૦૪. અએ આસ્તાદ યઝદ! તું આવ, મારાં અંતઃકરણમાં પસાર થા, અને તેને દરેક કીસમના હુન્નરથી ફતેહમંદ બનાવ.

ફરાવાન અઝ હોનરહાએ દરેમેહ્ર,
બેયામૂઝી કે બાશદ રૌશનમ ચેહ્ર.

૧૦૫ દરેમહેરને લગતા ઘણાક હુનરો તું મને શીખવ, કે જેથી મારો ચહેરો રોશન રહે, (યાને હું શરમીંદો થાઉં નહીં).

ઝે તો અયે આસમાન અયે સાહેબે જાહ,
મોરાદી ઇનચેનીન ખાહમ બેહર્ ગાહ,

૧૦૬. અએ આસ્માન યઝદ! અએ મરતબાના સાહેબ! હું એવી મુરાદ હર વખતે ચાહું છું કે—

કે દાયેમ પીશેહાએ નીક દારમ,
શવદ આરાસતે ઝાંન કારોબારમ.

૧૦૭. હું હંમેશાં નેક ધંધો કરૂં, જેથી મારૂં કામકાજ શણગાર પામેલું અને ધીકતું થાય.

તો અયે ઇઝ્યાદ દેલ બર જાયે દારમ,
એનાયત કુન બેતાબી બા વકારમ;

૧૦૮. અએ જમયાદ યઝદ ! તું મારૂં હૃદય ઠેકાણે રાખ, (દૃઢ રાખ) અને મને ગંભીરાઇ ભરેલી બોલવાની છટા બખશ.

બે દીને બેહ્ સબાતી દેહ્ ચનાંનમ,
કે નક્શદ જૌરે પાદેફ્રે રવાનમ.

૧૦૯. ભલી દીન ઉપર મને એવી તો કાયમ આસ્થા આપ, કે મારૂં રવાન (દોઝખની) સજાનો સીતમ નહિ ખેંચે.

ચુ મારેસ્ફંદ ગર્દદ મીઝબાનમ,
અવસ્તા-ખાંન બેગર્દાનદ ઝબાનમ;

૧૧૦. જ્યારે મારેસ્પંદ યઝદ મારો મેજબાન અને મુરબ્બી થાય ત્યારે તે મારી ઝબાનને અવસ્તા ભણતી કરે.

હમી ખાહમ કે વસ્તા હીચ ગાહી,
ન ફર્મૂશમ ઝે મન હીચ રાહી.

૧૧૧. હું એવું માગું છું કે કોઇબી વખતે તથા કોઇબી રવેશે અવસ્તાનાં કલામો પઢવાનું હું ભુલું નહિ.

ગરોસ્માંન જાયગાહમ કુન અનારાંમ,
કે યાબદ જાને મન જાવીદ આરામ.

૧૧૨ અએ અનેરાન યઝદ! ગરોસ્માન બહેશ્તમાં મારી જગા કર, કે જેથી મારાં રૂહને કાયમનો આરામ મળે.

રવાનમરા સરાસર પોર ઝિયા કુન,
મેસે બી એઅ્તેબારમ કીમિયા કુન.

૧૧૩. મારા આત્માને પુરેપુરો નુરથી ભરપુર કર, મારાં કીંમત વગરના અને નકામા તાંબાને તારા કીમીયાના પ્રતાપથી સોનુ બનાવ.

કુની અયે બોર્ઝૂ ઇઝદ પાદેશાહમ,
તો બાશી હર ઝમાન પોશ્તો પનાહમ.

૧૧૪. અએ બરજો યઝદ! તું મને પાદશાહ (જેવો) બનાવ અને હર વખતે મારા ટેકા તથા પનાહ સમાન થા.

ફ્રાવાન અઝ ગુનાહમ શોસ્તે ગર્દદ,
બે વસ્તા ચુન સનાયત ગોફ્તે ગર્દદ.

૧૧૫. હું જ્યારે અવસ્તા પઢીને તારી સિફ્ત ગાઉં છું, ત્યારે મારા પુષ્કળ ગુનાહો ધોવાઇ જાય છે.

જવાન બખ્તી દેહો ફાલે નેકૂઇ,
ગુઝારી ઓમ્રે મન બા સોર્ખરૂઇ.

૧૧૬. તું મને સારૂં ખીલતું નસીબ અને સારા સગન આપ, અને મારી જીંદગી રોશન ચહેરા સાથે (યાને આબરૂ સાથે) પસાર કરાવ.

તો હોમ ઇઝદ મરા દેલ દેહ બેહરૂકાર,
બે ફર્ઝન્દાને મન શવ યારો ઘમખાર;

૧૧૭. અએ હોમ યઝદ! તું દરેક કામમાં મને હિંમત આપ અને મારાં ફરઝંદોનો દોસ્ત અને દીલસોજ થા.

ઝે એશરત જામે શાંન હમવારેહ પોરૂદાર,
બેદારી દૂર અઝ હર ગૂનેહ આઝાર.

૧૧૮. હંમેશા તેઓની જામ ખુશાલીથી ભરપુર રાખ, દરેક પ્રકારનાં સંકટથી તેઓને દુર રાખ.

ઝે એલ્મે દીનો દોન્યા બહરેવર કુન,
હમે અઅદાએ શાન્ રા દર બેદર કુન.

૧૧૯ તેઓને દીની અને દુન્યાઇ જ્ઞાનથી હિસ્સાવાળા કર, અને તેમના સઘળા દુશ્મનોને દરવાજે દરવાજે રખડતા, ઘરબાર વગરના, ભીખ માંગતા કર.

ઝે તો ખાહમ મન અયે દહમાન ચેનીની,
કે નારી બર ઝબાન જોઝ આફરીની.

૧૨૦. અએ દહમ યઝદ! હું તારી પાસેથી એ માગું છું કે આફરીન અને સેતાયશ શિવાય મારી ઝબાન ઉપર બીજું કાંઇ તું લાવે નહિ.

મનેશરા તોર્ફતુલઐની બેખખ્શાય,
બે એલ્હામે ખોદાઇ રાહ બેન્માય.

૧૨૧. આંખના પળકારામાં મને આત્માની મોટાઇ બખશ, અને ખોદાઇ ખ્યાલાત (divine inspiration) તરફ મને દોરવ.

અનુશે રૂહ ઝર્તોશ્તે સપેત્માન,
શરફ બખ્શદ બે ખેદ્મત દર ગરોસ્માન;

૧૨૨. અનોશેહ રવાનવજો સ્પીતમાન જરતોશ્ત ગરોસ્માન બહેશતમાં પોતાની હાજરીથી મને બુલંદી આપે.

બે દીને બેહ ચેનાન બખ્શદ સબાતી,
કે ખાંનદ આફરીન હર ઝી-હયાતી.

૧૨૩. ભલી દીન તરફ મને તે એવી તો કાયમ આસ્થા બખશે કે દરેક જીવડો મને આફરીન કરે અને શાબાશી આપે.

પરસ્તારમ અગર્ચે શર્મસારમ,
તોરા મખ્લૂમ અયે હક આંચે દારમ.

૧૨૪. હું તારો બંદો છું, જો કે મારાં કામોથી શરમીંદો છું. અએ ખોદા! મારી પાસે જે છે તે (યા મારામાં શું એબ છે) તે સર્વે તુને માલમ છે.

અજબ ને કઝ તો લુત્ફી બરમન આયદ,
કે મુન્એમ બર ગદા દેલસૂઝ બાયદ.

૧૨૫. જો તારી મહેરબાની મારી ઉપર ઉતરે, તો તેમાં અજબ થવા જેવું કાંઇ નથી, કારણકે તવંગરે ભીખારી તરફ દીલસોજ થવું જોઇએ.

ચે બાશદ ગર ગદાએ બીનવાઇ
બે ખાંને આમે તો યાબદ સલાઇ.

૧૨૬. અગરજો ગુજરાનના સાધન વગરના એક ભીખારીને સઘળાઓને માટે બીછાવેલી ખાણાની મેજ ઉપર નોતરવામાં આવે તો શું થયું?

મુઅત્તલ કયે ગુઝારી હીચ કસ્ રા?
બુવદ દસ્તે દુઆ હર ખારો ખસ્ રા.

૧૨૭. તું કયારે કોઇબી શખસને રદ કીધેલો અને તજેલો પડતો મેલે છે?—કારણ કે કાંટા અને નકામા ઘાસને પણ દુવા અને આજીજીમાં લંબાવવાને હાથ છે.

ખોદાવંદા મુનાજાતમ પઝીરી
હરાન કુ ખાનદ ઊરા દસ્તગીરી.

૧૨૮. અએ ખોદા! મારી મુનાજાત કબુલ કર, જે કોઇ તે પઢે તેને તું સહાય થા.

દેહી દાયેમ મરા ઉમ્મીદવારી,
કે "ખાહી યાફ્તે દર દેલ હર્ચે દારી."

૧૨૯. તું મને હંમેશાં આવીને ઉમેદ આપ કે "તારાં દીલમાં જે કંઇ મુરાદ હશે તે બર આવશે."

એલાહી હરકે ખાનદ ઇન મુનાજાત,
રવા ગર્દાનિયશ હર ગૂને હાજાત.

૧૩૦. અએ ખોદા! જે કોઇ આ મુનાજાત ભણે, તેની દરેક જાતની હાજત બર લાવ.

મોરાદે દેલ બે આન બંદેહ અતા કુન,
બે હસ્બે ખાન્દનશ હાજત રવા કુન.

૧૩૧. તે મુનાજાત પઢનારની દીલની મુરાદ તું બખશ, અને તેનાં પઢવાના પ્રમાણમાં તેની હાજત પાર પાડ.

બેદેહ દૂરી ઝ દીવો અઝ ગુનાહુમ,
ખોદાયા દેહ બે સૂયે ખુદ પનાહુમ.

૧૩૨. દેવ અને ગુનાહથી મને દુર રાખ, અય ખોદા! તારી પોતાની તરફ મને આશરો આપ.

હુમે દુન્યા બે કામે મન ગુઝારી,
બે ઓકૂબા વસ્લે ખુદ દર પીશ દારી.

૧૩૩. તમામ દુન્યાને મારી ઇચ્છા મુજબ ચલાવ, (યાને મારી તમામ દુન્યાઇ ઇચ્છા પાર પાડ), પેલી દુન્યામાં તારી સાથના મેલાપની આશા મારી આગળ કર.

બે નાઝો નેઅ્મતમ્ આબાદ ગર્દાન,
બે દુન્યાઓ બે ઓકૂબા શાદ ગર્દાન.

૧૩૪. પૈસા ટકા અને ન્યામતના લાડમાં આબાદ રાખ, આ તથા પેલી દુન્યામાં મને ખુશાલ કર.

મુનાજાત ૨૦ મી (બેતોમાં.)

તેત્રીસ ફરેસ્તાઓની યાદ સાથની.

દસ્તુર દારાબ હોરમઝદિયારની.

યઝદ 'હર્વસ્તૂનો ચમગ હુસેપાસ,'
ઓરહમંદ હુર્મઝૂદે નીકી-શનાસ,

૧. અય તમામ જાણનાર, અમર્ગ, શુક્રાના કરવા લાયક યઝદ; અય ખોરેહવાલા, નેકીના પીછાણુ કરનાર અહુરમજદ!

બેકુન ઝેંદગાની તો મારા ફરાખ,
બે યારાનો ખીશાનો પૈવંદો શાખ.

૨. તું મારી, મારા દોસ્તની, ખેશીઓની, સગાંવહાલાંઓની અને કુટુંબ કબીલાની જીંદગી લાંબી કર.

બે ફર્માય બા બહુમન્ અમશાસપંદ,
કે દારદ બે ગીતી મરા અર્જમન્દ.

૩. તું બહમન અમશાસ્પંદને ફરમાવ કે તે મને દુન્યામાં માન પામેલો રાખે.

ક્રે દીબાએ ઝરૂબફ્ત પૂશેશ મરા,
બે બખ્શદ દેહદ ખલ્અતે પોર સફા.

૪. તે મને સોનેરી જડાવ સાથનાં કપડાં બક્ષે, તથા તમામ સફાઈદાર પોશાક આપે.

બે મર્દુમ બેસાઝદ મરા આશતી,
હમીશે દેહદ બર ઝબાન રાસતી.

૫. માણસો સાથે મને સલાહસંપમાં રાખે, મારી જબાનને હંમેશાં રાસ્તી આપે.

મનશનીએ મન દારદ ઊ ખૂબતર,
રેહાનદ રવાને મરા અઝ સકર.

૬. તે મારી મનશનીને વધારે સારી રાખે, તથા મારાં રવાનને દોજખથી છોડવે.

રસાનદ રવાનમ બેકોર્સીઓ અર્શ,
અબા જામેઓ સાઝો ઝરૂબફ્તો ફર્શ.

૭. મારાં રવાનને કીમતી ગાલીચા તથા સોનેરી સાજ સાથે નવમાં આસમાનની બેઠકે પહોંચાડે.

નેગેહબાને મન કુન તો અર્દીબેહેશ્ત,
કે બેદ્હદ મરા જાયે રૌશન બેહેશ્ત.

૮. અરદીબેહશ્ત અમશાસ્પંદને તુ મારો નેઘેહબાન કર, કે તે મને રોશન બહેશ્તની જગા આપે.

બેગીતી મરા શાદ કામી દેહદ.
બે મીનૂ બરમ મેહરબાની નેહદ,

૯. આ ગેતીની દુન્યામાં તે મને ખુશી ખુરમી આપે (અને) મીનોઈ દુન્યામાં મારા ઉપર મહેરબાન થાવ.

બેફર્મા બે શહરીવર્ અયે દાદગર,
કે બખ્શદ બે ગીતી મરા સીમો ઝર.

૧૦. અએ દાદગર ! શહરેવર અમશાસ્પંદને ફરમાવ કે તે મને આ ગેતીની દુન્યામાં સોનું, રૂપું (દોલત) બખશે.

બેપીશે બોઝોર્ગાનો નામ આવરાન,
મરા આબરૂઇ નેગેહ દારદ આન.

૧૧. બુઝોર્ગ તથા નામાંકિત માણુસોની સનમુખ તે મારી આબરૂ જાળવી રાખે.

બેહુરૂજા દેહદ ઇમની મર મરા,
દેહદ શાદકામી ફેરૂજૂન્તર મરા.

૧૨. હર જગાએ તે મને સલામતી બખશે, તથા મારી ખુશી ખુરમી જ્યાદા કરે.

બેકુન પાસબાનમ સપંદારમદ,
કે બર રૂયે અર્ઝમ ફરાખી દેહદ.

૧૩. સ્પંદારમદ અમશાસ્પંદને તું મારો પાસબાન કર, કે તે આ ધરતીની સપાટી પર મને દરેક ચીજમાં આબાદી બક્ષે.

બેજાયે અશૂઆન મકામમ દેહદ,
બેમન શફ્કતો મેહરબાની નેહદ.

૧૪. અશો લોકની જગ્યાએ મને મુકામ આપે, મારી ઉપર દયા તથા મહેરબાની કરે.

બે ખોર્દાદો મોર્દાદ ફર્મા ચેનાન,
કે બાશદ નેગેહબાને મન નાતવાન;

૧૫. ખોરદાદ તથા અમરદાદ અમશાસ્પંદને તું એવું ફરમાવ કે તેઓ હું નાતવાનના નેધેહબાન થાય.

બે હર મુશ્કેલી કારમ આસાન કુનદ,
બે મન ચાર પાયાન ફરાવાન કુનદ.

૧૬. દરેક મુશકેલીમાં મારૂં કામ આસાન કરે, તથા મને ચોપમાં પશુઓની (ગોસ્પંદો) બક્ષેશ કરે.

કુનદ જાને મન સબ્ઝો શાદાબ નીઝ,
રસાનદ નેકુ નેઅ્મતો ખાનો ચીઝ.

૧૭. વળી મારાં જાનને તાજું અને ખીલતું તથા ખુશાલ કરે, તથા મને ભલી ન્યામતો અને ખાવાની ચીજો પહોંચાડે.

તો આદર યઝદ કુન નેગેહબાને મન,
કે પોર નૂર દારદ મરા જાનો તન.

૧૮. તું આદર યઝદને મારો નેધેહેબાન કર, કે મારા તન અને જાનને નુરથી ભરેલું રાખે.

રસાનદ બે પીરૂઝી ઊ મર મરા,
દેહદ ખોરરમીઅમ બે હર દો સરા.

૧૯. તે મને ફતેહની ટોંચે પહોંચાડે, (અને) બેઉ દુન્યામાં મને ખુશી ખુરમી આપે.

બે આબાન બેફર્માય અયે દાદગર,
કે જાનમ કુનદ રૌશનો તાઝેહતર.

૨૦. અએ દાદગર દાવર! આવાં યઝદને તું ફરમાવ કે મારા જાનને રોશન તથા વધારે તાજગી ભરેલો કરે.

તો ખુરશીદો મહ્ કુન મરા પાસબાન,
કે અઝ નૂર પાકમ બેસાઝંદ શાન.

૨૧. તું ખોરશેદ તથા મોહર યઝદને મારો પાસબાન કર, કે તેઓ પોતાનાં નુરથી મને પાક કરે.

કુશાયંદ હમે કારે મુશ્કેલ મરા,
રેહાનંદઝ અંદૂહો અઝ બીમહા.

૨૨. તેઓ મારાં સઘળાં મુશ્કેલ કામો પાર ઉતારે; તથા ગમગીની અને ફીકર ધાસ્તીથી મને મોકળો કરે.

બેફર્મા બે તેશ્તર તો અયે દાદગર,
કે બા મન કુનદ રાદીહા બીશતર.

૨૩. અએ દાદગર! તું તેશતર યઝદને ફરમાવ કે મારી ઉપર જ્યાદા બખશેશ કરે.

બે હર્ જા કુનદ પાસબાની મરા,
દેહદ હેક્મતો કારદાની મરા.

૨૪. તે હર જગોએ મારી પાસબાની કરે, મને દાનાઇ તથા કુશળતા બખશે.

ઝિયાદત કુનદ ઓમ્ર અંદર દયાર,
બે પયેવંદો દેલ્બંદો ખીશો તબાર.

૨૫. દુન્યામાં તે મારા લાગતા વળગતાઓની, વહાલાંઓની, ખેશીઓની, તથા કુટુંબીઓના ઉમર લાંબી કરે.

ખોદાયા બેફર્મા તો બા ગૂશો રામ,
કે શાદીઓ રામેશ રસાનદ મુદામ.

૨૬. અએ ખોદા! તું ગોશ યઝદને તથા મીનો રામને ફરમાવ, કે તેઓ મને હંમેશાં સુખ તથા ખુશાલી પહોંચાડે.

બેકુન પાસબાંન મેહરો રશ્ને મરા,
બે ચેન્વદ પોલમ હમ નેમાયંદ અતા.

૨૭. મહેર તથા રશ્ને યઝદોને મારા પાસબાન કર, તથા ચીનવદ પુલ ઉપરથી તેઓ મારા ઉપર મહેરબાની દેખાડે.

દેહદ દર દેલમ શાદીઓ રાસતી;
કુનદ દૂરમ હમ્વારે અઝ કાસતી.

૨૮. તેઓ મારાં દીલને ખુશાલી તથા રાસ્તી આપે અને જુદાઇથી મને હંમેશાં દૂર રાખે.

ગુનાહમ બેબખ્શંદ રૂઝે હેસાબ,
રેહાનંદ રવાનમ ઝે બીમે અઝાબ.

૨૯. કયામતને દિવસે (ચહારમની બામદાદે) મારા ગુનાહ માફ કરે, તથા મારા આત્માને (દોજખની) શિક્ષાની ધાસ્તીથી છુટકારો બખશે.

સરૂશે અશૂરા બેફર્મા ચેનાન,
કે બાશદ ચુ દાયે મરા પાસબાન.

૩૦. અશો સરોષને તું એવું ફરમાવ કે એક બાળકને ધવડાવનારી દાયાની માફક મારી પાસબાની કરે.

રવાનમ નેગેહદારદઝ તર્સો બીમ;
બે શાદી રસાનદ બે ખોલ્દે અઝીમ.

૩૧. મારાં રવાનને ધાસ્તી અને બ્હીકથી સંભાળે, અને તેને ખુશી આનંદમાં બુલંદ બેહશ્તમાં પહોંચાડે.

બેહરૂ શબ કુનદ પાસબાની મરા,
કુનદ ઇમનઝ દેલ-ગેરાની મરા.

૩૨. દર રાતે મારી પાસબાની કરે, અને મને ઉદાસપણામાંથી સલામતી આપે.

અબા નૈરિઓસંગો હમ અર્શસવંગ,
ઝેફર્મા કે બેદૂહંદ મરા હૂશો હંગ.

૩૩. નેરીયોસંગ યઝદને તેમજ વળી અશીશવંઘને તું ફરમાવ કે તેઓ મને દાનાઇ તથા તિક્ષણ બુદ્ધિ બક્ષે.

બે સે દયે ફેઝૂન અકલો હૂશમ કુનદ,
હમ અફ્ઝૂનીએ કૂતો તૂશમ કુનદ.

૩૪. ત્રણ દએ (દએ પ આદર, દએ પ મેહર, અને દએ પ દીન), મારી અકકલ તથા હોંશ જ્યાદા કરે, તેમજ મારી રોજી અને કૌવતનો વધારો કરે.

ફરૂહર અશો રા તો ફર્મા ખોદા,
કે સૂયે બેહેશ્તમ બુવદ રહનેમા.

૩૫. અએ ખોદા! તું અશો ફરોહરોને ફરમાવ કે તેઓ બહેશ્ત તરફ મારા રહેનુમા બને.

બે બહ્‍રામ ઇઝદ તો ફર્મા ચેનાન,
કે બાશદ નેગેહ્‍દારમ અંદર જેહાન.

૩૬. બહેરામ યઝદને તું ફરમાવ કે દુન્યામાં તે મારો નેઘેહબાન થાય.

બેહર્ કાર યારી કુનદ ઊ મરા,
કે ફીરૂઝ બાશમ બે હર્ દો સરા.

૩૭. હરેક કામમાં તે મને યારી આપે, કે જેથી હું બેઉ જહાંનમાં ફત્તેહમંદ થાઉં.

બે હર્ જા બે નીકી શવદ રહ્‍નેમા,
બે હર્ જા કુનદ દુશ્મનમ ઝીરે પા.

૩૮. હરેક ઠેકાણે તે નેકીના માર્ગ તરફ મારી રેહનુમાઇ કરે, તથા સઘળી જગ્યાએ મારા દુશમનોને જેર કરે.

બે ફર્મા તો બા બૉદ ઇઝદ ચેનાન,
કે બર્ગે ગુનેહ્‍રા રસાનદ ખેઝાન.

૩૯. ગુવાદ યઝદને તું એવું ફરમાવ કે તે મારા ગુનાહનાં પાદડાંને પાનખર રૂતુના પવનથી તમામ ખેરવી નાખે.

બેફર્મા બેદીન્ ઇઝદ અયે કેર્‌દેગાર,
કે દારદ દલે મન બે દીન ઓસ્તવાર.

૪૦. ઓ ખલકના પેદા કરનાર! દીન યઝદને તું ફરમાવ કે (જરથોસ્તી) દીન ઉપર મારૂં દીલ દ્રઢ અને ઓસ્તવાર રાખે.

બે નીકૂ મનશ્‍ની નેગેહ્ દારદમ,
બે યશ્‍તો યઝશ્‍ની મુદામ્ આરદમ.

૪૧. મને નેક મનશ્નીની રાહ ઉપર સંભાળે, તથા યશતો અને યજશ્નને તરફ હંમેશ મને ઢળાવે.

ખોદાયા બેફર્મા બે મારીસપંદ,
કે સાઝદ હમે કારે મન સૂદમંદ.

૪૨. અએ ખોદા તું મીનો મારેસ્પંદને ફરમાવ કે મારાં સઘળાં કામો ફાયદા ભરેલાંજ કરે!

ચુ અશ્‍તાદો ઝમ્યાદ ઇન હર્‌દોગાન,
હમીશે બેકુન બર તનમ પાસબાન.

૪૩. આસતાદ તથ જમીયાદ યઝદ જેવા બેઉ ફરેસ્તાઓને હંમેશાં મારાં તનની પાસબાની કરનારા મુકરર કર.

રસાન મર અનીરાનો હમ આસમાન,
કે ગર્દંદ બર કામે મન હરૂ ઝમાન.

૪૪. મીનો અનેરાન, તથા મીનો આસમાન યઝદોને મારી મદદે પહોંચાડ, કે જેથી તેઓ હર વખતે મારી ઇચ્છા મુજબ ચાલે.

બે ફર્મા બે હોમ્ ઇઝદ્ અયે દૈબદાન,
કે બાશદ નેગેહ્બાને મન નાતવાન.

૪૫. અએ ગેબી ભેદો જાણનાર સાહેબ! હોમ યઝદને તું ફરમાવ કે મારા જેવા નાતવાનનો નેઘેહબાન થાય.

યકીનમ બેદારદ બે હરૂ જાય ચોસ્ત,
અબા રાસતી દારદો તન્ દરોસ્ત.

૪૬. હરેક જગાએ મારૂં દીન ઉપરનું યકીન મુસ્તકીમ રાખે, તથા મને રાસ્તી અને તંદરોસ્તી સાથે રાખે.

બેફર્માય બા બોર્ઝ ઇઝદ ચેનાન,
કે ગર્દંદ નેગેહ્દારમ અંદર જેહાન.

૪૭. બરઝો યઝદને તું એવું ફરમાવ કે દુન્યામાં મારો નેઘેહદાર થાય.

બેરદ્દમંદ ફર્ઝંદ બખ્શદ બેમન,
દેહદ્ ઝૂરો કુવ્વત બેજાનો બેતન.

૪૮. તે મને અકકલવાળાં ફરઝંદ બખશે, તથઃ મારા જાન અને તનને જોર તથા કૌવત આપે.

બેકુન તો વનન્ત ઇઝિદમ પાસબાન,
કે અફ્ઝૂન કુનદ દાનેશમ હરૂ ઝમાન.

૪૯. વનંત યઝદને તું મારો નેઘેહબાન કર, કે જેથી તે મને વધારે હોંશ તથા દાનાઇ બખશે.

બે દહ્માન બેફર્માય અયે દાદગર,
રસાનદ ઉમીદે મરા સરૂબેસર.

૫૦. અએ દાદગર! તું દહમ યઝદને ફરમાવ કે તે મારી તમામ ઉમેદ પાર પાડે.

બે સત્વશ બેફર્માયો બા હફ્ત રંગ,
કે દોશમન નેગૂન સાઝદ ઊ રૂઝે જંગ.

૫૧. સતવસ, તે સાથે હફતરંગને તું ફરમાવ કે તેઓ લડાઇને દિવસે દુશ્મનોને ઉંધા નાખે.

ખોદાયા બેદર્ગાહે ખુદ ઝીન ફકીર,
દુઆ કુન કબૂલો તો પુઝેશ પઝીર.

૫૨. અએ ખોદા! તારી દરધાહમાં મુજ કમીના બંદાની દુવા તું કબુલ કર, તથા ગુનાહને માટે કીધેલી આજીજી તું કબુલ રાખ.

મુનાજાત ૨૧ મી (બેતોમાં.)

તેત્રીસ ફરેશતાઓની યાદ સાથની.

દસ્તુર મીનોચેહર એદલજી દસ્તુર જામાસ્પજી આસાજીની બનાવેલી.

ખોદાયા મુદામમ બેદેહ તાઝગી,
દરે રૂઝિયમ રા બેકુન વાઝગી.

૧. અએ ખુદા! મને હંમેશાં તાજગી આપ, રોજીના દરવાજા મારે માટે ખુલ્લા કર.

બેરાહે અશૂઇ મુહક્કમ બેદાર.
ઝે રાહે ખતા હમ કુનમ રસ્તગાર.

૨. અશોઇના રસ્તા ઉપર મને મકકમ રાખ, પાપના રસ્તાથી મારો છુટકારો કર.

તોઈ બીઝવાલો તોઈ બીહમાલ,
તોઈ ખાલેકો કાદેરો ઝુલ જલાલ.

૩. તું નહિ નાશ પામે એવો અને નહિ સરખામણી થઇ શકે એવો છે, તું માલેક સર્વશક્તિવાન તથા કીર્તિવંત છે.

તોઇ અર્શદારો તોઇ કદ્દૂર-ગાહ,
દારોખ્શાન ઝે તો અન્જોમો મેહરો માહ.

૪. તું સર્વથી બુલંદ બહેશતનો માલીક છે, તું બુલંદ દરજ્જાનું મુળ છે, તારાથી સેતારા, ખોરશેદ અને ચંદ્ર પ્રકાશે છે.

ગદારા શહન્શહ્ કુનન્દે તોઇ,
શહાનરા ગદાઇ દેહન્દે તોઇ.

૫. ફકીરને શહેનશાહ બનાવનાર તું છે, અને શહેનશાહને ફકીરી આપનાર તુંજ છે.

ઝે સોન્અત બુલંદ હોક્કેએ સબ્ઝફામ,
મુનવ્વર નમૂદી બે અનજોમ તમામ.

૬. તેં તારી કારીગરીથી બલુ રંગનું બુલંદ આકાશ તારાઓથી પુરેપુરૂં રોશની ભરેલું બનાવ્યું છે.

ઝે તો ગશ્ત દોન્યા ચુ બાગે એરમ,
કે મઅમૂર દારી બે જૂદો કરમ.

૭. તારાથી દુનીયા "એરમ"ના[1] બાગ જેવી થઇ છે, કે જેને તું તારી કરમ બક્ષેશથી ખીલવેલી અને આબાદ રાખે છે.

બે જોઝૂ તો મરા નીસ્ત ફર્યાદ-રસ,
ઝે બહૂરે નેયાઝમ મબર પીશે કસ.

૮. તારા શિવાય મારી દાદ લેનાર કોઇ નથી, મારી હાજતોને માટે મને કોઇ આગળ લઇ જતો ના.

મનમ બીતવાનો બે લાચારગી,
બેસાઝમ તવાનાઓ બા ચારગી.

૯. હું અશક્ત અને લાચાર છું, મને શક્તિવાન અને સાધન સાથનો કર.

મને મુસ્તમંદ આજેઝીરા નવાઝ,
બે ગંજો હોનર કુન મરા સરફરાઝ.

૧૦. હું દુ:ખી અશક્ત ઉપર બખશેશ કર, ગંજ તથા હુન્નરથી મને સરફરાજ કર.

બે દારૈન ઝે લોત્ફત ઘની કુન મરા,
ઝે મન દૂર કુન હર અનાઓ બલા.

૧૧. બેઉ દુન્યામાં તારી મહેરબાનીથી મને તવંગર કર, મારાથી દરેક સંકટ તથા બળા દૂર કર.

બે દર્યાએ ફેકો ઘમ્ ઓફતાદેઅમ,
બે ગેર્દાબે હૈરત ફરૂ માન્દેઅમ.

૧૨. ફીકર તથા ગમના દરીયામાં હૂં પડેલો છું, ગુંચવાડા (bewilderness)નાં વમળમાં હું આજેજ થયેલો છું.

રવાન કશ્તિયમરા તો બાદે મોરાદ,
નેમા સાહેલે મક્સદમ અયે જવાદ.

૧૩. અએ કૃપાળુ સખી ખોદા! મારી કિશ્તીને તું મુરાદનો પવન પહોંચાડ, તારાં મકાનનો (મરણ પછીના) કિનારો મને દેખાડ.

નઝર કુન બેહાલે દેલે રીશે મન,
કે યૌમી ચુ માહી શુદેહ પીશે મન,

૧૪. મારાં દુ:ખી જખમી દીલની હાલત ઉપર તું નજર કર, કે જેથી અકેકો દિવસ મને મહિનાં જેવો લાગે છે.

[1] એરમનો બાગ અરબસ્તાનમાં કદીમ જમાનામાં બનાવવામાં આવ્યો હતો, પણ લોકોની મગરૂરીને લીધે ખોદાતાલાએ રેલનાં પાણીથી નાશ કર્યો.

કુન્ આઝાદ ઝાંન મુશ્કેલમ દાવરા,
કે હરૂ દર કુશા બાબે શાદી મરા.

૧૫. અએ ઇનસાફી ખુદા! મને તે મુશ્કેલીમાંથી છોડવ, દરેક બાબદમાં મારે માટે ખુશાલીનો દરવાજો ખુલ્લો કર,

ફ્ઝા એઝૂઝતો આબો મેક્નત બેમન,
બેતફ્ઝીલ બેન્શાન તો દર અનજુમન.

૧૬. મારી ઇજત, આબરૂ અને દૌવતને વધાર, મને અનજુમનમાં ઉંચે દરજજે બેસાડ.

ઝે ફ્ઝૂલત બરમ રહુમ-બારાંન બેબાર,
બેશૂયઝ વોજૂદમ ઝે કોલ્ફ્ત ઘોબાર.

૧૭. તારી મહેરબાનીથી મારી ઉપર રહેમનો વરસાદ વરસાવ, મારાં બદનમાંથી સખતી અને દુઃખની ધુળ ધોઇ કહાડ!

ખોદાયા બેબીન આસીએ બીકસમ,
બેબખ્શાયો રહ્મત બેકુન દમ બેદમ.

૧૮. અએ ખુદા! તું જો કે હું નાચાર ગુનેહગાર છું, મારી ઉપર દયા કર, અને હર પળે તારી રહેમ મારા ઉપર કર.

મકુન્ અઝ ગુનાહે ગેરાન શર્મસાર,
કે તો બહ્રે જૂદસ્તિયો ઘમ-ગુસાર.

૧૯. મને મોટા ગુનાહોથી શરમીંદો ના કરતો, કારણકે તું બક્ષેશનો દરિયાવ છે, અને ગમ ભુલાવનારો છે.

ફેઝુન હસ્તત્ અઝ જોર્મહાયમ કરમ,
અઝાન બખ્શ જોર્મમ કે તૌબેહ્ બરમ.

૨૦. મારા ગુનાહો કરતાં તારી બક્ષેશ વધુ છે, તેથી તું મારા ગુનાહ માફ કર, કારણકે હું તોબા કરનારો છું.

તો હમ હદ્દયેઅમ દેહ્ ફેઝૂન બંદગી,
કઝાન મન બેયાબમ 'સ્યૂમન્દગી.'

૨૧. તું વધુ બંદગી કરવાની બક્ષિશ મને આપ, કે જેથી હું ખુદાઇ નુર મેળવું.

અગરૂચે નયમ લાયેકે બખ્શેશત,
મરા હસ્ત ઉમ્મીદ અઝ દર્ગહત.

૨૨. અગરજો હું તારી બખશેશને લાયક નહિ હોઉં, તો પણ તારી દરગાહમાંથી હું તેની ઉમેદ રાખું છું.

બેસૂયમ બેબીન રહ્નમૂની બેકુન,
બેઇન બીનવા બર ફેરોઝૂની બેકુન.

૨૩. મારી તરફ જો અને મારી રાહબરી કર, મારા જેવા ગુજરાનના સાધણુ વગરનાં ઉપર બખશેશનો વધારો કર.

નઝર કુન ઝે ઘોકૂરાંન બર અઅમાલે મન,
કે ઘાલેબ શુદહ્ બર દેલમ અહ્રીમન.

૨૪. મારાં કામો તરફ મારીની નજરથી જો, કારણકે મારાં હૃદય ઉપર અહેરમન ગાલેબ થયો છે.

નરાની મરા ઝાસતાને કરમ,
બેદારૈન સાઝી મરા મોહ્તરમ.

૨૫. તારી માયાના ઉંબર ઉપરથી મને હાંકી ના કહાડતો, બેઉ દુન્યામાં મને માનવંતો કરજે.

હમીશે નેમાયમ રહે રાસતી,
નપૂરી બેદેહ્ અઝ રહે કાસતી.

૨૬. મને હંમેશ રાસ્તીનો રસ્તો દેખાડજે, જુઠાઇના માર્ગથી મને ચોકેલો અને કંટાળેલો રાખજે.

તો કેશ્તો તેજારત કુન્ અફૂઝૂન મરા,
મોહેમ્માતે મન કુન હોમાયૂન મરા.

૨૭. મારી ખેતીવાડી તથા ધંધાધાપામાં વધારો કરજે, મારાં અગત્યનાં કામકાજ સફળ કરજે.

બેયફ્રૂઝાય હૂશો દેહ્ ઓમ્રે દરાઝ,
બેદેહ્ તન્-દોરેસ્તીઓ દારમ બેનાઝ.

૨૮. મારી દાનાઇની વૃદ્ધિ કર, અને મારી ઉમર દરાજ કર, મને તંદરૂસ્તી આપ, અને મને લાડ અને અમન ચમનમાં રાખ.

તો અસ્બાબે રૂઝીઅમ્ અઝ ઘૈબ કુન.
યકીનમ બે દર્ગાહે લારૈબ કુન.

૨૯. બેઉ દુનીયામાંથી તું મને રોજીનાં સાધણુ આપ, તારી દરઘાહ વિષેનું મારૂં યકીન શક વગરનું કર.

સલામત બે ઇમાનો દીનમ બેદાર,
બે કુન દર દો ગીતી મરા નામદાર.

૩૦. મને દીન તથા ઇમાન સાથે સલામત રાખ. બેઉ દુન્યામાં મને કીર્તિવંત કર.

બે ઓકૂબા બે ઝર્તોશ્તે એસ્ફન્તમાન
દેહી જાયમ અન્દર ગરોસ્માન મકાન.

૩૧. પેલી દુન્યામાં ગરોસમાન બહેશતની અંદર સ્પીતમાન જરથોસ્ત પાસે મને જગ્વા આપજે.

પોરઝ નૂરો દાનેશ સેરાજે મરા,
બેસાઝી કે બાશમ શવદ રૌશના.

૩૨. મારો ચેરાગ નુર તથા દાનાઇથી ભરેલો કરજે કે જેથી મારો બાગ ચળકાટ ભરેલો થાય.

હમીશે તો ખાનેઅમ આબાદ દાર,
અબા જોમ્લે યારાનો ખીશો તબાર.

૨૩. હંમેશા તું મારા ઘરને તમામ મિત્રો, ખેશાવંદો અને કુટુંબ સાથે આબાદ રાખજે.

હમે અહ્‌લે ઝર્તોશ્તિયાંને મરા,
તો આબાદ દાર અંદર હર દો સરા.

૩૩. બેઉ દુન્યામાં મારા જરતોસ્તી ધર્મ પાળનારા તમામ લોકોને આબાદ રાખજે.

બેહર જાય શાન્રા તો બોરૂરમ બેદાર,
અબા જાહો હશ્મત બ એઝૂઝો વકાર.

૩૫. હર જગાએ તેઓને મરતબા, દબદબા, માન અને મોભા સાથે ખુશી ખુરરમીમાં રાખજે.

મરીન ફેર્કેઅમ રા ફેઝૂની બેદેહ,
બે નીકીઓ દીન રહ્‌નમૂની બેદેહ.

૩૬. એ મારા (જરથોસતી) ટોળાની વૃદ્ધિ અને આબાદી કરજે, અને તેમને નેકી અને દીનની રેહનુમાઇ કરજે.

દુઆહાએ નીકમ બોદાયા પઝીર,
બેહર કારોબારમ બેશવ દસ્તગીર.

૩૭. અએ ખુદા! મારી નેક દુવા કબુલ કરજે, મારાં દરેક કામકાજમાં મને સહાય થા.

બે ફર્મા સરૂશે 'અશો'રા ચેનાન,
કે બાશદ નેગેહ્‌બાને મન હર ઝમાંન.

૩૮. અશો સરોષને એવું ફરમાવ કે તે દરેક વખતે મારો નેગેહબાન થાય.

બેકુન હોક્મ બહુરામે શીરૂઝરા,
કે બાશદ રફીકમ બે હર દો સરા.

૩૯. ફતેહમંદ બહેરામ યઝદને એવો હુકમ કર કે બેઉ દુન્યામાં તે મારો દોસ્ત થાય.

બે હર કારો હર જાય આન મેહ્રબાન,
દેહદ નોસ્રતો દારદમ બા અમાન.

૪૦. દરેક કામમાં, દરેક ઠેકાણે, તે મહેબાન (બહેરામ યઝદ) મને ફત્તેહ આપે તથા મને સલામત રાખે.

'અશો' ફરૂહરાનરા તો યારમ નેમાય,
કે બાશન્દ હમ્વારેહ મુશ્કેલ-ગુશાય.

૪૧. અશો ફરોહરને તું મારા સાથી કર કે તેઓ હંમેશાં મારી મુશ્કેલી ટાળે.

ફ્લાહો સઆદત બે હર દો સરા,
ઝે અમ્શાસફંદાન બેબખ્શી મરા.

૪૨. બેઉ દુનિયામાં અમશાસ્પંદો તરફથી મને આબાદી તથા સુખ બખશ.

તો અય હૂરમઝદમ ફઝા આબો જાહ,
બે દારમ બે દૌલત હમે સાલો માહ.

૪૩. અએ અહુરમઝદ! તું મારી આબરૂ અને મરતબો વધાર, બધાં વરસ અને મહીના મને ભાગ્યશાળી રાખ.

રહે બન્દગીઅમ ઝિયાદત નેમાય,
દરે નીકબખ્તી બેરૂયમ કુશાય.

૪૪. મને બંદગીનો રાહ વધારે દેખાડ, મારી ઉપર નેક બખતીનો દરવાજો ઉઘાડ.

દેહ યકબારેઅમ પાયેએ બેહતરી,
બે ફર્કમ બેનેહ તાજી અઝ મેહતરી.

૪૫. મને એકવાર બહેતરીનો દરજ્જો આપ, અને મારાં માથા ઉપર મોટાઇનું તાજ મેલ.

ઝે બહમન દરે આશતીઅમ કુશાય,
નેકુ નીયતો એલ્મો અક્લમ ફઝાય.

૪૬. બહમન અમશાસ્પંદથી મારે માટે સલાહ સંપજનો દરવાજો ઉઘાડ, મારી નેક નૈયત, અક્કલ, અને વિદ્યામાં વધારો કર.

ઝબાનમ નેકૂ કુન ઝે અર્દીબેહેશ્ત,
ઝે પાકી દેલમ કુન ચુ બાઘે બેહેશ્ત.

૪૭. અરદીબહેશ્ત અમશાસ્પંદથી મારી ઝબાન નેક કર, પાકીથી મારાં હૃદયને બાગે બહેશ્તની માફક બનાવ.

બસા નેઅ્‌મતો ગંજો અમ્વાલો ઝર,
બે બખ્શી મુદામમ તો અઝ શહ્રીવર.

૪૮. શહેરવર અમશાસ્પંદથી તું મને હંમેશાં ઘણી નયામત, ગંજ, માલ અને જર બખશ.

તવાઝો મરા અઝ સફંદારમદ,
બે બખ્શીઓ નીકી બેદેહ્ તા અબદ.

૪૯. સપંદારમદથી મને નમ્રતા બખશ, તથા જાવેદાન સુધી નેકી આપ.

ઝે ખોરદાદ કુન હર યક અઝ સાલો માહ,
પીરઝ ખોર્રમી, નીઝ હર રૂઝો ગાહ.

૫૦. ખુરદાદ અમશાસ્પંદથી મારું દરેક વરસ તથા મહિનો ખુશી ખુશાલી ભરેલો કર, વળી દરેક દિવસ તથા ગેહ ખુશી ખુશાલી ભરેલી કર.

ઝે મોરદાદ એકબાલ કુન રૌશનમ,
દેહ્ અસ્મારે એશ્રત બે શાખે તનમ.

૫૧. અમરદાદ અમશાસ્પંદથી મારું નસીબ રોશન કર, મારાં શરીરની ડાંખળીઓ ઉપર શાદી ખુશાલીનાં ફળ આપ.

દેહી સૂદહાયમ ઝે દયેબાદરા,
હમેહ્ જા બેહર કારહાએ મરા.

૫૨. દેપાદર યઝદ તરફથી મને દરેક જગાએ તથા મારાં દરેક કામમાં ફાયદા આપ.

સફા બખ્શો ઓજમ તો અઝ આદરા,
કઝ આસીબ મહ્ફૂઝ દારદ મરા.

૫૩. આદર યઝદથી મને પવિત્રાઇ તથા બુલંદ દરજ્જો બખશ. આફતથી તે મારું રક્ષણ કરે.

સફાઈ ઝે આબાંન તનમરા બેદેહ,
ઝે પાકી મતાઇ દેલમરા બેદેહ.

૫૪. આવાં યઝદ તરફથી મારાં તનને સફાઇ આપ, પાકીજગીની મતા મારાં હૃદયને બખશ.

ઝે ખુર્શીદ દેહ સરફરાઝી મરા,
બેરદ્દુમંદી દાના બેસાઝી મરા.

૫૫. ખોરશેદ યઝદથી મને સરફરાઝી બખશ, અને મને ડહાપણવાળો તથા દાનાવ કર.

ઝે મહ્ જુદ બોકશા દરે રૂઝિયમ,
રવા કુન ઉમીદા દેહ્ ફીરૂઝિયમ.

૫૬. માહ યઝદથી મારે માટે રોજીના દરવાજા જલદીથી ઉઘાડ, મારી ઉમેદ બર લાવ, તથા મને ફત્તેહ બખશ.

ઝે તેશતર બેદેહ્ તા કે બાશદ બકા,
બે તાલેઅ્ દરમ અખ્તરે સઅદ રા.

૫૭. તેશતર તીર યઝદથી એવું બખશ કે મારાં નસીબમાં શુભ સમનનાં સેતારા હંમેશાં જારી રહે.

કુની દૂર નહ્સ અખ્તરઝ બખ્તે મન,
શવદ હલ હમે મુશ્કેલે સખ્તે મન.

૫૮. મારાં નસીબમાંથી નેહેસ્ત સેતારાને દુર કર, મારી તમામ સખત મુશ્કેલીઓ ટળી જાય એવું કર.

બે યાદે ખુદમ દાર દાયેમ ઝે ગૂશ,
કઝૂ રમ્ઝે દીની બેફહ્મમ બેહૂશ.

૫૯. ગોશ યઝદ મને હંમેશાં તુંને યાદ કરતો રાખે, અને તેની મદદથી દીનનાં ભેદ હુશિયારીથી સમજું.

દેહી ખોરૂરમી દાયેમઝ દયમેહ્ર,
સખા-પીશેઅમ કુન, દેલમ પોર ઝે મેહ્ર.

૬૦. દેપમહેર યઝદથી મને હંમેશાં ખુશી ખુરમી આપ, મને સખી બનાવ, અને મારૂં દીલ રહેમથી ભરેલું કર.

ફેઝૂન મેહ્ર કુન બર મનઝ મેહ્રો જૂ
બે પોલ અઝ હેસાબમ કુની સોર્ખરૂ.

૬૧. મહેર યઝદ તરફથી મારા ઉપર વધુ મહેરબાની કર, તેનાથી ચીનવદ પુલ આગળ મારી કરણીના હિસાબ વખતે મને આબરૂવાળા ચેહેરાનો કર.

બેગુ બા સરૂશે અરીઝેહ્-પઝીર,
કે દર વક્તે નઝૂઅમ શવદ દસ્તગીર.

૬૨. અરજી કબુલ રાખનાર શરોષ યઝદને તું કહે કે મારી છેલ્લી ઘડીને વખતે તે મારો મદદગાર થાય.

બમીઝાંને હાદે તો કુન્ રશ્ને યાર,
કુન્દ સોર્ખરૂયમ ગહે પોલ-ગુઝાર.

૬૩. તારા ઇનસાફના નેકી બદીના કામો તરાજવામાં તોળતી વખતે રશ્નને યઝદને તું મારો મદદગાર કર, કે પુલગુજાર કરતી વખતે તે મને આબરૂદાર ચહેરાનો કરે.

દરે ખોલ્દ બોકુશા તો અઝ ફર્વદીન,
દર્શાન દેહુ મરા જાયેગાહે બરીન.

૬૪. ફ્રરવરદીન તરફથી બહેશ્તના દરવાજા તું ખુલ્લા કર, અને ત્યાં મને ચઢતી જગા આપ.

વરા હામીઅમ કુન બેગ્રુમીનૂ જેહાંન,
બે દાન્યાઓ દીન હમ બેકુન પાસબાંન.

૬૫. મીનોઇ જેહાનમાં તેને મારો રક્ષક કરજે, અને દુનિયા તથા દીનમાં તેને મારો પાસબાન કરજે.

ઝે બહરામ દાયેમ ઝફર બખ્શીઅમ,
બે જાયે મલાલત દેહુ રામેશ્નીઅમ.

૬૬. બહેરામ યઝદથી મને હંમેશાં ફ્તેહ બખશ; દુઃખને બદલે મને ખુશી ખુશાલી આપ.

મુદામમ્ તો અઝ રામ રામેશ બેદેહ,
અબર સોફરેઅમ ખાંને રહમત બેનેહ.

૬૭. રામ યઝદથી મને હંમેશાં રામશની આપ; મારી ખાણાંની મેજ ઉપર તારી રહેમતનો ખુમચો મેલજે.

તો બર્ગે ગુનાહમ બેયફૂશાન ઝે બાદ,
ઝે બીખશ બરાવર દેરખ્તે ફસાદ.

૬૮. ગુવાદ યઝદથી તું મારા ગુનાહના પાંદડાંને ખેરવી નાખ, તેનાથી ફેસાદનાં દરખ્તને જડમુળથી ઉખેડી નાખ.

દેહુ અઝ દયેબદીનમ તો શાયસ્તે કાર,
ઝે કારે ઝબૂની મરા બાઝ દાર.

૬૯. દેપદીન યઝદથી તું મને લાયક કામ આપજે, દુષ્ટ કર્મથી મને અટકાવજે.

બે દીનદારીઅમ્ દેહ હેદાયત ઝે દીન,
કઝાન રહુ બેયાબમ બેખોલ્દે બરીન.

૭૦. દીન યઝદથી મને દીનની રાહબરી આપજે, જેથી બુલંદ બહેશતનો માર્ગ હું મેળવું.

કે અર્શીશવંગમ બેસાને કયાન,
બસી હશ્મતો ફરેં દૌલત રસાન.

૭૧. અર્શીશવંધ યઝદ મહાન (કયાની) પાદશાહોની માફક મને ઘણો દબદબો, ભપકો તથા દોલત પહોંચાડે.

તો અઝ આશતાદમ ફેરૂઝન દેહ મહી,
બે કારો હોનરહાએ 'અરૂવિઝ-ગહી.'

૭૨. આશતાદ યઝદથી તું મને યોજદાથ્રેગરીનાં કામ અને હુન્નરમાં વધુ મોટાઇ આપજે.

બે કામે દેલમ કુન રવાન આસમાન,
બે ઔજે બુલંદી શેતાબમ રસાન.

૭૩. આસમાન યઝદથી મારાં દીલની મુરાદ પાર પાડ, અને શીતાબીથી મને બુલંદ દરજ્જે પહોંચાડ.

કે ઝમ્યાદ પાયન્દગીઅમ બેદેહ,
બે પાકીઝગી ઝેન્દગીઅમ બેદેહ.

૭૪. જમયાદ યઝદથી મને અમર્ગી આપ, અને પાકીજગી સાથની જીંદગી મને આપ.

ફેરૂઝન દાનેશમ દેહ કે મારાસફંદ,
બે એલ્મો અમલ્હાએ વસ્તાઓ ઝંદ.

૭૫. મારેસ્પંદ યઝદ તરફથી ઝંદ અવસ્તાના જ્ઞાન તથા અમલ સાથે મને વધુ દાનાઇ આપ.

જબીનઝ અનારાન પૈરઝ નૂર કુન,
બસીઅમ નેકૂનામો મશહૂર કુન.

૭૬. અનેરાન યઝદથી મારૂં કપાલ નુરથી ભરેલું કર, અને મને ઘણોજ નેકનામ તથા પ્રખ્યાત કર.

મુદામમ બે આસાયેશ અઝ 'બોર્ઝ' દાર,
હમે ઓમ્રે મન દર 'અશૂઇ' ગુઝાર.

૭૭. બરજો યઝદથી મને હંમેશાં આરામમાં રાખ, અને મારી તમામ ઉમર અશોઇમાં પસાર કરાવ.

કે હોમમ બેદેહ નીક ફર્ઝંદગાન,
બેરદ્દમંદો દાનાઓ બા ફરેં શાન.

૭૮ હોમ યઝદથી મને નેક ડહાપણવાળા, દાનાવ, કીર્તિવંત અને મોભાવાળાં ફરઝંદ આપ.

જે દહુમ આફરીન કર્દનમ દેહુ મુદામ,
કે કારમ બુવદ જેકે તો સોબ્હો શામ.

૭૯. દહમ યઝદથી મને હંમેશાં તારી આફ્રીન કરતો કર, કે જેથી મારૂં કામ સહવાર તથા સાંજના તુંને યાદ કરવાનું થાય.

દુઆહાયે નીકમ ખોદાયા પઝીર,
હમી બાશ હમ્વારેઅમ દસ્તગીર.

૮૦. અએ ખુદા! આ મારી નેક દુવા કબુલ રાખ, હંમેશાં મારો મદદગાર થા!

તલત્તોફ બે બીચારગીઅમ નેમાય,
અતાયત બે ખીશો તબારમ ફઝાય.

૮૧. મારી ચારા વગરની હાલત ઉપર તુ માયા દેખાડ. મારા ખેશાવંદ તથા કુટુંબ કબીલા ઉપર તારી મહેરબાનીના વધારો કર.

—:૦:—

મુનાજાત ૨૨ મી (બેતોમાં.)

દસ્તુર મુલ્લા ફીરોઝ બિન કાઉસની જોડેલા પયગામ્બર અશો જરતોશતની તારીફમાં.

—:૦:—

નબીએ બેહક મોરસલે બા કેતાબ,
કે દીનશ મુનવ્વર તરઝ આફતાબ.

૧. દીનની કેતાબ સાથનો મોકલેલો ખોદાનો સાચો પેગમ્બર (જરથોસ્ત), જેની દીન આફતાબ કરતાં વધારે પ્રકાશિત છે.

રસૂલે ખોદાવંદે જાન-આફ્રીન,
ખોદાવંદે એઅજાઝો બોરહાનો દીન.

૨. જાનના પેદા કરનાર ખોદાનો મોકલેલો પેગમ્બર તે છે, જે મોજેજા, દલીલો, અને દીનનો સાહેબ છે.

શહે અવ્લિયા અકમલે અમ્બિયા,
હમે ગુમરહાનરા બે દીન રહનેમા.

૩. ખોદાના દોસ્તોમાં સૌથી શ્રેષ્ટ તથા પેગમ્બરોમાં સૌથી સંપુર્ણ; સવ ગુમરાહ લોકોને દીનની રહેનુમાઇ કરનાર છે.

ખોદાવંદે ફરહંગો દીને બેહી,
અઝૂ તાઝેહ શુદ દર જેહાન ફરરેહી.

૪. ડહાપણ તથા ભલી દીનનો સાહેબ, જેનાથી જેહાનમાં કીર્તિ તાજી થઇ.

ઝરાતોશતે અસ્ફંતમાને ગુઝીન,
બે બાદા બે રૂહશ હઝાર આફરીન.

૫. સપીતમાન જરતોસ્ત (ખોદાનો) પસંદ કીધેલો (પેગમ્બર) છે, તેના રવાન ઉપર હજાર આફ્રીન હોજો.

ફેદાયશ હમે જાને મા બંદેગાન,
કે આલમ તનો ઊ બુવદ હમ્ચુ જાન.

૬. હમે સઘળા બંદાઓનો જાન તેની ઉપર ફીદા હોજો! કારણકે દુન્યા તનની મીસાલે છે, અને તે જરતોસ્ત જાનની મીસાલે છે.

બે દોન્યા ઝે ઊ રૌશની શુદ પદીદ,
બે રઝે મુકફ્ફલ અઝૂ શુદ કેલીદ.

૭. તેનાથી દુન્યામાં રોશની આશકારા થઇ, બંધ ગુંચવાયલા ભેદોની કુંચી તેનાથી મળી.

હમે રીમની અઝ જેહાંન દૂર કર્દ,
ચુ ખુરશીદ, આલમ પોરઝ નૂર કર્દ.

૮. દુન્યામાંથી તમામ રીમની (નાપાકી) તેણે જરતોસ્તે દૂર કીધી, દુન્યાને ખુરશેદની માફક નુરમંદ કીધી.

રહે દીને દાદારે પરવરદેગાર,
નમૂદ ઊ બે ખલ્કાનો શુદ આશકાર.

૯. પેદા કરનાર પરવરદેગારની દીનનો રાહ તેણે ખલકના લોકોને દેખાડયો, અને તે રાહ આશકારા કીધો.

ઝે કોફ્રો ઝલાલત હેદાયત નમૂદ,
બે યઝદાન-પરસ્તી બદાયત નમૂદ.

૧૦. અધર્મીપણું, અને ગુમરાહીથી દૂર રહેવાની તેણે રાહબરી કીધી, તથા યઝદાં પરસ્તીની શરૂઆત કરાવી.

હરાન્ કસ બુવદ બર રહશ બીગમાન,
નબીનદ ઘમી ઊ બે હરદો જેહાન.

૧૧. જે કોઇ શખ્સ તેની (જરતોસ્તની) રાહ ઉપર બીગુમાન રહે, તે બેઉ જહાનમાં ગમ જોશે નહિ.

બે દોન્યાઓ ઓકૂબા શવદ રૂસફીદ,
બરાયદ બે દેલ હરચે દારદ ઉમીદ.

૧૨ આ તથા પેલી દુન્યામાં તે સફેદ ચહેરાવાળો (આબરૂદાર ચહેરાવાળો) થશે, તથા તેના દાલમાં જે ઉમેદ હશે તે બર આવશે.

બેગીતી હમીશે ઝિયદ બાફરીન,
બેમીનૂ રવદ દર બેહેશ્તે બરીન.

૧૩. આ દુન્યામાં તે કીર્તિ સાથે જીંદગી ગુજારશે, અને મીનોઇ દુન્યામાં તે સૌથી ઉંચા બહેશ્તમાં જશે.

હઝારાન સલામો હઝારાન સના,
ઝે મા બાદ બર આન શહે અસ્ફિયા.

૧૪. હમારા તરફથી તે પાક લોકના પાદશાહ (જરતોસ્ત) ઉપર હજારો સલામ તથા આફ્રીન હોજો.

મુનાજાત ૨૩ મી (બેતોમાં.)

દસ્તુર જમશેદ જામાસ્પજીની જોડેલી, અનોશેહેરવાંન અશો જરતોસ્ત અસ્ફન્તમાંનના પાક રૂહની તારીફમાં પઢવાની.

બરતરઝ અમ્શાસપંદાન ઝરતોશત એસ્ફન્તમાન,
અર્શરા આરાયેશે નવ્ દાદે અઝ નૂરીન રવાન.

૧. અમશાસ્પંદોથી સ્પીતમાન જરતોસ્ત ચઢતો છે, પોતાના મધુર આત્માથી તેણે સૌથી બુલંદ બહેશતને નવો શણગાર આપ્યો.

બારગાહે હક બેરફતો માન્દ દહ સાલે તમામ,
અઝ કેતાબ્ અશરીનો વાહેદ આવરીદ દર નેઝામ.

૨. તે ખોદાની દરબાહમાં ગયો, ત્યાં પુરાં દશ વર્ષ રહયો, અને કેતાબોમાંથી એકવીસ કેતાબને તેણે આરાસ્તા કીધી.

પાક નીઅત પાક ગોફતારો બે કેરદારે મલક,
પાકિશ બેન્ગર કે ચુન તયે કર્દ નોહ તારમ ફલક.

૩. પાક નૈયતવાળો, પાક બોલનારો, ફરેસ્તાઇ કરણીવાળો, તેની પાકીજગી જો, કે તેણે નવ ગુંબજવાળા આકાશમાં મુસાફરી કીધી.

આન શહે પાકાંન કે બરૂજા માન્દ ચર્ખ અઝ પાકિયશ,
અઝ દરજ્જાતે મલક બેગઝશ્તે જેસ્મે ખાકિયશ.

૪. તે પાક શાહ કે જેની પાકીજગીથી આકાશ દંગ થઇ ઉભું રહી ગયું; તેનું ખાકી બદન ફરેસ્તાના દરજ્જા કરતાં વધારે ચઢીયાતું હતું.

કાલબુદ્દહાયે 'ફરૂજો' દીવો અહરીમન શેકસ્ત,
ઝદ શેકસ્તો બાઝ દર ઝીરે ઝમીન શાન કર્દ પસ્ત.

૫. ફરજ, દેવ અને અહરેમનના કાલબુદને શેકસ્ત આપી, તેઓને .મારીને શેકસ્ત આપી, અને તેઓને પાછા જમીનની હેઠે નીચા નાખ્યા.

નામે ઊશ બા અશેમ વોહૂ બેબાયદ ખાનદન,
જાન બેદીને પાક કોરૂબાન કર્દનો અફૂશાનદન.

૬. "અષેમ વોહુ" ભણીને તેનું નામ લેવું જોઇએ, તેની પાક દીન ઉપર જાન કુરબાન કરવો તથા કાઢી આપવો જોઇએ.

મોઅજેઝાતે પાક દીનશ હસ્ત મઝકૂરે કેતાબ,
મોઅજેઝી બેહતર અઝીન નબ્વદ કે તા રૂઝે હેસાબ,

૭. પાક દીનના તેના મોજેજાઓ કેતાબમાં વર્ણવેલા છે, એના કરતાં કોઇબી મોજેજો બહેતર થઇ શકે નહિ કે—

હરકે અઝ કૌમે બેહીન-દીન સુદ્દરે કુસ્તી બસ્તે શુદ,
ઊ બે આખેર શુદ બેહેશ્તી ઓ ઝે દૂઝખ રસ્તે શુદ.

૮. તેની સૌથી ઉત્તમ દીન પાળનારી કોમમાંથી જે કોઇએ સુદરેહ કુસ્તી પહેર્યો, તે સેવટે બહેશતમાં ગયો, અને દોઝખથી તેનો છુટકારો થયો.

હીચકસ ઘૂલો ખબીસો જેન નશુદ અઝ મર્ગ બઅ્દ,
રસ્તનઝ દૂઝખ હમી દારદ નેશાન અયે મર્દે સઅ્દ.

૯. તે ટોળામાંથી કોઇ પણ માણસ મરણ પછી ભૂત, ખવીસ, જીન થતો નથી પણ અએ નેક મર્દ! તે દોઝખથી છુટકારો મેળવવાની નીશાની ધરાવે છે.

નામે ઊ નામી ચુ ઝર ઝરૂતોશ્ત દર દીને બેહી,
ખલ્કરા બર રાહ આવર્દો રેહાન્દઝ ગુમરહી.

૧૦. તેનું નામ ભલી દીનમાં ઝરની મીસાલ નામીચું થયલું જરથોસ્ત છે, તે લોકોને સીધા રસ્તા ઉપર લાવ્યો, અને ગુમરાહીથી તેને બચાવ્યો.

ઇઝદા દારી મરા દાયેમ દરીન દીને બેહી.
હમ હમે અવ્લાદો કૌમમ રા બે આઇને બેહી.

૧૧. અએ ખોદા! મને હંમેશાં ભલી દીનમાં રાખજે, તે સાથે મારી તમામ ઓલાદ અને કોમને આ ભલા તરીકા ઉપર રાખજે.

મુનાજાત ૨૪ મી (ઘઝલમાં)

બામદાદને વખત પઢવાની.

દસ્તુર મુલ્લા ફીરોઝ બિન મુલ્લા કાઉસની.

સોબ્હસ્તો વક્તે સોબ્હસ્ત, બર્ ખીઝો યાદે હક કુન,
વઝ ઝેક્રે હકતઆલા એબ્લીસરા દો શક કુન.

૧. પરોઢીયું થયું છે, પરોઢીયાંનો વખત થયો છે, ઉઠ અને ખોદાને યાદ કર, અને ખોદાતાલાની યાદથી શેતાનની બે ફાટ કરી નાખ.

મોર્ઘે સહર ખરૂશદ, તો ખોફ્તે ખુશ બે આરામ,
બર ખાબ બંદગીરા તરૂજીહ દેહ સબક કુન.

૨. બામદાદનો મરઘો પોકાર કરે છે, જ્યારે તું તો આરામથી ખુશ નીંદમાં છે; ઉંઘના કરતાં બંદગીને વધારે પસંદગી આપ, અને એમ કરી સરસાઇ મેળવ.

ઇન મજ્‌લેસે સહર રા જોઝ ઝેક્રે હક મયારા,
શબ ખીઝ અયે બેરાદર તઅ્‌લીમે ખુદ ચુ બક કુન.

૩. આ બામદાદની મીજલસને ખોદાતાલાની સેપાસ ગુજારી શિવાય કશાંથી શણગાર ના; અએ ભાઇ! બડી બામદાદે ઉઠ. અને માકડ (જે જાગૃત રહે છે) તેની માફક પોતાને કેળવ (સકારે ઉઠવાને અને ખોદાની ભક્તિ કરવાને માકડની માફક તુંને પોતાને કેળવ.)

વક્તે ફલક ચે ખાબી ઘાફેલ ઝે બંદગીહા?
અઝ બંદગી મુનવ્વર જાન ચુન ગહે ફલક કુન.

૪. પહોર ફાટતી વખતે બંદગીથી ગાફેલ રહીને તું શું ઉંઘાયે છે? પરોઢીયાંના વખતની માફક બંદગીથી જાનને રોશન કર.

રૂયે નેયાઝ આવર દર સૂયે હઝૂરતે હક,
અઝ મુશ્કેલાતે જાનત ખાહેશ અઝૂ ફોતુક કુન.

૫. તારી આજીજનો ચેહરો ખોદાની હજુર તરફ કર, બામદાદમાં તારા જાનની મુશ્કેલી ટાળવાના ખાહેશ માટે તેને અરજ ગુજાર.

હંગામે સોબ્હગાહી કુન યાદે બારૂ-એલાહી,
બોગઝર ઝે નીકો બદહા, બીરૂં ઝે ખુદ તુતુક કુન.

૬. સહવારની વખતે બારે હકતાલાને યાદ કર, તે વખતે તારા દુન્યાના સારા રૂડા ખ્યાલને એક બાજુ મુક, અને તારા માણસાઇ ખવાસમાંથી બહાર તારો તંબુ માર (યાને તારી ખુદાનો ત્યાગ કર.)

ઓક્‌શાય ચશ્મે જાનરા, બીન કૈફે હક-પરસ્તી,
તા ચંદ ખોફ્તે મસ્તી? ખાકી બેદીન હદક કુન.

૭. તારા આત્માની આંખ ઉઘાડી ખોદાતાલાની બંદગીની શ્રેષ્ટાઇ જો. કેટલો વખત સુધી મસ્ત થઇને સુઇ રહેશે? આ તારો (ઉંઘની ભરેલી) આંખની કીકીમાં ધુળ નાખ.

તાઆતે લમ-યઝલ્ રા બુગઝાર અઝ સરે જેહ,
બર જાને દીવે વાઝુન અઝ બંદગી શરરક કુન.

૮. ઉમંગ લઇને અમર ખોદાની ભક્તિ કર, બંદગીથી ઉલટી રીતે ચાલતા દેવના જાનને ગુંગળાવી નાખ.

અયે બંદે મીગુરીઝી અઝ બંદગી ચુ વહૂશી,
કેરૂદાર રા બે ગોફ્તાર્ અઝ મરૂદામી તબક કુન.

૯. અએ બંદા! એક જંગલી જાનવરની માફક બંદગીથી તું ચોંકીને દૂર નાસે છે; ઇનસાન્યતથી તારો કરણીને તારાં બોલવા સાથે મુતાબેક અને અનુસરતી કર.

મુનાજાત ૨૫ મી (ઘઝલમાં.)

દસ્તુર મુલ્લા ફીરોઝ બિન મુલ્લા કાઉસની જોડેલી બંદગીની ફઝીલતમાં.

દાઘહા દારમ્ બે દેલ દાઘમ ગવાહે બંદગીસ્ત,
દર જનાબશ ખાતેરમ જૂયાયે રાહે બંદગીસ્ત.

૧. મારાં હૃદય ઉપર ઘણા દામ છે: એ દામ (દાઝ) મારી બંદગીના ગવાહ છે, તેની જબાનમાં મારૂં અંતઃકરણ બંદગીનો રાહ શોધનાર છે.

બંદે બૂદન બર દરશ બેહતર કે શાહે દીગરાન,
બંદઅશ શાહે હમે, લશ્કર સેપાહે બંદગીસ્ત.

૨. ખોદાના દરવાજા ઉપર ગુલામ થવું એ બીજાઓની ઉપર પાદશાહી ભોગવવા કરતાં બહેતર છે; ખોદાનો ગુલામ સઘળાઓનો પાદશાહ છે, અને એવા પાદશાહનું લશ્કર બદગીના સિપાહોનું બનેલું છે.

નફ્સે મન શૈતાનો મન મેન્કાદે નફ્સે દીવસાર,
રઝ્મે શૈતાન બીગમાન અઝ સૂઝો આહે બંદગીસ્ત.

૩. મારો હવસી જીવ શએતાન્યત ભરેલો છે; અને હું દેવ જેવા હવસી જીવનો તાબેદાર છું, આ શએતાન સાથેની લડાઇ બેશક બંદગીના જુસ્સા અને ગરમાગરમ ડચકાંઓથી થઇ શકે છે.

ખાક બર સરપાશો તાજ્ અઝ સર બેનેહ્ દર આજેઝી,
ઝાન્કે ખાકે અજ્ઝ મર્દાનરા કોલાહે બંદગીસ્ત.

૪. તારાં માથાં ઉપર ધુળ નાખ, અને માણસાઈ નાતવાનીની રાહે તારાં માથાપરનું તાજ બાજુ મૂક, કારણકે એ નાતવાનની ખાક ખરા મરદોની બંદગીની કોલાહ છે.

બેગઝરઝ તખ્તે કઇ, બેગઝાર દીબાહાયે ઝર,
સંગો ખેશ્તો ખારો ખસ ઝીબાએ ગાહે બંદગીસ્ત.

૫. શાહી તખત દુર મેળ, તારો જરી કસબનો રેશમી પોશાક તજ; પથર, ઈંટ, કાંટા, તરૂ (નાચારી નમનતાઈ) એ બંદગીના વખતનો લાયક પોશાક છે.

સદ હઝારાન દોઝ્દો રહ્ પોર સંગો ઇમાન ચુન ઝોજાજ,
બેગઝરમ સાબેત અગર આન અઝ પનાહે બંદગીસ્ત

૬. (જીંદગીનો) રસ્તો વચમાં પડેલા પથરોથી ભરપુર અને તે સાથે ઘણા ચોરો (દુન્યાઇ લાલચો) તે રસ્તામાં ભરાઇ બેઠેલા છે, અને ધર્મનું ઇમાન કાચના વાસણ જેવું છે. જો હું એ રસ્તા ઉપરથી સાબેત અને સહી-સલામત ઇમાનના કાચનાં વાસણને તોડયા વગર પસાર થાઉં તો તે બંદગીના આપીશથીજ છે.

બાકીઓ આબાદ આમદ બીસોખન દર દો જેહાન,
હરકે અઝ રૂયે એરાદત ઊ તબાહે બંદગીસ્ત.

૭. જે શખશ ઘણીજ આસ્થાથી બંદગીમાંજ પોતાને ગર્ક અને ફાની બનાવે છે, તે બેઉ જહાનમાં કાયમ રહેનારો અને આબાદ થાય છે, તેમાં શક નહિ.

નાયદઝ મન તાઅતઝ સોસ્તી, અઝાન માન્દમ ખમૂશ,
ઇન ઝબાનઝ બીઝબાની ઓઝ્ર-ખાહે બંદગીસ્ત.

૮. સુસતી અને નાતવાનીને લીધે મારાથી બંદગી થતી નથી, તે માટે હું ચુપ રહ્યો છું, આ મારી ઝબાન પોતાની ચુપકીદીને માટે બંદગીની માફી ચાહે છે.

મુનાજાત ૨૬ મી (ઘઝલમાં)

દસ્તુર દારાબ પાલનની જોડેલી.

અયે હુરમઝ્દે દાના, બર જોમ્લગી તવાના,
હસ્તી બે ખલ્ક પાના, ફર્યાદ રસ એલાહી.

૧. અએ સર્વ જાણનાર અહુરમઝદ! સઘળાઓ ઉપર શકિતવાન! તું ખલકનો નેઘેહબાન છે, માટે અએ ખોદા તું મારી ફર્યાદે પહોચ.

ઝરૂતોશ્તે પાકો નામી, નઝૂહત ચેનીન ગેરામી,
બાશદ બે કૌમ હામી, ફરૂયાદ રસ એલાહી.

૨. પાક અને નામીચો જરતોસ્ત જે તુંને એટલો બધો વહાલો છે, તે હમારી કોમનો રક્ષક છે. ઓ ખોદા મારી મદદે પહોંચ.

મેસ્કીનો નાતવાનમ, અઝ ઘમ-કશી બેજાનમ,
બીસાઝે બર્ગો નાનમ, ફરૂયાદ રસ એલાહી.

૩. હું લાચાર અને અશક્ત છું, ગમ અને દુઃખનો બોજો ખમવાથી કંટાળી ગયો છું, અને ગુજરાનના સાધન વગરનો છું, ઓ ખોદા! મારી મદદે પહોંચ.

અઝ હાદેસાત મકૂહૂર, હસ્તીમ અઝ વતન દૂર,
અઝ યારો ખીશ મહજૂર, ફરૂયાદ રસ એલાહી.

૪. હાદેશાઓથી હમે હાર ખાઇ ગયા છીએ (ઇરાન) વતનથી દૂર છીએ, મિત્રો તથા ખેશીઓથી જુદા પડેલા છીએ, ઓ ખોદા તું હમારી મદદે પહોંચ.

લોત્ફ્ત અગર નેમાયદ રાહી બેમા બેશાયદ,
અઝ બંદેગાન ચે આયદ? ફરૂયાદ રસ એલાહી.

૫. અગર જો તારી મહેરબાની અમને રાહ દેખાડનારી થાય તો તે વાજબી છે, કારણ કે હમો બંદાઓની મગદુર તે કેટલી? ઓ ખોદા હમારી મદદે પહોંચ.

તા કયે ચેનીન શકીબમ? ચંદીન મકુન એતીબમ,
રોખ-ઝર્દ હમ્ચુ સીબમ, ફરૂયાદ રસ એલાહી.

૬. હું કયાં સુધી ધીરજ રાખું? મારી ઉપર આટલો ક્રોધ ના કર, મારા રૂખસાર સેબફળના જેવા ફિકા છે; ઓ ખોદા! મારી મદદે પહોંચ.

દાદી તો વઅદે મારા, "હર મુશ્કેલો જફારા,
યારી દેહમ શુમારા" ફરૂયાદ રસ એલાહી.

૭. તેં હમને વચન આપ્યું છે કે "દરેક મુશ્કેલી તથા જફાની વખતે હું તમને મદદ કરીશ", માટે ઓ ખુદા! હમારા મદદે પહોંચ.

આન વક્ત આમદ્દ અકનૂન, હર રૂઝ બેદઅત્ અફ્ઝૂન,
ખાતેર પરીશો મહઝૂન, ફરૂયાદ રસ એલાહી.

૮. હવે તે વખત આવ્યો છે, દરરોજ ધર્મમાં નવા ધીંગસીંગ અને કુધારા વધે છે, તેથી હમારાં મન પરેશાન અને દુઃખી છે. માટે ઓ ખોદા! હમારી મદદે પહોંચ.

મારા કવીસ્ત ઉમ્મીદ ઝાન વઅ્દેએ તો જાવીદ,
યાબીમ અઝ તો તાઇદ, ફરૂયાદ રસ એલાહી.

૯. હમને તે તારા વચનનું હંમેશ મકકમ યકીન છે; હમે તારાથી મદદ મેળવીશું. ઓ ખોદા હમારી મદદે પહોંચ.

ગર લોત્ફે તો નબાશદ હર ખસ દેલમ ખરાશદ,
પસ કયે તોરા શનાસદ? ફરૂયાદ રસ એલાહી.

૧૦. અગર જો તારી મહેરબાની ન હતે તો દરેક નીચ માણસ મારાં હૃદયને આઝોરદે કરતે. પછી તે હૃદય તને કયારે પીછાણતે? ઓ ખોદા! મારી મદદે પહોંચ.

દર પીશે ખાસો આમત, કુન આબરૂ કરામત,
દુશ્મન બરદ નદામત, ફરૂયાદ રસ એલાહી.

૧૧. મને ખાસ અને આમ લોકોની નજીદીકમાં આબરૂ બખશ, જેથી મારો દુશમન પશ્ચાતાપમાં પડે. ઓ ખોદા! મારી મદદે પહોંચ.

હર દર્દ દર તનમ હસ્ત, હર કારે મુશ્કેલમ હસ્ત,
કુન દૂર હર્ચે ઘમ હસ્ત, ફરૂયાદ રસ એલાહી.

૧૨. મારા તનમાં દરેક જાતનું દુઃખ છે, મારૂં દરેક કામ મુશકેલ છે, માટે જે સઘળું ગમથી ભરેલું છે તે દુર કર. ઓ ખોદા! મારી મદદે પહોંચ.

રબ્બી બરી ઝે રૈબી, વાકેફ ઝે રાઝે ઘૈબી,
સત્તારે જોમ્લે ઐબી, ફરૂયાદ રસ એલાહી.

૧૩. ઓ મારા સાહેબ! તું ફરેબ વગરનો છે, અને ગેબી ભેદોથી તું વાકેફ છે, અને તું તમામ એબોનો ઢાંકનાર છે. ઓ ખોદા! મારી મદદે પહોંચ.

બેફ્રેસ્ત ઝૂદ ઇદર વખ્શૂરે નર હુશીદર,
આખેર હમૂસ્ત રહબર, ફરૂયાદ રસ એલાહી.

૧૪. તું જલદીથી પેગમબર હુશેદરને અહિંયાં મોકલ, સેવટે હમારો તેજ રાહબર છે. ઓ ખુદા! હમારી મદદે પહોંચ.

દર આખેરીન હઝારેહ રંજસ્ત બીશુમારેહ,
બદ્તર ઝે હર હઝારેહ, ફરૂયાદ રસ એલાહી.

૧૫. આખેરી હઝારમાં બેશુમાર રંજ છે, દરેક હઝારાના કરતાં તે વધારે ખરાબ છે. ઓ ખોદા! હમારી મદદે પહોંચ.

અઝ લોત્ફે ખુદ દવા કુન, અઝ ફેકો ઘમ રેહા કુન,
ઉમ્મીદ મા રવા કુન, ફર્યાદ રસ એલાહી.

૧૬. તારી મહેરબાનીની રાહે તેનો ઉપાય કર, ફિકર તથા ગમથી છુટકારો કર, અને હમારી ઉમેદ બર લાવ, ઓ ખોદા! હમારી મદદે પહોંચ.

ઘમ બેશ્કરદ દેલે મન, દર બન્દહાએ આહન,
ઝીન ઘમ બેદારમ ઇમન, ફર્યાદ રસ એલાહી.

૧૭. લોખંડ જેવા મજબુત ફાંદામાં ગમ મારાં હ્રદયનો શીકાર કરે છે, તે ગમથી મને સલામત રાખ. ઓ ખોદા! મારી મદદે પહોંચ.

દૌલત બે કસ નપાયદ, દોન્યા ફના નેમાયદ,
હમ-રેહ નેકૂઇ આયદ, ફર્યાદ રસ એલાહી.

૧૮. દોલત કોઇની સાથે પાયદાર રહેતી નથી. દુન્યા તેને ફના કરી નાખે છે, (પણ) નેકીજ સાથે આવે છે. ઓ ખોદા હમારી મદદે પહોંચ.

દર વક્તે નઝૂએ જાનમ, કુન તા અશેમ બેખાનમ,
કોદ્દુસી શવદ રવાનમ, ફર્યાદ રસ એલાહી.

૧૯. મારો જાન આપવાની છેલ્લી પળે હું "અષેમ વોહુ" ભણું તેવું કર, જેથી મારું રવાન બહેશતી થાય. ઓ ખોદા! મારી મદદે પહોંચ.

મુનાજાત ૨૭ મી (ઘઝલમાં)

દસ્તુર શાપુરજી માણેકજી સનજાણાની.

કસ નીસ્ત જોઝ તો દાના, બાશી બે ખલ્ક પાના,
હસ્તી બે ખુદ તવાના, દસ્તમ બેગીર મૂના.

૧. તારા શિવાય કોઇપણ સર્વ જાણનારો નથી, લોકોનો તું પાસબાન છે. તું ખુદથીજ સર્વ શક્તિવાન છે, અએ રાહબરી કરનાર ખુદા તું મને સહાય થા.

બીચારેઓ અઇફ્મ, દરમાન્દેઓ નહીફ્મ,
સર્ગશ્તેઓ કસીફ્મ, દસ્તમ બેગીર મૂના.

૨. હું લાચાર નાતવાન છું, આજેજ નબળો છું, ગભરાટમાં પડેલો તથા પાપથી ખરડાયલો છું, અય રાહબરી કરનાર ખુદા! તું મને સહાય થા.

લોત્ફત ઝે હદ બેરૂનસ્ત, ફઝૂલત ઝે હદ ફેઝૂનસ્ત,
શફ્કત બે મન હમૂનસ્ત, દસ્તમ બેગીર મૂના.

૩. તારી રહેમ હદ બહારની છે, તારી બખશેશ બેહદ છે, મારી ઉપર તારી માયા એક સરખી છે, અય રાહબરી કરનાર ખુદા! તું મને સહાય થા.

દર એશ્કે તો ચેનાનમ, કઝ ખુદ નેશાન ન દાનમ,
તીરે ગમત બે જાનમ, દસ્તમ બેગીર મૂના.

૪. તારા પ્રેમમાં હું એટલો તો ગરક છું કે હું પોતાને ભુલી ગયો છું, તારા પ્રેમનો તીર મારા જાનમાં છે, અએ રાહબરી કરનાર ખુદા! તું મને સહાય થા.

લૈલો નેહાર ઝારમ, જોઝ આહ નીસ્ત યારમ,
જોઝ ગેર્યે નીસ્ત કારમ, દસ્તમ બેગીર મૂના.

૫. રાત દીન હું તારા ગમમાં પીગળાતો જાઉં છું. હાય અફસોસ શિવાય કોઇ મારો યાર નથી. રડવા શિવાય મારૂં બીજું કાંઇ કામ નથી, અએ રાહબરી કરનાર ખુદા! તું મને સહાય થા.

અઝ શહ્રો ખીશ દૂરમ, વઝ ખલ્ક મન નફૂરમ,
ઝેક્રત શુદેહ સરૂરમ, દસ્તમ બેગીર મૂના.

૬. મારાં પોતાનાં વતન અને ખેશોથી દુર છું, અને લોકોથી હું કંટાળો પામેલો છું, તારી સેપાસ ગુજારીમાં હું મઝાહ લેઉં છું, અએ રાહબરી કરનાર ખુદા! તું મને સહાય થા.

બર દર્ગેહત ફેતાદમ, જાન બર દરત નેહાદમ,
રસ યક ઝમાન બે દાદમ, દસ્તમ બેગીર મૂના.

૭. હું તારી દરઘાહ ઉપર પડેલો છું. મેં મારો જાન તારે બારણે મેલેલો છે. એક વખત મારી દાદે પહોંચ, અએ રાહબરી કરનાર ખુદા! તું મને સહાય થા.

યક લોત્ફ અગર બેસાઝી બર આસીઆન નવાઝી,
દૂરમ ઝે ખુદ નસાઝી, દસ્તમ બેગીર મૂના.

૮. જો એક મહેરબાની કરે તો ગુનેહગારો ઉપર તું બખશેશ કર, અને મને તારી આગળથી દુર ના કર! અએ રાહબરી કરનાર ખુદા! તું મને સહાય થા.

નક્શે તો નીસ્ત દર દેલ, પાયમ ઝે હેર્સ દર ગેલ,
ઓમ્રમ તલફ શુદઝ જહ્લ, દસ્તમ બેગીર મૂના.

૯. તારી યાદનો છાપ મારાં દીલમાં નથી. મારો પગ દુન્યાના લોભ લાલચથી કાદવમાં ચીટકી બેઠો છે. જાહેલીમાં જીંદગી બરબાદ કીધી છે, એ રાહબરી કરનાર ખુદા! તું મને સહાય થા.

બેન્મા કરમ બે હાલમ, હાસેલ શવદ કમાલમ,
જોઝ તો બે કી બેનાલમ, દસ્તમ બેગીર મૂના.

૧૦. મારી હાલત ઉપર દયા કર, જેથી મને સંપુર્ણતા હાંસલ થાય, તારા શિવાય હું કોણની આગળ ફર્યાદ કરૂં? એ રાહબરી કરનાર ખુદા! તું મને સહાય થા

કાયેમ હમે બે નામત, આલમ હમે ઘોલામત,
શીરાંન હમે બે દામત, દસ્તમ બેગીર મૂના.

૧૧. તારાં નામથી સર્વે કાયમ છે, આખી આલમ તારી સેવામાં છે, બધા સીંહો તારી જાળમાં છે. ઓ રાહબરી કરનાર ખુદા! તું મને સહાય થા.

દર કૂયે તો ફેતાદમ, સર દર રહત નેહાદમ,
જાન બર દરત બેદાદમ, દસ્તમ બેગીર મૂના.

૧૨. તારા રસ્તામાં હું પડેલો છે, તારી રાહ પર મેં માથું મુકયું છે, તારી દરઘાહમા મારો જાન આપ્યો છે. ઓ રાહબરી કરનાર ખુદા! તું મને સહાય થા.

ફરઝંદો ઝર મરા દેહ, જાને મરા સફા દેહ,
દુશ્મન ઝે મન જુદા નેહ, દસ્તમ બેગીર મૂના.

૧૩. મને ફરઝંદ તથા દોલત આપ, મારા જાનને પાકીજગી આપ, દુશમનને મારાથી વીખુટો કર, ઓ રાહબરી કરનાર ખુદા! તું મને સહાય થા.

પયેકે અજલ ચુન આયદ, જાનમ ઝે મન રૂબાયદ,
આન જાન ઝે તન બરાયદ, દસ્તમ બેગીર મૂના.

૧૪. જ્યારે મારી અજલનો કાસદ આવે, અને મારી કનેથી જાન છીનવી લે, અને તે જાન મારાં તનમાંથી બહાર નીકળી જાય, ત્યારે ઓ રાહબરી કરનાર ખુદા! તું મને સહાય થા.

મુનાજાત ૨૮ મી (ઘઝલમાં.)

આતશ બેહેરાંમ અથવા આદરાંન યા ઘરના આતશની નજદીક પઢવાની.

અયે નૂરે ખોદા, કેબ્લેએ મા, આતેશે યઝદાંન,
ઝીન યશ્તો નેયાયેશ કે કુનમ બાશ તો શાદાંન.

૧. અએ ખુદાના નુર! હમારા કેબલા અને યઝદાનના આતશ! જે યશ્ત તથા નીયાએશ હું ભણું તેથી તું ખુશી થા.

ઈન બંદગીઓ ઝેકે ખોદા નઝદે તો કર્દમ,
અઝ બહરે એજાબત બરે દાદાર તો બેર્સાન.

૨. આ બંદગી તથા ખુદાની યાદ તારી સનમુખ મેં કીધી છે, તે બંદગી ખુદાની નજદીક જ્હાલીને માટે તું પુગાડ.

અઝ મન બેરસાન અર્ઝે બે આન દર્ગહે યકતા,
એમ્દાદ બેકુન તા કે શવદ મુશ્કેલમ આસાન.

૩. મારા તરફની આ અરજ તે એકલા ખુદાની દરઘાહમાં પહોંચાડ, મને મદદ કર, કે જેથી મારી મુશ્કેલી આસાન થાય.

કુન રેઝ્કૂ ફરાખ, આબ ફેઝા, બખ્શ સઆદત,
અફ્ઝૂનિયે ફર્ઝંદ દેહુ અઝ ખાલેકે ગેહાન.

૪. મારી રોજી રઝક પુષ્કળ કર, આબરૂ વધાર, સુખ બખશ, અને જેહાનના પેદા કરનાર તરફથી મને ફરઝંદની વૃદ્ધિ કર.

મુનાજાત ૨૯ મી (ઘઝલમાં)

આવાં અરદ્વીસુરની સનમુખ પઢવાની.

અયે કેબ્લેએ મા, ઇઝદે પાકીઝગી, આબાન,
ઝીન યશ્તો નેયાયેશ કે કુનમ બાશ તો શાદાન.

૧. અએ હમારા કેબલા, પાક આવાં યઝદ! જે યશ્ત તથા નીયાએશ હું ભણું તેથી તું ખુશ થા.

ઇન બંદગીઓ ઝેકે ખોદા નઝ્દે તો કર્દમ,
અઝ બહ્રે એજાબત બરે દાદાર તો બેસાન.

૨. આ બંદગી તથા ખુદાની યાદ તારી સનમુખ મેં કીધી છે, તે બંદગીને ખોદાની નજદીક બહાલીને માટે તું પુગાડ.

અઝ મન બેરસાન અર્ઝે બે આન દર્ગહે યકતા
એમ્દાદ બેકુન તા કે શવદ મુશ્કેલમ આસાન.

૩. મારી તરફની આ અરજ તે એકલા ખોદાની દરઘાહમાં પહોંચાડ, મને મદદ કર, જેથી મારા મુશ્કેલીઓ આશાન થાય.

કુન રેઝ્કૂ ફરાખ, આબ ફેઝા, બખ્શ સઆદત,
અફ્ઝૂનિયે ફર્ઝંદ દેહુ અઝ ખાલેકે ગેહાન.

૪. મારી રોજી રઝક પુષ્કળ કર, આબરૂ વધાર, સુખ બખશ, જેહાનના પેદા કરનાર તરફથી મને ફરઝંદની વૃદ્ધિ કર.

મુનાજાત ૩૦ મી (ઘઝલમાં.)

ખોરશેદ સનમુખ પઢવાની.

—:o:—

અયે નૂરે અહુરમઝદ, તો ખુરશીદે દારોખ્શાન,
ઝીન યશ્તો નેયાયેશ કે કુનમ બાશ તો શાદાન.

૧. અએ અહુરમઝદના નુર તું પ્રકાશીત ખોરશેદ! જે યશ્ત તથા નીયાએશ હું ભણું તેથી તું ખુશ થા.

ઈન બંદગીઓ ઝેકે ખોદા નઝૂદે તો કર્દમ,
અઝ બહરે એજાબત બરે દાદાર તો બેર્સાન.

૨. આ બંદગી તથા ખુદાની યાદ તારી સનમુખ મેં કીધી છે, તે બંદગીને ખુદાની નજદીક બહાલીને માટે તું પુગાડ.

અઝ મન બેરસાન અર્ઝ બે આન દર્ગહે યક્તા,
એમ્દાદ બેકુન તા કે શવદ મુશ્કેલમ આસાન.

૩. મારા તરફની આ અરજ તે એકલા ખુદાની દરગાહમાં પહોંચાડ, મને મદદ કર, જેથી મારી મુશકેલી આસાન થાય.

કુન રેઝૂક ફરાખ, આબ ફેઝા, બખ્શ સઆદત,
અફ્ઝૂનિયે ફર્ઝંદ દેહ અઝ ખાલેકે ગૈહાન.

૪. મારી રોજી રઝક પુષ્કળ કર, આબરૂ વધાર, સુખ બખશ, જેહાનના પેદા કરનાર તરફથી મને ફરઝંદની વૃદ્ધિ કર.

મુનાજાત ૩૧ મી (ઘઝલમાં)

માહાબોખતારની સનમુખ પઢવાની.

અયે નૂરે ખોદા, કેબ્લેએ મા, માહે દારોખ્શાન,
ઝીન યશ્તો નેયાયેશ કે કુનમ બાશ તો શાદાન.

૧. અએ ખુદાના નુર, હમારા કેબલા પ્રકાશીત મહાબોખતાર! જે યશ્ત તથા તથા નીયાએશ હું ભણું તેથી તું ખુશ થા,

ઇન બંદગીઓ ઝેકે ખોદા નઝૂદે તો કર્દમ,
અઝ બહરે એજાબત બરે દાદાર તો બેર્સાન.

૨. આ બંદગી તથા ખુદાની યાદ મેં તારી સનમુખ કીધી છે, તે બંદગીને ખોદાની નજદીક બહાલીને માટે તું પુગાડ.

અઝ મન બેચ્સાન અર્ઝ બે આન દર્ગહે યકતા,
બેમ્હાદ બેકુન તા કે શવદ મુશ્કેલમ આસાન.

૩. મારા તરફની આ અરજ તે એકલા ખોદાની દરગાહમાં પહોંચાડ, મને મદદ કર, જેથી મારી મુશ્કેલી આસાન થાય.

કુન રેઝ્ક ફરાખ, આબ ફેઝા, બખ્શ સઆદત,
અફ્ઝુનિયે ફર્ઝંદ દેહ્ અઝ ખાલેકે ગૈહાન.

૪. મારી રોજી રઝક પુષ્કળ કર, આબરૂ વધાર, સુખ બખશ, જહાનનાં પેદા કરનાર તરફથી મને ફરઝંદની વૃદ્ધિ કર.

મુનાજાત ૩૨ મી (બેતોમાં.)

પાદશાહા જોર્મે મારા દર ગુઝાર,
મા ગુનેહ્કારીમો તો આમોર્ઝગાર.

૧. અએ પાદશાહ! હમારા ગુનાહ માફ કર, હમે ગુનેહગાર છીએ, તું માફી બખ્શનાર છે.

તો નેકૂકારીઓ મા બદ કર્દેઇમ,
જોર્મે બીઅંદાઝો બીહદ કર્દેઇમ.

૨. તું નેક કામ કરનાર છે, હમે બદીનાં કામ કીધાં છે, હમોએ બેઅંદાઝ અને બેહદ ગુનાહ કીધા છે.

સાલહા દર ફેસ્કે એસ્યાન ગશ્તેઇમ,
આખેરૂ અઝ કર્દેહ્ પશીમાન ગશ્તેઇમ.

૩. વરસો સુધી ગુનાહ તથા પાપમાં હમો ભટકયા છીએ, સેવટે તે સઘળાં કીધેલાંથી હમો પશેમાન થયા છીયે.

રૂઝો શબ અંદર મનાહી બૂદેઇમ,
ઘાફેલઝ અમ્રો નવાહી બૂદેઇમ.

૪. રાત દીન હમો મના કરવામાં આવેલાં કામોમાંજ મશગુલ રહયા છીએ, તારા હુકમ તથા મનાઇથી હમો ગાફેલ રહયા છીએ.

દાયેમા દર બંદે એસ્યાન માન્દેઇમ,
હમ-કરીને નફ્શે શેતાન માન્દેઇમ.

૫. હંમેશાં પાપના ફાંદામાં રહયા છીયે, અને શેતાનીયત ભરેલા હવસી આત્માના સાથી થયા છીયે.

બીગુનેહ્ નગઝશ્ત બર મા સાઅતી,
બા હઝૂરે દેલ નકર્દેહ્ તાઅતી.

૬. હમારો એક પણ કલાક ગુનાહ વગર પસાર થયો નથી, શાંત અને એકચીત મને હમે બંદગી કરી નથી.

બર દર્ આમદ બંદેઇ બોગરીખતેહ,
આબરૂએ ખુદ બે એસ્યાન રીખતેહ.

૭. નાસી ગયેલો બંદો તારા દરવાજા ઉપર પાપમાં પોતાની આબરૂની ધુળ-ધાણી કરી પાછો આવ્યો છે.

મધ્ફેરત દારદ ઉમીદઅઝ લોત્ફે તો,
ઝાન્કે ખુદ ફર્મુદેઇ "લા તક્નતુ."

૮. તારી મહેરબાનીથી તે બંદો માફીની ઉમેદ રાખે છે, કારણકે તેં ફરમાવ્યું છે કે "નિરાશ થતો ના."

બહરે અલ્તાફે તો બીપાયાન બવદ,
ના ઉમીદઅઝ રહ્મતત શૈતાંન બવદ.

૯. તારી મહેરબાનીઓનો માહાસાગર હદ વગરનો છે, તારી રહેમતથી શયતાનજ ફકત નાઉમેદ છે.

નફ્સે શૈતાન ઝદ કરીમા રાહે મન,
રહ્મતત બાશદ શફાઅત ખાહે મન.

૧૦. અએ કૃપાળુ ખોદા! શએતાનીયત ભરેલા હવસી આત્માએજ મને આડે રસ્તે દોરવ્યો છે, પણ તારી રહેમ મારી સિફારશ કરનાર થઇ શકે.

ચશ્મ દારમ કઝ ગુનેહ્ પાકમ કુની,
પીશઆંન કન્દર તહે ખાકમ કુની.

૧૧. હું ઉમેદ રાખું છું કે તું મને મટ્ટીમાં મેળવે તે આગમજ ગુનાહથી મને પાક કરશે.

અંદરાંન દમ કઝ બદન જાનમ બરી,
અઝ જેહાન બા નૂરે ઇમાનમ બરી.

૧૨. બદનની અંદરનો જાન જ્યારે તું લઇ લે, ત્યારે જહાનમાંથી મને મારાં ઇમાનના નુર સાથે લઇ જજે.

(ફ. અ.)

મુનાજાત ૩૩ મી (ઘઝલમાં)

બામદાદને વખતે પઢવાની.

—:o:—

દેલા બર ખીઝો તાઅત કુન, કે તાઅત બેહ્ કે હર કારસ્તં,
સઆદત આન કસી યાબદ કે પીશઝ સોબ્હ્ બીદારસ્ત.

૧. અએ દીલ! ઉઠ અને ભક્તિ કર, કારણકે ભકિત દરેક કાર્યના કરતાં બહેતર છે. જે કોઇ બામદાદની આગમજ બીદાર થાય છે, તેને સુખ મળે છે.

દેલત ગૂયદ કે બર ખીઝમ, હવા ગૂયદ દમે દીગર,
હવારા ઝીરે પા આવર કે વક્તે અમ્રે જબ્બારસ્ત.

૨. તારૂં દીલ કહે છે કે "ઉઠું," પણ સવારની આળસાઇ કહે છે કે નહિ, નહિ, બીજી પળે. (યાને હમણાં સુઇ રહે, પછી ઉઠજે) એ આળસાઇને પગ તળે કચડી નાખ, કે બામદાદનો વખત તે સર્વશકિતવાન પરવરદેગારના ફરમાન બજા લાવવાનો વખત છે.

ખરૂસાન દર સહર ગૂયન્દ "કોમ કોમ ઐયહુલ્-ધાફેલ";
તો ખુદ મસ્તી, નમીદાની; કસી દાનદ કે હુશ્યારસ્ત.

૩. મરધો બડી બામદાદે બોલે છે કે "અએ ગાફેલ માનવી! ઉઠ, ઉઠ!" તું પોતે ઉંઘના મસ્તીમાં પડેલો છે, તેથી તું કાંઇ સમજતો નથી, જે કોઇ બીદાર અને હુશિયાર છે તે જાણે છે ને સમજે છે.

હમાન બેહ્તર કે બર ખીઝી, ઝે દીદેહ્ આબે ખૂન રીઝી,
ઝે આઝો હેર્સ બોગરીઝી, કે દુશ્મન સખ્ત મક્કારસ્ત.

૪. બહેતર છે કે તું ઉઠે, તારી આંખમાંથી લોહીના આસું વરસાવે, ને લોભ લાલચથી દુર નાસે, કારણકે દુશમન (અહેરેમન) ઘણોજ મક્કરબાજ છે.

અયા મેસ્કીને બીચારેહ્ તફક્કોર કુન બે યક બારેહ્,
અસીરે નફ્સે અમ્મારેહ્, તોરા મોર્દન બેનાચારસ્ત.

૫. અએ ગરીબ મીસ્કીન! એકજ વાર વિચાર કર, તું તારાં હવસી જીગરના બંદમાં છે, તુંને મર્યા વગર છુટકો નથી.

બે આહન તખ્તે અંદાઝંદ, કફન અંદર તનત સાઝંદ,
દરૂને દખ્મે અંદાઝંદ, અમલ આન્જા તોરા યારસ્ત.

૬. તુંને લોખંડની ગેહાન ઉપર નાખવામાં આવશે, તારાં શબને કપડાં પહેરાવવામાં આવશે, અને દખમામાં મુકવામાં આવશે, જ્યાં તારી કરણીજ તુંને યારીએ આવશે.

(શા. ત.)

મુનાજાત ૩૪ મી (ઘઝલમાં)

બામદાદને વખતે પઢવાની.

——:o:——

અયે તાલેબે નૂરે ખોદા, બર્ખીઝ વક્તે સોબ્હદમ,
અયે તાલેબે નૂરે સફા, બર્ખીઝ વક્તે સોબ્હદમ.

૧. અએ ખુદાના નુરની તલબ કરનાર સહવારને વખતે ઉઠ! અએ પાકીજગીના નુરની તલબ કરનાર! બામદાદને વખતે ઉઠ.

ખાહી કે બાશી દર અમાન, ઝીન મુશ્કેલે આખેર ઝમાન,
બર રાહે મૌલા શવ રવાન, બર્ખીઝ વક્તે સોબ્હદમ.

૨. જો આ આખેર જમાનાની મુશ્કેલીથી તું સલામત રહેવા માંગતો હોય, તો ખોદાતાલાની રાહ ઉપર ચાલ અને બામદાદને વખતે ઉઠ.

અયે બેદર્દ-દેલ બીદાર શવ, દર યાદે આન દેલ્દાર શવ,
બા નાલેહાયે ઝાર શવ, બર્ખીઝ વક્તે સોબ્હદમ.

૩. અએ ખોદાની લાગણી વગરના હૈયાં ધરાવનાર! બીદાર થા, તે મહાનં માશુકની યાદમાં રોકા, કકલાટવાળા રડવાના પોકાર કર, બામદાદને વખતે ઉઠ.

સોબ્હસ્ત નૂરે દાર-ફેશાન, બર કાયેનાતો લા મકાન,
ગર વાકેફ હસ્તી તો અઝાન, બર્ખીઝ વક્તે સોબ્હદમ.

૪. બામદાદ અણુહદ સૃષ્ટિ ઉપર મોતીનું અજવાળું પાથરનાર છે, અગર જો તેથી તું વાકેફ હોય તો બામદાદને વખતે ઉઠ.

ફર્દા ઝે દોન્યા રફ્તનસ્ત, ઇન્જા ન ઘાફેલ બૂદનસ્ત,
અંદર સતૂદાન ખોફ્તનસ્ત, બર્ખીઝ વક્તે સોબ્હદમ.

૫. આવતી કાલે દુન્યામાંથી ચાલી જવાનું છે, અહિંયા ગાફેલ રહેવાનું નથી. ઘોરમાં લાંબો વખત ઉંઘાવાનું છે, માટે હાલ બામદાદને વખતે ઉઠ.

સોબ્હસ્ત વક્તે બોહસના, સોબ્હસ્ત વક્તે દેલ-ગુશા,
સોબ્હસ્ત વક્તે જાન-ફેઝા, બર્ખીઝ વક્તે સોબ્હદમ.

૬. બામદાદનો વખત ખુશનુમા વખત છે, બામદાદ દીલને ખુશ કરનારો વખત છે, બામદાદ જાનની વૃદ્ધિ કરવાનો વખત છે, માટે બામદાદને વખતે ઉઠ.

સોબ્હસ્ત વક્તે ઑશેકાન, સોબ્હસ્ત વક્તે સૅાદેકાન,
સોબ્હસ્ત વક્તે નૅાતેકાન, બરૂખીઝ વક્તે સોબ્હદમ.

૭. બામદાદ (ખોદાના) આશકોનો વખત છે, બામદાદ સાચા અને સાફ દીલના લોકોનો વખત છે, બામદાદ છટાથી બોલનારાઓનો વખત છે, માટે બામદાદને વખતે ઉઠ.

ખૅાહી કે તો આગહ્ શવી, દર હર દો આલમ શહ્ શવી,
ખૅાહી કે મરૂદે રહ્ શવી, બરૂખીઝ વક્તે સોબ્હદમ.

૮. અગર જો તું સર્વ ચીજથી વાકેફ થવા ઇચ્છતો હોય, બેઉ દુન્યામાં શાહ થવા ઇચ્છતો હોય, ખોદાની રાહ ઉપર ચાલનારાઓમાં પુખ્ત થવા ઇચ્છતો હોય, તો બામદાદને વખતે ઉઠ.

હર્દમ ખોદારા યાદ કુન, દેલ્રા ઝે ઘમ આઝાદ કુન,
બોલબોલ્-સેફ્ત ફર્યાદ કુન, બરૂખીઝ વક્તે સોબ્હદમ.

૯. હરદમ ખોદાને યાદ કર, દીલને ગમથી મોકળું કર, બુલબુલની માફક પોકાર કર અને બામદાદને વખતે ઉઠ.

ચુન જાહેલીઓ અબ્લેહી, બારે ગેરાન બર ખુદ નેહી,
મર્ગત બેયાયદ નાગેહી, બરૂખીઝ વક્તે સોબ્હદમ.

૧૦. તું જાહેલ અને અજ્ઞાન હોવાથી તારી ઉપર ભારી બોજો મેલે છે, તારૂં મોત ઓચિંતું આવશે, માટે બામદાદને વખતે ઉઠ.

મુનાજાત ૩૫ મી (ઘઝલમાં)

મન બંદએ હકીરમ, ફર્યાદ રસ એલાહી,
દર બંદે ઘમ અસીરમ, ફર્યાદ રસ એલાહી.

૧. હું કંગાળ બંદો છું, અએ ખોદા! મારી મદદે પહોંચ. હું ગમના બંદમાં કેદી છું, અએ ખોદા! મારી મદદે પહોંચ!

કર્દમ બસી ગુનાહી, શુદ નામેઅમ સિયાહી,
ઓમ્રમ શુદે તબાહી, ફર્યાદ રસ એલાહી.

૨. મેં ઘણા ગુનાહ કીધા છે, મારાં કામોના હિસાબનો કોરો ચોપડો પાપોની નોંધથી કાળો થઇ ગયો છે, મારી જીંદગી બરબાદ ગઇ છે, ઓ ખોદા! મારી મદદે પહોંચ!

દારમ દીલી પરીશાંન, અંદર ફેરાક ઝીશાન,
ગશ્તે જુદા ઝે ખીશાંન, ફર્યાદ રસ એલાહી.

૩. હું પરેશાન દીલનો છું, જુદાઇમાં જાણીતો થયો છું, ખેશાવંદોથી જુદો પડયો છું, ઓ ખોદા! મારી મદદે પહોંચ!

ખાતેર પરીશમ અકનૂન, ઝાન જાનમસ્ત મહ્ઝૂન,
ચશ્મમ ઝે ગેર્યે પોર્ ખુન, ફર્યાદ રસ એલાહી.

૪. હાલ હું મનના ગુચવાડામાં ગેરફતાર છું, તેથી મારો જીવ ઘણોજ ઉદાસ છે, મારી આંખ, રડવાથી લોહીલુહાણ થઇ છે, ઓ ખોદા! મારી મદદે પહોંચ!

જમઇયતમ અતા કુન, ફેકરઝ દેલમ જુદા કુન,
રંજે મરા સફા કુન, ફર્યાદ રસ એલાહી.

૫. મને મનની શાંતિ બખ્શ, મારાં દીલમાંથી ફીકરને કહાડી નાખ, મારી રંજ ટાળ! ઓ ખોદા! મારી મદદે પહોંચ!

અયે કાદેરે તવાના, તો આલેમીઓ દાના,
એઝ્ઝીર દઅ્વતે મા, ફર્યાદ રસ એલાહી.

૬. અએ બળવાન સર્વશકિતવાન! તું વિદ્વાન સર્વ જાણનાર છે, મારી અરજ કબુલ રાખ, ઓ ખોદા! મારી મદદે પહોંચ!

યા રબ હેદાયતમ દેહ, તૌફીકે તાઅતમ દેહ,
સબ્રો કનાઅતમ દેહ, ફર્યાદ રસ એલાહી.

૭. ઓ સાહેબ! રાહબરી કર, બંદગી કરવાની બક્ષેશ આપ, મને સબુરી અને સંતોષ આપ. ઓ ખોદા! મારી મદદે પહોંચ!

ઓફ્તાદેઅમ બેઘાર્બત, બીદેલ ઝે રંજો કોર્બત,
હીચમ ન એઝ્ઝો હોર્મત, ફર્યાદ રસ એલાહી.

૮. હું પરાયા મુલકમાં પડયો છું, રંજ અને સખતીથી બેકરાર છું, મારી આબરૂ ઇજ્જત કાંઇ નથી. ઓ ખોદા! મારી મદદે પહોચ!

અયે વાહેબુલ્-અતાયા, વયે ખાલેકુલ્-બરાયા,
અફ્વમ કુની ખતાહા, ફર્યાદ રસ એલાહી.

૯. અએ સખી બખશેશ કરનાર! અએ ઇનસાનના પેદા કરનાર! મારા ગુનાહ માફ કર, ઓ ખોદા! મારી મદદે પહોંચ!

મન બંદએ ઘરીબમ, હુયેરાંનો બી-નસીબમ,
અઝ લોત્ફે કુન કરીબમ, ફર્યાદ રસ એલાહી.

૧૦. હું પરાયો બંદો છું, ગુંચવણમાં પડેલો તથા કમનસીબ છું, મહેરબાનીની રાહે મને તારી નજદીકનો કર, અએ ખોદા ! મારી મદદે પહોંચ !

અયે શાહે દીને દો આલમ, પયેવસ્તે દર મલાલમ,
ફેક્રી બે કુન બે હાલમ, ફર્યાદ રસ એલાહી.

૧૧. અએ બેઉ જહાનના શાહ ! હું સદા દુ:ખમાં છું, મારી હાલત ઉપર ખ્યાલ કર, ઓ ખોદા મારી મદદે પહોંચ !

સુલ્તાને મુત્તઆલી, સોબ્હાને ઝુલ-જલાલી,
રહ્મમાનો લા-યઝાલી, ફર્યાદ રસ એલાહી.

૧૨. અએ બુલંદ મરતબાના શાહ ! અએ કીર્તિવંત પાક ખોદા ! અએ દયાળુ અને પાયદાર ખોદા ! મારી મદદે પહોંચ !

અયે પાયેદાર સર્મદ, બંદેહ નેકૂસ્ત વર બદ,
અઝ દર્ગેહત મકુન રદ, ફર્યાદ રસ એલાહી.

૧૩. અએ અમર્ગ પાયદાર ખોદા ! હું તારો બંદો નેક હોઉં કે બદ, તોપણ તારી દરગાહમાંથી મને કાઢી ના મુકતો. અએ ખોદા ! મારી મદદે પહોંચ !

મુનાજાત ૩૬ મી (રોબાઇમાં.)

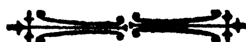

શાહા ઝે કરમ બર મને દર્વીશ નેગર,
બર હાલે મને ખસ્તેયે દેલ-રીશ નેગર.

૧. અએ શાહ ! દયા કરી મુજ ગરીબ તરફ જો, મારા જેવા જખમી દીલ-ફીગારની હાલત ઉપર નજર કર.

હરચંદ નયમ લાયેકે બખ્શાયેશે તો,
બર મન મનેગર, બર કરમે ખીશ નેગર.

૨. હું તારી માફીનો ગમે તેટલો લાયક નહિ હોઉં તોપણ મારી ઉપર ના જોતો, પણ તારી દયા તરફ જોજે.

આશીરવાદ તન્દરૂસ્તી.

બ નામે યજદ્દ બખ્શાયન્દેહ્ બખ્શાયશગરે મહેરૂબાન્, અઇયારૂ મહેરૂદાદ્ અઇયારૂ ખુદાવંદ્.

(ફલાંન) રા; હજારૂ સાલ જીંદગાની તન્-દરૂસ્તી જાન્ વ દેરૂ-જીવશન્ આવાયદ્! ખુરેહ્ અંઘહદ અષહીદારૂ! દાદારૂ હરૂવસ્પ્-આગાહ્, શાદી વ રામશની આસાની ફરૂરોખી નેકી રસાનાદ્! વ બુજોર્ગ ખુરેહ્ ખુદાઇ હુ-પાદ્શાહી દાદ્, અમાવંદી પીરોજગરી બાદ્; હુ-જેહશન્ હુનેશાન્ દીને બેહ્ માજદયસ્નાંન્ આગાહી આસ્તોઆંની બાદ્! પએવંદ્ રવશની, ફરૂજંદ્ જાયશની, દેરૂ-પતાયશની જીવશની બાદ્! આદેલ્ તન્ વ હુ-સુબી પહાન્ વ રવાન્; હુ-પાદશાહી દાદ્; દાદારે હરૂવસ્પ્-આગાહ્, દીને જરૂ-થુશ્તી શાદ્ બાદ્ ! અએદુન્ બાદ્! અઇયારે ખુદા ખુદાવંદે આલમ્ રા (ફલાંન) રા, હજારૂ સાલ્ દેરૂ બેદારૂ! શાદ્ બેદારૂ! તન્દુરસ્ત્ બેદારૂ! અએદુન્ બેદારૂ! બરૂ સરે અરૂજાનીઆંન્ સાલ્હાએ બીસ્યારૂ વ કર-નહાએ બીશુમારૂ, બાકી વ પાયન્દેહ દારૂ! સદ્ હજારાન્ હજારૂ આફરીન્ બાદ્! સાલ્ ખુજસ્તેહ્ બાદ્! રોજ ફરૂરોખ્ બાદ્! માહ્ મુબારક્ બાદ્! ચંદ્ સાલ્, ચંદ્ રોજ, ચંદ્ માહ્, બીસ્યારૂ સાલ્ અરૂજાની-દારૂ યજશને વ ન્યાયેશને વ રાદી વ જોરૂ બરશને! અષહીદારૂ અવરે હમા કારો કેરૂ-ફેહા! તન્દુરસ્તી બાદ્; નેકી બાદ્; ખુબ્ બાદ્; અએદુન-તરજ બાદ્; પ યજદાંન્ વ અમેશાસ્પંદાન્ કામે બાદ્! અષેમ્ વોહૂ (૧).

આશીરવાદ તંદરૂરતીનો સાર—ન્યામતના બખશનાર માયાળુ ખોદાનું નામ લઇને હું આ શરૂ કરૂં છું. દયાળુ દાદગર ખુદા ફલાણાને હજાર સાલની જીંદગી બખશે! લાંબા કાળ સુધી જીવવાને માટે તંદરોરતી જોઇએ છે. અશોઇ સાથે ખોરેહ રહેજો! તમામ આગાહીવાળો દાદાર ખુશાલી, રામશની, આશાની, આબાદી, બુલંદ ખોરેહ, સરદારી, ભલી પાદશાહી, ઇનસાફ પહોંચાડે. હિંમત અને ફત્તેહ થાઓ! ભલી માઝદયરની દીનની સારી આરાધના તથા વાકેફી થાઓ! તે લાંબા કાળ સુધી જારી રહો! ખુશાલ રહો! આમીન! અએ પેદા કરનાર ખોદાતાલા! હમારા રાજ કર્તાને, ફલાણાને, હજાર વર્ષ સુધી કાયમ રાખ, ખુશાલ રાખ, તંદરોસ્ત રાખ! લાયકીવાળાં માણસોની સરદારી ઉપર ઘણાં વરસો સુધી કાયમ રાખ! હજારો આફરીન હોજો! વરશ ભાગ્યશાળી હોજો! રોજ બખ્તાવર હોજો! મહિનો મુબારક હોજો!! ઘણાક વરસો આરાધના તથા સખાવત કરવામાં જાય. તંદરોસ્તી, નેકી, તથા સારૂં હોજો! યઝદ તથા અમશારપંદોની મુરાદ મુજબ તમારી મુરાદ હોજો!

આ મી ન !

